

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de La Société
forestière roumaine „Progresul Silvic“

SOMMAIRE :

- L'année forestière 1928 { M. Dracea
V. Stînghe
- Problèmes administratifs : La vente
des produits des forêts de l'Etat . . . S. Dumitresco-Cîrsovei
- Le commerce du bois : L'export du
bois en 1928 M. P. Floresco
- Chronique.
- Notes.
- Récensions.
- Revue des revues.
- Nécrologe: Aurelian M. Ionesco
- Informations.
- Soc. „Progresul Silvic“: Débats.
- Publications: Décisions ministérielles. Vente des
coupes de bois

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC”

6850

ANUL FORESTIER 1928

de M. DRACEA și V. STINGHE

Luând condeiul pe care bunul nostru camarad Turneanu l-a lăsat prea de timpuriu, însemnăm aici — și pentru cititorul grăbit al zilelor de azi, dar și pentru cel de mâine — evenimentele de seamă din lumea silvică, cari au caracterizat anul forestier 1928, căutăm a desluși din noianul faptelor zilnice, ținta spre care evoluiază și condițiile în care se dezvoltă economia noastră forestieră.

La noi — ca și în alte părți de altfel — *politica* constituie cadrul permanent și obligat în care evoluiază gospodăria silvică.

Partidul liberal, care a condus aproape în întregime politica anului, încă în răspunsul la mesagiul din 1927 și-a anunțat programul forestier pe care l-a aplicat și în 1928: o politică de valorificare a bogățiilor noastre forestiere prin muncă românească și capital românesc, iar pe pe altă parte, o intensificare a lucrărilor de punere în valoare prin împădurirea terenurilor neproductive.

Sfârșitul anului 1928, după puternice încordări, dă în întregime stăpânirea situației politice partidului național-țărănesc, care în manifestul său către țară spune: «guvernul își va da toate silințele pentru a îndruma economia națională astfel încât să înlesnească dezvoltarea cea mai mare a tuturilor forțelor».

Și mai departe: «guvernul va pune în valoare pădurile printr-o chibzuită gospodărie a posibilităților anuale, cu ajutorul muncitorilor de păduri, adunați în obștii și prin mari lucrări de replantare a terenurilor devastate sau neproductive».

Specific în acest program este abstracția pe care o face de

obârșia capitalului pentru punerea în valoare. Nou și meritând o deosebită atenție este faptul că noul guvern înțelege să intensifice producția cu respectarea posibilităților anuale, ceea ce este de un interes capital pentru gospodăria forestieră. Ne mai oprim asupra faptului că guvernul voește să desvolte ideia cooperatistă, curățind-o — presupunem noi — de excrescențele cu care a deformat-o politica, fiindcă — cu regret constatăm — aceasta tinde a reduce cooperația la un rol de intermediar. Remarcăm încă obligația pe care o ia guvernul de a pune mâna tare la înfăptuirea celei mai mari acțiuni silvice: refacerea pădurilor, căci recunoaște că au fost devastate.

Programul activității guvernului interesează economia forestieră și prin măsurile pe cari înțelege a le lua în chestiile: legii apelor, legii comercializării, desăvârșirii reformei agrare, punerii în valoare a terenurilor inundabile, organizării creditului funciar și modificării politicii vamale, chestiuni cari toate vor avea repercusiuni asupra pădurilor.

Anul 1929 ne va arăta cum se desvoltă acest interesant program.

În parlamentul liberal al anului 1928, cuvântul silviculturii a fost purtat de d-nii deputat Gorcea și senatori N. G. Popovici, C. Alimănișteanu, G. Mihăilescu și I. Ionică, în cel nou ales, la sfârșitul anului, interesele pădurilor au ca purtător de cuvânt numai pe d-l deputat Gorcea și d-l senator Simu.

Așa dar tocmai în perioada în care se anunță pentru economia forestieră evenimente importante, reprezentanții săi în Corpurile Legiuitoare sunt mai puțin numeroși ca oricând. O împrejurare fericită face însă ca actualul ministru de resort să păstreze un interes deosebit chestiunilor silvice — o dovedesc măsurile luate din primul moment în chestia defrișării izlazurilor — și să păstreze un strâns contact cu toți exponenții economiei forestiere. De acest din urmă gest, pădurile nu au beneficiat totdeauna și în aceiași măsură.

e • e

Administrația Casei Pădurilor este organul căruia îi este exclusiv încredințată îndrumarea politicii și economiei noastre forestiere.

Să cercetăm manifestările caracteristice ale serviciilor ei, fiindcă faptele vorbesc și deslușesc ele însă-le firul lor director.

Dintre lucrările consiliului de administrație este interesant de relevat avizul care însoțește darea de seamă a activității Casei Pădurilor pe 1927, aviz în care vedem o tendință bine definită de a da directive politice forestiere prin atitudinea pe care o ia pentru intensificarea lucrărilor de restaurare și replantare, pentru precizarea posibilității pădurilor noastre, pentru exploatarea comasate, pentru raționala comercializare a lemnului, pentru înzestrarea cu planuri a tuturor proprietăților forestiere ale statului și — ceea ce e foarte interesant — pentru problema de mult și puternic simțită a studiilor și cercetărilor pe cari să se clădească o silvicultură românească.

Consiliul tehnic, descomplectat prin moartea valorosului silvicultor care a fost Vasile Teodorescu, a apărut principiul permanenței de câteori a fost vorba să se pronunțe asupra exploatării pădurilor persoanelor morale. Conservatismul către care se îndreaptă Consiliul tehnic al pădurilor apare și din avizele pe cari le dă în celelalte chestiuni, cum a fost aceia a izlaturilor împădurite sau aceia a valorizării produselor forestiere de pe proprietățile statului.

Direcțiile din Casa pădurilor, luptând greu cu tradiția prea birocratică, își dau silința, fiecare în sfera sa de activitate, să producă cât mai mult.

Plantațiile, trecute de câțiva ani pe primul plan al preocupărilor administrației, s'au efectuat cu aceeași sânguință și atenție ca și până acum. Dar, ca și agricultorul, silvicultorul trebuie să trăiască cu ochii pe cer, de aceia nu putem lăsa ne menționată aici, seceta care ne-a bântuit în cursul anului trecut. Urmările acestui fenomen nu sunt, poate, tot așa de curând și de puternic simțite în pădurărie ca în agricultură, dar în fapt ele sunt tot atât de supărătoare. În special lucrările de împădurire au avut de suferit și, după cum știm, se poate întâmpla ca efectele cele mai rele să se vadă numai în 1929, dacă primăvara ce va veni nu va fi destul de umedă ca să compenseze și să repare răul. De aceea pentru anul ce vine se recomandă o deosebită grijă în ce privește lucrările de pepinieră și împăduriri, luându-se toate măsurile cari pot înlătura efectele uscăciunii.

În legătură cu lucrările de împădurire trebuie menționat și

faptul foarte îmbucurător, că culegerea semințelor este așa de bine organizată, în cât administrația Casei Pădurilor nu numai că poate acoperi nevoile interne crescânde, dar ar putea chiar exporta. Totuși mai este ceva de ameliorat, în special în ce privește semânta de molift și ghinda: culegerea și distribuția să se organizeze în așa fel ca în fiecare localitate să se folosească semântă culeasă în condițiuni staționale similare, în care scop va trebui în deosebi să se intensifice culegerea seminței de molift în regiuni înalte.

Amenajarea pădurilor statului, cuprinzând suprafețe din din ce în ce mai mari, este încă mult împiedicată de nesiguranța produsă de neterminarea reformei agrare. Totuși se lucrează activ. Dar serviciul nu s'a fixat încă asupra metodelor de amenajament cele mai proprii pentru condițiile unei tinere gospodării pădurești, care se dezvoltă în condițiuni staționale, economice și istorice speciale, caracterizate prin relativ mica accesibilitate a pădurilor de munte (de unde lipsa de preț pentru lemn), prin starea anormală a pădurilor, prin continuele prefaceri ale proprietății și mai ales prin puternicul conflict între principiul permanenței în silvicultură deoparte și interesele capitalului pe de altă parte.

În ce privește amenajamentul pădurilor particulare, administrația are de luptat cu dispozițiunile relativ sumare ale legiuirilor noastre în privința raportului susținut, a cărui rațiune de altfel e puțin înțeleasă de proprietarii particulari.

În materia de exploatare, animată de grija de a nu depăși posibilitățile, Casa pădurilor în mod constant a căutat ca ceea ce recoltează din pădurile sale să fie cât mai bine valorificat spre a corespunde cerințelor din ce în ce mai exprese ale bugetului. Și în această privință nu au lipsit dificultățile: criza financiară nu numai că a împiedecat valorificarea tuturilor posibilităților, dar a redus mult și prețul lemnului. În tot cazul e sigur că dacă va pătrunde încetul cu încetul în regulile Casei pădurilor, un spirit de culanță comercială, valorificarea produselor ei n'ar avea de cât de câștigat.

Un fenomen, care trebuie remarcat, e acela că regia bate în retragere, tocmai când greutățile administrației ocoalelor, tracasate de aplicarea reformei agrare, au început a se micșora. Însă rămâne încă deschisă problema dacă dintre metodele de exploatare, experimentate până acum la noi, trebuie preferată antrepriza sau regia.

Reducerea regiilor, în mod firesc, stimulează inițiativa cooperatistă. Casa pădurilor a încurajat-o când a fost sinceră. Dar fiindcă

În timpul din urmă cooperarea—abătându-se dela principiile ei,—tinde să devină pe alocurea numai un intermediar, abuzând însă de o mare influență politică, administrația a fost nevoită să fie mai circumspectă, deși acest lucru, desigur, îi produce desagremente.

În fine, fiindcă vorbind de exploatare se pune și chestia bugetului, e locul să amintim că veniturile Casei pădurilor sunt încă greu încercate de «gratuitățile și reducerile» la care o obligă diversele legiuiri.

În ce privește personalul, cadrele tinere—după actualele posibilități ale bugetului—încep a fi complete, din care pricină ideia proletariatului apare la orizont. În tot cazul, administrația, dispunând de acum de un număr suficient de ingineri silvici, este în măsură să nu mai încredințeze conducerea ocoalelor de cât aceluia cari pot dovedi că au făcut ucenicie suficientă ca ajutoare.

Persistă însă penuria cadrelor mai în vârstă, lucru puternic resimțit și pe care-l dovedește și împrejurarea că la examenul de subinspector nu s'au prezentat de cât 3 candidați.

Un fapt care trebuie remarcat este tendința multor liberi profesioniști de a reintra în serviciile publice.

După consolidarea situației materiale, ca rezultat al eforturilor din ultimii ani, ale unui mănunchi de membri plini de zel și cu spirit de sacrificiu, *Societatea «Progresul silvic»* pornește la consolidarea sa internă și la construirea sufletească.

Ca o primă și capitală realizare în această direcție, este precizarea ideii că numai un specialist poate fi conducătorul ei, deși ideia unui președinte străin de meseria pădurilor a mai putut găsi și acum câțiva susținători.

În anul ce a trecut nu s'a ținut un congres: caracterul de ordine cu totul internă al discuțiilor ce au urmat, a indicat ca ele să aibă loc în cerc intim. De aceea întrunirea noastră a avut caracterul numai al unei adunări generale. Cu ocazia acestei adunări s'a subliniat necesitatea ca societatea să se adapteze nevoilor timpului, ca să devină în adevăr un viguros organism, care pe de o parte să-și poată sprijini propriile sale interese, iar pe de altă parte să-și dobândească marea putere de care are nevoie pentru susținerea ideii forestiere.

Dar un fapt care nu trebuie să treacă nesemnalat este isbitoarea disproporție între importanța chestiunilor puse în discuție și între numărul participanților la ele.

Apoi și interesul și convingerea pusă în rezolvarea lor au fost atât de reduse, în cât chiar chestiuni de interes imediat sau material, cum a fost aceea a înființării Casei de credit, nu a putut găsi altă soluție de cât aceea a amânării.

Revista, cum poate constata cititorul ei, caută pe de o parte să se pue de acord cu nevoile imediate ale realităților vieții, pe de alta să dea cât mai multă orientare asupra mișcării silvice din țară și străinătate. Numărul schimburilor cu străinătatea și numărul cititorilor din afara specialității, crește.

Biblioteca societății, fără care o ținare la curent cu toată mișcarea forestieră nu este posibilă, s'a mărit considerabil în ultimul timp. De acum ea începe să poată servi cu succes nevoilor oricărei cercetări speciale.

Ca publicațiuni de interes forestier ale anului expirat avem de menționat o lucrare în limba germană asupra salcâmului de M. Drăcea (*Beiträge zur Kenntniss der Robinie in Rumänien, unter besonderer Berücksichtigung ihrer Kultur auf Sandböden in der Oltenia*), o scriere asupra stejarului de d-l dr. C. Bungețeanu și un studiu de M. Drăcea asupra pădurilor Dobrogei, publicat în volumul festiv al Analelor Dobrogei, închinat serbărilor semicentenarului.

Anul 1928 ne-a adus apariția confratelui «Ecou de codru» dela Cernăuți, care atacând în special probleme bucovinene, luptă împreună cu noi la propășirea ideii silvice.

Conferințe cu caracter forestier s'au ținut de către d-nii M. P. Florescu, C. Bungețianu, M. Drăcea și Dumitrescu-Gârbovi.

Desvoltând mai departe ideia de a desăvârși pregătirea unora din cele mai valoroase elemente, Casa Pădurilor a dat sau a menținut și în 1928, concedii de studii în străinătate d-ilor Sburlan (la Viena), Eliescu (la München), Grozescu (în Franța) și G. P. Antonescu (în Franța, etc.). La începutul anului d-l Drăcea a sosit din misiunea de studii în America, dată de fundația Rockefeller.

În interesul propagandei forestiere, Casa Pădurilor a organizat două expozițiuni silvice: una în țară la Constanța cu ocazia serbărilor semicentenarului și alta la Praga.

Anul 1928 a adus pentru corpul silvic și pentru societate pierderi dureroase prin trecerea în veșnicie a consilierilor silvici Vasile Teodorescu și C. I. Ionescu și a inspectorilor silvici G. Turneanu și Th. Chivulescu, a căror cinștire s'a făcut în revistă în timp

Nu putem încheia această expunere fără a aminti în câteva cuvinte situația comerțului lemnului care este așa de strâns legat de pădure și care la rândul său condiționează atât de puternic întreaga mișcare forestieră.

Anul 1928 a adus în parte o remitere a acestui comerț, care spre sfârșitul anului 1928 suferise o deprimare.

Este totuși cazul să distingem între lemnul de foc și cel de lucru: primul nu mai poate face afaceri bune, ultimul însă și-a mărit prețul și industria prelucrării lui își găsește socoteala. Cheresteaua de rășinoase s'a ridicat în special: aceasta însă mai ales ca consecință a cartelului încheiat între industriași.

Bine a mers și cheresteaua de fag aburit care a început să fie aproape singura formă sub care această specie poate să fie rentabilă. În schimb nu este cazul să se spună aceleași lucruri bune despre traverse, o prelucrare care e tot mai mult părăsită, fiindcă consumatorul principal C. F. R. nu plătește prețul de producție.

Criza financiară cu creditul restrâns și cu dobânzile mărite, au influențat desigur desavantajos asupra afacerilor comerciale cu lemnul. Iar seceta, cu scumpirea alimentelor, a ridicat prețul muncii, ca să mai adauge la greutățile industriei, care totuși în 1928, cum am spus, a reușit să-și amelioreze bilanțul față de anul care a precedat.

L'année forestière 1928

Les auteurs passent en revue les principaux faits du mouvement de l'année passée. Ils discutent les événements politiques, économiques et sociaux qui ont exercé une influence sur le développement de la vie forestière roumaine.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

DESFACEREA PRODUSELOR LEMNOASE IN PĂDURILE STATULUI

de ȘT. DEMETRESCU-GĂRBOVI
Inginer silvic

Desfacerea la timp și convenabil a produselor lemnoase constituie o chestiune importantă pentru Casa Pădurilor.

Dacă inginerii silvici prin partea culturală a preocupărilor lor conservă, regenerează și completează, sunt pe de altă parte, în actualul cadru al atribuțiilor ce au, solicitați să desfacă la timp materialele ce exploatează pentru ca veniturile anuale, în bani, să fie regulat încasate. Dar, mai cu seamă azi, când trăim o epocă de uriașe nevoi financiare, se cere ca veniturile, în bani, pe care le produc pădurile, să fie cât mai mari. Dacă această din urmă tendință se va exagera — uitându-se că regenerarea este scopul, iar exploatarea propriu zisă este mijlocul celei dintâiu și deci caracterul ei este determinat de felul regenerării — se va naște, în chip forțat, un conflict între cultură și fiscalitate.

Este drept că, în calitate de români și cetățeni ai țării noastre, avem fiecare o coardă sufletească ce vibrează pentru România de azi. Dar în aceeași calitate dublată cu faptul că, în speță, ca silvicultori, dăm socoteală mai cu seamă posterității, rolul și rostul nostru este să fim grăniceri de veghe pe granițele dintre cultură și fiscalitate.

În ce chip s'ar săvârși excesul de fiscalitate asupra culturii?

Această întrebare constituie singură un subiect vast. Dar în articolul de față îl voi aborda numai tangențial.

Cum evităm fiscalitatea?

Desigur, prima măsură elementară de prevedere este de a nu se exploata decât posibilitatea anuală. Dar posibilitatea anuală se impune să înceteze de a mai fi determinată altfel decât cel puțin

prin amenajamente sumare. Dispoziție în acest sens s'a luat de Casa Pădurilor, însă astăzi se mai găsesc în curs de aplicare multe din acele simulacre de «lucrări de specialitate» numite «studii» sau «regulamente».

Amenajistul, în lucrarea sa, să nu fie nici un moment preocupat de ideea «venitului maxim» care să vină ca un accesoriu al amenajării, ci, în lucrarea sa, să îl preocupe în primul rând cerințele culturale ale arboretelor.

S'a zis și s'a convenit de mult că Statul, ca persoană nepieritoare, trebuie să tindă către generalizarea revoluțiilor lungi — corespunzătoare regimului codru — în pădurile sale. Adoptarea acestui regim corespunde însă la exploatabilitatea economică al cărui scop nu este fiscalitatea, ci producerea de materiale de dimensiuni mari apte pentru cele mai variate întrebuințări.

Din punctul de vedere al politicii forestiere superioare, de Stat, este idealul către care trebuie tins în chip statomic. Pentru cazul special al țării noastre, unde lipsa de cultură forestieră din trecutul apropiat ne-a produs masive cu un extrem de redus procent de lemn de lucru, adoptarea regimului codru, atât pentru acest motiv cât și pentru refacerea din sămânță a masivelor suprauzate prin zeci de generații de lăstari pe aceeași tulpină, este imperios necesară.

Dar iată că, fricționându-se acut cu acest ideal economic și cultural, intervine fiscalitatea. Și atunci, din dorința de a produce venituri maxime și comod de realizat — (care antreprenor nu se bucură de o exploatare rasă ?) — se abandonează pe alocuri regimul codrului și se fac, în pădurile Statului, exploatări în regimul crângului simplu sau în acel al crângului cu rezerve (lamentabilele rezerve ale crângului cu rezerve din țara românească !). Eu cunosc în țara noastră serii de crâng cu suprafețe dela 800 hectare în sus !

Dacă revoluția este de 35 ani și se taie, deci, anual, 23 ha, nu au aceste exploatări rase caracter primitiv și caracterul de făcomie fiscală ?

Regimurile de crâng cari, în țara noastră, au uzat deja de mult tulpinile, constituiesc un simulacru de cultură, iar din punct de vedere financiar au aspectul de expediente. Ori, Statul român se apropie de faliment ca să aibă nevoie de expediente cari atacă însuși fondul capitalului său, desființându-l.

Fără a fi izgonite din cultură, aceste regimuri să rămână la proprietarii particulari – cari prin caracterul de efemeritate al vieții lor, cer maximum de venituri într'un timp scurt –, și pentru că rămân la proprietarii particulari, să se reducă la minime proporții în pădurile Statului, aplicându-se numai acolo unde împrejurările naturale de stațiune și esență le vor cere.

Mai trebuie să adăugăm că în regimul codrului, practicarea la timp a operațiunilor culturale aduce venituri apreciabile, astfel că, pe această cale, partizanii fiscalității pot fi liniștiți.

În anul precedent, din motive pe cari nu le pot cunoaște cu precizie – (bănuiesc în special lipsa de fonduri bugetare) – s'au generalizat, în chip neașteptat – exploatările prin antrepriză. Iată cum s'a ajuns a se scoate în licitație parcele în cari se execută operațiuni culturale, precum curățiri și degajări de semințisuri!! Bănuiesc că la adoptarea acestei proceduri a prezidat și speranța că se vor realiza venituri mai mari decât în regie sau că, în cel mai rău caz, se va obține un venit mai repede încasat. Deci, un principiu de fiscalitate.

Am constatat însă că adoptarea modalității «antrepriză» la astfel de produse, pe lângă mari inconveniente de ordin cultural, a eșuat și din punctul de vedere al fiscalității.

Antreprenorii obișnuiți din trecut cu exploatările rase, se feresc de exploatările împrăștiate. Motivele:

Surplusul de muncă și cheltuială pe care-l cere orice exploatare împrăștiată.

Teama de contravențiunile inerente, datorite lucrătorilor și cumpărătorilor, zic «inerente» pentru că în forma actuală a educației cetățenești, pe care o are poporul nostru, aceste contravențiuni sunt..... inerente.

În categoria acestor contravențiuni se clasează și arborii ruși prin exploatare, semințisurile distruse de care, de arborii doborâți și de vitele chirigiilor. Din aceste contravențiuni rezultă socoteli pe cari antreprenorul trebuie să și le facă cu anticipație pentru a le îngloba în socoteală.

Din punct de vedere cultural, operațiunile denumite «culturale» nu au drept scop în sine producerea de venituri, pe primul plan se pune alt scop: intervenții în viața tinerelor arborete cu cari uneori mai mult se cheltuiește decât se obține prin vânzarea materialelor extrase. Aceste operațiuni sunt de o delicateță extremă

și cer continua supraveghere a șefului de ocol în timpul execuției lor. Trebuie mult tact și multă observație, iar omisiunile ce s'ar face pe ici, pe colo, se pot corecta ulterior — dacă exploatarea se face în regie.

Când este vorba de semînțisuri preexistente, semînțisuri instalate în urma primei tăeri de regenerare (codru cu tăeri succesive) dar cari ar fi expuse la stricăciuni prin doborâri de arbori, circumstația vitelor și a cărușelor, etc., regia, pe cât îi este posibil, alege momentul oportun — spre exemplu pe timp de zăpadă mare — pentru a reduce prejudiciile la minimum.

Antreprizei nu poți să-ți impui a lucra cu astfel de menajamente. Aplici la recepție sancțiunile condițiilor generale de exploatare și, dacă ții seama și de contravențiile «inerente» de mai sus, pe viitor poți șterge pe antreprenorul respectiv de pe tabloul de licitatori.

Iată deci cum, căutând fiscalitatea, nu o realizezi, ba, mai mult, prejudiciezi și cultura.

Din punct de vedere administrativ, antrepriza — mai cu seamă în ocoalele cari, având multe serii de codru, extrag anual sute de mii de arbori — reduce extrem de mult posibilitatea unui control eficace, căci un astfel de control cere mult timp necesar în lucrări importante.

Pentru motive apropiate de cele mai sus expuse, antreprenorii se feresc și de parchetele în cari se execută rărituri sau tăeri de însămânțare.

Ași mai avea de adăugat următoarele considerațiuni:

Pădurile noastre — în special cele din vechiul regat — au fost și n'au fost tratate în trecut. Mă servesc de această exprimare echivocă tocmai pentru a exprima echivocul cultural forestier în care ne-am complăcut multă vreme, chiar după înființarea unei silviculturi oficiale.

Pădurilor lipsite de orice fel de rudiment de reguli de cultură și exploatare scrise, li s'au schimbat regimurile, tratamentele și ordinea tăerilor, după cum a trecut prin chibzuința numeroșilor șefi de ocoale cari s'au succedat pe acelaș loc. În tratamentele aplicate pădurilor noastre există o înspăimântătoare lipsă de continuitate în timp și în spațiu, ale cărei consecințe sunt destul de manifeste. Răul a avut origină dublă: schimbarea deasă a șefului de ocol cu care totodată, se schimbă și concepția. Acest rău nu a

fost măcar remediat prin amenajări — cel puțin sumare — care să oblige pe urmași a ține acelaș drum, având latitudinea ca în cadrul amenajamentului respectiv să-și miște concepția după vederile personale.

Ne-am mulțumit, zeci de ani de zile, să întocmim «memorii» și «regulamente» de exploatare pe perioade de 5—10 ani, desigur, aceste paliative de silvicultură nu prea ne fac cinste ca specialiști și — de consecințe — avem măcar o responsabilitate morală.

Iată cum, din aceste cauze, sunt păduri în cari tăierile de regenerare au fost instalate într'un punct, apoi abandonate și mutate în altă parte. Regenerarea, dacă s'a făcut de sus, bine, dacă nu, ...faimoasele «memorii» nici nu au mai propus intervenția artificială.

Cunosc o pădure din regiunea de coline a Olteniei, în care un șef de ocol, acum 30 ani, a aplicat un crâng cu 800 rezerve la hectar! Rezervele au fost atât de numeroase, încât elementul crâng, precum și admirabile buchete de șemițișuri naturale, acoperite prea multă vreme, arată astăzi o creștere aproape nulă și acuză, din cauza aceasta, pagube de zeci de milioane. Timp de 30 ani, succesorii pe acelaș loc, nu au făcut absolut nici un fel de intervenție în viața acelor arborete.

De aceea gălesc că dispozițiunea luată de «Casa Pădurilor», recent, de a nu se mai admite nici o lucrare, decât dacă este cel puțin amenajament sumar, constituie un pas mare către o eră de adevărată cultură științifică a pădurilor.

Operații culturale — rărituri și curățiri — nici vorbă că nu s'au practicat decât arare ori și arbitrar, astfel că astăzi, arborete destul de avansate ca etate au un aspect de completă lipsă de cultură, cuprinzând numeroși arbori strâmbi, vicioși, deperisanți, încât cel care vine să aplice un amenajament, este nevoit să concentreze într'o singură operațiune 4—5 operațiuni cari, nefăcându-se la momentul oportun, nu au nici efectul cultural desăvârșit dela epoca respectivă și vin și ca un venit a cărui dobândă l-ar fi întrecut până astăzi.

Pe de altă parte, intrând acum în prima tăiere, tot ce are mai urât masivul, antreprenorii se feresc, pentru că este vorba de categoria de material care le place mai puțin. Din această pricină parchetele în care urmează să se facă operațiuni culturale fiind

scoase în vânzare prin licitație, nu s'au vândut decât în mică parte, astfel că veniturile nu s'au încasat la vreme.

În acest fel excesul de fiscalitate sau neacordarea de fonduri suficiente pentru exploatarea în regie au dus la o extremă cu totul opusă celei urmărite.

Din cele mai sus expuse pot, în concluzie, să spun că este indicat ca operațiunile culturale — chiar și răriturile — să se execute în regie.

Vor rămâne în antrepriză o parte din tăierile de rărituri și cel de regenerare, precum și tăierile de crâng.

În exploatarea de codru la care s'ar admite antrepriza, aceasta nu ar putea fi atrasă decât aplicând la estimatie, tariful general de prețuri redus cu un procent oarecare.

Tariful anual să se stabilească pentru materiale considerate ca provenind din exploatare făcute ras. La acel tarif, în cazul exploatarea prin extracțiuni, să se reducă minimum 15%.

În spiritul pe care-l exprimă titlul articolului de față, voesc să arăt câteva din inconvenientele cari, în ultimul timp, au reușit să îndepărteze pe antreprenori de pădurile Statului.

Din convorbirile pe cari le-am avut cu diverși antreprenori, am sesizat dezideratul aproape unanim de a se menține, în cazul exploatarea de codru, garanția de exploatare la $\frac{1}{4}$ din estimatie, cum se depune în mod provizoriu la ziua licitației. Dâșii motivează această pretențiune spunând că, la astfel de exploatare, regenerarea nu depinde de felul cum dâșii execută tăierea (la tăierile principale, căci la curățiri și rărituri nu mai este vorba de regenerare). Garanția, în acest caz, este destinată pentru a acoperi eventualele contravenții, a căror valoare va fi departe de a se ridica vreodată la cifra garanției, căci în asemenea cazuri, răul s'ar semna la timp de către personalul de pază și s'ar lua măsuri de stăvilire. Pe garanție se contează și în cazul neachitărilor la termen sau deloc, garanția fiind atunci un mijloc de acoperirea pagubelor încercate de Stat. Dar acestea sunt cazuri rare, din cari nu trebuie să rezulte măsuri preventive de natură a aduce stingheriri generale.

Argumentele acestea, aduse de antreprenorii vechi, sunt în bună parte întemeiate și cunosc amatori cari au stat la o parte de licitație din cauza cifrei exagerate a garanțiilor (la parchetele de codru) cari sunt jumătate din valoarea de cumpărare.

Un motiv puternic care a început să îndepărteze pe antre-

prenori de pădurile Statului, îl constituie felul de a se comporta al organelor fiscale față de antreprenori.

La facerea contractului, un antreprenor are de plătit: impozitul agricol, zecimi județene, comunale și pentru camerele agricole, respectiv 10%⁰, 5%⁰, 3%⁰ și 1%⁰ din valoarea de cumpărare, adică în total 19%⁰.

Mai plătește taxa de timbru și înregistrare a contractului și care este de 6%⁰, socotit la valoarea contractului și care valoare se compune din prețul de vânzare al parchetului, plus sarcinile: fond de educație și impozitele mai sus enumerate.

Toate aceste taxe și impozite (cari, tie zis în treacăt, sunt excesiv de ridicate, ceace atrage ca o consecință directă reducerea veniturilor proprii ale Casei Pădurilor) constituiesc totuși o cotă fixă, pe care antreprenorul o poate introduce cu precizie în socotelile sale inițiale. La această categorie de sarcini, cred că fiscul nu poate face nici un neajuns antreprenorilor.

Dar cu impozitul comercial este altă socoteală.

Antreprenorul, la terminarea negustoriei sale de lemne, este obligat să plătească 16%⁰ impozit comercial, calculat asupra beneficiului net al negustoriei. Dar din felul cum majoritatea comisiunilor de impunere înțeleg să impună pe antreprenori, acel 16%⁰ — fără exagerare — devine cam 160%⁰. Nu caut prea adânc izvorul acestor impuneri nedrepte. S'ar putea spune că este vorba de incompetență sau de rea credință. Astfel de «greșeli» făcute din incompetență sau rea credință sau din falșă convingere că negustorii de lemne fac afaceri strălucite, au îndepărtat, de asemeni, pe amatori dela licitații. Ei «fug» de perspectiva exageratului impozit comercial, ca de o hidră capabilă să pompeze nu numai tot beneficiul net, dar poate și o parte din capital.

În această privință, cred că nu ar fi rău ca lucrul să fie făcut cunoscut Ministerului de Finanțe, prin Casa Pădurilor.

Desfacerea la timp și convenabil a posibilităților anuale este condiționată și de rezezițiunea cu care se pot face lucrările de punere în exploatare.

Aceste lucrări trec prin două faze distincte:

a) Inventarierea, marcarea și estimația, executate de șeful de ocol.

b) Verificarea pe teren de către inspectorul de control.

Excluzând din discuție acele ocoale cari au majoritatea pădurilor constituite în serii de crâng, situația celorlalte ocoale cari au mai multe serii de codru (tăerii succesive, jardinatorii) este destul de dificilă, dacă șeful de ocol înțelege să lucreze conștiincios și cu amor pentru arta silvicului culturii.

Spuneam mai sus, că multe din pădurile țării noastre nu au avut parte de operații culturale în trecut. Arboretele neglijate, cu aspect de gospodărie primitivă, solicită mare atențiune cu prilejul celor dintâi lucrări. Șeful de ocol trebuie să fie extrem de atent la alegerea arborilor de extras și în special a celor de favorizat. În arborete în care știința curățirilor și a lămuririlor nu a contribuit până acum cu nimic, orice exces, oricât de mic, poate fi dăunător.

Dacă adăugăm și partea tehnică a lucrării — atenție la aplicarea ciocanului silvic și a celui numărător, notarea în carnetul de inventariere, clasificarea materialului, — este ușor a demonstra că, cu cea mai mare străduință depusă, în ipoteza că se aplică și ciocanul numărătoare (ceea ce se și cere) maximum de arbori cari se pot marca, în zi de vară, este de 1500.

În ocolul Bobicești (spre exemplu), minimum de arbori cari se extrag anual din seriile de codru este de 250.000. Acest număr de arbori se marchează deci în minimum cinci luni a 30 zile. Dar în epoca în care trebuie să faci marcări, mai ai de executat: lucrări de birou, minimum două zile pe săptămână, recepții la antreprize, inventarieri de materiale fasonate, inspecții la pădurile Statului și cele particulare, acte de cubaj și estimație pentru arborii deja marcați și multe alte chestiuni mici și mari, din cari să nu excludem lucrările de pepiniere și plantație.

Dacă toate aceste lucrări îți cer încă cinci luni de zile cari se petrec intercalate printre celelalte cinci luni de zile întrebuințate la marcări și dacă lucrările de marcăre le începi la 15 Martie, dacă lucrezi numai tu, șeful de ocol, adică dacă vrei ca lucrarea să fie conștiincioasă, termini marcările la 15 Ianuarie al anului următor, dată la care materialele trebuiau să fie deja vândute.

Lucrarea făcută pentru fiecare parchet în parte trebuie să fie verificată pe teren de către inspectorul de control. Perfectă măsură. Descărcarea ce se dă șefului de ocol prin trimiterea inspec-

torului este foarte civilizată și oportună. Iar din punct de vedere al specialității, desigur că «patru ochi văd mai bine decât doi».

Ce se întâmplă însă? Numărul inspectorilor de control este extrem de redus (lipsă de cadre, ceea ce m'a făcut să fiu foarte mirat când chiar un inspector de control îmi spunea sentențios și definitiv că... suntem prea mulți). Ai 20 parchete de verificat.

Pentruca vânzările să se facă la timp, ar trebui ca inspectorul de control să vie la ocol pentru fiecare parchet în parte. Dar dacă într'o direcție silvică sunt 2-3 inspectori și fiecare ocol are 20 parchete de verificat, desigur că venirea organului de control pentru fiecare parchet este o imposibilitate mai cu seamă că, în ceea ce privește transportul și deplasarea, dâșii cheltuesc cu anticipație tot salariul în deplasări, pentruca să încaseze speșele la date incerte.

Din toate cauzele mai sus arătate, verificarea lucrărilor se face cu întârziere. Odată verificate, actele de punere în exploatare merg la Casa Pădurilor. După aprobarea actelor, curg termene de licitație (timpul exploatării la regii) astfel că în nici un caz nu se pot încasa într'un an toate veniturile provenite din posibilitățile aceluia an.

Remedierea lucrurilor trebuie neapărat înfăptuită.

Serviciul, la ocoale, este necesar să fie reorganizat.

Eu consider că ocolul silvic este celula vitală a administrației silvice. De această celulă depinde totul. După cum un organism complex nu progresează, nu viază decât dacă, în chip individual, fiecare element component este prosper, tot așa administrația silvică nu poate propăși, dacă elementele ei constitutive - ocoalele - trăesc pe vechi calapoade, nepotrivite cu cerințele de azi.

Mai întâi, șeful de ocol să fie redat terenului. În situația actuală a lucrurilor, șeful de ocol are de îndeplinit obligațiunile din imperiul unui regulament - al serviciului silvic exterior - care, recunoaștem, este o mică operă administrativă. Dar aplicarea acestui regulament, care a făcut din ocolul silvic temelial administrației silvice (din 122 articole, 97 articole privesc lucrările ocoalelor) suferă de un defect inițial. (Și se știe că defectele din naștere sunt și cele mai grele). Lipsa personalului de birou prevăzut la articolul 26 aliniatul al doilea. Din această cauză, șeful de ocol s'a văzut nevoit să ia un brigadier de pe teren pentru a-l transforma în secretar, arhivar, registrator și copist. Pe lângă faptul că un briga-

dier nu are competența de a lucra decât chestiuni secundare, dar este și insuficient pentru cât are de lucru. Iată de ce, șeful de ocol duce o grea luptă de birou care îi răpește mult timp de teren și-l scoboară de multe ori la un rol nepotrivit cu aspirațiile și gradul lui de cultură. Este suficient să stai 3-4 zile pe teren pentruca, la revenirea în birou, să găsești veritabile monumente de dosare și hârtii «de văzut» și mulțime de ordine «cu termen» sau de culoare roșie, în majoritatea lor peste puterile de pricepere ale brigadierului-secretar.

Știm că personalul auxiliar la ocoale nu s'a înființat din cauza lipsei bugetare. Cercul este complet vicios. Este, pe românește, a-ți fura singur căciula. Căci dacă neînființarea aceluia personal auxiliar aduce economii în buget, acele economii sunt departe de a echivala plusul de venituri pe care l-ar avea ocoalele atunci când șeful de ocol cu brigadierii săi ar fi redați terenului.

Pe lângă personalul auxiliar de cancelarie, la fiecare ocol trebuie să ființeze și să fie ocupat efectiv un post de conductor silvic bugetar. Numai cu această completare în organizarea ocoalelor, serviciul ar fi prompt, iar șeful de ocol — mașină omenească ce nu trebuie uzată la maximum, pentru că este necesar să reprezinte și o valoare... de viitor — ar ști ce este sărbătoarea!

Cu mare surpriză am citit într'un ziar cotidian afirmația respectatului domn camarad M. P. Florescu, cum că școala politehnică și cele medii din țară producând numeroși ingineri și conductori, aceștia, ne mai având locuri la Stat, sunt condamnați la proletariat intelectual. Ca remediu, d-sa propune desființarea uneia din școalele de conductori și plasarea celor existenți pe la instituțiile și întreprinderile particulare.

Imi permit, pe temeiul unui timp de șase ani de șefie de ocol, la un ocol pe care l-am ridicat de la 200.000 lei venit anual — cum l-am găsit — la șase milioane actualmente, timp în care, cu cea mai mare dragoste pentru serviciul pădurilor, am gândit zi de zi la fel de fel de soluțiuni cari să-mi dea o zi de sărbătoare liberă, imi permit, zic, să rog pe d-l camarad Florescu să schimbe soluția propusă și să stăruiască a se menține actualele școli de conductori și a li se face absolvenților acestora, locuri bugetare la Stat. Statul va fi în câștig, oricâte cheltueli ar face. Și, ca să nu fie proletariat, eu propun altceva: o mai bună selecție la intrarea în școală, o mai bună ciuruire în timpul studiilor. Absolvenți puțini, dar buni.

Fără cheltueli nu se poate produce în plus. Și, în special, ca să putem produce și calitativ, să mai schimbăm din rutină, să dăm gospodăriei silvice un caracter mai nou, mai științific, mai adaptat timpurilor economice actuale cari cer valorificarea calitativă la maximum. Altfel, rămânem la... figuri de... dubli steri și... grămezi de crăci.

Cu numărul actual al cadrelor — muncite la exces —, adică fără cheltueli în plus, rămânem, ca români... conservatori... la române vechi, cântând numai în surdina... «române pentru mai târziu»..

Orice cheltuială în plus, făcută în ramurile producătoare de venturi, nu este superfluă.

Tarifele. Tarifele de vânzarea materialelor lemnoase sunt elementul principal care condiționează desfacerea la timp a acestor materiale.

Zadarnic vei face la timp lucrările, dacă tarifele de prețuri aplicate la unitatea de volum fiind exagerate, lemnele nu se vor vinde. Rezultatul, pentru cifra veniturilor anuale, tot slab va fi.

Dacă ar fi să luăm în considerație zilele de azi, când, din cauza unor timpuri nefavorabile pentru agricultură, populația rurală se află într'o lipsă aproape generală de bani, ar trebui — pentru ca materialele lemnoase să se vândă cu ușurință — să se întocmească tarife derizorii.

Lipsa de bani la populația rurală a făcut pe săteni să reducă trebuințele lor de lemn la minimum posibil, este o epocă de stagnare, în care nu se mai construiește aproape nimic prin gospodăriile sătenilor, iar pe foc se pun coceni, ogrinji de pae, tezec, garduri vechi și crăci din arborii din jurul gospodăriilor.

Consu nului de lemne de foc, la orașe, din aceleași motive s'a redus simțitor. Antreprenorii, în fața perspectivei de lipsă de piață de desfacere, s'au abținut de a cumpăra parchete.

Au fost însă, desigur, și cazuri când tarife exagerate chiar pentru vremuri de belșug au îndepărtat pe cumpărătorii de lemne (fie antreprenori, fie cumpărători în detaliu, la regii) către pădurile particulare.

Iar aceste cazuri, ne amintim, erau pe punctul de a se generaliza în ultimii ani când, într'un spirit de fiscalitate exagerat, se tindea a egala prețurile dela Stat cu cele din pădurile particulare.

Din faptul că astăzi suntem într'o epocă de criză, nu trebuie să deducem că trebuie să luăm în seamă, la calcularea tarifelor, situația aceasta excepțională. Căci criza, într'o țară agricolă, deci cu mari rezerve de surprize și cu speranța ameliorării brusce a situațiunii financiare, apare ca ceva trecător.

De aceea, în calculul tarifelor, să ne presupunem în condițiuni economice quasi-normale și, din aceste tarife, în cazul când s'ar prelungi, se pot face reduceri în proporțiile potrivite.

Pentru ca tarifele să reprezinte valori reale, iar nu imaginare, trebuie puțin efort și studiu. Aceste tarife trebuie să fie, în special, expresiunea economiei locale. Tarife generalizate pe regiuni mari dau aproape totdeauna eșec.

Așa cum vom stabili tarifele, să nu mai aibă aspect empiric, căci a ne mai complăce în rutină, nu cadrează nici cu vremurile și nici cu aspirațiunile despre valoarea ce o reprezentăm în Stat.

Dat fiind că procentul cel mai însemnat de materiale ce se desfac în pădurile noastre îl deține lemnul de foc, stabilirea tarifului pentru acest sortiment prezintă deosebită însemnătate.

Voi arăta aci, mai jos, felul cum am stabilit eu tariful pentru lemnul de foc, pentru ocolul meu, pe anul 1929.

Procedeeul cel mai rațional este de a pleca dela prețul pieței și, scăzând în mod succesiv toate cheltuelile, transport, administrație, taxe și impozite, dobânzi, etc. să ajungi la prețul lemnului în picioare.

În cuprinsul ocolului meu nu se găsesc orașe sau stații de C. F. R. în cari să se depoziteze și să se vândă lemne de foc. De aceea am considerat prețul loco pădure, în diverse păduri particulare sau la antreprenorii Statului, pentru un ster de lemne de foc fasonate cu lungime de doi metri.

Insemnez cu litera (P) cifra cunoscută a prețului unui ster de lemne de foc despicate, loco pădure fasonate.

Scăzând din (P) toate cheltuelile: taxe, impozite, sarcini de contract, dobânzi, etc., voi găsi o cifră X care va reprezenta prețul în picioare al unui ster, minus cheltuelile de administrație.

Cheltuelile de administrație le-am stabilit împărțind cifra cheltuelilor bugetare din anul 1928 cu posibilitatea în steri de foc și metri cubi lemn de lucru din acel an. Am obținut 15 lei la ster.

Am înțeles din capul locului că cheltuelile de administrație să nu între în necunoscuta X, pentrucă aceste cheltueli, într'u

ocol care reușește să aibă o posibilitate anuală constantă și cheltuielile deasemeni constante, sau cheltuieli proporționale cu veniturile, deci cheltuieli de administrație constante, nu este necesar să adăug o constantă la o variabilă pentru a o purta în tot cursul calculului. Ci, după determinarea lui X prin calcul algebric, îi voi adăuga cifra constantă a cheltuielilor de administrație aflând astfel costul unui ster lemne de foc în picioare.

Din cifra $\langle P \rangle$ — care reprezintă costul unui ster loco pădure fasonat, voi avea de scăzut :

1. Costul fasonatului.
2. Cheltuielile bugetare, de administrație.
3. Taxele și impozitele pe cari le plătește antreprenorul la facerea contractului și pe cari le-aș numi inițiale.
4. Dobânda capitalului investit.
5. Beneficiul net la valoarea de cost a unui ster.
6. Dobânda garanției de exploatare pe timp de un an.
7. Impozitul comercial de 16⁰/₀ din beneficiul net.
8. Cheltuieli diverse ale antreprenorului.

Să stabilim formula fiecăreia din sumele dela cele șapte puncte de mai sus.

1. *Costul fasonatului* unui ster lemne despicate, la lungimea de doi metri, este de 30 lei.

2. *Cheltuielile bugetare* de administrație, deduse după cum am arătat mai sus, sunt de 15 lei la ster.

3. *Taxele și impozitele* pe cari le plătește un antreprenor la facerea contractului sunt :

6⁰/₀ taxa de înregistrare, plus 20 lei timbrul fix. (Suma de lei 20, timbru fix voi considera-o neglijabilă, cu atât mai mult cu cât această sumă nu este o proporțională, ci o sumă fixă care trebuie divizată prin cantitatea de material vândut, spre a afla cât revine la ster și metru cub, în orice caz, cu cât cantitățile sunt mai mari, cu atât câtul va fi mai aproape de o cifră extrem de mică. Taxa de înregistrare s'a luat de 6⁰/₀, adică vechea taxă da 5⁰/₀ sporită după 1 Ianuarie 1929 cu 20⁰/₀.

10⁰/₀ impozit agricol.

9⁰/₀ zecimi adiționale (județ, comună și camere agricole).

Taxa de 6⁰/₀ înregistrare se aplică la valoarea contractului. Este deci important să stabilim acea valoare a contractului.

Un ster lemn de foc va fi scos în licitație pe prețul de x lei care reprezintă tariful pentru vânzări prin antrepriză și bună învoială, la care se vor adăuga cheltuielile bugetare de administrație (în cazul ocolului meu 15 lei la ster). Deci un ster lemn de foc va fi scos în licitație pe prețul de lei

$$x + 15.$$

În ipoteza tarifelor judicioase—din notările ce am făcut timp de 6 ani, maximum de sumă oferită de antreprenori peste estimatie este de 30%.

Deci dacă estimatia este

$$(x + 15) \text{ lei}$$

un ster se va adjudeca, în cel mai bun caz, cu

$$(x + 15) + 0,30 (x + 15) = \text{valoarea de adjudecare.}$$

La această valoare de adjudecare, antreprenorul plătește 0,50% taxa pentru fondul de educații copiilor personalului silvic, deci:

$$0,005 [(x + 15) + 0,30 (x + 15)] = \text{fondul de educație.}$$

Valoarea de adjudecare + fondul de educație = prețul de cost.

La acest preț de cost, antreprenorul plătește 19% impozite (agricol plus zecimi).

Deci

$$0,19 [(x + 15) + 0,30 (x + 15) + 0,005 [(x + 15) + 0,30 (x + 15)]]$$

impozitele agricol și zecimi adiționale.

Valoarea contractului va fi:

$C =$ valoarea pe adjudecare + fondul de educație + impozitul agricol și zecimi adiționale.

La valoarea contractului, antreprenorul plătește 6% taxa de înregistrare, adică:

$$[(x + 15) + 0,30 (x + 15) + 0,005 [(x + 15) + 0,30 (x + 15)] + 0,19 [(x + 15) + 0,30 (x + 15) + 0,005 [(x + 15) + 0,30 (x + 15)]]] \cdot 0,06$$

taxă de înregistrare care s'ar putea nota, simplificat: 0,06. C.

Ținând seamă de notațiile mai sus făcute, putem scrie formula prescurtată a sumelor pe care le-a achitat antreprenorul după ce a plătit prețul de cost, impozitul agricol, zecimile adiționale și taxa contractului, cu expresiunea:

$$C + 0,06. C.$$

4. Dobânda (procentul) pe un an a capitalului investit.

Pentru calculele din trecut se indica, în mod oficial, de a ne folosi de o cifră oficială numită *dobânda legală* fixată la 12%.

Această cifră este prea mică. Am introdus-o în calculele din anii trecuți și au rezultat tarife prea ridicate. Căci majoritatea antreprenorilor se împrumută de la bănci plătind 25–30% procente pe an. Iar cei cari au capitaluri proprii nu consimt să le plaseze în întreprinderi cari să producă mai puțin de 18%.

Considerând că *media* de timp în care un antreprenor goleşte de materiale un parchet și le vinde este de $\frac{3}{4}$ ani, (0 luni, fiind cazul cel mai favorabil iar 18 luni extrema opusă, media este de $\frac{3}{4}$ ani adică 9 luni, am afectat capitalului investit, pe acest timp mediu, o dobândă care reprezintă 13,5% dintr'ânsul).

Capitalul investit se compune din valoarea contractului plus taxa de înregistrare. Deci dobânda capitalului investit pe timpul mediu, va fi:

$$0,135 (C + 0,06 C) = \text{dobânda capitalului investit.}$$

5. Beneficiul net la un ster.

Prin formula de mai sus am restituit antreprenorului suma pe care o plătește el la locul de unde își procură banii.

Trebuie să-i mai acordăm și un beneficiu net care să-i remunereze munca și riscurile.

Beneficiul net va fi calculat la suma pe care o reprezintă valoarea contractului, adunată cu taxa de înregistrare, adică la expresiunea $C + 0,06 C$. Pentru beneficiul net vom admite pe cel maxim admis în mod oficial, adică 30%. Formula beneficiului net va fi deci :

$$0,30 (C + 0,06 C) = \text{beneficiul net.}$$

6. Dobânda pe un an a garanției de exploatare.

Pentru aceleași motive expuse mai sus la locul unde ne-am ocupat de dobânda capitalului investit, admitem ca procente anuale cifra de 18%. Admitem de asemeni că un antreprenor își ridică garanția – în mediu –, după un an.

Quantumul garanției definitive este $\frac{1}{3}$ din valoarea de adjudicare, adică $\frac{1}{3} [(x + 15) + 0,30 (x + 15)]$.

Iar dobânda garanției definitive va fi :

$$\frac{0,18}{2} [(x + 15) + 0,30(x + 15)] = 0,09 [(x + 15) + 0,30(x + 15)].$$

7. *Impozitul comercial.* Este de 16% din beneficiul net mai sus stabilit, deci :

$$0,16 \times 0,30 (C + 0,06. C) = \text{impozitul comercial}$$

8. *Diverse cheltuieli ale antreprenorului.* În aceste cheltuieli intră deplasări, păzitori și vânzători și carii, în urma numeroaselor date ce am strâns sunt maximum 5 lei la ster.

Având stabilite toate elementele necesare calculului, formula din care putem scoate pe x este :

$$x = \frac{P - 55,600}{2,200}$$

La această formulă se ajunge după un calcul algebric destul de complicat și la a cărui desfășurare trebuie să fii foarte atent.

Să aplicăm această formulă într'un caz concret :

Prețul P , cu care antreprenorii Statului și exploatații pădurilor particulare au vândut în anul 1928 în regiunea de Nord a județului Rădăuți (pădurea Statului Bistrița-Dranovăț și pădurea Morunglavu a Eforiei Spitalelor Civile) un ster lemne de foc, garniță și cer, despicate, loco pădure, fasonate, a fost de lei 200.

Aplicând formula avem :

$$x = \frac{200 - 55,600}{2,200} = 65 \text{ lei (rotund),}$$

Adăugând lei 15 cheltuieli de administrație, bugetare, la ster, avem $65 + 15 = 80$ lei, tariful în picioare pentru vânzarea prin bună învoială la cooperative, sau prin licitație publică, a unui ster lemne de foc, despicate, esență tare, loco pădure.

Sortimentul «amestecate» (despicate și rotunde) va avea prețul de lei 70, iar sortimentele «rotunde», lei 60. S'a admis, în urma experiențelor practice, o diferență de zece lei dela un sortiment la altul în minus, cel de bază fiind sortimentul «despicate».

La aceste rezultate am ajuns după un oarecare efort și osteneală de calcul. Dar importanta chestiune a tarifelor, de care de-

pinde în cea mai mare parte desfacerea la timp a materialelor lemnoase, cere să se iasă din felul rutinar cum se stabileau – grozav de empiric – tarifele până mai deunăzi.

În acest chip, problema merită osteneala respectivă, ba mai mult, ași dori ca doamnei colegi să o completeze și prin prizma altor vederi, căci prin amplificare va deveni și mai unitar și general rezolvată.

La mise en valeur des produits des forêts de l'Etat

En matière d'exploitation des forêts et de la mise en valeur de ses produits, le principe de la fiscalité ne doit jamais porter préjudice à celui de la culture. Mais, entre l'exploitation et la culture (la régénération surtout) il a toujours existé un conflit, dont le résultat a été, bien des fois, au désavantage de la culture, par la tendance de réaliser un rendement toujours plus élevé.

D'après l'auteur, chez nous, le principe d'exagérée fiscalité se manifeste en deux directions : d'une part, le dépassement des possibilités normales et l'adoption pour une surface très étendue, du taillis simple et taillis sous futaie, d'autre part, la tendance de généraliser l'entreprise.

Or, si l'entreprise est admissible dans la réalisation des produits principaux, seule la régie peut donner de bons résultats en ce qui concerne la récolte des produits des opérations culturales.

D'ailleurs, l'expérience a montré que l'entreprise n'a pas toujours satisfait la tendance fiscale, à cause de la multiplicité des formalités exigées et des conditions difficiles imposées par les autorités forestières, ce qui provoque une sensible réduction des prix du bois.

L'article finit par une analyse détaillée du tarif de vente des produits des forêts de l'Etat.

COMERȚUL LEMNULUI

EXPORTUL DE LEMNE IN 1928, COMPARATIV CU ANUL 1927

de M. P. FLORESCU
Ing. inspector silvic

Suntem fericiți că, pentru orientarea aceloră cari se ocupă cu chestiunile economice în legătură cu pădurile și cu rolul lor în balanța comercială a țării, — putem să dăm încă dela începutul anului 1929 — câteva cifre asupra cantității de lemn exportat în 1928. — Bineînțeles, datele sunt provizorii. Meritul de a le fi coordonat — și încă așa de repede — revine direcției statisticii din Ministerul de finanțe care, fie zis în treacăt, ar lucra mai înlesnit dacă ar avea colaborarea unui specialist silvic.

Din analiza tabloului de pe pagina următoare, se pot trage multe concluziuni, atât pentru actualitate cât și pentru viitor.

1. Exportul de cherestea în rășinoase, care în anul 1927 a atins 98.087 vagoane, iar în anul 1928 s'a urcat la 108.378 vagoane, constituie un punct foarte îngrijitor pentru politica forestieră de Stat, întrucât știm precis, că în funcție de rezerva actuală lemnoasă de rășinoase a țării și în raport cu creșterea medie pe an și ha, capacitatea de export e sub 50.000 vagoane anual.

2. Raportul între taxele vamale de export și valoarea lemnului exportat, este în deosebi interesant. În 1928 s'a exportat cherestea de brad în valoare de 3.883.151.000 lei, iar ministerul de finanțe

EXPORTUL

LEMNARIILE IN ANUL 1928. COMPARATIV CU ANUL 1927.

REVISTA PADURILOR

LUNILE	Lemne de foc			Trunchiuri de brad			Lemne de con-			Lemne de construcție			Scanduri și alte lemne		
	Tone	Taxe percepute mii lei	Valori mii lei	m ³	Taxe percepute mii lei	Valori mii lei	Tone	Taxe percepute mii lei	Valori mii lei	Tone	Taxe percepute mii lei	Valori mii lei	Tone	Taxe percepute mii lei	Valori mii lei
Ianuarie . . .	48,527	1,391	32,598	1,90	40	206	1,757	761	8,783	4,764	134	13,100	49,117	6,049	176,820
Februarie . .	40,887	967	27,803	8,05	193	1,107	1,194	471	5,971	6,275	387	17,255	51,880	5,586	156,763
Martie . . .	38,324	908	26,001	9,79	231	1,318	1,702	554	8,510	6,598	155	18,116	93,430	10,057	336,346
Aprilie . . .	23,157	549	15,847	1,25	30	173	1,078	342	5,390	6,578	156	18,040	71,566	7,770	257,422
Mai	29,330	694	19,944	1,82	35	198	1,445	313	5,723	8,558	233	23,616	104,543	11,587	376,809
Iunie	50,022	652	32,014	64	16	85	1,621	616	8,107	9,408	124	28,224	99,710	3,255	359,244
Iulie	57,755	601	35,808	671	168	905	1,837	815	9,186	7,623	77	22,868	106,077	2,176	381,951
August	76,545	796	45,927	1,081	266	1,432	1,754	592	6,271	7,793	80	23,378	121,787	2,489	438,432
Septembrie . .	77,505	868	46,503	3,72	93	484	1,873	594	6,860	7,508	75	24,027	96,846	1,965	338,959
Octombrie . .	84,474	983	52,374	2,57	64	321	1,849	662	9,247	6,900	69	21,941	102,506	2,087	358,771
Noiembrie . .	86,873	861	50,142	2,40	634	3,087	1,512	579	7,559	6,199	52	19,526	89,908	1,832	314,782
Decembrie . .	40,828	439	26,338	837	214	1,072	1,969	891	10,210	7,019	71	22,558	96,347	1,972	346,850
Total anul 1928	618,227	9,693	411,860	7,934	1,984	20,388	18,591	7,190	91,853	83,283	1,623	253,729	1,083,787	86,705	3,883,151
Total anul 1927	701,436	20,998	477,388	5,619	1,585	8,396	15,074	7,510	70,747	66,249	2,114	200,799	980,872	133,624	3,613,636

deabia a încasat, ca taxe vamale, numai suma de 56.765.000, adică nici 2⁰/₀ ad-valorem.

3. Un simptom îmbucurător care se înregistrează de câțiva ani, e că exportul lemnului de construcție de fag (aburit), a luat o dezvoltare amplă. În 1927 s'a exportat 6.927 vagoane, iar în 1928 s'a exportat 8.528 vagoane, și această cifră e în continuă creștere.

Adică fagul, care până acum era utilizat ca lemn de foc, de câțiva ani a început a ocupa un loc important la export, ca cherestea, ceea ce e un bine pentru rentabilitatea pădurilor de fag.

Dar pe cât e de agreabil acest eveniment, pe atât e de semnificativ faptul că majoritatea fabricelor de cherestea, în care se debitau până acum reșinoasele, azi debitează fagul. Nu este asta încă o probă că în unele hazine s'a epuizat toată rezerva de reșinoase?

4. Din cifra materialului exportat în 1927, care reprezintă,

pentru lemn de foc	477.388.000 lei
» trunchii de brad	8.396.000 »
» lemn de stejar	70.747.000 »
» lemn de construcție fag . . .	200.709.000 »
și » » » » reșinoase .	<u>3.613.636.000 »</u>
Total	4.370.876.000 »

și din aceia a lemnului exportat în 1928 care reprezintă :

pentru lemn de foc	411.860.000 lei
» trunchi de brad	10.388.000 »
» lemn de stejar	91.853.000 »
» » » construcție fag . . .	253.729.000 »
și » » » » reșinoase .	<u>3.883.151.000 »</u>
Total	4.650.941.000 lei

constatăm tendința de sporire din an în an, a comerțului exterior de lemn, atât în ce privește cantitățile, cât și în ce privește valoarea, cu alte cuvinte, o tendință de sporire din an în an a comerțului exterior de lemn, atât în ce privește cantitățile, cât și în ce privește valoarea, cu alte cuvinte, o tendință de sporire a suprafețelor păduroase, ce se sacrifică anual.

Pentru a nu se continua pe panta periculoasă a secătuirii pădurilor noastre și a se asigura continuitatea exploatărilor și a exportului, oamenii noștri de la conducere, vor trebui să se hotărască neîntârziat pentru o politică vamală de export, sprijinită pe principiul maximării timp de zece ani a cantităților anuale de brad și de stejar, destinate exportului.

C R O N I C A

«Economia națională» în al 50-lea an de viață. — Revista economică, statistică și financiară «*Economia națională*», cu numărul din Ianuarie 1929, intră în al 50-lea an de existență și de regulată aparițiune.

Ar fi trebuit să constituie un prilej de festivitate pentru «revista», sunt însă mulțumirile actualului comitet de redacție așa de recunoscătoare pentru veștile slujitorii ai publicației, că aproape întreg acest număr este un pios omagiu memoriei lui *P. S. Aurelian*, fondatorul și îndrumătorul de 20 ani al revistei ce a apărut totdeauna dăruind interesele noastre economice.

În ceilalți 30 de ani, steagul «Economiei naționale» a fost purtat de d-l *C. I. Bălcoianu*, actual director al revistei.

«Economia națională» contemporană cu «Revista Padurilor», ambele însușite de apărarea nevoilor economice, în cadrul ideal național, au avut parte la începutul apariției lor de colaborarea prețioasă a omului care prin vastele sale cunoștințe în chestiuni economice, a făcut epocă și a reușit să treacă din demnitatea de director al școlii de agricultură și silvicultură dela Herăstrău, în cea de prim-ministru.

Quasi-comunitatea de interese și aceeași impulsivitate pentru primii pași din viața ambelor reviste, ne-ar fi îndreptățit să constatăm acum, după o jumătate veac de muncă paralelă, o transfuziune de colaborare dela o revistă la alta. Constatarea însă este plină de decepții.

Dintre inginerii silvici, singurul înțelegător al acestei nevoi, este d-l *P. A. Grunau* și redacția revistei îl pune la loc de cinste în lista recapitulativă de colaboratori.

Nici un nume însă din acea lungă listă, nu l-am văzut apărând în revista noastră. Este, negreșit, o pagubă, pe care o subliniem, cu dorința de înflăcăturare cât mai curând posibil, ca să nu rămănam alfel cu credința că padurilor încă nu le-a sosit vremea ca să constituie o preocupare pentru economiștii țării noastre.

Apariția numărului festiv al «Economiei naționale», comemorarea lui *P. S. Aurelian*, activitatea lui silvică, răscolește amintirile bătrânului nostru dascăl și camarad *P. Antonescu* și-i dă prilej ca într'un articol intitulat «Padurile și jubileul Economiei Naționale» să verifice bilanțul unei părți din activitatea noastră societății de 50 de ani încoace.

La 1881, *P. S. Aurelian*, în calitate de raportor la proiectul de lege al

Codului silvic, evidențiază rolul important al pădurilor pentru prosperitatea agriculturii și da alarma asupra urmărilor nefaste ale despăduririlor.

20 ani mai în urmă, d-l P. Antonescu, în studiul torenților de pe valea Topologului, publicat în «Economia națională», constată situația agravată a despăduririlor și face, în concluziuni, o serie de propuneri pentru ameliorare. Puține din ele au avut parte de legiferare ulterioară, deși mai toate — privind chestia corecției torenților — și azi — după 30 de ani — sunt de înfrigurată actualitate.

Încrăzător în destinele acestei țări, vede indicul de un reviriment sănătos în conștiința forestieră a maselor și nădăjduște în refacerea economică a țării.

Urările ca «revista să servească și de acum înainte drept far luminător «celor ce se preocupă de chestiuni economice» cu cari d-l P. Antonescu își încheie articolul, — fiind pornite dela un autorizat al corpului silvic și dela un apropiat al «Economiei naționale», căci «a colaborat la ea din primul an ai apariției», — sunt și ale noastre.

P. I.

Legea comercializării. — A trecut aproape neobservată pentru lumea silvică. Este totuși necesar să ne dăm seama cât de mult revoluționează această lege într'un viitor apropiat, atât situația pădurilor, cât și ad-ția lor.

În acest moment, legea este votată și pe articole la Cameră și prin urnare despre ea, vom avea ocazie să mai vorbim.

Interesează însă în oarecare măsură antecedentele, votării ei.

Primul dintre inginerii silvici care s'a sezizat de importanța consecințelor ce legea comercializării are asupra pădurilor, a fost d-l Ing. cons. silvic C. P. Georgescu, care din propria sa inițiativă a făcut un memoriu Minist. de Domenii, ca să numească în comisia de redactare a anteproiectului de lege și un inginer silvic, apărător al celor circa 2.000.000 ha păduri ale Statului, susceptibile de comercializare.

Numirea s'a făcut chiar în persoana d-sale, care în această calitate a înlocuit un memoriu cu următoarele concluziuni:

1. Legea comercializării proiectată, constituie un pas înainte spre valorificarea intensă a pădurilor Statului.

2. Interesele pădurilor trebuie să fie apărate în comisia superioară de administrare a averilor Statului, de un inginer silvic, în afară de administratorul Casei Pădurilor.

3. Pentru ca legea să fie aplicabilă trebuie:

a) să se comaseze pădurile, proiectându-se exploatarea pe bazine de recepție.
b) să se armonizeze condițiile tehnice de exploatare ale pădurilor cu noua lege a comercializării, prin modificarea legii Casei Pădurilor, și

c) să se înființeze subcomisi de comercializare pe lângă fiecare minister.

Chestiunea legii comercializării s'a mai discutat apoi în consiliul de ad-ție al soc. «Progresul silvic», și cu concursul preșos al A. G. I. R. — acum ca totdeauna — legea a trecut prin secția cu următoarele modificări:

a) printre inginerii specialiști din comisia superioară a comercializării bunurilor Statului, unul va fi silvic,

b) de condițiunile tehnice în exploatarea pădurilor, se va ține seama, la întocmirea statutelor diverselor sisteme de exploatare, și

c) «pentru regiile de Stat, care funcționează pe baza unor legi speciale, «punerea de acord cu dispozițiile legii comercializării se va face prin modificarea legilor respective de organizare».

Consiliul de ad-pte al soc. «Progresul silvic», ține această importanță chestie mereu la ordinea zilei și a numit o comisiune compusă din domnii Aurel Ellescu, C. P. Georgescu, Drăcea și Stinghe, care să organizeze o intensă propagandă în sensul ca legea comercializării să aibe un efect cât mai salutar în valorificarea pădurilor, cu condiția ca existența lor să fie complect asigurată, ba încă să tindă spre ameliorarea fondului forestier al țării. P. I.

* * *

Conferințe. — *O nouă orientare în exploatarea pădurilor noastre*, de Ing. Inspector silvic M. P. Florescu.

Conferențiarul a reușit să intrunească în seara de 9 Ianuarie a. c., la sediul Soc. Politehnice din București, o selectă asistență, atrasă desigur de dorința de a asculta o relatare competentă asupra acestui nou subiect.

Tratarea a fost o expunere a motivelor sale de inspirație favorită: devasatarea pădurilor de societăți străine și expropriere, export peste posibilități, camuflarea cooperativelor, impreviziunea și frustrarea fiscalului.

Concluziunile: înființarea ministerului apelor, pădurilor și... al minelor, scindarea administrației Casei Pădurilor în două — stat și particulari, — exploatarea pădurilor statului prin cooperative, îndrumarea tineretului silvic către viața practică și... nu cumva să se mai înființeze și a 3-a școală politehnică, căci deja avem un proletariat.

Hotărât, aceluia care asistă la conferințele d-lui M. P. Florescu, nu le pare rău.

Chiar dacă felul său de expunere, bogat în amănunte, cere un efort în urmărirea ideii de fond, auditorul se încarcă în schimb cu un bagaj de cunoștințe noi și quasi senzaționale în legătură cu pădurile.

Cu ascuțime de detectiv rutinar, d-l Florescu strânge și desvăluie în chip de conferințe, misterele afacerilor pădurărești, printr-o narațiune de fapte, puse toate pe același plan, fără erarhic și fără preferinți, se furizează în mod sugestiv în sufletul auditorului și-l lasă să-și aleagă ce vrea el, dintr-o bogată și variată expunere de detalii.

Sfârșind, nu convinge, căci nici nu se angajează la aceasta,, dar sesiunea, provoacă interes pentru păduri, aruncă o pulbere de tristețe pentru înfrângerea unui însemnat avut național și continuă în acest fel să servească o cauză, din care și-a făcut apostolat în viața.

D-l Florescu nu-i la începutul activității sale, ba chiar este conferențiar obișnuit, a învățat ce să spună ca să placă publicului, iar expunerea dela Soc. Politehnica a fost — după părerea noastră — cea mai bună din ciclul conferințelor sale.

P. I.

* * *

Exploatarea forestieră, de C. Bungeșianu. — Într'o lungă epocă de «secetă» în manifestarea silvică, conferința «Exploatarea forestieră» a d-lui C. Bungeșianu, din seara de 12 Ianuarie 1929, a căzut ca stropi de ploaie pe un pământ dogorit de arșiță.

Sala Academiei comerciale, plină și pestriță, — căci în afară de discipolii admiratori ai maestrului lor, au fost interesați de aspectele vieții noastre economice, printre care mulți ingineri silvici — ne-a lăsat impresia că problemele silvice pot să intereseze și persoane de dincolo de cercul restrâns al breslei noastre.

D-l C. Bungeșianu este profesor de comerțul lemnului la Academia de înalte studii comerciale.

Această calitate, dublată de aceea de foarte bun român și distins scriitor și conferențiar, i-a dat prilej să expună în multe rânduri, diferite aspecte ale problemei silvice, atât în țară cât și în străinătate.

Pentru ca să predice credința în izbânda comerțului român, înfrunță dificultăți uneori mari: se vâra până în adâncul treburilor silvice, depășind limita specialității sale.

Nouă, ne-ar fi plăcut și convenit, ca cele 2 tendințe de politică adversă — silvicultorii conservatori de păduri și societățile străine devastatoare — să găsească în această îmbinare secundă ce este d-l C. Bungeșianu, terenul neutru pe care cele două tabere să-și poată concilia interesele contrarii.

Și nu ne este de loc indiferent ca, omul ce căută să fie în viață pe treapta cea mai ridicată, omul ce scrie și învață, omul plin de atâta energie că nu se oprește numai la vorbe și nu încetează un moment să atace defectuoasa organizare a exploatareii forestiere, omul care din ce trece, din atâta ne place să-l considerăm mai mult ca «al nostru», să fie — în ce spune și scrie despre păduri — bine informat.

Numai așa, lucruri vechi, îmbrăcate însă în haină nouă, spirituală, ironică sau paradoxală, sunt menite să producă în opinia publică o dărâ de realizări practice, iar pe noi să ne oblige la un neprecupețit concurs.

Ideea dominantă a conferinței a fost problema capitalului străin în exploatarea forestieră și plasarea personalului român în administrarea lor.

Aceasta nu-i o chestie care să se rezolve imediat după sfârșirea unei conferințe și d-l C. Bungeșianu — care a luptat și luptă în mai multe direcții, cel puțin pentru luarea ei în considerare — își dă cel mai bine seama.

De aceea nu pierde ocazii.

Una — pe care o mai știm noi — i s'a prezentat la Congresul silvic din 1926, când a dezvoltat aceeași temă, în cuvântarea sa, ca reprezentant al Academiei comerciale.

Valurilor repetate de absolvenți ai acestei școli, trebuie să li se găsească plasament.

Unul bun ar fi în societățile forestiere, pe cari legea le obligă să aibă 75% români și unde orice absolvent ar putea înlocui cu cel mai mare succes pe oricare funcționar din «gloata specialiștilor nespecializați, cari gâfăie când se iesește».

Dar societățile străine «sau armătura specială» și ceace constituie puterea

lor de atracțiune—capitalul considerabil cu dobandă eficientă—tot aceea constituie și puterea lor de respingere a elementului românesc, căci prin ajutorul acestui capital considerabil, reușesc să eludeze legea.

Această idee dominantă, conferențiarul a încadrat-o, înainte cu expunerea momentelor silvice mai importante din ultimul veac, iar la urmă cu un comentariu al situației Casei Pădurilor pe 1920—1927, numai în ce privește exploatarea.

D-na, atribuie ruina actuală a pădurilor—căci sunt dovezi necontestate că înainte cu 100 ani țara era plină de «codri virgini și păduri de nepătruns»—următoarelor cauze:

a) delictului silvic, care este contemporan cu existența pădurilor și cu așezările omenești din jurul lor,

b) pășunatului, care prin înmulțirea populației și deci a vitelor a devenit din ce în ce mai abuziv,

c) incendiilor și jafului puterii stăpânitoare—turcii—cari nu au fost prea generoși cu pădurile țării noastre și

d) sistemului de exploatare barbară, care strica 20 arbori ca să aleagă 1.

Legea silvică din 1881, mai timidă și cea din 1910 foarte categoric, prevede despozițiuni salvatoare.

Avem cea mai bună lege silvică din lume,—spune d-na—și totuși în timpul funcționării ei, am avut exploatarea cele mai devastatoare, pentru că Consiliul tehnic al pădurilor—ce era să facă?—a dat voie să se tac.

Cam tot așa apără d-l Bungețeanu și rodnicia activității Casei Pădurilor în ce privește administrarea avutului ce-i este încredințat.

D-na crede că posibilitățile anuale ale celor 2 milioane ha păduri ale statului, Casa Pădurilor le-a exploatat în regie, când faptul este real pe jumătate.

Din aceste posibilități, satisface abia $\frac{1}{3}$ din consumul intern pentru foc (100.000 vag.) și numai 5% lemn de lucru. Cât despre produsele fabricate în 14 fabrici cu 20 gateri ale Casei Pădurilor, ele nici nu contează. Aceasta însă—o explicăm noi—pentru că numai 3 fabrici exploatează Casa Pădurilor, iar 11 sunt arendate și d-l Bungețeanu nu avea de unde să le știe, căci din situația Casei Pădurilor, consultată de d-na, nu rezultă.

Cooperativele, dacă nu ar fi decât debușeuri ale muncii naționale, și tot ne-ar îndreptăți să lucrăm pentru organizarea lor pe baze solide.

Casa Pădurilor le-a încurajat—spune situația—dar «până una alta, până «să se dea săteanului român și cap necesar pentru conducere, i-a dat în epoca «1920—1927, 3 milioane... grămezi crăci».

Veniturile Casei Pădurilor este adevărat că n-au mulțumit pe nici un ministru de finanțe: bugetele zic «n u», Casa Pădurilor răspunde «da»—în definitiv ce vreți?—și «Casa Pădurilor, da și ea cât poate».

În concluziune, insistă asupra interesului vital de a păstra pădurile ca un bun permanent de venituri, un coeficient care să asigure:

a) nevoile C. F. R.,

b) salubritatea săteanului român, prin decongestionarea centrelor industriale,

c) siguranța națională, și

d) fabricarea celulozei pentru cultura maselor.

Cât privește străinii, să-i lășăm căci «dela ei, cu cât îi vom urmări mai mult, cu atât vom lua mai puțin».

P. I.

Avuția națională a României de I. N. Angelescu. — La prima ședința din acest an, a Asociației generale a economiștilor din România, președintele ei, d-l I. N. Angelescu, a făcut o comunicare asupra Avuției naționale a României.

D-na nu vorbește pentru prima oară în aceeaș chestie, căci încă din 1915 a publicat un studiu referitor la evaluarea avuției noastre naționale.

Pentru ca datele să fie comparative, a întrebuițat aceeaș metodă — evaluarea directă a diferitelor categorii de bunuri, — pe care le-a totalizat și a conchis că:

Proprietatea agricolă se evaluează la	42.754	miliarde lei ² aur
Pădurile » » »	7.000	» » »
Proprietatea clădită » » »	4.000	» » »
Fondul industrial și comercial se evaluează la	8.—	» » »
Avuția comercială a Statului » » »	6.000	» » »
Total	69.754	» » »

Dacă din aceasta se scade datoria publică de 4.— rămâne deci că avuția națională a

României este de 65.754 » » »
cecece revine 3.800 lei aur pe cap de locuitor.

Cu această evaluare, România apare aproape de 2 ori mai săracă decât Germania, Franța, Anglia cari au respectiv 6.461, 7.692 și 7.900 lei aur pe cap de locuitor.

Cele 7.000 miliarde lei aur pentru păduri le-a scos d-l I. N. Angelescu presupunând că:

Suprafața păduroasă este de	7,3	milioane ha
Revoluția medie	40	ani
Valoarea unui ha pădure	800	lei aur
și capitalizarea făcându-se cu	5%	

Calcululele d-lui Angelescu ne dau o idee de valoarea pădurilor noastre.

De bună seamă că în raport cu premise rectificate, rezultatele vor fi altele și trebuie să se găsească un inginer silvic care să le recalculeze.

P. I.

Inaugurarea localului Soc. Agronomilor din România. Vechea societate a agronomilor din România, Mercuri 9 Ianuarie a. c. și-a inaugurat localul propriu din str. C. A. Rosetti No. 35.

Cum este un local cumpărat, s'ar putea să nu corespundă perfect nevoilor totale ale unei societăți cu complexe ramuri de activitate — de ex. ti lipsește

o sala de întruniri—dar noi ne dăm seama de avantajele unei clădiri proprii și ne explicăm hotărârea eroică a camarazilor agronomi, de a intra cu orice chip mai repede în «casa lor».

S'a citit bucuria pe fața tuturor agronomilor și la această manifestare au luat parte, printre alte personalități, fostul și actualul ministru.

Societatea noastră a fost reprezentată oficial și neoficial prin d-nii C. Opran, M. Drăcea, V. Stinghe, P. Ioan.

Prezența d-lui ministru I. Mihalache la această ședință inaugurală, l-a dat prilej să lămurească echivocul ce se atribuie actualului guvern, în ce privește favorizarea agriculturii în dauna industriei.

«Nu vrem—» a afirmat categoric d-l ministru—«să sprijinim pe una în defavoarea altela, ci s'o punem pe fiecare în rânduiala ei firească».

O primă și importantă chestie rezolvită—localul—, societatea agronomilor a făcut un pas important mai înainte.

În ciclul «Problemele actuale ale agriculturii» au integrat o serie îndelungă de conferințe săptămânale, înșirate în fiecare Mercuri ora 6, începând dela 9 Ianuarie—6 Martie inclusiv a. c. și în cari dezvoltă idelle așa de bine sintetizate în titlu.

Dăm mai jos programul acestor conferințe, în nădejdea că silvicultorii vor urmări activitatea agronomilor, cu cari au atâtea atingeri profesionale.

9 Ianuarie. «Problemele actuale ale agriculturii», *A. Nasta*.

16 Ianuarie. «Noi orientări în agricultura țării românești», *E. Marian*.

23 Ianuarie. «Organizarea științifică a muncii în agricultură», *V. Păsurean*.

30 Ianuarie. «Învățământul agricol în slujba plugăriei», *E. Petrini*.

6 Februarie. «Organizarea întreprinderilor agricole ale statului și punerea lor în slujba agriculturii țării», *D. Cărunțu*.

13 Februarie. «Activitatea de cercetări și punerea ei în slujba agriculturii practice», *A. Munteanu*.

20 Februarie. «Creditul agricol», *T. Mândru*.

27 Februarie. «Tariful vamal, tariful transporturilor și convențiunile comerciale în legătură cu agricultura», *N. Dăscălescu*.

6 Martie. «Colaborarea dintre stat și inițiativa particulară pentru promovarea intereselor agricole», *M. Șerban*. P. I.

• • •

Din scrierile silviculturilor noastre. — Din Piatra Neamț ne vine o broșură cu caracter de istorie națională, intitulată: Din trecutul mișcărilor pentru Uniunea Românilor, datorită d-lui Daniel Clain, inspector general silvic, pensionar. Faptele redată după documente sunt cinstit expuse și îmbrăcate în haina unui stil colorat de un vibrant patriotism.

O recomandăm călduros.

C. D. Ch.

I N S E M N Ă R I

Pe marginea cărților

Solul forestier ca tip ideal de sol urmărit în agricultură

Agricultura rațională, așa cum e preconizată de îndrumătorii ei luminați, se sprijină pe principii rezultate din observația naturii, care, lăsată în liniștea ei, creează variate și viguroase forme de vegetație, în zonele globului, în care vegetația e posibilă.

Și exemplul cel mai sugestiv l-au găsit cercetătorii în viața pădurii lăsată sieși sau a pădurii în care acțiunea omului nu contrazice tendințele naturii. Din observația plină de învățăminte a acestei splendide forme de viață a naturii, s-au formulat principii a căror aplicare formează punctele fundamentale de sprijin ale unei agriculturi raționale.

Afirmațiile de mai sus ar putea să pară surprinzătoare. Pornite dela un silvicultor, ele ar părea chiar exagerări izvorâte din amor propriu profesional. Ele formează însă adevăratele axiomatice pe care se sprijină una dintre cele mai noi și mai științifice lucrări asupra culturii pământului. Este vorba de cartea lui Martin Krause, apărută în 1928 la Berlin, cu titlul: *Mărirea quantumului recoltei printr'o mai bună lucrare a solului* (recenzia lucrării se publică în numărul de față al revistei), lucrare care, în mare măsură, trebuie considerată ca o sinteză a contribuțiilor cercetătorilor anteriori la problema lucrării solului în agricultură.

Toată construcția acestor lucrări se rezimă pe capitolul în care autorul stabilește principiile călăuzitoare în lucrarea pământului. Aceste principii, autorul le stabilește prin observația sistematizată a vieții vegetale în natură.

«Marele nostru învățător este natura, trebuie să studiem modul său de a lucra și din aceasta să scoatem concluziile noastre. În cea mai curată formă «ni se arată natura, acolo unde neturburată, ea creează o viguroasă operă: în «pădure. Nici o mână omenească nu îngrașă solul său, nici un plug, nici o «grapă nu-l mobilizează și totuși, pe acest sol cresc acele majestoase păduri, «cași încântă ochul prietenului lor și al silvicultorului».

Într'o frumoasă pagină, Krause expune observațiile din viața pădurii, a căror înțelegere ne conduce la stabilirea principiilor călăuzitoare în lucrarea pământului pentru agricultură:

«Arboretul, subarboretul și vegetația ierbacee ce acoperă solul, formează

«o asociație vegetală ce se apără și se susține în mod reciproc. Ea nu lasă niciodată solul descoperit, fără adăpost, și unde un arbore cade și o plantă «piere, apar alte plante în loc».

«Iar frunzele căzute rămân solului, pentru a fi transformate în humus, izvorul cel mai puternic al fertilității solului și mediul cel mai prielnic al lui «mii microscopice a acestuia. Astfel, asociația vegetală apare ca o asociație de «viață între plante și sol, cu cele mai intime relațiuni și influențe reciproce. «Toți indivizii acestei asociații se sprijină reciproc, lucrează unii cu alții și «unii pentru alții, pentru crearea condițiunilor favorabile de viață, și aici ni «meni nu stingherește munca lor ce se continuă timp îndelungat, devenind tot «mai rodnică.

«Astfel, substanțele nutritive ale solului sunt liberate (puse la dispoziția «plantelor), iar cele din atmosferă sunt fixate și valorificate. Executarea cu suc- «ces a acestor acțiuni comune este posibilă numai într'un sol care oferă cele «mai bune condițiuni de viață, într'un sol cu cea mai bună structură (structura «glomerulară, n. tr.). Aceasta, la rândul său, este realizată tot de forțele natu- «rale: umezeala și uscăciunea, căldura și răceala (gerul) și, în deosebi, flora «și fauna solului forestier, toate contribuesc pentru a crea acea minune a «solului forestier, divizat, cu perfectă structură, adăpostit în contra forței de- «structive a soarelui și a ploii prin coronamentele închise și prin pătura de «frunze moarte și cea de humus. Prin aceste pături, prin finale canale și tuburi «fără număr ce străbat solul în toate direcțiile, umezeala pătrunde tacet, fără a «satură pământul, fiind ferită de evaporare prin aceste pături, apa de prisos ră- «mâne în parte în stratele mai profunde, ca izvor de umezeală pentru rădăcinile «din adâncime ale arborilor și ca rezervă pentru perioadele de uscăciune. Pen- «tru că cea mai mare parte a precipitațiilor nu se scurge la suprafața solului, «ci se infiltrează în adâncime, solul forestier lucrează întocmai ca un bazin co- «lector, ca un regulator.

«Pădurea intervine ca un protector al întregii regiuni, căci ea împie- «decă topirea bruscă a zăpezilor, ploile torențiale sau puternice și lungile re- «vărsări ce ar amenința să inunde regiunea.

«Și acum, ce face omul? Când socotește că pădurea a devenit exploa- «tabilă, el intervine neînțelegător în această comunitate de viață¹⁾, doboară «pădurea și plantează noi plante, solul, lipsit de acoperișul său, este expus în- «fluenței distrugătoare a forțelor naturale. Ploaia distruge treptat numeroasele «canale și tubulețe ale solului, astupându-le, sub acțiunea razelor solare, solul «devine uscat, tare, permeabilitatea sa scade, o parte din apa ploilor se scurge la «suprafață, capacitatea pentru aer se micșorează. Pe scurt, frumoasa structură «a solului forestier este nimicită și încă pentru un timp îndelungat, căci degra- «darea structurii solului prin tăieri rase și îndeosebi prin cultura agricolă inter- «mediară se observă încă după decenii. Ceeace ani lungi au construit, este în «scurt timp distrus. Numeroasele tabele ale lui Engler și Burger, sprijinite pe «date de cercetări asupra solurilor cu structură naturală, vorbesc în mod sur-

1) Este aci vorba numai de cazul tăierilor rase.

«precizător despre distrugerea structurii solului prin înlăturarea acoperișului «acentuia.

«In cercetările sale, Burger susține că structura solului cultivat agricol, «este mult mai defavorabilă vegetației, decât cea din pădurea bine închisă, în «câmp deschis solul fiind lipsit de adăpost protector. Capacitatea pentru aer și «permeabilitatea sunt mult mai mici, prin lucrarea repetată a pământului, chiar «și spațiile lacunare, canalele și tubulețele ce se formează aici sunt continuu «distruse. Burger spune: Proba luată dela suprafața unui bun sol forestier «poate (în cilindrul de cercetare) să stea zile întregi în baia de apă, fără să se «umfle în mod apreciabil sau fără să scadă. Proba dintr'un strat de pământ «cultivat agricol, de cele mai multe ori se strânge, se îndeasă, prin saturarea în «cilindru și formează un noroiu, fără nici o structură. Deaceia, solul agricol e «comparabil cu o masă de material de construcție, pe când solul forestier cu «o casă construită din acest material, cu pereți puternici și cu mari spații în «intermediere».

Aceste observațiuni și concluziuni evidențiază următoarele adevăruri:

Pădurea, cea mai impunătoare formă de vegetație naturală, lăsată sieși sau inteligent condusă, își crează condițiuni optime de viață. Una dintre aceste condițiuni optime este solul, care, în pădure, capătă cu încetul o structură afânată-glomerulară, ce-i asigură cele mai bune proprietăți fizice, chimice și biologice. Aceste adevăruri, elementare și prea cunoscute, au o deosebită importanță în orientarea culturii agricole a solului.

Agricultura, ridicând recolte anuale de pe aceeași suprafață, deviază dela cursul natural al vegetației în pădure, prin continua înlăturare a adăpostului solului și expunerea acestuia la influența forțelor naturale distrugătoare, cari-l nimicesc structura afânată, degradându-i astfel cele mai importante proprietăți ce decurg din aceasta.

Pentru a se întreține forțele productive ale solului agricol, întâia și cea mai însemnată grijă trebuie dar să fie evitarea degradării solului, prin lupta în contra influenței forțelor distrugătoare ale structurii sănătoase a solului.

Acesta fiind principiul fundamental, în lucrarea pământului trebuie să se urmărească următoarele realizări, ce formează tot atâtea puncte de rezim pentru agricultura rațională:

1. Adăpostirea solului.

Adică, apărarea solului de influența degradatoare a forțelor naturale și în deosebi a ploii. Aceasta se realizează:

a) Prin crearea unei «pături moarte» asemănătoare literei de pe solul forestier, ce se obține lăsând la suprafața solului toate resturile recoltei (miriște, tulpini, rădăcini, etc.) și prin întinderea și lăsarea pe loc a unui strat de gunoiu de grajd.

b) Prin cultura plantelor agricole într-o consistență cât mai mare, pentru a se obține o «pătură vie», care să acopere solul cât mai mult timp.

Culturile principale să fie urmate de culturi secundare, intermediare, pentru ca acoperișul solului să se întrerupă cât mai puțin.

c) Prin obținerea din abundență a micilor bulgări de pământ, cari slăbesc mult acțiunea distructivă a ploii.

d) Prin obținerea și reînnoirea la timp a unui strat superficial de pământ cu structura afânată—glomerulară, cu rolul de strat de protecție pentru stratele mai profunde.

Sub acțiunea florei, numai *acest* strat se va înnoi și îndesa, așa că acțiunea se va limita în urmă, numai la mobilizarea din nou a acestui strat superficial.

2. Repaosul solului.

Pentru a se da timp forțelor interne ale solului să creeze structura afânata-glomerulară ce urmărim, solul va trebui să fie, nu cât mai des, ci cât mai rar lucrat, acțiunea noastră va urmări numai ajutarea acestui proces de afânare a solului, când influențe exterioare îl împiedică.

3. Mobilizarea solului.

Prin această operațiune, se va da solului o structură afânată și o mărunțire cât mai fină, pentru a se mări cât mai mult suprafața interioară a solului, pusă la dispoziția rădăcinilor plantelor.

Optimul de mobilizare a pământului este atins atunci când spațiile lacunare sunt astfel, încât se asigură minimumul necesităților de aer și maximumul corepunzător al necesităților de apă, pentru plantele cultivate.

4. Realizarea circulației apei în sol și păstrarea apei solului.

Circulația apei în sol se realizează atunci când spații lacunare largi (canale, tubulețe, etc.), asigură infiltrația apei în profunzime și spații lacunare capilare stabilesc o legătură între diferitele strate, pentru ridicarea apei în toate stratele solului.

Când pământul s'a afânat prea mult prin lucrările noastre (lipsa de spații capilare), se va proceda la îndesarea potrivită a sa, prin cilindrare.

Pierderea apei solului prin evaporarea ușurată de fenomenul de capilaritate arătat mai sus, este împiedecată prin stratul de protecție indicat la Nr. 1 (pătura moartă și stratul superficial, bine afânat).

5. Acomodarea la climă și sol.

Lucrarea pământului va trebui să difere după condițiunile de climat și sol.

În regiunile secetoase, se pune în primul rând problema ridicării conținutului în apă a solului, iar în cele umede, aceea a îmburuienții solului. Compacitatea solului impune deasemenea o deosebire fundamentală în lucrările de executat.

Iată o reprezentare schematică a scopului lucrării pământului în cele două extreme determinate de coeziunea solului.

Scopul lucrării solului

La solurile grele:

Reducerea coeziunii

Ridicarea $\left\{ \begin{array}{l} \text{conținutului în aer} \\ \text{permeabilității} \\ \text{pentru apă și aer} \\ \text{intensității} \\ \text{fenomenelor din sol.} \end{array} \right.$

La solurile ușoare:

Obținerea $\left\{ \begin{array}{l} \text{coeziunii} \\ \text{conținutului în humus} \\ \text{» » apă} \\ \text{puterii de absorp-} \\ \text{țiune} \\ \text{conținutului în sub-} \\ \text{stanțe nutritive.} \end{array} \right.$
unde e posibil
ridicarea

Acest scop este atins prin :

la soluri grele
o cât mai mare afânare,
împiedecarea necondiționată a
formațiunii de crustă

la soluri ușoare
afânare moderată
reducerea cât mai mult a lucrărilor
intermediare

scopul final urmărit

structura glomerulară

Și Martin Krause, autorul lucrării ale cărei principii le-am redat mai sus, cât s'a putut mai credincios, încheie astfel această expunere generală:

«Adăpostirea solului, repaosul solului, profunda lui afânare la primele lucrări de adâncime, realizarea unui anumit grad de coeziune (asigurând un minimum de capilaritate în stratele inferioare—n. tr.) și o continuă menținere a unui strat superficial, bine afânat și mobilizat (protecția în contra acțiunii distructive a ploii, împiedecarea scurgerii apei la suprafața solului și a evaporării apei din sol—n. tr.), acestea sunt fundamentele pe cari voim să clădim sistemul nostru de lucrare a solului».

Dar toate aceste «fundamente» ale lucrării raționale a solului, sunt de parte de a fi realități în câmpul agricol. Ele sunt condițiuni ideale, spre realizarea cărora trebuie să se concentreze toate lucrările agriculturii raționale.

În pădure însă, aceste condițiuni ideale sunt realități naturale și binefăcătoare pentru vegetație. Observarea atentă a lor, a condus pe agricultorii luminați la adoptarea acestor realități forestiere, ca fundamentale condițiuni pentru o cultură agricolă de productivitate ridicată.

Realitățile caracteristice ale biologiei pădurii și în deosebi ale solului forestier, sunt *landinje, laeluri de alins*, în agricultură. Solul forestier este așa dar tipul de sol ideal urmărit în agricultură.

C. D. Chirjiță

RECENZII

Mitteilungen der schweizerischen Centralanstalt für das forstliche Versuchswesen XIV Bd. 3. Heft. 1927.

Taxatorische Grundlagen zur Forsteinrichtung, von Dr. Philipp Flury.

Comunicările stațiunii centrale elvețiene pentru experimentație forestieră.

Bazele pentru stabilirea posibilității la amenajare.

Ne parvine cu oarecare întârziere lucrarea neobositului cercetător elvețian, în special în domeniul chestiunilor de dendrometrie. El își propune de astă dată să pună la îndemâna amenajistului, materialul de cifre și tabele ajutătoare de care are totdeauna nevoie. Nu este însă o înșirare rece de date, ci o carte cu indicații și cu comentarii menite să arate practicianului, calea cea mai bună de urmat.

Autorul își limitează dela început subiectul: nu se referă decât la amenajamentul codrului regulat, codrului grădinarit și al codrului quasi-grădinarit pe care le consideră ca «cele mai alese baze economice» ale oricărei gospodării forestiere raționale.

În considerațiile pe care le face la început asupra acestor forme ale codrului, în raport cu amenajamentul, ne lămurim ușor dificultățile pe care le întâmpină

taxatorul în special la codrul quasi-grădinarit.

Principial vrea să elucideze problema: controlul volumului (respectiv determinarea posibilităților pe volum) să se facă raportându-l la arborii considerați doborâți sau la arborii în picioare. Recunoscând că prima soluție aduce gospodării inconveniente, în special la munte, unde din cauza pierderilor la exploatare sunt mari diferențe între ceace se marchează și ceace se obțin, se oprește asupra controlului în picioare care se poate face comod pe baza tarifelor «unitare» (convenționale).

Această constatare dă d-lui Flury prilejul să dezvolte chestiunea tarifelor convenționale (Elveția posedă în afara de cel al d-lui Bjolley — protagonistul «metodei controlului» — și altele) cu o bogăție concentrată de considerațiuni și date, care nu mai lasă cititorului nimic nelămurit asupra naturii lor. Cel ce vrea să se servească de ele la determinarea (și deci controlul) volumelor propriu zis, comite o eroare. Ele nu dau volume exprimate în m^3 , de aceea nu pot fi utilizate corect decât la determinarea creșterilor, respectiv a procentului de creștere, căci nu servesc scopuri de estimare ci numai de amenajare.

Inventarierea și calcularea capitalului lemnos, operații cardinale în orice amenajament, opresc atenția autorului, care într'un capitol special discută determi-

narea în mod unitar a vârstei, respectiv a claselor de diametre și apoi metodele de cubaj exact ce se pot aplica, cubaj exact care e necesar în special când punctul de plecare în determinarea posibilității este volumul realizat socotit ca material doborât. Și în acest capitol găsim detaliate unele chestiuni care pot să nu fie îndeajuns cunoscute practicantilor: de ex. cubajul prin «factorul volumului»

$\left(\frac{\text{volumul}}{\text{supr. terieră}} \right)$ pentru care ni se dau tabele complete.

Partea cea mai interesantă însă, și întrucâtva mai nouă, a lucrării d-lui Flury este desigur cea de a doua, partea specială în care se studiază în amănunțime, față de natura fiecăruia din cele 3 forme de codru, modul cum se vor executa lucrările în vederea fixării posibilității:

Ni se vorbește în primul rând de codru *quasi-grădinarit* care a constituit totdeauna pentru amenajament o chestiune delicată. În materie de inventariere, unitatea nu o mai formează arboretul ci parcela; la acest tratament neputându-se face distincție între produse principale și secundare—din punctul de vedere al amenajamentului—dimensiunea până la care se va efectua luarea diametrelor, se coboară foarte jos. Posibilitatea se calculează folosind noțiunea de revoluție care aici mai are încă îndreptățire (spre deosebire de *grădinarit*) și aplicând formula lui Mantel $\text{capit. lemnos real} \frac{0,5 \text{ revol.}}{\text{...}}$, dar o analiză meticuloasă vine să precizeze când este corectă și da rezultate admisibile, aplicarea ei. Această expunere e urmată de indicațiuni asupra modului de a controla volumul realizat, apoi asupra determinării clasei de fertilitate, asupra capitalului lemnos și repartiiții sale pe clase de vârstă și asupra raportului susținut.

La codru *grădinarit* capitalul lemnos constituind «singurul element utilizabil și care se poate determina direct», autorul se ocupă în special de el: de mărimea sa și în special de repartiiția pe clase de diametre. Determinarea posibilității este punctul delicat al acestui tratament: «codru *grădinarit* este domeniul valorilor comparative de calcul și al numerilor proporționale, căci valori numerice absolute și puncte de plecare sigure, în afară de inventarul arborilor, nu are și nici nu va avea vreodată. «De aceea nevoia de a poseda spre consultare valori comparative de calcul». Cea dintâi valoare «de consultat» este procentul de utilizare (Nutzungsprocent) asupra cărura autorul insistă. În rest recomandă ca controlul și determinarea creșterii curente—în vederea calculului posibilității—să se facă pe baza tarifelor convenționale și ne trimite la detaliile pe care le-a dat la timp asupra acelor tarife.

La codrul *regulat* volumul d-lui Flury se ocupă mai întâi de inventariere și de aflarea creșterii medii, în această privință ne dă o tabelă interesantă pentru calcularea acestei creșteri medii la o vârstă oarecare în funcție de acela dela exploatabilitate (și invers).

Capitalul lemnos și repartiiția sa pe clase de vârstă constituie un paragraf detaliat. Autorul de altfel s'a ocupat de această chestiune, consacrandu-i în 1914 un volum special.

La calculul posibilității găsim discutată în special formula lui Meyer și procentul de utilizare.

Capitolul se încheie cu considerații interesante asupra revizuirilor.

Lucrarea de care ne ocupăm se încheie—într'o a treia parte—cu o serie de deslușiri asupra altor elemente taxatorice de multă importanță: 1) proporția sortimentelor într'un arboret, 2) cum să se facă rotunjirea citirei diametrului cu ocazia

inventarierii, 3) influența metodei de cubaj asupra volumului, 4) procentul de coaje, 5) proporția de crăci în capitalul lemnos normal, 6) valoarea unei constante la calculul capitalului lemnos normal în funcție de creșterea medie, 7) Precizia unor dendrometre.

Toate aceste din urmă chestiuni sunt tratate pe scurt, ele au făcut altă dată obiectul unor comunicări speciale.

Parcurgând întreg volumul—care de altfel nu se citește ușor—cititorul rămâne impresionat de bogăția materialului taxatoric pe care autorul se pricepe să-l scoată din câteva cubage succesive replicate într'un masiv, de varietatea punctelor de vedere din care știe să se pue în interpretarea cifrelor.

Precizia expunerii, modul hotărât cum știe să ajungă la lămurirea ideii care-l preocupă, constituie încă unul din meritele lucrării.

V. N. S.

Steigerung der Ernteerträge durch verbesserte Bodenbearbeitung, von Marlin Krause—272 S. Verlag von Paul Parey in Berlin, 1928.

Ridicarea quantumului recoltei printr'o mai bună lucrare a solului.

Pentru silvicultură și silvicultori, studiul lucrării pământului poate prezenta vreo importanță?

Răspunsul nostru trebuie să fie: da, tot mai mult, da. Căci influența determinantă a solului asupra vegetației forestiere, a fost mult timp neglijată, numai fiindcă a fost ignorată sau insuficient cunoscută. Astăzi, privirile silvicultorilor luminați nu mai rămân îndreptate numai înspre coronamente, ele coboară și către pământul în care nevăzută și nevăzută de numeroasa lume a rădăcinilor se dezvoltă, trăește și deter-

mină viața arborilor în condițiuni a căror perfectă cunoaștere ne-ar lumina multe din misterele vieții vegetale.

Solul este recunoscut astăzi ca factor determinant și în vegetația forestieră. Dar nu numai atât. El a încetat de a mai fi considerat ca factor absolut fix al producției forestiere, în sensul că ar fi invariabil și că cultura forestieră, în mod silit, ar trebui în toate cazurile să i se acomodeze. Se știe azi prea bine că solul forestier poate fi repede degradat printr'o greșită cultură (turbificarea solului, înnoirea, uscarea, bătătorirea, extenuarea lui, etc.)—sau, invers, poate fi ameliorat printr'o cultură inteligent aleasă și stăruitor condusă.

Mărginindu-ne cadrul considerațiilor la chestiunea lucrării solului în silvicultură, precizăm că silvicultorii au început să facă și fac tot mai mult apel la lucrarea pământului, după procedee agricole. Recurgerea la lucrarea pământului se face mai ales în regiunile de antestepă și stepă, în cari vegetația forestieră are mult de luptat cu compacitatea și uscăciunea solului. În special la noi, cari avem întinse suprafețe acoperite de păduri degradate, ce vor trebui radical refăcute, problema lucrării solului se pune cu multă seriozitate.

În lumina acestor considerațiuni, recuzia de față își găsește o justificare.

După mărturisirea autorului însuși, cartea de care ne ocupăm este lucrarea unui agricultor, întocmită pentru agricultori. Nu trebuie însă, ca din această cauză, să ne așteptăm a ne afla în fața unei lucrări de vulgarizare sau cu caracter elementar. «Agricultorul» autor al lucrării, este un adânc cunoscător al pedologiei, despre care este suficient să spunem că, în afară de altă pregătire științifică, a avut o îndelungă activitate în laboratoriile dela Zürich, alături de Wiegner și Burger, pedoloci de elită, atât de cunoscuți astăzi.

Lucrarea lui Krause are un caracter evident științific, fiind bazată pe toate cercetările cercetătorilor anteriori (și citează un număr foarte mare) în domeniul pedologiei și al agriculturii. Agricultorii cărora li se adresează această lucrare, nu pot fi decât cei cu pregătire superioară, oameni de cultură universitară, căci, cei mai mulți, nu se pot numi — în Germania chiar — decât tîndru-

mători ai agricultorilor propriu ziși. Lucrarea de care ne ocupăm — ca și celele cu același caracter — a isvorât din necesitatea tot mai accentuată a timpului, de a se mări până la maximum puterea de producțiune a solului cultivat. În Germania de după războiu mai ales, problema ridicării producțiunii prin intensificarea și raționalizarea lucrării pămîntului, s'a pus mai arzător decât ori unde. Asemenea lucrări, atunci când sunt bine întocmite — ca cea de față — răs-pund în adevăr strigătului insistent al vremii.

Dealungul lucrării sale, întocmită după un metodic plan, Krause — autorul — conduce pe cititori prin toate domeniile pedologiei și fiziologiei vegetale, a căror cunoaștere este necesară pentru înțelegerea relațiunilor dintre caracterele solului și vegetația ce acesta poartă. Astfel, studiază factorii condiționali principali ai vieții vegetale: lumina, căldura, aerul, apa, apoi se ocupă de toate însușirile solului, arată legătura de dependență dintre structura solului și aceste însușiri și stabilește că fenomenele din sol (circulația apei, evaporarea, schimbul de gaze, căldura solului, etc.), precum și proprietățile fizice mai importante ale solului, sunt optime pentru dezvoltarea vegetației, când solul are o structură glomerulară. Acestei structuri autorul îi acordă o enormă importanță, socotind-o drept cheia de boltă a problemei fertilității solului.

După ce a familiarizat pe cititor cu

aceste necesare generalități, autorul intră în miezul lucrării sale, tratând rînd pe rînd, despre: principiile fundamentale ale lucrării solului, despre arat și diferitele lucrări intermediare, despre îngrășăminte, despre semințe și semănături, despre lupta în contra buruienilor, etc. și închină un capitol metoadelor noi de lucrarea pămîntului, studiind sub toate aspectele, metodele Campbell, Demtschinsky, Jean și metoda numită: «Die Fräskultur».

Un foarte interesant capitol — pentru silvicultorii în deosebi — este penultimul, închinat măsurării structurii solului, în care autorul expune în mod concis, metodele Wiegner, Burger, ș. a. pentru cercetarea proprietăților fizice ale solurilor cu structură naturală. Metodele lui Burger — pe care o socotim consacrată definitiv pentru cercetările forestiere — Krause îl aduce câteva binevenite modificări, cari simplifică mult lucrul și asigură o precizie mai mare măsurătorilor.

Ultimul capitol al lucrării, intitulat «O propunere» — este o schițare de program pentru viitor. Krause, convins că forța productivă a solului este determinată de structura lui, din care decurg toate proprietățile sale fizice valabile pentru dezvoltarea vegetației, — vede ridicarea producțiunii în primul rînd, printr'o cât mai bună lucrare a pămîntului.

Pentru a se realiza și a se studia cât mai serios sistemele cele mai convenabile pentru lucrarea pămîntului, Krause propune crearea unui institut pentru fizica solului și lucrarea pămîntului, institut care pe lângă studiul solului din punct de vedere fizic, ar studia toate problemele și relațiile dintre lucrarea pămîntului, evoluția lui fizică și forța lui productivă, apoi diferitele mașini agricole, acțiunea lor asupra structurii solului, etc., — o întreagă serie de lucruri și probleme, a căror urmărire pe teren, ar asigura agriculturii moderne progresul

neprețuit izvorât din intimă conlucrare a științei cu practica în sine.

Bogăția de cunoștințe, expunerea metodică, stilul concis, clar și precis, fac din lucrarea lui Krause un auxiliar prețios pentru cel preocupat de problemele de pedologie și cultura pământului.

C. D. Chirliță.

Geodezia, de *Ion G. Vidrașcu*, Ing. Inspector general, profesor la Școala Politehnică din București. Ed. «Tipogr. Române-Unită». București. 1928—320 pg. Lei 400.

Bibliografia geodesică română primește încă o operă de valoare excepțională, imprimată tocmai în momentul când lipsa ei se simțea mai acut.

Este un merit în plus al autorului, care — cunoscător profund al nevoilor timpului, — a știut să prevină golul, în materia respectivă.

De bună seamă că indicațiuni risipite se mai găseau și în alte lucrări române și străine, dar doritorii de specializare în această ramură de activitate, întâmpinau serioase dificultăți când era vorba de un îndreptar, de o operă completă de orientare, într-o importantă chestie de actualitate și mai ales de apropiat viitor.

D-l Ing. Vidrașcu, în calitatea sa de profesor la Școala Politehnică, membru în consiliul tehnic al Cadastrului și secretar general al Ministerului de Domenii, de care acest consiliu ține, înmănușează acum toate cele 3 etape: pregătirea, îndrumarea și aplicarea unei importante lucrări — Geodezia țării — ce

este menită a se executa numai odată în viața unui popor.

Apariția «Geodeziei» este o serioasă garanție că precum s'a achitat de bine de prima îndatorire, tot așa va și se desăvârșea și pe următoarele două.

Lucrarea, deși întocmită în forma unui manual didactic — căci este cursul predat la școala Politehnică — întrunește însușirile toate de a fi practică și posibil de consultat în cercuri cât mai largi.

Cele 8 capitole în care se divide întreaga materie și anume: erorile, triangulația, cadastru, măsurarea indirectă a distanțelor mari, nivelmentul de precizie, ridicările astronomice, pământul este un sferoid, coordonatele geodezice și proiecțiile hărților, cuprind, într-o rândulă lesnicios utilizabilă, întreg materialul de doctrină și expunerea celor mai noi, dar în același timp adaptabile metode, totul sistematic ordonat, vădit pornit dela un personaj cu multe aptitudini pentru învățământ.

Opera d-lui Vidrașcu, mai prezintă o calitate excepțională: fiecare chestie este urmată de exemple și această grijă, — într-o carte ce se adresează nu numai absolvenților școlii Politehnice — îi mărește considerabil valoarea.

În asemenea condițiuni, cartea de geodezie a d-lui Vidrașcu se erige a fi cea mai completă și precisă lucrare în materie.

Casa Padurilor, îmbogățind bibliotecile direcțiilor și ocoalelor silvice cu această carte, face o bună achizițiune.

N. Ned.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 11, Noiembrie 1928.

La forêt de gomiers du Bled Talha (Sud-tunisien), par L. Lavauden.

D-l Lavauden, un frecvent și distins colaborator al revistei franceze, este un bun cunoscător al pădurilor coloniale, pe care le-a studiat, fie ca reprezentant al administrației silvice franceze, fie ca delegat în diferite cercetări de ordin cultural.

În articolul de față, d-sa se ocupă de o pădure, populată cu salcâmi de goma, din ținutul Bled Talha, în sudul Tunisiei.

E vorba de una din curiozitățile cele mai de seamă din Africa de Nord, de o reliquă tropicală.

Dela început d-l Lavauden își pune problema de ordin botanic, dacă acest salcâm de gomă este același «*Acacia tortilis* Hayne», cum au crezut toți autorii, cari s'au ocupat cu această chestiune, după Doumet-Adanson și Cosson.

După constatările sale, autorul crede, că salcâmul de gomă din sudul Tunisiei este diferit de *Acacia tortilis*, din Senegal, din Nubia și Yemen, fiind o specie nouă, nedescrisă până acum. Chestiunea rămâne deschisă specialiștilor.

Judecând după ruina, numită «Ksar Grouche», ce se găsește aici, această pădu-

re pare să fi jucat un rol de seamă în antichitate. Se pare de asemenea, că în primele secole ale erei noastre, această pădure, ce făcea parte din acele «*Elefantorum solitudines*» ale lui Pliniu, să fi fost ultimul refugiu al elefanților nordafricani, cari — pe vremea lui Pliniu — găseau probabil aici condițiuni biologice favorabile.

Cel dintâi, care a semnalat salcâmul de gomă în sudul Tunisiei, a fost Pellissier, consul al Franței în Tunis. După el au vizitat și au scris despre pădurea în chestiune botanistul Doumet-Adanson în 1874, d-nul E. Blanc, guard general la Gafsa în 1889 și d-nul de Chaignon, un distins naturalist, la 1905.

D-nul Lavauden și-a propus să completeze studiile predecesorilor săi, considerând pădurea din punct de vedere botanic, silvic, economic și juridic.

• •

Această pădure face parte din tipul, cunoscut sub numele de «pădure stepe». În acest tip de pădure, spațiul mare dintre arbori nu se atribuie în general distrugerii omului, ci vastetii, înrădăcinării arborilor, atât la suprafață, cât și în adâncime, pentru a se utiliza la maximum stabele cantității de apă căzută. Autorul a găsit rădăcini superficiale mai lungi de 40 metri și în profunzime, având încă la 8 metri, grosimea încheieturii mâinii.

În asemenea condițiuni, nu veștează mai mult de 4—25 arbori la ha, având depărtarea între ei de 20—50 metri și aceasta însemnează un arboret strâns pentru pădurea-stepă.

A încerca să completezi golurile, ar fi o greșeală, căci s'ar rupe echilibrul natural, care în cazul acesta particular al unei asemenea relieve, merită să fie păstrat integral, punctul de vedere științific trebuind să primeze pe cel economic.

Esența dominantă este salcâmul de gomă, pe lângă care se mai găsesc câțiva arbuști accesorii, ca *Zizyphus lotus* L. și *Rhus oxyacantha*.

În ce privește pătura ierbacee, d-nul Lavauden afirmă, că n'a fost studiată de sămăni și o lasă în seama unui specialist.

* * *

La slaba consistență, acela ce s'a putut găsi aici pădure normală, a contribuit și vecinătatea omului, care tocmai în această regiune, unde este mai multă nevoie de pădure, și-a manifestat acțiunea lui nefastă.

Înălți funcționari din Africa de Nord, spune d-nul Lavauden, zdrăvan rețrașiți la biurourile lor, nu-și dau bine seama de acest lucru.

Și astfel geniul destructiv s'a resimțit și în pădurea dela Bled-Talha. Așăta numai, că salcâmul de gomă are un lemn așa de dur, că securea se strică și nu rămâne Arabului decât focul, ca să doboare arborde, sau să se muștumească numai cu ramurile și frunzele pentru hrana cămilor și a oilor.

La ruinarea pădurii dela Bled-Talha a mai contribuit și primul post de trupe franceze, instalat în vecinătatea pădurii în ocuparea Tunisului, în anul 1881 și de astăzi din timpul marelui războiu, când întreaga pădure a fost lăsată în seama unui brigadier.

* * *

În această regiune, unde se înregistrează cu o mare sensibilitate cele mai mici variații de climat, iarna ploioasă din 1920—21 a refăcut toate stricăciunile, aduse de războiu, pădurea a început să se regenereze pe cale naturală. S'a crezut, că sămânța salcâmului de gomă este infertilă. Adevărul este, că fructificația are loc în mod neregulat și că sămânța este atacată de o coleoptera din genul «*Bruchus*», de care nu se poate scăpa, decât printr-o recoltare precoce, în luna Iunie.

Afară de acestea, sămânța acestui salcâm este tare și pentru o regenerare artificială, ea trebuie ținută în apă fierbinte, iar pentru regenerare naturală—probabil, că îi este de ajutor trecerea prin tubul digestiv al unor pasări sau mamifere.

* * *

Lemnul salcâmului de gomă este dur, compact, greu, de culoare galbenă nuanțată spre roșu și brun. Creșterea lui este foarte încetă, arbori de 120—130 de ani având abia 0,40 m în diametru.

Dacă s'ar putea exploata, acest lemn ar fi bun pentru rotărie și căruțarie.

Deși d-ii Lavauden afirmă, că goma acestui salcâm nu se deosebește mult de varietățile bune ale gomei arabece, o industrializare a acestei gome n'ar putea fi suportată de o pădure epuizată, așa cum e pădurea dela Bled-Talha și serviciul silvic a putut să îndepărteze până acum diferitele oferte, făcute în acest sens.

* * *

După ce autorul vorbește și de situația juridică a acestei păduri, ajunge la concluzia, că nu poate fi salvată, decât constituind-o parc național rezervă naturală.

Totuși autorul e sceptic în ce privește rezultatele politicii forestiere, ce se duce în Tunis, deși în Africa de Nord

orice atingere de pădure este o adevărată primejdie, din punct de vedere al cliimei.

În frivinta spiritului de distrugere al Arabilor, d-l Lavauden citează din Ibn-Khaldoun, cel mai de seamă din istoricii arabi, care spune: «Dacă Arabii au nevoie de pietre pentru a-și sprijini vasele de gătit, ei își strică locuințele, pentru a și le procura... Sub dominația lor, ruina năvălește peste tot... ordinea stabilită se strică, civilizația dă înapoi».

Dar nu numai în Sahara se resimt consecințele despăduririlor.

America și China au dat exemple de cele mai formidabile distrugerii de păduri, urmate de inundații catastrofale.

Din ce în ce mai sceptic, până devine pesimist, autorul ajunge dela monografia unei păduri din sudul Tunisului, la afirmații ca acestea: «Alergăm cu cea mai completă înconștiență, spre o adevărată catastrofă cosmică». Și mai departe: «Cu graba cu care merg lucrurile, e chestie de o mie sau două de ani, vom pieri ca luna, care și-a bătut atmosfera și apa».

Doză mi de ani !! Încă n'ar fi motiv de îngrijorare !!

II. *Cordons boisés le long des routes,* par A. Granger.

D-nul A. Granger, de asemenea unul din obicinuiții colaboratori dela *Revue des eaux et forêts*, tratează chestiunea *cordoanelor împădurite dealungul drumurilor*, cari se lasau odinioară pentru plăcerea regiilor.

În congresul dela Grenoble (1925) s'a adoptat părerea, ca pădurile administrate de Stat să fie tratate astfel, ca în locurile cele mai frecventate de vizitatori să-și păstreze caracterul lor pitoresc, prin menținerea de bande împădurite dealungul drumurilor cele mai umblate.

Acest deziderat, de altfel ca toate dezideratele congreselor, a rămas platonice, deși această plăcere rezervată ochilor era

suficientă pentru a justifica o diminuare de venit și chiar o umbrire păgubitoare drumurilor.

Pentru aceasta, cordonul de pădure nu trebuie lăsat chiar în marginea drumului, ci dimpotrivă puțin înapoi.

Această barieră, cel puțin la pădurile tratate în crâng compus sau în codru (folioase), va oferi și avantajul de a fi un obstacol, în drum al incendiilor, prin distrugerea păturii moarte.

În afară de aceasta, se permite astfel menținerea în picloare, în timpul unei revoluții normale, a unor arbori de rezervă, susceptibili de a crește în diametru și a da astfel piese cu mai mare valoare comercială.

Menținerea cordonului împădurit nu dă evident facultatea de a cauta cei mai frumoși arbori în tăcere, dar permite acestora, cari se găsesc în acest cordon, să continue a trăi aproape în stare de masiv, un timp, care poate depăși pe acela al unei revoluții normale, putând fi ușor de extras în ziua, când ar intra în depericiune.

De altfel, când acest cordon ar fi pe cale să dispară, se poate lăsa altul în spatele lui, până ce primul se va constitui.

Nu trebuie să se lase cordoane dealungul tuturor drumurilor. S'ar reduce astfel prea mult posibilitatea.

Timpul cel mai potrivit pentru indicarea drumurilor, dealungul cărora va trebui să se lase aceste cordoane, cum și a poenilor, în jurul cărora trebuie să se păstreze o bandă înelară, este în momentul revizuirii amenajamentului.

Și astfel administrația silvică ar răspunde unei legitime dorinși, păstrându-și libertatea de acțiune și împăcând în măsura posibilului interesele silviculturii cu acelea ale turismului.

III. Se continuă și se sfârșește articolul despre «*Proiecte de înstrăinarea pădu-*

rilor și de reforma organizației forestiere sub Ludovic al XV-lea», chestiune ce prezintă numai un interes istoric.

La revista revistelor se menționează sumar de tot și cuprinsul *Revistei Pădurilor*, Nr. din Iulie 1928.

N. N. Car.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Nr. 21, Noiembrie 1, 1928.

Die Forstrechte eines oberpfälzischen Forstamts, ihre Entwicklung und ihre Bedeutung für die Volkswirtschaft, von Hub. Fr. v. Pechmann.

Servituțiile forestiere ale unui ocol silvic din Pfalz-ul de sus, dezvoltarea și însemnătatea lor pentru economia țării.

Articolul este în continuare. Începe cu expunerea faptelor petrecute în veacul XVII și XVIII: din nou țări nesocotite în păduri, lemn risipit prin fabricare de mangal. E interesat de remarcat că în Germania, în care azi nici un țăran n'ar concepe să-și trimeată vita la pășune în pădure, în secolul XVIII, pășunatul în păduri era considerat de silvicultori ca o adevărată plagă. Pădurarii, personal prost plătit pe acele vremuri, nu răușeau să împedice aceste abuzuri.

Secolul al XX-lea se caracterizează în prima jumătate prin lupta grea care se duce pentru desființarea tuturor servituțiilor cari grevau pădurile. Adoptarea de către agricultori a sistemului de cultură cu jacieră înlesnește scoaterea vitelor din pădure. Dar stabulația care începe în același timp a se generaliza, aduce cu sine un alt pericol pentru pădure: adunarea vâștilor. În fine construcția căilor ferate,

aducând multă activitate în uzinele de fier, fac să se ceară, în prima jumătate a secolului XIX, mult lemn pentru mangal, pădurile particulare sunt epuizate curând și cele ale statului sunt nevoite ele să furnizeze acest material.

Autorul încheie articolul arătând importanța pe care o dă populația rurală diferitelor îndreptățiri în pădure, pe care le au și explică prin aceasta greutățile pe cari le au administrațiile silvice în lupta pentru desființarea lor, de altă parte arată în ce măsură existența lor stânjenește o bună gospodărie.

Die amerikanischen Forsten und Forstprodukte.

Pădurile americane și produsele forestiere.

O recenzie cu proporții de articol asupra statisticii forestiere a Statelor-Unite, apărută în Octombrie 1928. Nu putem intra în detalieri de cifre deși sunt foarte interesante. Dar precizăm capitolele pe care le conține pentru a se vedea ce se poate cere unei statistici de acest fel ca să fie completă. Se detaliază acolo: 1) Statistica suprafețelor păduroase cu date relativ la tratamentul pădurilor. 2) Statistica lemnului de lucru (producția de scânduri, lați, etc.), consum, rezerve, preț, transport, etc.). 3) Datele dela punct. 2 specificate pe diferitele state ale Uniunii americane. 4) Statistica lemnului de celuloză (producție, consum, etc. 5) Statistica unor produse speciale (drugi, traverse, lemn de foc, etc.).

No. 22, Noiembrie 15 1928.

Finnische und Deutsche Forstwirtschaft, von K. Vanselow.

Silvicultura finlandeză și germană.

Autorul care călătorește mult și ne informează despre ceea ce vede, comparând cu ceea ce cunoaște în țara sa după

ce, în alte numere, ne-a descris Danemarca și Elveția din punct de vedere forestier, ne relatează cele văzute de el în Finlanda.

Țara păduroasă prin excelență: 73,5% procent de împădurire. Din totalul suprafeței acoperită de păduri, pinul ia 55,2%, moliftul 24,8%, mesteacănul 16,4%. Sub raportul vegetației lemnoase se poate împărți în 6 regiuni: Vanselov se referă mai mult la 2 din acestea: regiunea coastelor sudice și aceia a lacurilor. Este impresionat de aspectul pădurii naturale, în care arboretele, toate din însemnări naturale, apar cu vârste amestecate, cu fiecare specie în stagiunea sa, cu arbori frumoși și scuți, sănătoși, cu solul nedegradat și unde nici natura organică, nici cea neorganică nu produce vătămări. În schimb se remarcă redusă cantitatea de lemn: 70 m³ pe ha în mediu.

Forma arborilor prezintă de asemenea interes: pinul are acolo o coroană cilindrică ocupând $\frac{2}{3}$ din lungime, mesteacănul are coroană cilindrică și trunchiul drept, etc.

Moliftul e un arbore — acolo — care suportă umbra cum suportă la noi bradul. De acela el se instalează sub masivele rărite prin extracțiuni și cu încetul înlocuiește pinul și foioasele.

Într'un al doilea capitol ni se lămuresc cauzele care au produs și produc în pădure aspectele descrise: găsim acolo date asupra climatului special finlandez, asupra solului și asupra condițiilor de lumină.

Articolul va urma.

Das Nutzungsproblem des Urwaldes, von Ernst Zierau.

Problema folosirii pădurii virgine.

Plecând dela considerentul că rezervele mari păduroase s'au depărtat tot mai

mult de centrele industriale și în curând aceste centre vor fi avizate la importul dela mare depărtare, autorul cercetează mai întâi care sunt punctele de pe glob cari mai au rezerve de păduri virgine.

După acela, într'o parte la susținută, ne face să vedem de o parte ușurința și avantajele exploatării pădurilor cultivate, așa cum se prezintă în Europa vestică, și greutățile și riscurile unei exploatări în pădurile tropice virgine de ex. Pentru o bună repartizare a rezervelor între statele consumatoare, autorul propune înființarea unei instituțiuni internaționale.

Cititorul român poate găsi în acest articol motivele pentru care industria internațională a lemnului, înalte de a trece în Caucaz, în ținuturile mării Albe, în Congo sau în bazinul Amazonului, va mai asalta încă pădurea Carpatică, unde găsește lemnul în calități bine cunoscute, ușor de transportat și unde își mai permite încă acel «Raubwirtschaft» (gospodărie jefuitoare), care implică consumarea capitalurilor de producție, compromiterea condițiilor naturale pentru prosperitatea pădurii, etc.

Ueber die Frostwahrscheinlichkeit in Sachsen von W. Naegler

Asupra probabilității gerurilor în Saxonia.

Un articol de speculațiune științifică în jurul întrebărilor: «cât de mare este probabilitatea ivirii gerului în fiecare din zilele anotimpului rece — și cât de mare e probabilitatea că după o zi de ger să urmeze alta sau mai multe tot de ger?». Comentariul se sprijină pe observațiunile «stațiilor de ger» făcute de la 1864 până la 1925.

Cifrele obținute au, bineînțeles, un interes local. Interesul general constă în prezentarea metodel de cercetare.

V. N. S.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

1928, Heft 11.

Die Gemeinschaftswälder und ihre forstpolitische Behandlung, von Ing. Dr. Ernst Bazala, Stalnach.

Padurile comunităților și tratamentul lor sub raportul politic forestiere (continuare).

Autorul se ocupă în restul articolului, cu titlul de mai sus, de felul cum sunt administrate pădurile stăpânite în devalmășie în Austria.

În afara de Tyrol, în care sistemul adoptat pentru aceste păduri este acel indicat în numărul precedent sub denumirea de «Beförsterung» (administrarea lor se face de stat prin personalul său) în toate celelalte provincii aceste păduri se administrează după un sistem propriu, care poate fi socotit ca «sistemul austriac» un sistem intermediar între sistemul «Vermögens Aussicht» (supravegherea statului se mărginește numai la păstrarea pădurii) și «technische Betriebsaussicht» (statul impune și exploatarea).

În sistemul austriac, supravegherea și conducerea pădurilor de care ne ocupăm, este lăsată în cea mai mare parte unui serviciu județean special «Agrarbezirksbehörde», serviciu care se ocupă mai mult de hotărnicia acestor proprietari și de regularea drepturilor între coproprietari, gospodărirea proprietății, mai ales din punct de vedere silvic, stă pe ultimul plan. Serviciul e prezidat de un tehnician (geniu rural) și alcătuit din scribi și agronomi și un singur forestier, căruia îi revine sarcina să alcătuiască planul de exploatare al pădurii.

Legătura dintre serviciul silvic și pădurile stăpânite în devalmășie e foarte mică. Inginerul silvic fiind în minoritate și formalitățile necesare pentru aproba-

rea lucrărilor la care se adaugă și intervențiile politicianilor care sprijină interesele momentane ale coproprietarilor, fac ca prescripțiunile silvice să fie mai mult formale.

Datorită acestor considerațiuni, autorul găsește că starea acestor păduri merge din rău în mai rău.

Analizând diferitele sisteme de administrare a pădurilor citate, autorul găsește că acel care dă cele mai bune rezultate este acel cunoscut sub denumirea de «Beförsterung» (administrarea se face de stat prin organele sale).

Ținând seamă de rezultatele rele la care a condus sistemul austriac, autorul propune o nouă organizare a administrației acestor păduri, indicând câteva principii atât pentru gospodărirea acestor păduri cât și pentru organizarea serviciului.

Ausformungs- und Messungsordnung beim weichen Nutzholze, von Ing. Nowy, Steyr.

Pierderile cari se încearcă la măsurarea și fasonarea lemnului moi (reginoase) de lucru.

Autorul pornește dela constatarea că formula lui Hubert (determinarea volumului în funcție de diametrul mijlociu) nu dă rezultate reale. În ceea ce privește întrebuințarea lemnului în afara de cum-păraturile pentru celuloză, când forma lemnului nu interesează, acest procedeu de cubaj nu mulțumește pe cumpărător, pe cumpărător le-ar interesa mai mult grosimea la capătul subțire, căci aceasta îi indică lui ce va scoate din lemn.

Sprijinit pe aceste considerente, autorul crede că trebuie să tindem la schimbarea sistemului, introducând măsurătoarea mai multor diametre.

Aceste măsurători sunt însă legate de cheltuieli, pe cari condițiile rele de des-

facere de azi nu le pot suporta, pentru obținerea unor rezultate mai multumitoare, fără plus de cheltuieli, autorul recomandă procedeele indicate de Busse, adică măsurarea diametrului la milimetru și determinarea volumului cu ajutorul tablelor alcătuite de prof. Busse, editate de Neuman-Neudam.

Pentru a se respecta obiceiurile comerțului de lemne consfințite în: «Wiener Usancen» în Austria și «Homa» în Prusia, Busse propune măsurarea exactă a diametrului și scăderea volumului cu 10%_{ca} scădere care ar trebui să compenseze pierderile care rezulta azi din măsurătoare și ar da posibilitatea atât vânzătorilor, cât și cumpărătorilor, de a cunoaște mai exact volumul.

În ceea ce privește măsurarea lungimilor, autorul crede că e bine să se adopte ca $\frac{1}{3}$ din lungimea ascuțiturilor (de la capetele butucului) să intre în calculul supra lungimii.

Analizând prețurile obținute la vânzarea trunchiurilor (toată lungimea arborelui) în raport cu acelea obținute pentru același material, însă secționat în butuci, autorul găsește, ca în primul caz, se obține 30% în plus la vânzare. În schimb sunt necesare oarecure investiții speciale pentru amenajarea curbelor la drumuri.

M. Pet.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESSEN.

10 Heft. October.

Die Grundlagen der Wirtschaftsführung in der Oterforsterei Neubruchhausen (jetzt Erdmannshausen), von 1892 bis 1924. Eine Erwiderung, von Forstmeister dr. Erdmann.

Principiile conducerii gospodăriei ocolului silvic Neubruchhausen (azi Erdmannshausen)

de la 1892 până la 1924.

O replică.

În numărul pe Ianuarie 1929, al revistei «Zeitschrift f. Forst u. Jagdwesen» s'a publicat lucrarea d-lui Hassenkamp, șeful ocolului silvic Neubruchhausen din Germania de Nord-West intitulată: «Influența stațiunii și gospodăriei asupra nașterii humusului acid în ocolul Erdmannshausen (Neubruchhausen)». În care s'a criticat activitatea d-lui Erdmann fost șef al acestui ocol, timp de 32 de ani.

Articolul de față constituie o replică la cele afirmate în sus menționata lucrare.

Acuzația adusă se referă la următoarele trei puncte, pe care Erdmann le-ar fi susținut pe nedrept.

1. Nașterea humusului acid în ocolul Erdmann e urmarea climii și speciei. Restul factorilor n'au importanță.

2. Răriturile în etajul dominant sunt o condiție primordială contra formării humusului acid.

3. La crearea unui masiv, turfa, ce s'ar găsi pe sol trebuie să fie îndepărtată.

În restul lucrării se găsesc însă și alte acuzațiuni cum ar fi acela privitoare la codrul cu două etaje de vegetație, tăerile rase, concluziuni pentru practica silvică, etc., prin care vrea să arate, că principiile gospodăriei în acel ocol au fost greșite.

Pe de altă parte Hassenkamp schițează modul cum ar trebui să fie condus ocolul Erdmann.

Ca să înlăture orice nedumerire, Erdmann reproduce pasagi din scrierile și comunicările sale anterioare, prin care precizează activitatea și modul său de a gândi.

Astfel explica de ce solurile sunt uscate și impermeabile pen-

tru aer, cauzele formării humusului acid, rolul apei în procesul formării humusului acid.

La afirmația lui H că într-o stațiune bună nici o specie nu da naștere la humus acid și că într-o stațiune rea chiar speciile cunoscute ca favorabile descompunerii materiei organice (stejar, larice, mestecăn) formează humusul acid, Erdmann susține că rezultatul nu se poate preciza decât după 2-3 generații. Menționează însă, că sub stejar și larice nu se formează astfel de humus.

Cât privește faptul dacă răriturile în etajul dominant sau dominat au vreo influență asupra formării humusului acid, Erdmann arată că influența căldurii ce pătrunde la sol în arboretul rărit e neînsemnată. Diferența de temperatură între un masiv rărit și unul nerărit e de cel mult un grad. Numai tăerile de regenerare grăbesc descompunerea humusului.

De altfel se observă că în pădurile țărănești, în care nu se practică operațiunile culturale, humusul se descompune destul de bine.

Răriturile au de scop numai activarea creșterii. Cele din etajul dominant țin însă mai bine seama de starea de amestec a arboretului și de activarea creșterii lor, lucru greu de realizat la răriturile în etajul dominat.

Privitor la critica adusă codrului cu două etaje de vegetație, Erdmann arată că învinuirile ce li se aduc sunt netemeliate. Stricaciunile cauzate etajului dominat prin tăerea arborilor din etajul dominat se întâlnesc și la codrul cu un singur etaj de vegetație și dacă etajul dominat nu se bucură de suficientă lumină, să avem în vedere că etajul dominant produce lemn mai mult și de mai bună calitate. Dacă amestecul e judicios ales se crează condițiuni favorabile descompunerii humusului.

Afirmația lui H, că în urma tăerii

raze, humusul se descompune complet, nu e fundată.

Astfel n'ar mai exista o problemă atât de dificilă ca aceea a humusului acid din Germania de West, Belgia, Holanda și Bohemia.

Dacă humusul trebuie să fie îndepărtat sau amestecat cu solul mineral la crearea masivului: Erdmann recomandă să fie strâns în grămezii sau valuri paralele, întrucât cu sforțări reduse se obțin aceleași rezultate, ca în cazul prelucrării solului cu instrumente mecanice și amendarea lui cu calce.

Prin cele expuse, autorul dorește să clarifice problema humusului acid din ocolul silvic Erdmann și totdeauna să dea posibilitatea celor ce ar voi să urmărească principiile de gospodărie silvică expuse de Hassenkamp paralel cu rezultatele experiențelor sale de mai bine de trei decenii, cu condiția ca arboretetele create și conduse de el, să fie conduse după vechile principii.

• • •

Datorită climii sale continentale, Țara noastră a fost ferită de probleme atât de dificile ca aceea a humusului acid. Pentru cazuri izolate însă, cele expuse își au o importanță netăgăduită și pentru silvicultura românească.

11 Heft, November.

1. *Der Owingen Forstdüngungsversuch*, von Oberforstmeister i. R. Lent in Kassel.

Experimentarea cu îngrășăminte în cultura forestieră.

Sub auspiciile societății agricole germane și sub conducerea autorului, s'au început în 1906 și 1907 experimentările în cultura forestieră pe teritoriul comunei Owen din ținutul Sigmaringen.

Experimentările s'au făcut pe un teren

folosit anterior la pășune, situat la 570—590 m altitudine. Pentru scopul propus, terenul s'a împărțit în două.

1. O parte cultivată un an mai înainte cu trifoi și tăgășată în parte cu Ca, K și P. Kainită)

2. Alta parte îngrășată cu îngrășămintele specificate mai sus, fără cultură prealabilă cu trifoi.

Fiecare din aceste două părți au fost împărțite în parcele de 72 m lungime și 7 m lățime. Între ele s'a lăsat necultivată o zonă de 2 m lățime.

Specia folosită la împădurire a fost molifișul — iar îngrășămintele întrebuintate socotite la ha, au fost:

- a) 1000 kg Co_2Ca măcinat (Ca).
- b) 2000 kg Co_2Ca > (2 Ca).
- c) 800 kg sgura lui Thomas (P).
- d) 800 kg sgura lui Thomas și 400 kg Kainită (P+K).
- e) 200 kg $\text{So}_4(\text{NH}_4)_2$, 20% N în anul de cultură.
- f) 200 kg $\text{So}_4(\text{NH}_4)_2$, 20% N pe an după cultură.

Din datele obținute, s'a observat că vegetația depinde în primul rând de factorii climaterici (căldură și umiditate) și rezervele acumulate în plantă de anul trecut. Îngrășămintele ajută numai în cazul când elementele adăugate se află în minimum (legea minimumului).

Dinire îngrășămintele adăugate, fosforul a influențat continuu și în gradul cel mai înalt. După el vine K.

Influența celorlalte îngrășăminte nu s'a putut observa.

Pentru obținerea de date rigurose exacte, autorul arată că asemenea lucrări nu pot fi făcute decât de personal bine pregătit științific.

2. *Untersuchungen über den Säuregrad des Waldboogens im sächsischen oberen Erzgebirge*, von Prof. Dr. Eilhard Wiedemann. Eberswalde.

Cercetări privitoare la gradul de aciditate al solului de pădure în Erzgebirge din Saxonia.

În anii din urmă, Hesselmann a făcut numeroase cercetări asupra acidității humusului în pădurile din Suedia. Concluziunile trase pe baza acestor cercetări se pot rezuma în următoarele: 1. Stratul superior de humus e mai puțin acid ca cel inferior. 2. Solurile în care regenerarea se face cu ușurință sunt mai puțin acide ca acelea în care regenerarea se face greu. 3. Aciditatea scade cu sporirea pătrunderii luminii la sol. 4. Pe solurile cu țări rase, aciditatea e mică. 5. Scăderea acidității solului în urma executării de operațiuni silvice (rărituri, țări de regenerare, mobilizarea solului etc.) e semn favorabil pentru pădure.

Dorind să verifice în ce grad aceste adevăruri pot fi utilizate în Germania, Wiedemann a urmărit aciditatea solului în numeroase ocazii silvice din Saxonia.

Prilejul i-a fost dat de faptul, că în 1924 molifișul a avut un an bun de sămânță și ca să se înlesnească regenerarea, în foarte multe păduri s'a mobilizat solul la marginea de nord a masivelor (Blendersaum) pe 3—100 m lățime.

Aciditatea a fost măsurată cu acidimetrul Tréuel. S'au luat probe numeroase (2500) din soluri cu constituțiile geologice diferite (granit, basalt, sisturi etc.) și tipuri de pădure diferite (oxalis, oxalis-myrtillus, myrtillus, calluna și turbă).

Din cercetările făcute, rezultă că datele privitoare la aciditate, luate cu instrumente diferite, nu sunt comparabile. Aciditatea solului variază în decursul anului

Aciditatea cea mai mare se găsește imediat deasupra solului mineral și scade

pe măsură ce ne scoborăm în jos, ajungând pe la 50 cm staționară. Singura aciditatea nu e un indicator sigur pentru determinarea fertilității solului. Într'adevăr, pe soluri diferite din același tip de pădure, aciditatea e mai variată decât aceea de pe tipuri de pădure diferite.

Cu pătrunderea luminii la sol, aciditatea scade. Prin mobilizarea solului, aciditatea devine uniformă pe întreaga zonă mobilizată. Litiera de rășinoase mărește aciditatea, pe când cea de foioase și terburii o scade.

Neutralizarea humusului în urma operațiilor culturale se datorește în mare parte pătrunderii luminii la sol și amestecului literei cu terburii. Aciditatea cea mai mică se găsește pe solurile masivelor tăiate ras.

Concluziunile trase pentru practica sunt:

1. Pătrunderea luminii la sol valorează mai mult decât mobilizarea solului.

2. Mobilizarea solului uniformizează aciditatea.

3. Argumentele contra tăierilor rase trebuie revizuite și puse de acord cu rezultatul nouilor cercetări.

3. *Das Holz als Faserrohstoff*, von Prof. Dr. Carl G. Schwalbe, Eberwalde.

Lemnul ca materie primă pentru fibre.

Întrebunțarea lemnului a suferit schimbări foarte mari în ultimii 70—80 ani. Pe vremuri, lemnul era utilizat pentru foc și construcțiuni, pentru foc, mângal și potasă necesară fabricelor de sticlă. Astăzi însă, el e căutat din ce în ce mai mult ca materie primă pentru fibre și pe viitor va fi cerut în cantități și mai mari în acest scop.

Fibrele de lemn se utilizează la fabricarea hârtiei și a mătasei vegetale.

În antichitate se scria pe pergament

tablite de ceară și papyrus. În timpurile noi însă, materialul de scris,—hârtia—s'a fabricat din fibre obținute prin des-trămarea sdrnțelor și trecerea lor cu ajutorul unui curent de apă peste site fără sărșit. Stratul subțire de fibre rămas pe sită, uscat, călcat și îmbibat cu rășină e hârtia.

Fabricarea hârtiei de sdrnțe și fibre de bambus era cunoscută din timpuri stră-vechi în China și pustul Gobi. Arabii făceau hârtie din bumbac. Dela el, fabricarea hârtiei a trecut în Italia și de aci pe la 1390 în Germania.

Cu invenția tiparului, hârtia fiind cerută în cantități mari și cum sdrnțele se găseau ușor, preotul Schaffer din Regensburg s'a gândit pe la 1765 să înlocuiască fibrele din sdrnțe, cu fibre din lemn. Cercetările sale au rămas însă nefolosite. Numai pe la 1840, un țesător din Saxonia reușește să facă hârtie din pastă mecanică de lemn. Hârtia aceasta nu rezistă însă la lumină și aer. (hârtia de ziar).

Pe cale chimică fibrele au fost separate mai târziu (1860), prin fierberea lemnului cu alcalii. Primii cercetători sunt Tilghmann în Statele-Unite ale Americii, Ekman în Suedia și Alex. Mitscherlich în Germania. Dela 1880 se întrebunțează hiposulfitul de Ca, până azi.

Cât privește fabricarea fibrelor pentru țesut, cel care le-a imagi-nat a fost Réaumur la 1734. El dorea să obțină fibre după principiul viermilor de mătase, care cu ajutorul unui lichid lipicios, obțin fire, ce se întăresc imediat la aer. Ideia a fost pusă în practică de Hilaire de Chardonnet. Acesta disolva celuloza din bumbac cu acid azotic, alcool și eter. Soluția astfel obținută era împinsă cu presiune prin tuburi fine și pe dată ce da de aer, se întărea, luând forma de fire.

Fabricația după metoda lui Clardon-

net a fost îmbunătățită continuu. Principiul de fabricație a rămas însă același până azi.

Astăzi, în Germania se consumă anual 6 milioane m³ lemn pentru pasta de hârtie și fibre, ceea ce face 14—15% din cantitatea de lemn produsă.

Aceste cantități vor crește în viitor. Autorul arată că dacă vor fi utilizate și lemnele strâmbe și se va reuși să se întrebuițeze și fagul pentru fibre, aprovizionarea industriei cu materie primă pare asigurată.

Totdeauna prin întrebuițarea lemnului la obținerea de fibre, se ridică valoarea lemnului de foc, azi când se caută pe toate căile să se întrebuițeze la încălzit gazul din mine și cel dela fabricarea coacșului, dus, prin conducte la zecl și sute de km

M. Răd.

ALLOEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG.

Noembrie, 1928.

Zur Ertragstafelfrage. Eine dreiteilige Fichtenertragstafel, von Prof. Dr. Gehrhardt.

Asupra problemei tabelor de producție. O tablă de producție cu trei diviziuni, pentru molld.

Profesorul Gehrhardt, care se ocupă cu studiul arborilor și arboretelor din punctul de vedere al legilor creșterilor lor, de aproape 30 ani, prezintă o foarte sumară expunere asupra noilor table întocmite de d-sa, pentru arborete de molld.

Această comunicare îi dă prilejul de a se arăta ca vajnic susținător al întrebuițării tabelor de producție în gospodăria forestieră.

El enunță în prima parte a articolului de care ne ocupăm, toate obiecțiunile ce se aduc întrebuițării tabelor de pro-

ducție, apoi combate pe rând aceste obiecțiuni, afirmând în concluzie că tablele de producție sunt indispensabile în gospodăria silvică — în deosebi pentru amenajamenti — și că nu se știe care ar fi fost starea silviculturii de azi, fără ajutorul tabelor de producție.

Noile table de producție pentru molld, pe cari le prezintă Gehrhardt în acest articol, sunt stabilite pentru cinci clase de fertilitate, pentru fiecare din primele trei clase de fertilitate ni se dă câte o întreită tablă: pentru răritura moderată, pentru răritura forte și pentru tratamentul numit cu creșteri repezi (Schnellwuchsbetrieb), pentru clasele IV și V de fertilitate se dă numai tablele pentru răritura moderată.

Doi interesante table dau: prima, cifrele stabilite de către diferiți cercetători (Dieterich, Flury, Gehrhardt, Grundner, v. Gutenberg, v. Lorey, Schiffl și Schwappach) pentru volumul produsului total al lemnului plin în funcție de înălțime, a doua, datele medii pentru volumul lemnului plin în funcție de înălțime, date rezultate prin stabilirea mediei aritmetice a cifrelor stabilite de cercetătorii amintiți mai sus.

Reform der Forstverwaltung, von v. Arnswaldt.

Reforma administrației forestiere.

O conferință asupra reformei administrației forestiere, ținută la Dreda, la adunarea din August 1928, a asociației forestiere germane. Ideile preconizate de conferințiar nu sunt totdeauna personale, parte din ele fiind exprimate anterior în diferite congrese, memorii, conferințe, etc.

Conferința de care ne ocupăm se sprijină pe ideea principală că scopul oricărei reforme în administrație, în general, trebuie să fie economisirea în cât mai

mare grad a cheltuelilor și mărirea cât mai mult a veniturii întreprinderii. Ocupându-se de reforma în administrația forestieră, autorul vede ridicarea în primul rând în mărirea produselor și veniturilor întreprinderilor forestiere și mai puțin în economii.

Sprijinit pe această idee, autorul cere: creșterea și schimbările de făcut în organizația diferitelor întreprinderi forestiere, ocupându-se de întinderea întreprinderilor, de numărul și atribuțiile personalului de diferite grade, de pregătirea și perfecționarea agenților silvici, de organizarea muncii în pădure, de sortarea și măsurarea materialului, de comercializarea rațională a produselor, etc.

Remarcăm afirmația autorului că statul, care în administrația forestieră a rămas mult în urmă, va trebui să învețe și să aplice cât mai multe, din organizațiile întreprinderilor forestiere particulare.

Expunerii lui Arnswald i se poate face obiecțiunea că nu corespunde în totul titlului, reforma văzută de dânsul fiind mai cuprinzătoare decât o reformă pur administrativă.

Ein Gesetzesvorschlag, von Dr. Vorkampff.

Un proiect de lege.

Autorul propune ca în masivele particulare, în cari pagubele cauzate de insecte sunt mult mai mari decât în pădurile statului, să se ia regulat probe de insecte din diferite părți ale masivelor, pentru ca să se știe în fiecare moment proporția insectelor în aceste masive.

C. D. Ch.

SILVA

Despre însemnătatea pentru silvicultor a studiilor fitosociologice, de inspector silvic Erwin Alchinger, Rosenbach-Carintia. Noembrie, Nr. 44.

O conferință dezvoltată la clubul agricultorilor și silvicultorilor din Viena. Conferențiarul începe prin a stabili diviziunea fito-sociologiei. Din cele 5 părți constituante: structura socială, sinecologia, singenetica, sinchorologia, sau fito-geografia, clasarea asociațiilor de plante, înaintă mai ales asupra singeneticii ca a acelei părți care prezintă cel mai mare interes pentru silvicultor.

Singenetica studiază legile hotărâtoare pentru geneza și pentru disparițiunea asociațiilor de plante. Ea vrea să stabilească ordinea în care plantele apar în anumite localități, iar în rândul al doilea momentul evolutiv al asociației până la faza ultimă, mers care e determinat aproape exclusiv de condițiunile climatice. Simultan studiază și felul cum — paralel cu schimbarea vegetației — variază condițiunile caracteristice ale solului.

Vegetațiunea și concomitent cu ea solul pe care stăpânează, evoluează treptat către o stare finală (de maturitate) pe care conferențiarul o numește climax. Cele spuse, conferențiarul le ilustrează prin mai multe exemple.

Din ele rezultă cât de important este pentru silvicultor studiul singeneticii.

Compunerea asociațiilor ne permite de ex. a judeca, dacă ele se găsesc d'asupra sau de deșubtul limitei vegetațiunii forestiere, determinată și ea de condițiunile climatice. Apoi cunoașterea legilor singenetice ne îngăduie a preciza sensul în care evoluează anumite asociațiuni și deci momentul în care instalarea unei anumite specii forestiere e posibilă.

Contribuțiuni la studiul depericiunii brazilor, de consilierul silvic I. r. Gerlach-Tharandt. Noembrie Nr. 45.

Referindu-se la cercetări anterioare asupra depericiunii brazilor și mai ales la

rezultatele publicate de prof. D.-r. Wiedemann, care nu admite drept cauză explicativă gazele vătămătoare (SO₂) și care împreună cu alți cercetători exprimă părerea că această calamitate trebuie trecută în comptul unui păduche — Dreyfasia piccae și Nüsslini — autorul din contra crede că primara cauză a peirei brazilor sunt gazele vătămătoare mai ales SO₂, care, slăbind energia vitală a brazilor, înlesnesc atacul păduchilor și al altor insecte și agravează totodată urmările nefaste ale secetei.

Sortarea lemnului de lucru de esență fag, de prof. D.-r. Mayer-Wegelin, Münden Hannovera cu 9 figuri,

O conferință dela «săptămâna universitară» (4—9 Iulie 1928) din Münden. Efectul pe care îl are sortarea rațională asupra valorii venale a materialului provenit dintr'o tăcere este cunoscut de toți. Așa fiind, pretulindeni, unde se practică regia, există și norme pentru clasificare.

Aceste norme altă dată erau bazate pe diversele calități — ce se socoteau esențiale pentru diversele întrebuinșări. Astăzi, frunzoasele, dar mai ales lemnul de fag ca lemn de lucru, intră în fabricașunea atâtor obiecte, încât clasificarea de altă dată, bazată pe întrebuinșarea probabilă, nu mai este posibilă. Așa dar, mai toate statele germane au elaborat nou instrucțiuni «Horn — Holzmessungsanweisung» declararea lemnului — care drept criteriu de împărțire aleg nu posibilitatea de întrebuinșare, ci caractere naturale ale lemnului nefasonat, caractere ce se impun atenției clasatorului în mod obiectiv. Conferențiarul se întreabă dacă diversele instrucțiuni au și realizat postulatul din urma. Prin câteva exemple, lămurite prin diagrame, arată că sortarea, bazată pe aceleași instrucțiuni, poate să dea rezultate foarte deosebite cari îți găsesc

expresiunea și în formarea prețului, tocmai pentru cuvântul că aprecierea subiectivă a clasatorului prin instrucțiuni nu a fost îndestul înlăturată. Pentru noi, cari nu cunoaștem diversele instrucțiuni, la care totuși conferențiarul se referă la ceva cunoscut, cetirea conferinței este destul de îngreunată, deși ar fi folositoare pentru acel care este chemat a valorifica pădurile noastre prin exploatarea în regie.

Cestluni de cultură și amenajare privitoare la stațiunile mai calde și mai uscate ale părții de S. V. din Vogelberg. De consilierul de Stat și administrator general i. r. Dr. Weber în Konradsdorf. Noembrie Nr. 47/48.

O conferință tratând o cestlune cu totul locală a Germaniei centrale.

Totuși fiind vorba de tratamentul cel mai potrivit al arboretelor pure de fag, degradate prin pășunatul abuziv, cum s'a practicat în acele părți, până la începutul secolului trecut, și de transformarea lor în arborete amestecate, producătoare de lemn de lucru, cestlunile discutate au un interes imediat și pentru silvicultorul român.

Conferențiarul, plecând dela adevărul că totul în această lume se află într'o continuă evoluțiune, că țelurile tot mereu variază, caută a găsi fundamentul sigur pe care silvicultorul are să clădească. El găsește în cunoștințele biologice și economice. Ideia călăuzitoare trebuie să fie producțiunea maximală și cât mai perfectă a lemnului. În lumina acestei maxime, examinează tratamentele ce au fost aplicate succesiv arboretelor din regiunea Vogelberg și evoluțiunea acestor arborete în cursul secolului din urmă. Din acest examen rezultă pentru conf. că tot «regulile generale și speciale» ale lui Hartig sunt acelea cărora se dato-

rește cele mai frumoase arborete care azi împodobesc dealurile din centrul Germaniei. D-r. Weber este de părere că aceste reguli bine interpretate și azi trebuie considerate ca quintesența unei culturi rașionale. Alirmând aceasta, se apără imediat contra reproșului ce i s'ar putea face că Hartig ar fi intenționat să creeze un calapod invariabil pentru întreaga cultură silvică germană. Din contra, conferențiarul pledează pentru descătușarea inginerilor silvici de dispozițiuni administrative uniforme—de felul acelor care au lăsat urmele cele mai urâte în regiunea Vogelsberg—și, așa fiind, tălmăcește «regulile» lui Hartig ca premisele generale de ordin biologic pentru regenerarea naturală a arboretelor germane ajunse exploatabile.

Trecând la partea a doua a conferinței sale—acea care se referă la chestiuni de amenajare—D-r. Weber se recunoaște partizan al metodelor de control cu condiție ca să se găsească mijloace de a aduna materialul pentru cunoașterea precisă a stării de fapt, în condițiuni mai mulțumitoare decât cele cunoscute și practicate până în ziua de azi.

INTERNATIONALER HOLZ-MARKT.

Wien, Septembrie 1928.

108: *Die neuen Ausfuhrtaxen für Holz in Rumänien*: (pro vagon în le): Stejar: bușteni peste 25 cm D $\frac{1}{2}$, 10.600, sub 25 cm și grinzi mai subțiri de 15 cm, 500, Doage 4000, Butoaie (până la 200 l. conținut) 200, chereștea 5000.

Lemn de foc: stejar 1000, șleau și altele 1000, fag: bușteni peste 25 cm D $\frac{1}{2}$, 3000, sub 25 și grinzi, chereștea 100, Cărpina fasonat, sub 15 cm gros 500, peste, 3500, nuc, frasin, lucrat sau brut, 250, plop: bu-

șteni 400, grinzi 3000, articole din lemn de plop 100, tei: bușteni 800, grinzi 700, articole, etc. 100, rășinoase: bușteni peste 25 cm chereștea de orice fel, 5000, bușteni între 10—25 cm 200.

Pentru restul speciilor forestiere: anin, mestecăn, cireș, salcie, păr, etc., se percepe 200 lei de vagonul lemn brut și 2 lei pro 100 kg diverse articole gata.

Errichtung einer Kunstseidefabrik in Rumänien: Un grup de bănci austriace și române au decis să construiască în România o fabrică de mătase artificială, cu sprijinul cunoscutei fabrici din St. Polten. Capitalul inițial ar fi 4—5 mill. schillingi.

Der Inlandsbedarf Polens an Holz: Asupra acestei chestiuni foarte înscatinată, a consumului interior de lemn al unei țări, nu există date statistice. Pentru Polonia a stabilit Cons. ministerial W. Baran sky, cifrele următoare, cari pot prezenta interes și pentru România, întrucât la noi s'au făcut cândva — de persoane puțin competente și rău informate — aprecieri cari conduceau la concluzii cu totul false. Redăm aici rezultatul cercetărilor poloneze. Cele mai de seamă consumatoare de lemn în economia țării vecine sunt:

Industria extractivă (minele). Se socotește un consum de 0.020 m³ stâlpi de mine, pro tona de cărbune. Ținând seama și de nevoile celorlalte mine ale Poloniei, consumul anual e socotit la 750.000 m³.

Căile ferate, au nevoie de 4—5 mil. traverse pentru întreținere și 0.3 mil. pentru noi construcții, anual, ceea ce înseamnă circa 800.000 m³, la care cătră se adaugă circa 64.000 m³ stâlpi de telegraf necesari acestei administrații.

Poșta și telegraful au nevoie anual de 90.000 bucași stâlpi, sau 40.000 m³.

Industria bărticii și celulozei a consumat în 1926 peste

250.000 m³ lemn rotund. Pe viitor se contează pe o sporire la 500.000 m³.

Industria furniturii (în special anin) consumă anual ca 200.000 m³, fabricile de chibrituri, și alte mici industrii, au nevoie de 50.000 m³ anual. Fabricile de cherestea consumă cea mai mare cantitate din producția de lemne, nevoia—resp. rendamentul lor anual—nu e cunoscut, este evaluat în total la 6.5 mil m³ lemn rotund (foarte puțin, ținând seama că în România în 1926 s'au fasonat în fabricile de cherestea aproape 10 mil. m³ și exportul nostru în acel an a fost mai mic ca al Poloniei). Consumul intern necesită circa 3 mil. m³ (0.1 m³ pe cap de locuitor, față de 0.5 în Germania!) Doage și butoaie, circa 50.000 m³, nevoi locale de lemn brut, 4.8 mil. m³.

Combustibil (în lemn de foc), variază între 9.5 și 12.5 mil. m³ anual.

În total e nevoie deci de 9.5 mil. m³ lemn de lucru (brut) și o cantitate egală (9.5—12.5 mil m³) lemn de foc. Creșterea anuală normală e evaluată la 22 mil. m³. Consumul intern 19—20 mil. m³. Excedent pentru export 2—3 mil. m³.

110: Der Waldbestand der einzelnen Bundesländer Oesterreichs: Suprafața păduroasă a celor 9 țări ale Austriei (în 100 ha și % de împădurire) este după statistica din 1926: Wien 3.7 (13.2%), Niederoester: 671.0 (34.8%), Oberoester.: 409.3 (34.2%), Salzburg 234.2 (32.8%), Steiermark 801.0 (48.9%), Kärnten 422.8 (44.3%), Tirol 426.4 (33.7%), Vorarlberg 67.3 (25.9%), Burgenland 101.5 (25.6%). Total 3.147.200 ha = 37.4%. De la 1900 până la 1926 suprafața păduroasă a teritoriului ce alcătuiește acum republica Austriacă, a scăzut numai cu 2000 ha.

Furnizorii cel mai de seamă în cherestea, al Germaniei, în prima jumătate

a anului 1928, au fost (în 1000 tone): Polonia 234, Austria 251, Cehoslovacia 193, România 133, U. S. A. 101, Finlanda 81, Rusia 42, Suedia 39, Jugoslavia 23. Țara noastră ocupă deci locul al 4-lea.

111: Der ort. rom. Religionsfond beschliesst, seine Forst in eigener Regie zu exploittieren: La 3 și 4 Septembrie au avut loc la Cernăuți licitațiuni pentru vânzarea spre exploatare a însemnate cantități de materiale lemnoase din pădurile fondului religiosar.

Ofertele cele mai avantajoase fuseseră făcute de cunoscutele firme Bradul Bucovinei, Moldova de sus, Ellenbogen, Schapira, ș. a. Adunarea eparhială dela 6 Septembrie, la care a luat parte și dl ministru Nistor, a hotărât însă — spre marea dezolare a înstrăinatelor societăți forestiere ofertante — ca pădurile fondului să fie exploatare în viitor în regie, iar materialul rezultat să fie debitat de fond în fabricile proprii și după aceea vândut. Negreșit, cel care a pierdut prin această decizie a fondului, un mare câmp de afaceri și câștig nemeritat, prevăd activității fondului un sfârșit nefavorabil. Oricum ar ieși venitul net al întreprinderii, e sigur însă că din marea avere a bisericilor bucovinene se vor înfrupta de acum și românii.

112: Asigurările pădurilor contra incendiilor: răspuns la un articol apărut în August în această revistă (dr. Hufnagl).

Autorul articolului de față constată că în Austria nu există o statistică a incendiilor de păduri (nici la noi nu există). Ca atare, marile societăți de asigurare nu primesc prea bucuroase astfel de asigurări, a căror probabilitate nu o cunosc. Premurile de asigurare sunt:

Arborete în plioare: de rășinoase: fără doborâturi sau exploatare 5‰ (promille), cu doborâturi, etc., 6‰, de fo-

sume 3 resp. 4% Goluri și semînțșuri până la 20 ani nu se asigură. Cota de asigurare se stabilește de agenții societății și se ridică la 80% din valoarea dedusă în aceștia.

Pentru material lemnos doborât se plătește 3,5 până la 7%₁₀₀ după sortiment.

După informațiile ce deținem, în România societățile de asigurare refuză să garanteze asupra pădurilor, din cauza frecvenței incendiilor.

113: *La licitația Fondului religios* în Cernăuți s'a obținut pe m³: 620 lei (molid) la Argeș, 566,50 lei (molid) la Iași și 512 lei (brad și molid) la Murgineș, ceea ce reprezintă sume foarte mari. În comparație cu prețurile de care beneficiau până acum societatea «Bucovina» și altele. Ar fi interesant de știut, cât se obține la Stat?

114: *Grosstransaktionen der Lösser A. O.* Cooperativele noastre fac unele afaceri foarte curioase: după ce vin pe prețuri reduse materiale din fabricile Statului, de pe izlazuri, etc., înlocuind cele mai frumoase argumente de naționalizare, românizare, etc., a industriei lemnului, le trec apoi, cu câștig netru conducătorii lor (văzuți sau nevăzuți), tot societăților mari.

Acesta e cazul Cooperativel «Protecțiunea forestieră» din Zărnești, care având mijloace să exploateze singură un 40.000 m³ lemn de rășinoase obținut dela stat, le-a trecut societății Lösser! Și nu e acesta un caz izolat. Cei care sprijină mișcarea cooperativă, trebuie să stăruiască până la urmă și să nu înceteze afaceri de felul acestuia!

Guvernul polonez a prevăzut în bugetul pe 1929 suma de 30 milioane zloti pentru punerea în valoare prin crearea de cai ferate și fierăstraie, a pădurilor în starea în regiuni izolate.

115: *Die Tiroler Holzwirtschaft und*

der Anschluss: Chestia uniunii Austriei cu Germania a fost discutată așa de mult în aceste țări în ultimii ani, încât fiecare ramură de activitate știe mai dinainte ce greutate și avantajii ar avea din împlinirea acestei dorințe a lumii germane. Tirolul nu ar avea de cât să câștige din aceasta, deoarece lemnul rotund s'ar vinde mai cu preț în Germania, dacă n'ar mai fi actuala vamă. Industria cherestelei și în special vechile fierăstraie de apă ar fi însă în suferință.

Ein Gang durch ein schweidtsches Sägewerk: Marile fabrici de cherestea din Suedia posedă păduri proprii, astfel unele din ele posedă până la 300.000 ha, cu sol cu tot, ceea ce însă nu înseamnă prea mult, ținând seama că sunt fierăstraie cu o producție anuală de 200.000 m³ anual și că în genere pădurile Suediei nu au anual decât 1,5 m³ creștere (față de 5,4 m³ în cele germane). Buștenii au dimensiuni reduse (în mediu 0,2 m³ fiecare) din cauza creșterilor încete. Se debitează în fabricile de cherestea suedeze în special pin, mai puțin molid, excepțional mesteacăn. Calitatea lemnului e foarte bună, cu structura fină. Doborârea arborilor se face numai iarna, buștenii se scurtează dela pădure în dimensiunile uzitate în fabricile de cherestea. Vârfulurile se vând ca atare (pentru stâlpi de mină, celuloză, lemn de foc și se numesc «props») pe când buștenii se transportă cu sânille iarna, până la cursurile de apă plătibile, unde se depozitează. La începutul lui Mai începe plutăritul, de obicei liber. Pe lungi distanțe se construiesc și canale de apă, largi de 2 m, cu 1,25 m³₁₀₀ pantă, din lemn. Canalele varsă lemnele în «ograda de apă» (Wassergarten), care în locul depozitului de bușteni. Aceștia sunt urcați apoi la gateri, după sortimente cu ajutorul unor transportoare mecanice, cu lanț. Bușteanul pătrunde în hala de fierăstraie, care e situată la 3—4 m deasupra nivelu-

lui apeli, printr-o mică poartă, ce se închide după fiecare buştean. Imediat ce gaterul a tăiat un buştean, altul e adus gata în fața lui, în timp ce gaterul îl tale pe acesta, transportorul stă inactiv, spre a se pune din nou în mișcare, pentru a aduce un nou buştean la gater, când acesta a tăiat pe precedentul. Cheresteaua eșită din hală e dusă apoi automat în depozit, unde e stivuită mecanic. Lăturatoarele și deșeurile sunt duse la circulare sau gatere de despicat spre a fi transformate în lași sau lazi, ultimele resturi se aruncă prin găuri făcute în podea în subsol, unde sunt legate în saccini sau duse la cazan, pentru ars.

Buşteanul se mișcă în hală numai în lungul acesteia și nu se întoarce niciodată înapoi.

Podeaua halei de fierăstrae se clădește principial în 4 trepte: în cea mai de sus, prima, sunt conduși buștenii la primele gatere, pe a 2-a merge cheresteaua, pe a 3-a deșeurile spre a fi transformate în lași, scânduri pentru cutii, etc. În a 4-a se găsesc transmisivile, etc. Sortarea materialului se face cu cea mai mare grijă: întâi se sortează buștenii după dimensiuni și calitate, apoi se face o primă sortare a cherestelei înainte de a fi scoasă în depozit. La expediere și export se mai sortează odată.

Urcarea materialului se face în ultimul timp în mare măsură pe cale artificială. Depozitele de bușteni și cherestea au deasemenea ferăstrae de rețezat transportabile, turnuri de stivuire, etc. Încărcarea în vapoare se face tot mecanic cu elevatoare (Prahm), din cauză că depozitele sunt uneori mai sus decât vaporul.

116: *Verblüffendes Ergebnis der ersten jugoslawischen Holzlicitationen*: La o licitație ținută la Zagreb, s'au oferit pentru materiale estimate la 3,5 milioane dinari, 5,5 milioane dinari, adică dublu,

din cauza concurenței exagerate a unor firme mici.

117: *Wird in Jugoslavien zu viel Holz gefällt?* La întrebarea aceasta—care în Jugoslavia s'a pus în repetate rânduri după război—(la noi numai «Incidentul»), răspunde prof. Divjak: Față cu faptul că mai toate societățile exploatoare mai au încă materiale la dispoziție, pentru 10—20 ani, la intensitatea de prelucrare de astăzi, și ținând seama că în Serbia veche, în Macedonia, Muntenegru sunt încă circa 140 milioane m³ lemn exploatabil în păduri inaccesibile încă, se poate spune că în S. H. S. se tale încă prea puțin. «În trecut amintim că S. H. S. are 7,5 milioane ha pădure, în mare parte de foioase, arboretele sunt însă în mare parte ruinate prin pășunat și incendii sau explozări defectuoase, așa că deși foarte însemnată, cantitatea de 140 milioane m³ nu poate da decât lemn de foc»

Prețul cherestelei în Bucovina: la frontiera Gr. Ohlca-Voda pro vagon: scânduri pentru lazi 10 mm × 10 — 17 cm × 3 — 6 m, — 39 — 42 mărci germane; 18 — 24 mm marfa îngustă 38 — 40 m, 12 mm, lata, 46 m, 18—24 idem 42—44, toată curată sau 1/2, (R sau HR).

Octombrie 1928.

118: *Holztechnik und Forstwissenschaft*: Raport asupra secției forestiere la expoziția dela 29 Septembrie din Graz, Au expus: catedra de construcții forestiere și fierăstrae a d-lui profesor Marchet și docent dr. Platscher: modele pentru scoaterea și transportul lemnului, proiecte pentru transportare de bușteni (patent profesor Marchet), încercări și rezultate asupra influenței mărimii dinților dela pânsele gaterului asupra calității tăerii. Firma Topham expune gatere sistem suedez, stivuitoare mecanice, etc.

Aia firmă expune furnier. In fine se mai expun instalații de impregnant lemn, de folosit deșeurile, etc. Prof. Flai-cobert arată pe o hartă devastările făcute în Wienerwald în 1918 (circa 2 mil. m³ lemn!), iar prof. Seltner expune plânse și plase asupra insectelor vătămătoare pădurilor.

Date statistice asupra pădurilor Po-landei. Suprafața totală păduroasă 8 mil. 900.000 ha, din care 75% rășinoase (45% pin) restul folioase. Producția normală pe an și hecar variază între 3-1 și 2-4 m³, ceea ce face pentru întreaga țară 21,8 mil. m³. Din aceștia 14,5 m³ sunt lemne de lucru și 7,3 mil. m³ lemne de foc.

120: Pădurile statului lituan vor produce în 1929 în total 1,7 mil. m³ lemn rotund, din care 1,1 mil. sunt necesari consumului intern.

Hârțile din frunze de banan: la Me-mphis în U. S. A. s'a constituit o so-cietate în acest scop, cu un capital de 100.000 dolari.

121: Comerțul de cherestea din Bulgaria cere numai cherestea de 5 m, deoarece e un mare neajuns pentru pro-ducători. Aceștia ar fi dispuși să livreze și alte măsuri, cari în mod obligat es dela fabricație, cum fac în Germania și Anglia.

122: O mare tranzacție în Polonia: The British and European Timber Trust Ltd a preluat acțiunile concernului Cen-tral, care în 1924 a obținut dela statul spania masive foarte întinse, cu o producție anuală de 720.000 m³. Intre altele s'a dezvoltat și exploatarea vestitei păduri Bialowiezka, a cărei întindere e de peste 200.000 ha.

123: În Bulgaria se socotește supra-fața pădurilor devastate la 600.000 ha. O nouă lege recentă s'a dispus replan-ment lor.

Prof Naumov din Leongrad a in-ventat un automobil care folosește gaze de mangal și chiar de lemn, pe cari le obține chiar în cursul mersului. Prima mașină a străbătut 82 km în 3,15 ore.

125: Pădurile Argentinei au o întin-dere de 106 milioane ha, ceea ce repre-zintă o împădurire de 35% și o cotă de 11 ha pe cap de locuitor. Din cauza lipsel mijloacelor de transport, țara importă în special lemn rășinos, care e rar în pădu-rile sale.

Speciile mai de seamă din pădurile Argentinei sunt folioasele grele: Que-brachia, Calycophyllum, Aspidospernia, Prosopis, Peltophorum, Cedrella, Nec-tandra. Pentru comerț e important Que-bracho, pentru conținutul său în tanin, s'au exportat din această specie în 1920, bușteni 212.000 tone și extracte 74.000 tone.

Se importă cherestea de rășinoase (ca 200.000 std. anual), hârțile, celuloza, în special din U. S. A. Și România a ex-portat după război cherestea în această țară depărtată.

126: Scurturile asupra fuzionării O. F. A. cu „Foresta“, legate deocamdată printr'un cartel de desfăcere a produselor, nu sunt exacte.

Holzverbrauch Japans: în Mil. Koku: se consumă circa 73 anual, din cari 50 se produc în țară, 11 în coloniile și 12 se importă din Europa și America.

128: Trustul suedez al chibriturilor, a obținut dela statul jugoslav monopolul producției și desfăcerii chibriturilor, în schimbul unui împrumut de 22 mil. do-lari, emis la cursul de 90 cu procentul 6,25.

Exportul de lemn al României în 1927 a fost următorul (în paranteză va-lori în mil lei).

Trunchi de rășinoase 5.619 tone (8.396), lemne de foc 703.436 tone (477.388),

chereștea rășinoasă, grinzii 69.249 tone (21.709) idem scânduri 980.872 tone (3.613.636) chereștea de mejar 15.074 tone (78.747).

Principalii cumpărători au fost: Ungaria 944.516 tone, Egipt 146.200 tone, Grecia 135.519 tone.

D. A. Sb

SUMARSKI LIST

Octombrie-Noembrie - 1928.

Dr. Stjepan Horvatic. Caracteristica florei și vegetației din Karst.

Ing. Dragutin Polozek. Milioanele de comunicații și clădirile construite și proiectate a se construi pe teritoriul direcțiunii pădurilor din Zagreb.

Dr. Andrija Petracic. Literatura asupra Karstului.

Informațiuni asupra pieței lemnului în Octombrie la Zagreb.

Recenzii, informații diverse, etc.

C. D. Ch.

INFORMAȚIUNI

D-l ing. consilier silvic C. Sava Golu din Ad-ția Casei Pădurilor, a fost înscris pe ziua de 17 Ianuarie a. c., în Ad-ția Centrală a Ministerului.

D-nii ing. stagiași E. Maximovici și A. Nagy se înaltează la gradul de inginer silvic primul pe ziua de 1 Decembrie 1928, iar al doilea pe ziua de 15 Decembrie 1928.

D-nii ing. silvici Ilie Dumitrescu și al ocolului silvic Slobozia și C. D. Chiriță profesor la școlile silvice din Brănești, au fost recomandați de comitetul profesoral al Școlii Politehnice, comitetul de burse de pe lângă Ministerul de Finanțe, pentru trimiterea în străinătate spre specializare.

Casa Pădurilor le-a acordat câte un concediu de 2 ani.

E-l ing. silvic C. Dragu șef al ocolului silvic Zănești, a obținut dela Casa

Pădurilor un concediu de 1 an pentru specializare în străinătate.

Ing. subinspector silvic M. Georgescu, a fost numit de guvern membru în consiliul de ad-ție și în comitetul de direcție al R. M. S. până la 31 Decembrie 1930.

Uniuniunea Camerelor de agricultură s'a desfășurat.

În ea, interesele silvice erau apărate de: 2 membrii *de drept* a) Administratorul Casei Pădurilor și b) un delegat al societății «Progresul silvic» și 1 membru ales, d-l ing. A. Ionescu din direcția Iași.

Până la alegerea unui nou comitet, s'a numit o comisie Interimară compusă din 5 membri, printre cari nu este nici un inginer silvic.

Este aceeași veche tendință de îndreptare a obiectivului Uniunii Camerelor de agricultură, numai spre agricultură și neglijare — împotriva legii — a silviculturii.

† AURELIAN M. IONESCU

În comuna Merii-Petchii din județul Ilfov, s'a stins în casa părinților săi, în ziua de 6 Ianuarie 1929, inginerul silvic A. M. Ionescu.

A fost unul dintre absolvenții distinși de după război al școlii superioare de silvicultură. În corpul silvic s'a arătat în toate împrejurările atât de înimos, a muncit atât de cinstit și bine, încât, cu drept cuvânt a fost repede considerat ca element de elită al corpului.

Aurelian M. Ionescu s'a născut în comuna Merii-Petchii, județul Ilfov, în Martie 23, 1897. Studiile primare și le-a făcut în comuna natală, cele liceale le-a absolvit la liceul Sf. Sava din București, în 1919.

A făcut campania militară în 1916—1918, demobilizându-se cu gradul de locotenent.

În 1922 toamna, a absolvit cursurile școlii superioare de silvicultură, iar în 1923 Ianuarie 1, a fost numit controlor în Centrala cooperativelor sătești. În 1924, Noiembrie, demisionează din această instituție, după câteva luni de concedii obținute din cauza sănătății șubrede.

Între altele în serviciul Casei Pădurilor, în care situație a condus cu multă pricepere și râvnă ocoalele silvice Castmcea și Niculișel.

Cei ce l-au cunoscut, spun azi cu durere lucruri mișcătoare despre Aurelian Ionescu. A fost un element destoinic. A muncit cu râvnă și nici odată n'a pregetat a-și face mai mult decât datoria, de multe ori în detrimentul sănătății sale compromise.

Cu trecerea lui în lumea celor dreți, corpul și serviciul pierd un om bine format, capabil, cinstit și cu înalt simț al datoriei, iar colegii săi, un adevărat și bun prieten.

Fie-i țărâna ușoară!

Red.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

Desbateri

PROCES-VERBAL Nr. 1

Ședința dela 14 Ianuarie 1929

Prezenți d-nii: P. Antonescu, A. Atanasescu, M. Boldur, C. Bosoanca, M. Drăcea, Aurel Elieacu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, Al. Popescu, N. G. Popovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe, M. St. Suhășeanu, M. Tănăsescu.

Ședința se deschide sub președinția d-lui M. Tănăsescu.

D-l *Președinte M. Tănăsescu* își arata satisfacția când vede prezenți un număr atât de mare de membri consilieri la ședința consiliului. Aduce elogii d-lui D. Grozescu înapoiat din strelnătate, după un an de lipsă, îi urează succes și să fie de folos serviciului cu noile cunoștințe căpătate în apus.

Felicită pe noii alegeți d-nii N. G. Popovici, Gh. Năstăsescu, A. Atanasescu și C. Bosoanca, cari au complectat locurile vacante în consiliu.

E o fericire pentru societate că suntem adunați în număr atât de mare și sperăm ca lucrările societății vor fi accelerate și discutate cu toată seriozitatea.

Se ratifică procesul-verbal Nr. 18 al ședinței din 17 Decembrie 1928.

D-l *N. G. Popovici:* Mă simt fericit că mă aflu în mijlocul colegilor tineri și bătrâni. Voi munci pentru propășirea corpului și a societății și sper că prin colaborarea noastră a tuturor, societatea va progresa. Mulțumesc celor cari mi-au înlesnit posibilitatea de a mă găsi iar în mijlocul lor. N'am nimic contra celor cari un moment au pus la îndolală sinceritatea mea. Declar că le voi respecta părerile și voi colabora obiectiv, pentru propășirea cauzel forestiere.

D-l *C. Bosoanca:* M'am simțit foarte onorat la vestea că în unanimitate m'ajlales membru în consiliul de administrație. Voi da tot sprijinul meu și doresc să aveți încredere în mine și în munca mea.

D-l *Popovici* cere o suspendare de cinci minute a ședinței, înainte de alegerea comitetului, pentru a ne consfătuți asupra persoanelor.

Consiliul aprobă.

Se la act de dorința d-lui Stinghe, care declară că nu dorește să candideze pentru vice-președinție.

La redeschiderea ședinței se pune la vot alegerea vice-președinților. Rezultatul votului: C. P. Georgescu 14 voturi, M. Drăcea 9 voturi și Aurel Eliescu și N. G. Popovici câte 7 voturi, iar Vintilă Stînghe 1 vot.

Consiliul declară ales ca vice-președinte pe d-nul C. P. Georgescu. Majoritatea fiind 10 voturi și ceilalți candidați nelintrind voturile necesare, se hotărăște o nouă alegere pentru al doilea loc de vice-președinte.

D-l Aurel Eliescu: Societatea are nevoie de elemente tinere pentru opera științifică. Rog consiliul ca votul să-l dăm în unanimitate colegului Drăcea.

D-l Popovici propune același lucru, după care consiliul aprobă alegerea d-lui M. Drăcea pentru cel de al doilea loc de vice-președinte.

D-nii C. P. Georgescu și M. Drăcea mulțumesc consiliului pentru alegerea făcută în persoana lor și asigură societatea de sprijinul lor.

Se procedează la alegerea casierului. Consiliul alege în unanimitate pe d-l Grozescu în funcția de casier.

D-l Grozescu mulțumește consiliului pentru încrederea acordată, reamintindu-și că este al societății. Deasemenea mulțumește d-lui președinte pentru frumosele cuvinte ce le-a adresat la începutul ședinței și asigură Consiliul că va munci cu toată râvna pentru propășirea societății.

Se procedează la alegerea secretarilor prin vot secret.

D-l Antonescu: Aș dori ca d-l Florescu să se mențină ca secretar general al societății. Când zic aceasta, mă gândesc că dânsul a fost acela care s'a sacrificat pentru interesele societății. Reușita congreselor societății — și în special mi-aduc aminte de congresul dela Timișoara — se datorește d-lui Florescu. În continuare, d-șă spune că și d-nul Drăcea o confirmă că buna pregătire a congreselor cât și manifestațiunile publice ale societății în mare parte se datoresc d-lui Florescu. Apoi cât a condus revista, s'a sacrificat și din punct de vedere material, tocmai în timpul când nu aveam fonduri. Ar fi un act de încredințare ca d-șă să lipsească din birou.

D-l A. Eliescu, Oh. Năstăsescu și d-nul Președinte Tănăsescu se aliază la propunerea de mai sus.

Alegerea se pune la vot. Au intrunit:

Pentru secretar general d-l M. P. Florescu, 15 voturi.

» secretari: d-l V. Pribolanu, 17 voturi, d-l M. St. Suhățeanu, 14 voturi, d-l P. Ioan, 9 voturi, d-l A. Atanasescu, 2 voturi.

Consiliul declară ales ca secretar general pe d-l M. P. Florescu, iar ca secretari pe d-nii V. Pribolanu și M. St. Suhățeanu.

D-l Florescu mulțumește consiliului și declară că va munci cu drag ca și până acum, pentru binele societății. Urează succes pentru 1929 în fața problemelor de actualitate ce se agită la ordinea zilei.

D-l Pribolanu mulțumește pentru alegerea sa, manifestându-și dorința ca intervențiile referitoare la reparațiuni și complectări necesare localului, ce au rămas neexecutate de anul trecut și cele ce se vor mai găsi necesare, să li se dea deosebită atențiune, pentru realizarea lor.

Totodată relevă armonia în care s'au desfășurat dezbaterile acestei ședințe și speră că și cele viitoare vor fi la fel, înfăptuindu-se astfel cât mai mult din scopul societății.

D-l *M. St. Suhăţeanu* mulţumeşte pentru atenţia ce i s'a dat şi cu acest prilej, arătând că printr'o bună conlucrare a tuturor în sânul consiliului, societatea noastră va progresa simţitor.

Se ia în discuţie bugetul pe 1929.

În ce priveşte majorarea abonamentului la revistă pe 1929, d-nii *M. Tănăsescu*, *Antonescu*, *Popovici*, *Suhăţeanu*, socotesc că e bine să se ridice abonamentul pe 1929 dela 100 la 200 lei pentru membri şi 300 lei pentru particulari, iar pentru studenţi şi conductorii 75 lei anual.

D-l *Orozescu*: Rog a se ţine seamă că revista nu are un buget aparte faţă de cel al societăţii, pentru a se face o comparaţie între veniturile şi cheltuielile revistei. Cred că bugetul actual al societăţii, în raport cu nevoile de împlinit este suficient pentru acoperirea eventualelor cheltuieli făcute cu imprimarea revistei, faţă de venitul din abonamente. Pentru aceste consideraţiuni, opinază ca şi anul acesta să se menţină abonamentul din anul trecut.

D-l *C. Bosoancă* e pentru majorare.

D-l *P. Ioan* arată cum a evoluat dela 1923 contribuţia membrilor către societate şi înclină şi d-şa pentru majorare la 440 lei în total, adică 200 abonamentul şi 240 cotizaţia.

D-l *Drăcea* e pentru majorare. D-şa susţine că lucrările cari se primesc estin, nu se citeşc şi crede că se vor diferenţa la timp acei cari citeşc de acei cari nu citeşc. Face comparaţia cu ziarele zilnice care costă 3 lei şi toată lumea le cumpără fără să simtă împovărare, pentru o revistă de specialitate strict trebuitoare profesiioniştilor, crede că nici nu merită discuţie această chestiune.

D-l *P. Antonescu*: mulţi din membri cred că atât avantaj au şi ei dela societate, — revista, — şi îi este teamă ca dacă se va majora abonamentul să nu ni se refuze revista.

D-l *Drăcea*, să nu ne fie frică.

D-l *Eliescu*: Revista e singura noastră activitate pe teren ştiinţific silvic. Noi putem fi mândri de revista noastră, dar să ne gândim la asigurarea cât mai bine, a existenţei ei. Sporind abonamentul cu 100 lei pe an este un lucru de nimic. Rog consiliul să accepte această sporire.

Se pune la vot şi se aprobă cu majoritate mărirea abonamentului astfel ca pe 1929 să fie cu 200 lei pentru membri, 300 lei particulari.

D-l *V. Stinţho*: Avem interes ca şi oamenii străini de corp să primească revista noastră. Roagă să se pună la dispoziţia redacţiei 100 numere din revistă care să se trimeată gratuit pentru schimb în şară şi străinătate şi personalităţilor mai de seamă pentru propagandă, şi cere să se majoreze şi tirajul cu acest număr pe 1929.

Consiliul în unanimitate aprobă.

D-l *C. P. Georgescu*: Casa de credit şi ajutor fiind cerută de statutele societăţii, e nevoie a se trimite proiectul de statute înlocuind, tuturor membrilor, după ce consiliul va cădea de acord asupra redactării definitive.

Orele fiind înaintate se hotărăşte ca această chestiune principală să se discute în şedinţa viitoare.

Consiliul aprobă Asociaţiei Generale a Topometrilor, sala de festivităţi

gestru zilele de 10 și 11 Februarie a. c., contra costului de 3000 lei, în care se cuprinde și costul luminei.

Consiliul ratifică ajutorul de 2000 lei acordat văduvei inginerului defunct Torgășef dela Atachi (Basarabia) și 3000 lei inginerului pensionar I. Corodeanu dela Huși.

Ședința viitoare se fixează pentru Luni 4 Februarie 1929.

Președinte, *M. Tănăsescu*

Secretar General, *M. P. Florescu*

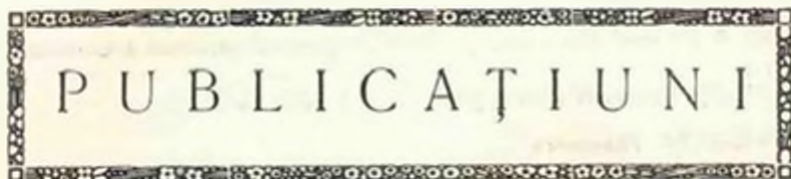
Rectificare

Ziarele, printre cari «Universul» cu data de 17 Ianuarie a. c., au publicat știrea că Luni 14 Ianuarie a. c. consiliul de administrație al societății «Progresul Silvic», a ales următorul comitet, pe 1929.

Președinte,	M. Tănăsescu
Vice-președinte	C. P. Georgescu
	M. Drăcea
Casier,	D. Grozescu
Secretari	M. P. Florescu
	M. Suhățeanu
	V. Priboianu

Deții membrii au înțeles de sigur că conform statutelor, adunarea generală alege pe președinte și prin urmare în ședința dela 14 Ianuarie a. c. nu a fost vorba de nici o alegere de președinte, ci numai de alegerea restului comitetului.

Conform hotărîrii Consiliului de Ad-ție al Societății «Progresul Silvic» din 14 Ianuarie 1929, abonamentul la «Revista Pădurilor» pe anul a' a fixat la 200 lei pentru membrii societății și 300 lei pentru pensionari, cotizația de membru rămânând tot 240 lei pe an.

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministrul Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în Monitorul Oficial - No. 131.920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Bocșa, pendinte de comuna Răepopeni, jud. Orhei, proprietatea m-rei Dobrița, jud. Soroca, în suprafață de 34 ha 6.100 m² din care în primul 10 ani se exploatează 9 ha 9.000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 35 ani, exploatarea în 35 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul sumar al pădurii Sâmboteni, pendinte de comuna Cladova, jud. Arad, proprietatea comunei Sâmboteni, în suprafață de 517 ha 5.000 m². Regimul codru cu 60 rezerve la ha din arborii cel mai groși, de emență gorun. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani și cu garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Târgușor, pendinte de comuna Târgușor, jud. Pihor, proprietatea Ordinului Premonstrenților din Oradea Mare, în suprafață de 17 ha 3.600 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Studiul sumar al pădurii Pârâul Tamașu, pendinte de comuna Joseni, jud. Cluj, proprietatea Parohiei gr. catolice Gheorghieni, în suprafață de 11 ha 5.100 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Voloca, pendinte de comuna Voloca, jud. Storilneț, proprietatea fraților Simon și Friderich Ausländer, în suprafață de 24 ha 9.900 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 35 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Fondul Sulușian, pendinte de comuna Cenade, jud. Târnava Mică, proprietatea Fundațiunea Alexandru Sterca Sulușlu, în suprafață de 151 ha 5.700 m². Regimul crâng cu 50 rezerve la hectar. Revoluția normală 35 ani, exploatarea

10 ani și ca garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Răzmeșci, pendințe de comuna Zagon, jud. Trei Scăune, proprietatea moștenitorilor decedaților Toma Földes, în suprafața de 22 ha 1.900 m². Regimul codru cu trei lăzari succesive, lăsându-se la ultima lăzar, ce se aplică în mod normal de rezervă din arbori cel mai gros și de rezervă stejar. Revizuirea normală după 30 ani, cu garanția de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare și amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic și, luându-se drept definiții situația comunicată de organice în aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se înșă în urmă cu aceste regulamente de exploatare și amenajamente participare la suprafața pădurii, în numele proprietarului, etc., au fost date următoarele urmări: timp au surselor schimbării din cauza reformei agrare, regulamentul sau amenajamentul, se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic și, fie asupra proprietății, sau proiectei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute la studiile respective și articolul național anexat listării, sunt executorii.

Art. 4 și următoarele. — Domnul administrator al Casei Pădurilor este înscris în cu înregistrarea prezentată deciziei.

Data arăzată în scris în cabinetele noastre.

Ministru, (ss) I. Mihailov

No. 3627/279

p. cons. Nedeștrăbuli.

Art. 7. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Grosi, pendințe de comuna Grosi și Lăpșul românesc, în suprafața de 400 m². Regimul codru normal, cu lăzari succesive I—III-a și grădiniștii I—II-a și III-a. Revizuirea normală după 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii formată din 2 trupuri: Borșești și Poiana Codrului, în suprafața de 100. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

d) Marșul județului Satu Mare, proprietate statului, în suprafața de 479 ha 1.200 m². Regimul codru normal cu 2 lăzari succesive I—III-a și III-a și III-a. Revizuirea după 100 ani.

e) Amenajamentul pădurii din cuprinsul ocolului sălcic Săbășia cu 4 trupuri: Poiana Lăpșului, Poiana Luce-Lăgăș, pendințe de comuna: Tecuci, Măc. Vad și Ștefănești, Crăiești și Sat Săușug, jud. Maramureș, proprietatea Statului, în suprafața de 4.500 m². Regimul codru normal cu 2 lăzari succesive I—III-a și III-a și III-a. Revizuirea după 100 ani.

f) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

g) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

h) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

i) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

j) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

k) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

l) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

m) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

n) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

o) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

p) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

q) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

r) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

s) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

t) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

u) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

v) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

w) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

x) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

y) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

z) Amenajamentul pădurii formată din 2 lăzari succesive, Revizuirea după 100 ani.

Ministru, (ss) I. Mihailov

Nedeștrăbuli.

No. 3627/279

LICITAȚIUNI DE PĂDURI

Tabloul de pădurile Statului ce urmează a se vinde prin licitație publică,
 în ziua de 5 Martie 1929.

Nr. curent	Numea pădurii	Județul	Supra- fața		Nr. arborilor	Estimația	Garanția provizorie
			ha	a			
1	Râșca, seria I Molsa	Fălcieni	—	—	10821	691.790	104.000
2	Ghermănești Gorhan	Fălciu	14	95	—	639.690	96.000
3	Răchioasa de Apus, seria VI	Tecuci	—	—	5548	620.160	93.000
4	Piscu-Peneu	Covurlui	26	04	—	508.875	76.000
5	Strâmbu-Parlitu	Ialomița	77	96	—	540.300	81.000
6	Domeniul Braila	Braila	111	32	—	624.500	80.000
7	Colțea, seria XX	"	20	40	—	Pe hect. 39.000	100.000
8	Pisica, seria Pisica de Balta	Tulcea	50	14	—	535.895	67.000
9	Lucavița Rachel ser. Cetățuia	"	67	21	—	Pe hect. 16.200	90.000
10	Mendonchiol	"	35	21	—	" 17.300	75.000
11	Cogeza Arman, seria Ciber	Durostor	69	99	—	" 8.300	42.000
12	Topeșca Canara, seria Adalburun	"	60	—	—	" 10.174	77.000
13	Caprioru-Ghetoceni	Dâmbovița	15	18	1116	591.150	90.000
14	Radești	Muscel	49	41	4316	2.343.237	351.000
15	Pleanitoarea trup Piscu. Capri	"	—	—	3717	714.628	108.000
16	Bătești	"	38	95	4375	571.246	86.000
17	Bătești	"	36	05	5772	558.489	84.000
18	Verbicioara	Dolj	30	70	—	835.070	125.000
19	Ciutura-Batrâna	"	56	09	—	1.545.090	115.000
20	Cerlinganul	Mehedinți	19	75	—	547.991	82.000
21	Cladova	Arad	32	92	—	1.394.000	209.000
22	Șiștaroveș	Timiș	19	—	4584	500.131	75.000
23	Lipova	"	67	—	22130	720.000	108.000
24	Dealul de mijloc	Târnova	115	10	—	3.234.600	150.000
25	Bendorf	"	57	45	—	2.104.900	150.000
26	Seria XI A. Piscu	Dolj	26	—	—	956.743	144.000
27	Fața Râului, seria I și Dosul Râului, seria III	Hunedoara	236	07	15670	2.777.423	208.000
28	Strâmbu Băiușului	Someș	—	—	7380	788.770	118.000
29	Baița, seria II Valea Galbenă	Satu Mare	—	—	9615	595.698	90.000
30	Dosul Dealului Mare	Hunedoara	142	54	—	1.123.940	169.000

SILVICULTOR,

suedez 30 ani cu studii universitare germane, practică îndelungată, bazat pe certificate bune și referințe, caută post ca administrator. Oferte sub „H. K. 9079” transmite Rudolf Mosse, Hamburg I.

**SOCIETATEA
„PROGRESUL SILVIC”**

Inchiriază pentru conferințe, adunări, concerte, etc., Sala mare a loca-

lului său din

B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis

unde doritorii se pot adresa.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe Vintilă

Membrii:

Drăcea Marin Tănăsescu Mihail

Ioan Petre

Secretar de redacție: Ștefănescu-Suhățeanu M.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1928 :

Președinte: M. Tănăsescu

Vice-Președinte: { C. P. Georgescu
M. Drăcea

Secretar general: M. P. Florescu

Casier: Dem. Grozescu

Secretari: { Victor Pribolanu
M. Ștef.-Suhățeanu

M e m b r i i :

Antonescu P.

Lazăr Horia

Atanasescu A.

Năstăsescu Gh.

Boldur M.

Nedelcovici Ath.

Bosoancă C.

Popescu Alex.

Enescu A.

Popovici Gh. N.

Ioan Petre

Stinghe Vintilă

Ionescu Andrei

Tomuța D.

Cenzori: Crăteru Ovid, Leon Vasiliu, Sculy Xenofon.

Cenzori supleanți: Ioan Botescu, Ioan Florescu, Fonal I.

Prețul abonamentului :

Pe un an 300 lei
 > > > pentru membrii Societății 200 >
 > > > pentru conducători și brigadieri 75 >
Numărul 25 >

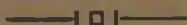
Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institutul de Artă Grafică «EMINESCU» S. A., Str. Parlamentului, 2

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

FONDATĂ IN ANUL 1886

APARE LUNAR

SUMARUL:

- [Studii-Referate: Contribuțiuni la stu-]
- [diul pădurei Letea Const. Georgescu]
- [Jurisprudența: Hotărârile consiliilor]
- [de disciplină A. Z.]
- [Obstii, composesorate C. Dragu]
- [Comerțul lemnului: Comerțul de]
- [chereștea în Orient I. Dumitrescu]
- [Cronica.]
- [Recenzii.]
- [Revista revistelor.]
- [Informațiuni.]
- [Soc. «Progresul Silvic»: Adunarea generală din Mai 1929.]
- [Desbatere.]
- [Publicații: Decizii ministeriale.]

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL I. C. BRĂȚIANU No. 57 bis
BUCUREȘTI

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société
forestière roumaine „Progresul Silvic“

SOMMAIRE :

- Etudes - Rapports :** Contributions à
l'étude de la forêt «Letea» **Const. Georgesco**
- Jurisprudence :** Les décisions des con-
seils de discipline **A. Z.**
Corporations forestières, communauté
de biens **C. Dragu**
- Le commerce du bois :** Le commerce
de bois de charpente en Orient . . . **I. Dumitresco**
- Chronique.**
- Récensions.**
- Revue des revues.**
- Informations.**
- Soc. «Progresul Silvic» :** L'assemblée générale de Mai 1929
Débats.
- Publications :** Décisions ministerielles .

E s t e

**în interesul Societăților
Forestiere și tuturor
așezămintelor industriale
să facă reclamă prin
REVISTA PĂDURILOR**

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC“

STUDII

REFERATE

CONTRIBUȚIUNI

LA

STUDIUL PĂDUREI LETEA

de Ing. dr. CONST. GEORGESCU

(Continuare ¹⁾)

Terenul din cuprinsul actualei Delte este într-o continuă ridicare, grație — cum vom vedea — bogăției vegetațiunii, ce acoperă întinșurile sale și acțiunii vânturilor, ce aduc mari cantități de nisip dinspre țărmul mării spre interior. Paralel cu această ridicare a solului se schimbă în fiecare caz și aspectul vegetațiunii, vegetația din Deltă ne arată toată succesiunea de formațiuni începând cu aceea a plantelor submerse sau plutitoare, unde găsim nivelul apei încă destul de ridicat, și sfârșind cu aceea forestieră, care este situată pe locurile cele mai înalte (grinduri). Ridicarea solului grație acțiunii vegetațiunii ne apare în mod evident în tufișurile de trestie, care pe de o parte cuceresc noi teritorii înspre ochiurile de apă (ghioluri) și pe de altă parte se retrag treptat dinspre țărm. Trestia ca și alte plante de mlaștină au puțința, — grație numeroaselor

1) Vezi începutul în Nr. 10 din Octombrie 1928.

strate de rhizoame, cu cari împânzesc solul și pe cari le suprapun an de an — să provoace uscarea mlaștinelor, în care apoi se pot instala plantele de uscat. Urmărind succesiunea vegetațiunii în deltă comparativ cu aceea a malurilor Dunărei¹⁾ avem :

In lungul Dunărei	In Deltă
Apa.	Idem.
Plante submerse și plutitoare.	Idem.
Mlaștină cu trestie, în care se pot instala și sălciiile.	Mlaștină cu trestie în care nu se găsesc sălcii, decât în mod cu totul excepțional.
Tufișuri de sălcii și anin așezate pe mușuroae.	Sărătură.
Păduri de sălcii și apoi stejar sau pășuni.	Stepă (Pășune).
	Pădure de plop și apoi de stejar, plop, frasin.
	Stepă.

Din tabloul de mai sus rezultă că în Deltă succesiunea formațiunilor vegetale este caracterizată prin aceea că după tuferișurile de trestie nu urmează, așa cum se petrece în mlaștinile din lungul Dunărei, zăvoiuil de salcie, ci se formează sărături în care găsim câteva plante salzifere: *Salicornia herbaceae*, *Sueda maritima*, *Atriplex latifolia* etc. Numai în mod cu totul izolat se află în tufișurile de trestie, exemplare izolate de *Salix grandifolia* și *Populus*, cari dispar însă odată cu apariția sărăturilor.

Vegetațiunea nu poate să ridice nivelul solului decât puțin deasupra nivelului obișnuit al apei, solul astfel născut are mici ondulațiuni cu părți slab ridicate având o pătură erbacee puțin abundentă și mici depresiuni, în cari încă poate să stagneze apa chiar în cursul verei. și în cari se găsesc specii de *Juncus*, *Carex* etc.

Instalarea pădurei nu este posibilă decât acolo, unde prin acțiunea vântului s'a adăugat acestui sol un strat mai mult sau mai puțin gros de nisip, așa cum s'a petrecut în toate grindurile. Nisipurile dunelor au fost mai întâi fixate în special de graminee și specii de *Carex*, cari prin rhizoamele lor lungi străbat pătura superioară a nisipurilor. Acolo unde dunele au rămas nefixate, sau

1) The structure and History of Plaw. Marietta Pallis. Linean Soc. Journal of Botany 1916, pg. 232.

unde au fost mobilizate din cauza pășunatului, ele s'au pus din nou în mișcare. În câteva locuri, cum ar fi la dunele lui Omer în partea de N E a Satului Nou, pe drumul dela Ceamurlia (Carmen-Silva) către satul Cara-Orman, etc. se formează dune mari secundare cari ajung chiar înălțimi de 10 - 15 m.

Existența pădurei mai este strâns legată de pătura freatică: în cazul când prin depuneri mari de nisip apa freatică devine profundă, atunci pe aceste porțiuni revine iarăși formațiunea de stepă, (vezi tabloul de mai sus). Nisipurile sburătoare pot să invadeze chiar pâlcurile existente de pădure, în dreapta drumului dela Carmen-Silva spre Cara-Orman, în partea N a pădurei Cara-Orman se observă stejarii groși uscați, îngropați în nisip până la coronament sau chiar mai sus de acesta. În marea majoritate a cazurilor însă Hasmacurile sunt ferite de invazia nisipurilor, grație tufișurilor de *Crataegus*, *Prunus spinosa*, *Pirus communis* sau plop, cari se prelungesc în afara pădurei câțiva m și rețin dunele chiar în apropiere de marginea pădurei, așa după cum găsim în lungul Hasmacului mare, la limita parchetelor III și II, dunele lui Omer, ce ajung chiar până la 10 - 15 m.

Nisipurile mișcătoare prezintă un pericol deosebit pentru Satul-Nou, a cărei vatră este mereu isgonită dela NE-SV, săpături făcute în dreptul actualelor dune din partea estică a satului ne arată urme de case.

O asemenea dună¹⁾ care a invadat grădina unui locuitor, a acoperit complect un salcâm, dela care nu se mai văd decât vârful ramurilor superioare, ce se mențin încă verzi. Desvelindu-se aceste ramuri, împreună cu o parte din tulpină constatăm, că ele nu au format rădăcini adventive, decât în câteva locuri, unde ramurile au fost rărite, această observație ne îndrituește să credem că arborele a continuat să-și hrănească ramurile sale tot prin sistemul de rădăcini normale, cari acum se află îngropat la o adâncime apreciabilă dela suprafața dunelor. Ramurile superioare, ce ies din dune dau anual lujeri, nu numai din mugurii aeri, ci și din cei aflați pe ramură, până pe la 30 cm sub nivelul dunei. Din această observațiune mai rezultă că tulpina și ramurile de salcâm au mai mică puțință de a forma rădăcini, este cunoscut că

1) În regiune, dunele de nisip se numesc Cuhucihur. Duna de care ne ocupăm s'a format în decurs de 8 ani, acoperind salcâmul amintit, în mod trepat.

în schimb rădăcinile salcânilor au o putere neîntrecută de drajonare, uneori chiar din primul an de dezvoltare.

Cercetând diferite profile de soluri găsim că în pădure nivelul apelor freatice variază în timpul verilor secetoase între 0,70 – 1,20 m de la suprafața solului, dacă acest nivel este mai scoborât, pădurea cedează din nou locul tuferișelor de sălcii pitice (*Salix rosmarinifolia*, Linn,) sau stepelor.

În regiunile având ape freatice la nivelul indicat dar, în cari pădurea nu s'a instalat încă, un profil al solului ne arată următoarele :

În partea superioară un strat de 3–4 cm grosime, întreținut de numeroase rhizomuri, care ține nisipul în o masă compactă, bogată în bulgări. Stratul inferior de 15–20 cm grosime este format din nisip fin amestecat cu humus, străbătut în toate direcțiunile de numeroase rădăcioare, urmează un strat de pământ în grosime de 15–20 cm, străbătut de șiruri paralele de rădăcini, ce se afundă mai adânc și cari în acest strat dau firișoarele lor, în partea superioară nisipul este încă bogat în humus de culoare gri-închisă, în cea inferioară el rămâne curat având o culoare gri-cenușie, deschisă, cu puține dungii mai închise. Acest strat se prelungește mai departe cu nisip curat, până aproape de orizontul cu argilă aluvionară.

Rădăcinile deobicei foarte profunde ale plantelor erbacee străbat toate stratele de mai sus, ajungând până la nivelul nisipului ud, care se limitează în partea sa superioară aproape tranșant, rareori trec unele rădăcini ca 10–20 cm sub acest nivel, în care caz ele putrezesc în bună parte. Făcând o groapă până la adâncimea de 80–1,40 m, în fundul ei se strânge apa, de la această adâncime începe de regulă, orizontul format din argilă aluvionară.

La contactul orizontului nisipos cu cel argilos, nisipul devine vântat la culoare, din cauza himei ce conține și are un miros pătrunzător de buruieni în putrefacție, apa ce se strânge la acest nivel are un gust sărat și un miros neplăcut. Cu ocazia săpării puțurilor se merge până aproape de baza orizontului nisipurilor marine, numai acolo, unde se reușește să se dea de o pânză de apă în acest strat apa este potabilă.

Cercetând mai departe un asemenea profil în interiorul unei părți de pădure de stejar, cu o pătură de erbacee dezvoltată găsim :

Pătura de frunze moarte este redusă numai la frunzele că-

zute în toamna precedentă. Stratul următor este bogat în humus, care ajunge până la 25–30 cm adâncime. După stratul profund cu humus se recunoaște ușor solul de pădure, chiar acolo, unde prin defrișări s'au creat pământuri agricole. Acest strat prezintă în partea superioară, pe o grosime de 8 cm de la suprafața solului, un pământ negru închis, format aproape numai din humus, prin care se găsește o rețea de nepătruns de rhizome.

Substratul său inferior este de o culoare neagră cu nuanțe cenușii, fiind format din un amestec de humus cu nisip; pământul este puțin compact și se sfarmă între degete în bulgări mici.

De la 25–30 cm începe orizontul nisipos de culoare roșie-gălbue și care este străbătut de vinele arborilor, cari încep să se ramifice de pe la 12–15 cm de la suprafața solului. Nisipul este uscat până la 28 cm, reavăn până la 48 cm și de unde apoi este umed. Rădăcinile arborilor în profilul studiat ajung în marea majoritate până la 45 cm, unele însă se prelungesc și mai adânc și anume până la maximum 66 cm.

La profunzime de 1–1,40 m, ca și în primul profil studiat, nisipul capătă o culoare verzue și nu departe de acest strat se dă de argila aluvionară.

În masivele încheiate profilul solului este asemănător, cu deosebire că nu mai prezintă substratul superior compact, fapt care înlesnește mult aci regenerarea.

Profilele tipice arătate ne prezintă condițiunile speciale ale solului, în care se dezvoltă pădurea și cari sunt: a) Solul nisipos sărac în săruri nutritive, b) Subsolul argilos bogat în săruri dăunătoare rădăcinilor, c) Nivelul ridicat al apelor freactice, și cari pot fi deasemenea bogate în săruri. Din cauza ultimelor condițiuni ale acestor soluri rădăcinile plantelor lemnoase nu se pot dezvolta de cât până la nivelul apelor freactice și deci rămân superficiale.

Studiind la plop modul de formare al rădăcinilor se constată că rădăcina principală predomină asupra celor laterale, până când atinge stratul de nisip ud, fapt, care se petrece în al 4–6-lea an.

La foarte multe exemplare se găsește rădăcina principală complet dispărută, iar locul ei e luat de rădăcini laterale, ce merg aproape orizontal la 10–12 cm de la suprafața solului și din cari pleacă numeroși drajoni.

Modul incomplet de dezvoltare a rădăcinilor nu are decât un efect restrâns asupra formei coronamentului.

Moartea continuă a vârfurilor rădăcinilor, care intră în stratul de nisip umed, poate aduce cu sine uscarea crăcilor de sus ale coronamentului.

Tot în legătură cu aceasta poate fi pus și fenomenul etajării coronamentului, care se observă mai ales la plopul mari izolați, coronamentul majorității plopilor izolați se strangulează din loc în loc și el ne apare din această cauză etajat.

La condițiunile speciale ale solului se mai adaugă și extrema secetă, care domnește în Deltă, care este însă compensată prin umezeala solului și marea umiditate atmosferică. Seceta îndelungă, care durează anual câteva luni, face ca stratul superior al solului să fie extrem de uscat, plantele cari nu au apucat a-și trimite rădăcinile lor până la stratul de nisip fresc, ce se găsește pe la 30-40 cm adâncime, cad victimă secetei. Culturile agricole și cele forestiere sufăr mult de pe urma acestor secete, din care cauză până acum toate încercările mari de plantațiuni sau semănături făcute în anii de după războiu în Deltă au dat rezultate slabe.

Este greu de închipuit cum în aceste condițiuni grele pentru instalarea vegetațiunii s'a putut forma în Deltă pădurile existente. Se pare că prima esență ce câștiga terenul pentru pădure este plopul alb. În adevăr, în regiunea mai nouă a Deltel, începând ceva mai la Est de reședința ocolului și mergând cam vr'o 6-7 km către mare, găsim indivizi izolați de plop, care probabil că arată o mare rezistență la concentrația puternică a solului, care aci este în mică măsură acoperit de nisip și e mai apropiat de sărături. Cercetând terenul în jurul acestor plopul mari găsim numeroase tufe mici de câte 20-30 cm înălțime, formate din drajoni, aceste tufe s'ar ridica și ar reuși să facă mici pălcuri de pădure, dacă nu ar fi ciuntite regulat de vite.

Plopul, grație mării lui puteri de drajonare, se poate întinde dela marginea pădurilor înspre dune. Cercetând marginile Hasmaciturilor vedem o mulțime de drajoni de plop, ce are tendința de a coplesi porțiunile desvelite. Odată plopul instalat, sub adăpostul lui, care asigură frescheța solului și după ce el a contribuit probabil la transformarea sărăturilor, în terenuri accesibile și altor plante forestiere, se poate instala pădurea propriu zisă.

Pădurea Letea și mai puțin Cara-Orman ne arată o zonalitate în compozițiunea sa, care ne permite a distinge mai multe tipuri. Această zonalitate stă în o bună măsură în legătură cu ni-

velul apei freatice, dar ea mai trebuie să fie în funcție și de bogăția în săruri a acestor ape.

O asemenea zonalitate ne apare în mod foarte evident dacă parcurgem în lung Hasmacul Mare, începând dela reședința fostului ocol până la extremitatea sa către Dunăre. În porțiunea dintre reședința ocolului—Satul Nou—Letea aflăm plopi izolați, câte 1—3 a ha și cari se îndesesc în dreptul ocolului. În aceste plopișuri începe să se instaleze chiar în imediata vecinătate a plopiilor, tufe de *Crataegus*, de *Ligustrum*, *Prunus spinosa* și exemplare izolate de *Periploca graeca*.

La locul unde drumul Periprava-Satul Nou, se întâlnește cu cel dela reședința ocolului, apare alături de plop, stejarul, care rămâne însă la înălțimi de 10—15 m față de 20—25 m înălțimea plopului.

Puțin după aceea urmează și *fraximus* (*Fraxinus oxyphylla* și *holotrica*).

Pe măsură ce înaintăm către centrul Hasmacului și anume în parcela II, stejarul și frasinul vegetează din ce în ce mai puternic și ajunge la aceeași înălțime ca și plopul. În zona optimă de creștere a pădurei în Hasmacul mare, ca și în acel denumit «grădina lui Omer» avem un amestec intim al celor 3 esențe, în care se pare că plopul preferă părțile centrale, stejarul părțile de Est, iar frasinul este mai frecvent către N.

La limita extremă a pădurei nu departe de Periprava, la aceste esențe se mai asociază în locurile mai umede și aninul, prezență care trebuie desigur pusă în legătură cu infiltrația apelor dulci ale Dunărei.

În mijlocul Hasmacurilor se găsesc mici scursori pe cari le-am menționat la începutul acestui articol, și în cari avem un alt tip de arboret format din anin, sălcii, *Rhamnus frangula*, *Viburnum opulus*, etc.

Acolo unde nivelul apelor freatice e mai scoborât arboretele ating înălțimi mai reduse, masivul se rarește, în aceste locuri predomină amestecul de stejar și frasin. În depresiunile cele mai înalte, acolo unde existența pădurii este încă posibilă, găsim adevărate păduri de antestepă formate în marea majoritate a cazurilor, din stejar cu tulpini mai mult sau mai puțin strâmbe, cu ramificații numeroase, caracteristice unor asemenea păduri. În diferite locuri putem găsi toate stările de tranziție, dela starea de masiv închelat

până la tuferișuri rărite de stejar. După această pădure nu mai urmează decât tufele de salcie cu frunze înguste și albicioase, care rareori se înalță până la 1,50 m, de cele mai multe ori rămân însă pitice.

Aceste tipuri se recunosc în toată pădurea, așa încât cu drept cuvânt putem spune că o plimbare prin Hasmacul Mare și

Fig. 1.

Ramură de *Fraxinus hololeuca* cu fructe.

partile sale invectinate, ne dau o bună idee asupra felului cum este conformat arboretul principal al pădurii Letea, acest Hasmac este însă foarte sărac în tipurile de pădure de stejar de antestepă, pe care-l vedem în toate celelalte Hasmacuri în o proporție mai mare.

În locurile de vegetație optimă, cum ar fi partea centrală a Hasmacului Mare sau grădina lui Omer, cele 3 specii principale ale arboretelor sunt într'un amestec intim și pot ajunge aceiași înălțime mare (35–40 m).

În general însă plopul crește mai înalt decât celelalte două specii și ocupă părțile centrale ale Hasmacurilor. Pe depresiunile ceva mai înalte, unde găsim păduri de antestepă plopul aproape dispăre, făcând loc unui amestec de stejar și frasin păros (*Fraxinus holotrica*¹⁾).

La pădurea Cara-Orman, care se află între brațele Sf. Gheorghe și Sulina și care are același caracter ca și pădurea Letea, lipsește zona de maximum de vegetație, în marea majoritate ea este formată dintr'o pădure de antestepă cu mult frasin, stejar și ceva ulm, foarte luminată și cu o pătură erbacee bogată.

Cercetând modul de distribuție a stejarului și frasinului, mai ales în Hasmacul mare, găsim că stejarul preferă marginea sudică luminată, unde se mai găsesc și multe exemplare de păr, în schimb frasinul și mai ales *Fr. oxyphylla* este mai abundent în partea nordică dinspre baltă unde este mai multă umiditate atmosferică.

Pentru ca să ne dăm seama de compoziția arboretelor din pădurea Letea să luăm câteva exemple:

1. Arboret de la coada Hasmacului Mare:

Amestec stejar (10–15 m înălțime) cu frasin (10–12 m înălțime) și puțin plop (25 m), destul de luminat, cu pătură erbacee bogată, subarboret de *Crataegus* și *Ligustrum*. *Prunus spinosa* exemplare izolate de *Periploca* (Fig. 2), cari cațără pe *Crataegus*.

2. Arboret la mijlocul aceluiaș Hasmac (Fântâna lui Cocăzel): Masiv bine încheiat compus din un amestec intim de stejar (15–18 m) plop (20–35 m) și puțin frasin. Subarboret de *Cornus sanguinea*, *Berberis*, *Viburnum opulus*, *Rhamnus frangula* și *cathartica*, *Ligustrum*, plante agățatoare ca *Periploca*, *Clematis*, *Vitis* și *Humulus*, înspre marginea de Nord a Hasmacului frasin, iar spre Nord frasin păros și stejar, cu exemplare izolate de păr, subarboret *Prunus spinosa*, *Ligustrum*, *Crataegus*, *Pirus*, *Malus* etc.

3. Hasmacul Târlei Popel (înspre Est) amestec de stejar

1) În privința frasinului din deltă există multe controverse, de mulți este descris ca o specie endemică sub numele de *Fraxinus Pallissiae*, d-l prof. Borcea mi-a afirmat verbal că acest frasin ar fi fost găsit de d-asa identic cu *Fr. holotrica* din Caucaz.

(20–25 m), plop (30 m) și frasin 18–22), subarboret de *Cornus sanguinea*, *Crataegus* mai puțin, *Ligustrum*, *Rhamnus cathartica* și plante agățătoare: *Vitis*, *Periploca*, *Clematis*, *Humulus*.

4. În porțiunile de antestepă avem:

Arboret rărit de stejar cu puțin frasin, plante agățătoare, mai ales *Vitis*, *Clematis* și mai puțin *Periploca*, care preferă umbra

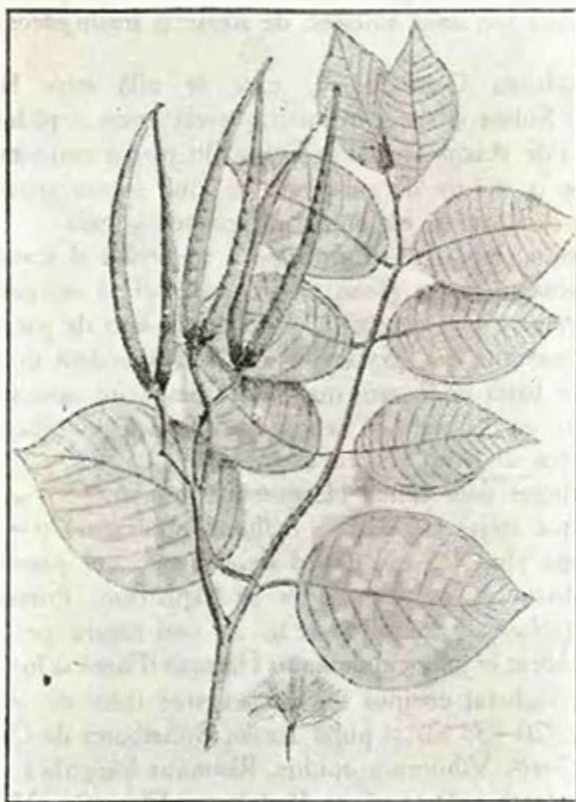

Fig. 2

Ramura de *Periploca graeca* cu fructe.

deasă a masivului încheiat, subarboret de *Pirus*, *Malus*, *Crataegus*, *Rhamnus cathartica*, etc.

Din cele de mai sus rezultă că arboretele din pădurea Letea au un facies tipic, variat și într'un amestec de 3 specii, cari în alte părți ale țării nu se găsesc formând la un loc arborete așa de întinse ca aci, pentru care fapt merită să fie cunoscute.

Contribution à l'étude de la forêt de Letea ¹⁾

La composition des peuplements de la forêt de «Letea» montre une variation plus accentuée que celle des forêts riveraines du Danube.

Cette forêt est installée sur un sol sableux qui provient des dunes maritimes. L'eau souterraine, riche en matières minérales, se présente à un niveau assez élevé.

Néanmoins les saules n'y trouvent pas des conditions favorables de végétation et on ne les rencontre qu'exceptionnellement.

La première essence forestière qui met possession sur le sol est le peuplier (*Populus canescens*), elle est suivie par le chêne (*Quercus pedunculata*) et puis, immédiatement, par le frêne (*Fraxinus oxyphylla* et *holotrica*).

Les peuplements sont formés d'un mélange intime de ces trois espèces. Les nombreuses lianes luxuriantes (*Periploca graeca*, *Vitis*, *Humulus*, *Clematis*) qui grimpent sur les troncs des arbres, donnent à la forêt un aspect de végétation tropicale.

Sur les sols plus élevés, ou, par conséquent, les eaux souterraines sont situées plus profondément, se trouve le type des forêts de limite de végétation (d'antésteppe), dans leurs composition entre le chêne et le frêne chevelu (*Fraxinus holotrica*) ayant des formes défectueuses, une abondante ramification, etc.

1) Voir le commencement dans le Nr. 10, 928.

JURISPRUDENȚA

HOTĂRÎRILE CONSILIILOR DE DISCIPLINĂ

de A. Z.

Consiliul de disciplină al Casei Pădurilor

Legii de organizare a Corpului silvic, — după o aplicare de aproape 6 ani — i s'au desvâluit o mulțime de lacune, cari se accentuează și mai mult, din pricina inexistenței unui regulament interpretativ.

Un capitol important din acel regulament — ce va să vină — va trebui să conțină dispozițiuni lămuritoare în privința consiliului de disciplină.

«Hotărârile consiliului de disciplină se dau cu majoritate de «voturi și sunt definitive și executorii», spune art. 65 din legea de organizare a corpului silvic, iar în art. 3 al. b., din legea pentru contenciosul administrativ se precizează:

«Deciziunile date de consiliile disciplinare și declarate de statutul funcționarilor sau alte legi, definitive și executorii, nu pot «fi atacate pe cale judecătorească».

Pe baza acestor două texte de legi, s'a crezut până acum că inginerilor silvici, judecați de consiliul de disciplină, le este închisă orice cale de atac.

Cazul de altfel nu este special pentru corpul silvic, ci se extinde asupra tuturor funcționarilor ale căror legi speciale sunt inspirate, în această privință, de art. 55 din statutul funcționarilor publici, care generalizează: «deciziunile consiliului de disciplină sunt definitive și executorii».

Ar fi rezultat de aci că soarta funcționarilor să fie lăsată la discrețiunea unor comisiuni în majoritate de camarazi, dar investite cu acea extraordinară putere de judecare în primă și ultimă instanță.

Pactul nostru fundamental însă, stabilind că «dreptul de recurs în casație este de ordin constituțional» (art. 103) a statuat și pentru judecarea actelor administrative (art. 107) o instanță de apel — contenciosul administrativ — pe care l-a dat tot «în căderea puterii judecătorești».

În alternativa de a declara legile de organizare ale diverselor corpuri constituite ca anticonstituționale, ori de a le interpreta în sensul art. 107 din Constituție, Înalta Curte de Casație, a decis, în favoarea celei din urmă.

Atât art. 107 din Constituție, cât și art. 1 din legea contenciosului administrativ, se referă la actele administrative de autoritate.

Ori, jurisprudența Curții de Casație, constantă în această materie, a decis că hotărârile consiliilor de disciplină, nu sunt acte administrative de autoritate, ci sunt niște simple avize — cum de altfel le denuțește și legea de organizare a corpului silvic în art. 61 al. 2 — sunt cu alte cuvinte formalități prealabile pentru sancționarea disciplinară de către superiorul ierarhic.

Prin urmare, hotărârea ministrului sau a autorității superioare, — decretul de transferare, suspendare, destituire etc. — este actul administrativ de autoritate, a cărui legalitate se cercetează de instanțele de contencios administrativ conform art. 4 din lege.

Cu această ocazie, puterea judecătorească în mod indirect, cercetează legalitatea însăși a hotărârilor comisiunilor disciplinare, pe cari le poate anula.

Pe deoparte, fiind bine stabilit că hotărârile consiliului de disciplină sunt simple avize, iar pe de alta — conf. art. 61 al. 2 din legea de organizare codul silvic — ministrul fiind acela care aplică pedepsele dela art. 50 al. 4—9 (rezervându-se administratorului Casei Pădurilor numai cele dela 1, 2 și 3) înseamnă că autoritatea administrativă superioară în fața avizului consiliului

de disciplină, ce i se trimite spre aprobare, poate lua două atitudini :

a) ori autoritatea administrativă superioară confirmă hotărârea consiliului de disciplină și numai astfel devine executorie,

b) ori autoritatea administrativă superioară refuză de a confirma actul, în care caz avizul consiliului de disciplină rămâne fără efect.

În concluziune :

1. Hotărârile consiliilor de disciplină sunt simple avize, cari prin ele înși-le n'au nici un efect și prin urmare nu sunt susceptibile de a fi atacate în contencios.

2. Ministrul este în drept să confirme sau nu avizele consiliului de disciplină.

3. În cazul când ministrul refuză confirmarea, inginerul vizat nu are drept a ataca actul organului superior tutelar, prin faptul că avizul consiliului de disciplină nu are efect și nu-l vatămă cu nimic.

4. În cazul însă când pedeapsa se confirmă de ministru și se dă decretul respectiv, inginerul vătămat poate ataca odată cu acesta implicit și hotărârea consiliului de disciplină, bine înțeles apelul îndreptându-se instanțelor competente (Curtea de apel în circumscripția căreia reclamantul își are domiciliul) și în formele prescise de legea contenciosului administrativ (art. 4 și următorul).

• • •

Iată 2 cazuri din aplicarea căroră se degajă lămurit interpretarea ce se dă hotărârilor consiliului de disciplină dela Casa Pădurilor.

1. D-l inginer subinspector silvic P. I. a fost dat în judecată și consiliul de disciplină, — cu opinia separată a d-lui președinte, un consilier la Curtea de Casație, — a avizat la destituire.

Ministrul, căruia i s'a înaintat avizul spre aprobare, a dispus ca secretarul general al Ministerului de domenii să facă cercetare.

Din aceasta, rezultând nevinovăția d-lui P. I., d-l ministru a dat decizia prin care «nu se aprobă hotărârea consiliului de disciplină».

2. D-l inginer consilier silvic C. G. condamnat de consiliul

de disciplină la 1 lună suspendare, a făcut apel în contencios, împotriva deciziei ministeriale prin care s'a aprobat această hotărâre și Curtea de Apel S. I. București prin decizia Nr. 311 din 7 Noembrie 1928, a anulat atât decizia ministerială cât și ordinul Administrației Casei Pădurilor de comunicare a pedepsei.

Din această decizie redăm mai jos părțile caracteristice:

Având în vedere că deciziile Consiliilor disciplinare nu au putere executorie, ele constituiesc numai niște simple avize pe baza cărora șeful autorității poate pronunța o pedeapsă disciplinară și dacă legea statutului funcționarilor publici prevede că sunt definitive și executorii, aceasta trebuie înțeles că ele nu sunt susceptibile de nici o cale de atac.

Că, atunci când pe baza unor asemenea decizii se dă o decizie ministerială sau un Decret regal, prin care se aplică o pedeapsă disciplinară, ne găsim în fața unui act administrativ de autoritate și partea vătămată este îndrituită să ceară, pe calea unei acțiuni în contencios, anularea acestui act, dacă el este abuziv, iar instanța judecătorească este datoră să constate abuzul, indiferent de colaborarea organelor de unde a izvorât actul abuziv, că, de altfel legea nicăeri nu declară că deciziile consiliilor disciplinare nu pot fi atacate odată cu actul administrativ de autoritate.

Că așa fiind excepțiunea de inadmisibilitate este nefondată și se respinge ca atare.

Având în vedere că, în fond reclamantul în susținerea acțiunii sale a invocat mai multe motive, între care violarea art. 61 și 64 din legea de organizare a Corpului silvic, care prevăd că pedepsele se aplică de Ministru în baza avizului conform al Consiliului de disciplină, iar trimiterea în judecată va fi totdeauna precedată de o cercetare prealabilă, ascultându-se în descărcarea învinutului, după ce va lua cunoștință de acuzațiile ce i se aduc, deasemenea a mai invocat violarea art. 97 și 98 din regulamentul statutului funcționarilor publici, după care se prevede că Ministrul sesizat asupra vinei unui funcționar, este obligat să ordone o cercetare prealabilă printr'un funcționar, care va trebui să asculte și pe funcționarul învinuit, care va depune și un raport scris asupra

rezultatului cercetărilor, iar actul de trimitere în judecată va fi însoțit de memoriul șefului erarhic, care a făcut cercetarea.

.....

In numele legii

Decide:

Admite acțiunile intentate de C. G. pe baza legii contenciosului administrativ prin petițiile înregistrate la Curtea de Apel Secția I-a la Nr. 14218/1927 și la Secția II-a la Nr. 1449 din 1928, și

Declară nulă decizia d-lui Ministru al agriculturii și domeniilor din 12 Ianuarie 1928 prin care aprobă hotărârea Consiliului de disciplină a Casei Pădurilor din 17 Decembrie 1927, cum și ordinul d-lui Administrator al Casei Pădurilor Nr. 2020 din 17 Ianuarie 1928, prin care se face cunoscut reclamantului că, Consiliul de disciplină, în ședința dela 17 Decembrie 1927, l-a pedepsit cu suspendarea pe timp de una lună, fără leafă și accesorii.

Deciziunea se pronunță cu drept de recurs.

II. OBȘTII, COMPOSESORATE

de C. DRAGU

Așezământul obștei Dragoslavele. Încălcările pământurilor obștei de către moșneni și oprirea veniturilor sunt două operațiuni distincte. Dreptul de contestație. Dreptul de apel

Conform art. 4 și 22 din Așezământul Obștei Dragoslavele (Așezământ tip) se stabilește principiul că nici unul dintre moșneni nu poate cotropi din averea obștei sub sancțiunea pierderii dreptului de a se împărtași din veniturile Obștei. Din cuprinsul acestor două articole se desprinde ideea că constatarea cotropirilor făcute și hotărârea de a se opri veniturile cotropitorilor sunt două operațiuni distincte cari nu trebuiesc făcute în acelaș timp, sancțiunea opririi veniturilor neputând fi aplicată decât după ce constatarea cotropirilor a rămas definitivă.

În conformitate cu art. 22 din Așezământul Dragoslavele, articol care nu este decât un regulament de aplicare a primei

operațiuni prevăzută de art. 4, contra actelor făcute de Consiliul de Administrație al Obștei relativ la constatarea cotropirilor, moșneanul nemulțumit va putea în termen de două săptămâni de la afișarea constatarei, să facă contestație la judecătoria de ocol prezentându-se cu toate actele ce posedă în sprijinul pretențiilor sale.

Numai după ce aceste constatări au rămas definitive, obștea poate pe baza art. 4 să recurgă la o a doua operație, adică să dispună oprirea veniturilor cotropirilor, cu drept pentru cei nemulțumiți să facă apel la judecătoria respectivă în termen de una lună de la încunoștințare. În speță, administrația Obștei în loc să facă constatarea cotropirilor și numai după ce această constatare ar fi rămas definitivă să procedeze apoi la oprirea veniturilor, a contopit aceste două operațiuni distincte într'una singură comunicând moșnenilor printr'o singură adresă atât înștiințarea încălcărilor, cât și hotărârea obștei de a opri veniturile.

Art. 22 din Așezământul Obștei după ce în prima parte arată că în contra procesului verbal de constatarea cotropirilor obșteanul poate face contestație la judecătoria timp de două săptămâni de la afișare, în partea finală dispune că hotărârile instanțelor judecătorești și lipsa de contestație vor da constatările Consiliului de Administrație caracterul unor acte definitive. Conform art. 22 actele de constatare ale Consiliului de Administrație capătă caracterul de definitivat numai atunci când după cele două săptămâni de la afișare moșneanul nu a făcut contestație sau când făcând contestație, hotărârile judecătorești care se vor da asupra acestor contestații, vor rămâne definitive.

Prin cuvintele «hotărârile instanțelor judecătorești date asupra contestațiilor vor rămâne definitive» legiuitorul silvic s'a referit nu numai la hotărârea pe care o va da judecătorul de ocol asupra contestației, ci și la hotărârile tuturor instanțelor judecătorești pe care dreptul comun le pune la îndemâna părților pentru apărarea drepturilor. A se interpreta art. 22 în sensul că hotărârile instanțelor judecătorești se referă numai la soluția dată de judecătorul de ocol asupra contestației, este a creia decăderea unei căi de atac, decădere pe care legea silvică nu o pronunță, este a se izbi în principiu de drept comun că decăderile sunt de strictă interpretare și nu se pot pronunța decât atunci când legea le prevede într'un mod, care nu poate da loc la nici o îndoială.

Deci, dreptul de apel, nefiind ridicat de legea silvică, iar art. 45 și 46 din codul silvic, invocate, referindu-se la contestațiile asupra adunărilor generale și asupra îndepărtării mandatarilor, deci la spețe diferite de cea de față, urmează că în conformitate cu art. 100 din legea judecătorilor de ocoale, care dispune că dreptul de apel există în orice contestație, să existe și în cazul de față, care poartă asupra unei contestații.

(Din Pandectele Române, cactul 1/1929)

III. Ardeal. Composesoratul de pădure. Contracte. Încheiere. Termen de plată. Licitație publică. Nulitate. Lemne tăiate. Art. 41 și 51 Cod silvic

a) Nu este nul un contract de vânzare în care nu s'a prevăzut termenul de predare și de plată, de oarece aceste lipsuri sunt completate de codul de comerț.

b) Licitația publică este cerută numai atunci când se vinde pădurea nedată încă spre exploatare, nu și atunci când se vând lemne tăiate.

(Din Pandectele Române, cactul 1/1929)

COMERȚUL LEMNULUI

COMERȚUL DE CHERESTEA ÎN ORIENT

de I. DUMITRESCU
Ing. șef silvic

Principală regiune de desfacere a cherestei noastre, e în bazinul oriental al Mediteranei.

A. Comerțul de chereștea cu Egiptul.

În primul rând vine plața egipteană prin portul său «Alexandria». Prin acest port, se desfac anual din România, 20-25.000 vagoane chereștea, adică 4-500.000 metri cubi.

Principalele firme din Alexandria sunt :

1. The Commercial Estates Co of Egypt, late S. Karam Frères al cărei reprezentat general în România e dl Leo Halma strada Jules Michelet 28, București.

2. Assad Basili, al cărui reprezentant în România e dl Dahrouge, str. colonel Boyle, Galați

3. Giovanni Stagni & Peter ce lucrează mai mult cu firma „Xylon” din Calafi.

4. B. C. Tomaidis.

5. Firma Beleidy.

6. Firma Ataily Timber Comp.

Aceste firme au imense depozite în Alexandria, cu hangare enorme făcute din beton armat și acoperite cu sticlă. Aceste hangare primesc din vapoare și expediază zilnic în interiorul Egiptului, sute de vagoane.

Liniile de garaj intră sub acele hangare, unde se remanpujează marfa și se fac comenzile pentru depozitele din interior.

Acești clienți din Alexandria, cer un asortiment special, atât ca dimensiuni cât și calitativ. Asortimentul e standardizat și cunoscut sub numele de asortiment din Alexandria.

Astfel se cere lungime unică 4 m.

Grosime:	20 ⁰ / ₀	12 mm.
>	25 ⁰ / ₀	18 mm.
>	25 ⁰ / ₀	24 mm.
>	10 ⁰ / ₀	38 și 48 mm.
>	20 ⁰ / ₀	moralli și semi-moralli.

Lățimea 19 – 30 cm cu 15⁰/₀ de 12 – 17 cm la grosimele de 12, 18 și 24 mm, media lățimelor e de 25 cm pentru marfa lată și 14 cm pentru marfa îngustă.

Moralli și semi-moralli, sunt în dimensiunile 28/56, 38/76, 48/96, 56/56, 76/76, 96/96.

Calitativ acest asortiment cuprinde circa 10 – 15⁰/₀ cl. II, 65 – 70 cl. III și 20⁰/₀ cl. IV bună.

Din punct de vedere al esențelor, marfa poate conține orice procent de brad.

Scândurile de 12, 18 și 24 mm grosime trebuie legate în pachete de 5, 4 și 3 bucăți, câte 3 legături de sârmă de fiecare pachet.

Marfa vine retezată cu circulare automate speciale, la capete, la lungimea exactă de 4 m și se stampilează la capete, cu stampila firmei expeditoare și a firmei cumpărătoare, cu culoare verde, specifică pentru asortimentul de Alexandria.

Prețul oferit în anul curent pentru acest asortiment, este de 56 shillingi englezi fob Galați.

La acest preț vânzătorii oferă 2⁰/₀ comision și 2⁰/₀ scont pentru plata contra conosament, așa că rămâne net circa 53, ³/₄ shillingi fob.

Pentru vânzările către firmele de comision, antrepozit sau de comerț din Galați, prețurile sunt cu circa 3 shillingi mai mici, reprezentând spesele de dobânzi, mancuri, regie, etc.

Comerțul cu Alexandria e mai ușor, întrucât consumă cantități mari și calitativ mai inferioare.

Firmele cumpărătoare sunt foarte solide, cu capitaluri enorme și culante la plată și recepție.

B. Comerțul de cherestea cu Grecia.

În rândul al doilea al clientelei noastre pentru cherestea de Orient, vine Grecia.

Împreună cu insulele sale, Grecia consumă 7–10.000 vagoane cherestea anual. Principalele porturi pentru comerțul cherestelei sunt: Pireu, Salonic, Cavalla, Vollo, Dedeagaci, etc.

Ca marfă tombantă, Grecia cere un asortiment superior și anume, cere asortimentul așa zis «grecesc» compus aproape exclusiv din molid, — maximum 10% brad, — în asortimentul original, 7–10% curată și jumătate curată (astrein), (cl. I, II), cu 40–50% cl. III, și fără nici o scândură de cl. IV.

Lungimea e exclusiv 4 m.

Grosimea:	10–15%	12 mm.
»	25%	18 »
»	35%	24 »
»	5%	38 »
»	10%	48 »
»	10–15%	moralli și semi-moralli.

Lățimea 19–30 cm media 25 cm, cu 10–15% 12–17 cm la grosimile de 12, 18 și 24 mm.

Grecia mai cumpără în partizi separate moralli și semi-moralli în dimensiunile arătate la asortimentul de Alexandria, cantinelli (șipci de 12/24 mm) în lungime de 1,5–4 m, media 2 m 75.

Asemenea mai cumpără clasa IV.

Marfa grecească se manipulează și se ajustează la fel ca și marfa de Alexandria. Asortimentul tombant se stampilează cu culoare roșie, iar cel de cl. IV cu albastru.

Prețurile ce se pot obține pentru marfa tombantă în asortiment grecesc este de 63–65 shillingi englezi fob, morali și cantineli circa 51–52 shillingi englezi fob, iar pentru cl. IV circa 45 shilingi fob.

C. Comerțul de cherestea cu Turcia.

Cu Turcia comerțul de cherestea e cu totul redus din cauza taxelor enorme de import așezate de guvernul turcesc, pentru punerea în valoare a masivelor din Anatolia.

Taxa de import revine la circa 3.200 lei de m³ adică, mai mare decât valoarea cherestei în portul de sosire.

Totuși se exportă circa 1000–1500 vagoane cherestea prin portul Smirna. Și anume, se exportă mai mult specialități cum sunt:

a) Lorides, scânduri de 4 m. lungime 12 mm grosime și 14 cm lățime.

b) Scânduri subțiri de 7 și 9 mm cu 50⁰/₀, 28 cm larg. (pentru cutii de portocale, etc.).

c) Dulapi de calitate superioară, de 78 mm grosime ce se despică în gateri speciale la destinație în scânduri de 7 și 9 mm.

D. Comerțul de cherestea în Siria.

Siria, cumpără din România 2000–2500 vagoane cherestea. Asortimentul e mai slab calitativ decât cel de Alexandria. Are 25–30⁰/₀ cl. IV. În partizi separate se vând moralli în majoritate 38:76. Porturile de acces pentru cherestea sunt: Beyrouth și Tripoli.

Din punct de vedere al categoriilor de dimensiuni, se cere același asortiment ca pentru Alexandria.

Prețurile ce se obțin sunt ceva mai mici ca pentru acel asortiment.

E. Comerțul cu Palestina.

Se face prin porturile Iaffa și Haiffa.

Cantitatea ce se desface e circa 2500 vagoane anual.

Calitatea e ceva mai superioară celei de Alexandria.

Asortimentul de dimensiuni același. Moralli și semi-moralli se iau în lungimi de 4, 5 și 6 m.

Palestina cumpără din România de asemenea scânduri de lăzi pentru portocale, precum și lăzi geluite și legate în pachete pe categorii de părți și funduri, urmând a fi numai încheiate la destinație. Se cumpără pentru Palestina anual dela noi 3–400.000 de asemenea lăzi.

F. Comerțul de cherestea cu Mesopotamia.

Tot în Orient, se mai desface de la noi circa 1500 vagoane anual în Mesopotamia. Portul de destinație însă, e celebru port și

târg al lumii vechi orientale «Basorah» din Golful Persiei dela gura Eufratului. Vapoarele pentru Basorah merg prin canalul de Suez, fac ocolul Arabiei până în Golful Persic la Basorah. O cursă Ga-laj - Basorah durează circa 2 luni și jumătate.

Dela Basorah, marfa merge pe Eufrat către Bagdad și alte porturi în interiorul Mesopotamiei.

Cursele către Basorah sunt speciale și vapoarele trebuie să ajungă acolo prin August, pentru a se întoarce încărcate cu re-colta de curmali ce se recoltează în acel timp.

Sortimentul calitativ e la fel cu cel de Alexandria, chiar ceva mai slab.

Lungimea e de 4 m.

Lățimile și grosimile însă sunt în proporții fixe, conform ta-bloului ce urmează».

Lungimi	Grosimi	L A T I M I cm									Total metri cubi
		15	17	19	22	25	28	30	35		
B u c ă ț i											
4	12 mm	20000	20000	40000	6000	6000	—	1000	—	802.560	
»	18 mm	2000	—	4000	2000	3000	1000	4000	1000	292.320	
»	24 mm	5000	—	8000	2000	2000	—	4000	—	423.360	
»	32 mm	5000	—	5000	1000	2000	1000	2000	—	423.200	
»	38 mm	2000	—	3000	1000	2000	—	1000	—	287.280	
»	48 mm	4000	—	3000	1000	4000	—	1000	—	505.680	
»	75 mm	1000	—	1000	2000	500	—	1000	—	364.500	
»	96 mm	500	500	500	—	1000	—	—	—	195.840	
Morali și Semi morali	Dimensiul Bucăți	48/48	38/76	48/76	48/96	75/76	75/100	96/96	96/120	—	
		4000	4000	40000	4000	6000	8000	6000	1000	1.366.056	
	Dimensiul Bucăți	128/128	128/150	128/188	—	—	—	—	—	—	
		500	500	300	—	—	—	—	—	91.800	
Total . . .										4.752.556	

Partizile obișnuite sunt de 4.750 m c ce se încarcă într'un singur vapor.

Prețul de desfacere al acestui asortiment e aproape similar celui de Alexandria. Acest asortiment convine a se forma din trunchii de brad cu creștere mai rară și cu noduri mai mari, cu lemn sănătos însă.

Incheerile pentru Basorah sunt renumite ca dificile, negustorii arabi fiind renumiți ca atare.

Se spune că negustorul grec întrece pe evreu, cel armean întrece pe grec și că cel arab îi întrece pe toți. De aceea, în Damasc, Bagdad, Basorah, etc. cartier evreesc sau grecesc nu există, iar cel armean constituie mizeria orașului.

În Orient, România are de suportat în special concurența lemnului Jugoslav. În special în calitate mijlocie și cele inferioare, cum sunt asortimentele pentru Alexandria, cl. IV-a, etc. concurența a devenit în ultimul timp acerbă, prin faptul că și fabricile Jugoslave s'au înzestrat cu instalații de ajustat marfa pentru export.

Astăzi se desfac mari cantități de cherestea jugoslavă pe piața Alexandria, deși calitativ e inferioară sortimentului ce se livrează din România, prin faptul că prețurile de cost Cif Alexandria sunt mai mici decât pentru cherestea provenită din România.

Tarcău, 12 Februarie, 1929.

Die Welchholzhandel Rumäniens in Orient.

Der Verfasser beschreibt die Galatzer Weichholzhandels-Gebräuche in dem ostlichen Mittelmeerbecken.

Aegypten kauft jährlich aus Rumänien 20 — 25 Tausend Waggons und sucht folgende Sortimente: 4 m Länge, 2 1/2% Spalt-, 25% Mittelstärke-, Rest Stärke-Ware, auch Morall werden bis 20% angenommen. Qualität: 10—15% I, 65—70 III, Rest IV Klasse, Tanne und Fichte gemischt in beliebige Menge. Preis i. J. 1928 durchschnitt. 56 engl. Schilling, fob Galatz.

Griechenland kauft jährlich 7—10 Tausend Wagg. in ungefähr dieselben Dimensionen wie Aegypten, astrein, IV-e frei, höchstens 10% Tanne. Preis 1928, fob Galatz 65 engl. Schilling.

Türkel bezieht gegenwärtig nur 1000 — 1500 Wagg. jährlich, besonders reine Bretterware.

Syrien (2000 — 2500) *Palestina* (2500), *Mesopotamien* (1500 Wagg.) suchen Waren die in Aegypten zugänglich sind.

Die Geschäfte in Aegypten sind fest und sicher, dagegen diejenigen in Griechenland, und besonders in Mesopotamien, sehr diffizil wegen der hohe Ansprüche der Käufer.

C R O N I C A

Congresul cadastral al asociației generale a topometrilor din România, ținut în sala festivă a Soc. «Progresul silvic» la 17—18 Februarie 1929.

Un pumn de harnici muncitori cadastrali—printre cari cel mai mulți ingineri silvici,—strânși cu devotament în jurul entusiastului și priceputului luptător D. I. Ciurileanu,—au lăsat printr'un congres să stărnească interesul oficialității pentru o operă care în scurt timp a străbătut o cale lungă, să verifice cât de multe simpatii au în intelectualitatea română, arăt pentru ei cât și pentru opera ce săvârșesc, să întrețină în tot timpul desbaterilor și în atmosferă de prietenie, un nivel înălțat de discuții cu caracter de pură specializare și în sfârșit să încheie bilanțul celui dintâi congres cadastral, cu această măgulitoare calificare pentru inițiatori și conducători: congres reușit.

Au cuvântat la deschidere:

D-nii subsecretar de stat la Domenii, Potârcea, M. Manollescu, Nasta din partea Casel Centrale a Improprietarilor, Chinagiu Arva pentru Asociația ing. agronomi, M. P. Florescu pentru A. G. I. R. și C. P. Georgescu din partea Soc. «Progresul silvic»¹⁾.

Între asistenți, toți autorizați foști și actuali colaboratori la opera cadastrală a țării: D-nii Ing. Insp. gen. I. Vidrașcu, secretar al Ministerului de Domenii, amiral Niculescu Rizea, comandantul Institutului geografic al armatei, C. Argetolanu fost ministru de Domenii, Coculescu, profesor universitar de astronomie.

Programul desbaterilor s'a desfășurat, până la epulzare, în ordinea următoare:

1. *Technica cadastrală.*—Raportori D-nii: D. Ciurileanu și G. Agapie.
2. *Geodezia.*—Raportor D-l Alexiu Munteanu.
3. *Utilizarea cadastrului pentru urbanizarea țării.*—D-l Inginer Profesor Cincinat Sfințescu.
4. *Organizarea corpului cadastral.*—Raportori D-nii: Paul Teodorescu și D. Buruiană.

1) Pentru că cuvântarea d-lui ing. cons. silvic C. P. Georgescu, în calitate de vice-președinte al Soc. «Progresul silvic» la congresul cadastral, nu e numai o omagiere a operii ce ing. topometrii întreprind, ci constituie un interesant punct de vedere silvic în chestia cadastrală, vom publica ideile expuse în alt număr al revistei.

5. *Legiferarea cadastrului României.*—Raportori D-nii: G. Ștefănescu Guță și N. Ghiban.

6. *Considerațiuni tehnico-juridice, priitoare la lichidarea reformei agrare.*—D-l N. Ghiban.

7. *Comasarea proprietăților în Bucovina în legătură cu legea cadastrală.*—Raportor D-l Emanuel Cula.

8. *Impetrarea hotarelor.*—Raportor D-l Col. C. Botez.

9. *Utilizarea cadastrului.*—Raportor D-l D. I. Ciunleanu.

10. *Chesituni generale.*

. . .

«**Considerații asupra statisticilor industriale.**» — Din această conferință a d-lui M. Manoilescu, dezvoltată tot la institutul social român, (24 Februarie 1929) reținem partea ei introductivă, de interes general, deci privitoare și la o statistică forestieră.

«O statistică fără să fie tendențioasă, trebuie să aibă o tendință, să-și propună să răspundă la anumite întrebări.

«Lipsurile multor statistici provin din faptul că acei cari fac programele pentru executarea statisticii, nu caută un contact mai strâns cu cei cari utilizează statistica.

«Din felul cum s'au întocmit unele statistici, de dată nu prea veche, se evidențiază lipsa tocmai a datelor cari interesau mai mult».

Parcă ar vorbi direct de statistica pădurilor noastre!

. . .

Activitatea Institutului Internațional de statistică. — Conferința d-lui L. Coloscu. Am aflat în seara de 17 Februarie 1929, la Institutul social român, din gura unui vechi și erudit statistician, că de 44 de ani există un Institut Internațional de statistică, cu scop de a stimula progresele statisticii științifice și administrative.

Mijloacele constau:

1) în organizarea de reuniuni la perioade de câte 2 ani, ultima din 1928 având loc la Calro;

2) în publicarea Buletinului institutului, cu toate desbatările reuniunilor, rapoarte și serviciile înființate și

3) în publicarea unui Anuar internațional de statistică, din care până acum au apărut 7 volume, cu date comparative din toate țările.

Acest institut, desfășurând o intensă activitate practică, nu a lăsat să scape nici o problemă importantă de statistică fără să fi fost abordată, cercetată și de mai multe ori soluționată.

. . .

În ciclul de conferințe al «Soc. agronomilor» d-l *Al. Munteanu* a desvoltat în ziua de 13 Februarie a. c.:

Activitatea de cercetări și punerea ei în slujba agriculturii practice. — În alte țări mai înainte, dar cu oarecare întârziere și la noi, pe mă-

sură ce agriculturii i s'a recunoscut importanța economică, în aceeași măsură s'a căutat a se cerceta și rezolva, problemele ei fundamentale.

Institutele de învățământ, neputându-se ocupa simultan de partea științifică și de cea aplicată a agriculturii, și-au scindat activitatea, punând toată sarcina agriculturii practice, pe seama institutelor de cercetări, cari studiază și soluționează nevoile mari ale agriculturii, în câmpuri restrânse de experiență.

Așa s'a procedat în toate statele și dela V. și dela E. de noi.

Pretutindeni statul, de comun acord cu inițiativa privată, cu camerele sau sindicatele agricole, organizează institutele de cercetări.

Conferențiarul a avut satisfacția legitimă că a putut să vorbească de începuturile unor asemenea cercetări și în țara noastră, primele datorite chiar regretatului său părinte Cărnu Munteanu, la 1890 și continuate de d-l Căruntu și de Sandu Aldea.

Vitiorul este în mâna unei personalități de inițiativă și pricepere recunoscută, d-l prof. dr. Ionescu Sisești, Director al noului Institut de cercetări agronomice.

Nu fără intențiune bine precizată m'am dus să ascult și acum să scriu ceva despre această conferință.

Titlul ei, cu schimbarea numai a unui singur cuvânt, așteptam de mult să ne vestească și noua largirea cadrului de activitate silvică printr'un *Institut de cercetări*.

Deși un conferențiar silvic ar avea multe de zis despre institutele de cercetări din străinătate, — spre deosebire de cel agricol, expunerea lui s'ar limita aci, căci despre țara noastră în această privință n'ar avea ce spune.

Este ceea ce n'avem încă, dar ceea ce ne este absolut necesar pentru deslegarea multor probleme de orientare silvică.

Știm bine că idela unui institut de cercetări silvice este urmărită cu mult interes în unele cursuri, mai știm că realizarea lui nu poate întârzia mult, dar am vrea să vedem aruncându-se semânța mai curând, ca să rodească.

Se va judeca mai târziu, dacă momentul a fost fericit ales.

• • •

Dela Asociația Inginerilor agronomi. — Paralel cu ciclul de conferințe al „Societății agronomilor”, un alt grup din aceeași breaslă «Asociația Inginerilor agronomi» s'a afirmat tot atât de activ în această direcție a conferințelor publice.

Constatând înființarea nu de mult a celei de a doua asociații, facem în același timp remarcă nu puțin interesantă, că prin răscolirea profundă a tuturor inițiativelor, s'a putut găsi în corpul agronomilor suficiente elemente cu cari să se alimenteze deodată activitatea a 2 grupuri distincte.

Orice deosebire ar exista între ele, este totuși laudabil că amândouă se înțalnesc pe calea comună a propagandei pentru agricultură.

În seria conferințelor dela «Asociația Inginerilor agronomi» d-l Ș. I. Ciuleț, a vorbit la 7 Februarie a. c. Despre: Amenajarea Islazurilor

comunale. Cele $3\frac{1}{4}$ milioane ha islazuri, fața de 12 milioane ha cultivate cu cereale, constituie o suprafață importantă din țară, care tocmai pentru că este cea mai ruinată, merită deosebită atențiune pentru organizarea administrării ei.

O legiuire în acest sens, promulgată anul trecut, n'a avut când să-și dea roadele și nici să fie aplicată în toate dispozițiile ei.

Conferențiarul, inspector în direcțiunea islazurilor, insistă în deosebi asupra lucrărilor de amenajarea islazurilor, pretinzând ca ele să fie făcute de către agronomii statului.

Ca model de executare, prezintă amenajamentul islazului comunei Câmpina (Prahova).

Padurea, salută cu satisfacțiune și dorește agronomilor toate succesele în această direcțiune.

Ea, care a sângerat adânc pentru orice estindere a suprafeței islazurilor, căci s'a făcut totdeauna în dauna pădurii, s'ar bucura dacă printr'o bună organizare, administrare și exploatare a islazurilor, s'ar ajunge să se termine odată nu numai cu cinstuirea pădurii, dar chiar cu introducerea vitelor la pășunat.

Cât despre exclusivitatea executării amenajamentelor islazurilor numai de către agronomi, înțelegem să se respecte această doleanță numai întrucât islazurile nu sunt cu păduri.

Cum însă, din nebuloasa ce învălue acum chestia islazurilor, se desprinde din ce în ce mai clar ca o tendință de viitor, nevoia ca în multe părți să se creleze islazuri împădurite, și aici, ca în multe alte chestii de altfel, o conlucrare agro-silvică va fi necesară.

Institutul de științe administrative al României. — Institutul de științe administrative al României, continuând tradiția, a hotărât să țină și anul acesta un ciclu de comunicări cu începere dela 20 Februarie a. e.

Cum în acest an problema organizării administrative preocupă din nou lumea științifică și politică, comunicările membrilor Institutului vor avea drept subiect «Reforma administrativă».

Aceste comunicări s'au ținut și se vor ține în fiecare Luni și Miercuri la orele 9 seara, la «Biblioteca Facultății de drept».

După comunicări au loc discuțiunile între membrii institutului, asupra subiectului tratat.

1. D-l prof. *Paul Negulescu*. Necesitatea reformei administrative, 20 Februarie 1929.

2. D-l *I. V. Orula*, doctor în drept. Necesitatea regiunii în organizarea administrativă, 25 Februarie 1929.

3. D-l prof. *R. Boilă*. Organizarea administrației locale, 27 Februarie 1929.

4. D-l profesor *O. Alexianu*. Organizarea administrației centrale, 4 Martie 1929.

5. D-l *C. Rarincescu*, conferențiar universitar. Organizarea contenciosului administrativ, 6 Martie 1929.

6. D-l *C. Dimlriu*, fost ministru. Instituțiile locale față de modificarea așezămintelor administrative, 11 Martie 1929.
7. D-l *C. Argheleanu*, fost ministru. Reforme administrative, 13 Martie 1929.
8. D-l dr. *M. Popovici*, ministrul finanțelor, subiect rezervat, 18 Martie 1929.
9. D-l prof. *C. Parthenie*. Diverse tipuri de organizare a serviciilor publice, 20 Martie 1929.
10. D-l prof. *D. Negulescu*. Competința Comisiunii Europene a Dunării, 25 Martie 1929.
11. D-l Prof. *I. Polrovici*. Subiect rezervat, 10 Aprilie 1929.
12. D-l Prof. *G. Alexianu*. Organizarea învățământului universitar, 15 Aprilie 1929.
13. D-l Prof. *A. Teodorescu*. Delegația în dreptul administrativ, 17 Aprilie 1929.
14. D-l *I. V. Merlescu*, doctor în drept. Organizarea finanțelor comunale, 22 Aprilie 1929.
15. D-l Prof. *Enache Ionescu*. Organizarea învățământului, 24 Aprilie 1929.
16. D-l *G. Cristescu*, doctor în drept. Organizarea serviciilor de documentare în adunarea comunala și județeană, 29 Aprilie 1929.
17. D-l *M. Djuvara*, conferențiar universitar. Bazele concepției lui Duguit, 1 Mai 1929.
18. D-l *N. Romanescu*, vice-președintele senatului. Urbanismul în viața comunala, 6 Mai 1929.
19. D-l *J. H. Vermeular*, doctor în drept. Organizarea serviciilor comunale, 8 Mai 1929.
20. D-l *I. G. Vântu*, doctor în drept. Organizarea municipiului București, 13 Mai 1929.
21. D-l *Constant Georgescu*, conferențiar universitar. Regionalism și descentralizare, 15 Mai 1929.
22. D-l *P. Constantințescu-Strihan*, doctor în drept. Organizarea serviciilor comunale cu caracter economic, 20 Mai 1929.
23. D-l *E. A. Poulopol*, doctor în drept. Sindicatul în organizarea administrativă, 22 Mai 1929.
24. D-l *N. Corodeanu*, conferențiar universitar. Subiect rezervat, 27 Mai 1929.

. . .

De prin ziare

Oferința agricolă. — Necesitatea împăduririlor. — De câțiva ani, problema ofensivelor agricole, fiind continuu la ordinea zilei, a putut fi discutată pe multe fețe, fără însă să fie epuizată.

Sub acest titlu sugestiv, — cauza și efectul — d-l ing. subinspector silvic *Maria Georgescu* în forma de lamuriri date ziarului «Curentul» (Mercurul 27 Februarie 1929) repune problema în discuție și căută să o îndrumeze pe calea cea bună.

Simplu și concis urmărește să stabilească că asigurarea și mărirea recoltelor agricole, sunt condiționate de mărirea până la 25% a procentului forestier din regiunile agricole.

În acest scop, propune:

1. împădurirea tuturor terenurilor neproductive,
2. plantarea zonei soselelor,
3. plantarea de arbori ca semne de hotar,
4. împădurirea a $\frac{1}{4}$ din suprafața terenurilor date spre folosință școlilor și bisericilor,
5. împădurirea zonelor C. F. R., expuse înzăpezirilor.
6. creșterea așa ziselor «loturi demonstrative forestiere».

Garanția de exploatare în pădurile Statului. — Citim cu plăcere pseudo numele forestier — Ghimpe D. Glădiță — al camaradului care a reușit să aibă deschise coloanele ziarului «Curentul» pentru chestiuni silvice — căci nu este la cel d'întîi articol, — simpatizăm încercările de lămurire ale opiniei publice și cu tendințele de popularizare ale unor chestiuni de interes restrâns, fericit însă redade de un inginer în care descoperim calități de încercat ziarist și în sfârșit simpatizăm abilitatea cu care acest ghimpe, înșeapă expresiunile cele mai umflate și mai dureroase ale vieții silvice.

De astădată (15 Februarie 1929) atacă garanția de exploatare dela pădurile statului, una din cele mai discutate măsuri, în ultimul timp și în care mulți văd o piedică de neîntrecut în calea exploatării cinstite.

Garanția de 50%, adăugită impozitelor de 45%, adică nevoia unui capital îndoit pentru cumpărarea dela stat a unei cantități de material lemnos, în aceste vremuri de criză financiară, constituie un principal motiv de înlăturare al concurenților.

Conchide să se reducă garanția definitivă, la cel mult 10%.

Dați lemne țăranilor, ca să nu daunați sănătatea fizică și morală.

Aceasta este alarma publicată la loc de cinste în ziarul «Neamul Românesc» din 28 Februarie 1929, de dl Gh. V. Rădulescu.

Și din constatari, ca și din concluzii, se vede că autorul cunoaște în parte problema silvică din țara noastră, de aceea propunerile ce face, departe de a fi niște utopii, prezintă interesul realizărilor practice și imediate.

Unde s'au defrișat în prea mare proporție pădurile, să păstrăm cu sfîntenie ce mai avem și să facem împăduriri noi, unde se mai găsesc păduri și din câte se mai găsesc, să facem parte și țăranului român, ca să-i asigurăm sănătatea și să nu-l îndemnăm la furturi.

Până aici, bine.

Însă spiritul de pronunțată critică al autorului, prea doritor să rezolve întreaga problemă silvică într'un scurt articol de ziar, califică truda întregului corp silvic cu pasivitate.

D-l Gh. V. Rădulescu, care dovedește că posedă chestia pădurilor din țara noastră, nu se poate să nu cunoască cel puțin în aceeași măsură și pe cea politică pentru a putea analiza cinstit câtă vină mai rămâne corpului silvic, față de internaționalismul totdeauna veros și hotărât al politicianismului.

Pe seama pădurilor: deoparte opunere până la sacrificiul carierii — și care este foarte mult pentru un funcționar, — iar de alta dărjenle până la pripseală, ori cel puțin până la căpătarea unei situații.

Atât în timp de o lună, s'a pomenit de păduri, prin ziare.

Și este foarte puțin.

Societate «Progresul silvic», care urmărește nu numai informarea membrilor ei prin această revistă periodică ci și lămurirea opiniei publice asupra problemelor forestiere ce sunt la ordinea zilei, știe să prețuiască la dreaptă valoarea eforturilor camarazilor ce-și îndreaptă activitatea și în această direcțiune.

O dorință de repede realizare este să ajungem la o «Pagină forestieră» într'un ziar și pentru aceasta, pe toți pionierii scrisului silvic românesc, sperăm să contăm, la vreme.

P. Ioan

R E C E N Z I I

Profesorul, temella tuturor reformelor școlare, de S. Mehedintș-Broșat, 40 pagini, București, 1929. Editura Socec.

«Atât prețuește școala cât prețuește profesorul» și — am putea adăuga — atât prețuește un popor cât prețuește școala în care și cetățenii de mâine și îndreptătorii acestora își găsesc o mare parte din pregătirea lor pentru nevoile vieții. Învățământul este punctul de sprijin al propagării în toate domeniile și în centrul învățământului stă profesorul. Preocupările autorului interesează toate ramurile vieții noastre și acest fapt ne îndreptățește să recomandăm lucrarea în chestiune tuturor celor pe cari îi interesează pregătirea tineretului nostru forestier de toate gradele. Autorul constată «imensa declasare a tineretului nostru de azi» și găsește leacul în «pregătirea profesorilor într-o instituție specială, potrivită cu menirea lor».

Începutul bun se făcuse în 1918 «când România căzuse în prăpastia trașatului dela Buftea», prin înființarea seminarului normal superior ca o instituție cu menirea specială de a pregăti numai pe profesori. Dar, această instituție nu a fost înțeleasă, s'a atrofiat. Autorul cere generații sale să înțeleagă adevărul elementar și să se întoarcă la calea cea bună: «fără crearea unui seminar normal superior, reformarea în-

vățământului este cu neputință. Ar fi întocmai ca și cum ai vrea să alimenți un oraș cu apă, fără să îți seama de felul izvorului și de întocmirea «casei apelor».

M. D.

Nowoczesne ideeje w dziedzinie urządzania lasu i jego gospodarstwa, de prof. Władysław Jedliński.

Idel noi în știința amenajării pădurilor.

(Extras din *Lasu Polskiego*).

Într'un volum de 70 de pagini, profesorul dela școala din Varșovia, expune evoluția ideilor în materie de amenajament, dela originile lui și dela formele cele mai simple până în ziua de azi, la aspectele complexe sub care se preconizează.

E interesant modul cum expune — la început — legătura cauzală între diversele idei economice și metodele de amenajare cari au caracterizat diferitele epoci: în timpurile când lumea silvică nu se preocupa de cât de fiscalitate, au fost generalizate metodele pe suprafață («e cam stadiul în care ne găsim noi azi»), preocuparea de un raport susținut — care s'a lăsat mai târziu — a făcut să nască ideea exploatabilității și metodele bazate pe tipul pădurei normale, idela rentabi-

litații maxime a fost aceea care a condus în urmă dezvoltarea tehnicii amenajării, caracterizată prin metoda saxonă, dar fiindcă rentabilitatea nu a fost permanent garantată întrucât metodele respective nu au avut în vedere și asigurarea productivității, s'a trecut la noui metode—a lui Biolley, a lui Moller—care urmăresc în primul rând menținerea forțelor factorilor naturali de producție ca mijloc pentru asigurarea și a unei constante producții maxime.

După această expunere asupra evoluției ideilor în materie, într-o a doua parte a studiului său, autorul se ocupă să fixeze scopul or cărui amenajament: «legând cât mai intim și mai inteligent faptele culturale cu cele economice» să constituiască baza «sistemizării în spațiu, să dea posibilitatea îngrijirii factorilor staționali și să organizeze o producție intensivă dar sănătoasă».

Dar profesorul dela Varșovia găsește că metodele, chiar cele mai moderne, cum este acela a «controlului», legată strâns și de ideea codrului grădinarit, nu merg destul de departe cu preocupările lor în ce privește factorii staționali: îi menajează dar nu-i ameliorează.

Pornind dela aceste considerente autorul preconizează o nouă serie de metode proprii, pe care le numește «metode staționale» și în care firul conducător este preocuparea de a «stabili echivalența sau diversitatea factorilor staționali pe fiecare suprafață de pădure».

După cum această stabilire se face pe baza condițiunilor geografico-botanice sau pe baza celor sociologico-botanice, metodele se împart în 2 grupe: «phytogeografice» și «phytosociologice».

În cadrul fiecăruia este cazul să se analizeze o cale analitică prin examinarea factorilor staționali: temperatura, precipitațiile, umiditatea, etc. sau una sinte-

tică, care pornește dela examinarea fenomenelor fenologice.

Ideile lui Mayr, Warming, Rubner, Cieslar, Jedliński, pot forma punctul de plecare pentru metodele phytogeografice analitice, pentru cele sintetice Jedliński a dat o bază în lucrările lui anterioare asupra «limitel zonei de detaliu a distribuției speciilor».

Peșu metodele phytosociologice se va porni dela teoriile lui Morosow asupra tipurilor de arborete, dela acele ale lui Cajander asupra tipurilor de păduri, etc.

V. N. S.

Forstliche Rundschau, herausgegeben von prof. dr. *Heinr. Weber*, Freiburg i. B.

Neumann — Neudamm, 1928.

Revista forestieră editată de prof. dr. *H. Weber*, Freiburg i. B.

Fața de sporirea tot crescândă a literaturii forestiere, încă de acum 40 de ani s'a simțit necesitatea unei reviste resumatice care să înlesnească publicului forestier german orientarea în labirintul literar, greu accesibil chiar aceluia care au păstrat și vor să păstreze contactul cu mișcarea forestieră teoretică și practică.

Așfel n'a născut ca supliment al revistei *Allg. Forst-und Jagdzeitung*, așa numitul «*Forstliche Jahresbericht*» (darea de seamă a mișcării forestiere). Aceasta dare de seamă, întreruptă prin războiul mondial, din cauza dificultăților financiare n'a putut fi continuată decât pentru ani 1924 și 1925. Data fiind utilitatea, ba chiar necesitatea unei asemenea reviste, s'a ajuns astăzi, prin stăruința multora, la încheierea unui nou organ care își pune aceleași țeluri ca cel din trecut: *Forstliche Rundschau*. Noua revistă va apare trimestrial și este

concepută ca organ destinat a semnala — în câteva cuvinte sau mai pe larg — tot ce literatura forestieră mondială, în cursul trimestrului precedent, a dat publicității. Cuprinsul revistei este împărțit în două, după cum lucrările sunt scrise în limba germană sau într'un alt idiom.

Împărțirea materiei după disciplinele cunoscute ca cultura pădurilor, protec-tive pădurilor, etc., precum și Indexul autorilor înlesnește consultarea și folosirea articolelor.

Q.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 12, Décembre 1928.

Les forêts de pins à crochets dans les Pyrénées orientales.

Hotărât lucru, Francezii (în sărăci facă bine cunoscute toate masivele forestiere mai de seamă, fie din metropolă, fie din colonii. Așa se explică doar frecvența în «Revue de eaux et forêts» a atâtor monografii și descripții cu lux de amănunte a diverselor regiuni păduroase, descripții, cari cel puțin din punctul de vedere francez au o importanță deosebită.

Câți dintre noi ne cunoaștem bine țara, măcar sub raportul acesta silvic, sub raportul pregătirii și specialității noastre.

Este încă o datorie a celor cari au luat-o pe drumul cel bun în meseria noastră, a celor, cari au acumulat destul, pentru ca să poată da și altora, acelor, cari au citit și au umblat mult să imite exemplul colegilor francezi, chiar dacă în marginele țării noastre nu s'ar găsi prea multe lucrări de remarcă. Vor fi demerite de îndreptat.

Așa d-l F. de Falvelly se ocupă în articolul, cu titlul de mai sus, de pădurile de *Pinus uncinata* în Pirineii orientali.

Nu vom intra în amănuntele articolului, ci vom remarca numai, că deși această esență populează 70—80% din

pădurile muntoase ale Pirinellor orientali, totuși multă vreme, fusese socotită ca o esență secundară și nu i se dăduse nicio importanță. Abia dacă botanicii se interesau de acest pin, cu aptitudini de vegetație la altitudini mari. La 1200—1500 m. în terenuri accidentate, se părea că o exploatare rațională ar fi cel puțin riscantă.

Pe la 1890, serviciul forestier întocmi primele amenajamente în pădurile de *Pinus uncinata* din Pirineii orientali, aplicând metoda grădinaritului, amenajamente, foarte de un viciu inițial, prin adoptarea unor revoluții prea mari—180—240 ani.

Numeroși arbori au început să se usuce și până să se descopere pricina, faptul se atribuia rețelilor condițiilor de vegetație. Abia târziu s'a găsit dușmanul, o ciupercă—*Armillaria mellea*—al cărui miceliu se întinde dela arbore la arbore prin rădăcini și care avea o deosebită predilecție pentru indivizii de vegetația lăncezândă, pentru arborii imbatrăniți, din cauza prea marelui revoluții adoptate.

Când s'a bănuit cauza, s'a redus revoluțiile normale la maximum 140 de ani și s'a aplicat mai departe grădinaritul, dar nu prin extragerea de arbori individuali, ci prin largi ochiuri, pinul ce ne preocupă fiind o esență de lumină prin excelență.

Și astfel uscătura a dispărut, *Armillaria*

laria și-a redus pretențiile și pădurea de «pin à crochets» a început să se întindă treptat peste luminșurile și golurile de munte. Amestecul acestui pin cu molidul. Într-un timp și pinul silvestru încă a contribuit la dezarmarea ciupericii.

În ultimii ani 1924—1927, s'au făcut cercetări, găsindu-se că volumul la hectaar al acestor păduri este de 190—280 m³, ajungând chiar la 300 m³ la ha, sau în mediu 200 m³ la hectaar, de unde pentru întreaga regiune rezultă un volum de 3.500.000 m³, sau o producție anuală de circa 35.000 m³. Exploatarea a început, extrăgându-se mai întâi arborii uscați și deperisanți, o cale ferată electrică a înlesnit transportul lemnului, comercianții străini au fost atrași spre aceste locuri, valoarea lemnului s'a ridicat și astfel a căpătat o reală importanță, una din regiunile cele mai păduroase din Pirineii francezi.

L'application du régime forestier en Savoie.

Domnul J. Sornay se ocupă de pădurile din acea Savoie, care a rămas și va rămâne mereu departe inima unui italian de a unui francez.

Dacă nici astăzi silvicultura italiană nu este de imitat, se poate imagina, ce putea să fie la 1860—când s'a anexat la Franța în această provincie muntoasă de frontieră—Savoia.

Dacă mai adăugăm și năcuința autorului francez de a face să reiasă proeminent diferența dintre cele două administrații forestiere, apoi se explică tabloul degradant, sub care se înfașeau pădurile Savoiei la 1860, când au trecut sub administrația franceză.

Nici vorba de planuri și amenajamente, de o administrație și exploatarea rațională.

Oamenii se întreceau cu vitele la distrugerea pădurilor. Delicvenții erau toți locuitorii, inclusiv pădurarii, cari, igno-

ranți, analfabeți, cu nici un fel de cunoștințe silvice, mai erau și puținți, depinzând de comunele, proprietare de păduri.

Și, în lipsă de conștiința de slujbaș, cu teama însă de a nu fi concedat, când s'ar fi purtat aspru cu locuitorii, pădurarul nu numai că nu reprimă delictele, dar el însuși era un delictuent de mâna întâi «sans peur..».

Cei câțiva inspeciori forestieri nu părăseau savoarea biurourilor ihnite, pentru a întreba și sărmanele păduri, dacă sunt mulțumite.

Au venit francezii.

Au organizat imediat serviciul, numind agenți superiori și inferiori suficienți și, ca număr și ca pregătire și au pornit la lucru în plin.

Apoi au supus regimului silvic — nu fără mari greutate — 120630 hectare, după care s'a purces la delimitarea pădurilor, la măsurarea și amenajarea lor. Revoluțiile de crâng s'au prelungit dela 5—6 ani (cum erau înainte de 1860), la minimum 20 de ani, cu restricția, ca să se mențină în picioare toate rășinoasele din crânguri.

În ce privește pădurile de codru, s'au început târzi de ameliorare, pe suprafață, fără a se fixa deocamdată o posibilitate pe volum.

S'a procedat apoi la reprimarea delictelor, la îngrădirea pășunatului, la împăduriri și regenerări.

Și astfel, o politică prudentă, însoțită de o înțeleaptă aplicare a regulilor de cultură forestieră, și nu fără concursul timpului, aduse o îmbogățire repede a masivelor forestiere din Savoia, împotriva plângerilor și recriminărilor frecvente ai comunelor, proprietare de păduri, cari găseau adesea prea grea tutela administrației franceze.

N. N. Car.

JOURNAL OF FORESTRY.

November, 1926.

Editorial: Converting authorizations into appropriations.

Să se treacă de la autorizări la fonduri.

Printr'o serie de legiuiri, începută de la 1891, s'au pus temelile economiei forestiere federale a U. S. A. Îngrijindu-se în primul rând de constituirea unui domeniu forestier prin răscumpărarea pădurilor împărțite aproape pe nimic cetățenilor sau diferitelor întreprinderi, în epoca anterioară.

Ultimele legiuiri, în primăvara anului trecut aprobă în principiu:

a) a se mări domeniul forestier federal în curs de 3 ani, cu o suprafață în valoare de 8 milioane dolari, adică 1,3 miliard lei — Mc Nary Woodruff Act, — și

b) a se lărgi actualul program de cercetări forestiere pe deceniul 1928—1938 până în concurența sumei de 3,5 milioane de dolari, adică circa 6 miliarde lei. Numărați bine: șase miliarde lei pentru cercetări forestiere federale (în afara de cheltuielile făcute în acelaș scop de școli, cu hudget aparte, de diferite state, cu budget aparte, de diferite instituții private, cu budget aparte) pentru o perioadă de 10 ani. Am putea socoti că pentru deceniul ce urmează poporul din U. S. A. este dispus să cheltuiască minimum un miliard de lei anual pentru cercetări forestiere.

Cine cunoaște numai din auzite, din citite, știe că în U. S. A. sunt în economia forestieră americană și lucruri cari nu merg bine. Aceasta este adevărat și faptul are o explicație foarte firească — elementară de firească — asupra căreia nu insistăm aici. Dar, ceea ce nu se știe la noi este extraordinara îndârjire și hotărâre cu care poporul american înțelege să lupte spre a se îndruma pe calea blumelului, cale pe care acest popor — care

are o credință fetișă în religie și în școală — nu o vede decât în flacăra științei și a cercetării.

În toate țările trezite târziu la viața economia forestieră trece printr'o grea criză.

Americanii singuri au găsit calea cea bună spre a eși din împas și de aceea mișcarea forestieră din U. S. A. rămâne școală, în materie de orientarea economiei forestiere, pentru toate țările tinere cu o gospodărie silvică nouă, născândă, sau născută abia în ultimele câteva decenii.

Aprobările amintite, căci nu sunt decât aprobări principale în cadrul cărora se vor face bugetele anuale, pun două grele probleme forestierilor americani, grupați în «Society of American Foresters», cari, grație firii speciale a acestui popor și tradițiilor lor forestiere, își iau cu curaj și hotărâre asupra lor povara progresului silvic:

a) să lupte ca sumele aprobate (autorizate) să se și treacă efectiv în bugetele anuale și b) să se facă toate sforțările ca aparatul omenească de cercetători să fie în scurt timp perfect adaptat mijloacelor largi pe care națiunea înțelege să le sacrifice pentru investigațiuni științifice. Căci la urma urmei, forestierii rămân responsabili, față de națiunea, de eficiența sau de rodnicia sumelor cheltuite.

Iată gesturi de popor mare, ale cărui pilde și fapte pot ridica moralul forestierului din toate colțurile lumii.

Tropical forests and tomorrow, by Tom Gill. — Pădurile tropicale și ziua de mâine.

Europa este deja un ținut deficitar în ce privește producția și consumul lemnului. Ochii îngrijorați ai industriei și ai omului de stat se îndreaptă de mult spre rezervele lemnoase mai mult sau mai puțin problematice, ale Siberiei și

ale Caucazului, țările din apus încă de mult timp au început a studia și a elabora o «silvicultură tropicală» fiecare în coloniile sale. U. S. A., pentru încă 2—3 decenii nu numai că își poate satisface singură nevoile sale de lemn, dar poate încă și exporta în Europa, în Japonia și în America de sud. Totuși, și în acest ținut crește din ce în ce mai mult preocuparea pentru pădurile tropicale și în special pentru cele din America centrală și din America de sud (Ținutul Orenocului și al Amazonului). Până acum cercetători izolați, mai mult sau mai puțin susținuți de inițiativa particulară, animați și de spiritul lor practic și de pasiunea științifică și de spiritul de aventură și de explorare, au investigat misterele pădurilor tropicale; între aceștia numim întâi pe Samuel Record, dela Yale University, al cărui tratat clasic despre lemnele tropicale «Timbers of tropical America» este de sigur cunoscut multora.

Puterea unor asemenea cercetători izolați nu este suficientă pentru astfel de probleme uriașe și de aceea trustul forestier Charles Lethrop Pack—tot inițiativă particulară!—intemeiază «Fundația pentru cercetarea plantelor tropicale» pusă sub conducerea celor mai pricepuți forestieri cu experiență în asemenea păduri, fundație care timp de trei ani își trimite cercetătorii săi pe câte șase luni anual pentru cercetări în pădurile tropicale.

Fundația, pentru identificarea și studiul lemnelor de probă aduse—trunchiuri întregi din fiecare specie nou descoperită—își asociază pe prof. Record dela Yale University, pentru cercetarea însușirilor lemnului, laboratorii de tehnologie de pe lângă școala forestieră dela Universitatea din Michigan.

Autorul face un sumar al constatările făcute până acum asupra pădurilor tropicale, asupra perspectivelor pe cari

acestea le deschid economiei forestiere mondiale ale viitorului apropiat. Aceste fapte se pot rezuma precum urmează. Pădurile tropicale, în general foarte puțin cunoscute, au în adevăr o mare sufracțată, însă sunt mult mai puțin bogate în lemne prețioase decât s'ar crede. Exploatarea este foarte grea și foarte riscată. Regenerarea în specii de valoare este foarte nesigură și mult mai grea decât în pădurea din zonele temperate, întrucât condițiile staționale sunt în deosebi prielnice arbuștilor și plantelor fără valoare comercială. Insușirile lemnurilor ce se pot exploata sunt cu totul necunoscute sau diferite de ale lemnurilor cu a căror folosire suntem noi obișnuiți. Totuși, această ultimă perspectivă este mai puțin tristă, întrucât azi—cum știm și noi—«nu mai sunt lemne rele» și laboratoriile pot găsi pentru fiecare lemn nou, tehnica manipulării lui și genul pentru care este propriu.

Cercetările americanilor vor fi prețioase și pentru noi în ziua—tristă dar inevitabilă—când vom începe să importăm lemne.

The hardwood problem of the Northeast by Austin Cary. Problema esențelor forestiere foioase în N. Estul Statelor Unite Newengland, colțul de N. E. al Statelor Unite a fost primul colonizat acum 2—3 secole și primul în care s'au făcut exploatarea mari forestiere. În ținuturi inaccesibile și azi se scot numai rășinoasele de preț (pinus strobus, picea rubra) lăsându-se neexploatate foioasele (mes-teacăn, acerinee).

Sub adăpostul speciilor rămase s'au instalat din nou specii de valoare. Problema ce se pune este aceasta: trebuiesc secuite foioasele spre a se da posibilitatea de dezvoltare tineretului sau se lasă aceste foioase să crească până ce se vor putea valorifica? Problema se pune și la

noi, exact în aceiași, termeni în regiunea rășinoaselor.

Autorul arată că răspunsul depinde de situația locală, acolo unde se poate găsi curând o posibilitate de a exploata rentabil foioasele rezervate în trecut, acestea să nu se secuiască, în majoritatea cazurilor se hotărăște pentru secuire, arătând cum se poate face aceasta cât mai eficient și mai puțin costisitor.

Railway fire protection in Canada by Clyde Leavitt. Protecția contra incendiilor provocate de calea ferată, în Canada. Autorul, «Inspector de focuri» în comitetul căilor ferate canadiene studiază chestiunea incendiilor forestiere în pădurile aceluși ținut și arată rezultatele pozitive obținute prin grija de a preveni sau de a purceda energic la stingerea incendiilor declarate. Putem găsi sugestii prețioase pentru o epocă foarte apropiată, când și la noi incendiile vor căpăta... dezvoltarea... pe care o cere accesibilitatea crescândă a pădurilor noastre, abuzul de tăeri rase și extensiunea crescândă a arboretelor pure de molift create în urma acestor tăeri.

Betula Cordifolia, a well marked species in the Lake Superior Region. by C. O. Rosendhal. B. C. nu este o varietate a lui B. papyrifera, ci o specie aparte.

Staining living trees on the stump. by W. R. Brown.

Începând din 1924 societatea Brown (Brown Company) începe încercări de a colora lemnul arborilor în picioare, introducând, sub oarecare presiune, substanța colorantă în soluție prin găuri făcute în trunchiu, de preferință la partea inferioară a acestora. Asemenea încercări se fac mai de mult și în U. S. A. și în alte părți ca de ex. în Germania.

Încercările făcute dau rezultate exce-

lente pentru părțile trunchiului în care seva circulă abundent.

Autorul enumără în nouă puncte concluziile sale.

În laboratorul dela Madison scriitorul acestor rânduri a văzut lenme de fag, mesteacăn, paltin, etc., foarte frumos colorate în roșu, roz, verde sau albastru. Încercările promit rezultate foarte îmbucurătoare, cari pot fi curând aplicate în mare parte în pădure.

Interrelation of tree-killing bark-beetles (Dendroctonus) and blue stains. F. C. Craighead. Acelaș fenomen se observă și la arborii noștri de molid, atacați de Bostrychus sau Tomiscus. Prin galeriile săpate în coaja sau lemn pătrunde în acești specii de Ceratostomella (sau specii învecinate), ciuperca. Dezvoltându-se în lemn îl colorează în exterior, fără însă a-l deprecia, întrucât filamentele ciupercii în chestiune nu distrug chiar masa lemnoasă (pereții celulelor lemnoase) decât în regiunea perforajunilor subștri ale pereților celulelor. Literatură americană asupra chestiunii e de altfel foarte fragmentară. Literatură europeană, foarte bogată, ne-menționată.

A preliminary study of borer damage in stacked white pine lumber. by N. W. Hostley. Studii asupra pagubelor—foarte mari—cauzate de Callidium antennatum și Monochamus scutellatus în depozitele de cherestea de pinus strobus. Concluziuni pentru practică, în special pentru epoca debitării și stivuirii cherestelii respective. Literatură americană.

Relation of forest management to the control of white pine blister rust by Ernest E. Hubert. Europa a împrumutat din America Pinus strobus și i-a dat—în schimb—pe Chronartium, cel mai periculos dușman al

acestei specii, de o deosebită valoare pentru economia forestieră americană. Dușmanul acesta a lucrat întâi în N. E., în regiunea marilor lacuri, patria Pinului strobos. El a fost însă de timpuriu introdus și pe coasta de vest a U. S. A. prin Vancouver și acum de curând (1927) prezența lui se semnalează adânc în interiorul continentului, în așa zisul «Imperiu central» în statul Idaho, unde o nouă specie de pin — foarte prețioasă în acest ținut — pinus monticola, îl cade victimă.

Autorul arată greutatea mari de combatere față cu marea extensivitate a ținutului, cu inaccesibilitatea locală, cu numărul mare de specii de Ribes, enumeră măsurile de combatere elaborate până acum și alcătuiește un program pentru viitor.

Din cele 12 articole conținute de numărul de față al revistei recenzate, trei se referă la pagubele pricinuite pădurii sau lemnului. Din acest fapt și din recenziile numerilor anterioare ale jurnalului se vede importanța deosebită pe care americanii o dau entomologiei și patologiei vegetale cum și aplicațiilor ei în protecția pădurilor și a lemnului, — sugestia este limpede

Significance of an observed range by W. A. Showhart, un studiu asupra teoriei erorilor și aplicațiile acesteia în cercetări forestiere.

Seedlings versus transplants on the Michigan sand plains by R. G. Schreck.

Effect of density on seedling development by Jay Higgins. Dintre lucrările mari de împădurire în U. S. A. amintim întâiu pe cele din terenurile nisipoase din Nebraska — în condițiuni staționale asemănătoare intru câtva cu cele din ținutul nostru nisipos dela Hanul Conaki — și în terenurile de așezământ nisipoase din regiunea ma-

rilor lacuri, asemănătoare într-o oarecare măsură, cu cele din regiunile noastre nisipoase din sudul Orientii (unde, însă terenul este ceva mai fertil și clima ceva mai caldă). În primul caz se întrebuintează pentru împăduriri Pinus ponderosa (care ar putea fi încercat, la noi, în nisipurile din sudul Moldovei sau din estul Munteniei), în al doilea caz împăduririle se fac cu pinus banksiana. Din cercetări, al căror program este foarte interesant și se poate urmări și la noi în studii similare, rezultă că din punct de vedere tehnic și economic cel mai bun puiet de întreținut sunt cel de două ani, nerepicați, crescuți într-o densitate de 75 pe piciorul pătrat (9 dm²) sau ca 825 bucăți pe m². Puietii crescuți mai des sunt mai scumpi, dacă considerăm rezultatul final, pentru că procentul de prindere este mai mic și creșterea lor mai încetă, puietii crescuți mai rar sunt în adevăr viguroși însă prea scumpi. Pentru concepțiile noastre cifra dată mai sus (825 puietii de 2 ani pe m² de pepinieră) este prea mare, fapt este însă că în pepinierele americane puietii, sunt crescuți mult mai des de cât la noi.

Studies of the board foot, cubic foot, and cord units of wood measurement by the association of forest engineers for the province of Quebec. După părerea celor din Europa și a celor mai mulți dintre americani, una din cele mai mari slăbiciuni ale acestora din urmă rezultă din faptul că nu s'a admis încă sistemul metric de cât în anumite domenii, foarte restrânse, ale științei și ale economiei.

Sistemul unităților de măsură în practica forestieră sunt atât de complicate încât în America este o știință a parte să știi să măsoare lemnul.

În afara de aceasta sistemele de măsură diferă dela regiune la regiune și ca

atare cifrele nu sunt comparabile. Dacă mai ținem seama că nici în ce privește suprafețele, americanii nu au adoptat sistemul metric, se va înțelege ușor cu cât de mari greutatea poate urmări un european lucrări de cubaj sau de statistică forestieră americană sau un american lucrări similare europene. Din lipsă de unitate în sistemele de măsură, rezultă dificultăți a căror gravitate nu o poate aprecia decât cel ce a încercat-o.

Se afirmă că războiul mondial a fost prelungit cu două luni din cauză că unitățile de măsură la aliați (francezi de o parte, englezi de alta și în fine americani de alta) nu erau standardizate. S'au făcut în America numeroase încercări de a se adopta sistemul metric, dar cu rezultate, până acum relativ slabe. Mișcarea în favoarea standardizării crește însă și cu toate greutatea nebanuit de mari pe care le prezintă, adoptarea sistemului metric, sunt speranțe că cu timpul acesta tot va fi adoptat. O mișcare puternică pentru standardizarea unităților de măsură este în timpul din urmă susținută de secția silvică a Institutului Internațional de agricultură dela Roma.

Studiul citat aci este de folos celui ce este interesat în chestiunea standardizării unităților de măsură în materie de lemn și care vrea să cunoască unul din sistemele foarte complicate de măsură adoptate în Canada, unde haosul lor este tot așa de mare ca și în U. S. A.

M. Dr.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Nr. 25, Dez. 1.

Die Lage der europäischen Wald- und Holzwirtschaft nach dem Kriege,
von prof. Dr. Max Endres.

Situația economiei forestiere și a lemnului, în Europa, după război.

Este un articol de mare valoare intrinsecă dar mai ales de o mare valoare pentru silvicultorul și economistul român. Pentru că autorul, bine informat de situația din răsăritul Europei, discută cu competență aspectele sub care se prezintă problema și la noi, dar discuția nu este numai o critică, — nu în aceasta stă valoarea deosebită a articolului — ci prezintă și concluzii și soluții.

Idelle pe care le citim, profesorul Munchenez le-a expus într-o conferință ținută în Suedia în cursul lunii Octombrie 1928. A voit, în rezumat, să spună suedezilor că țările Orientului european risipesc lemnul — prin aceasta îi depreciază prețul și face nerentabilă gospodăria îngrijită forestieră — și să accentueze că țările fenoscandinave, cele mai bogate deplinătoare al acestui prețios material, trebuie să facă o politică forestieră și comercială sănătoasă, să constituie un centru de regulare și de echilibrare a economiei lemnului european.

Cum printre țările cari risipesc lemnul, România ocupă un loc de frunte în lista profesorului Endres, credința noastră este că articolul ar trebui cunoscut în extenso de cei chemați la noi să dea directive în materie.

Articolul e mare și e împărțit în 8 părți. El începe prin a constata că războiul, dacă a risipit mult din materia pădurilor noastre, le-a adus beneficiul ca opinia publică a început a se ocupa și a se îngriji mai mult de nevoile și lipsurile economiei forestiere. Urmează apoi o altă constatare: prețul lemnului stă sub indicele general de scumpete în țările cu valuta slabă și deasupra acestuia în țările cu valuta aur.

Într-o a treia parte mult dezvoltată discută politica de export cu orice preț, pe care o fac economiștii Poloniei, Jugoslaviei, României, Austriei, etc., spre a-și ameliora valuta — și arată că aruncarea fără socoteală a unei prea mari

cantități de lemn pe piața vestică produce o scădere — o bațjocorire — a prețului, or în aceste condițiuni puținul aur căl poate intra în țara respectivă e obținut cu prețul unor sacrificii economice cari întrec orice măsură. Urmează apoi o pledoarie convinsă pentru un raport susținut mondial în producția și consumul lemnului, — cerință de mare importanță și care trebuie să se realizeze cu toată opunerea negustorilor de lemne, cari în unilateralitatea judecății lor, ar voi să concureze chiar fierul în multe din întrebunșările lui.

Al cincilea capitol cuprinde considerațiuni asupra politicii de import a Germaniei, căreia autorul îi recomandă o taxă aproape prohibitivă pentru lemnul debitat. Articolul continuă cu 2 capitole asupra perspectivelor ce se deschid lemnului — și deci industriei forestiere — prin ultimele inovațiuni în prelucrarea lui chimică și mecanică, ca material de furai, ca celuloză și ca contraplacaj și termină cu un apel pentru «raționalismul în silvicultură», pentru solidaritate forestieră internațională care să conducă la economisirea lemnului, la ridicarea valorii lui și prin aceasta la ameliorarea economiei silvice.

Eichenstandort und Bodeneigenschaften von Oberforster Hans Barth.

Stațiunea stejarului și proprietățile solului.

«O lucrare în care se încearcă să se cerceteze legătura cauzală între sol și producțiune, care își găsesc expresia în bonitatea după înălțimea arborilor. E vorba de o cercetare fiziologică care supune unei considerațiuni aparte fiecare din factorii creșterii». În opoziție cu această metodă adoptată, există aceia a ecologiei experimentale, care chiar de la început contează cu un mare număr de momente paralele cari sunt date în natură. E vorba deci de o monografie

exactă a unei stațiuni, în care deosebiri în producție sunt considerate ca indiscutabile, dar li se caută cauza».

«Dacă se admite că rasa plantelor și modul de a le cultiva sunt aceleași în toată stațiunea cercetată, diferențele între creșterile în înălțime ale stejarului pot fi considerate și explicate ca funcțiune a modificării factorilor staționali».

Studiul începe cu o amănunțită cercetare a constituției asociației vegetale (arboresc și pătura solului) și trece apoi la o meticuloasă analiză a solului.

În numărul 21 al revistei găsim sfârșitul articolului și concluziile, cari nu sunt tocmai încurajatoare: «... trebuie de aceia să se considere ca un lucru imposibil clarificarea unui proces biologic cu ajutorul unei metode analitice astfel alcătuită».

Nr. 24, Dez. 15.

Finnische und Deutsche Forstwirtschaft, von K. Vanselow.

Silvicultura finlandeză și germană.

Continuarea articolului pe care l-am recenzat din Nr. 22.

După deslușirea calităților factorilor staționali în care se dezvoltă pădurea, acum urmează un studiu al factorilor culturali. Ni se detaliază cum s'a făcut cultura în trecut: igniculitura a fost un procedeu caracteristic în această țară, unde, pentru a se câștiga agricultura un petec de loc, se punea foc pădurei, se lăsa să ardă cel mai bun material pentru a avea în cenușă un îngrășământ.

Dar curând fertilitatea acestui sol se epulza și atunci agricultura îl părăsea pentru a veni în urmă pădurea să se instaleze singură. Aceste fapte explică în parte constituția arboretelor de azi, cu anin și molift.

După aceste considerațiuni, autorul

trece să examineze modelul cum se face cultura forestieră în Finlanda pe care o compară cu cea germană.

Preocupările pentru regenerare nu sunt mari. *Vegetația în regiunile sunt așa de favorabile ca pădurea se instalează ușor, fie pe cale naturală fie pe cale artificială.* Vânătorii nu e vătămător (nu sunt cerbi și căprioare în Finlanda) iar pășunatul este puțin vătămător acolo. Așa fiind «economia forestieră nu e construită biologic ci mai mult orientată după tehnica exploatareii». Se practică acolo un fel de grădinarit brut, care de altfel explică constituția neuniformă a arboretelor, aspectul lor în buchete uneori. Dar găsim aplicat și tratamentul codrului cu tăieri succesive, mai ales în arboretele crescute pe solurile incendiate. În special la pin suprafețele destinate tăerii se rânduiesc alternativ, în culise, iar tăerile se practică cu un caracter forte.

Popinlerole — rare și puține — servesc mai mult încercărilor de a introduce exotice.

În partea finală a articolului se arată că sub raportul producției și rentabilității pădurea finlandeză nu stă prea bine. Capitalul lemnos normal și repartiția claselor de vârstă este departe de ceea ce ar putea să fie. În schimb condițiile de vegetație și de regenerare se prezintă mult mai favorabil decât în Germania, nu numai ca consecință a climei dar și ca urmare a constituției neuniforme a arboretelor.

V. N. S.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST-UND JAGDWESEN.

12 Heft, Dezember.

1. An die Leser und Mitarbeiter
Prof. Dr. Alfred Dengler.

Către cititorii și colaboratorii.

În urma morții profesorului G. L. Schilling (30 Oct. 1928) redacția revistei «Zeitschrift für Forst und Jagdwesen» a fost încredințată d-lui profesor dr. Alfred Dengler.

În dorința de a promova știința și practica silvică, d-nsa face apel la colaboratorii să se străduiască să facă accesibile pentru practică, chestiunile de știință, iar observațiunile culese din practica silvică, să fie prezentate în așa fel, încât să reziste criticii științifice și să îndemne la noul cercetări.

Totdeauna face cunoscut, că revista va sta oricând la dispoziția tuturor acestora, cari vor să-și susțină păreri personale de specialitate.

În paginile următoare profesorul Wiedemann, face necrologul profesorului Schilling, fost director al Academiei silvice Hann.-Münden, director al stațiunii de experimentație dela Eberswalde și profesor de Amenajament la școala de silvicultura Eberswalde.

Schilling a fost cunosător adânc al comerțului lemnului, în care ramură a lucrat și a scris mult.

2. *Sollen wir noch fernerhin ausländische Holzarten anbauen?* von H. Baron Gayr.

Să mai cultivăm specii exotice?

Referindu-se la cele discutate într'un congres de silvicultură ținut de curând la Frankfurt a. Main, autorul arată, că în contra culturii exotice se aduc următoarele acuzațiuni:

- 1) Exoticele strică estetica pădurilor.
- 2) Speciile indigene satisfac în largă măsură cerințele culturale pădurilor: producerea de valori mari în timp scurt.
- 3) Exoticele sunt amenințate de dăgămănt numeroși din lumea ciupercilor și insectelor.

Convins de importanța speciilor exo-

tice în silvicultură, baronul Geyr se ridică contra acuzațiilor semnalate.

Simțul estetic în cultura pădurilor e util să fie luat în seamă, dar numai după ce au fost satisfăcute cerințele economice. Prin practicarea tăierilor rase din trecut și crearea de masive curate de molift în afara zonei lui naturale de vegetație, în Germania s'a păcătuț mult mai mult contra esteticei, decât prin introducerea exoticelor.

Când se argumentează că speciile indigene satisfac în largă măsură cerințele silviculturii privitor la producție, se neglijează rezultatele obținute prin cultura saică mului în Ungaria, nucului american (*Juglans nigra*) în Jugoslavia, *Pseudotsuga Douglasii* în Holanda și Anglia pe terenuri turbatoase, pinului negru (*Pinus austelica corsicana*) întrebuințat în Holanda la împădurirea dunelor, unde da peste 1000 m³ la ha și eucaliptul adus din Australia în țările cu climat mediteranean, pentru împădurirea terenurilor mlăștinoase.

Pe vremuri Europa însăși era populată cu specii mai numeroase ca azi. Multe din ele au pierit însă din cauza scoborării ghețarilor din spre nord. Munții Alpi fiind înalți și așezați ca un prag în drumul lor, le-au împedecat să se retragă spre sud.

În America și Asia, unde lanțurile de munți au direcția dela nord la sud, retragerea speciilor din fața ghețarilor, cari înaintau, s'a făcut în voce.

Reluarea pozițiilor pierdute de anumite specii în Europa n'a mai fost posibilă după retragerea ghețarilor din cauza obstacolelor de neînvinș: oceanul Atlantic între Europa și America, pustul cu platurile și climatul arid dintre Europa și Asia.

La acestea se adaugă rezistența fiecărei specii în parte în lupta cu celelalte specii.

Ca probă *Picea omarica* și *Pinus peuce*, care pe vremuri vegetau în Germania și acum cresc cultivate în Germania, Finlanda și Anglia pe terenuri turbatoase, nu se mențin în mod natural decât în peninsula Balcanică.

Silvicultorul e obligat să intervină pentru îndepărtarea piedicilor ce stau în calea întinderii ariei de vegetație a speciilor.

Cât privește faptul că speciile exotice sunt expuse atacului de insecte și ciuperci, trebuie să menționăm, că nici speciile indigene nu scapă de aceste calamități.

N'avem de cât să ne gândim la ciuperca oidium, care duce la pieire masivele de stejar din Slavonia și îngreunează regenerarea pădurilor de stejar din Franța și Germania. Pe de altă parte speciile exotice, chiar în patria lor sunt expuse la atacul dușmanilor importați de aiurea. Așa castanul (*Castanea vesca*) va fi eliminat din pădurile Americii de Nord din cauza unei ciuperci adusă din Japonia, iar o viespe adusă din Europa e pe cale să distrugă o specie de larice din Canada.

Astăzi cu perfecționarea mijloacelor de transport pe apă și în aer, posibilitatea ducerii germinilor rădăului dintr'un ținut în altul e cu mult ușurată. Contra lor va trebui să se ia măsuri de protecție.

Mai necesar ar fi însă, dacă s'ar face încercări pentru îmbogățirea pădurilor europene cu specii noi, căci în Europa pierderea unei specii va fi cu mult mai puternic simțită ca în America și Asia. În aceste două continente numărul speciilor rămase chiar în acest caz ar fi destul de bine reprezentat.

Metoda de întrebuințat în încercările noastre va fi cea deductivă, care ne obligă să cultivăm speciile în ținuturi cu condițiuni staționale similare celor din cari au fost luate, cât și cea inductivă, care ne permite să lucrăm și în

condițiuni în oarecare măsură deosebite de acelea.

Cunoașterea factorilor principali ai climatei, nu-i suficientă pentru determinarea unei regiuni proprii vegetației unei specii. Sunt factori climaterici, cum ar fi repartiția umidității în cursul anului, umiditatea relativă din atmosferă, vânturile și evaporația etc., cari pot avea un rol covârșitor în procesul de dezvoltare al ciupercilor și insectelor.

În orice caz trebuie ținut seama și de puterea de diseminare a speciilor și de rezistența lor în luptă cu alte specii.

Bazași pe aceste considerente, ne explicăm de ce în Europa reușește cultura speciei *Pseudotsuga Douglasii* din America de Vest, pe când o specie de larice din același ținut nu merge.

Cercetările să se facă pe suprafețe mari și numeroase în condițiuni de climă cât mai variate, iar observațiile fiecăruia să fie publicate.

3. *Naturerjüngung der Kiefer unter Umwandlung von reinen Kiefernbeständen in Mischbestände in der Oberförsterei Uetze (Bez. Lüneburg)*, von Oberförster Ritter.

În ocolul silvic Uetze, ale cărui păduri sunt constituite în mare parte din pin (*Pinus sylvestris*), s'a întrebunțat în trecut regenerarea naturală prin tăere în bande late de 60 m și lungi de 150 m, cu însămânțare laterală.

Dupa tăere se scoteau tulpinele din pământ, se ridică liiera și se mobiliza solul. Anul următor se aștepta însămânțarea. Rezultatul n'a fost prea mulțumitor. Trebuia să se facă complectări prin semănături sau plantațiuni.

Astăzi bandele se fac de 25-30 m lățime. Tulpinele se scot de asemenea din pământ, iar liiera se ridică primăvara până la stratul mineral al solului. Mobilizarea solului nu se mai face. Pri-

măvara următoare începe însămânțarea. Rezultatele sunt excelente.

Regenerarea merge mai greu, când solul e îmburuienit, sau nu se ridică liiera.

S'au făcut încercări pentru regenerare și prin tăeri succesive și s'au obținut deasemenea rezultate bune.

La tăerea de însămânțare în acest caz e nevoie să se extragă 2% din masiv, iar după 2 ani dela instalarea semințului să se dea din nou lumină.

Pentru crearea de masive amestecate și însănătoșirea solului se introduce în buchete gorun, *Q. rubra*, fag, mesteacăn, larice și Douglas.

Acestor specii li se dă avans de creștere, ca să nu fie copleșite de pin.

Costul introducerii speciilor de amestec se acoperă din vânzarea liierii.

Autorul îndeamnă pentru încercări privitoare la regenerarea pinului pe cale naturală și în alte părți din Germania. E convins că se vor obține rezultate favorabile.

4. *Die Gründung im Forstbetriebe. Erwiderung*, von Prof. Wiedemann, Eberswalde.

Îngrășămintele verzii în silvicultură.

Replică.

În cuprinsul articolului Wiedemann precizează afirmațiunile făcute în lucrarea: «Îngrășămintele cu leguminoase în Ebuath» pentru care li s'au adus acuzațiuni de Sichtung.

5. *Der Schlierbachswald und seine Zusammenlegung unter Berücksichtigung der Bildung kleinbäuerlichen Genossenschaften*, von Oberregierungs- u. Forstrat I. R. Hungerhausen Kassel.

Padurea «Schlierbach» și comasarea sa din punct de vedere al formării de obștii de țărani proprietari de pădure.

Padurea «Schlierbach», face parte din vestita pădure a Turingiei. E aşezată într-o regiune cu climă dulce. Specia principală care o populează e stejarul. Se exploatează pentru coaja de tăbăcil din timpuri străvechi. În decursul timpului a trecut din mână în mână şi a fost parcelată în numeroase rânduri.

Astăzi când coaja de stejar nu se mai caută atât de mult în tăbăcărie, exploatarea pădurii pentru coajă nu mai renţea.

Starea generală în care se găseşte pădurea din punctul de vedere al solului şi arboretului e destul de rea.

Pentru o mai bună administraţie s'a încercat comasarea numeroaselor parcele care o compun. Se expune detaliat metoda urmată în estimarea solului şi arboretului, întrucât legea prevede ca schimbul parcelelor să se facă pentru suprafeţe cam de acelaşi întindere şi clasă de fertilitate. Din aceasta cauză lucrarea este foarte anevoioasă.

Pentru păduri extrem de divizate, cum e «Schlierbachswald», autorul propune se institue obşti forţate. Administrarea şi cultura pădurii s'ar face în acest caz în comun. Drepturile de proprietate ar exista numai ideal. N'ar mai fi nevoie de împărţiri pe teren.

Prin aceasta s'ar ridica cu 10.000.000 m³ puterea de producţiune a pădurilor particulare mici şi foarte mici, din Prusia a căror suprafaţă totală trece de 5.000.000 ha.

În acelaşi timp s'ar micşora importul lemnului şi s'ar preveni pentru viitor lipsa materiei prime pentru fabricile de hârtie.

Prusia importă azi lemn de 300 milioane mărci anual.

Se recomandă trecerea prin parlament a legilor pe baza cărora să se ridice puterea de producţiune a pădurilor ţărăneşti.

Problema ridicată de Hungershausen e de mare actualitate şi în România. Adezea pădurile moşneneşti din ţara noastră nu completează decât ca suprafaţă păduroasă, şi nici de cum ca suprafaţa producătoare de lemn.

M. Răd.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN

Heft 12.

Bodenkündliche Untersuchungen im Aufforstungsgelände des Marchfeldes von Dr. Oetrud Schreckental.

Cercetări pedologice în regiunea de împădurii din Marchfeld.

Cercetările se fac sub conducerea cabinetului pentru soluri forestiere de pe lângă şcoala superioară de silvicultură din Viena şi urmăresc să stabilească calităţile solului atât sub raportul bogăţiei în substanţe minerale cât şi sub acel al proprietăţilor fizice, inclusiv circulaţia apei, pentru ca să stabilească influenţa pe care a avut-o pădurea şi în special acumularea humusului asupra calităţilor solului în nisipurile zburătoare din regiunea împădurită din Marchfeld (Austria).

Studiul începe printr'un istoric al geologiei acestei regiuni.

Solul variază mult dela un loc la altul. În multe locuri pietrişurile ies la suprafaţă, în alte părţi sunt acoperite de depozite secundare de lehm, humă sau loes. Ținuturile întinse au fost inundate de nisipuri fluviale care au procurat material pentru dunele de nisipuri zburătoare care au luat naștere.

Precipitațiile atmosferice care cad anual variază între 490 și 500 m. Uscăciunea este sporită și de marea permeabilitate a solului, ceea ce a contribuit după părerea autorului la formațiunea dunelor.

Lunile cele mai ploioase sunt Iunie și Iulie, celelalte luni sunt foarte uscate. Permeabilitatea solului și sărăcia de precipitații din timpul iernii fac ca vegetația să fie avizată numai la precipitațiile din timpul perioadei de vegetație.

Vânturile dominante, în timpul lunilor calde, sunt cele din direcția Sud-West.

Lipsa de productivitate a solului a atras de multă vreme atenția cercurilor conducătoare asupra acestui ținut. După multe studii și cercetări, după ce s-au făcut multe proiecte între carul și aceluși al irigației cu apă din Dunare, s'a ajuns la concluzia că îmbunătățirea productivității acestei regiuni s'ar realiza numai prin crearea unor păduri de protecție.

La 1880 adunarea regională a luat hotărârea de a se împăduri 1.400 ha. Independent de hotărârea oficialității la 1885 a început să ia filința și inițiativa particulară așa încât până la 1914 s'au plantat 1.757 ha între 1914 și 1924 s'au plantat numai 2.500 ha — de la 1924 până la 1928 — s'au mai plantat 1.514 ha.

Analizele chimice făcute au dovedit că solurile regiunii împădurite — în care dealțul s'au întins cercetările — sunt destul de bogate în substanțele minerale necesare plantelor — fosfor, potasiu, calciu — și că bogăția acestor substanțe este aproape aceeași în toată regiunea. Nu tot același lucru constată autorul în ceea ce privește proprietățile fizice.

Sub acest raport autorul, pentru sistematizarea cercetărilor, împarte solurile acestei regiuni în trei grupe, având ca punct de plecare proporția de pietriș.

După ce studiază cele 3 grupe, în concluzie autorul conchide:

Proprietățile fizice ale solului care sunt în strânsă legătură cu circulația apei, influențează mai mult vegetația ca proprietățile chimice.

Accumularea humusului care aduce cu sine un plus de azot, poate să atenueze în mare parte lipsa proprietăților fizice,

3 procente de humus au asupra proprietăților fizice aceeași influență ca 7,5 procente de substanțe argiloase.

Sportrea humusului în sol se poate căpăta prin diferite măsuri de gospodărie.

În acest din urmă scop autorul propune:

a) Acoperirea solurilor, înainte de plantare, cu crăci, pentru a se evita incendiile, crăcile trebuie să fie vechi, nu din exploatarea anului în curs, crăcile micșorează evaporația din sol și prin putrezire sporesc cantitatea de humus ceea ce ajută la formarea și pătrunderea rădăcinilor în sol.

b) Să se amestece pinul — pinul austriac s'a dovedit mai bun ca cel silvestru — cu foioase, salcâmul și mesteacanul s'au dovedit corespunzător acestui scop.

c) Deși lemnul nu este de prea mare folos, ținând însă seama că pădurile de aci au rol de păduri de protecție, autorul recomandă plantațiuni cu *Ailantus glandulosa*.

d) În solurile în care trebuie fixate înainte de plantare, autorul recomandă *Spartium scoparium* care crește bine în regiune și are proprietatea de a îngrămădi azot.

M. Patc.

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG.

Decembrie, 1928.

Kritische Würdigung der natürlichen Vorjungungssysteme vom Standpunkt des alpenländischen Forstmannes, von Ing. Hans Hufnagl.

Apreciere critică a sistemelor de regenerare naturală, din punctul de vedere al silvicultorului din regiuni muntoase.

Hufnagl cercetează toate sistemele de regenerare naturală ce se pot aplica în

regiunile muntoase, pentru a stabili care este sistemul cel mai convenabil, atât din punctul de vedere al regenerării cât și din acela al silviculturului din aceste regiuni. El ajunge la concluziunea că alegerea unui sistem optim din aceste puncte de vedere, este foarte dificilă.

Codrul grădinarit este posibil și favorabil în toate situațiile. Este foarte recomandabil micul proprietar, asigurându-i anual produsele lemnoase necesare. Din punctul de vedere al posibilității cultivării diferitelor specii și al realizării tuturor sortimentelor, Hufnagl consideră codrul grădinarit ca un sistem ideal, — căruia trebuie să i se dea mai mare atenție în proprietatea mare.

Codrul cu tăieri succesive e de mare importanță în regiunile muntoase intensiv cultivate. În acest sistem, există metode — ca aceea a tăierilor în fașii și aceea a tăierilor în marginea masivului, dar mai ales cunoscutul «Blendersaumschlag» — care asigură regenerarea în toate cazurile.

Deasemenea, bune rezultate s'au obținut prin tăierile jărdinatori.

Tăierile rase în fașii și în marginea masivului conduc în spre o formă de gospodărie mai intensivă (decât în cazul tăierilor pe mari suprafețe) și oferă mari avantajii în proprietatea mare.

Gospodăria forestieră se dezvoltă intensificându-se, prin apropierea de codrul grădinarit a pădurii de protecție, iar în cadrul acestui sistem, prin tendințele către așa numita «Baumwirtschaft», «economia arborelui».

Peste decenți, sistemele întrebuintate azi, vor face posibile cercetări interesante și rodnice în rezultate.

Theoretisches über Zellfragen der praktischen Forsteinrichtung, von C. Wagner.

Considerațiuni teoretice asupra unor probleme ac-

tuale de amenajament practic.

Unele publicațiuni apărute în ultimul timp, îi dau lui Wagner prilejul de a combate concepții (ce i se par eronate) cu privire la tehnica și scopurile amenajamentului. Nu intrăm în studiul acestei expuneri, dar precizăm că din toată aceasta polemică, Wagner ne apare ca apărător al supremației principiului cultural în gospodăria forestieră, neadmițând neglijarea sau forțarea culturii după socotelile și — mai ales — prevederile amenajistului.

Achtundzwanzig Jahre Bestandesverjungung im württembergischen Schwarzwalde Forstbezirk Calmbach von Dr. S. Ramon,

Douzeci și opt de ani de regenerare în ocolul Calmbach din Schwarzwald în Württemberg.

După o activitate de 28 ani la ocolul Calmbach, dr. Ramon își examinează trecutul și rezultatele acțiunii sale, cu atitudine critică omenesc posibilă.

Despre regenerările ce a realizat este mulțumit și le atribuie trudei sale neobosite, sistemului întrebuintat (al tăierilor în marginea masivului, după principiile «Blendersaumschlag»-ului), îngrijirii date solului și protecției semințurilor în contra animalelor.

C. D. Ch.

SILVA.

Nr. 49, Dec. 1926.

Chestiuni de actualitate din domeniul politicii forestiere, de silvicultorul-șef Köster din Gammertingen.

Orientarea socialistă a societății de azi se simte și în chestiuni de economie forestieră. Se cere ca pădurile, indife-

rent cui aparțin, să servească tot mai mult interesului general. Acest ideal poate fi ușor realizat în pădurile care sunt proprietatea statului, ceva mai greu în acele care aparțin celorlalte persoane morale, iar greu de tot în pădurile particulare, mai ales în cele de mică întindere pentru cari statul—autorul vorbește exclusiv de condițiunile din Prusia — până în prezent nu a avut solicitu-dinea ce ar fi fost de dorit.

D-*l* Köster care ne apare ca partizan al autonomiei proprietății forestiere private, arată binele ce s'a putut face prin sindicalizarea proprietarilor mici și prin organizațiunile corespunzătoare camerelor noastre agricole, dar recunoaște că rezultatele obținute sunt modeste. Așa fiind, preconizează și tot de odată limitează sindicalizarea forțată a proprietății forestiere mici care, după cât mi se pare nu prea e simpatizată în cercurile vizate.

În ce privește grija ce a arătat statul pentru proprietatea colectivă, găsește că ea a depășit adesea ori obligațiunea firească a statului, deoarece sacrificiile bănești consimțite în interesul acestor persoane au fost mari, mai ales în comparație cu cele făcute pentru proprietatea privată.

Autorul se declară partizan al supravegherei tehnice a proprietății colective, iar nu a administrațiunii directe prin stat. În sfârșit, tot în interesul folosului cel mai mare pentru obștie, își dezvoltă ideile asupra formării și limitării unităților administrative mai ales ale statului. Într'un post-scriptum d-*l* Köster ne arată că de curând în dieta prusiană s'a prezentat un proiect care caută să realizeze în mod practic supravegherea proprietății particulare și exprimă dorința ca lucrurile să evolueze astfel ca să nu se anunge la o tutelarizare exagerată.

Nr. 49 Dec. 1928.

Silvicultura la adunarea Heidemaa-schapp-ului (= societate anonimă pentru cultura bărăganilor) neerlandez în Arnhem. Raport al directorului silvic W. Emets, Marienholz de lângă Flensburg.

Autorul a fost delegatul uniunii forestiere germane la congresul întrunit cu ocazia jubileului de 40 de ani al societății pomenite. Congresul a fost internațional și a strâns la un loc reprezentanți ai Danemarcei, Suediei, Norvegiei, Franței, Engllterei, Belgiei și Cehoslovastiei. Acolo și-au dat întâlnire economiștii, agricultorii și silvicultorii. Autorul laudă organizațiunea desăvârșită a acestei întruniri care, mijlocind tutulor cunoștințe prețioase, trebuie considerată ca un mijloc de apropiere și de împăcare a națiunilor. D-*l* Emets insistă, cum e firesc, mai ales asupra chestiunilor silvice. În rândul întâi descrie lucrările ce au de obiect împădurirea a unei regiuni de bărăgane și turbiere în întindere de 76.000 de ha și relatează succesele și însușele obținute.

Cele din urmă au fost datorite faptului că s'a operat cu semințe de proveniență nepotrivită (Sudul Franței, Belgia) și cu specii ne la locul lor în tinuturile vecinice hătute de vânturi (Douglas), cele dintâi preparări judicioase a terenului, amendării lui, culturii premergătoare de lupini, în fine, în modul cel mai simplu, acoperirii solului cu vreascurile rămase în urma exploatărilor. Mai ales cultura premergătoare cu lupini dă rezultate excelente, deoarece prin produsele ei cheltuielile mari, făcute cu pregătirea terenului, sunt complect acoperite. Primeidia permanentă de incendii explică înălțarea turnurilor de observație cum

sunt de altfel uzitate și în Franța meridională, periclitată și ea de acest flagel.

În ce privește proveniența semințelor, cele de Riga și Norvegia pare că au dat rezultate excelente. Totuși, față de complexitatea chestiunii, autorul crede că încă nu este destul de elucidată pentru a permite concluziuni definitive. Dealtfel, această chestiune a fost judecată destul de importantă, pentru a forma obiectul unei conferințe, ținută cu ocazia acestei adunări. Apoi urmează descrierea încercărilor ce s'au făcut pentru lizarea nisipurilor aburătoare și a dunelor. La împădurirea acestor din urmă, grație conținutului bogat în calciu a solurilor, provenit din sfărâmarea scoicilor etc., se poate recurge — cel puțin în locurile adăpostite — chiar la foioase. De regula însă s'a operat cu *Pinus nigra corsicana* și chiar cu *Pinus maritima*.

În sfârșit d-nul En.els rezumă o conferință asupra evoluțiunii silviculturii din Suedia.

Nr. 50 și 51/52 Dec.

Creșterea arborilor lipsiți de crăci, de Dr. M. Kienitz, insp. silvic în retr., cu 3 gravuri.

Faptul că lemnul de lucru este cu atât mai apreciat cu cât este lipsit de noduri (crăci) a fost determinant încă de multă vreme pentru educațiunea arborilor în acest sens. Părerile silvicultorilor, dacă și intrucât elagarea arborilor în acest scop este admisibilă, diferă foarte mult. Autorul ne face istoricul acestei mișcări care începe încă în evul mediu — în crângurile compuse — și care poate fi urmărită în literatură, începând din secolul al 16-lea și până în zilele noastre. Mai ales în deceniul al optulea din secolul trecut alegerea se bucură de mulți partizani, iar administrația pădurilor statului din Prusia dispune pe acea vreme experimentarea sistematică a chestiunii. Aceste încercări

de fapt au fost conduse de autorul acestui articol, dar în urma părăsire. Totuși a urmărit dezvoltarea arborilor în care a experimentat, ceea ce îl pune astăzi în situație de a ne face comunicarea interesantă cuprinsă în articolul de față. Indemnul pentru aceasta a fost mai ales noua industrie a contra placajelor care are nevoie de lemne fără noduri, plătindu-le cu 40% mai scump decât pe cele noduroase.

Înainte de a reproduce concluziunile la care ajunge Kienitz, trebuie remarcată aserțiunea lui că creșterea arborilor în masiv strâns nu poate să garanteze acel grad de netezire a elementelor de valoare care astăzi e cerut de tehnica progresată. Deci, conchide dânsul, trebuie să recurgem la elagare și chiar la emondare în ciuda dificultăților economice și financiare cari s'ar opune dar cari, în limitele posibilului, pot fi înlăturate.

Autorul ne servește un material abundent — care însă pe dânsul încă nu-l mulțumește — adunat în zece locuri de experiențe (moliști) în care a operat și pe care le-a cercetat mai bine de 20 de ani. Rezultatul observațiunilor lui pe scurt este următorul. Pentru a obține efecte apreciabile, operațiunile — cari nu exclud obiceinuițele tăeri intermediare — trebuie începute din vreme, cam la vârsta de 25 de ani și în urmă repetate de 2 sau 3 ori, la epoci potrivite. Toate crăcile uscate trebuie căt mai aproape de fusa rețezate cu instrumente bine ascuțite. Dintre verticilele încă verzi, pot fi îndepărtate până la trel. Mai mult ar însemna o încercare prea crudă a rezistenței arborilor. Prin ridicarea verticilelor verzi, astfel limitată, arborii emondați nu perd organe cari au parte activă la alimentarea lor. E vorba de crăci și frunze crescute în umbră cari asimilează prea puțin. Disparițiunea lor are însă înăuriri funeste asupra elementelor dominate cari în urma acestei operațiuni încețesc și

chiar se usucă. Procedând în modul arătat, autorul a obținut în cele 10 locuri de încercare fusuri cilindrice lipsite complet de crăci până la înălțimi de 10 metri și mai bine. Fibrele lemnoase se desfășură în linie dreaptă și învăluie partea centrală noduroasă — cam 15 cm grosime — care nu este aptă pentru întrebuințări tehnice, cum sunt de ex. contraplaacejele. Negreșit gradul de intervenție și a determinat gradul de perfecțiune la care s'a ajuns. S'a demonstrat că elementele dominante care au fost elagate profita de operațiune în sensul dezvoltării mai viguroase a straturilor anuale, pe când cele dominante se resimt în sensul opus. Dacă însă se ridică mai mult decât 3 verticile verzi sau aproape verzi, diminuarea creșterilor poate fi constatată și la arborii dominanți. Sunt de altfel o mulțime de învațăminte ce pot fi deduse din studiul atent al cifrelor pe care autorul ni le prezintă, dar negreșit nu putem intra în toate amănuntele. Rămâne însă o chestiune importantă: cheltuelile ocazionate de migăloasele operațiuni de elagare. Autorul recunoaște că sunt mari, mai ales că materialul rezultat din operațiuni nu poate fi desfăcut decât în cazuri prea rare. Dar, limitând elagările la acele elemente (dominante) ale arborilor care într'un viitor depărtat vor forma singure masivul, crede că, față de plus valuta ce arborii câștiga prin asemenea operațiuni, ele sunt justificate și trebuie admise. Și în această privință ne dă oarecari cifre care ilustrează bine afirmațiunile sale. În sfârșit autorul reține că a operat numai în arborete de molift dar opinează că și alte arborete, compuse din orice esență, s'ar comporta în felul presupus numai că operațiunile să fie armonizate cu natura specifică a diferitelor specii.

Nr. 51—52. Dec. 19-8.

Un atac de bostrychizi în păduri de molid, de profesorul Bernhard.

Autorul articolului, profesor la Academia forestieră din Tharandt și fost șef al serviciului silvic din Saxonia, de câțiva ani este angajat de guvernul turcesc cu misiunea de a organiza serviciul silvic din Turcia. Vizitând pădurile de molift (*Picea orientalis*) ce se găsesc pe coasta estică a Mării negre, a constatat peste tot prezența unor bostrychizi. În primul rând pare a fi vorba de *Tomicus amittinus* sau de o specie (varietate) necunoscută în Europa. Atacurile s'au observat atât în arborete curate de molift, cât și în păcurile de același specie ce se găsesc diseminate în păduri de foioase. Ba, și indivizii izolați nu sunt disprețuiți. Pagubele pricinuite sunt considerabile.

Pentru valorificarea cât mai convenabilă a materialului, se studiază exportarea lui în Europa. Climatul potrivit și lipsa de îngrijire par a fi cauza înmulțirii enorme a bostrychizilor. Poate și generațiunea trienală care e probabilă contribuie la agravarea situațiunii. Se discută măsurile necesare pentru valorizarea lemnului uscat și cele de provenirea calamității în viitor. Un entomolog va fi angajat pentru a studia condițiunile biologice speciale bostrychizilor din Asia mică.

••

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Wien, Noembrie 1928.

Nr. 131: *Prețul chereștelor* pentru Germania la granița Bucovinei era la finele lui Octombrie: Marfa îngustă 3—6 m lungime, 39—42 Mărci; lata 42—46 M. Marfa de tâmplărie (R și HR) 90 M. pe m³.

Nr. 132: *Consumul de hârtie* în Cehoslovacia este în genere inferior altor țări ale Europei. Pe cap de locuitor se socotește anual 10 kg, pe când în Anglia de ex. ajunge la 35, în Statele-Unite la 75 kg (în România numai 3 kg, N. R.). În genere industria hârtiei din această țară lucrează încă după procedee vechi și neraționale, ceea ce nu-i dă putința de a concura în comerțul internațional.

Nr. 133: *Dela arbore la fierăstrău*, în America: Silviculturnul european își poate da seama cu greu de condițiile forestiere ale Apalachian-Mountain, cu imensele-i păduri virgine.

În strânsă corelație s'a dezvoltat și industria forestieră: Să se remarce că un ha de pădure în acest ținut dă ca 300 m³, din care rezultă 180—200 m³ cherestea.

Îndată ce s'a construit fabrica și instalațiile de transport. Incepe doborârea arborilor uriași, ce se face tot cu topoare. Mijloace mecanice nu s'au împământenit în această direcțiune. Scoaterea la căi ferate se face cu o mare varietate de procedee. Dela calea ferată lemnul este transportat, condus, debitat, rindeluit, stivuit, etc., numai prin foarte raționalizate procedee mecanice, cari, crușând munca manuală, asigură o desăvârșită execuție a lucrului.

Nr. 135: *Das rumänische Holzgeschäft im Sommer:* Dela jum. Iulie până la 15 Octombrie s'au exportat din România ca 30 000 vagoane cherestea, din care 22—25 mii vagoane pe mare. În comparație cu anul precedent, exportul în primele 9 luni 1928 înseamnă un minus de 20 mii vagoane.

Prețurile—în urma încheierii cunoașterii cartei—s'au fixat precum urmează (pe baza 4 m lung, 24 mm, tombant, lată, pro m³ fob: Grecia 65 Sh, Alexandria

65, Jaffa 73, Bulgaria 52, Italia 72—74, Franța 18 dolari cif.

Pe țări, s'au putut face bune afaceri în Grecia și Bulgaria unde — în urma cutremurului de pământ — s'a simțit nevoie de mari cantități de lemn de construcție. În Egipt importatorii reacționează în contra prețurilor fixate de cartelul român, ținându-se deocamdată în rezervă.

În Italia concurența jugoslavă, în Franța importul din Germania în contul despăgubirilor, opun lemnului românesc simptome greutăți. În Germania oferta țărilor nordice a diminuat importul din Bucovina. Ungaria în schimb preia anual aproape întreaga producție a Ardealului.

Prețul navilului s'a scumpit din cauza recoltei proaste din România, vapoarele fiind nevoite a încărca și în hambare cherestea.

Nr. 138: *10 ani de comerț de lemn în Cehoslovacia.* În primii ani de ființă ai statului cehoslovac comerțul de lemn a avut multe greutăți de învins din cauza deprecierei monetare, dificultății transporturilor, etc. Dela 1922 el s'a îmbunătățit simțitor, ajungând să reprezinte în 1923 ca 50% din excedentul exportului aceluși an, asupra importului general. Anul 1924 a însemnat cea mai mare cifră a exportului, 6,5 mil. m³, cifră care depășește desigur capacitatea de producție a pădurilor țării, dacă se ține seama de consumul intern. Excedentul acesta din 1924 se datorează în mare parte atacului catastrofal de Nonna în pădurile de pin, din combaterea căreia au rezultat nu mai puțin de 10 mil. m³ lemn rotund. Reacțiunea în contra exploatărilor prea extinse s'a produs mai ales cu începere dela 1926, an în care s'au exportat numai 223 mii vagoane, iar în 1927, 319.614 vagoane cifră, care după părerile comercianților cehi ar corespunde producției normale.

Nr. 139: *Die Folgen der Tarifierhöhung für die österr. Sägelindustrie*, de Dr. Flaischer J.

Administrația căilor ferate austriace intenționează să ridice tariful cu 12–23% pentru parii de mină, cu 4–17% pentru bușteni și cu 13–15% pentru cherestea, adică în medie generală cu 16%. Autorul demonstrează că — în starea ei actuală — industria austriacă nu poate suporta o sporire a tarifului mai mare de 5%, fără a fi periclitată în existența ei însăși.

Nr. 141: *Die rumänischen Staatsforste*, de D. A. Sburlan: O privire generală asupra modului de organizare a serviciului silvic român.

Nr. 142: *Die Kistenerzeugung im*
Anul Tone În procente din

1926 26.297.921 România 38, Cehoslov. 32, Austria 12, Jugoslavia 10, Polonia 8.
1927 28.120.303 Cehoslov., 37, România 24, Polonia 16, Austria 14, Jugoslavia 9.

După cum se vede, în 1927 România a cedat primul loc Cehoslovaciei, Jugoslavia, pe al 4-lea Poloniai.

Din România s'au importat: în 1926, 12.764.382 tone, iar în 1927 numai 9.179.534 tone. În acest ultim an s'au cumpărat din țara noastră: lemne de foc 6.892.872 tone, cherestea 1.657.493 tone, cioplitură de rășinoase 332.528 tone, lemn rotund 98.991 tone, parii de mină 61.626 tone, cherestea folioase 99.053 tone.

Exportul de lemne al României în Germania 1 Ianuarie—30 Septembrie 1928 a fost de 189.100 tone față de 131.300 tone în perioada corespunzătoare a anului 1927.

Nr. 145: *Über die Bedeutung der wissenschaftlichen Betriebsführung in der Forstwirtschaft und Holzindustrie*, v. Alois Kubice. Autorul crede că numai printr-o armonioasă concurență a producțiilor — respectiv silviculturii — cu

Sägebetrieb, v. Franz Rusa: O descriere a modului în care se pot folosi cu câștig deșeurile rezultate din scuturarea tivirea, refecarea scândurilor în fabricile de cherestea. Fabricarea cutțiilor de împachetat poate mări în mod neașteptat rentabilitatea.

Nr. 143: *Exportul de lemne al României* în primele 9 luni 1928 a fost de 1.317.440 tone față de 1.320.770 tone în timpul corespunzător 1927.

Decembrie.

Nr. 144: *Die ungarische Holzwirtschaft*: În noul-lei granițe Ungaria e nevoită să-și acopere trebuințele-i de lemne din țările vecine. În ultimii ani 1926 și 1927 a importat:

industria și comerțul lemnului, se poate ajunge la ridicarea acestei ramuri a economiei cehe, în acest scop propune ca pe lângă stațiunea de experimentare forestieră dela Adamov să se înființeze și secții pentru cercetarea celor mai potrivite metode de lucru în fabricarea de cherestea modul de folosire a deșeurilor, de uscare a materialului, etc. Rezultatele cercetărilor să fie apoi expuse și producătorilor particulari, spre folosire.

Papelkultur în Bulgaria: Pentru nevoile fabricelor de chibrituri și hârtie, ministerul de finanțe a cerut direcției forestiere să dea o mai mare atenție culturii acestei specii, a cărei lipsă e foarte simțită.

Nr. 150: *10 Jahre jugoslawisches Forstministerium*: Cu ocazia aniversării a 10 ani dela înființarea ministerului pădurilor în regatul vecin s'a publicat o dare de seamă asupra activității

acestula în deceniul expirat. S'au plantat 15.787 ha, s'au făcut amenajamente, drumuri. Deasemenea s'a unificat legea silvică, s'au perfecționat institutele de cultură silvică.

La Praga a avut loc în Decembrie 1928 un congres al proprietarilor de păduri ai micii antante(?), în scopul adopțării unei conduite comune, în ce privește politica forestieră.

Nr. 152: În primele 3 trimestre 1928 Ungaria a importat din Ardeal 17.840 vagoane (față de 12.561 tone în 1927) cherestea rășinoase și 42.368 vagoane (50.971 tone) lemn de foc.

Nr. 153/155: *Rumänalens Stellung zum internationalen Holzmarkt*: Piața de desfacere naturală a lemnelor românești sunt țările levantine. Totuși din cauza enormelor supra-exploatari din anii 1923—1926 producătorii au fost siliți să caute și alte debușuri, reușind să plaseze materiale tocmai în Anglia și Argentina. Mare greutate a însemnat în această direcție diferența de dimensiunare ce există între multiplele piețe alimentate de România. O ușurare a exportului s'a obținut prin încheierea cartelului între marii producători și prin stabilizarea leului.

D. A. S.

INFORMAȚIUNI

Mișcări în Corpul silvic

D-l ing. silvic V. Vasiliu s'a transferat după cerere la ocolul Pogoanele, pe ziua de 10 Februarie 1929, în locul d-lui ing. silvic D. Podeanu, care trece ca șef al ocolului silvic Butoești.

D-l ing. silvic Ilie Dumitrescu se transferă pe ziua de 10 Februarie a. c., dela O. Slobozia în ad-ția centrală a Casei Pădurilor, în locul d-lui ing. C. Calinescu, care trece în locul d-sale, ca șef al ocolului Slobozia.

D-l ing. Al. Chițu se transfera după cerere, dela ocolul silvic Bacău, la ocolul Baia de Arșeș, pe ziua de 15 Februarie 1929.

D-l ing. Mies Martin se transferă în interes de serviciu dela ocolul silvic Baia de Arșeș, în centrala direcțiunii Cluj, pe ziua de 15 Februarie 1929.

D-l ing. silvic I. Ardeleanu a fost transferat dela ocolul silvic Baling, la ocolul silvic Moneasa pe ziua de 1 Ianuarie 1929, iar pe ziua de 1 Februarie

1929, ca conferențiar al școlii de conducători dela Casa Verde.

D-l ing. silvic I. Rogculeș se transferă după cerere din serviciul central al Casei Pădurilor, ca șef al ocolului silvic Corund din Odorhel, pe ziua de 1 Februarie 1929.

D-l ing. silvic Ioan Păcurar a fost transferat după cerere din centrala direcțiunii Arad, ca șef al ocolului silvic Moneasa, pe ziua de 1 Februarie 1929.

D-l ing. silvic Ștefan Feștök a fost transferat după cerere dela ocolul silvic Sebeșul Săsesc, la direcția Arad, pe ziua de 1 Februarie 1929.

D-ii ing. silvic Coloman Wildmann se transferă după cerere, pe ziua de 15 Februarie a. c., dela ocolul silvic Dicio Săn Martin la ocolul silvic Mercurea Ciuc.

D-l ing. silvic Brăncuș I. a fost transferat în interes de serviciu dela ocolul silvic Mercurea Ciuc, la ocolul silvic Dicio Săn Martin pe ziua de 15 Februarie 1929.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

ADUNAREA GENERALĂ DIN MAI 1929

Problemele cari se vor discuta

I

Exploatarea și valorificarea pădurilor, privite față cu diversele forme sub care s'ar putea comercializa bunurile Statului:

- a) arendare sau închiriere
- b) regie publică comercială
- c) regie mixtă
- d) regie cooperativă
- e) concesiune
- f) o combinație din 2 sau mai multe din aceste sisteme.

Care din aceste forme ar fi mai potrivit pentru comercializarea pădurilor Statului și a persoanelor juridice, ținând seamă de rostul și rolul pădurilor, precum și de principiile fundamentale ale economiei forestiere?

II

Problema pășunatului în păduri

Este încă nevoie de a se mai afecta, pentru crearea de islazuri, porțiuni de păduri, ținând seamă de suprafețele deja afectate, în acest scop până acum, și de numărul vitelor?

Este în interesul economiei generale a țării să sacrificăm pădurile în folosul economiei vitelor?

Cum trebuie organizată administrarea și exploatarea islazurilor pentru a face posibilă creșterea unui număr cât mai mare de vite?

Prejudiciul enorm pe care îl aduce pășunatul caprelor în păduri, impune excluderea lor?

Pășunile de rezervă, cum trebuiesc amenajate și exploatare, în special golurile din munți și pădurile de baltă, în vederea dezvoltării economiei vitelor pentru comerț și industriei lăptăriei, în acest scop cum pot fi ameliorate aceste pășuni, precum și acele denumite pășuni alpine?

III

Punerea în valoare a terenurilor neproductive.

• • •

D-nii membrii sunt rugați să redacteze din vreme și să trimeată societății referatul lor.

De s b a t e r i

PROCES-VERBAL Nr. 2

Sedința dela 4 Februarie 1929

Prezenți d-nii: P. Antonescu, A. Atanasescu, M. Boldur, C. Bosoanca, M. Drăcea, Aurel Eliescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, A. Nedelcovici, V. N. Stinghe, M. St. Suhușeanu, D. Tomuța.

Sedința se deschide sub președinția d-ului C. P. Georgescu.

Se citește procesul-verbal Nr. 1 din 14 Ianuarie și se aprobă.

Se pune în discuție legea comercializării. Se arată de către d-nii C. P. Georgescu, A. Eliescu și M. P. Florescu, cum s'a adus în discuție la Societatea noastră acest proiect de lege.

D-ii *Drăcea*: Punerea în valoare a avuțiilor Statului și chiar a particularilor, este azi o problemă de actualitate. În acest scop se face apel la concursul capitalului străin. Legea actuală e o lege de principii generale. Pentru bunuri speciale se vor crea legi speciale, în cadrul legii de față, după cum rezultă din art. 2, pag. 54.

O altă problemă este *aportul capitalului străin*. Se prevăd ca sisteme de exploatare între altele, *regie publică de Stat* cu Consilii de Administrație, contabilitate proprie, bilanț propriu, apoi *concesiunea, regia mixtă*, etc. Toate convin pentru punerea în valoare a avuțiilor naționale. În A. G. I. R. s'a discutat ca al șaselea loc de inginer în Consiliul superior al administrării întreprinderilor și avuțiilor publice, să fie pentru un inginer silvic, bineînțeles afară de administratorul Casei Pădurilor, care poate fi și nesilvicultor. Pentru a pătrunde și inginerii români în aceste întreprinderi, s'a cerut proporția pe specialități, conform legii pentru încurajarea industriei naționale, adică repartizarea

procentului pe grupe de funcționari. Legea are o serie de îndrumări generale în funcție de considerații economice, celace asigură pentru generația viitoare de bușeuri noi de lucru.

D-l C. P. *Georgescu* arată că la 1924 la vechea lege, s'a obiectat de A.G.I.R. chiar în congresul ținut la Cluj (citește expunerea de atunci). Face spluciri din vechea lege spre a o compara cu cea actuală. La legea nouă d-l ministru Madgearu însărcinându-l să-i facă obiecțiunile necesare, le citește în plenumul ședinței.

D-l A. *Ellescu*: Noua lege e o fabrică de funcționari.

D-l C. P. *Georgescu* citește în continuare textul obiecțiilor.

D-l M. *Drăcea*: Legea actuală promite legi speciale pentru orice bun.

D-l V. *Stinghe*: Să nu ne opunem la proiectul legii comercializării. Cred că această lege este un punct de onoare pentru guvern.

D-l A. *Ellescu*, cred că principiul participării capitalului străin $\frac{1}{2}$ și $\frac{1}{2}$ este discutabil.

D-l C. P. *Georgescu*: Să nu ne temem că avem atâtea sisteme de comercializare și combinații. Capitalul va fi necesar pentru o mai bună rentabilitate, dar să avem și grija de viitor.

D-l *Drăcea*: Legea comptabilității publice cu formalitățile ei greoaie este înlăturată prin această lege.

D-l P. *Antonescu*: Preocuparea d-lui *Georgescu* este prea egoistă pentru păduri. Probabil că guvernul vrea să înlesnească și exploatarea pădurilor. Lipsa de bani la timp a făcut ca să nu avem o rentabilitate mai bună. A venit timpul ca să scăpăm de acele neajunsuri. Cred că intenția ministrului e bună.

În Polonia s'au reorganizat serviciile în vederea comercializării. E bine ca și la noi să se îmbunătățească legiuirile comerciale, deci cred că e o îndrumare în bine.

D-l M. St. *Suhățeanu*: Legea de comercializare face parte din programul economic al guvernului. Această lege era necesară chiar dacă nu se făcea împrumutul, căci trecem prin criza de față și din lipsa de venit a bunurilor Statului. Pădurile nu pot fi nici ele sustrate dela legea comercializării pentru a măli veniturile Statului, cu o condiție, să nu se atingă prea mult bunurile Statului. Să discutăm legea articol cu articol ca și la A.G.I.R. și să se facă un memoriu de către societatea Progresul Silvic, asupra modificărilor ce vom crede necesare.

D-l A. *Ellescu*: Această lege constituie un real progres față de legea anterioară, căci lărgeste numărul sistemelor de punere în valoare a bunurilor Statului, permite intrarea capitalului străin.

Ceiace mă sperie ca membru în consiliul de administrație al Progresului Silvic, este motivarea acestei legi, ca bunurile Statului să *renteze cât mai mult*. Cred că un desiderat ar trebui să se dea în sensul că *existența pădurii e necesară ca un bun rațional* și că în comercializare să se țină seamă mai mult de conservarea și refacerea pădurilor. Chiar după întoarcerea dela război, Take Ionescu se gândia ca să ne exploatăm mai intens pădurile pentru satisfacerea nevoilor de moment. I-am explicat atunci rostul pădurilor. Să atragem deci atențiunea celor ce vor legifera și să înlăturăm relele legii contabilității publice, care

nu mai corespunde vremurilor de azi, dar să intrăm în detalii, cred că nu este necesar.

D-l M. Boldur: susține că avizele consiliilor de administrație în chestiunile economice la noi ca și în alte țări (Austria, Germania) etc., să nu fie consultative. Pădurile nu sunt numai un bun care să dea numai venituri comerciale. Sunt venituri ca ozon, cursuri de ape, fixarea terenurilor stâncoase etc., care nu pot fi valorificate și crede că trebuie spuse, sub o formă, în moțiunea noastră.

D-l Oroșescu: Legea comercializării cu aplicare la păduri, poate avea o mare importanță asupra viitorului pădurilor. De aceea trebuie să dăm toată atențiunea acestei chestiuni, căutând a nu lăsa să treacă această etapă în evoluțiunea culturii pădurilor, fără a ne spune cuvântul nostru de specialiști și să nu lășăm numai altor factori grija să se ocupe de păduri.

Trebuie să accentuăm că punerea în valoare a pădurilor e unul din punctele urmărite de aproape în gospodăria noastră forestieră, și măsurile ce se vor lua de legiuitor trebuie să rămână în următorul cadru :

a) Să se lase toată latitudinea organelor pur tehnice asupra fixării condițiilor de exploatare.

b) Să se redea pădurilor o parte din beneficiul realizat prin exploatare, pentru îmbunătățirea și valorificarea fondului pădurăresc, în special prin construcții de drumuri.

D-l Pribolanu: Arată că legiuitorul nu a înțeles și nici din lege nu reiese că pădurile vor putea fi exploatate afară de prescripțiunile tehnice și că posibilitățile prescise de amenajamente pot fi exploatate și comercializate. În scopul ca Societatea să-și dea avizul, propune să se institue o comisie din trei consilieri care să formuleze o moțiune, care în urmă să se propună spre aprobarea Consiliului.

D-l Stînghe: Sunt două păreri:

a) Să intrăm în detalii asupra principiilor legii.

b) Să ne mărginim la considerațiuni generale.

Pădurea e un bun pentru că dă un folos prin rentabilitate, iar legea actuală tinde să scoată din acest bun maximum de venit. Exploatarea prin regle publică cointeresează deschide ferestrele. Legea prevede controlul, deci siguranța unei bune rentabilități. În această privință cred că n'am avea ce cere. Am cere ca cuvântul specialiștilor să fie luat în considerație. Cred că pe cale de amendament să ne spunem dolanțele, căci Statutul Societății ne impune să salvărdăm interesele corpului și ale pădurilor.

Dacă intrăm în detalii să le formulăm precis și motivate. De cățiva dintre noi să se alcătuiască o moțiune și apoi după ce va fi ratificată de consiliu să se înaltimeze celor în drept.

D-l Bosoancă: Trebuie societatea să intervină? Da. În ceea ce privește exploatarea legea nu atinge pădurile decât pe baze de amenajament. Ea tinde însă ca pădurile să fie mai rentabile ca până acum.

D-l Drăcea: Parcă ne apropiem de concluzie. Propunem ca:

1. Societatea «Progresul silvic» să se rializeze la modificările propuse de A. G. I. R.

2. Să se facă o moțiune, care în fond e platonica, cu schișarea rolului social al pădurii, despre raportul susținut etc., cere să nu fie prea mult în de-acord cu principiile comercializării.

D-l *Sînghe*: Să nu ne menținem la formule vagi.

D-l *A. Elioscu*: Legea constituie un real progres și perspective pe care nu știu dacă le vom vedea cu toții cei cari trăim azi. Pădurile nu produc suficient din cauza diversității proprietății. Să ne exprimăm totuși și grija de păduri, căci trebuie să luptăm pentru perpetuarea pădurilor. Azi suntem legați. Legea nu ne interesează numai pe noi. Principiile comercializării să nu tindă la distrugere și să se respecte rolul specialiștilor.

D-l *P. Ioan* revine la propunerea de a se institui o comisie.

D-l *M. P. Florescu*: Am ascultat liniștit toate obiecțiunile făcute asupra proiectului de lege. Pare-mi-se că se repetă cazul dela 1900, când țara trecând prin criză, s'au vândut pe nimic cele mai frumoase și valoroase păduri ale Statului pe termene de 20—25 ani, pe prețuri de robie, și chiar astăzi se mai exploatează din acele păduri și tot cu prețul din 1900. Sunt informat că consorțuri străine au și descălecat în țară și au și început a cerceta ultimele masive lemnoase ce mai are Statul. Chiar și în spatele marilor Cooperative azi au început tratativele acelor consorțuri străine. Societatea noastră ne fiind o Societate comercială, ci științifică, după cum spunea fostul președinte Kalinderu, avem datoria de a ne spune vederile clar, pentru a ne proteja pădurile. Cercetând statisticele așa cum sunt întocmite, putem afirma că nu prea avem suficiente păduri în stare de a fi exploatate, adică în vârstă de peste 60 ani.

Iată o mare întrebare ce ni se pune nouă. Și când ne gândim că avem atâtea nevoi urgente și de viitor de satisfăcut din rezerva de păduri, pare că o grijă mă cuprinde și cu această lege.

Dela război încoace pădurile au fost greu încercate, mereu li s'au cerut sacrificii.

De acela propun, întrucât și timpul e înaltat, să amânăm discuția pentru o ședință viitoare, astăzi fiind numai un schimb de vederi, dealtfel foarte utile. Celace face cinste Societății noastre, că s'a apersevat ca și colegii din A. G. I. R., cari ne-au susținut loial.

D-l *C. P. Georgescu* se rialiază în parte la cele spuse de d-l Florescu. Să amenajem pe viitor pădurile pe complexul forestier, acesta să fie punctul nostru de specialiști, și să luptăm și pentru conservarea pădurilor. Aceasta să o facă Societatea «Progresul silvic». Politica Integrală a pădurilor este diferită de politica banului, mai ales că rezerve forestiere avem puține. La amenaj. pe complexe să interesăm și Statul și particularii.

D-l *P. Antonescu*. crede că sunt mai puține păduri la particulari ca la Stat, adică din cele cari ar mai fi apte de exploatat. Totuși crede că și puținele masive ce au mai rămas, dacă ar veni în ajutor capitalul străin, în condițiuni favorabile, n'ar fi un rău pentru o mai bună a lor valorificare.

Ora fiind înaltată ședința se amână în continuare pentru Mercuri 6 Februarie ora 9 seara, la ordinea zilei va fi aceiași chestiune.

p. Președinte, *C. P. Georgescu*.

Secretar general, *M. P. Florescu*.

PROCES-VERBAL Nr. 3*Sedința de la 6 Februarie 1929*

Prezerți d-nii: P. Antonescu, Marin Drăcea, C. Bosoancă, Aurel Eliescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, P. Ioan.

Sedința se deschide la ora 9 seara sub președinția d-lui C. P. Georgescu. D-l *Secretar General* roagă Consiliul că, întrucât nu e în număr, să se rezolve chestiunile administrative urgente ale Societății.

1. Se aprobă reducerea cotizației anuale și a abonamentului la Revista, la jumătate din cost, pentru d-nii ingineri silvici pensionari I. Gugulianu, George Spielhaupter, Ion Fekete, Iuliu Drăgan și R. Schwartz.

2. Se reaping demisile din societate a inginerilor silvici Emeric Kolossy, George Spielhaupter și R. Schwartz, societatea dorind a-i avea continuu ca membri activi.

3. Se aprobă rambursarea sumei de lei 7000 plus dobânzile statutare moștenitorilor defunctului inginer silvic Aurelian Ionescu, fost șef al ocolului silvic Niculițel, sumă depusă pentru clădirea Căminului inginerilor silvici.

4. Scutește de plata sumei de lei 631 pe Societatea elevilor ingineri silvici dela Școala Politehnică pentru lumina electrică consumată în seara de 8 Decembrie 1928, cu prilejul festivalului artistic.

5. Se ia act de renunțarea d-lui inginer C. T. Constantinescu, în ce privește transferarea acțiunilor d-lui inginer Artur Koman asupra d-sale, rămânând astfel acțiunile tot ale d-lui Artur Koman.

6. Se aprobă ca restanțele ce le are la Societate d-l inginer Cornel Cînghița să le plătească în rate.

7. Se aprobă un ajutor de 200 lei liceului de fete din Dej.

8. Se aprobă plata a 2360 lei restul pentru coroana depusă la înmormântarea colegului Turmeanu.

9. Se aprobă 500 lei gratificație celor trei factori postali.

10. Cererea majorării salariilor personalului pe 1929 cât și rambursarea sumei de 4.099 lei opriți de societate pe 1927 ca impozit, asupra salariilor, se amână.

11. Se scutește de plata căminului studentul Pană Gheorghe pe timpul cât a fost găzduit în cămin, înainte de a fi admis ca bursier.

12. Se aprobă gratuit pentru zilele de 3 și 4 Martie sala de festivități a societății, pentru Adunarea generală a societății conductorilor silvici.

13. Se admit ca membri activi ai societății d-nii: inginer C. M. Tomescu, inginer Gh. Gh. Cioc, inginer V. D. Filip, inginer Eug. Fournaraki și inginer Absolon Pop, pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

14. Se aprobă inginerilor silvici C. Chiriță și Ilie C. Demetrescu, câte 20.000 lei ca împrumut pentru satisfacerea cheltuielilor de voiaj în misiunea de studii, cu obligația ca să-i restituie din salariile d-ilor ce au a primi dela Casa Padurilor pe lunile Martie și Aprilie 1929, în care scop vor face o declarație în acest sens la direcția personalului din Casa Padurilor.

15. Se pune în discuție principiile legii comercializării bunurilor statului. D-l *Drăcea* arată că prin acțiunea A. G. I. R. și a colegului inginer Mihăescu care e deputat și membru în secția respectivă, s'a obținut ca pe lângă

celi 5 ingineri, să se introducă în textul legii și al 6-lea «inginer silvic». Aceasta se datorește în parte și colegului nostru Florescu, care în ședința A. G. I. R. a reacționat la timp. În colo restul dezideratelor cerute de A. G. I. R. aproape toate ne-au fost satisfăcute.

D-1 *Aural Eliescu*: Să ne unim și noi cu dezideratele A. G. I. R. Insa în memoriul cel vom alcătui să cerem să nu se impue pădurilor un nou sacrificiu, căci pădurile interesează întreaga economie a țării.

D-1 *C. P. Georgescu* în continuare, arată că din discuțiunile avute cu d-1 Ministru Madgearu, i s'a făcut declarația că pentru păduri se va veni cu o lege specială. Așa că legea ține cont de principiile tehnice.

D-1 *Eliescu* crede necesar a se întocmi un memoriu și să se trimeata Camerei și Senatului.

D-1 *Drăcea*: În acel memoriu trebuie accentuată menținerea principiului raportului susținut de care factori politici nu sunt puși în curent.

D-1 *P. Antonescu*: Cred că e timpul ca să nu mai stăm indiferenți. Să fim bucuroși că s'a venit cu o asemenea lege, prin care ni se înlesnește sursele pentru punerea în valoare a pădurilor, însă înainte de ideia rentabilității, să se știe că avem nevoie imediată de ameliorări în păduri. Arată distrugerile de păduri în timpul războiului, lemnul acordat pentru școli din care mare parte s'a înstrăinat, lemnul acordat pentru I. O. V., lemnul acordat pe preț de tarif cooperativelor, care apoi a doua zi trece în mâna speculanților, lemnul acordat pentru C. F. R., poduri, funcționari la care se mai adaugă sacrificiul făcut pentru expropriere, pentru care ni s'a diminuat suprafața pădurilor cu peste 1.000.000 ha. Apoi exproprierea poenilor din mijlocul pădurilor, care periclitează existența pădurilor.

Azi mai mult ca oricând suntem amenințați de o criza lemnoasă, căci de fapt nu toate cele 6.000.000 ha cât se spun după statistica că ar exista în România, au o valoare economică reală, decât maximum 3-400.000 ha care sunt mai bătrâne. Crede necesar a se lumina opina publică. *Să se facă deci pentru viitor o politică forestieră altfel ca până acum.*

Orele fiind înaintate, Consiliul hotărăște:

O comisiune compusă din d-nii A. Eliescu, C. P. Georgescu, M. Drăcea, V. Stinghe și M. P. Florescu să întocmească, în timpul liber, un memoriu în sensul celor discutate, pe care-l va prezenta Consiliului, în ședința viitoare, după care apoi se va țipări și înainta factorilor politici ai țării.

Se hotărășie ca ședința viitoare să aibă loc *Joi 14 Februarie orele 4 p. m.*, punându-se la ordinea zilei, pe lângă celelalte chestiuni ce urmează a se rezolvi și chestiunea: Cooptarea unui membru în Consiliul de Administrație în locul ce se află vacant conform statutelor și discuțiuni în jurul Adunării generale din Mai a. c.

p. Președinte, *C. P. Georgescu*

Secretar general, *M. P. Florescu*

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa pădurilor

Diracția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în *Moni-
torul Oficial*, No. 121.020,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Iabiceni, pendinte de comuna Iabiceni, jud. Romanaj. proprietatea d-lui Orig. Rloșanu, în suprafață de 301 ha 5.300 m² din care pădure 268 ha 6.300 m². Regimul crâng compus cu 120 rezerve la ha. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 25 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Bălăneasa, pendinte de comuna Valen Res. jud. Bacău, proprietatea d-lui Al. T. Nicolescu, în suprafață de 39 ha 7.400 m² din care se pune în tăiere 12 ha 5.200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an pentru suprafața ce se exploatează. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Poiana Râul Alb, pendinte de com. Perigani, județul Argeș, proprietatea d-lui N. T. Băbeanu, în suprafață de 240 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 5 ani; nu se va tăia mai mult ca un parchet anual. Garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Poiana Râul Alb, pendinte de comuna Perigani, județul Argeș, proprietatea d-nei Marieta locot.-colonel Pomponi, în suprafață de 100 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 5 ani; nu se va tăia mai mult ca un parchet anual. Garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Poiana Râul Alb, pendinte de comuna Perigani, județul Argeș, proprietatea d-lui Pompiliu Băbeanu, în suprafață de 294 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 6 ani; nu se va tăia mai mult ca un parchet anual. Garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Polana Râul Alb, pendinte de comuna Perişani, judeţul Argeş, proprietatea d-lui Alex. Băbeanu, în suprafaţă de 276 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 6 ani; nu se va tăia mai mult ca un parchet anual. Garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi 23 Februarie 1929 în cabinetul nostru.

Ministru, subsecretar de stat (ss) V. Pojărcă

P. conformitate, Nedescrisibil.
Nr. 11.230 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Marcoteşti, pendinte de com. Răcăciuni, Bacău, proprietatea d-ilor Eugeniu A. Bunea, Ioan A. Bunea şi Maria A. Bunea, în suprafaţă de 111 ha 4.700 m² din care se pune în exploatare 107 ha 0.500 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 2.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiu Stănceasca, pendinte de comuna Mărcăneşti, jud. Muzcel, proprietatea d-lui I. I. Vigolanu, în suprafaţă de 18 ha, din care se pune în exploatare 16 ha 3.000 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiu Văcăreşti de Răstoaca, pendinte de comuna Domniţa Balaşa, jud. Dâmboviţa, proprietatea d-lui Ioan Bogdan, în suprafaţă de 44 ha 0.400 m² din care se pun în exploatare 33 ha 4.400 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 7 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Băleanca lotul No. 1, pendinte de comuna Băleni-Români, jud. Dâmboviţa proprietatea d-lui Barbu Catargi, în suprafaţă de 283 ha, din care se pun în exploatare 273 ha 1.000 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 15 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Păroaia, pendinte de comuna Fundeni-Frunzâneşti, jud. Ilfov, proprietatea Azilului Elena Otetelgeanu din Bucureşti, în suprafaţă de 83 ha 2.000 m² din care se pun în exploatare 81 ha 0.600 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Coglegi, pendinte de comuna Coglegi, jud. Prahova, proprietatea Azilului Elena Otetelgeanu din Bucureşti, în suprafaţă de 91 ha 2.000 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Ticu, pendinte de comuna Danecu, jud. Mehedinţi, proprietatea d-nei Adina Şirbel, în suprafaţă de 184 ha 9.900 m² din care se pun în exploatare 182 ha 4.400 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Rusca-Racea, pendinte de comuna Cărligăştii, jud. Fălciu, proprietatea Statului, uzulructură St. Episcopole a Huşilor, în suprafaţă de 300 ha, din care se pun în exploatare 291 ha 1.200 m². Regimul crâng simplu; în parcela B. să se lase caie 60 arbori de rezervă în hectar, alieşi din cel mai gros, de esenţă stejar şi pe cât posibil uniform repartizaţi. Revoluţia normală şi exploatarea în 24 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiu Văcăreşti de Răstoacă, pendinte de comuna Domniţa Balaşa, jud. Dâmboviţa, proprietatea d-lui G. Brebenel, în suprafaţă de 44 ha 8600 m² din care se pun în exploatare 34 ha 4600 m². Regimul crâng simplu. Revo-

Revoluția normală 7 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

jj) Regulamentul de exploatare al pădurii Popeni-Fruntășani, pendinte de comunele Popeni și Fruntășani, jud. Tutova, proprietatea d-nei Sofia M. Zaphiratos, în suprafață de 490 ha 6.200 m², din care se pun în exploatare 279 ha 9.000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

kj) Regulamentul de exploatare al pădurii Samurcaș, pendinte de com. Gura-Sărășii, jud. Buzău, proprietatea d-lui Laurențiu Zara, în suprafață de 125 ha, din care se pun în exploatare 120 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 8 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

lj) Regulamentul de exploatare al pădurii Strunga Crivești, pendinte de comuna Strunga, jud. Roman, proprietatea d-lui Emanoil Manolescu, în suprafață de 54 ha 5.000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

mj) Regulamentul de exploatare al pădurii Gâsca, pendinte de comuna Mircești, jud. Vaslui, proprietatea d-lui Raul Sculy Logothelidis, în suprafață de 31 ha 4.749 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 14 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și art. adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 28 Februarie 1920 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) I. Mihalache

Pentru conformitate, *Nedescitabil*
Nr. 12 214 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Ionești, pendinte de comuna Ionești, jud. Vâlcea, proprietatea Maria și Dumitru Scărlătescu, în suprafață de 35 ha 1920 m², din care se pun în exploatare 20 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiul respectiv și articolul adițional anexat lucrării sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 2 Ianuarie în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) I. Mihalache

p. conformitate, *Nedescitabil*.
No. 53 979

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Studiul sumar de exploatare al pădurii Arsura, pendinte de com. Ojduța, jud. Trei Scaune, proprietatea Soc. Transilvania, în suprafață de 9 ha 2.100 m². Regimul codru cu 2 țări succesive la interval de 20 ani. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Studiul sumar de exploatare al pădurii Malnașteje, pendinte de comunele Ghemina și Zăbala, jud. Trei Scaune, proprietatea companiei din Marale în suprafață de 21 ha 9.400 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Secu-Iod și Rușu, pendinte de comunele Baniolă și Fîlea, jud. Mureș, proprietatea familiei Ellettó din Reghin, în suprafață de 51 ha 6.400 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Iligești, pendinte de comuna Iligești, jud. Câmpulung-Bucovina, proprietatea posesorului Iligești, în suprafață de 188 ha 8.000 m². Regimul codru cu 2 tări succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani și cu garanția de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Făgetul, pendinte de comuna Moghiz, jud. Țârnava Mare, proprietatea d-lui Ioan Maler, în suprafață de 579 ha. Regimul codru cu 2 tări succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 84 și cu garanția de împădurire 1.500 lei fiecare hectar pentru pădurea ce urmează să se pună în exploatare și autorizația de tăiere să nu se dea până nu se completează garanția la lei 1.000 de ha pentru cele 61 ha exploatate în perioada 1923-1926 și nerogenerate complet. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei Dobogani, pendinte de comuna Dobogani și Filia, jud. Odohei, proprietatea posesorului Dobogani, în suprafață de 2.287 ha 6.100 m² din care pădure 1.692 - 8.900 m². Regimul codru cu 2 tări succesive seria I-a și a II-a și seria III-a pădure de protecție codru grădinarilor. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani și cu garanția de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar.

Dispozițiunile cuprinse în amenajament partea finală cap. 37 și 41 se schimbă în felul că tăerile să se facă numai la interval de 10 ani, iar prin aplicarea tăerilor de ameliorare se vor extrage numai arborii uscați în completă depreciune și din dominații cu condițione ca masivul să nu se deschidă. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajate, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silv., luându-se drept delimitare situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară

Constatăndu-se însă în urmă că arădările din aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fișărilor sunt executorii

Art. 4 și ultimul — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi 28 Februarie 1929 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) I. Mihailescu

p. conformitate, Nedescitabil,
Nr. 12212929.

Art. 1. — Se aprobă de noi

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Drăganu, pendinte de comuna Drăganu, jud. Argeș, proprietatea d-lui D. C. Popescu, în suprafața de 23 ha 1.000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 2 ani. Garanția de reimpădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Leșile Morteanca, pendinte de comuna Leșile Mosaic, județul Argeș, proprietatea d-lui Badea Neculescu, în suprafața de 107 ha 9.990 m² din care se pune în exploatare 32 ha 5.400 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani pentru suprafața ce se exploatează. Garanția de reimpădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Corbu Valea-Mică, pendinte de comuna Vlăduți județul Muscel, proprietatea d-lui N. Marian, în suprafața de 42 ha 5.600 m², din care se pune în exploatare 18 ha 5.500 m². Regimul crâng cu 25 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 1 an pentru suprafața de exploatat. Garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Cracul-Lupului, pendinte de comuna Ilavă, județul Mehedinți, proprietatea d-lui N. V. Popescu, în suprafața de 41 ha 7.600 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Teișul, pendinte de comuna Zlotești, din

Județul Teleorman, proprietatea moștenitorilor Const. Zlătescu, în suprafață de 18 ha 4 500 m², din care se pune în exploatare 6 ha 1 500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani pentru suprafața ce se exploatează. Garanția de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Prilipca lotul Nr. 2, pendinte de comuna Văculești, județul Dorohol, proprietatea d-rei Aglala Dintevici, în suprafață de 43 ha 9.500 m². Regimul crâng cu 100 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire de 100 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Cârâpcești-Brătulești, pendinte de comuna Cârâpcești-Brătulești, jud. Tulova și Tecuci, proprietatea d-nei Smaranda Sculy în suprafață de 218 ha 4.500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 6 ani, țerca făcându-se numai cu toporul și numai între 15 Septembrie și 1 Aprilie a fiecărui an. Garanția de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolului adițional anexat fiecărui sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi 28 Februarie 1929 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) I. Mihailescu

p. conformitate. *Nedescrisibil*
Nr. 12.218.929.

Art. 1. — Se aprobă noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Băica, pendinte de comuna Feleac jud. Someș, proprietatea d-lui Wächter Gheorghe și alți 47 locuitori din comuna Chiralea din jud. Năsăud, în suprafață de 65 ha 9000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Seaca, pendinte de comuna Streza-Cârțișoara, jud. Făgăraș, proprietatea logiilor urbaniștilor Streza-Cârțișoara în suprafață de 441 ha 7000 m² în două serii: seria I-a 64 ha 8000 m², seria II-a 331 ha 1000 m², din care se pune în exploatare 385 ha 9000 m². Regimul codrul cu modalitatea de tratament, codru cu țieri succesive. Revoluția normală 140 ani, pentru seria I-a și 80 ani pentru seria II-a; exploatarea în seria I când arborii vor atinge vârsta de 140 ani, iar seria II-a în 80 ani. Clasa economică A. nu poate fi socotită ca păgune împădurită și nici nu poate fi dată păgunatului, decât numai în condițiunile prevăzute în art. 16 din Codul silvic, adică când va avea vârsta mai mare de 20 ani. Garanția de împădurire pentru seria II-a (clasa economică B.) unde se fac țieri succesive lei 1000 la hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Studiul sumar de exploatare al pădurei Hodel și Pustle, pendinte de comuna Sinterlag, jud. Someș, proprietatea d-lui Leopold Goldstein, în suprafață de 17 ha 7100 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Rogiori, pendinte de comuna Sânlob, jud. Bihor, proprietatea comunei Rogiori, în suprafață de 95 ha 7300 m². Regimul crângul cu 60 rezerve la ha de esență stejar, din cele mai groase, bine conformate și uniform repartizate. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani, operațiunile culturale nu se vor face decât la vârsta de 12 ani și după un plan ce se va supune aprobării Casei Pădurilor. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurei Pustle, pendinte de comunele Sinterlag și Târnău, jud. Someș proprietatea d-lui Moritz Blatt și Satir Fani Parcaș, în suprafață de 11 ha 7000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Măgura, pendinte de comuna Hîșna, jud. Bihor, proprietatea d-lui Eugen Hyl, în suprafață de 124 ha 0900 m² din care se pune în exploatare 96 ha 2200 m² în serie I; seria I de 9 ha 7800 m² și seria II-a 86 ha 4400 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, seria I, exploatarea în 40 ani și seria II-a

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție :

Redactor-șef: Stinghe Vintilă

Membrii :

Drăcea Marin **Tănăsescu Mihail**
Ioan Petre
Secretar de redacție: Ștefănescu-Suhățeanu M.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1928 :

Președinie : M. Tănăsescu

Vice-Președinie : { **C. P. Georgescu**
M. Drăcea

Secretar general : M. P. Florescu

Casier : Dem. Grozescu

Secretari : { **Victor Priboianu**
M. Ștef.-Suhățeanu

M e m b r i i :

Antonescu P.	Lazăr Horia
Atanasescu A.	Năstăsescu Gh.
Boldur M.	Nedelcovici Ath.
Bosoancă C.	Popescu Alex.
Eliescu A.	Popovici Gh. N.
Ioan Petre	Stinghe Vintilă
Ionescu Andrei	Tomuța D.

Cenzori: Crăteru Ovid, Leon Vasiliu, Sculy Xenofon.

Cenzori supleanți: Ioan Botescu, Ioan Florescu, Fonai I.

Prețul abonamentului :

Pe un an	300 lei
» » » pentru membrii Societății	200 »
» » » pentru conducători și brigadierii	75 »
Numărul	25 »

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A. Str. Parlamentului, 2

revoluția normală 20 ani, exploatarea în 10 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Lupel, pendinte de comuna Ojdula, județul Trei Scaune, proprietatea școlii rom. catolice Mălina, în suprafață de 1100 m². Regimul codru de țări rase. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an și garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Studiul sumar de exploatare al pădurii Pârâul Lupel, pendinte de comuna Ojdula, jud. Trei Scaune, proprietatea bisericii rom. catolice din Mălina, în suprafață de 5 ha 6700 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an și garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii La Doșu, pendinte de comuna Almaș-Seliște, jud. Mureș, proprietatea bisericii ortodoxe Almaș-Seliște, în suprafață de 15 ha 2000 m². Regimul crâng simplu, în parcelele 1 și 2 să se la e 80 rezerve la ha, iar în parcelele 3 și 6 câte 40 arbori din cei mai groși, bine conformați și uniform repartizați. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Ohera Hibrand, pendinte de comuna Sân-gheorghe, jud. Mureș, proprietatea d-lui Adalbert Marialty, în suprafață de 57 ha 6.000 m². Regimul crâng cu 30 rezerve la hectar. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare ha. Exploatarea se va începe cu arboretele mai mici decât revoluția normală, admisă de 20 ani. Aceasta impus de faptul că țările nu sunt continue. Se vor tăia arboretele cu vârstă și mai mare de 20 ani, iar în revoluția li-a țările vor fi normale. Garanția 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Corlățele, pendinte de comuna Naștalău, jud. Sălaj, proprietatea d-lui Adalbert Banffy, în suprafață de 53 ha 2500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept delimitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constătându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronai sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecărui, sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 28 Februarie 1929 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) I. Kihalache

p. conf., Nedescitrabil.

Nr. 12 216 1929.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

STUDII REFERATE

ASUPRA PREZENȚEI PINULUI SILVESTRU

IN

MUNȚII VRANCEI¹⁾

de D. A. SBURLAN

Ing. silvic

Cunoașterea ariei și condițiilor naturale de vegetație a speciilor forestiere și aprofundarea chestiunii de alternanță, de succesiune vegetală a dobândit în ultima vreme o importanță așa de mare în silvicultură, încât cea mai mare parte din cercetătorii mai noi ai fenomenelor naturale din pădure, le pun la baza culturii acestora. Probleme cari altădată nu și găseau o explicație plauzibilă, capătă în lumina nouilor cercetări o deslegare simplă și perfect verificată, lămurind deplin o serie de fenomene ce erau odinioară socotite drept «capricii ale naturii».

1) În timpul stagiului de lucrări practice, făcute în anul 1921 la Ocolul silvic Soveja, jud. Putna, mi-a fost atrasă atențiunea în mod deosebit de prezența și vigoaroasa creștere a acestei specii forestiere, puțin cunoscută în literatura forestieră românească. O parte din observațiunile mele le-am notat într'un memoriu deus la fosta Școală de silvicultură, ele au fost folosite de d-l G. P. Ambrăscu în lucrarea sa: «Contribuțiuni la studiul răspândirii rășinoaselor în România». Verificându-mi de atunci și în alte părți observațiunile făcute și vedând o parte din literatura străină asupra pinului, găsesc nimerit să redau aici o descriere succintă a condițiilor de vegetație și a importanței forestiere a acestei specii în regiunea Vrancei.

Natura nu cunoaște însă arbitrarul, ea se guvernează după legi bine definite, pentru a căror complectă descoperire spiritul omenesc va trebui să desfășoare încă multe străduințe.

«Totul în natură este schimbător și «curge», iar vremea atinge deopotrivă viu și mort» spune Morosov. Iar pădurea — dacă lăsăm la o parte aparenta rezistență a formelor sale actuale — este supusă aceluiași legi: și ea «curge», și ea se găsește în vecinică schimbare și nu reprezintă nimic fix, nici în timp, nici în spațiu. Numai că, perioadele în care se produc în mod natural în pădure schimbări aparente pentru slabele noastre simțuri, sunt așa de lungi, că nu numai viața limitată a omului, dar însuși timpurile istorice ale omenirii sunt neînsemnate în comparație ele.

În mod practic vorbind, alternanța speciilor forestiere este rezultatul luptei pentru existență a acestora. Rezultatul final al acestei lupte și ca atare schimbările ce se produc în pădure sunt condiționate de modul cum se comportă fiecare din specii față de condițiunile edafice și climaterice și în fine de proprietăți biologice specifice fiecărei specii, proprietăți cari îi aduc acesteia anumite avantagii în lupta sa, ori o pun în inferioritate față de celelalte.

În genere lupta în pădure ia naștere în momentul în care condițiunile staționale oferă — sau încep a oferi — posibilități de dezvoltare mai multor specii deodată. Învingătoare este aceea, care este mai adaptabilă la mediul respectiv: lumină, umiditate, hrană etc. Negreșit și modul cum intervin în luptă factorii «sociali» ai vieții în păduri, relațiile vegetalelor între ele sau cu animalele, pot avea un rol hotărâtor în rezultatul final al luptei.

Morosov crede că mai ales amestecul omului, fie el arbitrar sau intenționat, creator sau distrugător, direct sau indirect, influențează foarte puternic desfășurarea luptei. În această privință omul este în general factor regresiv, nu evolutiv. În lupta pentru existență din pădure, care în condițiuni staționale date se poate rezuma în aceea, că speciile ușor adaptabile la mediu, frugale, pioniere sunt înlocuite treptat prin specii din ce în ce mai pretențioase, intervenția omului înseamnă aproape totdeauna un «salt înapoi» în evoluția naturală a pădurii.

Considerațiunile de mai sus ne vor înlesni să înțelegem o seamă de observațiuni făcute în legătură cu condițiunile de vegetație ale pinului în regiunea menționată.

Înainte de toate trebuie să insistăm asupra faptului că pinul silvestru este în Vrancea o specie forestieră autohtonă. Anumite înrudiri cu pinul din N. Europei, ca portul, coroana, distribuția acelor, ne îndreptătesc să credem, ca și Rubner, că patria pinului nostru ar fi fost Scandinavia, de unde în epoca glacială a emigrat peste câmpia Prusiei orientale, Polonia și Galiciia, peste întreg lanțul Carpaților, mai departe, către Serbia, Croația, Dalmația. Pinul se găsește astfel în Vrancea în zona sa naturală de vegetație, iar prezența sa actuală în Carpați numai în formă de insule, adesea fără legătură între ele, se datorește, cum am arătat mai sus, faptului că în evoluția naturală a pădurilor din Carpați, pinul a fost învins în luptă și înlocuit prin specii mai de umbră, mai «forestiere» (fag, molift).

Despre existența pinului în Vrancea sunt puține mențiuni în literatura silvo-botanică. Brandza și Grecescu îl citează numai la mănăstirea Cașinului, de nfi prof. Iacobescu ¹⁾ și ing. silvic Ivanovici cari îl menționează pentru prima oară în depresiunea vrânceană, deasupra satului Tulnici, nu indică întreaga sa arie, mult mai întinsă, din această regiune. În fine d-l G. P. Antonescu în menționata sa lucrare, îl citează după subsemnatul. Spre nordul regiunii studiate de noi, pinul se găsește dealungul depresiunii subcarpatice, pe la Mănăstirea Cașinului, Grozești, Dărmănești, valea Uzului, Taslău, Pângărași, spre Sud și Vest, prin Vrancea de apus, pe dealul Grădinița, Fața și Dosul Alunului, Dealul Păstărei, versantul sudic al Cozei ²⁾, continuându-se apoi spre Vest pe munții Furul și Mușa, spre Mănăstirea Găvanul, Goidești, Păltineni și Nehoiu ³⁾. Insule izolate de pin, departe de această linie subcarpatină aproape continuă, apar la Pralea (jud. Bacău) și Dealul lung (R.-Sărat). Toate aceste insule, legate desigur în trecut mult mai strâns între ele, ca și prezența grupelor mai depărtate dela Pralea și Dealul lung, ne îndreptătesc a crede că pinul a avut odinioară—cel puțin în Carpații răsăriteni o arie de vegetație mult mai întinsă, din care a fost alungat de alte specii forestiere și în special de fag.

Considerată în general regiunea în care pinul crește astăzi în mod spontan în ținutul Vrancei, ea se poate desena prin: panzele sudice, sudvestice (mai rar SE. sau V.) ale primului lanț al munților Carpați. Orografia acestor munți în Vrancea este cu totul caracteristică: la vechea fron-

1) «Revista Pădurilor», No. 7-12, 1919.

2) După indicațiile d-lui Inginer G. Belinsky, fost șef al ocolului Soveja.

3) Citat de Gh. Ionescu.

tieră (M. Căpușa) se întinde lanțul continuu al Carpaților răsăriteni, numiți Munții Vrancei, cu mai multe ramificații. Aceea care interesează, Căpușa-Sboina verde-Sboina neagră-Coașa-Țiu-Lo-

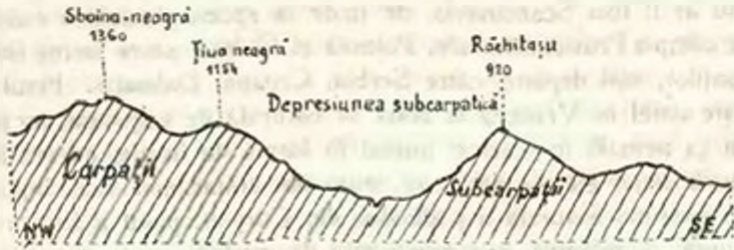

Fig. 1.

teul se termină aproape brusc în apa Putnei, în dreptul satului

Fig. 2.

Tulnici. Acest masiv muntos are forma unui arc, mărginit spre

W de Lepșa și Putna, spre E de Cașin, spre S de Șușița și fluenții săi, legându-se spre nord, la Căpușa, de lanțul orografic principal.

În acest lanț muntos, care are înălțimi variind între 520 m (la depresiunea Tulnici-Rucăreni) și 1.360 m (Sboina neagră), pinul se găsește numai pe pantele sudice, uscate și sărace, cari privesc către ulucul subcarpatin.

Climatul este aci destul de cald, adăpostit de vânturi, însă relativ uscat. (După datele serviciului meteorologic ¹⁾, au căzut anual în media anilor 1895–1915 la Soveja 737 mm precipitație, iar la Tulnici numai 604 mm).

Pinul se localizează în acest ținut pe pantele sudice și uscate, sărace, nu fiindcă nu ar putea crește în altele cu sol bogat și mai umed, ci fiindcă acolo întâmpină cea mai mică concurență din partea speciilor mai de umbră. Acest lucru se poate vedea foarte clar pe dealul «Între sate» de lângă Soveja unde pinul populează aproape singur pantele sudice, mai uscate și dispăre complet pe cele nordice, împădurite cu molift și brad. Observațiuni făcute peste tot în regiunea cu pin din Vrancea și alte considerațiuni de ordin anatomico-fiziologic și morfologic făcute asupra acestei specii (desimea redusă a coronamentului, distribuția ațelor (cari durează numai 2–3 ani) la periferia acestuia, construcția xerofită a ațelor (în scopul de a evapora cât mai puțină apă, precum: forma, redusa lor suprafață superioară, epiderma și hypoderma groasă și lemnificată, lenticелеle cufundate), în fine repede curățire de crăci și profundul și plasticul sistem radicular, toate acestea denotă că pinul este o specie dublu xerofită. El poate, grație profundeii sale rădăcinări să scoată apa necesară și dintr'un sol mai uscat, iar această cantitate redusă de umezeală să o folosească îndelungat – transpirând puțin – chiar în condițiuni climaterice secetoase.

Pentru vegetația pinului, propriu zis pentru capacitatea sa de a se menține, acolo unde condițiunile edafice și climaterice i-au înlesnit instalarea, prezintă o importanță specială zăpada și modul cum ea cade. Zona zăpezilor moi și lipicioase, coincide în Vrancea cu regiunea colinelor înalte (Răchitaș-Podul Radului), din sudul depresiunii. Ravagiile provocate de zăpadă se pot observa în

¹⁾ Buletinul lunar al Observatorului meteorologic din România, 1926 pag. 300.

toate pădurile din această regiune, dar în special în încercările de cultură cu pin, făcute mai la sud de zona sa naturală, schițată mai înainte. Astfel la plantația de pe dealul Boului, lângă apa Șușitei, unde s'a împădurit o polană mare cu molift, larice și pin, pe când primele două specii vegetează în general mulțumitor, pinul e cu desăvârșire compromis: aproape toți arborii de pin, acum de

Fig. 3

10-15 ani sunt mutilați de zăpadă sau doborâți la pământ. Curenți aerieni continui pot atenua influența zăpezii, scuturându-o de pe

ramuri, pe măsură ce se depune și pinul se poate menține, în stare izolată. În masive însă, el nu poate avea nici un viitor.

În genere pinul e foarte puțin pretențios față de însușirile fizice și chimice ale solului. De aceea el poate prospera nu numai pe terenurile cele mai variate, în ce privește bogăția în subst. minerale, dar și pe soluri de cele mai felurite proprietăți fizice și chimice, astfel găsim pinul pe turbării, pe nisipuri spălate sau spulberate, pe lehmuri, pe depozite calcare, etc. Caracterul de specie «calcifugă» indicat de unii autori (Chancerel: «Flore forestière du globe») nu e absolut verificat, se poate ca în terenuri calcaroase pinul să fie eliminat de alte specii. Cert este că pe toate terenurile mai bune și în condițiuni mai favorabile de vegetație, pinul este învins și eliminat de alte specii forestiere mai de umbră. Dacă la sărăcia solului pinul se adaptează ușor, el este însă foarte sensibil la o bogăție exagerată a acestuia în săruri, cum au cernosiomurile, sărăturile. (Așa se poate explica într-o măsură oarecare nereușita plantațiilor de pini din câmpia noastră cu soluri prea bogate).

Și în Vrancea pinul se găsește actualmente instalat numai pe terenurile cele mai svântate, abrupte, pe soluri sărace și spălate de ploii. Astfel deasupra satului Tulnici și pe versantul foarte abrupt dela Țiua neagră pinul se găsește în solurile nisipoase provenite din desagregarea greziei terțiare. La Sboina neagră (pe culme), îl găsim într'un grohotiș argilo-pietros, deasupra satului Rucăreni, pe un sol nisipo-argilos, la dealul Dogăriei, pe un sol nisipo-argilos cu mult pietriș.

Prezența pinului în Vrancea, aproape exclusiv pe terenurile cele mai sărace și uscate nu trebuie să se explice numai prin frugalitatea acestei specii, ci după cum am spus și prin aceea că din terenurile mai bogate a fost eliminat de speciile mai de umbră. Pe versanții sudici și în solurile mai sărace, nisipoase, concurența acelor specii e mai mică și se produce numai după ce pinul a pregătit prealabil instalarea lor. Exemplarele izolate de pin ce se găsesc aproape în toate pădurile din nordul depresiunii vrâncene, în special în pădurea Soveja, atestă această «cedare» a pinului, în fața celorlalte specii.

Pinul e longeviv și își atinge curând maturitatea: când e izolat, fructifică deja la 15–20 ani, în masive închise la 50–60 ani. Frecvența fructificației (la 2–3 ani odată) și posibilitatea de dise-

minare a semințelor, apoi rezistența tinerelor plante la geruri și repede creștere, fac din pin o specie de primă instalare, un pionier al pădurii în terenuri desgolite, tăiate ras, în care alte esențe încet crescătoare și sensibile la ger nu se pot instala.

Masivul curat de pin se închide deja la 15–30 ani, când își atinge și maximum creșterii în înălțime. Numai după închiderea masivului se poate spune că pinul a pus stăpânire pe sol: pătura ierbacee dispare și începe a se forma o litieră. Peste 2–3 decenii, lupta pentru lumină conduce la o eliminare tranșantă a exemplarelor plâpânde și cu aceasta și la o rărire a masivului; acoperișul se «luminează» și din nou se ivește o pătură vie a solului. Acum apar și reprezentanții celorlalte specii forestiere sau arbuștii, cari – după felul solului și după modul cum vegetația de câteva decenii a pinului l'a transformat – fie că rămân pentru totdeauna la rolul de sub-arboret, fie că alcătuiesc un al doilea etaj, care mai târziu să ajungă în creștere etajul dominant de pin și eventual să-l rătească sau să-l reducă la buchete.

Acesta trebuie să fie procesul, care face să întâlnim actualmente numai exemplare izolate de pin în masivele de rășinoase și fag, ce formează pădurile dela Soveja. (Se pare că în timpuri relativ recente pinul ar fi fost mai răspândit în aceasta regiune; nume de munți ca: muntele Chinușul, China mare, sau de pârale, P. Pinului, în regiuni în cari el nu se mai găsește azi, îndreptătesc această presupunere).

În regiunea sa de distribuție naturală dela Vrancea, pinul vegetează în condițiuni excelente. Pe dealul Dogăriei, la muntele Olmagu, la Rucăreni și în alte părți, creșteri anuale de 0,80–1 m înălțime nu sunt nici de cum o excepție, și creșterea în diametru e foarte viguroasă [la un pin tăiat la dealul Dogăriei, media creșterilor în grosime a fost de 7 mm (max. 12 mm, min. 4.5 mm) anual e rază]. Duramenificarea începe deja în al 7–10-lea an.

În genere pinul din regiunea Vrancea are un frumos port forestier: trunchiu înalt, plin, curățit de crăci, cu coronament redus.

După Rubnier se deosebesc 2 rase de pin silvestru în Europa: a) Pinul de Nord și Nord-Est (Suedia – Norvegia, Prusia, Polonia), cu coronament îngust, cu trunchiu drept, suplu, rezistent la umbrire (deci apt a se regenera pe cale naturală și a forma și arborete pure); b) Pinul din centrul și Sud-Vestul Europei (Germania de Sud, Ungaria de Vest, Franța), cu creșteri mari, coro-

nament dezvoltat, trunchi strâmb, specie eminentemente de lumină.

După toate probabilitățile pinul din Carpați face parte din prima rasă, fiind dealtfel—după cum am spus—in legătură directă cu centrul zonei sale de vegetație, situat azi în șesurile din sudul Balticei, (Prusia orientală, Polonia). Și alte observațiuni făcute în diverse regiuni ale țării¹⁾ întăresc această opinie.

Avem așa dar în regiunea Vrancei rasa cea mai bună de pin, care poate prospera chiar în vitregile împrejurări, nu staționale, ci sociale, în care pădurea își duce existența în acea regiune. Factorul antropic, omul, în acțiunea lui directă sau indirectă, a făcut ca evoluția naturală a pădurii să fie încetinită sau chiar dată înapoi, salvând pinul de la eliminarea definitivă. Regăsit pe vechile lui poziții, în ciuda luptelor cu semenii săi vegetali și cu omul, pinul trebuie repus printr-o operă de cultură forestieră, la locul de mare cinste pe care îl merită și pe care deja de mult și l-a recâștigat în silvicultura altor țări.

În Vrancea pinul trebuie ajutat în lupta lui de a recuceri imensele întinderi devastate inconștient în decursul timpului.

Specie frugală și robustă, cu creștere repede și susținută, pinul va fi fără îndoială esența de preferit în campania, ce nu va mai întârzia mult, de reimpădurire a terenurilor degradate prin pășunat abuziv (atât de întinse în Vrancea). Și aceasta cu atât mai mult, cu cât nu va fi vorba de o introducere a lui pe cale artificială, în ținuturi noi, ci mai mult de o recucerire a vechii lui arii de vegetație.

L I T E R A T U R Ă

Prof. G. F. Morosov: Die Lehre vom Walde, Neudamm, 1928.

Dr. Konrad Rubner: Die pflanzengeographischen Grundlagen des Waldbaus, Neudamm, 1925.

1) Vezi: Rubner: Die forstl. Verhältnisse Rumäniens, in Forstwiss. Centralblatt, 1925.

Sur la présence du pin sylvestre dans les montagnes de „Vrancea“

Le pin sylvestre croît spontanément dans plusieurs régions de la Roumanie, et surtout, dans la région des basses montagnes de la Moldavie.

L'auteur décrit les conditions de végétation de cette essence forestière, qui dans «Vrancea», se localise sur les pentes abruptes, sur les terrains sablonneux, secs, pauvres, où les autres espèces ne peuvent pas s'y maintenir. Le pin présente dans cette région un joli couronnement conique et un excellent fût, une croissance vigoureuse, une rapide duraminification et une résistance, plus ou moins grande, aux intempéries (à la sécheresse et au gel). Ces propriétés montrent que le pin de Roumanie appartient à la race noble du NE de l'Europe et doit être introduit de nouveau, par culture, dans les régions d'où il a été éliminé par les autres espèces (hêtre, bouleau), ou par l'action de l'homme et des animaux (pâturage) et surtout dans les terrains dégradés.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

CADASTRUL ȘI SILVICULTURA ¹⁾

de C. P. GEORGESCU
Consilier silvic

Intocmirea Cadastrului în toate țările a plecat din inițiativa Ministerului de Finanțe, căci până mai ieri scopul cadastrului era, în prima linie, așezarea impozitului funciar pe baze cât mai echitabile. Această echitate s'a putut obține:

1. Prin executarea planului cadastral, adică măsurarea precisă a suprafeței.

2. Prin stabilirea drepturilor de proprietate asupra imobilului.

3. Prin evaluarea economică, adică a veniturilor imobilului, în funcție de care se stabilea ulterior impozitul funciar.

Deși în țările din occident, cadastrul s'a început de peste 100 de ani, deși în România veche era tot atât de necesar ca și aiurea, totuși el a întârziat până azi, amânarea lui an de an nu este greu de explicat: erau la putere, ca să zic așa, — indiferent de partide politice — colegiile electorale censitare, adică tocmai acei cari prin facerea cadastrului nu s'ar mai fi putut sustrage unui impozit funciar rațional.

În ultima analiză, cadastrul este o operă de justiție socială și el în România întregită nu mai poate întârzia.

În cadastrul modern, scopul clasic, fixarea dreptului de proprietate și așezarea judicioasă a impozitului funciar a fost depășit cu mult, sfera lui de activitate atinge astăzi cele mai subtile probleme ale politicii economice.

¹⁾ Idei expuse în cuvântarea ținută în ziua de 17 Februarie 1929, la deschiderea Congresului Asociației generale a topometrilor, în numele societății «Progresul silvic».

Că scopul cadastrului a eșit din sfera dreptului și a fiscalității și a intrat în sfera politicii economice generale, dovadă este și faptul că inițiativa lui din ultimul timp a plecat dela un grup de economiști și tehnicieni din cercul Ministerului de Agricultură și Domenii. Ministerul economiei naționale rurale.

Aplicarea reformei agrare, ar fi fost prilejul cel mai bun pentru un început de cadastru și străduințele ultimilor 10 ani ar fi fost încoronate de succes, dacă vremurile n'ar fi fost năprasnic de nefavorabile.

Pentru inginerii silvici, dorința de a avea cât mai curând un cadastru, se datorește nu numai necesității de a fixa pe teren și în drept limitele proprietății imobiliare, în special limitele petecilor de pădure, sau a parcelelor de teren cultivabil, predate țăranilor în urma diferitelor reforme agrare ce s'au succedat dela 1864 și până azi, — dar și convingerii ferme pe care o avem că numai prin cadastru se vor putea rezolva și alte probleme mari ale economiei naționale, probleme cari până azi sunt încă de domeniul desideratelor, cu toată importanța lor covârșitoare.

Luptătorii de azi pentru cauza cadastrului nu mai sunt agenții fiscalului, ca în trecut, ci tehnicienii și economiștii, cari văd în realizarea cadastrului puțința de a rezolva problema economico-tehnică prin care să mărească producțiunea țării, să facă poporul nostru mai fericit.

Uriașele sarcini financiare de după războiu, ce apasă și vor apăsa pe umerii generației noastre și a generațiilor de mâine, ne impune preocuparea de a face pământul țării cât mai rodnic, să producă cât mai mult, altfel nu vom putea onora semănătura noastră și nici asigura — în acelaș timp — o viață prosperă populației noastre atât de harnice.

Se poate pune însă întrebarea: ce legătură poate fi între cadastru și mărirea producțiunii, adică în ce fel niște planuri și niște registre ar mări producțiunea țării?

Voi căuta să explic.

Deși nu sunt agronom, ci numai silvicultor, întrucât o parte din relele de care sufăr aceste 2 ramuri de avuție națională sunt comune, voi ilustra afirmarea mea prin exemple, din fiecare câmp de activitate.

Este cunoscută divizarea pământurilor țărănești (de moșneni

și clăcași) în sfori lungi, pe unele locuri de kilometri, din vale în deal ș. a. m. d., care, brăzdate cu plugul în sensul lungimei lor, căci nu e posibil altfel, s'au săcăuit: stratul bogat în materii hrănitore de mult a fost spălat de apele ploilor repezi și pe nesimțite ele au devenit terenuri puțin fertile, ba chiar în bună parte din ele s'au transformat în râpi și terenuri neproductive.

Refertilizarea acestor terenuri, cari în regiunile de dealuri ocupau sute de mii de hectare, este o problemă economico-tehnică de rezolvat, numai după schimbarea sistemului de parcelare actual — din vale în deal — în altul în lungul dealului, sau mai bine zis perpendicular pe coastă.

Apele din ploi căzute pe asemenea parcele arate în lungul coastei vor stagna pe ele, nu se vor mai antrena spre vale materiile fertilizante și cu încetul solul se va ameliora și astfel producțiunea agricolă a țării va putea spori.

Această schimbare de parcelare, nu este posibilă însă decât dacă va fi precedată de cadastru, deci numai după ce se va fi stabilit în drept și pe teren porțiunea fiecărui mic proprietar.

Țăranul român e prea cuminte ca să nu consimtă la modificări în forma lotului său, când prin asta i se asigură o mai bună productivitate.

Să trec acum la silvicultură.

Incep cu o constatare ce nu este exagerată: până astăzi partidele politice — nici unul — n'au avut în programele lor vreo politică silvică definită, programatică, spre a fi urmărită în timp.

Nici un partid politic n'a remarcat sau nu s'a impresionat de enormele defrișeri ce se practică cu frenezie de peste 50 de ani, în vechiul Regat.

Numai Societatea noastră «*Progresul silvic*» de 44 ani dă alarma, fără mult succes însă, căci ea deși este o societate științifică și cu preocupări economice, nu are însă suprafață și putere politică.

Dar dacă lucrurile au fost astfel până azi, cred că acum a sosit timpul ca cuvântul specialiștilor să fie în fine ascultat, căci truda și lupta lor se dă pentru binele general.

Să revin la cadastru și să arăt corelațiunea lui cu pădurile.

Este fapt cunoscut că o mare parte din suprafețele ocupate

odinoară de păduri, prin pășunat abuziv și prin alte mijloace, au fost lipsite de vegetația lemnoasă, au fost defrișate.

Defrișerile nefiind făcute însă după un studiu prealabil, s'a defrișat și acolo unde lucrul nu era admisibil în nici un caz, așa că astăzi multe din fostele păduri sunt imense suprafețe de terenuri degradate, torenți, râpe și ravene, cari nu numai că nu produc nimic, dar existența lor strică și altor terenuri fertile din fundul văilor, prin depozitele ce lasă apele ce le străbat, mărite de ploi și zăpezi.

Acești torenți trebuiesc stinși și perimetrul lor denudat trebuie acoperit, lucru la care se poate ajunge prin anumite lucrări tehnice și de împădurire. Mai întâi însă trebuiesc cunoscuți în mod precis: ne trebuiește o hartă a lor.

Cadastrul e merit să ridice în plan toată țara, deci și aceste terenuri, — câteva milioane de hectare, — a căror inventariere, după aceea, este o chestiune mai simplă, iar elaborarea proiectelor de consolidare și împădurire se va putea face apoi pe baza planurilor de situație precise.

Până aci am vorbit de fostele păduri, pe cari noi dorim să le refacem, cel puțin pe locurile degradate cari nu pot avea altă întrebuințare. De sigur prin asta avuția națională va crește considerabil, iar problemele regimului apelor, ale energiei și chiar aceia a Dunărei, se vor putea rezolva mai ușor.

Dar dacă deplângem distrugerea atâtor milioane de hectare de păduri, nu avem motive să fim veseli nici de situația actuală a pădurilor ce ne-au mai rămas.

Silviculteriorii numesc pădure orice teren acoperit cu arbori, al cărui principal venit este lemnul, dar nu este indiferent dacă lemnul este format din arbori mari, sau din niște simple nuele sau tuferișuri. Or tocmai în năzuința de a face din aceste tuferișuri, păduri cu mulțumitoare producție lemnoasă este nevoie de concursul cadastrului.

Se știe că pădurea prin natura produselor ei nu poate fi un obiect economic, decât dacă are o suprafață destul de mare, care să îngăduie parchetarea ei, pentru ca produsele lemnoase să poată fi recoltate anual.

Se întâmplă însă că o mare parte din proprietarii forestieri după ce au exploatat lemnul, nu au mai avut vreme sau răbdare să aștepte zeci de ani până ce pădurea să crească din nou și pen-

tru a-și creia noui incasări, dacă n'au distrus-o prin pășunat sau chiar prin scoaterea cioatelor — înfruntând rigurozitatea codului silvic — au vândut-o în mici loturi populațiunei rurale, care la rândul său nu poate face o cultură rațională. Astfel pe calea divizării pădurilor, până la suprafețe neînsemnate de 1—2 hectare și chiar mai mici, cei mai frumoși codri de odinioară, astăzi sunt reduși la sute și mii de mici petice, ce nu mai pot produce decât lemn foarte subțire, de lemn de lucru ca în trecut nu mai poate fi vorba, căci cine — afară de stat — mai poate aștepta uneori până la 100 ani sau chiar mai mult ca să-i crească pădurea?

Dar totuși, populația și țara are nevoie de lemn de lucru, care cu orice preț trebuie produs.

Ce este de făcut?

Căci miile de petice și chiar suprafețele mai măricele, luate izolat, nu pot fi amenajate în acest scop, ce se poate face cu 1, 10, 20 sau chiar 50 hectare?

Fiindcă economia generală resimte tot mai mult nevoia de lemn, acum când suprafața pădurilor s'a redus în mod simțitor, când numai pentru nouile izlazuri comunale s'au sacrificat un milion de hectare, când nu mai avem de cap de locuitor decât 0 ha 24 arii — în loc de 0,35 strictul necesar — trebuie neapărat să facem ca pădurile ce ne-au mai rămas, să producă maximum.

Pentru aceasta, respectând dreptul de proprietate ale celor câteva zeci de mii de proprietari de petice de păduri, dar restrângând exercițiul lui, trebuie să urmărim tratarea lor în comun — cel puțin din punctul de vedere al amenajerei — grupându-le pe văi după direcția de scurgere a produselor, modalitatea distribuirii produselor pe diverși proprietari, fiind o chestiune de altă natură care nu e cazul să fie discutată aici.

Operația aceasta a amenajării și exploatării în comun — amintind pe aceia a comasării — are la bază mari ridicări topografice, pentru stabilirea precisă a suprafețelor, pe proprietari.

Și îi incumbă cadastrului să furnizeze datele necesare, cu ele în mână problema se va putea socoti pe jumătate rezolvată.

Și iată cum, prin întocmirea cadastrului, între alți beneficiari va fi și silvicultura, iată pentru ce scopurile cadastrului modern nu mai sunt numai fiscalitatea cum era la originea lui.

Silvicultura dorește să meargă cu cadastrul mână în mână. Ea dorește, nu să refacă pădurile peste tot unde au fost odinioară,

nici nu este cazul, ci numai acolo unde în mod direct vătămător au fost distruse. Dar în același timp dorește celor actuale, o exploatare mai rațională.

În silvicultură produsele sunt recoltate periodic, deși pădurea în fiecare an crește și ea, prin urmare și da produsul ei anual — creșterile fiecărui arbore în parte — creșteri cari însă se acumulează și rămân pe loc. Technica amenajamentului în special da mijlocul de a lua dintr'o parte a pădurei, dintr'un parchet, creșterea anuală a întregii păduri.

Să extindem acest principiu întrebuițându-l prin politica de stat forestieră, la toate pădurile și să se facă să nu se exploateze anual decât creșterea lor anuală. Technicește aceasta este o problemă posibil de rezolvat, principalul este să se legifereze, — căci cadastrul ușurează mult calea.

De aceia să solicităm cel puțin guvernului de azi să facă începutul unei politici silvice solide, care să impună și care să poată fi respectată și urmărită apoi de toate guvernele țării mai departe în curs de decenii, căci la ceace se va stabili bine azi, rezultatele se vor vedea mai târziu, peste 40, 60 și chiar 100 de ani, silvicultura lucrează și pentru urmașii noștri și de aceia ea se va confundă cu interesele permanente ale Patriei.

Atât tratarea pădurilor în comun, cât și oprirea subdiviziunilor sunt chestiuni de stat, le semnalăm și credem că guvernul va legifera înfăptuirea lor.

În orice caz, începând cadastrul, țara se va apropia de realizarea problemelor silvice amintite.

La cadastre et la sylviculture.

Dans le congrès de cette année de l'association des topomètres, on a discuté la nécessité d'instituer un cadastre pour toute l'étendue du pays.

L'auteur a exposé, à l'occasion du dit congrès, et expose aussi dans cet article, le point de vue des sylviculteurs dans la matière. Il relève les avantages que la sylviculture peut en tirer, spécialement dans l'aménagement et dans les travaux de remembrement nécessaires là, où la propriété forestière est beaucoup divisée.

BUDGETUL CASEI PĂDURILOR PE ANUL 1929

de P. A. GRUNAU

Budgetul Casei Pădurilor pe anul 1929 se prezintă la venituri cu suma de lei 575 milioane, iar la cheltueli cu lei 306,5 milioane. Să examinăm pe rând aceste două cifre.

Veniturile. Suma de 575 milioane nu se justifică, nu se explică. Probabil a fost înscrisă în budget, fiindcă încasările efective din anul 1928 au întrecut prevederile budgetare pentru acel an, cari erau de 500 milioane.

Când examinăm veniturile brute din ultimii zece ani¹⁾ (până la 1927, e vorba de venituri efective), vedem că ele au crescut din an în an și au ajuns dela 66,3 milioane din anul 1920/21 la 575 milioane în anul 1929. E oare vorba de un spor efectiv? Nici de cum. Ținând seamă de valuta noastră la cele două epoci, vedem că atât venitul din anul 1920/21 cât și cel din 1929 se reduce sensibil la aceeași valoare, exprimată în valuta antebelică, adică la 16,57 milioane lei aur în primul caz, la 17,25 milioane în cel de al doilea. Cifra întâi reprezintă încasările efective, cea de a doua venitul ce se crede că va putea fi realizat.

Analizând mai amănunțit veniturile dela începutul decadei în curs și cele ale anului 1927 (cele din anul 1929 nu le cunoaștem încă), vedem că la constituirea venitului brut al anului 1920/21, produsele accesorii (nelemnoase) participă cu 4,6⁰/₀, iar amenzile provenite din delictes cu 1,3⁰/₀, deci amândouă categorii de venituri cu 5,9⁰/₀, pe când pentru anul 1927 acelaș raport este exprimat prin cifrele 14, 2,9, 16,9. Vedem deci că progresul aparent al gospodăriei noastre silvice din anul 1927, de fapt se reduce la un regres. În adevăr, exprimat tot în aceeași monedă, în anul 1920/21 s'au încasat pentru lemn 15,6 milioane, iar în anul 1927 numai 12,33 milioane.

Dacă pentru anul 1929 admitem aceeași constituire a venitului brut ca în anul 1927 — lucru mai mult ca probabil când ținem seama de evoluțiunea veniturilor în cei din urmă 8 ani — atunci din suma de 575 milioane numai 478 (83,1⁰/₀) milioane, sau, exprimat în valută aur, 14,34 milioane reprezintă valoarea produselor lemnoase. Cât pentru lemn, constatăm dar pentru anul 1929

1) Raport general al Casei Pădurilor pe 1927.

față de anul 1920/21 nu un progres ci un regres de 1,26 milioane lei aur.

Sporul aparent de 0,68 milioane lei aur e datorit fânului și altor produse accesorii, e urmarea activității mai rodnice a delicvenților! Faptul că produsele accesorii participă cu aprox. 17⁰/₀ la constituirea venitului brut al casei pădurilor, e un indiciu elocvent pentru inferioritatea gospodăriei noastre silvice, iar sporirea valorii delictelor în timp de 10 ani cu 100⁰/₀ și mai bine, denotă, în ce privește respectul dreptului de proprietate forestieră, o stare destul de îngrijitoare. Aviz acelora cari periodic pledează pentru amnistierea delicvenților silvici!

Budgetul în curs, ca și toate bugetele precedente, ne lasă absolut nelămuriți asupra volumului lemnos, ce trebuie exploatat, pentru a acoperi suma stabilită ca venit. Dacă am putea calcula cu o precizie suficientă valoarea medie a unui m³, loco pădure, indiferent de este vorba de lemn de lucru sau de foc, de lemne groase sau de crăci, atunci evident lacuna ar dispărea. Venitul pe an și pe ha în bani, împărțit prin valoarea medie a unui m³, ne-ar da cantitatea de lemn extrasă de pe hectar (posibilitatea). Am încercat a stabili valoarea în cestiune, utilizând raportul general menționat mai sus (tabloul de suprafețe exploatate în regie în 1927 etc., pag. 32 și 33) și am găsit ca valoare medie a unui m³ loco pădure 135 lei. Verificând cifra, am constatat că pentru 11 direcțiuni (din cele 13) valoarea în cestiune în adevăr oscilează în jurul cifrei arătate și că numai pentru două (Constanța și Sebeșul Săsesc) există nepotriviri isbitoare (Constanța 325 lei, Sebeșul Săsesc 600 lei). Posibilitatea dar, pe care se bazează budgetul nostru în curs, ar fi 1,7 m³ pe ha, o cifră destul de modestă, care n'ar putea da loc la îngrijorări, dacă nu cumva această posibilitate se realizează de preferință din arboretele de valoare, reducându-se astfel valoarea medie a unui hectar de pădure. Se înțelege, că deslușirea completă a cestiunei, nu o putem spera, decât atunci, când vom cunoaște și când vom respecta posibilitatea fiecărei păduri sau fiecărui ocol în parte. Pentru aceasta avem o cale lungă și anevoioasă de străbătut și nu știu, dacă n'ar fi preferabil a ne angaja deocamdată pe alte căi mai profitabile pentru țară și economia forestieră.

Venitul de 230 lei—7 lei aur—pe an și pe hectar de pădure este minim. Posibilitatea sporirii lui nu o văd, decât în metode cât mai îngrijite de exploatare și de valorificare, pe cari însă nu le cred

realizabile, dacă păstrăm sistemul arhaic de vânzarea pădurilor în bloc și în picioare. Numai organizarea serioasă a exploatărilor în regie, cu introducerea treptată a acestui sistem în întreaga țară ne va permite a înscri pe viitor sume din ce în ce mai mari în bugetul nostru de venituri.

Cheltueli. S'au prevăzut 306,5 mil., adică 53% din venitul bugetar ca și în cei 2 ani precedenți. Pare deci, că am ajuns la o oarecare stabilizare a cheltuelilor, față de perioada 1920/1921 - 1926 când ele oscilau între 88% și 39%, o stare de lucruri absolut incompatibilă cu dezvoltarea oricărei gospodării și mai ales a celei forestiere, care își bazează speculațiunile pe termene foarte depărtate.

Cheltuind 53% din venitul brut, ne așezăm între rândurile națiunilor civilizate, cari de regulă sacrifică cam jumătatea din venitul brut pentru acoperirea cheltuelilor pricinuite prin administrația din toate punctele de vedere a domeniului forestier. Dar ceea ce acolo este suficient, la noi nu e de ajuns, pentru cuvântul, că la noi totul e de făcut, că noi avem de reparat greșelile trecutului când, în mod curent, înainte de război nu se cheltuia pentru păduri decât aproximativ 25% din venitul brut.

Examinând mai de aproape bugetul cheltuelilor, vom vedea că, din sumele prevăzute la diversele articole, direct nu profită culturii și îngrijirii pădurilor decât prea puține. Drept este că este foarte greu, a ne face o idee clară asupra destinațiunii efective a sumelor, înscrise la diferite articole. La art. 155, de pildă, nu știm, ce sume vor fi afectate pentru cumpărări de instrumente, pentru apă și gunoi, pentru ajutorarea muncitorilor dela exploătarile în regie - o sarcină care n'are ce căuta la acest articol, de oarece avem articolul special 158 care prevede cheltuelile ce se vor face cu regia - pentru stingerea incendiilor, etc. Ori cât e de dorit, ca autoritatea de execuțiune să aibă o anumită libertate de acțiune, amestecul în unul și același articol bugetar al celor mai eterogene servicii constituie mai de grabă dezordine decât libertate. La articolul 158, la fel, nu se poate ști, dacă cele 45 milioane vor fi întrebuințate pentru tăerea și fasonarea lemnelor - pentru cari ar trebui în primul rând cheltuite - sau pentru cumpărări de căruțe, cai și automobile, sau pentru aplicarea faimoasei legi pentru satisfacerea trebuințelor normale, etc. În art. 161 vedem alăturate amenajamentele, măsurători, hotărnicii și combaterea insectelor în pă-

durile statului și *particulare* și iarăși rămânem nedumiriți, cum se va face repartizarea sumei de 4 milioane între diversele nevoi, Probabil pe apucate. Dacă amenajistul este mai priceput și vine mai de vreme, va rupe cât mai mult din suma prevăzută, iar insectele vor putea în liniște să invadeze pădurile amenajate..... din cauza lipsei de fonduri.

Pentru a reveni la afirmațiunea de mai sus, că nevoile directe ale economiei forestiere — acele care rezultă din îndatorirea, ce are Casa Pădurilor, a conserva, a spori, a regenera și a pune în valoare pădurile Statului — în budgetul 1929 ca și în cele precedente nu sunt suficient prevăzute, voi zice că, din cele 16 articole, cari constituie budgetul cheltuelilor Casei Pădurilor, numai două au drept articol cultura și exploatarea propriu zisă a pădurilor: art. 158 și 159. Dar și aci vedem că sumele înscrise în budget sunt destinate a acoperi și alte necesități. În art. 159, consacrat lucrărilor de împădurire, se vorbește și de cheltueli pentru studiul torenților și corectarea lor, precum și pentru funcționarea stațiunilor de experiențe silvice. Așa dar, din cele 67 milioane prevăzute prin amândouă articolele, cultura și exploatarea pădurilor, în mod direct, vor fi folosite poate cu jumătatea sumei, adică cu 60% din venitul brut. Să o mărturisim, avem simțul gospodăresc prea puțin dezvoltat. A cheltui 15 lei — am zis 45 bani — pe an și pe ha pentru cultura și exploatarea domeniului silvic al Statului înseamnă poate că-l exploatăm, dar nu că-l cultivăm, că-l conservăm și că-l sporim.

Să spicuim acum diversele articole din budgetul cheltuelilor. Articolul 154 prevede pentru cheltuelile de cancelarie etc. 4 milioane sporind suma alocată acestor nevoi în anul 1927 cu 1000%. Aceasta este simptomatic. Părții formale a gestiunii pădurilor se dă mai mare importanță, decât celei de fond.

Art. 155 acuză un spor de 1 milion (170% față de anul precedent). Dacă acest spor va profita mai ales intensificării lucrărilor topografice (cumpărări de instrumente etc.), trebuie considerat ca bine justificat, căci gestiunea bine ordonată nu este posibilă fără cunoașterea exactă, ca întindere și formă, a domeniului ce avem de administrat.

Art. 156. Delegațiuni, misiuni etc. sporit cu 1 milion (140%).

Art. 158. Cheltueli pentru exploatarea în regie a pădurilor, modul cel mai ideal de exploatare, atât din

punctul de vedere cultural al pădurilor, cât și din punctul de vedere al rentabilității, cuvânt pentru care Casa Pădurilor pune mare stăruință a-1 extinde cât mai mult» — am citat cuvintele din raportul general — în anul 1929 n'au fost sporite față de anul precedent, deși în raportul menționat se invoacă lipsa de fonduri de care direcțiunea exploatărilor s'a resimțit. Nu văd stăruința mare de a realiza marile ideal, nu văd garantarea rentabilității. Acest articol ar trebui să ne spue limpede: avem de tăiat și fasonat în regie $x \text{ m}^3$, lucrare care necesită suma y . Numai vorbind astfel, parlamentul va putea să se pronunțe în cauză. Refuzând suma cerută, știe că încasările vor fi periclitate. Răspunderile vor fi ale lui, Casa Pădurilor va fi degajată, dar nici lipsa de fonduri nu va mai putea să o invoace.

Art. 159. Pentru plantațiuni și pepiniere, dar și pentru studiul torenților și pentru funcționarea stațiunilor de experiențe — se vede că avem mai multe — s'a înscris importanta sumă de lei 22 milioane, cu un spor față de anul trecut de 8 milioane sau 57 0/0. Și în acest caz însă nu se poate ști pentru cari nevoi sporul va fi afectat: pentru stingerea torenților, pentru funcționarea stațiunilor de experiențe, sau pentru împăduriri? Și aci, pentru lămurirea parlamentului, pentru preîntâmpinarea fatalei lipse de fonduri, ar trebui înscrise în buget suprafețele, ce trebuiesc neapărat împădurite în vederea asigurării raportului susținut, în vederea reparării greșelilor din trecut. În caz de nu se acordă suma cerută, responsabilitatea întreagă va fi a ministerului de finanțe, a Parlamentului, nu a Casei Pădurilor. Nu s'a procedat așa nici în anul 1929, nici în anii precedenți. Ba, cel ce se interesează de mersul Casei Pădurilor, citind darea de seamă asupra activității ei în anii 1920 — 1926 capătă o idee cu totul greșită asupra importanței covârșitoare a acestei cestiuni. Citez pasagiul cu care direcția împăduririlor își începe expunerea asupra activității sale: «Înainte de război, chestiunea regenerării pădurilor statului în vechiul regat preocupa în mică măsură Administrația Casei Pădurilor, întrucât ea făcea exploatare îngrijite și aplica pădurilor sale tratamente, ce aveau drept consecință imediată regenerare a lor pe cale naturală (tăerile succesive). Chiar acolo unde se făceau tăeri rase, întinderile de replantat fiind relativ reduse, regenerarea pădurilor se făcea nemârzat pe cale artificială.

Așa fiind, lucrările de regenerare a pădurilor constau, în

acel timp, mai mult în lucrări de complectări și plantațiuni pe mici întinderi».

Cu alte cuvinte, înainte de război, trăiam în România într'un adevărat Eldorado forestier și numai războiul este pricina stării amenințătoare de dezechilibrare între producțiunea și consumațiunea forestieră. Robust optimism sau aprecierea absolut eronată a situațiunei. Totuși, statistica, chiar așa cum este, vorbește destul de clar. Până în anul 1922 s'au exploatat prin tăeri rase cam 125.000 hectare. Tăeri de felul acesta s'au practicat aproape exclusiv în pădurile de rășinoase. Statistica nu ne arată epoca inițială a lor, dar o putem complecta, știind că exploatarea în mare a munților noștri a început cam pe la 1880, atât în vechiul Regat cât și în Ardeal și în Bucovina. Ar trebui dar, cutreerând regiunea muntoasă pe la Tarcău, pe la Mușa și Lotru, în munții Apuseni și în Maramureș etc., să găsim întinse arborete de 1-50 de ani care să se apropie de suprafața arătată în statistică. Poate susține cineva, că ele există?! Și câte alte mii de hectare au rămas pleșuvite în urma războiului și câte poeni și goluri, câte arborete neingrijite la timp așteaptă să le vie rândul de împădurire și de complectare.

Aceste amănunte nu le cunoaște parlamentul și nu le poate cunoaște, dacă citește dări de seamă, ca cele de mai sus. Așa dar, față de lipsa de fonduri endemică a Casei Pădurilor, situațiunea se tot înrăutățește, iar răspunderea corpului silvic se tot mărește. Privită în această lumină, chiar suma considerabil sporită din acest an nu corespunde necesităților. Am zis mai sus, că nu se știe în ce proporție va fi afectată împăduririlor. De vom lua ca bază raportul pe 1927, vedem că din programul de împădurire pe acel an, lucrări în valoare de 18 milioane - din cauza lipsei de fonduri - au rămas neefectuate. Aceasta însemnează, aplicând prețul mediu pe hectar, dat tot din acest raport, 16.000 de hectare. Dacă pentru anul curent admitem acelaș program de lucrări ca cel pentru anul 1927 - de fapt ar trebui mărit față de restanțele din anul trecut - vedem că cele 22 milioane prevăzute în buget nu sunt suficiente nici pentru executarea pe jumătate a programului care în anul 1927 reprezintă suma de 52,9 milioane. Și așa mergem mai rău din an în an, iar situațiunea, zugrăvită trandafiric pentru trecut în darea de seamă a anilor 1920/21-1926, ia aspecte sumbre de tot în anul 1929.

Pentru a eși din acest impas, ne-ar trebui o statistică cin-

stită asupra necesităților reale de împădurire a solului nostru forestier. Autoritățile cu răspundere, șeful departamentului, ministerul de finanțe, parlamentul, trebuie să lămurite asupra nevoilor inexorabile ale Casei Pădurilor. Un program întocmit pentru zece, douăzeci sau mai mulți ani, trebuie să stabilească lucrările și mijloacele bănești necesare. Dacă față de asemenea precizări oameni cu simțul răspunderii «vor găsi curajul a refuza sumele cerute, atunci noi» ne vom spăla mâinile ca Pilat, iar generațiunile viitoare vor ști cui se datorește lipsa de lemne, de cari vor suferi.

Art. 160 rămâne și acest an dotat cu 12 milioane ca și în anii din urmă. Aceasta înseamnă 5-6 lei pe an și pe hectar, adică tot atât ca nimic, când ne gândim - având în vedere numai o singură necesitate - că pădurile noastre sunt absolut lipsite de drumuri de exploatare, fapt care determină inferioritatea procedurilor noastre de exploatare.

În art. 161 se vorbește de întocmirea, de aplicarea și revizuirea amenajamentelor, de măsurători, hotărnicii și de ridicări în plan și.... de combaterea insectelor, fără nici o precizare. Se prevăd 4 milioane. Dece 4 și nu 3 sau 6 nu se știe. Dealtfel s'a aplicat același sistem, ca la celelalte articole, capitole și deciziuni, sistem, care a intrat adânc în deprinderile noastre.

Trec peste celelalte articole, cari prezintă mai puțin interes, pentru a formula concluziunile, cari pentru mine se impun :

Sunt convins, că în darea de seamă a Casei Pădurilor pe anul 1929 lipsa de fonduri va fi invocată, cum a fost invocată, dealtfel cu drept cuvânt, de atâția ani încoace. Pentru acest motiv, poate se va renunța cu desăvârșire la «modul cel mai ideal de exploatare» - am zis la regie. În raportul pe anul 1927 am întâlnit această frază care la noi explică și scuză tot nu mai puțin decât de 4 ori. Cele două direcțiuni a împăduririlor și a exploatărilor, direcțiunile cele mai importante din Casa Pădurilor, recurg la «lipsa de fonduri», pentru a explica activitatea redusă, ce au desfășurat în cursul anului. De sigur, împrejurări extraordinare pot secătui pentru un moment isvorul fondurilor, chiar pentru activitatea curat productivă a Statului, dar la Casa Pădurilor - continuare a vechilor direcții și servicii silvice - este altceva: lipsa de fonduri este o boală cronică.

De când există un serviciu silvic, el n'a fost dotat cum trebuie, pentru a asigura continuitatea folosinței pădurilor. Ne bucurăm de moștenirea pe care am găsit-o în patrimoniul nostru, nu

am făcut și nu facem decât prea puțin pentru a-l lăsa neștirbit generațiunilor viitoare. În parte suntem și noi de vină, noi silvicultorii. Nu e destul a ne lamenta de disparițiunea pădurilor și de defrișări, lucruri până la un punct oarecare firești în evoluțiunea normală a popoarelor, ci trebuie să veghem, ca măcar acele pământuri, cari ne sunt lăsate ca proprii numai pentru cultura forestieră să fie intensiv utilizate, să nu rămâe sterpe decenii întregi. Într'acest scop o activitate cât de sistematică și cât de energică se impune, pentru a asigura înprospătarea avuției noastre forestiere. Trebuie, pentru a putea lecu, să cunoaștem mai întâi și să apreciem răul în toată întinderea lui. O revizuire serioasă a statisticei forestiere, măcar a pădurilor statului și a acelor administrate de stat se impune. Bazat pe această statistică trebuiesc întocmite programe de lucru, care să servească drept bază pentru întocmirea unor bugete reale și convingătoare. Am convingerea, că cei în drept, când vor putea să judece gravitatea situațiunei, nu vor putea refuza mijloacele pentru îndreptarea unei stări de lucruri, ce a durat prea mult.

Le budget de l'administration forestière de l'Etat

L'auteur donne les chiffres inscrits en 1929 dans le budget de l'Etat pour l'administration forestière, soit en total, revenus: 575.000.000, depenses: 306.500.000 lei, puis il en fait une analyse de détail des sommes destinées pour divers travaux forestiers nécessaires à l'administration à fin de mettre en évidence leur développement progressif.

En conclusion l'auteur exprime le désirat que, pour l'avenir, l'administration donne une attention plus grande aux exploitations en régie, aux reboisements, aux constructions de moyens de transport et aux travaux de statistique forestière.

MIȘCAREA SILVICĂ IN STRĂINĂTATE

DIN SUEZIA

O serie de evenimente culturale și economice ne-au apropiat mult în ultimul timp de Suedia, țară care tordeauna a fost în fruntea civilizației și care în deceniile din urmă tinde energic a se ridica în primul rând între țările cu o puternică mișcare forestieră. Congresul internațional al Uniunii stațiunilor de experimentație forestieră, ce se va ține în această vară la Stockholm, va contribui într'o largă măsură la cunoașterea și ca atare la justa apreciere a condițiilor forestiere ale Suediei și a mișcării ei forestiere. Socotim ca bine venite câteva informațiuni, chiar disparate, pentru aceia cari ar intenționa să ia parte la congresul amintit, să viziteze Suedia, sau să urmărească ulterior mișcarea forestieră a acestei țări.

Centenarul școlii forestiere suedeze s'a serbat la Stockholm, cu un deosebit fast, la 15 Octombrie 1928,

Familia regală, șefii diferitelor instituții și forestierii suedezi, cum și o delegație de reprezentanți ai silviculturii din diferitele țări din Europa și America – Germania, Anglia, Danemarca, Estonia, U. S. A., Finlanda, Franța, Ungaria, Letonia, Norvegia, Rusia, Cehoslovacia – au luat parte la această ceremonie, care a avut caracterul de eveniment național. Și poporul suedez, în frunte cu capul Statului, și străinătatea au înțeles să plătească un frumos tribut de recunoștință școlii forestiere, care pregătește specialiștii uneia dintre cele mai prețuite cariere în Suedia.

Un anonim dăruiește societății silvicultorilor 10.000 coroane suedeze, adică aproape 500.000 lei. Prof. Endres dela München

își dezvoltă tema sa «Situația economiei forestiere și mișcarea lemnului, în Europa, după război».

Profesorul Fraser Story (Anglia) face o expunere asupra «Resurselor forestiere ale Imperiului Britanic», iar din partea profesorului Wahlgren, fost director al școlii suedeze de silvicultură, se face o comunicare privind «Trăsăturile caracteristice ale evoluției tratamentelor aplicate în pădurile Suedii dela începutul secolului actual».

Cu același prilej s'a sărbătorit și împlinirea unui sfert de veac dela înființarea «*Societății de silvicultură a Suediei*», care deși de dată recentă, a contribuit într-o foarte puternică măsură la progresul silvic al Suediei în ultimele decenii. În Suedia, ca în multe părți ale lumii civilizate, cetățenii interesați la bunul mers al treburilor silvice și în primul rând forestierii, au simțit nevoia să cheme la viață.. «o societate, în sânul căreia să se poată schimba părerile, în care voințele și ideile să se manifesteze liber, spre a fi aprobate sau desaprobatate, un loc, în fine, prielnic discuțiilor libere și pe tață a chestiunilor arzătoare la ordinea zilei», cum se exprimă președintele societății către participanții la evenimentul de care ne ocupăm ¹⁾.

După câte știm din alte izvoare, «Societatea de silvicultură a Suediei» este un organism foarte puternic, a cărui activitate se simte bine în îndrumarea gospodăriei silvice suedeze.

Dorim asemenea societăți și altor țări, cari nu le au încă, sau cari nu le au în factura foarte viguroasă a celei suedeze.

Ele sunt, — dacă au ființă reală, dacă sunt bine conduse și dacă își pot dobândi prestigiului necesar, — nu numai un colaborator al administrațiilor forestiere publice dar, în multe situații, un îndreptător al acestora.

Congresul internațional al stațiunilor de experimentație forestieră se va ține în acest an la Stockholm, în zilele de 22—27

¹⁾ Citatul și însemnările respective rezumate după articolul d-lui prof. H. Perrin, delegatul guvernului francez. Rev. des Eaux et Forêts, Ianuarie 1929.

Iulie. Uniunea internațională a stațiunilor de experimentație forestieră a luat ființă în 1891.

Ultima adunare generală — a șasea — a avut loc la Bruxelles, în 1910. Al 7-lea congres, plănuț pentru August 1914 la Budapesta, a fost împiedecat de războiul mondial. Considerente de politică internațională au împiedicat reluarea firului congreselor internaționale până ce, într'o conferință la Zürich, la care au luat parte un număr de reprezentanți ai experimentației forestiere în Danemarca, Finlanda, Franța, U. S. A., Norvegia, Elveția, Suedia și Germania, s'a luat hotărârea ca «Uniunea stațiunilor de experimentație forestieră» să fie din nou chemată la viață, Directorul experimentației forestiere suedeze, a fost ales ca președinte al Uniunii, cu delegațiunea de a organiza un congres internațional la Stockholm în 1928 sau 1929. Cu ocaziunea congresului internațional agricol dela Roma au aderat la ideia reînființării Uniunii și Anglia, Olanda, Italia, Jugoslavia, Polonia, Cehoslovacia etc.

Guvernul suedez votând creditele necesare, institutul de cercetări forestiere al Suediei a luat măsuri pentru ca adunarea generală a uniunii internaționale să se țină în vara acestui an la Stockholm.

Congresiștii se vor întruni la 14 Iulie la Malmö și apoi, până la 20 aceiași lună, vor face o excursie forestieră în Suedia de sud și centrală, vizitându-se parcul național dela Dalbyhage (stejar, fag, ulm, frasin), piețele de experiență în pădurile parcului domenal dela Dalby, Ekeröd, cum și pădurile particulare la Skåne (molift, fag, pin), se vor cerceta apoi pădurile din ocoalele de stat Malingsbo, Dalarna, unde școala superioară de silvicultură suedeză își are centrul lucrărilor practice ale elevilor, cum și pădurile de cercetare dela Siljansfors, puse, în toată în tinderea lor, sub conducerea institutului de cercetări. Se vor vizita apoi împrejurimile lacului Siljan, centrul forestier Falun și se va vedea plutăritul în regiunea Delälven.

Congresul se va ține la Stockholm în zilele de 22—27 Iulie, la ordinea zilei fiind următoarele chestiuni:

1. Reorganizarea «Uniunii internaționale a stațiunilor de cercetări forestiere» și adoptarea statutelor acesteia».

2. Convenție privind stabilirea unei bibliografii forestiere internaționale.

3. Discuțiuni asupra normalizării (unificării sau standardizării) metodelor de măsură și de investigație, în locurile de încercare.

4. Discuțiuni asupra metodelor și terminologiei de adoptat în domeniul pedologiei forestiere.

5. Comunicări în vederea orientării viitoare a cercetărilor forestiere.

Cum se vede, chestiunile puse în ordinea zilei sunt puțin numeroase, dar de o importanță fundamentală, întrucât se urmărește, pe de o parte reanimarea uniunii, iar pe de alta, orientarea unică și standardizarea metodelor de cercetare, din lipsa cărora, oricât de prețioase ar fi rezultatele dobândite până acum, știința și practica internațională nu pot trage toate foloasele, fiindcă rezultatele nu sunt comparabile.

În timpul săptămânii congresului se va face o excursiune la Jönakar, într'un optimum al pinului silvestru.

După congres, între 28 Iulie și 4 August se va face o a treia excursie forestieră în Nordul Suediei, spre a se vedea locuri de încercare, păduri afectate în întregime experimentații, practica forestieră în nord, plutărit, industrii forestiere, etc. Excursia se va termina la Åre, în munții Jämtland, aproape de granița Norvegiană, la ca. 120 klm de Trondheim, situat pe malul oceanului.

Doamnele nu vor putea participa la excursie.

Cheltuelile necesitate numai în Suedia sunt la circa 585 coroane suedeze, la care se adaugă circa 25 coroane suedeze pe zi pentru săptămâna cât ține congresul în Stockholm. În afară de acestea se vor plăti separat, bineînțeles, cheltuelile de drum până la Malmö și dela punctul terminus Åre înapoi.

*

Literatură pentru orientare generală asupra Suedii și în special asupra condițiilor forestiere ale acesteia (după însemnări sau broșuri trimise de către dl Sven Petrini, secretarul congresului, căruia îi mulțumim aci).

Kekich, Emil, *Forestry in Sweden*. Washington 1927. (De-

partment of commerce. Bureau of foreign and domestic commerce. Trade promotion series No. 56). Vândut de the Superintendent of Documents. U. S. Government Printing Office. Washington, D. C. Prețul 10 cents.

Oxholm, Axel H., Swedish forests, lumber industry, and lumber export trade. Washington 1921. (Department of commerce. Bureau of foreign and domestic commerce. Special agents series, No. 195). Vândut de the Superintendent of Documents, Government Printing Office. Washington, D. C. Prețul 75 cents.

Sweden, Historical and statistical handbook. By order of the Swedish Government ed. by J. Guinchard. 2 ed. 1-2. Stockholm 1914. Editor: P. A. Norstedt & Söner. Price 15. swed. Kr. Nordiska Bokhandeln. Fredsgatan 7-9. Stockholm. Ediție engleză, germană și franceză.

Următoarele articole în: *Actes du 1-er congrès international de sylviculture, Rome 1926, Vol. 1-5*. (Institut international d'agriculture). Se găsesc și la Biblioteca Soc. «Progresul silvic», pot fi toate obținute dela «Statens Skogs försöksanstalt, Experimentalfältet, Sweden» pe prețul de 80 lire it. pentru cei înscriși la congres.

Lindeberg, E., Statistique de la superficie forestière, du capital ligneux et de son accroissement, de la production, de la consommation et du commerce des produits de bois en Suède. Vol. 2. pp. 48-56.

Hesselmann, H., L'évaluation des ressources forestières de la Suède. Vol. 2, pp. 211-215.

Hermelin, Th., Organisation de l'administration forestière de l'Etat en Suède. Vol. 2, pp. 672-676.

Hedemann, Gade E., The object and methods on Swedish Forestry Legislation. Vol. 3, pp. 94-110.

Hesselman, H., The Forestry Experimental Service in Sweden. Vol. 3, pp. 250-253.

Wahlgren, A., Forestry education in Sweden. Vol. 3, pp. 268-273.

Jonson, T., The taxation of forestry in Sweden. Vol. 3, pp. 339-346.

Berg, C., Trade and industry in timber and other products. Vol. 3, pp. 588-593.

Lundgren, Th., The Swedish woodpulp and cellulose industry. Vol. 3, pp. 626-632.

Hermelin, Th., Exploitation et conditions de transport forestiers en Suède. Vol. 4, pp. 480-491.

Petrini, S., The thinning experiments of the Swedish Institute of Experimental Forestry. Vol. 4, pp. 511-524.

Romell, L. G., La question de la provenance en Suède. Vol. 4, pp. 682-694.

Lundberg, G., The draining of peat for forest production. Vol. 4, pp. 695-700.

Trägårdh, I., The main features of the Swedish forest insect fauna. Vol. 5, pp. 280-283.

Aminoff, F., Associations favorisant le développement de la sylviculture en Suède. Vol. 5, pp. 429-437.

Lagerberg, T., Rot in stored soft-woods. Vol. 5, pp. 565-572.

Sven Petrini. Les Forêts de la Suède et leur exploitation Publ.: Institut international d'Agriculture, Rome, 1922.

Le syndicat d'Initiative des voyages en Suède: Un livre sur la Suède-Stockholm, 1927.

Studiul al treilea în anexata listă, dă o orientare generală asupra geografiei, istoriei, etc. a Suediei.

Acelaș scop îl îndeplinește și ultimă broșură din listă, care are avantajul de a fi și concisă (183 pag. cu fotografii, hărți etc.).

M. Drăcea.

CRONICA

EXCURSIUNEA STUDENȚILOR SILVICI

DELA

ȘCOALA POLITEHNICĂ DIN BUCUREȘTI IN POLONIA ¹⁾

(9—26 Iulie 1928)

de Dr. C. C. GEORGESCU

Ca un răspuns la vizita făcută de studenții silvici dela școala Politehnică din Lwow în vara anului 1927 în România ²⁾, Societatea studenților silvici din București a luat inițiativa și a reușit grație energiei harnicului ei președinte R. Dinu Voinea și a colaboratorilor săi, să înjghebe excursia, asupra mersului căreia dorim a face aci o dare de seamă generală. Excursiunea a fost condusă de d-nii prof. N. Iacobescu și V. Stinghe, Asist. C. Georgescu și inginer N. Codru și a avut un număr de 43 studenți silvici din ultimii ani de studii ca participanți ³⁾.

Programul de excursiune, — care prevedea vizitarea alternativă a domeniilor și stabilimentelor industriale forestiere, a principalelor localități de importanță istorică, pitorească etc., a fost alcătuit de d-nii prof. Ladenberger, deșanul Fac. silvice și Vierdak dela Politehnica din Lwow ajutați fiind de Asist. Dr. F. Krzysik și S. Lis, președintele Soc. studenților silvici din Lwow, cari ne-au însoțit în timpul excursiunei, înlăturând astfel mult greutatea conducerii ei. Încă dela prima stațiune de cale ferată Sniatyn, unde d-nii menționați ne-au urat bun sosît, am început să avem încredere în reușita excursiei și să bănuim că în primirea noastră se pune multă grijă și prietenie.

1) Această descriere a fost redactată după notițele amănunțite de excursie, pe care d-nul profesor N. Iacobescu a avut bunăvoința a ni le pune la dispoziție; în acelaș scop s'au folosit memoriile prezentate școalei de d-nii absolvenți I. Lungu și Ștefănescu-Merei.

2) Studenții polonezi au fost conduși în România în timpul excursiunei; lor pe rând de d-nii prof. P. Antonescu, P. Grunau și V. Stinghe.

3) Fondurile, cu ajutorul cărora s'a putut face excursiunea au provenit din cotizațiile participanților (2000—6000 lei de membru), dela Soc. studenților (100.000 lei), dela școala Politehnică (care a suportat toate cheltuelile de transport) și în fine din donațiunile făcute de Soc. «Progresul silvic» (30.000 lei) și Administrația «Casei pădurilor» (20.000 lei).

Dela graniță trenul traversează câmpia subcarpatică unde ochiul atent, care dărește încă din primele momente să recunoască schimbarea adusă de trecerea frontierei, cu greu poate distinge ceva mai deosebit de regiunile învecinate bucovinene. La Stanislawow, unde suntem primiți de notabilitățile orașului¹⁾, luăm primele informații asupra împărțirii administrative a Poloniei, și aflăm că ea este împărțită în 16 voievodate, fiecare voievodat apoi este subdivizat în districte, cari ar corespunde județelor noastre. Orașul Stanislawow este capitala unui voievodat cu acelaș nume. Tendința actuală este ca acestor voievodate să li se dea autonomie, urmând ca fiecare în parte să-și aibă organe de conducere din toate domeniile administrative și diete locale, până acum însă asemenea autonomie există în aplicare numai în Silezia. În fiecare din administrațiunile acestor voievodate există între altele și un serviciu de protecție a pădurilor, cari ajută Statul în supravegherea pădurilor particulare. Administrațiunea generală a pădurilor însă depinde ca și la noi de Ministerul de Agricultură și Domenii. Administrațiile silvice exterioare, ce sunt independente față de organizațiile locale, au deasemenea o largă descentralizare, cele 10 direcțiuni silvice păstrează în organizația și modul lor de lucru tradiția bună silvică austro-ungară.

Dela Stanislawow linia ferată către Stry, pe care pornim, urmează șirul Carpaților, Polonezii deosebesc cuimea Carpaților, care formează linia de graniță pe o distanță de 600 km. în două grupe și anume Carpații Orientali, (Carpații păduroși), în dreptul cărora ne aflăm și Carpații Westici, din cari face parte și masivul Tatra. Aspectul general al regiunii, așa după cum ni se arată din tren este cu totul nou: întinse lanuri de secară, cartofi, dughie sau trifoi alternează cu păcuri de pădure, cu turbării, cu pășuni și fânețe. Ne frapază cultura agricolă în brazde boltite, printre cari se găsesc rigole puțin adâncite, și cari servesc să înlesnească scurgerea apelor din ploi și deci de a împedica inundarea terenurilor. Acest mod de cultură impus în această regiune de condițiunile speciale ale solurilor și bogăția de precipitate atmosferice, aduce mari prejudicii recoltei, astfel pe spinarea brazdei găsim secara bine desvoltată în timp ce pe laturi rămâne mică. Pe întinsele pășuni și fânețe se văd ochiuri de apă înconjurate de maci înfloriți și din cari răsar mușuroae acoperite cu mușchi. Pădurile sunt formate din stejar, gorun, mesteacăn, plop tremurător, cireș, etc. printre cari se găsesc zăvoae cu anini și sălcii. Pădurile fiind constituite din esențe de lumină ne apar rare, multe păduri mai sunt rare și din cauză, că au fost probabil în trecut brăcuite.

Prima etapă o facem la localitatea Broszniew, unde suntem pentru două zile găzduiți de firma Glesinger, Societate anonimă pentru cherestea și unde facem cunoștință cu industria particulară poloneză¹⁾. (Fig. 1). Fabrica aparține de mai

1) În cele câteva ceasuri cât am stat în acest oraș am fost primiți și însoțiți de d-nii St. Hendrychowski, reprezentantul primarului orașului, Zagaiewski, polițaiu și d-l ing. Scheletzky din partea Direcțiunei căilor ferate. Tot aci ne iese în cale și d-l ing. Golcrewski, vice-directorul regional silvic din Lwow, care ne-a însoțit până la Lemberg.

1) În tot timpul cât am stat la Societatea Glesinger am fost însoțiți de d-nii directori generali Pöhl și Robinson, a căror amabilitate am avut prilejul a o prețui.

multe generații aceleiași familii, care și-a câștigat în acest mod o tradiție sui-generis în lumea industrială forestieră poloneză. Ea își furnizează materialul lemnos, pe care-l debitează, din proprietăți particulare, ale Statului și ale Fondului religios greco-catolic din Lwow, de unde are anual cam 150.000³. Fabrica nu ne arată nimic deosebit, fiind o instalație destul de veche, la refacerea căreia se va lucra chiar în cursul acestei ierni; am admirat în schimb buna ordine și chibzuință pusă în slujba economiei forestiere și rentabilitatea fabricii, fapt care merită să fie relevat.

Fig. 1. — *Broszniow*
Locul de depozit al fabricii de cherestea Glesinger.

Fabrica dispune de 9 gateri, 5 circulare, ferestre în bandă și pendule. Pe lângă fabrica de debitat se mai găsește o secțiune pentru confecționatul de lăzi, o uscătorie, o presă pentru brichete de rumeguș și în fine o mașină pentru producerea lănei de lemn. Forța mașinilor motrice utilizate este de 700 C. P.

Fabrica este deservită de o cale forestieră îngustă în lungime totală de 105 km, pentru care Soc. posedă un bogat material rulant, ateliere de reparat și în fine tot mecanismul necesar funcționării ei regulate. În fabrică lucrează aprox. 1200 lucrători în două serii de câte 8 ore, (de la ora 8 până la 2 și de la 2 până la 10). Lucrătorii locuiesc în apropierea fabricii într-o colonie stabilă, cu case spațioase și îngrijite; în sat remarcăm un spital monumental, clădit de fabrică, printre lucrători la diferitele mașini-unelte vedem un număr mare de femei, cari lucrează în aceleași condițiuni ca și bărbații.

Fabrica livrează în afară de material brut ca butuci, piloți, stâlpi de telegraf, lemn rotund pentru celuloză, pari de mină și traverse brute de stejar și material prelucrat ca cherestea de diferite calități și mărimi, lăzi pentru alimente, lăzi de lemn etc. Condițiunile de lucru ale fabricii sunt foarte diferite față de

acelea dela noi, aci mâna de lucru este efină, astfel un lucrător primește în medie 40—50 lei pe zi, iar gateristul 3000 lei pe lună (plus casă, luminat și lemne).

Valoarea materialului lemnos procurat de fabrică este foarte ridicată, fapt care ne arată că proprietarii pădurilor au o rentă mare. În adevăr molidul în picioare se plătește cu aprox. 450 m³, fără ca să mai vorbim de materialul prețios cum ar fi paltinul creț, al cărui preț se urcă până la 6000—6500 lei m³ în picioare.

Materialul se vinde mai mult în Occident, urmărindu-se câștigarea pieței engleze, în Orient fiind concurați de industria română.

Se constată o deosebită grijă în prezentarea materialului de export, care în o mare proporție se făcuște și apoi este ambalat în mod pedant.

O incursiune pe valea Lomniței și a afluenților săi, unde vizităm exploa-tările soc. Glesinger și proprietățile furnizoare de material, ne face cunoscuți Carpații Păduroși. Valea Lomița ne duce înspre frontiera Ceho-Slovacă către coama Carpaților, în dreptul catenei Gorgany.

Calea ferată parcurge încă vreo 20 km câmpie subcarpatică, până ce dăm în munți, a căror linie de demarcație față de câmpie este bruscă. Aci regăsim aceleași, masive de stejar, mesteacăn plop și anin, remarcăm numeroase pălcuri de anin negru cu exemplare frumoase și cari aci constituesc o adevărată bogăție. Pe câmpia dela poalele munților, pe prundișuri, își fac apariția indivizi izolați de molid și tufe de jenuper, aceștia din urmă invadează pășunile și fânețele și cu greu se pot extirpa. Peste tot abundă umezeala, care aduce o verdeață caracteristică și o sporire a turbelor, ce se cunosc din depărtări prin capetele stufoase ale lui *Eryophorum*.

Carpații păduroși, în care intrăm sunt munți nu prea înalți (1800 m), acoperiți în porțiunea inferioară pe o zonă foarte strâmtă cu păduri de fag, iar în marea majoritate cu păduri de molid cu puțin fag și brad (molid 80%, brad și fag 15%).

Golurile munților sunt invadate de tufe de jneapăn, jenuper și liliac de munte. În genere regăsim condițiunile de vegetație ale munților Bistriței, cu deosebirea că aci limitele diferitelor specii sunt mult mai scoborate, astfel fagul abia se urcă până pe la 850 m, iar limita pădurei poate să fie chiar la 1300—1400 m.

Munții sunt formați din gresii greu dezagreabile deobicei bogate în fer, din care cauză solul este foarte superficial și coastele sunt pline de prăvălișuri. În această regiune avem de aface cu păduri propriu zise de protecție prin defrișarea cărora se provoacă adevărate dezastre (chiar numele munților Gorgany = grohotișuri, ne indică aceasta), astfel în unele locuri de unde s'au scos pentru extracția terpentinei jneapăni, grohotișurile lăsate libere s'au prăvălit odată cu avalanșele asupra pădurilor de mai jos, aducând pagube însemnate.

Cu surprindere aflăm aci o stațiune bogată în *Pinus cembra*, care se scoboară până în pădurile de molid (850 m), unde se poate găsi în câteva locuri în proporție până la 20%, fapt excepțional pentru restul Europei de Vest, este știut că în Alpi sau celalte culmi ale Carpaților, această esență nu se găsește decât deasupra sau la limita pădurilor de molid. Exemplarele de *Pinus*

cembra sunt foarte frumoase putând ajunge până la 25 m și dau un lemn foarte căutat și bine plătit. (Fig. 2).

Fig. 2. — Valea Lomniza. Carpații păduroși.

Loc de depozit cu lemn de Pinus Cembra. În dreapta se vede o tăetură cu un sol superficial pietros, unde regenerarea nu se poate face decât artificial.

Suntem deasemenea frapați de numeroasele numiri românești toponimice ce abundă pe aci ca de ex. râul Pietros, muntele Vulcan (Wolkan), localitatea Angelușa (Angielow) Zăvoiu, Cucul, etc.

Dintre proprietățile vizitate o gospodărie intensivă ne arată aceea a fondului religios greco-catolic din Lwow, unde găsim amenajamente bine întocmite, cu un mecanism al tăerilor adaptat condițiilor speciale ale locului. În adevăr terenul nepermițând tăeri rase pe suprafețe prea mari, parchetele anuale sunt risipite în tot masivul și nu trec într'un loc anumit de 16 ha. După exploatare regenerarea naturală fiind foarte anevoioasă se fac imediat plantări și mai ales semănături, cari se îngrijesc regulat. După cum am arătat, proprietatea își valorifică, grație căii ferate, bine materialele obținând pentru păduri un preț ridicat și are posibilitatea de a face în tot cuprinsul său, exploatare.

La această proprietate vizităm câteva plantațiuni bine executate și cari ne-au impresionat în mod plăcut. Din cauza solului pietros și superficial lucrările de regenerare se fac cu multă greutate și până acum nu s'a putut stabili, cari anume metode de însămânțare sau plantațiune ar fi mai indicată.

La domeniul Statului condițiunile de exploatare și administrare nu sunt diferite de acelea dela noi, agenți se străduiesc să separe răul comis prin exploatare din trecut, pentru cari au mijloace suficiente și găsesc un mediu prielnic

de lucru. La întoarcere ne oprim la stațiunea balneară Podlute de pe Valea Lomniței, unde vizităm niște baraje importante construite pentru apărarea localității expusă viiturilor de apă (Fig. 3 și 4) și un fost castel de vânătoare al

Fig. 3. — Valea Lomnița

Baraj pentru apărarea contra viiturilor de apă a stațiunii climatice Podlute.

Fig. 4. — Valea Lomnița.

Baraj pentru apărarea terasamentului căii ferate forestiere.

decedatului prinț Rudolf de Habsburg, construit din lemn de P. Cembra, construcția ne arată frumusețea lemnului, care păstrează admirabil suprafața netedă și soliditatea îmbinărilor, amintind regularitatea construcțiilor în zid.

În drumul nostru către Lemberg ne abatem prin renumitul centru istoric și petrolifer Boryslaw, situat în mijlocul zonei din Galiția și care a deținut multă vreme recordul mondial al extracțiilor petrolifere. Regiunea este din cele mai romantice și capătă un aspect bizar prin marea mulțime a sondelor, (în câmpia și dealurile din față din cuprinsul comunei, se găsesc peste 20.000 sonde vechi, din cari astăzi numai 400—500 funcționează) ce abundă peste tot și cari au o formă arhitectonică frumoasă, privesc este cunoscută din reclamele puse prin găurile din străinătate pentru atragerea vizitatorilor străini în Polonia. Orașul ne aduce o mare decepție, reamintind târgurile noastre ovreiești din Nordul Moldovei.

Existența petrolului se cunoaște aci încă din secolul al 16, exploatarea regulată se face abia de pe la 1857, odată cu începerea celor din America. Mersul crescând al exploatărilor petrolifere este în bună parte opera inginerilor polonezi, iar lucrătorii din această regiune și-au dobândit în decursul vremurilor un mare renume, din care cauză erau căutați peste tot.

Din regiunea de aci au pornit în restul lumii mari descoperiri, din care cea mai importantă este găsirea petroleului lampant (1854), iar multe realizări tehnice de sondaje au rămas renumite. La Boryslaw se extrăgea înainte de război 90% din producția Galiției, care în 1909 înțrecea 2 mil. de tone și constituia 3% din producția lumii. Multe zăcăminte de petrol de aci sunt la îndăncimi considerabile și anume în medie cam între 1000—1200 m.

Dela 1909 producția începe să scadă treptat, apoi ea a suferit o mare lovitură în timpul războiului, când sondele au fost complectamente distruse, după război lipsa de capital a întârziat mult refacerea. Astăzi la Boryslaw instalația este în parte refăcută, astfel se extrag cam 250.000 tone anual din sonde cu producție mică, însă constantă.

Dela Boryslaw părăsim zona subcarpatică și intrăm în câmpia, care formează aproape 80% din suprafața Poloniei, îndreptându-ne către Lemberg.

Pe drum observăm din tren același aspect ca dela Stanislawow spre Broslaw, apropierea Lembergului se anuță printr'un șir de păduri de rășinoase și fâșoase, ce dau regiunii un farmec ales și unde orașenii își găsesc un loc de recreere. La Lemberg suntem primiți cu un fast deosebit, iar tramwaye cu drăpele românești, ne iau în primire și ne duc la frumosul cămin studentesc local. O plimbare cu automobilul prin Lemberg ne arată monumentalele clădiri publice, numeroasele instituțiuni culturale, cartierele vitelor și parcurile, ce încadrez orașul cu verdeață. Seara se dă în cinstea noastră un prânz de mare gălă, la cel mai mare hotel local, unde pe rând ni se aduce salutul Școalei Po-

litechnice, Direcțiunei silvice, Voivodatului, Societății inginerilor ¹⁾ la cari au răspuns pe rând d-nii prof. N. Iacobescu, V. Stinghe, consulul României Galin și studentul R. Dinu Voinea. În timpul banchetului a domnit o mare animație, la cari a contribuit mai ales corul studenților din Lwow, cari au dat o adevărată producție muzicală.

Lwowul (Lembergul) este unul din orașele cele mai vechi ale Poloniei, și care încă este în plină prosperitate având aprox. 240.000 locuitori.

Orașul este înconjurat de coline, cari pătrund chiar în interiorul său; împrejurimile, clădirile și parcurilor sale îl fac unul din cele mai frumoase orașe ale Poloniei.

El este un mare centru universitar având o universitate și o politehnică, la politehnică găsim și o facultate agro-silvică ai căror profesori joacă un mare rol în economia forestieră polonă, fiind în directă legătură cu administrațiunea publicând manuale și redijând o bună revistă de specialitate (Sylvan).

În Polonia găsim învățământul agricol alături de cel forestier înglobate în o aceeași facultate, care este alipită, după cum am văzut, la Lemberg Politehniceii, formează o școală specială (Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego = Școala superioară de agricultură și silvicultură) la Varșovia sau în fine este alipită universității la Poznań.

Prin alipirea învățământului superior silvic la politehnică, universitate sau formând o academie specială, se împacă toate năzuințele științei silvice și anume se dă pe rând fiecărei subspecialități silvice (tehnică, economică și culturală) după felul școlăii respective, dezvoltarea dorită.

Polonia are un corp profesoral numeros, cari a reușit să creeze o știință națională-silvică și să dea la iveală manuale și lucrări de specialitate apreciate.

Paralel cu acest învățământ s'a dezvoltat și activitatea de cercetări științifice, care se întreprinde de stațiunile de experiență alipite școlăilor și conduse de profesorii lor, lucrările ce se urmăresc de aceste stațiuni sunt coordonate de o comisiune centrală de cercetări științifice alipită Ministerului de Agricultură.

În ziua următoare sosirii noastre în Lemberg suntem conduși la localitatea mărginașă Rzeana, unde vizităm fabrica de contraplacaje (Sperrplatte) «Oikos». Contraplacajele aci se confecționează mai ales din anin și mai puțin de mesteacăn, valorificându-se prin aceasta aceste două esențe atât de răspândite în pădurile de câmpie ale Poloniei. Trunchiurile de anin sau mesteacăn se prelucrează înainte de a se fi uscat complet și în care scop se păstrează până la debitare cu scoarță sau se vără sub apă. Furnirul în grosime de 0,5-4 mm se scoate prin derulare la niște mașini asemănătoare celor întrebuițate pentru fabricația chibriturilor, după o prealabilă fierbere a trunchiurilor în apă (24-48 ore la o temperatură sub 100°). Plăcile sunt tălate și confecționate în dimensiuni stabilite, lipindu-se sau tăindu-se părțile în minus sau plus și apoi se usucă în cuptoare speciale. Mai multe plăci, — de obicei 3 sau 5, după cum

1) Au vorbit d-nii Ladenberger, decanul facultății silvice dela Politehnică, inginer Alexander, reprezentantul orașului, M. Chmielewski președintele Biroului agriculturii, M. Dsuchowski reprezentantul guvernului, W. Golczewski, vice-director silvic, etc.

se dorește a se avea contraplacaje de 6 mm gros sau mai groase — se așează unele peste altele având direcția fibrelor alternând perpendiculare și apoi se lipește cu căzeină la cald și sub o mare presiune. Plăcile astfel lipite capătă între ele o așa mare legătură, încât la linia lor de unire nu cedează niciodată la rupturi.

Pentru fabricația contraplacajelor se pot utiliza și trunchiuri cu inima stricată, cu condiție însă ca putregaiul să nu treacă $\frac{1}{3}$ din diametru, și apoi ca trunchiurile să fie cât mai lipsite de crăci. Prin această prelucrare lemnul de anin și mesteacăn își capătă în această stare de semifabricat o valoare apreciabilă, căci un m³ de asemenea contraplacaje se plătește loco fabrică cu 65 — 105 dolari. Prețul contraplacajului nu este totdeauna invers proporțional cu grosimea.

Dela această fabrică suntem apoi conduși la Muzăul de Istorie Naturală fondat prin dotația familiei Dzieduzcki, unde trecem repede în revistă numeroase colecțiuni de Istorie Naturală strânse exclusiv din Polonia.

De remarcat sunt colecțiunile ornitologice și de mamifere, un exemplar împăiat ne arată zîmbrul (*Bison europacus*) dela Bialoweza, astăzi complectamente dispărut în stare sălbatică¹⁾ și din care nu se mai găsesc în grădinile zoologice din lume decât vr'o 6 exemplare. Ni se atrage atențiunea asupra unei plante rare *Azalea pontica*, care este specifică pentru munții Caucaz și se găsește și în Polonia într'o insulă cu totul izolată în apropierea Cracoviei. Într'o cutie de petrol putem vedea resturile admirabil conservate având oase și carne din corpul unui mamut găsite în o turbărie, din acest exemplar s'au luat piese pentru cercetări histologice.

În colecțiile preistorice se găsește părți din scheletul omului primitiv din neolit aflat la localitatea Zloty.

Tot în acest muzău găsim rondoalele cu diametre extraordinare ale esențelor principale din Polonia, luate dela indivizii monumentali ai pădurilor virgine din Bialowcza și alte complexe păduroase imense. Dela acest muzău condus de un cunoscut entomolog, d-l Kunze dela secția silvică a politehnicei plecăm cu regretul, că nu am putut vizita mai pe îndelete și nota tot ce este de interes pentru noi.

Cu tramwaye speciale, pe cari lăfăie iarăș drapelele țării ne urcăm pe colina cea mai ridicată din regiune, ce se află în preajma orașului la locul vechei cetăți, astăzi distrusă, de unde putem admira perspectiva orașului și avem o priveliște îndepărtată asupra ținutului. Din explicațiunile d-lui profesor Vierdak, neobositul nostru însoțitor, aflăm că Lembergul se află pe linia de despărțire a apelor ce se scurg către Marea Neagră și Baltică și tot aci se întâlnesc 4 mari regiuni cu o floră forestieră diferită.

Luând direcția Cracoviei ne oprim în drum la domeniul forestier Łancut proprietatea contelui Potocki, descendentul uneia din cele mai vechi familii aristocrate poloneze.

În castelul aflat în acest domeniu au fost găzduiți în timpul vizitei în

1) Nu se știe încă precis însă, dacă nu se mai găsește în această stare încă în Caucaz, ceace este puțin probabil.

Polonia și suveranii României, fapt care a făcut ca pentru noi aceste locuri să capete un farmec deosebit, de altfel trebuie menționat că însuși proprietarul domeniului, a ținut în mod expres să ne invite la domeniul său, invitație care ne-a onorat și magulit.

Câmpiile, pe care le străbăteam sunt acoperite cu lanuri de secară, hrîșcă, afecți printre care se vede pământul nispos, șuvițele mai mult sau mai puțin lanți cultivate cu Lupin, dau prin florile lor galbene peisagiului o notă caracteristică. De la un moment dat în drum spre castel părăsim șoseaua principală, de unde apoi automobilele nu mai pot înainta din cauza nisipurilor, pe care apoi le străbăteam în căruțe ușoare de vânătoare. Nisipurile sunt însă aci fixate și nu ies în evidență decât în lungul drumurilor, în zilele călduroase căruțele sunt purtate cu greutate și abia după o ploaie potrivită, nisipurile întărirându-se, drumurile devin mai practicabile. Climatul regiunii este foarte aspru, vânturi puternice bat dinspre Rusia iar ierni grele țin din Octombrie până în Aprilie—Maiu, când uneori se poate încă merge cu sania. Pământul sărac și climatul aspru aduce mari piedici agriculturii și doar pădurea și fânețea sunt ceva mai ușor de condus.

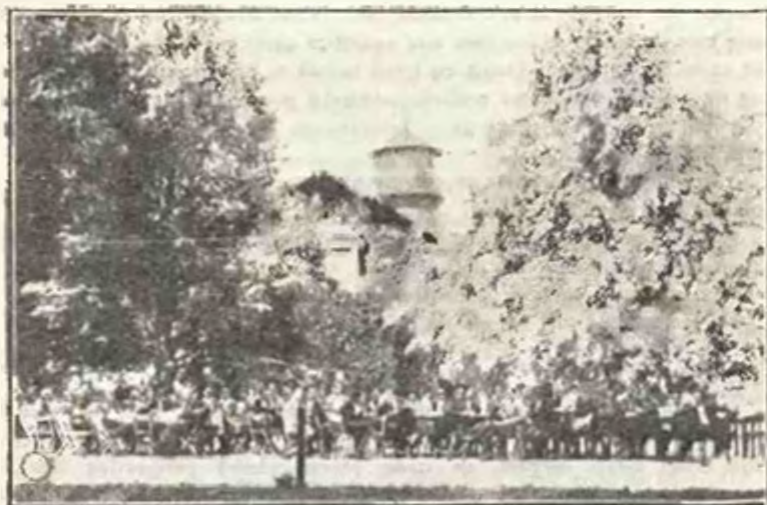

Fig. 5. — *Zancul.*

Castelul Iulien. Masa comună.

Ajunși la castel, după o baie reconfortatoare suntem conduși în parc, unde pe locul de tenis bine luminat cu becuri suspendate ne așteaptă masa de seară, la care suntem chemați prin bătaia în gongul ce stă spânzurat de un stejar alături. Primirea extrem de călduroasă, pe care ne-a pregătit-o doi directori ai domeniilor contelei Potecki, Wlęclaw Krawczyński entuziasmează pe excursioniștii, care încep să se anime și fac să răsună cântece poloneze și române. (Fig. 5).

Din explicațiile preliminare aflăm că domeniul contelui Potecki este situat o parte în regiunea subcarpatică și o alta, în Polonia mică unde ne aflăm, cu-prinsă între căile ferate Lemberg-Cracovia și Lemberg-Varșovia. Suprafața pă-durilor domeniului este de 13.000 ha și acestea sunt administrate de 13 ingineri silvici, 2 conducători și 85 pădurari, un ocol silvic are în medie aprox. 1000 ha, sunt însă și ocoale de 600 ha. Suprafața redusă a ocoalelor se explică prin faptul, că aci cultura silvică se face în un mod extrem de intensiv, iar pe de altă parte personalul se ocupă și cu ocrotirea vânatului.

Unitatea de suprafață cu care se lucrează în operațiunile culturale este arul și dacă de ex. o asemenea suprafață nu este perfect regenerată, atunci se procedează de urgență la complectări, în cursul excursiunei noastre am găsit un ochiu complectat, cu dimensiunile de 40/50 m, în curs de regenerare apărut cu gard contra atacului vânatului. Masivul este format din pin 70%, brad și fag 20%, iar restul molid, stejar, larice, carpin, anin, etc., posibilitatea anuală este aprox. 100 ha, creșterea medie pe an și pe ha 3 m³. Cheltuelile generale repartizate pe ha sunt socotite la aprox. 4000 lei.

Din convorbirea cu d-l director aflăm că proprietatea a avut multe de suferit de pe urma războiului, dat fiindcă frontul a fost foarte apropiat. Apoi după războiu s'a depășit mult posibilitatea din cauza unei dispoziții excepționale, care obligă pe proprietarii de păduri a da 30% din posibilitatea pe 10 ani în mod anticipativ țăranilor în vederea refacerii gospodăriilor lor distruse în timpul războiului.

O preumblare prin pădurile domeniului ne-a desvăluit personalitatea di-rectorului, conducătorul nostru, care ni se prezintă în acelaș timp ca un om desăvârșit de acțiune și ca un cărturar cu vastă cunoaștere și înțelegere a silvi-culturei; studenții noștri, cari văd aci pentru prima dată o gospodărie silvică model nu mai găsesc cuvinte de admirare și cu toți atrași de interesantele exemple culturale demonstrate sorb cu nesaț explicațiunile directorului tălmăcite lor de d-nul prof. Stinghe.

O schiță de plan ne arată traectul drumului nostru, arboretele vizitate au o compoziție variată. Stațiunea este proprie pinului, care are tendințe de copleșire, totuși nici pinul nu poate să pătrundă acolo, unde din cauza unei lucrări greșite s'a pierdut solul favorabil al pădurei și aci numai cu greu prin lucrări costisitoare se poate reintroduce. Este desigur o minune apariția fagului și bra-dului (în locurile cu mai multă argilă) în asemenea stațiune și menținerea lor aci nu se poate face decât prin lucrări greu de condus, (tăeri jardinatorii în ochiuri, semănătură submasiv etc.), molidul vegetează rău, așa în cât, în deobște-rămâne în subarboret ca și carpenul, sorbul și frasinul, ceva mai mult răspândiți sunt mesteceni, anini și plopi iar sporadic stejarul. Laricele a fost probabil adus prin cultură, astăzi se găsesc exemplare de larice (în parc) având la un diametru la 1.30 de 30—50 o înălțime de 30 m.

Fiecare arboret în parte vizitat ne pune în fața unei probleme de silvi-cultură, a căror rezolvare ne-o dau însăși lucrările executate.

Tratamentul lor nu urmează regule rigide, fiecărui complex i se aplică metoda cea mai adecuată.

În arboretele pure de pin găsim tăeri rase cu regenerări naturale (Fig. 6-a) sau

Fig. 6. — *Țancuț*.

Parchete în arborete pure de pin tratate după metoda Wagner în curs de regenerare.

Fig. 7. — *Țancuț*.

Arborete de brad, fag și moljiid în curs de regenerare. «Tăeri jordanatorii»
Amestec intim de vârste.

artificiale fie prin însămânțări, fie prin plantațiuni sau tăeri succesive cu admirabile regenerări naturale. Amestecul de brad cu fag, pin sau molid sunt conduse după metoda lui Geyer (Fig. 7) cu multă pricepere și acolo unde acestea nu ajută, se urmează după metoda lui Wagner. Ca principiu fundamental găsim favorizarea acelor metode, cari asigură regenerarea naturală, dar acolo unde aceasta nu se ivește în termenul fixat, se urmează imediat cu regenerarea artificială în total sau în completări.

Așa de ex. dacă după extragerea ultimilor seminceri însemnarea lasă de dorit, nu se mai așteaptă regenerarea naturală și se procedează la completări cu plantațiuni.

Fig. 8. — *Zancul.*

Rezultatele tăerilor de însămânțare în arborete de brad, molid și fag.

Ne apare ca un paradox afirmația directorului, că regenerarea naturală prin completări revine în regiunea respectivă ca mai costisitoare decât cea artificială, ea totuși se preferă din considerente culturale. (Fig. 8).

Regenerarea trebuie să dea o puezime cât de deasă, care apoi se aduce la starea datorită prin cât mai multe lucrări culturale. În majoritatea cazurilor se fac semănături de pin (90%) cu molid (10%), molidul este întrebuințat ca esențe accesorie pentru crearea de subarboret. Se încearcă apoi plantațiuni de stejar, larice, frasin, etc. pure sau amestecate. Plantațiunile de stejar și larice sau de stejar și pin dau rezultate bune, așa încât silviculorul se află la o mare cumpănă atunci când trebuie să procedeze, din considerațiuni culturale la eliminarea uneia din aceste specii. În vederea realizării unui anumit scop cul-

tural se trebuințază mijloacele cele mai energice, așa de ex. acolo unde carpenul are tendințe de cotopire în timpul exploatărilor pentru estirparea lui se scot și buturugile. În urma unor asemenea lucrări s'au născut arborete admirabile, având cele mai variate compoziții cum ar fi pin curat—pin cu fag și molid în subarboret—pin cu fag și brad,—fag cu brad,—anin, molid și brad,—la fiecare pas avem o nouă variație mai surprinzătoare decât cealalte și toate adaptate condițiilor speciale de sol, în care vegetează.

Fig. 9. — *Lancut*.

Regenerare în ochiuri.

Pentru protecția pădurei, deasemenea nu se crușă mijloacele, așa de ex. în pepiniere este combătut *Pissodes notatus* prin șanțuri adânci, cari rețin insecta. În plantații și pepiniere se stropește contra lui *Hysterium pinastri* cu soluția bordeleză, operație care ni se demonstrează, și în fine arborii exploatați

Fig. 10. — *Zancul*.
Masa de prânz la locul de întâlnire al vânătorilor.

Fig. 11. — *Zancul*.
○ capela în pădure.

sunt folosiți ca curse contra lui *Ips sexdentatus* la Pin și *Ips curvidens* la brad. Deosebite pagube face vânatul, contra căruia se îngrădesc toate pepinierele și porțiunile aflate în regenerare, operațiune ce face regenerarea destul de costisitoare.

Programul primirei noastre a fost aranjat cu o deosebită grijă, până în cele mai mici amănunte și toate decurg cu regularitate, ceea ce evident frapează, așa de ex. aflu că d-*l* director a ținut să parcurgă în prealabil tractul fixat, personal și să fixeze cu ceasul în mână etapele necesare. La ora 12 precis ajungem la locul de adunare al vânătorilor, unde găsim un mic squar și unde ni se dau pachetele cu sandwischuri și ciocolată, iar la un bufet ad-hoc ni se oferă băuturi răcoritoare. (Fig. 10). Un mic accident la o căruță este fără de nici o vorbă așa de repede înlăturat, încât ne dăm seama că și această eventualitate a fost prevăzută și însoțitorii noștri își aveau în asemenea cazuri rolurile precis determinate.

După amiazi vizităm expoziția uneltelor silvice utilizate în această gospodărie, păstrăvăria, o frumoasă capelă situată în un masiv de brad, castelul cu biblioteca lui, unde remarcăm manuale vechi silvice, pe care le răsfoim cu plăcere. (Fig. 11). După o masă prietenească părăsim cu regret acest domeniu luând din nou drumul cu căruțele și autobuzul până la gara apropiată (25 km.) de unde apoi pornim spre Cracovia, unde ajungem în aceiaș seară.

(Va urma)

. . .

Lemnul ca materie primă în construcția avioanelor. — Este titlul conferinței, ținută de colegul nostru, d-nul ing. șef silvic dr. G. P. Antonescu, în seara zilei 1 Martie a. c., la Societatea Politehnică din București.

Subiectul, atractiv prin noutatea lui și făcând parte dintr'un ciclu de conferințe tehnice, organizat de Asociația română pentru propaganda aviației (A. R. P. A.), a întrunit, în simpatica sală din calea Victoriei, un auditor select, din lumea inginerească și militară.

D-nul Antonescu, în timpul cât a fost în Franța pentru studii practice și cercetări pe teren, a trecut și pe la Chalais Meudon, unde a obținut permisiunea autorităților respective, să lucreze în laboratorul aeronauticii franceze, la determinarea proprietăților fizice și mecanice ale lemnului, ce se întrebuițează la construcția avioanelor.

Înarmat cu un bogat material tehnic și sprijinit pe multe gravuri, d-nul Antonescu și-a dezvoltat conferința cu lux de amănunte, intrând totuși prea mult în chestiuni de mașini și de rezistența materialelor, cari—deși foarte interesante—au răpit—până la un punct—conferinței, caracterul ei de generalitate, de popularizare chiar, făcând-o mai puțin atractivă, decât ar fi putut să fie.

Astfel d-*sa* arată, care este metoda franceză de cercetarea proprietăților fizice și mecanice ale lemnului, inclusiv aparatele, care sivesc la aceste cercetări, evidențiind superioritatea metodei franceze asupra celei germane și americane.

Mulțumită cercetărilor, făcute în acest laborator. Franța a putut înlocui în fabricația avioanelor, lemnele de proveniență americană cu lemne proprii acestei fabricații, din anumite păduri ale sale.

Se întrebuințează astfel frasinul și molidul, pentru părțile lungi și piesele curbate ale aeroplanelor, molidul și bradul, pentru stâlpii de susținere, fagul pentru elice, iar pentru contraplacaje, mesteacănul și plopul.

Debitarea materialului lemnos afectat construcției avioanelor, se face în sensul razelor medulare, după ce mai întâi—la rășinoase—se elimină din trunchiuri partea centrală—in lățime de 8—11 cm,—unde sunt localizate nodurile.

Având în vedere, că un m³ de lemn, propriu la construcția avioanelor, costă 36.000—40.000 lei și pentru a nu rămâne multă vreme tributari străinătății, conferențiarul e de părere să se înființeze și la noi un laborator ca cel dela Chalais Meudon, unde se va putea experimenta și calitățile diverselor specii lemnoase din țara noastră, găsindu-se de sigur acele, ce vor fi proprii construcției avioanelor.

Cu această ocazie, s'ar calcula și umiditatea normală a lemnelor uscate la aer, care până acum nu este cunoscută la noi și care este de mare importanță, intrând aproape în toate calculele de rezistența lemnului. Această umiditate normală variază dela o țară la alta. Astfel în Franța e de 15%, în Germania de 20%, în America de 12%, iar în Mesopotamia de 6%.

Mai departe, d-nul Antonescu face considerațiuni chiar asupra modului, cum vor trebui să fie exploatate pădurile, unde se va găsi lemn bun pentru avioane.

Este prea recentă marea utilizare, ce s'a dat în războiul avioanelor, prea indispensabil rolul lor în desfășurarea luptelor în apărarea țării, pentru ca să nu se aprecieze în deajuns, de către oamenii noștri de Stat, nevoia imperioasă de a se creia și la noi încă de pe acum un stabiliment tip, căruia în timp de războiu, să i se dea o dezvoltare cât mai mare.

S'ar face astfel și un început de organizare pentru utilizarea resurselor noastre forestiere.

Ne mărginim numai la aceste considerații din interesanta conferință a d-lui G. P. Antonescu, conferință care—între altele—trebuie să constituie și un îndemn pentru atâția din colegii noștri, mai mici sau mai mari, cari au călătorit și au studiat prin țări străine, dar cari se complac într'o discretă împărtășire către ei înșiși.

N. N. Caragea

Adunarea Uniunii Camerilor de agricultură. — Prima dela constituirea ei după alegeri și, cum e natural, aceia care a stabilit în linii clare concepția nouă în conducere, cât și în directiva de activitate.

Pentru cea d'întâi și-au luat sarcina membrii uniunii cari alegând președinte pe d-l I. Rădulescu-Mehediți, au statuat că conducerea trebuie să fie în asentimentul complet al guvernului, ca să poată exista conlucrare și concurs reciproc.

Directiva a jalonat-o precis Ministrul Agriculturii și Domeniilor, d-l I. Mihalache, printr'un expozeu, în care a relevat cauzele adevărate ale crizei grozave prin care trece agricultura de azi și cari au paralizat întreaga viață a economiei naționale, dar în același timp a formulat și soluțiile de înlăturare a ei.

«Să ne concentrăm toate puterile în vederea măririi producției, căci cu

«calitățile speciale ale grâului nostru vom recâștiga piețele pierdute și vom recuceri altele noi.

«Pentru aceasta: să dăm săteanului sfat luminat și exemplu practic în care direcție se va organiza învățământul agricol;

«Să-i dăm plug bun și eftin, ori de unde ar fi, iar nu unul prost și scump, din țara noastră în scop de a incuraja industria națională;

«Să organizăm mica proprietate pe baze cooperative;

«Să influențăm un credit agricol a cărui necesitate este de mult simțită;

«Să revizuiem actualul tarif vamal, cu care ne-am pierdut debușeurile, și la urmă după ce vom avea marfă, să facem standardizarea.

«Astfel se va rezolvi criza generală cu cele 3 fețe ale ei: criza de producție, de finanțare și de desfacere».

Centralizarea și descentralizarea învățământului superior, conferința d-lui Vasilescu-Carpen. — În legătură cu viitoarea reformă a învățământului superior, anunțată de actualul guvern, d-l prof. *N. Vasilescu-Carpen*, rectorul Școlii Politehnice din București, a venit cu contribuțiuni lămuritoare, din cari se desprind următoarele concluziuni:

1. «Concentrarea întregului învățământ superior la ministerul instrucțiunii sau al culturii naționale,

2. «Organizarea armonică a acestui învățământ, caracterizat în grupuri destul de puternice,

3. «Diferențierea după grupuri și specialități, fără a se aplica un model unic și păstrându-se organizațiile actuale, cari au dat rezultate bune,

4. «Autonomia cât mai complectă a fiecărei Universități sau școli superioare.

5. Definirea rolului fiecărei facultăți sau școli superioare, în ce privește categoria de profesioniști ce trebuie să formeze,

6. «Intărirea autorității rectorilor și decanilor prin dispoziții legale și prelungirea mandatului lor, în vederea auto-controlului care trebuie să însoțească autonomia».

Cum se vede din expunerea celui mai autorizat factor, învățământul silvic — ca dealtfel tot învățământul tehnic — încă nu este la locul lui definitiv.

Sperăm că printr'o discuție largă ce se va produce la vreme, se vor lua garanții sigure de bună funcționare și progres dacă o schimbare se va produce.

Adunarea generală a Societății naționale de agricultură. — Să nu se confunde: este vorba de o a treia societate de profesioniști agricoli, pe lângă acea a agronomilor și a inginerilor agronomi, și lucrează sub președinția d-lui G. Lucasievici, fost ministru.

Foștii mari proprietari, sângeros amputați în suprafața lor de cultură, cară printr'o activitate științifico-practică, să intensifice producția atât calitativă cât și cantitativă.

La adunarea generală din 2 Martie cor., d-l Lucasievici în darea de seamă anuală a accentuat asupra însemnătății experiențelor de selecționare în

cultura porumbului, pe cari le-a făcut la ferma «Moara Domnească» — iar d-l A. Filipescu a conferențiat cu proiecțiuni — despre concursul internațional de motocultură dela Haut-Buc (Franța).

Adunarea generală a conductorilor silvici. — A avut loc Duminică 3 Martie a. c. sub președinția d-lui M. P. Florescu.

Două școli de conductori — Casa Verde și Brănești — născute, nu se știe precis, din ce nevoi, au scos câteva serii de absolvenți, cari — se înțelege sunt hotărâți să-și lămurească rostul în viață.

S'a crezut și li s'a spus continuu că «conducătorul la stat este ajutorul șefului de ocol, — iar la particular esențialul element de tehnica silvică».

Pentru motivul că cea d'întâi atribuțiune este neprecizată prin lege sau regulamente și făcută elastică și în funcție de spiritul cu care șeful ocolului înțelege să-i acorde acest rol, iar a doua înoperanță pentru că proprietarii particulari de păduri continuă să se lipsească de concursul lor, era natural ca conductorii silvici să fie profund nemulțumiți.

Le-a dat lămuriri binevoitoare și asigurări de frumos viitor d-nii Oprea și Drăcea, pentru cari, conductorii silvici recunoscători, l-au proclamat membri de onoare, dar și-au susținut până la sfârșit, drepte și precise doleanțe, formulate într-o moțiune pe care s'o înmâneze d-lui Ministru al Domeniilor și d-lui Administrator al Casei Pădurilor.

În rezumat, susțin:

Dacă nu este nevoie de conductori silvici în mare număr, să se desființeze una din școlile care îl creiază. Pentru nevoile reduse ale statului și până ce proprietarii particulari vor fi obligați prin lege să-și angajeze conductorii, o școală ar fi suficientă.

Absolvenților actuali să li se lămurească precis atribuțiunile lor în calitate de funcționari la stat — ca ajutoari de șefi de ocoale — și în acelaș timp drepturile ce decurg din titlul ce le acordă școala.

Printre aceste din urmă socot redactarea regulamentelor de exploatare a pădurilor particulare și administrate de stat, precum și reglementarea exploatareii tehnice administrative a izlazurilor și pășunelor comunale dela deal și munte.

Pentru că vedem printre conducătorii acestei asociațiuni, inițiative și energii hotărâte să țină mereu la ordinea zilei, chestia revendicărilor lor profesionale este nădejde ca susținerile legitime să le fie satisfăcute.

Administrarea izlazurilor comunale. — La Ministerul de agricultură lucrează o comisiune la redactarea unui regulament de administrare a izlazurilor comunale.

Este activitatea teoretică a specialiștilor din minister.

Din tabăra agronomilor practici, a acelor profesioniști ce iau contact intim cu realitățile vieții, se ridică glasul d-lui Al. I. Florescu, proprietar în județul Olt și inginer inspector agronom care constată că:

a) mai bine de 1.500.000 ha pământ de cultură s'a sustras dela agricultură și s'a dat izlazurilor,

b) prin aceasta, economia națională este păgubită din taxe de export cu 12 miliarde anual, fără ca în schimb numărul vitelor să se mărească sau starea celor existente să se amelioreze.

Propune revenirea la sistemul zis al lui Carol Magnus, întrebuițat și la noi îndelungat timp și dovedit eficace fața de condițiile de vegetație ale țării noastre, adică rotație trienală între terenul izlazurilor și al proprietarilor mari.

Din sporul de producție — spune autorul articolului publicat cu titlul de mai sus în «Adevărul» din 25.III 1929 — s'ar câștiga anual 7 miliarde.

Pueții de brad, prohibiți la export. — Tradiționali noștri vecini dinspre apus, au nevoie anual de un mare număr de pueți de brad și molid pentru pomul de Crăciun.

O parte îl satisfăceau din țara noastră.

Comisiunea vamală, având de ales între a produce venituri și a satisface cererea, sau a opri exportul, urmărind și sugestiile consiliului tehnic al pădurilor, s'a hotărât pentru cea din urmă și în acest scop Ministerul de Finanțe a dat ordin tuturor punctelor vamale.

Conflict de muncă în industria forestieră. — Un conflict de muncă, a izbucnit la întreprinderile forestiere din Dorna, Sadova-Ruși, Moldavița și Vatra Dornei, dar cu tendința de generalizare în toată Bucovina.

Pretutindeni, lucrătorii cer aplicarea regimului de 8 ore pe zi.

Bieții oameni au oboșit doborând la păduri. Sigur că are să se rezolve conflictul în sensul de a se face 3 echipe de lucrători zilnic, în loc de 2, ca până acum.

Iar cu puteri înmulțite și mai des reînoite — condiție principală de intensificare a producției, — industria forestieră speră să lichideze mai de grabă resturile pădurilor din țara noastră.

I N S E M N Ă R I

«In Basarabia păduroasă» este titlul unei mici nuvele din cele douăsprezece cuprinse în «Calligraful Tertiu», ultima scriere a marelui nostru scriitor Gala Galaction. Într-o țară, în a cărei literatură culta pădurea este atât de des uitată, noi privim cu o deosebită mulțumire orice pagină, orice rând în care pădurea alcătuiește cadrul de inspirație al scriitorului, întrucât o reapropiere de pădure a noastră a tuturor și—in special a celor răătăciți la orașe, nu poate fi decât spre binele neamului întreg. În mica nuvelă de care ne ocupăm este vorba de un ocol silvic în apropierea găzii Bucovăi în Basarabia, ce era în marginea pădurii, dar printr-o potrivire neprevăzută, în ceasul sosirii noastre nu era nimeni la ocol, afară de nu știu ce persoană subalternă.

Era însă la locul lui, un heleșteu molcom în care se resfrângeau luna, câteva bărci și întinutecul cluruit de amurg al pădurii de stejar. Ne-am aruncat în bărci și am adăstat, în cercurile apelor de sânge, căderea soarelui, dincolo de pădure».

Câte asemenea frumoase ocoale silvice avem noi în țară! Dar cine le cunoaște și mai cu seamă cine le apreciază frumusețea! Și câte alte minuni de frumusețe în fiecare ocol silvic!

Câmpul nostru și apele mari, liniștite ale Dunării și—au avut într'un felcior de pădurar, în Constantin Sandu Aldea—marele lor scriitor.

Când și unde se va naște scriitorul frumuseților pădurilor noastre, cu multe părți încă în starea lor virgină? Prea târziu nu va mai găsi—scriitorul—decât «plantații», «arborete pure», tinere, lipsite de măreția singurătății, a liniștii și a stării lor sălbatice.

M. Dr.

RECENZII

Th. Dimitroff. Contribution à l'étude de la faculté germinative de la graine du pin peuce. Sofia, 1928. Broșat, 36 pag.

Datele de mai jos sunt extrase din rezumatul francez, care încheie lucrarea.

Eșecurile, din ce în ce mai îngrijitoare în cultura *pinului strobos* au avut menirea de a pune într-o lumină deosebită pinul peuce (*Pinus peuce Grsbch*) care crește în Balcani și cu care primul are oarecari asemănări. Autorul, care urmărește de mai mulți ani această esență, publică în lucrarea de față cercetările sale asupra germinării semințelor.

În general sămânța de *pinus peuce* are un mic procent de germinare și o germinare înceată, anevoioasă. Cea mai precoce germinare se manifestă la 22 de zile, cea mai târzie la 190 zile dela începutul probei.

În ultimii 10 ani, pinul peuce din Munții Pirinului și din Rila a avut 8 ani de fructificație completă, în doi ani germinarea a lipsit. În acest interval de timp s'au cules 3.756 kgr. ceeace face circa 400 kgr. anual.

Lipsa de îngrijire în timpul operațiilor de recoltare și de conservare poate fi, cel puțin în parte, cauza micul procent de germinare al acestei semințe.

Dacă nu se pot mări cantitățile de semințe culese anual, atunci numai cu greu s'ar putea intensifica cultura acestei specii în alte părți ale Europei.

M. Dr.

Catalogul Presei din România.

Am primit la redacție a IV-a ediție (pe anul 1928) din *Catalogul Presei din România*, apărut în editura agenției de Publicitate «Rudolf Mosse» S. A. din București.

Lucrarea își menține același caracter de prețioasă călăuză a celor ce au nevoie de propagandă prin presă. Catalogul dând indicații complete revizuite, asupra tendințelor, tarifelor, dimensiunilor, etc., a vreo 600 ziare și reviste din țară. În vremurile acestea de criză, când reclama comercială este un ajutor atât de sigur, *Catalogul Presei din România* pune tuturor la îndemână orientări perfecte în direcția publicității prin presă.

Firmele comerciale și industriale importante, obțin gratuit «*Catalogul Presei din România*» dela editura: Agenția de publicitate «Rudolf Mosse» Soc. Anon. București, Calea Victoriei 31.

Red.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORETS.

Nr. 1 Janv.

1. Voyage d'études en Tchécoslovaquie.

Impresii de drum ale unui agent forestier francez, cu ocazia excursiei făcute de Soc. forestiera din Franche-Comté, în luna Iunie 1928.

Autorul descrie cele văzute în republica vecină, în excursia dealifel destul de rapidă, din care însă caută să rețină cât mai multe date caracteristice.

Cehoslovacia posedă o mare întindere de păduri — 33% din teritoriu — fiind trecută în această privință numai de Finlanda, Suedia și Austria.

Esența predominantă rășinoasele — tratate în marea majoritate în codru regulat — cu revoluții în jurul vârstei medii de 90 ani.

Deosebit de interesant este faptul că — în genere — masivele sunt exploatare când arborii au dimensiuni au prea mari, scopul fiind a recolta lemn de construcții, de mină și de celuloză. Chereasteaua este o excepție.

Producția medie la hectar s'a evaluat la 3,4 m³.

Cele mai importante masive sunt în Boemia, apoi Moravia, Slovacia și numai în urma Sileziei și Rusia subcarpatina.

Padurile sunt bine îngrijite — chiar cele particulare, care în majoritate aparțin

marilor proprietari — datorită unei bune administrații, cu tradiție și orientare germană.

Spre deosebire de Franța și desigur și alte țări — aici cercul de activitate teritorială ale fiecărui agent este relativ redus. Astfel un șef de ocol administrează în mediu 4350 ha.

Agenții silvici au și gestiunea terenurilor arabile, a lacurilor, a parcurilor etc., ce cad în raza pădurilor.

Ca metoda de exploatare este mult practică regimul, împlinșă adesea până la completa industrializare cu mijloace proprii.

O notă de superioritate în organizația de Stat o constituie utilajul absolut complet al fiecărei autorități silvice.

Învățământul superior silvic se predă în secția dela școala Politehnică din Praga și în școala din Brno (Brünn).

Cursurile predate sunt cele obișnuite, cu atenție deosebită pentru vânătoare — orice forestier este și vânător — și fotografie aeriană în vederea ridicării planurilor. Din bogatele colecții, autorul remarcă o serie de secțiuni transversale în lemn, examinate microscopic la lumină polarizată.

Corpul didactic se bucură de multa independență de acțiune, este de ajuns a spune că rectorul școlii este ales numai de către profesori, fără intervenția oficialității. Caracteristic pentru profe-

sor este grija de a completa și educația morală și civică a elevilor săi, pe lângă cea specială.

Autorul nu pierde din vedere preocuparea de cultură profesională a forestierilor cehoslovaci, posibilă de altfel în cadrul organizației administrative din acea țară.

La fine, trece la descrierea unui vast domeniu forestier, aparținând principelui de Schwarzenberg din Boemia—care cu toată rigoarea legii agrare, posedă încă un frumos domeniu de peste 40.000 ha pădure.

Articolul va urma.

II. *Simples notes sur les Pyrénées Ariégeoises.*

În legătură cu problema împăduririi întinselor ținuturi sterile din regiunea Pirineilor orientali, care prezintă «tristul aspect al marelui vid vegetal», autorul constată rezultatele frumoase obținute cu cultura artificială a laricelui, în acea regiune.

Această esență prețioasă pare a da rezultate din cele mai bune și deci trebuie încurajată în locurile proprii dezvoltării sale: altitudini potrivite, peșturi nu prea compacte, într'o atmosferă luminoasă, uscată, în ambianța specifică marilor masive de munte.

III. *Comment arrêter le dessèchement de l'Afrique du Nord ?*

Autorul pleacă dela constatarea că regiunea de nord a Africii prezintă o climă din ce în ce mai secetoasă.

Explicarea fenomenului trebuie căutată în cauze locale, derivarea spre Atlantic a fluviilor din bazinul interior al Saharei și acțiunea distrugătoare a omului.

Dar adevărata cauză generală este desechilibrul dintre precipitație și evaporație.

În adevăr acest fenomen anormal s'a manifestat mereu crescând încă din epoca romană.

Autorul îl explică prin influența vânturilor uscate—in special alizele de NE—care parcurg aceste ținuturi, după ce au trecut peste regiuni deasemeni secetoase, ca litoralul Mediteranean al Europei și chiar regiunile îndepărtate de stepă și deșerturi ale Turkestanului, Persiei, Siriei și Arabiei.

De aici concluzia practică, formulată printr'un întreg program de împădurire a acestor regiuni vecine cu ținutul Saharei, cu toate dificultățile ușor de prevăzut în cazul unor ținuturi ele înșile secetoase și cu o populație prea puțin preocupată de interese generale.

IV. *Le centenaire de l'École forestière suédoise.*

La 15 Octombrie 1928 s'a serbat cu importanța cuvenită centenarul școlii superioare de silvicultură din Stockholm, înființată de mareșalul Bernadotte. S'a serbat aproape un eveniment național, destul de explicabil în țara cu 53% păduri, constituind adevărata forță economică a națiunii.

Cu acea ocazie s'au ridicat toasturi și s'au ținut conferințe de către unii din cei mai iluștri reprezentanți ai silviculturii.

Din partea Suediei s'a evidențiat printre altele tendința de a înlocui tăerile rase pe suprafețe întinse prin metode de regenerare naturală, chiar tăeri jardinatorii precum și practicarea de rărituri mai dese și energice.

Deasemenea stabilirea unui control serios a gestiunii pădurilor particulare.

Autorul acestor rânduri—reprezentant al Franței la această comemorație—descrie apoi aspectul unui masiv de fag cultivat artificial în regiunea de tip nordic, adică arborete de molid și pin silvestru.

M. Gh.

**BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ
FORESTIÈRE DE FRANCHE-
COMTÉ et des provinces de l'Est.**

No. 8, Décembre 1928.

Ca de obicei, comitetul executiv al Societății, sub președenția distinsului și activului președinte d-l Bouvet, în ședința dela 12 Decembrie 1928, s'a ocupat de chestiuni interesante, justificându-și cu prisosință existența.

Așa de exemplu, s'a discutat chestiunea cumpărării locului, pe care în 1913, Societatea a ridicat un monument în memoria lui Charles Broilliard, în chiar locul său natal, Morey.

S'a reluat chestiunea traversării pădurilor prin linii electrice de mare tensiune.

Comitetul s'a asociat la mișcarea, ce s'a început pentru oprirea exodului populației dela munte la câmpie, din cauza lipsei de pășune.

D-l Bouvet este împotriva împăduririi poenilor, cari mai înainte se coseau. Pădurea nu trebuie să înlocuiască omul în regiunile ocupate de familii sănătoase și viguroase de munteni, căci dacă Franța are lipsă de lemn, ea are lipsă și de oameni, ceea ce e mai grav.

Intrucât Cehoslovacii și-au anunțat întoarcerea vizitei, Comitetul a discutat și chestiunea organizării congresului pe 1829, la care urmând a lua parte și oaspeții, se impune un program cât mai bine studiat.

Chestiunea plantațiilor de toamnă, terenurilor improductive, a coastelor dealungul drumurilor, chestiunea drepturilor de succesiune în materie forestieră etc., au făcut de asemenea obiectul discuțiilor.

N'ar fi oare un exemplu și un indemn pentru societatea noastră, cu nume pretențios, să evadeze odată din atmosfera obicinuită a ședințelor sale??

Între noi membri ai societăților franceze este trecut și d-l inspector D. Gro-

zescu, după recomandăția d-lor Lachausse și Bourgeois,... și totuși d-l Bouvet se plânge, că numărul membrilor societății scade și că e mai mic decât înainte de război.

*Congrès de Bourbonne-les-Bains,
Haute-Morne.*

Aproape întregul buletin este ocupat cu chestiunile dezbătute și cu modul cum s'a desfășurat congresul societății în lunie, anul trecut.

Franța este astăzi însuflețită de o mare mișcare forestieră. Gravele consecințe ale războiului au evidențiat și pe acest răzăm marile nevoi ale Franței și poporul ei viol, conștient, genial s'a găsit și aci la datorie.

Congresele silvicultorilor francezi nu sunt doar prilej pentru noui alegeri, pentru partide, bisericuțe și banchete, ci ele sunt dominate de ideea serioasă a îndreptării și ridicării Franței și prin pădurile sale.

În 1927 la Millévaches, platoul de peste 150.000 hectare teren necultivat unde s'a început o viguroasă campanie de împădurire, în 1928 la Bourbonne-les-Bains, pentru studierea metodelor celor mai proprii ameliorării cantității și calității lemnului de lucru din vechile crânguri compuse, în 1929, la Saint Die, în Jura...

Și la congresele noastre s'au dezbătut chestiuni frumoase de interes forestier, dar ele au rămas în domeniul referatelor și moștunilor.

Cu prilejul congresului forestier din 1928, congresiștii francezi au vizitat mai bine de 40 păduri, văzând cu ochii, în mijlocul afecției și parcelei, punerea în practică a fiecăreia din metodele întrebunțate azi în Franța, pentru ameliorarea masivelor de crâng compus și a nume: lăsarea de rezerve numeroase, conversiunea într'un fel de codru grădi-

nărit special (futaie claire), transformarea în codru rășinos prin introducerea artificială a bradului.

Și-au dat seama de greutățile, ce se întâmpină și au întrevăzut splendidele rezultate, ce nu vor întârzia să se arate cu puțină perseverență.

Nu intru în detalii. Citez numai ce înțelege M. Huffel prin «futaie claire», un tratament necunoscut la noi și despre care avem o noțiune destul de vagă :

«O formă de exploatare forestieră, imaginată în vederea producției de stejar în codru, în climatele aspre din nordul Franței, unde conversiunea în codru prin a crângurilor compuse existente este grea și periculoasă, prezentând dificultăți practice excesive.

«În «futaie claire» ideal, solul este ocupat pe toată întinderea de un arboret principal, același peste tot, alcătuit din stejar, abia amestecat cu alte esențe.

«Acest arboret comportă arbori de toate dimensiunile, confuz amestecate, dela semințș la arborele exploatabil.

«Coronamentele arborilor nu formează un masiv închis, continuu. Între arborii cel mai mari se găsesc spații unde cresc alții mai mici și unde se formează semințșuri, cari se dezvoltă în amestec și cu unii lastari.

«Tăerile se fac la intervale scurte, revenind în același loc din 15 în 15 ani. «Ele se practică asupra indivizilor exploatabili, asupra celor supraabundenți și celor rău conformați din etajul principal. În subetaje se recepează cu totul «pătura vie, pentru a se asigura producția și prosperitatea noului semințș «de stejar».

Adăugăm, că acest tratament special nu se poate aplica de altfel, cu succes, decât lui «quercus rubra».

În ședința adunării generale după ce d-nul Bouvet a făcut obicinuita expunere

asupra activității Societății, s'au discutat diferite chestiuni, ca aceia a întrebuințării Pinului strobus în fabricarea chibriturilor și a cutiilor de vioară, a conversiunii crângurilor în codru, după cele două metode: clasică (cu 4 afectajii) și conversiunea în «futaie claire» sau grădinărit, lupta contra forestajiei, ale cărei cauze le-am arătat într'un număr precedent, etc., etc.

Între acestea, foarte interesantă este și comunicarea d-ului Borel despre compasul forestier înregistrator.

Pentru a se ușura inventarierea arborilor, s'au imaginat două feluri de compase forestiere înregistratoare.

Unul invenția d-ului Henry Jobez, în primă în cifre diametrul măsurate pe o bandă de hârtie, ca la telegraf, recapitulându-se apoi numerile înscrise.

Celălalt înscris flecare arbore măsurat cu un punct, însemnat printr'un dispozitiv ascuțit, pe o bandă de hârtie întinsă pe metrul compasului. Și astfel cel ce măsoară diametrul, în loc să-l mai strige, apasă pe dispozitiv și înțeapă hârtia în dreptul numărului de centimetri respectiv de pe compas. Construindu-se cu 2-3 dispozitive, cu vârfuri diferite, se pot distinge pe hârtie și esențele.

Aceste compase au avantajul, că dispensează pe măsurător de serviciul altei persoane, mai ales când e vorba de un număr mai mic de arbori. Au însă dezavantajul, că sunt prea scumpe și — adăugăm noi — presupun un operator rutinat și foarte atent.

La banchet, d-nul Bouvet, între altele, salută pe colegii Elvețieni, amiciei de totdeauna ai Franței, cari propăgă cultura franceză și dragostea pentru Franța, în țara lor și dincolo de țara lor.

M'au impresionat cu deosebire cuvintele d-ului Bouvet către d-ii Humbert, re-

prezentantul d-lui Carrier, directorul general al apelor și pădurilor din Franța. Am trăit câteva clipe o învioreare morală, socotindu-mă într-o atmosferă de străduinși armonice, spre binele corpului, al breslei și al țării, atmosferă, pe care noi nici măcar n-o putem întrevădea la noi. Iată ce frumos cuvântă d-l Bouvet:

«Spuneți d-lui Carrier, că-i suntem «recunoscători de tot ceace face pentru «Societatea noastră și că la rândul nostru, noi continuăm din toată inima și «cu toate puterile noastre, să menținem «și să mărim, dacă e cu putință, în această țară, iubirea de păduri și încrederea în Inginerii d-voastră (silvicul-tori), cari muncesc cu atâta știință și «devotament la buna stare a bogățiilor «noastre forestiere».

O buna parte din numărul de care vorbim al buletinului, se ocupă de «Al șaselea concurs de ameliorațiuni pastorale și forestiere din Nantua».

Este încă una din marile chestiuni ce preocupă pe silvicitorii francezi. La Nantua, s'a discutat amplu, ajungându-se la concluziuni practice și judicioase.

Cu acest prilej s'a ținut și o conferință asupra «*Debitelor solide din cursurile de apă și împădurirea*», inclusiv asupra barajelor.

D-nul J. Demorlaine în «*Les arbres et la route*», constată forma brutală sub care se curăță arborii de pe căile de comunicație, fără nici un respect față de vârsta și de majestatea acestor arbori.

Pentru ca arborii de pe aliniamente să trăiască mai multă vreme, trebuiesc dați în seama unor specialiști, cari să nu transforme elagajul în adevărate operații chirurgicale, ci să curățe crengile din 5 în 5 ani, înainte dect, de a se îngroșa și a produce răni mari prin tăcerea lor.

Să nu se uite, că un arbore este o ființă vie, care respiră și căreia nu l se poate scoate plămânii, respectiv ramurile și frunzele sale.

Teiul și platanul suportă mai ușor elagajul.

În «*Confidences et Conseils aux Jeunes camarades*», D-nul Roger Ducamp, din a 58-a promoție dela Nancy (în 1926 s'a serbat centenarul) atrage atenția generației tinere, să nu se culce pe laurii bătrânilor, cari în graba de a salva munții, au făcut împăduriri artificiale, cari azi suferă de uniformitate, de lipsa de esențe proprii climii respective.

D-nul H. B. atinge în trecut chestiunea «*Degenerescența bradului*», de care silvicitorii germani se ocupă serios.

N. N. Car.

JOURNAL OF FORESTRY.

December 1928. Washington D. C. in U. S. A.

Editorial: *Legislation, Politics, and Education.*

Legislație, politică și educație.

De curând parlamentul U. S. A. a aprobat sume foarte mari pentru cumpărări de păduri și mai cu seamă pentru cercetări, pentru acest din urmă scop, 6 miliarde lei pe o perioadă de timp de zece ani. Faptul acesta este luat ca punct de plecare de către Societatea forestierilor americani, spre a strânge și mai mult rândurile membrilor săi în lupta pentru cauza forestieră. Articolul de față aruncă o lumină așa de vie, de sinceră și de clară asupra vieții publice și forestiere americane, încât ar trebui redat aci aproape în întregime, dar spațiul ne oprește. Rezumăm ideile principale:

Aprobarea dată principial, în ce privește fondurile, trebuie pusă în practică, trecându-se în bugetele anuale cota respectivă. Liberalismul, aplicat fără restricțiuni, este funest în materie de economie forestieră. Ca atare economia forestieră americană are nevoie de legiuiri care s'o îndrepte pe căile bune. În acest scop societatea, secțiunile provinciale ale acesteia, fiecare membru în parte au datoria de a crea atmosfera necesară unei serii de legiuiri în favoarea economiei forestiere. Forestierul să facă politică constructivă, fără a se amesteca însă în mrejele mașinațiilor politice obicinuite, cari îi pot anihila puterea. Dar chiar dacă se obțin cele mai bune legiuiri, forestierul nu și-a împlinit datoria, căci eficiența ilegilor se măsoară cu puterea suportului pe care opinia publică îl dă aplicării lor consecutive. Ca atare pe lângă politică, forestierul să continue și opera începută mai de mult de a educa opinia publică și pe cetățean în materie de economie forestieră.

Tree «Seed-Forms», by Carlos G. Bates.

Ultimele decenii au arătat forestierului de ce mare importanță este și în silvicultură întrebuițarea de semințe selecționate și proprii regiunii în care se întrebuițează; problema devine în deosebi gravă când în anumite regiuni pădurile se exploatează atât de radical în cât la un moment dat se poate întâmpla ca seminceria să lipsească. Autorul face propuneri cu privire la modul cum se poate asigura în America stocul de semințe de bună calitate, necesare viitorului. Acolo unde exploatarea au fost prea abuzive, să se pună în rezervă porțiunile de păduri ce au mai rămas și arboretele să se supună la sistematice operațiuni culturale, spre a se elimina din arboret arborii răi; în alte părți să

se întemeze pe cale artificială arborete întinse de o anumită specie cu semințe culese în diferite stațiuni, să se elimine treptat arborii răi prin operațiuni culturale; la epoca maturității să se hotărască ce varietăți se pot socoti ca mai adaptate regiunii respective și numai din acestea să se culegă pe viitor semințele necesare lucrărilor de împădurire în localitate.

Some aspects of forest genetics, by Perkins Coville. Se studiază importanța pe care o au cercetările asupra eredității în silvicultura rațională, subliniindu-se în deosebi greutatea pe cari le întâmpină asemenea studii din pricina lungii lor durate, spre a fi concludente. Urmează o listă de 43 de referințe aproape numai din literatura americană din ultimii opt ani.

The Soil protection problem, by C. L. Forsting. Eroziunea este unul din factorii cei mai puternici cari modifică coaja globului.

Micșorarea treptată a pantelor, nivelarea asperităților terenurilor fac treptat posibilă instalarea vegetației ierboase sau lemnoase, care potolește treptat fenomenul eroziunii și permite formarea pe indelete a solului. Distrugerea pături vegetative prin exploatare greșite, prin tăeri rase, incendii, pășunat abuziv, etc., dezlănțue din nou puterea primitivă a eroziunii care, în unele cazuri poate distruge total «solul» format timp de milenii, lăsând în loc o «suprafață nudă» pentru cucerirea căreia vegetația — trecând succesiv prin diferite stadii — trebuie să lucreze sute și mii de ani, spre a forma din nou în punctul respectiv solul necesar unei vegetații superioare.

Autorul cercetează în deamănunt cauzele cari pot degrada solul și confirmă o veche regulă de silvicultură: cultura națională a pădurii și conservarea permanentă a «stării împădurite» sunt sine

gurele măsurii pentru protejarea solului. Fără aceste măsuri silvicultura nu se poate face căci «pământul ne fuge de sub picioare».

Grazing as a fire prevention measure for Douglas fir cut-over land, by Douglas C. Ingram.

D-l inginer silvic Precup (Domeniul Coroanel Dobrovăi) compară pășunatul în țări rase (Rev. Pad. 1912) cu strichina, care în cantități mici este un tonic, în doze mari o otrăvă puternică. Acest adevăr se recunoaște cu timpul din ce în ce mai clar, nu numai la noi, dar și în alte părți ale lumii, cum o dovedește studiul cu titlul de mai sus, din care rezultă că în țările rase făcute în pădurile de douglas, în Munții Stâncoși, o practică rațională a pășunatului, după un program bine definit, poate preveni sau reduce pericolul incendiilor.

Dacă în teorie, din punct de vedere cultural și tehnic, pășunatul în țări rase — în anumite condițiuni foarte bine definite — poate fi de un oarecare folos, în practică este întotdeauna periculos, fiindcă mai niciodată nu se poate practica numai în măsura în care ar putea fi folositor.

Effect of thinning in supling douglas fir in the central Rocky Mountain region, by Jacob Rooser I. R. Cercetări asupra efectelor săriturilor în arbore tînăr de douglas în munții stâncoși.

Restul revistei: recenzii, note, informații privitoare la afacerile societății etc.

January 1929. Washington D. C.

Editorial. The society progresses.

Ultima adunare generală a membrilor societății forestierilor americani (Decembrie 1928) le dă acestora prilejul să-și recapituleze activitatea foarte rodnică a deceniului de după război și să-și încordeze și mai mult puterile pentru

probleme noi, cari sunt atacate cu o deosebită strategie și putere de către organismul foarte viguros și foarte combativ al societății. Discuțiile din ultima adunare s'au caracterizat prin „seriozitate, franchețe, ulgoare și toleranță”, cari sunt un bun augur pentru îndeplinirea programului constructiv al societății.

Battle fronts of forestry, by Ovid M. Butler; Fronturile bătăliei forestiere.

Din adăncurile înțelepciunii popoarelor naște firavă, alteori puternică, ideea forestieră, care la unele popoare și în anumite timpuri plutește sau se dezvoltă foarte încet, în alte cazuri, — cum este de ex. în U. S. A. — crește vertiginos de repede și de puternic. În slujba acestui ideal se înrolează în primul rând forestierii și apoi, în număr crescând — toți cetățenii, cari înțeleg rostul pădurii. «Soldații» animați de «idee» alcătuiesc un front de bătălie în contra dușmanilor pădurii.

Autorul — președinte al societății — schițează bătălia ultimului deceniu, arată importanța pozițiilor câștigate, întărește frontul, ridică moralul și puterea agresivă și fixează obiectivul atacului în acest an.

Căci societatea forestierilor americani, ca de altfel orice organizație americană, este un organism foarte dinamic.

The anachronism of forest destruction by Ward Shepard. Toată lumea luminată înțelege azi pericolul distrugerii pădurilor și totuși, în multe părți, aceasta persistă, ca un strident anachronism.

Liberalismul, politica de «laissez faire», arăd de rodnică în domeniile vieții în cari oscilațiunile fenomenelor au o amplitudine de mică durată a dus — sau amenință să ducă — la faliment economia forestieră a țărilor cari au

aplicat această dogmă și în materie de politică forestieră.

Și în U. S. A. își face drum din ce în ce mai stăruitor principiul, că în materie de politică forestieră principiul intervenționismului de stat este cel mai sănătos, atâta timp cât nu rănește prea puternic sufletul proprietarului de pădure și cât timp păstrează la aceste în industrie și în marele publice respectul de pădure.

Some of the principles involved in dealing with the present forest situation in the United States, by Barrington Moore.

Câteva din principiile economiei forestiere în lumina situației forestiere actuale. Se documentează și aici necesitatea controlului public pentru bunul mers al economiei forestiere. «Chiar în Suedia, unde și condițiile staționale și opinia publică sunt prielnice economiei forestiere, controlul public este necesar și adeseaori se recurge și la constrângere legală în materie de poliție forestieră».

Some obstacles to industrial forestry by F. W. Reed. Câteva obstacole în calea «silviculturii industriale». «Industrial forestry», în accepțiunea pe care o dobândește această noțiune în ultimii 2—3 ani în U. S. A. este, din punct de vedere economic, o integrare a silviculturii cu exploatarea pădurilor, cari în multe părți, formează întreprinderi aparte, unități economice distincte. Prin această integrare se avantajează «silvicultura» pe contul «exploatării», care trebuie să să renunțe și la o parte din câștig, și la «barbariile» pe cari le comite în țări tinere, în ținuturi inaccesibile, în care capitalul vorbește mai puternic decât silvicultorul, decât simțul de conservare al pădurilor.

«Silvicultura industrială» nu se poate

înfăptui decât prin potolirea conflictului între cultură și exploatare.

Și aici controlul public și constrângerea legală sunt necesare.

Cum se vede din articolul de față — și din cele ce urmează — U. S. A. trece dela «liberalismul forestier» la conservatismul și intervenționalismul, care a caracterizat peste tot evoluția economiei forestiere, în țările cari au azi o bine rânduita gospodărie silvică.

An example of industrial forestry in the Adirondack's, by Howard L. Churchill. Un exemplu de silvicultură industrială în munții Adirondack. Ideia silviculturii industriale trebuie să nască și să se pună întâi în aplicare în ținuturile în cari evoluția economiei forestiere este mai avansată, în N. E. Statelor-Unite.

Forestry — a business, by Charles W. Boyce. Silvicultura ca o întreprindere. Desvoltă aceleași idei din studiile anterioare.

The spheres of federal, state and private foresters in industrial forestry, by William L. Hall. Se cercetează rolul forestierului în serviciile forestiere federale (ale uniunii), ale diferitelor state din uniune și în gospodăria silvică particulară.

Some economic aspects of forestry from a banker's viewpoint, by Sinclair A. Wilson, președinte la «First National Bank» și președinte al comitetului forestier din Portland, Oregon.

Vederile unui om de finanțe, care nu privește silvicultura numai prin prisma «dobânzilor compuse» a capitalurilor angajate, ci în lumina rolului pe care pădurea îl joacă în economia naturii și în economia națională a unei țări.

Our idle land problem. What are we doing about it?, by Nelson C.

Brown. Se studiază problema locurilor sterile în U. S. A. ca 1 milion acre.

Se arată ce s'a făcut până acum și se schițează un program de lucru pentru viitorul apropiat.

Cost of blister rust control work, A „carrying charge“ in the production of white pine, by C. C. Perry. Costul lucrărilor de combatere a lui *chronartium*, un cont curent în contabilitatea culturii Pinului *Strobus*.

Se arată cheltuielile mari cauzate de ciuperce menționată și se schițează modul cum se pot introduce cheltuielile curente de combatere în calculele de estimare în arborete de *Pinus Strobus*.

Factors affecting the reproduction of Hardwood forests in southern Connecticut, by James L. Averrel. Factori cari influențează regenerarea pădurilor de specii foioase în sudul statului Connecticut.

O aplicație a metodelor ecologiei pentru cercetarea împrejurărilor cari condiționează regenerarea în păduri de foioase asemănătoare—întru câtva—din punct de vedere ecologic, cu cele din podgoria noastră înaltă.

În partea finală a revistei sunt redată discuțiunile cu ocaziunea adunării generale din Decembrie 1928 și moțiunile votate—moțiuni cari în America devin curând realități.

Din faptele relatate la informații reținem următoarele:

1) Ca o încoronare a mișcării societății în ultimii 2—3 ani pentru intensificarea educației forestiere, mișcare condusă de dl H. S. Graves, fost șef al serviciului forestier american și decan al școlii forestiere Yale, Comitetul corporației Carnegie votează 30.000 de do-

lari (ca. 5 milioane lei), «Societății forestierilor americani în vederea studiului unui program de educație forestieră în America, cu condițiunea ca societatea să prezinte fundații Carnegie «un plan de lucru satisfăcător».

2) Un prieten anonim al silviculturii institue două premii, unul de 1000 dolari, circa 165.000 lei și altul de 250 dolari, circa 41.000 lei pentru «cele mai bune încercări de a descrie situația forestieră de azi din America și de a propune un remediu pentru lecuirea răului». Scopul donatorului este «de a stimula studiul problemei forestiere în U. S. A. și de a provoca sugestii pentru soluționare radicală și urgentă a acesteia».

Se schițează condițiile în cari trebuie întocmită lucrarea.

M. D.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Januar 1929, Heft 1.

1. *Der Motorverstäuber im Dienste der Forstschädlingsbekämpfung, von Prof. K. Escherich.*

În ultimii ani s'a încercat a se înlocui prăfuirea din aeroplan a arboretelor, prin pulverizatoare cu motor. Încercările au avut un succes continuu crescând, prin perfecționările ce s'au adus aparatelor întrebuințate.

Prima încercare a fost făcută în 1925 de către prof. Spieckermann, în Westfalia. Încercările au urmat, cu continuă perfecționare.

În 1928 s'au introdus și în Bavaria câteva asemenea pulverizatoare cu motor. Încercările s'au făcut în luna Septembrie. Pulverizatoarele întrebuințate au fost produse de firma «Platz». Un asemenea aparat este constituit dintr'un cazan de 65 dm³ capacitate, un dispozitiv ce asi-

gură pisarea și amestecarea substanței introdusă în cazan, un ventilator ce suflă pulberea printr-o deschidere de 100 mm diametru, un tub de cauciuc de 3 m lungime, fixat la deschiderea ventilatorului și un tub de tablă de 4 m lungime, ce se îmbucă cu cel de cauciuc, formându-se astfel un tub de 7 m lungime. Ventilatorul funcționează cu un motor de 5 c. v. Sunt necesari în total 5 oameni: 1 monteur, 2 manipulatori ai tuburilor și cazanului și 2 conducători (vizitii). Sau întrebuițat pulberea cunoscută sub numele de «Esturnit». În pădure, aparatul se poate transporta ușor cu un cal pe sanie.

La primele încercări, aparatele s'au înfundat cu pulbere, de altfel și după câțva timp de funcționare, desfundarea lor a fost în repetate rânduri necesară. Prin întrebuițarea unui singur tub (cel de 3 m), aparatele au funcționat foarte bine.

Pulverizarea arboretelor se obține în condițiuni ce variază cu înălțimea arborilor, consistența, curenții de aer, direcțiunea dată tubului, etc.

Vânturile ușoare și cele moderate, curenții ușori de aer de jos în sus mai ales, preajmă mult pulverizarea. Orela din preajma amiezii nu sunt favorabile pulverizării căci, de îndată ce stratele de aer de deasupra coronamentelor devin mai calde decât cele dedesubt și din coronamente, pulberea nu se mai ridică, ci coboară ca adevărați nori de praf la pământ.

Experimentându-se pe un timp aproape liniștit, s'a constatat că norii de praf se întind pe o distanță de 50 m, ceea ce face suficientă așezarea aparatei la 50 m.

Cu lucrători experimentați, se poate pulveriza o întindere de 20 ha zilnic, cu 1 aparat. Se consumă cantități de pulbere mai mici de cât în cazul pulverizării din aeroplan (40-50 kgr., față de 70). Pulverizarea după acest sistem, costă—

în condiții favorabile de lucru—aproximativ 50 mărci. (În ocolul Waldsassen, a costat 52 mărci, din cari 40 mărci a costat numai pulberea).

Profesorul Escherich socotește acest sistem de combatere ca foarte eficace, în deosebi în faza inițială a calamităților de insecte.

Studiul se încheie cu o descriere a aparatelor tip 1929, fabricate de casa Platz.

2. Forstliche Versuche. Erkennung von Auslesestämmchen im Buchenjungwachsen, von L. Fabricius.

Fabricius și-a pus problema: În semințurile de fag de 3 ani, se pot recunoaște pueții cu formă frumoasă, cari mai târziu ar putea să dea trunchiurile cele mai bine formate? Pentru a se găsi un răspuns la această întrebare, s'a făcut următoare cercetare: S'au scos câteva sute de pueți de fag, în vârstă de 3 ani, de toate categoriile de formă, dela cei mai bine, până la cei mai rău crescuți și s'au plantat într-o grădină. După 1 an, jumătate dintre cele mai bine crescute plante (16%), au fost tunse cu foarfecele, dela 30 cm dela sol, jumătate dintre cei mai rău crescuți pueți au fost ajutați în dezvoltarea lor, prin tunderea ramurilor laterale, dându-li-se o formă alungit piramidală.

După 4 ani, pueții s'au desgropat, s'au făcut măsurători și aprecieri, împărțindu-se pueții în 4 categorii după: gradul de ramnificație, gradul de dezvoltare și după rectitudinea trunchiului. Iată câteva din concluziile la cari a ajuns Fabricius:

a) În totalitatea cazurilor, fagii de 3 ani bine conformați, sunt și la 7 ani mai bine crescuți—ca formă—decât cei ce la 3 ani erau rău conformați.

b) Cam $\frac{1}{3}$ dintre cei mai bine conformați, din clasa I de formă, trec—după 4 ani—în clasa III și IV de formă.

c) Dintre cei rău conformați la început, 43,5% s'au ameliorat trecând

parte (37%) în clasa II și parte (6,5%) în clasa I de formă.

d) Îngrijirea arboretelor va trebui să aibă în vedere atât îndreptarea indivizilor rău conformați, cât și menținerea în bune condițiuni a celor bine conformați.

e) O singură intervenire în arboret nu este suficientă, căci pueții bine conformați se pot ușor deforma.

f) În arboretele foarte tinere, va trebui să se aștepte ca intervenirea, până ce din luptă se desemnează arborii de valoare și până ce, dintre cei de valoare inferioară, se arată acei cari ar putea, prin îngrijire, să ia forme frumoase.

Heft 2.

1. *Messung des Expositionsklimas, von Rudolf Geiger, München.*

Studiul de față este un capitol dintr'un amplu studiu întreprins de Geiger asupra măsurării climei caracteristice diferitelor expoziții.

Preocupările cercetătorului se concentrează mai mult asupra unui strat de aer apropiat de sol, de o grosime de aproximativ 1 m, care are o climă caracteristică de mare însemnătate pentru mersul vegetației.

În capitolul de față, autorul se ocupă mai întâiu de întocmirea hărților temperaturii de diferitele expoziții ale coastelor înalte. Apoi, din cercetarea acestor grafice, scoate anumite concluzii, dintre cari redăm câteva în mod foarte succint, fără citări de cifre:

1. Deosebirile de temperatură pe diferitele expoziții sunt cu mult mai mari în timpul zilei decât noaptea.

2. Cu cât cerul e mai senin, cu atât aceste deosebiri sunt mai mari.

3. În timpul zilei, axa de simetrie a distribuției căldurii are o direcție N-S, numai pe timp foarte noros. La o înouare mică a cerului, această axă ia o direcție NE-SV.

Ocupându-se de influența vegetației

asupra temperaturii diferitelor expoziții, autorul arată că, vegetația împiedicând circulația aerului, aduce o modificare a distribuției căldurii pe asemenea regiuni.

Variația zilnică a temperaturii pe diferitele expoziții este diferită, amplitudinile variațiilor fiind în genere mai mari pe expozițiile SV și mai mici pe expozițiile NE.

Pe toate expozițiile, între 0,25 cm și 2 m dela sol, amplitudinile sunt cu atât mai mari, cu cât punctul considerat e mai aproape de sol.

Măsurarea climei diferitelor expoziții a condus pe autor la un studiu minulos și rodnic în concluzii. Concluziile de până acum deschid autorului noi direcțiuni de cercetare.

2. *Waldbauliches aus den Roterdegebiet Süd-Frankreichs, von A. Aichinger.*

Constatări silvice din ținutul de pământ roșu din sudul Franței ținut străin de condițiunile noastre

C. D. Ch.

JOURNAL FORESTIER SUISSE,

Nr. 1, Ianuarie 1929.

Le centenaire de l'Institut forestier supérieur de la Suède, à Stockholm, par H. Badoux.

Centenarul Institutului forestier superior al Suediei, la Stockholm.

La 15 Octombrie 1928 Institutul forestier superior al Suediei și-a serbat cu mult fast, 100 de ani dela înființarea sa. Cu aceasta ocaziune s'a publicat o carte festivă (Festskrift), cuprinzând 22 studii, referitoare la silvicultură și științele vecine. Unul din aceste studii este consacrat de M. A. Wahlgreen biografiei lui Israil Adolphe Ström (1778-1856) întemeietorul institutului și primul orga-

alizator al administrației silvice în Suedia.

Chemins forestiers et camions, par H. Starbey.

Drumuri forestiere și camioane.

Autorul pune problema construirii în scurt timp a unui drum forestier, vara, anotimp când mai toate animalele de transport sunt întrebuințate la alte munci.

În urma unei experiențe făcută în munții Jura, la 1050 m altitudine, și la 7 km departe de cea mai apropiată localitate, găsește că un bun mijloc pentru transportarea materialelor necesare construcției unui drum, este, autocamionul. Deși terenul a fost destul de anevoios, metrul curent (2.80 m lățime numai partea împietrită, fără acostamente) a revenit la 6.50 fr. elvețieni.

Pentru noi, cari avem atâta lipsă de drumuri forestiere, autocamionul ne poate fi de mare folos.

La restauration et l'aménagement des montagnes (Suite) par Pelilmermel.

Restaurarea și amenajamentul munților.

În continuarea de față, autorul amintește de buna înțelegere ce trebuie să existe între agenții forestieri și locuitorii ținuturilor unde se fac lucrări de restaurare. În acest scop când se întocmesc proiectele de împădurire, agenții forestieri să caute a lua contact cu cei direct interesați, pentru ca astfel să se tranșeze dinainte, importanta chestiune a pășunatului, care este o puternică piedică atunci când este vorba de împădurire. De modul cum este soluționată această chestiune, depinde în mare măsură reușita lucrărilor.

Referindu-se la Elveția, face câteva observații asupra modului cum trebuiesc conduse lucrările de proiectare și de execuție, pentru ca mersul lor să

fie cât mai lesnicios, fără a întâmpina piedici din partea serviciului lucrărilor publice al cantonului, care are în sarcina sa, execuția lor.

L'oeuvre de reconstitution forestière en Angleterre, par M. Nouveraz, ingénieur forestier.

Opera de reconstituire forestieră în Anglia.

Pentru Anglia, pădurea a jucat un rol neînsemnat până la războiul mondial. Imediat după război însă, s'a început o mișcare puternică pentru mărirea productivității forestiere, făcându-se în 1919 o lege care urmărea:

1. Sporirea producției forestiere indigene.
2. Folosirea pe cât se va putea, a terenurilor sterile.

După această lege, trebuia ca în timp de 10 ani dela promulgarea ei, să se împădurească 115.215 ha, din care 60% să se facă direct de stat, iar restul de autoritățile locale și particulari, subvenționați de stat. S'a prevăzut 3.500.000 lire sterline pentru cheltueli.

Azi când se împlinesc cei 10 ani se poate spune că cifra prevăzută este atinsă cu foarte mici diferențe.

Esențele întrebuințate sunt: Pinus sylvestris (Scotica și Corsica) 37%, Picea excelsa și sitkaensis 47%, Larix europaea și leptolepis 7%, Pseudotsuga Douglasi 5%, Fagus silvatica 1%, diverse 3%.

An¹. V. Răd.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

No. 1. Ianuarie 1929.

1. Zum Rücktritt von Herren Bundesrat Chuard.

La retragerea domnului consilier Chuard.

Timp de 9 ani (1920—1928), departamentul internelor din Elveția, de care

țin pădurile, pescuitul, vânătoarea, secția silvică dela Școala politehnică și stația de experimentație forestieră, a fost condus de dl consilier Chuard.

Datorită muncii și priceperii sale în această perioadă dificilă de după războiu, s'a înlăturat criza lipsei de lucru prin construirea de drumuri forestiere, în valoare de 2 mil. frs., s'a făcut legea vânătoarei din 10 Iunie 1925, care poate servi de model și altor țări, s'a pregătit legea poliției pădurilor, din venitul căreia se vor construi și întreține drumuri forestiere în munți și s'a împlinit visul de mai bine de 50 ani al silvicultorilor prin afectarea pădurei «Albisriederwaldung» învățământului silvic.

Pentru modul cum a știut să servească interesele pădurilor i se aduc mulțumiri călduroase.

2. Die Rolle und Bedeutung der Schutzholzarten im forstlichen Haushalt des Kantons Tessin, von H. Eiselm Kantonsoberförster in Bellinzona.

Rolul și însemnătatea speciilor protectoare în gospodăria forestieră a cantonului Tessin,

Cantonul Tessin, situat la sud de St. Gothard e populat în majoritate cu păduri de foioase. Castanul (*C. vesca*) se ridică până la 1.000 m altitudine.

Prin regularea cursurilor de apă și îmbunătățirile funciare aduse, în timpul din urmă, agricultura s'a concentrat mai mult pe văi. Din această cauză și pentru că populația dorește un trai mai lesnicios, multe pășuni din mijlocul pădurilor dela altitudini mari, au fost părăsitate. În locul lor se instalează pădurea.

Între speciile cari pun în primul rând răpănire pe sol cităm:

1. Liliacul de munte (*Alnus*

vinidis). Fixează terenul, împedecă scurgerea repede a apelor de ploae¹⁾, rezistă contra lavinelor, înlesnește instalarea rășinoaselor sub adăpostul său și procură lemn de foc pentru pășunile alpine.

2. *Sorbus aucuparia*. Rezistă contra lavinelor, procură lemn de foc și frunzar la 2.000 m altitudine.

3. *Pinus cembra*. Cu toate că fructele îi sunt devorate de rozătoare, și pueții îi sunt călcați de vite, se regenerează lesne în buchetele de juniperus.

4. *Rhododendron* ul, mare dușman al pășunilor de munte, permite instalarea țaricelui sub adăpostul său.

În regiunile mai joase, coastele sunt fixate prin mesteacăn. Sub adăpostul lui se instalează ușor speciile de valoare.

Pe grohotișuri, în locuri mai reavene, un loc important îl ocupă alunul. E apreciat mult pentru protecția contra rostogolirei pietrelor, dar și pentru materialul, ce oferă agriculturii: araci, nuele, etc.

Adevărata specie, care împădurește în timpul cel mai scurt grohotișurile, în special după prăvălirea lavinelor, e antinul alb. În locurile prea mult pășunate rezistă numai la adăpostul păducelului. Adesea aninul albe amestecat cu drob (*Spartium scoparium*). Sub adăpostul lor se pot instala speciile prețioase.

Față de trecut, populația înțelege astăzi mai lesne rolul protector al pădurii iar pentru împădurirea bazinelor de recepție ale ravenelor stau mai multe mijloace la îndemână (stat, cantoane, cooperative). În locurile unde pășunatul trebuie să fie imperios oprit, se dau despăgubiri suficiente și populația e mulțumită cu măsurile luate.

1) În Tessin cad peste 2000 mm precipitație anual.

În vederea atingerii scopului urmărit prin împădurirea terenurilor neproductive se recomandă atenție deosebită asupra speciilor protectoare, fiindcă pun lesne răpănire pe sol, sub adăpostul lor se înstălează specii prețioase și furnizează lemn de foc în locuri greu accesibile, economisind prin aceasta consumul lemnului de valoare.

Die Entvölkerung der Gäßirgsgegenden, von M. Petilmermet eidgenössischen Oberforstinspector.

Despopularea regiunilor muntoase.

În vederea cunoașterii stării populației din munții Elveției guvernul federal a dat chestiunea în studiul unei comisiuni.

Pentru ridicarea stării materiale a locuitorilor și pentru împiedecarea depopulării munților în cursul desbaterilor s'a propus:

1. Ridicarea subvenției pentru construcțiuni de drumuri forestiere dela 20% la 30—40%.

2. Subvenționarea pășunatului caprelor constituite în turme.

Elaborarea de instrucțiuni pentru personalul silvic cu privire la exploatare, transport, sortare și întrebuințarea lemnului.

4. Micșorarea importului de lemn rotund și debitat.

5. Scăderea tarifului pentru transportul lemnului indigen.

6. Asigurări contra accidentelor.

7. Subvenționarea ferăstraelor rașionale și morilor, pentru pasta mecanică de hârtie.

Pe baza cercetărilor sale din timp de 50 ani del Bertoni arată că:

Prin pășunatul cu capre se asigură minimum de existență populației din munți. Pășunatul cu capre fiind însă un sistem extensiv de producțiune, va păstra mai departe pauperismul pe seama populației nevoiașe din munți.

Dacă guvernul ține neapărat să intensifice gospodăria din munții înalți, va trebui să aloce fondurile necesare pentru ameliorațiuni și să facă pașii necesari pentru îndrumarea populației ca să crească vite mari, în loc de capre.

În cazul când e imperios necesar să se țină și capre, să se fixeze numărul lor pentru fiecare comună, iar proprietarilor bogați să nu li se permită să pășuneze turme de capre.

Articolul e în continuare.

M. Răd.

SILVA

Nr. 1, Ian. 1929.

Die Forstwirtschaft im Harz.

Silvicultura în munții Harz.

O conferință de popularizare prin radio-difuziune. Conferențiarul se adresează maselor mari ale poporului german «În dorința de a contribui la intensificarea interesului și din punct de vedere forestier al cercurilor mari pentru acest ținut».

Ni se dă o descriere amănunțită a regiunii care, adresându-se celor mulți, cuprinde negreșit și lucruri ce sunt cunoscute de mult specialiștilor. De reținut este acest mijloc de propagandă silvică.

Nr. 2 și 3, Ian. 1929.

Betriebswirtschaftliche Fragen zur Nutzungserhebung u. Nutzungsregelung, von dr. Hermann Kimanz, Darmstadt.

Cestiuni economice ce se leagă de normalizarea și stabilirea posibilității.

O conferință ținută la societatea forestieră din Hessa, pe care e excesiv de greu a o rezuma. Ea însăși este un rezumat al unei vaste literaturi economice și special forestiere, al unor lucrări urmate de 4 ani într'un ocol din Hessa

«Weiserflächen system: Sistemul suprafețelor tip, vezi «Revista Pădurilor» Nr. 11/1928, pag. 869», iar autorul adeseori operează cu cifre și fapte și se referă la lucrări pe cari le presupune cunoscute și cari, poate, sunt cunoscute silvicultorilor din Hessa cu alte năzuinți și alte țeluri decât cele ale silviculturii române.

În fond este vorba de aplicarea metodei lui Biolley și acoliților lui, de posibilitățile practice ale sistemului lui de a afla capitalul lemnos și creșterea curentă, iar pe de altă parte de necesitatea a nu se subordona în viitor, cum s'a obicinuit până acum, latura culturală a economiei forestiere celei de reglementarea ei în timp și în spațiu. Conferențiarul respinge ideea de a reglementa gestiunea tehnică a viitorului îndepărtat după condițiunile și faptele cunoscute azi (concepțiunea statică), și preconizează analiza continuă a fenomenelor biologice și economice (concepțiunea dinamică), care singură ne permite a cunoaște și a utiliza perfect toate elementele de producțiune.

Nr. 3, Ian. 1929.

Zur kritischen Betrachtung des Schnellwuchsbetriebes (Nr. 116 des «Deutschen Forstwirts» von 1928) von prof. dr. E. Gerhardt.

Tratamentul creșterilor forțate și critica lui.

Profesorul dr. Gerhardt a imaginat un tratament — în special o metodă de rărituri — pe care l-a botezat «Tratamentul creșterilor forțate». Criticele cari s'au ivit, l-au determinat a-și apăra, în articolul de față, sistemul. Ideia fundamentală pe care o pune înainte este următoarea: «Creșterea arboretelor constituite din speciile noastre principale — autorul vorbește mai ales de fag, molid și duglas — poate fi accelerată prin intervențiunea omului». Intervențiunea însă nu

trebuie limitată la vârstele tinere, ci trebuie continuată până la vârsta de exploatabilitate. Și încă o condițiune: Tratamentul preconizat își are rostul lui numai pe solurile de fertilitate superioară (Clasa de fertilitate I—III).

Contradicțiunea între afirmările lui și între rezultatele obținute de Schwappach din cam 300 de locuri de experiențe, observate și cercetate ani de-a rândul, autorul o lămurește prin arătarea că Sch. n'a operat niciodată în arborete cari s'ar fi bucurat de tratamentul creșterilor forțate. În ce privește calitatea materialului provenit din arboretele, tratate după indicațiunile lui, Gerhardt se arată foarte optimist. Curățirea tulpinelor de crăci s'ar face în condițiuni chiar mai avantajoase decât în arboretele tratate în mod obicinuit, iar spongiositatea lemnului — ca rezultat al creșterilor rapide — n'ar fi fost nicăeri observată, acolo unde ideile lui au fost înfăptuite.

Nr. 4, Ian. 1929.

Beiträge zur Kenntnis von Waldkrankheiten, von prof. dr. Wiedemann

Contribuțiuni pentru cunoașterea boalelor arborilor forestieri.

I. Deperisarea laricelor. Deperisarea laricelui, constatată mai pretutindeni în acele părți ale Germaniei unde a fost introdus artificial, a fost explicată ca o boală epidemică, necunoscută până în anul 1850, când și-ar fi făcut prima apariție, pentru a descrește apoi dela anul 1900 încoaice. Prof. Wiedemann, invocând niște isvoare necunoscute până azi, opinează că cultura laricelui a hărăzit omenirii insuccese și înaintea perioadei arătate, dar rămase necunoscute din cauza publicității reduse pe acele vremuri. Faptul că laricele, cultivat în afară de stațiunea lui firească, nu se comportă pretutindeni la fel, se explica

poate prin împrejurarea că (după Ciesler) anumite masuri, precum rănituri potrivite și eventual elagări îi măresc capacitatea de rezistență față de cancer (Peziza Wilk), cauza deperisării.

II. Deperisarea brazilor. Deperisarea brazilor nu este o boală caracteristică pentru anumite stațiuni, ci o stare maladivă ce poate fi observată în cele mai diverse condițiuni. Cauza primară este prea probabil un purice lănos (*Dreyfusia Nüsslini* și piceae). Înăuriri exterioare, precum fumul uzinelor, greșeli tehnice etc., cari până azi au fost considerate drept cauză principală a fenomenului, în anumite condițiuni pot să-l agraveze, dar nu-l pot explica în toate cazurile.

Nr. 4, Ian. 1929.

Zum Anbau der Lärche auf mullerem Buntsandstein, von Forstmeister Brum Hlrsfeld.

Cultura laricelui pe soluri provenite din degradarea gresiei vârgate (zona de mijloc).

Autorul opinează că cultura laricelui — ca specie de amestec — trebuie considerată ca foarte rentabilă în toate cazurile când exigențele lui staționale se respectă. Ca atare consideră: situațiuni deschise accesibile curenților de aer, soluri fertile, profunde sau destul de profunde, fresce și afânate. Mai ales umiditatea potrivită determină prosperarea lui, mai mult decât gradul de profunzime. Insuccesele câte odată semnalate, chiar acolo unde aceste condițiuni au fost îndeplinite, autorul le explică prin greșeli tehnice (metode potrivite de cultură, lipsă de îngrijire) nu prin incapacitatea laricelui de a se menține și lupta cu pinul și cu fagul, cu care de obicei a fost asociat. În ce privește felul amestecului, cel individual sau cel în buchete mici apare autorului ca ideal de urmărit. Nu ascunde dificul-

tațile ce se ivesc câte odată din punctul de vedere al condurerii și îngrijirii unor astfel de arborele — de ex. când laricele se introduce în desigur de fag — totuși crede că experiența trecutului îl îndreptățește a recomanda acest procedeu ca cel mai nimerit.

LESNICKA PRACE.

Ianuarie 1929.

Ing. Th. Mokry: Opera literară a cons. silvic Ing. K. Knapp și importanța ei în literatura forestieră cehă.

Dr. Sergei Wilda: Principii fundamentale pentru diviziunea ecologică a unei suprafețe forestiere, (va urma).

Ing. Boh. Polansky: Construcția unor noi termometre și hygrometre submersibile: Prin îmbunătățirea unora din termometrele și hygrometrele existente, autorul poate face observațiuni foarte interesante asupra variației circunferinței, căldurii și umidității în interiorul arborelui, în legătură cu căldura și umiditatea atmosferei și solului.

Ing. A. Nechleba: Studii asupra biologiei insectelor forestiere: Autorul se întreabă în ce împrejurări și în succesiune se produce atacul insectelor din genul *Yps*, în pădurile absolut sănătoase, (cunoscut fiindcă ele se găsesc în pădure în permanență pe arborele bolnavi sau lăncezi). El ajunge la concluzia următoare: Rășina fiind aceea care în mod normal apără arborele de atacul acestor insecte, orice împrejurări cari slăbesc producerea de rășină, înlesnește atacul. Rolul de atacator revine deci insectelor din acest gen, mai mari, mai robuste: pentru molift *Yps typographus* și *Yps amirinus*, la pini, ambele specii de *Hyletinus*: *Myelophulus piniperda* și *M. minor*. După ce arborele a slăbit în lupta lui contra acestor specii, poate fi

atacat și de speciile mai mici. Autorul crede că atacul simultan al mai multor specii de insecte grăbește sfârșitul catastrofei, datorită faptului că în astfel de împrejurări se dezvoltă și insecte parazite pe cele dintâi.

Jaroslav Ruzicka: *Chrysomya abietis* în anul 1928 și influența climatului aceluia asupra răspândirii ei: Autorul descrie observațiile asupra unei infecțiuni cu această ciupercă a unor semințșuri de molift la Milevsko în Boemia de sud. Ciuperca nu a mai fost observată aci înainte de 1928. Ea atacă de preferință molizii de 15–25 ani, în arboretele situate la 500–700 m altitudine. Tare atacate au fost porțiunile de pădure de lângă drumuri, apoi exemplarele dominate, ramurile inferioare mai tare ca vârfurile. Aserțiunea unor autori germani (Neger), că arborii mai mici de 3 m înălțime nu sunt atacați nu s'a dovedit întemeiată. Luna Mai, umedă și caldă a favorizat dezvoltarea sporilor, un ger târziu (19 Mai) a slăbit rezistența acelor contra atacului. Atacul acesta demonstrează din nou, ce influență colosală au circumstanțele climatice asupra vegetației forestiere și asupra dezvoltării inamicilor pădurii.

J. Fric: Lemnul pentru celuloză: *Cronica, Revista literară; Fapte diverse.* D. A. S.

SUMARSKI LIST.

Decembrie 1928.

Dr. Josip Balen: Factorii climaterici ai Karstului și leagătura lor cu vegetația forestieră: 1) Articolul acesta a fost

1) N. R. în Nr. pe Noembrie al revistei jugoslave este recenzată la pag. 451 lucrarea d-lui Dr. M. Drăcea: «Beitrag zur Kenntnis der Robinie, u. a.», și se arată valoarea practică a concluziunilor autorului, pentru economia forestieră jugoslavă.

publicat în monografia «Le Karst Jugoslave», Zagreb 1928, sub auspiciile ministerului pădurilor. Autorul se ocupă de condițiunile climaterice ale regiunii karstice a Alpilor dinarici și speciile forestiere ce mai subsistă și cari s'ar putea folosi cu succes în lucrările de reimpădurire. Această regiune cade în plin lauretum și de aceea se propun împăduriri cu *Pinus pinea*, *P. halepensis*, *Cupressus*, *Sequoia*, *Cedrus*, *Taxodium* apoi *Eucalyptus*, *Quercus ilex*, *Laurus nobilis*, *Ceratonia*, *Acacia Casuariana*, etc...

Ianuarie 1929.

Dr. Gj. Nenadici: Interzicerea exportului stâlpilor de stejar: E un raport al autorului către Uniunea forestieră jugoslavă, în care preconizează interzicerea exportului acestui sortiment din cauza neraționalei utilizări ce se dă lemnului prin aceasta.

Ing. Ștefan Șurici: Asupra exactității estimățiunii arboritelor cu ajutorul piețelor de încercare. Autorul arată că metoda aceasta este exactă, dacă se ține seama numai de suprafața terieră a arboretelor.

Comerțul lemnului. Știința și învățământul silvic. Chestiuni cu privire la asociația forestieră. Personal. Ad-judecațiuni.

D. A. S.

BULETINUL FACULTĂȚII DE ȘTIINȚE DIN CERNĂUȚI.

Anul II, Fasc. 1, 1928.

Dr. I. Cuculescu: Constantele analitice ale oleului din nuci de fag din Bucovina.

«Fagul, care formează în Bucovina imense păduri, dă toamna o cantitate imensă de nuci (jir, N. r.). Aceste nuci conțin mult oleu, care s'ar putea întrebuința pentru diferite scopuri tehnice

și chiar ca aliment, după oarecare prelucrare». În literatura chimică autorul arată că n'a găsit examinarea completă a acestui oleu și ca atare a făcut determinările publicate în buletin.

Nucile se culeg de pe jos, îndată după căderea din arbore, toamna. În jirul cules la 15—30 Octombrie se găsește 13,5—18% apă. Din nucile pulverizate împreună cu coaja și uscate la 100°—110° s'a extras cu eter etilic, în aparatul Soxlet 31—33% oleu.

Oleul are culoare galbenă, frumoasă, miros și gust caracteristic, plăcut (mai ales când e obținut din nuci prăjite). Greutatea specifică 0,9220—0,9226, Punctul de solidificare —15° până la —16°. Siccativitatea e mică: o picătură de oleu pusă pe geam, a stat 5 luni, fără a se solidifica și a forma peliculă (cum fac cele sicative); ca atare ar putea fi folosit pentru ungere. Și ca aliment poate fi folosit, după oarecare prelucrare.

Ibidem, Anul II, Fasc. 2.

Penecke K. A.: Die Curculioniden (Rüsselkäfer) Fauna der Bucovina.

Corespunzător condițiilor topografice și geografice, Bucovina se subdivide în 2 zone biogeografice și anume a subcarpaților (Karpathenvorland) și a Carpaților propriu ziși.

În Carpați se disting: zona fagului, a molidului și a pășunilor alpine, în subcarpați (până în Prut și Nistru), a pădurilor de foioase și a stepei.

Autorul dă o listă de curculionidelor găsite de dânsul pe teritoriul Bucovinei în 20 ani de cercetări: 562 specii, ceea ce în comparație cu cele 851 specii ale întinsei Germanii, indicate de Reitter (Fauna Germaniae, V) și ținând seama de teritoriul restrâns al provinciei moldovene, e foarte mult. Pe de altă parte, autorul a citat numai acele specii ce

le-a văzut și determinat singur, lăsând la o parte pe cele ce probabil vor fi existând, dar nu au fost întâlnite. Marea mulțime a speciilor curculionide în Bucovina se explică prin varietatea condițiilor de vegetație a plantelor ce aceste insecte preferă. Fauna bucovineană se compune astfel: a) dintr'o regiune palearctică, b) o regiune baltică-sarmatică, c) una caspică-pontică, d) una mediteraneană, e) una carpatică, cunoscută numai în țările carpatice, și în fine una, f) specific bucovineană (Otiorynchus poianae, Pen., etc., în total 14 specii determinate și denumite de autor pentru prima oară).

Existența acestor insecte depinde de aceea a plantelor ce le nutresc, dar și de umiditatea solului și a aerului (după autor, mai mult de ultima).

După modul de asociere al plantelor, autorul distinge o floră a luncilor, alta a pădurilor, a tăerilor rase, a văilor înguste, a poienilor. În păduri distinge: o floră a pădurilor de rășinoase și foioase, de fag, de stejar, zăvoaie și tufărișuri. În stepă alte 6 formațiuni biogeografice. Fiecare din aceste formațiuni își are curculionidul caracteristic, condiționat de existența plantei-doică, de insolație și umiditate. Pădurea de fag cu brad are pe *Orchestes fagi* și *Rhynchites betulae*, etc., cea de stejar pe *Phyllobius* și *Polydrosus*, zăvoaiele pe *Orchestes populi*, etc.

D. A. S.

Dr. Anton Mühldorf. Physiologische Analyse der Frostlaubfalles.

Căderea frunzelor este un fenomen pe care ne-am obicinuit a-l remarca numai toamna, deși el se poate întâmpla și în timpul sezonului vegetației, din numeroase cauze.

Gerul de ex. poate provoca o cădere a frunzelor, care în mecanismul său se

aseamănă cu caderea de toamnă (care este denumită ca normală), prin aceea că desfacerea frunzelor de pe ramuri este ajutată de formarea unui strat de plută izolator, între celulele acestui strat se formează o lamelă de gheață care grăbește și joacă un rol decisiv în desfacerea frunzelor de suportul lor. Acolo

unde stratul de plută izolator nu a putut forma, gerul aduce o distrugere a conținutului și în special a membranei celulare pe anumite porțiuni ale pețiolului, pe unde apoi din cauze mecanice se poate produce mai târziu desfacerea frunzelor.

Dr. C. G.

INFORMAȚIUNI

D-nii Ioan Molceanovschi, inginer silvic se transferă după cerere pe ziua de 1 Martie 1929 din direcția Miercurea Ciuc la ocolul Prut.

Bratu Alexandru și Popovici Valer se înaintează pe ziua de Octombrie 1928 subinspector silvic.

Scrima Nacu, Nettea Constantin, Szontag Iosif, Gelsinger L., Caminschi Grigore, Rech Eugen și Ionescu Tudor se înaintează ingineri șefi pe ziua de 1 Octombrie 1928.

N. Falon, V. Priboianu și G. Condrea înaintează inspectori pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

Oprea Rădescu, Gh. Costea, Ioan Florescu, N. Bogdan, I. Petruțiu, N. Comănescu, V. Teofănescu, E. Henel și M. Fiera se înaintează subinspectori pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

Al. Gerecze, Ștefan Dumitrescu și Pavel Zegreanu se înaintează ingineri șefi pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

Ștefan Dumitrescu, inginer silvic se transferă după cerere pe ziua de 1 Aprilie 1929 din Casa Pădurilor la ocolul Jiblea.

V. Șuteu, inginer silvic se transferă după cerere pe ziua de 1 Aprilie 1929 dela Jiblea în serviciul central Casa Pădurilor.

Emil Negoescu, subinspector transferat după cerere pe ziua de 1 Aprilie 1929 dela Chișinău la Pitești.

P. Peca, inginer silvic a fost transferat după cerere pe ziua de 1 Martie dela ocolul Feldioara la ocolul Zărnești.

Sabin Popovici, ajutor la ocolul Beliu transferat în interes de serviciu pe ziua de 1 Martie 1929, în Centrala Direcției Sighetul Marmației.

Nicolae Ioan, inginer șef, a fost transferat după cerere pe ziua de 1 Martie 1929 dela Torenți, în serviciul Central Casa Pădurilor și se numește șef al serviciului statisticeii.

Gh. Mihăilescu, subinspector, a fost numit pe ziua de 1 Martie 1929 ca șef al serviciului Ordonanțarilor și veniturilor.

Vlad Bivol, inginer silvic, șef al ocolului Dorohoi transferat în interesul serviciului pe ziua de 1 Martie 1929 la ocolul Feldioara, tot pe aceeași zi del inginer silvic Iosif Vasilescu din serviciul Central al Direcției silvice Iași se transferă la ocolul Dorohoi.

Se numesc diurniști, în grad echivalent cu inginer silvic stagiar, d-nii: Bozdoc Pavel, Adam Ioan, Cimonca Alex., Angelescu Constantin, Chelsoiu Nicolae, Gheorghieș Constantin, Leescu Vasile, Storoșciuc Ioan, Rădulescu V. A., Stoian

M. Nicolae, Vulcan Gh., Anderco Vasile, Chiculțu Constantin, Decel Ovidiu, Hristu Nicolae, Munteanu Victor, Mitan Constantin, Georgian Gh., Verșescu Nicolae, Păcurariu I. și Alex. Bărbulescu.

• • •

Vernica Gh., conductor silvic ajutor a fost transferat după cerere pe ziua de 1 Martie 1929 dela ocolul Ciala în serviciul central Direcției Arad.

Matels Franz și Curteac Petre au fost numiți pe ziua de 1 Martie în serviciul Direcției Bistrița în gradul de conductori.

Simion Cujbă, conductor silvic ajutor se transferă după cerere pe ziua de 1 Martie 1929 dela ocolul Malovaș la ocolul Moneasa.

Dumitru Cerbulenco, silvicultor ajutor se transferă după cerere pe ziua de 1 Martie 1929 dela ocolul Prut la ocolul Rădeni.

Se numesc diurniști, în grad echivalent cu conductori silvici ajutoți, d-nii Emil Sicheț, Victor Simonca, Abagiu Constantin, Ioan Puchiu, Traian Uzlică, Popescu, Dumitru, Naclu Vasile, Ștefan Petru, Cherloabă Ioachim, Oh. Buzdugan, Selergan Gh., Cunzel Adalbert, Ranea Pamfil, Rășnariu Nicolae, Matel Ioan, William Kerbe, Ardeleanu Ilie, Ceaușu Dumitru, Mircea Teodor, Șerban Nicolae, Iliescu Iosif, Bucșan Dumitru, Ioan Bărsan, Simionescu Gh., Roșca Ilie, Jude Mihai, Carol Szocrek, Gh. Cristea, Keleman Felix, Ioan Niculescu, Theodor Constantin.

Octavian Mezei conductor silvic, se transferă după cerere pe ziua de 15 Aprilie 1929 dela ocolul Pogoanele la ocolul Pectea, din Direcția Arad.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

CONVOCARE

Membrii Societății «Progresul Silvic» sunt convocați în Adunare generală la sediul Societății din București, Bul. I. C. Brătianu No. 57 bis, pentru ziua de 1 Mai 1929, orele 11 dimineața.

Dacă la această dată nu se vor întruni 2/3 din numărul membrilor societății, conform art. 18 din Statute, Adunarea generală se amână în a 15-a zi, adică la 16, 17 și 18 Mai 1929, când se va ține irevocabil cu orice număr de membri vor fi prezenți.

Adunarea generală este chemată a delibera și decide asupra următoarei ordine de zi:

I

1. Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul Cenzorilor pe 1928.

2. Aprobarea bilanțului și contului de Profit și Pierdere încheiat la 31 Decembrie 1928 și descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea pe 1928.

3. Alegerea a 5 membri în Consiliul de Administrație pe termen de 4 ani cu începere dela 1 Ianuarie 1930, în locul celor eșiți la sorți conform art. 24 din statute.

4. Aprobarea cooptării d-lor C. Bosoancă și G. Agapie în Consiliul de Administrație.

5. Alegerea a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți pentru anul 1929.

6. Alegerea unui membru în Comitetul de Redacție al «Revistei Pădurilor» în locul decedatului G. Turmeanu.

7. Aprobarea bugetului pe 1929.

8. Modificarea alin. ultim din art. 9; art. 22 și art. 32 din Statutele Societății.

9. Aprobarea Regulamentului Statutelor.

10. Aprobarea proiectului Statutelor Casei de Credit, Economie și Ajutor.

II

Probleme de discutat la Adunarea generală din Mai 1929

A

Exploatarea și valorificarea pădurilor, privite față cu diversele forme sub care s'ar putea comercializa bunurile Statului și anume:

- a) arendate sau inchiriere,
- b) regie publică comercială,
- c) regie mixtă,
- a) regie cooperativă,
- e) concesiune,
- f) o combinație din 2 sau mai multe din aceste sisteme.

Care din aceste forme ar fi mai proprii pentru comercializarea pădurilor Statului și a persoanelor juridice, ținând seamă de rostul și rolul pădurilor, precum și de principiile fundamentale ale economiei forestiere?

B

Problema pășunatului în păduri

Este încă nevoie de a se mai afecta, pentru crearea de izlazuri, porțiuni de păduri, ținând seamă de suprafețele deja afectate, în acest scop, până acum, și de numărul vitelor?

Este în interesul economiei generale a țării să sacrificăm pădurile în folosul economiei vitelor?

Cum trebuie organizată administrarea și exploatarea izlazurilor, pentru a face posibil pășunatul unui număr cât mai mare de vite?

Prejudiciul enorm pe care îl aduce pășunatul caprelor în păduri, impune excluderea lor?

Pășunile de rezervă cum trebuiesc menajate și exploatate, în special golurile de munți și pădurile de baltă, în vederea dezvoltării economiei vitelor pentru comerț și industria lăptăriei, și în acest scop cum pot fi ameliorate aceste pășuni, denumite pășuni alpine?

C

Punerea în valoare a terenurilor neproductive.

Consiliul de Administrație

DAREA DE SEAMĂ

A

CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PE ANUL 1928

Domnilor Colegi,

Societatea noastră a intrat în al 43-lea an al existenței sale. Cu acest an putem zice că suntem stăpâni definitiv pe localul Societății, întrucât am lichidat complect și cu antreprenorul clădirii.

Activitatea de ordin administrativ a Societății s'a putut urmări de d-nii membri în procesele-verbale ale Consiliului de Administrație, cari s'au publicat regulat în «Revista Pădurilor».

Se poate constata din aceste procese-verbale că societatea a fost îndrumată pe o cale de așezare cât mai trainică, azi având un local propriu unde ne putem aduna și discuta chestiuni în legătură cu vitalitatea continuă a societății noastre.

Ca manifestare culturală, în cursul anului 1928, s'au ținut următoarele conferințe:

D-l A. *Eliescu* la 14 Martie la sediul societății «Progresul silvic» despre: Suferințele pădurilor.

D-l M. P. *Florescu*: a) la 5 Februarie, la Ateneul Român, despre Criza pădurilor din România.

b) la 6 Martie, la Fundația Regele Carol I, despre: Impreviziunea în alte țări și în România, o latură dureroasă a pădurilor.

c) la 25 Aprilie, la societatea Politehnică, despre: Rolul pozitiv al pădurilor în economia generală a țării.

D-nii: D-r M. Drăcea și V. Stinghe, la 19 Mai 1928, cu prilejul Adunării generale și-au dezvoltat comunicările d-lor cu privire la «Organizarea internă a societății în vederea intensificării muncii intelectuale» cari s'au publicat în extenso în Revistă.

La 8 Decembrie cu ocaziunea unui festival al «Societății studenților forestieri» d-l M. Drăcea a ținut o conferință despre Dobrogea, al cărei semicentener a fost sărbătorit în luna Octombrie 1928.

Mulți din camarazii noștri în conferințe publice ținute în diferite orașe ale țării au continuat a răspândi ideea conservatismului forestier.

Cu asociațiile profesionale am păstrat, ca în totdeauna, strânse legături, astfel :

1. La Adunarea generală a Uniunii Camerilor de Agricultură din 4 Februarie 1928, Societatea noastră a fost reprezentată prin d-l M. Tănăsescu, președintele societății, care într-o documentată cuvântare a apărut interesele pădurilor.

2. La Congresul Agronomilor din 1928, societatea noastră a fost reprezentată prin d-l M. Drăcea, care a enunțat problema interrelațiunii forțelor de producție și roștul pădurilor ca scut al agriculturii.

3. Cu prilejul serbării a 75 ani dela înființarea Școlii Centrale de Agricultură dela Herăstrău, ce a avut loc la 24 Iunie a. c. Societatea noastră a fost reprezentată prin d-l președinte M. Tănăsescu și prin d-nii P. Antonescu, I. Comanici, O. Crattero, M. P. Florescu, V. Stinghe și M. Drăcea.

4. La congresul naturaliştilor, ce a avut loc la 18 Aprilie la Cluj, Societatea noastră a fost reprezentată prin d-nii prof. N. Iacobescu și d-r C. G. Georgescu, cari au făcut și câte o comunicare cu caracter științific.

5. La Congresul A. G. I. R. din Mai 1928, ce a avut loc la Constanța, Societatea «Progresul silvic» a fost reprezentată prin d-l M. P. Florescu.

6. La serbarea desvelirii bustului lui Ion Ionescu dela Brad din județul Roman, Societatea noastră a fost reprezentată prin d-l M. P. Florescu.

Cu prilejul serbării semicentenarului Dobrogei d-l Drăcea, fiind delegat de «Casa Pădurilor», a organizat, cu concursul colegilor din Direcția Constanța, secția forestieră a expoziției, și tot cu acest prilej d-sa a scris în volumul festiv un studiu asupra evoluției economiei forestiere dobrogene în ultima jumătate de secol.

Prin presă ca în totdeauna colegul M. P. Florescu a ținut opinia publică atentă asupra problemelor curente ale economiei noastre forestiere.

Din fondul de subvenții și ajutoare Societatea noastră a acordat anul expirat suma de 43.000 lei.

Din *fondul de propagandă forestieră* s'a acordat:

1. Ajutor elevilor Școalei Politehnice, secția silvică pentru excursie de studii în Polonia suma de lei . 30.000, -
 2. Pentru propaganda prin presă lei 12.000, -
- lei 42.000, -

Activitatea deosebită a Societății noastre este manifestarea ei în deosebi prin *Revista Pădurilor*, organul nostru de publicitate.

Revista s'a tipărit în 1928 în 1.100 de exemplare, din care membrilor Societății s'au trimis un număr de 763, iar restul abonațiilor particulari sau pentru schimbul de reviste în țară și străinătate.

Schimbul de reviste cu străinătatea este destul de activ și am putut constata cu plăcere că publicațiile străine urmăresc revista noastră cu un interes crescând și cu bune aprecieri.

Repetăm și de data aceasta mulțumirile noastre d-lui V. Stinghe, care, fără preget, se străduiește să ne țină la curent cu tot ce interesează literatura forestieră și mișcarea silvică în general, făcând ca Revista noastră să devie din ce în ce mai originală și mai interesantă ca fond, și mai apreciată ca formă. Realizările importante din revistă sunt obținute cu concursul unei pleiade de harnici muncitori, cari în dosul unor inițiale își dau contribuția lor cu o deosebită regularitate și într'o formă și fond care nu lasă nimic de dorit.

Biblioteca Societății noastre s'a îmbogățit în cursul anului 1928 prin donațiile d-nei Adam și a d-lor I. Simionescu, N. C. Bossie și P. A. Grunau. Sporul cel mai mare de cărți în bibliotecă provine din cumpărările făcute în limita sumei înscrisă în buget pentru care s'a procurat în anul trecut un număr de 603 volume. La finele anului biblioteca avea în total un număr de 1286 volume și peste 200 colecții de reviste periodice.

Prin cumpărările făcute s'a căutat să se înzestreze biblioteca noastră în primul rând cu lucrările clasice în materie de economie forestieră sau în științele ajutătoare. O deosebită grijă s'a dat celor mai noi lucrări în diferitele specialități.

Desigur mai este încă mult de făcut pentru complectarea unei biblioteci forestiere, care să fie la înălțimea cerințelor vremii. Totuși ne putem mândri de pe acum că în biblioteca Societății

noastre orice cercetător, poate găsi literatura care să-l îndrumeze cu folos în cercetările sale privitoare la păduri.

Ocupațiile intense profesionale ale membrilor corpului silvic, nu le dau acestora răgazul necesar să se ocupe prea mult cu cercetări de specialitate. Nu putem să vorbim de un număr prea mare de cercetători ai bibliotecii noastre, în schimb însă, acei pe cari îi avem, sunt asidui, merită a fi menționat aci faptul că printre aceștia, sunt și intelectuali de altă breaslă, cari își împlinesc cunoștințele lor economice, fie pentru pregătirea unor lucrări de doctorat, fie pentru informație sau cultura lor personală.

Căminul nostru s'a organizat pe baze din ce în ce mai bune, datorită zelului colegului nostru V. Priboianu. Oricând colegii noștri din provincie au găsit aci un adăpost confortabil cu prețuri moderate. În căminul nostru se adăpostesc în mod permanent cinci studenți ai Școlii Politehnice, fii de membru al corpului silvic și anume: d-nii G. Cojoc, N. Mateescu, Roman Berențan, Al. Vendel și Pană Gheorghe. Să sperăm că numărul acestor oaspeți să crească.

Domnilor Colegi,

Dacă Societatea noastră a putut desfășura o atât de rodnică activitate, aceasta se datorește și domnului Ministru al Agriculturii și Domeniilor, cât și domnului Administrator al Casei Pădurilor, cari au continuat a ne acorda sprijinul, menținând în buget suma de 300.000 lei, ca subvenție pentru Societate.

Numărul membrilor activi mereu în creștere a fost de 763 la finele anului expirat.

Încheiem această dare de seamă cu durerea de a aminti aci numele bunilor noștri camarazi cari în anul expirat au trecut la vecinicie: Eugen Simionovici, Vasile Molescu, Adalbert Schalat, G. Turneanu, Theodor Chivulescu, precum și foștii membri fondatori ai Societății, Vasile Teodorescu și C. I. Ionescu, pe cari Societatea noastră i-a însoțit până la locul eternei odihne.

Cu acest prilej Consiliul de Administrație ține a mulțumi

tuturor membrilor, cari, înțelegând rostul pe care Societatea noastră îl are și mai cu seamă îl va avea într'un viitor apropiat, s'au hotărât să iasă încet încet, din ce în ce mai hotărâți și în număr mai mare, dintr'o rezervă neexplicabilă, susținând din ce în ce mai puternic mișcarea condusă de Consiliu. Și avem motive să sperăm că în curând, mai mult ca în trecut, vom reuși să fim un organism puternic, care să-și poată spune cu greutate cuvântul său desinteresat în marile probleme de economie forestieră la ordinea zilei.

Consiliul de Administrație

Domnilor Membri,

Din bilanțul ce vă depunem spre aprobare, se vede clar situațiunea Societății «Progresul Silvic» la 31 Decembrie 1928.

Pentru o mai bună edificare a d-v., expunem în rezumat principalele conturi.

Din examinarea activului se constată că averea Societății la 31 Decembrie 1928, este formată din:

1. Bunuri de fundațiune, adică imobilul societății în valoare de lei: 16.355.908,80 la 31 Decembrie 1927.

În cursul anului 1928, ni s'a restituit de către «Intreprinderile Generale Technice Inginer T. Eremia», care a executat clădirea, suma de lei 50.000 spre a se completa cu această sumă lipsurile găsite la recepția definitivă a clădirei și cari se execută în anul curent.

Rămâne deci valoarea imobilului la 31 Decembrie 1928: lei 16.305.908,80 după cum se vede în bilanț.

Acest fond s'a mărit în cursul anilor 1927 și 1928 cu următoarele sume:

a) Mobilier în valoare de lei: .	254.342,50	
b) Biblioteca (cărți cumpărate) .	258.300,-	
Total		16.818.751,30

2. Bunuri de rezervă, sub formă de:

a) Efecte publice în valoare nominală de 215.600 lei, cari socotite pe cursul real de circa 68,50%⁰ avem valoarea reală de lei

147.600,-	
Transport	147.600,-
	16.818.751,30

Report	147.600,-	16.818.751,30
b) Bani numerar în casă la 31 Decembrie 1928	92.749,35	
c) Debitori	83.300,-	
d) Disponibil : La Bănci spre fructificare	1.910.800,-	
și pentru sanatorul Govora 300.000,-	2.210.800,-	2.534.449,35
Total general la activ		19.353.200,65

Din examinarea pasivului se constată următoarele :

1. Capitalul subscris de d-nii membrii pentru construirea imobilului era la 1 Ianuarie 1927 de 3.569.505,25. Din această sumă s-a restituit, moștenitorilor membrilor decedați, în anii 1927 și 1928 suma de lei : 23.400.

S'a mai prevăzut pentru restituire și se află depusă în contul Casei de credit, ajutor și economie, conform statutelor, suma de lei 183.600,-

Scăzând sumele de 23.400 lei restituite și 183.600 depusă pentru restituire, din totalul capitalului subscris de 3.569.505,25, rămâne de restituit la 31 Decembrie 1928, după cum se vede și în bilanț suma de lei 3.362.505,25

Pe lângă acest capital subscris, se mai cuvine d-ilor membrii subscriitori, dividendele de 5% prevăzute în statute, art. 14, pe anii 1927 și 1928 în suma de lei 354.135,50 după cum se arată în bilanț.

Deci suma totală, capital plus dobânzi, ce se cuvine membrilor subscriitori la 31 Decembrie 1928, este de lei 3.900.240,75

În ședința din 6 Februarie a. c., Consiliul de Administrație a hotărât să se mai destine pentru restituirea capitalului subscris ceea ce societatea avea disponibil la 31 Decembrie 1928, suma de 1.335.600 care se află depusă la bănci.

Transport 1.517.200,- 3.900.240,75

Report . . .	1.517.200, -	3.900.240,75
Deci la 1 Ianuarie 1929, se găsesc depuse pentru Casa de credit ajutor și economie următoarele sume:		
a) In contul capitalului de restituit lei	1.517.200, -	
sumă formată din 183.600 destinat a se restitui în 1927 și 1.333.600 destinat a se restitui în 1928.		
b) Dividendele de 5% la ca capitalul subscris 1927 și 1928	354.135,50	
c) Dobândă de 5% la dividendul pe 1927 de 176.830,25	18.567, -	
d) Diferența de dobândă între cea statutară de 5% și cea încasată de la bancă de 10,50 la capitalul de 183.600 destinat a se restitui	10.098, -	
Total . . .	<u>1.906.000,50</u>	

Deci suma totală de 1.900.000,50 reprezintă o parte din capitalul subscris de membri împreună cu dobânzile respective care se află depozitat la bancă și formează primul fond al Casei de credit, ajutor și economie a Corpului silvic, căruia urmează să-i dăm ființă în această adunare generală.

Astfel dacă scădem din suma de 3.900.240,75 cât se cuvine membrilor subscritori la 31 Decembrie 1928, suma de 1.900.000,50 ce s'a depus ca fond pentru Casa de credit, ajutor și economie, rămâne suma de lei 2.028.905,25, care urmează să se verse de către soc. «Progresul Silvic» la fondul Casei de credit, ajutor și economie, treptat după posibilități.

2. Fondul social pentru bunuri de fundație era la 31 Decembrie 1927 de lei 11.601.644, -

Transport . . .	11.601.644, -	<u>3.900.240,75</u>
-----------------	---------------	---------------------

Report.	. . . 11.601.644, -	3.900.240,75
(la care s'a mai adăugat : a) excedentele din anii 1927 și 1928 conform arărilor din Bilanț 3.367.222,35		
b) Fondul de rezervă statutar	413.685,55	
c) Donațiuni în efecte publice cu venitul lor	47.925, -	
Diverse conturi	22.483, -	15.452.959,90
Total general, pasiv		<u>19.353.200,65</u>

Contul de Profit și Pierdere

adică :

Veniturile și Cheltuielile

la 31 Decembrie 1928

Cum se văd specificate în creditul contului de Profit și Pierdere totalul veniturilor la 31 Decembrie 1928 este de lei 2.688.783,25

Această sumă s'a întrebuințat în modul următor :

Cheltuieli propriu zise pe 1928, precum : cheltuieli generale, salarii, imprimatul revistei, propaganda forestieră, subvenții, ajutoare, întreținerea imobilului etc. cum se văd specificate în debitul contului de profit și pierdere se ridică la suma de lei . . . 874.819,10

Dividendul pe 1928, de 50% la capitalul D-ilor membri conf. statutelor 177.305,25

Plăți făcute în anul 1928 pentru mobilier, bibliotecă, precum și banii în casă și cei depuși la Bănci etc., care sume sunt trecute la conturile respective ca avere la activul Societății în sumă de lei. 1.636.658,90 2.688.783,25

Prin urmare suma de lei 1.636.658,90 nefiind o cheltuielă propriu zisă, ci mărindu-se averea Societății și ca atare a trecut la activul Societății la conturile respective, reprezintă un excedent al anului 1928, care s'a adăugat la fondul social din pasivul societății.

BILANȚUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Activ		Incheiat la 31 Decembrie 1928	Pasiv	
Imobilul	16.305.908,80		Capitalul sub-	
Efecte publice	147.600,—		scris și vărsat	
Mobilier	254.342,50		de membrii	
Biblioteca	258.500,—		până la 31	
Casa	92.749,35		Decemb. 1928	3.546.105,25
Chirii de încasat	83.300,—		Dividende pe	
Disponibil: B-ca			1927 și 1928 la	
Poporului	1.910.800,—		capitalul sub-	
Sanator. Govora	300.000,—	2.210.800,—	scris de mai sus	354.135,50
			Fond social (donățiuni și ex-	3.900.240,75
			cedente)	14.968.866,35
			Fond rezervă statutar până	
			la 1926	413.685,55
			Fond ef. publice (donățiuni).	45.600,—
			Fond venit. ef. publice (donăț.).	2.325,—
			Abonam. și cotizații pe 1929.	4.500,—
			Conturi diverse	17.983,—
		<u>19.353.200,65</u>		<u>19.353.200,65</u>

CONTUL DE PROFIT & PERDERE

Debit		incheiat la 31 Decembrie 1928	Credit	
Cheltuieli generale	48.334,60		Chirii imobil	1.800.000,—
Salarii	253.300,—		Chiriile sala spectacole	75.800,—
Imprimat și exp.			Chiriile camere cămin	66.172,—
Revistei	380.962,—		Subvenția Ministerul Dome-	
Întreținerea imo-			niilor	300.000,—
bilului (cură-			Abonamente și cotizații res-	
țit, luminat)	37.225,50		tanță	93.036,—
Abonament te-			Abonament pe 1928	47.330,—
lefon	6.250,—		Cotizații pe 1928	90.355,—
Abonamente re-			Taxe înscriere	550,—
viste străine	1.517,—		Publicații la revistă	52.200,—
Subvenții și aju-			Dobânzi dela bani depuși la	
toare	43.000,—		Bănci	136.880,—
Propaganda fo-			Venitul cupoanelor efecte	
restieră, con-			publice	9.110,—
ferințe	43.400,—		Diverse venituri	17.350,25
Dobrne	60.830,—	874.819,10		
Dividend 5° a/ capit. sub-				
scris pe 1928	177.305,25			
Excedent pe anul 1928	1.636.658,90			
	<u>2.688.783,25</u>			<u>2.688.783,25</u>

Președintele, M. Tănăsescu.

Contabil-Expert, I. Nițescu.

Cenzori: Leon C. Vasiliu, O. D. Crattero și X. H. Sculy.

PROCES-VERBAL

Subsemnații Cenzori întrunindu-ne astăzi 31 Decembrie 1928, am procedat la verificarea și controlarea operațiunilor de vărsăminte, plăți, restituiri, cheltueli etc., pe care le-am găsit regulat justificate.

Verificând bilanțul și contul de Profit și Pierdere le-am găsit întocmite real și exacte conform registrelor și actelor justificative.

Aceasta fiind situație reală a Societății noastre la 31 Decembrie 1928, cu onoare vă rugăm să binevoiți a da descărcare Consiliului de Administrație de gestiunea pe anul expirat.

Cenzori: Leon C. Vasiliu, O. D. Crallero, X. H. Sculy

• • •

Domnilor Membri,

Potrivit dispozițiilor art. 42 din statute s'a alcătuit bugetul Societății pe 1929, ce-l depunem spre aprobare d-v.

În alcătuirea acestui buget s'a urmărit realizarea veniturilor potrivit art. 15 din statut.

Venituri

1. Principalul venit al Societății îl formează chiriile imobilului, cari rămân aceleași până la expirarea contractului ce avem cu Administrația Casel Pădurilor, care, cu începere dela 1 Mai c., rămâne aproape singurul chiriaș, în urma mutării serviciilor Cadastrului rămânând numai serviciul arhitecturii Ministerului de Domenii, deci chiria pentru localul închiriat 1.800.000.-

2. Din chiria ce se va încasa pentru locuirea în căminul Societății (etajul VII) dela membri, s'a prevăzut 70.000,-

3. Dela sala de festivități 50.000,- 1.920.000,-

Chiriile dela Nr. 2 și 3 s'au fixat în raport cu încasările din anul trecut.

4. Subvenția Ministerului de Domenii ca și anul trecut 300.000,-

5. La încasări din publicații și reclame în revistă s'au prevăzut 50.000,-

Transport 1.920.000,- 2.270.000,-

Report	1.920.000,-	2.270.000,-
6. Din cupoane dela efectele publice proprietatea societății.		10.410,-
7. Din abonamente la «Revista Pădurilor» rămase în restanță, care cu toate solicitările făcute până în prezent d-lor membri în cauză, nu s'au putut încasa la zi	70.000,-	
8. iar din abonamente pe anul în curs.	<u>160.000,-</u>	230.000,-
9. Dobânzi la capitalul de 1.900.000 depus la bancă pentru a fi vărsat la Casa de credit, ajutor și economie, cu 12%	228.000,-	
10. Dobânzi la suma aproximativ 600.000 ce socotim că va rămâne depusă pe întregul an din veniturile curente	<u>72.000,-</u>	300.000,-
11. Venituri dela efecte publice cari constituiesc fondul «Donațiuni» împreună cu dobânzile lor.		1.100,-
12. Diverse venituri neprevăzute (surplus probabil la chiria sălel de festivități, închirierea bufetului, cămin etc.)		50.000,-
13. Cotizațiile ce se vor încasa în cursul anului din restanțe	100.000,-	
14. Cotizații pe anul 1929,	100.000,-	
15. Taxele de înscriere pe 1929.	500,-	<u>200.500,-</u>
Total la venituri		3.062.010,-

Cheltueli

Cheltuelile de construcția imobilului fiind complet achitate Consiliul de Administrație este preocupat acum cu restituirea capitalului subscris pentru a se pune cât mai de grabă fondurile necesare, la dispoziția Casei de Credit, ajutor și economie.

Aceste sume se vor destina după acoperirea celorlalte cheltueli statutare cari s'au prevăzut, ținând seamă și de rezultatele anului trecut.

1. S'a prevăzut astfel pe anul curent pentru salariile personalului suma de lei 280.000, -
după specificările de mai jos :

1. Secretar, ajutor bibliotecar și ajutor casier a 9000 lei lunar anual	108.000, -
2. Contabil 2000 » » »	24.000, -
3. Intendent 2000 » » »	24.000, -
4. Curier 3000 » » »	36.000, -
5. 2 cameriste 5000 lei lunar, anual	60.400, -
Portar 600 lei lunar, anual . . .	7.200, -
	<u>lei 259.600, -</u>

Cu diferența între suma prevăzută la salarii și statul de plată, se vor îmbunătăți salariile personalului în cursul anului curent.

2. Pentru mobilierul necesar în special la Cămin în vederea completării cu confortul necesar și reparațiuni la imobil, lei 150.000, -

3. Abonamentul și întreținerea telefonului 5.000, -

4. Curățitul și întreținerea imobilului, luminat 50.000, -

5. Imprimarea «Revistei Pădurilor» în condițiuni tehnice cât mai bune, a necesitat sporirea sumei alocate în trecut, prevăzându-se pe anul curent 450.000, -

6. Completarea bibliotecii și ținerea la curent cu lucrările de specialitate, lei 150.000, -

7. Abonamente la reviste și ziare strelne de specialitate, lei 15.000, -

8. Pentru propaganda forestieră și conferințe conf. dispoz. art. 4 din statut alin. j, 100.000, -

9. Subvenții și ajutoare conf. al. m și r art. 4. 50.000, -

10. Premii pentru lucrări 50.000, -

11. Cheltuieli de administrație 50.000, -

12. Pentru taxe comunale 20.000, -

13. S'a prevăzut de asemenea suma de 500.000, -

pentru deschiderea unui credit extraordinar în scopul construirii unei scări principale la sala de festivități, întrucât actuala scară generală este foarte incomodă. Prin această modificare se va putea închiria sala de festivități mai ușor și mai avantajos.

Total 1.870.000, -

	Report . . .	1.870.000, -
14.	Venitul fondului cultural «V. A. Golescu» în valoare de 5000 lei, care se ridică până astăzi la suma de lei	2280
15.	Venitul «Fondul C. Dăscescu» de 1000 lei care se ridică la suma de lei.	545 2825, -
Aceste fonduri și veniturile lor se întrebuințează conform dispozițiilor donatorilor, ca premii pen- tru lucrări.		
16.	Pentru plata dobânzii statutare de 5% la capitalul la 2.028.905 cât a mai rămas a se restitui, s'a prevăzut lei	101.445, -
17.	Dobânda la capitalul restituit plus dobânzile capitalizate pe anii 1927 și 1928 în total suma de 1.900.000, adică fondul Casei de credit, ajutor și economie, cu 12% = 228.000 lei din care se scade impozitul legal de 11% (25.000)	203.000, -
18.	Impozitul de 11% asupra dobânzilor dela art. 17 (228.000) în sumă de lei	25.000, -
19.	Pentru constituirea fondului social conform art. 13 al. b, c din statut se va vărsa suma de lei . . .	200.500, -
	Total cheltueli . . .	2.409.770, -

Scăzând cheltuelile din totalul veniturilor ră-
mâne un excedent de lei 659.240, -
care se va restitui acționarilor conform prevederilor
statutare vărsându-se la Casa de credit și ajutor.

La această sumă se va adăuga și eventualele
sume rămase necheltuite dela celelalte articole.

Total general la cheltueli . . . 3.062.010, -

Astfel alcătuit bugetul cu 3.062.010, - lei la venituri și
3.062.010 lei la cheltueli, avem onoare a-l propune onoratei adunări
spre aprobare.

Consiliul de Administrație

ANEXA
la
ACTUL DE ÎNFIINȚARE

Articol	Descriere	Suma
1	Capitalul social	...
2	Rezerve	...
3	Profitul net	...
4	Profitul brut	...
5	Profitul net	...
6	Profitul brut	...
7	Profitul net	...
8	Profitul brut	...
9	Profitul net	...
10	Profitul brut	...
11	Profitul net	...
12	Profitul brut	...
13	Profitul net	...
14	Profitul brut	...
15	Profitul net	...
16	Profitul brut	...
17	Profitul net	...
18	Profitul brut	...
19	Profitul net	...
20	Profitul brut	...
21	Profitul net	...
22	Profitul brut	...
23	Profitul net	...
24	Profitul brut	...
25	Profitul net	...
26	Profitul brut	...
27	Profitul net	...
28	Profitul brut	...
29	Profitul net	...
30	Profitul brut	...
31	Profitul net	...
32	Profitul brut	...
33	Profitul net	...
34	Profitul brut	...
35	Profitul net	...
36	Profitul brut	...
37	Profitul net	...
38	Profitul brut	...
39	Profitul net	...
40	Profitul brut	...
41	Profitul net	...
42	Profitul brut	...
43	Profitul net	...
44	Profitul brut	...
45	Profitul net	...
46	Profitul brut	...
47	Profitul net	...
48	Profitul brut	...
49	Profitul net	...
50	Profitul brut	...
51	Profitul net	...
52	Profitul brut	...
53	Profitul net	...
54	Profitul brut	...
55	Profitul net	...
56	Profitul brut	...
57	Profitul net	...
58	Profitul brut	...
59	Profitul net	...
60	Profitul brut	...
61	Profitul net	...
62	Profitul brut	...
63	Profitul net	...
64	Profitul brut	...
65	Profitul net	...
66	Profitul brut	...
67	Profitul net	...
68	Profitul brut	...
69	Profitul net	...
70	Profitul brut	...
71	Profitul net	...
72	Profitul brut	...
73	Profitul net	...
74	Profitul brut	...
75	Profitul net	...
76	Profitul brut	...
77	Profitul net	...
78	Profitul brut	...
79	Profitul net	...
80	Profitul brut	...
81	Profitul net	...
82	Profitul brut	...
83	Profitul net	...
84	Profitul brut	...
85	Profitul net	...
86	Profitul brut	...
87	Profitul net	...
88	Profitul brut	...
89	Profitul net	...
90	Profitul brut	...
91	Profitul net	...
92	Profitul brut	...
93	Profitul net	...
94	Profitul brut	...
95	Profitul net	...
96	Profitul brut	...
97	Profitul net	...
98	Profitul brut	...
99	Profitul net	...
100	Profitul brut	...

B U G E T U L
SOCIETĂȚII «PROGRESUL SILVIC»
pe anul 1929

Directorul
[Nume]

SOCIETATEA „PRO
Proiect de

Art.	NATURA VENITURILOR	S u m a	
		Lei	Lei
I			
1	Chiria imobilelor conform contractelor . . .	1.800.000,—	
2	» camerilor dela cămin	70.000,—	
3	» salei de festivități	50.000,—	
4	Subvenția Ministerului de Domenii	300.000,—	
5	Publicajii și reclame în Revista	50.000,—	
6	Venituri dela cupoane efecte publice . . .	9.955,—	
7	» » » » dubioase	455,—	
8	Abonamente în restanța 1923—1928 incl. . .	70.000,—	
9	» pe anul 1929	160.000,—	
10	Dobânzi la soldul rămas din 1928 și depunerile pe 1929.	300.000,—	
11	Venit dela cupoanele efecte publice (donații). .	600,—	
12	Dobânzi la veniturile efect. publice (donații) .	500,—	2.811.510,—
II			
<i>Venituri pentru Fondul social</i>			
13	Cotizații restanțe ce se vor încasa în 1929 . .	100.000,—	
14	» pe anul 1929	100.000,—	
15	Taxe de înscriere pe 1929	500,—	200.500,—
III			
16	Diverse venituri neprevăzute		50.000,—
			3.062.010,—

Președinte, M. Tănăsescu.

GRESUL SILVIC

budget pe 1929

An.	NATURA CHELTUELILOR	S u m a	
		L e i	L e i
	I		
1	Salariile personalului conform Statului	280.000,-	
2	Mobilier și reparațiuni la imobil	150.000,-	
3	Abonamentul telefonului	5.000,-	
4	Curățitul, întreținerea imobilului și luminat	50.000,-	
5	Imprimeria și expediția Revistei	450.000,-	
6	Biblioteca pentru cumpărări de cărți	150.000,-	
7	Abonamente la reviste și ziare străine	15.000,-	
8	Propagandă forestieră și conferințe	100.000,-	
9	Subvenții și ajutoare	50.000,-	
10	Premii pentru lucrări	50.000,-	
11	CheLTuelli de administrație	50.000,-	
12	Taxe comunale	20.000,-	
13	Fond pentru deschidere de credite extraordinare	500.000,-	1.870.000,-
	II		
14	Ventul Fondului cultural <i>V. A. Goleșcu</i>	2.280,-	
15	" " " <i>C. Dișescu</i>	545,-	2.825,-
	III		
16	Dobânda statutară de 5%, la capitalul subscris de membri și rămas de restituit la 1 Ianuarie 1929 (Lei 2.028.905)	101.445,-	
17	Dobânda la capitalul restituit și dividende (Lei 1.900.000) inclusiv impozitul asupra acestei dobânzi	228.100,-	329.445,-
	IV		
18	Fondul Social pe 1929		200.500,-
	Excedent pe 1929		2.402.770,-
	Total		659.240,-
			3.062.010,-

Cășter, D. Grozescu

Dezbateri

PROCES-VERBAL Nr. 4

Ședința de la 14 Februarie 1929

Prozanții d-nii: P. Antonescu, A. Atanasescu, C. Bosoancă, M. P. Florescu, M. Drăcea, D. Grozescu, P. Ioan, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, N. G. Popovici, V. N. Pribolanu, V. N. Stinghe, D. Tomuța.

Ședința se deschide sub președenția d-lui M. Drăcea.

Se citește procesul-verbal al ședinței dela 4 Februarie ct.

D-l *P. Ioan* arată ca darea de seamă e prea amplă. Crede că trebuie mai rezumată.

D-l *Pribolanu* crede și d-șa că trebuie să fie mai concisă.

D-l *N. G. Popovici* din contră crede că e bine ca procesul-verbal să cuprindă un lux de date, redând amplu nodul cum s'a exprimat fiecare.

D-l *Antonescu* în replică spune că d-șa a precizat că legea comercializării dă toată libertatea de a pune cât mai bine în valoare pădurile Statului.

D-l *Drăcea* arată că procesul-verbal trebuie redactat mai rezumat. Crede necesar ca fiecare vorbitor să-și revadă textul din procesul-verbal și cu modificările aduse să se ratifice.

Consiliul aprobă procesul-verbal cu această modificare.

Se citește procesul-verbal din 6 Februarie.

D-l *Popovici* luând cuvântul spune ca chiar dacă Consiliul de Administrație n'a fost în număr, crede că se pot lua măsuri urgente de bună administrație. Pe viitor e necesar ca chestiunile mici să se rezolve de Comitetul de direcție. Așa cum e redactat procesul-verbal e de părere să se ratifice.

D-l *Pribolanu*. Până acum toate chestiunile chiar și cele mărunte s'au rezolvat de Consiliul de Administrație, căci Comitetului de direcție nu l s'a fixat rolul prin regulament. E de părere ca ședința dela 6 Februarie să se considere ca o ședință a Comitetului de direcție.

D-l *Drăcea*. Se va stabili pe viitor competența și a Comitetului de direcție. Deocamdată ca și d-l *Popovici* crede ca Consiliul să-și însușească hotărârile dela 6 Februarie.

D-l *P. Antonescu* crede necesar ca să se ia act de cele aprobate la 6 Februarie și să se confirme prin procesul verbal de azi.

D-l *P. Ioan* crede necesar să se facă un regulament al statutului Societății în care să se stabilească și atribuțiile precise ale Comitetului de direcție, 2) chestia hotărârilor luate fără prezența a 9 membri să fie valabile și aduse în ședința următoare, dacă sunt luate în unanimitate și deci s'ar exprima majoritatea în ședința când s'au luat acele hotărâri.

D-l *N. G. Popovici* este de părere să se dea în competența Comitetului de direcție de a rezolvi lucrările urgente, urmând să se ratifice în prima ședința a Consiliului de Administrație.

D-l *Bosoancă* e de părere că ceace s'a aprobat în ședința trecută să se aprobe și astăzi când Consiliul este în număr.

D-l *Stinghe*. Mai nimerit și de dorit ar fi ca membrii să vină cât mai regulat la ședințe.

D-l *Grozescu*, în susținerea ideii că Consiliul poate să dea o competență Comitetului de direcție, citește al. g din art. 29, unde se prevede că Consiliul de Administrație în caz de urgență, poate lua deciziuni, urmând a da seamă de actele sale la cea dintâi adunare generală ordinară sau extraordinară.

D-l *N. G. Popovici* se rialiază.

D-l *Drăcea* să ne însușim cele hotărâte în ședința dela 6 Februarie întrucât azi suntem în număr. Să instituim o comisie care să elaboreze un regulament în care să se aprecieze și să se definească atribuțiile Comitetului de direcție.

Consiliul își însușește cele hotărâte la 6 Februarie și se trece la ordinea zilei.

D-l *Grozescu* cere intervertirea ordinii de zi și se aprobă.

D-se depune proiectul de buget pe 1929 examinat de Consiliu în ședința dela 14 Ianuarie. Propune ca disponibilul în bani al Societății conform bilanșului încheiat la 31 Decembrie 1928, să fie considerat ca sumă de restituit (capital și dobânzi), în comptul subscrierilor Inginerilor silvici pentru clădirea Societății potrivit art. 14 din statute.

Propune deasemenea ca diferența între dobânda de 5% ce s'a hotărât prin statute să se dea subscriitorilor și dobânda ce ne calculează banca la sumele depuse, să se treacă în comptul subscriitorilor.

D-l *Priboianu* crede că Societatea nu are drept la această diferență. Propune ca suma rezultată din diferența de dobândă să se afecteze Casei de Credit ca prim fond de rezervă.

D-l *P. Antonescu*. Să se dea membrilor dobânda integrală ce ne calculează banca la sumele depuse, sau să întrebăm la adunarea generală pe toți membrii ce destinație să-i dăm diferenței de dobândă fiind un drept al lor, căci alt cum cu ce le-am putea veni în ajutor. La majorarea abonamentului pe 1929, în să accentuez și acum, că am fost de părere să se mențină același ca și în 1928.

D-l *P. Ioan* crede că la capitalul scris să se calculeze dobânda de 5% conform prevederilor statute, căci dobânda ce ne dă azi banca se calculează numai la suma ce avem depusă efectiv la bancă, adică 1.910.800 lei.

D-l *V. Stinghe* susține că Societatea să înscrie în buget 5% pentru capitalul integral, iar diferența să o vărsăm pentru fiecare membru la Casa de Credit.

D-l *Năstăsescu* crede că venitul integral la sumele depuse la bancă să se repartizeze membrilor. Cu ocazia modificării statutelor să se precizeze și această chestie.

D-l *Drăcea* roagă pe d-l *Grozescu* să formuleze definitiv modalitatea pentru a fi introdusă în buget.

D-l *Grozescu* precizează că disponibilul de 1.910.800 lei ce-l avem la bancă să se considere ca fond de restituit împreună cu dobânda de 5% pe anii 1927 și 1928 la întreg capitalul scris, precum și surplusul de dobândă acordat de bancă, la suma de 200.000 lei prevăzută pentru restituire în bugetul pe 1927.

Consiliul aprobă.

D-*l Grozescu* arată că art. 13 din statute prevede că Societatea să-și constituie un fond social, în care, pe lângă alte venituri intră și cotizațiile și taxele de înscriere. Propune să se rectifice proiectul de buget pe 1929 în sensul ca taxele de înscriere și cotizațiile să nu fie trecute la venituri ordinare, ci să se treacă la fondul social a cărui întrebuintare este condiționată în aliniatul final al art. 13 din statut. Pentru anul trecut se va menține situația încheiată conform bilanțurilor anuale.

Intervin în discuție d-*nil P. Ioan, V. Stînghe, P. Antonescu, V. Pribolanu, D. Grozescu*, după care Consiliul, luând act de propunerea d-*lui Casier* aprobă ca începând cu anul 1929, să se constituie un fond social al Societății conform prevederilor statutare.

Se pune în discuție Legea comercializării bunurilor Statului

D-*l Drăcea*. Întrucât legea este în secțiuni la Cameră și un memoriu al Societății ar fi tardiv, să facem sub auspiciile Societății «Progresul silvic» să apară un memoriu prin care să arătăm atitudinea ce trebuie luată. De fapt primele 2 articole modificate în textul legii, le considerăm ca un succes:

1) inginer silvic în Consiliul de Administrație.

2) pentru păduri, mine etc., când va fi a se face comercializarea se vor alcătui legi speciale.

Ce am face acum, n'am mai putea face decât să trezim atenția vreunui deputat, atâta tot.

D-*l N. G. Popovici*. Legea se discută acum în Parlament așa că e tardiv a se mai interveni. Analizând proiectul de lege, cred că concesiunea e foarte periculoasă, chiar și celelalte sisteme combinate sunt periculoase, căci Consiliul de Administrație nu are vot *conform*.

Constată echivocul în expunerea generală. Ce înseamnă condițiuni tehnice prevăzute în legi speciale? Condițiunile tehnice la păduri depind de amenajamente. Aci e alt echivoc. Dacă din păduri văd numai venituri, atunci se schimbă principiul care stă la baza existenței pădurilor. Nici la petrol nu s'ar putea aplica principiul comercializării. Atitudinea noastră să fie propagandă și deslușirea *opinii publice* de modul cum trebuie văzută pădurea și deci pădurea nu i se poate aplica formula comercializării, adică de a produce numai venituri, că pădurea nu aparține unei generații.

«Progresul silvic» să-și spună hotărât vederile sale pornind dela aceste principii fundamentale.

D-*l P. Antonescu*. S'a stabilit ca o comisie să întocmească un memoriu prin care Societatea «Progresul silvic» să-și spună cuvântul. Să nu ne înfricoșăm de comercializare. În Finlanda, Polonia, Austria, exploatarea, se fac pe baze de comercializare, fără ca să se fi distrus pădurile. Are dreptate d-*l Popovici* că trebuie să se respecte principiile noastre silvice, să nu ținem mai mult cum se obișnuiește cu deprinderea noastră. Deprinderea noastră a fost să nu ne respectăm legile. Să ne aducem aminte de conferința d-*lui Manolescu* care ne acuza că nu prea produc pădurile. Acum e momentul să ne spunem cuvântul ca și lumea să asculte.

D-l *Drăcea*. E întrebarea: Facem acel raport cu care am fost delegați sau d-nii membri separat pot scrie articole, cari, înainte de a se publica urmează să se citească la Consiliul de Administrație?

D-l *N. G. Popovici*: cred că mai bine este să se elaboreze memoriul de Comisie și să fie adus la ședința viitoare spre ratificare, iar apoi să se publice în «Revista Pădurilor» ca articol de fond, și în toate ziarele.

D-l *Drăcea* fiind nevoit să părăsească ședința, d-l *P. Antonescu* ia președinția.

D-l *Bosoancă* e de părere ca memoriul să se facă. Să facem să apară și articole independente în presă, după ce mai înainte au fost văzute de Consiliul de Administrație.

D-l *Tomuță* crede că sub condițiuni tehnice se înțelege să se comercializeze numai posibilitățile anuale. S'a dat material gratuit pentru comitetele școlare de milioane și mulți fruntași ai Comitetelor școlare azi sunt la parchet. Deasemenea prin cooperativele forestiere Statul perde milioane. La o cooperativă din Satu Mare sunt țărani semnați în actul de constituire al cooperativei care nici nu știu că sunt în cooperativă. Avem un complex de păduri de 90.000 Ha la Orșova...

Să le comercializăm, să le asigurăm posibilități anuale. Să se facă amenajamente pe complexe. Nu consideră un pericol comercializarea, dar să se facă un proiect de modul cum ar trebui să se comercializeze pădurile, adică să dăm sfaturi, iar nu să facem o moțiune, căci e tardivă.

D-l *Stinghe*. Joi a fost Consiliul de Administrație și Sâmbătă ședința Comisiunii speciale. În acel moment legea era depusă în parlament. Deci era tardivă orice intervenție. Și s'a hotărât a se lumina opinia publică pe alte căi, conferințe, articole de propagandă. Societatea are facultatea de a hotărî fie de a se desărcina comisia, fie de a se face un memoriu dacă e cazul.

D-l *Grozescu* crede că memoriul ar fi fost bun chiar în timpul discuțiilor la Cameră, pentru a provoca discuțiuni spre a lumina pe cei în drept, în special de a se crea un curent în sensul de a se da *ceva* și pădurilor pentru îmbunătățiri. Un memoriu cât de sumar ar fi bine să fie adus la Senat chiar în ultimul moment. Iar acei ce vor vorbi în numele Societății să ia contact cu Societatea pentru ca să fie întocmai cu vederile comisiunii.

D-l *Popovici*. Trebuia ca și Casa Pădurilor și «Progresul Silvic» să fi luat contact cu ministerul respectiv, pentru a-i sugera anume ce trebuia să introducă pentru a satisface interesele pădurilor. Nu s'a făcut. O putem face acum? Modificări nu se mai pot aduce acum. De aceea memoriul n'ar mai putea aduce nici un folos. Totuși e momentul de a dezmetici opinia publică. Deci acest memoriu să aibă caracter de deslușire a problemei forestiere, chiar sub forma de un articol de fond în «Revista Pădurilor». Paralel să se țină conferințe, să se publice articole cari să convergă către același punct. După articolul de fond să vină și articole de detaliu.

D-l *P. Ioan*. Acum nu mai avem decât calea propagandei. Să se întocmească o serie de subiecte pentru pregătirea materialului, care să înlesnească elaborarea legii speciale.

D-l *V. Stinghe*. Camaradul C. P. Georgescu a adresat ministrului un pro-

test, cerând să fie ascultat și glasul societății «Progresul silvic». Deci ministrul a luat cunoștință de părerea unui membru al Societății. Am câștigat totuși 2 puncte: Al 6-lea inginer în Consiliul de Administrație să fie un silvicultor și legea specială pentru păduri cari să se facă până la 1 Ianuarie 1930.

D-1 *Bosoancă* își menține părerea ca să se redacteze memoriul și să se publice articole în «Revista Pădurilor» și în ziare, căci ne vor servi la alcătuirea legii speciale, deci să ne mișcăm.

D-1 *Tomuță* crede că această lege să fie studiată de Soc. «Progresul silvic». Nici o pădure să nu se comercializeze fără referatul Casei Pădurilor special pentru fiecare pădure comercializată.

D-1 *P. Antonescu* cere ca mandatul dat Comisiei să se prelungească și deci să nu facem opoziție legii. În *Economia Națională*, cu prilejul jubileului de 50 ani am publicat o dare de seamă arătând ce s'a făcut și ce a rămas să facem în comparație cu alte țări. Face aluzie la vederile miniștrilor de finanțe.

D-1 *N. G. Popovici*. E necesar să începem cu:

1. Un articol de fond în «Revista Pădurilor» fără a lua atitudine ostilă față de guvern, tratând chestiunea obiectiv, care articol apoi să apară în toate ziarurile politice.

2. Memoriul să fie scurt și să atingă întreaga concepție a existenței pădurei, fiscalitatea să fie o consecință, iar nu un scop. Valorificarea fondului prin comercializare să obțină maximum de folos, fără să atace *fondul*.

3. Și a se pune problema ca prin lucrările de ameliorare, drumuri etc., să se ridice valoarea pădurilor.

Să nu uităm că noi suntem încă sub imperiul fiscalității.

D-1 *Stinghe* cere ca în afară de memoriul redacțional să porceadă o serie de articole sub egida soc. «Progresul silvic», și de altă natură afară de memoriul pentru comercializare.

D-1 *P. Antonescu*. Articolele ar trebui să fie recompensate. Propun premii pentru autorii celor trei articole mai bune pentru problema comercializării scrise în cadrul vederilor societății. Titlurile articolelor vor fi chiar acele din cuprinsul memoriului ce-l vom redacta.

D-1 *Grozescu* cere ca toate articolele să fie revăzute de Consiliul de Administrație.

D-1 *Stinghe* propune premii în bani după calitatea lucrărilor.

D-1 *Popovici*. Să nu se institue premii speciale numai pentru articole de comercializare, ci și articole pentru probleme cu titlu general al căror cuprins să aibă aerul că discutăm legea numai din punctul de vedere al intereselor silvice, pentru că socotesc că politica nu are ce căuta în sânul societății «Progresul silvic».

D-1 *P. Antonescu*. După cum fostul președinte Al. Constantinescu a făcut parte dintr'un partid politic, însă la noi la societate a fost totdeauna de o obiectivitate rară, așa constat că și d-1 *Popovici* care e om politic a dat dovadă azi de obiectivitate, îl felicit și doresc ca și pe viitor să nu fie urmă de politică în societatea noastră. Acest gest îi face cinste d-ului Popovici pentru interesul ce-l poartă Societății.

D-l *Popovici*. Mulțumește d-lui *Antonescu*. Arată că politica de egoism național și dragoste de păduri l-au călăuzit toată viața.

Se delegă d-l *C. P. Georgescu* sau în lipsă d-sale d-l *M. P. Florescu* de a reprezenta Societatea la Congresul Topometrilor dela 17 Februarie.

Se admit membri în Societatea d-nii ingineri *Pamfil Popescu* și *Eug. Pătrașcu*

Se alcătuiesc următoarele comisii:

I. Pentru redactarea Regulamentului statutelor societății și stabilirea atribuțiilor Comitetului de direcție, d-nii: *V. Priboianu*, *D. Grozescu*, *P. Ioan* și *M. P. Florescu*.

II. Pentru modificarea statutelor Societății d-nii: *M. Tănăsescu*, *M. Drăcea*, *N. G. Popovici*, *A. Nedelcovici* și *M. P. Florescu*.

III. Pentru Casa de Credit și Ajutor, d-nii: *C. P. Georgescu*, *Gh. Năntășescu*, *D. Grozescu*, *V. Priboianu* și *P. Ioan*.

IV. Pentru programul Adunării Generale din Mai curent: d-nii *M. Tănăsescu*, *P. Antonescu*, *N. G. Popovici*, *M. Drăcea* și *V. Stînghe*.

Pentru ciclul de conferințe d-l *Popovici* roagă să li se acorde o zi în luna Aprilie cu subiectul rezervat.

Se cooperează cu unanimitate membru în consiliul de Administrație în locul vacant d-l *G. Agapie*.

Se pune în discuție acordarea de ajutoare inginerilor silvici *Demetrescu* și *Chirișă* care pleacă la studii în străinătate.

D-l *N. G. Popovici*, Societatea noastră înțelegând să ajute efectiv și pentru a încuraja pe absolvenții distinși ai Școlii noastre, cu credința că acolo vor ridica prestigiul țării și vor deveni elemente distinse și de valoare pentru corp și cariera didactică, sunt de părere a li se acorda câte 10.000 lei.

Cu acest prilej se acorda și d-lui inginer șef d-r *G. Antonescu* pentru acelaș scop 10.000 lei.

Până la ședința viitoare vor fi convocate de către Biroul societății comisiunile respective în vederea accelerării lucrărilor.

p. Președinte, *C. P. Georgescu*.

Secretar General, *M. P. Florescu*.

PROCES-VERBAL Nr. 5

Sedința dela 27 Februarie 1929

Prezenți D-nii: *P. Antonescu*, *A. Atanăscu*, *C. Bosoanca*, *M. P. Florescu*, *G. P. Georgescu*, *D. Grozescu*, *P. Ioan*, *N. G. Popovici*, *V. N. Priboianu*, *V. N. Stînghe*, *D. Tomușa*.

Ședința se deschide sub președinția d-lui *C. P. Georgescu*.

Se citește procesul-verbal No. 4 din 14 Februarie.

D-l *Tomușa* cere ca acele discutate în ședințele Societății să fie cât mai rezumate.

D-l P. Ioan e și d-sa de părere că e mai practic un rezumat însoțit de concluzii.

D-l N. G. Popovici, nu e o vină că se dă mai amplu. Cere și d-sa un rezumat în sensul ca să se menționeze cine a luat parte la ședință și ce s'a hotărât de Consiliu. Pe viitor rezumatele ședințelor să fie revăzute și de membrii respectivi.

D-l C. P. Georgescu. În probleme vitale ca aceste ale comercializării e de părere să se treacă în rezumat părerea fiecăruia, cât și concluzia lor. În chestii mai mici, debaterile să se redea cât mai rezumat. La A. G. I. R. debaterile se redau amplu. În Consiliul de Administrație al societății «Progresul silvic» azi sunt și profesori și funcționari, cari poate n'ar avea curajul să-și vadă debaterile date mai amplu. Totuși cer ca și colegii funcționari să-și spună cuvântul lor.

D-l N. G. Popovici. Părerile spuse de fiecare se respectă. Cum părerea majorității e a societății, cred că lumea trebuie să știe ce crede societatea «Progresul silvic», neinteresând-o părerea unuia sau altuia.

D-l P. Antonescu. E de părere ca ideile fiecăruia să fie respectate și deci consemnate, dar cât mai scurt. Cum părerea majorității decide, la fine, se arată hotărârea luată de Consiliu. Aceasta ar fi o linie de mijloc.

D-l C. Bosoancă și d-sa e de părere ca pentru chestii mari să se dea o atenție mai deosebită redactării proceselor verbale, iar pentru chestii mici, numai rezumate.

Consiliul hotărăște ca pe viitor procesul-verbal al ședinței să fie dat cât mai rezumat, ratificând procesul-verbal Nr. 4 așa cum este redactat.

D-l P. Antonescu aduce la cunoștința Consiliului de Administrație aportul adus de colegul P. Ioan în comisia pentru punerea în valoare a terenurilor inundabile.

D-l P. Ioan mulțumește d-lui P. Antonescu și roagă Consiliul ca pentru ședința viitoare la ordinea de zi să se pună și această chestie.

Consiliul aprobă.

D-l N. G. Popovici se raliază la felicitările d-lui P. Antonescu pentru d-l P. Ioan, care face parte din Comisia terenurilor inundabile. Elogiile se resfrâng și asupra societății, și doresc ca d-l P. Ioan să aibă cât mai mulți imitatori.

D-l Grozescu cere intervertirea ordinei de zi.

Consiliul aprobă.

D-l Grozescu citește atribuțiile Comitetului de Direcție, elaborate de comisia specială.

Consiliul aprobă atribuțiile așa cum au fost redactate cu eliminarea aliniatei e și j dela art. 2 din proiect, adică aprobându-se textul următor:

1. Comitetul de Direcție, compus conform art. 32 din Statutele societății «Progresul silvic», poate lucra cu minimum 4 membri dintre cari unul să fie președintele sau vicepreședintele.

2. În afară de atribuțiile președintelui dela art. 35 al. b, d și e, pe care le poate rezolva, mai are și următoarele atribuțiuni:

a) la toate măsurile de ordine și disciplină stabilind atribuțiuni și aplicând sancțiuni personalului administrativ.

b) Aprobă înscrierile de membri sub rezerva ratificării Consiliului de Administrație.

c) Ia toate măsurile de administrație în ce privește casa societății pentru aplicarea regulamentului și hotărârilor Consiliului de Administrație. Aprobă lucrări până la suma de 20.000 lei, în limita sumelor prevăzute în buget, în afara de premii, reduceri și gratuități.

d) Hotărăște asupra măsurilor de luat referitor la strângerea veniturilor și facerea de plăți prevăzute în buget, după propunerea Consiliului.

e) Face o dare de seamă trimestrială de toate lucrările executate până la zi de care Consiliul să ia act

f) Comitetul se socotește întrunit de regulă în fiecare Luni sau altă zi, ori de câte ori va fi nevoie, convocat de președinte, vicepreședinte sau de doi membri ai Comitetului.

g) Comitetul pregătește și prezintă Consiliului propuneri în diverse chestiuni de o importanță imediată, asupra cărora Consiliul va decide în prima ședință.

h) Toate aceste atribuțiuni ale Comitetului de Direcție se pot lărgi sau eventual reduce de Consiliul de Administrație, potrivit rezultatelor ce se vor obține după o funcționare de cel puțin un an.

1. Toate hotărârile Comitetului de Direcție se vor consemna în procese-verbale trecute într'un registru și semnate de toți cei cari au luat parte. Aceste procese-verbale se vor aduce la cunoștința Consiliului de Administrație lunar, pentru descărcarea Comitetului.

Până la ședința viitoare se vor convoca comisiile cari nu și-au depus lucrările în termen.

p. Președinte, *M. Drăcea*.

Secretar-General, *M. P. Florescu*.

PROCES-VERBAL Nr. 6

Ședința dela 18 Martie 1929.

Prezenți D-nii: A. Atanasescu, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, P. Ioan, H. Lazăr, A. Nedelcovici, N. G. Popovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe, M. St. Suhățeanu, D. Tomuța.

Ședința se deschide sub președinția d-lui M. Drăcea, vice-președinte.

D-l *P. Ioan* fiind absent chestia d-sale prevăzută în ordinea de azi se amână.

D-l *M. Drăcea*: Redactarea memoriului în chestia comercializării se va discuta de Consiliu atunci când se va depune de Comisia respectivă.

D-l *Stinghe*. Comisia încă nu și-a terminat memoriul. Inșă crede necesar să profităm de oricare sugestuni din o dare de seamă a d-lui Endres cu prilejul unui congres din Suedia, în care critică țările din răsărit cari fac o risipă din lemnul pădurilor, vorbind și de România.

Consiliul aprobă să se citească textul tradus în românește datorit d-lui Endres și anume: *Situația economiei forestiere după război în România.*

D-l *Ellescu* crede că Comisia noastră în redactarea memoriului să țină seamă de cele relatate de d-l Endres.

D-l *Drăcea* e de părere ca articolul să fie publicat integral cu autorizația editorului, chiar și cu comentarii și pe el să ne brodăm chestia noastră de actualitate a comercializării.

D-l *N. G. Popovici*. Oamenii de Stat nu s'au ocupat cu privire la păduri ca venitul ce-l luăm din ele să fie real, adică să fie în funcție numai de producție. Trebuie deci deșteptată opinia publică. Din acest articol care e bun venit s'ar putea lua ceiace ar fi necesar problemei noastre în raport cu fiscalitatea, cât și pentru a asigura o rezervă de Stat și pentru generațiile viitoare.

D-l *M. Suhățeanu* e de părere a se adăoga și note biografice despre Endres.

D-l *Drăcea* enumără parte din calitățile d-lui Endres.

D-l *Prlboianu*. În conferința sa d-l Endres atinge mai mult chestiunea fiscală decât ideea de conservare, întrucât arată că va fi cazul când se poate deroga și de la raportul susținut, încât în memoriul nostru să se treacă numai citate din această conferință, dacă voim să dovedim că prin legea comercializării să se țină seama de principiile silvice.

D-l *Stinghe* e de părere a se publica conferința d-lui Endres în broșură spre a se răspândi parlamentarilor, economiștilor etc.

D-l *Grozescu*. Să se facă comentarii în jurul acestui articol atrăgând atenția celor în drept și cu un rezumat pentru ziare și reviste economice spre a lua cunoștința de cuprinsul acestei broșuri.

D-l *P. Ioan*, venind la ședință, ia parte la discuțiune și spune că articolul d-lui Endres să se publice întocmai și acei ce doresc să răspundă să completeze cu articole speciale.

D-l *N. G. Popovici*, e de părere ca colegul Stinghe să facă un rezumat din articolul lui Endres pentru ziare și reviste economice. Aduce exemplul agromoniilor cari pentru răspândirea agriculturii au pagini speciale în ziare.

Consiliul hotărăște a se publica articolul lui Endres în «Revista Pădurilor» cu comentarii, și să se facă extrase în complotul Societății, cari să se distribuie parlamentarilor, societăților științifice, factorilor economici, ziarelor, etc.

D-l *P. Ioan*. Timpul fiind scurt, cere a se amâna chestia d-sale pusă azi la ordinea zilei, pentru ședința viitoare.

Consiliul aprobă.

Consiliul hotărăște ca programul de detalii pentru adunarea generală din Mai a. c., să se alcătuiască de secretariat și să se supună aprobării Consiliului la ședința viitoare. Iar pentru problemele de specialitate ce urmează a se discuta la adunarea generală, se aprobă textul elaborat de Comisia specială, care să se publice în «Revista Pădurilor» în numărul pe Februarie, pentru ca membrii să poată lua cunoștință din timp.

În chestia modificărilor articolelor din Statute, ce urmează a se desbata în adunarea generală, Consiliul hotărăște ca Comisia specială, pe baza materialului documentar găsit la Societate, să depună la secretariat proiectul de modificare în

prima ședință de după Paște, pentru ca astfel să poată fi adus la cunoștința membrilor din timp conform statutelor.

Se aprobă văduvei ing. N. Marinescu suma de 5.000 lei ca ajutor pe 1929, pentru cei 5 copii minori.

Asupra majorării salariilor personalului, d-l Grozescu este rugat să facă un referat pentru ședința viitoare.

Se hotărăște ca în ciclul de conferințe de după Paște, d-l N. G. Popovici să țină o conferință (subiect rezervat) cât și d-nul Daniel Clain (pensionar) căruia Societatea îi va suporta cheltuelile de transport până la București și înapoi a P. Neamț.

Ședința viitoare se fixează după Paște.

p. Președinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar General, *M. P. Florescu*

PROCES-VERBAL Nr. 7

Ședința dela 8 Aprilie 1929

Prezenți D-nii: P. Antonescu, A. Atanasescu, C. Bosoancă, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, P. Ioan, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, N. G. Popovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe, D. Tomuța.

D-nii A. Popescu și M. Boldur își motivează absența telegrafic.

Ședința se deschide sub președenția d-lui C. P. Georgescu.

Se citește procesul-verbal Nr. 6 al ședinței dela 18 Martie și se aprobă.

Se pune în discuție recomandarea unei liste de specialiști silvici din care urmează să numească Ministerul de Industrie și Comerț un reprezentant în Consiliul Superior al administrării întreprinderilor și avuțiilor publice, în conformitate cu legea pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice. Se citește paragraful din textul de lege al comercializării privitor la reprezentarea specialităților.

Intervin în discuție d-nii V. Stinghe, N. G. Popovici, A. Eliescu, M. Drăcea și se hotărăște a se comunica atât Ministerului de Industrie și Comerț cât și A. G. I. R. o listă de 3 membri.

D-l *P. Antonescu* crede că e prudent să ne gândim și la membri din afară.

D-l *A. Eliescu* propune pe d-nii Drăcea și M. P. Florescu.

D-l *Drăcea* se raliază la propunerea d-lui Antonescu și mulțumește d-lui Eliescu pentru propunerea făcută în persoana d-sale.

D-l *Popovici* propune să se facă o listă din care să se aleagă 3 candidați.

D-l *Stinghe* propune și d-sa să se întocmească o listă din care să se aleagă 3 colegi.

D-l *N. G. Popovici* crede că intențiunea legiuitorului a fost ca cei 6 ingineri specialiști să nu fie funcționari de Stat, adică sub dependența Ministe-

rului respectiv. Să ținem seamă și de posibilitatea și poziția socială a persoanei care poate lua parte la acest Consiliu.

D-*l Drăcea* crede că teama d-*lui Popovici*, minează existența Societății / orice membru din Societatea trebuie să fie independent, indiferent dacă e particular sau funcționar de Stat.

D-*l C. P. Georgescu* în replică crede că rolul celor 6 ingineri specialiști este de referenți. Propune a se face o listă și din această listă să se aleagă trei.

D-*l N. G. Popovici* completează pe d-*l Drăcea* și spune că independența este absolut necesară, pentru a nu depinde de autorități.

D-*l V. Priboianu* propune ca alegerea să nu se facă pe listă, întrucât se poate omite să se înscrie toți candidații și mai practic a considera ca fiecare să voteze din memorie trei persoane care crede că ar îndeplini condițiunile cerute.

D-*l Antonescu* se raliază la cele spuse de d-*l Drăcea*.

Mai intervin din nou în discuție d-*nii Priboianu, Eliescu, A. Ionescu, V. Stinghe și P. Ioan* asupra compunerii listei din care să se aleagă 3 membri.

D-*l M. P. Florescu* dorește ca lupta care se dă azi în sânul Societății pentru alegerea a celor 3 delegați, aceiași luptă să o dea reprezentantul nostru și în Consiliul Superior atunci când interesele reale ale pădurilor vor fi periclitate. Suntem la o răspântie când pădurile au și început a fi studiate pentru aport. Se cuvine ca reprezentanții noștri să fie aleși din elita Corpului silvic, și noi Consiliul o putem face căci ne cunoaștem cei mai bine.

D-*l Antonescu* trebuie ca alesul nostru să mai aibă darul de a convinge de realitate autoritatea oricâte ori interesele pădurilor ar cere-o.

D-*l Eliescu* propune pe d-*l C. P. Georgescu* pe lângă ceilalți 2 membri.

D-*l C. P. Georgescu*, rezumând propune a se face alegerea, fiecare membru indicând 3 persoane.

Consiliul aprobă propunerea și cu vot secret.

Se procedează la despuierea votului.

Rezultatul: întrunesc majoritate d-*nii D-*r* Drăcea, C. P. Georgescu și V. N. Stinghe*. Au mai întrunit voturi d-*nii: N. G. Popovici, M. P. Florescu, P. Antonescu, M. Tănăsescu, G. Năstăsescu, C. Bosoancă, L. Marțian, M. Boldur, P. Ioan și D. Grozescu*.

D-*l Andrei Ionescu* citește o întâmpinare în sensul de a se pune la ordinea de zi proiectul de regulament pentru apărarea intereselor profesionale.

Se hotărăște ca o comisie compusă din d-*nii N. G. Popovici, Petre Ioan, și Andrei Ionescu* să studieze și să se aducă în discuție în una din ședințele viitoare înainte de Adunarea generală.

Se admite ca membru al Societății d-*l Inginer silvic G. Țișina* pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

Se aprobă d-*lor ingineri silvici C. Dragu și N. Nedelcovici*, câte 5000 (cinci mii) lei ajutor pentru studii în străinătate.

Se ia act de donația făcută de către d-*na Elena C. Ionescu*, a portretului soțului său C. I. Ionescu, consilier silvic și fost membru fondator al Societății

«Progresul silvic», hotărându-se a i se adresa o scrisoare de mulțumire, iar portretul să se așeze în sala de festivități a Societății.

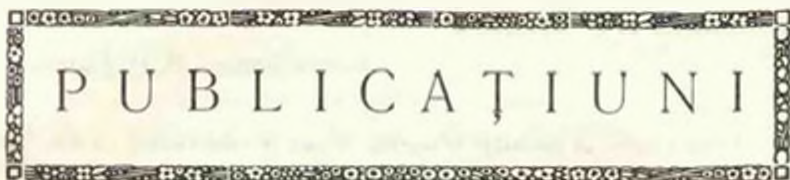
p. Președinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar-General, *M. P. Florescu.*

Domnii membri ai Societății «Progresul silvic», în conformitate cu alin. f din art. 8 din statutele Societății, sunt rugați a se pune în curent cu plata cotizației și abonamentului la revistă, pentru ca să poată participa în mod regulat la adunarea generală ce urmează a se ține pe ziua de 1 Mai 1929.

Domnii membri ai Societății «Progresul silvic» sunt rugați a semnala Secretariatului societății lipsurile sau erorile ce eventual ar observa în Anuarul membrilor pe 1929, trimis cu numărul pe Februarie al Revistei, spre a putea face îndreptările cuvenite.

Deasemenea sunt rugați să comunice orice schimbare de adresă spre a li se putea trimite regulat revista și corespondența.

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.
 Având raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;
 Având în vedere art. 2 din codul silvic
 Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în *Monitorul Oficial* No. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurei Alparea-Sarand, pendinte de comuna Alparea, jud. Bihor, proprietatea comunei Sarand, în suprafață de 101 ha 9.700 m². Regimul crângul cu rezerve la ha esența gorun alegeți din cei mai groși, bine conformați și uniform repartizați. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei domeniul Secueni, pendinte de comuna Secueni, Criatură și Albis, jud. Bihor, proprietatea d-lui Josef Stubenberg, în suprafață de 1.111 ha 2.100 m². Regimul codru cu tăeri raase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 40 ani și regenerarea pe cale artificială. Garanția de împădurire 2.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Din sus de sat și Muerani, pendinte de comuna Bald, jud. Cluj, proprietatea d-lui Coloman Beldi, în suprafață de 35 ha 0.700 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într-un an și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare, pendinte de comuna Marghita jud. Bihor, proprietatea Abajiei de Meic, în suprafață de 570 ha 7.100 m². Regimul codru cu tăeri raase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani și cu garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătarile din aceste regulamente, amenajamente, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau

orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 20 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) A. Dobrescu

P. conformitate, *Nedescrisibil.*

Nr. 17.577 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Dosul Stănișoarei, pendinte de comuna Cărlibaba Nouă, județul Câmpulungul Moldovenesc, proprietatea comunei Cărlibaba Nouă, în suprafață de 355 ha 9.500 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 90 ani. Garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani. Exploatarea în 90 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pancu, pendinte de comuna Pancu, județul Storojineț, proprietatea d-lui Iosor de Ianog, în suprafață de 587 ha 9.900 m². Regimul codru cu țări succesive. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 90 ani. La prima tăere se va ridica numai 1/3 din material, iar tăerea definitivă să nu se facă până nu se va constata de organele silvice că regenerarea este asigurată. Garanția de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicarea legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătarile din aceste amenajamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice altă cauză, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 20 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) A. Dobrescu

*Pentru conformitate, *Nedescrisibil*

Nr. 17.575 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiu Ișbiceni, pendinte de comuna Iașnici, jud. Romanaj, proprietatea d-lui Cr. Rogeanu, în suprafață de 251 ha 9.000 m², din care se pun în exploatare 227,04 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Corcova, pendinte de com. Corcova, Carciu și Văjulești, jud. Mehedinți, proprietatea d-lui Anton Bibescu, în suprafață de 1.298 ha 5.000 m². Regimul crâng cu 50 arbori de rezervă la ha, din esență de stejar din cei mai groși și bine conformați. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani; tăierea va începe în fiecare an la 15 Septembrie și se va termina la 31 Martie. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Ludești, pendinte de com. Ludești, jud. Dâmbovița, proprietatea d-nei Alina D. Micecu, în suprafață de 200 ha 6500 m² din care se pun în exploatare 196,63 ha. Regimul crâng cu cincizeci arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoaie Bratoștița și Răcari, pendinte de com. Bratoștița și Răcari, jud. Dolj, proprietatea d-lui Gh. D. Popescu, în suprafață de 143 ha 5.900 m² din care se pun în exploatare 131,90 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 7 ani, exploatarea în 7 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de ha. Revizuirea după 7 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Schitu și Gugu, pendinte de com. Bojești, jud. Fălciu, proprietatea a 206 locuitori din com. Bojești, în suprafață de 68 ha 3.400 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Vilgoara, pendinte de comuna Lacu Rezi, jud. Brăila, proprietatea d-lui T. Ionescu și alți 60 tovarăși, în suprafață de 62 ha 4.400 m² din care se pun în exploatare 52,20 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Cervicești-Beleca, pendinte de comuna Leorda, jud. Botoșani, proprietatea d-lui Gb. Șumanarin, în suprafață de 95 ha 2.000 m² din care se pun în exploatare 84,75 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi 20 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (sa) A. Dobrescu

p. conformitate, Nedescuțrabii,

Nr. 17.573 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Illicu, pendinte de comuna Taga, județul Someș, proprietatea văduvei Irma Wagg, în suprafață de 86 ha 3.200 m². Regimul crângul cu 60 rezerve la ha în parcela 4 și cu 30 rezerve la ha în celelalte parcele de esență de gorun așteți din cei mai groși și bine conformați. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii bisericii ort. române „Brulu” aeria I, pendinte de comuna Brulu, jud. Făgăraș proprietatea bisericții ort. române Brulu, în suprafață de 9 ha 7.800 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 70 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Plopiilor, pendinte de comuna Budila, jud. Brașov, proprietatea d-nei Ioan Nemș văduvă, în suprafață de 549 ha 9.600 m². Regimul codru cu țări succesive seria I și codru grădinarit seria II-a. Revoluția normală 90 ani pentru seria I și exploatarea în 10 ani și 90 ani pentru seria II-a cu exploatarea în 90 ani. Garanția de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar pentru seria I și 500 lei pentru seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Govojdia, pendinte de comuna Govojdia, județul Arad, proprietatea comunei Govojdia, în suprafață de 122 ha 5.800 m². Regimul codru cu 150 rezerve la ha aleși din cei mai groși, bine conformați din esențele de valoare. Revoluția normală 31 ani, exploatarea în 35 ani și cu garanția de împădurire 2.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Pătrăuși, pendinte de comunele Pătrăuși, pe Suceava, Mitocul, Dragomirnei, Lipoveni, Mihoveni și Costâna, jud. Suceava, proprietatea fondului bisericii ort. române din Bucovina, în suprafață de 3.909 ha 2.400 m². Regimul codru cu țări succesive. Revoluția normală 110 ani, exploatarea în 110 ani seria I, iar pentru seria II-a revoluția normală 90 ani cu exploatarea în 90 ani. Garanția de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar în cazul când exploatarea se va face prin antrepriză. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Cludețu, pendinte de comunele Craana Puiului, Cludețu,

Crasna Soara Veche și Nouă și Cupca Iordănești, jud. Storozinej, proprietatea Fondului religios ortodox român din Bucovina, în suprafață de 2.536 ha 8.500 m². Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 110 ani, exploatarea în 110 ani și cu garanția de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar în cazul când exploatarea se face prin antrepriză. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciungi Balasinești, pendinte de comuna Borșa, jud. Maramurș, proprietatea d-lui Males Ellenbogen și Iosif Prokliner, în suprafață de 429 ha din care se pun în exploatare 249 ha. Regimul codru grădinarit seria II-a, iar seria I se vor face numai extrageri de arbori uscați și căzuți pe jos. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Pietrele Fopii, pendinte de comuna Berivolți Mică, jud. Făgăraș, proprietatea d-lui Focul Alexe și 41 de tovarăși, în suprafață de 64 ha 8.500 m². Regimul codru cu tăieri rase Seria I și seria II a pădure de protecție. Revoluția normală 80 ani și exploatarea într'un an pentru seria I, iar în seria II-a pădure de protecție se vor extrage numai arborii uscați, căzuți pe jos. Garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar numai pentru seria I. Revizuirea după 10 ani.

ı) Regulamentul de exploatare al pădurii Chicoc-Lupchianu, pendinte de comuna Brejcu, jud. Trei Scaune, proprietatea d-lui și d-nei Samoilă Căglineanu, în suprafață de 76 ha 0.800 m². Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 5 ani. Tăierea a doua nu se va face până ce nu se va constata că regenerarea s'a făcut. Garanția de împădurire 1000 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

ıı) Amenajamentul pădurii Mula, pendinte de comuna Mendori, jud. Țarnava Mare, proprietatea bisericii Luterană din comuna Mendori, în suprafață de 51 ha 2.900 m². Regimul crâng cu 60 arbori de rezervă de esență stejar din cel mai gros și bine conformați. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

k) Amenajamentul pădurii Cordău, pendinte de comuna Seleuș, jud. Bihor, proprietatea comunei Seleuș, în suprafață de 109 ha 8.100 m². Regimul crâng cu 60 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Doamnelor Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data azi 20 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministrul, (ss.) A. Dobescu

No. 17.571 929.

p. conf. Nedescrisibil.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Godeștiu, pendinte de comuna Rachitova, județul Hunedoara, proprietatea bisericii greco-catolice din comuna Rachitova, în suprafață de 50 ha 3.000 m². Regimul codrului cu 30 arbori rezervă la ha din cel mai frumos, bine conformați și uniform repartizați. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 5 ani. Garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Lampotoc, pendinte de comuna Minia, jud. Hunedoara, proprietatea composesoratului Minia, în suprafață de 122 ha 0.800 m². Regimul crâng

simplic. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Hartopul pendinte de comuna Dejeni, jud. Făgăraș, proprietatea familiei Irimia Bucur Coman și soții în suprafață de 102 ha 0.100 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 8 ani. Garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Drăușeni, pendinte de comuna Drăușeni, județul Odorhei, proprietatea comunei Drăușeni, în suprafață de 679 ha 0.900 m². Regimul codru cu 2 tăieri succesive. Revoluția normală 120 ani, exploatarea în 120 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Blânduța-Glodșoru, pendinte de comuna Pârteștii de Jos, jud. Suceava, proprietatea obștei locuitorilor din comuna Pârteștii de Jos, în suprafață de 300 ha 3.100 m². Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Seieș, pendinte de comuna Seieș, județul Bihor, proprietatea posesorului de păduri Seieș, în suprafață de 30 ha 2.600 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Tămășoiu, pendinte de comuna Zagon, județul Trei Scaune, proprietatea d-ului Gheorghe Lubieniachi, în suprafață de 251 ha 0.400 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 6 ani, pe suprafața exploatată se va planta minimum 4.000 ha de moliz la hectar în vârstă de 3-4 ani, odată replicați, iar în fiecare an nu se va putea exploata decât posibilitatea prevăzută în regulamentul de exploatare. Garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Gropiile, pendinte de comuna Berivoli Mici, județul Făgăraș, proprietatea d-ului Socol Petru și soții, în suprafață de 78 ha 0.500 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Dosza, pendinte de comuna Turia, județul Trei Scaune, proprietatea d-ului Alex. Szabo, în suprafață de 33 ha 0.300 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar, tăierea pentru coaje se va face numai până la 1 lunie. Revizuirea după 11 ani.

j) Amenajamentul pădurii Valea Bostul, pendinte de comuna Valea Bostul, județul Severin, proprietatea d-nei Magdalena Bost și fiul, în suprafață de 628 ha 3.000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

În ce privește însă fondul de rezervă fixat în parcela 2 nu se poate exploata, decât pe baza unui nou studiu de amenajare în care să se arate cum se face regenerarea, până la întocmirea studiului pentru acest fond, se vor face în el numai operațiuni culturale prin extragere de arbori uscați și din cârpinigi care ar împiedica dezvoltarea stejarului. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Cvagnața, pendinte de comuna Poenile de sub Munte, județul Maramureș, proprietatea moștenitorilor defuncțiilor Fuchs Chain, Fuchs Fre do și Lempert Ianchel în suprafață de 1.050 ha din care se pune în exploatare 690 ha 9.900 m². Regimul codru cu tăieri rase pentru amândouă seriile de exploatare. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 7 ani fiecare serie. Garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. - Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că artărilor din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronate sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat înlocuiesc cele existente.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi 18 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) A. Dobrescu

p. conformitate, Nedescitabil.

No. 17.464 929

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Pădurani, pendinte de comunele Dubești, Pădurani, Topla, Iesenic și Lencușești, județul Severin, proprietatea Statului, în suprafață de 4.792 ha 3.900 m² pădure. Regimul codru cu țări succesive seria I-a și III-a și codru cu țări rase în seria II-a. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Alungului și Vucătești, pendinte de comuna Mogoșești, județul Vaslui, proprietatea Statului uzilnic. Mitropolia Iași, în suprafață de 386 ha 0.500 m². Regimul crângul cu 100 rezerve la hectar la parcelele A și B și cu 60 rezerve în restul parcelelor. Rezervele vor fi alese din arborii cei mai bine conformați groși de esență gorun, frasin și ulm. Revoluția normală 35 ani, exploatarea în 85 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Luncani, pendinte de comuna Luncani, județul Severin, proprietatea Statului, în suprafață de 7.677 ha 4.800 m². Regimul codru cu țări succesive secția A seria I-a codru cu țări rase, secția B seria I-a și II-a și codru grădinar, secția C seria I a pădure de protecție. Revoluția normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat înlocuiesc cele existente.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi 19 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) A. Dobrescu

p. conformitate, Nedescitabil

Nr. 17.364 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădii Il Serbești, pendinte de comuna Clorjești, jud. Vaslui, proprietatea d-ului D. Hernia, în suprafață de 273 ha 2.950 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 1.500 lei de fiecare hectar pentru parcelele A și C și 800 lei de hectar pentru restul parcelelor. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Faraonele, lotul Limbarului, pendinte de comuna Faraoni, jud. Bacău, proprietatea d-ilor Max Michel, Frederic Goldhamer și Solomon Smilovici, în suprafață de 492 ha 3.900 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii lotul No. 187 «Pe Solintaru», pendinte de comuna Coicasa, jud. Bacău, proprietatea d-ului Ion D. Muscă și Nicu, în suprafață de 12 ha 6.900 m². Regimul codru cu 80 arbori de rezervă de esență brad la hectar, aleși din cei mai groși, sănătoși și bine conformați. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dena, pendinte de comuna Dena, jud. Dolj, proprietatea d-nei Elisabeta I. Marincu, în suprafață de 135 ha 5.800 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea în 18 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Operațiunile de ameliorațiune prevăzute la art. 36 și 38 din acest regulament de exploatare nu sunt permise. Revizuirea după 10 ani.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Doapina-Cursa-Valea Seacă, pendinte de comuna Budeşteni, jud. Muscel, proprietatea d-lui N. Ibric, în suprafaţă de 13 ha 6.800 m². Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 70 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Seacă, pendinte de comuna Rucăr, jud. Muscel, proprietatea d-nei Elena I. A. Ohika, Oh. Pr. Anastase, Iancu Oh. Pr. Anastase, Ohica Anastase, I. Oh. Pr. Anastase şi Costică Teodorescu, în suprafaţă de 110 ha 3.000 m² din care se pun în exploatare 87 ha 6.000 m². Regimul codru cu tineri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Muntele Frumosa, pendinte de comuna Nerej, jud. Putna, proprietatea Obştei moştenitorilor din comuna Vasinu, în suprafaţă de 1.400 ha din care se pun în tineri 740 ha. Regimul codru grădinarit. Revoluţia normală 120 ani, exploatarea în 120 ani. Cele 280 ha exploatare în trecut şi rămase neregenerate se vor împăduri pe cale artificială în timp de 7 ani. Garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Tîbăneşti, pendinte de comuna Tîbăneşti jud. Vaslui, proprietatea d-lui Ioan P. Carp, în suprafaţă de 405 ha. Regimul codru regulat seria I-a şi crâng simplu seria II-a. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 10 ani seria I-a şi revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 12 ani seria II-a. Garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar seria de codru şi 900 lei de hectar seria de crâng. Revizuirea după 10 ani.

În seria de codru la prima tineri de regenerare - tineri de însămănţare - se va lua numai jumătate din volumul materialului lemnos existent. Parchetele Nr. 14-19 din seria de crâng se vor exploata în perioada 1944-1950. Se va înfiinţa o pepinieră, în care se vor creşte puieţi de stejar pentru împădurirea artificială.

Se suprimă alin. 4, 7 şi 9 det. cap. VI din regulamentul de exploatare al acestui pădure.

Art. 2. - Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi art. adiţional anexat fişierului sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. - Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi 19 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) A. Dobrescu

p. conf., Nedestitribu.

Nr. 17.360 1929.

Art. 1. - Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Lunca Mare, Iligsoara Mică şi Chetag, pendinte de comuna Stănceni, judeţul Mureş, proprietatea d-lor Francisc şi Ioan Banffy, în suprafaţă de 24 ha 5.500 m². Regimul codru cu tineri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 6 ani în fiecare din cele 3 serii de exploatare. Garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Obştea Solca, pendinte de comuna Solca, judeţul Suceava-Ducovina, proprietatea Obştea Solca, în suprafaţă de 251 ha 9.200 m². Regimul codru cu tineri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani şi cu garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Tăierea definitivă se va executa numai după constatarea regenerării depins. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii La Polana Focşei, pendinte de comuna Sâmbolciu, jud. Someş, proprietatea d-lor dr. A. Macovei şi dr. I. Macovei Gheria în suprafaţă de 73 ha 1.000 m². Regimul crângul cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani şi cu garanţia de împădurire 100 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Sf. Ana, pendinte de comuna Lazăreşti şi Tugnad, jud. Ciuc, proprietatea posesorilor Lazăreşti, în suprafaţă de 392 ha 1.600 m². Regimul codru cu tineri rase pentru seria A., codru grădinarit pentru seria B, pădure de protecţie seria C, şi păşune împădurită în seria D. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80

ani și cu garanția de împădurire 3.000 lei de ha pentru seria I și 1.000 lei seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

seria D fiind pășune împădurită nu se va face nici o exploatare, menținându-se starea de astăzi.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Verșicilor, pendinte de comuna Vărădia, jud. Caraș, proprietatea d-ului Petre Uzelac, în suprafață de 87 ha 5.500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Pârâul Lupel, pendinte de comuna Ojdula, jud. Trel Scaune, proprietatea preotului roman catolic din Hăjiuca, în suprafață de 8 ha 3.000 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Pârâul Lupel, pendinte de comuna Ojdula, jud. Trel Scaune, proprietatea cantorului roman catolic din Hăjiuca, în suprafață de 1 ha 6.500 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2 — Aceste regulamente de exploatare și amenajamente, se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Consolidându-se însă în urmă că aceste regulamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date cronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și art. adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi 18 Martie 1920 în cabinetul nostru

p. Ministru, (ss) A. Dobrescu

p. conformitate, Nedescrisibil.
Nr. 17.068 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi anularea regulamentelor de exploatare ale pădurilor Negulești în suprafață de 70 ha proprietatea Cooperativei Agricole „România” din comuna Seliște (jud. Neamț), publicat în „Monitorul Oficial” Nr. 29 928 și pădurea Negulești în suprafață de 50 ha proprietatea d-lor D. C. Timotei domiciliat la orașul Piatra Neamț și Preotul Econom Ștefan Romanescu, domiciliat în comuna Siliștea jud. Neamț, publicată în „Monitorul Oficial” Nr. 145 927, ambele păduri pendinte de comuna Calu Iapa.

Aceste păduri făceau parte din complexul Negulești, proprietatea M. și B. Weissengrün al cărui regulament publicat în „Monitorul Oficial” Nr. 253 922 este valabil până la epoca revizuirii din anul 1946.

Art. 2 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi 18 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) A. Dobrescu

p. conformitate, Nedescrisibil
No. 17.066 929.

**SOCIETATEA
„PROGRESUL SILVIC”**

**Inchiriaza pentru conferințe, adunări,
concerte, etc., Sala mare a loca-**

lului său din

B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis

unde doritorii se pot adresa.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC”

STUDII REFERATE

EPIBLEMA TEDELLA ?

de P. A. GRUNAU

În anul 1924, luna August, am găsit în pădurile din jurul Borsecului două cuiburi de omizi de forma caracteristică a aceluia, — din nefericire nu tocmai bine reprodus — din figura 1. Le-am păstrat și le-am observat, iar la finele lunii a eșit din ele un fluture de mărimea fluturilor lui *Liparis chrysorrhoea* și de culoare în general albicioasă. Am adus totul — cuibul, omizile și fluturile — la București, pentru a determina genul și specia. Din nebagare de seamă, atât insecta perfectă cât și omizile s'au pierdut, rămânând numai cuibul. Așa dar determinarea nu s'a putut face. Doi ani în urmă, în timpul iernei, am găsit același cuib în pădurile de molid de pe domeniul regal Broșteni (Jud. Neamț). Aceiași formă caracteristică, cum rezultă din fig. 2. Este evident că e vorba de o omidă care defoliază molidul și care din rumegușul frunzelor și din excrementele ei își alcătuiește cuibul atât de caracteristic.

Deoarece până acum n'am întâlnit niciodată pe molid omizi cari își croiesc asemenea căsuță, am consultat literatura, dar fără a întâlni în uvrajele de cari dispun, descrieri sau figuri cari s'ar asemăna cu cele reproduse aci. Ar putea fi vorba de *Phycis abietella* S. V. din familia Pyralidelor. Aceasta însă de regulă atacă conurile și se găsește exclusiv numai pe lугerți terminali ai mo-

lidului. O altă nepotrivire consistă în faptul că *Phycis abietella* trece, pentru a se metamorfoza în nimfă și în insecta perfectă, în pământ, unde iernează, pe când în cazul nostru, insecta perfectă s'a ivit încă din luna August.

Fig. 1.

Dar se semnaleză neregularități de dezvoltare în acest sens că, în cazul verilor calde, generațiunea simplă face câte odată loc celei duble. Astfel rămâne o nedumerire.

Dealtfel, ca vrăjmași ai frunzișului de molid, între lepidoptere sunt cunoscute (vezi Hess-Beck, ediția X-a) numai *Lymantria monacha*, *Epiblema tedella*, *Phycis abietella* și *Grapholitha strobilella*.

De *Lymantria monacha*, natural nu poate fi vorba. Dar și descrierea morfologică și biologică dată pentru *Epiblema tedella* și *Grapholitha strobilella*, nu se potrivesc de loc pentru cazul de față.

Dacă pentru *Epiblema tedella* se spune că își croiește cuiburile din (cel mult) 16 ace, căptușite cu resturi de excremente și cu rumeguș de ace, în care rămâne până în luna Septembrie și dacă se adaugă că acest cuib toamna se colorează cafeniu, contrastând

viu cu frunzișul verde dimprejur, — cazul dela Broșteni — apoi descinderea omizilor din coronament, pentru a se metamorfoza, și ivirea insectei perfecte deabia primăvara anului următor, nu coroborează cu observațiunile mele. Însă ar putea fi vorba de o grăbire a evoluțiunei, din cauza captivității. Deci altă nedumerire. Fapt însă este că, descrierea morfologică și mai ales colorațiunea, nu se potrivesc de loc cu impresia — în adevăr foarte sumară — ce mi-a rămas de fluturele ce a eșit din cuibul găsit la Borsec. Și apoi, este o altă împrejurare, care mă face să cred că nu poate fi vorba de *Epiblema tedella*.

Fig. 2.

La Broșteni, atacul acestui lepidopter poate fi observat în multe părți. Acolo, unde e violent, frunzișul molidului pare a fi opărit cu apă fiartă. Totuși, nu am putut găsi decât un singur cuib, deși ele, prin forma lor caracteristică, se impun imediat vederii. Așa dar, este destul de dubios, dacă cuibul găsit de mine aparține speciei *Epiblema tedella*.

Și acum, pentru a lămuri acest caz oarecum problematic,

rog pe acei cari cutreeră pădurile noastre de molift și mai ales acelea din regiunile mai sus amintite. a se osteni și a căuta «cui-buri vii» de acele descrise de mine și a le trimete spre determinare Școalei Politecnice din București.

L'auteur signale la présence dans les forêts d'épicéa du département de Neamtz d'un lépidoptère assez énigmatique — *Epiblema tedella*? — qu'il se propose à poursuivre, aussitôt qu'il aura à la disposition des nouveaux et bons exemplaires.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

NOUA LEGE A COOPERAȚIEI ȘI MOȘNENII

de IOAN D. NEAGU-NEGRILEȘTI
Avocat

În art. 113 din noua lege pentru organizarea Cooperăției, din Martie 1929, legiuitorul cooperăției a căutat să prevadă anumite indulgențe, în ceea ce privește regimul înstrăinării drepturilor moșnenești. În alin. 1 din acest text, se prevede că la vânzarea spre exploatare a pădurilor, cari fac parte din domeniul public sau privat al colectivităților publice, cum ar fi Statul, Eforiile, Academia Română, etc., cooperativele forestiere vor fi preferate la cumpărare, chiar dacă vor oferi un preț cu 5% mai mic decât prețul cel mai avantajos ce s'ar obține.

În al. 2 din acelaș articol, se mai prevede că colectivitățile publice pot vinde chiar prin bună învoială, bunurile lor, societății Cooperative, sub o dublă condițiune: facerea unei expertize și adeziunea Oficiului Național al Cooperăției române, în ceea ce privește capabilitatea Societății Cooperative de a se angaja în lucrări de asemenea natură.

Era de așteptat ca în noțiunea de colectivități publice de drept privat, să intre și obștile moșnenești și posesoratele.

Legiuitorul Cooperăției însă, mai trece în aliniatul următor de sub acelaș articol, dispozițiunile că «Societățile Cooperative vor fi preferate în aceleași condițiuni, la vânzarea spre exploatare a pădurilor de moșneni sau răzeși, cât și la vânzarea pădurilor posesoratelor, cu respectarea prescripțiunilor art. 48 Codul silvic».

Din apropierea dispozițiilor acestui aliniat, de dispozițiile primului aliniat, precum și a acestora de dispozițiile art. 48 Codul silvic, reiese clar și îndubitabil că legiuitorul cooperatist a înțeles că, atunci când o obște sau un posesor, a scos în vânzare sau exploatare vre-o pădure prin licitație și când între licitatori ar fi și o cooperativă forestieră, Casa Pădurilor, care prezidează licitațiunea, are facultatea ex lege, a prefera cooperativa și a respinge pe ceilalți licitatori, chiar când cooperativa ar oferi cu 50% mai puțin decât cel mai mare preț obținut.

În fapt va fi posibil așa ceva?

În drept are sancțiune această dispoziție?

Spre a putea da răspuns la prima întrebare, trebuie să precizăm: 1) ce rol îndeplinește Casa Pădurilor în situațiunea prezidării licitațiilor de vânzare spre exploatare a pădurilor moșnenești și ale posesorilor și 2) ce se va întâmpla când reprezentanții ar refuza contractarea cu cooperativa forestieră indicată și preferită de Casa Pădurilor.

Casa Pădurilor, nu-e decât o instituție tutelară de controlul administrării și folosinței bunurilor moșnenești.

În ipoteza vânzării pădurilor moșnenești prin licitație, ea joacă numai un rol obiectiv de arbitru. Nu devine niciodată stăpână a dreptului moșnenesc și deci, facultatea de a prefera un amator cu preț redus este iluzorie, deoarece facultatea acceptării prețului — facultate mai mare decât platonica preferință din alin. 3 de mai sus — o are obștea sau posesorul.

Art. 48 în al. 4 și 5 Codul silvic ne spune clar că:

«După ce se va cunoaște rezultatul licitațiunei, Ministerul Agriculturii și Domeniilor va fi obligat să comunice cel mult în 15 zile de la încheierea licitațiunei, administratorilor cetei de moșneni, prețul cel mai mare obținut la licitațiune.

Ei sunt datori să comunice ministerului până în 15 zile de la comunicarea ce ministerul le-a făcut-o de rezultatul licitațiunei, dacă se mulțumesc sau nu de prețul obținut».

Se va găsi oare vre-o obște sau vre un posesor atât de năuc, încât să accepte prețul cel mai mic, numai de dragul aplicațiunei legii cooperației? Cum se împacă alin. 5 din art. 48 Codul silvic, cu preferința recomandată de legiuitorul cooperatist, Ministerului de Domenii, prin primele aliniate din art. 113? Se vor găsi oare obștii atât de orbite, încât să abdice de la drepturile

lor și administratori atât de slabi de fire, încât să facă danii, ciun-
tind drepturile moșnenești ?!

Statul și celelalte colectivități din domeniul public, pot con-
simți la asemenea vânzări în minus, obștile însă niciodată, căci
aceasta ar fi nu numai expropriere, ci și o spoliataune, lucru ne-
permis de legi și netngăduit de morală.

Dar pe lângă acest lux de considerațiuni mai este unul.

Facultatea Ministerului de Domenii de a preferi cooperati-
vele la cumpărare cu preț scăzut, n'are nici o sancțiune, iar ar-
ticolul 113, este o normă legală, lipsită nu numai de temei, ci
chiar de sancțiune.

Dacă legiuitorul cooperației din Martie 1929 a fost confuz,
neprecis și nepractic, în prima parte a aliniatului penultim din art.
113 Cod. coop., a fost însă și clar și complet în a doua parte
a aceluiaș aliniat.

Până la Septembrie 1920, nu erau permise înstrăinările drep-
turilor moșnenești, decât între obșteni.

Prin legea d-lui Cudalbu, s'a închis și acest robinet.

Nu se mai admit vânzări decât prin licitație sau fără licita-
ție, însă autorizate prealabil de minister, cu îndeplinirea cerințelor
art. 18 din regulamentul legii modificatoare a Codului silvic.

Dela promulgarea legii cooperației, se poate ocoli licitația,
în ipoteză când obștea, stăpână pe voința ei, hotărăște să vândă
pădurea ei spre exploatare, unei cooperative forestiere.

E un început spre întoarcere la reînvierea obiceiului
pământului.

Obștea — prin voința ei, care nu-i altceva decât voința unui
infim număr de fruntași de avere sau fruntași de vorbărie — hotă-
răște vânzarea pe preț de estimație, către Cooperativa cutare și
Ministerul, prin Casa Pădurilor, ru-i în acest caz decât un birou
de înregistrare.

Dacă și în acest articol s'ar fi prevăzut sancțiunea din art.
112, ridicându-se, în mod formal, posibilitatea cooperativelor de a
cesiona altor societăți comerciale de mai mari capitaluri, dreptu-
rile cumpărate dela obștii și composestate, ar fi fost mult mai
bine.

Le nouveau code de la coopération

L'auteur, un spécialiste dans la matière, commente l'article 113 du nouveau code de la coopération qui établit un droit de préférence en faveur des coopératives forestières: un rabais de 5% sur le prix obtenu aux enchères publiques pour la vente de bois, elles même n'étant pas obligées toujours d'y participer.

Mais, dans la pratique — nous assure l'auteur — cette disposition sera irréalisable.

COOPERATIVELE FORESTIERE IN CADRELE NOUEI LEGI

de GEORGE MINESCU
Ing. silvic

Până în luna Martie a. c. funcționarea cooperativelor de orice gen a fost reglementată de Codul cooperăției din 7/VII/1928.

La 28 Martie 1929, publicându-se în «Monitorul Oficial» noua lege a cooperăției, toate cooperativele și deci și cele forestiere, urmează a se conforma noilor dispozițiuni legale. sub sancțiunea pierderii tuturor avantajelor stabilite și însăși a dreptului, «ca aceste societăți să mai poarte titlul de cooperăție» (Art. 3).

Legea în vigoare se divide în patru părți și anume:

- I. Despre societăți cooperative și federale.
- II. Despre instituțiunile de îndrumare și control.
- III. Banca Centrală cooperativă.
- IV. Dispozițiuni finale și tranzitorii.

• • •

Nu se definește ce este o cooperativă, însă se arată (Art. 4) că, «pot avea ca obiect orice activitate în legătură cu nevoile economice» și culturale comune, ale asociațiilor lor.

Exploatarea pădurilor, organizarea lucrului în comun, utilizarea în comun de mașini și instalațiuni etc., fiind «nevoi economice» în sensul cerut de lege, existența cooperativelor forestiere își are deci consfințirea legală necesară.

Pentru înființarea unei cooperative forestiere sunt necesari minimum 15 membrii, capitalul este format din părți sociale în valoare de minimum 500 lei fiecare, un asociat neputând avea însă mai mult de 100 părți sociale.

Prin dreptul de majorare a părții sociale, la o sumă mai mare decât 500 lei, se poate permite asociaților a depune un capital mai însemnat în cooperativă, reușindu-se astfel, a se crea fondurile proprii atât de necesare oricăror întreprinderi de felul celor forestiere.

Este locul a aminti aici, că până în anul 1926, nu se permitea nici unul membru a avea un capital mai mare de 5.000 lei la o cooperativă.

A contribuit și aceasta, nu în mică măsură, la dificultățile ce au avut de învins.

Art. 5, oprind a face parte din cooperative «pe cei cari prin ocupația lor au interese contrarii celor ale cooperativei respective», rezultă deci, că exploataorii de păduri, fabricanții, etc. nu pot figura între membrii cooperativelor forestiere.

S'a prevăzut că din beneficii Consiliul de Administrație, cenzorii și funcționarul să nu poată lua mai mult ca 12%⁰, distribuindu-se o cotă de 50%⁰ ca primă de muncă la asociați, în raport cu participarea fiecăruia, la obținerea excedentului.

Pentru a lua ființă legală, statutul oricărei cooperative trebuie în prealabil vizat de «Oficiul Național al Cooperatiei» sau «o Uniune de control».

Principiile acestei legi fiind pentru o autonomie cât mai largă a cooperativelor, iar din experiența de până în prezent constatându-se că în special, la cooperativele mari forestiere, autonomia, în general a fost, în detrimentul lor, este cazul că în statutele tip ce se întocmesc pentru cooperativele forestiere, să se introducă neapărat clauze, prin care toate dezavantajele autonomiei să fie înlăturate.

Altfel, toată existența tehnică ce i s'ar da, ar fi zadarnică, căci spre exemplu, la ce ar folosi unei cooperative numeroasele indicații pentru respectarea unui plan cât mai economic, de exploatare a pădurii, a debitării produselor cele mai căutate, etc., dacă atunci când ea urmează să culeagă fructul acestei îndrumări, la comercializare, este lăsată în spiritul autonomiei

să-și vândă produsele, cu ignorarea voinței și nevoitei a pieței și condițiilor cele mai avantajoase.

Care ar fi rezultatul unor excelente planuri economice de exploatare, dacă bugetul cu salariile conducătorilor (în cazul când n'ar fi supus cenzurei obligatorii a unuia for competente, fără legături strânse cu membrii cooperativei) ar înghiți mai mult decât beneficiile realizate, grație acelor judicioase planuri?

Instituția superioară de control și îndrumare a tuturor cooperativei, afară de cele de credit, era, după legea anterioară, «Centrala Cooperativei» și în ordine inferioară «Uniunile de control» care nu luaseră însă ființă.

În prezent, locul Centralei Cooperativei l'a luat «Oficiul Național al Cooperativei Române» care în plus are sub îndrumarea și controlul său toate cooperativele, inclusiv cele de credit (Bănci populare).

Uniunile de control, cooperative fără capital social, cu menirea de a controla cooperativele afiliate, se pot constitui și după legea actuală,

Între rolurile Oficiului Național al Cooperativei, figurează și organizarea asistenței tehnice forestiere a societăților cooperative. El este condus de «Consiliul General al Cooperativei» ce se compune din 5 delegați ai Ministerelor, unul al Băncii Centrale Cooperative și 9 delegați reprezentanți ai mișcării cooperative.

Oficiul, este Instituție de Stat, alipită Ministerului Muncii. Consiliul General, se subîmparte în 3 comitete, pe specialități, dintre care un «Comitet tehnic» se ocupă cu chestiunile cooperativei forestiere și agricole.

Finanțarea cooperativei, ce se făcea înainte de către «Centrala Băncilor Populare» desființată pe ziua promulgării noii legi, a trecut asupra «Băncii Centrale Cooperative», instituție autonomă dotată de Stat cu un capital inițial de cinci sute milioane lei, completându-se până la un miliard lei, prin subscrierile cooperativei.

Se conduce de un Consiliu format din 3 delegați ai Ministerelor, unul al Băncii Naționale și 5 reprezentanți aleși ai mișcării.

Un Comisar al Ministerului Muncii, poate suspenda orice dispoziție a Băncii i s'ar părea neconformă cu Interesele Statului,

deferind cazul Ministerului, iar în caz de neînțelegere și cu acesta o comisiune de 3, decide în ultima instanță.

Organizându-se pe baze pure comerciale finanțarea cooperăției, s'a crezut că se va înlătura biurocratismul greoi, reușindu-se a se efteni dobânzile la credit.

Fără de procentele reduse cu cari lucrează societățile străine forestiere, cooperativele sperau mult că vor fi puse pe picior de egalitate cu acestea, cel puțin la dobânzile împrumuturilor.

Până în prezent însă, scăderea nu s'a produs, ci din contră.

Dreptul de a lua păduri prin bună învoială sub orice formă (vânzare spre exploatare, concesiuni, etc., s'a extins (art. 113) în favoarea cooperativelor pentru toate colectivitățile publice (stat, eforii, comune, etc.), chiar când oferta lor ar fi cu 5% mai mică decât oferta cea mai favorabilă.

Mai mult, cooperativele au acelaș drept de mai sus și la vânzarea pădurilor obștililor de moșneni sau răzeși și composesoratelor pe baza evaluării agenților silvici al Ministerului de domenii, evaluare aprobată neapărat și de ceata moșnenilor, răzeșilor sau composesorilor.

Ținându-se seama că fără această aprobare, vânzarea pădurilor sau materialelor lemnoase către cooperative nu se poate efectua, se exclude posibilitatea ca obștile moșnenilor să fie păgubite, luându-li-se bunurile cu 5% mai eftin decât ofertele cele mai avantajoase (în cazuri de licitații) cecece ar constitui de altfel o expropriere a unui bun privat, nepermis de legile fundamentale.

Cetele, statuând definitiv asupra prețului, vor decide desigur că vânzările nu se vor face decât cu prețul maxim rezultat.

Răzeși, în numeroase cazuri, dorind a-și exploata singuri — pe baze comerciale — pădurile lor, fără însă a-și fi putut ajunge țelul, datorită Codului silvic care îi oprea dela acestea, vor putea de aci înainte, organizându-se în cooperative, deosebite de obștii, să-și poată plasa munca, chiar la pădurile lor, fără a fi nevoiți să se supună oricăror societăți, de cele mai multe ori răuvoitoare.

Dispozițiunile de mai sus din lege s'au introdus în special pentru cazurile când cooperativele sunt compuse din membri obștei, și datorită cererei a numeroși obșteni din toată țara.

Ăjutate de înlesniri la plata materialelor, se speră că acest fel de cooperative vor lua o însemnată dezvoltare, în prezent ele aproape neexistând.

Plasarea produselor cooperativei forestiere la autorități (în special lemne de foc) putându-se face (art. 112) prin bună învoială, până la valoarea de un milion lei, va folosi mult cooperativei fiind multe posibilități că autoritățile vor prefera calea «bunei învoeli», licitației cu formalități greoaie.

Privitor la garanțiile, pentru toate operațiunile, prevăzute mai sus (vânzări și cumpărări prin bună învoială, etc.) art. 114) arată că societățile cooperative vor depune numai jumătate din garanția cerută, iar această garanție poate fi dată și sub formă de «scrisoare de garanție a Băncii Centrale Cooperative».

Când în prezent garanțiile fixate ating 50% din valoarea materialelor, iar dobânzile mari investite în ele absorb o bună parte din beneficiile exploatatorilor, înlesnirea făcută va fi de un real folos cooperativei.

Privitor la obștile de moșneni este de observat că depunerea și distribuirea sumelor rezultate din vânzarea materialelor, care potrivit codului silvic se făcea de Casa Centrală a Băncilor Populare – ulterior de Centrala Cooperativei, se efectuează în prezent de «Banca Centrală Cooperativă» după indicațiile Oficiului Cooperativei (art. 160).

Dispozițiile penale drastice de altfel contra Administratorilor de rea credință, s'a păstrat în întregime.

S'a dat însă dreptul celor acuzați, ca înainte de a fi îndepărtați din cooperative, să se prezinte în fața Consiliului «Uniunii» sau «Oficiului» spre a se apăra de învinuirile aduse.

Acest drept întărind credința conducătorilor că îndepărtarea lor fără motive nu se va putea decide, va da posibilitate și încredere celor destoinici și cinștiți, ca să se dedice cât mai mult intereselor cooperativei.

De aceste elemente, cooperativele forestiere au nevoie și orice pas făcut pentru înmulțirea cât mai mare a lor, duce în special

către româнизarea exploatărilor și industriei forestiere, fără a intra în discuția avantajelor și defectelor organizației cooperăției forestiere.

Les coopératives forestières dans le nouveau code de la coopération.

On expose les principes fondamentaux de la nouvelle loi de la coopération, en relévant les avantages, en comparaison avec l'ancienne loi, se referant spécialement aux coopératives forestières.

DIN STRAINATATE

CUM SE FACE ADMINISTRAȚIA ÎN FRANȚA

de dr. GEORGE P. ANTONESCU

Ing. șef silvic

1. Modul cum se rezolvă corespondența¹⁾.

Din cauza lipsei de funcționari, lipsă simțită în urma războiului mondial, s'a căutat în Franța a se simplifica pe cât a fost posibil funcționarea serviciilor.

Rezolvarea hârtiilor se face actualmente în modul următor :

Toată corespondența ce sosește la adresa direcției generale de ape și păduri, se desface de către secretarul directorului, care o repartizează celor patru birouri, fără însă a fi înregistrată.

Ea este primită de către unul din impiegații însărcinați cu această operațiune, numit impiegat de ordine. La rândul său, acesta deschide corespondența secțiunilor biroului.

După ce hârtia a fost rezolvată de către șeful de secțiune respectiv, ea se înregistrează de impieगतul de ordine, care îi dă un număr de eșire. Șeful de secțiune o prezintă apoi cu un rezumat șefului biroului, de care ține secțiunea. După ce șefu biroului a constatat că ea a fost bine rezolvată, este dusă spre a fi semnată de director. Cele cari se pot rezolva repede, sunt expediate imediat. Fiecare birou are arhiva sa proprie. Toate hâr-

1) Cele ce urmează sunt o completare a unei expunerii detaliate asupra «Organizației direcțiunii generale de ape și păduri din Franța», publicată în «Economiă națională» Nr. 2 din 1929.

tiile ce se înaintează ministrului, sau cari se prezintă directorului general sunt însoțite de câte un rezumat al chestiunilor.

Registrul de eșire, căci unul de intrare nu există, este compus din următoarele coloane :

1) Nr. de ordine. 2) Departamentul de unde a venit hârtia. 3) Natura hârtii, adică dacă este raport, adresă, ordin, borderou, etc. 4) Conținutul său. 5) Destinația sau către cine se trimite. 6) Semnătura directorului. Se arată ziua când acesta a semnat. 7) Semnătura ministrului. Se arată data numai la hârțiile, cari au nevoie de a fi semnate și de ministru. 8. Data expedierii corespondenței.

Hârtia care a fost semnată de directorul general, sau de directorul general și de ministru, se expediază cel mai târziu a doua zi.

Toată corespondența ce se trimite altor ministere, se mai înregistrează odată de către secretarul directorului general, într'un registru de eșire, după care se expediază.

Cu toate că nu există un registru de intrare, nici o hârtie nu se pierde, rezolvându-se foarte ușor și repede toată corespondența.

Particularii nu au voie a intra în birourile serviciilor, ei sunt primiți numai de directori, astfel că toată lumea lucrează în liniște.

2. Vânzarea produselor lemnoase din pădurile Statului, ale comunelor și ale stabilimentelor publice.

În Franța, vânzarea posibilităților anuale ale pădurilor Statului, ale comunelor și ale stabilimentelor publice, precum și a arborilor doborâți de vânt, uscați în picioare și a celor ce trebuiesc extrași în vederea operațiunilor culturale, se face prin licitație publică, afară de Alsacia și Lorena, unde exploatarea, fasonarea prin debitarea lemnului se face în regie de către Stat, după care se predă material lemnos Ministerului de Război sau celui al Marinei, iar restul disponibil se vinde de asemenea prin licitație publică.

Vânzarea lemnului ce constituie tăerile anuale, a arborilor uscați în picioare, precum și produsele răriturilor, se face pe unitatea de produse. De exemplu: se vinde posibilitatea pădurei X în suprafață de..... compusă din 100 de arbori din care s'a socotit că rezultă 60 m³ lemn de lucru a 90 franci m³ și 50 m³ lemn de fag a 5 franci m³.

Statul nu garantează suprafața, numărul arborilor, volumul, esența, vânzarea și calitatea.

Inventarierea produselor lemnoase și estimarea lor se face de către brigadieri ajutați de guarzi (pădurari), trecându-se rezultatul într'un caet special. Operațiunea în chestiune se începe din luna Noembrie și se continuă până în Martie anul viitor. După ce lucrarea a fost verificată de șeful de ocol, toate actele sunt înaintate la inspecțiunea respectivă. Aceasta din urmă, după ce le verifică la rândul său, le înaintează Conservațiunii care, după ce le mai verifică odată, trimite anunțuri tipărite de ținerea licitațiilor, pe care le distribuie, cu începerea din luna Iunie, spre a fi afișate în toată țara.

Prețurile ce se strigă la licitație, sunt de circa $1\frac{1}{2}$ mai mari decât valoarea de estimare a produselor destinate vânzării. După cazuri, dacă cererea este mică, se micșorează prețul până când se apropie de valoarea estimativă. Dacă nu s'a obținut un preț mai mare decât cel estimativ, când este vorba de arbori în picioare, licitația se amână pentru anul viitor, iar dacă arborii sunt doborâți și amenințați a-și pierde din valoare dacă s'ar mai aștepta un an, se vând cu prețul ce s'a obținut la licitație, chiar dacă este mai mic ca cel de estimare. În caz de arbori rășinoși doborâți de vânt, ei se descojesc mai întâi și numai după aceasta se scot în licitație.

Ținerea licitațiilor pentru toate Conservațiunile se face numai odată pe an și anume în luna Octombrie.

Dacă mai mulți concurenți au oferit la licitație aceleaș preț, se face tragerea la sorț dacă ei se învoiesc la aceasta, dacă nu, se ține o nouă licitație, însă numai între concurenți.

Prețul cu care au fost estimate produsele, se ține secret și dacă se constată că el a fost divulgat de vre-un funcționar, acesta este aspru pedepsit.

Persoanele care fac parte din Comisiunea de licitație sunt :

Prefectul județului (departamentul), sau un reprezentant al său, ca Președinte, un reprezentant al Serviciului silvic, unul al comunelor sau stabilimentelor publice, dacă se vinde o pădure comunală sau a unui stabiliment public, precum și un reprezentant al fiscoiului.

La licitație sunt primiți să ia parte numai persoane recunos-

cute ca solvabile, sau cele ce pot dovedi cu depozite de bani la Bănci, că sunt solvabili.

Adjudecarii produselor pădurilor Statului sunt datori a vărsa la casieria percepțiilor Statului, — termenul fiind de cinci zile după adjudecare, — o cauțiune și un certificat de cauțiune, recunoscându-se solvabilitatea celui cărui i s'a aprobat oferta și prin care certificatorul se obligă în mod solidar cu adjudecatarul la toate sarcinile și condițiunile vânzării.

Intr'un termen care este fixat în condițiunile speciale și care nu poate să treacă peste 6 luni, se achită prețul principal al adjudecării astfel după cum este trecut în procesul-verbal de predarea materialului dresat de către reprezentantul silvic și adjudecatar și aprobat de către șeful Conservațiunii respective.

Intr'un termen de 10 zile dela vânzare se plătește 9% din totalul sumei adjudecate pentru cheltueli de vânzare și de garanție, plus 5% din această valoare pentru constituirea și întreținerea drumurilor și a caselor forestiere etc.

Surplusul cheltuelilor și dreptul de vânzare, în caz de scadență, rămâne în sarcina Statului.

În cât privește adjudecarii produselor lemnoase din pădurile comunale și cele ale stabilimentelor publice, ei sunt obligați a plăti la perceptoratele comunale sau ale stațiilor publice :

1. Prețul principal stabilit prin procesul-verbal de predare, după ce el a fost aprobat de Conservațiunea respectivă.

2. 9% din totalul adjudecării în care intră, pe lângă preț, și 5% pentru întreținerea, repararea de drumuri etc. și impozitul pentru toate cheltuelile de vânzare și de cauțiune. Surplusul cheltuelilor și a drepturilor de vânzare în caz de scadență, rămân în sarcina comunelor sau a stabilimentelor publice.

MIȘCAREA SILVICĂ IN STRĂINĂTATE

ACTUALITĂȚI DESPRE SILVICULTURA ȘI INDUSTRIA LEMNULUI IN AUSTRIA

de ing. silv. IULIUS FROHLICH

La școala superioară de silvicultură din Viena, s'au ținut dela 3-7 Decembrie 1928, conferințe pentru silvicultori, «având de scop ca, în conformitate cu programul, să pună pe specialiști în curent cu ultimele rezultate ale cercetărilor științifice precum și cu cele mai noi metode practice din întreg domeniul silvic». Conferințele au fost ținute în special de profesorii și docenții școlii, afară de aceștia au conferit și câțiva specialiști cu practică. Întrucât eu am avut plăcerea să ascult aceste cursuri, îmi fac permisiunea să expun pe scurt, în cele ce urmează, chestiunile cari interesează în special pe colegii mei din România Mare.

1. *Silvicultura.*

Doresc să încep cu acest subiect despre care au conferit prof. dr. Tschermak și doc. dr. Schreiber. Mai întâiu de toate s'a vorbit despre semințe, în special despre recoltarea și păstrarea semințelor de molift și pin. Punctul de vedere actual al științei în chestiunea procurării semințelor forestiere este ca fiecare proprietar de pădure mai mare să se străduiască pentru a-și aduna și usca în regle proprii toate semințele necesare pentru regenerarea pădurilor sale. Numai pe această cale va fi posibil să obținem o sămânță de calitate superioară, selecționată, aclimatizată și cu un mare procent de germinație. Cu cât sămânța are o putere de germinație mai mare, cu atât ne trebuie pe ha o cantitate mai mică. Un kg de sămânță cu procentul de germinație 85%, corespunde la

1,4 kg de 75% sau la 1,7 kg de 70%. Sămânță superioară este considerată aceea care are procentul de germinație între 90–95%.

În ce privește termenul pentru adunarea semințelor, la molift putem începe la 1 Octombrie, deoarece în zilele călduroase din lunile Octombrie și Noiembrie conurile se deschid și se risipesc multe semințe. Conurile adunate trebuiesc întinse în camere uscate în straturi groase de 20 cm. Conurile de pin nu trebuiesc adunate înainte de 1 Decembrie, deoarece aceste semințe, pentru a putea fi desaripate mai ușor, e necesar să rămână pe arbori câteva nopți în ger. Uscarea semințelor se face astăzi numai în fabrici și cu ajutorul mașinilor. În fabricație are un rol important ventilația precum și faptul că semințele sunt supuse succesiv la temperaturi mai înalte și numai după o oarecare încălzire prealabilă. La uscătorile sistematice, sămânța este complet uscată și vânturată în 9–10 ore, pe când aceeași operație necesita mai înainte 4 ore.

Conurile de pin și larice, mai ales cele desfăcute pe jumătate, sunt înmuiate pentru scurt timp în apă, pe urmă sunt date iarăși la uscătorie și astfel se desfac complet.

Întrucât nu putem conta todeauna pe un an bun de sămânță, păstrarea semințelor forestiere pentru mai mulți ani devine foarte importantă. Cea mai bună metodă de păstrare, experimentată ani de-a rândul de prof. dr. Cieslar, este aceea de a păstra semințele în sticle infundate hermetic și în camere cu temperatura constantă și răcoroasă. Experiențele făcute pe această cale cu sămânța de molift, de 90% putere de germinație, au dovedit că sămânța astfel păstrată avea în al treilea an 86% capacitate germinativă, iar la 6 ani după recoltă 62%, pe câtă vreme aceeași sămânță păstrată în mod obișnuit, după 6 ani n'are decât 28% putere de germinație.

După aceasta, s'a demonstrat importanța pe care o are în silvicultură geografia esențelor forestiere. Înainte de a cultiva esențe mai prețioase, trebuiesc cercetate elementele climaterice. De asemenea s'a arătat – după dr. H. Mayr – repartizarea arborilor pe zone de vegetație, resp. de pădure, și s'a descris fiecare zonă: palmetum, lauretum, castanetum, fagetum, picetum și alpinetum. S'a făcut mult rău de ex. cultivându-se moliftul care-și are optimumul său climateric în picetum, în castanetum și în jumătatea mai caldă a fagetumului, în masive pure și de aceeași vârstă.

Moliftul în această climă, care nu-i priește, ori capătă putrezire roșie, ori cade victimă atacului de insecte.

Astăzi, unui silviculor modern, nu-i este permis să ignoreze biologia tuturor arborilor. Atât în sol, cât și în arboret, trebuie să domnească o astfel de stare de lucruri, care să satisfacă în cea mai mare măsură toate necesitățile esențelor respective. Un capitol special de studiu în cultura pădurilor îl formează astăzi îngrijirea și îmbunătățirea solului: ultima se execută astăzi cu îngrășăminte provenite din putrezirea ramurilor subțiri (vreascuri) și cultura leguminoaselor. Amendarea solului cu vreascuri se face în urma exploatărilor, lăsându-se nescoase afară din pădure toate crăcile mai subțiri și așchiile. Acestea sunt întinse uniform pe pământ, lăsându-se să putrezească. Prin acest proces chimic, care durează mai mulți ani, solul pădurei devine mai afânat și mai bogat în acid carbonic.

În ce privește regenerarea pădurilor, după concepțiile de astăzi, toate arborcelele în amestec de molift, brad și fag, în orice împrejurări, trebuiesc regenerate numai pe cale naturală, căci numai pe această cale putem ajunge la o producție forestieră susținută. Este chestie cu totul secundară dacă regenerarea se face după metoda lui Ch. Wagner prin însămânțări în bande înguste, sau după metoda lui Eberbach în ochiuri. Lucrul principal este ca solul să fie acoperit în permanență, iar nu expus influențelor dăunătoare ale intemperțiilor atmosferice.

II. *Îngrijirea pădurilor.*

La acest capitol s'a vorbit în special despre rărituri. Este de constatat că părerile specialiștilor, în privința timpului când trebuiesc începute răriturile și a modului cum trebuiesc conduse, sunt încă și astăzi împărțite. Un lucru este însă sigur: prin rărituri slabe, când sunt extrași numai arborii dominați și deperisanți, nu aducem nici un folos arborilor rămași în picioare. De aceea se aplică astăzi în vestul Europei metoda de rărituri libere a lui Heck. Prin această metodă se extrag arborii cei mai buni din clasele I și II, iar pentru apărarea solului se lasă în picioare o parte din arboretul secundar. Se extrag deci și arbori izolați din arboretul principal, mai ales dacă acești arbori sunt defectuoși și împiedică în creștere pe cei buni. S'a accentuat, mai departe, că prin rări-

turi nu se poate mări cantitatea produselor lemnoase. Din contra, cu ocazia răriturilor, obținem o cantitate mai mică de material, însă drept compensație obținem arbori mai groși și mai bine desvoltați, adică de o calitate superioară. Cu revoluțiile de 80–100 de ani, adoptate astăzi pentru pădurile de rășinoase, numai prin rărituri puternice putem obține materiale de dimensiuni mari.

În ce privește cultivarea esențelor exotice, s'a spus, că numai acele specii de arbori străini trebuiesc cultivate la noi, cu cari s'au făcut experiențe timp îndelungat. Se recomandă: *Pinus murryana*, *Pinus peuke* și *Pseudotsuga Douglasii*, esențe cari își au optimumul lor climateric în picetum și cari se mulțumesc cu o fertilitate mijlocie a solului. Cu *Pinus strobus*, cultivat în Europa, și în special în Germania, s'au făcut, în ultimii ani, experiențe rele, deoarece o ciupercă numită: *Cronartium ribicola*, i-a atacat scoarța, distrugând masive întinse. În unele locuri atacul acestei ciuperci a fost atât de puternic, încât cultivarea pinului *strobus* pentru păduri sau parcuri a devenit problematică.

III. *Exploatarea pădurilor.*

În domeniul exploatarei pădurilor se ținde astăzi la micșorarea costului, necesitat de tăierea și fasonarea arborilor, prin întrebuințarea motorilor. Ferăstraiele cu motor, întrebuințate în anii din urmă, nu s'au dovedit bune pentru regiunile muntoase, deoarece acestea trebuiau așezate prea aproape de arborele care urma a fi tăiat, ceea ce era în legătură cu multe greutăți. Astăzi există un ferăstrău cu motor numit «Ringo», care nu trebuie așezat prea aproape de arbore și este pus în funcțiune prin mișcări libere fiind ținut de 2 oameni. După plac se pot face tăeturi orizontale și verticale. Motorul are o greutate abia de 30 kg, ferăstrăul propriu zis este un lanț, care este fixat pe o șină.

Acest motor este des întrebuințat în Cehoslovacia și Jugoslavia, costă cca 50.000 lei și ar fi de dorit să fie introdus și în țara noastră.

IV. *Raționalizarea.*

În ultimele două prelegeri s'a vorbit despre străduințele de raționalizare în economia și industria forestieră. Raționalizarea urmărește scopul de a mări, îmbunătăți și a iefteni prin orice mijloace producția. Unul dintre scopurile principale ale sforțărilor

respectiv este scurtarea diferitelor faze de lucru. În special la fabricile de cherestea sunt de remarcat succese enorme. În intervalul 1914—1928 producția fabricilor de cherestea s'a dublat, pe când numărul lucrătorilor a scăzut la jumătate. Pentru a se putea menține a trebuit ca să se estenească produsele și acest lucru a fost obținut prin mecanizare. Conferențiarul ne-a arătat, în fotografii, gaterile cele mai moderne, cari debitează pe oră $14 m^3$ lemn brut de rășinoase. Locul vagonetelor, cari atât în depozitul de butuci cât și în cel de cherestea erau împinse de oameni, le-au ocupat transportoarele cari expediază automat orice material în direcția dorită. Intrebuițarea transportoarelor presupune linii drepte și cere spații dispuse în formă de terase. La o fabrică modernă de cherestea gaterile sunt așezate în etajul întâiu, unde materialul cade mecanic și se ocolește orice mișcare de prisos. La lungimea fialei gaterilor, într'o fabrică modernă nu trebuie făcută nici un fel de economie, mișcarea trebuie să fie liberă, însă trebuie evitate orice mișcări de prisos, ca împinsul și căratul materialului. Astfel într'o instalație modernă n'au ce căuta plăcile turnante, de oarece prin intrebuițarea acestora se pierde prea mult timp. Gaterile cari debitează prismele nu trebuie dispuse într'un singur rând, de oarece prin transportul materialului dintr'un loc într'altul s'ar pierde mult timp prețios. Producția fiecărei mașini în raport cu cealaltă (d. e. gater și circular) trebuie calculată cu precizie. Astăzi numai prin muncă mecanizată se poate obține o producție mare. Se va avea în vedere și acest principiu, ca fiecărui lucrător să i se răsplătească sub formă de premiu, orice muncă suplimentară.

Utilizarea rămășițelor de cherestea a ajuns astăzi, în vestul Europei, la o mare dezvoltare. Rămășițele găsesc intrebuițare în industria hârtiei, iar din rumeguș se fac brichete pentru încălzit. Fabricile de cherestea cele mai perfecționate se găsesc astăzi în Suedia, unde mecanizarea a ajuns la cel mai înalt grad al perfecțiunii.

Cele mai multe fabrici de cherestea cari se găsesc astăzi în funcțiune în Europa vestică și centrală, — între cari sunt și ale noastre din România, — nu corespund cerințelor unei fabrici moderne și după părerea conferențiarului, locul lor ar fi într'un muzeu de arheologie.

V. Dendrometrie și protecția pădurilor.

O oră a cursurilor a fost dedicată dendrometriei și mai ales

s'a vorbit despre măsurarea diametrului la arbori în picioare și doborâți. În introducere, conferențiarul a vorbit despre forma excentrică a trunchiurilor, care — orice s'ar zice — nu trebuie pusă totdeauna în socoteala vântului. Excentricitatea provine de multe ori și din cauza nerepartizării uniforme a organelor de asimilare, în special pe coastele repezi ale munților. La cubarea arborilor, pentru a putea obține adevăratul diametru, trebuie să așezăm compasul, la înălțimea pieptului, sub un unghi de 45° față de diametrul cel mai mare, iar diametrul astfel găsit îl trecem în carnet.

La arbori doborâți se pot lua ambele diametre, numai în cazul când lemnul se întoarce, ceea ce este destul de costisitor prin multa pierdere de timp. Conferențiarul a arătat desavantajele sistemului întrebuițat până în prezent, de a măsura diametrul în centimetri întregi și de a rotunji cifrele totdeauna în mod unilateral prin scădere. Prin acest sistem vânzătorul pierde totdeauna 1 — 3 cm, după grosime și excentricitatea arborelui. S'a calculat că de pe urma acestui sistem, în anul 1927 vânzătorii de lemn rotund din Germania au suferit o pagubă de 16.000.000 mărci aur. Pentru a evita acest lucru în viitor, s'au luat măsuri pentru a întocmi tabele de cubaj în cari diametrul este exprimat în centimetri întregi și jumătăți de cm.

Foarte interesantă a fost prelegerea despre protecția pădurilor. S'a schițat în linii generale lupta modernă în contra tuturor dușmanilor pădurei. Este știut că în cursul ultimului secol s'au ivit multe atacuri de insecte pustiitoare, în special în masivele pure de pin și molift din Germania. Aceste atacuri au fost cauzate mai ales de *Liparis monacha* la molift, de *Bombyx pini* și *Panolis pini-perda* la pin. Deoarece prin mijloacele obișnuite de combatere, până în prezent nu s'au obținut decât rezultate netsemnate, în Germania s'a trecut astăzi la lupta prin mijloace chimice. Se întrebunțează substanțe toxice cari au efect asupra respirației, stomacului și organelor tactile. Otrava pulverizată — un preparat cu 10 — 20% arsenic — este împrăștiată, prin dispozitive speciale, dintr'un avion, care zboară 5 — 6 m deasupra coroanei arborilor. Astfel, toate omizile cari se găsesc pe ramurile arborilor, mor în câteva ore. S'a constatat că și rășinoasele bătrâne suportă ușor toxicele tari, pe când fotoasele suferă de pe urma acestora. În special, față de larvele fluturului *Liparis monacha*, s'au obținut rezultate foarte favorabile, căci au fost distruse în proporție de 100% în câteva ore. Nu

este permis a întrebuiința soluțiunii mai puternice de 10 – 20% fiindcă atunci nu s'ar distruge numai insectele vătămătoare ci și animalele folositoare ale pădurei. În tot cazul, în Germania astăzi nu se mai teme nimenea de atacurile insectelor, pentrucă din anul 1924 orice atac a fost înăbușit în germen cu ajutorul aviației.

Metoda de a combate atacurile insectelor cu ajutorul aviației nu se poate practica în munți, deoarece neregularitatea terenului (stânci proeminente) împiedică o stropire uniformă. Mulțumită însă lui Dumnezeu, în munți n'avem a ne teme, de cât foarte rar, de atacurile insectelor. Verile răcoroase și umede, lipsa unor masive pure întinse, nu oferă insectelor vătămătoare prilej de prea mare înmulțire.

VI. *Tipurile de pădure (flora ce formează pătura vie în pădure).*

La una din aceste conferințe s'a vorbit și despre știința cea nouă a tipurilor de pădure (în limba germană: Waldtyp). Despre această știință, întemeiată de Cajander, tratează detaliat bar. de Kruedener în cartea sa «Tipurile forestiere». Prin această denumire, silvicultorul are de înțeles: o anumită comunitate de plante, care s'a format într'o stațiune oarecare, în anumite condițiuni ale solului și subsolului și care, fără intervenția omului, prezintă un caracter mai mult sau mai puțin constant. Se poate spune și mai simplu: tipurile de pădure sunt comunități de plante pentru stațiunile cu biologie identică. Noțiunea «tipuri forestiere» (determinant de pădure) a fost creată pentru a putea caracteriza o anumită fracțiune a pădurei. Pe când mai înainte clasele de fertilitate erau o noțiune restrânsă, pur forestieră, și aveau de scop a ne reda un efect cantitativ, exprimat în volum și dimensiuni, adică o caracterizare a mersului creșterii unei anumite esențe din masiv în funcțiune de vârstă, fără a cerceta mai de aproape condițiunile de creștere ale solului, în prezent tipurile forestiere au de scop să ne dea un tablou al tuturor condițiunilor de vegetație precum și al întregii biologii a arboretelor și a solului. Tipurile forestiere ne dau posibilitatea să însemnăm cu aceleași numiri, condițiunile de creștere identice. Fiecare tip forestier este caracterizat prin anumite plante de fond, după numele cărora sunt numite și tipurile respective de pădure. Astfel sunt tipurile de pădure numite: Sanicula, Oxalls, Myrtillus, Calluna și

Cladonia. Tipul *Sanicula* este cel mai bun tip forestier, pe când *Cladonia* este cel mai rău. Cu cât tipul de pădure este mai bun, cu atât mai gros este diametrul mediu și mai mare înălțimea medie a arboretului. Așa dară tipurile forestiere au fost create pentru ca prin ajutorul lor să putem face o clasificare exactă a stațiunilor în vederea cultivării pădurilor. De tipurile forestiere ne putem servi numai în pădurile în cari n'a intervenit mâna omului.

VII. *Economia alpină.*

Cursurile s'au încheiat cu o conferință despre economia alpină și anume despre pășunile din golurile munților (deasupra limitei de vegetație forestieră). La această conferință s'a putut vedea ce se poate obține printr'o economie alpină reglementată, cum este în Austria și Elveția. În prezent, în aceste două țări, pentru economiile alpine mai întinse, sunt obligatorii amenajamentele. La fiecare amenajament este alăturată o hartă exactă, pe care sunt arătate cu precizie hotarele dintre pădure și pășune. În aceste planuri de amenajament se prevede ordinea în care trebuiesc pășunate parcelele alpine. Afară de acestea, amenajamentul mai conține prescripțiuni pentru îmbunătățirea solului, arată de unde și cât material lemnos trebuie scos din pădure, ce suprafețe trebuiesc reimpădurite, cum trebuiesc întreținute drumurile, etc. În privința zonei alpine, s'a enunțat — în principiu — părerea de a separa pădurea de pășune și unele amenajamente sunt întocmite pe această bază. Chestiunea aceasta prezintă o deosebită importanță pentru România, mai ales acum când s'a hotărât înființarea a sute de mii de ha pășune din păduri. Pe baza experiențelor reale, făcute în Alpi cu pășunile din păduri, ne putem aștepta ca în vre-o câțiva ani să nu mai avem pe aceste suprafețe nici pădure nici pășune.

Firește că acolo întreaga economie alpină este reglementată prin legi speciale, ale căror dispozițiuni adeseori merg foarte departe. Așa de ex. proprietarul unei pășuni alpine poate fi constrâns să facă anumite lucrări de îmbunătățire, dacă acestea ar fi cerute de interesul general. De asemenea și întreținerea acestor lucrări este obligatorie și ordonată de lege. Dacă proprietarul vreunei pășuni alpine n'are pădure proprie, proprietarul celei mai apropiate păduri este obligat a-i vinde *contra cost* tot materialul lemnos, care-i trebuie pentru foc și pentru construcții. Prin urmare vedem,

că în Elveția și Austria Statul a manifestat un interes deosebit față de chestiunea pășunilor alpine.

Ce ar fi dacă și în țara noastră s'ar arăta vre-un interes oarecare față de această chestiune, de o apreciabilă importanță economică, și dacă aceste chestiuni ar fi legiferate? Binele și fericirea locuitorilor din munți depinde în mare parte de modul cum va fi soluționată chestiunea pășunilor alpine.

În cele de mai sus mi-am dat silința să expun — din ceea ce mi s'a oferit cu prisosință — unele chestiuni care după părerea mea ar fi mai importante. Dat fiind spațiul restrâns, care mi-a fost pus la dispoziție în această revistă, am fost silit să expun unele chestiuni pe scurt. Totuși cred că cititorul va recunoaște, că la școala superioară de silvicultură din Viena mi s'au oferit într'un scurt timp, multe lucruri interesante.

Actualités sur la sylviculture et l'industrie du bois en Autriche

On expose, en résumé, les sujets traités dans les leçons de perfection tenues à Vienne le 3-7 Décembre 1928 pour les sylviculteurs autrichiens.

COMERȚUL LEMNULUI

COMERȚUL DE CHEREȘTEA CU ITALIA

de I. DUMITRESCU

Ing șef silvic

Comerțul de chereștea cu Italia, se face mai ales în regiunea Siciliei și a Neapolului.

Sicilia cumpără din România, circa 2000 de vagoane anual.

Porturile sale pentru importul chereștelei, sunt : Palermo, Catania Licata, Siracuză. etc.

Firme mai principale de import de chereștea dela noi sunt : Firma Sganaplecco și Sicula Legnami la Catania, Firma Fratelli Liotta la Palermo, Licata, etc.

Sicilia cumpără chereștea de calitate bună, asortiment grecesc, cu adăogirea că se admite și un procent însemnat de brad, dacă acesta e de bună calitate.

Asortimentul de dimensiuni este următorul :

Lungime	4 m.
Grosime	5 - 10% 12 mm.
»	35% 18 »
»	40% 24 »
Grosime	15 - 20% 38,48 și 58 mm.
Lățime	19 - 30 cm cu circa 5% de 12 - 17 mm.

Pentru asemenea marfă, se poate obține circa 62 shillingi englezi fob Galați.

Moralli și semi-moralli se caută separat în același lungime și în secțiunea : 43/86, 86/86, 78/78, 38/76, 53/106 și ceva 33/66.

Prețul ce se poate obține pe moralli e de 52 - 53 shillingi fob Galați.

Sicilia mai cumpără cherestea de clasa V, adică sare dela o extremitate la alta, — dela o calitate foarte bună la una foarte slabă. Se poate spune că e singura regiune care importă clasa V-a.

Sortimentul de dimensiuni ce se cere este de 4 m lungime, 12—30 cm lățime, 22, 18 și 24 mm grosime. Prețul ce se poate obține este de circa 35 shillingi englezi fob.

Regiunea Neapoli, cumpără circa 1500 vagoane anual.

Calitativ, această regiune cere circa 50% cherestea tombantă (clasa I, II și III cu cel puțin jumătate clasa I și II-a asortiment calitativ, similar celui din Grecia).

Restul de 50% se cere în asortiment de Alexandria, clasa IV-a, scânduri scurte de 1—3½ m de 12, 18 și 24 mm pentru lăzi de portocale.

Moralli se cer în dimensiuni de Alexandria în partizi separate.

Asortimentul de dimensiuni la cherestea tombantă, din prima categorie, este :

		Lungime 4 m.	
Grosime :	12%	12 m/m	} lățime 19—30 cm
	25%	18 m/m	
	28—33%	24 m/m	
	5%	12 m/m	} lățime 10—17 cm
	2%	18 m/m	
	3%	24 m/m	
	20—25%	28—58 m/m astfel :	

15% 28 m/m, 5% 32 m/m, 25% 38 m/m, 5% 48 m/m, 5% de 58 m/m sau raportat de ex. la procentul general de 20% revine 3% 28 m/m, 1% 32 m/m, 5% 38 m/m, 10% 48 m/m și 1% 58 m/m.

Lățimea dulapilor (28—58 m/m) este numai de 19—30 cm.

Esența: brad și molid. Se preferă bradul.

La cherestea tombantă în asortimentul calitativ de Alexandria, se preferă molidul.

Cherestea de clasa IV se ia în grosimile arătate mai sus.

Această cherestea se ia adesea, sub numele de «asortiment de cofraje».

Scurtătura pentru lăzi trebuie să se livreze din calitate specială acestei întrebunțări : adică să nu aibă noduri căzătoare și să nu aibă crăpături transversale pe muchea scândurei.

Prețuri ce se obțin pentru asortimentul tombant de Neapoli este de circa 58 shilingi englezi fob Galați, iar pentru cel de Alexandria, circa 53 shilingi fob Galați.

Firme principale în Neapoli: se pot cita :

Fratelli Alfano, Mario dal Primo, Fratelli Lizzio, Carlo Ferrarello & Figli, etc., etc.

Alte porturi consumatoare de asemenea cherestea din Italia sunt Milazzo în apropiere de Neapoli, Catanigetta, Brindisi, etc.

Concurența noastră cea mai mare pe această piață este tot Jugoslavia, în special pentru regiunea Neapoli.

În anul curent a fost la Galați o afluență specială de cereri pentru Italia. Unele cercuri afirmă că această afluență s'ar datoră stărei de nesiguranță ce a creștat la început, noul regim stabilit în regatul vecin.

Le commerce du bois de charpente en Italie

L'auteur donne des détails sur les assortiments, la qualité et le prix du bois de charpente que la Roumanie exporte en Italie.

C R O N I C A

Liga Agrară. — D-l Garoflid, fost ministru al Agriculturii și Domeniilor, a ridicat steagul intereselor agrare

Socotela este foarte simplă: o ligă agrară, sprijinită pe idela apărării intereselor profesionale, trebuie să îmbrățișeze—cel puțin teoretic—întreaga masă a plugarilor. Și pentru că plugăria în țara românească cuprinde 80% din populație, în această proporție ar trebui să fie reprezentată în Parlament, nu ca până acum, numai cu 11—13% față de 50% avocați.

Liga nu face politică, dar... va susține în alegeri pe pretenții agriculturii, aderenți ai unui program de revendicări și năzuinți comune.

Pe când vorbea așa d-l Garoflid, mă întrebam: cum s'a impus d-asa în viața politică a țării românești? Și găseam explicația în faptul, că a intrat în curentul marilor prefaceri de după război, iar prin muncă încordată a biruit.

Acum, știușind, că curentul vremii răscolește până la fund nevoile agrare, s'a pus iară în serviciul lor, a îmbrăcat haina de șleac maron, a făcut apel la cei ce au nădejdi în el și a găsit destul cu cari să umple sala Dacia în ziua de 10 Martie a. c., ca să constituie Liga Agrară.

Sunt așa de multe și așa de variate ramurile de cultură legate de pământ, că e greu numai să le enumeri pe toate, dar să le aprofundezi sau să le cuprinzi cu mintea misterele fiecareia!

Se știe doar, că toate intră în Ministerul Agriculturii și Domeniilor, iar când este cazul să se pomenească de ele, se spune: agricultură cu... anexele ei. — (?)!

Și printre aceste anexe, este socotită și silvicultura.

Nu este nici o mirare, că apărătorii dărzi ai diverselor specialități agrare să caute—chiar acolo unde trebuie să existe condiții de armonioasă dezvoltare a tuturor factorilor de economie națională—să și extindă domeniul activității respective, în dauna altora.

În țara «eminamente agricolă», în care se organizează «ofensiva agricolă», pe vremea «votului universal», cu slabă reprezentanță silvică, față de cea agricolă, «anexa» silvicultură este tratată cu atâta vitregie, că Liga Agrară nu a onorat-o cu nici unul din cele 25 puncte și 12 aliniate ale programului.

Aceasta se întâmplă cu ocazia constituirii unei asociații agrare, interesate în cel mai înalt grad, să cuprindă în cercul activității sale, toate.. anexele.

D-l Garoflid este însă consequent. D-asa când avea în mână situația și a pădurilor, a spus: «în foloasele imateriale ale pădurilor (adică tocmai acelea»

«despre cari noi susținem că fac indisolubilă legătura între agricultură și silvicultură» nu cred, iar despre cele materiale, nu m'am putut ocupa încă».

Am adăugat aceasta, pentruca să știm mai dinainte, pe cât să comptăm în Liga, în care este de-a conducător și animator.

Dacă acesta ar fi primul caz de desconsiderare a pădurilor, n'am avea nici un drept să ne alarmăm.

Când însă vine curând după expropierea de păduri pentru improprietărire și constituire de izlazuri după repetate aprobări de defrișeri de păduri pentru transformare în alte feluri de culturi, după constituirea Camerilor agricole, în cari despre păduri se vorbește numai la capitolul producător de venituri și când se dovedește, că ramurile de activitate agrară sunt prea vaste ca să mai poată cuprinde în ele și silvicultura, nu este cazul să ne gândim a nu mai aștepta mântuirea dela alții, ci s'o organizăm din lăuntrul nostru?

Intensificarea producției solului și apelor țării. Pe lângă ministerul de agricultură și domenii, s'a înființat un consiliu de îndrumare și intensificare a producției solului și apelor țării, cu caracter de organ tehnic și consultativ.

El are de scop:

1. Să contribuie la stimularea și coordonarea activității diferitelor servicii din minister, cum și a tuturor instituțiilor publice sau organizațiilor profesionale legate de agricultură cu ramurile ei, propunând mijloacele necesare pentru a facilita atingerea acestui scop.

2. Să studieze și propună măsurile necesare pentru exploatarea și punerea în valoare intensivă a solului și apelor țării.

3. Să alcătuiască prin serviciile ministerului, inventarul enumerat complet al averii statului.

4. Să propună mijloace pentru o eficace supraveghere și controlul activității diverselor exploatațiuni și instituțiuni pendinte de acest minister și

5. să-și dea avizul în orice chestiuni cerute de ministru.

Acest consiliu se compune din 17 șefi de instituțiuni—printre cari și administratorul Casei Pădurilor—și 6—10 specialiști în chestiuni privitoare la agricultură și ramurile de producție ale solului și apelor țării.

Președinte al consiliului este ministrul Agriculturii și Domeniilor, care convoacă consiliul ori când crede necesar.

E drept să recunoaștem, că activitatea fărâmișită a diverselor servicii, ce se ocupă cu apele, trebuie înmănușiată.

Acum sunt împărțite la Ministerul Lucrărilor Publice, Ministerul de Războiu, C. E. D., iar în Ministerul Agriculturii și Domenii: la Casa Pădurilor, Direcția Îmbunătășirii Fonciare, Serviciul Hidrologic și Direcția Pescăriilor.

Deocamdată o lege și o administrație nouă, va aduna la o altă serviciile referitoare la apele și terenurile din regiunea inundabilă.

De aci, până a se creia administrația generală (indiferent cum i-o zice), care să le strângă pe toate la un loc, susț pași numărați.

Organizarea Direcțiunii generale de ape și păduri din Franța. —

Desigur ar putea constitui un sprijin puternic pentru îndrumarea organizării administrației silvice românești — căreia credem că-i va veni rândul pe curând — cunoașterea modului cum este organizată Direcțiunea generală de ape și păduri din Franța.

În vedere, că legile, ce tind să normalizeze cursurile de apă, pentru o cât mai largă folosire a lor, trebuie să cuprindă și dispozițiuni, cari să se întindă asupra întreg bazinului râurilor, fatal se sting de păduri.

Și cum în țara noastră nu ne găsim cu apele într-un stadiu de posibilă folosire, fără prealabile lucrări, ci din contră într-o stare de accentuat dezechilibru, care în cea mai mare parte se corectează prin lucrări silvice, înfrățirea apelor cu pădurile, apare clară și evidentă.

Franța, este una din țările, care și-a făcut o strălucită reputație din corectarea cursurilor și folosirea apelor, pentru că de mai bine de 100 ani are o lege și un serviciu al apelor și pădurilor.

Din acest punct de vedere, știeți, că ne bucură apariția în No. 2 (Februarie 1929) al revistei «Economia Națională» a articolului d-lui Dr. G. P. Antonescu intitulat: «Organizarea Direcțiunii generale de ape și păduri din Franța» trimis de d-ssa direct dela Paris, într-o corespondență din 8 Maiu 1928.

D-l Antonescu caută să ajungă un explorator al științei și administrației silvice.

De pe unde umblă, ne aduce câte o dovadă de trecerea sa prin serviciile pe cari le vizitează.

Articolul însă referitor la organizarea Direcției generale de ape și păduri din Franța, constituie o excepție și printr-un accident de consultare al anuarului francez — căci după el este reprodus — în loc să facă un serviciu cauzei, din potrivă o deservește.

Direcția de ape și păduri din Franța cuprinde cele 2 servicii mari corespunzătoare la: I) păduri, și II) ape și geniu rural.

D-l Antonescu, reproduce din anuar numai prima parte, referitoare la păduri și prin omisiunea esențială a celei de a II-a părți, privitoare la ape, care se găsește mai la coada anuarului, lasă pe cetitor nedumerit de ce i-o fi zicând Direcției generale din Franța: ape și păduri.

Cetitorii revistei noastre, sperăm, că se vor lămurii sumar asupra întregii organizări a Direcției generale de ape și păduri din Franța, din expunerea schematică ce o facem asupra serviciului central și exterior.

Pentru cetitorii însă al răspânditei reviste «Economia Națională», față de cari apariția scindată a articolului d-lui Antonescu, poate avea consecințe, cari să atingă interese, peste cari nici noi, nici d-l Antonescu nu poate trece cu tăcerea, îl rugăm să completeze articolul, cu o continuare a celei de a II-a părți, privitoare la ape.

Direcția Generală de Ape și Păduri din Franța.

C E N T R A L	I. PĂDURI	Biouroul Personalului	Secția I. Organizare și personal » II. Învățământ silvic. Pensii. Lucrări diverse.
		Biourou I.	Secția I. Contencios și legislație. » II. Material și poliția vânătorului. » III. Peștele și piscicultura.
		Biourou II.	Secția I. Amenajamente, exploatarea în com- tul Statului. » II. Regim silvic, gospod. buget și comptabilitate.
		Biourou III.	Secția I. Impăduriri, corecțiuni și ameliorări pastorale » II. Lucrări în pădurile Statului. Con- strucțiuni. Dune. Defrișeri. Turism.
	Serviciul reținerii pădurilor în regiunile liberate.		
	II. APE și GENIU RURAL	Biourou I.	A. Întreținerea și conservarea cursurilor de apa nedomeniale. Protecția împotriva ape- lor vătămate. B. Lucrări comunale de alimentare cu apă potabilă.
		Biourou II.	A. Amenajarea agricolă a cursurilor cu apă nedomeniale. Canale de irigație. Perso- nal de hidraulică agricolă. Comptabilitate. B. Forțe hidraulice.
		Biourou III.	A. Personal. Învățământ. B. Ameliorațiunile fonciare și agricole.
		Biourou IV.	A. Electricizarea satelor.
	Serviciul tehnic de ape și geniu rural		Secția I. Hidraulică agricolă. » II. Distribuția apei potabile. » III. Geniu rural
EXTERIOR	I. PĂDURI	35 Conservațiuni	Inspecțiuni. — } Circumscripții. — } ocoale, brigazi, canteane Grupe. — }
	II. APE Geniu Rural	I. Hidraulică	I. Serviciul amenajării agricole a apelor — pe regiuni — . II Serviciul forțelor hidraulice — pe regiuni — .
		II. Geniu rural.	Inspecție generală. Circumscripții.

Consiliul superior al administrației întreprinderilor și avuțiilor publice. — Prin «Legea pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice» la art. 3, se înființează un consiliu superior al administrației întreprinderilor și avuțiilor publice compus din :

1. Un membru al Comitetului executiv al Băncii Naționale, desemnat de Consiliul său de administrație.

2. Un delegat al asociațiunii băncilor, desemnat de Consiliul de Miniștri, după o listă de prezentare de 3, fixată de Consiliul de administrație al acelei societăți.

3. Un delegat al Ununii Camerilor de comerț și Industrie.

4. Un delegat al Ununii Camerilor de agricultură.

5. Directorul general al Centralei Cooperativelor.

6. Administratorul Caselor Pădurilor.

7. Administratorul Pescăriilor Statului.

8. Un delegat al Ministerului de Finanțe.

9. Un delegat al Consiliului Superior al Muncii.

10. Președintele Uniunii orașelor.

11. Patru specialiști în chestiunile economice și financiare, doi juristi consulți.

12. Șase ingineri din următoarele specialități: mine, electricitate, construcții civile, hidraulică, mecanică și silvicultură, numiți de Consiliul de Miniștri.

În vedere că pentru numirea inginerilor de diverse specialități, trebuia să ia avizul corpurilor profesionale, constituite pe baza de lege, consiliul de administrație al Societății «Progresul Silvic», a desemnat pe d-nii: M. Drăcea, C. P. Georgescu și V. Stînghe, din cari Consiliul de Miniștri a numit pe dl M. Drăcea.

Noi vom urmări cu viu interes activitatea celor 2 reprezentanți ai intereselor silvice, pentru ca să le putem mulțumi la vreme, după merit.

Dacă se va putea inaugura de acum înainte, lucrarea — care până acum n'a existat — putem nădăjdui, că dela sforțări îndoit se vor obține — în ce privește organizarea și administrația pe baze comerciale a pădurilor — rezultate satisfăcătoare.

* * *

O interesantă polemică în chestia pădurilor din țara Moșilor. — Dela 14 Martie până la 11 Aprilie 1929, un loc de cinste depe prima pagină a ziarului «Cuvântul» a fost ocupat — cu întreruperi — de lămurirea problemei Moșilor.

La articolele «Munții Apusenii» semnate de ing. A. Lazurlanu, răspunde cu «Moșii și pădurile», ing. I. Zeicu.

Ambii autori, ingineri silvici cu origine comună — transilvăneni —, cu instrucție comună — absolvenți ai Școlii superioare silvice Chemnitz, cu tendințe și soluționare comună — soluționarea cât mai grabnică și cât mai inteligentă, a problemei moșilor, — ne-au adus contribuții prețioase într-o chestie, spre care, — pentru a nu se înșelă, — s'a îndreptat atenția tuturor guvernelor dela război încoace.

Pornind dela constatări identice: bogăția munților Apuseni—aur și păduri—nu mai poate satisface nici cele mai imperioase nevoi de traiu ale populației locale, autorii se diferențiază la stabilirea cauzelor și a măsurilor de îndreptare.

Era și natural.

D-l ing. A. Lazurianu, un bătrân pensionar, erudit, doctrinar, apologist al vremurilor mai de mult trecute, după ce face în mod lămurit expunerea situației generale din țara moșilor, atribuie rezultatele dezastruoase lipsei de sollicitudine pentru acest ținut, de către guvernele trecute și se așteaptă dela cel prezent — al cărui partizan se vede că este —, la măsuri energice de ameliorare.

Celalt, — d-l I. Zeicu — în serviciul activ, și conducător al trebilor pădurărești din țara moșilor de după războiu, deci posesor al unui bogat material de realități trăite, prinzând defectele concepției A. Lazurianu, — lipsita pe alocuri de precizuni, — stabilește raporturi de mai riguroasă dependență între cauză și efect.

Asemenea contribuții, la o chestiune în care, până acum, numai nepriceputii și interesații își spusese cuvântul, negreșit că putea să onoreze și revista noastră, dar au făcut mai util serviciu cauzei, lămurind opinia publică și sugerând măsuri serioase, asemenea unor părgălii, cari susțin și consolidează nația.

Din amândouă expunerile s'ar putea desprinde un tot unitar.

O analiză mai accentuată a diferitelor fenomene biologice, duce nu numai la explicarea modului lor de producere, ci și la descoperirea cauzelor.

Fenomenele evoluționiste — printre cari și situația moșilor — sunt cu manifestări identice, în tot locul și în toate timpurile unde sunt condiții identice.

Unde pădurea crește și se dezvoltă mai încet decât acționează omul la distrugerea ei prin mijloace, din ce în ce mai multe și mai istețe, fatal se ajunge la o situație deficitară.

În munții Apuseni, cu toată lipsa mijloacelor de transport, într'o regiune excepțional de accidentată, pădurea a fost sistematic tăiată de populațiunea mereu în creștere, întrucât a fost avizată numai la exploatare de păduri și industrializare de lemn. Se explică dar, de ce Moșii, atât în exploatare cât și în industrializare s'au specializat până la perfecțiune, adoptând mijloace ingenioase, după nevoi și posibilități.

Când *bradul* s'a îndepărtat de vale și debitul micșorat al apelor n'a mai putut acționa un mare număr de ferestre, au plutt material mărunț spre fabrici de celuloză și apoi s'au fixat la industrializarea pe loc a lemnului.

Dela ceace constituia singurul lor mijloc de traiu, moșii n'au putut fi implicați prin oricât de asupritoare măsuri administrative.

Fagul a luat drumul topitorilor imperiale, și cel puțin pe urma tăierilor n'a mai rămas pădure, ci s'a transformat în pășune.

Acum, lipsa de lemn dintr'o regiune devastată nu mai poate constitui exclusivă ocupațiune a populației, coastele desgolite aduc mai multă ruină, decât posibilități de creștere a vitelor, iar extragerea materialelor nobile încetată, din lipsa de lemn pentru topitorii.

Ceeace nu s'a făcut dela început — armonizarea forțelor de producțiune ale regiunii — cată să se facă acum și se înțelege cu mult mai greu.

Către exploatarea numai a ce poate să dea pădurea și utilizarea cât mai rațională a produselor (reșinoasele la industrializare și fagul la toptorii) se îndreaptă gândul cunoscătorilor de situație — autorii articolelor mai sus pomenite.

Iar parte din populația, ce nu-și mai găsește aci posibilitate de traiu, să se colonizeze.

Alte măsuri: școli profesionale, legături de căi ferate cu centrele importante apropiate, etc. întregesc un program de ansamblu, care să redea viață unei regiuni muribunde și să facă din ea un centru de productivitate specială.

P. J.

• •

Din sihăstria lui dela Piatra Neamț, bătrânul nostru pensionar, d-l Ing. Insp. general silvic D. C. I. a. I. n. ne trimite un apel trimis și d-lui Prim-Ministru I. Maniu și d-lui N. Iorga. Rectorul universității din București, pe care îl publicăm cu plăcere și cu nădejdea, că sămânța svârșită de așă convingși propovădători ai «Sădirii pomilor» va cădea și se va prinde în terenuri cât mai fertile.

Serbarea sădirii pomilor. — Comuniștii și socialiștii vor să sărbătorească ziua de 1 Mai, desfășurând flamura roșie a destrăbălării sovietice în anul când se împlinesc 70 de ani dela unirea dela 1859 și 10 ani dela unirea tuturor românilor.

Unirea dela 1859 s'a făcut de tinerimea română, care la 1848 la Paris a arborat întâia oară drapelul tricolor, simbolul Unirii Moldovei cu Muntenia.

Unirea dela 1918 este cea mai mare parte rezultatul pregătirii sufletești al tinerimii universitare, care la 1880 a pus bazele celui dintâiu congres la Focșani.

Sub tricolorul nostru la Grivița, Plevna, Prahova, Smârdan, Mărășești, Mărășii, Mănăstirea Cașin, Cireșoara, Oituz au luptat și au căzut câteva sute de mii de Români, care ne-au adus Nearzărnarea, o mândră coroană de oțel și întregirea Neamului.

Pentru nimic în lume acest mândru tricolor nu-l vom înlocui cu flamura roșie a destrăbălării sovietice.

El ne este scump, pentrucă pe el s'a jesut viașul înaintașilor noștri și fiindcă pe el este scris — Unire — taina vieții Neamului Românesc.

La serbarea socialiștilor, comuniștilor, cari voesc desființarea scumpei noastre Patrii, să răspundem cu serbarea sădirii arborilor, care trebuie să se facă anul acesta cu o deosebită pompă în cele mai apropiate sărbători.

Studenții universităților, școalelor speciale, elevii școalelor publice din toate comunele urbane și rurale să meargă împreună, având în frunte steagul tricolor și să planteze arbori.

Studenții și elevii școalelor publice să poarte pe umerii lor unelte de război și să dea bunul exemplu, că cultura superioară nu disprețuește, ci prețuește munca pământului, care ne hrănește.

La serbarea sădirii pomilor, să la parte și armata Țării, ca un simbol, că în timp de pace Românii muncesc pământul, cruță și refac pădurile devastate.

Românii nu trebuie să uite, că falnicii codrii ai Țării în veacurile trecute au fost aliații naturali ai marilor Voevozi ai Neamului.

Fiindcă în țările înaintate în civilizație, serbarea sădirii pomilor se face de tot poporul, având în frunte pe Șeful Statului, — un bătrân păzitor al codrilor, care de la 1880 a luptat pentru întregirea Neamului, pentru înălțarea culturală și economică a Țării vă roagă să faceți cuvenitul demers pe lângă D-nii Miniștrii de Instrucție Publică, Domenii și Război, pentru ca serbarea sădirii pomilor să se facă anul acesta de studenții și elevii școalelor împreună cu armata.

Prin serbarea sădirii pomilor, generația de mâine va da pilda, că pătura cultă a acestei Țări știe să aprecieze foloasele ce izvorăsc din munca pământului.

Daniel Ciain

Inginer inspector g-1 silvic
Piatra-Neamț

RECENZII

B. Lavergue. *Les régies coopératives.* (Ed. F. Alcau, Paris, 1928).

Am știut să scriu câteva rânduri asupra valoroasei lucrări a profesorului dela facultatea de drept din Lille și să recomand colegilor, pe care i-ar ispiti programul adunării generale a «Progresului silvic» din 1929.

Pornită la 1844, din acea admirabilă societate a «echitabililor pionieri» din Rochdale (Anglia), mișcarea cooperativă este într'un remarcabil progres (în alte țări, nu la noi), cu toate diatribele înverșunate, pe care i le adresa în 1890 Leroy-Beaulieu, fără însă, să fi putut ajunge la «republica cooperativă» preconizată de vizionarul Gide.

Exemplul englez nu satisfăcea, însă, nevoi complexe și trebuia găsită formula de gestiune, care să unească avantajele sociale ale întreprinderii de stat, cu valoarea comercială și tehnică a întreprinderii private, formula, care se impune în urma falimentului dat de experiența întreprinderilor conduse de puterile publice.

Spontan, ca orice idee, ce naște dintr'un simț, formula a fost găsită la 1860 de un ministru belgian, prin creierea Creditului comunal al Belgiei, credit, care constituie prima regie cooperativă din lume, admirabilă formula de tranziție între ordinul capitalist și încercarea în socialism de stat sau socialism municipal, făcându-se astfel dovada, că

socializarea se poate face și, fără etarizare.

D-l Lavergue studiază organizația primelor exemplare de regie cooperativă belgiene: Creditul comunal al Belgiei, care numără astăzi, pentru acționarii lui 2484 comune, din cele 2636 câte are statul belgian, societatea națională de căi ferate vicinale, care a făcut ca Belgia să aibă cea mai deasă rețea de căi ferate din lume, societatea națională de distribuția apei, care alimentează cu apă potabilă toate satele și orașele și în fine societatea națională de case și locuințe estive, care numai în 1923 a clădit 18.409 imobile, conținând 21.892 locuințe.

Din studiul acestor instituțiuni, autorul reliefează caracteristicile regiei cooperative și care sunt :

1. Regia cooperativă își datorează creația unei decizii a puterilor publice (stat, județ, comună).
2. Independența, aproape desăvârșită, a regiei cooperative, față de puterile publice, acționarii ei. (O caracteristică neconvenabilă politicianilor noștri!)
3. Acționarii regiei cooperative sunt consumatorii direcți sau indirecti ai produselor ei.
4. Principiul porții deschise.
5. Principiul vărsământului la fondul de rezervă.

Și afărșind capitolul acestor instituții

belgiene, autorul încheie cu următoarele rânduri:

«Astfel Belgii, prin înțelepciune și bun simț instinctiv, au ajuns să asocieze puterea financiară și capacitatea de control, foarte de preț, a statului și puterilor publice, cu activitatea și inițiativa, adese remarcabilă, a particularilor desinteresati, reprezentanții intereselor consumatorilor.

Adaog, că d-l Lavergue studiază și câteva instituții similare celor belgiene, create în Franța și ale căror rezultate sunt asemănătoare modelelor.

Fiindcă la noi s'a redeschis chestiunea comercializării, (alte măști, aceiași gamă) cei pe care-i interesează mecanismul regilor cooperative, pot găsi, în lucrarea d-lui Lavergue, detalii prețioase.

Modestul recenzent al lucrării menționate, regretă, că nu poate încheia aceste rânduri, cu aceleași cuvinte entuziaste pentru bunele noastre instituții, pe care diletanșismul politic le duce la faliment.

Și regretul este dublat de acela al imposibilității materiale de a transcrie formula magică, prin care legile noastre să se lase de prostul gust de a rămâne literă moartă și mai ales, acea formulă, după care s'ar putea găsi oamenii, de care avem mare nevoie: «corecți în viața privată și desinteresați în viața politică».

Al. Ștefanopol

Station de Recherches Forestières de l'État danais.

(Statens forstlige Forsøgsvoesen).

Compte rendu sur travaux 1901—1926.

Édité par la commission d'expériences.
Copenhague 1927.

O lucrare tipărită cu multă îngrijire, într-o ediție de lux, de 14 pagini text format mare și 66 fotografii 4 planuri, conține ceea ce însuși titlul anunță darea de

seamă asupra lucrărilor stațiunii de cercetări forestiere a statului danez dela 1901—1926.

Față cu țara noastră, cari nici în 1929, nu s'a putut convinge de necesitatea unei stațiuni de cercetări forestiere, activitatea Danemarcel, în această direcție, este în adevăr, pentru noi, surprinzătoare.

Încă din 1793, contele C. D. F. de Reventlow, creatorul silviculturii daneze, a început cercetările științifice asupra creșterii arborilor, dând la iveală în 1801 și 1816, lucrări de valoare, însoțite de table de producție relative la stejar și fag.

Aceste cercetări, fură continuate apoi de forestierul C. V. Opperman, care stabili pieșe de experiențe permanente, pentru culegerea datelor.

În 1870, guvernul începu a se interesa de aceste lucrări însărcinând pe amenajistul Lütken cu conducerea lor, iar în 1882, înființă o secțiune specială pe lângă serviciul de amenajeri.

În 1901 ia ființă «Stațiunea de cercetări forestiere a Statului danez» având sediul la început în Copenhaga, iar dela 1919, fu mutată în clădirile noi, construite la Møllevangen, afectându-i-se pentru cercetări, o parte din pădurea Dyrehaven și un teren de pepinieră, în afara de pepiniera de 5,50 ha înființată în 1911 la Egelund.

Stațiunea e condusă de un director (experimentator șef) și o comisie onorifică compusă din: 2 reprezentanți ai exploatațiunii pădurilor statului, 2 ai pădurilor particulare, și unul din partea învățământului silvic. Din 1921 s'a acordat un post de colaborator științific pentru studiul solului forestier și botanicii forestiere.

Creditul acordat stațiunii a fost în anul 1902—1903 de 8.300 coroane daneze, 1908—1909 se mărește la 11.300

coroane, iar în 1926—1927 se ridică la 69.169 cor. (196.144 fr. aur sau circa 3.070.000 lei de ai noștri).

Activitatea acestei stațiuni până în prezent e demnă de remărcat:

3500 pagini de publicație din 1905—1926, în afară de o mare cantitate de material, ce nu a putut fi încă editat.

Încercări întinse și variate, făcute în cele două pepiniere de experimentație cu diferite rase de specii forestiere, culegându-se date prețioase cu privire la modul lor de dezvoltare și a transmisiei caracterelor hereditare prin sămânță.

120 piețe de experiență permanente datând de 50—100 ani din care: 21 pentru stejar, 27 pentru fag; 10 pentru frasin, 13 pentru molid, 6 pentru pin silvestru, 2 pentru brad, 5 pentru larice, 7 pentru abies duglasii, 8 pentru picea sitkensis, 21 pentru alte diverse specii.

69 din aceste piețe sunt situate în pădurile statului, iar 51 în cele particulare. În lutlanda sunt 27 piețe, în insule 74, iar 19 în plantațiile din lande și dune.

Culegerea datelor din aceste piețe, nu s-ar putea face fără concursul onorific al agenților silvici de toate gradele.

Tot în activitatea stațiunii intră: Stabilirea a 50 de arborete de experiență în

diferite părți ale țării. În scopul de a se compara speciile și rasele, ce ocupă aceeași stațiune, precum și aceeași specie sau rasă pe stațiuni diferite, încercări în arborete bătrâne de foioase și rășinoase cu scopul de a găsi procedeele de regenerare cele mai puțin costisitoare și cele mai naturale, studii asupra solurilor forestiere, în care scop stațiunea dispune de un laborator special amenajat, încercări pentru îngrășarea artificială a solului landelor, care în timpul din urmă s'au împădurit cu stejar.

Numeroase și variate probleme preocupă această stațiune, ce-și încheie darea de seamă făcând un apel la toate stațiunile altor țări, de a strânge relațiunile între ele, în vederea adoptării unui mod comun, de a lucra, în vederea schimbului de publicațiuni și pentru crearea unei bibliografii internaționale.

Numai că, deocamdată România, prin glasul stațiunii ei de experimentație forestieră, nu prea poate să răspundă.

Cea daneză însă, are 81 publicațiuni deja tipărite din 1905—1926, reunite în 9 volume, ce se pot procura pe prețul de 5 coroane fiecare volum dela: Station de Recherches a Møllevangen.

Springforbl, Danemark.

Vasile Petrescu

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORETS.

No. 2, Février 1929.

I. Voyage d'études en Tchécoslovaquie.

În Nr. 12, din Decembrie 1928, al «Revistei Pădurilor», recenzând Nr. 7, din Septembrie 1928, al «Buletinului Societății Forestiere din Franche-Comté», pomeneam despre darea de seamă publicată în acest număr, pe 40 de pagini, asupra excursiei făcută de societate în Cehoslovacia, în lunaie 1928.

Arătăm atunci, cum a luat naștere ideea excursiei, cum s'a organizat, cum s'a desfășurat, cu impresii mai mult asupra locurilor și oamenilor și cu mai puține studii adâncite și amănunțite asupra pădurelor și culturii lor.

Revue des Eaux et Forêts la rândul-i, se simte obligată să se ocupe de această excursie și în Nr. 1, din Ianuarie a. c., începe publicarea articolului «*Voyage d'études en Tchécoslovaquie*».

Colegul nostru del M. G. s'a ocupat în Nr. 3 al «Revistei Pădurilor» din anul acesta, cu prima parte a acestui articol.

Însănd la o parte banchetele, discursurile, călătoriile cu trasuri «Victoria» entuziasmul și înălțarea sufletească în locurile istorice (Austerlitz), autorul articolului din *Revue des eaux...* privește numai Cehoslovacia forestieră, o studiază și o apreciază, fără a mai fi

influențat de banchete pantagruelice, de discursuri ciceronice și de legăturile politice, așa de puternice dintre Franța și Cehoslovacia.

După Finlanda, Suedia și Austria, Cehoslovacia e țara cu cel mai mare procent păduros 33°/₁₀, predomină rașinoasele, tratate în codru regulat, cu revoluții în jurul lui 90 de ani, producția la ha 3,4 m³, nu se dă prea mare extensivitate industriei de cherestea, suprafața de administrat a ocoalelor silvice este în mediu 4550 ha, inginerii silvici au și administrarea vânătorului, a lacurilor și bălșilor, a parcurilor, etc., din raza pădurilor, etc., etc.

În urmă autorul se ocupă de vastul domeniu forestier al principelui de Schwartzenberg, din Boemia, cu o suprafață de peste 10-000 ha.

Principalele esențe, cari populează acest domeniu, sunt: molidul în foarte mare majoritate, apoi deși mai puțin răspândit, totuși cu mult mai important decât celelalte esențe este pinul silvestru, vin apoi fagul și bradul cu o importanță aproape egală, stejarul, laricea.

Majoritatea suprafeței păduroase este populată cu arborete pure, obținute în cea mai mare parte prin repopulări artificiale, cu molid, mai ales în secolul trecut, tendințele actuale fiind hotărit către arboretele amestecate, așa cum au existat în secolul al XVIII-lea, în stare naturală.

Autorul francez studiază amănunțit și în mod special fiecare din esențele principale și întrebuințările lor industriale, amănunte, în care nu putem intra.

Reamintim numai, ceea ce am mai spus și cu alta ocazie, că molidul se găsește aici în stațiunea lui optimă.

Vorbind despre fabrica de lemn de rezonanță din Tuset, care în secolul trecut era singura de acest fel în Europa, se menționează, că de vreo 40 ani, concurența românească a oferit amatorilor lemn de rezonanță mai eficient, (deși nu mai bun).

Interesantă este industrializarea fagului prin impregnare și vopsire, imitând și înlocuind lemnele exotice.

Prin vidare la rece și sub presiune în sensul axei, se scoate circa 150 litri de sevă și apă dintr-un m³ de fag, apoi se injectează vopselele de culoarea și intensitatea corespunzând lemnului de imitat.

Trecând la modalitățile de tratament în vigoare în pădurile Pr. Schwartzenberg, autorul are impresia, că răriturile sunt slabe și insuficiente, când de ex. într'un arboret de molid (codru) în vârstă de 100 de ani și având circa 600 m³ la ha, se extrage printr'o răritură făcută în 1927, numai 30 m³ la ha, sau într'un prăjiniș tot de molid, în vârstă de 80 ani, numai 10 m³.

Se aplică de altfel aici principiul german, de a nu întrerupe niciodată masivul,

În ce privește tăerile de regenerare, este în vigoare principiul regenerării naturale de mai bine de 50 ani, nerecurgându-se la regenerarea artificială, decât acolo, unde condițiunile solului și arboretului nu îngăduiesc succesul regenerării naturale.

Nu se face însă regenerarea prin clasele tăeri succesive, atât de scumpe francezilor, ci se aplică un sistem tipic german, prin ochiuri — *bayertscher Fom-*

olschlag» de 50—100⁰, repartizate pe toată suprafața de regenerat, unde tăerea se face ras, lărgindu-se treptat și obișnându-se astfel buchete de regenerare.

După ce amintește și de celalt sistem de regenerare al lui Wagner, «*Wagners Blendersaumschlag*», unde regenerarea se face dela exterior, utilizându-se mai ales lumina laterală, sistem aplicat aici de vreo 10 ani, autorul francez conchide: «În general se pare, că principiul regenerării naturale aici este încă vizibil influențat de silvicultura germană, în sensul, că tăerile sunt prea complicate deoparte, prea compartimentate de alta, ajungându-se, fără o necesitate absolută, la o îmbucătățire a pădurii, poate excesivă și prejudiciabilă arboretelor».

Un mare dușman al repopulărilor naturale și artificiale este vânatul: cerbul și caprioara. Cerbul, care dispăruse în secolul trecut, a fost reintrodus și s'a înmulțit repede, ajungând astăzi un cap la 10 ha, celace e foarte mult. Mijloc de apărare, numai îngrădirea arboretelor de regenerat, cari devansează cu circa 15 ani în creștere, arboretele netinchise și lăsate pradă vânatului.

(Articolul va urma)

II. *Après la note de 1883.*

O punere la punct și un răspuns al d-lui A. d'Alverny, dat d-lui de Colncy cu privire la observațiunile acestuia asupra articolelor publicate în «*Revue des Eaux et Forêts*», referitor la nota din 1883, respectiv la «metoda controlului», care în noi nu se obișnuiește.

III. *Histoire des Forêts Françaises, de l'origine jusqu'à la suppression des maîtrises des Eaux et Forêts.*

D-l A. Grauger se ocupă de ma-

nualul autografiat, cu acest titlu, al d-lui G. Huffel.

Bine documentat, d-l Huffel face istoricul pădurilor Franței începând cu perioada galică, vreme când pădurile erau un bun fără stăpân.

După comentariile lui Cezar, ¹/₂ din Galia, circa 50 milioane ha, erau acoperite cu pădure (Azi Franța are 10 milioane ha). Romanii, cucerind Galia, au întreprins o cadastrare, care a durat 150 ani. Pădurile au început să capete stăpâni și circa 30 milioane ha, care n'aveau stăpân, au trecut prin operațiile cadastrale în proprietatea fiseului imperial — origina pădurilor Statului.

In perioada francă au început defrișerile. Totuși prin legea salică și legea Vizigoților se impuneau amenzi pentru delictele forestiere și de vânătoare, iar legea Burgunzilor consacra unele drepturi de uzufruct. Aceste legi sunt de altfel origina «obiceiului pământului» în Franța.

Interesant în epoca aceasta, că suprafața pădurilor nu se indica, decât pentru pădurile mici, la cele mari dându-se numai lungimea liniei perimetrice. Adesea pădurile se caracterizau prin numărul de poteci, ce puteau hrăni și care era de un porc la hectar.

In perioada feudală defrișerile ajung la 40 milioane ha, pădurile rămânând numai pe 13 milioane ha. Origina pădurilor particulare se află în această perioadă, prin vânzarea unor porțiuni de pădure de către senzorii laici și eclesiastici, păduri, care prin actul de vânzare deveneau «de rând» și nu mai puteau reintra în stăpânirea senzorilor.

Pădurile se tratau în crâng la margine și în codru grădinarit, în interior.

Cel mai vechiu regulament de exploatare în codru îl constituie ordonanța lui Carol V-lea din 1376, pentru pădurea Rounuare, considerată ca cel mai vechiu cod forestier francez.

Se trece apoi la timpurile moderne până la Colbert și după acesta până la codul forestier.

Se vorbește de acele «maitrises» conduse de maitres și grands maitres, care aveau și puteri jurisdicționale, pe lângă cele de cultura și administrarea pădurilor. Când-va ne-am ocupat în mod special de aceste «maitrises» desființate de Revoluția dela 1789. Cartea dreptului forestier francez, care n'a uitat nimic din regulile de cultura, administrarea și paza pădurilor, inspiratoarea codului silvic dela 1827 este ordonanța lui Colbert dela 1669, care conține un preambul și 32 capitole.

Autorul dă apoi o mulțime de relațiuni statistice, ocupându-se și de tehnica forestieră, care deși se stabilizează bine în secolul al XVII-lea, totuși tradiția ei se vede în timpul revoluției.

Și... d-l Grauger încheie: «Nu se știe chiar în medlurile cele mai inițiate, că țara noastră posedă un lung trecut de istorie forestieră și că regulamentele și metodele noastre, în materie de păduri porced dintr'o îndelungă adaptare, care s'a făcut prin practică și observație, la legile naturii și la progresul omenesc».

N. N. Car.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Februar, 1929. Heft 5.

Das Vorkommen forstschädlicher Insekten in Bayern, I. Bericht: Das Jahr 1927, von K. Escherich.

Prezența insectelor forestiere vătămătoare în Bavaria. I. Comunicat: anul 1927.

Un comunicat asupra apariției, evoluției și combaterii insectelor vătămă-

toare în pădurile Bavariei. Materialul necesar acestui comunicat s'a strâns de către institutul de cercetări forestiere din München prin legăturile străse ale institutului cu silvicultorii din administrație.

După o introducere, în care autorul accentuează asupra folosului isvorât din acordarea științei cu practica, se trece la comunicatul în sine, în care se urmăresc, după familii, toate insectele vătămătoare a căror prezență s'a constatat în pădurile Bavariei în 1927. În cazul combaterii, se specifică încercările făcute și rezultatele obținute.

O deosebită importanță se dă calamităților datorite lepidopterei *Bupalus piniarius* L. și celor datorite Lemplerelor *Dreyfusia Nüsslini* B. și piceae.

Beitrage zur Kenntnis der chemischen Vorgänge bei der Humuszersetzung im Walde, von Antonin Némec.

Contribuții la cunoașterea fenomenelor chimice în cazul descompunerii humusului în pădure.

Descompunerea elementelor literei și fenomenele de humificare din stratele de humus sunt de o deosebită însemnătate pentru fertilitatea solurilor forestiere și aprovizionarea lor în substanțe nutritive.

Compoziția chimică a humusului nu s'a stabilit cu precizie până acum, și azi încă, stabilirea acestei compoziții este o grea problemă.

Cercetările se pot însă îndrepta, cu sigure rezultate prețioase, asupra determinării anumitor grupe de compuși, cari prezintă importanță pentru biologia plantelor și asupra fenomenelor de descompunere.

În studiul de față, Némec își propune să determine cantitățile de pentosane și de extract în alcool-benzol, din diferite

serii de humus, luate din soluri foarte diferite și în deosebi, cu intensități de humificare deosebite.

Pentosanele formează un element important al membranei celulare, în deosebi în țesuturile de susținere ale plantei.

Molidul conține 6,16 — 6,97% pentosane în lemn (în substanța uscată), 10,32 — 11,0% în coajă și 4,40 — 6,70% în ace. Foloasele sunt mai bogate: lemnul de fag conține 19,95 — 23,57%, coaje 15,84 — 16,89%, frunzele 15,18 — 20,50%₁₁, în substanțe uscate.

Aceste substanțe se vor găsi deci în cantități variabile și în stratele de humus. Némec expune diferitele cazuri studiate de el, cu lux de cifre și tabele și ajunge la concluziile următoare :

Pentosanele întârzie în general descompunerile organice. Conținutul în pentosane, în stratele de humus, depinde de cantitatea de resturi de țesuturi de frunze (ace) nedescompuse.

Cu cât gradul de humificare al humusului solului e mai mare, cu atât conținutul în pentosane este mai mic. Pentosanele trebuiesc considerate, nu ca substanțe humice, ci — din contra — ca substanțe alcătulind în mare proporție țesuturile nedescompuse. În țesuturile nedescompuse, conținutul în pentosane e mai mare la litiera de fag și brad și mai mic la molid și pin.

O altă serie de corpi, ce întârzie humificarea în solurile forestiere, o formează taninurile, rășinile, terpenele, ș. a. Cercetările de până acum au stabilit, că acești corpi se află în frunze (ace) și în litiera în cantități variabile după specie, vârstă a acelor, anotimp, etc.

În cercetările sale, Antonin Némec și-a propus să stabilească relațiunile dintre descompunerea humusului și cantitățile de asemenea corpi, conștute în diferite feluri de humus. Cantitățile corpiilor citați mai sus, le-a obținut într'un

amestec de alcool și benzol, într'un aparat special de extracție. Prin urmare, s'au obținut diferite extracte în alcool și benzol.

Studiul continuă.

Hefl 4.

Die Abräumung der Holzschläge, ihre Beziehung zur Naturerjüngung und ihre Abhängigkeit von den Wald- und Standortverhältnissen, von Prof. M. Tkatschenko, Leningrad.

Curățirea suprafețelor forestiere exploatare, relația acestora cu regenerarea naturală și dependența sa de condițiunile pădurii și stațiunii.

În cele mai multe cazuri, s'a atribuit, insuficiența însemnătate atitudinii de luat față de resturile și uscăturile depe suprafețele forestiere exploatare. În genere se consideră aceste resturi ca un constant pericol de incendii și atacuri de insecte. Autorul acestui studiu socotește, că tratarea suprafețelor exploatare trebuie să fie deosebită, după condițiunile de stațiune, arboret, mod de culturi, etc. Căci dacă, pe deoparte, resturile dela exploatare constituie pericolul amintit, ele pot pe dealtă parte, contribui mult la ameliorarea proprietăților solului și la ajutarea regenerării.

În orice caz, resturile dela exploatare trebuie să rămână pe loc. După cum condițiunile de stațiune și arboret impun, ele trebuie arse în grămezi sau tăiate scurt și împrăștiate pe toată suprafața.

Arderea în grămezi este indicată pe soluri lemnoase și humoase, pe soluri acide, îmburuenite, prea umede.

Este de mare importanță numărul grămezilor, ce se fac. Un număr mic de grămezi provoacă o ardere îndelungată pe locul grămezii, deci o încălzire prea mare

a solului, care, în soluri nisipoase, poate duce la o vitrificare a stratului superficial. În genere, se obișnuiește în ținuturile Rusiei de Nord a se face cam 50 grămezi la ha.

Antotimpul indicat pentru ardere, variază cu stațiunea și regenerarea. În genere, e bine ca arderea să se facă primăvara, când încă mai există resturi de zăpadă.

O ardere într'o oră poate provoca incendierea arboretelor, apoi arderea semințelor căzute pe sol și a semințiguii, etc.

În cazul acumulărilor de humus brut și a îmburuenirii solurilor umede, arderea ameliorază mult solul (aciditatea scade, buruenile se distrug, iar însemnarea și creșterea tinerelor plante se ușurează foarte mult. În multe cazuri, s'a observat acumularea de semințe numai pe suprafețele ocupate mai înainte de grămezile incendiate).

Pe soluri uscate, pietroase, sărace în humus, incendierea resturilor trebuie exclusă, căci ar provoca o degradare și mai mare a proprietăților solului. În asemenea cazuri, se recomandă acurtarea resturilor, la 0,5 m, și împrăștierea lor pe toată suprafața. Astfel, se reduce evaporăția, se mărește cantitatea de humus și azot din sol, se apără semințigul de extremele de temperatură și de năvălirea vitelor.

Studiul continuă.

Beiträge zur Kenntnis der chemischen Vorgänge bei der Humuszersetzung im Walde, von Antonin Nemec.

Contribuții la cunoșterea fenomenelor chimice în cazul descompunerii humusului în pădure.

Luându-se probe de humus din diferite arborete (rășinoase, foioase, amestecate), de vârste diferite, cu vegetații erbacee diferite și căutându-se cantitățile de substanțe solubile în amestecul de alcool și benzol, s'a stabilit că:

Humosul din arborete de pin da cea

mai mare cantitate de extract (ceace se se explică prin bogăția pinului în rășină).

Humusul din arborete de molid dă în general o cantitate de extract mai mică, decât cel din arborete de pin.

Humusul din arborete de fag, și alte foioase, precum și cel din arborete amestecate, dau cele mai mici cantități de extract.

În arborete de fag, prezența unei vegetații ierbucoase de *Lycopodium* și *Festuca* ridică conținutul în substanțe solubile în alcool-benzol, deci de extract.

Concluzia generală este, că există o relație nedreptă între gradul de humificare și cantitatea de extract în alcool-benzol: cu cât gradul de humificare este mai mare, cu atât conținutul în extract este mai mare și—invers.

Studiul continuă.

C. D. Ch.

SCHWEIZERISCHER ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Februar, 1929.

Erste Stadien der Waldeneruierung nach Waldbränden, von M. Rikli.

Primele stadii de rennoirerea pădurei după incendii.

În ținuturile mediteraniene, către finele perioadelor de secetă, pădurile sunt expuse la incendii foarte frecvente. Cauza lor se datorește în primul rând uscăciunii excesive și în al doilea neprevăderii.

Sunt însă cazuri, când cu bună știință se dă foc vegetației lemnoase, ca să se procure pășune pentru vite și uneori chiar teren de cultură agricolă.

Arboretele cari «ard» mai des sunt tuferizurile, cunoscute sub numele de «macchia». Se refac însă imediat. După 2—3 săptămâni speciile, cari le constituiesc (*Arbutus*, *Erica* arborea,

Cytisus monspeliensis, *Pistacia lentiscus* etc.) dau lăstari.

Acesta e și motivul, pentru care li se dă foc, căci lăstarii și iarba, care se instalează, servesc la hrana vitelor (ol și în special capre).

În munți pădurile de *Pinus Pinaster* ard deasemenea pe kilometri întregi. Din păleurile de arbori scăpați de incendiu, și din conurile arborilor neatinsse de foc, se răspândește cu încetul sămânța împrejur.

În pădurile de stejar de plută, (*Q. suber*) refacerea arboretului se face din muguriș proventivi, cari se dezvoltă printre crăpăturile ritidomului.

Dacă focul ia naștere curând după exploatarea coajei pentru pluta, arborii pier.

Z. Waid und Wasserhaushalt, von Hans Burger.

Pădurea și regimul apelor.

Relațiunile dintre apă și pădure, până în prezent au fost studiate amănunțit în Elveția de Engler și în America de Beates și Henry. Rezultatele cercetărilor lui Engler s'au publicat în 1919 în lucrarea sa: «Einfluss des Waldes auf den Stand der Gewässer», iar datele pentru America se găsesc în suplimentul numărului 30 al revistei: *Monthly Weather Review* U. S. A. 1928.

Cercetările din Elveția s'au făcut într'un ținut cu climat oceanic, la 1000 m. altitudine și 1500 mm. precipitațiuni (Emmental), iar în America în munții Stâncoși la 3000 m. altitudine și 530 mm. umiditate în climat continental.

Solul, pe care s'au făcut experiențele în Elveția, era așezat pe substrat puțin permeabil, pe când în America era așezat pe grohotiș.

Pentru compararea datelor atât în pri-

mul, cât și în al doilea caz, s'au ales locurile acoperite și neacoperite cu pădure.

Din datele obținute se observă, că pe solurile acoperite cu pădure, apa se scurge mai încet. În America solul și subsolul fiind permeabile, lasă să se scurgă apa timp îndelungat sub forma de izvoare și pârâe.

În Elveția, unde precipitațiunile atmosferice sunt de 3 ori mai mari, iar subsolul impermeabil, 80% din cantitatea de apă, ce cade din atmosferă, se scurge îndată după ploae.

Cât privește apa eliminată de pădure prin transpirație, nu compează, căci locurile goale evaporă cu mult mai multă apă.

Asupra cliimei pădurea influențează puțin. Are mare înălțire însă asupra apei, prin intermediul solului, căci îl afânează, mărindu-l prin aceasta puterea de absorbție. — Solul acoperit cu iarba și buruienii e destul de afânat. Are totuși putere mică de absorbție, când e coșit sau pășunat.

A acțiunea pădurei asupra apei se exercită favorabil față de echilibrul scurgerii sale. Cu cât solul e mai profund, cu atât importanța pădurei e mai mare. — Pădurea influențează favorabil asupra scurgerii apelor și prin umbra sa, căci încetenește și întârzie topirea zăpezilor.

Foarte mare influență are pădurea însă asupra gradului de limpezire a apelor. În terenuri desgolite, cantitatea de substanțe lavigaliile e de 7—8 ori mai mare, ca atunci când avea pe el pădure.

Burger ajunge la concluzia, că cercetările americane, nu schimbă cu nimic rezultatul cercetărilor lui Engler, întrucât au fost făcute în condițiuni de climă și sol diferite. Sfătuiește, ca datele obținute într'un ținut să nu fie aplicate fără o analiză serioasă în altul.

Asemenea cercetări ar fi de mare în-

semnătate pentru economia generală a țării noastre, astăzi când atâtea probleme mari, ca: electrificarea rețelei căilor ferate, îndiguirea terenurilor inundabile, irigarea câmpiilor, etc., așteaptă soluționarea.

Die Entvölkerung der Gebirgsgegenden, von E. Petilmmermel. (Schluss).

Depopularea regiunilor muntoase: (sfârșit).

În cursul discuțiunilor privitoare la depopularea munților, s'a adus învinuirea, că din cauza măsurilor riguroase ale serviciului silvic, numărul caprelor din munți s'ar fi împușinat. Pentru înlăturarea acestei acuzațiuni se amintește că în lucrarea: «Die Bedeutung der Ziegenhaltung für die schweizerischen Gebirgsgegenden in forstlichen und volkswirtschaftlicher Hinsicht», de Dr. Fr. Frankhauser din 1887 se precizează, că numărul caprelor este în scădere de mai bine de 60—70 ani în munții Elveției. Cauza principală ar fi creșterea rațională a vitelor, care pune preț pe vitele mari de rasă superioară.

Pe viitor capra va trebui să fie considerată «vaca săracului». Din nefericire azi numărul cel mai mare de capre îl țin oamenii cu stare, cari prăpădesc averea comunelor cu vitele lor.

Din desbaterile urmate rezultă, că nevoile pădurilor au fost susținute cu căldură atât de silvicultorii, cât și de ne-silvicultorii. În acest scop s'a cerut: 1) Sporirea subvenției statului pentru construcțiuni de drumuri forestiere în munți, 2) să se reglementeze pășunatul caprelor, 3) personalul silvic să depună interes deosebit pentru satisfacerea nevoilor populației de munte, cu condiția că ea însăși să stăruie pentru obținerea unor condițiuni de trai mai bune.

Die Weymouthföhre in der Schweiz.

Pinus strobus in Elveția.

În caetul prim din vol. XV al analelor stațiunii federale pentru cercetări forestiere¹⁾, apărut în 1929, profesorul H. Badoux publică rezultatul cercetărilor sale cu privire la vegetația lui Pinus strobus în Elveția.

Ca să înlesnească cunoașterea acestor rezultate celorlalte reviste, dl Knuchel, printr-o dare de seamă însoțită de fotografii de masive de P. Strobus și diagrame de creșteri și de prețuri medii în raport cu speciile indigene, arată:

1. Pinus strobus, arbore adus din America de Nord, merită să fie introdus în Elveția pe soluri profunde, afanate și reavene. Pe soluri turboase crește mai bine ca orice specie.
2. În aceste stațiuni nu e atacat ciușperca: *Perideterminus strobi* (Kleb).
3. Pe alte soluri să nu fie cultivat.
4. În masive să fie introdus diseminat.
5. Întrece în creștere moliftul.
6. Amelorează solurile sărăcite.
7. Are trunchi drept, elagat de timpuriu, cu mult lemn de lucru.
8. E foarte căutat în industrie.
9. Lemnul său e mai scump ca cel de brad și molift.

M. R.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 2, Februarie 1929.

De la sylve primitive de jadis à la forêt cultivée de nos jours. Par R. Ducamp.

Dela pădurea primitivă de

1) «Mittellungen der Schweizerischen Zentralanstalt für das forstliche Versuchswesen», sau

«Annales de la station fédérale de recherches forestières», Zürich. Kommissionsverlag Beer & Co., 1929.

odinioara la pădurea cultivată din zilele noastre.

Pentru satisfacerea nevoilor sale, omul s'a îngrijit de selecționarea animalelor și plantelor, ca astfel să aibă dela ele maximum de profit. Dintr-o plantă le-a preocupat mai mult acele, cari îi procurau fructe hrănitoare cărora prin butășire și hibridațiune le-a adus îmbunătățiri radicale. Numai de arborii forestieri nu s'a preocupat, deoarece, din timpurile primitive și până de curând, pădurea era aproape o piedică în așezarea omului. Apoi, durata lungă a evoluției arborilor forestieri în raport cu viața omului, este o a doua cauză a neputinței de ameliorare.

După ce dă câteva sugestii pentru un plan viitor de ameliorare a câteva esențe forestiere, autorul se ridică contra arboritelor pure, despre cari spune, că ar aparține mai ales timpurilor contemporane, ele fiind un rezultat al acțiunii omului.

Un conifère de grande allure (*Abies grandis* Lindl.). Par A. Barbay.

Un conifer de mari proporții.

Arbore originar din America de Nord, unde atinge 90 m. înălțime, cunoscut sub numele de «great silver fir». Cu pretențiuni foarte mari față de umiditatea solului, acest arbore are o creștere foarte repede în diametru și înălțime, concurând prin aceasta duglasul verde și piul Weymouth. În urma experiențelor făcute în Vorgi, cari au pus în evidență creșterea repede, și bunele calități ale lemnului, n'ar putea extinde cât mai mult cultura lui în Europa, dacă n'ar exista piedicile, scumpetea seminței, greutatea procurării și plantarea cu pușci de trei ani.

Se recomandă încercări îngrijite

La restauration et l'aménagement des montagnes. (Suite et fin). Par A. Pellmermet.

Restaurarea și amenajamentul munților.

Terminând analiza amănunțită a importantelor probleme de restaurare a munților, în Elveția, ale cărei regiuni muntoase au fost simțitor încercate în lunile August și Septembrie 1927 din cauza apelor mari, autorul formulează mai multe concluziuni, dintre cari câteva cu caracter general. În aceste concluziuni se cere, ca ochii acelor, ce au astăzi însărcinarea remedierii stricăciunilor cauzate de ploile mari, să se îndrepte către bazinele de recepție, pentru ca astfel râul să fie prevenit dela origine.

Ant. V. Răd.

SILVA

Nr. 5, Februarie 1929.

Forstliche Hieroglyphenschrift. von Arthur Erhr. von Kruedener.

Hieroglifă forestieră.

Autorul o figură reprezentativă a vechitului imperiu țarist, care în timpul din urmă s'a manifestat adeseori în literatura forestieră germană, de astădată face propapandă pentru o scriere imaginată de dânsul de care se servește și de care — după dânsul — orice silvicultor s'ar servi cu folos în condițiunile adesea foarte dificile în care lucrează în pădure. Scrierea obișnuită — îl zice subiectiv caracteristică — vrea să o înlocuiască — când e vorba de lucru pe teren — cu niște semne hieroglifice — obiectiv caracteristic. Articolul este însoțit de un tablou care cuprinde 142 semne, talmăcind condițiunile de lumină, de aer, de precipitațiuni, de sol, arboret, tratament etc., și cari în nenumăratele combinațiuni posibile îl servesc a fixa

cu câteva trăsături de condei imaginea pădurii, pe care o vizitează. Autorul termină cu rugămintea a nu respinge propunerea, fără a încerca în prealabil. Va face oare mulți prozeliți? Nu cred. Alfabetul nostru are 22 semne, Kruedener propune 142. Adevărat este, că ele nu reprezintă sunete ci cuvinte, dar adeseori nu se deosebesc, decât prin sunete neînsemnate și deci reclamă aproape mână de artist, pentru a nu produce confuzii.

No. 6 și 7, Februarie 1929.

Wege zur Rationalisierung, von Landforstmeister. Hesse-Darmstadt.

Căi spre raționalizare.

După război s'a introdus în nomenclatura silvică o serie de cuvinte de cari, înainte vreme, nu prea s'a auzit. Sistematizarea, caracterizarea, raționalizarea și altele sunt la ordinea zilei. Conferențiarul — căci e vorba de o conferință — și-a ales ca obiect raționalizarea și o definește ca tendință de a sporii producțiunea, fără a perde din vedere rentabilitatea. Din capul locului declară că raționalizarea în producțiunea forestieră nu va avea nici odată aceleași efecte uimtoare pe cari le-a determinat câteodată în industria propriu zisă. Cererile de raționalizare sunt în genere motivate prin faptul, că prețul produsului principal al pădurilor — lemnul — numai este în raport cu cheltuelile sporite de producțiune.

Propunerile de asanare sunt de două feluri: sporirea veniturilor, reducțiunea cheltuelilor. Veniturile s'ar putea spori prin dispozițiuni de tehnică și de administrația silvică. Conferențiarul, după ce examinează posibilitățile de sporirea și mărirea productivității fondului forestier, trece la măsurile de tehnică silvică dezvoltându-se în prealabil părerile asupra cestiunii libertății de acțiune a agen-

ților de execuțiune. Măsurile cele mai importante pentru el sunt: îngrijirea rațională a solului și a arboretelor, amestecul judicios al speciilor, în fine respectarea minuțioasă a condițiilor staționale cu ocazia împăduririlor (proveniența semințelor și plantelor). În ce privește tehnica împăduririi și a recolta materialului, insistă asupra necesității de a profita cât mai mult de instrumentele practice, cări pot înlocui cu folos mâna omului.

Sporirea veniturilor apoi îi pare prea posibilă prin părăsirea sistemului postbelic de a acorda populațiunii o sumă de înlesniri de viață pe socoteala pădurilor și prin stăvilirea risipei de lemne. Ca concluziune generală, conferențiarul crede, că sporirea producțiunii din punctul de vedere tehnic în primul rând este în funcțiune de soluționarea judecătorească a pregătirii profesionale.

Trecând la măsurile de ordin administrativ, cari ar putea să sporească imediat veniturile pădurilor, însăși ca atari și supune unui studiu critic: sporirea posibilității și punerea în valoare mai rațională a materialului. Din acest din urmă punct de vedere, cere a se acorda mai mare atenție cerințelor pieței, părăsind punctul de vedere prea strimt al respectării rigide a raportului susținut. În aceeași ordine de idei atinge cestiunea politiceii tarifare și vamale, iar la sfârșit insistă asupra importanței, ce are pentru sporirea veniturilor clasificarea îngrijită a lemnului.

În ce privește sporirea rentabilității prin reducțiunea cheltuelilor se declară hotărât contra reducțiunii mai departe a numărului unităților administrative, cu alte cuvinte contra micșorării progresive a cheltuelilor pentru personal și — lucru firesc într'o țară unde pădurile se exploatează exclusiv în regie — și dezvoltă ideile asupra politiceii salarizării muncitorilor silvici.

În rezumat, cere o mentalitate mai economică a tuturilor organelor din ierarhia silvică. Ar trebui, zice conferențiarul, ca șefii tuturilor unităților administrative să fie obligați a evidenția anual venitul net, ce au știut să obție, din pădurile, ce le au fost încredințate ca obiect de gestiune. Silvicultorul ca reprezentant al suveranității naționale să facă loc silvicultorului gospodar.

Alte cestiuni, care, în legătură cu sporirea productivității pădurilor, se ventilează în literatura forestieră ca de ex. transformarea serviciilor silvice ale statului într'un fel de societăți pe acțiuni (comercializarea), introducerea comptabilității comerciale în locul celei administrative etc., conferențiarul nu le crede încă destul de limpezite, pentru a discuta traducerea lor în practică.

No. 8, Februarie 1929.

Biologie des Waldbodens, von Prof. Dr. H. Süchting, Hann. Münden.

Biologia solului forestier.

Conferențiarul cercetează condițiunile de viațuire ale vegetațiunii forestiere. Comparându-le cu cele ale vegetației agricole găsește mari diferențe în detrimentul celei dintâi. Desagregarea mineurilor din solul forestier, producându-se foarte încet, vegetațiunea forestieră, în ce privește alimentațiunea, în primul rând este avizată la substanțele nutritive rezultate din descompunerea normală a păturei solului. Aceasta este mai ales datorită activității biologice a solului.

Cercetând condițiunile biologice ale solului forestier — așa zisul climat al solului — găsește, că extreme de umiditate, degradarea fizică și chimică (aciditate) a suprafeței îl desavantajează față de solul agricol, care pe deasupra este susținut în activitatea lui prin amendarea

artificială, necunoscută în cultura silvică. Aciditatea, mai mult ori mai puțin caracteristică pentru multe soluri forestiere, are totuși nu numai asupra încrețirii sau chiar opririi, descompunerii substanței organice, dar și asupra fenomenelor de altă natură, cum este putrezirea, nitrificarea și denitrificarea. În general se poate zice, că aceste fenomene, din cauza acidității solului, se produc în mod redus. Apoi și toate acele organisme — diverse bacterii, eumycete, micorhize — care s'au constatat a fi acumulate de

azot acționează altfel și deocamdată oarecum enigmatic în solul forestier decât în cel agricol.

Din fericire soluri forestiere normale, care se comportă aproape la fel cu solurile agricole există încă destule, dar și cele anormale sunt numeroase. În ce privește acestea din urmă, teoreticește ele pot fi corectate. Lipsesc până azi încercări de ameliorare în stil mare, care să demonstreze rentabilitatea economică a unor asemenea lucrări.

INFORMAȚIUNI

† Wilhelm Aschner

Inginer inspector silvic pensionar, încetat din viață în ziua de 28 Aprilie a. c. la Orșova, în vârstă de 64 ani.

Născut în 1866, studiile forestiere le-a făcut la Academia din Semnitz.

Fie-l amintirea veșnică.

• • •

Congresul A. G. I. R. a anunțat pentru 19 Mai la Arad ca și excursiunea din Cehoslovacia, s'a amânat către sfârșitul lunii August. Data se va fixa și anunța la timp.

• • •

D-nii Inginer subinspector silvic Victor Horvath dela Direcția Cluj, inginer și f. Armand Kelleny dela Direcția Pitești, inginer silvic Terențiu Cucer din Administrația Centrală a Casei Pădurilor, Ant. Toth din Direcția Constanța și Ion Galleriu din Direcția Cluj, au fost transferați în interes de serviciu la Direcția Torenșilor din Cluj, pe ziua de 1 Aprilie 1929.

D-l inginer silvic Iancu Poclitaru a fost transferat pe ziua de 1 Mai a. c.

după cerere dela ocolul Ianăuți, în Direcția silvică Cernăuți.

Au fost transferați după cerere pe ziua de 15 Mai a. c. d-nul inginer silvic Dem. Podeanu dela ocolul silvic Butoești, la ocolul Neholași și d-l inginer silvic I. Constantinescu dela ocolul Valea Mare la ocolul Butoești.

• • •

D-nii ingineri silvici stagiați: S. Cononenco, A. Pfandler, Terențiu Cucer, I. Molceanovschi, V. Sabău, Miron Gheorghiu și N. Avram se înaintează la gradul de inginer silvic, primii doi pe ziua de 1 Ianuarie 1929, ultimul pe 1 Martie, iar ceilalți pe ziua de 15 Februarie 1929.

• • •

D-l inginer silvic Vasile Lazăr a fost numit provizoriu diurnist pe ziua prezentării la serviciu, la Direcția Torenșilor Cluj.

D-l inginer Dan Homoceanu se primește în Corpul silvic la Ministerul Industriei și Comerțului pe ziua de 1 Ianuarie 1929 cu gradul de inginer silvic stagiar.

P U B L I C A Ț I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Not, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;

Având în vedere art. 2 din codul silvic

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Prod, pendinte de comuna Prod, județul Târnava Mică, proprietatea Comuna Politică Prod, în suprafață de 439 ha 2,603 m² în două serii. Regimul codru cu 2 tăieri succesive în codru grădinarit în seria II-a. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Husășău, pendinte de comuna Husășău de Criș, jud. Bihor, proprietatea comunei Husășău de Criș, în suprafață de 170 ha 9700 m². Regimul crâng compus cu 60 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii La Vetea-Între Căi Pădurea de Sus și Telu, pendinte de comuna Ward, jud. Târnava Mare, proprietatea comunei Ward, în suprafață de 296 ha 0.700 m². Regimul crângul cu 40 arbori de rezerve la ha din specii prețioase. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Nu se va tăia anual o suprafață mai mare de 6 ha 4.120 m². Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea și pădurii Feja Cornigului pendinte de comuna Varghis, jud. Odorhei, proprietatea d-nei Mathe Maria și Kovacs Reveca, în suprafață de 85 ha 6.400 m². Regimul crâng cu 180 rezerve la hectar în parcelele 1, 2, 3, 5 și 7 și 120 rezerve la hectar în restul pădurii alese din stejari aleși din cei mai groși conformații. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 70 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Seria Ineu, pendinte de comuna Ineu, jud. Bihor, proprietatea comunei Ineu, în suprafață de 514 ha 6000 m². Regimul codru cu 40 rezerve la fiecare hectar din stejarii cei mai groși. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai

din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urma că arătarile din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronally sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze regulamentului sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat înlocuiesc cele din executori.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 7 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (sa) A. Dobrescu

p. conformitate, Nedescitabil.
Nr. 26.782.929.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Ghermanegii formată din șase trupuri, pendinte de comunele Bunești, Dolhești, Pohoitiu, Coșmești, Fodoleni, Răducăneni, Scopogeni, Răsești și Drănceni jud. Pălciu și comuna Ciortegii jud. Vaslui, proprietatea Statului în suprafață totală de 6.709 ha 2 290 m², împărțita în 9 serii de exploatare. Regimul și tratamentul în seria I-a și II-a: codru regulat cu trei tări succesive; în seria III, V, și IX crâng simplu; și în seria IV, VI, VII, și VIII crâng compus. Revoluția normală pentru seriile de codru: 120 ani; pentru seriile de crâng trupul la Zăvoaică: 5 ani; pentru seriile de crâng simplu la păduri propune țiu: 30 ani iar pentru seriile de crâng compus revoluția normală este 40 ani la seria IV, de 30 ani în seria VII, și de 25 ani la seria VI și VIII. Exploatarea se va face în conformitate cu planurile speciale din acest amenajament și în cadrul revoluției normale. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiul respectiv și articolul adițional introdus în el sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 7 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (sa) A. Dobrescu

p. conformitate, Nedescitabil.
Nr. 26.788.929.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Darat-Ghiopul și Esterzaia, pendinte de comuna Unguraș, județul Someș, proprietatea Bis. Rom. Cat. din Unguraș, în suprafață de 13 ha 7500 m². Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Fagul Înalt, pendinte de comuna Tulghș, județul Cluj, proprietatea Bis. Gr. Cat. din Vaslobeni, în suprafață de 5 ha 7350 m². Regimul codru cu tări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Fagul Înalt, pendinte de comuna Gheorghieni, județul Cluj, proprietatea Bis. Rom. Cat. din Valea Sîrâmba în suprafață de 5 ha 7350 m². Regimul codru cu tări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Iederig Dozul Socodatuului și Mai-ii, pendinte de comuna Eremitul, județul Mureș, proprietatea comunei Eremitul, în suprafață de 433 ha 1000 m². Regimul codru cu tări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Petroasa, pendinte de comuna Tartaia de Jos, județul Alba, proprietatea preot Maxim Vukra, Dimitru Pană și Nicolae Gavrilă în suprafață de 51 ha 0.400 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea 2 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Urbarială Oșand, pendinte de comuna Oșand, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Oșand, în suprafață de 43 ha. 1600 m p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Cihelu, pendinte de comuna Cihelu, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Cihelu, în suprafață de 57 ha 1400 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Piatra, pendinte de comuna Sighet județul Maramureș, proprietatea Composesoratului de păduri Sighet, în suprafață de 1751 ha 1600 m p în două serii. Regimul codru cu două țări succesive. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Amenajamentul pădurii Bolvanțoi, pendinte de comuna Turia județul Trei Scaune, proprietatea Soc. pentru profilaxarea tuberculozel. în suprafață de 262 ha 7000 m² în două serii. Regimul crâng cu 60 arbori de rezerve la hectar, aleși din cel mai gros în seria I și codru grădinar în seră II-a. Revoluția normală 30 ani în seria I și 80 ani în seria II-a, exploatarea în 40 ani la seria I și 80 ani la seria II-a. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

j) Amenajamentul pădurii Polana Micului, pendinte de comuna Poiana Micului, județul Câmpulung, proprietatea Obștea Polana Micului, în suprafață de 221 ha 6700 m². Regimul codru cu două țări succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. A doua țară să nu se facă până nu se constată că s'a făcut regenerarea. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că asăltările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat înlocuiesc sunt executorii.

Art. IV și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 2 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (sa) A. Dobrescu

Pentru conformitate, *Nedescrisibil*
Nr. 26 790 929.

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Buzgur, pendinte de comuna Strugureu, jud. Someș, proprietatea Bisericii Reformate din Strugureu, în suprafață de 8 ha 9200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani posibilitatea se modifică în sensul, că țărera să se facă în fiecare an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pădurea Mare trupul Mesteacau, pendinte de comuna Ojdula, jud. Trei Scaune, proprietatea Școlii din comuna Ojdula, în suprafață de 57 ha 5800 m². Regimul codru cu țărera rasă. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în cura de 3 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bekanyalas, pendinte de comuna Făloș,

d. Trei Scaune, proprietatea D-nei Nagy Kálmáné născută Benkő Rozália în suprafață de 23 ha 9000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani, tăierea se va face până la 15 Aprilie al fiecărui an. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vithavas, pendinte de comuna Gheorgheni, jud. Cluj, proprietatea Bisericii Rom. Cat. din comuna Lazarea, în suprafață de 3 ha 2700 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Reteag Urbanisă, pendinte de comuna Reteag, jud. Someș, proprietatea Composesoriatului Urbanisă Reteag, în suprafață de 163 ha 200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani, primul an se va exploata parchetul No. 1 în suprafață de 71 ha 1:00 m p. Garanția de împădurire 900 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Caloea, pendinte de comuna Vâșnju de Jos, jud. Alba, proprietatea văduvei Szöcs Maria în suprafață de 63 ha 0.800 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 6 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii După Peatră, pendinte de comuna Câmpeni, jud. Turda, proprietatea comunei Câmpeni, în suprafață de 483 ha 3600 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Valea Osorheisului, pendinte de comuna Rotbav, jud. Brașov, proprietatea comunei Rotbav, în suprafață de 807 ha 8867 m². Regimul codru cu 2 țări succesive. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Morodnicul de Jos pendinte de comuna Vicovul de Jos, jud. Rădăuți, proprietatea comunei Morodnicul de Jos, în suprafață de 287 ha. Regimul codru cu țări succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Rodineji Pârâul Caldăzei, pendinte de comuna Budlia, jud. Brașov, proprietatea d-ului Dr. Vasile Beldi, în suprafața de 454 ha 1600 m². Regimul crâng compus cu 100 rezerve la hectar esență stejar în seria I-a și codru cu țări rase în seria II-a. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani în seria I-a și 80 ani cu exploatarea în 6 ani în seria II-a. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar, S. I și 2500 S. II. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul pentru exploatare al pădurii La Varaticu și Gruița Ierel, pendinte de comuna Măgura-Ierel, jud. Turda, proprietatea D-ului Francisc Czupcz și soșii din Treșăda, în suprafață de 145 ha din care se pun în exploatare 69 ha 2500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II.— Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai în punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organism de aplicarea legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III.— Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 4 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministrul, (ss) A. Dobrescu

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Busagu, pendinte de comuna Curtea de Argeș, jud. Argeș, proprietatea I. Pandele, în suprafață de 55 ha 5000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 5 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Leapezile Lot. No. 4, pendinte de comuna Nucșoara, jud. Muscel, proprietatea D-lui N. N. Iorgulescu, în suprafață de 166 ha. Regimul codru grădinar. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dâlțați, pendinte de comuna Baltați, jud. Teleorman, proprietatea D-lui Radu Rădulescu în suprafață de 13 ha 0.500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii V.les Baclului, pendinte de comuna Mangu, jud. Dâmbovița, proprietatea D-lui Petre M. Dăescu, în suprafață de 24 ha 800 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Capu Pădurei, pendinte de comuna Albești, jud. Botoșani, proprietatea D-lui I. Popovici Băznoșeanu, în suprafață de 49 ha 600 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Mogoșan, pendinte de comuna Chitila, jud. Ilfov, proprietatea D-lui Gh. V. Știrbei, în suprafață de 74 ha 1774 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 25 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiu I otlogi, pendinte de comuna Potlogi, jud. Dâmbovița, proprietatea d-nei Jeana N. Ghîka și Elisabeta G. Știrbei, în suprafață de 66 ha 6500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 6 ani, exploatarea în 6 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 6 ani.

Art. II. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și actioulul adițional anexat flechăzula sunt executorii.

Art. III. ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 7 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (as) A. Dorescu

p. conformitate, Nedescărabu

No. 26.784 929.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cheșchebecul, pendinte de comuna Vetrigoșia, jud. Pălciu, proprietatea D-lui D. Miculescu din Botoșani, în suprafață de 42 ha 3100 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 6 ani, exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 6 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Secueni, pendinte de comuna Secueni, jud. Roman, proprietatea d-nei E. și I. Brămă, în suprafață de 10 ha 0.600 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Cișiei, pendinte de comuna Homorăciu, jud. Prahova, proprietatea d-lui Stiere Spirea Niculescu, în suprafață de 43 ha 1500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 8 ani, făindu-se anual numai câte un parchet. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiu Văcărești, pendinte de comuna Văcărești, jud. Dâmbovița, proprietatea a ogienitorilor I. Văcărescu, în suprafață de 178 ha din care se pune în tăcere 34 ha 7000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 5 ani.

exploatarea într'un an pentru suprafața ce se pune în țărre. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 8 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiu Braniștea-Negoești, pendinte de com. Negoești, jud. Prahova, proprietatea d-lui Constantin Turcescu, în suprafață de 200 ha din care se pun în exploatare 70 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 6 ani, exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 6 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Făgetul, pendinte de com. Podoleni, jud. Neamț, proprietatea d-lui N. Krupenschi, în suprafață de 72 ha 1300 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Doau Dragăniul, pendinte de com. Rucăr, jud. Mucet, proprietatea d-lui Ion I. Băjan, în suprafață de 357 ha din care se pune în exploatare 12 ha. Regimul codru cu două țări succesive. Revoluția normală 70 ani, exploatarea în 6 ani pentru suprafața ce se expropriează. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiu Cojasca, pendinte de com. Cojasca, jud. Dâmbovița, proprietatea d-nei Elena Rădăvanu, în suprafață de 23 ha 7500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 6 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sârbino, pendinte de com. Călneni, jud. Vâlcea, proprietatea Moștenitorilor Gh. și M. Popescu, în suprafață de 230 ha 6000 m² din care se pun în exploatare 134 ha 5000 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 3 ani nu se va lăsa decât un parchet anual. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Verșești, pendinte de com. Berești Izlău, jud. Bacău, proprietatea d-nei Elena B. Sturza, în suprafață de 275 ha 2300 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 6 ani. Garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III și ultimul. — Domnul Administrator al Casei pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 7 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) A. Dobrescu

P. conformitate, *Nedescrisibil*.
Nr. 26.780 929.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Arhiepiscopiei Romano-catolică din București, pendinte de com. Făget, jud. Nevechin, proprietatea Statului, dată în uzul Arhiepiscopiei rom. cat. din București, în suprafață de 500 ha din care în primul 10 ani să se exploateze 125 ha, adică câte 12,50 anual. Regimul codru cu 2 țări succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Operațiunile culturale se vor face cu toată grija ca solul să nu se sursească. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Galu, pendinte de com. Călugăreni, Galu și Farcaș, jud. Neamț, proprietatea Statului, în suprafață de 9990 ha. 3100 m p împărțită în 4 serii de exploatare. Regimul codru cu țări succesive. Secuirea țărilor este oprită. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și art. adițional anexat lor sunt executorii.

Art. III și ultimul. — D-l Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 18 Aprilie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) A. Dobrescu

p. conformitate, *Nedescrisibil*.
Nr. 22.461 929.

Art. I. — Se aprobă de noi:

Amenajamentul pădurilor „Domeniu forestier Rucăr”, compus din șapte trupuri în suprafață de 6356 ha 5800 m p, proprietatea Obștei moșnenilor Rucăreni din comuna Rucăr, jud. Muscel. Regimul: codru cu țări rase. Revoluția normală 72 ani. Exploatarea în 72 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de hectar. Exploatarea începe în anul 1929. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în acest amenajament și articolul adițional, anexat lui, sunt executorii.

Art. III și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 19 Aprilie 1929 în cabinetul nostru.

p. conformitate, *Nedescitabil*.

No. 21.532 929

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

Art. I. — Se aprobă de noi

a) Amenajamentul pădurii Valra Dornel, pendinte de comunele Valra Dornel, Câmpulung, Pojorâta și Dorna Olumalău, jud. Câmpulungul Moldovenesc, proprietatea Fondului Bis. Ort. Român din Bucovina, în suprafață de 8195 ha 5700 m p din care goluri interne 144 ha 2500 m p. Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 120 ani, exploatarea în 120 ani. Se vor planta câte 4000 (patru mii) pueți pe ha. Garanția de împădurire 3000 lei de hectar în cazul când exploatarea se va face prin antrepriză. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dorna Cădrenților, pendinte de comunele Dorna Cădrenților și Poiana Slompel, jud. Câmpulung, proprietatea Fondului Bisericesc Ort. Rom. din Bucovina, în suprafață de 10505 ha 4400 m p din care goluri interne 809 ha 5800 m p. Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 120 ani, exploatarea în 120 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de hectar în cazul când exploatarea se va face prin antrepriză. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arhivările din aceste amenajamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat hectarului sunt executorii.

Art. IV și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea deciziei.

Data astăzi 19 Martie 1929 în cabinetul nostru.

p. conformitate, *Nedescitabil*

No. 17.382 929

p. Ministru, (ss) *A. Dobrescu*

MĂȘIER — AGRICULTOR

Măriți venitul d-v.

Ocupați-vă cu creșterea animalelor cari dau blănuri prețioase ca:

Vulpi argintii, Minx, Nutria, Skong, Opossum și altele

Vă vom instrui, vă vom ajuta și vă asigurăm succesul. Avem posibilitatea de a vă livra animale, a căror blănuri sunt de o calitate superioară.

Inmulțirea animalelor sunt neîntrecute. Informațiuni obțineți dela: **Mr. L. Timmerhans, Administrateur Délégué dela S-té A-me pour l'Élevage et le commerce des Animaux à Fourrure (S. E. C. A. F.) Boulevard d'Avrey 71, Liège (Belgique).**

SOCIETATEA

„PROGRESUL SILVIC“

Inchiriază pentru conferințe, adunări,
concerte, etc., Sala mare a loca-
lului său din

B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis

unde doritorii se pot adresa.

REVISTA PADURILOR

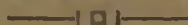
Este

**în interesul Societăților
Forestiere și tuturor
așezămintelor industriale
să facă reclama prin
REVISTA PĂDURILOR**

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

FONDATĂ ÎN ANUL 1886

APARE LUNAR

SUMARUL:

- Necrolog:** Mihail Tănăsescu Red.
Milan Tănăsescu A. M. Eliescu
Mihail Tănăsescu, note biografice și
de activitate
- Societatea «Progresul Silvic»:** A
43-a Adunare Generală a Societății
ținută în zilele de 16, 17 și 18 Mai
1929
- Referate:** Exploatarea și administrarea
pădurilor Statului pe baze comerciale
și industriale A. Ionescu
Exploatarea și valorificarea pădurilor
privite față de diversele forme sub care
sar putea comercializa bunurile Sta-
tului I. Dumitrescu
Exploatarea pădurilor Statului în funcție
de noua lege pentru organizarea și ad-
ministrarea pe baze comerciale a în-
treprinderilor și avuțiilor publice V. Precup
Propuneri pentru o mai bună utilizare
a pășunelor din păduri N. Maleescu
- Soc. «Progresul Silvic» și Casa de
de Credit și Ajutor:** Publicațiune.
Apel către cei mai tineri decât mine. A. M. Eliescu

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL I. C. BRĂȚIANU No. 17 bis

BUCUREȘTI

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société
forestière roumaine „Progresul Silvic“

SOMMAIRE :

Nécrologe: Mihail Tanasesco	Réd.
Milan Tanasesco	A. M. Eliescu
Mihail Tanasesco notes biographiques et d'activité
La Société «Progresul Silvic»: Sa 43 ^e ème assemblée générale du 16, 17 et 18 Mai 1929
Rapports: L'exploitation et l'administra- tion des forêts de l'Etat du point de vue commercial et industriel.	A. Ionesco
L'exploitation et la mise en valeur des forêts d'après la nouvelle loi pour l'or- ganisation et l'administration commer- ciale des entreprises et des biens publics.	I. Dumitresco
L'exploitation des forêts de l'Etat d'après la nouvelle loi pour l'organisa- tion et l'administration commerciale des entreprises et biens publics	V. Precup
Pour la meilleure utilisation des prés- bois.	N. Mateescu
Soc. «Progresul Silvic» et Caisse de Crédit et d'Épargne: Publication Appel.	A. M. Eliescu

† M. TANASESCU
Președintele Societății «Progresul Silvic»

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

† MIHAIL TĂNĂSESCU

S'a stins din viață, la Paris, unde se dusesese tocmai să-și caute sănătatea, consilierul silvic Mihail Tănăsescu, una din figurile cele mai reprezentative ale corpului silvic.

Multe din realizările administrației pădurilor poartă, de multă vreme, pecetia contribuției sale de bun și energic organizator. Din locul său de consilier al administrației Casei Pădurilor a continuat până în ultimul timp să servească cu sfatul și luminile sale nevoile silvice ale țării.

Mintea sa luminată, cunoștințele sale întinse, puternicul său simț al realității ne îndreptăteau să așteptăm de la el — și de acum în colo — realizări de mare valoare pentru întreaga mișcare forestieră românească.

Dacă pierderea sa încearcă, așa dar, greu administrația silvică, nu mai puțin greu este încercată societatea «Progresul Silvic». În Mihail Tănăsescu, societatea noastră pierde pe președintele său stimat, pe președintele care la rândul său o stima și o iubea. Ea se pleacă, deci, cu pietate înaintea memoriei sale care va rămâne eternă și-i aduce prinosul de recunoștință pentru toate marile înfăptuiri care în ultimii ani au fost continuu legate de numele său.

Societatea noastră care grupează în jurul său pe toți inginerii silvici și stă santinelă trează ca să sprijine, să îndrumeze și să ocrotească interesele silviculturii țării, a simțit încă de la început și apoi în tot decursul existenței sale, că una din condițiunile care să-i asigure buna propășire era aceea ca să aibă un cămin propriu.

Mihail Tănăsescu a fost unul din aceia dela care a pornit de multă vreme această idee și care în urmă a contribuit în largă măsură la înfăptuirea ei. Un ministru binevoitor, care i-a prece-dat la presidenția societății, a făcut acesteia toate înlesnirile prin care să ajungă a-și realiza doleanța.

Dar atât nu era destul. Trebuia să fie un om, de energia, seriozitatea și greutatea aceluia, a cărui pierdere o deplângem, care să ia asupra-și traducerea în fapt a ideei. Ajutat de 2 valoroși colegi, Mihail Tănăsescu s'a agitat. s'a luptat cu lipsurile și greutatețile și ne-a dat căminul care nu ne asigură numai un adăpost liniștit, sub acoperișul căruia să ne putem urmări interesele și idealurile noastre, el ne asigură mai mult: independența, căci ne aduce și mijloacele materiale indispensabile unei existențe liniștite și unei activități fructuoase.

De aceia numele lui Tănăsescu va fi pe veci legat de acela al societății «Progresul Silvic».

Dar în cartea de aur a realizărilor societății noastre, Mihail Tănăsescu a ilustrat și o altă pagină luminoasă. În persoana lui s'a înfăptuit vechea dorință, de atâtea ori exprimată, a unei conduceri printr'o personalitate din breasla pădurărească. După o foarte lungă — și dealtfel foarte profitabilă — prezidare, de către figuri mari, amice ale silviculturii și silvicultorilor, dar îndepărtate de profesiunea lor, Mihail Tănăsescu, este cel dintâi care vine din lumea noastră să ia presidenția societății, ca să-i îndrumeze calea pe drumurile cari corespund mai de aproape intereselor și aspirațiilor unei silviculturi românești.

Firea sa blajină, dar plină de energie în acelaș timp, sufletul său cu încredere în viitor, dar ponderat și realist în acțiune, tactul său în raporturile cu colegii ca și cu lumea din afară, au caracterizat activitatea-i — prea scurtă dealtfel — de președinte și l-au așezat în rândul personalităților cu eminente calități de conducere.

Deși în timpul din urmă sănătatea lui lăsa de dorit, el a găsit totuși totdeauna putere destulă să se ocupe de aproape de societatea pe care o iubea cu adâncă convingere și pentru binele căreia nu găsea nici odată prea mare orice sacrificiu i s'ar fi cerut.

Desigur, numai sentimentul de indoiială că boala îl va împiedica să pue în interesul societății toată puterea care era necesară, l-a determinat acum recent, înainte de plecarea din țară, să încerce

să părăsească prezidiția «Progresului Silvic». În adâncul sufletului lui însă toată dragostea care i-o purta nu suferise nici cea mai mică scădere. Lucrul ni l-a probat făcând darul regesc de un milion lei în folosul societății. În ce măsură a fost un om de cultură și progres se poate vedea și din destinația pe care a dat-o fondului dăruit: din produsul lui să se instruească în străinătate viitori silvicultori.

Mihail Tănăsescu părăsindu-ne lasă un mare gol în urma sa: ne privează de sfatul lui bun, de imboldul lui energic, de cântarul drept al minții lui, de o vastă experiență și de exemplul unui mare tact, ne va lipsi pe viitor de dragostea lui caldă, a cărei amintire o vom păstra însă mereu.

† MILAN TĂNĂSESCU

de AURELIU M. ELIESCU

Scriu cu inima strânsă de durere, Milan Tănăsescu a murit, bunul nostru președinte nu mai este.

Sâmbătă 8 Iunie, pe la 10 dimineața mă duceam la «Casa Pădurilor» ca să încredințez casierului Grozescu actele de danie făcute de Tănăsescu.

Văd «Casa Progresul Silvic» cernită, în doliu mare. Nedumerit căutam pe cineva care să mă lămurească, când la intrare, mă înrălnesc cu colegul N. G. Popovici, fostul meu profesor și inspector,

Nici n'a așteptat întrebarea mea vorbită, a înțeles din atitudinea mea, și-mi spune: «A murit bietul Milan».

Firește am rămas trăsniț de această veste neașteptată.

Cu câteva zile mai înainte îl petrecusem la gară, și atât eu cât și ceilalți nu puteam să creadă că el se duce pentru o gravă operațiune.

Era liniștit ca totdeauna, întreaga lui făptură și mai ales figura, nu te făcea să bănuiești o racilă primejdioasă. Și, până în momentul plecării, n'a încetat de a ne face recomandațiuni de ce trebuia să facem pentru interesul superior al societății și al corpului silvic.

Milan n'a fost un expansiv, niciodată mari și frumoase

discursuri, dar o muncă continuă și conștientă, un spirit creator și având simțul realităților.

El adună primele fonduri pentru construcția palatului, și când fondurile au început să ne dea puțința realizării, dânsul muncește fără preget timp de trei ani pentru a realiza opera.

Aș fi nedrept ca scriind despre Milan Tănăsescu să nu aduc un pios omagiu fostului nostru președinte Al. Constantinescu, care rămâne, fără îndoială, acel care a asigurat existența societății «Progressul silvic».

Deasemeni trebuie să mă plec înaintea colegilor C. P. Georgescu și Sava Goiu, cari împreună cu Milan, s'au străduit ca să aducă la bun sfârșit opera începută.

Ca toți muncitorii și ca toți creatorii, Milan era un modest. Perspectiva de a i se aduce laude și mulțumiri îl intimidă. Și când după moartea mult regretatului Constantinescu i-am sugerat ideea președinției, m'a rugat cu insistență să renunț la această idee.

«Sunt prea ocupat, noi ne-am făcut datoria, să mai vie și alții, este timp ca generațiile cari vin după noi să arate ce știu și ce pot».

Și atunci ajutat de aproape de colegul Florescu a trebuit să lupt pas cu pas pentru a-l face să cedeze.

«In interesul superior al Societății, și al considerațiunii pe care trebuie să ne-o dea generațiile viitoare, trebuie să primești, spuneam eu».

«Dacă cei cari muncesc desinteresat pentru Societate, și ti aduc reale servicii, nu sunt considerați, viitorimea va avea dreptul ca pe noi, cei de acum, să ne judece cu asprime».

Iar ultimul lui gest este încoronarea unei vieți de om, pune pecetea acestei vieți, stabilind pentru totdeauna că Milan Tănăsescu a fost o conștiință luminită și adânc înțelegătoare al marilor interese ale țării și neamului.

Desigur congresele Societății noastre, prin fastul cu care se desfășoară, erau menite să impresioneze. Sunt în Societate dela fondarea ei, dar n'am trăit minut de mai adâncă emoțiune ca atunci când am citit adresa prin care Milan aduce la cunoștința societății dania pe care vrea s'o facă.

Și am putut să constat că emoția era generală.

Popovici cel dintâiu, pe care divergențe de păreri și concepții îl ținuse departe, printr'un gest spontan a îmbrățișat pe Milan în

mod public și a mărturisit admirația pentru omul care se relevă în mod definitiv.

Iar Milan însuși, de obicei puțin susceptibil la emoțiuni, în ceasul acela solemn, cu vocea tremurândă îmi spunea: «Și acum să-l împăcăm pe toți».

Este ultima dorință a unul om care prin puterea lui de muncă și prin spiritul lui creator a dat dovadă că merită să fie în capul nostru.

Iar atunci când ne spune prin actul de danie conservarea și îmbunătățirea fondului păduresc prin cultura franceză, continuă opera lui de creațiune pentru binele general.

Actul de danie este testamentul lui moral, și toți acei care-l vor citi, vor constata, sunt sigur, că dispozițiile luate de dânsul sunt adevărate îndrumări cari să asigure viitorul și propășirea țării.

Desigur știința în general a îndrumat omenirea spre bine, dar și știința ca tot ce este omenească, are scăderile ei față cu interesele acelor care o profesază. Și când Milan vorbește de propășirea pădurilor și leagă această propășire de știința franceză, el ne lasă cu limbă de moarte un adevărat simbol.

Să nu uitați, ne spune el, prin această dispoziție, că Franța și România sunt două țări strâns legate, și pe vecie fiindcă, interesele lor superioare sunt aceleași.

Milan s'a dus, dar ne-a lăsat acest simbol și un sfat: «Impăcați-vă». Pădurea trece printr-o criză dintre cele mai primejdioase, și dacă toți slujitorii pădurei ar fi solidari și încă nu se știe dacă acțiunea lor ar putea să oprească tendința de distrugere.

Dar dacă se împart în tabere dușmane, soarta pădurei e pecetluită.

De aceea în memoria dispărutului care ne onorează, la groapa deschisă a aceluia prin fapta căruia ne înălțăm cu toții, ca un omagiu sincer, să ne prezentăm absolut solidari.

Să nu mai fie bătrâni și tineri, să nu mai fie cei mari și cei mici, să nu mai fie asupriți și asupritori, toți deopotrivă cu inimile plecate în fața mormântului care stă deschis, să jurăm cu toții că am gonit din sufletele noastre toată ura, toată dușmănia, toată invidia, că ne considerăm cu toții soldați ai aceleiași cauze sfinte: apărarea pădurei. Și având totdeauna înaltele imaginea luptătorului săprig, dar modest, gândindu-ne totdeauna la sfaturile înțelepte și la simbolul pe care ni-l lasă moștenire, să lucrăm neîncetat, necău-

tând în viață altceva decât ce a căutat Milan Tănăsescu, nu onoruri, nu demnități, dar tordeauna conștiința datoriei împlinite.

Să jurăm că vom căuta să ne îndeplinim toată datoria, și cred că dacă sufletul lui mai are putință să ne urmărească, ne va binecuvânta fiindcă îi continuăm opera.

Iar cel Atot-puternic când va vedea că din sufletele noastre s'a dus toată răutatea și că grație exemplului lăsat de Milan Tănăsescu, sufletele noastre nu mai au altă dorință decât împlinirea datoriei, cel Atot-puternic, care știe toate va asculta glasul nostru când noi cu frunțile plecate vom zice: «Dumnezeu să-l lerte».

MIHAIL TĂNĂSESCU

Noițe biografice și de activitate

Născut la 1864, Decembrie 4, în orașul Turnu-Măgurele din părinți de negustori, dar cari au fost, împreună cu alți câțiva, întemeitorii orașului de azi, Turnu-Măgurele.

Cursul primar l-a făcut în orașul T.-Măgurele, după terminarea căruia în timpul războiului din 1877-78 a venit prin Giurgiu la București, înscriindu-se la Liceul Sf. Sava pe care l-a terminat la 1884, luând bacalaureatul în litere și științe.

Student la Facultatea de Științe Matematice și Drept în 1884-85, timp în cari a făcut și voluntariatul în Reg. 2 Artilerie, unde a rămas în rezervă până la scoaterea din cadrele armatei. În toamna 1885 a plecat la Nancy, unde a urmat cursurile Școlii de ape și păduri, fiind șeful promoției străinilor în amândoi ani.

Intrat în Corpul silvic la 1 Septembrie 1887, cu gradul de guard general cl. I, a fost trecut în Comisia de Amenajament dela pădurea Tarcău.

La 1 Decembrie 1887, a fost numit șef al ocolului silvic Tulcea, unde a stat până la 15 Aprilie 1888, când a fost trecut în Comisia de Amenajament dela Seaca Optășani (Olt), în 1889 șef al Comisiei de Amenajament dela Lucăcești, iar în 1890 șeful Comisiei de Amenajament din Căldărușani.

În 1891 a fost numit șeful circumscripției silvice Slatina, de

unde a fost permutat în acelaș an în aceeași calitate la Cămpulung în locul răposatului Țânțăreanu.

S'a căsătorit în 1895 în Cămpulung, iar la 1 Aprilie acelaș an, a primit o misie de studii pentru amenajarea pădurilor în Austria, de unde s'a înapoiat la 1 Aprilie 1896.

Fiind încă în misie în Austria, printr'un raport documentat a propus Ministerului Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor o nouă organizare a serviciului silvic român, după sistemul austriac, și chiar înainte de terminarea misiunii sale în Austria, propunerea sa în parte, a și fost transformată în fapt, creindu-se Regiunile silvice în 1896, care au durat până în 1924, când în fine s'au creiat Direcțiunile silvice, așa cum erau propuse de dânsul încă din 1896 (deci după 28 ani).

Întorcându-se din misie a fost trecut ca agent de control la Regiunea silvică Pitești, apoi agent de control la Regiunea Brănești pe vremea mult regretatului Th. Petraru, șeful regiunii și profesor de Amenajament la Școala dela Brănești înființată numai de câțiva ani.

În 1900 a fost numit șeful Biuroului Amenajărilor și Exploatărilor din serviciul pădurilor din Minister, după ce în 2 ani, în comisiune cu colegii: Bontaș, Nădejde și Marinzeler a alcătuit prima hartă silvică și prima statistică a pădurilor României, în vederea Congresului Internațional de silvicultură ținut la Paris cu ocaziunea expoziției din 1900.

Tot atunci a scris și o broșură intitulată «Notice sur les forêts de la Roumanie» al cărui text complet este lucrarea sa personală, tradusă în franțuzește de d-l Eug. Furnarachy. Toate aceste 3 mari lucrări de specialitate au fost prezentate și distribuite la Congresul forestier din 1900 dela Paris, congresiștilor, de Basul ca din partea Administrației Pădurilor. Fiind membru al Congresului a făcut și o dare de seamă orală într'una din ședințe asupra pădurilor României, al cărui text s'a publicat în volumul publicat de Congres.

În 1900 a fost numit șef al regiunii silvice Craiova, unde a rămas puțin timp, dar unde s'a ocupat cu aplicarea vânzărilor de urejar către firmele Gross și Schlesinger, o consecință a marelui crize din 1899.

La 1901 a fost trecut șef al regiunii Pitești, unde a rămas

până în 1905, când a fost însărcinat de Minister ca să organizeze serviciul silvic și Domenial al Eforiei, în care scop a fost detașat la Eforia Spitalelor Civile. La Eforie a rămas până la 1912, timp în care a alcătuit o statistică a proprietăților Eforiei, însoțită de o hartă topografică. A organizat serviciul domenal, formând în serviciul exterior circumscripții silvico-domeniale conduse numai de silvicultori destoinici în baza regulamentului de atribuțiuni ce întocmise. În 1906 a întocmit proiectul de lege de organizare a serviciului și personalului silvic al Eforiei, care este prima lege de organizare a personalului silvic din țară, căci până la această dată serviciul silvic al Statului, nu se bucura de o asemenea legiuire deși o cerea încă din 1890.

După reorganizarea serviciului Eforiei, în 1912 a fost rechemat la Casa Pădurilor, cu care ocazie a cerut ca locul său de inspector general să fie prevăzut în plus în buget, ceea ce s'a satisfăcut, încât prin reîntoarcerea sa nu a stânjenit nici un camarad la avansare, din contră pentru viitor s'a creiat un loc mai mult.

În Casa Pădurilor i s'a încredințat Serviciul Amenajărilor cărui a lucrat să-i dea extinderea și importanța ce i se cuvenea. Astfel, înțeles de d-l Cudalbu i s'a dat mână liberă, și a organizat cu ajutorul eficace al d-lui căpitan Gr. Popescu Serviciul Ridicării în plan și Amenajărilor, care a durat până în 1912, căci în 1913 am avut campania în Bulgaria, apoi în 1914, 1915 și 1916 greutăți, căci erau marile concentrări, consecință a marelui război european.

A fost numit Subadministrator al Casei Pădurilor în 1913, iar când d-l Cudalbu a trecut la Ministerul Agriculturii, a fost delegat în mod provizoriu ca Administrator al Casei Pădurilor, în care funcție a stat până la 15 Aprilie 1920, când a demisionat pentru a-și regula drepturile la pensie. A demisionat pentru că având mai multe lucrări mari particulare de natură silvică nu putea să fie și administrator și să-și treacă și aprobe și lucrările sale particulare, căci el totdeauna a semnat singur lucrările ce a făcut.

Înainte să nu a fost *nici un specialist* ca Subadministrator la Casa Pădurilor.

A eșit la pensie în 1920 după 32 de ani de serviciu, deși ar fi avut dreptul să mai rămână în Corp până la 1933, când împlinea

vârsta de 66 de ani cerută de lege pentru regularea drepturilor la pensie. Gradul de Consilier silvic i s'a conferit în 1923, deși nu mai era în Corp.

In sarcinări speciale mai principale

1. În 1895-96 a avut o misiune pentru studiul amenajării pădurilor în Austria (1 Aprilie 1895-1 Aprilie 1896).

2. A participat pe propriile sale spese în 1900 la Congresul Internațional de silvicultură dela Paris.

3. În 1913, a fost delegat oficial, singurul, la Congresul Internațional de silvicultură dela Paris.

4. A participat pe propriile sale spese la Congresul Internațional de silvicultură dela Gand (Belgia), cu ocaziunea marelui expoziții Belgiene din 1913.

5. A apărat interesele Statului, înaintea Comisiunii mixte de reparațiuni dela Paris, în Ianuarie 1925, ca delegat al guvernului, cu câștig de cauză.

6. A participat ca șef al misiunii Române la Serbarea Centenarului Școlii de ape și păduri dela Nancy din Iunie 1925.

7. A participat ca delegat oficial la Congresul Internațional de silvicultură (cu alți colegi) dela Grenoble din 1925.

8. În 1913, cu ordinul No. 51,995 din 6 Octombrie 1913 a fost delegat să reprezinte țara în Comisiunea permanentă de silvicultură dela Paris.

9. În 1921, a fost delegat să reprezinte Societatea «Progresul Silvic» în comitetul Federației asociației muncitorilor intelectuali, etc., etc.

Lucrări tipărite

În afară de numeroase articole prin reviste și jurnale a scris următoarele broșuri:

1. Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dăbromvița.

2. Despre regimul silvic și aplicarea lui.

3. Studiul asupra administrației, exploatării și amenajării pădurilor statului austriac (raport de misiune 1896) publicat și în «Buletinul Ministerului de Agricultură» din 1896.

4. Paralele din punct de vedere silvic între Austria și România în 1897.

5. Studiu asupra pășunatului în pădurile Statului.
6. Darea de seamă asupra lucrărilor Congresului Internațional de silvicultură din 1900 dela Paris 1901.
7. Valea Lotrului din punct de vedere silvic 1903.
8. Silvicultura la Expoziția Societății Agrare din București, 1905.
9. Corpul silvicultorilor Statului 1906.
10. Politica de Stat în economia forestieră a României 1928 publicat în revista «Democrația».

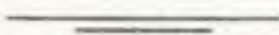
A fost membru în Societățile: «Progresul Silvic», «A. G. I. R.», «Turing Club de France», «Dendrologia din Franța».

Decorații: Ofițer al Stelei, Ofițer al Coroanei, Benemerenti. Bărbăție și Credință, și Comandor al Meritului Agricol Francez, Membru corespondent al Academiei de agricultură, secția forestieră din Paris.

• • •

Rămășițele pământești ale defunctului au fost aduse dela Paris și depuse în Biserica Visarion din București. Inhumarea a avut loc în ziua de 23 Iunie la cimitirul Belu. La ceremonia înmormântării au luat parte un număr însemnat de colegi silvicultori din București și delegați din provincie.

Au vorbit la Biserică în numele Consiliului de Administrație al Casei Pădurilor, d-l Golgoteanu, în numele Administrației Casei Pădurilor, d-l subadministrator I. Comaniciu, în numele Eforiei Spitalelor Civile, d-l C. Bosoancă, în fața casei Societății «Progresul Silvic», d-l Prof. V. N. Stinghe, în numele Societății și d-l M. P. Florescu la cimitir în numele Asociației Generale a Inginerilor din România (A. G. I. R.).

SOC. „PROGRESUL SILVIC“

A 43-a ADUNARE GENERALĂ
A SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“
16, 17, 18 Mai 1929

ZIUA I-a

Ședința de dimineață

Ședința se deschide sub președinția d-lui M. Tănăsescu asistat de d-nii I. Mihailescu, Ministrul Agriculturii și Domeniilor și membru de onoare al Societății „Progresul Silvic”, Aureliu M. Eliescu, Petre Antoncscu.

**Cuvântarea d-lui M. Tănăsescu, Președintele Societății
 „Progresul Silvic”**

*Domnule Ministru,
 Domnilor și
 Iubiți colegi,*

Cu o mulțumire adâncă, vă salut la cea de a 43-a adunare a Societății noastre, unde ați venit să participați în număr așa de mare, dovedind prin aceasta interesul deosebit ce purtați, ca silvicultori, chestiunilor ce sunt la ordinea zilei, cum și Societății „Progresul Silvic... alma mater a noastră... inginerii silvicei.

Mulțumesc călduros și în mod special Domnului Ministru al Agriculturii și Domeniilor care a binevoit să onoreze cu prezența Domniei Sale adunarea generală din acest an.

Aceasta întrunire este și ea o sărbătoare sufletească a Corpului Silvic, căci azi ne-am adunat în casa noastră, ca să zic așa... cu mic cu mare, din toate ungherele țării, pentru a face schimb de idei în ceea ce privește domeniul nostru forestier, căutând a propune soluțiunile cele mai practice pentru protejarea și conservarea lui, cum și pentru a ne strânge rândurile în spirit de solidaritate de vederi.

Domnul Mihalache, Ministru al Agriculturii, este un admirator al naturii și un bine-voltor convins al pădurilor, astfel că Corpul Silvic este îndreptățit să nădăjduiască dela D-sa ca să pue o barieră, în contra abuzurilor ce se fac cu pădurile de atât amar de vreme, — unde și prin gratuitățile ce se practica sub o formă sau alta, bietul domeniu forestier, a ajuns să fie tocmai ca oia de smuls... din zicătoare.

Izlazurile comunale au rupt, pentru satisfacerea unei așa zise imperioase nevoi sociale, peste 1 milion hectare din domeniul forestier al țării, când în fapt, dacă chestiunea s'ar fi studiat la timp, mai amănunțit, și cu consultarea oamenilor cari cunosc cerințele și viața pădurilor, s'ar fi putut găsi soluțiuni cari să îngăduie și creșterea viilor, ce constituie fără îndoială o avuție a țării, — dar și conservarea pădurilor, cari după agricultură, este cea mai mare avuție nepușabilă a țării... dacă e bine gospodărită, aceasta în afara de rolul imens economic și climateric ce are în viața noastră, căci fără păduri, țara noastră nu ar fi nici eminamente agricolă... nici ușor locuibilă, ar fi mai degrabă un deșert... o ponoară

La noi s'a procedat prea simplist în legiuirea agrară.

S'a zis: îmi trebuie țarbă ca să pască viile sătenilor, nimic mai ușor... pentru aceasta tai pădurea și din humusul ei bogat, va crește țarbă din belșug.

Aceasta socotesc că dacă va fi fost o soluțiune în regiunile de colonizare ale Americii... nu putea fi totuși o soluțiune în țara noastră în secolul al XX-lea.

S'au constituit izlazuri, din păduri în regiunea de câmpie, unde procentul pădurii este foarte redus. Sunt județe cari nu au nici 2% din suprafața lor acoperite cu păduri... aceasta este o nenorocire, căci după ce erau puține păduri, ele s'au împuținat și mai mult, și tot fiind cu toate acestea, că lemnul este un element de viață și absolut indispensabil omului.

Dar dacă în regiunea de câmpie asemenea exproprierea constituie astăzi o nenorocire, în regiunea de coline și munte ele sunt adevărate crime economice. Fără o îngrijire specială, peste 30—40 de ani... dacă nu și mai curând, izlazurile astfel constituite astăzi, vor fi ponoare, cum sunt și izlazurile cari au fost constituite la 1864 din păduri... pe coastele repezi, dar cel puțin, procentul pădurii al țării trecea atunci de 40%, pe câtă vreme astăzi este redus realmente sub 18%.

Valea Topologulul și alte asemenea văi din țară sunt exemple vii, pentru cei ce voesc să vadă: este torentul, ce cotropește locurile de cultură în urma despăduririi coastelor, este sărăcia.

Acum se agită chestiunea constituirii de izlazuri comunale la munte, în golurile alpine, pentru satele dela poalele munților, de altfel și ele depărtate la zeci de kilometri de locul de pășune, iar pășunile la altitudinile de peste 1400 m-

Din nenorocire sunt chiar și câteva precedente înlăptuite și altele pe cale de a se înlăptui.

Aceste precedente însă sunt săvârșite cu călcarea legii, care prevede ca pășunile alpine să rămână sub administrarea statului... totuși au fost expropriate și pășunile alpine și declarate izlazuri comunale, grație unor comisiuni de expropriere cari s'au lăsat a fi influențate de interesele politicianilor și cari satisfacând cerințele sătenilor de azi, la această licițiație de popularitate, nu s'au gândit că prepară astfel cosciugul agriculturii generațiilorlor viitoare, ale acelorăș săteni.

Societatea noastră, consecință tradiției... a dezbatur totdeauna la timp chestiunile arzătoare cu privire la păduri, a formulat moțiuni, pe cari le-a supus factorilor respunzători, dar de cele mai multe ori, trebuie să o spunem, fără rezultat... alie interese, se vede, primând asupra interesului general.

D-1 Ministru al Agriculturii de astăzi, este un profund cunoscător al intereselor reale, ale sătenilor, ceace ne îndreptățește să avem toată încrederea că pădurile vor fi ocrotite și apreciate la justa lor valoare... mai ales că au rămas relativ și așa puține... De altfel se știe că d-1 Ministru de îndată ce a luat în primire departamentul Agriculturii, a și dat o circulară prin care stabilește, că pădurile ce se mai găsesec pe izlazurile comunale, să nu mai fie tăiate ci să li se întocmească amenajamente silvo-pastorale. *Măsură nu se poate mai înțeleaptă.*

Nădăduim dar, că și în chestiunea pășunelor alpine d-se va lua măsuri ca să se lase îngrijirea gurilor de munji în seama Statului, singur în măsură astăzi ca să le administreze fără a le mina.

De rândul acesta avem, d-le Ministru, la ordinea zilei 2 chestiuni de mare importanță :

1. *Exploatarea și valorificarea pădurilor față cu Legea de Comercializare în vigoare.*

2. *Dacă mai este nevoie a se mai afecta porțiuni de păduri din domeniul forestier al țării pentru creerea de izlazuri comunale.*

Ne-am simți foarte onorați, d-le Ministru, dacă multiplele d-v. ocupațiuni v'ar lăsa totuși timpul necesar ca să asistați și la ședințele în cari se vor desbater aceste chestiuni.

Și cu acestea spuse, domnilor, declar deschisă cea de a 43-a Adunare Generală anuală a Societății «Progresul Silvic».

D-1 I. Mihalache, Ministrul agriculturii, primit cu aplauze îndelungate spune următoarele :

*Domnule Președinte,
Domnilor silvicultori,*

Nu pot decât să mă simt onorat, că am prilejul să fii între d-voastră în al 43-lea an de existență a societății d-voastră și din toată inima vă doresc spor în activitatea și în scopurile pe cari le urmăriți. Aș fi și mai fericit să-mi îngăduie ocupațiunile mele, ca să asist la discuțiunile cu un caracter general

care în prezent mă interesează atât de aproape: la punctul al doilea pus la ordinea zilei, unde mă voiu sili din răspuneri să fiu față.

Problema pădurilor va fi supusă din nou unui examen cât mai complex. Statul ca proprietar are interesul să-și valorifice la maximum averea sa și pădurile în viața Statului nu joacă un rol secundar. Cele aproximativ două milioane hectare constituiesc o avere și, ca orice particular, Statul e obligat să examineze dacă această avere îi aduce tot venitul necesar și posibil și ca un gospodar înțelept—Statul dacă n'a fost trebuie să devină cel mai înțelept gospodar—trebuie să-și facă socoteala a avea un maximum de venit fără să distrugă capitalul și rezervele generațiilor viitoare (aplauze). Din acest punct de vedere va trebui examinată chestiunea în cece privește Statul ca proprietar. Or, în prezent Statul are un venit total de 600 milioane pe an (venitul brut) și cheltuiește peste 300 milioane pe an. Înseamnă că statul nu are un venit mai mare ca 300 milioane lei, cece ar însemna cam o sută lei de hectar. Veniturile actuale sunt explicabile. Statul nu și-a pus în valoare în ultimul timp toate posibilitățile sale anuale și Statul n'a putut să angajeze, mai ales pădurile, din pricina instabilității valutei noastre și bine a făcut că n'a angajat pentru lungi ani în asemenea condițiuni financiare. Dar a venit momentul ca odată moneda stabilizată, Statul să se gândească să-și pună în valoare toate posibilitățile și va fi întrebarea care sunt aceste posibilități, la ce venit poate angaja Statul pădurile fără să vatăme capitalul, fără să vatăme rezervele.

Acesta e un punct de vedere.

Și mai e un punct de vedere: ca exploatarea pe care le va face Statul să fie în așa fel conduse din punct de vedere economic și social, încât ele să nu serve la îmbogățirea sau numai la îmbogățirea capitaliștilor străini și a societăților internaționale care voiajează pe tot globul, lăsând în urma lor păduri ruinate, ci mai ales spre folosul populației locale prin a cărei muncă se valorifică aceste păduri (aplauze). Iată al doilea punct de vedere pe care trebuie să-l examineze de aproape Statul.

În sfârșit, Statul ca proprietar al celui mai mare masiv de păduri e dator să dea exemplu nelăsând în ruină pădurile sale care n'au fost regenerate. A recupera în termenul cel mai scurt cecece s'a pierdut până azi și a exploata masivul pădurilor punând în valoare terenurile sterpe, iată o mare datorie la care a sosit momentul să ne gândim (aplauze).

O altă datorie, din alt punct de vedere, e aceea de a fi reprezentanții intereselor generale. De când s'a făcut în mod conștient o economie publică, s'a observat lupta care există între agricultură și între pădure. O luptă aparentă în fond, pentrucă în realitate ele se condiționează una pe alta. Numai interesele cele imediate vin în conflict. Cele permanente care trebuiesc descoperite, evidențiate, se completează. Dar interesele zilnice care ies la suprafață, se pare că sunt în conflict și aici e dificultatea problemei, aci e datorita și meritul științei, și îndrăznesc a crede și a zice, și a artei. Cred că silvicultura e și o artă, nu numai o știință. A găsi și a asigura acel echilibru firesc, nu este atât de greu cum ar fi să împaci apa cu focul, pentru că spuneam adineauri, că odată făcuși conștienți asupra rostului fiecăreia, înțelegem că ele se completează una pe alta, și domnilor înainte de toate, este o datorie de educație

obţinească acela de a înţelege folosul pădurilor. Dar nu e mai puţin adevărat că trebuie să facem şi o sforţare, care e foarte grea pentru specialist, spre a înţelege şi interesele celeilalte părţi.

Silviculorul e conservator, e un mare merit că e conservator şi ar fi o mare primejdie când nici silviculorul nu ar mai rămânea conservator, (aplauze). Insa Statul are datoria de a împăca toate interesele. Drag îmi este copacul care stoarcă seva pământului şi se ridică cu mândrie spre cer şi spre soare, dar mi se rupe inima şi de omul care, când copacul creşte, el se ofileşte şi eu am datoria de a îngriji şi de copac, dar şi de omul care trăieşte la rădăcina lui. Unei ţări îi trebuie şi agricultura, unei ţări îi trebuiesc şi vite. Nu poate trăi fără acestea. Şi precum e o sălbăcie a înţelege numai interesele imediate şi a distruge pădurea cu vita, nu e o gospodărie a face imposibilă viaţa unor oameni, numai de dragul pădurei. Aci e arta: a şti să distingi locul bun pentru agricultură şi cel bun pentru pădure. Ne trebuie şi agricultura şi pădure. Eu am credinţa că jertfele cari s'au făcut pentru izlazuri au fost necesităţi durezoase, dar au fost necesităţi. Eu am fost acela împotriva cărula s'a dus campanie, spunându-se că am făcut demagogie pe seama pădurilor. Imprejurările au făcut ca nu eu să fiu acela care să toc pădurile. Imprejurările au făcut ca, venind la minister, eu care trăind între ţărani mi-am dat seama ce dezastru e să pierzi vita, dar şi să salvezi vita distrugând pădurea, (aplauze). In aiunul alegerilor să opresc tăierea pădurilor de pe izlazurile comunale. Poate că am fost chiar arbitrar. Cele mai multe erau scrise la licitaţie. Le-am suspendat. De ce să tăiem pădurea ca să cheltuim mâine zeci de milioane pentru refacerea ei? (aplauze). Aceasta nu însemnează că unu lipsit şi că voi lipsi pe 15 ani de izlazuri când e o necesitate. Cred că precum alte ţări s'au putut echilibra, vom putea şi noi. Se poate aşigura şi interesul pădurilor şi interesul vitelor. Țările cele mai înalţate sub raportul creşterii vitelor nu sunt acele în cari pădurile sunt cele mai rele. Se vede că şi ştiinţa creşterii vitelor şi ştiinţa silvică au găsit linia de conduită, linia de completare şi e mai de grabă, şi mai mult, un secret pentru mine decât pentru d-vo. că amenajamentele silvo-pastorale au scopul de a împăca interesele creşterii vitelor cu acelea ale pădurilor. Numai la noi nu s'a ţinut socoteala şi s'au tăiat pădurile de pe pante de munţi şi de pe dealuri. Fac apel la d-vo. să înţelegeţi ce e strict necesar şi să faceţi aşa ca să se asigure un echilibru, căci nu e posibil ca ţăranul să nu poată avea în regiunea de munte iarba pentru vaca de lapte (aplauze). Şi Statul şi silviculorul trebuie să lupte pentru a împăca aceste interese şi a se menţine acel echilibru atât de necesar între agricultura propriu zisă şi silvicultura, asigurându-se creşterea vitelor, dar şi rezervele atât de necesare pentru climat, vânturi, ploa, etc., pentru asigurarea izvoarelor şi albişlor râurilor, cari în starea de azi duc la ruină întinderi de zeci dacă nu sute de mii de hectare şi fac cu neputinţă întrebuiţarea energiei pe care o reprezintă apa munţilor, cum şi spre a pune în mişcare atâtea industrii şi spre a asigura cantitatea de apă de care e nevoie în timpul secetei (aplauze).

Iată, domnilor, câtă importanţa prezintă problema pădurilor în timpurile de azi şi pentru aceea am spus că ea va face obiectul unui examen minuţios. Veţi fi chemaţi cu ştiinţa d-vo. la contribuţie, chiar în această vară. Eu însă pentru a mă fixa cu curaj asupra unul punct de vedere am crezut că nu este păgubi-

toare confruntarea punctului de vedere românesc cu acela al unui specialist străin care nu poate fi bănuț că-l pățimăș. Vom aduce deci un silvicultor german, și e vorba și de un silvicultor francez, și în cele din urmă vom ajunge la acel punct de vedere care garantează mai mult interesele gospodăriei noastre naționale, punct de vedere pe care îl vom formula în cele din urmă noi cu toții (aplauze). Înțelegeți pentru ce socotesc atât de prețios concursul d-voș, și ca corp și individual.

Ca corp, pentru că din schimbul de vederi, din colaborarea intelectuală și morală, să fixăm acele linii mari de conduită în politica pădurilor, linii care sînt pînă socoteală de cele două interese de care vorbim adineauri. Și pentru aceasta e necesar să lucrăm iar eu vă urez spirit larg de înțelegere și a nevoilor Statului și a nevoilor pădurilor, și nevoilor exploatareilor generale silvice (aplauze). De aceea e necesară și colaborarea fiecăruia în parte. Orice măsuri s-ar lua dela centru, valoarea lor practică, dar mai ales valoarea lor morală, atîrnă foarte mult și de momentul, de tragerea de inimă, de îndemnarea cu care sunt realizate. Cred că în gospodăria de stat trebuie să domnească un principiu: cea mai largă inițiativă a omului de specialitate cărui i s'a dat să conducă o gospodărie și cea mai severă responsabilitate (aplauze). Birocrațismul ucigaș de inițiativă, ucigaș de conștiință, de demnitate, trebuie să înceteze (aplauze). De exemplu e cazul gratuităților și a hărăzurilor. Cunoașteți că pe cât am putut și sper că am putut mai mulți de 90 la sută, le-am suprimat. Ca să nu stric valoarea morală a unei măsuri, n-am dat lemne nici măcar la școli. Pînă acum aveai impresia că dacă dai culva lemne ca să-ți faci un hățar, erai obligat să-ți dai, iar el trebuia să-ți rămîna personal obligat pentru averea Statului, ceeace e o imoralitate scandaloasă (aplauze). N'am făcut acest lucru, nici pentru a nu deschide ușile prin care jefuitorul să poată pătrunde în codru, cacl pentru un lemn aprobat poate lua zece. N'am făcut acest hățar și pentru a nu lua răspunderea silvicultorului, care să poată spune: ce stric eu? A venit cu aprobarea dela centru (aplauze).

Cînd am venit aci, am fost scandalizat de sistemul așa numitelor țidule din Maramureș. Toți invalizii și toți neinvalidii, veneau cu formulare tipărite deagata pentru lemne în valoare de cinci mii lei. Permite legea să dai prin bună învoială, dar în dosul lor erau totdeauna oameni din cafenele. În felul acesta pădurii întregi din Maramureș s'au distrus. Cred că specialistul care învață atîți ani cum să gospodărească, trebuie lăsat acolo în cercul său, pentru că în cadrul general pe care îl fixează legea și regulamentul, să pună la contribuție acea știință căpătată în școlile unde Statul a cheltuit atâtea parale cu el (aplauze). Pentru aceasta, odată cu inițiativa trebuie să atîrne și responsabilitatea. «Nu dau voce silvicultorului și șefului de birou să aprobe căcl mi-e teamă că fură», s'a zis. Dar sistemul de a se fura dela centru spre periferie e mai bun? În ceeace mă privește, voi face toate sforțările pentru stîrpirea vechiului sistem (aplauze). E o chestiune care atîrnă și de d-vo. Nu cumva sistemul și practica de pînă acum să fi ucis în fiecare spiritul de inițiativă pe care chiar legile de pînă acum l-î puteau îngădui! Chiar în război, unde ordnul șefului se execută și nu se discută, o inițiativă care duce la un bun rezultat nu se pedepsește, ci din potrivă se distinge. Mă gândesc la unele lucruri cari s'au petrecut în Basarabia. A fost un ger ne mai pomenit, nu

numai la noi în România, dar și în America. A fost un ger pe tot emisferul nostru și au murit oameni—literalmente—de frig. S'au întâmplat sate unde țăranii au eșit din case și au tăiat pădurile. Ca întotdeauna, elementele rele caută să folosească astfel de împrejurări. Chiar când mor oamenii în accident de tren se găsesc totdeauna spirite perverse, jefuitori, cari fură obiectele victimelor. Au fost oameni cari s'au dus și au distrus pădurile. Tălharii trebuie pedepsiți, dar nu cred că se va găsi o conștiință care să pedepsească pe omul, căruia murendu-i copilul de frig în casă, a doborât un copac în pădure. Silvicultorul însă nu i-a dat copacul, nu l-am pedepsit pe silvicultor ci l-am cercetat numai pentru că l-am considerat victima unui sistem. Fiecare trebuie să facă o sforțare de spirit pentru a face acte de inițiativă. Era cazul să nu fie împedicați oamenii morți aproape de frig să ridice un copac. Eu și d-v. de câte ori nu ne-am împedecat în pădure de copaci răsturnați. Se întâmplă să fie un asemenea copac și alături de casa unui sărac.

Să luăm ca exemplu chestiunea invalizilor. Nu știu dacă s'a generalizat practica, dar când am venit la guvern invalizii erau deprinși să vină la minister să-și ia lemnele cari li se cuveneau. Acest lucru nu cade în competența ministrului, a secretarului general, a subsecretarilor de stat, ci a șefilor de ocoale. Prin urmare inițiativă, alături de cea mai largă responsabilitate.

Fac apel la conștiința și spiritul d-v. de inițiativă să eșiți cât se poate de din birouri, să stați cât se poate mai mult în păduri, pentru că silvicultorul prea stă mult în birouri între hârtii și prea puțin în pădure. Iată de ce am spus că e nevoie de o colaborare a tuturor, de sus în jos, dela guvern spre silvicultori și de jos în sus, de la silvicultori spre guvern. (Aplauze puternice).

Răspunsul d-lui Aurel Eliescu

Domnule Ministru,

Ați spus, cu buni dreptate, că silvicultorul e conservator. Ați aprobat, d-v. om de stat, această calitate a silvicultorului și când ați făcut această constatare v'ați și întrebat de ce silvicultorul e conservator. Păstrează el pădurea pentru el? O păstrează pentru binele general, pentru binele permanent al țării și al românismului. Cuvintele d-v. atât de înțelepte, cari dovedesc o atât de adâncă înțelegere a problemelor care interesează politica silvică, sunt pentru silvicultori un balsam și în numele colegilor mei mulțumesc pentru cuvintele înțelepte și adânc înțelegătoare ale problemei. Vă asigurăm domnule Ministru că oricând, dela cel mai tânăr până la cel mai bătrân, veți găsi un concurs absolut, pentru desăvârșirea programului schițat. Dumnezeu să vă ajute să realizați programul d-v. (aplauze).

Sedința de azi dimineață se ridică.

Ședința de după amiază

Se deschide sub președinția d-lui M. Tănăsescu asistat de d-nii C. P. Georgescu, P. Antonescu, A. Eliescu și M. P. Florescu.

D-l M. P. Florescu, secretarul general al Societății citește următoarea telegrama a organizației silvice dela Cernăuți.

Societății «Progresul silvic», Casa Pădurilor

Bulevardul I. C. Brătianu, București

Inginerii silvici din Administrația Fondului Bisericesc din Bucovina, întruniți în adunare generală ordinară azi 11 Mai 1929. vă roagă să primiți cele mai cordiale salutări și declarațiunile de solidaritate cu întregul corp silvic.

Cernăuți.

Președinte, T. Ivanovici

Apoi citește Darea de Seamă a Consiliului de Administrație (publicată în «Revista Pădurilor» No. 3, 1929). Adunarea aprobă.

D-*l Xenofon Sculy* citește raportul censorilor (publicat în «Revista Pădurilor» No. 3, 1929) Adunarea aprobă. D-*sa* mai spune: «cu ocaziunea verificării gestiunii am constatat, deși nu era în atribuția noastră, că întreg Consiliul de Administrație în frunte cu președintele și cu harnicul secretar d-*l Mihail Florescu* a pus multă bunăvoință pentru prosperitatea societății noastre și vă rog să-i exprimați mulțumirile d-*v.*». (Aplauze).

D-*l M. Tănăsescu*: are cuvântul d-*l Popovici*.

D-*l Prof. N. G. Popovici*, cred că ar fi bine să vină la ordinea zilei aprobarea bugetului pe 1929

D-*l M. Tănăsescu*. Tocmai aceasta voiam să spun și eu.

D-*l Xenofon Sculy* citește proiectul de buget al Societății pe 1929 (publicat în «Revista Pădurilor» No. 3, 1929).

D-*l C. Ivanovici*. Proiectul de buget prevede pentru ajutoare 50.000 lei ceea ce e prea puțin. Aceste ajutoare sunt pentru inginerii invalizi și bolnavi, văduvele și orfanii lipsiți de mijloace. Deasemenea și fondul de 50.000 lei pentru premii e prea mic și s'ar putea majora, dându-se premii mai multe și mai mari pentru diferite lucrări și scrieri de silvicultură, pentru lucrări practice în păduri etc. Găsesc deasemenea de remarcant că cheltuielile pentru imprimatul revistei, 450.000 lei, sunt prea mari cu toate că revista e într-o formă excelentă, dar vorbesc față de abonamente. Găsesc că ar fi bine să ni se dea în viitor și un extras al sumelor cari sunt la diverși, aproape 2.000.000 pentru ca să avem și noi situația acestor sume. Ar fi de dorit ca d-*nii* cenzoari să poată desvolta o activitate mai intensă, să ia parte la verificările casei, la verificarea registrelor și la debaterile Consiliului de Administrație.

D-*l D. Grozescu*. Asupra dezideratelor d-*lui* Ivanovici, referitor la repartizarea sumelor din proiectul de buget ce s'a supus aprobării d-*v.*, țin să dau următoarele lămuriri:

1. La distribuirea sumelor, s'a avut în vedere în primul rând, achitarea datoriilor, pe care societatea le-a avut contractate pentru construcția imobilului.

Aceste datorii au grevat asupra societății până în anul trecut, rămânând, ca sold debitor al societății dela clădirea imobilului, numai sumele subscrise de membri.

Această chestiune, a preocupat de aproape Consiliul societății care a hotărât ca tot disponibilul la 31 Decembrie 1928 să-l aloce pentru restituirea acestor sume.

Distribuirea la celelalte articole, s'a făcut, avându-se în vedere și chel-

tuelile din anii trecuți, dintre cari unele s'au mărit în marginile posibilităților, cum este de ex.:

Fondul pentru propaganda forestieră care s'a mărit la 100.000 lei dela 50.000 lei cât era în trecut.

Cât privește, fondul pentru premii, s'a menținut aceeași sumă, ca în anul trecut, întrucât societatea n'a fost sesizată, prin nici o lucrare. Dorim ca lucrările și scrierile de specialitate să fie cât mai numeroase, și atunci societatea va lua toate măsurile, pentru recompensarea autorilor.

Suma de 450.000 pentru imprimatul revistei, s'a prevăzut, având în vedere cheltuelile din anul trecut, precum și tendința unei îmbunătățiri a acestui organ de publicitate, în specialitatea noastră.

Tot în suma de mai sus, se cuprinde și suma de 30.000 lei, un rest din costul imprimării numărului pe Decembrie anul trecut, care a apărut în cursul lunii Ianuarie a. c.

Cu aceste considerațiuni, de a se ține seamă de toate nevoile, atât de ordin cultural cât și material, la care societatea este obligată, s'a întocmit bugetul pe a. c. și rog Adunarea să-l voteze, în felul cum este alcătuit.

D-l *Ioan Dumitrescu*. S'ar putea spune că bugetul e ideal întocmit, că ține seamă de toate cerințele pentru asigurarea propășirii Societății. Dacă ași putea spune că ar trebui hotărâtă o mică modificare, apoi aceia ar fi mărirea fondului de ajutoare dela 50.000 la 100.000. Acei cari se prăpădesc muncind, cari fac sacrificiul vieții lor pentru ideea silvică, lasă femeile lor și copiii cu greutate enorme și unul din rostul principal al Societății noastre e să le venim în ajutor pentru că ei sunt necăjiții Societății noastre și de aceia rog adunarea să accepte majorarea fondului la 100.000 lei, luând fie din fondul social pe 1929 fie din alt excedent sau fond. Să mă ierte camaradul care a vorbit despre prea mari cheltueli ce se fac cu revista. Revista e fala Societății noastre (aplauze). Dacă am cerceta revistele celorlalte corpuri de specialitate eu cred că, lăsând la o parte orice modestie, ar trebui să rămânem cu constatarea că revista noastră e cea mai bine redactată, cea mai completă cu tot ce se scrie în materie silvică, cu o evidență absolută a tuturor lucrărilor Societății, o redactare îngrijită și o formă care ne face cinste, iar cei cari muncesc pentru revistă, cum a accentuat și raportorul, o fac cu multă râvnă. Vreți să faceți o revistă mai rea? Nu este în interesul nostru. Suma hotărâtă pentru revistă să o dăm cu toată inima căci revista ne face cinste. (Aplauze).

D-l *N. G. Popovici*. Nu am multe obiecțiuni de făcut asupra acestui buget, care e foarte bine alcătuit. Am însă o dorință de exprimat. Adunarea generală trebuie să urmărească modul cum evoluează bugetul și ar fi fost bine să știm: ce s'a acordat la fiecare articol în trecut și ce se cere pentru viitor, spre a vedea dacă e o sporire, sau o reducere. Dacă ne raportăm la cifra relativă la încurajări, care s'a ridicat dela 50.000 la 100.000 lei, vedem clar cât a evoluat această sumă. Vreau să vorbesc despre cele spuse de d-l Ivanovici. Ori cât se cheltuiește, pentru revistă, nu e deajuns. Ea apare în condițiuni foarte bune și orice cheltuială e justificată. În privința sporului, celui de al doilea articol, relativ la ajutoare, desigur că Societatea noastră e o «Societate științifică», — cum spunea regretatul nostru Președinte Kalinderu —, dar ea are și un scop de asis-

membrii ei, aceasta nu înseamnă, că numai acesta e scopul Societății, cum vrea să înțeleagă d-l Ivanovici. Că ar fi bine să se sporească această sumă, e drept, dar dacă există posibilitate. După ce ne vom scăpa de datorii, vom putea fi mai largi. Acolo, unde se vorbește de propagandă, s'a sporit suma dela 50—100.000 lei. Eu rog adunarea generală să voteze bugetul, așa cum s'a întocmit, pentru că orice schimbare poate să producă, în executarea bugetului, oarecari inconveniente și pentru orice alte nevoi să se recurgă apoi la deschideri de credite. Cu cât un buget e mai timid, cu atât dovedește o cumințenie, din partea aceloră cari l-au întocmit. Vă rog deci să-l aprobați, căci e bine alcătuit, după ce s'au analizat toate posibilitățile, însă cu dorința ca în viitor să se treacă și sumele cheltuite în trecut și cele prevăzute pentru viitor ca să putem ști cum au evoluat cifrele. (Aplauze).

D-l *Vintilă Stînghe*. Vreau să explic adunării ce e cu 450.000 lei dați pentru revistă. Nu e suma prea exagerată, dar se poate întâmpla să nu cheltuim întreaga sumă. În bugetul anului trecut au fost numai 350.000 lei și experiența a arătat că e prea puțin. Un număr de revistă ne costă 30.000 lei și ar trebui să înscriem 360.000 lei pe an. Am înscris însă mai mult pentru că e posibil să publicăm oarecari fotografii pe hârtie cretă și să prezentăm revista așa cum se prezintă unele reviste străine, de specialitate, adăugând o sumă oarecare. Credința noastră e că nu vom cheltui toată suma. Apoi din suma aceasta o parte se rambursează, circa 70.000—80.000 lei, ce tocusează revista din publicațiuni.

D-l *M. Tâmbulescu*. Cred că d-l Ivanovici n'a vrut să spună că suma e prea mare, ci numai că e prea mare față de plata abonamentelor. Membrii Societății să ne plătească revista atât cât costă.

D-l *Martin Drilcea*. În legătură cu revista vreau să vă spun și eu ceva. Se deslusește în mintea d-v., foarte clar, gândul că revista noastră e azi un puternic organ care ne ajută făcându-ne cunoșcuți lumii. S'a ajuns la aceasta. E acum necesară, o rugăminte față de d-vs. Sunteți toți membrii ai acestei Societăți. Să considerăm revista și ca un mijloc de a ne redobândi o parte din cheltuieli. Eu cred că fiecare dintre d-v., aveți posibilitatea să plasați cel puțin un abonament. Revista noastră începe să fie căutată. Vin dela librării și o cer. Fără a face o reclamă pur comercială, care aci nu își are locul, fără a recurge la cerșit, fiecare puteți face sacrificiul să ne aduceți cel puțin un abonament. Revista să scoate cu mare greutate. Aceasta o știe numai câțiva dintre d-v. E nevoie să ne încordăm foarte puternic ca această revistă să poată ieși și suni convins că dacă d-v., urmăriți revista și înțelegeți rostul mare pe care îl are, ne veți da sprijinul d-v. (Aplauze).

D-l *M. Tâmbulescu*. Pun la vot aprobarea bugetului pe 1929. Se aprobă cu aplauze.

Trecem la alegerea a 5 membri în Consiliul de Administrație. Au eșit la sorți următorii: Horia Lazăr, M. P. Florescu, Andrei Ionescu, G. Agapie și Nedelcovici Ath.

Membrii ieșiți la sorți pot fi aleși din nou.

D-l *N. O. Popovici*. Eu cred, că e și drept și cuvințios și delicat să realegeți pe acei, cari au lucrat până acum. Doi dintre cei ieșiți la sorți, de abia au fost cooptați. Despre ceilalți, nu știu ce s'ar putea spune rău. Ce s'ar

putea spune de d-l Horia Lazăr, despre d-l Andrei Ionescu, sau despre secretarul general d-l Florescu, care se ocupă cu bucătăria societății, care mai arde câteodată sosurile, mai greșește un fel de mâncare, așa ca să capete câte unul indigestie, dar eu cred că e și drept și firesc și delicat, din partea noastră, ca să-i realegem pe toți cei, cari au eșit la sorț. Cuvântarea mea trebuie s-o egalăm cu afișarea, dacă credeți, așa cum prevăd statutele.

D-l A. *Eliescu*. Dacă nu există aclamațiuni.

D-l N. G. *Popovici*. Aclamațiuni nu există. Se opune statutul.

D-l M. *Tănăsescu*. Dacă nimeni nu e împotriva propunerii d-lui Popovici înseamnă că realegeți pe vechii membri.

D-l Ioan *Dumilrescu*. E în discuție alegerea celor cari au așit la sorți sau a tuturor?

D-l A. *Eliescu*. A celor cari au eșit la sorț.

D-l *Tănăsescu*. E drept că prin demisia d-lui Sburlean nu mai avem în consiliu tineretul și cred că e bine să alegem iar un tânăr în locul d-sale. Apoi Turneanu reprezenta în consiliul de administrație cooperativele și care, prin încetarea sa din viață, au rămas fără un reprezentant și cred că ar fi bine să avem unul. Nu e nevoie să fim numai noi dela Casa Pădurilor. Să fie reprezentată toată lumea, ca să putem lua contact cu toate interesele. Doriți să facem vot secret sau aprobați propunerea d-lui Popovici?

Voci. O aprobăm.

D-l M. *Tănăsescu*. S'a aprobat propunerea d-lui Popovici ca să rămână ca membrii în consiliu toți cei cari au eșit la sorți. (Aplauze). Și pe d-l Agapie care a fost cooptat l'ați ales. (Aplauze).

Mai e alegerea a trei cenזורi și a trei cenזורi supleanți pe anul 1929. Se aprobă prin aclamațiuni aceiași cenזורi și cenזורi supleanți.

D-l M. *Florescu* citește numele cenזורilor.

D-l M. *Tănăsescu*. Avem acum alegerea unui membru în comitetul de redacție al Revistei Pădurilor în locul lui Turneanu.

D-l N. G. *Popovici*. Propun pe d-l Marin Rădulescu, (aplauze).

D-l V. N. *Slinghe*. Am luat cuvântul pentru a spune că alegerea unui membru în comitetul de redacție trebuie făcută cu atenție. Trebuie că căutăm pe acela care poate să lucreze efectiv. Redacția nu trăește din sfaturi cari se dau odată pe săptămână sau pe lună, ci prin contribuția acelora cari pun punctul pe ei și căciula la ei. Revista trăește dintr'o muncă asiduă și obositoare și alegerea d-vo. trebuie să găsească un om muncitor care primește să se înhame la muncă. Eu mă asociez la propunerea d-lui Popovici și vă rog să alegeți în comitetul de redacție pe d-l Marin Rădulescu. (Aplauze îndelungate).

D-l M. *Tănăsescu*. Aplauzele d-vo. mă autoriză să felicit pe d. Rădulescu pentru alegerea sa și să-l rog să fie la înălțime.

D-l Aurel *Eliescu*. D-ilor, am în mâna mea o petiție pe care sunt dator să o aduc la cunoștința d-vo. și vă rog să o ascultați cu atențiune, pentru că e contribuția sufletească a unuia dintre noi, care a contribuit mai mult ca toți la olaltă, pentru realizarea vechiului nostru ideal, de a ne găsi în această casă. Fondurile au fost adunate cu multă greutate. A trebuit ca cineva să alerge de dimineața până seara și să strângă acești bani și iată ce ne scrie acum acest om :

Catre Adunarea generală a Soc. «Progresul silvic» din 16 Mai 1929.

Domnilor și iubiți colegi,

Din motive de boală, cu mare părere de rău, m'am văzut nevoit, să nu mai pot participa la nici o ședință a Consiliului de administrație a Societății noastre, încă dela 9 Ianuarie 1929 și până în prezent pe de o parte, iar pe de alta, cum nu voesc să stănenesc în nici un fel acele lucrări, și nici nu doresc ca să rămân ca simplu figurant pe coperta Revistei noastre, vă aduc la cunoștință, că demisionez din Președinție al Societății «Progresul silvic» ca și din membru în Comitetul de redacție al Revistei.

Am depus pentru Societatea noastră, cu multă râvnă și îndârjită energie, o bună parte din activitatea mea, timp de 42 de ani. Nu am alergat după deșertăciunile popularității, dar am luptat neîntrerupt în toate împrejurările, și prin scris, și prin grai, pentru revendicările corpului nostru, ca și pentru ridicarea lui cât mai sus și dacă Dumnezeu îmi va ajuta să mă restabilesc, voi fi cel mai fericit, deși bătrân, să reviu printre colegii mei iubiți, ca umăr la umăr, în mod leal, ca simplu soldat, să ducem și mai departe, carul gospodăriei silvice, amenințat serios dela o vreme cu reforme care zdruncină între altele și echilibrul economic al țării, prin reducerea sub normal a suprafeței împădurite. Până atunci, sufletul meu rămâne nedestulit de suflarea silvică a țării, căci fac parte dintre aceia cari și-au iubit și s'au cinstit cu cariera de silvicilor. Cu această ocaziune, și ca semn al dragostei mele profunde pentru Corp, și pentru cultura franceză, vă aduc la cunoștință, că dăruiesc Societății «Progresul silvic» suma de 1 milion în rentă a Statului, care va constitui un fond inalienabil, și din venitul cărui, să se trimeată un bursier la Școala de ape și păduri dela Nancy, pentru desăvârșirea studiilor forestiere. Detaliile acestei donațiuni, le voi trece într-o deosebită adresă ce voi trimite Consiliului de Administrație al Societății, cât de curând.

Încheind, iubiți colegi, vă doresc restabilirea armoniei celei mai desăvârșite, singura care poate da putere și respect corpului, lăsând uitării anmози-tățile și privind numai Interesul de corp, atât în prezent cât și în viitor.

Președintele Soc. «Progresul silvic»
Consilier silvic onorar
(ss) M. Tănăsescu

Citind această petiție, sunt cuprins de o profundă emoție și socotesc că e o datorie pentru mine să vă rog, nu în mod obicinuit, dar cu toții în picioare să aducem elogii acestui generos donator și gândindu-ne la munca depusă de acest adevărat stejar al corpului silvic, (lumea se ridică în picioare), să ne manifestăm recunoștința noastră. E de datoria noastră să-i urăm să se întoarcă cât de curând în mijlocul nostru, unde îl vom primi cu aceeași dragoste. Să respingem deci demisia d-sale. Domnule președinte, demisia d-tale nu se primește, ci se înregistrează, și rugăm pe Dumnezeu să facă așa ca să te întorci în mijlocul nostru cât mai repede, sănătos.

(Aplauze îndelungate).

D-l A. *Ellescu*..... pentru a ne face fericiți cu mintea, activitatea și sufletul d-tale.

(D-l *Ellescu* sărută pe d. *Tănăsescu*).

D-l N. G. *Popovici*. Profund emoționat și copleșit, în adâncul sufletului meu, de gestul nobil, frumos și înălțător al colegului nostru Mihail *Tănăsescu*, în numele meu, care n'am fost întotdeauna în termeni buni, de armonie, sunt dator să-i aduc velle și calduroasele mele mulțumiri (aplauze) și să rog pe Dumnezeu să-i dea sănătate, pentru a sta, cât mai mult, în mijlocul nostru, cu sufletul său înălțat, de gestul nobil făcut, în această clipă. Din cuvântarea mea trebuie să se desprindă: că atunci când interesele superioare ale Societății noastre o cer, atunci când sufletele se deschid, armonia e perfectă între noi, oricare ar fi resentimentele trecutului. Rog pe d. *Tănăsescu* să încredințeze comitetului societății fotografia sa, pentru ca să *ilustreze*, totdeauna, această societate, la a cărei ridicare și întărire a lucrat și dânsul, cu tot sufletul.

D-l *Popovici* sărută pe d-l *Tănăsescu*. (Momente de mare emoție). Toată lumea se scoală în picioare și aplaudă furtunos!

D-l N. G. *Popovici*. Tineretul să la exemplu: că, dacă între noi bătrânii au existat frecări—, și sunt firești aceste frecări—, în momentele mari și înălțătoare, cei cari fac parte, din generația mai veche, sunt toți laolaltă. Când a fost vorba să se lovească corpul silvic, când unii dintre oamenii de stat, au încercat să dea lovituri, am fost toți uniți și trebuie să luați pilda aceasta, dacă vreți întărirea și propășirea corpului. (Aplauze).

D-l C. P. *Georgescu*. Domnule Președinte, iubiți colegi, a fost hărăzită meseriei noastre ca veșnic să fim în luptă, veșnic să animăm o idee, pentru salvarea pădurilor, pentru binele superior al țării. În lupta aceasta dusa pentru frumos au fost și resentimente. Într-o adunare a Consiliului de Administrație de acum trei ani am făcut un apel la bătrânii noștri să ne dea acest exemplu unic. Acel exemplu s'a petrecut când îl așteptam n-ai puțin pentru că între d-l N. G. *Popovici* și *Tănăsescu* au fost resentimente de timp îndelungat. Exemplul acesta de azi trebuie să ne călăuzească. Unirea noastră a făcut minuni. Acum ambele tabere și-au dat mâna cum au făcut și acum 7—8 ani. Dintre acei cari au luptat pentru unire sunt și eu. Exemplul d-ilor *Tănăsescu* și *Popovici* trebuie să ne servească. (Aplauze).

D-l N. G. *Popovici*. Am o propunere: să ridicăm ședina și să continuăm mâine, iar mâine seara, sau poimâine seară, să dăm o agapă în cinstea colegului nostru *Tănăsescu*. (Aplauze).

D-l M. *Drăcea*. Sunt între noi oameni cari trăiesc poate mai mult cu gândul în viitor decât în prezent. Desigur că mulți dintre d-voastră, dacă va analizați gândurile, căutați rațiunea vieții. În convingerea mea, Societatea noastră, care împlinește 43 de ani, e chemată să joace un rol atât de mare, încât s'ar putea întâmpla ca nici noi să nu putem înțelege marea rolului la care suntem chemați. Desigur că frecăturile din ultimul timp, cari sunt o realitate foarte palpabilă, au făcut pe unii să-și scadă entuziasmul și poate și credința în realizarea acestui gând frumos de viitor. Azi, vedem clar că năzulm pentru viitor. Ideia aceasta începe să se întrevadă și gestul produs azi în fața d-voastră, trebuie să ne ridice

moralul și să credem în misiunea sfântă pe care o are Societatea noastră, să credem în viitorul ei. (Aplauze).

D-l *Andrei Boldescu*. D-le Președinte. Am simțit necesitatea de a formula și eu o formulă omagială la adresa d-voastră. Dar e cu neputință. E cu neputință să o înghebez la înălțimea gestului d-voastră. În toate câte voi concenter tot strigătul sincer de admirație și de respect al sufletului meu nu fac decât funcția să leg trecutul cu viitorul. Cât eroism, câtă trudă se cere, câtă energie se cheltuie, e greu de lămurit și când ne ridicăm la înălțimi grozave totuși nu putem să apreciem nici măreția, nici valoarea faptelor eroice. Sunt mângâiat că Societatea nu va pierde din fruntea ei. Va da asigurarea, d-le Președinte, că stejarul cu care e frumos să vă asemăn, duce povara lui de mil de ani. Și stejarul e încă verde. Nu am nici o teamă că veți reveni în curând sănătos în mijlocul nostru. Gestul pe care l-ați făcut, darul împărătesc făcut Societății nu găsește destule laude și destule cuvinte de recunoștință din partea Societății noastre. Nu vreau să vă scad nimic dar cred că traduc sentimentele unanime ale camarazilor mei urându-vă grabnica însănătoșire și să reveniți în mijlocul nostru pentru a face în comun eforturi pentru triumful cauzelor noastre. Să trăiți. (Aplauze).

D-l *Petre Antonescu*. Odată cu exprimarea sentimentelor mele de admirație pentru acest mărinimos dar făcut Societății «Progresul silvic» de camaradul și vechiul meu prieten Tănăsescu, am o mică rugămintă personală în calitate mea de profesor la secțiunea silvică din școala politehnică. Aș dori dacă e posibil ca acei bursieri trimiși la școala dela Nancy să treacă și prin școala noastră cel puțin doi ani de zile, atâta timp cât se fac studii generale. De altfel sunt și în asentimentul d-lui Tănăsescu, care are această intenție. Școala dela Nancy în timpul din urmă grație fondurilor căpătate dela guvernul francez e înzestrată atât de bine, încât merită ca și copiii noștri să învețe la acest institut. Sperăm și noi că și școala noastră ca și cea dela Nancy, unde mi-am făcut și eu studiile, va putea avea o asemenea dotație. Numai oarecare bunăvoință s'ar cere ca ea să fie dotată ca și alte instituții din străinătate cu câteva păduri unde să se poată aplica silvicultura noastră românească, iar nu franceză și germană (aplaude). E necesar pentru noi acest lucru. Toți băștinașii pe care din nefericire politicienii noștri îi cam desconsideră, vor putea căpăta cunoștințele necesare. Străinii pot să vină, pot să recomande, dar multe lucruri din cele recomandate nu se vor potrivi deloc cu starea noastră reală. Am avut pe germanul Adolf dela Fântânele, care a stat la noi 40 ani și a făcut o silvicultură foarte frumoasă, dar a făcut greșeli, mai cu seamă la început, cu toate că în fiecare an ne sfătuiam asupra ameliorațiilor. A făcut greșeli, dar ca om cu minte a recunoscut fără să se rușineze și a declarat că a făcut acele greșeli pentru că avea idelle germane și și-a dat acum seama că în țara românească e o altă climă și alte împrejurări economice. Pe lângă cei cari ni se'aduc din străinătate, trebuie să facem apel și la silvicultorii cari aparțin statului nostru. Experiența ultimului războiu ne-a dovedit că nu e bine să lăsăm pe străini să cuture munții noștri, căci odată cu schimburi relative la trebuințele silvice, pot aduna date care nu sunt tocmai în folosul nostru. Așa încât felicit pe bunul meu camarad

care fără să umble după popularitate și sub o aparență rece a avut totdeauna dorința de a ridica prestigiul corpului silvic în interesul obștesc. (Aplauze).

D-l *Ion Dumitrescu*. Am fost emoționat de conținutul scrisorii citită de d-l A. Eliescu. Vin din partea tineretului emoționat la auzirea vestei și mă fac ecoul sentimentelor lor de admirație pentru activitatea d-v. și pentru gestul făcut. Și dacă, d-le președinte, v'ați fi uitat în ochii noștri când d-l A. Eliescu citea scrisoarea, ați fi văzut lacrimile noastre de admirație și de dragoste. Să trăiți d-le Tănăsescu. (Aplauze).

D-l *M. Tănăsescu*. Sunt foarte emoționat de sentimentele pe care mi le arătați într'un moment foarte greu pentru mine, pentru că sunt bolnav (Lumea se ridică în picioare). Dacă, câte odată, împrejurările au făcut ca unii din colegii mei să aibă oarecare resentimente, aceasta nu era din resentimente personale, ci pentru că nu ne întâlneam pe acelaș drum. Impotriva d-lui Popovici n'am avut nici un fel de resentiment. Vă rog să renunțați la acea agapă pentru că sunt supus la un regim foarte sever și ar fi să absentez sau să vin să iau numai un scaun. Vă mulțumesc foarte mult.

D-l *Eliescu*. Ca să plecăm sub impresia acestei emoțiuni, propun să ridicăm ședința.

(Ședința se ridică).

Z I U A II - a

Ședința de dimineață (Vineri 17 Mai)

Se deschide sub președinția d-lui C. P. Georgescu asistat de d-nii A. Eliescu și M. P. Florescu.

D-l *Georgescu*. Declar ședința deschisă. La ordinea de zi e modificarea statutelor: Consiliul a aprobat modificarea aliniatului ultim dela art. 9 (citește articolul).

Art. în redactarea veche

Art. 9 alin. ultim:

Membrii excluși sau retrași nu pot avea nici un drept asupra cotizațiilor sau asupra fondului social, ci numai la rambursarea valorii obligațiunilor subscrise pentru clădirea casei Societății și la dividende până la amortizarea lor care se va face cu precădere din primele fonduri alocate ale anului ce urmează.

Art. cum se propune să fie modificat

Membrii excluși sau retrași *precum și văduvele, orfanii sau moștenitorii membrilor decedați*, nu pot avea nici un drept asupra cotizațiilor sau asupra fondului social, ci numai la rambursarea valorii obligațiunilor subscrise pentru clădirea casei Societății și la dividende până la amortizarea lor care se va face cu precădere din primele fonduri alocate ale anului ce urmează.

Cine dorește să ia cuvântul?

D-l *Andrei Boldescu*. Vor fi printre dv. și acei cari au asistat anul trecut la adunarea generală și cred că vă amintiți că s'a dezbătut cu oarecare pasiune problema pusă azi la ordinea zilei. A rămas atunci hotărât ca onoratul Consiliu de Administrație să consulte printr'o carte poștală simplă pe toți titularii cari se văd trecuți la sfârșitul proiectului de statut cu diferite sume și urma să răspundă fiecare dacă înțelege ca suma cu care e înscris să contribuie la crearea unei case de ajutor, sau vor să li se restituie pur și simplu sumele. Am așteptat un an de zile și văzând că se apropie acest anotimp al reînvierii, ne-am bucurat că ne vom îmbrățișa camaraderesce și frațește și am așteptat să vedem dacă se realizează ceea ce s'a propus în adunarea generală din anul trecut. Văzând, că lucrul n'a uitat mi-am permis să adresez un chip de jalbă onoratului Consiliu, dar rezoluția pusă pe această jalbă e a d-lui Mihail Tănăsescu, președintele nostru, care mi-a declarat că într'un an de zile a semnat hârtiile fără să adauge cuvântul președinte, lucru pe care l'a făcut însă pe petiția mea. Confirmă d-sa că am dreptate și roagă Consiliul să dea curs cererii mele. Spuneam în cerere că statutul nostru cel vechi din 1926 dă acest drept. Vă declar că eu însumi n'am dat nici o atențiune, nici la fond, nici la formă. Statutul era propus de mult regretatul și ilustrul defunct Alexandru Constantinescu și autoritatea și prestigiul lui covârșitor nu-mi îngăduia nici mie care mi-am permis de multe ori o sumă de îngăduințe să mă împotrivesc. Capătasesm convingerea că problemele puse de el nu comportau nici o împotrivire. Crearea casei de ajutor era un desiderat ca atâtea altele. Nimeni nu l'a dat atențiune mai ales din pricina că aveam convingerea că acea tutelă părintească ne este folositoare. A murit Alexandru Constantinescu și atunci am început să ne gândim. «Progresul Silvic» e o societate culturală, cu interese culturale și când mi-a căzut în mână un proiect de statut am văzut că are intențiunea să creeze o întreprindere care comportă riscuri multe. Pentruca nu vreau să lungesc intervenția mea...

Voci: Nu ești în chestiune.

D-l *A. Boldescu*. Sunt în chestiune. Titularii n'au dreptul să ceară să li se restituie banii. Mie mi s'a reținut suma la Casa de credit. Vreau o altă redactare a statutelor. E un sacrificiu absurd să mi se ceară să contribuie când nu vreau, la o casă de credit și o bancă. (Citește articolul respectiv). Unli din deponenți sunt măcelari sau tăetori de lemne la Timișoara și d-v. vreți să-i faceți să colaboreze la casa de credit și să-i numiți membri fondatori când ei taie lemne. Propuneți orice redactare însă care să nu ceară ca un membru al «Progresului silvic» să trebuiască să se retragă din societate dacă vrea să-și recupereze banii.

D-l *A. Eltescu*. După ședința înalțătoare de ieri socotese că în sufletele tuturor a rămas dorința și credința că discuțiunile dintre noi oricât ar fi ele contradictorii și oricât s'ar ciocni, nu sunt vătămatoare, căci ele pornesc din intențiuni bune. Cu această călăuză vă rog să ascultați cu îngăduință pe unul din fondatorii societății care timp de 43 de ani n'a dezmințit dragostea și interesul ce-l poartă «Progresului silvic». Eu văd în viitor posibilitate de realizare în linii largi datorită «Progresului silvic» și tocmai pentru că avem această credință, când s'a pus chestiunea băncii și casei de ajutor în consiliul de administrație am avut o atitudine ostilă. Eri, plecând de aci cu d-l Drăcea d-sa spunea: trebuie s'o facem. I-am spus: gândește-te bine. Nu băgați Societatea în

afaceri bănești. După părerea mea—și am curajul să susțin cu tărie—veacul al 19-lea va fi caracterizat prin două mari excocherii, cari au turburat adânc viața socială a omenirii. Regimul reprezentativ și societățile anonime. Regimul reprezentativ a făcut ca în fruntea popoarelor să iasă toți excocherii și toți bălbașii, iar societățile anonime au pricopsit pe câțiva din aprijinitorii acestora. Priviți în jurul d-vo, și veți vedea directori cari sfidează pe clienți. Am încercat și eu și am obținut același rezultat. Iată de exemplu Cooperativa «Mercur» care a ajuns să i se fure 17 milioane jumătate. Societatea discută dacă s'au furat 17 milioane sau 17 milioane jumătate. Ce cărciumar din țara românească n'a adunat parale? Când s'a făcut Banca viticolă am avut o bancă în care directorii mâncau foarte multe parale, iar noi acționarii a trebuit să ne vindem acțiunile. Gândiți-vă că o bancă poate să ajungă și la faliment și nu faceți nici un fel de legătură între societatea «Progresul silvic» și întreprinderea bancară. Am spus apoi că propunerea are șanse de realizare. Înțeleg banca, dar nu cu sîla. Ești ministru îți opresc d-tale din leafă ca să se poată bucura generațiunile viitoare. Restituirile sunt benevole sau nu?

Aceasta e chestiunea. Lăsați să discutăm chestiunea în complexul ei, fiindcă consiliul nostru ce administrație a neglijat să execute o dorință a adunării generale trecute. În adunarea generală s'a pus această problemă și s'a spus: se vor face scrisori. D-nii membri din consiliu să spună dacă n'am insistat la fiecare ședință să se facă acest lucru și azi vine un membru, spunându-ne că del Boldescu nu este în chestiune în această discuție. S'au luat bani cu sîla din leafă din ordinul ministrului și trebuie să știm care e voința titularilor. Mi s'a spus: că trebuie să facem și noi ceva. Foarte frumos sentiment. Să facă și generația de azi mai mult decât am făcut noi. Fiecare e dator să cheltuiască și entuziasmul și credința și puterea de muncă. Să facem, dar să facem pe socoteala acelor care plătesc din convingere. Nu cu subtilități trebuie să ajungem la asemenea rezultate. Trebuie pusă problema în întregul ei. Să dăm libertate fiecărui membru ca în termen de șase luni să răspundă dacă vor să mai țină banii la societate sau nu. Ca să faci o bancă trebuie să ai bani. V'ați gândit d-voastră că această bancă de ajutor urmând calea tuturor băncilor din lume se va constitui cu un consiliu de administrație și funcționari? În al treilea rând nu avem experiența necesară. V'ați gândit la dificultatea juridică la cei 25 membri pe cari trebuie să-i duci la tribunal pentru autorizație, în cele 25 la sută din capitalul subscris, deus efectiv la Casa de depuneri? Gândiți-vă la toate acestea. Firește că entuziasmul tinereții trebuie admirat, dar să ne dați voce și nouă bătrânilor cu experiență să vă arătăm calea. În orice caz dacă unii sunt de o părere și alții de alta, eu îmi plec capul. Cer însă un lucru dela oamenii conștienți: să privească problema în față și să spună dacă vor sau nu. Să nu fie nimeni sili să contribuie. Prin urmare să se introducă în statut că cei cari vor să-și retragă banii în timp de șase luni etc., etc. Încă câteva cuvinte: mândria de libertate, de conștiință, de independență pe care a arătat-o această societate timp de 43 de ani, trebuie să rămână. Nu înțeleg azi când sunt pe pragul vieții veșnice să văd această societate țărâță în cine știe ce afaceri. Trebuie să lamurim printr'un vot dacă siliți sau liberi voiți să intrați în această societate. În

timp de șase luni fondurile destinate pentru restituiri vor merge la casa de ajutor : altmintrelea fiecare și-l poate reține pe timp de șase luni. (Aplauze).

D-l *Petre Ioan*. Am două regrete: unul că nu e d. Tănăsescu aci și am obligația să răspund în locul d-sale. Toate modificările din statute sunt făcute la insistența d-lui Tănăsescu care a obligat consiliul să le accepte. Ar fi fost d-sa obligat să răspundă și în cazul acesta s'ar fi potolit entuziasmul d-lui Boldescu care are ca și mine respect față de d-l Tănăsescu.

Al doilea regret. Nu pot răspunde nimic antevorbitorului, pentru că n'a fost în chestiune. E vorba de art. 9 din statut. În curs de un an s'au prezentat o sumă de cereri ale moștenitorilor foștilor noștri camarazi și n'am avut posibilitatea să le dăm banii înapoi, pentru că statutul ne împiedecă dela acest lucru. Dându-ne seama că nu se pot restitui banii, am făcut chete între noi și am restituit banii numai ca să putem satisface aceste cereri. Ca să scăpăm pe viitor de obligațiunea de a reține banii am hotărât să modificăm art. 9. Iată prima redacțiune:

Membrii excluși sau retrași *precum și văduvile, orfanii sau moștenitorii membrilor decedați*, nu pot avea nici un drept asupra cotizațiilor sau asupra fondului social, ci numai la rambursarea valorii obligațiilor subscrise pentru clădirea casei Societății și la dividende până la amortizarea lor care se va face cu precădere din primele fonduri alocate ale anului ce urmează.

E limpede și cred că nu comportă atâtea discuții câte s'au angajat de d-l Boldescu cât și d-l Aurel Eliescu. Dacă nu se crede necesar să se modifice art. 14, noi suntem obligați să facem casă de credit și ajutor cu acei cari au votat Statutul în 1926. Să dați voe, deci raporturilor să citească expunerea de motive.

D-l *N. G. Popovici*. Vă mărturisesc, că am fost viu surprins, când bătrânul nostru coleg, d-l Eliescu, a emis o notă de un nefiresc pesimism, spunând : că «secolul al 19-lea se remarcă prin două mari excocherii». Sunt convins, că în forul său interior, nici Eliescu nu poate primi formula excocheriei, pentru aceste două mari progrese, pe cari omenirea le-a realizat. Prin sistemul reprezentativ s'a făcut ca, la mersul treburilor publice, să ia parte, dacă nu efectiv, cel puțin prin reprezentanții lui, întreg poporul. Că, poate acești reprezentanți, n'au fost totdeauna cei mai selecți, e altă chestiune. Dar, ca să susții la începutul secolului al 20-lea, că sistemul Mussolini, sau Primo de Rivera, or Lenin e superior și poate contribui, în mai mare măsură, la fericirea omenirii socotesc, că nici d-l Eliescu nu o crede. (Aplauze). Evident, după războiu, a survenit scăderi în regimul reprezentativ, precum au survenit scăderi în multe ca : în îndeplinirea datoriei, în cultura generală a tineretului, în educația sufletului etc., etc. Un doctor francez, pe care-l cunoscusem în timpul refugului la Iași, dr. de Coljac, îmi spunea : «Crezi, oare că lumea ieșită din acest războiu e sănătoasă ? Nu ! Nu poate să fie sănătos acel, care a văzut mii de morți în jurul său și care a auzit atâtea bubuituri de tunuri». Nu ! Nu poate să fie normal tatăl, or mama-care și-au pierdut copilul. Nervii lor sunt agitați, cum e agitată apa când arunci o piatră în ea, sau după furtună. Liniștea vine, încetul, cu încetul. Să susții însă, că societățile anonime sunt o mare excocherie, este o mare exagerare pesimistă

Societățile anonime, d-lor au făcut și fac, ca și contribuția micului capitalist să intervină la punerea în valoare a bogățiilor țării. Aceasta face, ca fiecare și cei mulți, să fie cointeresați în producție și propășirea economică. Văd că d-l Boldescu pleacă. Nu e nici o pagubă. Mă grăbesc să spun, că nu e nici o pagubă, mai ales după scrisoarea, mai puțin decât urbană, pe care a adresat-o comitetului societății. L'aș ruga pe d-l Stinghe să citească pasajii din ea. Desigur, scopul principal al societății noastre e știința. Rostul societății noastre e de a interesa pe oamenii de stat și întreaga lume românească, despre rosturile și rolul pădurilor. Evident, scopul societății noastre e, de a răspândi în cercuri cât mai largi, noțiunea despre folosul acestor imense bogății, ce sunt pădurile și cari nu trebuiesc privite, numai din punctul de vedere al fiscalității. Dar, societatea noastră e constituită din membri cu nevoile lor, cu exigențele lor, cari se pot găsi la strămtoare, la un moment dat. Și atunci întreb: E bine ca un membru, căruia i-a murit copilul, sau nevasta, ori care are cine știe ce nevoi materiale, să se adreseze pieții și să împrumute bani cu 30—40 la sută? Nu e oare mai frumos ca fiecare din noi, să ajutăm pe cel în nevoie? Acest gest de colaborare, de cointerăsare sufletească, nu e bine oare să aibe și această față de spiritului de ajutorare? D-l Boldescu face însă caz mare și zice: «cum, să nă obligi pe mine să ies din societate?» dacă nu vreau să fiu acționar în Bancă? Dar, unde e scris acest lucru, mă rog? Și îl întreb pe d-l Boldescu: dacă nu lera bietul Constantinescu să vină cu câteva milioane, se putea construi oare acest local, cu care ne mândrim? S'au cheltuit fondurile date de regretatul Constantinescu! Și atunci care e formula? Am construit un local nu numai cu propriile noastre mijloace. Acest local face fala noastră. Ne-a creat și venituri noi. Societatea și-a creat venituri, de care beneficiem în mod indirect cu toții. Credeți oare că revista noastră cu frumoasa ei acțiune de propagandă, se susține numai din banii d-v.? Vă înșelați. Aceștia nu reprezintă nici o pătrime. De unde se acoperă cheltuelile? Din ce fond? Și atunci întreb: Oare cei câțiva lei pe care i-ați depus, pentru construirea localului și care au rămas prisos, ca economie rezultând din mărinimia, celui care ne-a dat milioane, pentru construirea localului, poate constitui un drept de a fi restituiți, după cum reclamă d-l Boldescu? Pe lângă punctul de vedere *cultural*,¹ admiteți oare, că societatea noastră nu are și un rost material, bănesc? Nimeni nu te obligă pe d-ta să dai bani. Dacă însă ar reclama fiecare, presupusul său drept bănesc, societatea s'ar duce. Dacă fiecare ar cere înapoi banii depuși n'ar mai putea exista societatea. Acest local care produce venituri și ne pune în posibilitate să facem propagandă, nu e creat numai cu banii d-tale. Te înșeli. Cotizația d-tale nu reprezintă nici un sfert din suma dată de cel de colo. (Arată bustul lui Alexandru Constantinescu). Eu, care sunt unul din puținii nematerialiști și care m'am îngăduit să fac adesea ori declarația că: «doresc să trăiesc, mai mult prin suflet, decât prin stomac», eu, care am propovăduit, mai mult viața sufletească, decât viața stomacală, îmi dau totuși seama, că sunt nevoi materiale, cari reclamă câte odată ajutorarea colegilor și ar fi să lipsim tocmai dela o datorie colegială când am cere înapoi banii, cu cari s'ar putea constitui un fond, din care să poată fi ajutați colegii, ce s'ar găsi în nevoie. Banca și societatea de credit n'au nici o legătură cu societatea noastră. Că, membri ai societății noastre culturale, vor face parte din societatea de credit, aceasta e altceva. Câți intelectuali, câți

profesori universitari nu fac parte din societățile anonime exploatoare de bunuri ale statului? Să-și împiedicăm? Pentru ce? Găsesc, că e tocmai o datorie a noastră, ca din sumele pe cari le avem, ca prisos, să constituim fondul acestei societăți de credit, în scopul colegial și umanitar de ajutorare a colegilor în cazuri de nevoie.

D-*l Petre Ioan*. Eu cunosc societăți care au luat ființă cu mai nimica roată și au ajuns la o dezvoltare mare.

Articolul va avea deci următoarea formă:

Membrii excluși sau retrași *precum și văduvele, orfanii sau moștenitorii membrilor decedați*, nu pot avea nici un drept asupra cotizațiilor sau asupra fondului social, ci numai la rambursarea valorii obligațiunilor subscrise pentru clădirea casei Societății și la dividende până la amortizarea lor care se va face cu precădere din primele fonduri alocate ale anului ce urmează.

Au de asemenea dreptul la rambursarea sumelor vărsate la Casa Progresului silvic și toți acei membrii, cari nu vor să participe la constituirea Casei de Credit Ajutor și Economie.

Restituirea se va face prin derogarea dela art. 14 în timp de 6 luni, pe baza unor cereri formulate în cel mult o lună.

I'oci: Foarte bine, foarte bine.

D-*l Ion Dumitrescu*. Vă rog să spuneți: sumele vărsate. Prin această modificare am modificat și art. 14 din statut care n'a fost pus la ordinea zilei.

D-*l Popovici*. Se modifică dela sine.

D-*l Eliescu*. Se vede că suntem în seria cea bună. Să dea Dumnezeu să continue. Bătrânul tatăl meu spunea: Oricât ați fi de tari și de buni tot o să vă ajungă blestemul călugărilor, căci le-ați luat pădurile. Socot că sacrificiile de 43 de ani au îmblânzit urgia cerească. Doresc corpului silvic să devină sănătos. (Aplauze).

D-*l C. Ivanovici*. Se discută art. 9 în care se pune în discuție dreptul moștenitorilor noștri, al văduvelor și al orfanilor. Acest drept nu-l putem menține mai departe pentru că statutul societății spune că nu poate fi membru al societății decât inginerul silvic, proprietarul sau exploatorul de păduri. Nu putem impune moștenitorilor noștri să rămână mai departe în societate și drepturile lor ar trebui lichidate.

D-*l Dr. Marin Drăcea*. Chestiunea aceasta a casei de Credit și ajutor a fost vreme îndelungată discutată în Consiliul de Administrație și formula de azi e formula la care ar trebui să se oprească adunarea generală. Ieri într-o convorbire cu d-*l Eliescu* i-am făcut o rugămintă: să vorbească cât mai convins contra Casei de credit și ajutor. Sunt informat că s'a mai vorbit și din alte părți împotriva Casei de ajutor. Rămâne să hotărâți liberi conform unei vorbe a poporului că: dragostea cu sila nu se poate. Înființați sau nu casa de ajutor? Prin hotărârea pe care o veți lua să dați dovadă că sunteți animați și de credința în soliditatea societății și de idealurile pe care le urmărește societatea. Numărul acelor cari rămân la Casa de credit e numărul celor mulți și cari doresc să contribuie la progresul acestei instituții.

D-*l Aurel Eliescu*. Pe vremuri s'a adunat cu căciula câte 5 lei și ar putea să se adune și acum. E o chestiune și de cinste și de cavalerism și de

onoare ca să dovedești că cei mulți sunteți hotărâți să sacrificați ceva pentru societate. Acel care calculează fiecare centimă sunt cei puțini.

D-l C. P. Georgescu. Declar discuția închisă. Să fac un mic rezumat. Era pus în discuție art. 9 din statut. Nu aprobarea casei de Credit și ajutor cum a început discuția. Regret că s'a pus chestiunea așa. D-l Eliescu nu putea să aibe interese comune cu marea masă a funcționarilor. Casa de credit și ajutor e cerută de art. 14 și Consiliul de Administrație a căutat să se conformeze statutului. Sunt încântat că s'a găsit și formula. D-l secretar general Florescu va citi articolul sub ultima formă pe care il supun votării d-v.

D-l M. P. Florescu. Citește modificarea art. 9 din statut :

Membrii excluși sau retrași *precum și văduvele, orfanii sau moștenitorii membrilor decedați*, nu pot avea nici un drept asupra cotizațiilor sau asupra fondului social, ci numai la rambursarea valorii obligațiunilor subscrise pentru clădirea casei Societății și la dividende până la amortizarea lor care se fa face cu precădere din primele fonduri alocate ale anului ce urmează.

Au deasemenea dreptul la rambursarea sumelor vărsate la casa „Progresului Silvic” și toți acei membri, cari nu vor să participe la constituirea Casei de Credit și Ajutor.

Restituirea se va face prin derogare dela art. 14 în timp de 6 luni, pe baza unor cereri formulate în cel mult o lună.

D-l C. P. Georgescu. Cine e contra acestui articol?

O voce. Dacă s'ar cere două milioane în timp de șase luni de unde le luăm?

D-l C. P. Georgescu. Banii există. Pentru că nimeni nu e contra, se aprobă modificarea.

D-l I. Botescu. Termenul fatal de o lună de când începe?

D-l C. P. Georgescu. Din ziua publicării în «Revista Pădurilor».

Voci. Dar dacă întârzie apariția revistei cu două săptămâni, întârzie și termenul.

O voce. Orice modificare a statutului se publică în «Monitorul Oficial». Să fie dela data publicării în «Monitorul Oficial». (Protestări).

Voci. Să se facă o circulară.

D-l N. G. Popovici. Se vede, că sunt colegi de ai noștri, cari nu citesc «Revista Pădurilor». Cum se poate cere oare o circulară personală, când prin publicarea în revistă lesne poate lua cunoștință toată lumea?

D-l Vintilă Slinghe. Să se facă o circulară.

D-l N. G. Popovici. Pentru ce să încărcăm bugetul societății? Va plangeați eri de biurocratism și aplaudați când ministrul Mihalache terfelea acest biurocratism și acum d-v. cereți o circulară, când aveți «Revista Pădurilor».

D-l C. P. Georgescu. S'a aprobat data publicării în revistă. Treceam la cealaltă parte.

Art. 22 din statutul vechiu prevede :

«Administrația Societății este încredințată unui președinte ales de Adunarea generală pe timp de 4 ani și unui Consiliu de Administrație compus din 21 membri».

Art. 22 noua redactare :

Societatea este condusă de un președinte și un Consiliu de Administrație. Consiliul este compus din 21 membri, iar președintele este ales, de Consiliul de Administrație din sânul său.

D-1 N. G. Popovici. În adevăr, în marea majoritate a societăților, președintele se alege de către Consiliul de Administrație. Sunt unele societăți anonime care obișnuiesc să lase acest lucru adunării generale. În vechiul nostru statut așa era scris. Bine înțeles, că e o simplă uzanță, ca toți membri comitetului ca și președintele să fie aleși prin vot secret. Aș propune însă ca, precum membrii consiliului se aleg prin vot secret, tot așa să fie ales și președintele. De ce sunt pentru desemnarea președintelui de către adunarea generală? Trei argumente am pentru aceasta. 1) E, dacă vrei un argument de fast, el are un mai mare prestigiu, se prezintă cu o mai mare autoritate, când e ales de plenul adunării generale, decât dacă e desemnat de cei 21 de membri din Consiliul de Administrație. 2) E un inconvenient, când lăsăm ca președintele să fie ales de Consiliul de Administrație. Se poate, ca din cei 21 membri ai Consiliului, să fie bunăoară trei candidați pentru președinție. Ei bine, în acest caz, cei doi cari au căzut, rămân cu o mică durere în sufletul lor, din care naște o stare sufletească, care nu e bună. Când președintele vine desemnat de adunarea generală nu se mai rupe această armonie, care trebuie să existe în sânul Consiliului! Nu e bine. Sunt de părere să nu lăsăm Consiliului de Administrație să desemneze pe președinte, pentru a evita acest lucru. Mai e și o chestiune de ordin personal. Legenda spune că Dumnezeu a coborât și îngeri pe pământ. Dar ei nu prea se văd. Poate a coborât mai mulți draci, cari se văd adesea ori. 3) Al treilea argument și mai puternic, în baza căruia susțin ca președintele să fie desemnat de adunarea generală, e și acela pe care l-ați putea, cu drept cuvânt, invoca: cum, tocmai pe acela, care are cel mai însemnat rol în conducerea societății să nu avem dreptul de a-l desemna. Și se poate întâmpla, ca în mintea d-v. să se fi statornicit dorința ca cutare să fie președinte. Și când veți vedea, că s'a ales un altul, veți avea desigur, o deziluzie, o nemulțumire. În acest caz președintele nu s'ar mai bucura de tot prestigiul, de toată autoritatea, față de d-v. care ați fi vrut un altul. De aceea cred, că e bine să lăsăm dreptul de a fi desemnat președintele, prin vot secret, de adunarea generală, în afară de consiliul de administrație pe care tot adunarea generală îl desemnează, conform statutelor, tot prin vot secret. Președintele să fie ales dar, printr'un vot aparte și anume, prin vot secret, astfel numai, înălțându-se posibilitatea ca unii să fie influențați. Acestea, sunt cuvintele, pe care aveam să le expun în susținerea părerii mele și cred că și în interesul Consiliului de Administrație și pentru prestigiul de care trebuie să se bucure președintele, veți aproba modul meu de a vedea. (Aplauze).

D-1 Aurel Eliescu. Plecând ieri de aci d-1 Tănăsescu bolnav mi-a spus că e foarte posibil să nu vină azi la ședință. Să iei cuvântul—mi-a spus—la re-

dactarea acestui articol. Să spui ce s'a petrecut în Consiliul de Administrație la redactarea lui. Omul acesta modest și delicat a vrut ca președintele să fie ales de Consiliul de Administrație. Iată raționamentul care l'a determinat pe el: în conformitate cu statutul, alegerea se face de Consiliul de administrație. Membrii Consiliului de Administrație trebuie să fie egali. Mult regretatul nostru președinte Al. Constantinescu știa ce face. Știa ce i se datorește. Știa ce era hotărât să facă. Cunoașteți dragostea lui pentru silvicultori. «Pe mine să mă aclame toată lumea». S'a introdus această modificare. Persoana avea autoritatea morală prin situația și prin sacrificiile pe care le făcuse. D. Popovici se înșeală amarnic. Poate să fie un om ales de unanimitatea unei țări și să fie o pușlama.

D-l *N. G. Popovici*. Se poate și invers. Mai de grabă invers.

D-l *Aurel Eliescu*. Ce se face în momentul când președintele e de o părere și Consiliul de administrație de alta. Președintele e emanajunea congresului. Părerile lui nu pot fi discutate. Ce mai caută atunci cei 21 membri. Fac apel din nou la spiritul d-vo. de împăciuire și la credința d-vo. Fiecare părere, oricât ar părea de ascuțită nu trebuie să vă impresioneze. Gândiți-vă că cel care vrea ce vreau eu, e animat de același dragoste ca societatea să meargă din ce în ce mai spre bine. Aveți să hotărâți, dacă președintele trebuie să fie ales de congres sau de Consiliul de Administrație. Se poate ca d-vo. când votați pe cel 21, să vedeți pe președinte fie în Popescu, fie în Dumitrescu. Dacă consiliul va alege pe altul, o să vă simțiți jigniți? E posibil?

D-l *N. G. Popovici*. E o nuanță.

D-l *Aurel Eliescu*. În consiliu chiar, de ce să se nască această animizitate? S'au făcut de atâtea ori alegeri. Ați văzut d-vo. un Președinte care să nu se bucure de considerația noastră? Am lucrat uniți. Pe d-vo. trebuie să vă preocupe organismul. În aceste organisme se prevede că administrația o face Consiliul de Administrație. Eu, consiliu, dacă îl trimet undeva pe președinte, trebuie să se ducă. Dacă spune: fac donație Palatului Progresului Silvic. Acest act e nul. Creați două autorități: O autoritate care emana de la congres și una de la Consiliul de Administrație.

O voce: Amândouă emana de la congres.

D-l *Aurel Eliescu*. Lăsați ca această modificare să fie primită. Constantinescu era atât de înțelept, încât trebuia să cazi de acord cu el. Dece să creiem un alt conu Alecu prin aclamații de către congres. Singurul care ar fi avut acest drept era Tănăsescu.

D-l *N. G. Popovici*. După gestul de ieri, poate!

D-l *Aurel Eliescu*. Eu care l-am cunoscut de aproape 53 ani, de când a lucrat la acest palat, îl stimez și mai mult. Gestul de ieri e o urmare firească a acestui om plin de modestie și de muncă.

D-l *Andrei Boldescu*. Voi fi foarte scurt și voi avea succes. Voi avea succes pentru că societatea noastră și inima și creierul societății noastre cer să onorăm pe toți președinții noștri și pe cel de azi și pe cel din viitor. Să alegem noi adunarea generală pe președinte. Aceasta pentru a intra în normal.

D-l *Petre Ioan*. Formula maestrului nostru Popovici e foarte bună.

Vă rog să primiți această formulă care stă la jumătate și e de aur. Se cuvine ca orice președinte al nostru să fie la aceeași înălțime. Să se pună la vot.

D-l *Andrei Ionescu*. De sigur ca d-l *Eliescu* ca jurist a văzut lucrurile numai prin prisma d-sale. Avem legea persoanelor morale. In această lege intrăm și noi și ea prevede că întreaga activitate a unei societăți e îndrumată de Consiliul ei de Administrație. Unitatea în conducerea unei societăți, a fost întotdeauna considerațiunea principală care a făcut pe legiuitori să dispozeze așa. Nici odată nu va înțelege ca o colectivitate să aibe două conduceri. Unitatea de conducere a fost acela care a primat și care a dus la propășirea colectivităților. Din acest punct de vedere propun ca Consiliul de Administrație să-și păstreze puterile lui depline de conducere, de îndrumare. Sunteți mulți cari țineți la prestigiul d-v. de membri și de aceia țineți ca președintele să fie emanațiunea d-v. Pentru că s'a făcut apel la rațiunea noastră, să punem la vot această chestiune. Sunt de părere să închidem discuția și după ce discuția va fi închisă s'o lămurim prin vot secret.

D-l *N. O. Popovici*. Am ascultat toate părerile, dar d-l *Andrei Ionescu*, să mă lerte, nu are dreptate. Consiliul nostru de administrație are puteri limitate. El nu poate să coopereze definitiv, nici măcar un membru în consiliu, el confirmarea o dă Adunarea generală. Tot ce face Consiliul trebuie să fie supus adunării generale, atunci, când nu are asemenea puteri, care sunt relativ mici, cum să îi dăm pe aceasta așa de mare, de a alege președinte, care trebuie să fie ex-presiunea a sute de membri, iar nu a cel mult două zecimi de membri. Evident, o societate, o adunare obștească, nu trebuie să fie în funcțiune de un om. Nu trebuie să fie legată existența ei, de existența unui om, dar în interesul superior al ei trebuie, ca în capul ei, să stea un om cu un mare prestigiu, un om de multă suprafață. S'a întâmplat și se întâmplă adesea, ca consiliile de administrație să aleagă ca președinți, oameni de mână a doua, oameni mai șterși, mai inofensivi etc., ceiace nu e bine. O societate trebuie să fie reprezentată printr'un om de mare suprafață, cu multă greutate, — căci adesea ori survin ocaziuni, — când personalitatea lui are influențe covârșitoare, față de autorități, la festivități, etc.

Dar, D-ilor, astăzi toate societățile sunt reprezentate la festivitățile oficiale. numai societatea «Progresul silvic» nu! De ce mă rog? nu vă întrebați?

Dacă *Constantinescu* a fost un om de mare suprafață, dorim să avem și acum un ul, care să ne reprezinte tot atât de bine. Președintele să fie ales deci aparte de adunarea generală, ca să-l dăm acestui președinte toată aureola și să vă rămână și d-v. mulțumirea sufletească de a-l fi ales! (Aplauze).

D-l *Ion Dumitrescu*. Eu cred că e necesar să citim articolul care fixează atribuțiile Consiliului de Administrație și cele ale președintelui. Aci se prevede precis că administrația societății e încredințată Consiliului de Administrație care e emanațiunea hotărârii adunării generale. La art. 35 se prevede că sunt atribuțiile președintelui. Se spune: conduce cu concursul Consiliului de Administrație toate afacerile societății, reprezintă societatea față de autorități, partikulari, asociațiuni, etc. Din aceasta rezultă că președintele trebuie să conducă societatea așa cum îl dictează Consiliul de Administrație. Altfel nu se poate. El e reprezentantul Consiliului de Administrație care e reprezentantul adunării generale. (Aplauze). Se întâmplă un lucru: președintele când e ales de Adunarea Generală să vină în contradicție cu Consiliul de Administrație. Pe cine reprezintă ei? E un cerc vișios în care o societate formată de oameni de cul-

tura noastră nu trebuie să se învântească. E absolut necesar ca președintele să fie emanațiunea Consiliului de Administrație, căci așa cere și prestigiul nostru și autoritatea hotărârilor noastre. Acum să vin la chestiunea frecăturilor (Intre-ruperi). Pentru acest motiv sunt de părere să se aprobe modificarea cerută de Consiliul de Administrație ca să intrăm în legalitate și în normal.

D-l *C. P. Georgescu* declar discuțiunea închisă. Sunt două păreri: o părere a majorității Consiliului de Administrație prin care se cere modificarea statutului și a doua părere să se mențină statutul cu o singură adaugire: *prin vot secret*. Pun la vot aceste două chestiuni.

D-l *Andrei Ionescu*. Acest Consiliu de Administrație să aibe o majoritate de două treimi.

Voci. Dar dacă nu are?

D-l *Eugen Vâlceanu*. Adunarea generală să aleagă Consiliul de Administrație și tot din sânul Consiliului de Administrație, Adunarea Generală să aleagă pe președinte.

Voci. Tot aia e.

D-l *C. P. Georgescu*. Se pune întâiu întrebarea: cine e pentru alegerea generală și cine e pentru alegerea de către Consiliu. Cine vrea ca alegerea să se facă de către Consiliu.

Voci. Vot secret.

D-l *C. P. Georgescu*. Suspend ședința.

Se procedează la vot.

D-l *C. P. Georgescu* E în discuție art. 44 Această formalitate a fost îndeplinită de Consiliu. Hotărârea de modificare se va da cu două treimi. Iată rezultatul votului: votanți 117. Pentru Adunarea Generală majoritatea de două treimi este 78. Au votat 54 pentru adunarea generală, iar pentru Consiliu 63. Rămâne Statutul în forma lui actuală.

D-l *Andrei Ionescu*. Nu rămâne asta.

D-l *Focșeneanu*. Aceasta înseamnă că votul e nul.

D-l *Andrei Ionescu*. Majoritatea e pentru modificarea statutelor.

D-l *N. G. Popovici*. Nu înseamnă, că votul este nul. Înseamnă, că propunerea de modificare a statutelor, nu a fost admisă. Statutul rămâne în forma lui actuală. Dacă în viitor se va crede, că trebuie să se revină din nou asupra acestei chestiuni, e altă socoteală.

D-l *C. P. Georgescu*. Statutul rămâne în actuala lui formă.

D-l *Andrei Ionescu*. Suntem sau nu pentru modificarea statutului?

Voci. S'a respins.

D-l *N. G. Popovici*. Consiliul de Administrație a propus modificarea. D-v. trebuie să spuneți, prin votul d-v., dacă trebuie sau nu să se facă această modificare. Nu trebuie să umblăm cu subtilități juridice. Ce spune articolul din Statutul societății «că Statutele nu pot fi modificate decât în urma propunerii a 50 de membri sau în urma decizunii Consiliului, Consiliu care a propus modificarea». S'a îndeplinit formalitatea cerută de alin. 1 al art. 44. «modificările propuse se vor studia în prealabil de Consiliu care va face un raport către Adunarea Generală», etc. «Hotărârea de modificare se va da însă cu două treimi din membrii adunării generale». Din moment, ce nu s'a

obținut cele două treimi, însemnează că Adunarea Generală nu a admis modificările propuse.

D-l *Andrei Ionescu*. În statut se spune că statutul nu poate fi modificat *Voel*. Nu se poate. Nu e adevărat.

D-l *C. P. Georgescu*. Treceam la modificarea art. 32. Rămâne să se adauge ceea ce nu există.

Art. 32: vechi.

Comitetul de Direcție este condus de președintele Societății, care prezidează de drept.

El se compune din: 2 vice-președinți, 1 casier, 3 secretari.

Acest comitet se alege pe fiecare an din sânul Consiliului de Administrație prin vot secret și cu majoritate de voturi.

Membrii Comitetului sunt reeligibili.

Art. 32 în noua redacție:

Comitetul de Direcție este condus de președintele Societății care prezidează de drept.

El se compune din 2 vice-președinți: 1 casier, 3 secretari.

Acest comitet se alege pe fiecare an din sânul Consiliului de Administrație prin vot secret și cu majoritate de voturi.

Membrii Comitetului sunt reeligibili.

Comitetul de direcție ia toate măsurile necesare pentru aplicarea statutelor, regulamentului și hotărârilor Consiliului de Administrație.

Aprobă lucruri până la suma de 20.000 lei în limita articolelor bugetare, în afară de premii, reduceri și gratulări, care sunt rezervați Consiliului de Administrație.

D-l *C. P. Georgescu*. Cine e contra acestei adăugiri să ridice mâna.

D-l *C. Ioanidel*. Pentru noi, Consiliul de Administrație e răspunzător în limita mandatului care îi este dat. Nu putem da răspunderea și competența altor persoane decât Consiliului de Administrație. Comitetul de direcție e ales anual de către Consiliul de Administrație. Urmează ca Consiliul de Administrație să încredere Comitetului de direcție în limita statutului și aprobării Adunării generale.

D-l *C. P. Georgescu*. Propun la vot articolul în forma care s'a mai citit odată.

(Citește din nou articolul).

Cine e contra acestei redacții?

D-l *Ion Dumitrescu*. Comitetul de direcție e mandatarul Consiliului de Administrație. Lucrează pe baza mandatului pe care Consiliul îl da. Cred că nu e cazul ca Adunarea generală să admită modificările. Întrucât Consiliul de Administrație e organul legal care răspunde de gestiunea administrației și răspunderea lui e precis stabilită în statut, nu mai e necesar să stabilim alte norme. Comitetul de direcție lucrează pe baza mandatului Consiliului. Poate suma de 20.000 să fie prea mare sau prea mică. Consiliul va stabili modalitățile și atribuțiile și hotărârile Comitetului de direcție trebuie să fie aprobate la prima adu-

nare a Consiliului. Consiliul trebuie să ratifice procesele verbale ale Comitetului de direcție și de aceea cred că nu mai trebuie modificat statutul și să lăsăm ca Consiliul de Administrație să-și delege mandatul pe care îl crede de cuviință și să verifice la intervale dacă Comitetul a lucrat pe baza mandatului dat.

D-l N. G. Popovici. Nu e o modificare de statut, ci e o simplă completare a articolului respectiv. În adevăr, art. 32 spune: «Comitetul de direcție», etc. etc.

Dar, nu se spune ce face acest Comitet! Socoliți oare că e suficient să se spună, că există Comitet fără să se spună ce face el? Prin completarea, pe care o propunem, noi venim și spunem care sunt atribuțiile acestui Comitet. Domnilor, Consiliul de Administrație, care se întrunește la două, sau la trei săptămâni, nu poate rezolva chestiunile urgente. Consiliul, format din 21 membri, nu se poate aduna atât de ușor, ca Comitetul, format din cinci oameni. E deci necesar, ca acestui Comitet de direcție, să i se stabilească și competența. Să nu lăsăm lucrurile nelămurite! Cred că trebuie să se stabilească anumite îngrădiri. Nu se modifica nimic. Se completează o idee. Se spune ce trebuie să facă acest Comitet. Vă rog dar, să aprobați acest lucru, pentru că el înlesnește Consiliul de Administrație, pe care nu-l poți convoca oricând. Până acum s'a enunțat numai principial necesitatea unui Comitet de direcție, dar nu s'a spus ce e acest Comitet și care sunt atribuțiile lui. Vă rog să credeți că această completare e în folosul bunului mers al Societății.

D-l M. P. Florescu. Când s'a cerut îndreptarea acestui articol s'a cerut dintr'o necesitate pe care am simțit-o noi. Vin în Consiliul de Administrație, care e forul suprem, și chestiuni mărunte. S'a dat Comitetului de direcție competența să rezolve chestiunile mici pentru ca Consiliul să-i rămână numai problemele mari. Vă rog deci să aprobați acest lucru. (Aplauze).

D-l Vințilă Stînghe. D-l Popovici a remarcat foarte bine că statutul nostru creează un organ, dar a scăpat din vedere să spună ce oficiu îndeplinește și ca o completare ne-a arătat d-l Florescu rostul lui. Statutul e perfectibil.

Dacă trebuie să se completeze, până la ce sumă sau nu, aceasta rămâne de văzut. Ar putea să fie suficient ca Comitetul de direcție să expedieze toate chestiunile mai mici ale administrației în limita competențelor pe care i le fixează Adunarea generală.

D-l N. G. Popovici. «Chestiunile mici», e un termen foarte elastic.

Voci: Sub răspunderea Consiliului.

D-l Vințilă Stînghe. D-l Dumitrescu spune că nu poate să fie absolut independent acest Comitet de direcție, să lucreze numai în limita competenței, ci pe răspunderea Consiliului de Administrație.

D-l N. G. Popovici. E evident că acest Comitet de direcție lucrează pe răspunderea Consiliului de Administrație. Termenul, «afaceri mai mici» e elastic. Suntem oameni cu păcatele noastre și poate, de, vine o chestiune asupra căreia am vrea să lărgim competența comitetului de direcție și peste trei luni ne vine pofta s'o strănutăm. Aceasta nu e bine. Trebuie să stabilim o limită. Pentru mine poate să fie afacere mică cea de 20.000 lei, iar pentru altul o afacere enormă.

D-l I. Forșeneanu. În meseria mea, în cooperatie, toată ziua mă ciocnesc de Consiliu de Administrație, Adunarea generală, etc. Mi se pare că s'a făcut o mică greșală la noi. Consiliul de Administrație are toată răspunderea după

statut. I s'a ciupli ceva prin hotărârea luată ca preşedintele să fie ales de Adunarea generală şi prin urmare ti mai ciupim acum încă ceva. E nevoie să se fixeze atribuţiile comitetului de direcţie? Să o facă Consiliul. El poartă răspunderea. El având răspunderea trebuie să-şi limiteze atribuţiile. Propun amendamentul acesta: atribuţiile şi puterile Comitului de direcţie vor fi acelea pe care le va delega Consiliul de Administraţie şi sub răspunderea acestuia.

D-l *Ion Dumitrescu*. Avem gestionar simplu: Consiliul de Administraţie. Dacă investim pe preşedinte ca organ de gestiune, vom avea la adunările generale trei rapoarte pentru gestiunea preşedintelui, a Consiliului şi a Comitului de direcţie. E un haos. Trebuie să lasăm consiliului toată răspunderea. Altfel nu vad de ce să ieşim din rândurile societăţilor persoane morale şi juridice.

D-l *C. P. Georgescu*. Înainte de a trece la vot spun că amendamentul d-lui Focşeanu nu are sens. Consiliul de Administraţie poate să dea mandat sau nu. Este chestiunea dacă avem o majoritate sau nu. Cine e pentru admitere?

D-l *N. G. Popovici*. Sunt trei chestiuni. Sunt trei propunerii. Propunerile bune sunt cea a d-lui Dumitrescu şi cea a noastră, e nevoie de o completare a statutului şi de limitarea competenţei, pe care o poate delega Consiliul de Administraţie aceluia comitet. Cred, că este util să se spună rolul acestui organ, care e Comitetul de direcţie. E formula d-lui Stinghe, care spune, că se creiază un organ, dar nu i se stabileşte funcţiunea.

D-l *C. P. Georgescu*. Se admite completarea art. 32?

D-l *M. Florescu* citeşte textul:

Comitetul de direcţie la toate măsurile necesare pentru aplicarea statutelor, regulamentului şi hotărârilor Consiliului de Administraţie.

Aprobă lucrări până la suma de 20.000 lei în limita articolelor bugetare. În afară de premii, reduceri şi gratificaţii, care sînt rezervate Consiliului de Administraţie.

D-l *C. P. Georgescu*. Cine aprobă acest supliment de text?

Se aprobă propunerea. (Aplauze). Ridicăm şedinţa.

Sedinţa de după amiază

Sub preşidenţa D-lui C. P. Georgescu, asistat de D-l A. Eliescu şi M. P. Florescu.

D-l *C. P. Georgescu*. De la şedinţa deschisă. La ordinea de zi ar fi aprobarea regulamentului statutului. Acest regulament rămâne să fie aprobat de d-v. în Adunarea generală viitoare. Urmează Casa de credit şi ajutor. Aş fi de părere să facem o intervertire a ordinii de zi şi să punem în discuţie legea comercializării. Consiliul m'a însărcinat să fac un mic rezumat asupra legii ca după aceea să putem intra în discuţia chestiunii. Aşa fiind părerea mea e să-mi lăsaţi cuvântul ca să fac acest rezumat. Doreşte însă altcineva să vorbească?

D-l *Victor Priboianu*. Aş dori să se urmeze ordinea de zi.

D-l *C. P. Georgescu*. Care e pentru intervertirea ordinii de zi?

Se aprobă intervertirea prin aclamaţii.

D-l *C. P. Georgescu*. Noua lege a comercializării comportă mai multe discuţiuni. Pentru d-v. se pune chestiunea întrucât principiile acestei legi se

aplică la păduri. Consiliul a pus la ordinea de zi chestiunea comercializării pădurilor, o chestiune foarte vitală pentru viața economică a Statului, mai ales acum când bugetul Statului e atât de sleit. Noua lege e o lege de doctrină și care sintetizează sub forma precisă modalitatea de aplicare a celor cinci metode de exploatare. După art. 2 metodele pot fi aplicate după propunerea ministrului cu avizul consiliului superior la toate bunurile afară de Căile ferate, Poșta și Regia monopolurilor statului, care se vor exploata pe baza unor legi speciale ce se vor elabora. Pentru căile ferate s'a și elaborat proiectul și e acum în discuția Camerei. Pentru păduri se va ține seama concomitent de toate aceste modalități. Rămâne să vedeți care se pot aplica. În partea doua a legii se înființează un consiliu superior Legea arată din cine se compune și care sunt atribuțiile acestui consiliu.

În partea treia dela art. 11 la 14 se vorbește despre arendări și închirieri. Ele se fac pe baza legii contabilității și prin licitații publice, pe baza condițiilor speciale ce formează caetul de sarcini. Arenda însă nu poate fi mai mare de cinci ani afară de cazuri excepționale pentru care se cere avizul până la 10 ani. Arenda trebuie să fie în medie de cinci ani. Noi care cunoaștem situația știm că nu se va putea aplica această metodă.

A doua modalitate e concesiunea: fea se face pe termen limitat și în condițiunile tehnice pe baza licitației publice sau pe baza unor legi speciale. O pădure nu poate fi acordată după metoda beneficiilor din registru în ultimii cinci ani.

O altă modalitate e regia publică comercială, care, după cum am spus e pentru poșta, telefon, etc. Regiile au o gestiune autonomă. Se organizează pe baza de legi în urma unui jurnal al consiliului de miniștri. Se face o derogare dela legea contabilității publice. Sunt principii noi de o importanță foarte mare pentru viitor. Cu alte cuvinte guvernul e liber să numească un director prin contract. Ar fi tocmai metoda «Casei Pădurilor» care n'ar fi decât să se armonizeze cu dispozițiunile legii comercializării. Registrele de contabilitate dubla sunt necesare. Acestea ar fi dispozițiunile generale ale regiilor, cari urmează a fi aplicate Poștelor și R. M. S-ului și rămâne să hotărâți d-v. în ce măsură și «Casei Pădurilor».

Trecem la regia mixtă. Cu alte cuvinte statul ar putea să pună în exploatare în regie mixtă unul din marile domenii cu o societate oarecare. Ar mai fi trebuit încă un drum pe care îl descopăr eu că lipsește în cazul că statul se asociază. Dece nu se poate asocia și cu particularul în regie mixtă ?

Părerile d-v. au mare importanță pentru că d-l ministru va ține socoteală de ele în noile legi ce se vor elabora.

D-l N. G. Popovici. Iubiți colegi, chestiunea, care se pune în fața noastră și asupra căreia se cere, ca în urma discuțiilor, să facem propuneri concrete e, după mine, de o importanță covârșitoare și nu prea simplă. Însă, înainte de a ne pronunța, sau de a discuta această parte, care e pornită din considerațiuni fiscale, cu privire la păduri, cred că e trebuit, tocmai pentru a ne edifica mai bine asupra normelor celor mai potrivite de exploatare și comercializare a pădurilor să stabilim oarecari principii, pentru că numai pornind dela principii, putem

ajunge la concluziuni practice, aplicabile și serioase. Când e vorba de exploatarea, în genere a bunurilor și bogățiilor unei țări, sunt trei principii fundamentale, care trebuie să ne ghideze: Produsele bogățiilor naționale, sau bunurilor naționale, trebuie să servească în prima linie, spre a îndestula pe conaționali și numai prin-sosul să formeze obiectul exportului. Acesta este un principiu fundamental, când e vorba de exploatarea bunurilor, care nu aparțin indivizilor, ci colectivității, și de care trebuie să beneficieze și generațiile viitoare. Aceste bogății constituie un patrimoniu național și constituind un asemenea patrimoniu se cuvine ca de ele să beneficieze, în prima linie, naționali. Al doilea principiu fundamental, care trebuie să prezideze, când e vorba de exploatarea și valorificarea bogățiilor naționale, e ca produsul exploatarei bunurilor să fie valorificat prin muncă, price-
perea și capacitatea naționaliilor. Pentru ca, trecerea dela produsul brut la produsul industrializat, să se facă în folosul conaționaliilor, iar nu a străinilor. Să nu se întâmple, cum se întâmpla în trecut, când exportam produsele noastre pădurărești cu prețul de 28 lei metrul cub, spre a le importa apoi peste trei, patru ani, cu prețul de 3 și 4000 lei metrul cub. În buzunarul cui a intrat, acest beneficiu, mă rog, acest salariu de transformare, de industrializare? În buzunarul străinilor. Or aceasta nu poate să fie o politică, de stat, națională. Al treilea principiu, care trebuie să prezideze, e ca produsul brut rezultând din exploatarea pădurilor, și mă refer în special la lemn, să fie astfel industrializat încât, trecerea dela brut la net, să se facă cu cât mai puțin deșeu, sau pierdere! Azi trebuie să constatăm, din nefericire că, trecerea aceasta se face cu un deșeu de 20—30 la sută, pentru că rămășițele mici, ale industriilor mari forestiere, rămân neutilizate, de oarece nu am creat încă mijloace de industrializare, a unor asemenea produse mărunte.

Acestea ar fi principiile fundamentale, care trebuie să domine politica economică a Statului. Dacă ne raportăm însă, la păduri, chestiunea devine mai serioasă, mai complicată. Chestiunea devine, — după părerea mea, — mult mai grea și nu toată lumea o poate, ușor înțelege. În deosebi: Oamenii de Stat, de finanțe și chiar economiștii, — dacă nu sunt dublați, cu o cultură forestieră, dacă nu au o apreciere justă a rostului și rolului pădurii, în propășirea economică a Statului, — cu greu o pot înțelege. Concepția lor e greșită, pentru că nu-i preocupă caracterul dublu, pe care îl are exploatarea pădurilor: acela și de a realiza venituri, dar și de a asigura regenerarea lor. Pe deoparte trebuie să vedem, ce formă de exploatare, e mai bună, pentru o cât mai mare valorificare a produselor, iar pe de alta, să ne gândim la regenerarea pădurilor, în esență, cât mai prețioase, pentru a nu slăbi valoarea fondului forestier, pentru a nu știrbi acest prețios patrimoniu, care nu aparține numai generației actuale, ci de care trebuie să se folosească și au drept să se folosească și generațiile viitoare. *flocare generoasă fiind o simplă uzufructuară, foșă cu pădurile.*

Desigur, această problemă nu poate fi văzută de toți, sub forma, sub care o vedem noi.

Domnilor, nouă ni se aducea și ni se aduce, pe nedrept, acuzațiunea, că suntem «*prea conservatori*», că nu vrem să fimem sacoteală, că pădurile

trebuie să dea și veniturii. Fundamental greșit! Că suntem conservatori o bine și «trebuie să fim conservatori». Și una din probele, cele mai plastice, că așa trebuie să fim, e faptul, că în Occident, în Franța, funcțiunea cea mai înaltă, în erarchia forestieră, este aceea de «Conservateur». Prima noastră doctrine este, dar Domnilor, să conservăm acest patrimoniu, pe care ni l-au transmis predecesorii noștri. Trebuie să se țină socoteală de faptul, că pădurea este o bogăție a cărei valoare nu rezultă, numai din foloasele materiale, pe care ni le procură produsul lor, «lemnul», dar, mai ales, din cele imateriale, ca: influența pe care o exercită, asupra altor ramuri de producțiune, (agricultura în prima linie), asupra regiunii ploilor, asupra debitului râurilor și râurilor, asupra vânturilor, asupra purificării aerului, asupra sănătății populației, etc.

Exploatarea nu trebuie să slăbească fondul producător care, în ceea ce privește pădurea, este generator, spre deosebire de alte bogății, cari prin exploatare se epuizează, cum sunt: Mina de cărbuni, Mina de aur, Zăcămintul de petrol etc. Pădurea are posibilitatea să se refacă, ea se reproduce încontinuu, și de aceea exploatarea ei nu trebuie să fie văzută, numai sub prizma și forma exploatării, ca a acelor bogății. Deci, trebuie să facem o deosebire fundamentală, între chestiunea exploatării și comercializării, căci exploatarea este întim legată de regenerare, sau mai bine zis, regenerarea trebuie să fie consecința exploatării, pe când comercializarea e legată de capacitatea și posibilitatea de a mari valoarea produselor, prin industrializarea lor. Și desigur, mărim valoarea produselor, mărim valoarea funcției a patrimoniului silvic.

Dar domnilor, dacă ne atârână ceva greu de pictoare, e tocmai greșeala, de a fi fost văzute pădurile, de unii, și multă vreme, numai sub prizma fiscalității. În adevăr, cum administrația silvică a depins, un îndelungat timp, de ministerul de finanțe, era firesc, ca acesta să vadă pădurile, numai sub prizma veniturilor, pe care ele le pot produce. Și se pare, că în virtutea inerției, această concepție de fiscalitate, a dăinuit și, din nefericire, încă dăinuiește. Probă sunt bugetele de acum 20, 25, 30 și 40 ani, și chiar de acum, din care puteți ușor vedea, la cât se ridică sumele, care se dădeau și se dau, pentru punerea în valoare a pădurilor, pentru regenerarea lor, pentru introducerea în masive de esențe prețioase, pentru împădurirea golurilor și poenilor, pentru drumuri de transport etc. *Nimic! Aproape nimic, sau în cel mai bun caz, suma cu totul nesemnificativă.* Țara noastră domnilor, nu cheltuiește astăzi nici 20% din venitul pădurilor pentru, regenerarea lor, pentru punerea lor în valoare etc., — pe când alte țări înaintate și cu păduri, deja cultivate, dau până la 60% din venitul pădurilor, pentru punerea lor în valoare și pentru sporirea puterii de producțiune a fondului forestier. *Această problemă a sporirii valorii și ameliorării fondului forestier, se pune și trebuie să se pună, ca un Imperativ hotărâtor; căci, de bună seamă, dacă nu se dă nimic, fondul forestier se slăbește și fatal și producțiunea scade.* E tocmai povestea individului, care are o vacă cu lapte și care face economie la hrana ei! Dar se spune, că venitul pădurilor, este mic, că el nu este în raport cu suprafața pădurilor și cu puterea lor de producțiune! *Eroare Nesocotită eroare!* Cei ce afirmă aceasta nu știu, sau nu vor să știe, or se fac că nu știu, că pădurile sunt tributare anual

cu zecimi de milioane, ca să nu zic sute, în gratuli: pentru școli, invalizi orfani, văduve de război etc., etc.

Dar domnilor, despre rostul și rolul pădurilor, nu numai în ceea ce privește economia națională, a unei țări, care trebuie să preocupe, în prima linie pe oamenii de Stat și pe economiști, dar în ceea ce privește influența lor asupra altor ramuri de producție și chiar asupra sufletului poporului, s'au scris și se scriu multe.

Iată ce spune, între alții, liricul poet francez Andre Theuriot: «*In profunzimea pădurii stă sufletul patriei, un popor fără păduri, e un popor care moare*».

Istoria popoarelor, din extremul Orient, cred că poate îndeaună să illustreze faptul că: «*cele care și-au distrus pădurile, în exodul lor de emigrație către Auz, au dispărut și ele odată cu pădurile, pe care le-au distrus*».

Iată ce spunea un deputat francez, când în 1924, se discuta în Camera Codul forestier: «*Vreți să știți ce sunt pădurile? Ei bine eu v'oi pot spune eu, care am văzut și noul Continent, în care natura pare că naște și vechiul continent, în care natura, își lasă impresia, că-și dă sfârșitul*». Da domnilor, *distrugerea pădurilor e moartea, existența lor e viața*. Și până ce oamenii, cari sunt chemați să prezideze la destinele acestei țări și la acelea ale acestui neam, nu vor vedea, sub adevărată prizmă, rostul și rolul pădurilor, multe rele vor decurge și pentru economia noastră națională, și îndrăznesc a spune și pentru sufletul poporului nostru. Ei domnilor, sootesc, că va aduceți cu toții aminte, ce spunea bietul Eminescu când, pentru prima oară, a auzit fluierul mașinilor de drum de fier pe valea Bistriței.

Să nu ne amețim domnilor, ca înainte de război, când exportam, pentru aproape 25.000.000 lei lemn de brad și ne făceam o față, că suntem țară exportatoare de lemn, pe când noi, nu făceam decât să mâncăm anticipat posibilitățile de producție ale pădurilor, la care aveau drept generațiile viitoare. Știți domnilor când trebuie să ne bucurăm? *Atunci, când cerem păduri, numai ceea ce ea poate produce și când în locul pădurii tăiate a crescut alta, cu o valoare mai mare, de cât cea tăiată. În această ordine de idei domnilor, trebuie să vedem problema, ca ni se pune acum în față*. Vreau să se dea mijloace, pentru ca pădurile să-și asigure existența lor și buna lor regenerare și pentru ca valoarea fondului forestier să crească, zi cu zi. Pornind dela această concepție dar, eu fac o separațiune fundamentală, după cum spuneam, între chestiunea exploatarei și chestiunea comercializării.

Care este, domnilor, mijlocul cel mai potrivit, pentru ca exploatarea și comercializarea să se facă astfel, încât principiile fundamentale de economie forestieră să fie strict păzite?

Desigur, domnilor, dacă ne-am raporta la metodele cele mai simple, apoi acestea sunt de bună seamă exploatarea prin antrepriză, fie cu licitație publică, sau cu bună învoială, pe un număr fix de ani. Dar, făcând astfel satisfacem oare principiile fundamentale de care vorbeam: adică exploatarea va avea ca

consecință, regenerarea pe cale naturală și se va face în așa chip, încât valoarea fondului forestier să sporească, neconținut? *Nu... Am credința domnilor că nu.* Se știe domnilor, că tot venitul pădurilor exploatare de noi, în trecut, după formulele, mai sus expuse, a fost înscris în bugetul Statului și din el nu s'a rezervat nimic, nu s'a dat aproape nimic, pentru ameliorarea fondului. Așa se explică domnilor faptul, că avem astăzi: crânguri simple și compuse, prin care te poți plimba, — după cum spunea, odinioară, marele forestier francez Broillard, — cu trăsura, cu 6 cai. Aceasta nu e pădure domnilor, ci, cel mult, o suprafață de teren acoperită, cu arbori. Cari este astăzi starea reală a crângurilor compuse dela noi? Rezervele acoperite de crăci lacome, vârfurile lor uscate, semînșurile ivite, ici colea, copleșite de iastăriș, tulpini uscate, goluri nenumărate etc. De ce? Pentru că mijloace de ameliorare nu s'au dat. La munte și podgorii, procentul esențelor prețioase a scăzut, fagul predomină, în detrimentul bradului la munte și în detrimentul gorunului la podgorii Deci, valoarea fondului nostru forestier, nu numai că nu s'a menținut, *ba, ce este mai grav, a scăzut și scade continuu. Iată tristul tablou al bogății noastre forestiere.*

Dar, eu mi-ași permite să pun, încă o întrebare: mai avem oare astăzi bogăția forestieră de acum 60—70 ani? *Desigur că nu!* Și, dacă n'er fi venit Ardealul, Bucovina și Banatul, cu pădurile lor imense, vechiul regat, ar fi astăzi, o țară mai mult de cât săracă în păduri. Cu toate datele statistice optimiste, cari ni se dau, eu cred că procentul păduros al țării, al României Mari, nu trece astăzi de 20%, bine înțeles, dacă socotim numai suprafețele producătoare de lemn, iar nu și poenile, golurile, tuferișurile, mărăcineturile și marile suprafețe de meșelicuri din Dobrogea etc. Nu avem astăzi domnilor, mai mult ca 2.800 m. p. de pădure, pe cap de locuitor, pe când ar trebui să avem, cam 5.000 m. p. de cap de locuitor, și, cel puțin 25%, din teritoriul țării, acoperit de pădure, pe când noi nu avem, decât 20% și, ceea ce este mai grav, chiar acest procent, insuficient de altfel, este foarte rău repartizat, căci în unele județe, — și nu puține, — procentul se scoboară chiar la 1%.

În adevăr, dacă bogăția noastră forestieră s'a întregit, în parte, prin întregirea țării, nu trebuie să uităm însă, că lemnul este o materie, care, sub un volum mare, are un preț relativ mic; că este astfel o materie ancombrantă și că cheltuielile de transport sunt atât de covârșitoare încât, prea dese ori, te împiedică să transporti lemnul la distanțe mari, mai ales când nu ai mijloace eficiente de transport, cum sunt cele pe apă, care nouă, ne lipsesc încă.

Când râurile noastre vor putea deveni navigabile, sau cel puțin plutibile, sateanul dela câmp va putea să aibă, în condițiuni acceptabile, lemnul produs de podgorii și de munte. Până atunci însă nu.

N'am să discut domnilor aci, legea comercializării, care este deja votată; pentru că ar însemna să iau atitudine contra actualului guvern, eu mai ales, care fac politică liberală și nu acesta este scopul meu. Aci, în mijlocul d-voastră, după cum de atâtea ori am dat dovezi, numai un singur fel de politică: *politică forestieră.* Nu vreau să știu, dacă există, sau nu, o lege, care să comercializeze pădurile. Ca silviculor, sunt chemat, să mă pronunț, asupra metodei sau mijloacelor celor mai bune de exploatare, ameliorare și regenerare a

pădurilor. Trebuind să ținem seamă de principiile economiei forestiere naționale și apoi urmând să ne gândim, că produsele bogățiilor noastre, în genere, trebuie să îndeplinească, în prima linie, pe conașionali și că ele trebuie să fie exploatare, valorificate, iar produsele lor industrializate, prin munca acestora. În așa chip încât trecerea de la brut la utilizabil să se facă, cu cât mai redusă pierdere (deșeu), mă întreb: exploatarea, prin antrepriză, cu licitație publică, sau prin bună învoială, satisface aceste dorințe, ac este imperative? *Răspund categoric nu!* Concesiunea le satisface? și mai puțin! Dar, comercializarea cointeresată? *Într-o anumită măsură, da!* Pe când, comercializarea mixtă, *într-o măsură mai aprecieabilă.* După mine însă, singura care poate să satisfacă aceste deziderate, într'un grad mai mare, să asigure buna regenerare a pădurilor, sub conducerea noastră a silvicultorilor, să contribuie la industrializarea produselor, într-o cât mai largă măsură, pentru a valorifica, cât mai mult, pe deoparte munca conașionalilor, prin trecerea produsului: de la brut la utilizabil, de către brațele acestora, iar pe de altă parte, spre a se ajunge la industrializarea, cât mai intensă a produselor, prin prelucrarea și a celor mai mici piese de lemn, este *Cooperajia mixtă sau colner, sală.*

Viu la un principiu fundamental, și îmi pare rău, că nu am fost la începutul cuvântării Domnului Ministru Mihalache. Noi Domnilor, nu vom putea ajunge la buna conservare, paza și ameliorare a fondului forestier, decât în acea zi, în care vom reuși să facem, din țăranul nostru, un colaborator al nostru. *În ziua, în care vom convinge pe țăranul, aln preajma pădurilor și a regiunilor păduioase, că el poate să trăiască și e bine să trăiască, din pădure și prin pădure, vom avea la el po cel mai prețios colaborator al nostru, pe cel mai apăsător și cel mai puțin plăcut, etc.* Toți oamenii de Stat și mai ales silvicultorii, trebuie să înțeleagă acest lucru. De aceea eu văd, numai în Cooperativă mijlocul sigur, prin care se pot satisface principiile ce am enunțat, și îndeplini dezideratele, ce am expus și anume, «le repet»:

1. Bogățiile țării trebuie să fie, astfel exploatare, încât să îndeplinească, în prima linie, pe conașionali.

2. Produsele pădurii trebuie să satisfacă, în prima linie, nevoile celor din preajma ei și numai după aceea, prisosul, se poate duce, aiurea, acolo unde el ar fi mai bine plătit, fie pe piața internă, fie pe piețele străine. *Ort, numai cooperajia satisface acest principiu, ea fiind constituită, tocmai din cel localnici, care prin munca lor în pădure, își pot procura și lemnul trebuitor lor.*

3. Țăranul își va valorifica astfel munca lui, în pădure și nu va mai năzu să emigreze la câmp, în goană după pământ de arătură, ca astăzi.

4. Apoi, prin organizarea adecuată cooperajiei, se va putea crea și o puternică uncaltă, pentru intensificarea micilor industrii forestiere. Desigur, par un nesocotit idealist, mai ales pentru acel, care sunt dominași, stăpâniși, de meteahma fiscalității. Eu cred Domnilor, că în orice direcție a activității lor: fie individul, fie colectivitatea, trebuie să-și statornicească o linie de conduită, să aibă o idee dominantă-conducătoare, și, când este vorba despre Stat, această linie de conduită, trebuie să se rezume la: *„Totul prin români și pentru român, românul înainte de alții”.*

Crearea de bogății în această țară Domnilor, prosperitatea, celor existente și sporirea valorii lor, trebuie să se facă, prin români și în folosul românilor. Acestea sunt Domnilor, principiile fundamentale de politică națională, care trebuie să prezideze, când este vorba de exploatarea și valorificarea bogățiilor unei țări. Cum putem ajunge aci, iată întrebarea? *Eu socotesc, că numai prin Cooperativă!* Dar eu Domnilor, nu vreau să văd, în Cooperativă, mai ales când ea e forestieră, o instituție numai cu un simplu caracter fiscal, o instituție, cu forma brutal comercială, ci o instituție, cu un caracter complex și anume: acela de a valorifica, pe deoparte produsele pădurilor, dar în același timp și de a spori neconținut valoarea codrilor noștri și mai ales acela de a valorifica munca săteanului, acela de a crea noi industrii ale lemnului, spre a reduce, cât mai mult, quantumul importului produselor industrializate în alte țări. Și atunci, socotesc, că rolul cooperativelor forestiere trebuie să fie să ele trebuie să organizeze, nu la fel cu cele care vând ceapă sau usturoiu ori măslin e și mălai, etc. *Organizația lor și funcționarea lor trebuie să fie, cu totul altele concepute; iar conducerea lor dată unor organe pregătite, prin specializare și experiență.* După părerea mea, dacă vreți să dați o viață acestor cooperative, dacă vreți să faceți din ele instrumente, care pe lângă rostul de a valorifica brațele săteanului, trebuie să aibă și pe acela de a ajuta administrația silvică în exploatarea și cultura pădurilor, ca și în comercializarea produselor lor, apoi cred, că locul cooperativelor forestiere e numai în Administrația Casei Pădurilor, unde s'ar putea crea o Direcție specială a cooperativelor forestiere. Pentru mine chestiunea e simplistă. Aveți o direcțiune a exploatarea pădurilor. Ce este ea? E Direcțiunea realizării posibilității pădurilor, e Direcțiunea recoltării produselor pădurilor, dar, în același timp, ea trebuie să fie și direcțiunea ameliorării fondului forestier. Trebuie ca, concomitent cu această recoltare de produse, să se facă și valorificarea produselor, prin industrializare, dar mai ales și regenerarea pădurilor, ca și sporirea valorii fondului producător. Credeți oare, că la: Tarcău, Tazlău și alte părți, cooperativa, în ce privește adevăratul ei rol, firescul ei rost și-a îndeplinit menirea? *Indrăznesc a spune, că încă nu!* Rolul lor ar fi fost îndeplinit, când ar fi creat, pe lângă industria mare, a cherestei și industria mică a rămășițelor debitului mare, când ar fi valorificat astfel și mai mult produsele pădurii și mai rodnic munca săteanului. Cooperativele din Tirol, din Boemia, din Elveția, etc., sunt exemple plastice și sugestive, în această direcțiune. Să trimitem acolo echipe de băieți, absolvenți ai școlilor practice de meserii, (secția lemnului) sub conducerea de maestri, în scopul mai sus expus. Am văzut, în împrejurimile Bernei, familii țărănești cu 4—5 membri, cari fabricau acele mici bibelouri de lemn, acele mici nimicuri, pentru care noi eram și suntem încă, tributari străinătății, cu multe zecimi de milioane, anual. În fiecare casă țărănească se găsește 5—6 mici unelte (ferăstrău, dalta, cuțitaș, scoabă, etc.), de care se servesc, pentru a lucra piesele, și apoi în centrul unei ulițe este un atelier comun, pentru vopsit, pentru lipit, pentru strunguit, etc. Toți membrii familiei muncesc în comun și câștigul nu e desprețuit. Ce se face la noi în schimb? Deșeu debitului mare în cherestea, să știe, că e de 30—40%. Capete butucilor se pierd, lăturoaiele (șoricici) se pierd, etc. Rostul și rolul cooperativelor ar fi, tocmai de a valorifica, prin industrializare

și aceste deșeuri, aceste mici rămășițe ale debitului, prin care, sau cu care ocaziune s'ar valorifica, într'o măsură mai mare și brațele, sau munca conaționalilor, munca românilor. Pe copii, pe care nu-i poate băga în fabrici, în Elveția, în Tirol, în Boemia îi întrebuițează acasă la ei, pentru fabricarea acelor mici obiecte de lux, pe care le importăm, plătindu-le cu zecimi de milioane.

Iată, de ce spuneam, că părerea mea este, să adoptăm în exploatarea și comercializarea pădurilor «Cooperativa», și mai ales «Cooperativa mixtă sau cointeresată», în care Statul vine cu bunul pădurea, iar cooperatiștii cu munca lor. *Acesta este, după părerea mea cel mai bun și cel mai drept sistem.* Eu Statul vin, cu pădurea, cu bunul, iar cooperativa, cu munca și cu capacitatea ei de a transforma produsele și apoi beneficiul se împarte, cum se cuvine, între capitalul-pădur, munca tehnică și munca brută. Prin acest sistem silvicultorul, ca reprezentant al proprietarului bunului pădure, face de drept parte din Consiliul conducător al cooperativei, în care are rolul și de controlor, dar mai ales, pe acela de îndrumător și conducător tehnic, ceea ce este spre marele folos al însăși cooperativei. Astfel, sub conducerea lui, se va face și buna regenerare a pădurei, prin exploatarea ei rațională și științifică.

Rezumându-mă spun: Exploatarea pădurilor și comercializarea lor, trebuie să fie văzută din acest îndoit punct de vedere. Ea nu trebuie privită, numai din punctul de vedere al valorificării produselor, al fiscalității, ci și din punct de vedere și mai ales din punct de vedere economic și cultural silvic. Să faci în așa chip, încât, pe deoparte să poți valorifica munca conaționalilor și câștigul trecerii dela brut la utilizabil să între în buzunarul lor, iar pe de altă parte să cultivi pădurea și să sporești mereu valoarea ei funciara.

Când va fi vorba de legiferare, în ce privește comercializarea pădurilor, eu socotesc, că nu se poate face în condiții mai bune decât prin «Cooperativa mixtă», sau «Cooperativa cointeresată», pe când direcția acestor feluri de cooperative cred, că trebuie să fie dată Administrației Casei Pădurilor.

În orice caz socotesc, că cei în drept, când va fi vorba de asemenea legiferări, nu vor ocoli competența și experiența silvicultorilor. — după cum, din nefericire, cu durere o spun —, s'a ocolit în trecut, prea de multe ori! (Aplauze prelungite).

D-l *Aurel Eliescu*. Poate că n'ași fi luat cuvântul în această chestiune dacă n'ar fi fost nevoie să fixez ca să rămână un moment important și din viața societății noastre și din viața pădurilor dela noi. A venit erî ministrul (și rog pe domniile gazetari să ia notă) și ne-a spus: am venit în mijlocul d-voastră ca să vă spun dela început: voi cere sfatul tuturor și al d-voastră și individual voi chema pe alții și voi cere sfatul specialiștilor străini și numai după ce voi căpăta convingerea, numai atunci voi lua măsura ca om de stat cum trebuie administrată această bogăție. Și ne-a cerut nouă să-i dăm această îndrumare. Și ne-a spus d-l ministru (și iară rog pe domniile gazetari să noteze) că «existența pădurilor e o necesitate națională». Problema pădurilor a ajuns să fie revizuită pentru oă avem trei milioane hectare și nu avem în bugetul Statului decât 300 milioane venit. Când ministrul vine și spune, înțelegeți că se cere dela păduri mai mult, dar înțelegeți în acelaș timp că nu putem face proces de intenții și ca singurul lucru la care trebuie să ne gândim e să dăm o soluție cuminte de specialiști. Pentru profani problema pădurilor e simplă. Toată lumea zice: Statul pierde, mun-

citorii cari lucrează la păduri mor de foame. Totuși sunt oameni cari se îmbogățesc. Să suprimăm pe intermediari: așa e. Acei cari găesc oarecari lipsuri în rentabilitatea pădurilor nu-și pun o problemă: ce bogăție zăgăzită produce singură? Pământul a produs până la un timp. Când au vrut să scoată mai mult din el a trebuit să-l scormonească din ce în ce mai bine, din ce în ce mai profund și am ajuns să-i dăm îngrășăminte artificiale. Dar fiindcă nouă ni se cere o soluție trebuie să o dăm. Să nu se creadă că dacă vrem ca românul să se bucure de produs, trebuie să facem lucrurile numai prin români. D-l Popovici e cam pesmist. I-a noi la Craiova, nu era nici un spîter român și acum sunt toți români. N'am pierdut nimic primind la început pe străini. Nu de ideia aceasta cu caracter general trebuie să ne conducem, ci trebuie să ținem socoteală de realitățile economice. Ce au făcut împrejurările la noi din cooperative? A venit la mine un vechi client al meu și mi-a spus: am cerut ceva de la Opran. D-asa mi-a răspuns că nu poate să-mi dea, dar că mi-ar da dacă ar ști că există o cooperativă. L'am răspuns că în zece zile pot să formez o cooperativă. Totul depinde de aplicare. (Aplauze). Ideile sunt și bune și rele și pentru că ni se cere o soluție, să nu uităm că nu suntem legistatorii, nu ni se cere să facem legi, ci să arătăm soluția care satisface mai bine interesele generale și în special interesele pădurilor. Din acest punct de vedere cuvîntarea d-lui Popovici e rezultatul unei vechi experiențe. D-asa e cam prea idealist. Statul vine cu pădurile și țărănul cu munca. Cine aduce capitalul? Să reflectăm asupra acestui punct. Orice s'ar zice și orice s'ar face, dacă iel exploatarea pădurii din mîna silvicultorului nu mai poți conta pe ea. Socotesc că corpul nostru silvic e destul de pregătit și are destul suflet ca să-și ia această răspundere. El va lucra cu folos dacă d. ministru va traduce în practică cuvintele pe care le-a rostit. Silvicultura nu e numai o știință, ci și o artă. Am luat și eu pe vremuri lecție. Mă duceam să trag o linie prin pădure pe linia Craiova-Calafat și am dat într-un hăș și cu mărăcinii. Îi întreb pe pădurar ce e cu această pădure. El mi-a răspuns: toate lucrurile sunt bune cu măsura lor și chiar pădurea dacă nimeni n'o curăță nu poate să răsuflă. L'am întrebat: dar dacă am chema oameni și i-am pune să înlăture mărăcinii? Zis și făcut. Pădurea a crescut. Acum e o frumusețe. Nu am făcut deviz la ministru pentru acest lucru. (Aplauze). Dacă d-l ministru va traduce în practică printr'o lege de reorganizare, independența absolută a silvicultorului în centrul lui de acțiune, cred că silvicultorul cu darul lui, cu cunoștințele lui, ar fi ce minuni într'un regim de regie cointereseată în care Statul să vină cu pădurea și să facă și un împrumut asupra pădurilor ca să aducă capitalul necesar pentru că fără acest capital, capacitatea simplă de a munci nu face doi bani. În această regie cointereseată munca să nu aducă decât munca, iar nu consiliul de administrație. Nu primiți pe silvicultori în consiliul de administrație să spună când și unde să tai? Dacă d-l ministru a vorbit cu convingere deplină că va reda independența silvicultorului și dacă va avea curajul și va avea încredere în corpul silvicultorilor, regia cointereseată în care Statul să aducă pădurile și capitalul necesar, iar munca numai munca care să se facă sub conducerea silvicultorului, ar fi minunată. (Aplauze).

D-l *Andrei Ionescu*. (Citește referatul său)

D-l *Ion Dumitrescu*. Țin să altem dela început că aci vorbesc în nu-

mele meu personal, iar nu în numele vreunei instituții. Vorbesc ca cunoscător al industriei lemnului și ca atare trebuie luat referatul meu. (Citește referatul).

În rezumat sistemul care rămâne pentru comercializarea pădurilor e :

- 1) Vânzarea prin bună învoială sau licitație la cooperative sau particulari. La cooperative unde se pot constitui sau există și la particulari acolo unde nu există capacitatea de conducere. În afaceri mai mari e bine să se constituie regula mixtă cu cointeresare și regula cooperativă combinată cu concesiunea în care Statul să aducă ca aport pădurile. Statul trebuie să facă oarecari concesiuni acestui sistem de comercializare, garantând plata lemnelor înainte de a scoate lemnele din pădure, pentru că de când intră muncitorul cu toporul în pădure până când societatea convine cu cumpărătorul Statul nu e prejudiciat. Parchetele trebuie să fie precis stabilite. Venitul Statului trebuie să fie asigurat. Statul mai trebuie să aibe beneficiul din câștigul societății dacă afacerea ar merge strălucit. Trebuie multă chibzută și contabilitate. Ori căși experți ar veni carii nu știu ce înseamnă exploatarea, bilanșurile lucrate vor fi găsite bune. Ministerul de finanțe trimite experți să verifice. Ele sunt găsite totdeauna bune.

D-l *M. Florescu*. Am fost ca deputat în multe comisii și am avut ocaziunea să constat lucruri dureroase pe care le-am adus la cunoștința d-lui prim-ministru. A doua zi tot ce am constatat s'a distrus.

D-l *Ion Dumitrescu*. Dacă-l prinzi trebuie să stabilești sancțiuni pentru defalcarea conturilor. Totdeauna societatea va avea un venit mic. Trebuie pus mare preț pe organizarea contabilității ca Statul să-și poată urmări repede veniturile sale.

D-l *C. Ivanovici*. Problema care se pune e punerea în valoare a marilor masive, cari, din lipsă de capital, nu sunt exploatare. Aceasta o cer cele două legi, cele două mari partide de guvernământ și interesele poporul care nu mai poate suporta plata impozitelor. O mai cere și nevoia exploatării pentru că nu trebuie să contăm pe exploatările viitoare. Vom putea da lupta? Aci e întrebarea. Sunt de părere să analizăm scopurile legii și interesele guvernului pentru ca să putem să ne apropiem mai ușor de un înamic și să studiem situația. Motivul pentru care s'a făcut legea comercializării e că toate întreprinderile Statului au dat numai deficite, iar acolo unde s'au realizat beneficii acestea au fost neînsemnate. Deficite s'au dat la C. F. R., R. M. S. și beneficii foarte mici au adus S. M. R.-ul, docurile, etc. În ceea ce privește beneficiile aduse de Casa Pădurilor ele s'au publicat în dările de seamă anuale de Administrația Casei Pădurilor.

Statul trebuie se pună la dispoziție bunurile sale, iar partea cealaltă: inițiativa și tehnica cari sunt de un mare folos în reușita întreprinderii. Pentru noi ideea aceasta a comercializării e impresionantă. Ni se pare că se înstrăinează avutul Statului și se distrug pădurile. Acesta e strigătul nostru. Insa dacă vom examina regula mixtă vom vedea că Statul își ia toate măsurile de garanție ca patrimoniul să nu piară.

Statul are apoi o cotă de participare socotită la o treime. În Consiliul de Administrație Statul are o treime, iar în adunarea generală la fel. În ceea ce privește beneficiile, ele sunt calculate cu acțiuni și se împart între Stat și acționari. Statul e părtaș la beneficii.

D=I I. S. Ionescu. In fața faptului împlinit: necesitatea de a se desface produsul lemnos m'am întrebat: era oportună această lege? Pentru că s'a răspuns la această întrebare am început să fac o critică. Am constatat un defect. Avem noi o contabilitate propriu zisă în materie de exploatare? E contabilitatea regiilor. Toți v'ați convins că e foarte complicată și foarte grea și v'ați lovit de lipsa de material și de personal. Concesiunea sau antrepriza sau licitația nu-i nouă. Contabilitatea este foarte slabă și aproximativă. Cum a spus colegul Dumitrescu dacă chiar la cooperative s'a găsit puțința de a se mistifica rezultatul comercializării, cu atât mai mult aceste mistificări se practică acolo unde e un antreprenor sau o asociație. Deci contabilitatea pe care o avem e slabă. Ca rezultat ale acestei slăbiciuni, statisticile silvice sunt cu totul aproximative. Ocolul nu se călăuzește de datele obținute, ci de cele cari depind de atâtea și atâtea cauze. Datele sunt dincolo de limita permisă a aproximației. Masivele pădurilor se amenajază de comisiuni formate din băeți tineri, cari n'au încă experiența reală a serviciului, după inspirație și dacă parcurgi în lung și în lat o așa zisă parcelă, se întâmplă să găsești păduri mai dese și mai puțin dese și poeni și fatal concluzia pe care o tragi în descrierea parcelei va fi greșită. Întrebarea principală e: această lege e adaptabilă prin prevederile ei la necesitățile silvice? În cadrul în care s'a legiferat acum se împlinesc unele lipsuri foarte importante pe cari le avem. E natural ca producătorul când e negustor, trebuie să aibe cunoștințele necesare. Când pornești la comercializarea propriu zisă, nu trebuie să te călăuzești de principiu de comerț? Toți suntem de acord că pădurea nu e un bun menit să dea numai venituri fiscale, deși ea dă. Prisoșul trebuie reglementat. Contabilitatea e sufletul tuturor afacerilor comerciale. Fără contabilitate, această lege generală care vără pădurile printre celelalte bunuri, va fi ruinătoare. Eu cred că în componerea Consiliului superior economic să se prevadă introducerea a cel puțin doi specialiști. Am fost noi până acum reprezentanți în acest Consiliu? Legea cooperației n'a fost pornită dintr'o inspirație momentană, ci dintr'o necesitate reală, urmare a relelor din trecut. Avem în Consiliul superior o putere care să apere pădurile de dezastru. Depinde de rolul efectiv al acestui Consiliu și de puterea de convingere a celor chemați să ne reprezinte. Legea generală a comercializării a potrivit cadrul de detaliu în care se poate legifera. Ne-a lăsat puțința să facem și noi ceva. Deci legea nu este atât de grozavă. Ca să ne pronunțăm asupra sistemului celui mai potrivit trebuie să analizăm toate sistemele. Toate au fost experimentate. Licitațiile sau concesiunile integrale s'au practicat. O participare a capitalului țărănesc, a muncii la exploatarea pădurii a fost, deși incompletă, pentru că i s'a dat o redevență, iar restul s'a trecut la Stat. Pentru ca să ne pronunțăm că un sistem e bun sau rău să enumerăm avantajile. Se formează o categorie de antreprenori de păduri. Antreprenorii sunt oameni cari au spiritul realității și al observației. Creind o categorie de cetățeni specialiști, e un bine social. Când se concentrează toate operațiunile în mâinile unei singure persoane care are tot interesul ca această întreprindere să meargă bine, se naște specializarea în utilizarea lemnului în cele mai mici amănunte. Dacă e o pagubă națională mare apoi ea e în risipirea lemnului. Am văzut cooperative improvizate și am vizitat fabrici de cherestea cărora nu le mai ajunge rumegătura și mai cumpărau din altă parte lemne de foc pentru combustibilul necesar unui gater.

D=I N. G. Popovici. Eu cred că chestiunea e prea importantă și socotesc

că e bine să dăm tuturor posibilitatea să-și dezvolte cât mai amplu tezele, bineînțeles cu rugăminte, de a concentra materialul, pe cât posibil.

D-*l I. S. Ionescu.* Antrepriza e foarte mult apreciată. Ea lasă în aparență liberă comercializarea lemnului. Acum să vedem cusururile acestui sistem de exploatare. El creiază beneficii de cele mai multe ori exagerate în dauna Statului și pe spinarea consumatorului. Se dă puțința îmbogățirii străinilor. Cu noașteți cazul străinilor din munții noștri cari în timpul războiului s'au transformat în spionii cei mai utili dușmanilor noștri. Înălătură apoi puțința organelor de Stat de a aduna datele necesare în vederea statisticilor precise și utile. Intrebuințează tarife străine făcute după ținuturi cu altă climă, etc. Ar fi de dorit ca să avem tarife locale. Dă puțința abuzurilor prin corupere și amenințare, cari nu comportă cu interesul cultural.

În vederea atragerii capitalurilor serioase ar trebui să se angajeze pădurile pe termen lung. Dar aceasta creiază o situație vitregă populațiunii care o lasă la discreția antreprenorilor, cari o speculează pentru nevoile inevitabile de lemne de foc. Concesiunea după părerea mea trebuie limitată. Sunt cazuri unde acest sistem este inevitabil. Acolo unde lemnul nu se poate transporta ușor sau unde materialul nu găsește consumatori imediat, acolo se poate aplica concesiunea în mod izolat și pe scurtă durată.

Să vedem acum cooperativele. Ideea înființării cooperativei a pornit dela constatarea dureroasă că exploatarea pădurilor a ajuns pe mâna străinilor. S'a ajuns însă la organizațiuni hibride, cari nu și-au atins scopul. Lipsa de experiență a membrilor a făcut ca pădurile chiar cele mai frumoase să fie distruse. Lipsa de capital i-a făcut sau tributari străinilor, sau tributari Statului ceea ce e și mai rău, căci statul păgubește de două ori. Pădurile au suferit. Lipsa de sinceritate, de unitate de vederi și de control sunt cauzele relelor. Din această cauză cooperativele servesc numai conducătorilor lor.

Voci. Nu e adevărat.

D-*l I. S. Ionescu.* Ele sapă o prăpastie adâncă în miiloul populației. Gospodăresc rău cooperativele, risipesc lemnul și munca, iar desfacerea se face în condițiuni detestabile. În forma actuală ele constituie o zdevărată povară pentru Stat. Să se refacă și apoi vom vorbi altfel. E necesar, deci, ca cooperativele pentru care Statul face jertfe mari, să se îndrepte. Ele nu trebuiesc însă înlăturate. În concluzie deci: trebuie un sistem de muncă, de concesiune parțială. Sistemul de dijmă a fost bun. Rezultatele au fost bune. De ce s'au limitat aceste exploatari, nu știu. Văd însă că tind să dispară. Exploatarea în regie, exploatarea de Stat cred că a dat roade frumoase unde a fost bine aplicată. S'au exploatat în regie toate suprafețele acolo unde necesitatea a făcut ca aceste produse să se desfacă complet. Exploatarea în regie însă a suferit foarte mult din cauza lipsei de stimulent și personal. Acei cari au exploatat în regie și-au creat incurcături extraordinare. Lipsa de personal a făcut ca în foarte multe locuri contabilitatea să fie incurcată. Ca să conchid, sunt de părere că în toate părțile unde desfacerea produselor găsește debușee imediate, adică în preajma localităților populate, cel mai bun sistem de exploatare e: regia publică comercială în forma în care înțelege legea să i-o dea. Îmi închipui că această lege nu poate să fie modificată după placul nostru. Prin regia mixtă și regia cooperativă se înțelege

o concesiune deghizată, o concesiune dată în condițiuni excepționale. Regia cooperativă e foarte utilă. Să se ceară țăranilor muncă. Să fie interesați în producție. În regia mixtă sunt două inconveniente: se cere ca aportul Statului să fie evaluat. Cu toții știm ce înseamnă evaluarea pădurii. Toate datele n'au decât o valoare aproximativă. Cu mijloacele de cari dispunem noi, aceste date sunt și mai iluzorii. În privința prețului se știe că el variază dela o zi la alta, dela o regiune la alta. Din această cauză nu se poate face nici măcar valoarea inițială. Dar mai ales când concesiunea mixtă pretinde să i se dea posibilitatea să exploateze pe termeni lungi cum poți să faci evaluarea. Deci, eu cred, sistemul de regie mixtă e imposibil în țara noastră pentru că înseamnă să ne aservim din nou capitalului străin. Singurul sistem aplicabil în condițiile de azi e regia publică comercială, apoi regia cooperativă și regia mixtă cooperativă. și concesiunea în situațiunile în cari e imposibil un alt sistem.

D-l *Jianu* intrerupe.

D-l *N. G. Popovici*. Intreruperea d-lui Jianu îmi dă prilejul să spun două cuvinte. Nu numai că trebuie să avem răbdarea de a asculta pe vorbitor, dar eu vă mărturisesc, că sunt nespus de mulțumit când văd, că vin tineri din afară cu chestiuni pregătite dinainte. E o dovadă că pe tineret îl interesează problemele puse la ordinea zilei. Când un tânăr vine cu o chestiune și nu vrei să-l ascuți înseamnă că îi tai entuziasmul și nu e bine să facem acest lucru. Cu riscul de a nu putea rezolva a doua chestiune trebuie să-i ascultăm și declar că ar fi de dorit să la cât mai mulți cuvântul. (Aplauze).

D-l *I. Focșeneanu*. Cred de datoria mea să protestez la unele acuzațiuni cari s'au adus cooperativei pe nedrept. Pentru principiul pentru care lupt eu nu vreau să vă câștig. Nici pe mine nu m'au câștigat vorbele, ci experiența de zece ani în mișcarea cooperatistă.

D-l *A. Teaciu*. Din cauza timpului înaintat voi face numai un scurt rezumat al raportului meu. Eu sunt pentru concesiunea cooperativă cointeresată. Doresc ca exploatarea să fie condusă de silvicultori, iar nu de popă și învățător.

Societatea inginerilor silvici din Bucovina m'a însărcinat să particip la această adunare și să citesc referatul.

Vă voi arăta ce s'a petrecut la Fondul Bisericesc. Arendarea și închirierea s'a dovedit defectuoasă. Pădurile noastre au fost exploatare pe întinse suprafețe. Capitalul angajat în aceste întreprinderi a fost capital neromânesc. Întreprinzătorii care aveau singurul scop de a se îmbogăți, au adus în țară străini, și n'au ținut cont de interesul românesc.

De abia în 1928 când adunarea eparhială și-a dat seama de rolul însemnat ce trebuie să-l joace pădurile, cu avizul nostru, a decis ca exploatarea să se facă în regie proprie și cu toate că licitațiile s'au ținut și s'au obținut 620 lei de mc., totuși ele au fost respinse, căci nu avem nici un interes să îmbogățim pe străini. Exploatarea în regie proprie au dat bune rezultate și fondul bisericesc a ajuns la un venit de 530 lei de metru cub, iar în alte ocoale chiar la 7-800 lei de metru cub.

D-l *N. G. Popovici*. Cât rămâne net?

D-l *A. Teaciu*. Rămâne 530 de metru cub la tulpină.

Restul comunicării o voi dezvolta într'un referat pe care îl voi depune la birou spre a fi publicat.

D-l *N. G. Popovici*. Trebuie să facem o rectificare: La cele 200.000 hectare, câți silvicultori sunt mă rog? Eu susțin sistemul de cooperativă cointeresată care e după mine și cel mai bun și cel mai drept!

D-l *A. Tcaciuc* răspunde în replică dând cifre.

D-l *M. Florescu*. D-l Tcaciuc a venit din partea colegilor bucovineni și a acceptat formula noastră să ne facă un rezumat. Din partea Ardealului a venit colegul Precup care a consimțit și d=sa să depună referatul său și un rezumat.

D-l *C. P. Georgescu*. Din dezbaterile urmate reese până la evidență că majoritatea este pentru regia publică comercială combinată cu regia cooperativă. La elaborarea legii acesteia am contribuit și eu și chiar până la un punct articolul 6 din legea comercializării se datorește intervenției mele. Principiile trebuie adaptate la situațiunea noastră de fapt. Casa Pădurilor trebuie să aibe un program. Găsesc că e bine ca în propunerea ce o vom face noi să arătăm mijloacele prin care se poate face țara noastră frumoasă ca odinioară. Să se găsească formule practice ca să se ajungă la realizarea acestui program. Afară de programul refacerii mai e încă un alt program. Una din cauza relelor, e și subdivizarea, care n'are remediu decât în comasare. Cum aceasta nu se poate face decât prin exploatare, ar putea să intre statul cu particularul ca să exploateze în comun. Dacă s'ar face așa, poate țara noastră ar fi cea mai frumoasă țară din lume. În tot cazul pentru comasarea pădurilor regia mixtă e cea care se pretează. Ar rămânea de propus în moțiunea noastră regia cooperatistă și regia mixtă cu anumite distincții. Să susținem că 60 la sută să fie afectat exclusiv pentru refacerea pădurilor noastre. Cu aceste considerațiuni închei și vă rog să numiți o comisiune care să redacteze o moțiune până mâine după amiază pe care s'o prezentăm apoi domnului ministru. Cine vrea să facă parte din comisiune?

O voce. Profesorul Popovici, d-l Georgescu, d-l Dumitrescu, d-l Tcaciuc, d-l N. Mateescu, d-l Stinghe și d-l Grozescu. Se aprobă. Ședința se suspendă.

Z I U A III - a

Ședința de dimineață

Sub președinția d-lui M. Drăcea, asistat de d-nii A. Eliescu și M. P. Florescu.

D-l *Marin Drăcea*. Declar ședința deschisă. Intrucât eri s'a intervenit ordinea de zi, intrăm în normal. Avem aprobarea statutelor Casei de credit, economie și ajutor. E cineva care vrea să ia cuvântul în această chestiune? Să se înscrie de pe acum.

D-l *Andrei Ionescu*. Faceți expunerea de motive, căci va veni d-l Botescu să spună că n'a luat cunoștință de expunerea de motive.

D-l *A. Eliescu*. E cineva contra sau are de făcut vre-o modificare? Noi care le cunoaștem le aprobăm. (Aplauze).

D-l raportor *Ioan Petre*. Să-mi dați voie să citesc actul constitutiv

D-1 *C. Ivanovici*. E vorba de o afacere comercială și e vorba de răspundere din partea noastră. Intrăm deadreptul în discutarea articolelor?

D-1 *A. Eliescu*. E o chestiune prealabilă. Această chestiune a preocupat foarte mult Consiliul de Administrație și după discuțiuni foarte largi am ajuns să precizăm principiul. Eu am ridicat obiecțiunea că această bancă nu poate să fie emanațiunea «Progresului Silvic» pentru că banca face afaceri și Societatea noastră care are un caracter pur științific, nu poate fi pusă la riscuri. S'a spus: nici un fel de amestec al băncii cu «Progresul Silvic». Această bancă e creațiunea unora dintre membrii «Progresului Silvic». Poate să fie o creațiune a tuturor membrilor, însă «Progresul Silvic» e ceva cu totul deosebit. Admițând acest principiu, normal e ca să se citească actul de subscripție, să se vadă cari sunt subscriitorii și aceștia să facă discuțiuni asupra Statutelor, iar nu Societatea «Progresul Silvic». (Aplauze). Am arătat atunci toate temerile mele. Aniș tineretului care a pornit această acțiune că e frumos entuziasmul lui. Dumnezeu să vă dea norocul să reușiți, și ca să-i blagoslovesc și mai mult, am să subscriu și eu. (Aplauze). Să fim însă înțeleși. Subscriitorii să se adune și să discute între ei formula cea mai bună. Aceste statute au fost discutate cu foarte multă băgare de seamă și fără îndoială că numai la practică se va vedea dacă ele comportă sau nu unele modificări.

Când noi stabilisem chestiuni de principiu, când entuziasmul silvicultorilor spunea că toată lumea și-a făcut bănci și trebuie să ne facem și noi, toți eram de părere că dacă va înflori banca și va deveni puternică, mândria va fi a noastră. Acum cred că cel mai bun lucru pe care îl avem de făcut e să citim actul de constituire, iar la urmă subscriitorii să se adune și să discute statutele.

D-1 *N. G. Popovici*. La alintatul h. dela art. 4 capit. 2 «Scopul și mijloacele de acțiune ale societății» stă scris următorul lucru: «Să înființeze Casa de Credit și Ajutor».

Este dar, unui din scopurile, pe care le urmărește societatea «Progresul Silvic», pe lângă scopul de ordin cultural, de ordin științific, de propagandă a silviculturii. Vine dar chestiunea următoare: care e primul punct, pe care trebuie să-l punem noi, în discuție? Găsesc membrii societății, că e oportun și bine, să se creeze o asemenea casă? După ce se va fi stabilit acest lucru, vine a doua chestiune și anume: cum are să fie constituită această casă? Este ea o parte integrantă din Societatea «Progresul silvic», sau o organizațiune aparte, care are numai un patronaj moral, din partea societății «Progresul Silvic»? Primul lucru pe care membrii Societății trebuie să-l stabilească e: trebuie să ia ființă acest deziderat, exprimat printr'un articol din statut? Dacă da, vine a doua chestiune: sub ce formă trebuie să ia ființă și ce legături va avea această casă, cu societatea «Progresul Silvic»? Imi reamintesc cum s'a construit acest local. Nu l'au construit membrii societății «Progresul Silvic», ci membrii au dat banii, ca să construiască un local. Inițiativa a luat-o «Cercul silvicultorilor» care mai în urmă a fuzionat cu societatea «Progresul Silvic» și astfel a dispărut. Azi chestiunea nu se prezintă tot așa. Prin crearea Casei de credit și ajutor nu se va desființa societatea «Progresul Silvic», dar societatea «Progresul Silvic» nu va fi legată prin averea ei, de casa de credit. Ea e o creațiune, în limita dispozițiilor statutelor societății «Progresului Silvic». Se va ști că această casă de ajutor a luat naștere potrivit unui articol, care stabilește între altele și acest

scop al societății «Progresul silvic». Că această societate de credit și ajutor nu trebuie să atragă, prin operațiunile ei, societatea «Progresul Silvic», e bine. Primul lucru dar, pe care avem să îl hotărâm este: dacă e trebuitor să ia ființă casa, despre care vorbește aliniatul h.?

O voce. Să se pună la vot.

D-l N. G. Popovici. Apoi vine a doua chestiune: cum va lua naștere această Casă de credit și ajutor? Membrii societății «Progresului Silvic» vor avea să discute statutele acestei case? Eu, răspund nu, ci numai acei din membrii, cari vor voi să participe la crearea acestei case! Acei, cari vor să-și retragă capitalul, n'au dreptul să ia cuvântul. Cu aceste cuvinte termin declarând și eu că găsesc, că e foarte oportună crearea acestei case. (Aplauze). Eu care sunt cel mai puțin materialist, știu că forța materială ajută, într'o largă măsură, forța morală. Independența economică îți asigură și independența politică. Independența materială, sau cum zice românul «*osânza la rinichi*» te face să te simți mai tare. Prin crearea acestei case se va spori, în fața opiniei publice, prestigiul și autoritatea societății «Progresul Silvic».

D-l Petre Ioan citește actul constitutiv. (Aplauze).

D-l I. Focșeneanu. Cer cuvântul.

D-l M. Drăcea. După ce se citește actul constitutiv fiecare poate să-și facă observațiunile în mod civilizat. Ar urma să suspend ședința ca să se semneze actul constitutiv de către membrii cari vor să adere la casa de ajutor.

D-l Focșeneanu. Să nu cumva să se creadă că eu iau cuvântul ca să-mi apar ideea cooperăției. Sunt impresionat de un articol pe care l'am citit în «Adevărul» de aseară.

Citește articolul.

Am citit aceasta ca să vă previn să nu faceți societate pe acțiuni. Acțiunea are o valoare azi și mâine alta. Dacă luați forma cooperatistă, banul d-voastră e sfânt, mia e mie și nu sunt fluctuațiuni. În cooperativă avem un control riguros ca la Stat care se întinde și asupra consiliului de administrație. Aveți siguranța că funcționarii vor fi corecți. Dacă se vorbește de atâți funcționari publici cari au furat e că nici unul nu scapă, iar dacă nu se vorbește de prea mulți funcționari necinstiți dela societățile anonime, e că hoții nu sunt dați pe mâna parchetului pentru ca să nu scadă acțiunile societății. Direcțiunea societății Goetz a primit milioane pe când acționarii n'au nici cel mai modest câștig. În cazuri de delapidări funcționarii sunt considerați ca funcționari publici. Dacă falsifică o situație poate să ia șeșe luni de pușcărie. De aceea vă sfătuiesc să adoptați pentru societatea noastră forma cooperatistă. Sunt și alții cari mănuesc cu mai multă pricepere banii și cari au adoptat totuși forma cooperatistă. Iată o scrisoare deschisă a d-lui Cerchez, figura cea mai proeminentă a comerțului din Iași.

Dacă oamenii aceștia cari cunosc felul de a se mișca și de a produce a banului adoptă această formă, nici noi nu putem face o societate anonimă. Consiliile de administrație la societățile anonime sunt formate din mandarini cari nu lucrează, ca și comisiunea de cenzori și v'a spus colegul Dumitrescu cât de greu e să pătrunzi într'un bilanț și să găsești buzunărașul ascuns unde e câștigul acțiunilor. Vă sfătuiesc să adoptați forma unei societăți cooperative de credit, economie și ajutor a corpului silvic (aplauze).

D-l C. *Ivanovici*. Societatea de credit și ajutor a corpului silvic e mai mult ca ori când necesară. În toate instituțiile funcționarii și-au făcut case de ajutor și credit. Ar trebui să ne intereseze pe toți. Acei care au o situațiune materială asigurată nu se interesează. Dar e o chestiune de solidaritate și camaraderie ca să dăm tot interesul acestei chestiuni. E drept, cum a spus d. Focșeneanu, că ar fi mai avantajos pentru noi să facem o societate cooperativă, am avea scăderi de impozite, egalitatea tuturor și avantajii de credite la Banca centrală a Cooperației, cum și un control sever. Ne izbim însă de un inconvenient. Ca să ne constituim sub egida cooperației trebuie să avem domiciliul în București.

D-l I. *Focșeneanu*. E inexact.

D-l C. *Ivanovici*. Cei din Muscel au vrut să facă o societate cooperativă, dar li s'a răspuns că nu se admite acest lucru, deoarece nu domiciliază în aceeași localitate.

D-l A. *Eliescu*. S'a întâmplat ca în corpuri mai bine organizate să se dea voturi și răsvoturi. D-v. ați aplaudat ideia înființării acestei bănci și în al doilea rând și pe mine și apoi pe d. Popovici. Banca noastră trebuie să aibă un fel de legătură morală foarte îndepărtată, fără nici un fel de amestec cu Societatea «Progresul Silvic», care e o societate pur științifică și care nu poate fi expusă la riscurile unei bănci.

Nu trebuie să stabilim nici o legătură. Banca e un copil absolut independent. Întâi să se nască și apoi să vedem drumul pe care trebuie să-l ia. Subscriitorii trebuie să voteze statutul și pe urmă să mi se dea voie să spun că și cooperativele n'au dat rezultate mai bune. Această bancă se naște dintr'un moment de entuziasm al unei generații care acum intră în viață și care vrea să dea dovadă și de pricepere în administrație și de posibilitate de organizare. Veniți d-v. să-i puneți un obstacol? Înțeleg să ne opunem noi bătrânii noi care am adunat în casa lui Stătescu 7,50 lei ca fond de construcție și am ajuns unde am ajuns. Să lăsăm să se subscrie. Subscriitorii să discute apoi în afară de Societatea «Progresul Silvic». Din moment ce «Progresul Silvic» a hotărât așa, trebuie să se adune numai subscriitorii.

D-l Ion *Dumitrescu*. Chestiunea Casei noastre de credit nu trebuie privită nici sub forma negării societății anonime și nici sub forma societății cooperative. Administratorii suntem noi, iar deponenții sunt oameni destul de inteligenți și destul de arțăgoși ca să ceară socoteală asupra gestiunii. Suntem destul de capabili să controlăm gestiunea noastră. În privința asta nu am nici o teamă. Chestiunea avantajelor pe care le-ar avea Banca Populară se rezumă la faptul că am putea retrage capitalurile mai ușor. Noi nu putem să ne constituim cu un capital de circa 6 milioane fiindcă trebuie să vărsăm două milioane. Trebuie să ne constituim numai cu patru milioane pentru ca să putem vărsa întreaga sumă pentru societatea anonimă. Dar dacă ne constituim pe baza Băncilor Populare putem să subscriem treptat pe măsura sumelor ce le obținem dela «Progresul Silvic». Nu mai intră nimeni în bancă, dacă ia forma societății anonime, decât cei care sunt la înființarea ei. Trebuie să se facă o nouă emisiune. Formalitatea e mult mai complicată. În rezumat singurul avantaj și marele avantaj al Băncilor Populare e că subscrierile sunt mobile. Dacă cineva vrea să-și retragă capitalul e liber. În ceea ce privește administrația ea poate fi tot atât de bună și când e societate cooperativă și când e societate anonimă. Vom și să facem socoteala

și să controlăm gestiunea băncii. Am putea să înscrinem în statutele băncii că administratorii n'au voie nici să se împrumute și nici să gireze. Dacă trebuie să hotărîm asupra formei cooperative și apoi o facem numai din cauza ușurinței mișcării capitalului. E rolul d=v. să chibzuiți. Inșă banca trebuie să ia ființă.

D-l M. Drăcea. Imi iau permisiunea să fiu ultimul vorbitor în ceea ce privește înființarea acestei Case de credit și ajutor prin imboldul dat de societatea «Progresul Silvic». Când s'a pus chestiunea înființării ați aplaudat foarte ușor. Aceste aplauze au și o explicație. Mulți ați aplaudat pentru că vă asigurați o retragere din această bancă. Fac apel la cei cari aveți intențiunea să rămâneți aci, rugându-vă să decideți dacă se face sau nu instituția. Pe urmă să rămănem aci numai cei cari suntem interesați. E bine să se știe că fondul de construcție al acestei clădiri s'a înființat în afară de societatea «Progresul Silvic». El s'a înființat de către «Cercul silvicultorilor» din 1913. Tot așa unii dintre noi, desprinzându-ne pentru moment de «Progresul Silvic» să decidem crearea băncii. Trebuie să dăm dovadă că putem să facem și noi un sacrificiu și să ne asigurăm ziua de mâine. Trebuie să dăm apoi dovadă de curaj. Dacă ne-am gândi la toate nenorocirile care se pot întâmpla, n'am mai putea trăi. Cerem votul d=voastră pentru înființarea casei de credit după care se va suspenda ședința, pentru ca cei care se hotărăsc să participe la înființarea ei, să rămână. Pilda pe care a dat-o acum 15 ani Cercul silvicultorilor, să facă din Casa noastră de ajutor o instituție puternică care trebuie să ne asigure independența. Pun la vot dacă societatea «Progresul Silvic» înființează Casa de credit și ajutor potrivit alin. h, art. 4 din statute și cine nu vrea să rămână între noi, e liber. Cine e contra să ridice mâna în sus.

D-l A. Boldescu. Eu sunt contra faptului ca «Progresul Silvic» să înființeze această casă.

Din toți membri prezenți unul singur e contra: d-l M. Boldescu.

D-l M. Drăcea. Va să zică s'a adm.'s. Înainte de a redeschide ședința societății «Progresul Silvic» să discutăm chestiunea Casei de credit sau celelalte chestiuni?

Voci. Să continuăm ședința societății «Progresul Silvic».

Dacă e așa să intrăm în ultima chestiune la ordinea zilei: *chestiunea pășunatului*. Ședința e suspendată pentru cinci minute.

D-l M. Drăcea. Intrăm în ordinea de zi: *problema pășunatului în păduri*.

D-l profesor Petre Antonescu. Această problemă nu e nouă pentru societatea «Progresul Silvic». S'a mai tratat în diferite rânduri. Dacă s'a introdus în ordinea de zi de către Consiliul de administrație apoi a fost o rațiune bine justificată.

Am ținut o conferință în 1921 care s'a publicat în «Revista Pădurilor».

A fost apreciată la Ministerul Domeniilor și pentru că mi s'a cerut un exemplar, i l-am dat d=lui ministru Mihalache. În seria de conferințe ținute de Societatea Agronomilor în anul 1928 și la congresul agricol între diferite comunicări s'a tratat și chestiunea fânețelor noastre de către d. Petrini care este șeful îndrumărilor agricole. D=sa are lucrări foarte importante. Din nenorocire recomandările judicioase nu folosesc la nimic pentrucă nu se aplică. Câte propuneri utile nu se fac de oameni competenți? Foarte multe. Din nenorocire —

cum spuneam — ele n'au nici un efect practic. După mine aceasta se datorește faptului că nu avem încă încredere în propriile noastre forțe, ci numai în tot ce vine de peste hotar. Ai noștri n'au cîntea să fie întrebați ca să-și dea părerea. E o pierdere pentru țară. Vă spun eu ca om bătrîn că țara pierde foarte mult din cauză că nu ne adresăm și elementelor românești cari au dovedit în cariera lor că au studiat o chestiune oarecare în mod serios lătă ce spune de sa despre soarta islazurilor comunale date nu numai la noi în vechiul regat, dar și în Bucovina Basarabia și Transilvania. În unele părți din Transilvania râul n'a ajuns atît de mare. Nu e însă mai puțin adevărat că am făcut constatări în toamna anului 1927 pe baza însărcinărilor date de Consiliul de miniștri și în urma rezoluțiunii d-lui prim ministru de atunci generalul Averescu, am vizitat în special terenurile improductive din regiunea bazinului central al Dunărei și timp de 40 de zile de dimineața până seara am parcurs peste 5000 kilometri și cu automobilul și călare și pe jos, ca să-mi dau seama de situația din culmea munților și am arătat constatările mele într'un raport. La noi stăm rău. Am avut prilejul să trecem prin valea Prahovei și m'am speriat de situația grozavă de acolo. Dealurile acelea sunt pline de râpi și terenți și nimeni nu-și dă seama de proporțiile râului. Sunt văi întregi neproductive. Toate islazurile date țaranilor la 64 sunt râpi. Le știți și d-v. și d. ministru care trăește la țară. D. Petrinî după ce ne arată situația din 1927 ne indică cum au variat suprafețele în diferitele provincii din 1923—1926. De la 2.836.000 terenurile au scăzut la 2.476.000. E o reducere însemnată dar aceasta nu joacă prea mare rol afară numai dacă ea reprezintă suprafața terenurilor improductive. După ce ne arată origina pășunelor în diferite provincii spune că toate aceste islazuri pot fi considerate ca terenuri improductive. Aceasta e starea de azi a pășunelor și fânețelor noastre.

E o descriere foarte interesantă. Cu ocaziunea vizitei mele în Ardeal am văzut suprafețe imense de pășuni pline de mușuroaie de cărtițe și furnici și am constatat întinderea râului. Am ajuns la 30—40 la sută cuiburi de cărtițe și furnici. Ingelegeți că peste aceste mușuroaie nu crește iarbă sau dacă crește e o iarbă inutilă. Alături s'au creat islazuri comunale în păduri. N'ar fi atît de mare răul dacă pășunile s'ar fi făcut cu spirit de discernămint. Legea s'a făcut însă numai ca să se arunce praf în ochii lumii. Se zice în această lege că în ceea ce privește crearea de islazuri comunale în păduri se va lua avizul consiliului tehnic. Islazurile nu se pot face decît cu aprobarea comitetului agrar. Am văzut în regiunea unde s'au dat terenuri improductive, pe coaste foarte repezi, și un teren pe care vegetația nu era mai mare ca o palmă. Vă vorbesc de Valea Arieșului. Într'o parte e o șosea și o cale ferată. În partea cealaltă s'au pus în timpul reginului ungar pini și salcâmi. Când treci nu vezi răpa. Ei spun că au făcut așa ca să nu se vadă răpa. Am mers însă mai departe și am constatat situația. Vegetația făcea să nu se vadă răpa. Pietrele sunt tîrâte și depuse pe șosele. În special șoselele acestea sunt acoperite de ape. La fiecare 200—300 metri e un raven. Serviciul tehnic ia pi trele cu roabele și le pune la marginea șoselei. Așa că abia poate trece cu căruța sau cu automobilul. Dacă se continuă această situație e o nenorocire. Am căutat să stau de vorbă cu diferiți miniștri și a fost imposibil să schimb câteva cuvinte. Voiam să spun că nu

trebuia să se schimbe legea. E firesc când îndeplinești o operă de mare anvergură ca legea agrară să se strecoare și oarecari greșeli. Dacă se constată aceste greșeli se pot îndrepta. În loc să le dăm acolo terenuri le putem da în altă parte. Legiuitorul a spus: pășunile să se ia din rezerva ce hotărăște comitetul agrar. După câte suntem informați s'a luat și avizul serviciului silvic, dar chiar dacă a fost contrariu s'a aprobat pentru că legea spunea să se ia avizul. Avizul acesta poate să fie sau pentru sau contra. S'a îndeplinit formalitatea. E interesant să vedem ce vorbește autorul izlaurilor în pădure.

Să vedeți ce lucruri pozitive. În vechiul regat putem să răsturnăm munții cum vrem, dar în Transilvania și în celelalte provincii ne-am asumat oarecari obligațiuni față de dispozițiunile tratatului dela Trianon. Suntem obligați să facem o asemenea gospodărie încât regimul apelor să nu fie compromis. Prin urmare avem o obligație internațională. E just că în timpul din urmă a început să se dea chestiunilor acestora o importanță mai mare. Pentru întâia oară s'a trecut în bugetul respectiv cinci milioane lei. E un început. Sunt oameni cari își dau seama că avem obligațiuni internaționale. Vedeți că totuși s'au găsit oameni cari să scrie și să ceară măsuri serioase de îndreptare. În păduri se pășunează nu numai cu vite mari dar și cu capre care sunt demonii pădurilor. Nu trebuie să cerem stărpirea lor. Nu se poate. Capra e vaca omului sărac dar în multe locuri săteanul are câte 20 capre în loc să aibă o singură capră-vacă. Am făcut o mică statistică în domeniul Reșița. Înainte de războiu era un număr neînsemnat de capre. După războiu s'au înmulțit cu 2—3000 capre numai în câteva comune. N'am la îndemână cifre ca să vă arăt numărul mare al caprelor. Și în alte state mai civilizate se permite ca omul sărac să aibă o capră. Dar dacă mergi pe Valea Lotrului vezi pe tot drumul caprele colindând versantele pietroase. Cu ocaziunea congresului din 1926 am văzut situația din Italia. E un spectacol dureros. Sunt sute de capre cari distrug ce bruma a mai rămas. Să admitem o capră pentru omul sărac dar nu să-i dăm drumul să colinde suprafețe mari și să distrugă pădurile. Chestiunea caprelor trebuie reglementată. Chestiunea pășunatului a venit în discuție când trăia răsposatul ministru Constantinescu care ne spunea: prea sunteți d-voastră excesivi, prea țineți la păduri. Iată locuitorii dintr'o comună din județul Bacău mi-au trimis un memoriu că le mor vitele de foame și silvicultorii nu le lasă să pască. Am luat un automobil și m'am dus la fața locului. Am hotărât să li se dea pășunea până la jumătatea muntelui și am trasat linia. Am trecut peste d-voastră pentru că n'ați avut dreptate. Cei cari au ascultat au tăcut. Erau funcționari. Eu am spus: D-v. ați dat până la jumătatea muntelui dar la anul va trebui să dați până la culmea lui. Dacă vor mai trece cinci ani o să trecem peste culme. Ne vor blestema generațiunile viitoare și țărani. Ei vor spune: noi suntem oameni proști de v'am cerut, dar d-v. pro-copsiții, cari știți toate, nu trebuia să ne dați, Țăranul găsește argumente foarte judicioase. Sunt alte mijloace să facem ce s'a făcut în Elveția și în Franța. În regiunea Savoia munții sunt goi. Acum oamenii și-au dat seama de situație și au găsit metode cari să îmblânzească furia torentelor. În moțiunea noastră ar trebui să repetăm doleanțele atâr de des repetate ale corpului silvic și să aducem în sprijinul nostru și mărturiile altora cari nu pot să fie bănuți ca vād lucrurile cum nu corespund cu realitatea și că nu țin seama de binele populației

rurale. Vrem ca țărâniea să fie satisfăcută. Dacă nu-i dai pășune în pădure țărânul dă foc pădurii ca să creeze pășunea. În chestiunea pășunelor alpine nu mă unesc cu d-l Petrinî care spune că aceste pășuni trebuie să fie încredințate agronomilor. În toate părțile ele sunt pe seama silviculturilor. La școala noastră e un curs pentru torenți. Nici un specialist dela nici o altă școală nu e mai bine pregătit. Cine vine mai des în contact cu munții decât silvicultorul care e obișnuit cu intemperiele munților înalți și are interesul să facă să dispară golurile. Trebuie să ne sîllm să îmbunătățim soarta țărânului. Să dăm țărânului ceea ce e rațional, ca el să nu ajungă în stare de disperare și să se ducă în mijlocul iernii să taie pomii. Unele din poene sunt necesare pentru hrana vitelor. Nu orice poiană trebuie să o împădurim căci altfel nu mai pot trăi vitele. Cerem într'adevăr să se facă păduri, dar păduri care să îmbunătățească situația țărânilor. Păstorii unde au văzut un arbore i-au dat foc. Se vede urme de colibe de stane aproape de vârful munților ceea ce dovedește că până acolo se întindeau pădurile. Acest atavism al ciobanului de a ataca masivele a lăsat urme. Dați silvicultorului niștiunea aceasta grea căci cu știința lui, cu iubirea lui pentru pădure va face minuni. În Elveția și în Franța sunt buchete de arbori. La noi nu pot fi ținute vitele mai mult la munte decât până la 15 August și de multe ori se coboară și mai înainte căci n'au ce mânca din cauza arșiței soarelui. Dacă ar fi arbori ar găsi iarba verde. Ce se întâmplă însă azi? Avem foarte multe goluri dar marea lor majoritate nu sunt compuse decât din ierburi fără valoare. Ele se întind pe suprafețe mari și la noi și în Franța și animalele le pot mânca numai primăvara. Nu sunt lăstate până la maturitate. Dacă azi s'ar alterna cultura, n'ar fi nici o pagubă ca să lași oarecari porțiuni din goluri să se înierbeze și cu o oarecare cheltuială să ar putea transforma golurile noastre. Broșura mea am dat-o fostului prim ministru Brătinnu și i-am spus e o lege după care toate poenile ne sunt luate, și nu e lucru bun. El mi-a spus: într'adevăr nevasta mea care e puțin cam botanistă mi-a spus că s'au salvat arborii munții. S'a înrăutățit flora munților. Lucrul acesta corespunde cu realitatea. Cunoaștem răul dar nu luăm nici o măsură. În moțiunea pe care o vom face să revenim cu rugămintea bine justificată ca să se aducă o îmbunătățire. (Aplauze).

D-l N. O. Popovici. Prin înmulțirea omenirii și treptat cu înaintarea către civilizație, din ce în ce mai desăvârșită, s'a născut conflictul dintre interesul agriculturii, interesul economiei vitelor și interesul pădurii. Aceste interese pot fi armonizate. La noi însă, tot ce s'a făcut, a avut la bază o acțiune demagogică. Agricultură trebuie să fie și are să fie, de bună seamă, ocupațiunea de capetenie și să constituie cea mai însemnată bogăție a țării, căci suntem, după curenta formulă o țară «*eminamente agricolă*». Economia vitelor e trebuitoare și pentru munca câmpului și pentru hrana omului, dar, mai presus de toate, existența pădurilor e o necesitate primordială. Conservarea lor e, un principiu fundamental de economie națională. Un fapt e cert. Pășunatul în păduri e prejudiciabil. Că, s'ar putea armoniza interesul economiei vitelor, cu interesul existenței, conservării și cultivării pădurilor? E cert! Nu mai vorbesc de interesele agriculturii, pentru că ele au fost rezolvate. Conflictul între păduri și agricultură a fost rezolvat, prin determinarea a ceea ce e pădure și a ceea ce trebuie să rămână, pentru agricultură. Că în această rezolvare s'au comis și greșeli, e indiscutabil.

S'au dat cultivei agricole terenuri, cari nu erau proprii acesteia! In multe localități ele nu remunerează munca depusă și aceste terenuri vor fi redade, cândva pădurii. Chestiunea aceasta e rezolvată. A rămas în față economia vitelor și existența, conservarea și cultivarea pădurilor. Legea a stabilit principiile creării izlazurilor pentru hrana vitelor de muncă și de lapte. Cum s'a rezolvat însă chestiunea izlazurilor? In unele locuri s'au dat drept izlaz goluri de munte, cum am văzut la Penteleu : la 44 kilometri de sat, s'au afectat, în acest scop însemnate suprafețe, sub denumirea de «*Islazuri comunale*». Greșelile comise sunt de trei categorii : unele terenuri s'au dat, sub denumirea de izlazuri, pe când ele sunt pășuni alpine. S'au afectat apoi, pentru pășuni, locuri unde nu crește nimic.

Și, în sfârșit, multe din aceste pășuni s'au creat, în detrimentul pădurilor, distrugându-se pădurile. Acolo se vor naște ponoare și torenți. Dar, legea e lege. Ce s'a făcut e făcut. A se reveni nu se mai poate. Sunt însă regiuni ale țării unde s'a pus și încă se pune la ordinea zilei creierea de noi izlazuri, sau sporirea suprafeței izlazurilor existente. E nevoie să se mai afecteze încă, în acest scop terenuri acoperite de păduri? *Noi spunem că nu!* Pentru că, dacă am face catagrafarea vitelor, cari trebuie să servească pentru muncă și hrană am constatat că față cu numărul actual de vite suprafața actuală a izlazurilor e suficientă. Dar izlazul e creat ad-hoc, pentru hrana vitei de muncă și de lapte. Nu trebuie socotesc să se țină cont de numărul vitelor pe care îl are un sat, când țăranul bogat are 100 de oi și 30-40 boi, căci nu pentru hrana acestora s'au creat izlazurile! Socotesc, că nu e nevoie să se mai afecteze terenuri pentru izlazuri, pentru că izlazurile, cari sunt date actualmente, sunt departe de a fi insuficiente. Mai mult, noile exproprieri s'ar face tot în detrimentul pădurilor și ar fi o mare pagubă, ar fi o adevărată crimă! Numărul vitelor trebuitoare pentru muncă și hrana familiei țărănilor trebuie avut în vedere. Față cu numărul acesta de vite suprafețele afectate sunt îndestulătoare și chiar prisosesc, dacă aceste izlazuri ar fi cultivate cu plante furagere. Sacrificiile făcute de economia forestieră sunt prea dureroase, pentru a mai fi încă intensificate. Dacă e să punem față în față interesul economiei vitelor și interesul pădurilor nu mai încapă discuție că interesul pădurilor trebuie să primeze! Căci domnilor, dacă vitele ar pieri în țara românească, în cinci șase ani, ele s'ar putea reface ; dar dacă ar pieri pădurile ar trebui să treacă multe decenii și să se cheltuiască sume enorme, pentru ca ele să se refacă. (Aplauze). Un izlaz domnilor trebuie să fie cultivat, pentru a putea hrăni vitele! Apoi, pe izlaz trebuie să pască vitele printr'o rotație săptămânală împărțind izlazul în 7 parcele! Dacă s'ar face o asemenea rotație cu siguranță că iarba s'ar reconstitui repede. Ar trebui apoi să se cultive plantele furagere, care pot spori puterea de hrană a izlazurilor. În sfârșit, nu trebuiesc amestecate vitele mici cu cele mari, căci acolo unde paște oaia, iarba se toacă. Calul e unul dintre animalele cele mai delicate și curate. Unde iarba e murdărită el nu mai paște. Asupra chestiunii caprelor cred, că discuția nu mai poate încăpea. Capra e cel mai mare vrăjmaș al pădurii. Ea nici nu aduce măcar mare folos omului. Disparația caprelor nu e pagubă, în multe țări și în special în Franța ele au dispărut! Ultima chestiune, a pășunelor de rezervă, poate să fie numai enunțată, pentru că nu e rezolvată. Legea agrară prevede studierea acestei chestiuni. Întrebarea este dacă pășunile de rezervă, care trebuie să se înființeze pentru a da o dezvoltare economiei vitelor în regiunile alpine și de baltă

sunt necesare. Un punct trebuie să fie stabilit. Aceste pășuni de rezervă trebuie să servească pentru economia vitelor. Cum aceste pășuni se găsesc în regiunea care aparține administrației silvice se pune în legătură cu această problemă a pășunelor de rezervă și chestiunea improductivelor. Ele se găsesc sau în atin-gere cu pășunile alpine sau cu pășunile de baltă și noi care avem la școală o catedră de ameliorațiuni o putem amplifica pentru ameliorațiunile silvico-pasto-rale. Socotesc că în dezideratele noastre trebuie să se cuprindă și această solu-țiune care n'am pretenția să spun că e literă de evanghelie, dar ea intrupează părerea noastră a multora. Să se știe că vitele pot pieri într'o zi, dar că se pot reface. Când însă pier pădurile nu se mai pot reface decât într'un timp îndelungat. Aceasta trebuie s'o priceapă oamenii noștri de stat. (Aplauze).

D-l D. Grozescu. Chestiunea pășunatului, în păduri, și defrișarea pădurilor, pentru constituirea de izlaz comunal, a fost pe larg dezbătută, și în congresele anterioare, în special în cel din 1927. Motivele cari au provocat discuțiunile de atunci, existând în mare parte și astăzi, o fac încă de actualitate.

Fără a intra în amănunte, asupra acestei probleme, fiind prea cunoscută fiecăruia din noi, mă voi mărgini numai la câteva constatări și observațiuni, re-feritor la legiuirile existente, menite a rezolva această problemă de un așa im- portant interes economic și social.

Pășunatul în păduri, fața de cuceririle spiritului modern, nu mai poate constitui un auxiliar al vieții agricole, ca în epoca medievală, iar foloasele obți-nute de economia creșterii vitelor, pe această cale, sunt departe de a compensa sacrificiul, ce se cere pădurilor, prin astfel de folosire.

Reforma agrară care a pus în discuție organizarea agriculturii naționale, cuprinde, în complexul ei, și creșterea, și dezvoltarea economiei vitelor, pentru care s'a cerut pădurilor, sacrificiul cunoscut.

Pentru ca rezultatele să fie cele așteptate, era nevoie a stabili un acord între interesele acestor ramuri de producțiune.

Spre înfăptuirea acestui acord, se constată că unul din dezideratele con-gresului din 1927, cu privire la utilizarea rațională a suprafețelor destinate pen-tru izlazuri, și de care am putea spune că depinde buna reușită a satisfacerii intereselor, pentru cari s'au destinat, s'a înfăptuit prin legea pentru organizarea, administrarea și exploatarea pășunilor din anul 1928.

Este necesar să insistăm asupra unor articole din această lege, fiindcă, nu vom putea apăra mai bine pădurile, decât prin o cultură intensivă și o to-losire rațională a actualelor izlazuri.

Când întinsa suprafață a pășunelor, va fi exploatată la maximum, vor rămânea prea puține nevoi, cari vor reclama satisfacerea lor din păduri.

Dispozițiunile legii menționate dau posibilitatea unei exploatare raționale a pășunelor, asigurând și conservarea lor în viitor.

În acest scop art. 4, prevede că fiecare pășune, va trebui să aibă un ame-najament pastoral sau silvico-pastoral, în cazurile când pășunea are și pădure

Aceste din urmă amenajamente se vor întocmi de Serviciul silvic al Statului.

Era necesar de altminteri un corectiv de felul acesta față de neluarea în seamă a multor din avizele Corpului silvic, la constituirea acestor pășuni.

Este o măsură bună, dar eficacitatea ei s'ar fi resimțit, așa cum este de dorit, dacă ar fi venit la timp. Astăzi prea puține sunt izlazurile, cari au încă păduri pe ele, și pentru cari se vor întocmi amenajamente silvico-pastorale.

Este un prilej bine venit însă a se reface unele porțiuni din pădurile defrișate.

S'ar putea ameliora și alci răul, întocmindu-se amenajamente silvico-pastorale, și pentru izlazurile de pe cari s'au tăiat păduri, dar cari au nevoie de crearea lor, pentru menținerea și folosirea pășunelor.

Este în deosebire cunoscut, că bunele rezultate ale unei legi, nu depind numai de dispozițiunile ce cuprinde, ci în mare parte și de aplicarea ei.

În cazul, care ne preocupă, și conform art. 12 din lege și art. 22 din regulamentul acestei legi, executarea și aplicarea amenajamentelor silvico-pastorale, se face de către consiliul comunal sub supravegherea serviciului agricol județean.

Organele silvice din momentul ce au întocmit amenajamentul, nu mai au nici un amestec.

Se pot întrevedea de toți rezultatele ce se vor obține, dacă nu se dă toată atențiunea cuvenită și acestui element constitutiv al pășunii—près-bois,—pădurea, care condiționează de fapt, buna stare a pășunii.

Tot în legea pentru organizarea, administrarea și exploatarea pășunelor, se afla și art. 43 referitor la «Pășunile de rezerva din munte și baltă», în care se face o enumerare a terenurilor socotite ca pășune de rezerva printre cari se enumeră și «toate pădurile pășunabile».

Dacă ne gândim la dispozițiunile în vigoare referitor la condițiunile de pășunat în pădurile Statului, precum și la dispozițiunile codului silvic, în ce privește pășunatul în pădurile particulare, putem constata că domeniul forestier, este încă expus la noui transformări în izlazuri.

Înlăturarea acestei perspective, pentru afectarea din nou a pădurilor pentru pășuni, depinde, o repet, în mare parte, de valorificarea actualelor izlazuri.

În acest scop propun ca în moțiunea ce se va vota asupra acestei chestiuni să se expune dezideratele.

1. Amenajamentele silvico-pastorale să fie întocmite și aplicate de organele silvice, pentru toate pășunile pe care se află păduri, și a tuturor pășunilor din regiunea alpină.

2. Să se întocmească astfel de amenajamente și pentru terenurile pe cari nu mai sunt păduri, dar a căror prezență este necesară în special în regiunea de coline și munte.

3. Să se modifice dispozițiunea din legea actuală referitor la *pădurile pășunabile*, considerate ca pășuni de rezerva. (Aplauze).

D-*l Andrei Boldescu*. Împărăția ierbilii a încercat lupta contra împărăției pădurii de când încă nu se ține minte. Și în țara noastră bătălia a fost câștigată de iarba. Nu de mult s'a asociat cu împărăția ierbilii și grâul și pe urmă porumbul și biata pădure s'a retras mereu spre munte și se tot retrage pentrucă ofensiva teribilă condusă de om, oale și capră e de neînfrânt și acest războiu nu are seamă nici cu războiul punic, nici cu cel mondial, căci e grozav de tragic. Ce s'a întâmplat unde bătălia a fost câștigată de iarba? Am experiența

de 30 de ani la câmp și știu că fântânile din care beam apă în vremea copilăriei mele de aur, nu mai sunt decât cuiburi de broaște. Problema e gravă. Aci s'a vorbit eri și azi despre Abraham și copilul lui și alte asemenea lucruri, dar problema nu s'a pus din capul locului așa cum trebuia să se pună. Trebuia să se spună că e timpul să se termine cu afirmațiunea greșită că avem trei milioane hectare de pădure. Opinia publică trăește cu această iluzie că administrează trei milioane hectare și când pune pe un tehnician să facă un calcul, contabilul spune că trebuie să avem venituri de atâtea milioane pe an. Adevărul e că nu avem trei milioane hectare și că problema trebuie pusă în funcție de geografie, în funcție de crângurile și golurile pădurilor. Germania calculează cu două jumătate la sută. E greșit deci când se spune că pădurile nu dau venituri. Când un inginer silvic trebuie să vândă grămezile de crengi și să dijmuiască fanul, ciuperca și urzică cine îi prețuiește activitatea lui? Să rămăm deci această eroare. Lumea să nu mai trăiască cu iluzia că avem trei milioane hectare când avem un milion și jumătate fără această cunoștință se poate zice așa cum a zis antivorbitorul meu: «opinia mea este, etc.», cred că legiuitorul se va inspira din ceace afirm eu din considerațiunile enunțate de mine și așa mai departe». Acestea sunt numai vorbe. Dacă ne întrebăm care e bună: regia simplă sau cea compusă? Răspunsul trebuie să fie așa: la Rucăr e bună exploatarea simplă sau compusă, după geografia locului și după numărul populației. Când vine epoca porumbului sau a fasolei, țăraniil lasă treaba din păduri și lucrurile s'au s'aric. Pe mine n'a omorât modestia. Altfel mi-aș fi permis și eu să apelez la legiuitor și să enunț că sunt tobă de carte și să vă spun tot ce am învățat la Brănești sau în viață. Dacă imi cereți să vă fac poezie despre păduri, eu vă pot spune că am văzut un animal care rupea un arbore. Am văzut și alte animale. Dar am văzut și unul care contemp'a arborele și acela era omul. Dacă nu facem însă poezie atunci trebuie să constatăm că nu avem suprafața care se crede. Întrebarea e: e nevoie să se mai afecteze păduri? Răspunsul: Doamne ferește. E în interesul economiei generale să mai sacrificăm pădurile? Doamne ferește. Concluziunea mea e aceasta: De vre-o 30 de ani corpul silvic exprimă acest deziderat.

El n'a fost ascultat. Statul e cel mai mare barbar. Toate islazurile date sunt fantasme de ciulini. Corpul silvic e contra tuturor atacurilor cari se dau pădurilor. E un destin vrăjmaș care ne paște aproape perpetuu. Am fost îngrozit când am văzut că se formează grupuri de parlamentari și printre ele se afla și un grup de agronomi și silvicultori. Corpul silvic, când ar fi să aleagă pe reprezentanții ei, n'ar alege pe cei cari întâmplător se aflau în parlament. Voi spune acestor reprezentanți că ei reprezintă partidele politice și au fost aleși pe baza unei liste politice. Prefectul de Dolj mi-a spus într'o zi: «v. silvicultorii sunteți niște ingeri, dar nu faceți nici o mișcare. Noi silvicultorii ne inspirăm dela natură. Frunza zidește și lasă o fibră modestă, dar lasă trunchiul pentru la anul. Noi ne inspirăm dela frunză. Silvicultorul lasă un monument. Mă bucur când văd pădurea pusă de mine. Am plantat-o eu cu mâna mea. El lasă un monument ca să rămână pentru cei ce vor veni. În concluzie propun ca în noștrune să se arate că nu avem trei milioane de hectare și că ce s'a dat a fost maximum ce s'a putut da. Atât s'a putut și nimic mai mult. (Aplauze).

D-l A. Teaciu. Problema aceasta e foarte însemnată. Ea atinge chestiunea

pădurilor și noi nu putem admite că pădurea e o ștofă din care poți tăia cât vrei. Trebuie să aștepti 120 de ani ca să se facă ce ai stricat.

Fondul Bisericesc a trimis în străinătate, în Elveția și în munții Alpi specialiști și a întocmit o pășune rațională pentru vite mari, pentru vite mici și pentru oi. Aceste pășuni au fost îngrășate. S'a calculat așa numitul stos. Sunt de părerea d-lui Popovici care a cerut ca vitele să pască cu întrerupere. După 14 zile să revină pe același porțiune. Așa s'a făcut la noi și sistemul a dat roade. S'au mai introdus apoi și specii de graminee și era o plăcere să vezi aceste slazuri. Acest sistem a ținut până la 1924 când legea agrară a expropriat toate pășunile alpine și islazurile. De zece ani nu s'a mai făcut nimic.

Pretutindeni sunt mușuroaie de cârțițe și furnici. Aceste mari operațiuni cari racordau interesele agriculturii cu ale pădurii nu mai sunt. Ele au fost neglijate, căci s'au dat în administrația agronomilor și agronomul nu poate administra ca specialistul. Inginerul agricol sau consilierul agricol face licitațiuni din pășunile alpine și la licitațiuni se prezintă cei interesați cari au interesul să câștige cât mai mult și cari aduc vite din altă parte. Ei vin cu o cerere către Fondul Bisericesc, către șeful de ocol, spunând că n'au iarbă și că le mor vitele de foame. După o lună prin intervenții politice se calcă legea, spunându-se că se face în mod excepțional pentru acel an pășunatul în pădure. Sistemul datează de 15 ani și tot excepțional se numește. Se intră și în parchete și se distruge regenerarea. Toate plantațiunile care au fost bune acum zece ani, sunt rele. Dacă s'ar ține seama de părerile noastre ar fi bine, dar după cum a spus d. Boldescu noi cerem acest lucru de 30 de ani și nu suntem satisfăcuți. Cu aceste excepțiuni, se strică pădurile și nici măcar vitele nu sunt satisfăcute. În loc să se întoarcă toamna grase, ele coboară jos cârlig. Căci nu sunt regulat pășunate. Nu e nevoie deci să se mai afecteze păduri, căci ar însemna să ajungem la dezastru. În comuna Gemeni e o pantă răpoasă care a fost dată și ea pentru islaz. E imposibil ca acolo să se facă islaz. S'au născut torenți. Nimeni nu ține însă seamă de cuvintele noastre. Cerem ca problema pusă să se rezolve cât mai repede.

D-*l N. Mateescu*. Expune într'un scurt rezumat cele cuprinse în referatul pe care îl depune.

Ar trebui să se vină și să se pună ordine în islazuri cari sunt suficiente, dar nu sunt bine administrate. Ceeace a spus colegul din Bucovina corespunde realității. Problema principală e amenajarea islazurilor. Trebuie să se vină cu o lege care să creeze veniturile necesare pentru întreținerea și crearea izlazurilor bune. Acolo unde s'au tăiat pădurile, deși nu e loc de islaz, trebuie ca terenul să fie redat pădurilor. Trebuie să se semene graminee. Personalul are mai puțin folos din poenele acordate. Nouă ni se scoate ochii că avem poeni. Nu s'a făcut absolut nici o lucrare și părerea mea este să se stabilească măsuri coercitive pentru amenajarea islazurilor și în regiunile forestiere să se ia din mână agronomilor islazurile și să se dea organelor silvice cari sunt acolo permanente. S'ar putea apoi stabili o colaborare între direcțiunea islazurilor și direcția pădurilor. Numai așa vom putea ajunge la normal.

Se alege aceiași comisie pentru redactarea moțiunii.

D-*l C. P. Georgescu* declară desbaterile închise.

Z I U A III - a

Ședința de după amiază

Se deschide sub președinția d-lui Dr. Drăcea, asistat de d-nii C. P. Georgescu, A. Florescu și M. P. Florescu. Intre timp sosește și d-l M. Târâșescu.

D-l Drăcea. Ședința e deschisă. În urma discuțiilor care au avut loc am ajuns la moțiunea pe care o supunem aprobării d-v. (Se chește moțiunea l-ra. Adunarea aplaudă).

M O Ţ I U N E

Adunarea generală a Societății «Progresul Silvic» întrunită în a 43-a sesiune, luând în dezbateri chestiunea *exploatării și valorizării pădurilor în cadrul legii pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice*, exprimă următoarele păreri și deziderate:

1. Idealul pentru exploatarea și comercializarea pădurilor colectivităților publice este *regia publică comercială*, care urmează să se generalizeze treptat cu perfecționarea mijloacelor de exploatarea ale administrării pădurilor.

2. Pentru pădurile unde se necesită investițiuni însemnate și exploatare pe perioade—termene mai lungi—adunarea este de părere a se accepta un *sistem combinat între concesiune și regia cooperatistă*, acolo unde ființează asemenea unități, sau *regia mixtă*, când nu există unități cooperative, stabilindu-se dela început un preț ferm al aportului colectivității publice, cu participarea ei la beneficiile întreprinderii, colectivitatea publică aducând ca aport eventualele instalațiuni și plus valuta lemnului căpătată în cursul perioadei de exploatare.

3. În general Adunarea își exprimă dorința unei mai strânse *colaborări* a colectivităților publice, proprietarii de păduri, *cu organizarea cooperatistă*.

4. În caz de sindicalizarea proprietarilor dintr'un bazin închis unde ar avea și Statul păduri, trebuie găsită o formă combinată între formele legii în scop de a asigura mai mult decât asigură regia mixtă venitul Statului.

5. Din venitul pădurilor, pentru refacere, investițiuni și în general pentru sporirea valorii fondului forestier, urmează să se *prevalaze anual un procent însemnat* (circa 50%) constituind un fond special.

6. În exploatarea pădurilor să se ție strict seama de *posibilitățile lor normale*.

D-l Drăcea. Votul d-v. anticipat arată că moțiunea e în asentimentul tuturor.

(Se citește moțiunea a doua, care se aprobă în unanimitate.)

M O Ţ I U N E

Adunarea generală a Societății «Progresul Silvic» întrunită în a 43-a sesiune în urma discuțiilor care au avut loc, referitor la chestiunea: *Problema pășunatului în pădure*, socotește că:

1. Suprafețele afectate pentru constituire de izlazuri sunt suficiente.
2. Pentru a asigura hrana vitelor trebuie ca aceste izlazuri să fie amenajate în conformitate cu legile în vigoare.
3. Pentru a asigura această amenajare în regiunea dealurilor și munților, aplicarea legii se va încredința corpului silvic, ca și amenajarea pășunilor de rezervă.

D-l N. O. Poponci. Pentru că programul sau ordinea de zi a adunării generale din acest an e epuizată și pentru că d-v. o să plecați fiecare la căminurile d-v. eu, ca cel mai bătrân, am dator să fac o declarațiune solemnă. Am fost viu impresionat și peste măsura de îndestulat sufletește de colaborarea tineretului în discutarea problemelor, ce au fost la ordinea zilei. Am constatat cu o vie satisfacție, că mulți dintre cei tineri au venit cu studii aprofundate, asupra chestiunilor ce ne-a fost puse în față. Nu putem să privim acest fapt, decât cu o mare încredere, în viitorul Corpului nostru. Noi care am trecut prin vremuri prea adesea ori vrăjmașe, ne bucurăm azi când vedem că tineretul se mișcă! Avem credința, că d-v. veți putea să faceți dare mai largi și avem garanția suficientă, că putem privi cu încredere viitorul Corpului silvic și propagarea pădurilor. Avem însă de formulat oarecare rugămintă: să vedem la revista noastră colaborând, într-o măsură cât mai mare, tineretul și nu trebuie să vă jenați sau să vă intimideze faptul că primele articole trimise la revista au fost cenzurate și puțin cluntite, ci din contră să vă bucurați, că cei mai bătrâni v-au dat posibilitatea să le prezentați mai bine în coloanele revistei noastre.

Altă rugămintă a celor mai bătrâni și a membrilor Consiliului de administrație e să vă puneți în curent cu cotizațiile și dacă se poate în cercul peletenilor d-v. să creați cât mai multe abonamente la revista societății noastre, căci în chipul acesta veți lărgi cercul celor cari încep a se documenta asupra chestiunilor de ordin silvic. Înainte de a ne despărți, în numele comitetului societății, în numele președintelui d-v. și în numele meu, ca cel mai bătrân, vă mulțumesc că ați venit atât de mulți, că ați pus atâtă inimă, și dacă câte odată cei mai tineri au fost puși la punct de cei bătrâni, nu trebuie să luați acest lucru, în nume de rău. Vă urez sănătate și să veniți voloși la adunarea generală viitoare.

D-l Drăcea. D-l Mihail Manoilescu membru de onoare al societății noastre ne trimite următoarea telegramă: <Citește. Aplauze.>

D-lul Președinte al Congresului Soc. „Progresul Silvic”

Bulev. I. C. Brătianu, 57 bis
Loco

Plecând mâine în străinătate, am regretat de a nu putea urma dezbaterile congresului. Vă urez tot succesul și vă rog să mă considerați același vechi prieten al Corpului silvic.

Mihail Manoilescu

D-l M. P. Florescu, comunica :

D-l Inspector silvic *Crăciunescu* a trimis o cerere de demisie, iar suma ce o are subscrisă pentru casă, o donează pentru premiul.

Voc: Se respinge demisia și se aprobă premiul.

D-l *M. Drăcea*. Înainte de a ne despărți vreau să vă spun și eu câteva cuvinte: Se petrec lucruri care trebuie să schimbăm situația. Vremurile se schimbă simțitor. În locul sistemului vechi de lucru trebuie să punem noile sisteme pentru a sporii capacitatea și puterea pădurilor noastre. Din cuvântarea d-lui ministru *Mihalache*, d-v. ați văzut că rezistența noastră n'a trecut ne luată în seamă. Această aprobare venită dintr'un tor înalt are înțelesul să țină vie în mintea noastră datoria pe care o avem față de cauza forestieră. Să nu facem greutăți evoluției, să înțelegem nevoile mari ale țării care ne cere să ne încordăm puterile și să facem sacrificii. Un ultim apel pe care îl fac e să înțelegeți un lucru clar și simplu că trebuie să fim ferm uniți, iar dacă unirea e posibilă, să avem în vedere totdeauna păstrarea fondului nostru forestier. (Aplauze).

D-l *M. Tanăscu*, *președintele Societății*. Va mulțumesc călduros pentru concursul ce l-ați dat Consiliului de Administrație ca să poată duce la bun sfârșit propunerile cu care a venit înaintea d-v. Noi silviculorii avem fără îndoială o menire grea: menirea de a păstra, de a conserva cu cea mai mare răvnă în domeniul la care toți răvnesc. Munca noastră nu trebuie niciodată să ne descurajeze, ci ea trebuie să ne întărească și orice act și orice greutate trebuie să ne găsească uniți. Izolași suntem distruși. Dacă suntem uniți când se discută chestiuni importante de ordin general unirea aceasta a noastră trebuie să ne țină puternici, ca răul să nu se întâmple și dacă totuși se întâmplă, cel puțin să vadă că Corpul silvic a arătat opinerea lui și conștiința lui.

Și acum cer voce tineretului ca din experiența mea bătrână să dau un sfat și anume, că atunci când în elanul său tineresc și plin de ideal voește să o ia la dreapta, or la stânga să se gândească bine înainte de a face pasul și să vadă care este trecutul celor cari îndeamnă într'o direcție sau alta și ce urmăresc sincer prin acțiunea lor prezentă, căci numai așa vor putea discerne, dacă cei înflăcărași sunt cu adevărat idealiști, doritori de binele Corpului, ori sunt numai niște, pescuitori în apă turbure.

Mai prețios de toate trebuie să punem, nu interesul personal, ci interesul Corpului, să luptăm pentru solidaritatea lui, căci numai așa putem face să răsară binele, patimile și micimiile nu au ce căuta în casa noastră, ci numai idealul și dreptatea trebuie să căutăm a le apropia: D-v. sunteți mereu în contact cu natura, inspirați-vă dar dela caracterul ei special, dela felul ei de a fi, dela dreptățile ei, iar asperitățile dintre câșiva de ai noștri trebuie să facem totul pentru a le netezi, nu în interesul personal, ci în interesul superior al uniții Corpului, calitate care îi aduce forța și respectul tuturor. Unirea noastră este puterea noastră și pentru ea trebuie să luptăm în orice împrejurare și totdeauna pentru a o păstra. Și cu acestea spuse declar închisă cea de a 43 Adunare Generală a societății noastre și doresc să ne vedem cu bine la anul tot aici.

• •

D-l *Aurș Eliescu*. S'a închis Congresul «Progresului Silvic» și se deschide ședința viitoare a băncii și fiindcă în urma subacțiunii urmează să se facă alegerea viitorului Consiliu de Administrație vă propun următoarea listă:

Consiliul

M. Tanasescu, At. Nedelcovici, C. P. Georgescu, Leon Vasiliu, C. Sava Golu, D. Tomuța, V. Stinghe, V. Pribolanu, D. Grozescu, Petre Ioan, G. Constantinescu, cooperative, M. Șefănescu Suhățeanu.

Cenzori

M. Drăcea, Andrei Ionescu, I. Dumitrescu, cooperative.

Cenzori supleanți

Anton Antoneacu, Popescu-Salcie, D. Iliescu.

Vă rog să votați această listă ținând seama de personalitățile ce o compun. Mi s'a propus să fac parte din consiliul acestei bănci. Mulțumesc propunătorilor dar vă rog să rezervați altcuiva locul meu, pentru că eu când primesc o însărcinare mă achit de ea și ocupațiunile mele și sănătatea mea șubredă nu-mi permit acum acest lucru. Puneți acolo oameni cari să poată lucra.

D-l *N. O. Popovici*. În acest consiliu e o personalitate, un silvicultor care nu se mai ocupă de un timp îndelungat decât de bancă și comerț, e inginerul silvic Costică Alimănișteanu, care are o mare experiență și vă rog ca în locul unuia din membri, să-l punem pe d. Alimănișteanu a cărei prezență ne poate folosi mult. Mi-a declarat că cu toată dragostea își pune experiența la dispoziția noastră. (Aplauze).

D-l *Aurel Iliescu*. Văd că d-l Tanasescu s'a șters de pe listă și a pus pe d. Alimănișteanu. Probabil că el e împins de aceleași considerațiuni ca și mine. Încă odată vă spun că nu e loc de cinste, ci loc de muncă și d. Alimănișteanu e om de muncă. E cineva contra?

Nu.

D-l *N. Jianu*. Ni s'a spus că în afară de Consiliul central din București, Casa de Credit va avea legături cu Direcțiunile Regionale silvice cari vor fi și în Consiliul de Administrație sau sub formă de sucursale. La fiecare direcțiune va figura câte un reprezentant care să facă legătura cu centrala. Vă rog să se clarifice și această chestiune.

D-l *A. Iliescu*. E o chestiune de viitor. Nu se poate preciza.

D-l *V. Pribolanu*. Cred că e bine să se prevadă că societatea va alege 14 membri. După ce s'a strâns un capital suficient, să se poată coopăra câte un membru dela Regionale. Aceasta ar trebui făcut. Dacă se amână e o greșală în detrimentul băncii, prin faptul că ați avea un delegat în fiecare regiune care să se ocupe cu aceste înscreri, căci nu sunt toți aci.

D-l *A. Iliescu*. Ideia e bună. Depinde de aplicarea ei. Consiliul de Administrație ia act de această declarațiune. El îi va da o formă concretă după organizarea definitivă a societății. Întâiu să se facă socoteala capitalului și apoi urmează celelalte. Formalitățile juridice sunt foarte greoaie. Inițiu angajamentul să o duc la capăt în cel mai scurt timp posibil.

D-l *Ion Dumitrescu*. Deși dezbaterile au fost închise totuși am simțit nevoia sufletească să iau cuvântul în numele tineretului și să aducem mulțumirile și elogiile noastre președintelui nostru care a condus dezbaterile cu atât tact și

cu atâta înțelepciune și care a știut să împace patimile și să dea cel mai frumos moment pe care mărturisesc că l'am avut în ultimii zece ani, moment solemn de dragoste pentru Corpul nostru. Am avut ocaziunea să discutăm câte odară chestiuni ceva mai tari, dar au fost chestiuni de principii economice și aceasta înseamnă că Corpul alivie e și un Corp de economiști care se ocupă cu problemele economice ale țării. Eu cred că acest Congres a fost unul din cele mai fructuoase și mulțumesc pentru aceasta Consiliului de Administrație care a știu să pună teme atât de interesante în discuție.

REFERATE PREZENTATE ADUNĂRII GENERALE

Exploatarea și administrarea pădurilor Statului, pe baze comerciale și industriale

de Ing. ANDREI I. IONESCU

În studiul sistemelor juridico-economice pentru exploatarea și administrarea pădurilor care fac parte din domeniul privat al Statului, trebuie să privim chestiunea din două puncte de vedere.

1. Punctul de vedere *financiar*, privind Statul ca pe orice antreprenor privat, cu deplina folosință a drepturilor sale patrimoniale.

2. Punctul de vedere *social-politic și economic-național*, privind Statul ca pe o perfectă și perpetua personificare juridico-politică a intereselor generale ale societății omenеști și vieții naționale.

Din acest din urmă punct de vedere, exploatarea și administrarea pădurilor Statului trebuie judecată după efectele generale ce produce asupra ansamblului economiei naționale, asupra stărei generale a populației, asupra producției și repartitiei veniturii naționale, asupra consumațiunii, și în general asupra politicii sociale, al cărui îndrumător Statul apare din ce în ce factorul cel mai de seamă.

Nu se mai poate tăgădui astăzi caracterul de *proprietate publică* sau *societă* al proprietății forestiere, căci pădurile formează un element indispensabil pentru existența societății și dețin un rol de o importanță covârșitoare în economia publică generală și națională; aceasta se deduce până la evidență —pedeoparte—din marele rol pe care-l au pădurile în economia naturii ca *păduri de protecție*, iar, —pedealtăparte—din locul important pe care-l ocupă pădurile în producțiunea și consumațiunea generală, ca izvoare de utilități de primul ordin pentru omenire.

Sunt adevăruri definitiv câștigate pentru știință, influența moderatoare și binefăcătoare a pădurilor asupra climatului local, asupra repartiției precipitațiilor atmosferice, rolul lor în întreținerea și alimentarea izvoarelor subterane, acțiunea lor de apărare în contra torenților și inundațiilor, în contra distrugerii solurilor prin acțiunea vânturilor, rolul pe care-l au pădurile servind ca mijlocul cel mai sigur și economic pentru punerea în valoare a terenurilor improductive, pentru asanarea și valorificarea nisipurilor sburătoare, pentru asanarea

regiunilor insalubre, pentru protecția și ameliorarea pășunelor de deal și de munte, influența lor din punct de vedere etic și higienic asupra stărilor prospere a satelor. Dacă la aceste utilități de interes general cu caracter *material*, mai adăugăm cerințele din ce în ce mai mari și din ce în ce mai variate ale societății pentru *produsele materiale* ale pădurilor, lemnul de toate categoriile, care constituie materia primă de necesitate primordială pentru trebuințele nelimitate ale diverselor industrii, trebuințe a căror satisfacere trebuie a fi asigurată pe viitor, am putut arăta pe scurt legătura îndisolubilă ce există între interesele generale ale societății și conservarea pădurilor. Agricultură, industrie, comerț, igienă și salubritate publică, etică socială, toate izvoarele de viață ale unei națiuni, sunt strâns legate de soarta pădurilor.

Interesul pe care un popor îl acordă pădurilor sale, este dovada vie a gradului său de cultură și-l indică locul pe care trebuie să-l ocupe pe scara socială a civilizației omenești.

Cu drept cuvânt s'a spus că pădurile proprietarilor cu caracter perpetuu, Statul, comunele și stabilimentele publice «sunt patrimoniul comun al generațiilor succesive, generația actuală neavând decât un drept de uzufruct asupra acestor păduri».

Conservarea patrimoniului forestier de Stat, ameliorarea lui continuă spre a produce maximum de utilități pentru Societate, *restaurarea* acestui patrimoniu acolo unde greșelile trecutului, împrejurările fortuite sau de forță majoră l-au redus productivitatea, *mărirea domeniului forestier de Stat* prin împădurirea solurilor absolut forestiere sau condițional forestiere și prin noi cumpărări de păduri din proprietatea privată, iată care sunt obligațiile statului modern în ce privește politica forestieră pe care trebuie să o urmeze.

Interesul personal, sau căutarea maximumului de avantaj pecuniar individual, care este mobilul psihic fundamental ce domină încă întreaga lume economică și care, cu toate imnurile de slavă ce se ridică de aproape 50 de ani solidarismului social și economic, stă încă la baza oricărei întreprinderi și constituie aproape unica și exclusivă forță morală, căreia i se supune în mod absolut orice întreprinzător particular sau quasi-particular, a fost întotdeauna în conflict cu interesul general. Pădurea — după cum zice și economistul Ch. Gide — servește de exemplu clasic, când cineva voește să arate antagonismul între interesul individual al proprietății private și interesul general.

Întreprinzătorul de drept privat, fie el individual autonom, fie el colectiv sub forma societății anonime constituită sau numai din acționari particulari sau *din aceștia în unire cu statul* sau orice alt stabiliment public sau de utilitate publică, va continua orice s'ar spune și orice control s'ar institui, să se conformeze legilor cari domină producțiunea și repartiția modernă capitalistă, acțiunând de principiu hedonistic, «a obține maximum de satisfacție cu minimum de efort», o formulă savantă care în esență este *legea implacabilă a interesului personal*, și care, pentru întreprinzătorul forestier, în administrarea și exploatarea pădurilor sale, va lua în realitate forme de alocare, contrarii interesului general, realizând în timpul cel mai scurt posibil capitolul pe care pădurea îl reprezintă prin tăceri rase devastatoare, fie cerând proprietății

sale pădurii exagorate prin tăeri care întrec cu mult posibilitatea normală a pădurii.

Legea permanenței pădurii și produselor sale trebuie să fie ridicată la înălțimea unui principiu care domine întreaga gospodărie forestieră de stat și de care urmează să se fie riguros seama în orice acțiune silvică.

Pădurea este un bun național pe care o vom păstra pentru toate timpurile, *neștirbită în forțe și de producțiune* și de care ne vom folosi numai în limita veniturilor normale considerate în momentul realizării lor «Hotărâ, acela care va nesocoti acest principiu fundamental, se va încălca cu drept cuvânt, de blestemul posterității». (Der Endres).

În lumina acestor principii generale ce guvernează politica producțiunii forestiere de stat care, în economia națională ia un caracter de economie publică obligatorie, iar funcțiunea economică a Statului, ia un caracter de funcțiune colectivă socială, vedem în mod evident că în exploatarea și administrarea pădurilor Statului, punctul de vedere pur financiar al economiei private trebuie subordonat punctului de vedere social-politic și economic-național.

Pentru aceasta, *statul va menține în proprietatea sa exclusivă și permanența* pădurile ce le are în domeniul său și sub nici o formă juridică, de drept public sau de drept privat, nu-și va aliena proprietatea acestor bunuri, atâta timp cât conservarea lor este de interes general. Statul în generalitatea cazurilor, își va administra și exploata pădurile sale în regie publică.

Pădurile statului sunt bunuri economice producătoare de venituri continue. Aceste bunuri, spre a răspunde adevăratelor chemări și din punctul de vedere al randamentului, ca bogății private de mare importanță în patrimoniul privat al Statului, cât și din punctul de vedere al caracterului de funcțiune socială ce-l are în concepțiunea modernă proprietatea funciară, funcțiune cu atât mai evidentă cu cât este vorba de proprietatea statului, *trebuie să dea maximum de randament*; acest maxim de randament trebuie să fie realizat *atât din punct de vedere al maximumului de venit sau de rentabilitate a întreprinderii*, cât și din punct de vedere *al maximumului de utilități cerute în cel mai mare grad de societate, într'un timp dat.*

În economia forestieră de Stat, aplicată, s'a pus prea puțin preț pe acest principiu director al economiei politice, în cadrele căreia trebuie să activeze și să se desvolte orice ramură de economie națională. *Imperialismul economic în silvicultură ca și în orice sistem de bunăvoință în valoare a pământului, este ca fiecare metru pătrat din pământul național să fie în așa fel valorificat sau întrebuințat în cât societatea să realizeze maximum de utilități pentru satisfacerea trebuințelor sale.*

Necesitatea inexorabilă pentru State de a-și procura resurse de noi venituri spre a putea face față cheltuielilor ce iau din zi în zi proporții fantastice, nebanuite până în zilele noastre, imposibilitatea, aproape, în care s'au găsit guvernele și parlamentele de a mai putea cere noi sacrificii contribuabililor, prin ridicarea impozitelor existente sau fixarea altora noi, fără premedierea însăși a forțelor producătoare de venituri, implicit a facultăților contributive ale cetățe-

nilor, scumpirea tratului din ce în ce mai pronunțată și determinată în bună parte și de fiscalitatea excesivă a impozitelor pe consumație, care apasă mai greu clasele numeroase și puțin avute, toate acestea au făcut ca Statele să-și caute venituri suplimentare într-o mai bună administrare și exploatare a domeniului lor funciar, industrial și comercial.

Dacă pentru pădurile Statului, părerile sunt aproape unanime că administrarea și exploatarea lor să se facă în *regie publică*, după cum am arătat mai sus, nu tot așa de unanime au fost părerile cu privire la modalitatea cea mai bună de aplicare a sistemului regiei publice. Criticile aduse acestui sistem, clasice prin precizarea și obiectivitatea cu care au fost formulate, trebuiau înlăturate prin cea mai potrivită, cea mai rațională și științifică modalitate de aplicare a sistemului, astfel ca el să poată corespunde cerințelor întreprinderilor private moderne.

Criticile aduse sistemului, sunt — pe scurt — următoarele :

1. *Incapacitatea Statului* de a exercita funcțiunile de întreprinzător, neavând nici un spirit de inițiativă, de răspundere și de prevedere, lipsindu-i stimulentele riscului și concurenței, nici o competență industrială și comercială, nici un spirit de continuitate, pentru că funcționarii săi sunt supuși tuturor vicisitudinilor politice și arbitrarului *oligarhiei administrative*.

2. Statul *produce mai scump, iar calitativ, mai prost, decât* întreprinderile private. Nu se pune în deacord cu progresele realizate de întreprinderile private similare.

3. Statul *mărește pericolul social al funcționarismului* din ce în ce crescând. Creind o clasă de paraziți și bugetelor care vor fi înghițite în cea mai mare parte de această clientelă a politicianismului.

4. Mersul greoi al aparatului administrativ de Stat, lipsa completă de culață, de elasticitate a practicii administrative și industriale etatiste, empirismul și rutina exasperantă de aci, sunt departe de a concorda cu punctualitatea, celeritatea, standardizarea uzanțelor economice-financiare din întreprinderile private.

5. *Burocrațismul centralist*, anonim și responsabil.

6. *Formalismul excesiv*, impus de legea contabilității publice, împiedică folosirea conjoncturilor favorabile ale pieței la vânzări și cumpărări.

7. *Exploatarile de Stat nu pot rezista presiunilor politice* interventivismului, favoritismului și nepotismului, gratuitățile și reducerile de prețuri de tot felul, compromit rentabilitatea exploatării.

Cine, obiectiv judecând, nu găsește toate aceste defecte ale regiei publice și în administrarea și exploatarea pădurilor statului nostru?

Dar, relele organice ale regiei de Stat în special pentru administrarea și exploatarea pădurilor, vor fi în cea mai mare parte înlăturate *înlocuind regia publică etatistă prin regia publică autonomă pe baze comerciale și industriale*; instituția este nouă, fiind în același timp și de economia publică și economia privată aptă să reunească avantajile și ale uneia și ale celeilalte, instituție, *supusă unei responsabilități de drept comun*.

Principiile de organizare ale acestei noi forme de întreprindere colectivă, sunt următoarele :

1. *Autonomie deplină*, înțelegându-se prin aceasta: persoană morală distinctă cu buget, organizare și patrimoniu propriu.

2. *Conducerea întreprinderii va fi încredințată unui consiliu de administrație autonom*, care va avea răspunderea completă a mersului întreprinderii, în consiliul de administrație Statul va fi reprezentat cu o majoritate calificată, restul membrilor din consiliu reprezentând interesele muncii și consumatorilor și fiind numiți dintre specialiștii recunoscuți în materie și recomandați de asociațiile profesionale constituite pe baze legale.

3. *Administrația întreprinderii, în care înglobăm toate funcțiunile de administrație propriu zisă, financiare, comerciale și comptabile, va fi organizată și condusă în mod absolut după principiile comerciale și industriale.*

4. *Funcțiunea tehnică a întreprinderii să fie condusă exclusiv după principiile industriale.*

5. *Capitalul de investițiune și de rulment va fi acoperit numai din veniturile proprii ale întreprinderii și din împrumuturi pe termene lungi.* Statul poate acorda întreprinderii numai avansuri rambursabile.

6. *Funcționarii trebuie să aibă o solidă pregătire profesională și culturală generală, să fie bine selecționați, să se bucure de cele mai largi, mai bine precizate și asigurate drepturi, toate acestea alăturate, desigur, unei depline răspunderi în atribuțiunile ce au.*

Acestea sunt pe scurt principiile de organizarea și administrarea întreprinderilor și avuțiilor publice, după aceleași principii urmează să se organizeze și administreze regia publică autonomă pentru administrarea și exploatarea pădurilor Statului.

Dar, în economia socială, mai mult de cât în oricare alt domeniu de manifestare a spiritului omenesc, soluțiunile date, conceptele admise, trebuie să aibă contact cu viața, trebuie bazate pe realitățile sociale. «Conceptele au a se adapta vieții, iar nu viața să cedeze locul conceptelor» (Boutroux). Noi, inginerii silvici, cari deținem o parte din răspunderea unei normale funcționări a organismului economico-social național, trebuie să ne punem de acord cu noile curente economice, politice și sociale, să ne integrăm activitatea noastră administrativă, tehnică și economică în mișcarea ascensională a progresului social. Să nu neoccim realitățile sociale, căci ele se vor răsbuna îndreptându-se în contra noastră însăși și vom fi acuzați, atunci, că n'am știut să fim la înălțimea vremurilor, n'am voit sau n'am putut să privim în față tendințele noi ale viitorului, că în loc să seroim cauza de interes general a pădurilor țării, mai degrabă am deserott-o.

Statul, ca reprezentant legal al solidarității sociale, ca îndrumător al tuturor factorilor economici și sociali cari condiționează prosperitatea națiunii, ca supremul judecător al drepturilor de clasă puse în slujă echilibrul și păcii sociale, în calitatea sa de mare proprietar de păduri, *trebuie să inaugureze, cu colaborarea noastră efectivă și sinceră, o politică sănătoasă de cooperare forestieră, în acele regiuni în care pădurea este singura bogăție productivă, singurul mijloc de subsistență.*

Numai poate fi, însă vorba de cooperarea forestieră de până astăzi, parazită și camuflată, creiată și alimentată de Stat, instrument politic în

măna tuturor nechemajilor, mijloc de îmbogățire nepermisă pentru profitorii democrației și speculatorii populației rurale. Este vorba, exclusiv, de acel cooperatism forestier constructiv, economico-social și țănit, ca un izvor, din imensul rezervoriu al energiei noastre țărănești. Printr'un astfel de cooperatism *se va valorifica în cel mai înalt grad, munca unei bune părți din țărănimea noastră, care locuiește regiunile împădurite și lipsite de sol arabil și unde forțele muncitoare țărănești formează uncul fundament social, se va îmbunătăți starea materială a acestor populațiuni, ale căror trebuințe vor fi satisfăcute cât mai deplin prin însăși cooperatizarea producției și consumației lemnului local, se va ridica starea lor morală prin desrobirea muncii de sub dominațiunea vitregă a marilor întreprinderi capitaliste — societățile anonime — cari ne exploatează într'un mod colonial și bogăția forestieră a munților noștri și munca noastră națională, se va face și o operă de dreptate socială pentru acea parte din țărănime, care, locuind regiunile muntoase și deluroase împădurite, nu s'a putut bucura de binefacerile reformei agrare, din lipsă de pământ cultivabil.*

Tot printr'o sănătoasă cooperatie forestieră se va opri în parte *exodul rural* din regiunile împădurite, către orașe, exod care ne pustiește solul patriei și ne subminează însăși temelile firești ale existenței noastre naționale.

Pentru îndrumarea și încurajarea cooperatiei forestiere, Statul are o unde condițiuni și împrejurări geografice și social-economice, ca cele mai sus arătate, o impun, își va putea administra și exploata pădurile sale în *regie cooperativă sau cooperative publice*, cu completă autonomie financiară și economică. În această nouă formă de întreprindere colectivă, sau orice colectivitate publică proprietară de păduri, se asociază cu cooperativele forestiere, aducând ca aport în natură, *folosința normală* a pădurii pusă în exploatare.

Regia cooperativă, care, după Vandervelde, este o societate de drept public, s'a aplicat cu mult succes în Belgia și Franța, în exploatarea diferitelor servicii și întreprinderi publice. La noi principiile de organizare abia s'au formulat, pentru prima oară, prin legea actuală pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice. Este o formă de exploatare intermediară între cooperatia autonomă și regia publică și este chemată să joace un rol însemnat în administrarea și exploatarea pădurilor Statului din regiunile muntoase, cu garantarea, ea și prin regia publică autonomă, a intereselor generale în conservarea patrimoniului nostru forestier.

* * *

În concluziune, sistemele ce se impun ca cele mai potrivite pentru administrarea și exploatarea pădurilor noastre de stat, sunt :

1. *Regia publică autonomă*, organizată pe baze comerciale și industriale, este forma ideală de exploatare și constituie sistemul general comun în economia publică forestieră.

2. *Regia cooperativă publică autonomă*, sistem cu caracter special local în economia publică forestieră, aplicându-se numai acolo unde este imperios impusă de condițiunile naturale, economice și sociale.

Exploatarea și valorificarea pădurilor, privite față de diversele forme sub care s'ar putea comercializa bunurile Statului

de Ing. I. DUMITRESCU

1. Cadrul legal al chestiunii

Trecând în revistă, atât legea pentru administrarea și organizarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice, precum și legea «Casel Pădurilor» din 30 Martie 1910, adică legile ce au guvernat și urmează a guverna pădurile Statului, constatăm :

1. Legea pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a avuțiilor publice din 16 Martie a. c. arată :

Art. 1. Toate întreprinderile, instituțiile, exploatarile și așezămintele publice, (sau serviciile din care sunt compuse), cari n'au *atribuții exclusiv administrative*, precum și toate bunurile și drepturile cari fac parte din domeniul public sau *privat* al Statului, județelor, comunelor sau din domeniul oricărui altor instituțiuni de utilitate publică aflate sub controlul acestora, se vor organiza și administra după dispozițiunile acestora în una din următoarele forme : 1) arendare sau închiriere, 2) concesiune, 3) regie publică comercială, 4) regie mixtă, 5) regie cooperativă, 6) o combinație din două sau mai multe din aceste sisteme.

Art. 2 arată că alegerea formei de organizare și administrare, se va face de Consiliul de miniștri, după propunerea ministrului respectiv, cu avizul Consiliului superior instituit de lege.

Fac excepție : C. F. R., P. T. T., R. M. S., stabilimentele militare : Arsenalul, Pirotechnia și Pulberăria, precum și atelierile armatei, care se vor administra și exploata în regie publică comercială.

Acest articol, în ultimul său alineat, specifică :

Pentru exploatarea bunurilor miniere și metalurgice, a stațiunilor balneare ale Statului, și în genere oricărei industrii, a *padurilor*, pescăriilor, generatorilor de energie : cărbuni, petrol, gaz metan și căderi de apă, precum și a terenurilor inundabile, în afara de prevederile legii de față, se va *plina soamă de condițiunile tehnice prevăzute în legile speciale*.

Art. 132 din lege stabilește hotărât : *Întreprinderile, instituțiile, exploatarile și așezămintele publice administrate în regie de Stat, județ, comune sau orice alte instituții publice aflate sub controlul acestora vor fi reorganizate până la 1 Ianuarie 1930 pe baza normelor prevăzute în partea V-a din prezenta lege.*

Acest articol mai adaugă :

Pentru regiele de Stat care funcționează pe baza unor legi speciale, *dunerea de acord cu dispozițiunile legii de față se va face prin modificarea legilor respective de organizare.*

Art. 133 stabilește în partea ultimă :

Toate dispozițiile legilor și regulamentelor contrare dispozițiilor *prezentel legi sunt și rămân abrogate.*

Dispozițiile acestei legi sunt deci categorice:

În ramura forestieră, Instituțiile care n'au atribuțiuni exclusiv administrative, cum sunt: Casa Padurilor, Eforia Spitalelor, Epitropia Sft. Spiridon, Compozoratele, pădurile comunelor și oricăror altor instituțiuni de utilitate publică aflate sub controlul Statului, se vor organiza după formele arătate mai sus, ținându-se seamă de condițiile tehnice prevăzute în legile speciale.

Conform art. 132, urmează ca aceste instituții să fie reorganizate pe baza normelor din partea V-a a legii, adică a normelor stabilite pentru regia publică comercială.

În ceea ce privește pădurile Statului, urmează ca legea Casei Padurilor din 1910, să fie pusă de acord cu această lege.

Legea din 1910 a Casei Padurilor, da Administrației pădurilor Statului, caracterul de regie publică, atât prin art. 1 unde i se stabilește rostul înființării de a administra fondurile pentru conservarea, regenerarea și *punerea în valoare a pădurilor existente*, împreună cu celelalte atribuțiuni, cât și prin art. 2 și 3 prin care se stabilește caracterul de persoană juridică, administrația prin Consiliul de administrație, etc., precizându-i și un oarecare caracter de autonomie, pe lângă acel de regie publică.

Nu e mai puțin adevărat, că art. 3 privitor la dotarea Casei Padurilor cu fondurile prevăzute în lege, nu s'a aplicat. Casa Padurilor, a administrat însă cu fondurile date de bugetul Statului, una din cele mai mari averi ale Statului.

II. Organizarea administrațiilor generale forestiere în forma regiei publice comerciale

Pădurile în general și pădurile Statului în special, nu au un caracter pur comercial. S'ar putea spune chiar că principalul lor rost derivă din caracterul de protecție, caracterul național de apărare, caracter social al procurării de lucru și lemn pentru o însemnată populație a țării și atâtea altele cunoscute, cum sunt: cel de protejare al agriculturii, al salubrității generale, al punerii în valoare a terenurilor sterile etc., etc.

Suprafața acestor păduri de circa 2.000.000 ha are iarăși o valoare și o importanță, care nu poate fi încadrată sub nici un sistem, decât în acela al regiei publice comerciale.

Această formă, aduce Casei Padurilor, reale posibilități de propășire, asigurându-i mai întâi un caracter de autonomie și de responsabilitate în gestiunea sa. Orice argumente s'ar aduce de cei în drept, critica ce se aduce Administrației Casei Padurilor că realizează prea puțin din imensul fond ce administrează, rămân, și această problemă a veniturilor nete al celor circa 2.000.000 ha pădure, a rămas până în prezent nerezolvată.

Întrucât pădurile Statului au fost considerate în largă măsură ca o zestre a partidelor politice, penuria veniturilor pădurilor Statului, trebuie considerată în mare parte, ca o consecință a acestui fel de a le trata.

Casa Pădurilor a îndeplinit apoi și rolul de executor a codului silvic, în ceea ce privește rolul de conservare și regenerare a pădurilor, supuse regimului silvic, precum și administrația posesorilor, pădurilor comunale, etc. cheltuiind sume importante cu serviciile de protecțiune silvică generală, grevând veniturile suprafeței păduroase a Statului.

Păreră mea este, că va fi necesară o difalcare a acestor atribuțiuni, prin trecerea consiliului tehnic și a serviciilor de aplicarea codului silvic, ca direcție separată la Minister, rămânând Casa Pădurilor, ca instituție numai pentru organizarea și administrarea comercială a pădurilor Statului, cu personalul aferent necesităților ei.

Numai atunci s'ar putea stabili venitul net real pe care-l dau pădurile Statului.

Cari vor fi avantajele încadrării administrației generale a pădurilor Statului, în forma regiei publice comerciale?

1. Autonomia gestunei.

Acest avantaj asigură instituției continuitatea necesară unei gospodării atât de mari, precum și stabilirea unui program de exploatare, care să dea maximum de rendement.

2. Se stabilește un inventar al acestei imense averi și se dă posibilitatea unui control al gestiunii fiecărui domeniu în parte și a aprecierii activității pozitive depusă de fiecare gestionar, — deci se poate, pe baza recompensării meritelor, asigura o emulație între organele instituției.

3. Planul financiar pe care este obligată regia publică comercială să-l întocmească, va putea pune în evidență capacitatea financiară și prevederea de care dispun conducătorii, iar executarea lui, va scoate în evidență capacitatea lor de conducere. Eventualele greșeli se vor evidenția, și vor constitui învățăminte pentru viitor.

4. Elasticitatea de care se bucură operațiile în sistemul regiei publice comerciale, față de cele care au existat în trecut, dă posibilitatea luării prompte a măsurilor necesare unei bune gospodării.

5. Un mare avantaj pe care îl are regia publică comercială, este acela al introducerii contabilității în partidă dublă. Încadrarea în detaliu a contabilității Casei Pădurilor, în contabilitatea generală a Ministerului, a constituit adesea un haos. Contabilitatea în partidă dublă, va da posibilitatea aprecierii juste și la timp a tuturor operațiunilor și prin șinerea în evidență promptă a lor, dă posibilitatea luării la timp a măsurilor necesare de administrație. Contabilitatea este cheia unei administrații comerciale. S'a pus în trecut prea puțin pe ea. Trebuie să i se dea considerația necesară și se va putea aprecia repede marea ei avantaj.

6. Fondurile pe care le crează legea, dau posibilitatea înzestrării acestei administrații cu instalațiile necesare unui mai mare rendement.

7. Un mare avantaj țărăni pe care-l dă această lege, este instituirea controlului prin comisia instituită la art. 67.

Când un gestionar știe că și alți ochi vor vedea, vor cântări și vor comenta rezultatele gestiunii sale, altă grijă are și altă teamă de răspundere.

De altfel, oricare ar fi organizarea ce se va da acestei administrațiuni, trebuie să se dea o deosebită atențiune controlului ce se exercită asupra gestio-

narilor pădurilor Statului. Va trebui să înceteze paradoxala situație ce astăzi există în Corpul silvic, ca acel ce controlează, să alba o retribuție mai rea de cât cel controlat. În adevăr, situația subinspectorilor de control, este astăzi inferioară celei a șefilor de ocoale silvice, prin simplul fapt că prin înaintare sunt mutați la oraș, unde chiria le atacă aproape întreg salariul, iar diurna și apezele de transport sunt derizorii.

Controlul într-o asemenea gestiune, nu costă niciodată prea mult.

Crearea fondurilor pentru construcțiunea de locuințe pentru personalul de conducere și de control, atașat direcțiilor silvice, este absolut necesară. S'ar putea aplica un sistem echivalent Casei Muncii C. F. R.

Pentru a avea un personal destoinic și devotat instituției, trebuie să l se dea acestui personal înlesnirile necesare unui trai omenesc.

Pentru o mai bună punere în valoare a pădurilor Statului, cred că ar mai fi necesar:

1) Să se stăruiască ca estimațiile în volum să fie cât mai aproape de realitate. Formula: «Statul nu garantează cantitatea și calitatea materialelor ce vinde», să devie o formulă de siguranță juridică și nu un motiv de nelcredere al exploataretilor.

Cunosc destule cazuri, când estimația în volum s'a făcut mult mai mare decât în realitate și, principiul: «Mai bine să n'ajungă decât să întrecă» prejudiciază asupra punerii în valoare, întrucât exploataretilor trebuie să-și calculeze coeficientul de risc necesar.

Din această cauză, chiar actele de foarte bună punere în valoare a pădurilor, apar ca acte criticate, cum cred că e cazul cu pădurea dela Valea Răului din Maramureș, unde s'a afirmat că față de prețul de desfacere a lemnului rotund, prețul obținut de 260 lei metrul cub în picioare în pădure este un preț prea mic. Aceasta, pentru că actul de estimație în volum afirmă că s'ar afla în întregul masiv de circa 340 ha câte 480 m c lemn de lucru la ha, fapt pe care eu îl consider, după cât cunosc masivele din țară, departe de realitate. Dacă se ține socoteala că la prețul de circa 124.000 lei ha se adaugă impozitele și sarcinile de plantație, etc. care însemnează circa 5.000 lei de ha și dacă se socotește maximum 300 m c la ha volum mediu, se va vedea că Statul a vândut cu aproape 600 lei m c în picioare în pădure, preț colosal, preț cu care pe valea Bistriței se vinde lemne în schelă la fabrică, și că deci Statul a făcut o foarte bună valorificare a produselor sale.

2. E necesară apoi o mai de aproape urmarire a comerțului lemnului și prețului muncii în diferitele regiuni. Un serviciu de informațiuni comerciale, condus de un cunoscător, sau înstituirea unor consilieri comerciali pentru a-și da avizul asupra estimațiilor în valoare, cred că ar da reale rezultate.

Comerțul lemnului nu trebuie disprețuit.

El dă chela, cu care se rezolvă chestiunea punerii în valoare a pădurilor, fără a cere dela ele sacrificiul posibilităților viitoare.

3. Trebuie găsite modalitățile, ca studiile de estimație și lucrările de punere în vânzare, să se facă în timp util, așa fel ca licitațiile sau vânzările, să se facă în perioada de maximă a curbei prețurilor, de exemplu: parchetele care se tăc în perioada Septembrie-Martie, să se vândă în Iunie-August, anterior pe-

roadei, pentru a nu ține prea mult investite sumele ce se achită Statului și pentru a da timpul necesar pentru exploatarea și valorificarea la timp a lemnului. Pentru lemnul rotund și cherestea, perioada de vânzare trebuie să fie: Ianuarie-Martie, pentru că atunci se cunosc prețurile pentru campania anului în curs și coeficienții de risc sunt minimi.

4. Trebuie de asemenea rezolvată chestiunea garanțiilor prea mari ce se pretind și unde trebuie și unde nu trebuie. Față de dobânzile mari ce se plătesc astăzi, imobilizarea sumelor în garanții mai mari decât trebuie, se face pe spinarea prețului pe care Statul îl obține pentru lemn.

III. Acordarea condițiilor tehnice speciale cu organizația comercială a administrațiilor forestiere

În organizarea ce urmează a se da administrațiunii generale a pădurilor Statului, urmează a se ține seamă conform prevederilor art. 2 alin. ultim și de condițiile tehnice prevăzute în legile speciale.

Asemenea condiții tehnice în legile speciale, sunt prevăzute în art. 2 3 și 6 din codul silvic astfel:

Art. 2 spune: «Pădurile supuse regimului silvic, — care de altfel sunt ale instituțiilor prevăzute în legea comercializării, nu se pot exploata, decât pe baza unui amenajament sau unui regulament de exploatare, aprobat prin decizia ministerială (modificarea din art. 5 alineatul ultim din legea din 1920). «Amenajamentul este obligatoriu pentru aceste păduri».

Art. 3. Amenajamentul va fi făcut în urma unui studiu amănunțit al circumstanțelor fizice și economice ale pădurei. El va avea de scop, fixarea condițiilor și a modului de exploatare, stabilirea posibilității în vederea continuității exploatării produselor principale, asigurarea regenerării pădurei cu specii de valoare propriei regiuni și producerea lemnului de lucru și construcțiuni în locurile unde natura terenului și a esențelor va permite aceasta.

Iar art. 6 specifică: Până la facerea amenajamentului și numai pentru pădurile Statului și ale moșnenilor, ele se pot exploata pe baza unui anumit studiu făcut de ministru, pe bazele sale ce se vor determina prin regulamentul de aplicare ale legii și ținându-se seama de principiile stabilite la art. 3.

Asigurarea continuității pădurei prin regenerarea sa, cu esențe de valoare și exploatarea numai a posibilității, adică a capacității de producție a pădurei, constituie principiile fundamentale ale economiei forestiere, principiile legiferate în codul silvic.

Se pune întrebarea: Nu vor suferi aceste principii, prin organizarea comercială a administrației generale a pădurilor Statului? Pentru a se da un venit mai mare, nu se vor ataca oare posibilitățile viitoare?

Eu cred că nu. Din două motive:

Primul, că prin dobândirea unei oarecari autonomii și mai ales al unui control în programul de lucru și rezultatele obținute, și mai ales dacă la cerșuirea Consiliului de administrație, se aleg oamenii cu autoritate și garanții de capacitate, influențele lăaturalice pentru depășirea posibilităților, vor

fi fără efect. Ideal ar fi ca, în constituirea Consiliului de administrație, să fie întrebuiți economiștii și specialiștii agrariați de toate partidele.

Mal puțină politică, mai multă gospodărie și control și rezultatele nu vor fi decât ideale.

Al doilea, că Statul prin consiliul său tehnic și organizația de aplicare a codului silvic, va veghea la executarea legii. Scoaterea consiliului tehnic de sub autoritatea administrației generale a pădurilor, îi va da independența necesară în hotărârile și avizele lui, și Ministrul care e responsabil de aplicarea legii, va putea decide în exactă cunoștință de cauză.

Nu e mai puțin adevărat că va trebui revizuit sistemul general de amenajare.

La noi, amenajamentele ce se întocmesc pentru pădurile Statului, suferă de un mare cosur.

Sunt prea bune și pentru asta sunt în mare parte *inaplicabile*. Pentru valorizarea normală a pădurilor Statului, va fi necesar să se aibă în vedere și condițiunile de exploatare rentabilă a produselor, nu numai condițiunile ideale culturale ale masivelor. Ar trebui ca amenajistul, să fi făcut o practică de câțiva ani într-o exploatare, pentru a găsi limita între soluțiile care să dea posibilitatea de exploatare rentabilă a masivului și acela a asigurării regenerării pădurei.

În comisiile de amenajare, ar trebui să ia parte, cel puțin cu vot consultativ și șeful de ocol, directorul și șeful serviciului de amenajament dela Direcția respectivă, cari să fie obligați, pe baza parcelarului, să-și dea avizul lor asupra hazelor de amenajare.

IV. Organizarea comerțului de detaliu a domeniilor forestiere

Cu o atare organizare a administrației generale a pădurilor Statului, să vedem acum în care sistem, preconizat de legea pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a avuțiilor Statului, este năi bine a se organiza fiecare domeniu forestier al Statului în parte.

Caracterul economic al pădurilor e în genere următorul:

Un capital investit într'un teren, care mai totdeauna nu e bun pentru altă cultură decât cea forestieră, și care capital produce, drept dobândă, creșterea anuală a pădurei, iar realizarea acestei dobânzi nu se ia de obicei de pe suprafața întregului capital, ci numai de pe aceia ce reprezintă suprafața dobânzii în raport cu suprafața capitalului. Procentul sau scontul pe care îl produce capitalul «pădure» este *mult mai mic* decât scontul *Băncii Naționale*. Înainte de război, pentru pădurile cele mai rațional cultivate ale Bavariei, era circa 3%.

Și dacă acesta e caracterul pădurei, atunci ce intră în discuțiunea organizării comerciale de detaliu a acestei avuții publice? Însăși avuția, adică însăși întreg domeniul, sau numai avuția ce reprezintă produsul acestei avuții, produs care în marea majoritate a cazurilor, este socotit în suprafețe păduroase ajunse la termenul de exploatare?

Situația culturală a pădurilor Statului, cari nu prezintă structura normală

a masivelor cultivate și cari sunt compuse, sau din masive prea bătrâne, sau din masive prea tinere, ori suprafețe în care sunt necesare lucrări pentru replantarea și creșterea stărei de masiv necesară unei păduri productive. Nu permite altă administrație a avutiei propriu zisă, decât cea arătată la început, a regiei publice comerciale. Cred că n'a fost nici în intențiunea celui ce a făcut legea și nici a celor ce au votat-o, ca să poată fi organizate și administrate ocoalele silvice ale Statului sub altă formă, decât aceea a regiei publice comerciale, în cadrul administrației generale a pădurilor Statului. Care proprietar mai mare din Europa, care Stat mai ales, s'a gândit să arendeze complexele sale forestiere, sau să le exploateze în regim mixte sau chiar cooperative? Pădurea e prin esența ei conservatoare, lucrează cu deceniile și cu secolele, controlul gestiunii este prea greu și valoarea ei prea mare, în raport cu capitalul necesar exploatarei și posibilității ei, ca să poată fi adusă aport în vreo regie mixtă sau cooperativă, sau ca să poată fi arendată integral. Ce garanție enormă ar fi necesară din partea concesionarului, că va restitui pădurea în stare normală la expirarea termenului concesiunii sau pentru care s'a constituit regia. În practică chiar, realizarea acestor sisteme le cred imposibile.

Rămâne deci în discuție organizarea comercială a produsului domeniului forestier, adică a exploatarei efectajilor, în rând de exploatare, sau a parchetelor anuale, acolo unde exploatarea individuală a acestora este posibilă.

Pentru aceasta, se poate afirma, că aproape toate sistemele prevăzute în lege, sunt aplicabile în gospodăria forestieră a Statului. Depinde în aplicarea lor, de circumstanțele economice locale, de mărimea acestor parchete sau efectajii, de investițiile ce sunt făcute la punerea în exploatare a acestor porțiuni de pădure și de proprietarul acestor investiții.

Trecând deci în revistă toate aceste sisteme și analizând aplicarea lor în gospodăria de detaliu a domeniilor forestiere ale Statului, constatăm:

1. *Arendarea sau închirierea*, care conform legii urmează a se face pe baza legii contabilității publice și a condițiilor speciale din caetul de sarcini. Arendarea e aplicabilă exploatarei produselor accesorii ale pădurei, precum și a poanelor și terenurilor arabile pendinte de domeniul forestier al Statului.

Arendarea comportă folosința anuală a unei suprafețe pe toată întinderea ei. Producția de răchită și eventual și alte produse principale de asemenea natură care se recoltează anual pe întreaga suprafață, urmează să constituie obiectul arendărilor prevăzute la art. 11—14 din lege.

2. *Concesiunea*. — Sub acest capitol, credem că trebuie încadrată vânzarea spre exploatare a pădurilor, care este aplicabilă celei mai mari părți din exploatarea forestiere ale Statului.

Concesiunile de păduri, urmează a se da pe baza licitațiilor publice conform legii contabilității publice, afară de cazurile prevăzute în legile speciale, că se pot acorda și după altă modalitate.

În acest sens, articolul 113 din legea pentru organizarea cooperăției prevede:

„La acordarea de concesiuni, la vânzarea spre exploatare a pădurilor precum și la arendarea bunurilor și drepturilor care fac parte din domeniul public sau privat al colectivității publice, societățile cooperative vor fi pre-

«ferate, chiar dacă oferta lor va fi cu 5 % mai mică decât oferta cea mai favorabilă».

«Colectivitățile publice, vor putea da și prin bună învoială, acele bunuri «societăților cooperative, recomandate de Oficiul Național al Cooperăției române, «în urma unei cercetări făcute la nevoie prin experți, spre a se stabili dacă societatea cooperativă se poate angaja în lucrări de asemenea natură».

După ce arată că societățile cooperative vor fi preferate în aceleași condițiuni la vânzarea spre exploatare a pădurilor de moșneni, legea adaugă:

«În toate aceste cazuri, colectivitatea respectivă este datoră să înștiințeze Oficiul Național al Cooperăției române, cu cel puțin 30 de zile înainte «de data fixată pentru oferte, sub sancțiunea anulării actelor la cererea «Oficiului Național».

În ce privește concesiunea, urmează a se aduce legii oarecari mici modificări, astfel:

Art. 20, al legii de organizare și administrare comercială a avuțiilor publice, pretinde că, concesiunile să se dea cu avizul Consiliului superior al administrației întreprinderilor și avuțiilor publice. Întrucât această obligațiune ar produce întâzieri în comercializarea posibilităților scoase în vânzare, credem, că prin legea ce ar urma să organizeze regia autonomă a pădurilor Statului, ar trebui să se prevadă ca aceste avize să se dea tot de Consiliul tehnic sau de Consiliul de Administrație al regiei autonome, cel puțin până la o anumită valoare, rămanând ca, numai marile concesiuni să fie supuse avizului Consiliului superior.

În acest sens, ar urma să se aplice și art. 23 asupra acordării concesiunilor, care după importanță, se pot acorda, prin decizie ministerială sau jurământul Consiliului de Miniștri.

Vânzările pe termen scurt, a parchetelor mici și a porțiunilor de pădure ce se pot exploata rentabil, fără a necesita mari instalațiuni, sunt cele mai productive în acest sistem, cu o bună organizare a lor, conform celor arătate în partea I-a a referatului.

Singurul inconvenient pe care îl prezintă aceste vânzări spre exploatare, este acela al vânzării pe termen lung, în care Statul e păgubit cu plus valuta pe care o primește în acest timp, lemnul de construcție în general. Este notoriu, că în țările din Orient: Polonia, România, Jugoslavia, Rusia, lemnul de calitate bună, este încă prea eștin în raport cu cel ce se produce în țările din Apus. Din această cauză, și pe măsura reducerii exploatărilor, lemnul de construcție capătă totuși o creștere în valoare. Pentru aceea, va trebui găsit un sistem care să înlătore acest inconvenient.

Fiindcă în acest capitol intră și vânzările făcute prin bună învoială cooperativelor forestiere, și fiindcă s'au dus în ultimul timp campanii violente contra acestor cooperative, creându-se o oarecare atmosferă defavorabilă lor, îmi voi permite a insista asupra acestei chestiuni, fiindcă, prin natura ocupațiilor mele, sunt în măsură să cunosc atât calitățile, cât și defectele acestei mișcări.

Principial, mișcarea cooperativă forestieră, este o mișcare social-economică națională și, cu bunăvoință întrebuințată, poate fi un puternic auxiliar al Statului, pentru punerea în valoare a pădurilor sale.

Cooperativele forestiere se pot împărți în două categorii: cooperative cari lucrează și cooperative cari nu lucrează.

Asupra cooperației forestiere în genere, administrația silvică a Statului, a avut un tratament cam aspru.

Contractele cooperativelor «Tazlău» și «Albina» ar putea servi de modele de asprime contractuală. Totuși cooperativele cari lucrează, și-au fabricile și organizațiile lor, luptă în majoritatea cazurilor singure pentru a-și amortiza investițiile, achita datoriile și-și asigură existența.

Este drept că la început aceste unități, nu au avut personalul de industrializare și comercializare necesar pentru o bună punere în valoare a lemnului cumpărat. Dar, de unde se putea recruta?

Dintre străini, cari erau singurii deștepți ai acestei științe?

A fost greu până s'a putut forma personalul de conducere necesar, s'au făcut poate greșeli, a costat poate învățătura acestui meșteșug cam scump, dar ce era de făcut? Să fie la infinit în slujba străinilor? Să se declare incapabile?

Dacă s'ar găsi o cale de colaborare între cooperația forestieră care lucrează, oficială și ne oficială, cu personalul ce-l are, și administrația pădurilor Statului, cred că Statul nu va avea nimic de pierdut din această colaborare.

Din contra, s'ar putea organiza mai bine punerea în valoare a pădurilor sale.

A doua categorie, este a cooperativelor cari nu lucrează, din cari unele servesc de paravan celor interesați pentru înlăturarea legii contabilității publice.

Aceste cooperative nu pătrund însă singure, ci puternic susținute, încât înving adesea și rezistența organelor oficiale de recomandare și asprimea administrației silvice.

Dați paravanul la o parte, și veți descoperi pe acei ce spuneam că consideră pădurile Statului drept zestre, și veți mai vedea că cooperația nu se alege cu nimic după urma acestor cumpărări. Și dacă s'ar cerceta mai bine aceste aprobări și se va constata că în vreuna din ele Statul a fost prejudiciat printr'o estimatie prea mică, veți avea ocazie să constatați și în această privință, că nu cooperația este de vină.

Ca să illustrez că mișcarea cooperativă a suferit de pe urma acestui sistem, voi adauga că, în 1920 am construit o fabrică cu 3 gateri și o linie ferată de 12 km pe valea Cracăului, ocolul silvic Văratec, pentru cooperativa «Cracăul Negru». Reușisem din cauza urcării continue a lemnului să amortizez atât fabrica cât și linia ferată în primul trei ani. Fabrica este așezată la centrul masivului de circa 7000 ha gravitând tot lemnul către ea. Ce instrument mai bun și mai eficient pentru punerea în valoare a masivului său?

Ori, ce s'a întâmplat? Prin concursul celor ascultați s'au dat mari cantități de material pentru școli, cari a încăput pe mâna unor evrei sau a altor interpuși, și în doi ani s'au mai construit încă trei fabrici împrejurul fabricii cooperativei, care a rămas fără lemn, a lăsat linia în părăsire și abia a putut să cumpere 2 parchete cu lemn subțire din aval, aducând lemnele cu căruțele 5 km, la deal, iar cel cu fabrica din vale, aducea lemnele de la deal cu căruța pe lângă linia și fabrica cooperativei.

Rezultatul: câțiva cărciumari, dascăli de biserică, etc., milionari își plimbă îndrăzneala în automobile «Crysler» iar cooperativa, cu toate instalațiile și fondurile sale, a vegetat așteptând vremuri mai bune.

Cooperajă forestieră trebuie înfăptuită numai acolo unde permit condițiile economice și mai ales unde există capacitatea de conducere necesară, făcând operații în raport cu această capacitate.

De altfel, legea creiază obligațiuni în acest sens Oficiului Național al Cooperajii, și prin măsurile ce s'au luat la acest Oficiu și prin o mai bună colaborare, cred că se va putea curăți și colocol Cooperajii forestiere, de paraziții care i-au făcut atâta rău.

3. Regia publică comercială. Acesta este sistemul clasic al exploatarei forestiere.

În acest sistem, sunt asigurate lucrările culturale ale pădurei, întrucât însuși proprietarul exploatează și atunci în aplicarea amenajamentelor, el își va găsi automat, limita între exploatarea rentabilă a pădurei și lucrările culturale pentru promovarea și regenerarea ei.

Prin desfacerea anuală a produselor sale, administrația generală a pădurilor va putea, printr-o judicioasă organizare a desfacerei, obține maximum de prețuri, beneficiind de urcările continue a lemnului în pădure.

Instalațiile ce se fac, au un caracter permanent, amortismentele sunt pe termene lungi și organizarea comercială a masivului este continuă și perpetuă.

Ce trebuie însă pentru această organizare?

Autonomie, continuitate, personal cu experiența necesară în exploatare și comercializare, control și fonduri de investiții și rulment.

În situația noastră economică și politică, sunt oare acestea posibile?

Putem să afirmăm că toate, dintr'odată nu sunt posibile.

Dacă se stabilește că acest sistem să fie *idealul*, atunci trebuie urmărit încetul cu încetul, a se obține acolo unde va fi mai ușor de înfăptuit această organizare.

De aceea, regia publică comercială în administrarea domeniilor, trebuie să rămână acolo unde e posibilă.

Administrarea legală a acestor regii, s'ar face prin administrația generală a pădurilor Statului, cu direcția locală însărcinată cu aceasta.

Programul de lucru, bilanțul și controlul instituit de lege în acest sistem, vor da posibilitatea propășirii lor, pe măsura pregătirii personalului și obținerii fondurilor necesare.

Ceace trebuie accentuat, este că aplicarea regiei publice comerciale în exploatarea masivelor, nu este posibilă decât dacă administrarea generală a pădurilor, este organizată în acest sistem. A constitui consilii, comisii, etc. pentru fiecare parchet sau posibilitate, nu e posibil.

4. Regia mixtă. Acest sistem stabilește administrația, sub forma societății anonime, prevăzute în codul de comerț, cu dispozițiunile prevăzute în legea comercializării.

Conform acestei legi, ar urma ca Statul să ia parte în constituirea capitalului regiei mixte, (respectiv a societății ce se constituie în asociație cu Statul),

cu valoarea pădurei ce aduce aport, respectiv cu instalațiile ce aduce. Particularii vor aduce restul de capital necesar investițiilor și rulementului.

Conform art. 83 aportul capitalului particularilor trebuie să fie cel puțin jumătate din aportul evaluat al colectivităților publice.

Conform art. 85, se vor elibera acțiuni pentru aportul în natură al Statului. Aceste acțiuni sunt inalienabile.

Administrația societății se face dintr'un consiliu, în care numai o treime reprezintă Statul, iar restul pe particulari, chiar dacă aportul Statului e pe jumătate din capitalul societății.

Comitetul de direcție e compus din directorul general al întreprinderii și doi delegați, din care unul, reprezentantul colectivității publice respective.

Cenzorii sunt numiți în majoritate de guvern, iar art. 99 institue un comisar al guvernului, cu drept de a asista la ședințe, și a suspenda deciziile ce va crede, până la pronunțarea Consiliului de Miniștri, pe baza referatului Ministerului respectiv și avizului Consiliului superior.

Beneficiile se împart astfel:

a) Se vor constitui fondurile de amortisment ale capitalului întreprinderii în investiții, pentru asigurarea existenței capitalului particular.

b) Se va constitui fondul de rezervă statutar, care la lichidare se va împărți în raport cu capitalul.

c) Se va acorda 1% pentru Consiliul superior, un prim dividend egal cu scontul Băncii Naționale, taxtele consiliului, cenzorilor, procentul convenit pentru primă funcționarilor și muncitorilor și restul se va împărți proporțional cu capitalul.

Economia acestui sistem, este de a pune în valoare bogățiile naturale ale Statului, prin atragerea capitalului străin. Avantajele mari ce se acordă capitalului particular, indică dorința legiuitorului de a organiza bogățiile ce nu sunt încă puse în valoare, ca energia hidro-electrică, terenuri inundabile, bășile Statului și a altor bogății neproductive unde trebuie mari capitaluri de investiție pentru valorificarea lor.

Por întra pădurile în cadrul acestui sistem? Să examinăm:

Întâi trebuie recunoscut că acest sistem este aplicabil numai marilor exploatare. Aparatul regiilor mixte e prea complicat și prea costisitor, ca să poată fi aplicat exploatarelor mici.

Am stabilit anterior, că în discuție intră nu domeniile propriu zise, ci doar afecțiile sau parchete ce reprezintă posibilitatea periodică sau anuală a pădurilor. Dacă Statul ar aduce aport un mare complex forestier de circa 20.000 ha care ar fi valoarea lui? circa 1.000.000.000. Care ar trebui să fie suma adusă în numerar sau instalații de particulari? Cel puțin un miliard.

Care este posibilitatea normală a unei păduri de 10 mil hectare? circa 200 ha.

Este oare necesar un miliard pentru exploatarea unei atare posibilități? S'ar putea găsi asemenea sumă? De sigur că nu.

Capitalul Statului investit în păduri, produce cu ajutorul lui Dumnezeu și cu paza și îndrumarea Statului, dobânda pe care o poate produce. Celace urmează să intre în discuție, este numai dobânda anuală a acestui capital, do-

bândă pe care Statul are interesul s'o facă să fie cât mai mare și cât mai prom realizată.

Atunci ce poate aduce Statul aport?

Posibilitatea anuală sau periodică a pădurei.

Ce interes și ce avantaje ar avea administrația pădurilor, dacă ar organiza punerea în valoare a acestel posibilități în acest sistem?

Să luăm cazul cel mai favorabil:

Pentru o pădure de 20—30.000 ha o posibilitate anuală de circa 60—70.000 mc realizați din afectările în curs pentru o perioadă de 20 ani, se constituie o regie mixtă.

Statul aduce aport circa 1.200.000 mc în valoare de minimum 120.000.000, lei, iar particularii ar aduce aceiași valoare pentru construirea de căi ferate, fabrici, instalații, capital de rulare, etc., etc.

Capitalul regiei va fi deci de circa 240.000.000 lei. Ce realizează Statul în această perioadă?

În primii ani, Statul nu realizează nimic până se fac investițiile și ajunge materialul pe piața de desfacere.

Întrând în producție, să presupurem că cifra de vânzări ar fi circa 50.000.000. Din aceasta, trebuie să se scada circa 25.000.000 manoperă și materiale de producție, transporturi, etc., circa 5.000.000 cheltuieli de administrație-amortismente, circa 3—4.000.000. Rămâne circa 16.000.000 pentru dividend, fonduri, etc, adică, un dividend de 6—7%. Deci, Statul nu realizează drept dividend nici scontul Băncii Naționale. Capitalul său, pădurea, adusă aport, dispare. După 20 ani, nu mai este și dacă l s'ar aplica și acestul capital cota de amortisment de circa 6.000.000, n'ar rămâne venit capitalului social, decât doar circa 10.000.000 și atunci, dobânda va fi doar de circa 4% și pentru asta, capitalul particular nu găsește conveniență.

Aceasta, când se tratează chestiunea cu bună credință.

Și dacă chestiunea nu e tratată cu bună credință și bilanțul da pierdere atunci cu ce se alege Statul? Nici cu pădure, nici cu arenda și nici cu dobânda. Nu trebuie neglijat faptul că una din problemele dificile ale contabilității, este încheierea unui bilanș.

În puținul timp ce am avut pentru pregătirea acestui referat, am constatat într-o statistică din 1926 pentru societăți suficient de cunoscute, următoarele rezultate ale activității lor pe 1925.

Societatea «Ceahlăul» ce exploatează domeniul Hangu, 50.000 mc anual, cu preț de cost de circa 60 lei mc în picloare în pădure, pierdere 66.551 lei.

Societatea «Goetz», ce exploatează la Tarcău circa 50.000 mc cu 20 lei mc luat dela Soc. «Letea» pădurile Gârla, de pe valea Troșului, achiziționate în condițiuni avantajoase, pădurile de pe valea Buzăului, cumpărate înainte de război, pierdere: 3.903.568. Societatea «Union» dela Mănăstirea Cașin ce exploatează păduri cumpărate cu circa 500 lei pe ha pierdere 741.046, Soc. «Eichler» din Piatra-Neamț, cu exploatare identice la Bicaz, pierdere 637.617. Toate aceste întreprinderi făceau parte din concernul «Iforest».

Nu cunosc detaliile, dar pentru orice profan, această înșirare apare ca o exagerare a întocmirii bilanșurilor.

Apreciați acum, că acest concern a avut prestața de a cere 1.000.000 m c anual din cele mai bune păduri ale Statului pe timp de 20 ani, și vedeți dacă s'ar putea încadra exploatarea marilor masive forestiere ale Statului, în cadrul regiei mixte.

Pădurile cu material bun de lucru împușnându-se, astăzi foarte multe societăți, lichidează din lipsă de obiect. Statul nu se poate plânga că nu are clienți pentru masivele sale de valoare. Din contra, în concurența enormă ce este astăzi, toată arta marilor societăți, e de a găsi mijlocul de a se înlătura adversarii, dela adjudecarea pentru exploatare a acestor masive.

În concluzie: regia mixtă pentru păduri nu este nici posibilă și nici admisibilă.

5. *Regia cooperativă.* Regia cooperativă se constituie conform art. 119:

a) Când colectivitățile publice se asociază cu cooperativele de orice gen aducând un aport social și dând asociației în concesiune, bunurile și drepturile mai sus indicate.

b) Când colectivitățile se asociază cu cooperativele de orice gen, fără a da vreo concesiune

c) Când mai multe colectivități publice se grupează între ele după sistemul cooperativei, fără asocierea cu cooperativele particulare.

Dacă în regia cooperativă, chestiunea camuflării bilanșurilor nu ar fi posibilă, rămâne însă în picioare în cece privește încadrarea exploatarei pădurilor în acest sistem, imposibilitatea acestei încadrări, din pricina naturii acestor exploatare.

Cel mai bun sistem de comercializare, atât pentru Stat cât și pentru celelalte colectivități publice, este vânzarea cu preț ferm și în condițiuni precis stabilite.

Am arătat însă inconvenientul pentru colectivitate atunci când cerințele exploatarei, cer vânzarea pe un termen lung, egal cu perioada de exploatare, — la pădurile tratate în cadrul regulat —, inconvenient ce rezultă din acela, că vânzătorul nu se bucură de fluctuațiunile avantajoase prețului lemnului în pădure.

Pentru înlăturarea acestui inconvenient, cred că rămâne sistemul: *Combinării a două sisteme preconizate de lege*, concesiunea și regia mixtă sau cooperativă.

Prin această combinație, care va fi un fel de asociație cu participarea colectivităților la beneficiu, cu o cotă ce se va stabili, urmează ca colectivitățile, să-și primească pentru materialul lemnos predat anual, prețul convenit, stabilit după modalitățile preconizate de lege, plus o cotă din beneficiul ce ar rezulta din exploatare.

Acest sistem ar fi aplicabil în special în cazul când asociațiile anonime, particularii sau cooperativele, ar avea instalațiile industriale făcute și organizate, urmând ca prin constituirea unor societăți pe această bază, să se poată armoniza punerea în valoare a pădurei, cu instalațiile existente care sunt în mare parte amortizate, dând astfel o plus valoare masivelor forestiere puse în exploatare.

În aceste regii, Statul ar aduce aportul posibilității de majorare a prețului lemnului ce se va estima la o cotă din capitalul de investiție, eventual mai

aduce aport instalațiile ce ar mai avea, iar particularii ar aduce aport investițiile și capitalul de rulare, precum și organizația necesară pentru industrializare și comercializare.

Beneficiul s'ar afecta: în primul rând, o dobândă de odată și jumătate, scontul Băncii Naționale capitalului particular și la cel de investiție a Statului, și apoi, după satisfacerea celorlalte cote prevăzute în lege, s'ar împărți cu anumite cote între Stat ca plus valută a lemnului și între particulari ca dividend suplimentar.

Pentru aceasta, va trebui dată o grijă specială organizării contabilității și repartizării cheltuielilor pe conturi, precum și evaluării inventariului și întocmirii bilanțului, pentru asigurarea sincerității bilanțurilor și contului de «Profit și Pierdere».

De asemenea, e necesar o nouă atențiune la evaluarea aporțiilor, când se constituie regula.

În orice caz, ar fi bine, dacă se încearcă acest sistem, ca el să fie introdus pe îndelete, făcându-se mai întâi oarecari experiențe și apoi să se dea o extindere mai mare, în raport cu rezultatele obținute și cu personalul de control pe care îl are Statul, pregătit pentru aceste reguli.

În rezumat :

1. Cea mai proprie formă pentru comercializarea pădurilor Statului și a persoanelor juridice, ținând seamă de rolul și rostul pădurilor și principiile fundamentale ale economiei forestiere, este regia publică comercială. Aceasta formă nu este aplicabilă, decât dacă însuși administrația generală a pădurilor Statului, nu l se da forma regiei publice autonome.

2. Pentru comercializarea pădurilor colectivităților, altfel decât în regia publică comercială, sunt de recomandat:

a) Pentru pădurile de la câmp și de la podgorii unde nu e necesară punerea în vânzare pe termen lung, precum și pentru vânzarea în loturi mici, se recomandă concesiunea sau vânzarea spre exploatare, de preferință cooperativelor forestiere, acolo unde acestea există și au capacitatea necesară.

b) Pentru pădurile ce sunt a se exploata în mare și pe termene lungi (de perioade de exploatare), se recomandă o combinație între concesiune și regia cooperativă, acolo unde sunt organizații cooperative și între concesiune și regia mixtă, acolo unde nu sunt organizații cooperative. În această combinație, Statul va primi anual prețul pieței, din momentul contractării, plus o cotă din beneficiul ce ar reprezenta plus valută lemnului în cursul perioadei de exploatare.

3. Regia mixtă, ca și regia cooperativă, nu sunt de recomandat, din cauza naturii aportului în natură (a lemnului) care se epuizează, Statul alegându-se numai cu dobânda, care este variabilă și nu asigură venitul Statului, nici cât asigură sistemul vânzărilor spre exploatare, practicat până în prezent.

Ceea ce s'a discutat în prezentul referat, privind la pădurile Statului, se aplică în total și pentru celelalte colectivități publice prevăzute în legea pentru administrarea și organizarea comercială a avuțiilor publice.

Exploatarea pădurilor Statului

In funcție de noua lege pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice.

de VICTOR PRECUP

Inginer inspector general silvic
Director al direcțiunii torrențiilor
Cluj

I. Scopul ce trebuie să ne preocupe

O politică forestieră națională sănătoasă cere, în funcție de noua lege pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice, publicată în «Monitorul Oficial» No. 62 din 16 Martie 1929, să facem tot posibilul ca:

1. Industria și comerțul lemnului să încapă pe mâini românești.

2. În această operă națională cerpul silvic român să-și poată valorifica complet pregătirile sale.

Numai astfel țara poate aștepta ca pădurile Statului să fie exploatare în modul cel mai economic și rațional posibil și regenerările lor să se facă la timp și în cele mai bune condițiuni.

Numai astfel putem să facem din toate uzinele Statului de exploatare și industrializarea lemnului adevărate centre culturale pentru muncitorii angajați și pentru populația din acea regiune.

Numai astfel se poate aștepta din exploatarea, industrializarea și comercializarea tuturor pădurilor țării, cel mai mare randament național, beneficiu fiscal și câștig moral pentru țară și pentru neam.

Și numai astfel putem contribui la progresul economic și cultural al țării și a neamului, singurul scop care trebuie să ne preocupe.

II. Sistemul actual de exploatare a pădurilor Statului

Posibilitățile anuale ale pădurilor Statului se exploatează:

1. Lemnul de construcție aproape exclusiv, iar lemnul de foc în majoritatea cazurilor, prin vânzări în licitație publică, din cauza lipsei unor mijloace lesnicioase de transport.

Tocmai din cauza acestei lipse, prețurile rezultate sunt cele mai reduse posibile. Dar un procent considerabil al acestor posibilități, rămâne an de an nevândut la licitații, din cauza birocrațismului inerent administrației de azi a Statului, inadaptablei variațiunilor dese ale pieței, din cauza formelor rigide și învechite ale Legei Contabilității și poate și din cauza poftei de câștiguri exagerate ale antreprenorilor locali.

2. Acolo unde problema mijloacelor de transport se rezolvă lesnicioasă exploatarea se face în regulă prin dijmă — sistem eminentemente primitiv — și un procent foarte redus și prin bani.

Prețurile obținute în acest caz sunt bune fiindcă se satisfac necesitățile locale în lemn de foc (70—150 lei la m³ lemn de foc).

3. O foarte mică parte a posibilităților pădurilor Statului cu lemn de construcție se exploatează în regia Statului, făcându-se industrializarea și comercializarea.

Rezultatele obținute aici sunt din cele mai frumoase (300—350 lei mc lemn de construcție și lei 90—100 mc lemn de foc).

III. Urmările acestui sistem de exploatare

1. Conform raportului general al Casei Pădurilor pe anul 1927 venitul net a 2.000.000 ha păduri ale Statului este de lei 236.362.188 adică lei 118 la ha.

Socotind valoarea unui ha numai cu 10.000 rezultă un procent de 1,18 % ceea ce este extraordinar de puțin.

Dacă calculăm cu o valoare de lei 20.000 la ha procentul se reduce la 0,59 %.

2. Profitul de cel puțin 1.000.000.000 în plus ce ar trebui să aducă pădurile Statului intră în beneficiul antreprenorilor, sărăcindu-se Statul cu această sumă.

3. Paguba Statului sporește din cauza contractelor oneroase de vânzare din trecut, după care Statul încasează lei 200 la ha și cheltuește lei 2.000—3.000 la ha cu regenerarea. Exemplu pădurile Tarcaului.

4. Exploatarea pădurilor se găsește exclusiv în mâinile străinilor, cari determină după bunul lor plac și prețurile pieței interne, —speculând și pauperisând populația, —și prețurile la tulpină păgubind Statul.

5. În urma lipsei complete a sentimentelor de interese comune cu țara și populația ei, aceste firme străine:

a) Exploatează fără milă suprafețe întinse, cu scopul de a dispune de capitaluri mari, spre a ne subjugă și mai mult economicște și a ne demoraliza țara și în acelaș timp, a ne lasa despădurii munții, depe urma cărora ne sporesc terenurile improductive, terenjii și inundațiile.

Prin urmare ne ruinează și capitalul pădure al generațiilor viitoare și capitalul agricol prin inundații și influențarea regimului ploilor.

b) Angajează în întreprinderile lor numai elemente străine, cari, prin sentimentele lor străine de Țară și neam, nu numai că nu contribuie cu nimic, la educația poporului nostru, dar prin felul lor de a trăi separat formează o castă cu efecte morale dezastroase, în mijlocul populației noastre și în plus ei mănâncă pâinea ce s'ar cuveni atâtor elemente bune românești, cari din cauza lor sunt forțate a spori supra numărul funcționarilor de Stat și a proletariatului intelectual, în continua creștere.

c) Proprietățile particulare de păduri fiind în mare parte, desființate de pe urma Legii de reforma agrară, acești străini caută prin orice căi morale să acapareze și pădurile Statului, pe cari Corpul silvic, înarmat, cu Codul silvic, le-a putut salva până acuma de urgii lor.

Indrașmeala imoralității lor o dovedesc fabricile de cherestea, cari răsar, fără autorizațiuni de exploatare, în diferite regiuni, îndemnând populația satelor să distrugă pădurile obținute prin Legea reformei agrare și să cumpere materiale din pădurile Statului și să le vândă lor.

Perspectiva ce ni se deschide de pe urma acestei activități nefaste a acestor străini este din cele mai dezolante pentru viitorul țării.

Nu este suficient ceea ce a pierdut fondul silvic al țării prin exproprierea a unu și jumătate milion hectare pentru pășuni comunale fără a fi fost nevoie de aceasta, mai trebuie să ajungem să vedem pe acești dușmani ai țării, cum prin acțiunea lor subversivă pun la cale populația să-și distrugă și pădurile permise prin reforma agrară.

Un caz tipic am putut constata în Bihor unde societatea Sudrigiu-Pietroasa, având obligamentul a împădurii nri de hectare pădure exploatare de ea, a pus la cale populația de a cere acele suprafețe ca pășuni comunale, pentru a scăpa astfel de obligativitatea împăduririlor și economisind astfel vreo câteva milioane pentru sine, și cauzând țării imense pagube în viitor.

d) Acești dușmani ai neamului nu pot tolera nici unica exploatare în regie a Statului, cea de la Gurghiu, care lucrează cu cel, mai frumoase rezultate, făcându-le concurența și influențând prețurile.

Sub fiecare guvern au dat asalt pentru cucerirea acestel singure citadele a prestigiului Corpului silvic.

e) Perspectiva ce ni se deschide este deosebit de revolțătoare când ne gândim că prin felul lor de a exploata regiuni întregi în termen scurt, fără ca populația să profite mai mult ca tratul zilnic, — și numai atâta timp cât durează exploatarea, — și prin metodele cele mai rele ce le practică, distrug sufletul poporului nostru.

După ce vor fi exploatare totul, poporul neprevăzător, stricat de el va rămâne fără posibilități de existență, rămânând să emigreze sau să fie avizat la ajutorul statului, el însuși săracit de acești străini.

Durerea noastră, a Corpului silvic, este cu atât mai mare când ne gândim că strigătul nostru de disperare, alarma ce Corpul silvic, a dat de atâtea ori, a întâmpinat întotdeauna urechi surde din partea puterничlor zilei, cari conștient admit devastarea celui mai mare bun al țării: pădurile, pregătind astfel sicriul agriculturii, căci fără păduri reguloare a unui bun regim al apelor, nu va mai putea prospera nici ea, ca să nu mai vorbim și de materialul lemnos care în curând va trebui să fie importat, dacă continuă acest sistem barbar de distrugerea patrimoniului nostru silvic, distrugere care va avea ca urmare pauperizarea generală a țării.

6. Acest sistem de exploatare practicat până azi, a urzit la inactivitate o valoare intelectuală și mai ales morală, ca cea reprezentată de cei 800 ingineri silvici ai țării, reducându-le activitatea la aceea a unor agenți de forme și abuzându-i cu burocratismul.

IV. Sistemul de exploatare a pădurilor Statului reclamat de interesele superioare și etale ale țării

Din studiul «Legii pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice» publicat în «Monitorul Oficial Nr. 62 din 16 Martie 1929, constatăm că patru ar fi modalitățile, cari ar putea fi

luate în considerație în chestiunea organizării exploatarei pădurilor Statului și anume:

1. Regia publică comercială.
2. Regia mixtă.
3. Cooperajia.
4. O combinație a sistemelor precedente.

Aprofundând bine aceste patru sisteme, ținând seamă și de experiența făcută în trecut cu unele din ele, în vederea combaterii tuturor rețelilor ce decurg din sistemul de exploatare de până azi și în interesul de a contribui la ridicarea bunăstării a țării la un nivel încă nebanuit până azi, găsesc că modalitatea a patra este cea care ne va aduce salvarea și anume: *«regia publică comercială combinată cu cooperajia muncitorească de exploatare, condusă de inginerii silvici ai Statului, sub controlul președintelui de lege și cu admisia în plus a controlului celui mai larg a populației respectivei regiuni»*

V. Avantajele noului sistem

1. Un corp întreg ingineresc, Corpul silvic al Țării, ostracizat până azi, va fi pus la contribuție, fructificând valoarea intelectuală a sa în direcțiunea pentru care s'a pregătit, creându-și prestigiul și situația cari i se cuvin, spre binele țării și al neamului.

Prin această întrebuintare, se va lărgi orizontul nostru de ordin național, economic, sporind în mod însemnat valoarea productivă a inginerilor silvici în interesul țării și al neamului, fapt care va avea o influență din cele mai bine cuvântate nu numai asupra introducerii unui regim normal pentru pădurile țării nu numai în creșterea progresivă a veniturilor pădurilor, nu numai în progresul științelor și literaturii silvice naționale, ci mai presus de toate Corpul silvic va forma un valoros colaborator al intelectualilor români în educația culturală și morală a populației de la sate, — cu care va avea cel mai des contact, — prin organizarea de conferințe, societăți de lectură, muzică, etc.

2. Noul sistem va produce o importantă deplasare fiscală în avantajul Statului:

a) Prin veniturile cu 30%—50% și mai mult ce va rezulta pentru Stat de pe urma noului sistem de exploatare.

b) Prin bilanțuri conștientioase și cinstite, rezultând astfel mult mai mult pentru fisc ca de pe urma bilanțurilor denaturate ale societăților de azi.

c) Prin vânzări directe, — și nu prin un șir de intermediari ca până acum, — către marile instituțiuni publice consumatoare de lemn ca C. F. R. R. M. S., serviciile tehnice publice, etc., Statul va putea economisi 50% din cheltuielile ce este nevoit a face azi, diferență ce ar rezulta nu numai din preț mai mic, ci și din calitate superioară de material ce va livra Statul Statului și nu ca până azi când Statul cumpără calitate bună, dar i se livrează calitatea proastă. *Și apoi este o anomalie ca Statul să vândă lemnul ca pe urmă să-l cumpere iar scump, seroit fiind pros.*

3. Va rezulta și o deplasare a elementelor intelectuale românești dela funcționarismul birocrat spre aceste întreprinderi productive, desconggestionându-se bugetul Statului și diminuându-se primejdia proletariatului intelectual. În

special absolvenții școlilor comerciale vor putea găsi plasament la aceste întreprinderi ale Statului.

Dar și absolvenții secției silvice ale Politehnicei din București și absolvenții școlilor medii din Brănești și Casa verde, precum și absolvenții școlilor de brigadieri își vor găsi plasamentul cel mai potrivit pregătirilor lor, și nu vor fi puși și ei în situația de a spon. proletariatul intelectual al țării, ca în anul trecut, când 30 de absolvenți ai secției silvice dela Politehnică nu și-au găsit plasament la Stat, aproape singura posibilitatea de plasare ce le ofera azi țara noastră.

4. Muncitorimea cooperatistă la lucrul de pădure și în fabrici, primind anual o tantiemă din venitul curat, ca o remunerație în plus pentru munca ce a depus, se va simți complet atașată întreprinderilor Statului, ca urmare va depune munca cea mai conștiințoasă și cea mai cinstită în interesul celei mai bune rentabilități și va denunța dela sine pe răi făcători și pe cei de rea credință, va înțelege însăși marea însemnătate a pădurilor, evitând a le mai distruge prin incendiu și pășunat nesăbuit.

Înauși acest fapt de un efect atât de moralizator ar fi un argument suficient pentru câștigul de cauză a sistemului susținut de noi.

5. Efectul moralizator se va putea mări prin un patronat ce Statul, prin aceste întreprinderi, va putea exercita asupra populației, prin ajutoare date școlilor, bisericilor, caselor culturale, diferitelor societăți și reuniuni, etc., din venitul în plus al pădurilor ce se va realiza prin noul sistem.

6. Întreprinderile Statului, contrar acelor ale străinilor având un caracter permanent, deci și instalațiunile și toate construcțiile, se va putea creia tot ceea ce este mai bun pentru igiena muncitorilor și pentru ridicarea nivelului lor cultural și moral, scoțându-i astfel de sub influența diferitelor agitațiuni subversive.

Astfel, în afara de locuințe confortabile, sănatoase și igienice, se vor putea face băi, bucătării comune pentru o nutriție fortifiantă a muncitorilor, îngrijire medicală și farmacia gratuită, ateliere de industrie casnică pentru femei, săli de cîntec, muzică, cântări și reprezentații pentru combaterea vicliilor rele apoi instrucții gratuite, cinematografe, terenuri sportive, radiofoane, etc.

Toate stabilimentele de această natură pot fi prefăcute în adevărate centre culturale pentru muncitorii și populația din împrejurimi sub conducerea inteligentă și conștientă a inginerilor silvici.

7. Controlul public îl înțeleg astfel ca toate comunele dintr'o anumită regiune, interesate prin orice împrejurări în exploatarea pădurilor Statului, să fie îndreptățite a-și trimite 2 delegați la adunarea pentru încheierea gestiunii și aprobarea bilanșului, cu dreptul de a-și face observațiunile, cari le cred de cuviuța și cari în mod obligatoriu sunt a se cuprinde într'un proces-verbal care se va înainta autorității superioare spre decideră, fără însă ca acești delegați să aibă drept de vot.

Membrii comitetului administrativ vor avea datoria a da toate lămuririle necesare delegaților comunelor.

Acest control există și azi însă nu s'a luat act de el în mod oficial. El se manifestă prin diferitele plângeri ale populației către prefecturi și prin

intervențiile acestora și a parlamentarilor pentru îndreptarea neajunsurilor, intervențiilor care ating în mod simțitor prestigiul nostru. După mine este mult mai bine ca, prin modalitatea propusă, aceste plângeri să ni se adreseze direct nouă și să le soluționăm noi, făcându-se inutile orice intervenții și corespondența dăunătoare.

8. Gospodăria frumoasă și cinstită ce va intra astfel în conștiința publică va avea drept rezultat că atât comunele, bisericile, școlile, etc., proprietare de păduri, precum și proprietarii particulari de păduri nu vor mai voi să-și exploateze pădurile decât prin Stat în regie mixtă, fapt care la rândul său va avea cea mai salutară influență asupra regimului silvic al țării.

9. Inginerii silvici deveniți astfel producători de bunuri pentru țară și venituri importante pentru Stat, nu-și vor uita nici când de datoria ce le incumbă în interesul regenerării pădurilor și vor conduce exploatarea, astfel ca regenerarea să țină pas cu ele, în toate pădurile, ce se vor exploata de ei. Ei nu vor fi niciodată în stare să exploateze ca străini hrăpăreși, fără a regenera.

10. Inginerii silvici vor și să pună în valoare toate posibilitățile oferite de natură pentru producerea de bunuri pentru țară și venituri pentru Stat. Astfel în locuri potrivite vor înființa culturi de păstrăvi, apicultură, utilizarea fructelor silvice, culturi de păsări pentru carne și producere de ouă, culturi de legume, organizațiuni de culturi alpine, electricități, etc., etc., prin care veniturile pot fi cercate în mod considerabil, se ridică producția țării, deci bună starea ei și ca urmare nivelul cultural și moral al populației.

Ca să citez un singur exemplu. Domeniul Gurghiu este ideal pentru realizarea unui atare program.

În afară de captarea forțelor hidraulice ale acestui domeniu se va putea electrifica calea ferată industrială de o lungime de 80 km. care deservește și circulația de persoane pe acea vale și care consumă anual 12.000 m. st. lemne de foc reprezentând o valoare de lei 1.500.000—2.000.000 care astăzi este ca inexistentă pentru consumul țării.

Prin această electrificare se va putea ține în funcțiune continuă cu forța electrică, fabrica de cherestea a Statului și alte fabrici ce s'ar înființa în viitor, va putea fi introdusă lumina electrică în toate casele din satele acelor comune, se va putea înființa pentru populația acelei văi un sistem de irigație a terenurilor agricole cu ajutorul forței electrice, etc., etc., menite toate a ridica o regiune la un grad de cultură economică nebănuită.

11. Cultura pădurii nu se poate face mai bine și cu mai mult interes de cât de însuși proprietarul ei și, ca atare, Statul exploatandu-și ei pădurile va putea să tace numai unde trebuie, să respecte raportul susținut, să achimbe când vrea modalitatea de tratament când constată nepotriviri, să și-le mențină prin regenerări făcute la timp și în bune condițiuni.

12. Statul exploatandu-și pădurile sale, nu este nevoit să-și înstrăineze proprietatea în condițiuni care îl pun în imposibilitate de a-și întrebuința această avere potrivit timpurilor și intereselor generale dictate de împrejurări neprevăzute.

Comercializarea exploatarei pădurilor prin însuși Statul, îi dă posibilitatea să aibă în pădurile sale o garanție sigură pentru toate vremurile, putând astfel

dispune de ele ori când și ori cum dătează interesele sale superioare, ne fiind grevate de contracte duretoase, inevitabile în orice altă formă de comercializare.

13. Prin regia publică comercială Statul va putea executa cea mai salutară influență asupra normalizării prețurilor materialelor lemnoase în general.

14. Prin înființarea de depozite de desfacere în detaliu a produselor sale lemnoase industrializate, Statul va salva populația de specula comercianților detașati, desfășurându-se astfel una din cauzele pauperizării populației și deci a stării mizere a gospodăriilor.

VI. *Desavantajele celorlalte forme prevăzute de noua lege a comercializării*

Aplicarea ori cărei alte forme, din cele admise de legea comercializării este desavantajoasă, atât pentru menținerea unui bun regim silvic, cât și față cu veniturile ce ar putea încasa Statul cu forma propusă de noi în, afară de motivele arătate la Cap. III încă și pentru următoarele motive:

Aplicarea ori cărei alte forme de comercializare forțează Statul să facă vânzări pe termene lungi, iar contractele încheiate îi suprimă complet dreptul și să modifice vânzările față cu evenimentele vremurilor. Îl forțează să determine obiectul vânzării pentru un șir de ani, în care nu știm ce se poate întâmpla și dacă s'ar întâmpla să aibă nevoie de aceste păduri, s'ar găsi în fața unui contract neatacabil și ca atare, ori nu s'ar putea servi de acele păduri pentru interesul general al țării, ori dacă va trebui să se servească, aceasta îl va costa foarte scump.

Ne forțează să fixăm prețul unui obiect cu mult înainte de epoca valorizării lui de fapt, ceea ce întotdeauna ne poate expune ușor la însemnate și dăunătoare deplasări de valori, de pe urma cărora Statul întotdeauna pierde.

S'ar putea răspunde la aceasta că prin regula mixtă sau prin cea cooperatistă s'ar remedia desavantajele acestea, întrucât Statul fiind și el interesat, va lua toate beneficiile ce vor desurge în cursul unor vremuri mai bune. Dacă însă ne gândim la ce s'a expus Statul până astăzi, când a fost vorba să aibă de a face și cu capital străin, sunt evidente neplăcerile ce ar urma din o atare tovărășie, din care întotdeauna Statul a eșut păgubit.

Dacă la cele mai sus mai adăugăm interminabilele intervenții din partea conducătorilor celorlalte forme de comercializare, toate cu un substrat de câștig pentru societate și de păgubirea Statului, ca grăbirea tăcerilor, diferite concesii pentru cazurile când regenerările nu s'au făcut la timp sau au fost făcute în rele condițiuni, diferite revendicări închipuite și posibile, terorizarea și demoralizarea agenților silvici, etc., etc., vedem clar că din toate acestea nu se desprinde altceva decât lipsirea Statului de bunurile sale fără niciun câștig propriu zis.

Aceste inconveniente păgubitoare pentru Stat, rezidă în mod fatal în natura celorlalte forme și ele nu pot fi evitate prin niciun fel de clauză contractuală de siguranță și garanție, cari oricum ar fi făcute, sunt totdeauna speculabile în detrimentul Statului.

De asemenea clauzele, că toate investițiunile făcute de cumpărători, vor

trece în proprietatea Statului după expirarea contractului, sunt ficțiuni, deoarece cumpărătorii n'au nici un interes de a da o durată mai mare investițiilor ce este nevoit a face, decât termenul contractului, deci construiește ușor, superficial și pe durată scurtă, iar în ultimii ani ne mai cheltuind nimic cu întreținerea, se predă la finele contractului niște instalațiuni, care nu valorează nimica, cei pentru a fi puși în stare de funcțiune, reclamă tot atâta cheltuielă ca și pentru o nouă instalație, în plus cheltuielă extraordinară de mare a acestor instalațiuni în contra incendiilor, căci toate sunt adevărate cuiburi de incendii, — și fără ca totuși să se poată face din ele ceace trebuie să fie, instalațiuni ireproșabile.

Dacă însă examinăm rezultatele obținute până azi, trebuie să constatăm că, din punct de vedere superior de Stat, sunt aproape zero.

Desigur legiuitorul cooperăției a avut cele mai frumoase intențiuni prin această lege crezând că de binefacerile ei vor beneficia masele largi ale poporului care își va plasa pe această cale în mod rentabil micile lor economii și brațele lor, rezultând astfel pentru țară o prosperare națională, culturală și fiscală.

Practica însă a dovedit altceva. Capitalurile hănești oferite de țărănime au fost așa de mici față cu acelea reclamate de întreprinderile forestiere, încât întotdeauna a fost nevoit să fie finanțată de centrala cooperativelor care la rândul ei a fost finanțată de Banca Națională a Statului sau de diferite persoane străine de cooperăție, care sub firma cooperativelor și-au putut plasa capitalurile și face afacerile, cooperativele fiind simpli figuranți.

Majoritatea cooperativelor a luat ființă numai atunci când un oarecare X căutând să profite din o pădure a Statului s'a folosit de cooperativa ca figurant legal, cu scopul de a obține prin ea pădurea cu un preț derizoriu pentru a o trece a doua zi cu un câștig cât mai mare.

Cu acest chip de procedare țărănimea nu și-a putut câștiga încrederea în cooperativă și s'a ferit de a-și plasa în ele micile economii.

În urmă economiile țărânești nu au profitat nimica de pe urma cooperativelor. Dar nu au profitat nici gospodăriile țărânești deoarece aceste pretinse cooperative își vindeau produsele pentru export, iar în cazurile când se desfăceau pentru consumul intern s'a căutat a se realiza maximul de câștig în raport cu prețurile pieței și ca atare țărănul nostru nu a putut beneficia nici cel puțin prin posibilitatea ce i s'ar fi putut da de a se aproviziona cu materialele lemnoase cu prețuri inferioare pieței.

De asemenea nu au putut fi constatate nici avantajele de ordin fiscal ce ar fi rezultat pentru Stat, contrariul însă da.

Astfel fiind nimic din bunele intențiuni ale legiuitorului cooperăției nu a putut fi realizat prin cooperative, iar lipsa de vitalitate la noi a sistemului cooperăției mai bine ca orice o dovedește centrala cooperativelor în lichidare.

Dacă față cu această situație ce ne prezintă activitatea Cooperativelor forestiere, vom cerceta micile începuturi de regie de Stat, făcute până azi în condițiunile cele mai grele din cauza unui plan de ansamblu și a fondurilor de rulment necesare, ele vor putea face dovada oricând că ajutorarea efectivă a țărănilor este o realitate prin întrebuițarea lui la toate lucrările, cu excluderea specialiștilor străini, prin posibilitatea ce i s'a dat de a-și crea gospodăriile fru-

moase de pe urma prețurilor mult inferioare pieții, cu cari li se vând materialele și în fine posibilitatea ce li s'a dat de a deveni ei însuși comercianți de lemne.

Este o plăcere să privești depozitul Statului din Someșeni, de unde țărani și pot procura materiale lemnoase cu circa 1000 lei la m³ mai puțin ca depe piață și e și mai mare plăcere văzând locuitorii munților cumpărând materialele pe care ei le transportă cu căruțele lor în satele dela câmpie, vânzându-le fie pe bani, fie pe cereale, găsimdu-și astfel un mijloc bun și sigur de existență, atât de lipsit în regiunile de munte.

Bilanțurile încheiate pentru exploatarea din raza direcțiunii XI Regiunea silvică din Cluj pot face dovada oricând că, cu toată ajutorarea dată țăranilor prin materialele date puțin, s'a respectat și principiul rentabilității dând venituri frumoase, mărin valoarea pădurei cu 40—50%.

Pentru a lucra cu ajutorul împrumuturilor nu este nevoie de cooperative. Dacă motivul principal care a dat naștere cooperativelor forestiere a fost rigiditatea legii contabilității publice, acest motiv nu mai există astăzi când avem o lege a comercializării bunurilor Statului de un înalt nivel, căci în baza acestei legi va putea face și Statul împrumuturi pentru finanțarea întreprinderilor sale. În plus Statul are avantajul că în fruntea întreprinderilor sale va putea plasa pe înșirul cel mai muncitor și capabil, cu aplicarea celor mai sănătoase principii de selecționare din corp cu disciplina tradițională, condus unitar și conștient, pe când cooperativele nu au această posibilitate. Dar chiar elementele cele mai bune la cooperative sunt puse în imposibilitate de a lucra conform intențiilor lor superioare naționale și idealiste din cauza consiliilor de administrație și a conducătorilor cooperativelor, stăpâniți în majoritatea cazurilor de gânduri de îmbogățire rapidă, adică de intențiuni imorale din punct de vedere al țărânilor și al intereselor superioare de Stat, ceea ce nu este și nu poate fi cazul în o organizație sănătoasă de Stat.

Și afirm cu hotărâre că epoca cooperativelor forestiere pentru țara noastră este încă a viitorului îndepărtat, dacă în general existența lor va putea fi justificată vreodată.

Până atunci se cere a se face timp îndelungat, educația cooperatistă elementară prin cooperative de consum, etc. și numai când viața cooperatistă a intrat în conștiința maselor largi ale poporului va fi justificată a se trece la formele ei mai grele și care reclamă și capitaluri mai mari și mai mare simț de cinste, caracter și corectitudine.

VII. *Comparația rezultatelor sistemului propriu cu cele ale cooperatistă*

O comparație va ilustra mai bine ca orice afirmațiunile noastre din cele precedente: Fabrica Statului dela Jerbuș a fost închiriată pe 3 ani cooperativei Gurghiu, condusă de un inginer silvic al Statului, deci simpatizată și susținută de Stat și organele sale.

În toată durata contractului această cooperativă, care era avizată la materialul exploatat anual din pădurile Statului, n'a făcut altceva decât să speculeze prețurile cele mai reduse posibile prin fel de fel de intervenții reușind în parte în această acțiune.

Din această cauză cooperativa n'a exploatat în 3 ani decât 35.000 mc iar Statul neputându-și valoriza materialele lemnoase exploatate, s'a aglomerat în depozitul Jerbuș 52.000 mc lemne de lucru și 22.000 m steri de lemne de foc, aproape putrede din cauza nevândării la timp, cauzându-se pagube de milioane.

În chipul acesta fabrica Statului arendată, stătea în inactivitate, iar materialele exploatate se depreciau. Exploatarea neputându-se face în măsura reclamată de calea ferată existentă cu un personal mare indispensabil, singură calea ferată dădea un deficit anual de 4—5.000.000 lei.

Din cauza nerespectării contractului de către cooperativa s'au incendiat atelierele Statului producându-se o pagubă de 500.000 lei.

În plus pentru a evita pierderea totală a materialului depreciat Statul e nevoit a construi o nouă fabrică cu 3 gateri în valoare de lei 2.000.000.

Cu ocaziunea expirării contractului se constată o pagubă de 1—5 milioane din reaua întreținere a instalațiilor și a mașinilor.

În concluziuni din arendarea fabricii către cooperativa Gurghiu cu un preț derizoriu de lei 74.000 și după ce i s'a vândut materialele cu prețuri infim de mici de lei 37.240.342 exploatat și adus la depozitul Jerbuș (revenind loco pădure lei 60—162), Statul n'a avut nimic de înregistrat decât pierderi în valoare de 18 milioane în curs de 3 ani.

Față de această situație dezastruoasă, regia proprie a Statului, urmată după expirarea contractului de arendarea fabricii către cooperativă, a dat următoarele rezultate:

În anul 1925. S'au manipulat 69.700 mc de reșinoase și 74.500 m steri de foc foloase rezultând o valoare netă loco pădure în picior de lei 280 la mc lemn de lucru și lei 90 mc de lemn de foc după scăderea și amortizarea tuturor cheltuielilor de exploatare și administrație.

În anul 1926. S'au manipulat 42.500 m steri lemne de foc foloase, 400 mc foloase lemne de lucru și 36.600 mc reșinoase lemne de lucru, rezultând după scăderea și amortizarea tuturor cheltuielilor o valoare netă loco pădure în picior de lei 300 la mc brut de lemne de lucru și lei 100 la mc lemn de foc.

În anul 1927. S'au manipulat 35.000 m steri lemne de foc, 234 mc lemne de lucru, foloase și 56.700 mc lemne de lucru rășinoase, obținându-se lei 214 la mc lemn de lucru rășinoase și 100 la mc lemn de foc foloase.

În mediu dar în acești 3 ani, când Casa Pădurilor a făcut o regie de Stat completă, a obținut ca valoare netă pe picior loco pădure lei 265 la mc de lucru și lei 100 la mc lemn de foc deci cu lei 185—195 mai mult la mc lemn de lucru și lei 70 mc lemn de foc față de prețurile tarifare și acelea obținute în timpul când fabrica era arendată cooperativei Gurghiu.

Dar câștigul rezultat pentru Stat în acești 3 ani este și mai mare dacă considerăm completările și renovările ce s'au executat în acest timp la instalațiile Statului din Jerbuș și anume:

- a) Construirea unei fabrici de cherestea,
- b) Renovarea și modificarea atelierelor mecanice și de tâmplărie,
- c) O instalațiune pentru fabricarea parchetelor,
- d) O nouă instalație pentru fabricarea de obiecte casnice (perii, site).
- e) Complectarea instalației de industrializarea fagulului,

f) Punerea în stare de funcțiune a fabricii preluată de la Cooperativa Gurghiu.

g) Construirea unui pod nou peste râul Gurghiu și a unui pod peste canalul Gurghiu.

h) Renovarea prin reparații radicale a parcului de mașini și vagoane ale C. F. S. G.

i) Complectarea rețelei de cale ferată cu încă 10 km.

k) Amenajarea râului Gurghiu contra torenților.

l) Construirea celei mai frumoase păstrării la Lapușna.

În plus de toate acestea în acest timp s'au regenerat suprafețele exploatare în anii 1918—1928, fapt care nu s'a putut petrece nici când pe vremea realizării posibilităților prin antreprenori.

În fine s'au realizat prin această regie o parte din avantajele de ordin național și fiscal amintite în cele precedente.

Din toate aceste rezultă că balanța înclină în mod hotărât și absolut către regia publică de Stat.

În anul 1929 s'a realizat, până în prezent lei 485 de m³ brut, loco pădure în picioare, preț pe care Statul nu s'a putut realiza nici când pe altă cale și care se speră să atingă și să treacă în acest an suma de lei 500.

VIII. Propuneri concrete

Motivul de la cap. III—V și în deosebi tabloul oferit prin comparația de la cap. VII pledează atât de plauzibil, convingător, și frapant pentru exploatarea comercializată a pădurilor Statului, încât putem trece deodată la acele propuneri care credem că sunt indispensabile pentru complectarea acestui studiu.

În vederea realizării exploatare în regia publică comercială cu cooperarea muncitorească:

1. Casa Pădurilor va trebui să fie organizată, scinzându-se din ea actuala Direcțiune a regiilor și transformându-se în o Direcțiune Generală autonomă cu un administrator sau director general în frunte.

În felul acesta Casa Pădurilor va fi compusă în viitor din două mari secțiuni coordonate una alteia, cea de azi, fără Direcțiunea regiilor și Direcțiunea generală a exploatarelor comercializate, condusă fiecare de un administrator.

Direcțiunea generală a exploatarelor în regie comercializată v'a cumpăna de la secțiunea cealaltă a Casei Pădurilor posibilitățile anuale spre exploatare.

În interesul coordonării intereselor acestor două mari secțiuni Casa Pădurilor să fie condusă în viitor de un administrator general specialist.

2. Prin nucleul existent azi la Direcțiunea XI a. Regională silvică Cluj se va forma în scurt timp personalul necesar exploatare în regie comercializată, admitându-se aci numai elementele cele mai selecționate ale Corpului silvic.

Direcțiunea generală a exploatarelor comercializate va avea grija a-și desavârși personalul prin studii speciale de exploatare și comerciale în țară și străinătate.

3. Pentru o cât mai sigură comercializare a produselor sale Direcțiunea.

generală a exploatărilor comercializate își va forma o secție comercială cu agenți în țară și pe măsura necesității în străinătate.

4. De asemenea această Direcțiune va trebui să-și formeze o gardă de estimatori experimentați ai posibilităților anuale ale pădurilor Statului.

5. În ce privește organizația, conducerea și controlul intern al acestei secții, apoi organizarea cooperativelor muncitorești și controlul populației ele se vor face în conformitate cu regulamentul de funcționare întocmit conform legilor în vigoare.

6. În vederea reformării în timpul cel mai scurt posibil și pe măsură formării personalului conștient și priceput a exploatărilor statului în sensul propunerilor de față, va fi nevoie de un împrumut însemnat.

7. Realizarea bună și până în cele mai mici detalii a acestei propuneri pretinde necondiționat ca în fruntea Direcțiunii Generale a exploatărilor comercializate și în postul de administrator general să fie puși în totdeauna colegii specialiști cel mai capabili, cel mai devotați și buni patrioți.

Atunci reușita cea mai frumoasă va fi complet asigurată și soarta pădurilor țării va intra în o epocă de progres nebanuită până azi.

Propuneri pentru o mai bună utilizare a pășunelor din păduri

de N. MATEESCU
Inginer Inspector silvic

Ca urmare a alarmantei comunicări, ce am făcut la 30 August 1928, în ședința plenară a Camerei Agelcole-Arges, cu subiectul: «Cele mai urgente măsuri de luat în interesul unei mai bune aplicări a legii pășunelor în regiunea muntoasă și deluroasă a Județului Argeș», — comunicare prin care am criticat aspru activitatea acelei Camere pe terenul silvic în special și economic în general, — sunt recunoscător Consiliului de administrație al «Progresului Silvic», că și în acest an a repus discuțiunii marea problemă a pășunatului în păduri.

Este o sfântă datorie a celor cari, mai ales la localitate, am constatat fapte de importanță deosebită, să le aducem la cunoștința autorității superioare, Corpul silvic și opiniei publice pentru a se lua măsurile cuvenite și tocmai acum când se așteaptă instrucțiunile relative la întocmirea amenajamentelor silvico-pastorale ale izlazurilor cu păduri expropriate definitiv, ca și a nouilor porțiuni de păduri în curs de expropriere.

Mai ales, după salutara măsură luată de d-l Ministru Mihalache prin oprirea la 8 Decembrie 1928, a exploatării și defrișării pădurilor din izlazuri, ca și avizul Consiliului tehnic al pădurilor Nr. 24/929, — aprobat prin decizia d-lui ministru din 30 Ianuarie 1929, — prin care se prevede: «Să se lase în întregime netăiată pădurea unde panta este mai mare de 25%», măsura care de s'ar fi luat dela începutul aplicării legii de exproprierea izlazurilor, întinse

suprafețe de păduri costoase expropriate pentru islazuri, de mult sătcnii le-ar fi refuzat și restituit Casei Pădurilor. Da, așa de multe exproprieri au fost făcute, nu atât pentru că s'ar satisface nevoia de pășune, ci prin stăruința celor interesați la exploatarea pădurei din islaz, zic, cred necesar din nou să semnalăm și alte fapte în cestilunea relei aplicări a legii de exproprierea islazurilor și a legii administrării pășunelor și anume:

1. Asupra întrebuirării sumelor de bani rezultate din venitul islazurilor din păduri, s'a constatat prin procesul verbal din 4 Februarie 1929, dresat nu de organele Casei Pădurilor, ci chiar de dl Inspector general C. Filipescu al Ministerului Domeniilor cu membrii Camerei Agricole de Argeș, între alte fapte rele și următoarele:

«Dar conducerea Camerei s'a făcut vinovată și de rea voință în îndeplinirea obligațiilor legale, după cum se constată că atât bugetul anului 1928, cât și al celui în curs 1929, este întocmit pe baze birocratice, având afectate sume colosale la cheltuieli improductive, în comparație cu cele folositoare. Așa pentru 1928, aceste cifre însumează la salarii, diurne, jetoane și cheltuieli generale suma de lei 704.072, pe când la secția agricolă nu este afectată decât suma de lei 458.180 și la cea silvică și mai puțin, 50.000 lei».

«Acelaș lucru pe 1929, la primul capitol 870.696 lei, iar la secția agricolă 359.000 lei și la cea silvică care ar fi trebuit să se bucure de o dezvoltare atât de amplă într'un județ cu torenți atât de puternici, cu eroziuni și cursuri de apă atât de repezi și periculoase, din potrivă a stagnat aproape complet din lipsă de inițiativă și mai ales de fonduri care mergeau să alimenteze atâtea cheltuieli neproductive».

Dealțul și eu menționam prin referatul înregistrat la Casa Pădurilor la Nr. 477 din 1 Februarie 1928, stăba activitate a acelei Camere Agricole, aczentuând reaua faptă a repartizării numai de 50.000 lei secției silvice pe 1928.

2. Că din imensa suprafață a terenurilor improductive din întreaga țară și în anul 1928, nu s'a plantat decât 1450 ha din care nu se știe ce suprafață poate fi considerată ca salvată, judecând și după cazul dela Richișelele de Sus-Argeș, unde pentru plantația executată de șeful ocolului Coțmeana, cu bani dați de Camera Agricolă, pădurarul la 3 Mai a. e., raporta ocolului cele ce urmează: «La punctul Ghîbirdei unde s'au plantat pueți de salcâm, o parte din locuitori pe a căror terene se plantase, fac o sumă de neajunsuri, introduc vitele cu dinadinsul, au tras pueții din pământ și prinși, parte l-a frânt cu mâna, este o jale!!!».

3. Cu ocazia inspecțiilor la ocoale, am constatat mari suprafețe de terenuri improductive încă neplantate, chiar în pădurile Statului și tocmai în regiune ca cea a ocoalelor silvice Stolceri, Coțmeana și Jiblea, ba încă că s'au învîlt vite la pășune în pădurile Statului din acele ocoale și după ce s'au constituit islazurile. Nu era de ajuns că au fost sacrificate mari suprafețe de păduri situate pe teren surpător și încă exploatate ras, că dar acolo unde arboretul fiind tânăr de s'a produs lăstar, acesta să fie imediat ros de vitele învoite și deci noul islaz trebuind să treacă în categoria terenurilor improductive, deodată cu lunca din josul islazului, luncă peste care să depun prundișurile ce pornesc din noul islaz costea defrișat, mărindu-se deci așa de repede suprafața terenurilor improductive.

7. Prin legea pentru administrarea pășunelor, prevăzându-se întocmirea de amenajamente silvico-pastorale și pentru pășunile din pădurile Obștei moșnenilor devălmași, mă așteptam că ceea ce prin aplicarea codului silvic nu s'a putut împledi, — adică continua defrișare a mare parte din asemenea păduri, prin practicarea unui pășunat abuziv, să se înceapă repararea răului prin imediată aplicare a legii pășunelor. Dar cum până în prezent nu cunosc vre-o măsură luată relativ la întocmirea acelor regulamente prevăzute de legea pășunelor din 12 Aprilie 1928, deși prin acte oficiale am constatat că la păduri ale obștei devălmașe din județele Valcea, Argeș și chiar Muscel, domnește dezordinea și asemenea mari păduri sunt în curs de a fi trecute în categoria terenurilor improductive, reviu și asupra celor propuse la Nr. 2, 3 și 4 din referatul înregistrat la Nr. 1229 din 3 Martie 1928, și anume:

5. «Pentru îngrijirea pădurilor costoase ale moșnenilor devălmași, unde din cauza pășunatului abuziv, s'au produs râpi și torenți ca cele de care tratează anexata copie a procesului verbal de inspecție dela 15—17 Noembrie 1927, a pădurei Obștei moșnenilor Slanic-Mușcel, paza să se facă prin pădurarii Statului, continuând a se libera gratuit puștii de plantat pe râpi și se va da grauit și sămânța de lucernă locuitorilor săraci, ce n'au islaz și acceptă a semăna cu lucernă locurile cultivate acum cu porumb.» Unde Statul are în apropiere loc de pășune sau pădure proprie de islaz, să se reglementeze schimbul luarei la Stat a acelor părți din pădurea Obștei, porțiunii cari sunt improprie pentru pășunat, dar situate lângă pădurea Statului, — spre a se reîmpăduri imediat de Stat.

«Art. 3. — Revizuirea exproprierilor islazurilor din pădurile costoase, înlesnindu-se comasarile, așa ca să rămână islaz definitiv, numai ceea ce se poate utiliza cu folos pentru pășunat, soluționându-se și chestiunea acelor din golurile alpine ce au fost definitiv expropriate ca islazuri comunale.»

Art. 4. — Se necesită organizarea controlului islazului din păduri prin inginerii silvici, înființându-se la Casa Pădurilor un serviciu special al islazurilor din păduri pentru administrarea pășunelor alpine și al controlului islazurilor comunale din regiunea muntoasă și deluroasă a țării». Propunerile dela art. 3 și 4 de mai sus le făcusem spre a se avea în vedere la modificările de adus unor articole ale proiectului legii pășunelor.

De altfel, mai târziu și anume în Martie 1929, prin moștunea congresului, conductorilor silvici, s'a cerut:

«Reglementarea exploatarei tehnice și administrarea islazurilor și pășunelor de deal și munte să se facă de conductorii silvici».

Ei bine, prin îndeplinirea acestui deziderat, Statul are avantajul că utilizează specialist, deși plătit cu 3896 lei, în timp ce agronomului regional, tot absolvent al unei școli medii de agricultură i se plătește 7000 lei salariul și 2500 diurnă pe lună, în plus conductorul silvic fără altă diurnă execută în același timp și alte lucrări tehnice sau controlul pazei pădurilor Statului și a celor sub regimul silvic, fiind îndrumat și controlat imediat de inginerul silvic titular al ocolului silvic respectiv.

5. Prin regulamentul publicat în «Monitorul Oficial» din 11 Aprilie a. c., relativ la întocmirea amenajamentelor silvico-pastorale, cerute de legea pășunelor din 12 Aprilie 1928, pentru islazurile cu păduri, s'a prevăzut

la art. 3, pentru cele rămase definitive făcute în termen de un an dela promulgarea regulamentului că, «neînlocuirea studiilor de cel anume înscris» cinași cu această operațiune, atrage după sine pedepse disciplinare și răspunderea materială față de comuna și proprietar».

Prin ordinul circular Nr. 16.932.929, se cere ca aceste lucrări să se facă de către șeful ocolului în colaborare cu Inginerul agronom și să se înainteze direct Casei Pădurilor.

Dar prin intervențiile politice din anii trecuți locuitorii au fost puși în posesia islazurilor fără ca șeful de ocol să fie chemat și s'au predat suprafețe mult mai mari decât se prevăd prin hotărârile de expropriere.

În interesul luării măsurilor urgente de soluționarea litigiilor dintre șefii de ocoale și agronomii regionali, cred necesar a semnala ca exemple de acte arbitrare ale organelor agricole, faptele raportate și încă nesoluționate despre cari tratează adresele repetitoare ale Casei Pădurilor Nr. 23.312 din 25 Mai și Nr. 23.881—23.883 din 29 Mai 1928, către Direcția islazurilor. Anchetele s'au ordonat de către d-lu Ministru Argetoianu. Iar referințele a doi Inspectori generali ai Direcției islazurilor, au confirmat prin actele dela jurnal Nr. 8.080 din 24 Iulie 1928, că ceea ce raportasem era întemeiat,—cu prejudicii enorme pentru Stat în general și cauza pădurilor în special,—totuși după rezoluția d-lui Director al islazurilor dela menționatul jurnal în cuprindere: «Din ordinul d-lui Subsecretar de Stat se va aștepta până la noi dispozițiuni», nu s'a mai luat nici o măsură. Am continuat a mă interesa din inițiativă proprie provocând rap. Direcției repetitor Nr. 9.832 din 13 Maiu 1929, înaintat de Casa Pădurilor cu adresa repetitoare Nr. 24.038 din 14 Maiu 1929, și înregistrat la jurnal 6.417 din 15 Maiu 1929, al Direcției islazurilor.

La 14 August 1928, când s'a predat ocolul Vâlman actualului titular, i s'a atras atenția ca să se opună la orice alte noi exproprieri și că în Comisia consultativă, spre a-și da avizul pentru asemenea noi exproprieri este numit, prin osebită decizie Ministerială, un ing. inspector silvic. Totuși noul șef de ocol numai în a 14 zi dela instalarea în serviciu,—adică la 29 August 1928,—semnează cu fostul Prefect și Consilier Agricol acceptarea altor sute de hectare pădure a se expropria ca islaz, chiar fără a raporta nimic Direcției.

A trebuit ca iarăși din inițiativă proprie să refer Direcției și s'au făcut apeluri, etc., delegându-mă a le susține, deși n'aveam ocolul în control, alegându-mă iarăși cu prejudicii morale și materiale.

Pentru 3 exproprieri acceptate de noul șef de ocol la 17 Noembrie 1927, în Comisia locală de expropriere, am cerut Direcției care a intervenit cu Nr. 3437 din 18 Februarie 1929, la Direcția islazurilor, care a dat Consilieratului Agricol Arges ordinul Nr. 6880 din 20 Februarie 1929 «ca de către Comisiunea județeană de expropriere să nu se pronunțe hotărâri în procesele de expropriere de păduri pentru islazurile comunale Bradet, Brătieni și Zărnești, decât după ce se vor face de Comisie cercetări locale».

El bine acea Comisie județeană prin jurnalul Nr. 1533 și 1534 din 21 Februarie 1929, pentru noile exproprieri dela Bradet și Brătieni n'a menționat de cererea persistentă ce în numele Statului făcusem în instanță, că potrivit ordinului sus menționat să se admită acele cercetări locale.—cu declarând solemn

ca membrii Comisiei consultative n'au mers în pădure în ziua de 28 August 1928, ci numai la Primărie, totuși s'a hotărât exproprierea, cu avizul consiliului tehnic, admitând cercetarea locală numai pentru comuna Zărnești.

Iată de ce și la art. V al concluziilor comunicării făcute în Congresul din Mai 1927, repetam dezideratul :

«Pentru exproprierea ce s'ar mai face din păduri pentru islazuri, delegatul Ministerului Domeniilor în comisiunea centrală județeană de expropriere prevăzută de art. 31 din legea pășunilor comunale să fie un inginer silvic» (pag. 335. «Revista Pădurilor» din 1927).

A trebuit chiar sătenii să facă reclamațiuni ca, în schimbul pădurei rău expropriate, să li se dea terenurile proprii rămase disponibile. Menționez între alte exemple caracteristice că, în timp ce la Direcția VII silvică Pitești se primește ordinul de aprobarea de către Comitetul Agrar, a schimbului unul asemenea islaz pentru comuna Capul Piscului județul Muscel, consiliul comunal al altei comuni, Lelecești, același județ, precizează prin procesul verbal din 14 Aprilie 1929, asupra propunerii și nevoile schimbului, următoarei :

«... pentru islazul expropriat din pădurea Statului Cosești, pentru satul Păciolu pendinte de comuna Lelecești, locuitorii au plătit arenda, fără ca să introducă viecele islaz, din cauză că islazul ce s'a destinat în Dealul Turcului în suprafață de 21 ha era prea depărtat, fără iarba necesară și vârat în interiorul pădurei, s'a expropriat numai pentru exploatarea stejarilor de doage din acel deal, iar nu pentru alegerea unui bun islaz, și că în partea de Nord a pădurei Statului Cosești se află poenile exterioare Goloceasca cu zăvoarele dintre ele până în Valea Păcurarului, care separă pădurea Statului Cosești de proprietatea locuitorilor din satul Păciolu.....»

Decidem .

«Aprobăm în totul schimbul de islaz din Dealul Turcului de 21 ha cu același suprafață din poenile de pe valea Păcurarului cu zăvoarele dintre ele. Prin aceasta și Statul poate îngriji de pădurea înconjurătoare, iar locuitorii scapă de a fi puși pe drumul judecății pentru delictul silvic cu ocazia introducerii vitei în islaz».

Din asemenea exemple rezultă în mod evident necesitatea unei revizuii, atât cât este posibil, însă numai prin specialiști. De altfel atâtea exproprieri s'au făcut nu numai prin nesocotirea interesului general, dar chiar s'au nedreptățit și comunele între ele. În trecut menționez cum s'a rezolvat litigiul între comuna Mușetești și comuna Galeș.

În urma ordinului ce am primit ca să retrag apelul Statului pentru că se aprobase comunei Mușetești 300 ha, care nu ceruse și comisia locală nu expropriase decât 250 ha, comuna Galeș vecină, cărora i se expropriase din același pădure Mușetești 60 ha — din care 15 ha poeni, restul pădure imposibil de exploatat, — cere comisiei județene ca poiana Dealul Galeș dela 12 ha situată imediat lângă comuna Galeș și la 5 ha depărtare din comuna Mușetești, să se atribue comunei Galeș. Întrebat în instanța de Președintele comisiei și eu dând explicații că dreptatea este de partea comunei Galeș, apărătorul comunei Mușetești, recunoaște că susținerea reprezentantului Statului este

intemeiată, dar că polana în litigiu trebuie să se atribuie tot comunei Mușetești, întrucât această comună a stăruit la minister pentru expropriere. Și comisia județeană de expropriere a hotărât ca polana externă, dealul Galeș să fie atribuită comunei Mușetești.

Am fost alarmat de primejdia ce amenință țara numai judecând din cele ce am constatat personal în jud. Argeș, Muscel și Valcea, desigur că m'ași îngrozi dacă a-și vizita și celelalte localități similare, despre cari și ceilalți colegi din restul țării au dat la timp și continu alarma.

Ei bine, în ziua de 16 Mai 1929, ascultând cuvântarea d-lui Ministru Mihalache, am fost profund impresionat că în fine, se recunoaște și silvicultorului rolul ce trebuie să aibă și în soluționarea problemei pășunilor din păduri.

Dacă și la elaborarea legii exproprierii pășunelor ar fi fost consultat și Corpul silvic, acesta, în fața problemei sociale, ar fi găsit mijloacele cele mai potrivite de urmat, fără a se fi făcut extraordinarele sacrificii prin exproprierea și defrișarea pădurilor de pe coaste surpătoare și nici cu enormele cheltuieli, diurne, etc., delegaților de săteni, și proprietarii din comisiile de exproprieri și desfășurările procese provocate mai ales din cauza politicianismului.

Da, Corpul silvic ar fi îmbrățișat întreaga problemă a pășunatului vitelor ecuatorilor, — îndreptățiti, — din regiunea deluroasă și muntoasă prin exproprierea a tot ce face este propriu de pășunat, car ar fi lucrat intensiv la îmbunătățirea pășunelor existente, în special încurajându-se cât mai mult cultura lucernei, prin liberarea de sămânță gratuit locuitorilor din comunele ce n'au islaz și impunerea la mare impozit a terenurilor cultivate cu porumb sau pruni pentru fabricarea țuicei în regiunea de munte și colinele înalte.

În plus se vor recepca lăstarurile roase de vite din islazurile costoașe și din pădurile Obștilor devălmașe, lăstaruri cari împreună cu cele ce vor rezulta în urma exploatarei de arborețe tinere conform studiilor speciale, se vor feri de pășunat până la vârsta de 15 ani, iar în terenurile răpoase din islazurile vechi și noi și din pădurile Obștilor devălmașe, să se reimpădurească cât mai urgent.

În concluzie găsim necesar ca măsuri urgente următoarele:

1. În regiunea deluroasă și muntoasă unde se afla întinse păduri seculare, se vor afecta noi terenuri pentru pășunat, atât cât sunt proprii în acest scop, dar luându-se în schimb la Stat pentru reimpăduriri, porțiunile rău expropriate.

2. Pentru noile exproprieri în curs în păduri, delegatul Ministerului Domeniilor în Comisia centrală județeană de expropriere, — prevăzut de art. 31 din legea exproprierii pășunilor, — să fie inginer silvic.

3. Să se stabilească normele cu privire la noile exproprieri, spre a se evita, — cel puțin de acum înainte, — diferende ori nemulțumirea organelor administrative, când delegatul Casei Pădurilor nu admite exproprierea contrariu legii. Asemenea se va decide asupra avantajelor ce s'ar da comunelor rămase fără islaz, ca sămânță de lucernă gratuit, fâneață din proprietățile disponibile, dar mai depărtate, etc.

4. Înainte de întocmirea amenajamentelor silvico-pastorale ale islazurilor cu păduri, se vor studia, — de șeful ocolului cu agronomul regional, președintele de inginerul silvic de control respectiv și în asistența primarului comunei de care aparține islazul — actele de predarea islazului, dacă sunt în conformitate cu ho-

tăierea de expropriere, făcând propuneri de revizuire posibile asupra schimbărilor necesare comasării, sau unei mai bune folosiri a izlazurilor, cu prejudiciu cât mai mic pentru pădurea înconjurătoare.

5. Controlul administrării izlazurilor comunale din regiunea muntoasă și deluroasă să se facă de Inginerii silvici, secundarii de conducătorii silvici, brigadierii și pădurarii ai Statului.

6. De asemenea ocoalele silvice vor administra gurile de munți, după cum s'a urmat cu asemenea pășuni în județul Muscel. Se vor aplica instrucțiunile referitoare la administrarea pășunilor de munte de pe proprietatea Statului, traduse și adnotate de către d-l profesor Petre Antonescu.

7. În județele în care majoritatea izlazurilor sunt expropriate din păduri, delegatul Ministerului Domeniilor în comisia specială a pășunelor să fie inginer silvic.

8. În vederea urgentei lucrării de a stăvilii defrișările nu numai în izlazuri, dar și în pădurile obștilor devălmașe sau celelalte particulare supuse regimului silvic și chiar cele ale Statului — apoi, controlul aplicării legii pășunelor și punerea în valoare a terenurilor neproductive, — se necesită deosebit acordarea fondurilor la timp, dar și reorganizarea serviciului de pază, execuție și control, cu o mai omenească salarizare a personalului și în special să plătască cheltuielile de transport ocazionate cu executarea și controlul lucrărilor pe teren.

L'assemblée générale de la Société des forestiers roumains „Progresul Silvic“

La 43ème assemblée générale annuelle de la Société «Progresul Silvic» a eu lieu cette année le 16, 17 et 18 Mai à Bucarest.

La séance est ouverte sous la présidence de Mr. M. Tănăsescu, ingénieur forestier conseiller, en présence de Mr. le Ministre de l'Agriculture et des Domaines, I. Mihalache.

Dans son discours d'ouverture, Mr. M. Tănăsescu, remerciant au Ministre pour l'attention accordée a notre Société, et souhaitant bonne arrivée aux membres présents, relève en quelques mots, la contribution de la Société «Progresul Silvic» dans ses 43 années, d'existence, à la protection et au développement du fond forestier du pays, par la participation active à l'élaboration des lois forestières et à leur application.

Ensuite parle Mr. I. Mihalache, le Ministre de l'Agriculture et des Domaines, qui a prouvé qu'il connaît les problèmes forestiers et qu'il s'y intéresse beaucoup.

Il a énoncé un program de réorganisation de l'administration forestière roumaine, en assurant l'assistance qu'à l'élaboration des nouvelles lois, les spécialistes forestiers membres de la Société «Progresul Silvic» seront consultés et qu'on tiendra compte de leurs avis.

Dans la séance de l'après midi, consacrée aux questions administratives intéressant seulement la Société, Mr. M. Tănăsescu, le président annonce sa

démission, pour cause de maladie, et, à cette occasion, il donne à la Société la somme d'un million lei, le revenu du quel, servira à subventionner des jeunes forestiers roumains pour compléter leur culture professionnelle à l'École des Eaux et Forêts de Nancy. L'assemblée à l'unanimité et par acclamations, a refusé la démission.

Parmi les questions administratives, figurait à l'ordre du jour, la création d'une Caisse de Crédit et d'Épargne du Corps forestier.

L'assemblée admet, et donne mandat au Conseil d'Administration de prendre les mesures nécessaires afin que la nouvelle institution puisse être mise en fonction le plutôt possible.

Le deuxième jour on discute: *Le problème de la «commercialisation» des forêts.*

Après d'amples débats et des explications documentées, l'assemblée émet la suivante:

M a t t o n

L'assemblée générale de la Société «Progresul Silvic», réunie dans sa 43ème session, en délibérant sur la question d'exploitation et de mise en valeur des forêts, d'après la nouvelle loi pour l'organisation et l'administration commerciale des entreprises et biens publics, exprime les opinions et desiderata suivants:

1. Le meilleur système pour l'exploitation et la «commercialisation» des forêts des collectivités publiques, est, *la régie commerciale publique* telle que la loi l'a conçue et qui doit se généraliser au fur et à mesure que permettra le perfectionnement des moyens d'exploitation de l'administration des forêts.

2. Pour les forêts dont l'exploitation nécessite d'investitions importantes et engagements de longues périodes, l'assemblée est d'opinion de s'adopter un système combiné entre *la concession et la régie coopérative*, là où il existe des coopératives, ou *la régie mixte* si celles-ci n'y existe pas, en établissant un prix ferme de l'apport des collectivités publiques, avec leur participation en même temps aux bénéfices de l'entreprise; dans l'apport de la collectivité publique doivent être comprises non seulement les forêts, mais aussi les installations éventuelles et la «plus-value» du bois, gagnée dans le cours de la période d'exploitation.

3. En général l'assemblée exprime le désir d'une collaboration plus resserrée entre les collectivités publiques, propriétaires des forêts et l'organisation coopérative.

4. En cas de syndicalisation des propriétaires d'un bassin clos où se trouvent aussi des forêts de l'État, on doit chercher un système combiné, dans le cadre de la loi, qui assurera mieux que la régie mixte, le revenu de l'État.

5. Pour la restauration des forêts, pour les investitions et en général pour augmenter la valeur du fonds forestier, on doit prévaloir du revenu annuel un taux important (aprox. 50%) qui formera un fonds spécial.

6. Dans l'exploitation des forêts il faut tenir compte strictement de leurs possibilités annuelles.

Le troisième jour on a discuté le problème du pâturage dans les forêts. Après des discussions animées et documentées, l'assemblée émet la suivante :

Motion

L'assemblée générale de la Société «Progressus Silvici» réunie en sa 43-ème session d'après les débats qui ont eu lieu concernant le problème du pâturage dans les forêts, émet l'opinion que :

1. Les surfaces destinées par l'application de la réforme agraire comme prairies communales sont suffisantes.

2. Pour assurer le fourrage du bétail, on doit aménager les prairies conformément aux lois existantes.

3. Pour assurer l'aménagement dans les régions des collines et des montagnes, l'application de la loi doit être confiée au corps des forestiers, de même que l'aménagement des prairies de réserve.

Les deux motions ont été remises au Ministre de l'Agriculture et des Domaines.

L'assemblée générale a prit fin dans une chaude ambiance de collegialité et solidarité professionnelle.

Le texte roumain contient les débats d'après les notes sténographiques aussi que les rapports présentés à cette occasion.

**„PROGRESUL SILVIC”
și
CASA DE CREDIT, ECONOMIE
ȘI AJUTOR**

Pe această cale, indicată de Adunarea generală, se aduce la cunoștința tuturor membrilor societății, modificarea art. 9 din statutele societății «Progresul Silvic».

Redactarea nouă este următoarea :

Membrii excluși sau retrași precum și văduvele, orfanii sau moștenitorii membrilor decedați, nu pot avea nici un drept asupra cotizațiilor sau asupra fondului social, ci numai la rambursarea valorii obligațiunilor subscrise pentru clădirea casei Societății și la dividende până la amortizarea lor care se va face cu precădere din primele fonduri alocate ale anului ce urmează.

Au deasemenea dreptul la rambursarea sumelor vărsate la casa „Progresului Silvic” și toți acei membri, cari nu vor să participe la constituirea Casei de Credit și Ajutor.

Restituirea se va face, prin derogare dela art. 14, în timp de 6 luni, pe baza unor cereri formulate în cel mult o lună.

Pentru membrii, cari potrivit aliniatului ultim al textului modificat, ar voi să ceară restituirea sumelor pe care le au vărsate la Societatea «Progresul Silvic», termenul de o lună curge dela data primirei acestei reviste, care dată, spre a evita eventuale discuțiuni, se fixează a fi 1 August.

A P E L

CATRE CEI MAI TINERI DECÂT MINE

Mă adresez la cei mai tineri decât mine, și cred că mă adresez la imensa majoritate a membrilor «Progresului Silvic», fiindcă după știința mea nu au mai rămas în societate decât șapte care să fie mai bătrâni.

Și mă adresez cu rugăciunea să citească cu multă atențiune acest apel, — și iată de ce.

Ideea care a turburat mai mult «Progresul Silvic», în vremurile din urmă, a fost ideea înființării unei bănci a inginerilor forestieri.

Trecută în statutele modificate la Cluj, și după propunerea mult regretatului președinte, Constantinescu, această bancă trebuia să aibă ca prim fond sumele vărsate pentru construcția palatului societății.

Această dispoziție fusese introdusă în statute, după stăruința fostului președinte și cu știința și aprobarea a câtorva dintre acei cari trăiau în intimitatea fostului președinte.

Majoritatea, ca toată majoritățile din lume, nu numai că nu luase parte la votare, dar nici nu știa despre ea.

Și, la înfăptuire, s'au ivit divergențe de păreri

Unii susțineau să se înființeze banca și nu numai fiindcă este o creațiune folositoare, dar fiindcă este prevăzută în statut și statutul nu se discută, dar se execută.

Alții, și printre aceștia, mărturisesc, eram și eu, susțineau că statutul nu este ceva rigid care nu se poate modifica. Și că banca fiind o creațiune greu de înfăptuit, plină de riscuri, ar fi bine, ca înainte de a se lua o hotărâre definitivă, fiecare membru în parte să aibă puțința de a-și da votul în cunoștință de cauză.

Prin urmare, propuneam eu, ca și părerea unora ca și părerea altora, și cu argumentele cu cari o susțineau, să se trimită membrilor cari, în plină cunoștință de cauză, și absolut liber, să decidă dacă sumele adunate și cari le aparțineau, să li se restituie sau să se verse ca fond pentru înființarea băncii.

Pentru ce acest apel nu a fost făcut, nu importă, fapt este

că am ajuns la adunarea generală cu spiritele foarte agitate din cauza acestei chestiuni.

Înainte de adunarea generală, Milan Tănăsescu, președintele mi spune: dar dacă tinerii vor să creeze și ei ceva, de ce să-i împiedicăm?

Vârsta ne-a făcut, poate, pesimiști, și vedem lucrurile mai în negru de cum sunt, poate au ei dreptate – nu este bine să ne punem în calea lor.

Și când am văzut entuziasmul, unanimitatea, cu care s'a votat crearea băncii, am aderat și eu. A rămas numai singur Boldescu de părere contrarie.

Ceeace a făcut Boldescu până la votul adunării generale, era ceva normal și nimeni nu putea să zică nimic. Era o părere, și discutabilă ca toate părerile.

A creia o bancă, mai ales în vremuri de neagră criză cum este acum, este o foarte grea întreprindere.

Să faci o bancă cu bani dela oameni săraci cari muncesc din greu, să ai cheltueli mari, prin urmare să ai nevoie de un capital foarte mare, și apoi banul e ochiul dracului, poate distrage atenția societății dela scopurile sale culturale, și câte, și câte se mai pot spune în contra înființării băncii, dar toate astea până în momentul votului adunării generale. S'a votat, toți suntem datori să plecăm capul, altfel suntem trădători față de societate.

Pentru ca toți să mă priceapă, și mai ales bunul și vechiul meu prieten, Boldescu, a cărui operă de sabotare, nu am priceput-o dela un cavaler ca el, un exemplu:

România era la o cotitură însemnată a istoriei sale; războiul mondial se desfășura la granițele sale. Și instinctul național care aștepta de 1000 de ani momentul oportun pentru întregirea neamului, îmboldește pe oamenii geniali ai țării și îi împinge la acțiune.

Să intrăm în război, a sosit ceasul dezrobirii, datoria noastră este să jertfim tot pentru a putea trăi cu toții, uniți laolaltă.

Dar la acest strigăt al celor entuziaști, oameni cari credeau că văd realitățile practice, și cunoșteau vicisitudinile istoriei, spuneau la rândul lor:

«Nu vedeți că Germania este pregătită, că este o putere militară invincibilă? Vă izbiți de o stâncă și veți zdrobi Statul ro-

mân liber — flacăra la care se uită cu nădejde întreg neamul, și prin ea așteaptă realizare Idealului național.

Veți stinge flacăra și cu asta veți face să piară din Istorie neamul românesc».

Și erau oameni de bună credință cari judecau așa, și acești oameni au făcut tot ce au putut pentru a zădărnici intrarea în acțiune. Dar odată acțiunea hotărîtă, dâșii și-au făcut datoria.

Prototipul unor astfel de oameni a fost Petrache Carp.

La cele două consilii de coroană și prin presă a susținut ideea că și interesul nostru și iscălitura dată ne obliga să mergem împreună cu Germania și Austria.

Dar din moment ce s'a proclamat intrarea în acțiune, Carp a spus: «Am o gazetă și doi copii; gazeta o închid și pe copii vi-i dau să meargă la război».

Așa fac oamenii cari au nu numai conștiință, dar și sentimentul datoriei.

Ceilalți, cari s'au dat cu nemții după intrarea în acțiune, nu se pot numi altfel decât trădători.

«Progresul Silvic», cu unanimitate, a votat înființarea băncii, acei cari lucrează contra, astăzi, sunt trădători.

Și este cu atât mai regretabilă această acțiune de sabotare, cu cât banca înființată și prosperândă, ar fi un ideal.

Este bună cultura și acțiunea științifică, dar ce bine este când te devotezi culturii să știi că atunci când îți faci datoria, loviturile cari ți-ar veni din invidie sau răutate, nu te pot doborâ fiindcă ai un adăpost. Și ce adăpost mai sigur decât o bancă mare.

Este drept că banca pare un ideal foarte îndepărtat și greu de realizat, dar cine se gândea acum patruzeci și trei de ani, când o mână de tineri abia eșiți de pe băncile școlii și cu câțiva profesori, aproape tot așa de tineri ca și noi elevii, cine credea, că vom trăi ceasurile de acum?

«Progresul Silvic» consultat și colaborând la cele mai importante legi referitoare la păduri; «Progresul Silvic» primind în casa sa personalitățile cele mai distinse ale țării și chiar pe Suvverani; «Progresul Silvic» solicitat să-și dea părerea în chestii de Stat; «Progresul Silvic» trăind prin el, ajutând pe cei cari elaborează tratate silvice și pe acei cari se destină carierii silvice, pentru a-și îmbogăți cunoștințele.

N'ar fi crezut nimeni atunci, și totuși le trăim astăzi.

N'a trebuit decât credință, entuziasm, și..... nițel noroc.

Ce zici, frate Boldescule, oare tinerimea de acum n'o fi și ea capabilă de entuziasm și de muncă dezinteresată?

Eu am îmbătrânit, am rămas entuziastul de altădată, de aceea mă adresez celor mai tineri decât mine și le spui: Greutățile sunt mari, dar, înainte!

Cea mai mare fericire este să ai un ideal care să-ți ducă pașii vieții, și să poți trăi acest ideal.

Munciți și fiți fericiți.

Aureliu M. Ellescu

Inginer silvic, fost deputat și senator

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

FONDATA ÎN ANUL 1885

— 101 —

APARE LUNAR

SUMARUL:

- Probleme administrative:** Programul de lucru **P. A. Orance**
- Comerțul lemnului:** Comerțul de lemn rotund în basinalul Tisei din Cehoslovacia **I. Dumitrescu**
- Cronica:** Excursiunea studenților silvici de la Școala politehnică din București în Polonia (urmare) **D-r C. Georgescu**
- Congresul Ligii agrare la Iași. Curiozități silvice **Cezar Gr. Cristea**
- Încemnări:** Din «Carta Histoire de la Moldavie et de la Valachie avec une dissertation sur l'état de ces deux provinces» **Cezar Gr. Cristea**
- Recenzii.**
- Revista revistelor.
- Soc. «Progresul Silvic», Debateri
- Informațiuni.
- Publicații: Decizii ministeriale.

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société
forestière roumaine „Progresul Silvic“

SOMMAIRE :

- Problèmes administratifs :** Le Programme annuel de travail P. A. Grunau
- Le commerce du bois :** Commerce du bois rond dans la bassin de la Tisa L. Dumitrescu
- Chronique :** L'excursion des étudiants forestiers de l'Ecole polytechnique dans la Pologne (suite) Dr G. Georgescu
- Congrès de la «Ligue agraire» à Iassy. Curiosités forestières Cesar Gr. Cristea
- Notes :** Extraits de «Carra. Histoire de la Moldavie et de la Valachie avec une dissertation sur l'état de ces deux provinces». Cesar Gr. Cristea
- Révisions.**
- Revue des revues.**
- Informations.**
- Soc. «Progresul Silvic» :** Débats.
- Publications :** Décisions ministérielles.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC”

PROBLEME ADMINISTRATIVE

PROGRAMUL DE LUCRU

de P. A. GRUNAU

Până în anul 1924, necesitatea unui program de lucru în administrația pădurilor Statului, n'a fost simțită. Era firesc. Lucrările, cari se executau în păduri erau prea puține. În general aveau de obiect realizarea prin antreprenori mari sau mici a produselor exploatabile. Preocupări culturale în sensul creării sau regenerării arboretelor, în sensul îngrijirii și ocrotirii lor, în sensul facilitării exploa-
rărilor, etc. aproape nu existau. Numai necesități inexorabile, sau zelul și stăruința apostolică a unora a reușit ici și colo a imprima activității silvicultorilor români caracterul de cultură silvică, în sensul propriu al cuvântului. Dar pentru satisfacerea celor dintâi și pentru înfăptuirea ideilor celor din urmă, inspirația momentului, sprijinită de bunăvoința distribuitorului bugetar, era de ajuns. Un program de lucru, pregătit de mai înainte, nu era necesar. Inten-sificarea însă a economiei noastre forestiere — de altfel cu totul firească — ne-a impus și nouă rânduială în lucrări, și iată că re-gulamentul serviciului silvic exterior din 1924, introduce ca bază a activității silvicultorului, în tot cursul anului, ideia programului de lucru.

Când zicem program de lucru, atunci înțelegem, că înce-perea și continuarea lucrului în tot cursul timpului, pentru care

s'a întocmit programul, să fie fixată și asigurată. Felul cum această chestiune a fost soluționată prin regulament, nu îndeplinește această condițiune prealabilă.

Este foarte greu a se face o idee clară asupra intențiilor regulamentare. Multiplele articole, cari se ocupă cu această chestiune se contrazic, în loc să se completeze. Termenele stabilite adesea ori se exclud. Cestiuni, cari sunt legate intim una de alta, sunt tratate fără a ține seamă de această legătură. Așa de ex. budgetul și programul de lucru, budgetul și tarifele de vânzarea lemnului, altele se omit cu totul: fixarea salariilor. Dar idea conducătoare pare a fi fost următoarea. Direcțiunile pe baza propunerilor ocoalelor (termen 1 Octombrie) întocmesc și înaintează Casei Pădurilor programul de lucru pentru anul următor. După aprobare, Direcțiunile dispun (măsurile?) pentru executarea tuturilor lucrărilor (ultimul termen de prezentare spre aprobare la Casa Pădurilor 1 Septembrie). Din examinarea altor articole rezultă, că prin «măsurile» urmează a se înțelege elaborarea amănunțită a programului aprobat (devize, memorii), după care ar urma — în caz de aprobare — executarea propriu zisă pe teren. Așa dar, executarea pentru unele puncte din program este amânată tocmai la finele anului. Explicația finală a art. 5 al. 7 că «toate aceste lucrări se vor face cu un an înainte» n'are nici un înțeles, fiindcă nu concordă cu termenele stabilite de aliniatul 6. Apoi, faptul, că art. 11 al. 3 pune îndatorirea serviciului plantațiilor de a lua măsurile, ca planurile și devizele pentru lucrările, ce trebuiesc executate în anul următor să fie primite de la ocoale până la 1 Octombrie, pentru a fi înscrise în programul de lucru și prevăzute în budget, la rândul lui nu este în concordanță cu art. 68, care inversează lucrările, stabilind, că pentru lucrările de plantațiuni, etc., prevăzute în programul de lucrări aprobat, se vor întocmi memoriile și devize, etc.

Rămâne deci stabilit că, după concepția aceluia, care a întocmit Regulamentul, programul de lucru pentru anul următor se întocmește în liniile mari la stârșitul anului premergător, iar elaborarea lui se face treptat în cursul anului, pentru care s'a întocmit programul.

Aceasta soluționare dă loc la mari neajunsuri. Executarea lucrărilor întârziează. Un singur exemplu. O însemnare, plănuită pentru primăvara nu va putea fi efectuată la timp, din cauza în-

târzierilor inevitabile, inerente organizației noastre supracentralizate. Chiar dacă – prin imposibil – am admite că «măsurile» pentru executarea lucrărilor au fost luate și aprobate, că fondurile, au fost puse la dispoziție la timp – să zicem până la 15 Martie – totuși nu trebuie să uităm că, într-o gospodărie ordonată, multe lucrări pregătitoare, precum comanda semințelor, pregătirea solului, pot fi executate în mod util înaintea acestui termen, avantaj de care ne privăm prin modul de rânduială admis de regulament. Și trebuie notat, că am admis cazul cel mai favorabil, care nu adesea ori va fi realizat: Doar este știut de toată lumea, ce greutate întâmpină șefii de ocoale, însărcinați cu așa zisele lucrări în regie, din cauză, că nu li se pun la dispoziție, când trebuie fondurile de cari au nevoie și este știut așisderea cum încetineala executării lucrărilor – datorită centralizării – se simte de muncitorimea, care nu e plătită la timp și de publicul cel mare, care nu e servit cu promptitudine. Toate aceste inconveniente ar dispărea, dacă întocmirea programului de lucru s'ar organiza altfel. Șeful de ocol, care în spiritul regulamentului are «conducerea și executarea tuturor lucrărilor» în mod firesc este acela, care trebuie să întocmească programul de lucru în toate amănunțele lui. El cunoaște sau ar trebui să cunoască condițiunile locale, sociale și economice, el este sau ar trebui să fie în contact continuu cu pădurea, el în fine poate să-și dea mai bine seamă, ca ori care altul de lucrările, ce se impun pentru anul viitor. Așa dar, șeful de ocol, în cursul verei premergătoare, va aduna toate datele, de care are nevoie, pentru a-și susține propunerile, pe cari le va face. Bazat pe aceste date, ca și pe dispozițiunile amenajamentelor sau a studiilor generale, dacă există, întocmește programul definitiv, detaliându-l din punctul de vedere tehnic și financiar – mai practic în formă tabelară – și îl prezintă direcției – inspectorului de control – pentru a-l examina. Examinarea pe teren este de prima importanță, daci trebuie încredințată aceluia, care are cunoștința terenului, inspectorului local. Pentru acest cuvânt, întrunirea în consiliu a direcțiunii în complexul ei pentru stabilirea programului de lucru – prevăzută prin art. 5 al. b – nu este prin nimic justificată. Șefii de serviciu, pironiți prin dispozițiunile regulamentare la birourile lor, înstrăinați terenului și pădurii, nu sunt nici decum indicați a-și da avizul asupra chestiunilor, a căror soluționare judicioasă este strâns legată de cunoașterea terenului și a condițiun-

nilor locale. Și apoi încă un lucru, Programul — așa zice desideratul — întocmit și aprobat de elemente, cari nu cunosc condițiunile locale, poate va fi dovedit ca irealizabil, cu ocazia elaborării amănunțită. Cu alte cuvinte o nouă pierdere de timp.

Programul de lucru, întocmit de șeful de ocol, examinat, aprobat sau modificat de inspectorul de control, va fi înaintat prin direcția serviciului central, unde trebuie să ajungă destul de vreme pentru a fi luat în considerație la întocmirea bugetului. (Termen 30 Septembrie).

Căci legătura între programul de lucru și buget este evidentă. Fără program de lucru bine studiat, nu poate exista buget, care să oglindească nevoile reale ale serviciului silvic, iar fără buget corespunzător programul de lucru rămâne desiderat. Poate că chiar considerațiunea din urmă a determinat pe autorul regulamentului a soluționa chestiunea în modul arătat mai sus. Și o fi zis, că este inutil a face programe detaliate, până ce nu se cunosc sumele disponibile, pentru punerea lor în executare.

Acest raționament este justificat înrucâtva, dar nu trebuie exagerat.

Nimeni nu va alcătui program, ce nu sunt în raport cu sumele, ce *probabil* vor fi înscrise în buget. Chiar de s'ar întâmpla, că unele puncte ale programului ar trebui rezervate pentru un alt an bugetar, munca nu e perdută, ci va putea fi utilizată în urmă. Hotărâtor este, că alcătuirea rațională a bugetului, nu este posibilă fără a cunoaște în prealabil nevoile reale ale serviciului. Aceasta nu e posibil, dacă ne mulțumim cu programe cum le propune regulamentul nostru.

Așa cum s'a rânduit lucrările astăzi, procedura e greoaie, întârzierile sunt inevitabile, neexecutarea la timpul oportun al lucrărilor are urmări desagreabile pentru toată lumea, așa cum le propunem mai sus, procedura este simplificată, întârzierile nu sunt probabile, executarea la timp a lucrărilor spre mulțumirea pentru toți, este garantată. Căci îndată după votarea bugetului, programul aprobat sau modificat, potrivit cu sumele înscrise în buget, se înapoiază ocolului, iar fondurile corespunzătoare, i se pun la dispoziție, astfel încât să fie pus în posibilitatea de a începe imediat executarea programului.

Rămâne o mare întrebare. Ce va zice comptabilitatea? Ce va zice comptabilul, dacă nu îi voi justifica dinainte toate sumele imagi-

nar plătite, așa cum este obiceiul în ziua de azi. Pentru simplul cuvânt, că contabilitatea, ori cât de necesară și salutară ar fi, în ierarhia lucrărilor, ce urmează după producțiunea și interesele ei, contabilul trebuie să cedeze. Contabilitatea să ajute producțiunea, să nu o stânjenescă. Adevărata comercializare stă aci: a introduce proceduri comerciale în gestiunea silvică a Statului. În gestiunile particulare nu s'a gândit încă nimenea a pretinde compturi achitate, înainte să se fi fost făcută plata. Contabilitatea este necesară, nu o tăgăduște nimenea, dar trebuie să fie raționalizată și... moralizată. Rezolvarea chestiunilor referitoare la programul de lucru deșteaptă procesul, care există de multă vreme între producțiune și contabilitate.

Im Vorstehenden wird die Frage des jährlichen Wirtschaftsplanes aufge-
rollt. Die Lösung, welche dieselbe in der Dienstinstruktion von 1924 gefunden
hat, wird beanstandet und eine andere vorgeschlagen, welche die prompte Dienst-
erfüllung besser sicher stellt.

COMERȚUL LEMNULUI

COMERȚUL DE LEMN ROTUND ÎN BAZINUL TISEI DIN CECOSLOVACIA

de Ing. I. DUMITRESCU

Prin tratatul dela Trianon, bazinul de origină al Tisei s'a atribuit Cehoslovaciei, iar Isa și Vișeu, au intrat în Maramureșul românesc.

În bazinul Tisei, majoritatea pădurilor aparțin Statului Cehoslovac. Din punctul de vedere al esențelor, pădurile sunt în majoritate reșinoase.

Exploatarea acestor păduri, o face Statul în regie, până la piața de destacere a lemnului plutit sau până la fabricele de cherestea, ce sunt în acel bazin.

În mod excepțional, se dă în exploatare porțiuni de masive cooperativelor forestiere, ce s'au constituit în ultimul timp.

Ceeace interesează în aceste exploatări, este concepția economică și culața comercială, cu care lucrează serviciul silvic al Republicei vecine.

Lemnul se exploatează în pădure cu personalul silvic al Statului, ce-și face instalațiile de scoatere, defalcând din venituri, sumele necesare în acest scop.

Lemnul se vinde prin bună învoială, de preferință fabricelor de cherestea din acest bazin, dându-se preferință celor naționale (cehe) și apoi celor minoritare.

Se mai dă preferință fabricilor mici, principiul de vânzare fiind:

Pentru o fabrică cu 1 gater . . .	3— 4.000 mc.
» » » » 2 » . . .	6— 8.000 »
» » » » 3 » . . .	9— 12.000 »
Cu mai mult de 3 gatere oricât de mari ar fi fabricele, maximum . . .	15.000 »

Lemnul se clasează pe categorii de calitate și diametru.

Categoriile de calitate sunt :

Clasa I. — Mai lung de 20 metri și mai gros de 35 cm diametru la mijloc, fără noduri la trunchi și cu noduri mici către vârf.

Clasa II. — 8–20 m lungime 25–35 cm diametru la mijloc, sau mai gros, însă cu noduri mari și dese.

Clasa III. — Mai scurt de 8 metri, orice diametru sau în lungimea lemnului, cu diametru de 12–25 cm inclusiv, cu eventuale crăpături, fără putregai însă.

Categoriile de diametru sunt din 10–10 cm. Prețul de vânzare este astfel calculat, ca să poată da existență întreprinderilor existente, în raport cu piața de desfacere a cherestelei, cu tarifele de transport, etc.

Prețul mediu la fabrici, revine la circa 150 cor. cehe loco fabrică, adică 750 lei de m c.

Se fac mari înlesniri de plată cumpărătorilor.

Restul lemnului rotund, Statul îl plutărește pe Tisa 60–80 km. până la Bocicoiul Mare și Buștina și-l vinde legat în plute măsurat după uzul Statului, adică de la gaura ultimei chingi, la gaura legăturii de la coada plutei. Pentru lemnul rotund, nu există vamă la export, din contra este o vamă de circa 130 lei la metru cub, pentru import.

La noi din contră, e vama la export de 250 lei mc, de aceea nu putem suporta concurența cehoslovacă pe piața ungară.

Pentru a aprecia culața comercială, vom arăta, că uzul pentru plata materialului adjudecat la licitație, este următorul:

a) Se plătește 10% ad valorem în numerar la ținerea licitațiilor.

b) După adjudecare, se mai plătește încă 10% ad valorem și materialul se eliberează luându-se pentru rest o scrisoare de garanție bancară, de la băncile acceptate de Administrarea silvică, plătită fără dobândă după 6 luni

c) După ce expiră termenul, se mai dă de obicei pentru jumătate din restul de plată. prelungire de trei luni, iarși fără dobândă.

În aceste condițiuni, se explică pentru ce Administrația silvică obține prețuri așa de avantajoase pentru lemne.

1. Statul garantează calitatea și cantitatea materialului.

2. Se dau însemnate avantaje de plată, care îngăduie elasticitatea comercială.

La licitația ținută în primăvară, s'a obținut pentru schela Bocicoiul:

240 cor. cehe	adică	1.200 lei	m c	lemn rotund	cl. I.
180 » » »		900 » » »			cl. II.
140 » » »		7(X) » » »			cl. III.

Nu e mai puțin adevărat, că a survenit o criză pe piața lemnului, atât în Ungaria, cât și în Germania și adjudecarii n'au putut plasa lemnul, cerând anularea licitației.

Ce a făcut Statul Ceh?

A obligat pe adjudecari să primească pentru garantarea depusă de 10% materialul lemnos la prețul respectiv, iar restul l-a oferit cu o reducere de 20% coroane la cl. I și 30% coroane cl. II și III.

Cumpărătorii au declarat însă, că nici așa nu se pot angaja, și acum se țin noui licitații. Se crede că se va obține circa:

180 cor. pentru cl. I	adică	900 lei.
160 » » »	cl. II	800 »
110 » » »	cl. III	550 »

Această culață, ce nu urmărește distrugerea cumpărătorului, stabilește un regim de încredere și de colaborare direct între Administrația silvică și comerciant, înlătură intermediarul și dă mijlocul de a se obține maximul de preț.

Ce s'ar fi întâmplat la noi într'o împrejurare similară?

Es wird dargestellt wie die Holzverwertung im Theisgebiet auf Tschechoslovachischem Boden gemacht wird. Das Holz wird im Eigenbetrieb durch das Staatliche Forstpersonal genutzt und transportiert bis zu den örtlichen Sägewerken. Das Material wird freihändig verkauft. Der Staat macht den verschiedenen örtlichen Sägewerken Zahlungserleichterungen.

CRONICA

EXCURSIUNEA STUDENȚILOR SILVICI

DEIA

ȘCOALA POLITEHNICĂ DIN BUCUREȘTI ÎN POLONIA

(9—26 Iulie 1928)

de Dr. C. C. GEORGESCU

(Urmare)

Intrarea în Cracovia este impresionantă. Acest oraș vechiu, fosta capitală a Poloniei până în secolul 16-lea, pe lângă monumente bogate în tradiții, are și clădiri moderne frumoase, cari îi dau aspect occidental. Dintre monumente remarcăm castelul regesc Wawel-ul, ce domină orașul, reconstruit cu bani adunați prin subscripțiile publice încă de pe vremea Austriacilor. În curtea castelului se află catedrala cu mormintele regilor Polonezi și în care sunt îngrămadite comori artistice de neprețuit.

Polonezii se dovedesc a fi foarte iubitori de tot ceace le amintește trecutul lor glorios. După războiu se refac cu febrilitate monumentele naționale în vechiul stil, pentru care reconstituirea nu se crușă nici un sacrificiu. Monumentele mari, între cari contează și Wawel-ul sunt apoi obiect de adevărate pelerinaje. Cracovia abundă de vizitatori din toate cuprinsurile Poloniei, cari cercetează colțurile cu amintiri istorice și nu se mai satură la priveștiștea lor, fapt ce merită să fie relevat și care ne arată marea lor dragoste pentru țară. Tot cu această ocazie mai menționăm și înverșunarea cu care își vorbesc limba lor. În colindul nostru prin Polonia, chiar în orașe cu străini rareori auzim o altă limbă răsunând decât cea polonă.

Cracovia este un mare centru universitar și artistic, el are pe lângă o universitate, ce ființa chiar sub dominația austriacă o școală superioară de mine, o academie comercială, o școală superioară de agricultură și o școală de Belle-Arte. Academia de științe, fondată în anul 1846 are grupași pe cei mai mari savanți polonezi. Ea publică un buletin cu cercetări, care a ajuns în 5 ani la 200 volume și scoate o enciclopedie poloneză. Tot aci au trăit marii pictori

polonezi și în viața și tradiția orașului aceștia au jucat un rol preponderat, lăsând în urmă o avalanșă de lucrări.

După vizitarea primăriei orașului, suntem conduși cu automobilele la parcul Ludovic, unde ni se prezintă o frumoasă problemă, pe care d-l Inginer Wabr caută să o rezolve. Orașul Cracovia este situat în plină stepă și nu are în împrejurimi un loc de refugiu cu verdeața pentru orașeni. Pe dealurile din apropiere cam la 4—5 km departare de oraș se află o pădurice de 300 ha de fag și stejar, pe care Casa de Economie cu ocazia jubileului său de 50 ani a cumpărat-o și a dat-o orașului, cu obligația să o transforme într'un parc. Pentru această lucrare primăria jertfește anual cam 8 milioane lei. Ni se arată lucrările deja întreprinse, și cari au ca scop să creeze peisaje cu perspective și boschete variate. Lucrările de introducere a esențelor exotice și ornamentale sunt foarte grele, date fiind uscăciunea și lipsa de apă, ce domnește în regiune.

Tot în apropierea Cracoviei vizităm și renumitele uzini dela Wieliczka, unde cu greu putem să ne facem loc prin puhoțul de excursioniști, ce se duc zi de zi în aceeași direcțiune. Minele dela Wieliczka se bucură de un renume mondial, exploatarile se fac dela 1045. Până acum s'au săpat 200 km de galerii. Numai într'un singur tunel s'a exploatat un bloc de sare înalt de 36 m, din care până acum în 50 ani s'a extras 1 milion de tone. Pentru vizitare nu sunt accesibile decât galeriile vechi, din cari nu se mai extrage nimic și cari acum sunt bogate în ornamentații și sculpturi în sare, ce se păstrează cu o grijă deosebită și unele cu becuri dibaci aranjate ce dau efecte de lumini neașteptate, așa încât vizitatorul rămâne fermecat. Muzica lucrătorilor ne ese mereu înaintă și ne primește în fiecare sală cu sunete de fanfară. După întinarea imnului roman și la care noi răspundem cu cel polonez, urmează o despărțire cordială.

Excursia noastră se îndreaptă înspre Zakopane, stațiunea climaterică cea mai importantă a Poloniei din Carpați. Aci admirăm arta în lemn poloneză. Sunt de remarcat mai ales păpușile, incrustațiunile și mozaicurile de lemn în executarea cărora locuitorii de aci sunt renumiți în toată Polonia. Zakopane se află la mijlocul zonei pădurilor de molli (850 m altitudine), cari aci se întind pe o zonă foarte largă începând dela poalele Carpaților și până la limita vegetației. Cu două autobuze mari pe un drum minunat și cu numeroase serpentine parcurgem în mai puțin de un ceas cel 35 km, cari ne despărțea de masivul Tatra, pe care îi avem în față. Acest masiv, care are cele mai înalte vârfuri din tot lanțul Carpaților (până la aproximativ 2700 m), răsare brusc pe o lungime de aproximativ 60 km din mijlocul unor munți mijlocii, ce abia se ridică peste 1800 m. Autobuzele ne lasă la limita superioară a pădurii, — unde ni se deschide o priveliște măreață. În față avem o parte din culmea dantelată și cu vârfuri ascuțite cari se înalță de pe la 1500 m abrupt. În mijlocul unei căldări mărginite de un arc al Tatrei și o barieră, formată din o veche morenă frontală aflăm pitorescul lac «Ochul Mării» (Norskie Oko)¹⁾ la a cărei priveliște nu ne mai saturăm a ne deslăta.

Munții Tatrei au un aspect dezolant, pereții lor închis colorați, ce stau

1) Lacul are o suprafață de 35 ha.

descoperiți de verdeață contrastează puternic cu pădurea dela poalele sale. Ei sunt în parte granitici, în parte calcaroși și au o flora foarte variată, cari îl face din punct de vedere botanic să fie extrem de interesanți. Zonele climatice au ca limite superioare, după cum urmează:

Subzona sub nivală (*Distichetum nivale*) 2663 m — regiunea alpină superioară.

Subzona alpină (*Juniperetum trifidus*) 2100—2300 m.

Subzona alpină inferioară (*Pinetum mughii*) 1700—1800 m

Subzona subalpină (*Picetum excelsa*) 1450—1600 m. În multe locuri moșliful are limite mult mai scoborâte.

Subzona montană (*Abieto-Fagetum*) 1200 m.

Subzona montană (păduri de foioase) 500—700 m.

Dacă comparăm datele de mai sus cu acelea ale munților noștri, constatăm o mare asemănare cu condițiunile din părțile nordice ale țării. Înălțimile, pe care le ajung în anumite locuri diferite, trec cu mult valorile minime observate la noi, fapt care însă nu se poate vedea din cifrele de mai sus.

Se proiectează crearea unui parc al naturii, care să cuprindă și partea dinspre Ceho-Slovacia a acestui masiv, în care caz vom avea aci cel mai mare parc de acest gen din Europa, asemănător cu parcurile naturale renumite din America de Nord.

Dela Zakopane urmăm mai departe șirul Carpaților dinspre catena Babia-gora, lăsând în urmă grupa Penine, una din cele mai interesante părți ale Carpaților polonezi prin flora lor specifică. Aci se găsește în mod sporadic *Juniperus sabina*, *Daphne genkwa*, etc., precum și o mulțime de endemisme. Deasemenea prin trecătoarea Peninelor au avut loc în decursul epocilor geologice invaziunile și retragerile speciilor dinspre și înspre West. Pădurile regiunilor, pe cari le străbătem cu trenul, fiind supuse de o vreme îndelungată culturii silvice, nu lasă să se recunoască flora forestieră spontană, în locul careia s'au creat masive de moliz, și pin. La Zywiec vizităm domeniul prințului Carol Ștefan de Habsburg, un membru al fostei case domnitoare Austro-Ungare, care însă stabilindu-se în Polonia a devenit cetățean și a rămas cu proprietatea neexpropriată. Domeniul are o suprafață astăzi de 45.000 ha și este împărțit în 13 ocoale silvice a căror suprafață variază 1.700—4.500 ha. Conducerea este încredințată la 23 ingineri silvici și 144 pădurari. Ca și la proprietatea conelui Putocki nu se utilizează personal mediu. Administratorul general d-l ing. Cehar este o personalitate cu cultura silvică desăvârșită, este dotat cu o energie rară, care încă dela primul contact se impune și ne câștigă. În cursul preambulărilor noastre prin domeniul, d-șsa ne arată arboretele actuale, modul cum ele au fost realizate și proiectele de viitor. Studenții noștri au din nou posibilitatea să cerceteze la fața locului multiple probleme de silvicultură și să vadă o gospodărie silvică intensivă din regiunea de coline. Arboretele vizitate sunt rezultatul culturii silvice, care aci se conduce de vreme îndelungată și în consecință observațiunile făcute sunt cu atât mai de folos, ele fiind rezultatul muncii, mai multor generații de silvicultori luminați.

Cu hărțile și descrierile parcelare distribuite, fiecare poate să urmărească explicațiunile date. Toate pădurile sunt amenajate, iar amenajamentele se revizuesc din 10 în 10 ani de serviciul special atașat la Centrala Administrației

Domeniului condus de d-l Ing. Maceynski. Posibilitatea se calculează pentru arboretele neexploatabile pe suprafață, iar pentru cele exploatabile pe volum. Planurile generale pe scara 1/20.000 ne arată pe lângă alte detalii prin culori diferite clasa de vârstă a arboretelor, arboretele în curs de regenerare și proveniența lor anume prin regenerări naturale sau artificiale. Compoziția arboretelor o găsim numai în descripția parcelară. Ca principiu general conductor s'au avut regenerările artificiale și crearea de masive pure de molid, pin sau amestecate de pin, larice, molid și brad etc. Această cultură artificială a avut însă urmări, așa de exemplu în cursul ultimilor ani, vânturile au cauzat mari dezastri doborând peste 25.000 m³. Atacurile de insecte sunt destul de frecvente, nu au luat însă un caracter pronunțat, din cauza măsurilor luate la timp. Insectele de temut sunt: *Lyda stellata*, *Liparis monacha*, *Noctua piniperda*, *Hylloburris abietis*. Ne miră faptul că *B. Typographus* nu se arată de loc în masivele de molid, fapt care desigur trebuie atribuit bunei igiene a masivelor.

În fine în momentul, când s'au conceput aceste regenerări artificiale și crearea de masive pure, s'a trecut cu vederea marelui consum al lemnului de fag. Această esență a fost parte scoasă din masive pentru nevoile destilării, ce funcționează pe lângă acest domeniu, precum și prin cultură. Astăzi se simte o mare lipsă a lemnului de fag și în curând destilăria nu va mai avea material la îndemână.

Vizităm pe rând.

Un arboret de molid pur (450 m deasupra mării) provenit din plantații (1,5/1,5 m distanța) de 40-60 ani cu un volum lemnos de 350 m³. Aci rezultatele sunt admirabile și prin rărituri executate după necesități se speră sporirea masei lemnoase.

Regenerări naturale în fag și brad prin tăeri succesive și completări cu molid după ridicarea semincelor fără ca să se mai aștepte regenerarea naturală prin semințe dela arboretele vecine.

Regenerări în arborete de amestec de brad, molid și pin după tăere rasă cu plantații de brad și molid și însămânțare simultană de pin și larice. Se încearcă crearea unui amestec variat de brad, molid, pin și larice, în a cărei reușită se speră.

Frumoase plantații de anin în locurile apăsate din păduri. Aninul a început a deveni o esență prețioasă din cauza întrebuirii ei la furnieruri și cultura sa începe să se extindă. Arboret exploatabil de brad, larice și pin ne arată soluția foarte înrădită cu toată consistența sa ridicată. Originea lui a fost din semănături și anume s'au semănat esențele de mai sus cu ovăz. După recoltarea cu atenție a ovăzului, au rămas puștii, cari au dat apoi acest arboret. O bună stare de vegetație și o mare masă lemnoasă dau amestecurile de brad, molid și pin, cari s'au împământat aci și se crează mai departe.

Conducătorii Administrației se par că încep a părăsi singurele reguli ale culturii artificiale și crearea de masive pure. Acum se caută să se obțină cât mai multe regenerări naturale și arborete amestecate, pe cari apoi însă le completează în mod artificial. Ni se arată tăeri succesive, aplicarea metodei lui Wagner etc., cari urmăresc obținerea siemenței regenerării și amestecurile cele mai variate.

După discutarea pe larg a unor multiple asemenea chestiuni de silvicul-

tură în fața fiecărui caz, studenții noștri încep să fie mai siguri pe răspunsuri și dau soluțiuni, cari ulmesc pe conducătorii noștri.

Ni se arată pepiniere volante mici, pe cari administrațiunea le preferă celor centrale, dorindu-se ca puceșii să se obișnuiască cât mai bine cu stațiunea, în cari vor fi cultivați. În tot cuprinsul domeniului găsim frumoase corecțiuni de torenți cu baraje simple de lemn sau de piatră, cari au dat rezultate frumoase. În fine se mai vizitează construirea unui mare baraj pe râul Sota (un afluent al Vistulei), care va forma un lac imens de 8 km lung și 1¹/₂ km lățime. În dreptul barajului se construiește o mare uzină generatoare electrică, cu o forță de 4500 C. P. și care ne produce până la 28 K W' ore an, lucrare a căreia valoare de construcție e apreciată la 300 milioane lei.

Drumul către Poznań ne conduce prin Silezia polonă, unde remarcăm o înșiruire nescărșită de centre populate, legate prin multiple căi ferate, cărora fabricile le dau un aspect de mare sobrietate. Partea din Polonia fostă sub impe-

Fig. 12.—O corecțură de torenți.

riul german, este incontestabil mult mai progresată în civilizație, decât cea stăpânită de Austria sau de Rusia. Se remarcă mai ales ordinea, bogăția imobiliară, bogata dezvoltare a gospodăriilor rurale, modul de prezentare al oamenilor etc., cari îți dau impresia, că te afli în Germania. Ținuturile sunt destul de sărace. Ele sunt acoperite pe tot cuprinsul numai de nisipuri, cari fac ca chiar trenu în urma sa să lase pe timp de secetă roua de praf. Pe aceste nisipuri se face

însă o agricultură intensivă, cu toate că ea se rezumă din cauza sărăciei terenurilor numai la cultura cartofului și secarei.

Padurile sunt formate aproape exclusiv din masive curate de pin.

Poznań, unde facem o nouă etapă, este un oraș foarte vechi polonez. El a fost capitala țării înalțica Cracoviei și Varșoviei. Pe timpul ocupației germane, aici se aflau instituțiile centrale administrative ale Poloniei germane. Orașul este așezat pe fluviul Warta într-o regiune ondulată și este înconjurat de întinse regiuni păduroase. Actualmente aici este sediul unui voivodat și tot aici se mai găsește o Universitate, o grădina zoologică renumită, precum și alte instituții culturale, care îl pun în fruntea orașelor poloneze. El a căpătat în genere un aspect de oraș german, mai ales în partea sa centrală, unde nemții au îngrămădit o serie de clădiri monumentale pentru instituțiile de Stat, din care se remarcă prin masivitatea sa, fostul palat imperial.

Din toate orașele Poloniei vizitate, Poznańul are aspectul cel mai occidental prin splendoarea clădirilor și parcurilor sale, prin lipsa mahalalelor și curățirea generală. Din acest oraș s'a pornit desnaționalizarea polonezilor, în care scop nu se crușau mijloacele. În Poznań exista o Comisiune centrală, — care își avea sediul într'un palat grandios, astăzi cedat Facultății de Medicină, — și care avea ca scop să cumpere cu orice sacrificii terenuri dela Polonezi, pentru ca apoi pe ele să creeze colonii germane. Polonezii fiind însă bine organizați din punctul de vedere bancar, s'au opus cu îndârjire acestei tendințe și germanii nu au putut să realizeze planurile lor. Polonezii din teritoriul fost german se deosebesc de cei din foste ale Imperiului austriac și rus prin o mare putere de muncă, un voluntariat exagerat, și o mândrie nearemulată.

În apropiere de Poznań vizităm într'un grup restrâns Castelul Familiei Zamoyski și parcul dela Kornik dăruit de fostul castelan Statului Polonez, care l'a transformat în grădina dendrologică. Grădina dendrologică este condusă de d-l Wroblewski, horticultor, care are la îndemână mijloacele necesare. Ea este înființată cam pe la 1820 și astăzi posedă o colecție minunată de arbori și arbuști din toate părțile lumii, din cari unii au ajuns dimensiuni apreciabile. Actualmente însă culturile se intensifică și între altele remarcăm una din cele mai bogate colecțiuni de plopi pe care d-l Wroblewski a reușit a o cultiva în decurs de câțiva ani. La exemplarele vechi, remarcăm o serie de curiozități, din cari menționăm: o tufă de *Juniperus prostrata*, care pornim deși o singură tulpină acoperă o suprafață cu dimensiunile 75/10 m la un exemplar majestos de *Abies siberica* și la un altul de *Pinus excelsa* ni se arată fenomenul rar la conifere de marcotaj. *Pinus strobus* este atacat de *Cronartium sibiricum* în timp ce *Pinus monticola*, care este asemănător cu el, stă neatins, la un exemplar de *pinus rigide* observăm o abundență dezvoltare de crăci lacome în lungul tulpinei, ca și la stejarii noștri etc.

În apropiere de Poznań la Goluchów se mai află încă un asemenea arboretum, provenit dintr'o donație particulară și care este deasemenea întreținut de Stat.

În Poznań vizităm Universitatea, care este instalată parte în oraș în clădirile lăsate de germani, în altă parte cum e de ex. Facultatea agro-silvică la una din extremitățile orașului. Facultatea agro-silvică a fost construită după

modelul Universităților americane, creându-se un cartier universitar, care cuprinde pavilioanele cu institutele de învățământ, căminul și cantina studenților și în fine un cartier de vile cu locuințele profesorilor. În pavilioanele vizitate ni se arată săli de cursuri, cabinete pentru profesori și laboratorii și muzee cum ar fi de ex. laboratorul de tehnologia lemnului, etc., alături de aceste pavilioane, ni se arată pepiniera de demonstrații, îngrijită de studenți și grădina dendrologică, unde găsim mai toate esențele principale din Europa și unele din America. Toate instalațiile sunt abia în curs de construire și se crede, că cu timpul se vor putea completa.

Învățământul silvic se predă în 4 ani, din cari primii doi ani sunt comuni pentru ambele specialități agricultură și silvicultură, ceilalți doi ani sunt destinați pentru specializare. Din conversațiile avute, se desprinde faptul, că în Polonia, din cauza marelui număr de școli, s'a creat un proletariat silvic, care nu-și găsește debușeu și că forurile competente se preocupă cu ideea să reducă numărul școlilor superioare.

Tot în Poznań mai vizităm și o parte din instalațiile viitoare expoziții, care se va deschide aici în anul acesta pentru comemorarea a 10 ani dela reînființare Statului polon și pentru care se fac pregătiri grandioase.

După un banchet dat de Universitatea locală, la care s'au schimbat toasturi călduroase, pornim cu autobuzele la ocolul silvic Zitelonka, aflat la aproximativ 24 km depărtare de Poznań, unde ni se face o primire pădurărească fastuoasă. Ocolul Zitelonka este afectat Facultății silvice, iar lucrările se fac sub conducerea profesorilor respectivi și la executarea lor iau parte studenții școlii.

Vizitarea pădurilor ocolului din cauza puținului timp, pe care l-am avut la dispoziție s'a făcut spre regretul nostru în grabă, ni s'au afirmat, că aici ar exista frumoase arborete, mai ales de exotice, create de multă vreme și cu instalarea cărora s'a ocupat în special Schwappach.

Suntem în zona pinului, după cum ne indică și profilurile solurilor, cari sunt nisipoase roșu feruginoase. Acolo însă, unde orizontul este argilos, pinul cedează locul gorunului. În asemenea soluri pinul vegetează bine până ce rădăcinile sale se dezvoltă în orizonturile nisipoase, iar când dă în cel argilos începe să se lăncezească. Vechea cultură germană a adus cu sine crearea de masive întinse de pin. Cultura aplicată însă dela o dată mai recentă, puțin înaintea războiului tinde spre formarea de arborete amestecate, cari să țină cont de preferințele speciale ale solului. Din această epocă găsim amestecuri frumoase de pin cu gorun, în cari după sol una sau alta pot căpăta preponderența, pin în arboretul principal cu molid în subarboret, etc.

În tratamentul actual al pădurii, trebuie să se țină cont de starea actuală a masivelor. Astfel, în masivele pure de pin, unde regenerarea naturală se face foarte greu, se aplică tăeri rase cu regenerări artificiale, pentru necesitățile cursurilor. Apoi se aplică tăerile rase în unele arborete amestecate, mai ales acolo unde regenerarea naturală este îngreunată de rara fructificație a esențelor. În mare parte a pădurii se aplică codru cu tăeri jărdinatorii în forma de «Dauerwald», așa cum a fost preconizată de Möller, cari aci asigură o bună vegetație a masivelor și aduce cu sine o sporire a rentei (venitul net la ha este apreciat la 3.000 lei).

Ni se arată o frumoasă pepinieră de exotice, condusa de prof. Biehler, un cunoscut silviculor, autorul unui tratat de silvicultură în limba polonă, care se preocupă de introducerea lor în pădure sub formă de păcuri. După o masă copioasă, dată la ocolul silvic, pornim prin nisipuri cu căruța până la autobuzele, care ne aștepta la capătul șoselei pietruite. Ca un divertisment plăcut la întoarcere am fost prin pădure, așa încât abia pe la 2 noaptea am ajuns din nou în oraș.

În aceiași noapte ne-am continuat drumul cu un rapid, ce ne ducea cu 100 km pe oră, pe nisipurile din nordul Poloniei, lăsând în urmă nori de praaf. Câmpurile au aspect monoton și ne arată undulațiunile de dune fixate, pe cari sunt instalate ici colea păduri de pin. Aproape de Danzig peisagiul se schimbă. În față ni se arată un șir de dealuri, pe cari regăsim alături de rășinoase fagul.

Ne scoborâm în noul port Gdynia, pe care polonezii îl construiesc cu repeziciune, cu scopul de a se elibera de tutela Danzigului și care prin aceasta primește o lovitură de moarte.

Dela Gdynia, unde aflăm totul în plină activitate de construcție și prin care se tinde dintr'un simplu sat de pescari să se facă un port european, pornim spre peninsula Hel'. Aceasta peninsula aflată la extremitatea nordică a Poloniei este o limbă de pământ lungă de câteva zeci de km. și lăta dela $\frac{1}{2}$ —1 $\frac{1}{2}$ km. Ea este acoperită de dune maritime formate din nisipuri șurătoare la fixarea, cărora se lucrează cu zel. Vizităm aceste lucrări interesante cu del profesor Biehler și suntem uimiți de marile sacrificii materiale, cari se fac cu fixarea acestor dune. Astfel un ha fixat poate costa 15.000—38.000 lei. Esențele întrebuintate pentru fixat sunt *P. Silv. austriaca*, hankiana, montana var. *uncinata*, *P. strobus*, mai puțin molid, mestracan și anin. Experimentele se fac act de peste 50 de ani și s'au realizat multe rezultate frumoase, mai ales în depresiunile dintre dune. Pentru locurile mai înalte, lipsite de apă se întrebuintează mai ales *P. montana*, ca o esență de tranziție și care prin tufele sale cucerește repede terenul. Fixarea nisipurilor se face exclusiv prin plantare după o prealabilă fixare cu gârduțe, cu diferite grmînee (*Elymus amoenaria* etc.) sau cu brazde de mușchi. În fiecare groapă de puet, se aduce nămol argilos, dela gura Vistulei.

La întoarcere către țară ne oprim o zi în Varșovia, unde suntem frațați în special de activitatea de reconstruire a monumentelor istorice, în partea veche a orașului. Mai toate casele sunt în curs de refacere, iar palatul regal este de asemeni reconstituit și transformat gradat în muzeu național. În afara acestei opere de reconstruire după o dominație streină protivnică, polonezii au trebuit să muncească din răspuțeri pentru repararea devastărilor pricinuite de război. Din statisticile publicate aflăm, că aproximativ 1.700.000 case au fost dărâmate în timpul luptelor, fără ca să mai vorbim de enormele pagube suferite de proprietatea și economia națională de pe urma stagnărei generale a oricărei activități omenești, fapte cari au adus desigur mari piedici la consolidarea noului Stat.

Pentru ca opera de reconstruire să poată da roade, a fost nevoie ca Statul să intervină și să pună la dispoziție fondurile și materialele necesare. O lege

specială prevede în acest scop între altele un impozit în natura pe păduri, de pe urma căruia se procură 7.500.000 m³, care material se pune apoi la dispoziția locuitorilor în vederea construcțiilor.

(Va urma)

Congresul «Ligei agrare» Iași, 26 Mai 1929. — Cu prilejul acestui congres, d-l C. Garoflid. — în calitate de conducător al Ligei agrare — a avut ocazia să înlăture un echivoc.

Deși tinde, ca programul Ligei agrare să se confunde cu doleanțele tuturor ramurilor agricole, printre care trece și silvicultura, totuși la constituire nu s'a auzit un cuvânt și despre păduri.

De astă dată, însă Societatea «Progresul Silvic» a fost invitată și cuvântul ei s'a rostit scurt, dar cuprinzător și astfel plăcut congresiștilor prin glasul autorizat al camaradului nostru Andrei Ionescu dela Direcția Iași, în cuprinsul următor:

Onorați congresiști.

Societatea «Progresul Silvic» mi-a dat deosebit de plăcuta însărcinare, să aduc salutul ei omagial, primului Congres al Ligei Agrare.

Societatea «Progresul Silvic» înțelege să îmbrățișeze călduros orice acțiune, care urmărește prosperarea agriculturii românești și ridicarea ei la locul de frunte, ce trebuie să-l aibă între celelalte ramuri ale producției și economiei naționale.

Agricultura, da viața națiunii și-l asigură în viitor libera și deplină ei dezvoltare, spre a putea fi factor de propășire și pace socială în societatea omenească.

Agricultura, este temelie noastră firească, sigura și neperitoare, ne-supusă vicisitudinilor vremurilor, pe care putem înalța, încrezători în desăvârșirea operii, impunătorul edificiu al economiei noastre naționale.

Numai la adăpostul unei agriculturi înfloritoare poate lua naștere și se poate dezvolta normal orice altă ramură industrială.

Agricultura științifică, agricultura intensificată și raționalizată, valorifică în cel mai mare grad munca noastră națională și mai ales munca clasei cea mai numeroasă, clasa țărănească, în care rezidă adevăratul și realul reacim social al poporului românesc.

Padurile țării ale căror interese vitale, Societatea «Progresul Silvic» de 41 ani neîntreruși, le apăra cu îndârjire, servesc de scut ocrotitor agriculturii. Soarta acesteia este strâns legată de soarta păducelor,

Interesul, pe care un popor agricol, îl acordă pădurilor sale, este cea mai vie dovadă a gradului de perfecțiune, în care acest popor își are agricultura, și-l consfințește locul, pe care trebuie să-l ocupe pe scara socială a civilizației omenești.

Societatea «Progresul Silvic», salutând Congresul Ligei agrare, Congresul acestei importante și libere asociațiuni de energii morale, de voințe și con-

științe românești, are convingerea, că salută în același timp și pe un sincer și valoros prieten al pădurilor țării.

Sigur fiind, că cel mai cald partolism însuflețește această adunare, în numele Societății, ce reprezintă, urez Congresului, desăvârșit succes în lucrările sale, de pe urma cărora Agricultură, Națiunea întreagă, vor folosi.

* * *

Curiozități silvice. — Ziarul «L'Oeuvre» din 22 Iulie ofera o rubrica unde găsim multe curiozități silvice. În o asemenea notiță se dă un semnal de alarmă contra incendiilor pădurilor, ce lau proporții înspăimântătoare.

Mai întâi semnaleză marile incendii de păduri, cari au distrus *mii de ha* în regiunea Roussillon, L'éclus, etc., trecând și în Spania.

Localizarea și stingerea acestui uriaș flagel, s'a făcut în deosebi de jandarmerie și trupe. Obişnuim a crede, că incendiiile pădurilor sunt provocate de imprudența unui fumător, de focurile ciobanilor, iar alta dată de scânteile locomotivelor. Nu vor putea fi împledecați oamenii să fumeze, ori să facă focuri în păduri, precum e greu să eviți la trecerea trenurilor scaparea scântelilor. Dar nimic nu e mai puțin sigur, decât să le atribui acestor cauze. Totuși prin fapte verificate în cursul carierei sale, d-rl Pejois vechi comisar de poliție găsește o nouă cauză — probabilă — a incendiilor în păduri, constând din următorul fapt:

Un simplu clob de sticlă aruncat neglijent, un rest de pahar, sunt transformate în lupă și prin concentrarea razelor solare, ce au lovit sticla au aprins repede câteva fire de iarbă uscată sau ace de pin, ori alte rășinoase din preajma ei. D-şa ajunge la această convingere, prin aceste tipice exemple, pe cari le citează. O bucată de postav a fost arsă într'o zi în vârtina unui crotor și după îndelungl cercetări s'a ajuns la concluzia, că sticla galantarului avea un defect de fabricație, care a înlesnit concentrarea razelor solare într'un punct, aprinzând stofa. Alta dată un copilăș s fost ars foarte grav la gât prin reflecțiile razelor solare cari traversau prin biberonul său.

Dacă explicația dată este verosimilă, ne îngăduim să atragem atențiunea turiștilor (sport, ce a început să fie cunoscut de altfel și la noi), precum și amatorilor de petrecere și odihnă pe iarbă verde, cu speranța, că pe viitor vor veghea să nu-și mai părăsească sticlele, iar volajorii să nu se mai amuze aruncând pahare prin ușa cupeurilor, întrucât pot avea și urmări funeste.

Datorl a face educația marelui public, difuzăm aceste «curiozități», cari arată până unde poate merge «obsesia» descoperitorului polițist, care a trecut la generalizări cam riscante.

Iași, 1 August

Cezar Gr. Cristea

INSEMNĂRI

CARRA

«HISTOIRE DE LA MOLDAVIE ET DE VALACHIE»

AVEC

UNE DISERTATION SUR L'ÉTAT ACTUEL
DE CES DEUX PROVINCES

A. NEUCHATEL

De l'imprimerie de la Société Typographique, MICCLXXXI

Mémoires historiques et géographiques sur la Valachie publié par M. de B***

Extrait : (Mémoires sur la Valachie) page 221 :

« B O I S »

— *„La Valachie ne manque point de bois ! Les montagnes sont couverts des vastes et belles forêts et une partie du plat pays en est garnie. Il faut en excepter toutes la plaine qui avoisine la Danube, à la distance de quatre ou cinq lieues de ce fleuve, on trouve rarement de bois !*

Le bois la plus commun est : *le chêne, le hêtre, l'orme, etc.*

Le chêne surtout est d'une grandeur et d'une bonté particulières et fort recherché pour la construction des vaisseaux et des toutes sortes de bâtiments. Il y a très peu des bonboux en Valachie et point des sapins dans les plaines, mais il y en a dans les montagnes d'une espèce plus noble que le sapin ordinaire. Son écorce est blanchâtre, l'arbre fort haut, fort droit, et presque sans noeuds, il donne des mâts excellens et il est très propre à faire des bâtimens de mer.

Les forêts et les montagnes fourmillent *des chevrouilles* (daims) bouquetins, saugliers et les plaines surtout des lièvres. Les bêtes *carnassières* qu'on y trouve sont : les renards, les ours, les loups, les loups cerriers etc.

Il y a encore une espèce particulière de loups de plaine, de moindre grandeur, que les montagnards.

(pag. 223) : J'ai remarqué dans les forêts une variété agréable des pigeons sauvages et une espèce de pie noire à tête rouge, de la grandeur d'un

poulet: sa chair est delicieuse, mais elle connaît toutes les finesses du chasseur et on ne l'attrape que très difficilement.

Les oiseaux de proie: les aigles, les faucons, etc., y abondent.

(pag. 244): Les bois remplis d'arbres de toute espèce, dont la commodité, le luxe et la navigation ont diversifié l'usage et qui pour ces raisons sont partout recherchés, ne servent presque ici, que de refuge aux bêtes sauvages.

Plusieurs arbres fruitiers et surtout le *noyer*, fournissent un excellent bois de menuiserie.

L'orme et l'hêtre sont d'un usage commun, et le *chêne* et surtout d'une qualité supérieure en Valachie, tout pour la charpente que pour la navigation, on sait que le *pays septentrional* font de leur bois, quoique d'une espèce inférieure, une des branches les plus riches de leur commerce; mais rien ne peut exciter l'industrie de valaques! le n'ai pas trouvé dans tout le pays un seul moulin à scier!

(pag. 151): Le climat est à peu près le même qu'en Bourgogne et en Champagne. La quantité de marais et d'eaux stagnantes, l'épaisseur et la profondeur des forêts, sont la cause d'un climat plus sude, et insain, qu'en Bourgogne.

(pag. 154): On y voit très peu de pins et sapins, ornements continuel des campagnes de Russie (et Moscovie), ou la nature a une physionomie lugubre et sauvage.

Les bois sont remplis des fraises de violettes, des noisetiers d'épines-vinettes, on y trouve quantité d'arbre de haute-tutaie propres à la construction des noutres, l'aune, l'érable, l'orme, le cornier et la chêne y sont très communs, la plus part des forêts qui sont en plaine ont l'istance en distance des lieux on habitent les *Cygains*.

(pag. 155): Les villages sont éparés çà et là dans un vallon ou dans un bois.

(pag. 167): Plusieurs milliers de cygains habitent les forêts et s'occupe à faire des assiettes et des cuillers de bois, dont ils fournissent les magasins des marchands. Il tricotent leurs chaussons avec un croc de bois.

(pag. 168): Les forêts y sont remplies de bois renversés par le vent et malgré cela personne ne parait avoir pensé à l'établissement d'une fabrique. Le bois propre à la construction des vaisseaux, ne est communement qu'à faire du *charbon* qu'on porte à Constantinople.

Et l'auteur y adjoint.

J'ai fait lever par des officiers de l'état majeur des cartes aussi justes et précise, que les troubles de la guerre me l'ont permis, et pour en constater l'exactitude je les ai confrontées avec les éclaircissements fournis par les gouverneurs au «ispravniks» de chaque canton. (Credem: «ispravnicii!»)

Cu ajutorul dat de Academia de stiințe a stabilit *longitudinea și latitudinea* pentru București: lat.: 44 26 45.

long: 23 46 (merid. Paris).

43 48 (primul meridian).

In bună parte datele le-a luat din cercetarea arhivelor, făcută de *Principala Cantacuzen și logoditul de atunci al Valahiei*, mărginindu-se la rolul specialității sale de *geograf*, ne reținând decât ceea ce îl interesa mai curând.

Istoricul Moldo-Vlahiei, scris de un savant străin, — vizitator pe la 1780, — *merită tot interesul iar pentru silvici, în deosebi — prin lumina, ce o proiectează asupra trecutului pădurilor noastre... de odinioară!* Vaste și frumoase la munte, lipsind în stepă și preajma Dunării, — alcătuite din aceleași specii, cu aceeași floră și faună, — în ce privește animalele de vânat și păsările specifice ținutului nostru, lemnul întrebuințat mai ales la facerea vaselor, — ca tributari ai Turciei, și cărbuni, — decorate *de același fligani lingurari* adăpostiți veșnic sub «*cortul nădușei*», — avuții imense părăginite în arborii doborâți de vânt ai codrilor seculari neexploatați atunci... și pe alocuri, *chiar ostăzi* menținându-se aceasta, — (deși mai peste tot, din contra s'au prea exploatat vandalic), — lipsa de fabrici, neindustrializarea lemnului, — (cum *incă și azi*, nu prea am progresat mult în acest sens), am rechemat la viață aceste pagini «*titl de Instrucție*».

Cezar Gr. Cristea

R E C E N Z I I

Hrazení bystrin v Republice Československé, Prof. Ing. Voitech Kaiser.

Corecțiunea torenților în Cehoslovacia.

Pisek: 1928. Knihstátna Právnísek Podhájsky a spol. (dr. Th. Kopeky) v. Pisku.

Într-o lucrare de 27 pagini, în care se cuprind zece fotografii foarte bine reușite, privitoare la corecțiunea torenților din Cehoslovacia și un rezumat în limba franceză, autorul arată, că silviculorul fiind chemat să lucreze în regiunile muntoase la amenajarea și exploatarea pădurilor, pentru care e nevoie să construiască drumuri de scoaterea lemnului, a fost forțat să studieze regimul apelor și fixarea solului, ca să-și asigure mijloacele de comunicație.

Din cercetările cele mai noi (Dr. Engler și Dr. Burger) rezultă că singura amenajarea rațională a pădurilor e suficientă pentru micsorarea puterii scurgerii apelor din munte.

Amintește influențele asupra extensiunii torenților în diversele părți ale Cehoslovaciei, semnalând, că lucrările cele mai importante de făcut sunt în părțile joase ale țării.

Opera făcută de silviculori timp de o jumătate de secol pe acest tărâm, s-a extins nu numai asupra lucrărilor tehnice, cât și asupra celor silvice și eco-

nomice. Sfatuește ca în viitor să nu se țină seamă numai de cerințele tehnice, după cum se pare, că s-ar fi format curentul în timpul din urmă.

M. Răd.

Zajetování dna při úpravách a Zahrazkách bystrin, Prof. Ing. Voitech Kaiser.

Fixarea albicilor la amenajarea și corecțiunea torenților.

V. Praze 1928.

Nakladem ministerstva zemědělství republiky Československé. Tiskem Státní tiskárny v. Praze.

În lucrarea de față, autorul studiază amănunțit puterea de eroziune a apei, încărcată cu materiale, în raport cu panta generală a torențului, cantitatea și felul materialelor transportate, sinuozitatea traseului torențului și mărimea barajelor.

Da indicațiuni asupra dimensionării barajelor, în raport cu elementele de mai sus și asupra folosirii apărării malurilor prin lucrări longitudinale.

În afară de text, în cele 43 de pagini, lucrarea cuprinde și 20 fotografii privitoare la corecțiunea torenților.

La fine sunt atașate cinci planșe cu profile longitudinale și transversale

M. Răd.

REVISTA REVISTELOR

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Hett 5, März 1929.

Die Fischen des Spessarts, von O. Endres.

Stejarii din Spessart

Un istoric al pădurilor din regiunea Spessart, din evul mediu până în zilele noastre. Stejarul și fagul vegetează aici atât de viguros, încât dau pădurii un aspect de măreție cu totul specific.

Dar aceste mărețe păduri de azi au trecut prin crize grele, fiind cu cruda vitregie tratate în trecut. Această primă parte a studiului se referă în deosebi la evoluția acestor păduri până azi.

Die Abrömmung der Holzschläge, ihre Beziehung zur Naturverjüngung und ihre Abhängigkeit von den wald- und Standortverhältnissen, von Prof. M. Tkatschenko, Leningrad.

Curățirea suprafețelor exploatate, relația acestora cu regenerarea naturală și dependența sa de condițiunile pădurii și de cele staționale.

Continuarea studiului început în caetul 4 al revistei.

În această parte a studiului său, autorul se ocupă de relațiile curățirii suprafețelor exploatate cu condițiunile de arboret, sol, umiditate și alte condițiuni

staționale. În deosebi, studiază problema în legătură cu arboretele de pin, molid și amestecate.

Cercetările făcute înainte de război la Eberswalde au stabilit că pe solurile acoperite cu ramuri, pinul crește în tinerețe mai bine chiar decât pe cele tratate cu îngrășăminte de lupin.

Cercetările întreprinse de Naumann (în Germania) arată, că pe soluri sărace, nisipoase, acoperite cu ramuri provoacă la pin formarea de lungi rădăcini laterale și reducerea pivotului, ceea ce asigură producerea de trunchiuri frumoase. Studii asemănătoare întreprinse în Rusia au condus la aceleași concluziuni.

În deosebi în regiunile de stepă cu «silvicultură uscată», acoperirea cu resturi dela exploatare este de mare valoare, reducând evaporarea apei. În asemenea regiuni, unde e pericol de incendii autorul recomandă izolarea suprafețe, astfel acoperite, printr-o zonă de protecție, de pe care se va ridica continuu pătura solului.

În ceea ce privește arboretele de molid, se pot prezenta din acest punct de vedere, două cazuri: arborete pe podsol lehmós și arborete pe sol ușor, nisipolehmós.

Pe soluri grele, lehmóase semințușul se dezvoltă în deosebi pe porțiunile cât de puțin mai ridicate ale solului, în depresiuni, din cauza umidității ridicate din

sol, plantele suferă de ger și putrezirea rădăcinilor. Pericolul gerului este cu atât mai mare, cu cât solul e mai greu și mai sărac în substanțe organice. De aceea, pe soluri grele pe care regenerarea se face greu, autorul recomandă împăstrirea pe sol a resturilor. Arderea ar aduce apoi prejudiciul semințșului, cari de obicei se află în arboretele de molid—grație caracterului de umbră al speciei—și rădăcinilor superficiale ale arborilor, în cazul grădinaritului.

Cercetările întreprinse de Hesselman au stabilit, că în solurile astfel acoperite, cantitățile de azot cresc în mod simțitor.

În cazul, când în arborete de molid cantitatea de resturi e atât de mare în cât stratul ar deveni prea gros, se recomandă strângerea parțială în grămezi—ce nu trebuiesc arse—și răspândirea pe sol numai a unei porțiuni din resturi, cari vor fi bine mărunțite.

Pe soluri ușoare, nisipo-lehmoase, autorul admite arderea în grămezi a resturilor.

În arborete de foioase recomandă arderea resturilor de soluri bogate și mărunțirea și răspândirea lor în soluri sărace sau în pantă ușoară.

Autorul acordă mare importanță rașionalei întrebuințări a resturilor dela exploatare în gospodăria silvică, făcându-se economic posibilă ameliorarea proprietăților solului.

Beiträge zur Kenntnis der chemischen Vorgänge bei der Humus-zersetzung im Walde, von A. Nemeč

Contribuții la cunoașterea fenomenelor chimice, ce au loc la descompunerea humusului în pădure.

Continuarea și încheierea studiului început în caetul anterior.

În această parte a studiului se tratează relațiile dintre conținutul în extract în

alcool-benzol al solurilor humoase, puterea lor de nitrificare și cantitățile lor de nitrificare și cantitățile lor de acid fosforic solubil. Concluziunile sunt următoarele:

Puterea de nitrificare a straturilor de humus forestieră pare a depinde de conținutul în extract. La straturile de humus de rășinoase, un conținut de 5% în extractul de alcool-benzol indică garanția de toxicitate pentru puterea de formare a azoților. Cele mai mari cantități de azotați s'au aflat în solurile humoase cele mai sărace cu conținutul în extract. În probele de humus de gaz, puterea de nitrificare variază în mod invers cu conținutul în extract.

Cantitatea de acid fosforic solubil din straturile solului poate fi deasemenea influențată de conținutul de substanțe rășinoase în extractul în alcool-benzol.

Die forstwirtschaftliche Bodenbenutzung Bayerns im Jahre 1927, von Dr. Reinhold-München.

Utilizarea forestieră a solului în Bavaria, în anul 1927

Comentarii asupra statisticii privitoare la utilizarea forestieră a solului în Bavaria, în 1927. Nu putem da aci de cât câteva generalități.

Suprafața ocupată de păduri în Bavaria era în 1927 de 2.479.227 ha, cu un procent de împădurire de 32,62 și cu 0,34 ha pe cap de locuitor. Din aceste păduri, statul posedă 33,4%, comunele 12,9%, particularii 49,7%.

O privire retrospectivă asupra statisticelor anterioare, denotă o continuă tendință de întindere a rășinoaselor în pădurea foioaselor și—ca o consecință—reducerea regimului crâng. Tendința s'a manifestat și în 1927. Statistica se mai ocupă de clasele de vârste în cadru și

de produsele lemnoase realizate în 1927 (8.960.641 st.) în comparație cu anii trecuți.

Die Fischen des Spessarts, von O. Endres.

Stejarul din Spessart.

Se continuă studiul anterior început, tratându-se despre starea actuală a arborilor de stejar din Spessart.

Arbeitsgeräthe bei der Holzhauelei und ihre Instandhaltung, von F. Ernst.

Unelte necesare la doborâtirea arborilor și menținerea lor în bună stare.

O conferință ținută lucrătorilor forestieri la Schwabach. Nu este așa dar un studiu propriu zis, ci o expunere didactică, ce nu aduce ceva nou.

C. D. Ch.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN

Heft 1 Jan., 1928.

1. *Moderne Bekämpfung forstlicher Schädlinge, von inginer Ernst Schmittschek*

Combaterea modernă a insectelor vătămătoare.

Articolul redă o conferință ținută de autor în 5 Decembrie 1928, la cursurile de pregătire ținute pentru forestierii practicieni la Școala superioară de silvicultură din Viena.

Autorul începe expunerea arătând avântul pe care l-a luat combaterea insectelor după război, nu atât datorită sporirii atacurilor de insecte, cât mai ales tendinței tot mai evidente de a se evita orice pierdere a bogățiilor naționale, pierderi din ce în ce mai numeroase.

În Austria aceste pierderi se cifrează la 575.000 lei.

Procedeele chimice pentru combaterea insectelor, care au luat mare desvoltare în agricultură înainte de război, sunt aplicate în silvicultură, abia după război.

Procedeele chimice utilizează substanțe chimice, sub formă de gaze, de lichide sau praf, care omorâă insectele fie direct prin simplă atingere — ardere — fie atacându-le căile respiratorii, fie asfixiindu-le tubul digestiv.

După ce pomenește în treacăt, de încercările de combatere prin îmbibarea solului cu anumite substanțe, pe care seva arborelului le ridică în coronament și de acelea, prin care se injectează în arbore unele preparate, care omorâă anumite ciuperci, autorul discută rând pe rând otrăvurile întrebuițate la combaterea insectelor. În gospodăria forestieră, cele mai întrebuițate otrăvuri sunt acelea sub formă de praf. Arseniatul de calciu pur sau în amestec cu nicotina se întrebuițează pentru combaterea insectelor cu mandibule sau cu tromba, iar amestecat cu cupru, se întrebuițează împotriva ciupercilor.

Pentru împrăștierea prafului (substanța otrăvitoare), autorul recomandă pentru arborele de mică întindere și nu prea înalte, pompe cu motor — Motorverstäuber — care-l împrăstie la 20 metri înălțime și cu care se pot trata în medie 10 hectare pe zi.

Pentru combaterea insectelor pe suprafețe mari se întrebuițează cu succes aeroplanul, special construit, cu care se poate trata 25—50 ha pe zi.

O parte însemnată a expunerii autorului se ocupă de condițiunile, pe care trebuie să le împlinească substanța chimică, care se întrebuițează la combatere, de acțiunea sărurilor de arsenic

după reguli determinate, și valorile mijlociilor, rezultate din înălțimea și coeficienții de formă ai arborilor aproximativ cu aceeași grosime raportate ca ordinate la diametrele respective luate pe abscise, dau curbe mai mult sau mai puțin continui.

Particularitatea procedurii stă în felul cum se calculează diametrele arborilor medii.

Autorul determină după carnetul de inventariere:

1. Diametrul mediu al arboretului cu ajutorul mediei aritmetice.

$$da = (n_1 d_1 + n_2 d_2 + \dots) : N$$

2. Suma pătratelor diferențelor între diametrul mediu și diametrele respective $\sum d = d - da$.

$$n_1 \frac{d_1}{y} + n_2 \frac{d_2}{y} = \frac{\sum d}{y}$$

3. Pătratul mediei diferențelor:

$$\mu^2 = \frac{[\sum d]}{y}$$

4. diferența medie $\mu = \sqrt{\mu^2}$

Cu da și μ calculează diametrele: celui mai mic arbore mediu $d_{-} = da - \mu$ și celui mai mare arbore mediu $d_{+} = da + \mu$.

Arborii sunt căutați masiv, doborâți și curbați exact.

Întrebuințând acest procedeu la curbașea unui arboret, autorul obține un volum de 548.840 mc față de 547.760 mc obținuți de procedeu Ulrich, împărțind arboretul în 5 clase de diametre și luând pentru fiecare clasă doi arbori medii.

Pentru cubarea arborilor medii, autorul secționează arborii în 5 trunchiuri cu lungimi egale și sprijinit pe calcule aplicate la exemple practice, crede că volumul obținut e suficient de exact.

În concluzie autorul afirmă:

a) Procedeu citat e mai simplu ca toate cele cunoscute până acum,

b) Cei doi arbori medii, rezulți din media diferențelor între diametrul mediu și diametrele respective, pot fi cu succes întrebuiți numai la calculul volumelor, dar dacă în loc de volumele v_{-} și v_{+} se pun valorile arboretelor medii w_{-} și w_{+} prin formula: $W = \frac{w_{-} + w_{+}}{2} \cdot N$ se obține valoarea arboretului.

c) Analog cu volumul și valoarea arboretelor se poate obține și creșterea în volum și în valoare.

Datorită acestor proprietăți, autorul crede că procedeu ne dă posibilitatea să facem oricând inventarul arboretelor și ca urmare bilanțul gospodăriei.

M. Petcuș

Wien 1929, Heft 2.

Die wälder Rumäniens deren Holzindustrie und Holzhandel, von Dr. A. Sburban.

Padurile României, industria forestieră și comerțul ei lemnos.

Sub titlul de mai sus, revista vieneză consacră numărul său din Februarie a. c., în întregime unui extras din lucrarea de doctorat a tânărului nostru coleg D. Sburban, care și desăvârșește studiile în țările germane.

Lucrarea începe cu considerațiuni generale asupra datelor statistice relative la suprafața țării—agricolă, forestieră și neproductivă—și la forța motrice necesară industriei, înainte și după războiu.

În capitolul: «Padurile României» autorul, după o succintă expunere a țării noastre, din punct de vedere geografic, după ce schițează întinderea, pe care o ocupau pădurile în trecut și indică cauze, care au împins această bogăție aproape numai în regiunile de munte și de coline, caracterizează cele 6 zone de vegetație—stepa rece, reșinoasă, fag, stejar, stepă și zona inundabilă—pe care climatul

continental le imprimă vegetației din țara noastră, și enumără suprafețele pe care le ocupă azi pădurile, repartizate pe provincii, pe specii, pe naturi de proprietari și pe cap de locuitor, stabilind procentul păduros al fiecărei zone.

Deși datele ne sunt în întregime cunoscute, capitolul capătă chiar pentru noi un interes deosebit prin tabloul claselor de vârstă, care ne pune sub ochi realitatea, dovedind și celor, ce nu vor să vadă că în ultimele decenii au exploatat mereu mai mult ca puterea de producție a pădurilor, apogeul fiind atins în ultimii 20 ani, când s'a exploatat de două ori mai mult decât posibilitatea normală.

În capitolul al II-lea «Legislația silvică în România», autorul face istoricul legislațiilor în țările române dela regulamentul organic până la Codul silvic din 1910, ocupându-se de principiile ce au stat la baza acestor legiuri și de efectul lor asupra gospodăriei noastre păduroasă.

Capitolul III, «Pădurile Statului», este rezervat după cum indică și titlul, pădurilor Statului. Aici autorul se ocupă de organele de conducere și administrare a acestor păduri, de mersul împăduririlor și al exploatărilor, accentuând pe de o parte, venitul net pe ha al pădurilor, care începe cu 3,49 lei hârtie în 1920-1921, ajunge la 91,25 lei în 1925 și la 147,46 în 1926 și pe de altă parte, sforțările care se fac, ca prin împădurirea locurilor neproductive să se recâștige suprafața păduroasă pierdută prin exproprierile în vederea izlăzurilor comunale.

Cea mai mare dezvoltare, cum dealtfel era și natural, o atribuie colegul nostru, industriei și comerțului de lemn de care se ocupă în ultimele capitole.

În capitolul «Industria lemnoasă», după ce se expun condițiile prielnice, care au favorizat dezvoltarea acestei industrii și se discută comparativ calitatea, respectiv renumele, pe care o au în comerțul mon-

dial, produsele lemnoase din diferitele provincii ale țării, se precizează în cifre, diferitele stadii de dezvoltare a industriei noastre lemnoase care începe cu 94 de fierăstrae de apă pe valea Bistriței în 1810, lucrând pentru acoperirea cotel din tributul turcesc, care trebuia achitat în lemn, ajunge în 1913 la 98 fabrici de cherestea cu 21.473 P. S., 70 de fabrici de tâmplărie și mobilă cu 13.000 P. S. și 8 fabrici de hârtie, pentru ca în 1925 această industrie să numere 848 de instalațiuni pentru prelucrarea lemnului (fără fabrici de hârtie) cu 74.714 P. S. și 87.270 milioane lei aur capital întrebuințând 4.020 funcționari și 56.618 lucrători, plus 473 cooperative forestiere cu 56.938 membrii, cea mai mare parte săteni.

Capitolul ultim «Comerțul lemnos în România» se ocupă cu fazele de dezvoltare ale acestui comerț în vechile principate reliefind efectele salutare, pe care le-a avut, asupra industriei noastre lemnoase, războiul vanal dintre Austria și mila țărișoară dela 1886, războiul care ne-a dat posibilitatea că începând dela 1896 industria noastră lemnoasă să fie capabilă nu numai să acopere necesitățile interne, dar să-și trimească pe piețele străine, produse, care ating în anul 1904 cifra de 420.000 t. După discuția cifrelor de export și import din ultimii ani, capitolul se încheie cu considerațiuni de politică forestieră plasate în jurul întrebării, pe care și-o pune autorul:

Va putea suporta România, multă vreme, acest export însemnat de produse forestiere, sau trebuie să se teamă de o slăbire a posibilităților?

Pornind dela considerațiunea, că puterea de producție a pădurilor noastre este de 4.755.108 m³ și consumul intern de 3.400.000 m³ răspunsul la această întrebare este ușor de întrevăzut, când cifra exportului din ultimii ani se ridică

la 2.211.870 tone deci 3.594.300 m³ adică cu 2.294.300 m³ mai mult decât rămâne disponibil pentru export.

Deși avem în față numai un extras al lucrării tânărului și valorosului nostru coleg, trebuie să subliniem documentarea și importanța acestei lucrări chemată să pună capăt legendei create de industriași interesai «că țara românească are încă bogății nesecate în păduri».

M. P.

SCHWEIZERISCHER ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

März, 1929.

1. *Die Rationalisierung unserer Forstwirtschaft als Mittel zur Verbilligung und Verbesserung der Produktion.* von Oberforster B. Barier.

Raționalizarea economiei noastre forestiere ca mijloc pentru estinirea și îmbunătățirea producției.

Raționalizarea muncii, aplicată la început în industrie de inginerul american Taylor, preocupă în timpul din urmă cercul de activitate tot mai larg și mai variate.

Ea interesează astăzi atât pe lucrătorul simplu, cât și pe directorul de uzină, pe mica industrie, cât și pe marile întreprinderi particulare sau de Stat.

Prin raționalizare, după Dr. Waldshurger, se înțelege totalitatea măsurilor, ce trebuiesc luate ca să mărim efectul util al muncii, pe când după A. Walter lupta contra risipei inconștiente de muncă, forță și capital.

Chestiunea, ce-și pune autorul, e să cerceteze în ce măsură poate fi aplicată raționalizarea în economia forestieră. În pădure însă condițiunile de lucru sunt mult mai variate ca în industrie.

Când ne gândim, că salariile în economia forestieră ating 50—70% din totalul cheltuelilor, pe când în industrie nu trec de 30% și când în concepția modernă își face loc pe zi ce trece ideea, că pădurile trebuiesc să renșteze, problema îmbunătățirii metodelor de lucru și organizarea muncii devine tot mai imperioasă.

Începuturi de raționalizare s'au făcut în Germania și Danemarca.

Trecând în revista lucrările specifice forestiere și ținând seamă de principiul, că personalul de conducere trebuie să lucreze numai ceiace nu poate face personalul în subordine, în vederea economisirii timpului pentru lucrări mai delicate, își aduce aminte cât timp pierd personalul silvic superior cu verificarea carnetelor de cubaj. Listelor de plată etc. Telefonul și mașina de scris sunt încă puțin utilizate în serviciul pădurilor.

Apoi cât timp e nevoie să umble pe jos șeful de ocol? Competința diferitelor organe silvice e de multe ori nerațional fixată. Să ne gândim cât balast înalțăm la întocmirea lucrărilor de amenajare, care s'ar putea lăsa deoparte.

Pentru pădure, e de părere să se formeze echipe de lucrători desoinicu bine pregătiți și bine plătiți, care executând la timp și bine lucrările, economisesc salarii, ce s'ar da la personal numeros și nepregătit.

(Articolul continuă).

2. *Zur Besteurung von Gemeindewaldungen.* von Wanger.

Impunerea pădurilor comunale.

Articolul de față constituie continuarea polemicii dintre un silvicultor d-l Wanger și secretarul comunal din Aarau d-l Gautschi.

3. Zur Verdrängung des Holzes als Heizstoff.

Dr. H. Knuchel.

Indepărtarea lemnului, ca material de încălzit.

Datorită înlesnirilor puse la îndemâna societății de tehnica modernă, lemnul pierde continuu teren, ca material de încălzit.

Casele mari se construiesc azi cu încălziri centrale, la care se utilizează cărbunii, iar tendința cea mai nouă este să întrebuințeze pentru încălzit gaz aerian sau electricitate, care se aduc dela mari depozite. Și aprinsul focului cu cărbuni se face în unele părți cu gaz.

Populația e drept că sporit și urmărește un trai mai lesnicios ca în trecut. Consumul lemnului de foc deci e încă pentru mult timp asigurat.

Conjunctura pieței e însă din ce în ce mai rea. De aceea se simte nevoia să se facă înlesniri pentru desfacerea lui, pentru că în gospodăria forestieră lemnul de foc, reprezintă o parte însemnată din ceia ce produc pădurile.

4. Die Privatwaldkorporation Dürrenbach (A. St. Gallen), von Hch. Tanner.

Cooperativa forestieră Dürrenbach (Canton St. Gallen)

Dürrenbach se găsește într'un ținut muntos, cu numeroase blocuri eratice și grohotiș, expus viiturilor unui pârâu, cu caracter torențial.

În 1900 s'au luat măsurile să i se facă lucrări de corecțiune. Acestea s'au executat în trei perioade: 1901—1905 în partea inferioară și mijlocie a albiei, în 1906—1910 în partea superioară. După aceea și până în 1926 s'au făcut lucrări de completare.

Cheletuile au fost suportate 50%, de stat, 30% de cantonul St. Gallen, 10%

de comună, 10% de proprietarii riverani.

Bazinul de recepție fiind format din proprietățile puternic divizate ale locuitorilor, ca să înlesnească împădurirea lui și să se păstreze pentru viitor starea împădurită, aceștia s'au constituit în cooperativă.

Autorul salută inițiativa întocmirii proprietății forestiere elvețiene în unitați mai mari, pentru o mai bună utilizare a puterii de producțiune a solului.

5. Notizen aus der Schweiz. forstl. Versuchsanstalt.

Ein hochgelegener Buchenbestand in der Zentralschweiz, von Dr. Philipp Flury.

Notițe dela stațiunea de experimentație. Un masiv de fag din munții Elveției centrale.

Lângă Engelberg, pe muntele Herrensute se găsea la 1200 m altitudine un masiv de fag, proprietatea mănăstirii Engelberg, în care stațiunea de experimentație a fixat un loc de încercare în 1895.

În urma operațiilor culturale executate s'au îmbunătățit simțitor creșterile și s'a obținut regenerarea naturală a pădurii. La 4/5 Ianuarie 1919, un uragan puternic l-a doborât la pământ însă. La această dată masivul avea 153 ani. În tabela anexată se dau date cu privire la numărul arborilor, dimensiunile lor volumul și creșterea masivului atât pentru arborii, cari rămân în picioare, cât și pe cei care le extrag.

Datele culese timp de 24 ani, pot fi folosite pentru cercetări în păduri de munte.

Forstliche nachrichten.

Știri forestiere.

Association forestière vaudoise. În cantonul Waad, 154 comune

și 61 proprietari particulari au format o asociație cu 51.257 ha pădure și cu o posibilitate anuală de 159.411 m³.

Scopul asociației este vânzarea lemnului în comun, îmbunătățirea mijloacelor de exploatare, orientarea proprietarilor de pădure asupra prețurilor pieței și procurarea de capital ieftin.

Grossbritannien. În Anglia, care n'are decât 4% păduri s'au împădurit din 1920 circa 32.000 ha terenuri neproductive. Pe viitor se vor împăduri anual 8000 ha. Paralel cu împădurirea se construiesc drumuri și locuințe pentru personalul silvic. Prin aceasta se dă de lucru șomerilor.

Speciile utilizate la împădurire sunt cele indigene plus *Pseudotsuga Douglasii* și *Picea sitchensis*.

M. Rădulescu

JOURNAL FORESTIER SUISSE

Nr. 3, Martie 1929.

La question forestière dans la République Argentine, par M. Noveira, ingénieur forestier.

Chestiunea forestieră în Argentina.

În statistica universală a pădurilor, Argentina ocupă al patrulea loc, având 108 milioane ha pădure. Abundența aceasta, a făcut ca până în zilele noastre să nu aibă încă o lege silvică, care să pună ordine în exploatare, în conservarea fondului forestier.

La al doilea congres forestier, organizat în 1928 de «Sociedad forestal Argentina», s'a cerut creierea unei legi forestiere moderne, adoptată condițiilor actuale, lege care să creeze un serviciu forestier, dotat cu personal competent. Cu acest congres se crede că s'a făcut primul pas către o rațională folosire a pădurilor.

De la sylve primitive de jadis à la forêt cultivée de nos jours (suite et fin), par Roger Ducamp, fost directorul serviciului forestier din Indochina.

Dela pădurea primitivă de ordinioară la pădurea cultivată din zilele noastre (urmare și sfârșit).

O pledoarie strălucită, pentru pădurea naturală-climatică, este întreagă această a doua parte a articolului, început în numărul trecut.

Vechea axiomă a lui Parade: «imiter la nature, hater son oeuvre.....» o găsim aci explicată cu multă convingere.

În concluzie, autorul spune: «pădurea este din toate punctele de vedere o organism foarte complex, și pentru scopurile noastre s'o tratăm respectând adevăratele și propriile sale aspirațiuni, — amestec de vârste, amestec de esențe, iar mai departe, face un calduros apel, pentru formarea unui bloc: amicii pădurei, — ca astfel să se realizeze mai ușor selecționarea arborilor forestieri, pentru cari până azi s'a făcut prea puțin.

Communications de la station fédérale de recherches forestières, par H. Badoux.

Comunicările stațiunii federale de cercetări forestiere.

Se dă rezultatele culese de pe două piețe de experiență în perioada 1908—1928, din care una tratată grădinarit, cealaltă prin tăeri rase.

Prima populată cu brad (76%), și molift (24%), a doua numai molift.

În această perioadă creșterea curentă este: pentru grădinarit 14,95 m³ și pentru tăeri rase 14,28 m³. Se deduce astfel că tratamentul grădinarit este mai avantajos din punct de vedere al creș-

sterii. Aceasta explică într-o măsură de ce azi grădinaritul a început să fie la modă.

Nr. 4, Aprilie 1929

Notes forestières sur les Abruzzes, par W. Nagels, traduit par H. B.

Notă forestieră despre Abruzz.

Munții Abruzzi sunt o porțiune din Apenini, ocupând 12.600 km². Pentru silvicultor, prezintă o mulțime de particularități, din care se poate învăța multe. Aproape întreaga această regiune, odinioară era acoperită cu păduri, care azi printr'un barbar tratament, în mare parte au dispărut, lăsând solul incult.

Conducătorii Italiei dându-și seama, că aceste vaste suprafețe nu pot rămâne neproductive, au început încă din 1890 marea operă de împădurire. Greoaie la început, din cauza uscăciunii solului, până s'a găsit esența cea mai potrivită, care să se mulțumească cu apă mai puțină. După încercări cu pin de Alep, maritim și silvestru s'a găsit că cea mai bună, este, pinul negru (pinus austriaca).

În fiecare an se împăduresc câte 120—160 ha. Rezultatele obținute cu pinul negru sunt excelente, reamintind astfel întrebuițarea cu succes în terenurile uscate.

A propos du chêne à la vallée de Joux, par Sam. Aubert.

Despre stejarul din valea Joux.

În urma descoperirii a două exemplare de quercus sessiliflora, pe valea Joux la 1120 m altitudine, exemplare crescute relativ bine, autorul crede, că se poate vorbi aici despre un indigenat.

Ant. V. Răd.

SILVA

Marie No. 9

Forstliche Pflanzenzuchtung. Aus der Waldsamenprüf- u. Forschungsanstalt Eberswalde von Prof. Dr. Werner Schmidt. (Mit 4 graphischen Darstellungen u. 1 Tafel).

Selecționarea speciilor forestiere.

Selecționarea, care în agricultură, pomi și horticultură a dat rezultate surprinzătoare, în cultura forestieră întâmpină dificultăți din cauza longevității indivizilor. Trebuie observat însă, că de multe ori anumite proprietăți ale plantelor nu sunt dobândite ca rezultat al eredității, ci oglindesc mai degrabă înțurirea condițiilor staționale.

Fața de dificultățile semnalate, autorul opinează, că orice metoda similară care poate să aducă lumină în aceste chestiuni trebuie încercată. Așa recomandă observarea paralelismului între anumite proprietăți de creștere și între condițiile staționale. O altă cale, pentru a lămurii cât mai curând unele probleme presupuse că țin de domeniul eredității, ar fi examinarea fiziologică a plantulei, a modului cum se comportă fața de lumină, ger, căldură, umiditate etc. Autorul crede că, adoptând această metoda, am ajunge într'un timp relativ scurt a desluși unele fenomene, care până azi nu sunt explicate.

În studiul de față, îl preocupă pe Schmidt în special chestiunea, dacă rezistența fața de secetă este ereditară. După ce ne dă amănunte asupra recoltei conurilor cari au furnizat semințe, cu care a operat—pinul și molidul au fost în special studiați—asupra organizării uscătorilor, asupra cantității și calității de semință obținută, în fine asupra metodei de experimentare în pepinere abordează

tema propriu zisă și ajunge, în urma analizării, rezultatelor, la concluzia surprinzătoare, că rezistența fața de secetă nu poate fi considerată ca fapt ereditar. Pe soluri, extrem de aride, a găsit de ex. pini a căror posteritate parte este rezistentă, parte din contra foarte susceptibilă fața de secetă.

Martie No. 10.

Die Verbreitung der Rotbuche in Oesterreich u. die waldbanlichen Folgerungen daraus, von Prof. Dr. L. Tschermak, Mariabrunn bei Wien.

Distribuirea fagului în Austria și concluziile de ordin cultural forestier.

Importanța cercetărilor fitogeografice pentru cultura rațională a pădurilor în timpul din urmă a fost din ce în ce mai mult recunoscută. Profesorul Tsch. și-a ales fagul ca obiect de studiu, deoarece el este specia cea mai răspândită din zona climatică a Europei de mijloc și apoi pentru cuvântul, că el merita interesul silvicultorului din punctul de vedere cultural în gradul cel mai înalt. În studiul său în mod principal s'a călăuzit de normele stabilite de Uniunea Internațională a stațiunilor de cercetări forestiere pentru stabilirea limitelor de distribuție a speciilor forestiere, completându-le totuși, acolo unde i s'a părut necesar. Autorul studiază în mod amănunțit distribuția orizontală și verticală a fagului din toate ținuturile Austriei. Distingând între ivirea sporadică a speciilor, între arborete pure și cele amestecate, între portul caracteristic pe care îl înfățișează după condițiunile staționale, în care se găsește, ajunge la concluziuni interesante nu numai pentru Austria, ci și pentru orice altă țară unde fagul este autohton.

În rândul întâi afirmă, că ideea în general acreditată cum, că fagul își găsește condițiunile optime de existență numai

pe soluri calcaroase trebuie rectificată. Cel mult în regiuni cu altitudini mai mari decât 1000 de metri fagul preferă solurile calcaroase, fapt care își găsește însă explicația nu în constituția chimică a acelor soluri, ci în natura lor fizică. Ceeace determină mai ales distribuția fagului sunt condițiunile climaterice. Fagul — așa susține autorul — agreează climatele oceanice și abhorează cele continentale. În ce privește relațiunea între natura solului și distribuția fagului, autorul este de părere, că în situațiuni mai joase, acolo unde fagetum-ul se vecinește cu castanetum-ul, fagul alege solurile profunde și fresce, pe când, în cazul altitudinilor mai mari, în vecinătatea picetum-ului preferă solurile mai uscate.

Formându-și în sfârșit concluziunile, Tsch. revine asupra însemnătății, ce are pentru cultura pădurilor cunoașterea condițiunilor fitogeografice. Ne vorbește de legea de aramă a localității, de greșelile mari la cari ne expunem, dacă imităm pur și simplu tratamente, cari în alte condițiuni staționale au dat — poate rezultate excelente, dacă, în fine, vrem să instalăm fagul acolo unde nu-și găsește condițiuni prielnice de existență.

Martie Nr. 11.

Begründung u. Vorjüngung der standortsgemässen Hauptholzarten im Anwald, insbesondere der Rheininsel Kuhkopf, von Oberforstmeister Peltth zu Gernsheim a. Rh.

Instalarea și regenerarea speciilor lemnoase principale, ce găsesc condițiuni staționale potrivite în pădurile de luncă, în special pe insula Kùhkopf din fluviul Rhin.

Un studiu de interes cu totul local. Totuși, pare că există oarecare asemănări între luncile și insulele Rhinului cu

cele ale Dunării noastre. Iată descrierea rezumativă a vegetațiunii de pe Kùhkopf: creșteri luxuriante de plante agașătoare ca curpen, hamei sălbatec și chiar vișă de vie, deșeurii aproape inextricabile, ce ne amintesc tablourile de păduri din regiunile tropice! Nu avem același impresiune, când colindăm zăvoazele și insulele rîurilor noastre și mai alea ale Dunării? Apoi gerurile târzii, arșița estivală prelungită, creșterea neobiceiuit de vigoasă a gramineelor și buruienilor de tot felul, caracteristice pentru insula în cestlune... toate acestea nu ne amintesc condițiunile staționale din valea Dunării?!

În fața de aceste asemănări, se naște întrebarea dacă arboretele uniforme de salcie, presărate poate ici și colo de păcuri de plop și aln, cum le cunoaștem din valea Dunării și din cursul inferior al afluențelor ei, sunt necesități staționale, sau dacă nu cumva sunt urmarea exploatărilor abuzive din trecutul îndepărtat, cari au avut ca obiect mai alea speciile forestiere ca stejar, frasin, ulm, palten?

Autorul articolului enumeră aceste specii ca potrivite din punctul de vedere stațional pentru luncile și insulele Rînului și ne dă amănunte interesante despre cultura și despre productivitatea lor

Martie Nr. 12.

Leistungskontrolle, von Prof. Vanselow-Otessen.

Controlul rendementului.

Aplicabilitatea metodei de control a lui Biolley, — adaptată condițiunilor existente în Elveția, unde starea grădinărită a arboretelor este aproape peste tot realizată, a fost contestată pentru pădurile uniforme, egilene sau aproape egilene ale Germaniei. Autorul articolului distinge, dacă e vorba de transplantarea metodei în cestlune, ca sistem

de amenajare, dănsul e de acord: ea nu se potrivește pentru pădurile din Germania.

Dacă din contra, în metoda lui Biolley — vedem mijlocul a ne da seamă, la intervale scurte, de mersul evolutiv al arboretelor, a judeca pe baza creșterilor constatate de oportunitatea și efectele operațiunilor culturale, ce a avut loc, atunci crede că în controlul rendementului s'a găsit cheia progresului cultural în păduri.

S'a zis, că inventarea tuturor arboretelor la intervale scurte de 6, 8 sau 10 ani, ar împovăra prea mult budgetul. Autorul crede, că uniformitatea arboretelor va scuti pe silvicultorii germani de a întinde asemenea operațiuni costisitoare asupra tuturor pădurilor și asupra tuturor arboretelor. Scopul, pe care l-a urmărit Biolley în pădurile elvețiene, în Germania va putea fi realizat prin adoptarea ideilor lui Weber și Künanz, cari vor să concentreze controlul în așa numitele Weiserflächen (vezi «Revista Pădurilor» Nr. 11 din 1928, pag. 869).

În sfârșit autorul respinge obiecțiunea posibilă, că tablele de producțiune cu amplele lor amănunte, cum sunt cunoscute în Germania, ar prezenta instrumentul ideal pentru aprecierea mersului evolutiv al arboretelor. Recunoscând valoarea acestor table și serviciile, ce pot aduce tehnicianului silvic priceput, totuși le consideră ca insuficiente pentru a baza pe ele necesitatea unor anumite operațiuni culturale. Aceasta pentru cuvântul, că ele sunt rezultatul generalizărilor prea absolute și nu oglindesc deosebiri individuale ale diverselor arborete.

SUMARSKI LIST.

Nr. 2.

1. Speranța renașterii economiei noastre forestiere, Dr. A. Petračić, Zagreb.

2. Exactitatea estimării arboretelor cu ajutorul locurilor de încercare, Ing. Stjepan Suric, Zagreb.

3. Despre rentabilitatea fagulii, Ing. A. Perušić, Ogulin.

LESNICKA PRACE.

Nr. 2.

1. Tendința și metoda studiilor forestiere la școala superioară. Prof. Jos. Opletalec.

Autorul profesor și rector la o școală superioară de agricultură, ajunge la concluzia:

a) Școala superioară de silvicultură se ocupă mai mult de științele naturale, decât de tehnică.

Din această cauză se apropie mai mult de universitate, decât de politehnică.

b) Absolvenții școlii superioare de silvicultură, după terminarea celor 8 semestre de studii teoretice, să facă un an practică la un domeniul silvic atașat școlii.

2. Noțiuni fundamentale, privitor la diviziunea oecologică a unei suprafețe forestiere, Dr. Sargěj Wilde.

În vederea cunoașterii puterii de producție a unei stațiuni e necesar studiul factorilor oecologici. Pentru aceasta se întocmesc hărți oecologice pe baza datelor climatice, orografice, petrografice, pedogenetice și higrometrice ale ținutului.

Independent de acestea, se ține seama de starea pădurii în raport cu factorii biotici, de starea humusului, de compoziția vegetației solului și starea sa fizică.

Autorul studiază problema și din punct de vedere financiar, arătând că cheltuielile cu studiul factorilor oecologici, într-o pădure sunt neînsemnate, în raport cu rezultatele obținute.

Privitor la amenajist, menționează, că el trebuie să fie un sociolog al vegetației și tehnician al oecologiei forestiere, nu un simplu bilanțier al inventarului silvic.

3. Importanța înălțimii pentru evaluarea materiei lemnoase a unui arboret, Karel Texel Kufim.

4. Contribuțiuni la soluția definitivă a chestiunii cum să procurăm semințele forestiere, A. Freudl.

M. Răd.

INFORMAȚIUNI

D-l inginer inspector silvic M. P. Florescu pe ziua de 20 Aprilie a. c., a fost însărcinat de Eforia Spitalelor civile din București, ca consilier tehnic al pădurilor acestei Instituții.

— Potrivit art. 4 din legea pentru înființarea Casei Pădurilor, prin Înaltul Decret Regal No. 2408 din 19 Iulie 1929 a fost numit membru în Consiliul de Administrație al Casei Pădurilor pe termen de 5 ani.

Pe ziua de 1 Iunie a. c.

D-l inginer subinspector M. Fiera, șeful ocolului silvic Siliștra, în serviciul de control al Direcției Constanța, însărcinat cu controlul ocoalelor din Cadrilater afară de ocolul Siliștra.

D-l inginer șef A. Chirțescu șeful ocolului silvic Macin, în serviciul Direcției Constanța.

D-l inginer silvic Th. Theodorescu din serviciul central al Casei Pădurilor la ocolul silvic Siliștra.

D-l inginer silvic I. Mihaescu dela ocolul silvic Cerna la ocolul silvic Macin.

D-l inginer silvic stagiar G. Petcu se delegă ca girant provizor al ocolului Murfatlar.

D-l inginer silvic C. Vasiliu dela ocolul silvic Ciucurova, la ocolul silvic Grivița în locul d-lui inginer I. Baltă, care trece la ocolul Ciucurova.

D-l inginer silvic Bruno Hertog dela ocolul silvic Murfatlar la ocolul Cerna.

D-l inginer subinspector Dionisie Bucur dela ocolul Băbeni, în serviciul central al Casei Pădurilor.

D-l inginer șef D. Bozdoc, șeful ocolului Bistra, în serviciul central al Direcției Sebeșul săsesc, iar la ocolul Bistra se transferă ca girant d-l inginer silvic stagiar Traian Roman.

D-l inginer silvic lancu Marinescu dela ocolul silvic Novaci la ocolul Horez

Pe ziua de 15 Iunie.

D-l inginer silvic E. Fixek, șeful ocolului Cămpeni, trece pe ziua de 15 Iunie a. c. la conducerea fabricii Cămpeni, iar ocolul îl va gira d-l inginer silvic Șt. Șofalvi dela ocolul Abrud ajutat de d-l inginer V. Leescu.

D-l inginer silvic Eug. Maximovici dela Direcția Iași, se transferă în interes de serviciu pe ziua de 15 Iunie ca titular al ocolului silvic Ianauți.

D-l inginer Traian Stan dela ocolul Băbeni la ocolul Novaci, iar la Băbeni se numește șef de ocol d-l inginer Al. Georgescu.

D-l inginer silvic C. Nițescu dela ocolul silvic Cluj se transferă în interes de serviciu la ocolul silvic Groși și d-l inginer subinspector silvic A. Daum va gira ocolul silvic Cluj până la numirea unui titular.

Pe ziua de 1 Iulie.

D-nii Ingineri stagiaři Andrei Alexandru și V. Negoita din Direcția Buzău se transferă pe ziua de 1 Iulie primul la ocolul silvic Verbița, iar al doilea la ocolul Moreni, și d-nii Ingineri Gh. H. Tarhon dela Bacău, la ocolul Paulești și

I. D. Proțeșcu dela Pitești la ocolul Târgoviște, tot pe ziua de 1 Iulie a. c.

D-l inginer Dem. Antonescu dela Direcția Buzău a fost transferat pe ziua de 1 Iunie, după cerere, în administrația centrală a Casei Pădurilor, serviciul Rădicărilor în plan.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

DESBATERI

PROCES VERBAL Nr. 8

Sedința de la 15 Aprilie 1929

Prezenți d-nii: P. Antonescu, Gh. Agapie, M. Drăcea, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, V. N. Stinghe, M. St. Suhușeanu și D. Tomuța.

Sedința se deschide sub președinția d-lui C. P. Georgescu.

D-l *C. P. Georgescu* recomandă cu căldură pe d-l G. Agapie, noul membru în Consiliu, și speră, că va aduce aportul său pentru interesul Secției. Ii urează sănătate și spor la muncă.

D-l *G. Agapie* răspunde: (a se vedea textul la ființele procesului-verbal).

«Sunt aproape 8 ani de când nu mai figurez în cadrele active ale Corpului silvic.

În acest interval am desfășurat toată puterea mea de muncă într-o ramură de activitate, care interesează silvicultura ca ceva accesoriu, în lucrări cadastrale.

Pot să vă aduc vestea îmbucurătoare, că în ramura de activitate unde lucrez, inginerii silvici ocupă locul întâi de onoare. Ei au cucerit această poziție, în primul rând prin pregătirea, ce au avut-o din școală pentru această carieră și în al doilea rând prin activitatea lor cu caracter științific.

Azi, printr'un act al d-v., a cărei însemnătate o voi arăta mai la urmă, reviu de odată în cea mai înaltă situație, la care poate aspira un tehnician silvic.

Acest titlu îmi este oferit de d-v., care constituțiți nu numai un organ de administrarea unei averi însemnate, ci mai ales un for academic, în care se emit, se dezvoltă și iau viață toate ideile de progres pe terenul silviculturii noastre naționale.

Oricărui alte persoane și mie chiar nu-mi este ușor să justific o atare onoare. Dar mi-am zis, de vreme ce mi s'a dat trebuie să existe motivarea. Efectul trebuie să albească cauza.

Și cauza am găsit-o în idee nu în persoană. d-v. găsiți, că trebuie să subordonați persoanele ideilor.

Un observator din afară al activității d-v. este impresionat de atmosfera de intelectualitate și de idealism în care d-v. lucrați.

Idealul d.-v. ca pădurile țării noastre să nu mai fie stoarse de puteri și îndrumate către ruină, ci reîmprospătate, regenerate pentru a produce constant și la infinit, idealul d.-v. este ca patrimoniul țării noastre să fie sporit cu acele întinderi imense neproductive, cari au devenit astfel prin nechibzuirea omului sau au fost astfel prin vitregia naturii lor, idealul d.-v. este ca să se creeze prin păduri acel echilibru în natură, care asigură un regim constant al apelor și prosperitatea agriculturii, industriei și comerțului, idealul d.-v. mai ales și mai esențial este ca să crești o ofițerie publică înțelegătoare a problemei silvice, adică a acelei probleme de viață și de prosperitate a unei națiuni și să pregătești astfel trecerea la fapte.

Considerându-mă afiliat gândurilor și idealului d.-v. nu ați avut o iluzie falsă.

În măsura priceperii voi căuta să răspund în împrejurările, în care mă voi găsi, îndatoririlor, care mi incumbă calitatea, ce mi-ați dat.

Oricare ar fi fost gândul meu, eu vă exprim profunda mea recunoștință pentru onoarea, ce mi-ați făcut.

Mai exprim bucuria, ce simt găsiindu-vă constituiți într'un Corp tehnic stimat, iar aci într'o Societate cu mare prestigiu, rezultând din însemnata ei valoare materială și morală.

* * *

Se citește și se aprobă procesul-verbal Nr. 7 al ședinței dela 8 Aprilie 1929.

În urma discuțiilor urmate *Consiliul* aprobă, ca Adunarea generală a Societății să aibă loc la 1 Mai a. e. și în caz când nu ar fi prezenți 2/3 din numărul membrilor se amână pentru zilele de 16, 17 și 18 Mai a. e.

Aceasta în vedere pentru acei din d-nii membri cari ar dori să participe și la congresul A. G. I. R. ce va avea loc la 19 Mai la Arad și apoi excursia din Ceho-Slovacia.

Se va interveni din timp la Administrația Casei Pădurilor și la alte instituții pentru acordarea concediilor membrilor Societății.

Se citește și se aprobă ordinea de zi pentru Adunarea generală, iar cu privire la modificarea Statutelor *Consiliul*, în urma discuțiilor avute, aprobă pentru anul acesta numai modificarea alin. ultim din art. 9, art. 22 și 23.

Se hotărăște ca în ședința viitoare să se aprobe și darea de seamă de activitate a Societății pe 1928, precum și celelalte chestiuni în legătură cu Adunarea generală.

p. Președinte, *M. Drăcea*

Secretar General, *M. P. Florescu*

PROCES-VERBAL Nr. 9

Ședința dela 22 Aprilie 1929

Prezenți d-nii: Agapie G., Atanasescu A., Boldur M., Bosoanca C., Drăcea M., Eliescu A., Florescu P. M., Grozescu D., Priboianu N. V., Stinghe N. V.

Ședința se deschide sub președinția d-lui M. Drăcea.

Se citește procesul-verbal al ședinței dela 15 Aprilie 1929 și se aprobă. Se citește Darea de seamă a Consiliului de Administrație pe 1928 și în urma discuțiilor avute între membri, s'a aprobat cu modificările admise.

Se procedează la tragerea la sorți pentru schimbarea a 5 membri din Consiliul de Administrație conform prevederilor statutare

Au eșt la sorți d-nii: Horia Lazăr, G. Agapie, M. P. Florescu, A. Nedelcovici, Andrei Ionescu.

Se ia act de adresa d-lui Inginer Daniel Clain cu propunerea pentru serbarea sădirii pomilor la 1 Mai. Intrucât serbarea sădirii arborilor anul acesta depinde de localitate, sezonul fiind întârziat, se vor avea în vedere propunerile pentru alți ani.

Se ia act de cererea d-lui Inginer D. Clain pentru conferința anunțată cu prilejul Adunării generale, intrucât cererea a venit prea târziu, programul fiind deja aprobat, și se va comunica, că dacă va fi posibil se va ține conferința în una din serile zilelor Adunării generale.

Se aprobă reducerea de preț cu 500 lei dela închirierea sălei pentru Asociația generală a licenț. Universității din România.

Se aproba 5000 (cinci mil) lei Societății elevilor ingineri silvici pentru cheltueli necesare la serbarea sădirii arborilor ce va avea loc în ziua de 23 Aprilie ct. la Brănești. Se decide a participa la această serbare și membri din Consiliu, iar d-l A. Eliescu se delegează a reprezinta Societatea.

Se decide a se interveni la Casa Pădurilor și alte autorități pentru acordarea de concedii membrilor. cari vor participa la Adunarea generală dela 17 Mai.

Se admite ca membru în Societatea «Progresul Silvic» d-l Inginer Vasile Sabău pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

Darea de seamă a gestiunei financiare pe 1928 în vederea Adunării generale se va întocmi de d-l Grozescu. Celelalte chestiuni se amână pentru altă ședință ce va avea loc după Adunarea generală.

p. Președinte, C. P. Georgescu.

Secretar General, M. P. Florescu

PROCES-VERBAL Nr. 10

Sedința de la 25 Mai 1929

Prezenți d-nii: A. Atanasescu, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. N. Pribolanu, V. N. Stinghe, D. Tomuța.

Ședința se deschide sub președinția d-lui C. P. Georgescu.

1. Se citește procesul-verbal al ședinței dela 22 Aprilie și se aprobă.

2. Se ia act cu mulțumire de adresa prin care se donează un milion (1.000.000) lei în favoarea Societății «Progresul Silvic» de către d-l M. Tănăsescu, președintele Societății, cu prilejul Adunării generale din 16 Mai a. c.

Se ia act de testamentul anexat la adresă, precum și de statutul instituit pentru donația făcută.

Se delegă d-nii Aureliu M. Eliescu și C. P. Goorgescu, ca în numele Societății să meargă la Tribunalul Ilfov pentru autentificarea actului de donație și să facă cuvenita declarație, că Societatea acceptă această donație. Toate actele cu privire la această donație vor forma un dosar în arhiva Societății.

3. Se delegă d-l inginer Andrei Ionescu să reprezinte Societatea «Progresul Silvic» la congresul Ligii Agrare ce va avea loc la Iași în ziua de 26 Mai c. Se va comunica telegrafic d-lui A. Ionescu, iar Ligii Agrare i se va comunica numele delegatului nostru.

4. D-l P. Ioan citește Legea ameliorațiilor regiunii inundabile a Dunării, cu privire la protecția pădurilor din această regiune.

Se hotărăște ca Societatea «Progresul Silvic» să formuleze un memoriu către d-l Ministru al Domeniilor, prin care să se ceară protejarea pădurilor din această regiune, și să se înmăneze de urgență acest memoriu.

p. Președinte, A. M. Eliescu.

Secretar General, M. P. Florescu.

PROCES-VERBAL Nr. 11

Ședința de la 3 Iunie 1929

Prezenți d-nii: C. Bosoanca, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, V. N. Pribolanu, M. Subășeanu, V. Stinghe, D. Tomuța.

Ședința se deschide sub președinția d-lui A. Eliescu.

Se citește procesul-verbal Nr. 10 al ședinței dela 23 Mai a. c. și se aprobă.

1. Se aprobă o reducere de 50% asupra datoriei provenită din cotizații și abonament atât pentru restanțe cât și pentru viitor, d-lor ingineri inspectori silvici pensionari Petre Ionescu și Augustin Berian.

2. Se scutește de 50% din datoria de 2250 lei ce o are d-l inginer N. Gheorghiu pentru timpul cât a locuit în Cămin, rugându-l a ne acbita imediat restul de jumătate adică 1125 lei.

3. D-l Casier D. Grozescu citește actul cu numerile titlurilor donate de către d-l M. Tănăsescu. Se ia act cu mulțumiri.

4. Se ia act de mulțumirile aduse de către Societatea elevilor ingineri silvici dela Școala Politehnică, pentru donația de 5000 lei făcută de Societatea «Progresul Silvic» pentru serbarea sădirii arborilor.

5. Asupra referatului d-lui Stinghe cu privire la alocarea pentru bibliotecă a sumei de 20.000 lei rămasă din anul 1928. Consiliul hotărăște a se avea în vedere la deschidere de credite noi pe 1929.

6. În privința închirierii camerei bufetului, se aprobă oferta răspuns a d-lui Gh. Crețu și condițiunile cerute. Închirierea se aprobă de Consiliu până la 1 Septembrie 1929, pe prețul stabilit în scrisoarea noastră către d-l Gh. Crețu Nr. 68 din 16 Martie 1929, adică 18.500 pe an, în care se cuprinde și costul consumației de lumină electrică. Se va invita d-l Crețu să achite ime-

dial chiria în restanță, iar ratele lunare viitoare, să le achite anticipat la 1 ale fiecărei luni. D-*l* Secretar general este autorizat a încheia contractul.

Înainte de 1 Septembrie 1929 se va ține licitație publică pentru închirierea bufetului pe un an.

7. Luându-se în discuțiune chestia construirii scării la sala de festivități, se hotărăște:

a) Planul și executarea se aprobă în principiu.

b) Se delegă d-*l* arhitect al Casei Pădurilor, pentru a ne referi atât asupra planului cât și asupra devizului de prețuri și se însărcinează cu supravegherea lucrărilor în schimbul unui onorar.

8. Se aprobă a se plăti d-*l*ui E. Samoilă stenograf încă 1.800 lei diferența cerută pentru stenografierea dezbaterilor Adunării generale din Mai ct.

9. Se aprobă înscrierea ca membri activi în Societatea «Progresul Silvic» a d-*lor* ingineri: D. I. Bordea, Al. D. Russu, Al. Bălancea, Const. G. Tarhon, Const. Căpitanu și Iosif Mureșan, pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

Președinte, *C. P. Georgescu*

Secretar General, *M. P. Florescu*

PROCES-VERBAL Nr. 12

Sedința de la 10 Iunie 1929

Prezenții d-nii: A. Atanasescu, M. Drăcea, A. Ellescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, C. P. Georgescu, P. Ican, V. N. Priboianu, V. Stînghe, D. Tomuța.

Sedința se deschide sub președinția d-*l*ui C. P. Georgescu.

Se citește procesul-verbal Nr. 11 al ședinței dela 3 Iunie și se aprobă.

D-*l* C. P. Georgescu. Onorat Consiliu de Administrație, Societatea noastră încearcă azi o nouă pierdere, care se resimte adânc, prin moartea lui M. Tănăsescu, la scurt interval după Al. Constantinescu. Societatea noastră ia parte cu durere atât la doliul Corpului silvic, cât și al familiei lui. De acela propun ca membrul Consiliului de Administrație să prezentăm în persoană Doamnei Tănăsescu condoleanțe din partea Societății.

În semn de doliu propun ridicarea ședinței.

Un minut de reculegere.

D-*l* Aurel Ellescu. Propun ca o manifestare a ședinței de azi, că Duminică ora 10^{1/2} Consiliul de Administrație să prezinte Doamnei Tănăsescu condoleanțe din partea Societății «Progresul Silvic», cât și pentru a lua contact cu familia asupra dispozițiilor și participării la înmormântare a unui cât mai mare număr de colegi și admiratori. Consider aceasta nu numai ca o datorie față de familie, dar și de Corp ca să putem cât mai cu fast a ne manifesta sentimentele noastre de profund regret.

D-*l* V. Stînghe. Consiliul de Administrație al Casei Pădurilor a hotărât a i se face D-*nei* Tănăsescu o adresă omagială. Administrația Casei Pădurilor

la fel, și cred necesar ca înainte de a merge în corpore la D-na Tănăsescu să i se facă adresă și din partea «Progresului Silvic».

D-l M. Drăcea. Fiind forțat a lipsi din București timp de două săptămâni și în numele aceluia, cari pleacă în diferite delegații și nu pot participa la înmormântare, exprim profundul regret pentru dispariția dintre noi a președintelui nostru.

D-l M. P. Florescu. În calitate de secretar general al Societății, cât și ca cel mai vechi, care am luat parte activă la viața Societății noastre cu încă 2 președinți, dați-mi voie să exprim profundul regret pentru pierderea neașteptată a vrednicului nostru președinte M. Tănăsescu. Acel dintre d-v. cari sunteți mai bătrâni, l-ați cunoscut și mai bine. Noi mai tineri l-am cunoscut mai în urmă. Vecinic ocupat numai de binele corpului și al Societății, a muncit cu răvnă și în mod ordonat până la ultimul moment al vieții sale.

Chiar în ziua plecării din țară Luni, a ținut să fie prezent la ședința Consiliului de Administrație al Casei Padurilor (și ultima pentru el) și apoi coborându-se jos la biroul Societății noastre s'a despărțit profund emoționat, de acei dintre noi, cari în acel moment ne aflam în birou. La ieșire din birou l-am condus până la ieșire din palatul Societății, și, în ultimul moment despărțindu-ne, m'a îmbrățișat spunându-mi :

«Migule, vezi mă duc la Paris, chiar astăzi seară plec, nu știu dacă mă mai întorc. Vezi de al grije de Societate, fii totdeauna neutru și nepărtinitor, căci numai așa va putea trăi Societate noastră, Sper ca dorința mea ultimă va fi înțeleasă și respectată de tine».

Și după aceasta ne-am sărutat, ambii având ochii plini de lacrimi.

Așa dar prouit solemn, aci, în acest altar sfânt al Societății, și care în parte se datorește și lui că vol respecta cu sfințenie testamentul lui, și ca o supremă mângâiere și conform datinilor creștinești, și în chiar localul unde a muncit ultimii săi ani, să-i zicem : Dumnezeu să-l erte!

Consiliul hotărăște să se facă o adresă pentru d-na Tănăsescu, iar mâine întreg Consiliul să fie prezent la Societate la ora 5 p. m. pentru ca la 5^{1/2} să prezentăm d-nei Tănăsescu condoleanțele Societății.

* * *

Chestinea construirii scării la sala de festivități se amână.

Se aprobă d-lui Șt. Chirișescu suma de 7.000 lei din fondul de 500.000 lei din buget pentru lucrarea proiectului scării.

Cererile de restituirea capitalului subscris de membri pentru clădirea Societății, se vor soluționa după o lună dela publicarea hotărârei Adunării generale din Mai a. c. în «Revisia Padurilor», și în sensul celor hotărâte de Adunarea generală.

Consiliul hotărăște cu acest prilej să se rețină membrilor din sumele ce au la societate, toate restanțele, ce datoresc drept cotizație la societate și abonament la revistă.

Pentru constituirea Casei de Credit se hotărăște ca Societatea «Progresul Silvic» să depună la Casa de Depuneri, Economie și Consignațiuni și la dis-

poziția d-lui C. P. Georgescu, președintele Casei de Credit, suma de lei 1.000.000.000 (un million) din fondurile alocate în acest scop în buget.

Se hotărăște ca semnătura Societății, în locul regretatului M. Tănăsescu, să se treacă asupra d-lui vice-președinte C. P. Georgescu împreună cu d-l D. Grozescu, casierul Societății sau cu d-l M. P. Florescu, secretarul general.

Se admite ca membru al Societății d-l inginer V. Leescu pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

p. Președinte, *C. P. Georgescu*

Secretar general, *M. P. Florescu*

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa pădurilor

Direcția amenajărilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.
 Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;
 Având în vedere art. 2 din codul silvic
 Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în Moni-
 torul Oficial No. 131/92

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Salard, Jirca și Gudea, pendinte de comunele Stânceni și Lunca Bradului, jud. Mureș, proprietatea d-ilor Francisc și Ion Bantfy senior, minorii lui Andrei Bantfy și alții, vândută spre exploatare societății Gudea-mesterhaza, în suprafață de 2831 ha 7445 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 9 ani. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Bugur, județul Năsăud, pendinte de comuna Chintelnic, proprietatea d-lui Theis Martin și alții 6, în suprafață de 10 ha 7957 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 29 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii comunei Bilca, județul Rădăuți, proprietatea comunei Bilca, în suprafață de 269 ha 9400 m². Regimul codru cu 2 țări succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 88 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă, ca asistările din aceste regulamente, referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adțional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 6 și ultimul. — Domnul Administra'or al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi 30 Iulie 1929 în cabinetul nostru.

Ministru, (sa) *I. Mihalache*

Pentru conformitate, *Nedescifrabil*

Nr. 42.957.929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurei *Saualeu*, pendinte de com. *Saualeu*, jud. *Bihor*, proprietatea *Capitlului rom.-catolic din Oradea*, în suprafața de 525 ha 9700 m². Regimul crâng cu 40 arbori de rezervă la hectar de esență gorun din cei mai groși și mai bine conformați. *Revoluția normală 40 ani*, exploatarea în 40 ani. *Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.*

b) Amenajamentul pădurei *Boboșia*, pendinte de comuna *Silitelec*, jud. *Bihor* proprietatea *Capitlului rom.-catolic din Oradea*, în suprafața de 911 ha 600 m². Regimul crâng cu 40 arbori de rezervă la ha de esență gorun, aleși din cei mai groși și mai bine conformați. *Revoluția normală 40 ani*, exploatarea în 40 ani. *Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.*

c) Amenajamentul pădurei comunale *Jamul Mare* 6 trupuri, pendinte de comuna *Jamul Mare*, județul *Timiș Torontal*, proprietatea comunelor *Jamul Mare*, *Clapodia*, *Ferendia*, *Chermanul* și *Lațimaș*, în suprafața de 416 ha 9800 m². Regimul crâng cu 40 rezerve la ha aleși din cei mai groși și bine conformați în parcelele 6 și 7; în rest crângul simplu. *Revoluția normală 40 ani*, exploatarea în 40 ani. *Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.*

d) Amenajamentul pădurei *Sălacea*, pendinte de comuna *Sălacea*, județul *Sălaj*, proprietatea *Capitlului romano-catolic din Oradea*, în suprafața de 272 ha 6000 m². Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar de esență gorun aleși din cei mai groși și mai bine conformați. *Revoluția normală 40 ani*, exploatarea în 40 ani. *Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.*

e) Amenajamentul pădurei *Brădăței Drecaj*, pendinte de comuna *Fildul de sus*, jud. *Cluj*, proprietatea bisericii greco-catolice din com. *Fildul de sus*, în suprafața de 224 ha 450 m². Regimul codru cu *lăeri rase*. *Revoluția normală 80 ani*, exploatarea în 80 ani. *Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.*

f) Studiul sumar al pădurei *Dealul Dracului*, pendinte de com. *Criș*, jud. *Tirnavă Mare*, proprietatea Bisericii evanghelice-luterană din *Criș*, în suprafața de 28 ha 7800 m². Regimul crâng simplu. *Revoluția normală 40 ani*, exploatarea în 40 ani. *Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.*

Art. 2. — Aceste amenajamente și studiu sumar se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă, că arățiile din aceste amenajamente referitoare la suprafața pădurei la numele proprietarului, etc. au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, amenajamentul sau studiul sumar se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și art. adițional anexat fiicărui, sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi 23 Iulie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (sa) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescifrabil*

No. 42.800.929.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurei oraşului Aiud, formată din 5 trupuri, pendinte de comuna Păgida, judeţul Alba, proprietatea oraşului Aiud, în suprafaţă de 1.232 ha 0.600 m². Regimul crâng seria I cu 30 rezerve la hectar, iar în parcela 19, parchetul 9, 10 şi 11 să se oprească câte 100 rezerve la hectar, şi seria II-a codru cu 3 tăieri succesive. Revoluţia normală 30 ani seria I, şi 100 ani seria II-a. Exploatarea în 30 ani seria I şi 100 ani seria II-a. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar pentru seria I şi 1000 lei de ha seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei posesoriatului Almaş-Seliştea 2 trupuri, pendinte de comuna Almaş Seliştea, jud. Hunedoara, proprietatea posesoriatului Almaş-Seliştea, în suprafaţă de 77 ha 7.400 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Tomnatica Valea Zmlului, pendinte de comunele Rîşculiţa, Lău, Dobroş, Obârğa şi Baldovin, jud. Hunedoara, proprietatea d-nei văduve Constantin Serban, născută Beria Hetterich, Elena Hetterich şi Emilia Hetterich, în suprafaţă de 845 ha 1.300 m². Regimul codru cu 2 tăieri succesive seria I şi codru cu tăieri rase seria II-a. În seria I la prima tăiere se vor lua din arborii de toate dimensiunile numai cei groşi, iar a doua tăiere să nu se facă, decât, dacă se va constata existenţa unui semănţig abundent şi viguros. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea seria II-a în 5 ani. Garanţia de împădurire 1.500 lei de fiecare ha seria I şi 3.000 lei acria II-a. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Către Saeg, pendinte de com. Apold, jud. Târnava Mare, proprietatea bisericii ort. rom. din Apold, în suprafaţă de 40 ha 2.850 m². Regimul codru cu 2 tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. La prima tăiere se va extrage din volumul materialului lemnos, iar a doua tăiere nu se va face până nu se va constata, că regenerarea s'a asigurat. Garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Studiul sumar al pădurii Asău' Pietros, pendinte de comuna Suseni, jud. Cluj, proprietatea bisericii rom. cat. din Suseni, în suprafaţă de 18 ha 8.700 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 3.000 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei Simlaui, Seria Beţlia, pendinte de com. Beţlia, jud. Bihor, proprietatea com. Beţlia, în suprafaţă de 134 ha 2.600 m². Regimul crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 60 ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 100 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurei Valea Cufundoase, pendinte de com. Săpânţa, jud. Maramureş, proprietatea fondului şcolar com. oraşul Sighet, în suprafaţă de 30 ha 3.100 m². Regimul codru cu 2 tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire 1.000 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, etc., au fost date eronai, sau între timp au surerit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze regulamentului, etc., se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi art. adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 30 Iulie 1929 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) I. Mihailescu

p. conformitate, Nedescitrabil.

Nr. 42.950 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Muntele Huluzu, pendinte de comuna Novaci, jud. Gorjii, proprietatea moștenitorilor din comuna Novaci, în suprafață de 224 ha. din care 85 ha 5000 m² pădure. Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 100 ani, exploatare în 6 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Mihăleasca, pendinte de comuna Izvoarele, jud. Dâmbovița, proprietatea d-nei Ploarea Pr. Andrei Marinescu, în suprafață de 32 ha 9000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani; exploatarea pentru coaje până la 15 luni și numai stejarul se poate tăia după 1 Aprilie. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Buta-Dârlog, pendinte de comuna Bârlog, jud. Argeș, proprietatea d-nei Iulvia N. Perescu, în suprafață de 34 ha 3300 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar cu obligațiunea de a efectua în termen de maximum 3 ani de la exploatare plantațiuni sau semănături în cuburi cu ghindă de stejar pentru completare. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Valea Marc, pendinte de comuna Cosești, jud. Vaslui, proprietatea moștenitorilor defunctului Lascăr Cihodăriu, în suprafață de 50 ha 0050 m². Regimul crâng simplu în parcelele B, C, D și E și crâng cu rezerve în parcela A (13 ha). Revoluția normală 35 ani, exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar și cu obligațiunea, ca în parcela A de 13 ha să se lase câte 50 arbori la hectar aleși din cel mai gros și de esență stejar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și art. adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 23 Iulie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) Aurel Dobrescu

p. conformitate, *Nedrescribit*
Nr. 42.080 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Sânlób, pendinte de comuna Sânlób, jud. Bihor, proprietatea Composezătorului de păduri Sânlób, în suprafață de 59 ha 7200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Ristra, pendinte de comunele Deda și Dumbrava, jud. Mureș, proprietatea Meșter Farcaș III, în suprafață de 2753 ha 2400 m² din care se pune în exploatare 636,34 ha. Regimul codru cu țări succesive în seria I-a de 294,30 ha și țări de ameliorațiune în seria II-a de 342,04 ha. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 6 ani în seria I-a și în 5 ani în seria II-a. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar pentru seria I și 1000 lei pentru seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zizin, pendinte de comuna Zizin, jud. Brașov, proprietatea comunei Zizin, în suprafață de 1342 ha 8200 m². Regimul codru cu două țări succesive în seria I și a II-a și codru grădinarit în seria III-a. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 80 ani pentru seria I-a și în 100 ani pentru seria II-a și a III-a. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar pentru seria I și a II-a, Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Coroești, pendinte de comuna Coroești, jud. Hunedbara, proprietatea composezătorului urbanilor din comuna Coroești, în suprafață de 511 ha 2000 m². Regimul codru cu țări seria I-a și codru grădinarit seria II-a - pădure de protecție. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar pentru seria I-a. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurei Brebi, pendinte de comunele Negrești și Certiza, jud. Satu Mare, proprietatea comunei Remetea-Dag, în suprafață de 538 ha 9400 m². Regimul codru cu 35 rezerve la hectar. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 60. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

FONDATĂ ÎN ANUL 1886

— 101 —

APARE LUNAR

SUMARUL:

Studii: Observațiuni din cultura stejarului pedunculat (*Q. pedunculata*) în câmpia Română. (Regiunea Țigănești-Perș, jud. Ilfov) **M. Rădulescu**

Probleme administrative: Contabilitatea întreprinderilor forestiere **I. Dumitrescu**

Însemnări: Regimul proprietății particulare forestiere în noua legislație silvică a Poloniei **D. A. Sburlan**
Material pentru istoria pădurilor țării. **Cezar Cristea**

Cronica.

Recenzii.

Revista revistelor.

Informațiuni.

Publicații: Decizii ministeriale.

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société
forestière roumaine „Progresul Silvic“

SOMMAIRE :

Études : Observations sur la culture
du chêne pédonculé dans la plaine de
Roumanie (La région Tîgănești-Periș). **M. Radulescu**

Problèmes administratifs : La comp-
tabilité des exploitations forestières . **I. Damițrescu**

Notes : Régime des propriétés forestières
privées dans la nouvelle législation
forestière de Pologne **D. A. Sburian**
Matériel pour l'histoire des forêts du
pays **Cezar Crîntea**

Chronique.

Récensions.

Revue des revues.

Informations.

Publications : Décisions ministérielles.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC”

STUDII

REFERATE

OBSERVAȚIUNI DIN CULTURA STEJARULUI PEDUNCULAT (Q PEDUNCULATA) IN CÂMPIA ROMÂNĂ
(REGIUNEA ȚIGĂNEȘTI-PERIȘ, JUD. ILFOV)

de M. RADULESCU

În partea sa centrală, câmpia română posedă încă păduri întinse în bazinul râului Ialomița, din care cităm: Snagovul, Radu-Vodă, Gherghița, Ciolpani, Barboși-Ghermănești, Lipia-Bojdani, Brânzeasca etc.

Sunt resturi din faimosul «Codru Vlăsiei», ce acoperea pe vremuri o bună parte din regiunea de șes a Țării în jurul Capitalei.

Ținutul în care cresc e șes sau aproape șes, cu altitudine mijlocie de 100 m și cu o ușoară înclinare dela NV spre SE. Spre Sud e presărat de lacurile Bălteni, Snagov¹⁾ și Căldărușani, vechi afluenți ai Ialomiței anastomozați la gură prin viiturile mari ale acesteia.

Climatul lor e cel danubian²⁾ caracterizat prin ierni friguro-

1) Lacul Snagov are peste 1000 ha suprafață, 12 km lungime, 600–800 m. lățime și 8–9 adâncime.

2) Em. de Martone. La Valachie, pg. 220.

roase și veri calde și secetoase, primăveri scurte și lipsite de umezeală în prima jumătate și toamne destul de lungi și ploioase.

Din spre nord sunt expuse «Crivățului», care suffă cu putere iarna din spre stepele rusești, iar vara «Australului», care bate din spre vest, ca rezultat al acțiunii celor două centre de înaltă presiune atmosferică: Anticicloul siberian la est și cel din insulele Azore la vest¹⁾.

Primul aduce ploi și ninsoare, pe când al doilea secetă. Căci în mișcarea de ascensiune a Alpilor în drumul său spre noi, austrul își lasă în drum umezeala, cu care se încărcaseră masele de aer deasupra Atlanticului.

Temperatura²⁾ mijlocie e de 10°,4. Frigul cel mai pronunțat e în Ianuarie, iar căldura cea mai mare în Iulie.

Mersul temperaturii mijlocii anuale în Regiunea Țigănești-Periș.

Localitatea	Media lunară												Media anuală
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
București	-4,3	-0,8	4,4	10,6	16,7	20,1	22,7	22,5	17,6	12,0	4,2	-1,0	10,4
Plocești	-3,3	-0,5	4,4	10,3	16,2	19,6	22,0	22,6	17,1	11,6	1,1	-0,5	10,3

Temperatura maximă absolută atinge + 40°,8, iar cea minimă absolută — 30°,5, ceea ce dă o amplitudine de 71^oc.3.

Umiditatea³⁾ mijlocie anuală e cuprinsă între 552 mm și 681 mm, cea maximă între 914 mm și 768 mm, iar cea minimă între 298 și 365.

1) E. Otetelișanu: Die temperaturverhältnisse von Rumänien, pg. 36. Memoriile Institutului Meteorologic, 1920

2) Idem, idem, pg. 25 și 69.

3) St. Hepites: Régime pluviométrique de Roumanie, pag. 25 și 43.

Mersul precipitațiilor cazute în cursul anului în regiunea Țigănești-Periș.

Localitatea	Media lunară în mm												Media anuala mm
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
București	34	31	50	60	57	104	60	38	39	36	43	49	608
Țigănești	32	29	47	57	50	94	54	35	37	34	37	46	552
Pucheni	33	30	46	55	54	110	60	38	42	41	43	49	601
Ploești	32	25	36	48	55	118	62	38	44	41	44	51	594
Balta Doamnei	35	30	44	53	49	100	56	36	39	38	35	46	565
Bilclurești	43	38	56	65	60	117	63	34	39	49	56	61	681

Cele mai bogate precipitațiuni în cursul anului, cad în lunile Mai și Iunie, pe când cele mai puține în Februarie.

Precipitațiile anuale mijlocii, maxime și minime în regiunea Țigănești-Periș

Localitatea	Cantitatea de precipitațiuni			Observațiuni
	mijlocie mm	maximă mm	minimă mm	
București	608	860	342	
Țigănești	552	768	346	
Pucheni	601	858	357	
Ploești	594	873	298	
Balta Doamnei	565	735	305	
Bilclurești	681	914	365	

După studiul d-lui E. Otetelișanu «Regiunile climatice ale României»¹⁾ întocmit pe baza teoriilor clasificăției climatice de W. Köppen, regiunea Țigănești-Periș e caracterizată prin următoarele elemente:

Temperatura mijlocie a lunii celei mai reci sub -3° (D), temperatura lunii celei mai calde peste $+22^{\circ}$ C (a), precipitațiunile cad în tot cursul anului, (f) având maximum în Iunie (x), de unde stabilește formula climaterică D. f. a. x. — corespunzătoare regiunilor de antestepă favorabile agriculturii — cu trecere spre zona favora-

1) E. Otetelișanu: Regiunile climatice ale României. Buletinul Meteorologic Nr. 6, 1928.

bilă pădurilor (D f b x), (b — temperatura lunii celei mai calde sub + 22° C., cel puțin în cursul a 4 luni temperatura mijlocie este peste + 10° C).

Solul ¹⁾ e brun roșcat de pădure, destul de compact, profund, neutru, foarte fertil și reavăn. Peste tot prezintă depresiuni de mică întindere sub formă de fund de farfurie, numite «bășici» în cari se strâng apele din precipitațiuni, încărcate cu săruri de sodiu și potasiu și cari sunt lipsite de orice vegetație lemnoasă. Singure Juncaceele, dintre vegetale, pot crește pe ele.

Arboretele, ce constituiesc pădurea, sunt formate din «șleau», nume generic adoptat pentru pădurea constituită din stejar (Q. pedunculata), carpin (Carpinus betulus), frasin (Fraxinus excelsior), teiu (Tilia argentea și foarte rar T. parvifolia), ulm (Ulmus campestris), jugastru (Acer campestre), arțar (Acer tartaricum), paltin (Acer platanoides), sorb (Sorbus torminalis), cu păducel (Crataegus monogina) salbă moale (Eonymus europaeus), salbă răioasă (E. verucosus), lemn câinesc (Lygustrum vulgare) etc.

În pădurile Snagov, Hereasca și Gherghița se găsesc diseminați în masive și câțiva fagi cu diametrul la 1,30 m trecut de 35–40 cm și înalți de 25–30 m, cari sunt elementele cele mai înaintate spre Sud din zona fagului.

Pătura vie specifică acestor arborete este reprezentată prin speciile: Dentaria bulbifera, Asperula odorata, Asarum europaeum, Arum maculatum, Convalaria majalis, Polygonatum, Euphorbia etc., iar dintre cele ce cresc primăvara înainte de a înfrunzi pădurea Galanthus nivallis Scilla bifolia, Anemone nemorosa, Viola odorata, Corydallis, etc.

Locurile desemnate prin prezența acestor plante arată stațiunile de stejar cele mai fertile. Stejarul obține aci 40–60 cm diametru la 1,30 m și 28–32 m înălțime în 100–120 ani.

Anii de fructificație abundentă ai stejarului sunt rari (la 10–12 ani) în acest ținut. Carpinul în schimb, fiind într'un optimum de vegetație, fructifică abundent și des (la 2 ani). Întrucât e specie de umbră la deschideri puțin pronunțate ale masivului, se instalează «ca peria».

1) P. Enculescu: Zonele de vegetație lemnoasă din România etc. pag. 135. Memoriile Institutului Geologic al României, 1924.

Din această cauză stejarul, specie eminentă de lumină, cu creșterea înceată în prima tinerețe, se regenerează greu, dacă nu extrem de greu, în codru cu tăeri succesive.

Până acum aproape regulat acolo, unde s'au aplicat asemenea tăeri, fără să se fi luat și măsuri severe, pentru înstalară și menținerea lui în amestec, din păduri vestite de stejar, au rezultat păduri de carpin, cu ceva teiu, ulm și frasin. Exemple tipice de asemenea natură se găsesc în pădurile Ciolpani, Hereasca din ocolul silvic Țigănești, Dcmeniul Co-roanei Gherghița și în toată regiunea de șleau din jurul Bucureștilor.

De asemenea teiul, care în Europa centrală, împreună cu stejarul, frasinul și paltinul e considerat drept specie nobilă, deci protejată în lucrările de ameliorarea masivelor ¹⁾, aci crește ca o buruiană ²⁾. Căci se regenerează foarte ușor, atât din lăstar cât și din sămânță. Cât privește lăstarii de tei, aceștia în primii ani după tăerea tulpinei mame, au o creștere luxuriantă, iar facultatea de a drajona puternic pe o pe o rază de 1-1,50 m în jurul tulpinei îi sporește într'un grad nebănuit puterea de înăbușire a celorlalte specii de amestec, dintre care face parte și stejarul.

Frasinul și ulmul, specii de amestec, caracteristice pădurilor de șleau, dispunând în această regiune de sol fertil și reavăn, întâlnesc condițiuni normale de regenerare.

În trecutul îndepărtat, când pădurea ocupa suprafețe considerabile, exploatarea se făcea sub formă de tăeri neregulate.

Populația era rară și cu nevoi de material lemnos restrânse. Din pădure folosea pentru lucru numai arbori cu dimensiunile proprii întrebuințării dorite, iar pentru foc ridica în general din lemnul căzut, pentru că era uscat gata.

Regenerarea pădurilor se făcea natural, fără ca omul să simtă nevoia să se preocupe special de ea.

Mai târziu, când cerințele pentru lemn s'au intensificat, ex-

1) În pădurile Prințului Schwarzenberg din Bohemia am văzut plantațiuni pe sute de hectare, făcute cu teiu introdus în amestec.

2) Teiu pe slavonește se spune *lipa*. De aci se pare, că vine denumirea comunei Lîpia-Bojdani.

ploatările s'au făcut în crâng compus, crâng simplu și în codru cu tăeri succesive.

Atât în primul, cât și în al doilea caz, masivele fiind bătrâne, stejarul n'a mai lăstărit, sau dacă a lăstărit, a lăstărit puțin.

Rezervele din crângul compus, cari ar fi trebuit să fie alese din speciile prețioase și longevive, au fost aproape regulat lăsate din carpin, tei și jugastru, chestiunea fiind socotită rezolvată, dacă rămânea la hectar numărul de rezerve prescris de regulamente.

În codru s'a aplicat exclusiv tăerile succesive, fără să se țină seama de instalarea și menținerea stejarului în amestec, după cum am mai amintit. Din aceste cauze, stejarul a pierdut continuu teren.

*

În timpurile mai noi, odată cu grija pentru o pază mai bună a pădurilor și regenerarea masivelor exploatate, s'a urmărit și întregirea lor prin împădurirea poenilor.

În acest scop s'a utilizat aproape exclusiv semănătura de stejar. În anii abundenți de ghindă, terenul cultivat până aci agricol, se ară de cu toamnă și se semăna prin împrăștiere cu *ghindă multă* (peste 7-8 hl la hectar). Deasupra se semăna grâu și se grăpa cu îngrijire. Primăvara următoare se secera grâul mai de sus, ca să se ferească pueții, după care lucrare, timp de 7-8 ani semințișul instalat avea să ducă lupta grea cu ierburile — în special gramineele — și pășunatul.

Semănătura fiind deasă dela început, cu toate greutatele întâmpinate reușea să închidă masivul. Automat din acel moment noul arboret intră într'o nouă fază de dezvoltare, caracterizată prin eliminarea vîguroasă a firelor de sămânța de stejar dominate, desemnarea elementelor de viitor, formarea unui strat de litieră, împedecarea dezvoltării gramineelor și totdeodată îndepărtarea dela sine a pășunatului.

Cu închiderea masivului începe și eliminarea porumbarului (*Prunus spinosa*). Exemple clasice de împădurire cu ghindă prin împrăștiere găsim în pădurea Cioflăceni la «Curături», unde pe o suprafață de 30-35 ha s'a semănat în toamna anului 1913 ghindă cu lopata din căruță, în Snagov la «Viișoara», «Vărzărie», în «Ciocănari» etc.

Lucrările au fost făcute cu deosebită grijă de foștii șefi ai ocolului N. Dragoteanu, A. Cristu și T. Trifănescu.

Intervenția silvicultorului pentru înlesnirea închiderii masivului în acest caz se limitează la extragerea porumbarului, secerarea ierbei și mai ales oprirea pășunatului.

Când semințișul e mai revărsat, greutatele întâmpinate din partea ierburilor și pășunatului sunt și mai mari. O prășilă ușoară în acest caz e salutară. De unde la început, impresia lăsată de semănătură asupra vizitatorului nefamiliarizat în tainele culturii stejarului, ar fi fost, că lucrarea trebuie refăcută¹⁾, sau în cel mai bun caz completată, dacă o revede după 2-3 ani, o găsește pe cale de a închide masivul²⁾.

În anii cu ghindă puțină, pentru asigurarea executării programului de împădurire, s'a dat preferință semănăturilor în rânduri, combinate cu cultură intermediară agricolă. Ghinda se seamănă în acest caz în rânduri la 1,50-1,75 m în amestec cu grâu. După seceratul grâului, intervalele dintre rândurile de pueți se cultivă 3-4 ani agricol cu plante prășitoare. Mai mult nu se poate, fiindcă începe să se închidă masivul.

Cu acest procedeu se economisește sămânța, se înlătură lupta cu buruienile, se grăbește considerabil creșterea pueților în înălțime și cu ea închiderea masivului.

În pădurea Radu-Vodă a Domeniului Coroanei s'a împădurit cu foarte bună reușită suprafețe întinse după această metodă la «Hărăboc», în fața castelului de vânătoare dela Scroviște.

Lucrarea s'a executat aci cu titlul de operațiune de regenerare. După exploatarea masivelor existente s'au scos tulpinele și s'a cultivat terenul agricol timp de 3-4 ani, până s'a mobilizat bine solul. După aceia s'a făcut semănătura.

În alte parcele tot la «Hărăboc», în loc de semănături s'au făcut plantațiuni de stejar în rânduri, cu cultură intermediară agricolă.

1) Poiana Blidivă de 100 ha din pădurea Barboși-Ghermănești, împădurită în 1913 la fel cu poiana «Curături» din pădurea Cioflăceni, a fost întoarsă cu plugul, fiindcă s'a părut că e rară. Resturile de 2-3 ha semănătură, rămase nedeletate până în momentul exproprierei sale, închiseseră masivul și creștea viguros ca și cea din Cioflăceni.

2) Rezultatul aplicării acestei măsuri, se poate urmări la «Comoară» și Valea Vlăsiei din pădurea Cioflăceni.

Deși asigură regenerarea în stejar a pădurilor, această metodă nu trebuie generalizată, pentru că descoperă solul în întregime timp de 3-4 ani înfăturând avantajile necontestate, legate de starea de masiv perpetuu și totdeodată expune domeniul forestier al țării să fie micșorat prin expropriere.

În toate cazurile amintite, masivele nou create au fost curate sau aproape curate. Practic ar fi fost, ca după încetarea lucrărilor agricole, să se fi introdus carpin și tei în cuiburi, pe intervalele dintre rândurile de pueți, însoțite de plantațiuni în ochiuri mai mari cu frasin, ca să le apropiem de facies-ul masivelor de șleau naturale.

În puținele locuri, unde s'au încercat amestecul de stejar cu carpin prin semănătură, rezultatele au fost excelente. Exemple foarte frumoase de amestec de stejar cu carpin și ceva ulm, găsim în pădurea Ciolpani la «Comoară», în fața cantinelor de pădurar, făcute de T. Pietraru și la Vișoară în pădurea Snagov, făcută de d-l N. Dragoteanu.

Oridcâte ori însă în apropierea semănăturilor de stejar s'au găsit *ulmi*, capabili să poarte sămânță, totdeauna s'a putut introduce prin însămânțare naturală laterală un număr suficient de exemplare din această specie. Mulți dintre ulmi sunt proveniți însă și din drajoni.

Astăzi majoritatea masivelor de stejar, create pe cale artificială prin semănături sau plantațiuni în regiunea Țigănești-Periș sunt în stare de *nueliș*. Altele ating prăjinișul și sunt bine închise. O intervenție în vederea favorizării amestecului în accepțiunea curentă a cuvântului nu mai poate avea loc.

Introducerea carpinului în cuiburi sau chiar prin împrăștiere nu se mai poate face decât în vederea creerii de subetaj.

Ca să rămână în cadrul regenerărilor naturale și să asigure totdeodată un procent însemnat de stejar din sămânță, în pădurea de șleau, șeful ocolului silvic Țigănești din 1920 a propus să se facă tăeri quasi grădinarite în arborete de crâng compus de șleau, bine închise, cu solul netierbat, cu rezerve numeroase de carpin și jugastru, însoțite de regenerare în ochiuri.

În acest scop pe întreaga suprafață a arboretului s'au deschis ochiuri, prin tăere rasă, în diametru de 15-30 m, în formă

de cerc sau elipsă, având suprafața totală (a tuturor ochiurilor) egală cu $\frac{1}{3}$ din suprafața arboretului.

Locul ochiului s'a ales de preferință în jurul rezervelor de carpin, în dorința, ca prin aplicarea tăerilor, să se extragă cât mai mulți arbori producători de sămânță din această specie.

S'a mobilizat apoi solul la 7-8 cm adâncime cu sapa și s'a semănat ghindă în rânduri depărtate între ele la 0,75-1 m în toamna anului 1921. După un an de vegetație, ochiurile au fost lărgite cu un metru de jur împrejur, în vederea punerii la dispozițiunea pueților de stejar a unei cantități mai mare de lumină și mai cu seamă umezeală din precipitațiuni, fie prin mărirea proporției precipitatelor, ce cad la sol, fără să fie reținute de acoperiș, fie prin sporirea umezelei de condensare (răcire în timpul nopții), fie înfine prin reducerea concurenței rădăcinilor, fie prin mobilizarea solului, ale cărei efecte sunt surprinzător de favorabile asupra creșterii pueților în prima tinerețe.

O lărgire mai pronunțată a ochiurilor, nu numai că nu e recomandabilă, dar e chiar vătămătoare, căci permite instalarea buruienilor (în special graminee), cari bătătoresc solul, sug umezeala din sol a pueților și-i înăbușe.

Pueții fiind expuși apoi la prea multă lumină solară, cresc mai încet în înălțime¹⁾, decât ar fi cazul când sunt parțial umbriți.

La timpul oportun urmează să se facă noi lărgiri ale ochiurilor, până ce întreg masivul bătrân va fi exploatat. În orice caz mersul tăerilor trebuie regulat după acela al dezvoltării semințișului.

Între timp semințișurile din ochiuri și acelea născute pe cale naturală și puse în condițiuni de dezvoltare în intervalele dintre ochiuri, se racordează, constituind la o altă viitorul arboret de șleau.

La început semințișul, care de fapt prezintă oarecare diferențe de vârstă, prezintă și înălțimi diferite, așa că arboretu are în prima tinerețe un profil neregulat (Gayerische Linie).

Dar cum aceste diferențe nu sunt prea mari, pe măsură, ce se închide masivul, forma pe care o ia, este aceea a arboretelor uniforme.

1) W. B. Mc. Dougal, Plant ecology, 1927, Lea & Febiger, Philadelphia, pag. 148.

Ideia călăuzitoare în alegerea acestei metode a fost, ca stejarul, ce se va instala în buchete prin semănătură în ochiuri, să fie pus în situația să reziste în lupta cu carpinul. Căci carpinul, ce răsare în ochiuri după introducerea stejarului, e sortit, — după cum de altfel e necesar să fie — să rămână diseminat, ca element prețios de amestec. Puținele lire de semințiş preexistent de carpin, ce eventual s'ar fi găsit în cuprinsul ochiului au fost înlăturate în majoritate prin mobilizarea solului.

În afară de acestea, numărul de buchete de stejar s'a stabilit în așa mod, ca la exploatabilitate, arboretul să aibe factura unui arboret de șleau, în care predomină stejarul.

Aceasta se obține în primul rând prin faptul, că în cursul dezvoltării semințişului, buchetele de stejar primesc mai mulți ani dearândul sămânța dela arborii din masivul înconjurător, devenind astfel mici arborete amestecate.

Pe de altă parte prin operațiunile culturale, ce se fac în semințişul instalat pe cale naturală între buchetele de stejar, se vor extrage de preferință speciile puțin longevive și de mai mică valoare: carpinul și jugastrul. Stejarul cruțându-se, crește în proporție, ajungând să fie predominant în masiv. Când intervalele dintre ochiuri au stejar prea puțin, el se introduce prin semănătură în cuiburi. Frasinul se introduce ceva mai târziu prin plantațiuni.

Marile avantagii ale acestei metode se pot rezuma în cele ce urmează :

1. Se obțin ușor arborete de șleau, cu procent însemnat de stejar.
2. Semințişul primește aproape întreaga cantitate de precipitațiuni, ce cade din atmosferă.
3. Rădăcinile puștilor scapă de concurența rădăcinilor arborilor bătrâni.
4. Arboretul fiind deschis puțin, nu permite instalarea buruienilor, în special a gramineelor ¹⁾.
5. Semințişul se bucură de adăpostul masivului înconjurător contra arșiței, evaporației și gerului târziu.

1) Chiar dacă se instalează ceva burueni, sunt din cele cu tulpina grasă și cu foaia lată, cari umbresc solul, îl țin afânat și reavăn.

6. Stând la adăpostul arboretului bătrân, semințișul crește la început mai repede în înălțime, decât în cazul când ar fi expus în întregime razelor solare ¹⁾.

7. Se folosesc mai mulți ani de sămânță ai arboretului vecin, pentru a se obține arborete amestecate.

8. Stejarul fiind grupat în buchete și având un avans de creștere, se poate îngriji mai ușor în lupta cu celelalte specii.

9. Masivul înconjurător dispunând de mai multă lumină, are posibilitatea să crească puternic în volum pe marginea ochiurilor. (Lichtungszuwachs).

10. Lucrările de regenerare sunt mai ușor de condus și duc la rezultate sigure față de codrul cu tăeri succesive.

Arborete în curs de regenerare pe mai bine de 150 ha, se găsesc în diverse stadii de dezvoltare în pădurile statului Snagov și Ciolpani din ocolul Țigănești. Stejarul semănat în ochiuri în toamna anului 1921, trece astăzi de 2 m înălțime, iar racordarea lui cu semințișurile din intervale e desăvârșită. Întregul arboret se poate considera de pe acum regenerat în cele mai bune condițiuni.

În străduința pentru asigurarea regenerării speciilor prețioase în pădure, s'a văzut, că aplicarea metoadelor generale de regenerare, fără cunoașterea în deaproape a condițiilor naturale de vegetație locale, nu dă rezultatele așteptate. De aceea pentru fiecare caz în parte trebuiesc găsite procedeele de lucru cele noi potrivite.

În această ordine de idei să cităm un exemplu :

În 1918, potrivit amenajamentului, o parcelă de șleau (E₄) din pădurea Ciolpani, în suprafață de 25 ha, tratată până aci în crâng compus, a fost tăiată ras. După o perioadă de timp, arboretul trebuia să fie convertit în codru.

Parcela fiind așezată în vecinătatea izlazului comunal, era adesea invadată de vitele locuitorilor. Din această cauză, lăstarul nu se putea dezvolta în voie.

Cum rezervele de stejar fuseseră în vârstă de peste 90-100 ani, n'au mai lăstărit. Stejarul era deci pe cale să fie eliminat în întregime. Sub acoperișul lor în schimb se instalase în buchete cu 3-4 ani înaintea tăerii, un semințiș de stejar, destul de bine re-

1) W. B. Mc. Dougal: Plant ecology.

prezentat, care din cauză că solul se inierbase și bătătorise, avea creșteri foarte mici. Lăsat în voia soartei acest semințis ar fi fost coplesit de lăstari și eliminat.

Ca să li se vină în ajutor, pueții au fost prășiți primăvara prin Maiu, în locurile în cari au fost întâlniți. Până la închiderea perioadei de vegetație în acel an, și-au dezvoltat un aparat foliaceu bogat. Al doilea an, au crescut 20–30 cm în înălțime, iar prin Iunie au fost degajați prin frângerea lăstarilor din-
prejur sub nivelul vârfului pueților.

Al treilea an pueții au crescut de asemenea cu 20–30 cm. Între timp izlazul fusese despărțit de pădure cu șanț perimetral, larg și adânc. Vitele locuitorilor nu mai puteau «scăpa» deci în parcelă.

Din această cauză lăstarul creștea viguros și amenința pueții de stejar cu coplesirea.

În toamna anului 1923 s'a propus și aprobat, ca lăstarul să fie receptat prin tăere în dijmă. Pueții de stejar și frasin¹⁾ trebuiau să fie lăsați neatinși.

Astăzi semințisul de stejar, care a trecut de perioada critică a creșterii încete din prima tinerețe, are peste 2,50 m înălțime, e bine reprezentat în masiv și ține piept lăstarului. Lăstarul în schimb păstrând masivul bine închis, îi activează creșterea în înălțime și elagajul natural.

Astfel cu sacrificii minime²⁾, s'a făcut din timp conversiunea în codru, cu asigurarea unui însemnat procent de stejar (0,5–0,6) și frasin.

Concluziuni

Din cele expuse rezultă:

1. În câmpia română, stejarul pedunculat se regenerează greu în pădurea de șleau pentru că:

a) Are fructificația rară din cauza gerului târziu și atacului de insecte, în special în anii secetoși.

b) Crește încet în prima tinerețe, din cauza lipsei de ume-

1) Pueții de frasin, cari erau destul de numeroși, fuseseră prășiți odată cu cel de stejar,

2) Prășitul pueților s'a făcut cu femei în schimbul adunării surcelelor din urma exploatărei.

zeală (reținerea apei de coronament), compacității solului, concurenței rădăcinilor și a lipsei de lumină.

c) Întâmpină concurență vie din partea carpinului și a altor specii, cari sau fructifică mult și des, sau dau drajoni și lăstari viguroși.

2. Ca să-i asigurăm cu orice chip regenerarea și menținerea în masive va trebui:

a) Să se ia măsuri severe contra acțiunii cotropitoare a carpinului, căruia în pădure trebuie să i se păstreze numai rolul unei specii, de amestec. Aceasta din cauză că la Țigănești carpinul se găsește într'un optimum de vegetație, pe câtă vreme stejarul pedunculat, care crește în condițiuni excelente numai pe luncă, în acest ținut este la limita zonei sale naturale de vegetație, în pragul stepei.

b) Să folosim orice împrejurare favorabilă instalării sale între care cităm: semințișurile preexistente de stejar, anii intermediari de sămânță fie ei cât de săraci, degajările îngrijite și des repetate, etc., deoarece stejarul fructificând rar, nu ne-ar permite să executăm în mod susținut operațiunile de regenerare și n'am avea elasticitatea necesară în gospodărie, iar pe de altă parte stejarul crescând încet în prima tinerețe e amenințat continuu să fie cotropit de speciile de mai mică valoare, repede crescătoare.

3. Metoda regenerării în ochiuri dă rezultate excelente, căci dă semințișului de stejar avans de creștere.

4. În cultură să se dea preferință semănăturilor cu ghindă multă la hectar. Oridecâteori va fi cu puțință să se folosească semănăturile în rânduri însoțite de cultura intermediară agricolă cu plante prășitoare, căci prin mobilizarea solului favorizează creșterea pueților în prima tinerețe, când în mod natural ei se dezvoltă foarte încet și-i scapă totdeodată de pericolul buruienilor. După terminarea lucrărilor agricole să se semene între rânduri carpin în vederea închiderii cât de curând a masivului și a obținerii de masive amestecate.

5. Plantațiunile să se limiteze numai la completări, — căci sunt scumpe și expuse secetelor.

6. Lucrările de regenerarea stejarului pedunculat în câmpia română nu cer atât muncă multă, cât stăruință continuă din partea silvicultorului, unită cu inițiativă și libertate de acțiune din partea serviciului. Ele se pot executa ușor cu personalul silvic inferior, des controlat.

Observations sur la culture du chêne pédonculé dans la plaine de Roumanie. (La région Țigănești-Periș)

La partie plaine de la Roumanie qui se trouve dans le bassin du fleuve Ialomița — la région Țigănești-Periș, — est couverte par de grandes forêts, constituées d'un mélange intime de chêne pédonculé, charme, tilleul, frêne, orme, érable, sorbier, etc., connus dans le pays sous le nom générique de «Șleau».

Ces forêts son situées sur un sol brun-rougeâtre, profond, assez compact, neutre et très fertile, dans la zone d'antésteppe (D f a x d'après la classification de Köppen), favorable pour la culture agricole et formant une transition vers la zone des forêts (D f b x d'après Köppen).

Le chêne pédonculé a une végétation lente, pendant les premières années, la glandée est rare (10—12 ans) mais abondante.

Etant concurrencé par le charme et le tilleul, qui se trouvent dans un optimum de végétation, on obtient avec difficulté la régénération naturelle du chêne pédonculé, par des coupes successives. On a dû prendre toujours de mesures sévères pour assurer son installation et son maintien dans des peuplements mélangés, sans cela, on a eu chaquefois des régénérations en charme, tilleul, érable, orme et forêts.

En 1921 on a fait des beaux travaux de régénération par trouées, pratiquées dans le massif, (ayant un diamètre de 15—30 m), elles ont été ensencées artificiellement avec des glandes, après avoir été mobilisé le sol. A l'abri des grands arbres, qui les entourent, les jeunes plantes se développent dans des conditions meilleures à celles qui se trouvent dans les régénérations par coupes successives.

Dans ces peuplements purs de chêne, s'installent ensuite les autres espèces, le charme, le tilleul, etc., avec le temps on obtient, de cette manière, des beaux peuplements mélangés.

L'article finit par un exposé sur les opérations qu'on a effectuées pour améliorer les peuplements résultés des coupes de taillis.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

CONTABILITATEA INTREPRINDERILOR FORESTIERE

de I. DUMITRESCU

Ing. șef silvic

Pentru buna conducere a unei întreprinderi, e necesară o bună organizare a contabilității.

Cu cât întreprinderea este mai mare, cu atât mai mare atențiune trebuie dată bunului mers al contabilității. Un conducător priceput și destoinic, trebuie să cunoască în amănunțime, atât organizarea contabilității sale, cât și felul cum ea este condusă.

Una din cele mai complicate contabilități, este aceea a întreprinderilor forestiere, atât din pricina varietății de operațiuni, cât mai ales din pricina timpului lung, necesar dela exploatarea materialului până la comercializarea lui.

În general, în contabilitatea unei întreprinderi, sunt următoarele categorii de conturi:

- a) Conturi de capital.
- b) » » valori.
- c) » » persoane.
- d) » » ordine și tranzitorii.
- e) » » rezultate.

Vom analiza fiecare categorie în parte:

a) Conturile de capital.

Acestea sunt: 1. Capital social.

	}	Fond de rezervă.
		» cultural.
		» filantropic.
2. Fonduri div.		» bibliotecă.
		» reimpădurire.
		» îmbunătățiri.
		» asist. funcționarilor.
3. Fonduri amort.	}	Fond amort. debit dubioși.
		» » instalațiilor.

1. Capital social reprezintă capitalul pus în întreprindere de proprietarul întreprinderii, sau de asociați.

În cazul societăților anonime, el reprezintă valoarea nominală a acțiunilor emise și subscrise de acționari. În cazul societăților cooperative, reprezintă capitalul subscris al membrilor. Atât la Societăți în nume colectiv, cât și la cele Cooperative, contul capital are un cont auxiliar sau cont de detaliu, în care se arată numele și pronumele asociatului și capitalul subscris de fiecare.

În cazul când asociații n'au achitat toate sumele subscrise, se constituie un cont de persoane numit: «Asociați» ai cărui sold arată sumele, ce trebuie să depună asociații, până la complectarea capitalului subscris.

În acest caz, capitalul vărsat este egal cu capitalul social, minus soldul contului asociați.

2. Fondurile diverse. Dintre acestea, fondul de rezervă este admis de legea contribuțiilor directe, în limitele prevăzute în ea.

Acest fond, se constituie conform prevederilor statutare în general, pentru acoperirea pierderilor eventuale, ce nu pot fi acoperite de veniturile curente ale întreprinderii, și pentru asigurarea capitalului social. El se constituie din veniturile anuale ale întreprinderii, prin contul de «profit și pierdere», odată cu încheierea bilanțului.

Fondul cultural se găsește de obicei în contabilitatea cooperativelor forestiere, fiind un cont impus de statutele acestora. Celelalte întreprinderi, în general, nu constituiesc asemenea fond prin faptul, că el este socotit ca venit impozabil și urmează

să plătească și impozit la un fond constituit în vederea scopurilor culturale. Cheltuielile, ce le fac aceste întreprinderi în acest scop, (acele ce le fac) se fac din veniturile anului curent și, ele sunt acceptate de fisc, ca cheltuieli, dacă se dau pe baze de acte eminate de la reprezentanți autorizații ai instituțiilor culturale, etc.

Acelaș lucru se poate spune despre fondurile filantropice și de bibliotecă.

Aceste fonduri se constituie tot pe bază de bilanț, sau sunt alimentate în cursul anului cu amenzile ce se aplică personalului sau cu alte venituri extraordinare.

Fondul de reimpădurire, figurează între conturile societăților obligate să reimpădurească suprafețe, ce exploatează. El reprezintă suma, ce urmează a se cheltui cu curățirea, replanșarea și întreținerea plantațiunii la parchetele exploatate în anul pentru care se încheie bilanțul, până în anul când începe plantația, când de obicei, cheltuielile se fac din veniturile ordinare, rămânând ca fondul să acopere cheltuielile, ce urmează a se face cu suprafețele exploatate în ultimii trei ani.

Acest fond se constituie prin debitul contului de exploatarea pădurei, sau chiar a contului de valoare «pădure» întrucât este o sumă, ce se adaugă la valoarea de cumpărare a pădurei, ca o obligație contractuală, ce constituie un adaos de preț. Acest fond, nu poate fi constituit pe bază de bilanț, prin contul de «Profit și Pierdere» de oarece, nefiind prevăzut în legea contribuțiilor directe, este considerat ca venit și impus la impozitul comercial și complementar, ceea ce constituie o enormitate, provenită dintr'o omisiune la redactarea legii și din interpretarea excesiv de strictă a organelor fiscale.

Fondul îmbunătățirii, ce se constituie în vederea refacerei instalațiilor industriale sau a modernizării lor, este scutit de impozit, numai dacă intră în prevederile de modificarea legii contribuțiilor directe din «Monitorul Oficial» No. 72 din 28 Martie 1926, adică, dacă suma alocată anual nu e mai mare ca de 5 ori amortismentul legal pentru instalațiile făcute până la 1916, de 4 ori pentru cele făcute de la 1916-1918, de 3 ori pentru cele din 1919 și de 2 ori pentru cele din 1920 și 1921. Aceste fonduri se pot constitui cu scutiri de impozite numai până la 1930.

Fondul de asistență și pensii al funcționarilor, se poate constitui cu scutiri de impozit comercial până

la 10⁰/₀ din salariul anual al funcționarilor. Toate întreprinderile bine organizate au acest fond.

3. Fonduri de amortismente.

Dintre acestea, fondul de amortizarea debitorilor dubioși e scutit de impunere, dacă nu este mai mare în total decât 3⁰/₀ din valoarea creanțelor întreprinderii.

Întreprinderile sunt însă nevoite să creeze asemenea fond mai mare, din cauza riscului, ce are cu clienții debitori, pentru comerțul de cherestea, în special în interior.

Fondul de amortizarea instalațiilor, se constituie pentru recuperarea cheltuielilor făcute în instalațiile de exploatare a lemnului, — căi ferate, funiculare, opusturi, etc., cheltuieli ce în întreprinderile forestiere se ridică la sume enorme, mai ales la noi, unde pădurile bune de exploatat s'au depărtat în văgăunile greu accesibile ale munților. Asemenea pentru instalațiile industriale, clădiri, locuințe conform punctului 6 art. 31 din legea contribuțiilor directe, se admit anual amortismente neimpozabile, maximum 5⁰/₀ pentru clădiri, maximum 8⁰/₀ pentru fabrica propriu zisă, și maximum 15⁰/₀ pentru instalațiile mobiliare sau imobile prin destinație.

Amortizarea instalațiilor și clădirilor, ce se face în concesiunile de exploatare (în speță forestieră) și cari la expirarea concesiunilor rămân proprietarilor, se face repartizându-se anual o cotă pentru amortizarea completă până la expirarea concesiunii (punct. 8 art. 31).

b) Conturile de valori.

Acestea sunt de obicei următoarele :

1. Cassa.
2. Efecte Publice.
3. Imprimare și timbre muncitorești.

4. Alimente și Materiale	}	Mag. Centrală.
		» din centru exp.
		Cantina Centrală
		» din centru expl.
		» eventual din alt centru.

5. Mobilier și Unelte.
6. Animale și Vehicule.
7. Clădiri și Instalații.

8. Calea ferată.

9. Pepiniere.

10. Pădure.

11. Material lemnos

Lemn rotund în pădure în diferite
stadii.

Lemn de foc în pădure.

» rotund la fabrică.

Cherestea dep. fabrică.

» » expediție.

Contul Cassa se debitează cu încasările și se creditează cu plățile în numerar, pe care le face întreprinderea.

Contul Efecte Publice, se debitează cu efectele publice cumpărate și se creditează cu cele vândute cu prețul de cumpărare și cu vânzare.

Acest cont urmează să aibă un auxiliar, în care să se specifice felul efectelor, valoarea nominală și valoarea de cumpărare, respectiv de vânzare.

Contul imprimare și timbre muncitorești, se debitează cu valoarea imprimatelor necesare întreprinderii pe măsura cumpărării lor și se creditează pe măsura distribuției lor la servicii.

În ceea ce privește timbrele muncitorești, acest cont se debitează cu valoarea cărților-chitanțe, cărților de lucrător, a tuturor cărților, ce lucrătorii sau ucenicii sunt obligați să aibă după Legea Asigurărilor Sociale, precum și cu valoarea timbrelor de boală și invaliditate sau de ucenici, pe care patronul le cumpără pentru a le aplica pe cărțile-chitanță respective.

Acest cont, se creditează cu borderourile de consumarea lor, sau prin listele de plată, când se reține lucrătorilor cota convenită pentru plata lor.

4. Contul Alimente și Materiale.

Acest cont, cuprinde manipulația materialelor de întreținere necesare exploatarei forestiere, fabricii de cherestea și căilor de scoatere. El mai cuprinde și manipulația alimentării lucrătorilor și funcționarilor întreprinderii, mai ales în exploatarea izolate.

Acest cont este de mare importanță. El are două categorii de conturi auxiliare: «Conturile Magaziilor» și «Conturile Căminelor».

Conturile de magazii, se debitează cu cantitatea și valoarea tuturor categoriilor de materiale și alimente, ce intră într'un centru de exploatare.

De obicei la sediul societății este Magazia centrală a întreprinderii, prin care trece întreaga gestiune cantitativă și valorifică a tuturor materialelor și alimentelor, ce se aprovizionează și distribuie de întreprindere.

Magazia centrală se debitează pe baza notei de intrare în Magazie, ce trebuie să însoțească orice factură sau notă de materiale.

Magazia Centrală se creitează, apoi cu materialele de întreținere distribuite direct serviciilor, pe bază de bonuri emise de cei autorizați, cari se trec în borderouri lunare, operându-se de contabilitate lunar.

Magazia Centrală se mai creditează cu cantitatea și valoarea materialelor de întreținere, predate celorlalte magazii, ce eventual se găsesc la centrele de exploatare. Această creditare se face pe baze de note de eșire din Magazie, semnate de cei ce le primesc.

Creditarea materialelor de întreținere, se face cu prețul de cost, preț cu care a fost debitată.

Alimentele și materialele necesare lucrătorilor și funcționarilor întreprinderii, se desfac prin Cantine. Magazia centrală se creditează cu prețul de vânzare, pe baze de note de eșire din magazie, semnate de cantinieri și cari servesc și drept acte de debitarea cantinei respective.

Cantinele se încarcă numai valorific. Conturile lor sunt mai mult conturi personale ale gestionarilor, cari răspund pentru valoarea mărfurilor primite spre desfacere.

5. Contul mobilier și unelte se debitează cu valoarea edecurilor și mobilierului afectat clădirilor pentru administrație și personal.

El este un cont de inventar, ținând o evidență strictă a obiectelor cu o descriere a lor.

El se creditează numai atunci când obiectele s'ar vinde sau s'ar strica, sau epuiza, necesitând astfel prin debitul contului de «Profit și Pierdere» scoaterea din inventar.

Uzajul mobilierului este acoperit prin fondul de amortisment, ce se creiază anual.

6. **Contul animale și vehicule,** cuprinde valoarea animalelor și vehiculelor, proprietatea întreprinderii, necesare în exploatare și administrație. Pentru animale se ține și un registru special, cu datele din biletele de cumpărare și cu numărul de control al fiecăreia.

Pentru vehicule se ține un inventar special.

Amortizarea animalelor se face, fie pe măsura scoaterii lor din inventar, — prin vindere tăere sau prin moarte, — în care caz diferența dintre prețul realizat și cel de cost, se trece fie în debitul contului de exploatare respectiv, fie prin fond de amortisment anual.

7. **Contul clădirii și instalațiilor.**

Acest cont se debitează cu valoarea imobilelor, sau instalațiilor cumpărate, sau construite de întreprindere, după ce construcția lor este terminată. După aceasta, el se mai debitează cu adausurile de clădiri și mașini, și se creditează cu imobilele sau instalațiile ce eventual s'ar vinde sau cu daune, ce s'ar obține dela societatea de asigurare în caz de incendiu.

Amortizarea acestui cont se face prin fondul de amortisment, ce se constituie conform arătării noastre anterioare.

Reparația și întreținerea clădirilor și instalațiilor, se face prin subcontul «*Întreținerea clădirilor*» dela contul cheltueli de administrație sau prin contul de exploatarea fabricii, ce intră între conturile de rezultate.

Asemenea și cheltuelile cu instalațiile de scoaterea lemnului, drumuri, plănci, uluce, variante, etc., cari servesc parchetelor anuale, se trec în subcontul instalațiunii forestiere din contul «*Exploatarea pădurei*».

8. **Contul Calea ferată,** se debitează cu valoarea instalațiilor de cale ferată, terasament, poduri material de cale precum și cu materialul rulant cumpărat de întreprindere. Acest cont se comportă ca și contul «*Clădiri și instalații*».

Întreținerea și exploatarea căii ferate și a materialului rulant se face prin cont separat, la conturile de rezultate.

Alte întreprinderi au în locul căii ferate alte feluri de instalații de scoatere : funiculare, planuri înclinate, instalații de plutire cu caracter permanent, etc. Conturile de valoare, ce reprezintă aceste instalații, urmează acelaș regim, ca și contul de cale ferată.

9. Pepiniere.

Acest cont se debitează cu cheltuelile de instalație a pepinierelor și cu cele de întreținere, stabilindu-se anual prețul de cost al pueșilor.

Creditarea contului, începe cu valoarea de cost a pueșilor, ce se scot pentru plantare. În această valoare de cost intră și amortizarea cheltuelilor făcute cu instalația pepinierei.

10. Contul Pădure este contul ce se debitează cu valoarea pădurii cumpărate, inclusiv taxele de înregistrare, comisioanele plătite la cumpărare, etc.

El se creditează cu valoarea de cost a suprafeței, sau cantității exploatare anuale.

Contul «Pădure» se creiază, creditând cu valoarea sa, contul vânzătorului, pentru valoarea propriu zisă a pădurii și contul cassa, cu taxele și comisioanele plătite.

În valoarea pădurii, intră suma de plată în numerar, plus toate sarcinile aferente proprietății, inclusiv impozitul agricol plătit fiscoșului, în cazul când contractul prevede, că e plătit de cumpărător.

Cu valoarea acestui impozit, se debitează contul pădure pe baza procesului verbal de impunere prin creditul contului «Diverși».

11. Contul Material lemnos.

La întreprinderile, ce au exploatare de păduri și de ferăstrău, acest cont este în primul rând un cont de inventar. El se debitează cu prețul de cost sau de inventar la încheierea bilanțului, având un cont de detaliu, care arată cantitativ și valorific fiecare categorie de material lemnos, la pădure, la fabrică, în diverse depozite, atât pentru produse principale, cât și pentru cele secundare.

De obicei, auxiliarul acestui cont cuprinde:

a) Material lemnos pădure, material lemnos fabrică, material lemnos în alte depozite.

Subcontul material lemnos pădure are subdiviziuni:

a) Lemn de lucru . . . brad și molid sau altă esență.

b) » » foc . . . fag sau altă esență.

c) Produse secundare.

La fiecare categorie se arată cantitatea și valoarea în fiecare stadiu de exploatare.

Subcontul «material lemnos fabrică» va avea subdiviziuni

pentru lemn de lucru rotund și cherestea pe calitate și categorii de prețuri, pentru lemnul de foc la fel, etc.

În timpul anului, se lucrează cu acest cont, numai dacă se cumpără material lemnos în diferite stadii de exploatare.

Întreprinderile, cari au numai fabrici de cherestea, cumpărând lemnul rotund, lucrează numai cu acest cont, «lemn rotund fabrică» debitându-l cu prețul de cost al materialului în stadiile de cumpărare.

c) Conturile de persoane.

Acestea sunt de obicei următoarele:

1. Diversi.
2. Avansuri asupra salariilor.
3. Salarii neridicate.
4. Conturi curente.
5. Participații.
6. Arendă (furnizori de material lemnos).
7. Impozit asupra salariilor.
8. Debitori dubioși.
9. Garanții.

Contul Diversi, cuprinde operațiunile cu terții clienții și furnizorii întreprinderii. Fiecare persoană are contul său în auxiliarul acestui cont. Orice sumă încasată de la clienții întreprinderii, se trece în creditul lor prin debitul cassa. Cu valoarea facturii se debitează clientul prin creditul contului general de vânzări.

De asemenea, eu valoarea oricărui material, furnizat, se debitează contul de material respectiv, arătat în conturile de valori și se creditează furnizorul, iar la plată se debitează furnizorul prin creditul contului cassa.

Cu ocazia încheerii bilanțului, se separă soldurile clienților debitori de a clienților creditori.

Contul de diversi, trebuie ținut cu mare atențiune, întrucât orice eroare supune întreprinderea la riscul de a rămâne neacoperită cu valoarea materialelor livrate, etc.

Contul avansuri asupra salariilor, cuprinde avansurile, ce se dau funcționarilor și lucrătorilor în contul salariului și lucrului efectuat.

Tot la acest cont, se înregistrează și listele de plată, care se încheie mai înainte de terminarea unei lucrări și deci când nu se poate cunoaște situația lucrului efectuat.

Pentru ușurință se subdivide acest cont în :

- a) Awaasuri lucrători dela păduri.
- b) » » » fabrică.
- c) Liste de plată fără situație.

Se debitează contul cu toate sumele avansate lucrătorilor și funcționarilor, precum și cu totalul iistelor de plată fără situație și se creditează cu reținerile făcute pe state sau pe listele de plată, precum și cu situația lucrărilor efectuate pentru listele de plată, ce nu avuseseră situații.

Contul salarii neridicate, cuprinde toate sumele ce li se cuvin lucrătorilor, pentru lucrul efectuat, dar care nu s'au prezentat la plată pentru ridicarea acestor drepturi.

Se creditează cu sumele rămase neachitate pentru a se debita cu plăți făcute.

Contul «Conturi curente» cuprinde operațiunile făcute de obicei cu băncile, cari au la bază un credit și pentru care operațiuni se percep dobânzi, debitându-se cu sumele avansate și creditându-se cu incasările făcute dela aceste bănci. Dobânda se calculează trimestrial având a.leasea un procent pentru solduri debitoare și alt procent pentru solduri creditoare.

Contul participațiuni, cuprind participațiile de capital la alte întreprinderi debitându-se cu sumele retrase.

Cont «Arendă», cuprinde arenda neexigibilă încă, pe care se datorează proprietarului pădurei în exploatare, (fie particular sau Stat) creditând cu valoarea arenzei ce datorăm și debitând pe măsură, ce achităm arenda devenită exigibilă.

În cazul când o parte din arendă devine exigibilă (o rată) și nu se poate plăti în întregime, este de preferat a se stabili (și înregistra calitatea de creditor a proprietarului, debitând contul «arendă» și creditând proprietarul la contul «Diversi» cu valoarea ratei devenită exigibilă, iar pentru plățile parțiale făcute în contul acestei rate debitând contul diversi prin creditul contului care a efectuat plățile.

Cont Impozit asupra salariilor, cuprinde reținerile făcute funcționarilor și lucrătorilor pentru impozitul pe salarii, creditându-se cu aceste rețineri și debitându-se cu sumele depuse fîscului.

Contul debitori dubioși, cuprinde sumele ce datorează terții deveniți insolvăbili, sau care nu se pot urmări din

cauza sumei prea mici în raport cu cheituelile de judecată, sau pentru care nu posedăm acte perfecte, pentru punerea în valoare a drepturilor noastre.

Se debitează cu ceea ce ni se datorează, creditându-se cu eventualele încasări, sau cu amortismentele făcute. Aceste amortizări se fac prin fondul de amortismentul debitorilor dubioși, dar trebuie făcute în minus cu 1 leu, care rămâne pentru evidență. În cazul când unul din acești debitori amortizați, ar mai avea de primit oarecare drepturi, i se va reține datoria, ce o are, restituindu-i-se numai restul. Aceste rețineri făcute se înregistrează la un cont de rezultate.

Contul Garanții, cuprinde garanțiile depuse în numerar pentru diversele angajamente, debitându-se cu sumele depuse și creditându-se cu sumele restituite.

Conturile de ordine și cele tranzitorii.

Denumim conturi de ordine sau evidență, acele conturi, de cari ne servim pentru diverse înregistrări în vederea ținerii în evidență a diverselor valori, acte, etc.

Iar conturi tranzitorii acele, cari servesc la înregistrările provizorii de acte, valori, fapte, etc., iar dela aceste conturi tranzitorii, se face virimentul operațiunii după ce a rămas definitivă.

Printre primele sunt:

1. Terenuri arendate.

Diverse terenuri arendate, cu ajutorul cărora se ține în evidență terenurile, ce întreprinderea le are în folosință prin arendare și arenda neexigibilă încă pentru aceste terenuri.

2. Contracte și convenții.

Diverși contracte și convenții, cu ajutorul cărora se ține în evidență diversele contracte sau convenții, ce sunt încheiate cu terțe persoane și din care decurg obligațiuni de executat într'un timp mai îndelungat.

3. Impuneri.

Impozite de plată, cu ajutorul cărora se ține în evidență impunerile, ce se fac pe baza legilor fiscale și ceea ce mai datorează din aceste impozite.

Printre conturile tranzitorii sunt:

1. Construcții și instalațiuni, la care cont se înregistrează provizoriu plățile făcute pentru manoperă, materiale, etc., în vederea construirilor sau instalărilor, ce ne sunt necesare. După ce s'a ter-

minat lucrarea, se face situația lucrării executate, virând totalul costului clădirii sau a instalației, în contul respectiv «Imobile, Clădiri, Instalații, etc.».

2. Dispoziții de plată, la care cont se înregistrează dispoziția dată de întreprindere unui client debitor sau unei bănci de a face o plată oarecare, creditând în acest cont banca sau clientul, căruia s'a dat dispoziția de plată.

La efectuarea plății, se va credita definitiv contul clientului sau a băncii în contul «Clienți sau Cont curent», cu care se lucrează.

Cheltueli cuvenite anilor viitori, la care cont, se înregistrează provizoriu plățile făcute în cursul anului curent și pentru cheltueli, ce privesc gestiunea anilor viitori.

4. Conturile de rezultate sunt acele, ce oglindesc gestiunea anului în curs. Ele sunt acele pe cari le manevrează administratorul întreprinderii, acele asupra cărora el acționează zi de zi în vederea minimumului de cheltueli pentru producție și maximumului de preț pentru desfacere.

Despre ele vom trata într'un număr viitor.

La comptabilité des exploitations forestières

L'auteur décrit l'organisation des comptes dans la comptabilité des exploitations forestières. Il examine le compte capital, les comptes des valeurs, les comptes individuels et les comptes transitoires, en accentuant sur leur rôle et leur nécessité pour le contrôle des opérations.

I N S E M N Ă R I

Regimul proprietății particulare forestiere în noua legislație silvică a Poloniei ¹⁾

La 1 Iulie 1927 a intrat în vigoare în Polonia, ordonanța Președintelui Republicii asupra regimului de aplicat tuturor pădurilor, altele decât proprietatea Statului. Ministerul Agriculturii însărcinat cu aplicarea acestei legi, a dispozat că se poate schimba felul de folosință al solului, respectiv se pot defrișa numai acele păduri ce nu sunt calificate drept păduri de protecție, sau cari nu sunt legate de vreo servitute și a căror suprafață nu trece de 5 ha în voivodatele (județele) vestice, centrelor și sudice și de 10 ha în cele estice.

Cele mai de seamă prevederi ale acestei legi în privința defrișării sunt următoarele:

Defrișarea pădurilor, cari nu sunt clasificate drept păduri de protecție este permisă cu aprobarea autorităților silvice în următoarele cazuri:

- a) când prin defrișare urmează a se da o mai favorabilă utilizare terenului
- b) dacă în decurs de 3 ani se reimpădurește o altă suprafață cel puțin tot așa de mare.
- c) dacă defrișarea este necesară pentru operații agrare și anume pentru comasare,
- d) dacă defrișarea este cerută de interese publice.

Când regenerarea nu se face pe cale naturală, trebuie să se facă în mod artificial într'un interval de 3 ani socotit dela 1 Iunie al anului ce urmează tăierii, sau de la epoca la care autoritățile socotesc că o regenerare pe cale naturală nu mai e posibilă, nu e terminată sau e insuficientă. Pe terenurile forestiere, pe cari la punerea în aplicare a legii nu se găsește nici un fel de vegetație forestieră, termenul de reimpădurire e de max. 5 ani. Când proprietarul care era dator să facă împădurirea, nu o execută în termenul fixat, atunci pot face aceasta autoritățile forestiere, pe socoteala propr. respectiv. În cazuri bine determinate, termenul de împădurire poate fi prelungit.

Toate pădurile trebuie să fie exploatare după amenajamente aprobate de autoritățile silvice și înlocuite pe principiul obținerii unui raport sustinut (Nachhaltigkeit). Amenajamentul se bazează pe un plan cartografic exact.

¹⁾ Dintr'un articol publicat de Dr. Jan Vogtman în «Internationale Holzmarkt», Viena, 23-XII-1927.

pe o precisă parcelare și descriere a pădurii și conține prescripții privitoare la tratamentul ce trebuie aplicat pădurii și eventualele lucrări de executat în vederea unei bune administrații a ei.

Pentru pădurile mici, cu suprafețe cuprinse între 30—100 ha (după regiuni), amenajamentul poate fi înlocuit printr'un regulament de exploatare, care este supus aprobării autorităților forestiere; aceasta poate face în regulament schimbările ce le crede de cuviință, din punct de vedere economic sau tehnic. Când proprietarul care a depus regulamentul spre aprobare nu-l primește înapoi în termen de 2 luni, poate începe lucrările de exploatare, potrivit regulamentului depus și cu respectarea dispozițiilor generale ale legii. Dacă autoritatea forestieră nu dă nici-un fel de rezultat cererii de aprobare a reg. de exploatare timp de un an, atunci regulamentul poate fi considerat ca aprobat. În caz de devastare sau de însemnată păgubire a pădurii, autoritățile au dreptul de a opri mai departe exploatarea până se aprobă regulamentul.

Pășunatul în păduri este interzis, dacă ele n'au atins înălț. de 3 metri, resp. 15 ani.

Prop. de păduri sunt datori să anunțe îndată autoritatea forestieră despre apariția de insecte vătămătoare și să ia măsurile de combatere, ce eventual aceasta ar prescrie; în caz contrar ele se vor face de Stat, pe socoteala respectivului proprietar nesupus.

Intr'un alt capitol legea se ocupă de pădurile «oprite» (Bannwälder) și cele de protecție.

Autoritățile forestiere pot în anumite cazuri să declare unele păduri ca fiind «de protecție» și anume pe acelea care protejează coaste de munți, maluri de râuri și izvoare sau nisipuri sburătoare, sau să oprească tăierea acelor care au o deosebită însemnatate pentru apărarea țării sau pentru șt. naturale.

În pădurile declarate ca «păduri de protecție», nu se poate schimba modul de folosință al solului: ele nu se pot defrișa, sub nici o condițiune. În asemenea păduri autoritățile forestiere au dreptul să oprească tăierile rase, defrișările, pășunatul vitelor și strângerea de nutreț sau litieră, iar termenul de reînpădurire să-l restrângă la un an.

Autoritățile însărcinate cu supravegherea gospodăriei forestiere private sunt șefii de ocoale forestiere și voievozi, cari au ca ajutor funcționarii tehnici silvici. Directa supraveghere o exercită șeful de ocol; învoirile pentru defrișări, aprobarea de regulamente de exploatare și amenajamente și declararea de păduri de protecție aparține autorităților silvice atașate voivodatelor.

Legea mai conține o serie de prescripțiuni asupra procedurii, care să asigure o urgentă deslegare a unor chestiuni determinate, pe de alta oferă proprietarilor posibilitatea de a-și impune autorităților punctul lor de vedere. Ca pedepse, sunt prevăzute pentru toate călcările de lege, arestul sau amenda; la cererea celui pedepsit, chestiunea se poate înfățișa tribunalului respectiv. În fine legea mai conține o serie de dispozițiuni tranzitorii, din cari cea mai de seamă se referă la defrișarea pădurilor, a căror transformare în teren arabil fusese obținută înainte de 1917.

Legea silvică poloneză, ale cărei principale dispozițiuni s'au arătat mai

sus, unifică în fine administrația forestieră a Poloniei — după aproape 10 ani de la crearea republicii.

Observațiune: Până la război, legea silvică românească era considerată drept cea mai «draconică» din Europa, prin restrângerea dreptului de liberă folosință a pădurilor particulare. Războiul, care a zguduit cumplit toate aștezările sociale și a creat mentalități deosebite asupra dreptului de a uza de bunuri (de ex. închirierea forțată, prelungiri de contr. de exploatare), a «ratificat» în bună parte procedeele legiutorului silvic român din 1910. Faptul că legea poloneză conține dispoziții aproape analoge cu ale legii noastre — poate mai aspre încă — ne dau satisfacția unei clar-viziuni și îndreptățește oarecum legislatura noastră foarte intervenționistă.

D. A. S.

Material pentru istoria pădurilor jării: Extras din «Voyage en Valachie et en Moldavie» 1782—1785), traduit de l'italien par Mr Lejeune, prof. de littérature, ex-professeur de son Altesse le Prince de Moldavie, Paris, 1822. (chez Masson, fils, rue de Tournon 6).

Pag. 17: «Arbres» :

«On rencontre partout, tant dans les plaines que dans les vallées et les montagnes d'immenses forêts, des arbres très hauts et qui sont de la plus grande utilité pour les usages de la société. Le plus distingué est le chêne, de la plus belle espèce qui sont pour la construction des navires et pour tout qui demande un bois dur et compact. Il y a des chênes qui ont deux ou trois pieds de diamètre, droits et d'une hauteur démesurée.

Les rues de Bucarest et d'Iassy ne sont qu'une forêt continue formée des madriers ou travées de chêne. Quand ce pont est bien construit et bien entretenu, il est fort commode pour les piétons, mais, au contraire il de vient dangereux, surtout pour les chevaux, quand il est vieux et qu'on néglige de l'entretenir.

A tous égards l'usage de ces ponts est déraisonnable, dispendieux et destructif par l'immense quantité des pièces de bois dont il est composé, attendu qu'il doit être renouvelé tous en cinq ou six ans.

Les forêts de la Moldavie quelques nombreuses et épaisses qu'elles soient, seraient bientôt dépouillées, si l'usage de cette espèce de pavement continue encore longtemps.

Les sapins qui se trouvent en grand quantité dans les montagnes, pourraient être employés pour les travées de ce pont.

«On y trouve encore des hêtres et des charmes excellents pour la construction des voitures, des ormes et de frênes des différentes espèces. Les tilleuls, les peupliers et le noyer y deviennent très grands et très beaux, ainsi

Nota traducătorului: «Je ne partage pas l'avis de l'auteur sur la possibilité d'employer aux constructions des ponts les sapins pour épargner les chênes. Tout le monde sait que ce bois, qui est fort poreux, est de peu de durée et ne peut être employé que dans les constructions légères.

que le mûrier blanc dont on a fait ensuite beaucoup de plantations pour nourrir les vers à soie, mais dont la culture n'est pas introduite, (répandue et comprise!).

«Dans plusieurs endroits de la Moldavie et du Banat de Craiova, on trouve un très grand arbre appelé: «tissa».

«Le bois qui est de couleur rouge, est très dur, il est très propre à la confection des meubles, et peut être employé avec autant de succès que les bois d'Amérique.

Les paysans en font des petits barils et quelques autres vases pour la conservation des liqueurs, ces vases sont aussi bons que ceux de verre et d'argile, et sont surtout d'une grande utilité en voyage.

«C'est la seule production que j'ai vue sortir de l'industrie des valaques, on peut encore ajouter qu'il font aux sapins des incisions pour en recueillir le goudron, dans tous les lieux où cet enduit ne découle pas de lui même.

«Quoique les deux provinces abondent aujourd'hui en bois touffus, cependant les nationaux jaloux de l'honneur de leur patrie, assurent que c'est fort peu de choses en comparaison de ceux qui existaient anciennement et qu'ils formaient des forteresses naturelles et impénétrables aux ennemis, c'est à ces avantages qu'ils attribuent le mauvais succès qu'eurent souvent les armes ottomanes et ungares, (hongrois) dans ces contrées. Si l'on réfléchit à l'énorme consommation de bois que se fait pour le pavage des villes et celle que la Porte ottomane continue d'employer pour la construction des ponts sur le Danube à chaque bruit de guerre, indépendamment de la quantité qui s'exporte à Constantinople, on ne doutera pas de la diminution actuelle des forêts.

Les Valaques ont coutume d'arracher et de faire sécher les racines des arbres qu'ils employent très bien, comme bois à brûler, ce bois est de plus longue durée et produit un feu plus vif que celui du tronc.

«Après la paix de 1774 des coupes de bois ont été commandées presque tous les ans aux deux princes pour la construction du pont à Isaccea, ainsi que pour celle des barques.

«On pourra facilement se faire une idée de cette exportation dès qu'on saura qu'indépendamment de la quantité exigée par la Porte pour la marine, et pour ces ponts, la plupart des matériaux des maisons bâties sur le Bosphore, et qui sont renouvelées souvent à cause des fréquents incendies, sont tous tirés des forêts de la Moldavie! On les taille sur les lieux et on les apporte sur des chariots à Galatz où l'on fait des radeaux, que l'on conduit ainsi par la mer Noire jusqu'à Constantinople.

(p. 31): «Une race des bohémiens moldaves, appelée «lingurari», parce qu'il fabriquent des cuillers et d'autres ustensiles de bois, nourrissent et propagent la meilleur espèce des bœufs qu'ils vendent à raison de 60 piastres chaque.

p. 37: «La cire de Moldavie est à quelques égards supé-

rieure en qualité à celle de Valachie, et particulièrement dans les districts où se trouvent des forêts des tilleuls qui donnent une fleur odoriférante, nourriture très recherchée de ces nobles insectes.

p. 38: «Les abeilles récoltent sur les tilleuls, la cire verte qui est fort vantée pour son odeur agréable et balsamique, c'est plutôt une résine, qu'une cire.

p. 39: Les rossignols y sont si nombreux, qu'on pourrait regarder les forêts de ce pays, comme leur terre natale, ceux de Valachie sont fort estimés pour la douceur de leur chant. C'est en effet un des plus doux plaisirs que l'on puisse éprouver.»

Ne par povești, ce încep cu: «a fost odată», istoricul pădurilor noastre de odinioară!

E de remarcat că un vizitator străin care a stat puțin vreme în țară, profetizează despoierea codrilor — dacă va mai continua sistemul pavajelor în lemn a orașelor noastre, — adăugat imensului tribut, pe care cele 2 principate îl plăteau imperiului otoman, pentru cetățile, porturile și podurile Dunărene, și pentru clădirile de pe țărmul Bosforului.

Autorul remarcă plantațiile de nuc — dud (agud) pentru viermii de mătase, — cari încă nu erau introduși, neînțelegându-se nici azi îndeajuns foloasele practice ale cultivării lor și produsul acestor fini artiști (șesători, — deasemeni frecvența tisei (*Taxus baccata*), — pe care azi o aflăm sporadic, fiind aproape exterminată sau brăcută — și nici nu e «arbore foarte mare», — ci arbușt, arbore de a III-a mărime abia.

Ca industrii — unice, ale timpului acela, se menționează doar: facerea de mobile de nuc, și țesă, — dar mai ales vase pentru conservare de liqueururi egal lemnului american, și folosirea rășinei, a gudronului coniferelor noastre, în mod foarte rudimentar firește!

Iertă-mi-se aceste mici comentarii adăugate, ce nu ar vrea să strice nimic din frumusețea originalului și traducerii profesorului particular al Altejei Salei Prințului Moldovei făcută acum un veac!

Ing. silvic Cezar Cristea

Iași, 30 Maiu 1929.

C R O N I C A

Societatea Inginerilor silvici din Serviciul Fondului Religionar, din Bucovina, în dorința legitimă de a se face cunoscută, organizează o serie de conferințe cu caracter forestier.

Prima s'a ținut la 11 Iunie 1929 de către d-l Inginer silvic Anton Teaciu în sala Palatului Național din Cernăuți.

După ce vorbește de echilibrul, ce ar trebui să existe între pădure și terenurile de cultură agricolă, conferențiarul se ocupă de foloasele materiale și imateriale ale pădurilor. Comparând datele statistice, privitoare la suprafața pădurilor Fondului Religionar, rezulta, că acestea reprezintă 51% din suprafața totală a pădurilor Bucovinei.

Servindu-se apoi de datele statistice, obținute la întocmirea amenajamentelor pădurilor Fondului religionar din ultimii ani, conferențiarul găsește, că arboretele au o gradație de vârste favorabilă unei exploatari susținute. Ca măsură de prudență și prevedere prin proiectele de tăiere din prezenți se propune în general a se exploata mai puțin, decât ar fi posibilitatea pe volum și creșterea medie a masivelor forestiere.

Din spicuirea câtorva date istorice, cu privire la fazele, prin care a trecut gospodăria pădurilor fondului religionar dela anul 1883, de când au fost luate în administrația statului și până la prăbușirea imperiului Habsburgic, cum și din arătarea veniturilor medii în perioada de timp amintită, vedem, cum au devenit pădurile seculare și inaccesibile să fie cunoscute încetul cu încetul, și să și câștige pe piața mondială a lemnului renumele de care se bucură azi.

Anul 1908 este anul renașterii gospodăriei silvice a Fondului religionar, fiindcă la acea dată se introduce exploatarea în regie. Inginerii silvici încep din acel moment să refacă instalațiunile de transport, construite pe vremuri de antreprenori, numai pentru durata contractelor.

Antrepriza, ce se practicasă mai înainte și în timpul căreia s'au tăiat răstintinse suprafețe, e considerată ca o eră funestă în istoria pădurilor Fondului.

Nu trebuie însă să se treacă cu vederea, că epoca construcțiilor monumentelor de rară valoare arhitectonică, cum sunt: reședința metropolitană și catedrala, coincide cu concesionarea acelor exploatari în mare.

Tot sumar au fost amintite decretetele primului guvern din Bucovina în 1919 cu privire la anularea contractelor oneroase, ce se încheiaseră de către

guvernul austriac în 1918, cu câteva societăți și al doilea din 1920, prin care s'a recunoscut din nou valabilitatea lor.

Aceste contracte au expirat însă treptat. După acela s'a început să se valorizeze produsele în regie proprie. Pe alocurea s'a introdus și exploatarea prin cooperative. Un moment de mare importanță pentru inginerii silvici ai fondului, îl constituie ședința Consiliului eparhial din 7 Septembrie 1928, în care s'a hotărât să se introducă exploatarea în regie proprie pe toată linia.

După arătarea acestor fapte, conferențiarul descrie faloasele indirecte ale pădurilor și încheie analizând acțiunea binefăcătoare, ce o exercită pădurile asupra agenților atmosferici.

Trebue să recunoaștem colegului nostru meritul de a fi scormonit și redat în cadrele conferinței sale interesante, date din trecutul gospodăriei silvice, cum și să remarcăm avântul tineresc, cu care s'a înfățișat în fața publicului, arătând marea grăie și interesul, ce poartă inginerii silvici ai Fondului, pentru o cât mai prosperă economie forestieră a Bucovinei.

I. Zelcu

În cursul lunii Iulie a avut loc la Stockholm **congresul internațional al Uniunii stațiunilor de experimentație forestieră**, la care au participat un număr de peste 300 delegați din toate părțile lumii.

În săptămâna de la 13—21 Iulie, congresiștii, sub conducerea D-lui A. Hesselman șeful stațiunii de experimentație suedeză și profesor la școala forestieră din Stockholm, au făcut o excursiune forestieră în partea sudică și centrală a țării (Scania și Dalecarlia). Între altele s'a vizitat întinsele domenii forestiere de la Malingbo afectate școlai superioare pentru studii și domeniul forestier de la Siliamfors, afectat în întregime institutului de experimentație forestieră.

În săptămâna de la 21—29 Iulie au avut loc în Stockholm, lucrările congresului.

Dintre rezoluțiunile importante luate cu această ocaziune menționăm: reînființarea uniunii stațiunilor de experimentație forestieră și acordul încheiat cu privire la bibliografia forestieră internațională.

În săptămâna 28 Iulie — 4 August, congresiștii au vizitat partea de nord a Suediei și s'au desprășit la Arc în munși, la granița Norvegiei.

La acest congres România a fost reprezentată prin D-l prof. Dr. Drăcea delegat oficial.

* * *

În vederea reorganizării administrației și a modificării legiurilor silvice, guvernul a invitat în țară—spre a studia condițiile forestiere—pe D-l Friedrich Gernlein, consilier ministerial în Prusia,

D-rea a sosit în România la 17 Mai și a rămas până în luna August.

În acest interval de timp D-rea, după ce a luat cunoștința de legiurile noastre silvice și de modul de funcționare al administrației centrale a Casei pădurilor, a întreprins cu mici întreruperi, o călătorie de studii vizitând următoarele puncte: (în ordinea succesiunii): ocolul Țigănești, ocol. Comana, ocol. Ciurpereni, domeniile Reșița, domeniile Bistrița Năsăud, păd. fondului bisericesc din Cernăuși, domeniul Gurghiu, dir. reg. Cluj, ocol. Sinaia, dir. reg. Constanța cu perimetrele de salcâm și pădurile din nord, dir. Pitești cu valea Topologului și

exploatarele Carpatinei, Direcția Chișinău cu oc. Tighina, ocol. Tarcau și exploatarele cooperativei Albina, ocol. Soveja și Cașin.

Despre cele văzute și constatate urmează să depună un memoriu, însoțit de propuneri.

Red.

O nouă școală politehnică a fost creată în Cehoslovacia și anume în Koice, capitala Slovaciei. În primii ani vor funcționa numai 3 secțiuni: silvică, agricolă și chimică-technologică. Aceasta este a 5-a școală tehnică superioară a republicii vecine: 2 sunt cehce, 2 germane și cea înființată acum slovaecă.

La Congresul profesorilor în geografie ținut în Mai la Tg. Mureș sub președinția d-lui prof. univ. S. Mehedinți s'a relevat reaua gospodărie agricolă și silvică, ce se face în unele județe. D-l Prof. Bujor, în conferința d-sale asupra «Reliefului și vegetației orașului Tg. Mureș și a împrejurimilor» spune acest lucru despre pădurile din jud. Mureș. E bine să remarcăm constatările acestei asociațiuni și să știm că se mai găsesc în țară și alte societăți, cari deplâng împreună cu noi jalea pădurilor din Ardeal, devastate de exploatare irațională și prăpădite prin pășunat.

Cez Cr.

Ziarul «Curentul» din 18 Mai a. c. publică un inspirat articol «Ziua arborilor», datorit harnicului nostru coleg, d-l Ștefan Demetrescu—Gârbovi, în care autorul, arătând în cuvinte alese rolul și frumusețea pădurilor, îndeamnă tineretul țării să învețe a iubi arborele și să redea peisagiilor țării splendoarea de altă dată, plantând și îngrijind arborii.

D. A. S.

RECENZII

Handbuch der haufmännlichen Holzverwertung, des Holzhandels und Sägebetriebes, von Ing. Dr. h. c. Leopold Hufnagl und Ing. Dr. J. H. Flatscher, editura Paul Parey, Berlin, 1929.

Cea de a 10-a edițiune a renumitel cărți a lui Hufnagl apare acum într-o prelucrare cu totul nouă, corespunzătoare situației recent creată în țările din centrul Europei, de care se ocupa în special acest tratat. Materia studiată în edițiunile precedente într'un singur volum este împărțită de data aceasta pe 2 volume și tratată în parte, de fiecare din cei doi autori: Primul se ocupă în volumul I de comerțul lemnului, cel de al doilea, în volumul II, de industria cherestelei.

1. *Handbuch der kaufm. Holzverwertung und des Holzhandels*, von Ing. Dr. h. c. Leopold Hufnagl, (Manual de valorificare comercială și negoțul lemnului). Ediția X, 1929, cu 388 pag. și 19 figuri în text.

Cartea de-lui H. a fost prima, ce s'a scris în domeniul valorificării lemnului, rămânând și astăzi singura, ce îmbrățișează întreagă această ramură de producțiune și dovadă că ea era foarte necesară se vede din marele succes avut (10 edițiuni în 25 ani).

Noua edițiune aduce relativ puține

schimbări, față de precedentă, de aceea nu vom mai insista în detaliu asupra cuprinsului, ci vom arăta numai preferențele survenite. Astfel, sunt redată într-o formă nouă — pe baza de cifre recente — informațiuni asupra condițiilor forestiere ale principalelor țări ale Europei, înștițându-se bineînțeles mai mult asupra celor germane. (Referințele ce autorul da asupra României sunt bazate pe date vechi, deși între timp au apărut multe lucrări, din care se putea informa, recenzentul îi pusea deasemenea la dispoziție o serie de date, cari însă n'au fost utilizate). S'au mai complectat și pus la curent acele capitole ale cărții, ce tratează despre uzanțe comerciale (în nouile țări din Europa centrală), prescripțiuni de sortare (germane), etc.

Capitolul al IV-lea, care trata în vechile edițiuni despre fabricarea cherestelei a fost redus la câteva titluri numai, întrucât materia acestui capitol formează obiectul celui de al II-lea volum al lucrului.

În capitolul V autorul da și denumirea botanică franceză, engleza și italiană — pe lângă cea germană și latină — a principalelor specii forestiere, spre a fi folosită de comercianții ce au legături cu străinătatea.

Deasemenea s'au înnoit datele privitoare la tarifele de transport pe c. f. germane, austriace, cehoslovace, și jugoslave (asupra României nu se dau cifre).

Innoirile și prefacerile aduse acestei noui edițiuni vor indemnă desigur pe mulți din cei ce cunosc valoroasele ediții anterioare să și-o procure și pe aceasta.

II. *Handbuch des Sägebetriebs: Anlage, Einrichtung und Betriebstechnik der Sägeindustrie*, von Ing. Dr. J. H. Flatscher. (Manual de fierăstrăie, instalarea, amenajarea și tehnica funcționării industriei de cherestea).

Manualul d-lui Flatscher impune dela prima vedere prin mărimea lui (486 pag.), prin impozantul Nr. de figuri și planșe (253) și prin considerabilul număr de lucrări germane și străine, ce autorul a consultat la alcătuirea acestuia (27).

Cercetând cu amănunțime cuprinsul acestei cărți, cel ce se ocupă cu industria cherestelei, găsește o mare mulțumire: pentru prima oară apare în domeniul tehnologiei mecanice a lemnului — părăsit atâta vreme pe seama rutinelor — un studiu serios, metodic și complet, asupra acestei importante ramuri de activitate industrială. Tratatetele anterior apărute păcătuiau prin aceea, că autorii lor se puneau de obicei numai din punctul de vedere al fabricanților de mașini pentru prelucrarea lemnului, cari dădeau în cărțile lor o mulțime de detalii tehnice asupra acestor mașini și perfecționarilor ce neîncetat li s'au adus. Proprietarului de pădure, silvicultorului, industriașului sau comerciantului de lemne li lipsea posibilitatea de a vedea intrucât mașinile noi create sau perfecționate răspund unei reale nevoi sau înlesnesc o prelucrare mai rațională și mai economică a lemnului. Iar mulțimea de cărți «practice» scrise de obicei de oameni formați prin o îndelungată practică în industria lemnului, dar lipsiți de obiceiul de o pregătire științifică anterioară, aveau cusurul că se mărgineau la descrierea unor lucruri împământenite în această industrie, fără discernământ critic și fără încercări de sinteză.

Cartea d-lui F., — pe care d-za o numește modest «manual», — cuprinde 6 mari capitole. În primul, instalația fabricelor de cherestea, autorul face un scurt istoric asupra dezvoltării industriei lemnului în decursul timpului și măsura în care ea este răspândită actualmente în principalele State ale Europei (România: 600 fabrici mari de cherestea, cu 1690 gateri și 320 joagăre de apă). După aceasta, F. studiază instalația rațională unei fabrici de cherestea, începând cu locul unde trebuie așezată fabrica, spre a avea avantajii la transport, aprovizionare, forța motrice, alegerea locului depozitului de bușteni și a celui de cherestea, ca și amenajarea acestora, modul cel mai convenabil de construcție a clădirilor (casa mașinilor, hala, etc.), forța motrice de utilizat în diverse circumstanțe, transmisiuni, ungerea, curățirea și întreținerea mașinilor și instalației, iluminat.

În cel de al doilea și cel mai mare capitol se descriu amănunțit principalele mașini — unelte utilizate în industria cherestelei: gaterul și părțile sale componente, pânzele (lamele) de ferăstrău și manipularea lor (ascuțirea, întinderea, așezarea, etc.), diversele tipuri de gateri: simple (venețiene), rapide, orizontale, de fourrier), apoi diferitele fierăstrăe cu panșlică, circulare, etc.

Capitolul al III-lea tratează despre tehnica funcționării fabricelor de cherestea: modalități de fabricațiune, executarea comenzilor (așezarea pânzelor în rame, în vederea obținerii sortimentelor volte), randament în cherestea (de diferite calități), calcule de rentabilitate (studiul costului de producțiune, în funcțiune de cheltueli, cu indicarea detalizată a acestora și importanța lor).

Într'un subtitlu aparte («Das rationa-

lisierie Sägewerk pag. 304), autorul tratează cu multă competență chestiunea la ordinea zilei, a raționalizării industriei de cherestea și enunță foarte interesante principii, pe baza cărora se poate ajunge la o reducere a cheltuielilor, la sporirea cantitativă și calitativă a producției și la mărirea beneficiului întreprinderii. La acest studiu autorul anexează scheme lamuri-toare, cari arată așezarea diverselor secțiuni ale fabricii într-o întreprindere raționalizată.

Capitolul al IV-lea este rezervat descrierii instalațiilor anexe ale industriei cherestelei, precum: uscătorii (pe cari autorul le tratează, cunoscând și foarte avansatele procedee americane), tâmplării, fabricii de lăzi și cutii de împachetat, transportoare mecanice pentru deșeurii și rumeguș.

Într'al V-lea capitol autorul vorbește despre industria nouă și foarte rentabilă a furnierului și placajelor de lemn descriind diversele metode de obținere și manipulare a acestora (tăiere prin ferăstruire, decupare, derulare, uscare, lipire, cercetarea rezistenței la diverse eforturi, la umiditate, etc.).

Ultimul capitol arată diversele accidente de muncă, ce pot surveni în fabricile de cherestea și măsurile de prevenire a lor.

Prin expunerea metodică și clară a materiei așa de bogate și variate, cartea d-lui Matscher poate fi un prețios ajutor pentru practicianul dornic de înnoiri sau pentru cel ce vrea să se inițieze în tainele producției raționale a cherestelei. Ea este însă în același timp o foarte serioasă lucrare științifică, merita a deschide perspective noi acestei ramuri de activitate industrială.

Industriașul și comerciantul de lemn vor privi cu interes în special indicațiunile practice din cel de al 3-lea capitol ca și

numeroasele date practice, formulare și tabele, ce abundă în întreaga carte.

Inginerul, constructorul de mașini, cercetătorul cu pregătire tehnică mai avansată va aprecia deasemenia serioasele studii, pe cari autorul le face după o metodă riguros științifică asupra formei dinților, asupra procesului mecanic al tăierii lemnului, de către dinți (pag. 111—117), efectului ceaprazului și ascuțirii dinților, influenței avansului bușteanului și înclinării pânzei asupra tăerii (pag. 118—124); apoi studiul puterii necesare pentru funcționarea gaterului (pag. 167—177), studiul tăerii și puterea cerută de fierăstrăul cu panglică (pag. 218—220), de fierăstrăul circular (pag. 242—246), studiul exhaustorilor pneumatice, etc. Toate aceste cercetări, autorul le face după o metodă originală și unitară, care permite generalizări și conduce la foarte interesante concluziuni, atât în ce privește procesul mecanic al tăerii (forma dinților, avansul bușteanului, etc.), cât și construcția mașinilor.

Cadrul restrâns al unei recenzii nu ne permite să relevăm toate calitățile lucrării apărute, dar valoarea ei se poate vedea din cele expuse mai sus. Excelentele calități ce posedă această carte, unite cu stilul concis și clar al expunerii — o recomandă dela sine și suntem convinși că ea va avea succesul meritat.

Pentru industria de cherestea din România — unde limba germană este în deosebi cunoscută — sperăm că prin această carte se vor arăta înnoiri, perfecționări ale sistemelor de lucru — în mare parte învechite — și prevedem că ea va găsi și la noi o largă răspândire.

O deosebită mențiune merită și remarcabila formă, în care editura berlineză bine cunoscută, Parey, prezintă lucrarea.

D. A. S.

Realizările sociale, economice și financiare ale Italiei fasciste de prof. Eugen Porn. București, Socec 1929. 120 pag. lei 30.

Autorul în calitate de consilier economic al României în Italia, silit să se țină în contact intim cu realitățile, a adunat cu zel și fără osteneală și ne-a redat un studiu obiectiv a ceea ce în 6 ani, regimul fascist a reușit să atingă în toate domeniile financiare, economice și comerciale, atât ca metode, cât și ca rezultări practice.

Acest regim, venit la guvern într-o vreme, în care dezagregarea Statului italian era amenințată, după ce mai întâi — în perioada negativă a politicii sale — a înlăturat toate piedecile, ce i s'ar fi putut pune în cale, prin nemulțumirea sau neastămpărul grupărilor politico-sociale, afirmând puternic principiul, că interesele superioare ale Statului sunt deasupra indivizilor și grupărilor, apoi — în a doua perioadă pozitivă — a purces la opera de legiferare constructivă, îndrumând toate forțele producătoare ale națiunii, în cadrul concepției sale de întărire a colectivității.

Să încercăm a cunoaște mai de aproape, problema producțiunii.

Concomitent cu însănătoșirea finanțelor publice și a monetei naționale, regimul fascist, pentru disciplinarea întregii economii naționale și încadrarea ei în directive, pe care le socotește cele mai bune propășirii țării, a concentrat în organe unitare forțele răslețte ale producțiunii.

Astfel, la centru, în jocul celor 3 ministere: agricultură, muncă și comerț, a creiat *Ministerul Economiei Naționale*, iar în provincii a instituit *Comisiunile economice provinciale* în locul *Camerelor de agricultură, comerț, industrie, muncă*.

Noile îndrumări ale economiei naționale se pot rezuma în următorul program: dezvoltarea la maximum a forțelor de producțiune naționale, spre a nu se mai recurge la nici un fel de import.

Se înțelege, că agricultura formează preocuparea de căpetenie și în favoarea ei guvernul fascist, a luat 2 serii de măsuri, cărora li se poate atribui o importanță istorică:

a) Prin *bătălia grăului*, anunțată în mod solemn de d-l Musolini în 1925—1926 și continuată cu asiduitate, de atunci încolo, s'a avut de scop intensificarea culturii grăului pe cele 5 milioane ha de terenuri proprii acestei culturi atingând producția medie de 12 quintale pe ha.

Mijloacele, prin cari s'a ajuns la acest rezultat sunt: reintroducerea taxei vamale pe grăul importat, intensificarea procedeelor tehnico-mecanice și obligativitatea îngrășămintelor.

b) Prin programul de *îmbunătățire funciară integrală*, se urmărește mărirea producțiunii prin valorificarea a 2 milioane ha terenuri sustrase până acum culturii.

Este interesant a releva faptul că această operă este contemporană cu legea de îmbunătățiri funciare a Statului român și că prin amândouă se impun proprietarilor particulari obligațiuni și nu se admit sustrageri dela îmbunătățirile hotărâte de un consiliu de ameliorațiuni.

Problema silvică a fost examinată și soluționată din 2 puncte de vedere:

1. Ca o problemă a lemnului procedându-se la o intensă și rațională reîmpădurire, pentru ca să se asigure combustibilul și materia primă, reducându-se în aceeași măsură importul, și

2. pădurea ca mijloc de valorificare a terenurilor degradate din munți și dealuri

și ca regulatoare a apelor în interesul agriculturii și industriei.

O lege nouă, înlocuiește legislația veche silvică, cuprinsă în 19 legi și 34 proiecte. Pentru apărarea și respectarea dispozițiilor ei, împotriva oamenilor și animalelor, se instituie o miliție silvică, care își îndeplinește complet datoria.

Simplindu-se nevoia de a se ataca imediat, energie și în chip integral problema refacerii pădurilor, s'a creiat pentru pădurile domeniale o administrația silvică autonomă, cu organe administrative înzestrate cu atribuțiuni largi.

Nici o inițiativă n'a fost înlăturată, ba din contra toate speculate, nici un sacrificiu n'a fost cruțat, ci din potrivă tuturor li s'a impus, ca printr'un program de intensă și variată împădurire să se asigure într'un viitor apropiat o mare productivitate și o totală acoperire a nevoilor.

Italia este țara, în care din lipsa de altfel de combustibil, gazul din lemn se întrebuințează în largă măsură pentru tracțiunea cu autocare în terenurile muntoase.

La suprafața totală de 31 milioane ha Italia are 5 milioane ha păduri, adică aproximativ 16%.

Este o țară importatoare de lemn, dar își acoperă nevoile, pentru regiunea de Nord, din țările vecine exportatoare, Austria și Jugoslavia.

Lemnul nostru este căutat în Sudul Italiei, în special în Sicilia și la epoci intermitente, când aceste regiuni sunt devastate de cutremure.

În afară însă de lemnul pentru construcții se mai caută în Italia traverse românești lemn pentru doage pentru butoaie și scânduri pentru lazi de ambalaj.

Pe piața italiană, produsele lemnoase se vând acum cu următoarele prețuri medii:

Lemne de foc esență tare, tona Lire 190—195.

Lemne de foc esență moale, tona Lire 180—185.

Carbune de lemn, tona Lire 450—470.

Brad în trunchiuri, tona Lire 210—220.

» » scânduri, » » 480—520.

Plop » » » » 280—320.

Nuc în scânduri, tona Lire 1100—1500.

Fag » » » » 350—380.

Ulm » » » » 460—500.

Sunt scutite de taxa vamală de import:

Lemnul brut din Cehoslovacia și Rusia.

Lemnul în bețișoare pentru chibrituri din Rusia.

Lemnul fin în trunchiuri din Rusia.

Lemnele de foc și carbunii din Albania.

Doagele pentru butoaie din Rusia, iar pentru următoarele se plătește:

Lemn debitat, 0,30 lire aur pe Quintal.

Scânduri până la 3 mm, 4,50 lire aur pe Quintal.

Scânduri sub 1 mm, lire aur pe Quintal.

Lemn fin debitat, 3 lire aur pe Quintal.

În scânduri până la 3 mm, 7,20 lire aur pe Quintal.

În scânduri sub 1 mm, 9,00 aur pe Quintal.

Butoaie cu cercuri de lemn, 0,20 lire aur pe hl.

Butoaie cu cercuri de fer, 0,30 lire aur pe hl.

Mobile de lemn, 30 lire aur pe Quintal

Din totalul importului italian de lemn brut pe 1928, de 1.413.546 tone,

Jugoslavia reprezintă . . . 688.711

Austria » . . . 479.419

Statele-Unite » . . . 111.356

și România » . . . 50.619

cu o valoare de 30.325.834 lire.

Pentru mărirea procentului de lemn românesc în importul italian d-l Poni ne da amănuntul prețios, că de către cercul importatorilor l s'a sugerat oportunitatea ca societățile noastre forestiere să organizeze depozite permanente de lemn în zonele libere ale unor porturi italiene.

Din ceace constituie specialitatea silvică am redat o parte din datele cuprinse în cartea d-lui Poni. În celele ramuri de activitate, expunerea este tot atât de completă.

Reese de aci folosul necontestat, pe care asemenea raportări le aduce ambelor țări servite de asemenea consilieri economici.

P. I.

Problema lăstării tratului în România de Dumitrescu Procop. Broșura 24 pag. — București Tipografia ziarului «Universul». 1929.

Pentru cel, ce urmărește acum sau — mai cu seamă — va urmări în viitor evoluția și încheierea unei «gândiri silvice» menționăm aci, cu titlul de document, broșura citată, în care se vorbește și de economia forestieră. Autorul, un jurist cu pregătirea economică dintr'o epocă în care economia politică — la noi — era numai o neînsemnată codiță a cursurilor de drept, iar «gândirea forestieră» confinată în școli izolate și concentrată mai mult asupra «technici» decât asupra «economiei» forestiere, necesară a deasul, din realitățile vieții câteva principii de economie și politică forestieră, expuse în pag. 11—19.

Lucrarea are ceva din aerul lucrărilor, ce se scriau acum un secol, la începuturile economiei forestiere franceze sau germane, când gânditorii insuflețiți de binele societății, căutau să deslușească

rosturile pădurii în viața popoarelor și în economia națională. În același timp lucrarea este în factura ei inegală și adeseaori cu lipsuri de documentare, animată de foarte avansate gânduri de socializare a forțelor naturale de producțiune. Și prin stăruința autorului de a înțelege rostul pădurilor în economia națională. Desea ajunge singur, pe căi directe și destgur prin nimic sugestionat de întreaga literatură forestieră la formularea unor principii cari, sau au fost de mult admise ca fundamentale în politica forestieră, sau recunoscute ca atare după o experiență de peste un secol și jumătate în toate țările civilizate din lume. Ideea fundamentală a autorului este că proprietatea forestieră, oricare ar fi natura proprietarului, este o funcțiune socială, care îndreptățește un intervenționism de Stat, care poate merge până la socializare a domeniului forestier. Acest adevăr nu este nou, dar ceace este extrem de interesant în stabilirea lui este tocmai faptul, că autorul îl descoperă singur. Și de sigur, orice cuceritor, chiar fără cunoștința literaturii de specialitate, ajunge la aceeași concluziune dacă analizează bine realitățile vieții și tocmai acest fapt dă țării deosebită adevărului amintit. Lucrarea, are cum e și firesc, și slăbiciuni și se pare, că autorul voește să înceteze greutățile mari pe cari le suscita aplicarea oricărei măsuri, care tinde la socializarea unor bunuri de importanța și de extensunea, pe care o au pădurile, dar slăbiciunile sunt atenuate de spontaneitatea gândirii.

Broșura face parte din acelea, pe cari autorul le scrie după matură gândire, pentru imprimarea și distribuirea careia cheltuiește singur din puținul său avut și cari apoi dispar prin colțurile de bibliotecă și tocmai pentru acest motiv amintim aci pentru cel ce va cerceta înceta evoluția a gândirii românești în materie de economie forestieră.

Insemnări din pribegia razbolului 1916—1918 de Petre Grigorescu. Broșura 324 pag. Albania, institut de arte grafice. Constanța 1929.

Autorul, unul din primii silvicultori români, cari au luat în primire pădurile Dobrogeii în toamna anului 1878 și care apoi și-a legat întreaga sa viață de Dobrogea, își înseamnă în volumul menționat amintirile din pribegia războiului. În «nostalgicele» prezente, ici și colo în volum, revin cu stăruință amintirile silvicultorului dobrogean despre pădurile, pentru a căror bună stare luptase în anii cel mai tineri ai carierei sale. În scrisoarea de la pag. 293 se redă o icoană

din primele zile ale Dobrogeii după anexare, insistându-se în deosebi asupra pădurilor.

Scrind aceste amintiri, în încheiere autorul zice: «socotesc.... m'am achitat poate de cea din urmă a mea datorie de publicist către patria dobrogeană, ce am adoptat-o încă din anul 1880 și pentru propășirea căreia mi-am închinat aproape toată viața de muncă ziaristică».

Noi dorim d-ului Grigorescu să poată continua să fie de folos, cu experiența sa îndelungată, unui ținut al cărui rost la mare, este de mare importanță, în viața poporului nostru.

M. Drăcea

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORETS

No. 3, Martie 1929.

l'oyage d'études en Tchécoslovaquie
(Urmare).

Se continua articolul publicat in No. 1 și 2 din *Revue des Eaux et Forêts*, de data aceasta autorul ocupându-se de metodele de amenajament in padurile prințului Schwarzenberg.

Dupa ce arată, cum s'au succedat și dezvoltat diferitele metode de amenajament, începând prin secolul al XVIII-lea cu metoda pe suprafață, cum au început de altfel mai toate țările, pentruca să se introducă un alt sistem, dacă i se poate zice așa. Anume, s'a lasat agenților de execuție grija de a fixa ei înșiși, in împrejurările cele mai bune, după aprecierea lor, posibilitatea, cum și locul de unde urmează a se recolta.

După aceea s'a practicat metoda germană pe compartimente și volum, fără nici o prescripție pentru așezarea tăcărilor, lasate complet la libera dispoziție a agenților de execuție.

Mai târziu s'a aplicat o metodă prin clase de vârstă, metoda, care ține foarte mult socoteala de necesitățile arboretelor și de oportunitățile culturale.

Actualmente s'a stabilit o doctrina de amenajament specială pentru aceste pă-

duri, de care autorul se ocupa pe larg, arătând ceea ce i se pare demn de reținut, in privința execuției lucrării de amenajament, a modului de tratament adoptat, a revoluției, a parcelarului, a determinării posibilității, a regulilor de cultură, lucrărilor de ameliorare și controlului.

Autorul se ocupa apoi de exploatarea comercială in aceste paduri de vânzările și transportul lemnului.

Articolul va urma.

Les ventes de coupes de bois en 1928.

D-nul C. Gêneau arată, că vânzările de lemn pe 1928 sunt interesante, pentruca pentru prima data dela rasboiu se poate trage din ele o învățatură limpede, prin compararea lor cu cele din anii precedenți. Se constata o urcare neprevăzută, care a depășit pronosticurile vânzătorilor și cumpărătorilor, prețurile anului 1928 fiind prețuri record.

Cauzele acestei mari urcări de prețuri le găsește autorul in stabilizarea francului, epuizarea stocurilor de lemn, in creșterea concurenței, prin înmulțirea numărului comercianților de lemn, la cari cauze se adaugă de sigur și influențele locale sau regionale.

Etude comparative de deux coupes.

Autorul — del Dumas — face reflectii

asupra îmbogățirii sferturilor de rezervă, în pădurile de codru.

Încă din anul 1926, d-asa a publicat în *Revue des Eaux et Forêts*, istoricul cuponului VI din pădurea Jallerange, arătând, cum a evoluat acest cupon sub influența balivajului și făcând aprecieri asupra măsurilor, ce trebuiau luate, pentru a se obține un bun randament.

De data aceasta se ocupă de două cupoane reunite din pădurea Ruffey, ajungând la concluzia — față cu datele culese, — că solul forestier din Jallerange este favorabil regenerării stegarilor prin sămânța, pe când cel din Ruffey nu este.

Autorul studiază amănunțit și comparativ cupoanele din cele două păduri, spre a preciza această diferență de temperament a solului.

Nr. 4, Aprilie 1929.

Voyage d'études en Tchecoslovaquie (sfârșit).

Domeniul dela Adamov al Școlii forestiere din Brno.

Se continuă și se sfârșește articolul publicat în No. 1, 2 și 3 din *Revue des Eaux et Forêts*, de data aceasta autorul ocupându-se de domeniul afectat școlii silvice din Brno, în suprafața de 7113 ha.

Aci la Adamov se găsește castelul Krtiny unde s'au crețat locuințe și instalații pentru profesori și elevi cari-și petrec aci ultimul semestru din cel 4 ani de studiu.

Acest domeniu, independent de situația sa în apropierea școlii, se pretează foarte bine la scopurile învățământului silvic prin varietatea solurilor, a esențelor și arboretelor. Sunt aci și instalații pentru aplicații practice, ca de ex. un herăstrău (al școlii), care debitează anual 6000³, o răchitărie, unde se cultivă comparativ 30 feluri de saicie și un stabiliment de vânătoare.

Autorul da indicații amănunțite asu-

pra solului, altitudinii, esențelor, modului de tratament, creșterii și regenerării naturale, completată — cu un exces de grabă și generozitate — prin plantații făcute cu prea multa grijă șchelutală, așa cum nu se poate practica decât într-o pădure de studii.

Autorul trece apoi la descrierea domeniului Lichtenstein, din Sud-Estul Moraviei, în suprafața de circa 12.000 ha. Se atrage atenția mai ales asupra colecțiilor de esențe forestiere exotice, din parcul castelului dela Lednice și asupra organizației industriale.

Cea mai mare parte din lemnul de lucru se debitează într'un fierăstrău electric al domeniului, aproape de gara Berclava, care este — poate — cel mai frumos din toată Europa. Francezii au trebuit să recunoască excelența acestui fierăstrău, care nu are seamăn în Franța, nici ca organizație mecanică de utilaj, nici ca spațiu liber în întindere.

Nu se uită nici descrierea pădurilor din Tatra, importante prin frumusețea lor din punct de vedere turistic, încheindu-se cu necesitatea unei legi pastorale, pentru curmarea abuzurilor pășunatului.

Les cordons boisés dans la pratique.

În completarea articolului scris într'unul din numerele precedente de d-l Granger, în Nr. de față d-l Duplaquet arată, că în domeniul Chantilly s'a făcut o mare extensiune cordoanelor împădurite încă de acum 50 de ani. D-asa insistă asupra utilității acestor cordoane, în special în cazuri de incendii, dacă în spatele lor se face un șanț larg de 2 m. și adânc de 1 m.

Le mouvement forestier à l'étranger.

D-nul Huffel analizează fascicula III-a

din al 14 lea volum de publicație al stațiunii de cercetări forestiere din Elveția și memoriul d-rului Flury asupra bazelor numerice ale calculului posibilității în amenajamente.

Rezumă apoi aprecierile d-lui Oppelman, directorul stațiunii de cercetări din Danemarca, după vizitarea mai multor regiuni din Franța. Reținem: «In Franța principiile pădurării stau pe tradiții vechi și poartă pecetea unui conservatism sănătos, armonizându-se cu simțul măsurii și al sobrietății, ce constituie o trăsătură caracteristică a spiritului național».

D-nul Huffel dă o atenție deosebită broșurei d-lui dr. Drăcea «*Les plantations de robinier en Roumanie*» 1928. După ce rezumă pe aproape 3 pagini conținutul broșurei, autorul a ținut să arate, că d-nul Drăcea a utilizat și rapoartele sale făcute Ministerului de Agricultură din București, asupra fixării dunelor din România (prin plantații de salcâm, în 1888 și 1889, memoriul său asupra pădurilor din România publicat în Buletinul Ministerului de Agricultură din Paris și tomul I din Economia Forestieră a sa, primele, cari au menționat și descris lucrările de împădurirea nisipurilor din România prin plantații de salcâm.

Cu această ocazie d-l Huffel își amintește cu plăcere de anii din tinerețe, petrecuți în România.

Se mai vorbește ceva despre centenarul școlii forestiere din Suedia și despre școala dela Tharandt, unde Parade și-a făcut studiile la 1817-1819, sub direcția lui Cotta.

Este cea mai veche școală silvică din

Europa și de curând — 1928 — decerne titlul de doctor-inginer-forestier.

Nr. 5, Mai 1929.

I. Cursurile de apă din țara noastră (Franța), considerate în raport cu suiful somonului, raport prezentat Ministrului de Agricultură de d-l d-r Roule, profesor la Muzeu.

Din considerațiuni politice, administrația noastră silvică a pierdut din familia ei doi copii: vânătoarea și pescuitul.

Silvicitorii francezi au încă sub tutela lor și aceste două ramuri ale economiei naționale, în mod firesc legate de păduri, și de aceia chestiunile, ce privesc pescuitul și vânatul, îi interesează mai de aproape și sunt primite în coloanele revistei.

Raportul d-lui d-r Roule, documentat și de pură specialitate ne interesează mai puțin pe noi, decât pe francezi, pentru cari somonul constituia una din speciile cele mai de seamă de pește și o notabilă resursă economică. Astăzi numărul și suprafața râurilor frecventate de somon e în scădere și de aceia se caută remediu.

Menționăm că somonul e un pește, care se reproduce în apele dulci curgătoare, la un loc cu păstrăvii, după care se întoarce la mase, unde găsește mai multă pradă, spre a se alimenta. Somonul nu frecventează, decât apele, unde găsește suficient oxigen în soluție și anume aproape de limita de solubilitate la diferitele temperaturi (după sezon). Aerul infectat și diferitele murdării și reziduri, cari micșorează cantitatea de oxigen a apei, o fac irespirabilă pentru somon și se opun la suiful său.

Prin urmare, înafară de obstacolele me-

canice—barașele,—somoni mai întâlnesc în calea lor și obstacole biologice, cel puțin tot așa de rău făcătoare.

Astăzi Franța nu mai are, decât câteva râuri, ce se varsă spre Atlantic și canalul Măneei, unde somonii nu întâlnesc obstacole mecanice și biologice, și se pot urca în susul lor, pentru a se reproduce.

Raportul insistă pentru menajarea acestor râuri, păstrându-le în starea actuală, ca să se poată pescui somon.

II. Normalizarea și standardizarea în comerțul internațional al lemnului. *de A. Arnould.*

O chestiune de mare actualitate, care preocupă Societatea Națiunilor. Nu este însă așa de ușoară, pentru că este mult mai complicată, decât pentru celelalte produse.

Pe câtă vreme pentru produsele agricole și industriale consumația determină producția, pentru lemn dimpotrivă producția trebuie să reguleze consumația. Afară de aceasta, produsele agricole și chiar cele industriale sufer puțin transformări, prin intervenția omului pe când lemnul se întrebulește sub diferite forme din cari la unele intervenția omului n'are niciun rol, pe când la altele are. De aci o mare dificultate pentru o clasificare rațională.

Chestiunea comerțului internațional trebuie privită sub trei aspecte:

1) *Vama*, cu subdiviziunile *nomenclatura și tariful*,

2) *Comerțul* care cuprinde *standardizarea* (uniformizarea măsurilor și normalizarea contractelor).

3) *Statistica* sub cele 4 forme: *a producției, consumației, importului și exportului.*

Nomenclatura vamală. Conferința economică internațională, întrunită la Geneva, sub auspiciile Societății Națiunilor, a cerut Comitetului Economic al

acestei Societăți să studieze chestiunea unei nomenclaturi simple, care ar putea fi luată ca *lip* pantru toate țările. Comitetul a grupat în 21 secțiuni și 86 capitole, toate produsele, cari comportă o nomenclatură vamală, căutând apoi să claseze în interiorul fiecărui capitol produsele, cari trebuie să figureze acolo. Pentru această clasificare era necesar să se țină seamă de taxele, ce urma să se înscrie ulterior față cu rubricile nomenclaturii, condițiune, care a îngreuiat cu totul stabilirea nomenclaturii.

Tariful vamal. Este dela sine înțeles că această chestiune nu va putea fi abordată decât după ce se va rezolvi chestiunea nomenclaturii vamale.

O soluție în această privință, pentru a fi totuși acceptată de toate Statele, va trebui să țină seamă în mod egal de interesele producătorilor (exportatorilor) și ale consumatorilor (importatorilor), cari vor trebui să facă concesii reciproce în interes general.

Menționăm, că o convenție internațională în această privință va trebui să conțină o clauză, prin care să se interzică modificarea indirectă a taxelor vamale, prin scăderea sau ridicarea tarifelor drumului de fer.

Uniformizarea măsurilor și standardizarea produselor lor.

Institutul internațional de agricultură, ținând seama de părerea emisă de Congresul internațional de silvicultură dela Roma, din 1926, a întreprins o anchetă în toate țările cu privire la uniformizarea măsurilor, propunându-și, ca după terminarea anchetei, să întrunească o conferință internațională, să stabilească bazele unei înțelegeri pentru adoptarea generală a sistemului metric în silvicultură și comerțul lemnului.

* Dacă această măsură, ce ar constitui un mare progres pentru ușurarea rela-

țiunilor comerciale este ușor realizabilă în statisticele internaționale de producție. În schimb standardizarea produselor și uniformizarea măsurilor lor nu vor fi tot așa de ușoare.

Această standardizare va atinge obiceiul învechite, greu de părăsit, întâlnind rezistența nu atât a comercianților și industriașilor de lemn, cât mai ales a arhitecților și antreprenorilor de construcții.

Această rezistență din partea arhitecților și constructorilor se explică prin faptul că timp de 10 ani sunt făcuți responsabili de Codul civil pentru vicii de construcție, responsabilitate de care se degaja, aplicând lemnăriei dimensiunile consacrate de experiență, pe când — modificându-se aceste dimensiuni — ar trebui să calculeze rezistența cherestelei, de fiecare dată, fiind expuși la erori, pline de consecințe neplăcute.

Original, standardizarea nu se poate face fără un acord între proprietarii de păduri, fabricanții de cherestea și consumatori, acord ce s'a putut stabili în Elveția.

Normalizarea contractelor. Principalele puncte, ce trebuie considerate la normalizarea contractelor sunt: 1) *Competința în caz de proces*, 2) *Condițiunile de plată* și 3) *Transmiterea proprietății*.

Circutatea de a se ajunge la o regulare a litigiilor, în caz de conflict pentru interpretarea contractelor, este o piedică la dezvoltarea relațiilor comerciale internaționale. Recurgerea la justiție cere și timp și bani mulți pentru un rezultat nesigur, de aceia contractul-tip la care se va ajunge, va trebui să conțină o clauză de arbitraj foarte precisă, fixându-se arbitrul fiecărei părți, condițiunile și timpul în care — de va fi nevoie — să se designeze un al treilea arbitru, care să decida.

În privința *condițiilor de plată*, s'ar putea din lemnul importat de Statele Eu-

ropei e adus din țările nordice, va trebui să se adopte condițiunile obicinuite din contractele acestora, modificându-se — la nevoie — numai condițiunile cu totul speciale referitoare la transportul pe mare.

Transmiterea proprietății lemnului vândut, de mare importanță în caz de faliment a uneia din părți, sau în caz de distrugerea mărfii este regulată în mod diferit de legislațiile diferitelor State și dă naștere adesea la litigii, greu de rezolvat.

Momentul, când are loc transmiterea proprietății, este atunci când marfa trece din riscurile vânzătorului în ale cumpărătorului, ceea ce întâmplă după efectuarea plății, sau după recepția mărfii. Sau emis diferite păreri, pentru a se găsi o soluție. O bază de discuție, atât în ce privește uzajele și obiceiurile pieții, cât și regularea litigiilor, s'ar putea lua fie acordul recent dintre Camera sindicatelor lemnului din Strasburg și comerțul Germaniei de Sud, fie acordul asupra borderourilor de vânzare, încheiat între importatorii germani, exportatorii suedezi și fabricanții de cherestea din Finlanda.

Statistica. În stabilirea statisticelor forestiere, este de cel mai mare interes de a da volumele în aceleași unități ale sistemului metric. De asemenea ar fi de dorit să se ajungă la un clasament uniform al lemnului nedebitat, cel puțin după grosime, dacă nu și după calitate.

În orice caz, atât statistica producției, cât și a consumației trebuie să fie comparabilă cu cea a exporturilor și importurilor.

E vorba așa dar de o muncă de mare importanță, ce nu se va sfârși curând. Chestiunea normalizării și standardizării în comerțul internațional al lemnului nu se va soluționa definitiv, decât atunci, când toate statele interesate, înțelegând că interesele lor sunt solidare, va re-

nunța la interesele particulariste și vor lucra cu o egală bunăvoință, în perfectă lealitate și reciprocă încredere.

La Jugoslavie forestière, conferința ținută la școala dela Nancy în ziua de 22 Noembrie 1929, de d-l L. Marcovitch inspector silvic la Belgrad, fost elev al școlii din Nancy.

Jugoslavia are 13 mil. locuitori pe o suprafață de 248.987 km², din care *pădurea ocupă 7.059.383 ha*, reprezentând un procent de 28,3% sau 0,54 ha de cap locuitor, față cu 18% la noi. Foioasele ocupă aproape 89% din suprafața păduroasă, iar rășinoasele restul de 11%. *Pe esențe, fagul ocupă 23%, stejarul 10%, restul diverse.*

Pe proprietari, pădurile Statului 47,7%, comunale și stabilimente publice 19%, particulare 33,3%.

Producția totală anuală 15 mil. m³. Exportul se mărește din an în an, în 1924 atingând 24% din exportul total al țării. Regenerarea pădurilor se face pe cale naturală, cea artificială rezervându-se numai pentru luminișuri, goluri și terenuri necultivate.

După acest succint tablou al pădurilor Jugoslaviei în general, d-nul Marcovitch se ocupă în mod special de pădurile Slavoniei, recte de stejarul cu reputație europeană de aci, pe cale de dispariție și de lupta ce se duce pentru salvarea lui, chestiune de foarte mare interes și pentru noi, găsindu-ne aproape în aceeași situație cu stejarul nostru.

Pădurile Slavoniei ocupă circa 210 mil ha, pe un sol bogat și înundat aproape în fiecare an de râul Sava. Stejarul găsește aci condițiuni favorabile și de aceea s'au găsit aci exemplare, având 40 m înălțime, și 9 m în circumferință.

Arboretele bătrâne au 5-600 m³ la ha, arborii având în mijlocii 10-12 m³.

Prețul pe m³ în picioare a atins în 1924, 1300 dinari, adică peste 4000 lei m³.

Exploatarea intensivă a pădurilor Slavoniei s'a făcut sub regimul austro-ungar, începând pe la 1850, astăzi faimosul stejar fiind pe cale să dispară, din cauza acestei abuzive exploatare. Chestiunea dispariției stejarului s'a pus în 1909, când după o invazie de *Lymantria dispar*, însoțită de *Lym. chrysorhea*, *Bombix neustria* etc., a urmat un atac de *Oidium*, provocând grave turburări fiziologice, prin reducerea aproape totală a aparatului foliaceu.

Flagelul s'a repetat în anii următori, depericiunea stejarului luând proporții neliniștitoare. Dela 1909-1925 s'au extras 1.731.000 m³ stejari deperisanți. Față cu acest dezastru, Direcțiunea generală a pădurilor a organizat în 1924, cercetări, cu concursul profesorilor din Zagreb și Belgrad și al silvicultorilor din Slavonia. Rezultatele sunt încă nesigure, emițându-se mai multe ipoteze.

Unii socotesc drept cauză *Armillaria mellea*, alții omizile de *Lymantria dispar* s. a., un profesor admite drept cauză aceste omizi, dar crede că țierea rasă are un rol considerabil în dispariția stejarului, pe când altul vede cauza în atacul combinat al *Oidiumului* cu *Armillaria mellea*. Un profesor de la Belgrad acuză solul și un conservator de păduri, numai *oidiumul*. Toate măsurile luate au fost puțin eficace, agenții destructori intrând dela sine într'o perioadă de repaus. În așteptarea reinovirii atacului, silvicultorii jugoslavi sunt mereu îngrijorați, de a nu fi găsit factorul principal asupra căruia să reacționeze, pentru a opri progresul dispariției stejarului.

Conferențiarul, d-l L. Marcovitch găsește cauza principală în metoda culturală germană aplicată, de a se creia ar-

borete pure de stejar, fie prin degajări de semințisuri, curățiri și rărituri, practicate în prăjinișuri de 30-60 ani, fie prin regenerare artificială. După metoda germană, răriturile consistau în: a) Ridicarea mărcișului, b) Suprimarea tuturor arborilor dominați și a celor ce jenau stejarul, c) Tăierea stejarilor defecțuoși și deprimanți din etajul principal. Cu câteva rărituri de acestea s'a ajuns la arborete pure, deci la origina răului. D-l Marcovitch recomandă, acolo unde se mai poate, aplicarea rărituri clasice franceze răritura pe sus, dându-se aer și lumină arborilor de elită care până acum au fost rău educați și sufocați din prea multă dragoste.

A fortifica stejarul, prin metode culturale apropiate și a menține pe lângă el pe cei doi tovarăși de totdeauna, frasinul și ulmul și cei doi servitori de altădată carpinul și jugastrul, trebuie să fie ținta silvicultorului, care urmărește salvarea stejarului.

N. N. Caragea

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE FRANCHE-COMTÉ et des provinces de l'Est.

No. 1, Mars 1929.

1. În ședința dela 19 Februarie 1929, comitetul executiv al Societății s'a ocupat cu regularea cheltuielilor de cheltuieli făcute cu ocazia congresului din 1928. Și... lucru, ce nu se prea întâmplă, congresul s'a soldat cu un beneficiu bănesc de 150 franci, de unde, binemeritate felicitări pentru organizator.

S'a stabilit apoi programul congresului din 1929.

2. Dezideratele societății în ce privește liniile electrice de mare tensiune, ce străbat pădurile, n'zu fost agreate de Ministerul respectiv, totuși comitetul executiv stăruie, ca la întocmirea de

către comisia legislativă a unui contract tip să se prevadă neapărat:

a) Că pentru ocuparea terenului să se plătească o indemnitate, egală cu valoarea de vânzare a acestuia, plus arboretul.

b) Că dacă linia deschisă în pădure de societate nu este destul de largă, pentru a se evita orice fel de pagube, pricinuite prin căderea arborilor, indemnitatea, ce urmează a se vărsa proprietarului, să fie mărită cu suma corespunzătoare valorii terenului, ce va trebui să se mai lase pentru evitarea prejudiciilor.

3. S'a discutat vecinic la ordinea zilei chestiunea taxelor fiscale oneroase, puse pe păduri, taxe, cari au condus la defrișarea și devastarea pădurilor.

Asociația Națională și Industrială a Lemnului, prin comisia de legislație a sa, a început o mișcare puternică, alături de societatea din Franche-Comté, căutând să convingă guvernul, de vitregia fiscalității asupra pădurilor, cărora ar trebui să li se aplice un tratament special.

Taxele de succesiune între vii, aplicabile proprietăților împădurite, ar trebui să se stabilească, deoparte pentru valoarea solului și a tulpinelor (din pământ) și pe de alta pentru valoarea arborilor exploatabili și pentru cei în creștere.

Asociația a rămas să studieze chestiunea, dacă n'ar fi mai echitabil, ca impozitul fonciar să fie înlocuit printr'un impozit asupra tăerilor.

D-l dr. Duschek din Cehoslovacia, fiind numit membru onorific al societății franceze, conform uzanțelor din țara sa, spre a răspunde onoarei, ce i s'a făcut, a cerut aprobarea să se publice în buletinul unul din cele trei studii, indicate de d=sa. Comitetul a ales subiectul: «Ideile economice moderne în Europa Centrală».

5. Chestiunea protecțiunii păsărelelor, a punerii în valoare a viilor părăsite, a încurajării pepinieristilor, s'a dezbătut încă în ședința dela 19 Februarie.

Impădurirea locurilor neproductive calcaroase în Haute-Saône.

Acum 140 de ani, pe vremea Revoluției, Franța avea 16 milioane hectare de pădure. Șease milioane ha s'au defrișat și distrus prin exploatare, așa că astăzi Franța mai are numai circa 10 milioane ha, din cari marea majoritate, circa 6 milioane ha sunt păduri particulare, tratate în crâng simplu.

Cele 2 milioane ha ale Statului care s tratate în codru, nu reușesc să satisfacă toate nevoile în lemn de lucru ale Franței și atunci lipsa se împlinește prin import. Franța este tributară străinătății pentru o însemnată cantitate de lemn de lucru. Pentru a scăpa de acest tribut, iar mai trebui producția a încă 1 milion ha.

Toate străduințele Statului, comunelor, instituțiilor și particularilor nu reușesc să redea solului Franței astăzi mai mult de 10.000 ha pădure anual, ceiace este prea puțin și atunci nicio osteneală, niciun indemn, nicio încurajare nu este de prisos pentru extinderea împăduririlor. O adevărată campanie se duce de prețutindeni.

Și în această înaltă preocupare, trebuie considerat micul studiu al d-lui A. Jolyet, asupra împăduririlor părăginitelor calcaroase din Haute-Saône.

E vorba de niște coline, al căror sol a provenit din descompunerea rocilor calcare prin apa ploilor, formându-se așa zisa «argilă a platourilor», amestecată cu puțină silice, bogată în substanțe chimice și foarte higroscopică. Marele inconvenient al acestor platouri

calcaroase este uscăciunea lor în timpul verii, când prind o crustă tare, cum e cărămida, în care rădăcinile pueților, cări n'au putut să pătrundă mai adânc, se usucă.

Din cauză, că roca se găsește prea la suprafață, nu se poate face uz de plug, atât de folositor în lucrări de împădurire.

Pe de altă parte, bogăția din punct de vedere chimic a argilei roșii, îngăduie utilizarea de esențe forestiere cât de pretențioase față de fertilitatea solului, iar marea cantitate de carbonat de calciu înlătură formația humusului acid.

De altfel părăginitile au o tendință manifestă spre împădurire naturală, prin ajutorul tufişurilor de merişor, de jenuper etc., — primele insule de verdeață în aceste pusturi.

Deși pentru împădurire, coniferele se impun din primul moment, totuși grija de a se stăvili eventuale atacuri de insecte, de a se preîntâmpina dezastrele focului și zăpezii, impune în amestec și foioasele.

Arătând calitățile și lipsurile fiecărei esențe, d-nul Jolyet indică de bune în ordinea preferințelor pentru împădurirea părăginitelor calcaroase: pinul negru (austriac), molidul, Pseudotsouga Douglasii, pinul silvestru, laricele, bradul, carpinul (cel mai potrivit pentru complectări între conifere), aninul alb, salcâmul, jugastrul, paltinul de câmp și de munte și mesteacănul, bine înțeles alegerea uneia sau alteia din aceste esențe depinzând de condițiunile locale și de scopul urmărit de proprietar.

Excluzând dela început semănătura, autorul recomandă plantația în rânduri 1,50/1,50, adică 4444 pueți la hectar.

După cum profunzimea solului e mai mare sau mai mică de 25. cm se va planta molidul și laricele sau pinul negru, în amestec pe jumătate cu carpinul sau aninul alb.

D-nul Jolyet intră apoi în tehnica plantației, precedată de facerea gropilor, operație în deobște cunoscută silviculturilor.

Preferă plantația de toamnă, cea de primăvară admitând-o numai, dacă gropile se fac de cu toamnă și plantația se termină înainte de 1 Aprilie.

Studiul se sfârșește cu recomandățiuni pentru împădurirea păraginelor cu deosebire aride, unde nu se poate utiliza decât pinul negru, în amestec cu drobușorul și cornul, (plantație cu pământ la rădăcină) și a terenurilor arabile, părăsite de agricultură, bineînțeles puțin profunde, care se plantează de obicei ca și celelalte paragini calcare, iar când sunt ceva mai profunde se pot semăna cu ghindă (de *Quercus rubra*).

Pădurea pierdută. E titlul sugestiv al unui interesant studiu publicat în «L'illustration» asupra comunicării făcută presei de d-nul M. Elbel, directorul acordurilor comerciale din Ministerul de comerț.

Se reeditează strigătul de alarmă al lui Colbert. Franța suferă de lipsa lemnului, cu toate cele 80—50 milioane ha din colonii, din cari numai 8—9 milioane se exploatează, prin extrageri de arbori prețioși diseminați.

Remedierea se poate găsi tot în Franța, prin păstrarea capitalului lemnos, ce există azi, prin utilizarea cât mai rațională a acestui capital și prin creșterea lui pentru viitor.

Trebuiesc luate măsuri pentru combaterea incendiilor, cari distrug în fiecare an pădurile din sudul Franței, pentru combaterea paraziților și a insectelor. Trebuiesc protejate pădurile în contra omului și în special a fiscului, care este cel mai nou și mai mare dușman al pădurilor Franței.

Cum am arătat mai sus, pentru acoperirea deficitului reducției lemnoase față de consumație, Franța are nevoie de 1 milion ha pădure, ce va trebui să iasă din pământ cel mult în 25 de ani, împădurindu-se câte 40.000 ha anual, cifră departe de a fi atinsă, cu toate laudabilele eforturi ale Franței.

Și când incurajările bănești, ajutoarele în natură, conferințele, exemplele frumoase etc. nu ajung, Franța face apel la inima și sufletul cetățenilor săi, organizând cu mai mult fast sărbătoarea arborelui.

Răritura à la Hollandaise.
Francezii nu pierd ocazia să persifleze.

Un german, d-nul von Kalitsch a «inventat» un sistem de a lăsa pe loc în pădure ramurile, provenite din răritură într-o pădure de pin, practică ce ar favoriza descompunerea literii, — care în terenuri nisipoase și uscate nu se descompune decât greu, din cauza acidității sale și se transformă în humus brut, așa de rău făcător vegetației forestiere — și deci ar permite regenerarea naturală a pinului silvestru. — Procedul s'a generalizat în toată Olanda, unde silvicultorii s'au arătat mai grăbiți să-l aplice, decât în Germania. Se găsesc totuși și silvicultorii olandezi, cari se tem, că o îngrămadire de substanțe organice să nu mărească aciditatea solului.

Hârtie logaritmică.

D-nul Leon Schaeffer descrie această hârtie alcătuită dintr-o combinație de linii orizontale și verticale, astfel gradate, că permit înlocuirea printr-o operație grafică simplă, a unor calcule destul de grele, cari ar necesita întrebuițarea tabelor de logaritmi, sau de a trage diagrame, pe cari să se citească direct procentele de variație sau raporturile diferitelor mărimi.

Din «Cronica» buletinului, remarcăm chestiunea obținerii de noi arbori prin încrucișare hibridi, cari sunt mai viguroși decât părinții.

Important este să obținem arbori rustici, rezistenți contra boalelor și cu creșterea repede. Sămânța hibridilor este de obicei sterilă. Reproducerea lor nu se poate face, decât pe cale asexuată (butași, marcotaj etc.).

Notăm de asemenea, că incendiile sunt mai frecvente în terenurile nisipoase și că.. ilustrul poet clasic Pierre Corneille a fost magistrat forestier acum 300 de ani și că chiar Racine prin mama sa se lega de magistratura forestieră.

Și să mai spunem, că meseria noastră n'a fost ilustrată!?

N. N. Caragea

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

April, 1929. Heft 7.

Die Eichen des Spessarts, von G. Endres, Lohr a. M.

Stejarul din regiunea Spessart.

Se continuă studiul început într'un caet anterior al revistei. În această parte a studiului său, autorul se ocupă de variațiile ce au suferit prețurile lemnului de stejar de Spessart. Prețurile au mers — cu mici excepții — continuu crescând. În ultima sută de ani valoarea lemnului de stejar de Spessart s'a ridicat dela 10—100 M. și chiar peste 1.000 M. pentru m³.

Autorul studiază în mod minuțios această problemă a valorificării în decursul timpului a stejarului de Spessart. Asupra detaliilor nu e locul să insistăm aci.

Arbeitsgeräte bei der Holzhauerei, und ihre Instandhaltung, von Fi Ernest.

Unelte întrebuințate la doborârea lemnului și menținerea lor în bună stare.

Continuarea conferinței a cărei publicare s'a început în caetul anterior. Am precizat mai înainte că nu e aci vorba de un studiu propriu zis, conferința având un caracter pur didactic. Se expun lucruri în cea mai mare parte cunoscute.

Untersuchungen über die thermische Schutzwirkung von Deckgittern im Pflanzgarten, von H. Amann.

Cercetări asupra influenței protectoare, termice a grătilor în pepinieră.

Se citează rezultatele unor observațiuni făcute sub conducerea prof. Schmauss.

Aceste rezultate se pot rezuma astfel: Grățiile de sârmă (rețele) — atât cu ochiuri mari, cât și cu ochiuri mici — n'au cauzat nici o coborâre a maximumului temperaturii și nici o ridicare a minimumului acesteia.

O acoperire cu ramuri a rețelilor a adus o influență protectoare sensibilă.

Grățiile de lemn exercită o influență evidentă asupra condițiilor de temperatură. Sub acestea, maximumul temperaturii diurne este coborât cu 1,4°, iar minimumul (noaptea) e ridicat cu 1,0°.

În perioada de geruri — târziu în deosebi — această influență e foarte binefăcătoare. Astfel, s'au constatat următoarele: pe suprafețele dintr'o pepinieră, care, numai parțial este acoperită cu grătii de lemn, a suferit influențele unei nopți (10—11 Maiu) cu un ger de -2,3° (sub grătii — 1,0°).

Plantele aflate sub adăpostul grătilor de lemn au crescut mai mult în înălțime și au arătat o culoare verde, în contrast

cu plantele neacoperite, de culoare gălbui. Granițele dintre suprafețele acoperite și cele libere erau toate evidente. Urmele gerului (roșirea acelor) s'au observat numai pe suprafețele neacoperite.

Heft 8.

Forstliche Versuche. Die Einwirkung von Waldbrandasche auf Samenkeimung und erste Pflanzenentwicklung, von L. Fabricius.

Cercetări forestiere. Influența cenușei provenite din incendiile din păduri, asupra germinației semințelor și primei dezvoltări a plantelor.

Pentru a se studia influența incendiilor asupra vegetației noilor arborete ce se crează pe suprafețele incendiate, Institutul bavarez de silvicultură din München a urmărit pe suprafețe precis determinate și suficient de întinse și în cercetări de laborator, dezvoltarea plantelor forestiere în cazul prezenței unui strat de cenușă provenită prin arderea substanțelor incendiabile din arborete (lemn, ramuri, ierbură, humus, etc.) În comunicarea de care ne ocupăm, se arată rezultatele cercetărilor de laborator, cari au constatat din însămânțări în vase cu medii de cultură diferite: nisip, moder, pământ fin f. humos și cenușă de lemn. Aceste medii s'au acoperit apoi cu un strat de cenușă, analog celui rezultat din incendierea unui arboret de pin de vârstă mijlocie. (S'a ars: lemn plin, crăci, ramuri, ace, coajă, pătură vegetală, humus, etc.). Cercetările s'au făcut cu semințe de pin, molid, brad, larice, fag și mesteacăn. Dăm aici concluziile generale ale cercetărilor:

În culturile mai sus citate nu s'a putut constata, la vreuna din speciile însămânțate vreo influență favorabilă asupra germinației semințelor și primei dezvoltări a plantelor. Din contră, cenușa exercită o influență răufăcătoare asupra germinației

(reduce procentul de germinație) și dezvoltării plantelor.

Pe nisip, cenușa a influențat în rău, mult mai puțin decât pe pământul humos, în care, după 66 zile toate plantele pieriseră. Pe nisip, cenușa nu nimicește toate plantele. Plantele ce mai rămăseră după 47 zile (larice, molid, pin austriac) nu arătau nici un semn de maladie, ceea ce se poate explica, fie prin variațiuni individuale în susceptibilitatea față de influența cenușei, fie prin scăderea, sub acțiunea apei dată mediului de cultură, a concentrației sărurilor în anumite porțiuni ale mediului de cultură.

Pot germina și se pot menține pe soluri nisipoase acoperite cu cenușă proaspătă în primul rând pinul și molidul, urmează apoi laricele și pinul austriac, în asemenea soluri, mesteacănul dispare aproape cu totul.

Die Eichen des Spessarts, von G. Endres

Stejarul din regiunea Spessart.

În această penultima parte a acestui studiu, se arată modul de utilizare a ghindei ca îngrășământ și se descrie, în mod amănunțit și cu priviri retrospective în trecut, metodele întrebuintate pentru asigurarea regenerării și viguroasei dezvoltări a acestor masive. Este acesta unul dintre cele mai interesante capitole ale studiului, depășind valoarea mai mult locală a celorlalte capitole. Recomandăm acest capitol deosebi celor preocupați de problema regenerării stejarului la noi.

C. D. Ch.

Heft 9. 1 Mai.

Teil VIII. Messung des Expositionsklimas, von Rudolf Geiger, München.

Măsurarea climatei de expoziție.

Cap. 26. *Die Zähigkeit der Lufthaut auf den Hängen.*

Constanța păturii de aer pe pante.

În capitolele precedente ale studiului, s'a arătat cum se formează imediat deasupra solului, chiar pe pantele cele mai repezi ale ridicăturilor muntoase, noaptea și mai cu seamă ziua, o pătură de aer (Lufthaut) de o grosime sub un metru, cu anumite însușiri de temperatură, deosebite de restul aerului.

În capitolul de față, autorul studiază raporturile dintre temperatura acestei pături de aer și iuțea vântului, ajungând la rezultatul, că în mijlociu temperatura scade cu circa 9% pentru vânturile temperate (3,4 m./sec.) și 19% pentru cele tari (5,9 m./sec.), sau în concluzie, că și față de vânt, această pătură își păstrează relativ constanța sa.

Cap. 27 și 28. *Das Gewitter vom 16 Mai 1926.*

Furtuna dela 16 Mai 1926.

Ca încheiere a studiului, autorul se ocupă de fenomenele ploioase din prima jumătate a verii 1926 și influența lor asupra locului de observație. În capitolele de mai sus se descrie furtuna din punct de vedere meteorologic (mișcarea curenților de aer, întâlnirea lor, schimbările de temperatură, etc.) și repartizarea locală a cantității de precipitate.

Die Eichen des Spessarts, von G. Endres, Oberforstmeister—Lohr a. Main
Pădurea de stejar Spessart.

Cap. VI. *Die Pflege.*

Îngrijirea.

Autorul, în acest capitol, își propune să discute, cari ar fi măsurile de ordin cultural în stare să mărească creșterea stejarului—esența principală și aproape exclusivă—în proporție, încât urmărind aceiaș producție să se scurteze vârsta exploatabilității (300 ani). O creștere

mai bună se poate obține prin luminarea coronamentului indivizilor de viitor. În cazul de față avem a ne teme la superlativ de apariția crăcilor lacome, cari, se știe, reduc valoarea stejarului de Spessart într-o proporție necunoscută în țara românească: lemn pentru furnir, lemn de lucru mediocru sau de foc. Deci luminarea coronamentului se va face prin operațiuni moderate și des repetate, spre a se ține totdeauna trunchiul indivizilor de viitor acoperit și obține regularitatea inelului anual.

În general, articolul tratează aplicarea teorii clasice a curățirilor și răriturii în etajul dominant, asupra unui caz concret, cu un grad de perfecțiune demn de celebra pădure Spessart, totul concurând la desăvârșirea din punctul nostru de vedere utilitar, a 250 bucăți stejar la hectar.

Cap. VII. *Naturschutzparke.*

Parcuri pentru protecția naturii.

În acest capitol se descriu sumar câteva mici porțiuni caracteristice și originale din pădurea Spessart, izolat și păstrate fără nicio îngrijire culturală.

Beiträge zur Kiefernspannerbekämpfung, von Oberregierungsrat Hellwig, Regensburg.

Contribuțiuni la combaterea insectei *Geometra piniaria*.

Deși după subiect, articolul ar trebui să aibă un caracter restrâns, autorul trece mai mult în revistă măsurile de ordin general, pe cari trebuie să le ia silvicultorul spre a păstra în pădure o bună stare sanitară.

Creierea de arborete amestecate, cu deosebire foioase și rășinoase, nu numai în ceea ce privește arboretul principal,

dar și cel ajutător și arbuști, permite o viață colectivă intensă și diversă de mamifere, păsări și insecte, unele vătămatoare, altele folositoare, dar al căror tot formează un complex relativ inofensiv.

În arboretele des bănuite de insecte în chestiune se recomandă scormonirea literii, sau mai bine săparea solului, ceea ce, pe lângă o mai bună creștere a arboretelor, împiedică normala dezvoltare a pupelor și le face mai accesibile dușmanilor lor naturali: viezurile, vulpea, mistrețul, ursul, diversele păsări insectivive și insecte parazitare (Ichneumcnide, etc.).

Numai în cazurile extraordinare se va uza de mijloacele moderne de combatere, cum este pulverizarea cu substanțe toxice (arsenioase) din aeroplan sau pompe-motoare, cari sunt costisitoare și nu se pot aplica decât la marea proprietate.

Și în acest articol se oglindește spiritul de orientare «spre Natură», ce anină în prezent silvicultura germană.

Die Entwicklung des Forsteinrichtungswesens in Bulgarien und seine Bedeutung für die Forst- und Holzwirtschaft des Landes, von Alexi Rueff.

Dezvoltarea amenajării pădurilor în Bulgaria; însemnătatea sa pentru gospodăria forestieră și problema lemnului din țară.

Până după războiul mondial, încercările de regulamentarea exploatării pădurilor în Bulgaria n'au dat rezultate pozitive, din cauza deprinderii moștenite din timpul stăpânirii turcești, — populașia scotea pădurea ca un hun al nimănu, — apoi din cauza posibilitășilor foarte reduse de rentabilă comercializare a produselor lor și a lipsei unui serviciu silvic bine organizat. Din 1922, a început să se lucreze serios pe acest teren. reu-

șindu-se ca până în 1927 să se amenejeze și verifice reglementări mai vechi pentru circa 25% din suprafața totală a pădurilor.

Socotim folositor pentru lumea silvică românească cunoașterea câtorva date caracteristice ale gospodării forestiere din țara vecină, atât pentru asemănarea problemelor, ce se pun tinerii silviculturi bulgare și celei românești, cât și pentru explicarea raporturilor de schimb în comerțul lemnului dintre ambele țări, cât și concurența reciprocă, ce-și pot face pe piețele învecinate (Turcia, Grecia, etc.). După statistica din 1924, suprafața pădurilor este 2 880.000 ha din care 87% este pădure curată, iar restul goluri și pășune împădurită.

Raportate la totalul suprafeșii țării, pădurile ocupă 28%, deci mai mult ca la noi. Calitativ însă nu ne subordonează.

Flora acestor păduri, oarecum deosebită de a celor noastre, determinată de climatul mai dulce, este caracterizată prin predominarea foioaselor (85% din care stejarii ocupă 50% iar fagul 30%). Rășinoasele ocupă 15% din total, din care 50% molid și 35% diferite specii de pin (P. silvestris, lanco-austriaca, Pence leucodermis).

Proprietatea pădurilor este repartizată astfel: 27% stat, 52% diverse comunități, 2% bisericești și mănăstiri și 19% particulari.

Regimul aplicat pădurilor este: Crângul simplu 57%, codrul cu 38% și crângul compus cu 5%.

Heft 10, 15 Mai 1929.

Larix europaea (D. C.) Larix decidua (Mill.) und ihre Anbau im Harz von d-r Klamroth.

Larix europaea și cultura sa în Harz.

Articolul de față, extras din lucrarea mai dezvoltată de dizertație a autorului, dă o privire asupra rezultatelor culturii în decurs de 200 ani, a laricelui în munții Harz, în afara zonei sale naturale de vegetație.

Cu excepția câtorva incursiuni în probleme cu caracter mai general, ce stau în legătură cu chestiunea de față: boala și depericiunea laricelui, îndoirea în formă de sabie, rasele locale și selecțiunea laricelui, lucrarea nu aduce rezultate prea concludente și de interes mai larg, materialul de studiu fiind prea localizat.

Metoda întrebuițată poate însă, servi ca exemplu în studiile de monografii ale arborilor.

Die Entwicklung des Forstwirtschaftswesens in Bulgarien und seine Bedeutung für Forst und Holzwirtschaft des Landes von Alexi Kueff.

Desvoltarea amenajării pădurilor în Bulgaria și însemnătatea sa pentru gospodăria forestieră și problema lemnului din țară.

În continuarea art. din Nr. 9 al revistei, se dau date din gospodăria silvică bulgară.

Astfel producția pădurilor în anul 1925 a fost circa 3 milioane m³, ceace revine la 1,250 m³ ha. Din aceasta, circa 30% este lemn de lucru și 70% lemn de foc.

Comerțul cu lemne se ridică pentru același an la circa 130.000 m³ la export și 200.000 m³ la import. Exportul bulgar e format cu deosebire din mangal, lemn de foc și puțin lemn prelucrat. Turcia ocupă locul întâi cu 90% din totalul exportului bulgăresc. Urmează apoi pentru restul de 10%: Grecia, România și Serbia.

Se importă cherestea și lemn rotund moale. Aproape singurul furnizor al Bul-

gariei este România cu 99,3% din totalul importului.

Consumul intern e de circa 3.200.000 m³ sau 0,634 m³ de cap de locuitor—după statistici—ceace este sub realitate.

În partea a doua a studiului se expun problemele cele mai importante de politică forestieră, ce se pun silviculturii bulgare și a căror asemănare cu cele ale țării românești fac studiul respectiv interesant și pentru ceterorii noștri.

Ceea ce se remarcă din situația forestieră a țării vecine, așa cum este descrisă de autor, este clarificarea drumului, ce se deschide silviculturii bulgare și munca intensă, ce se depune după războiul mondial pentru refacerea pădurilor publice.

I. C. Dem.

SILVA.

Nr. 14—15, 5, 12 Aprilie.

Forsternrichtung u. Systembildung von der G. Baader, Darmstadt. Mit einer Übersicht.

Amenajarea pădurilor și formularea sistemelor.

Dr. Baader își propune a discuta unele chestiuni principale din domeniul amenajării pădurilor, insistând mai ales asupra formulării sistemelor. Un cuvânt nou în literatura forestieră, care — după propria declarație a autorului — azi pentru mulți nu însemnează nimic, dar care pentru dânsul — inspirat de cartea lui Wagner «Teoria amenajării pădurilor» — este sau va fi cheia soluționării — armonice și multumitoare a tuturor problemelor de ordin organizatoriu cum se prezintă cu ocaziunea amenajării pădurilor. Cine vrea să citească cu folos articolul, pe care-l semnalăm, ar trebui mai întâi să studieze cartea lui Wagner și să se familiarizeze cu o terminologie, adeseori cu distincțiuni subtile. Baader distinge de ex. între Betriebsystem și între Betriebsart.

Pentru Wagner și Baader amenajarea pădurilor se reduce la soluționarea următoarelor trei probleme: 1) Organizarea economică, 2) Organizarea tehnică, 3) Determinarea posibilității. În partea întâia, Baader ajunge la concluziunea, că pe viitor ideea de revoluțiune — dominantă până azi — va pierde din semnătatea ei. Stabilirea capitalului economic și a creșterilor, sporirea acestor din urmă, nu prin mărirea capitalului, ci prin stimularea lor, va fi preocuparea principală a amenajistului. Pe de altă parte relevă corolațiunea intimă, ce există între sistemul economic ales și între procedura tehnică și modalitățile de determinarea posibilității. În partea a doua, care are drept obiect organizarea tehnică, Baader își dezvoltă ideile asupra sistemelor de exploatare în genere și în special asupra sistemului de tăere în margine de masiv și ajunge la concluziuni, cari nu sunt în deplină concordanță cu cele la cari a ajuns Wagner. Baader, în contradicție cu Wagner, crede, că alegerea procedurilor culturale, în genere, trebuie lasată în grija aceluia, care aplică amenajamentul, nu a aceluia, care îl întocmește, cu alte cuvinte pledează pentru libertatea de acțiune a celui dintâi. În partea III-a, am subliniat afirmațiunea lui Wagner, că din toate metodele de determinarea posibilității numai acelea pot fi considerate, ca rigurose exacte, care se sprijină pe aflarea preciză a creșterilor. Din nenorocire, acest adevăr teoretic nu poate avea o aplicațiune practică, pentru cuvântul, că până azi creșterile sunt mărimi cari nu sunt direct mensurabile. Deaceia, pentru asigurarea continuității nu vom putea recuza nici de acum înainte a lua în considerare pe lângă capital și creșteri — două mărimi greu sesizabile —

și suprafața și vârsta, cari poate fi mai facil și mai exact stabilite.

Nr. 16, 19 Aprilie.

Von Deutschlande bester Vogelzugstrasse, von prof. dr. I. Thienemann.

Calea cea mai preferată a păsărilor călătoare din ținuturile Germaniei.

Pentru a putea face observațiuni sistematice asupra vieții și mai ales asupra locomoțiunii păsărilor, s'a creat în apropierea satului Rositten de pe «Kürische Nehrung» (Marea Baltică) o stațiune ornitologică, unde autorul articolului trăiește de peste 30 de ani în singurătate, observând tot anul mișcarea lumii înaripate. Sistemul lui de a trimite păsările în lumea largă, marcate cu câte un inel fixat de picioare, i-a permis a stabili cu certitudine calea, ce o iau de regulă stolurile în migrațiunile lor periodice și apoi faptul foarte interesant, că generația, care a văzut lumina zilei într'o anumită localitate, de obicei, după petrecerea iernei în țările calde, tot acolo se înapoiază. Dr Thienemann crede, că va desluși însă multe lucruri interesante grație înlesnirilor create prin mijloacele moderne de comunicațiune (Telefon, Radio, Avion). Deocamdată a putut stabili, că iuțelile vertiginoase, de care până acum păsările au fost crezute capabile, sunt mai mult, ori mai puțin, datorite, fanteziei populare. Iuțelă cea mai mare, ce s'a putut observa până acum, este cea a graurelui (sturnus), care parcurge maximum 74 km pe oră.

Nr. 17, 26 Aprilie.

Das Ausreten der Kiefernbuschhornblatwespe (Lophyrus pini L.) in Baden 1928.

Ivirea lui Lophyrus pini în Baden 1928. (Continuarea).

După ce în anul 1927 *Loph. pini* își făcu aparițiunea în mod neobicit în unele păduri din Baden, lumea forestieră se aștepta pentru anul următor la o recrudescență și mai mare a calamității. Așa fiind, serviciile regulate de cercetări și de observațiuni au fost organizate în regiunile bătute. S'a putut constata, că păsări, mai ales diversele specii de pițigoii (*Parus*), au făcut ravagii între larve în cursul iernei 1927—1928. În rândul al doilea, cercetând prin diverse institute zoologice (Berlin, Münche, Karlsruhe) starea sanitară a pseudomizilor s'a ajuns la rezultatele edificatoare, dar foarte puțin omogene. În pădurile de luncă s'au găsit infectate, mai ales de ichneumonizi dar și de tachine, până la 50% din larve, în altele de deal numai câteva procente. Așa fiind, agravarea situațiunii în cursul anului 1928 era mai mult decât probabilă. Agravarea însă nu s'a produs în pădurile de luncă și s'a simțit foarte târziu (Iunie, Iulie) în cele de deal, unde progresa dela Vest spre Est. Insectele perfecte s'au ivit mai ales în acele arborete, cari în anul precedent au fost menajate de in vazie. Prăfuirea din avion sau cu torpile de mână a larvelor de primăvară (a celor iernate în 1927—1928), care de altfel a dat rezultate bune, a fost abandonată, din cauza configurațiunii defavorabilă a terenului, care a fost fatală avionului angajat. Apoi și trecerea rapidă a larvelor întârziate în chrysalide a făcut combaterea inoportună. De aceea s'a hotărât a concentra toate forțele asupra combaterii generațiunii a doua, care trebuia să apară la sfârșitul verei. În prealabil însă s'au examinat primele larve ale acestei generațiuni și s'a putut constata, că acolo unde la prima examinare nu s'au găsit decât puține larve parazitare acum 50% și mai bine erau infectate. O dovadă de înmulțirea rapidă

a paraziților. Așa dar situațiunea se prezintă mai favorabilă și se putea renunța la distrugerea planuită a larvelor din generațiunea a 2-a.

Această generațiune însă nici n'a ajuns la complecta dezvoltare, fiindcă cum s'a constatat în urmă majoritatea larvelor a fost parazitată. Așa fiind, calamitatea poate fi considerată ca stinsă. Interesant este, că și la noi s'a semnalat (Rev. Păd. 1899) încetarea bruscă a unui atac de *Liparis dispar*, care și ea prea probabil trebură pusă în socoteala paraziților tipici pentru această specie. Autorul își termină expunerea prin considerațiuni, cari pun virulența unui atac și umările lui în legătură și cu condițiunile atmosferice.

••

Nr. 18, 3 Mai.

Beiträge zur Kenntnis von Waldkrankheiten (Fortsetzung) von Prof. Dr. Wiedemann.

III. *Der Einfluss der Harznutzung auf den Zuwachs de Kiefer.*

Contribuțiuni la cunoașterea maladiilor forestiere. (Continuare),

III. Înraurirea resinajului asupra creșterilor la pin.

De oarece resinajul întotdeauna implică oarecari vătămări ale coajei, autorul, vorbind despre maladiile arborilor forestieri, cuprinde în expunerea sa și această folosință, presupusă de unii ca vătămătoare producțiunii lemnoase, de alții ca indiferentă, de alții chiar ca stimulative de creștere. Dr. Wiedemann a întreprins lucrările, de care ne vorbește tocmai pentru cuvântul, că cercetătorii precedenți n'au putut lămurii cestiunea în mod definitiv. Rezultatele, la care a ajuns, ni le servește ca contribuțiune nu mai la rezolvarea problemei, condiționată

de climă și de o anumită metodă de resinaj (procedeu Bark) și reclamă valabilitatea lor cel mult pentru o perioadă de 3—6 ani după efectuarea folosinței. Autorul își descrie metodele riguroase pentru determinarea cât mai obiectivă a creșterilor. Analizând arbori întregi și operând pe de altă parte și cu tariera Pressler a ajuns la rezultatul că resinarea pinului după procedeu Bark, cel puțin în primii ani după folosință, nu excită nici o înrăurire asupra creșterilor. Cel mult poate fi constatată o oarecare concentrare a lor în părțile inferioare ale fusului și — poate — o diminuare neînsemnată a creșterilor în înălțime. Chiar dacă folosința se exercită 5 ani de-a-rândul, diminuarea creșterilor nu este perceptibilă.

IV. Înraurirea vătămarilor corticale, datorite jupuirii de către cerbi sau resinajului, asupra ivirii putrezirii roșii la molift.

După aceleași metode preconizate pentru pin au fost cercetate în cifră rotundă 1300 molizi. Cercetările au avut drept obiect numai zona aflată la 2,2 m d'asupra solului, adică 50 cm d'asupra locului vătămat. Cercetările planuite pentru înălțimi mai mari nu s'au putut face. Rezultatele însă, găsite pentru partea inferioară a tulpinei, nu pot fi generalizate pentru tulpina întreagă, astfel încât cercetări ulterioare sunt necesare. Interesant este, că toți molizii resinați în timpul războiului acuză fără excepțiuni creșteri mai mari decât cei neresinați. Rezultatul prealabil este următorul. Creșterea în grosime — în zona arătată — chiar dacă arbori, după jupuire sau resinare rămân mai mult timp în pieioare, nu este de loc influențată. Din contră, valoarea arboretelor dacă nu se exploatează curând după vătămare, perde intens din cauza ivirii și lățirii a putrezirii roșii. Din

practică se știe, că putrezirea roșie nu se limitează la zona cercetată în cazul de față, ci cuprinde, cam 10 ani după vătămare, și părți situate la înălțimi mai mari (4—6 m).

Nr. 19, 10 Mai.

Der Nachweis von schädlichen Rauchsäuren im Walde, mittels dreier hierfür gefertigter Apparate. von Forstrat i. R Gerlach, Traranost. (Mit 3 Abbildungen).

Determinarea în pădure cu ajutorul a 3 aparate speciale, construite în acest scop a acizilor vătămători, cuprinși în fumul uzinelor.

E cunoscută polemica, ce s'a ivit în țările germane asupra cauzelor, ce pricinuesc peirea brazilor. Gerlach persistă în ideea lui, că vina inițiabilă este afumarea prelungită a arborilor cu vapori de SO_2 și SO_3 . Pentru a determina cât mai sigur cantitățile de gaze cuprinse în fumul uzinelor a construit 3 aparate, pe cari le-a descris anterior în alte reviste de specialitate. În articolul de față arată cum a operat cu aceste aparate pe teren, în apropierea unui important punct de încrucișare a mai multor linii ferate, sorginte de fum, provenit din uzine și din mișcarea locomotivelor. A putut demonstra, că acest fum cuprinde cantități mari de SO_2 , variabile după condițiuni (depărtarea aparatului dela sorginta producătoare de fum, mișcarea aerului). Pentru a demonstra efectele acelor acizi produse asupra vegetației a analizat solul și frunzișul. Rezultatul: În sol s'au găsit pretutindeni urme de SO_2 . Conținutul în SO_3 , comparat cu conținutul normal, a sporit cu 27%, reducându-se simultan conținutul în calce cu 50%. Aceste schimbări în compoziția chimică a solurilor n'a scăzut vitalitatea germinilor de ciuperci răs-

pând te printr'ânsul, dar a redus considerabil (cu 60%) numărul bacteriilor. Și analiza frunzișului (pin. molid) a dovedit sporul anormal de SO_2 în regiunile expuse fumului uzinelor. Gerlach ne mai dă și rezultatele obținute de el, cu altă ocaziune, în apropierea unei fabrici de celuloză și de hârtie, cari și ele pun în evidență înrăurirea vătămătoare a gazelor de SO_2 și SO_3 . Autorul termină arătând că cercetările lui asupra conținutului în SO_2 a apelor, ce se scurg dealungul tulpinelor n'au avut până acum drept obiect decât pinul și molidul, nu se înțelege însă, că pentru brad va obține rezultate și mai concludente.

Nr. 20-21, 17 Mai.

Die sächsische Forsteinrichtung im schlesischen Gebirgswalde, von Oberförster Dr Alfred Wobst.

Metoda saxonă de amenajare (a lui Judeich) în munții Sileziei.

Serviciul de amenajare din Saxonia (Forsteinrichtungsamt) se bucură de o deosebită sollicitudine din partea celor în drept: un serviciu autonom, care are o singură chemare principală, aceea de a amenaja pădurile Statului. Cum însă păduri neamenajate în Saxonia, nici nu există, s'ar putea crede, că acest serviciu, cu personalul lui destul de numeros, constituie o uriașă sinecură. Ar fi o greșeală. Amenajamentele după sistemul lui Judeich nu se întocmesc decât pentru un timp de zece ani, după care urmează o nouă lucrare (noi am zice reviziune), concepută ca continuare a celei anterioare. Afară de aceste revizuiți quinquinale caută a rectifica mai ales posibilitățile supra sau sub evaluate. Așa fiind, sarcina amenajistului saxon nu este nici de cum ușoară. Pe lângă obligațiunea principală, de a ține la curent opera de amenajare a pădurilor Statului, serviciul

în chestiune se mai ocupă și cu amenajarea pădurilor particulare, indiferent dacă sunt situate dincoace sau dincolo de hotarele țării. Proprietatea forestieră din Silezia mai ales a apelat adeseaori la serviciile institutului din Dresda. O dovadă, că opinia publică forestieră nu s'a lăsat impresionată de atacurile, ce s'a dat în timpul din urmă instituției și sistemului pe care-l reprezintă. Articolul de față relatează despre ultimile două lucrări ale serviciului în chestiune anajate în Silezia. În 1927 s'a amenajat un domeniu forestier cu o întindere de 6000 de hectare, iar în 1928 s'au început lucrările pentru un alt domeniu mai mare de — 30.000 hectare — pentru desăvârșirea cărora probabil va fi nevoie de 4 campanii de lucru. În anul 1928 și în anul curent jumătate din suprafață a fost sau va fi amenajată. Acest amănunt ne dă o idee de felul cum se concep și cum se execută lucrările de acest ordin, în Saxonia. Și trebuie de notat, că o secțiune întreagă a institutului s'a deplasat în acest scop, că personalul local a participat și el la lucrare, ca unele din lucrări pregătitoare (planuri topografice) au existat! — Dr Wobst, care a conferențiat asupra chestiunii institutului din Dresda, ca introducere, ne dă o descriere sumară a condițiilor de ordin silvic — cum o prezintă în cuprinsul celor două proprietăți — și apoi dezvoltă principiile generale, cari călăuzesc institutul, când acceptă și când execută lucrări pentru proprietarii forestieri particulari. După această introducere arată calea, ce s'a urmat pentru rezolvarea diferitelor chestiuni, ce se prezintă în chip deosebit după cum este vorba de cutare sau cutare sistem de amenajare.

Fără a renunța la principiile generale ale sistemului lui Judeich, institutul, ori de câte ori era vorba de chestiuni formale, a cedat cerințelor și pretențiilor personalului local — reprezentant al vechiu-

lui sistem de amenajare, bazat pe perioade și afecțiuni — pentru a înlătura turburări inutile cum sunt inevitabile la trecerea prea bruscă de la un sistem la altul. Diviziunea pădurii — constituirea parcellarului de gestiune — ca o parte caracteristică a sistemului — ocrotirea arboretelor contra vijeliilor — a prezentat mai ales dificultăți.

Dar și rezolvarea celorlalte chestiuni, a separațiunii arboretelor — constituirea parcellarului de studiu — a taxațiunii, a calificării solului și a arboretului (Bosniterung), a stabilirii planului special de exploatare, a formării seriilor (Betriebsklasse) și a determinării revoluțiunilor câteodată a fost foarte îngreunată, tocmai din cauză, că față în față se găseau două concepțiuni diametral opuse.

Un articol foarte interesant, care va fi citit cu mult folos mai ales de acei cari au a amenaja păduri de molift situate în regiuni muntoase.

Nr. 22, 31 Mai.

Auf nach Ostpreussen.

Să mergem în Prusia de Est.

Un apel, adresat silvicultorilor germani, să participe la întrunirea uniunii forestiere germane, care anul acesta a avut loc la Danzig și Koenigsberg din Prusia de Est.

Nr. 22, 31 Mai.

Benutzung von Waldrandstreifen, von Dr M. Kienitz, Forstmeister i. R.

Utilizarea fâșiilor din marginea pădurii.

Dr Kienitz studiază situațiunea reciprocă a proprietarilor forestieri și agricoli, acolo unde se învecinesc. Examinând dispozițiunile legale, vataibile în țările germanice — cari sunt cam ace-

leș ca și la noi — nu găsește nimic — care ar obliga unilateral pe proprietarul forestier în favoarea celui agricol. Acest lucru îl găsește drept pentru cuvântul că nici vătămarea nu este unilaterală, ci că unul și altul au câte odată de pățimit de consecințele neplăcute ale vecinătății. Așa dar este de părere ca fiecare să-și apere cum poate mai bine, dar negreșit în limita legii, interesele lui. De o potrivă de folositoare pentru amândouă părți găsește construirea la marginea pădurii de drumuri, ce deservesc interesele comune și ce înlătură vătămările inerente vecinătății imediate. Apoi — regularea perimetrului pădurii — prin concesii și schimbări reciproce. Cât privește pe proprietarul agricol — fie că e vorba de livezi, fie culturi de cereale sau altele îl sfătuiește a face uz de dreptul său de a tăia rădăcinile — condiționat — și crăcile, cari trec dincolo de linia de hotar și a pune astfel la adăpost de concurența rădăcinilor și de umbrirea crăcilor plantele, pe cari le cultivă. În acest scop recomandă a se construi șanțulețe mici de-a lungul hotarului, cari negreșit trebuie mereu curățate. Cu ocazia facerii și întreținerii acestor șanțulețe rădăcinile concurente ale arborilor de pădure se taie și se distrug tot mereu pe măsură, ce se produc. Acest procedeu a dat autorului rezultate excelente și i-a permis a crea de-a lungul pădurii livezi florisante. În ce privește pe proprietarul pădurii, îi reamintește, pentru a nu veni în conflict cu vecinul său agricol, care eventual ar putea să îi impună contra intereselor lui a tăia niște arbori, ce îi pricinuesc pagube, distanțele prescrise de lege, pentru a preveni neînțelegerile între vecini.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 5, Mai 1929.

Penser d'abord, agir ensuite et la Méthode du contrôle, par H. By.

Întâi să cugetăm apoi să lucrăm și metoda controlului.

O polemică cu profesorul dr. Borgmann pe chestia metodei controlului. Dr. Borgmann a publicat în *Allgemeine Forst- und Jagdzeitung* un articol ce cuprindea aprecieri nefavorabile asupra metodei controlului și tratamentului grădinarit aplicat pădurilor comunei Couvet. Aprecieri ce căutau să scoată în evidență nerentabilitatea tratamentului grădinarit aplicat metodei controlului.

Autorul arată cu date statistice, că aprecierile sunt cu totul eronate, deoarece nu poate fi vorba de nerentabilitate, căci posibilitatea anuală în intervalul care s'a aplicat metoda controlului (36 ani), a crescut de la 2,5 la 9,6 m c. iar procentul forestier s'a urcat de la 1,89% la 2,23%.

La révision de la loi fédérale sur la police des forêts, par M. P.

Revizuirea legii federale asupra poliției pădurilor.

La 14 Martie 1929 Camerele au modificat două paragrafe din legea poliției pădurilor după cum urmează:

1. Indemnizarea pentru despăgubirea proprietarului, pe ale cărui terenuri se creiază o pădure de producție, se ridică de la 5 ori, la 10 ori venitul anual, astfel cum rezultă din calcularea mediei pe ultimii 20 ani, nu pe 10 ani cum a fost până acum.

2. Subvenția acordată de confederație pentru construirea de drumuri forestiere în regiunea muntoasă, se sporește de la 20% la 30% și chiar 40%, dacă con-

dițiunile sunt dificile și cu condiția ca și cantonul să acorde aceeași sumă.

Nr. 6, Iunie 1929)

Progrès forestiers dans le canton du Valais, par H.

Progrese forestiere în cantonul Valais.

Măsurile cu caracter forestier luate de cantonul Valais în ultimii ani, sunt din cele mai salutare pentru economia silvică.

În 1924 s'a admis pentru amenajarea pădurilor, principiul metodei controlului. Pentru o cât mai repede aplicare a acestei metode cantonul a angajat opt amenajști. Pentru a se împotrivi cu noștințele personalului tehnic s'a făcut în 1928 un curs de perfecționare.

În legea drumurilor din 1927, cantonul se preocupă foarte mult de chestiunea drumurilor forestiere. Subvențiunile acordate de canton aceluia, ce construiesc drumuri în terenuri accidentate, se ridică până la 20% din totalul cheltuielilor.

În domeniul restaurării pădurilor se dezvoltă deasemenea o mare activitate.

Numărul pepinierelor s'a înmulțit foarte mult. Pentru fiecare comună s'a întocmit un plan de ameliorare, ce se va aduce la îndeplinire în timp de 10 ani.

Locul măsurilor de poliție de până ieri, a fost luat de cele culturale, măsuri prin care se speră o sporire a producției forestiere.

La rationalisation forestière, un moyen d'améliorer la production, par B. Bavier.

Raționalizarea forestieră, un mijloc de îmbunătățire a producției.

(A se vedea «Revista Pădurilor» pe Iunie, 1929, pag. 459). Ant. V. Răd.

**SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT
für FORSTWESEN.**

Heft 4, Aprilie 1299.

1. *Die Rationalisierung unserer Forstwirtschaft als Mittel zur Verbilligung und Verbesserung der Produktion, von Oberförster B. Bavier.*

Raționalizarea economiei noastre forestiere ca mijloc pentru estinirea și îmbunătățirea producției.

În continuarea articolului din Nr. 3 al revistei, se expune rezultatul cercetărilor privitoare la organizarea muncii în pădure, la ocolul silvic Schlangengrube din Germania. Cu ajutorul cronometrului s'a studiat amănunțit modul de executarea lucrărilor, căutându-se să se înlăture orice mișcare de prisos.

S'au întocmit apoi tabele cu date privitoare la timpul necesar executării lucrărilor pe teren accidentat or șes, pe căldură, pe frig, pe timp ploios, cu cete de lucrători mai mari sau mai mici, etc.

S'a ajuns la concluzia că cetele mici, de 4 și mai ales de 2 lucrători dau cel mai mare rendement la lucru, fără ca lucrătorii să fie istoviți cu lucrul.

Căci raționalizarea muncii urmărește numai îndepărtarea mișcărilor inutile, iar nicidecum grăbirea lucrătorilor la muncă.

Cunoașterea precisă a timpului, în care se pot executa lucrările sunt, title atât patronului cât și lucrătorului, căci le înlesnește fixarea prețurilor. În afară de organizarea muncii, trebuie ținut seamă ca lucrătorii să aibe instrumente de cea mai bună calitate, pe care va trebui să le ascuț în fiecare zi.

Datele favorabile gospodăriei, obținute într'un ocol, vor trebui să fie folosite și de celelalte ocoale vecine.

Pe lângă acestea trebuie urmărită organizarea muncii în streinătate și instrui-

rea personalului silvic din țară. Cu alte cuvinte, dacă vrem să economisim munca manuală, va trebui să întrebuițăm în schimb munca intelectuală.

Înceind, autorul face apel la silvicultorii elvețieni să dea atenție deosebită problemei desfacerei lemnului, întrucât lemnul de foc pierde continuu teren, de când cu întrebuițarea cărbunelui și a sobelor de construcție modernă în gospodăria casnică, iar lemnul de lucru e înlocuit prin fier și beton.

2. *Die Revision des eidgenössischen Forstpolizeigesetzes.*

Rvizuirea legii poliției silvice.

Articolul fiind publicat și în «Journal Forestier Suisse», a recenzat la acea revistă.

3. *Die Fortsetzung der Untersuchungen über den Einfluss des Waldes auf den Stand der Wasserläufe. Dr. Frankhauser.*

Continuarea cercetărilor cu privire la influența pădurii asupra scurgerei apelor.

Într'un număr precedent d-r Burger a comparat rezultatele obținute în cercetările asupra scurgerei apelor.

În America și în Elveția, d-r Frankhauser atrage atenția că felul luării datelor diferă. În America terenul cel gol a fost până în ultimul moment acoperit cu pădure, deci cu solul nebatătorit, pe când în Elveția el fusese gol din timpuri îndepărtate.

Întru cât sunt destule experiențe obținute în urma executării lucrărilor de corecțiunea torenților și se cunosc rezultatele, n'ar mai trebui să se facă cercetări exacte.

Ar fi necesar însă să se urmărească

rezultatul reconstituirei covorului de verdeață naturală în bazinul de recepție al torenților.

Forstwirtschaft in Litauen, von Prof. Matulionis Paulius. Dotnuva (Dünaburg).

Economia silvică în Lituania.

Se descrie condițiile forestiere și organizarea serviciului silvic în Lituania.

M Răd.

OESTERREICHISCHE VIERTEL-JAHRESSCHRIFT für FORSTWESEN.

Heft I. (1829).

Forstliche Bibliographie, von Ing. Josef Klimesch.

Bibliografie forestieră.

De mult timp se simte nevoia unor criterii clare și a unei tehnici ușoare pentru clasificarea vastei literaturi forestiere internaționale. Chestiunea este atât de urgentă și importantă în cât a preocupat și congresul internațional dela Stockholm.

S'a preconizat — ca și pentru alte bibliografii științifice — sistemul așa zis «zeccimal». Toate chestiunile ce pot interesa pe intelectual sunt clasificate mai întâi în 10 mari grupe purtând numerotația dela 0 la 9, științele aplicata vor purta, de ex. Nr. 6. Aceste grupe se subdivid fiecare în alte 10: silvicultura, ca știința aplicată va purta Nr. 2, care se alătură celui precedent și va forma Nr. 62. La rândul său, silvicultura în general se va redivide în alte zece grupe cu zece numere: grupa culturai pădurei va fi numerotată cu 1, cifra care se adaugă la precedentele și dă 621. Și iar cultura pădurei se va subimpărți în zece mici grupe numerotate: 6216 va însemna îm-

păduriri. Subimpărțirea merge până la 5 cifre: de ex. 62163 înseamnă împăduriri artificiale, etc.

Autorul expune proiectul acestei bibliografii, întocmit de Flury, cu modificările preconizate între timp de alții și în urmă de d'sa: pentru că — deși găsește bune în principiu ideile lui Flury — socotește că la aplicarea în practică ele trebuie să sufere multe modificări de detaliu.

V. S.

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Viena, Ianuarie 1929.

Nr. 2: Reimpădurirea Italiei ar necesita 200 milioane pușci (?), cari se vor cumpăra în parte din străinătate (Jugoslavia, Albania, Elveția).

Comerțul de lemn moale în Franța în 1928 a fost animat. Lemnele ce vin pe mare — din cauza frachtului ridicat, sosesc în Franța prea scumpe, ceace constituie un avantaj pentru exportul Austriei și Germaniei.

Nr. 3: Revizuirea contractelor de exploatare de păduri cu termene lungi în Jugoslavia. După cum am arătat în repetate rânduri, Statul vecin intenționează să revizuiască contractele de exploatare încheiate pentru termene lungi, la pădurile sale. După «Politika» Statul ar pierde din această subestimare a avutului său circa 40 milioane dinari anual. Pierderea totală ar fi — dacă nuse revizuiesc aceste contracte — de 700 milioane dinari. Comisiunea însărcinată cu cercetarea contractelor a găsit vinovat de acesie pierderi și pe un fost ministru.

Nr 5: Exportul de lemn al României către Elveția se activează: În Noembrie 1928 s'au exportat 2914 tone în valoare de 51.650 fr.

Nr. 9: Situația pieței lemnului în România. Noul guvern Maniu a luat măsuri pe baza avizului comisiei economice, să se reducă taxele de export pe lemn, deasemenea pentru a combate stagnarea din timpul iernii (din cauza înghețului Dunării), să se îndreneze exportul prin porturile de mare (Constanța), acordând și reduceri de tarif pe C. F. R. Direcțiunea căilor ferate a încheiat un acord cu c. f. ale țărilor balcanice, pentru stabilirea unor legături directe cu estul apropiat.

Pe piața internă erau următoarele prețuri (sfârșitul lui Decembrie): tombant IV excl. 2750 lei, marfă de Alexandria, molift 2100, și brad 1900, Românească IV molift 1800, și brad 1650, a V-a 1500, Nut și Feder, tombant, IV excl. 2300, lași și lanșiori, 1450—1750, tombantă de 3—3.5 m, 1900, grinzii idem 1700, scurtături diverse 650—1200, marfă curată și semi, circa, 3500, laturoase, între 2 și 3.60, bile și salpi, 7.50—8.50.

Nr. 12: Noua clasificare a marfei lemnoase și urcarea prețului în România. Din cauza scumpetii lemnului brut, s'a produs o scumpire de 2—4% a cherestelei. Producenții români au hotărât să nu mai dea pe piața grindărie curată (Qualität Bauware), ci în locul ei să scoată «românească III», care nu va conține însă marfă de tâmplărie. Această nouă marfă e destinată și pieței ungare, care nu vrea să cumpere marfă de Alexandria.

D. A. S.

Nr. 15, Februarie 1929.

Silvicultura finlandeză, de Hannes Kunkanen.

Prin cele aproape 1/2 de suprafață împădurită din întinderea totală a Finlandei, gospodăria forestieră deține în Finlanda un rol preponderant, iar printr'o

covârșitoare predominare, a proprietății cu caracter colectiv, se asigură o exploatare intensivă, a pădurilor.

Exportul Finlandei este dominat de produsele forestiere ale industriei lemnului și hârtiei, cari dețin 1/10 din exportul total al țării.

Pentru intensificarea și raționalizarea producției s'a trecut prin toate formele moderne, de concentrație și integrație. Au luat ființă societăți și trusturi, munca și lucrătorii s'au organizat în asociații profesionale regionale și locale.

Exportul total de lemn a Jugoslaviei în ultimul deceniu.

Dăm numai ultimii doi ani:

Anul	Vag. (à 10 tone)	Mill. dinari
1927	168.635	1148.8
1928	180.000	1500.0

Nr. 17: Dare de seamă asupra situației internaționale 6. 11. 1929.

Situațiunea pieței internaționale a lemnului e neclară: lipsa de capital, numărul din ce în ce crescând al șomerilor, majorările tarifare deja decretate sau pe cale de decretare, constituiesc elementele cari contribuiesc la slăbirea afacerilor. Prețutindeni predomină o pronunțată atitudine de abținere și rezervă fie că privim situația din Germania sau România sau pe cea din Italia sau Austria. Chiar în Cehoslovacia, care a avut o piață activă în cursul anului trecut, se evidențiază o necontestabilă rezervă în dispozițiunile pieței.

Regularea intereselor generale ale economiei lemnului se face prin acordul internațional, cum sunt: tribunalul arbitral al lemnului din răsăritul Franței și Germania de Sud, care este și primul Tribunal arbitral al lemnului între aceste două țări.

Apoi statutul de normalizare (standardizare), avânzărilor și cumpărărilor,

creiat de importatorii de lemn din Germania și exportatorii de lemn din Suedia.

Noul acord al lemnului dintre Germania și Polonia, de ing. Vladyslaw Baranski. La 4 Decembrie 1928 a expirat convențiunea comercială a lemnului între Polonia și Germania încheiată la 30 Noembrie 1927. Autorul face o dare de seamă despre influența acestei convențiuni, asupra situației internaționale a lemnului și arată foloasele reciproce.

La 19 Ianuarie 1929 s'a încheiat un nou acord comercial între aceste state, valabil până la 31 Decembrie 1929.

Acesta, pe lângă regularea comerțului de lemn dintre Germania și Polonia va înlătura și nesiguranța care începuse să amenințe serios întregul comerț internațional al lemnului.

Nr. 18: O nouă tranzacție de păduri a Soc. «Ofa».

Aceasta a încheiat o tranzacție prin care și-a mărit capitalul lemnos cu circa 6 milioane m³ lemn de pin, cu puțin molid și brad. Masivul se va exploata în 20 ani, deci anual 300.000 m³. Domeniul păduros este situat în Bosnia și aparține Soc. «Sipad» și «Varda».

Nr. 19: Noul tarif german excepțional de tranzit.

Traficul spre Franța, a fost majorat cu 32%, spre Elveția cu 56,6%. Nouile tarife sunt deosebit de simțite în expedițiile de lemne. Cumpărătorii francezi vor fi siliți a aduce lemn din țările unde nu s'au ridicat tarifele.

— Sforțările de raționalizare în gospodăria forestieră și industria cherestelei, de Prof. Iulius Marchet.

Taylorizarea singură nu putea realiza o totală îmbunătățirea economiei forestiere, la acest scop s'ar ajunge numai printr'o acțiune susținută și generalizată, care să

ducă la raționalizarea economiei generale. În ultimul timp s'a creat o serie de organizațiuni, cari au să studieze problemele, pentru fiecare ramură industrială aparte. În Germania aceste organizațiuni au fost reunite în anul 1921 în «Institutul Imperial al Economiei». («Reichskuratorium für Wirtschaftlichkeit»), prescurtat R. K. W. I., o instituțiune cu caracter quasi-public și are de scop: ridicarea bunei stări a popoului, prin ieftenirea, înmulțirea și îmbunătățirea bunurilor.

În munți raționalizarea — fie prin introducerea mașinilor, fie prin normalizarea lucrului — se va aplica mai greu și cu mai puțin succes decât în câmpie.

Nr. 22: Consecințele gerului pentru gospodăria forestieră austriacă.

Temperatura excepțional de scăzută din iarna trecută, a cauzat mult rău întregii gospodării silvice din Austria. Fabricile de cherestea au încetat lucrul, transportul lemnului rotund, redus în cea mai mare parte. Lemnul de foc aproape dispăruse de pe piață și stocuri noi nu se mai puteau aduce. Deasemeni au stagnat și industria hârtiei etc.

Nr. 24: Contractele de păduri prelungite în Jugoslavia.

De mai bine de un an întreaga industrie a lemnului din Jugoslavia și capitalul strein, care direct sau indirect, este interesat cu miliarde în diversele întreprinderi forestiere din Jugoslavia, se menține într'o neîntreruptă agitație din cauza chestiunilor, ce se pun în legătură cu prelungirea contractelor de pădure.

Noul minister al pădurilor, prezidând comisiunea de anchetă instituită de Parlament, a făcut propunerea de a se anula cea mai mare parte din aceste contracte.

Este delă sine înțeles că, în cazul

acesta s'ar prejudicia colosal industria lemnului. In afară de aceasta siguranța drepturilor jugoslavilor — atât în țară cât și în străinătate — ar avea de suferit o simțitoare vătămare.

Andrei Ionescu

JOURNAL OF FORESTRY.

Februarie 1929.

Editorial. Asupra pădurilor naționale: Problema refacerii fondului forestier, prin cumpărare de păduri particulare.

F. W. Besley: Achiziționarea de terenuri forestiere de către Uniune și diverse State din Est.

Ph. W. Ayres: Să se achiziționeze terenuri desgolite sau împădurite?

E. A. Scherman: Idem.

R. M. Evans: Chestiunea Watterville; problema cumpărării de păduri în White Mountain.

A. Hopkins: Emisiuni de bonuri pentru pădurile ce se vor cumpăra de către diferitele State.

J. S. Boyce: Viitorul paraziților forestieri în pădurile Statelor Unite.

F. Morell. Nevoia apărării pădurilor din partea centrală a Uniunii.

L. Coyle: O bază pentru determinarea cheltuelilor de adekuat pentru apărarea pădurilor contra focului.

Ch. Dunwoody: Cine ar trebui să poarte responsabilitatea pentru a prevedea măsuri de protecție contra focului în teritorii altele decât pădurile naționale.

W. G. Durbin: Cooperația în

soluționarea problemelor forestiere.

M. A. Benedict: Valoarea locală a amenajamentelor definitive.

S. R. Black: Sunt silvicultorii la înălțimea problemelor actuale?

W. Mulford: Recrutarea forestierilor.

W. R. Schofield: Lucrări de împădurire în regiunea de Sequoia, numită «Humboldt».

N. T. Mirov. Analiza oleoresinelor ca criteriu pentru a distinge pe *Pinus Jeffreyi* de *P. ponderosa*.

LESNICKA PRACE.

Nr. 3.

Din pădurile Suediei, de *Dr. Vincent:* descrierea unei călătorii făcute de autor în Suedia, arătând preocupările silvicultorilor suedezi în ce privește cultura molidului și pinului.

Câteva observațiuni asupra conduitei unor specii de pasări, față de omizile, bolnave, de Nona, (călugăriță) de *Dr. O. Fasky.*

Vechi documente, asupra avantajelor ce decurg din dirijarea tăierilor defa N la S. de *Al. Nechleba.*

Nr. 4.

Humusul de pădure, *Dr. J. Sigmond:* Desavantajele acumulării de materii organice în pădure, sub forma de humus de pădure.

Influența vânturilor de aceeași direcțiune asupra arborilor, de *Dr. Ed. Baudyš.*

Observațiuni phenologice într'o stepă, un stejăret și

făget din regiunea Brezina, de *Jan Smir*.

Societățile cooperative forestiere, de *J. Frik*.

Nr 5.

Apărarea larvei *Saperda carcharias* L. contra dușmanilor săi animalii, de *A. Nechleba*.

Orthopterele în gospodăria forestieră, de *A. Schneeberg*.

Reflexul razelor solare și concurența rădăcinilor și a coroanelor arborilor în pădure de *Jar. Ruzicka*.

Auximetrele (măsurătoare de creșteri), de *B. Polansky*.

Societățile cooperative forestiere, de *J. Frik*.

SYLWAN (publicațiune mensuală a soc. forestiere din Polonia. anul XLVII).

Nr 1: (1929).

Organizarea modernă a producțiunii semințelor forestiere. bazată pe principiile genetice și cercet. experimentale, de *K. Pilat*.

Primul manual forestier polonez (a 150-a aniversare a apariției sale, 1778—1928), de *Kolodziejczyk*.

Pădurile ca factor regulator al refluxului apelor de ploaie, de *Jan Kosina*.

Nr. 2

Asupra influenței microreliefului și a diferitelor tipuri de soluri asupra formării înălțimei medii a arboretului de *Wl. Plonsky*.

Cynips calycis și *Phycis splendiddella* în păd. Goluchow de *J. Goetz*.

Influența preparatelor de arsenic asupra omizelor de *Bupalus piniarius*, de *E. Czerninsky*.

Nr. 3:

Observațiuni asupra degerării arborilor din Poznan și împrejurimi, în iarna 1928/29 de *J. Goetz*. Au suferit din cauza gerului în special platanii, castanii porcești, stejarii, ulmii (campestre), frasinii și douglas-ul. Gerul a marcat într-o singură zi (10 Febr. 1929) o amplitudine de 26.5°C, cece a cauzat gelivuri până la 4—5 m. lungime.

Asupra metodelor moderne de lucru, din fabricile de cherestea, de *Dr. Fr. Krzysik*: Autorul, care a studiat și condițiunile din România în vara 1928, dă o descriere detaliată asupra metodelor moderne de lucru în fabr. de cherestea și perfecționării aduse mașinilor și instalațiunilor pentru prelucrarea lemnului.

ESPAÑA FORESTAL.

Nr. 1, Ianuarie.

E. González Vázquez: Silvicul-torii nu se pensionează.

Xenon de Criptana: Frumuseți din provincia Leon, Lacul Ausente.

Antonio Garrido: Metodă pentru a mări exactitatea în determinarea posibilității unei păduri, cu ajutorul metodei lui Pressler, fără a spori timpul de lucru pe teren, față de cel necesar în aplicarea metodei obișnuite.

Timoleo de Antonio y Gil: Guadarrama parc național.

P. de Cañal: Parcuri provinciale. Pădurea de pin dela Zuera. Notițe.

Nr. 2, Februarie.

Vicente de Pereda: Eucaliptul și problema sa.

Antonio Garrido: Metodă pentru a mări exactitatea în de-

zeterminarea posibilității unei
paduri. (continuare și fine).

Parcuri și grădini.

Notițe și comentarii.

Nr. 5, Martie.

J. Lillo Sanz: Eucaliptul și
problema sa.

Victoriano Rivera: O mare in-
dustrie piscicolă: carpicul-
tura.

Timoteo de Antonio y Gil: Parcul
național din Guadarrama.

Nicasio Mira: Plagile padu-
rilor și plagile câmpurilor.

Notițe și comentarii.

V. S.

SUMARSKI LIST

Martie.

L. Petrovic: Asupra protec-
ției legale a terenurilor im-
padurite, cu ocazia revizui-
rei segregățiilor.

A. Perusic: Economia metoa-
delor «par peuplements» mo-
derate, la comunitățile nou-
stre de avere.

R. Kolibas: Economia fore-
stieră de după război, pe te-
ritoriul direcției silvice Za-
greb.

S. Suric: Exactitatea esti-
mării arboretelor prin locuri
de încercare (continuare).

Aprilie.

M. Derela: Hotărnicia padu-
rilor pe baza hărților cada-
strale.

K. Franek: *Lytta vesicatoria*
în pădurile domeniului Vu-
kovar.

K. Kolibas: Economia fore-
stieră de după război, pe te-
ritoriul direcției silvice Za-
greb (continuare).

Dr J. Balen: Technica reîm-
paduririi Karst-ului.

Mai.

G. Brtzigaljin: Păsările, sunt
ele oare, în general, utile sau
vătămătoare pădurilor?

S. Osmanović: Probleme ame-
nării pășunatului în Bos-
nia și Herțegovina.

Dr J. Balen: Technica reîm-
paduririi Karst-ului (conti-
nuare).

**SWENKA SKOGSVÄRDSFÖRE-
NINGENS TIDSKRIFT** (Buletinul so-
cietății de silvicultură din Suedia)

Häft 1, 1929.

Harald Sjöström: Observațiuni
asupra pinului, producției și
regenerării sale în zona gre-
niilor și porfirelor din Da-
lekarlia de Nord.

Max Endres: Situația postbe-
lică a economiei forestiere
și a industriei lemnului în
Europa.

Fraser Story: Rezervele lem-
noase ale Imperiului brita-
nic cu considerațiuni spe-
ciale asupra lemnului de ră-
șinoase.

D. A. S.

INFORMAȚIUNI

D-l inginer silvic Dimitrie A. Sburlean, căruiu i s'a acordat de către Casa Pădurilor un concediu de 2 ani, pentru studii în străinătate, și-a trecut la 6 Martie a. c. examenul de doctorat în Șt. silvice la școala superioară agro-silvică din Viena. Subiectul tezei a fost «Holzproduktion, Holzindustrie und Holzhandel von Rumänien» (Producțiunea, industria și comerțul lemnului în România). Lucrarea D-sale, conținând numeroase date statistice, hărți, diagrame, a fost elogios apreciată de juriul examinator, care i-a acordat diploma «cu distincțiune».

* * *

Se transferă pe ziua de 15 Iulie:

D-l ing. șef silvic I. Diaconescu dela Dir. Pitești la ocolul silvic Cotmeana.

D-l ing. silvic M. Böhm după cerere, dela Cotmeana la Bața (Satmar) iar D-l ing. șef silvic Tudor Ionescu dela Bața în centrul Dir. Pitești.

D-l ing. silvic I. Constantinescu. după

cerere, dela ocolul silvic Neholăși la Ierbuș, iar D-l O. Mihalcescu în interes de serviciu dela Ierbuș la Neholăși.

D-l ing. silvic I. Galeriu, după cerere, dela Dir. Cluj la ocolul silvic Cluj.

D-l ing. silvic A. Nagy este mutat, după cerere, dela ocolul silvic Tarcau la ocolul silvic Groși.

* * *

Pe ziua de 1 August:

D-l ing. silvic Lud. Markaly de la Dir. Vânătoarei la ocolul silvic Valea Izei, în mod provizoriu.

D-l ing. silvic D. Bărgan dela ocolul Crețești la ocolul silvic Tătaruși, în interes de serviciu iar D-l D. R. Marinescu, după cerere, dela Tătaruși la Crețești.

D-l ing. silvic E. Leondarie dela Furceni în interes de serviciu, la ocolul silvic Tulucești.

D-l ing. silvic D. Bordea dela ocolul silvic Tulucești, în interes de serviciu, la ocolul Furceni.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajărilor

DECIZIUNE

Nol, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de nol:

a) Amenajamentul pădurii Bârcuș, pendinte de comuna Bârcuș, județul Țârnava Mare, proprietatea comunei Bârcuș, în suprafață de 534 ha 5670 m², cu trei serii: Regimul codru cu 3 tăieri succesive seria I-a, codru grădinarit, seria II-a și crâng simplu seria III-a. Revoluția normală 100 ani, seria I-a, 120 ani seria II-a și 40 ani seria III-a exploatarea conform planului special din amenajament. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar din seria I-a și 500 lei de fiecare hectar din seria II-a și seria III-a fără fără garanție de regenerare, fiindcă tăierile încep în anul 1955. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Măgura, pendinte de comuna Simleul Micului, județul Sălaj, proprietatea comunei Ultoș, în suprafață de 80 ha 6300 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani făcându-se anual câte 2,63 ha. Garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pocăltău, pendinte de comuna Mălin județul Someș, proprietatea Composesoratului urban din Mălin, în suprafață de 68 ha 5770 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Larga și Făget, pendinte de comuna Laslea, județul Țârnava Mare, proprietatea Bisericii Evanghelice Lutherană din Laslea, în suprafață de 32 ha 2900 m². Regimul crâng cu 50 arbori de rezervă. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Fot, seria Episcopă, pendinte de comuna Uileacul de Munte, județul Bihor, proprietatea comunei Episcopă, în suprafață de 310 ha 6900 m². Regimul crâng compus; în parcelele din parțelul Nr. 1 se vor opri câte 200 rezerve la

hectar iar în rest câte 80 rezerve. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Lunca, pendinte de comuna Lunca, județul Bihor, proprietatea comunei Lunca, în suprafață de 276 ha 4900 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Studiul număr al pădurii Avag, pendinte de comuna Șucei, județul Târnava Mică, proprietatea Fondul Mitropolitan al Arhidiecezei gr. cat. de Alba Iulia și Făgăraș în Blaj în suprafață de 127 ha 0100 m². Regimul codru cu 2 țări succesive. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lopata, pendinte de comuna Chintelula, jud. Năsăud, proprietatea Eclezia Ort. Rom. din Chintelula, în suprafață de 3 ha 3900 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 35 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urma că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi 29 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (66) Aurel Dobrescu

p. conformitate, Nedescrăbul.

No. 30.543 974

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fagul Înalt, pendinte de comuna Tulgheș, jud. Neamț, proprietatea filialii Ditrau Modoa al bisericii gr. catolice Sub Cetate, în suprafață de 8 ha 7750 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fagul Înalt, pendinte de comuna Tulgheș, jud. Neamț, proprietatea bisericii gr. cat. Sub Cetate filiala Tulgheș, în suprafață de 5 ha 7950 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fagul Înalt, pendinte de comuna Tulgheș, jud. Neamț, proprietatea bisericii reformate din Gheorghieni, în suprafață de 5 ha 7950 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fagul Înalt, pendinte de comuna Tulgheș, jud. Neamț, proprietatea bisericii gr. cat. sub Cetate, filiala Remetea, în suprafață de 5 ha 7950 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Dealul Pietrel, pendinte de comuna Dala, jud. Târnava Mare, proprietatea bisericii ort. rom. din Dala, în suprafață de 51 ha 8000 m². Regimul codru cu 2 țări succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în patru perioade a câte 20 ani fiecare și conform planului special de exploatare din amenajament. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Valea Rusului, pendinte de comuna Beclean, jud. Someș proprietatea Eczelei reformate din Beclean, în suprafață de 23 ha 7400 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare și pădurii Gedeboada, pendinte de comuna Varghis, jud. Odorhei, proprietatea d-lui Szabo Gullon, în suprafață de 20 ha 0200 m². Regimul codru cu 3 țări succesive. Ultima țară nu se va putea efectua până nu se constată de organele silvice că s'a făcut regenerarea. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 11 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Dobron Câraba, pendinte de comuna Filipișul Mare, jud. Mureș Turda, proprietatea moștenitorilor Carol Muszar, în suprafață de 185 ha 5900 m². Regimul crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 20 ani. Exploatarea începe în anul 1929—29. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare ha. Operațiunile culturale vor face în arboretele care au vârsta de 10 ani, odată cu timpul revoluției admise. Revizuirea după 10 ani.

i) Amenajamentul pădurii Cetan, pendinte de comuna Cetan, jud. Someș, proprietatea oragului Del, în suprafață de 330 ha 3600 m². Regimul crâng cu 60 rezerve la hectar așteți din cel din categoria de 20—30 cm diametru cu esența gorun și din cel mal bine conformați. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.^o

j) Amenajamentul pădurii Zapodia Șipetului, pendinte de comuna Loalea, jud. Țârnava Mare, proprietatea bisericii ort. rom. dia. Loalea, în suprafață de 20 ha 9000 m². Regimul codru cu 80 rezerve la hectar alese din cele mal groase și bine conformate. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicarea legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății suprafeței, etc.

Art. 3 — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecărui sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 29 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) Aurel Dobrescu

p. conformitate, Nedescrisabil.
Nr. 30.545 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare și pădurii Scroștea, pendinte de com. Scroștea, jud. Teleorman, proprietatea d-lui I. G. Manu, în suprafață de 171 ha 2400 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 6 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Sihastru, pendinte de comuna Buciumeni județul Tecuci, proprietatea mănăstirii de călugări Sihastru, în suprafață de 38 ha 2000 m² din care se pune în exploatare 8 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 6 ani pentru suprafața de 8 ha. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 6 ani.

Operațiunile culturale vor consta numai din extragerea arborilor uscați și esențele moi și în acest din urmă caz consistența să nu scadă sub 0,8.

c) Studiul sumar al pădurii Zăvoiu «La Coșere» pendinte de comuna Păucești, județul Roman, proprietatea bisericii Păucești Fund. Ion Stroiu în suprafață de 3 ha. Re-

gimul crâng simplu. Revoluția normală 3 ani, exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 5 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vatan, pendinte de comuna Stârpoaia, județul Gorj, proprietatea d-nei Ruzandra Iaculescu, în suprafață de 22 ha 0600 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 550 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bisoca, pendinte de comuna Bisoca, județul R.-Sărat, proprietatea d-nei și d-lui Lascăr L. Catargi, în suprafață de 2546 ha 2800 m² în două serii. Regimul codru cu țări rase seria I-a și codru cu 2-3 țări succesive seria II-a și a III-a. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 12 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar pentru seria I-a și 1000 lei de hectar seria II-a și III-a. Revizuirea după 10 ani.

Seria II-a și III-a să se parcurgă la anii 1928-929 1939-40 cu o singură țară de însămânțare putând extrage cel mult jumătate din material.

Merial țărilor va fi cel din planul general.

f) Amenajamentul pădurii Zăvoiu Gighera, pendinte de comuna Gighera, județul Dolj, proprietatea Epitropiei Agezământelor Brâncovenegii, în suprafață de 498 ha 1000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatare în 15 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Neamțul Muncelul Chibartu, pendinte de comuna Averegii, județul Fălciu, proprietatea d-lui Ștefan A. Negruși, în suprafață de 94 ha 9600 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 25 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecărui sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi 29 Mai 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (sa) Aurel Dobrescu

p. cont., Nedescrisabil.

Nr. 30.647 1929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii La Craci Solintarului, pendinte de comuna Goleasa, jud. Bacău, proprietatea d-lui Constantin Padureanu, în suprafață de 12 ha 6289 m². Regimul codru cu 60 rezerve la hectar alese din arborii cei mai bine conformați, uniform repartizați și cu diametri în jurul a 1,30 cm. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Urecheșii, pendinte de comuna Urecheșii, jud. Gorj, proprietatea d-lor Iliea zisa Maria N. Urechescu zia și Barbu Urechescu și alții doi, în suprafață de 20 ha 4876 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiu Doba, pendinte de comuna Doba, jud. Romanaj, proprietatea d-nei Maria Matturi, în suprafață de 28 ha 1800 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 3 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Faja Draștinului, pendinte de comuna Rucăr, jud. Mucel, proprietatea d-lui Ilie I. Bajan, în suprafață de 404 ha din care exploatabile 125 ha. Regimul codru cu 2 țări succesive la interval de 5 ani. Revoluția normală 70 ani, exploatarea în 9 ani pentru suprafața exploatabilă în conformitate cu planul general de exploatare și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Jianca No. 2, pendinte de comuna Rușești, jud. Argeș, proprietatea d-lui Alex. Chinie, în suprafață de 61 ha 6600 m². din care

pădure 49 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 3 ani. Numai stejarul se va putea tăia după 15 Aprilie—1 lună și numai dacă exploatarea se va face pentru coaje de tăbăcărie. Garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 3 Iunie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) Aurel Dobrescu

p. conformitate, Nedescrisabil.

Nr. 31.104 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Dumbrava, pendinte de comuna Jădăra, jud. Satu Mare, proprietatea d-ului Iuliu Vasile Teleki, în suprafață de 138 ha 9000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Panca Vasilco, pendinte de comuna Panca, jud. Storojineț, proprietatea d-ilor Elena și Kuzandra Vasilco, în suprafață de 349 ha 3700 m². Regimul codru grădinarit. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Anual se va realiza numai 220 m³. reprezentând creșterea anuală a acestei păduri și numai din arbori cu diametru de la 0,30 cm la 1,30 de la sol. Posibilitatea anuală se va realiza cu precădere din extragerea plopului, lașului și numai în completare din extragerea rășinoaselor. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Borgo Blatricioara, pendinte de comunele Bistrița-Bărgăuș și Mureșeni-Bărgăuș, jud. Mărad, proprietatea celor 44 comuni din fostul reglement 2 româneac de graniță, în suprafață de 13797 ha 4810 m² pădure exploatabilă, împărțită în 3 secții de codru, din care primele 2 secții A și B cuprind 8 serii de exploatare în codru cu tăieri rase, iar ultima secție C, constituită o serie de codru grădinarit din care se vor extrage numai arborii cu diametru de 25—40 cm. Revoluția normală 120 ani, exploatarea în 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare și amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă altușia comunicată de organele de aplicare a legii de reformă agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că aceste regulamente de exploatare și amenajamente, referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 3 Iunie 1929 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) Aurel Dobrescu

p. conformitate, Nedescrisabil.

Nr. 31.106 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Remetea, pendinte de comuna Vechea, jud. Ciuj, proprietatea în indiviziune a moștenitorilor defunctului Eanță Varga, în suprafață de 278 ha 3100 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatăndu-se

in primii zece ani 94 ha 8400 m² conform planului special de țiere. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Vădaspușta și Doaul, pendinte de comuna Hidigeul de sus și Hidigeul de Jos, jud. Bihor, proprietatea Prepozitiei Premonstratene din Oradea la suprafață de 674 ha 8400 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Bucșoala cu 3 trupuri pendinte de comunele Bucșoala și Vama, jud. Cămpulung, proprietatea Composesoratului de păduri Bucșoala, la suprafață de 294 ha 1600 m². Regimul codru cu țieri rase. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 și ani cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Fughiu, pendinte de comuna Mueșu de Criș, județul Bihor, proprietatea comunei Fughiu, la suprafață de 101 ha 9500 m². Regimul codru cu 60 rezerve la hectar. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 60 ani, posibilitatea anuală fiind de 1 ha 5000 m². Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare și amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că aceste regulamente de exploatare și amenajamente, referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronai, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi 3 Iunie 1929 în cabinetul nostru

p. Ministru, (aa) Aurel Dobrescu

p. conformitate, Nedescrisabil
Nr. 31.108 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Beciu, trupurile Siânicul și Negosina, pendinte de comuna Beciu, județul Buzău, proprietatea d-lui d-r C. Anghelescu, la suprafață de 60 ha 5900 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 6 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Tamașu, pendinte de comuna Sîlașii jud. Mehedinți, proprietatea d-lui Gh. C. Vălimărescu, la suprafață de 47 ha 3200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în anii 1928 923 și 1929 933. Garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei la Pârâul Jghlabului, lotul No. 173, pendinte de comuna Goioasa, județul Bacău, proprietatea d-lui Dănilă Pădureanu, la suprafață de 24 ha 1891 m². Regimul codru cu 60 arbori la ha alegeți din cei mai groși, bine conformați și uniform repartizați. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Ezerul Mare, lotul No. 1 pendinte de comuna Leresti, județul Muscel, proprietatea moștenitorului det. d-r I. Vișoie Cornățeanu, la suprafață de 340 ha 8200 m² din care se pune în exploatare 122 ha. Regimul codru cu țieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și art. adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi 19 Iunie 1929 în cabinetul nostru.

p. conformitate, *Nedescitabil*
No. 35.301 929.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Pietriș, pendinte de comuna Rusul de sus, jud. Someș, proprietatea d-lui Francisc Bantly, în suprafață de 57 ha 5500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani. Garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Seria Salard, pendinte de comunele Uilacul de Munte, Mușteșu și Jantelec, jud. Bihor, proprietatea comunei Salard, în suprafață de 162 ha 0400m². Regimul crâng cu 80 rezerve la ha de esență gorun, aleși din cei mai groși, bine contor-mași și uniform repartizați. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Fagul înalt, pendinte de comuna Tulgheș, jud. Neamț, proprietatea bisericii armeană catolică din Gheorghieni, în suprafață de 5 ha. 7550 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Cupan, pendinte de comuna Covasna, județul Trei Scaune, proprietatea Societății anonime Ardeleană pentru Industria Iorestieră, în suprafață de 1628 ha. Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 34 ani, exploatarea în 34 ani cu sancțiunea de a se anula acest amenajament, în cazul când materialul, ce se va exploata, nu se va întrebuiți pentru fabricarea celulozei. Garanția de împădurire 4000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Uloc, pendinte de comuna Belin, jud. Trei Scaune, proprietatea d-lui Adalbert și Andrei Tană, în suprafață de 23 ha 5500 m². Regimul codru cu 30 rezerve la hectar. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept delimitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi 21 Iunie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Aurel Dobrescu*

p. conformitate, *Nedescitabil*
No. 35. 87 929.

**SOCIETATEA
„PROGRESUL SILVIC”**

Inchiriază pentru conferințe, adunări,
concerte, etc., Sala mare a loca-

lului sau din

B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis

unde doritorii se pot adresa.

**ARHITECȚI, INGINERI MINIERI,
SILVICI ȘI CADASTRALI**

Pot cumpăra cu preț de ocazie din cauza plecării un
APARAT topografic, complet și în perfectă stare,
cu cerc și busolă marca OTTO FEMMEL, 2 mire,
compas Richter, scară, planimetru etc., în
cutiile lor, Strada Precupeții Noi, Nr. 21

Anul XII

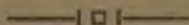
August
1929

Nr. 8

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

FONDATĂ IN ANUL 1886

APARE LUNAR

SUMARUL:

- Studii:** Prelucrarea lemnului prin încov
voire. Date din Basarabia I. S. Ionescu
- Juridice:** Jurisprudență la art. 5 Cod.
Silvic Ion Florescu
- Fixarea domiciliului obștilor de moș
ten dr. D. Nagy-Sapinski
- Comerțul lemnului:** Comerțul de
cherestea din țară Ion Dumitrescu
- Recenzii.**
- Revista revistelor.**
- Informațiuni.**
- Publicații:** Decizii ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: 8-DUL L. C. BRATIANU No. 57 bis
BUCUREȘTI

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société
forestière roumaine „Progresul Silvic“

SOMMAIRE:

- Études:** Le travail du bois courbé . . . I. S. Ionesco
- Jurisprudence:** Sur l'art 5 du Code
forestier Ion Floresco
- Le domicile des associations des pro-
priétaires forestiers paysans nondivisés. Ion D. Nişo-Negulescu
- Commerce du bois:** Le commerce
intérieur du bois de charpente . . . Ion Dimăresco
- Récensions.**
- Revue des revues.**
- Informations.**
- Publications:** Décisions ministérielles.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

STUDII

REFERATE

PRELUCRAREA LEMNULUI PRIN INCOVOIERE

DATE DIN BASARABIA

de I. S. IONESCU
ing. subinsp. silv.

Aproape în toată țara, cu excepția Basarabiei, a unor localități izolate din vechiul Regat (Brăila, o parte din Prahova, etc.) și unele părți din Transilvania, se întrebuițează obezi fracționate cunoscute de obicei sub denumirea de ciolane.

Asemenea obezi, deși nu necesită instalațiuni costisitoare pentru fabricație, se obțin prin lepădarea unei prea mari cantități de lemn, sub forma de surcele sau spărturi, bune numai pentru foc.

Din această cauză nu convine a se fabrica decât în regiunile unde lemnul trebuitor abundă, de unde apoi sunt expediate în toate părțile.

Orcât de bine însă ar fi lucrate și așezate la roate, aceste obezi sunt expuse deteriorării în foarte scurt interval de funcționare, așa încât prin înlocuirea lor se măresc cheltuelile de întreținerea vehiculului respectiv.

Ciolanele fiind în aparență mai ieftine și mai ușor de așezat la roată, continuă a fi preferite nu numai de populațiunea neștiutoare, dar chiar de către unii specialiști, cari nu aprofundează în deajuns chestiunea.

De fapt însă întrebuițarea obezilor dintr'o singură bucată (a colăcilor de roată) ar trebui să se generalizeze pentru motivele cari vedem că se vor evidenția dintr'o sumară comparație între unele din calitățile și defectele mai importante ale fiecărui fel de obezi în parte, astfel:

Obezile fracționate (ciolane):

1. Cele 9-12 bucăți cari compun o roată se obțin din circa 100 kgr lemn de lucru (buștean).

2. Se lucrează ușor de orice meșter fără să necesite instalațiuni costisitoare.

3. În condițiuni normale durează cam un an, după care se schimbă, deci în fiecare an se repetă cheltuiala inițială.

4. Lemnul lor fiind uscat numai în aer își păstrează greutatea normală, și își modifică normal dimensiunile sub influența variațiunilor de umiditate. Totuși, vara e necesar a se strânge șinile pe roată cel puțin odată.

5. Sunt expuse a li se sparge cele două extremități ale curburei, unde fibrele lemnoase sunt scurtate, iar în anotimpurile umede, apa și noroiul pătrunzând la încheeturi, ele putrezesc de grabă.

6. Cea mai mică deplasare a ciolanelor dela punctul de intersecție, strică spițele, deteriorând în acelaș timp butucul roței, prin lărgirea șorbiturei, în care sunt prinse spițele.

Obezile întregi (colaci de roate).

1. O bucată necesară pentru o roată, se obține în mediu din 40 kgr lemn de lucru de aceeași calitate.

2. Se lucrează numai de către specialiști și necesită instalațiuni speciale. Totuși în comerț abia cu puțin întrec costul ciolanelor, iar generalizarea întrebuițării lor le-ar face mai ieftine.

3. În aceleași condițiuni durează minimum 4 ani, iar costul așezării ia roată, este aproape același ca și pentru ciolane.

4. Fiind uscat prin fierbere în vapori de apă lemnul pierde o parte din sărurile solubile, din care cauză se ușurează simțitor și devine mai puțin sensibil la variațiunile de umiditate. E necesar a se strânge șinele pe roată numai odată pe vară.

5. Sunt rezistente la tot felul de isbituri, având fibrele lemnoase aproape intacte, iar lipsa încheieturilor numeroase micșorează pericolul putrezirii.

6. Atât spițele cât și butucul sunt cruțate, neputându-se deplasa obada decât cu totul odată.

Din compararea acestor proprietăți ale celor două feluri de obezi, dar mai cu seamă din observațiuni practice suficiente și obiective, se poate deduce incontestabila superioritate tehnică și economică a obezilor încovoiate (colacii de roată) față de cele fracționate (ciolane).

I. Modul de fabricațiune al colacilor de roată

a) Alegerea esențelor

Experiențele au dovedit, că orice specie lemnoasă poate fi încolăcită sub influența căldurei, umede.

Pentru colaci, flexibilitatea (insușirea de a se îndoi fără a se rupe) nu e suficientă. Lemnul întrebuițat în acest scop trebuie să mai îndeplinească următoarele condițiuni:

1. Să fie rezistent la compresiune perpendiculară pe direcția fibrelor,

2. Fibrele lemnoase să nu se dezagrege (defectul acesta îl prezintă de ex. ulmul).

3. Lemnul să fie trainic,

4 Lemnul să se umfle sau să strângă cât mai puțin sub influența variațiilor de umezeală.

5. Lemnul să se poată încolăci ușor.

Față cu aceste condițiuni indispensabile, se exclud dela asemenea întrebuițări:

esențele moi și reșinoasele;

esențele cu fibre scurte și cassante: carpinul, arțarul tăresc, cireșul, pomaceele etc.;

esențele cari se îndoiesc greu, sau cari sunt grele și împovărează vehiculul, ca de ex. gârnița.

esențele al căror lemn e lipsit de trăinicie: mesteacănul, glădița, (alburn) paltin, jugastru, etc.

Specia cea mai preferată în asemenea industrie este *frasinul* care întrunește majoritatea calităților tehnice enumerate ca necesare. Cum însă, din cauza cererilor exagerate, această specie a devenit extrem de rară, tinzând chiar a dispărea, s'a recurs și se recurge pe o scară din ce în ce mai mare la fag.

S'a încercat însă și cu alte specii:

Stejarul pedunculat și sessiliflor, de asemenea servește la fabricarea colacilor de roate, superiori ca rezistență față de cei de fag, dar mai scumpi, din cauza multiplelor întrebuițări ce se se dau acestor specii,

Ulmul de asemenea e foarte apreciat în această industrie; singurul său cusur fiind acela că «se macină», fibrele lemnoase se dezagrează cu înlesnire.

Salcâmul cultivat în masiv, astfel încât să aibă trunchiul

quasi cilindric și cât mai bine crescut, fără defecte, oferă un lemn superior frasinului în această industrie, din punct de vedere al rezistenței și trăiniciei obezilor, se lucrează însă greu când e uscat, așa încât așezarea obezilor de salcâm la roate, costă ceva mai scump ca cele de alte specii.

Față cu împuținarea progresivă a frasinului și chiar a stejarului, salcâmul, ulmul, dar mai cu seamă fagul, tind a le lua locul în industria obezilor încolăcite, dacă astăzi se preferă cele de frasin, se explică prin restrânsul număr al celor cari s'au deprins a se servi de obezi încolăcite, majoritatea populațiunii dela țară, servindu-se tot de ciolane, pe cari în mare parte și le confecționează singuri, sau li se par mai ieftine.

b) Alegerea buștenilor

După dobortrea arborilor, specialistul procedează la alegerea trunchiurilor de lucru.

Pentru confecționarea colacilor, se alege buștenii cari întrunesc următoarele condițiuni:

1. Se alege numai una (prima) sau cel mult două lungimi de buștean începând dela secțiunea inferioară, întrucât restul tulpinei și mai cu seamă vârful și crăcile dau un lemn mult mai neapț așa încât obezile confecționate din asemenea lemn au valoarea submediocră. Un fabricant conștiincios nu utilizează părțile infurciaturilor.

2. Lemnul să fie drept, să aibă creșteri uniforme și regulate, iar trunchiul să aibă formă cât mai apropiată de cea cilindrică.

3. Să nu aibă cioturi profunde, nici răni cicatrizate.

4. Să nu aibă crăpături longitudinale, datorite gerului sau altor accidente.

5. Să aibă lungimea potrivită pentru obținerea obezilor, corespunzătoare mărimii roatelor cerute în comerț. Lungimea unui buștean variază între 3 m pentru colaci de roate mici și 4,50 m pentru roate mari.

6. Să aibă grosimea în diametru la mijloc între 0, m 24–0, m 34 corespunzând vârstei între 40–60 ani, la arbori crescuți în condițiuni normale, arborii mai bătrâni dau un lemn ușor alterabil (puțin trainic) și puțin rezistent, iar cei mai tineri (mai subțiri de 0, m 24 în diametru) chiar dacă dau un lemn bun pentru

obezi, din punct de vedere al calităților tehnice, nu se întrebunțează fiindcă pierderile cu ocaziunea debitului sunt prea mari.

c) *Secționarea, transportul și despicarea buștenilor aleși*

1) Secționarea buștenilor

Odată aleși, buștenii se secționează pe măsurile uzuale cerute în comerț, pe piața locală, sau piețele ce se au în vedere.

Intrucât lungimele trunchiurilor apte pentru industria obezilor încolăcite nu sunt niciodată potrivite cu dimensiunile cerute de piață, lucrătorul însărcinat cu însemnarea locului de unde se taie supralungimile, trebuie să aibă în vedere economia de lemn în primul rând.

Astfel scurtăturile ce rămân dela obezi, pot fi așa fel potrivite, încât dintr'ânsele să se poată confecționa unul, două sau mai multe rânduri de spițe, furci de lemn, lopeți sau orice alte utensile.

Reușita întreprinderii depinde deci foarte mult de priceperea cu care se face prima sortare.

O sortare făcută fără pricepere mărește considerabil risipa de lemn și poate ruina lesne o întreprindere.

2. Transportul buștenilor aleși

Butucii aleși pentru colaci se transportă cu îngrijire adesea ori pe distanțe mari până la 50 – 60 km, la locul instalațiunii. La scoaterea din pădure se evită alunecarea pe scocuri de orice fel, care poate sparge sau detuna lemnul; chiar târârea pe pământ, cu boii, se evită, spre a se cruța capetele trunchiurilor cari s'ar deteriora.

Semitârrea pe distanțe mici — dacă nu se poate evita — și apoi transportul cu carul sunt cele mai indicate din punct de vedere tehnic.

Ajunși la depozit (lângă instalațiunile de prelucrare), buștenii destinați pentru confecționarea obezilor trebuiesc despicați înainte de a se usca (încă verzi) spre a se evita crăpăturile neregulate foarte frecvente la frasin datorită uscării în aer liber și cu acțiunea vânturilor și soarelui.

3. Despicarea buștenilor

După cum am anunțat deja, această operațiune trebuie efectuată, avându-se în vedere următoarele condițiuni :

1. Să se elimine din prisme partea centrală a trunchiului «să se scoată inima lemnului» — spre a se exclude inegalitățile de țesut lemnos și deci a se evita diformarea sau distrugerea prin crăpare a obezilor, chiar la un oarecare interval de timp după întrebuințare.

2. Să se respecte direcțiunea fibrelor lemnoase «să nu se tale așele lemnului», așa fel ca, pe cât va fi posibil, nici una din acestea să nu fie secționată sau ruptă în structura obezei.

3. Să se obțină maximum de economie de lemn și de cheltuială cu ocazia efectuării acestei operațiuni.

4. Prismele ce se obțin să poată fi îndoite spre o latură perpendiculară pe raza mediană a fiecărei prisme (linia ce trece prin axa medulară și desparte prisma în două jumătăți) v. figurele 1, a și b.

4. Prismele să aibă o secțiune patrată cu latura de 7—9 cm, cu două fețe tangențiale. La îndoire fața tangențială internă rămâne în partea internă a colacului.

În privința modului cum buștenii se despică spre a se obține prismele, putem deosebi două procedee :

Procedeul primitiv, crăparea lemnului cu ajutorul toporului și al penelor de lemn, și

Procedeul industrial, care consistă în debitarea bușteanului și cu ajutorul ferăstrăului de mână sau cu ferăstrăul panglică.

Procedeul primitiv.

Nu toată lumea posedă mijloacele și priceperea necesară, pentru a spinteca bușteanul cu ferăstrăul. Fie din această cauză, fie din cauză că rapiditatea și înlesnirea procedeeului îi tentează, aproape toți fabricanții de obezi încovoiate din țara noastră obișnuiesc a crăpa lemnul cu toporul în vederea confecționării obezilor.

Această crăpare se execută de specialist, ajutat de unul sau doi lucrători, în modul următor :

În mijlocul secțiunii prime dela tulpină, se așează un topor lat, astfel ca tăișul lui să treacă prin axa trunchiului. În muchea acestui topor se bate cu mațul de lemn, provocându-se astfel în-

ceputul despicărei în două a bușteanului, prin axa medulară. În crăpătura laterală superioară, se bate o pană de lemn, care continuând a promova despicătura mai departe, degajează toporul. Această primă pană se degajează printr' o a doua pană, ce se bate în continuarea crăpăturii pornite și așa mai departe, până ce crăpătura a ajuns la capătul opus al bușteanului, despicăndu-l astfel în două jumătăți (felii) prin axa medulară.

Fiecare din aceste felii se crapă în acelaș mod, tot prin axa medulară respectivă, care în cele din urmă ajunge a fi eliminată cu totul.

Se obțin astfel primele patru sferturi de buștean, cari dacă grosimea acestuia a fost mai mare de 0, m 24 în diametru, se mai pot despica fiecare în două bucăți, ce constituiesc prismele gata de prelucrare. (v. fig. 1 a și 1 b)

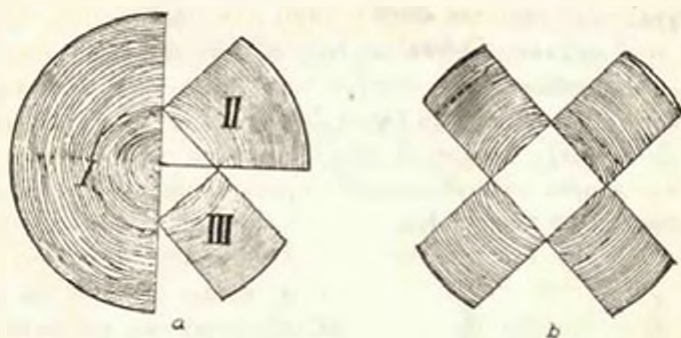

Fig 1

Prelucrarea acestor bucăți, se face întâi cu toporul sau barda prin cioplire în lungul fibrelor lemnoase, îndreptându-se ușor în părțile unde din cauza defectelor de creșterea lemnului, sau greșelilor comise cu ocazia crăpării, se simte nevoie.

După aceea se netezește cu cușitoaia sau strungul, cu care se dă forma definitivă de încolăcire.

Prin acest procedeu operațiunea e foarte simplificată în teorie, direcțiunea fibrelor fiind indicată de însăși direcțiunea crăpăturii provocată.

În practică însă e prea rar cazul lemnelor cari se pot despica în mod ideal prin acest procedeu, fie din cauza imposibilității de a se găsi lemne perfect crescute, (fără nici un fel de viciu),

fie din cauză că oricât de iscusit și experimentat ar fi lucrătorul care execută operațiunea, greșește de foarte multe ori deprecind astfel ușor valoarea tehnică a bușteanului.

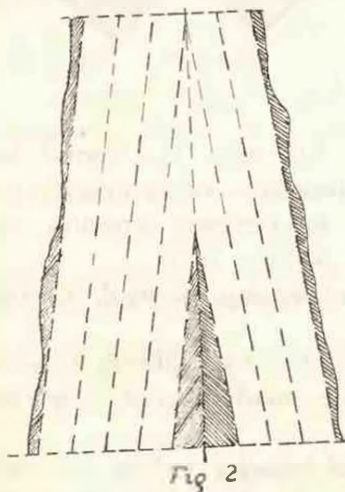
Dacă la aceste inconveniente mai adăogăm și faptul că res-turile dela crăpare cu toporul sunt astfel fărâmițate în cât numai pot fi utilizabile decât pentru foc, precum și că lucrătorii specia-liști în această operațiune devin foarte pretențioși, putem cu drept cuvânt taxa acest procedeu nu numai de primitiv, dar și de barbar.

Procedeul industrial.

În statele civilizate ale Occidentului, în America și pe alo-curea sporadic chiar în țara noastră, specialiștii au început a spin-teca bușteanul cu ferăstrăul în lungul fibrelor pentru producerea prismelor necesare confecționării obezilor.

Pentru efectuarea acestei operațiuni se face uz de ferăstrăul cu ciapraz mic (rostuirea dinților puțin pronunțată), purtat de mână sau în mod mecanic. Debitul se face în apropierea instalației de aburit, nu la pădure, chiar când se face cu ferăstrăul de mână.

După cum se arată în figura 2, direcțiunea ce se dă acestor pânze de ferăstrău, trebuie să coincidă cât mai exact cu direcțiunea creșterilor anuale, evitându-se astfel tăerea fibrelor și eliminându-se partea centrală a trunchiului.

Pentru atingerea acestui scop, nu se poate face uz de gate-rele obicinuite, așa că spintecarea se face cu ajutorul ferăstrăului panglică (Bandsäge) cu una sau două pânze, de oarece se poate mai ușor mânui în direcțiunea fi-brelor, obținându-se rezultate mai mulțumitoare.

Astfel, după ce bușteanul a fost secționat, se taie din am-bele părți lăturoaele inutilizabile, după care se procedează la spin-tecarea în patru și apoi în du-lapi de dimensiunile voite, (ca în figurile 1 a, 1 b și 2).

Fiecare dulap astfel obținut se poate spinteca cu înlesnire

în lungime, debitându-se în prisme dreptunghiulare, din care se pot apoi confecționa colacii de roată.

În modul acesta se obține cel mai mare număr de prisme din buștean, lemnul nu s'a detunat prin loviri cu maiul sau cu toporul, iar resturile dela spintecare, având marginile intacte, se pot utiliza cu mult folos pentru producerea de: furci, greble, lopeți, mănunchiuri de coase, sape, etc.

Cheftuiala în plus ocazionată prin o asemenea spintecare mai migăloasă a lemnului este cu prisosință compensată prin marea economie de lemn obținută, cum și prin calitatea superioară a produselor confecționate dintr'însul,

Acesta este deci cel mai indicat procedeu pentru spintecarea lemnului, procedeu ce trebuie recomandat tuturor întreprinzătorilor căci sunt dese cazurile când întreprinderi bine încheigate și îndrumate au ajuns la ruină din cauza risipei de lemn și a producerei obezilor și altor produse de proastă calitate.

d) *Fierberea prismelor de lemn în vapori de apă (aburirea) spre a se putea încolăci*

După ce au fost debitate și sortate, prismele de lemn trebuiesc supuse acțiunii vaporilor de apă, spre a se putea înmuia și deci încolăci.

În acest scop se construiesc instalațiuni speciale, cari principial se pot rezuma la:

1. Un cuptor pentru producerea căldurii necesară fierberii apei și încălzirii camerei de aburit,
2. Un cazan generator de aburi, și
3. Camera de aburit.

După importanța întreprinderii și mijloacele materiale de care se dispune, instalațiunile de aburit se construiesc după două procedee.

Instalațiuni primitive și

Instalațiuni perfecționate.

Majoritatea întreprinderilor de acest fel, fiind nevoite a se instala în situațiuni dificile pentru instalarea de mașinării grele și complicate, recurg la sistemul primitiv de fierbere în vapori de apă sub presiunea normală.

1. Instalația primitivă.

Aceasta consistă dintr'un cuptor primitiv, săpat sub nivelul solului (f) și prevăzut cu un coș (g) pentru eliminarea fumului și

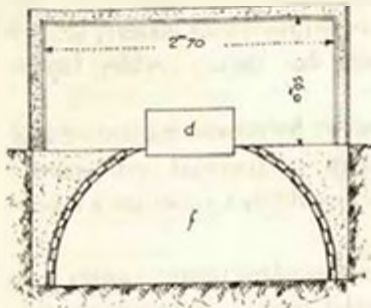

Fig. 3a

tirajul aerului indispensabil combustiei. La partea superioară a acestui cuptor se înțepenește în zidărie prin șini de fer ce nu vin în contact cu focul, un cazan de fer (d) de secțiune dreptunghiulară. Acest cazan prin fundul său vine în contact cu focul, iar în interior se umple cu apă, rămânând deschis la partea superioară.

Deasupra cazanului se construiește instalația de aburit (figura 4), consistând dintr'o cameră alcătuită din bușteni de lemn bine

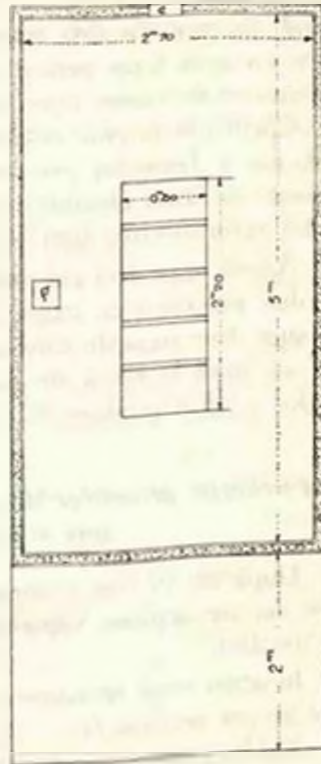

Fig. 3b

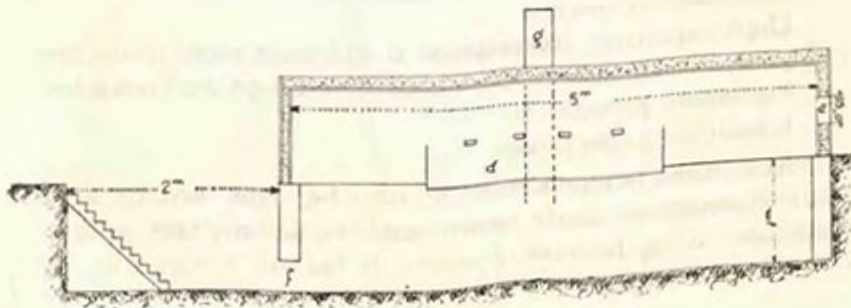
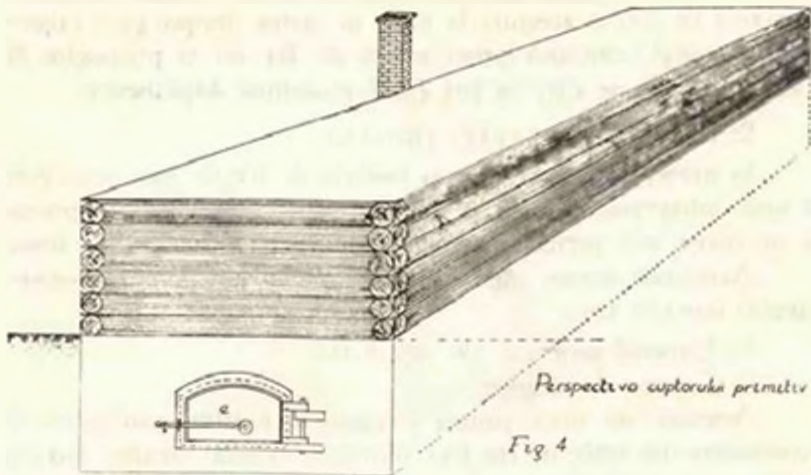

Fig. 3c

încheiați și acoperită cu un strat destul de gros de pământ, pentru ca vaporii de apă și căldura să nu se piardă.

În interiorul acestei camere, d'asupra cazanului se așează

curmeziș grinzi de lemn, pe cari se sprijină prismele ce se pun la fert.

Instalație primitivă.

În partea opusă gurei cuptorului, sau lateral, camera de

aburit e prevăzută cu o uşă (e din fig. 3 b, 3 c și 4), prin care se introduc și se scot prisme, ce se aburesc.

Pentru verificarea nivelului apei din cazan și deci pentru alimentarea cu apă a acestuia la timp, în partea dinspre gura cuptorului, cazanul comunică printr'un tub de fer cu o prelungire de sticlă verticală. pe care se pot grava gradațiuni după nevoie.

2. Instalația perfecționată.

În orașe, sate sau chiar în pădure, în locuri mai accesibile și unde întreprinderea are un caracter mai permanent, se recurge la un sistem mai perfecționat pentru aburirea prismelor de lemn.

Asemenea sistem, identic cu cel întrebuințat pentru aburirea fagului consistă din:

- 1) Cazanul generator de vapori și
- 2) Camera de aburire.

Aceasta din urmă pentru a rezista la presiuni mai mari, se construiește din table de fer bine nituite și ermetic închise, sau din beton armat astfel încât vaporii de apă sub presiune, să nu poată țâșni în afară.

În figura 5 se arată:

- Vedere laterală exterioară a camerei de aburire (a);
- Secțiune longitudinală a aceleiași camere (b);
- Planul acestei camere văzut de sus (c);
- Secțiunea transversală a acestei camere (d) și
- Ușa de comunicație cu interiorul ei (e).

3. Operațiunea de fierbere (aburire).

Prismele de lemn se introduc în camera de aburit, la ambele sisteme de instalațiuni, prin ușa specială (e de pe figurile precedente), așezându-se primul rând pe suporturile descrise, iar următoarele d'asupra, în așa fel încât să se lase puțința vaporilor de apă să se scalde de o potrivă pe toată suprafața lor exterioară.

În acest scop între prisme se lasă spații de 2-3 cm, iar între rânduri aceiași distanță, separându-le între ele prin mici suporturi de lemn.

După ce camera s'a încărcat, se închide ușa și se dă drumul vaporilor de apă.

Durata fierberii (aburirii) variază după specii deci după însușirile specifice ale lemnului folosit și după metoda de fierbere.

Piesele trebuiesc ținute la aburit, cu atât mai îndelungat timp,

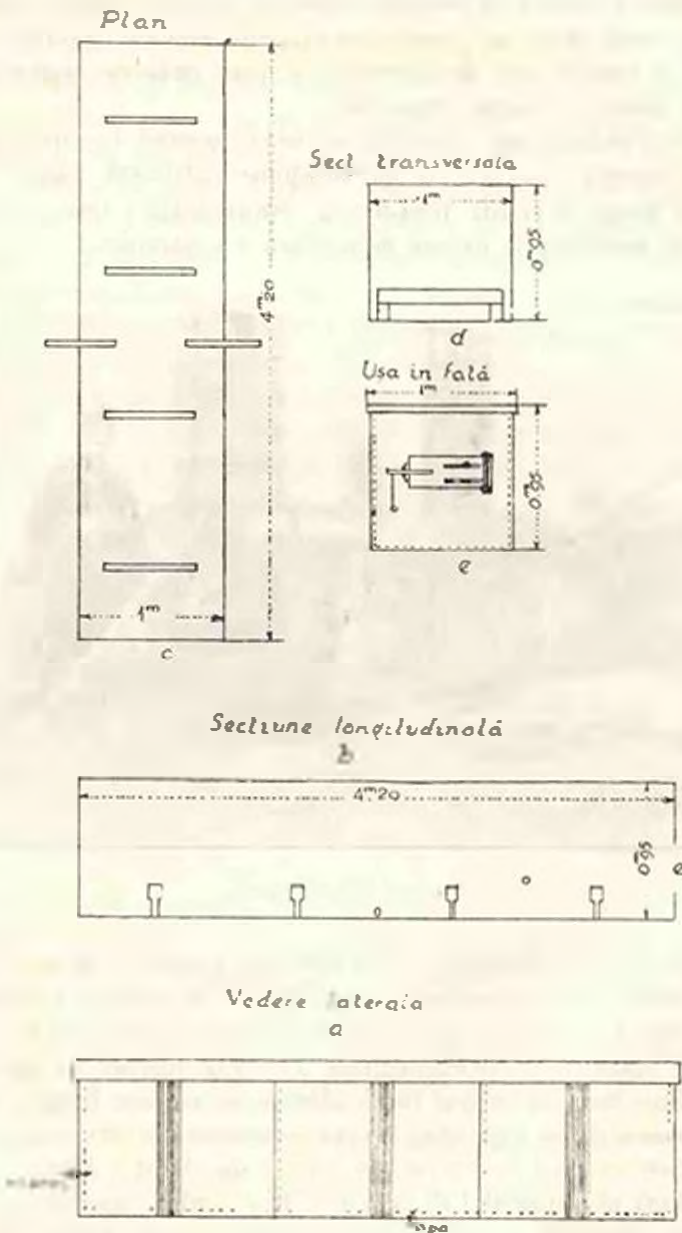
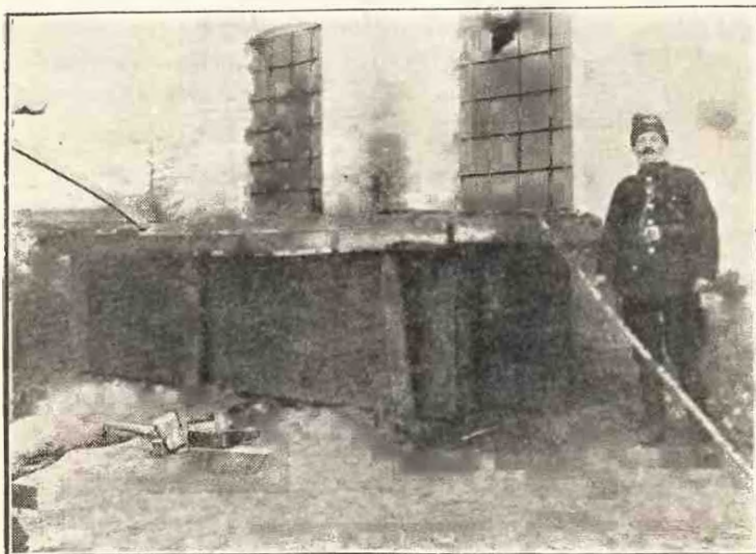

Fig 5

cu cât densitatea lemnului e mai mare.

Lemnul crescut în stațiuni uscate, în expoziții sudice, trebuie fiert mai mult decât cel crescut pe expoziții nordice. Solul pe care arborele a crescut are, de asemenea, o mare înrâurire asupra duratei de aburire, a piesei respective.

După îndelungate experiențe în această materie, lucrătorii specializați ajung a cunoaște cu aproximațiune suficientă timpul cât trebuiesc ținute la aburit lemnele ce manipulează, totuși ei au nevoie de verificare la fiecare încărcătură a cuptorului.

Instalație perfecționată.

Pentru a nu se încărca un cuptor cu prisme de diverse constituții intime, cari ar necesita durate diferite de aburire, e de mare importanță a se grupa riguros buștenii după proveniența lor, iar prismele obținute să nu se amestece nici dela buștean la buștean.

Nerespectarea acestei reguli elementare ar duce fatal la stricarea lemnului, fie prin aburire prea îndelungată a unor piese, fie prin scoaterea prea de vreme din camera de aburit a altora.

După ce materialul de aburit a fost sortat, specialistul își stabilește planul de aburire, hotărând pentru fiecare grupă durata fierberii, cu o aproximațiune dedusă din practica sa.

Cu oricâtă experiență lucrătorul tot nu poate ști cu preci-

ziune cât trebuie ținut lemnul la aburit, de aceea are nevoie să încerce fiecare încărcătură.

În acest scop el așează la fiecare încărcătură mai la îndemână, una, două sau trei prisme, cari prin felul cum au fost debitate și prin structura lemnului, sunt indicate a produce colaci de calitate cea mai inferioară.

Când se apropie timpul de fierbere apreciat de dânsul, servindu-se de prăjina prevăzută la cap cu cârligul bifurcat denumit «cance» (c din figura 6), — deschide repede ușa e și extrage una din prismele de încercare, pe care o supune la încovoiere.

După rezultatele obținute la această operațiune, lucrătorul se fixează cu precizie asupra duratei necesare de aburire, pentru întreaga încărcătură. Când prima apreciere a fost eronată, atunci încă una sau cel mult două prisme de acest fel servesc pentru edificarea completă asupra timpului cât mai trebuie ținută la aburit întreaga încărcătură.

Din practică s'a constatat că lemnul de frasin, stejar, ulm și salcâm necesită următoarele durate de aburire:

24—48 ore în sistemul primitiv (sub presiune normală) și 1—3 ore în sistemul perfecționat (sub influența vaporilor de apă la presiuni de câteva atmosfere).

Aburirea sub presiune și la temperaturi mai mari de 100° scurtează foarte mult operațiunile aburitului, slăbește însă rezistența lemnului.

Cum însă, sub o asemenea presiune, verificarea prismelor din camera de aburire este aproape imposibilă, iar cu ocazia descărcării și reîncărcării acestei camere se face o mare risipă de vapori și de căldură, sistemul perfecționat necesită specialiști prea încați și multă risipă de combustibil. Acțiunea vaporilor de apă asupra lemnului fiind mai rapidă, probabilitatea greșelilor e mai mare și deci procedeul mai riscat.

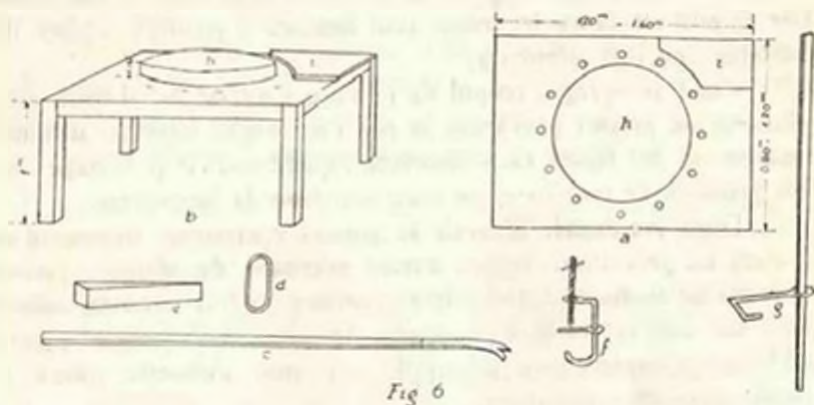
Aceste considerente, cum și costul instalației, fac ca în practică în micile exploatări sistemul primitiv să fie preferat.

e) *Întoarcerea sau încolăcirea obezei*

Pentru încovoierea prismei de lemn, imediat ce s'a scos din camera de aburit, se face uz de «masa de întors» și de accesoriiile sale.

Masa, după cum se arată în figura 6 e formată din bușteni

solizii așezați orizontal pe picioare solide înfipte în pământ și este prevăzută d'asupra suprafeței plane cu o proeminență circulară (h), — reliefată cu 0,06 m—0,12 m,— cu diametru egal cu cel al cola-

cului ce se urmărește a face și cu o placă de înțepenire (i) care sprijină capătul prisme de încovoiat.

Întorcerea lemnului.

În jurul proeminenței circulare, masa e prevăzută ſcu găuri egal distanțate, prin care se trec cue de lemn cu ajutorul cărora

se înlătură neegalități în încovoierea colacului, datorite neomogenității lemnului.

Ca accesorii se întrebuițează:

O șină de fer de lățimea obezei și groasă de 2-3 mm.

Această șină se așează pe fața exterioară a prisme de lemn în toată lungimea ei, fixându-se de aceasta printr'un inel de fer (d) înțepenit cu o pană de lemn (e) după cum se vede în figura 7.

Un clește de îndreptat obada (g), mai multe șuruburi (f) de presarea obezei în punctele unde fibrele sub presiune tind a se frânge, dând forma neregulată curburei obezei, și în fine se mai întrebuițează un ciocan de fer, cu care se bate în șină spre a ajuta la încovoierea prisme.

Operațiunea de încovoiere, denumită popular «întoarcerea obezilor», se execută în modul următor:

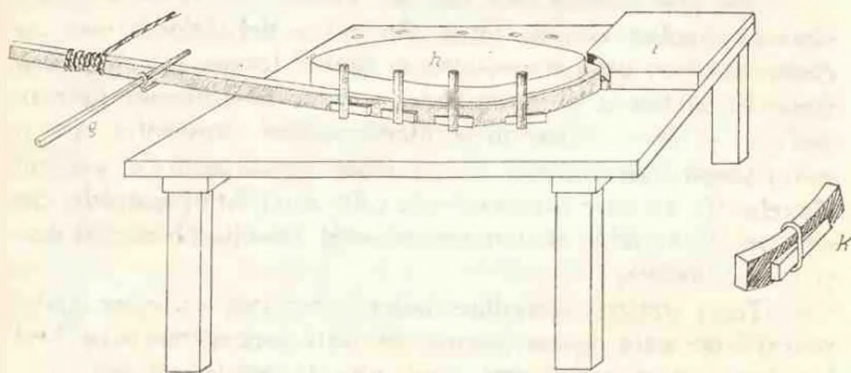

Fig. 7

Prisma fierbinte, la a cărei parte din afară se fixează șina de fer, se înțepenește între proeminența circulară (h) și placa de sprijin (i) (după cum se arată în fig. 7). Înțepenirea se face cu ajutorul penelor de lemn (de felul celei însemnată cu e în figura 6).

Odată înțepenită prisma, se leagă la cealaltă extremitate o frânghie solidă, de care trăgând unul, sau doi oameni, începe a se presa cu latura din năuntru în jurul proeminenței circulare a cărei formă tinde să o capete. Pentru ca șina și fibrele lemnoase să cedeze la încovoiere, un lucrător bate cu ciocanul în șină în punctele unde trebuie să se încovoie, până ce se așterne pe latura verticală a proeminenței circulare. În fiecare gaură din masă, rămasă în

afara obezei, se bate un cui, iar între acesta și șina de fer se bate o pană de lemn, astfel încât obada cu șină cu tot se fixează în pozițiunea indicată de forma proeminenței, ne mai îngăduindu-se nici o altă deplasare.

În acest mod s'ar putea merge până la complecta încovoare, din cauza comprimării însă, fibrele lemnoase cearcă diverse eșiri în afara direcțiunilor ce li se dă.

Astfel fibrele interioare comprimate, imprimă o torsiune prismei de încovoiat, torsiune, care dacă n'ar fi remediată la timp, i-ar anula cu totul valoarea acesteia.

Acest defect se înlătură cu ajutorul cârligului (g) cu care, așezându-se în pozițiunea arătată în figura 7 — un lucrător poate cu înlesnire corectă aceste torsiuni, reducând prisma în pozițiunea dorită.

Deși prin procedeul de mai sus, obada e ținută strâns în pozițiunea circulară corectă, totuși, din cauza defectelor interne, ca cioturi ascunse, diverse inegalități în țesutul lemnos, sau din cauza tăerii la debitare a parte din fibre, cu toate precauțiunile indicate mai sus, se ivesc puncte unde fibrele, cedând presiunilor, dau o formă locală frântă obezei. Acest cusur se îndreaptă cu ajutorul cleștelui (f), cu care strângându-se cele două laturi paralele, din năuntru și din afară, se corectează astfel direcția fibrelor și deci și forma obezilor.

Toată această operațiune trebuie efectuată cu mare grabă pentru a se evita răcirea prismei, de aceia necesită minimum 3~4 lucrători cari își împart între dânșii rolurile arătate mai sus.

De îndemânarea acestor lucrători, depinde calitatea obezilor ce se confecționează, așa încât trebuiesc bine selecționați și bine supravegheați.

Odată fixată astfel obada, se lasă în această poziție până la complecta răcire, după care se leagă cele două extremități așezate una peste alta cu o sârmă, ținându-le astfel în poziția în care le-a găsit răcirea, aceasta se chiamă o «obadă întoarsă».

II. Comercializarea obezilor

Obezile «întoarse» se păstrează în stive sub adăpostori închise, așezându-se după calități.

Sortarea după calități se face de un specialist, cu care ocazie

se apreciază: rotunzimea obținută, modul cum s'a comprimat, fibrele interioare, etc. Se admit trei calități și anume:

Se așează în calitatea sau cl. I-a obezile cari au rotunzimea obținută fără nici un punct de frângerea fibrelor, nu au defecte de creșterea lemnului, au suprafețele laterale paralele adică, la întors nu s'au sucit din această poziție, cu un cuvânt obezile cărorora nu li se poate găsi nici un cusur.

Celelalte două calități se înțelege că se apreciază după numărul defectelor și gradul în care aceste defecte pot scădea trăinicia sau aspectul obezei.

Peste aceste trei clase se califică «brac» obezile inutilizabile, datorită viciilor căpătate cu ocazia întoarcerii sau încovoerii lor.

Diferența de prețuri în comerț fiind mare între cele trei calități, rentabilitatea întreprinderii depinde de iscusința lucrătorilor, cari prin atențiunea cu care lucrează, pot scoate mai mult calitatea I-a de obezi, evitându-se stricarea inutilă a lemnului cu obezi de calități inferioare, a căror comercializare nu poate fi rentabilă.

Un lucrător conștiincios și priceput face triajul minuțios dela debitarea lemnului, astfel încât bucăților neaptescopului indicat mai sus, li se dă alte întrebuițări mai potrivite cu calitățile lor, și mai rentabile.

De aceia, o instalație pentru fabricarea colacilor de lemn nu se poate mărgini numai la această indeletnicire, ci trebuie să cuprindă paralele: secțiune pentru fabricarea «jugurilor» pentru atelaj, (ce se întrebuițează la înhămarea unui cal singur la un vehicul), fabricarea furcilor din lemn, întreprindere foarte rentabilă, de asemenea se confecționează: greble, mânere de coase, de sape, hârlețe, lopeți, și în genere orice piese din lemn, utilizându-se astfel toate bucățile improprii pentru obezi.

Numai cu chipul acesta întreprinderea poate fi rentabilă, dată fiind scumpetea treptată a lemnului de elită

III. Întrebuițarea colacilor de roate

Oricare ar fi calitățile obezilor întoarse ce se obțin, pentru ca această industrie să fie efectiv rentabilă, adică să producă maximum de câștig, trebuie să fie, dacă nu precedată, cel puțin însoțită de o acțiune de educarea consumatorilor în sensul că, să prefere asemenea obezi celor fracționate, precum și inițierea mește-

rilor căruțași pe o rază cât mai largă. În așezarea unor asemenea obezi la roată,

Primul deziderat se obține prin reclamă inteligentă, la rigoare cu sacrificii, lansându-se pe piață pe prețuri mici (astfel ca câștigul să fie cât mai redus) și prin propagandă demonstrativă inteligent susținută. Se știe că sistemele noi tentează publicul, iar tentația va fi cu atât mai mare, cu cât rezultatele practice vor fi mai favorabile.

Fabricarea jugurilor.

De aceea, e de mare importanță să se lanseze în comerț, pentru prima dată numai marfa cea mai superioară calitativ și apoi se vor valorifica și celelalte calități cu prețuri abordabile celor mai nevoiași sau mai cumpătați.

Al doilea deziderat: inițierea lucrătorilor în meșteșugul de a se așeza asemenea obezi la roate, este mult mai ușor realizabil, căci procedeul e mult mai simplu și mai expeditiv decât la așezarea obezilor fracționate (ciolane).

Personal, am constatat, că din lipsă de pricepere la așezarea unor asemenea obezi, lucrătorii cei mai isteți le leapădă¹⁾, de

1) Am crezut necesar a expune aceste sumare detalii, întru cât am constatat, că un lucrător necunoscător pus în fața unei asemenea obezi, își inchipue că pentru a fi așezată la roată trebuie din nou pusă la ferbere.

aceia cred necesar a descrie sumar modul practic cum trebuiesc întrebuițate ia roată.

«Colacul» se măsoară dându-i-se exact lungimea corespunzătoare circumferenței roatei ce se voește a se obține, avându-se grijă ca direcția tăeturei capetelor ce urmează a se împreuna, să fie ca și la ciolane, în prelungirea diametrului roatei.

Ca și la ciolane, aceste capete se unesc între ele printr'un cep de fer, care împiedică deplasările lor laterale.

Ca și la așezarea obezilor fracționate, găurile pentru sprijinirea spițelor se fac după măsura distanței dintre spițe.

Înlăturarea supra dimensiunilor laterale, (curățirea obezii) se face cu ajutorul ferăstrăului obișnuit, după prealabila însemnare exactă cu creionul.

Pentru a putea efectua această operațiune, se servește de teșgheaua de tâmplărie, în care se fixează obada, după cum convine.

Lustruirea sau șlefuirea celor trei laturi aparente, se face cu instrumentele obișnuite: rindea dublă, pila de lemn, glasspapier, etc., bineînțeles strângându-se obada tot în teșgheaua de tâmplărie.

În unele localități «colacii» se întrebuițează din două bucăți, prin secționarea în jumătate, pentru a se înlesni operațiunea de curățire și așezare.

Cred că procedeul acesta nu e avantajos, pentru motivul că slăbirea obezei provocată prin adăogarea unei intersecții în plus, nu poate fi compensată prin mica înlesnire la așezare ce se obține prin această fracționare, așa se și explică, de ce în țara noastră nu s'a adoptat asemenea procedeu.

Notă. — Pentru ca cei interesați, să poată cere informațiuni directe — sau ajutor și inițiere în meserie dela cei pricepuți — dau mai jos o listă de principalii meșteri în această ramură de industrie ce am cunoscut, din Basarabia.

În comuna Mândra, județul Lăpușna, sunt următorii meșteri pricepuți:

1. Ion Atamanciuc
2. Ion Bejenar
3. Simion Moșinski
4. Mihail Cartoafa
5. Vasile Cvasiuc
6. Vasile Bejenar.

} Se poate adresa prin oficiul Cărlărași-Basarabia, județul Lăpușna.

Toți acești locuitori au instalațiunile lor primitive unde lucrează singuri obezi și alte derivate de lemn.

În comuna Hârjauca=Palanca acelaș județ — se găsesc următorii lucrători specialişti în această meserie:

1. Alexandru Ciubotaru.

2. Fedosie Ambrosie.
3. Petre Sîndor Bondar.
4. Ion Răileanu.
5. Ion Rotaru.

Aceștia pot fi mai ușor disponibili, neavând instalațiunile lor proprii.

În comuna Lozova, județul Lăpușna, se găsesc următorii meșteri specialişti în confecționarea colacilor de roată:

1. Costache Pavăl (Țapu).
2. Gh. Ambroci (Coropcă).
3. Gh. Vameș.

În comuna Ciuciulenț, județul Lăpușna sunt de asemenea mai mulți meșteri, dintre care cel mai de seamă este Onofrei Chiriac.

În stația Bucovaș (între Iași-Chișinău) se află o instalație de fabricarea colacilor de roată — sub conducerea d-lui Herșcu Goldstein — care întrebunțează câțiva lucrători specializați, cari lucrează cu bucata.

Din experiențele făcute s'a constatat că:

1. Pentru o obadă colac se întrebunțează 30 kgr. lemn brut în mediu,
2. Despicațul cu toporul al unei obezi costă în mijlociu 3 lei de bucată, iar curățirea ei cu cușitoaia (strungul) costă în mijlociu 10 lei de fiecare bucată.

Angajat cu bucata, un maestru cu lucrătorii lui primește câte 30 lei de fiecare obadă complet încolăcită (toată lucrarea dela bușteanul din stivă, până la sfârșit), cele stricate fiind paguba lui (nu i se plătește lucrul lor).

În maestru curăță 10—12 prisme cu cușitoaia pe zi, iar un maestru cu șase lucrători întoarce 100 obezi pe zi.

Un lemnar despică 20—25 bucați pe zi.

În figurile alăturate se văd:

Instalația primitivă a lui I. Atananțuc din comuna Mandra și instalația perfecționată a Mănăstirei Hârjanca, cu toate accesoriile lor.

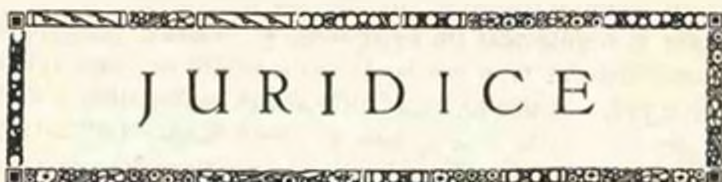
Le travail du bois courbé

(Données de Bessarabie)

L'auteur s'occupe d'un aspect spécial du problème: le bois dans l'industrie de la carrosserie, particulièrement dans la fabrication des jantes de roues.

Il est d'avis que l'emploi des jantes confectionnées d'une seule pièce, en courbant le bois étuvé, doit se généraliser pour des motifs d'ordre technique et économique.

L'article donne des détails intéressants sur la manière de la quelle, en Bessarabie—la région qui est la plus obligée à utiliser parcimonieusement le bois—les artisans des villages, avec des moyens relativement primitifs, travaillent les bois courbés, spécialement celui de frêne.

JURIDICE

JURISPRUDENȚĂ LA ART. 5 COD. SILVIC

de ION FLORESCU

Inginer silvic

Padurea Lupoiaia situata in jud. Buzau, proprietatea fraților Enache, George și Constantin M. Georgescu, in supralata de circa 704 hectare a fost amenajata și regulamentul de exploatare s'a publicat in „Mon. Of.” No. 73/922.

Este semnat de toti trei ca proprietari in indiviziune și revizuirea conform prevederilor regulamentului poate fi facuta la anul 1936.

In Ianuarie 1928 d-l George M. Georgescu, unul din cei trei proprietari a depus la Casa Padurilor un act de partaj voluntar, autentificat de Trib. Buzău sub No. 162 928 și a cerut Casei Padurilor sa anuleze regulamentul in curs și sa se autorizeze amenajarea fiecarui lot in parte.

Cererea fiind respinsa de Casa Padurilor, d-l George M. Georgescu a intentat Statului actiune in contencios, care s'a jucat de Curtea de Apel S. 4-a București, la 12 Ianuarie 1929, dându-se la 16 Ianuarie 1929 decizia din care publicam urmatoarele:

Curtea

Asupra actiunii in contencios administrativ, introdusa de George M. Georgescu, cu petitiia inregistrata la Nr. 9838 din 13 Septembrie 1928, contra Ministerului de Agricultura și Domenii și a Casei Padurilor, prin administratorul sau, prin care cere sa i se recunoasca dreptul conform art. 5 din legea silvica și sa i

se dea autorizație de a-și exploata lotul său din pădurea Lupoia din comuna Lupașul, jud. Buzau, făcându-se un nou amenajament și regulament de exploatare și ambele instituțiuni să fie condamnate în mod solidar la plata sumei de două milioane lei despăgubiri pentru daunele suferite din imposibilitatea ce i s'a creiat de a exploata zisa pădure în cursul anilor 1927—1928 și 1928—1929 și la câte 20.000 lei daune civile pe fiecare zi până i se va acorda autorizația ceruta.

Având în vedere actele dela dosar și concluziunile orale și scrise ale părților din care rezultă în fapt că în anul 1908 încetând din viață bătrânul Nicolae Georgescu, a lasat ca avere între altele pădurea Lupoia din com. Lupașul jud. Buzău, pe care a exploatat-o cei trei fii ai săi în indiviziune în baza amenajamentului întocmit la 1922, cu ocaziunea revizuirii amenajamentelor după război, care are valabilitatea până la 1936; la 12 Ianuarie în 1928 prin actul de partaj voluntar autentificat de Tribunalul Buzău la Nr. 162 și transcis la Nr. 335, fiii defunctului Nicolae Georgescu, Enache, Gheorghe și Constantin N. Georgescu, s'au împărțit asupra averii rămasă dela părintele lor, căzând lui Enache N. Georgescu lotul din pădurea în curs de exploatare, iar ceilalți doi frați primind pădure, care pentru moment nu se poate exploata, fie că a fost exploatată în trecut, fie că îi vine rândul în cursul anilor ce urmează până la 1936, când ia sfârșit amenajamentul și regulamentul de exploatare în vigoare, reclamantul George N. Georgescu nemulțumit cu această situație a cerut Casei Padurilor să-i facă un amenajament separat pentru lotul său, autorizare care i s'a refuzat și în contra căreia se plânge prin acțiunea de față.

Având în vedere că legiuitorul alarmat de starea nenorocită a pădurilor, datorită exploatarilor abuzive ce se faceau, a fixat la 1910 măsurile cuvenite ca să asigure conservarea și regenerarea pădurilor supuse regimului silvic, prin amenajeri și regulamente de exploatare întocmite și elaborate pentru fiecare pădure în parte, pe baze științifice în legătură cu economia forestieră a unei întregi regiuni, ca prin art. 5 din Codul silvic a stabilit că amenajamentul sau regulamentul de exploatare odata decretat nu se poate modifica decât după aceleași reguli și cu aceleași forme în care a fost făcut și numai la epoca de revizuire ce neaparat se va fixa printr'însul.

Ca deși la prima vedere pare ca moștenitorul obligat la împărțea averii succesoriale nu poate fi privat de a se folosi de proprietatea sa și în asemenea cazuri amenajamentul unei păduri ramase în succesiune ar trebui modificat în sensul ca fiecare moștenitor să poată culege fructele averii sale, totuși, întrucât regulamentul de exploatare nu se poate revizui decât la o anumită epocă, care s'a fixat în concordanță cu diferitele cerințe forestiere dictate de interesul general al protejării pădurilor, interesul particular trebuie să cedeze și să caute satisfacție într'o altă direcție, care să nu fie în contradicție cu regulamentele de exploatare, care se fac pe păduri, indiferent de schimbările ivite în persoana proprietarilor.

Având în vedere ca frații Georgeseu puteau să obvie inconveniențelor acestuia, care le cauzează prejudicii, fie la 1922, cu ocazia revizuirii amenajamentului, când s'ar fi putut împărți și cere atunci amenajarea pe fiecare lot în parte, fie la 1928 cu ocazia partajului voluntar ce au făcut, stabilind modalități cari să le asigure o egală folosire a averii succesoriale.

Ca întrucât din cele expuse rezulta ca amenajamentul unei păduri se face într'un anumit și unic scop, acela al protejării exploatarilor pădurilor, bazat pe anumite studii în legătura cu economia forestieră, fără nici un fel de preocupare asupra titularului dreptului de proprietate al pădurii, acțiunea de față devine nefondată și urmează a li respinse ca atare.

Jurisprudence

Par laquelle on établit que le règlement d'exploitation d'une forêt, ne peut pas être révisé avant le terme admis, même si les conditions juridiques de la propriété ont changé entre temps.

FIXAREA DOMICILIULUI OBȘTIILOR DE MOȘNENI

de ION D. NEAGU-NEGRILEȘTI

Avocat

În articolul meu „Care-i domiciliul obștiilor de moșneni” publicat în „Revista Pădurilor” pagina 131 din 1924, am arătat pe larg motivele de fapt și temeiurile de drept pe care-mi sprijin părerea ca domiciliul juridic al obștiei de moșneni în vechiul regat și domiciliul unui posesor din Ardeal este la domiciliul moșnenilor ce compune obștea și posesorul —

deci în circumscripția judecătorei acestora, — iar nu la domiciliul imobilului ce face obiectul obștei.

În 1922, la cererea mea — din partea obștiei Găuri — Casa Pădurilor, această onorată instanță administrativă tutelară de control ne răspundea:

„.....Avem onoare a vă face cunoscut că judecătorul competent a prezida comisiunile prevăzute de Codul silvic precum și adunările de moșneni, este judecătorul locului unde este situat imobilul iar nu acela dela reședința moșnenilor“.

În proiectul Cod. silvic elaborat pe la 1925 de către defunctul Ministru Alexandru Constantinescu se trecuse text precis în sensul vederilor și susținerilor mele. Din nefericire însă proiectul n'a ajuns lege nici azi.

Sub Ministeriatul actualului titlular al Domeniilor — D-l I. Mihalache — am sesizat Casa Pădurilor spre a ne lămuri exact modul de interpretare al art. 40 din C. S. în ceea ce privește circumscripția juridică a obștiilor.

În 1929 actualul Ministru al Domeniilor soluționează această problemă în sensul alăturatei adrese No. 2266/21 Iunie 1929, comunicate judecătorilor Năruja și Tulnici din Vrancea în 22 Iunie 1929:

„În ceea ce privește domiciliul obștiilor de moșneni, vă rugăm ca în conformitate cu art. 40 și 43 C. S. să dispuneți ca adunările generale obicinuite sau extraordinare, să se țină la comuna unde își are sediul obștea de moșneni și sub prezidenția judeului respectiv, iar nu la comuna unde se află muntele, căci în acest din urmă caz ar urma ca să se poarte pe drumuri sate întregi de moșneni cu femei și minori, care în cea mai mare parte se lipsesc de dreptul lor în fața acestor dificultăți“.

Acest ordin tranșează în mod complet și definitiv divergența care se născuse în timpul celor 18 ani de viață a codului silvic în Aprilie 1910.

Pe viitor toți prezidenții de obștii și composorate vor fixa adunările ordinare și extraordinare la judecătoria judecătorei obștiilor iar nu la judecătoria în circumscripția careia cade muntele.

**Le domicile des associations des propriétaires forestiers
paysans non divisés.**

COMERȚUL LEMNULUI

COMERȚUL DE CHERESTEA DIN ȚARĂ

de ION DUMITRESCU
Inginer șef silvic

În țară se desface în genere, cheresteaua care nu merge la export și numai în mică măsură mărfuri de calitate superioară. În ceiace privește dimensiunile, uzul în cuprinsul vechiului regat, în partea de nord a Basarabiei, în Bucovina și în parte din Ardeal, este următorul:

La lungime: Cheresteaua se socotește în metri și jumătăți de metru, începând dela 0,50 la 6 m. pentru scânduri și dela 1 $\frac{1}{2}$ la 8 m. pentru rigle și grinzi, în afară de dimensiuni speciale. Marfa până la 2,5 m inclusiv, se numește scurtătură.

La lățime: cheresteaua se socotește dela 8–40 cm la scânduri, în următoarele categorii socotite în cm: 8, 10, 12, 15, 17, 19, 22, 25, 28, 30, 32, 35, 38 și 40.

Categoriile dela 8–17 mm se numesc «îngustături», cele dela 19–30 mm se numesc «lățimi», iar cele dela 33–40 cm se numesc «supralățimi».

La grosime: uzul este pentru scânduri și dulapi de 12, 18, 24, 28, 38, 48, 58 și 68 mm.

Șipcile se fac socotite în mm de 18/18 18/40, 24/40, 24/45.

Lațurile socotite în mm se fac de 28/50, 28/45, 38/60, 48/70,

Riglele socotite în mm se fac de 58/80, 68/90, 78/100, 88/110, 98/120, 118/150, iar grinzile 150/150, 150/180, 150/200, 120/250, etc. până la grinzile pentru sonde, cari ajung la 450/450.

În sudul Basarabiei, uzul este în arșini, dimensiunea cea mai căutată revenind la 6,50 lungime, 32 mm grosime, cu 32 și 35 cm lățime. Se consumă însă și importante cantități în dimensiunile ce am arătat că se consumă în restul țării. Această regiune se

aprovizionează de dimensiunile speciale cari ti trebuiesc dela fabricele dela Reni și Ismail ce debitează lemn rotund adus pe Bistrița și Siret.

În Transilvania, se caută în multe părți marfa tăiată în fusti ca lungime și în zolli austriaci, ca lățime și grosime.

Cheresteaua se vinde în țară pe categorii de calitate, lungime, lățime și grosimi.

Se disting următoarele clase de prețuri :

1. Marfa originală tombantă.

Calitativ, această cherestea e proprie pentru tâmplărie. Ea cuprinde circa 10% marfă fără noduri (R și HR) circa 40% cl. I și II și cel mult 50% cl. III, de preferință molid.

Prețurile netto cassa, franco vagon stația de încărcare, sunt aproximativ următoarele :

Pentru grosimea	12 mm		18 mm		24 mm		38-68 m
Pentru lățim. în cm	8-17	19-30	8-17	19-30	8-12	15-30	12-30
4-6 m lung. lei	1.800	2.200	1.700	2.100	1.600	2.000	2.150
3-3½ m lung. lei	1.300	1.800	1.400	1.700	1.350	1.650	1.700
Supralățimi de			33-40 cm		33-40 cm		33-40 cm
4-6 m lung. în lei	-	-	2.250		2.200		2.300
3-3,50 m lung. în lei	-	-	1.850		1.800		1.900

La calitățile superioare, sunt căutate în special sortimentele groase (dulapi), ce se întrebuințează în tâmplărie, pentru frizuri, tocuri, dușumele. De aceia, deși la fabricație dau un procent de pierdere mai mic, prețul este în genere mai urcat.

Această marfă se caută mai mult la orașe, e căutată de tâmplari și se preferă după cum am arătat, molidul care se geluște mai frumos și mai ușor.

II. Marfa sortiment calitativ «Alexandria».

Pentru aceleași lungimi, calitatea zisă de «Alexandria» este un tombant mai slab, din care i s'a scos afară marfa curată și jumătate curată și în parte clasa doua, fiind formată din circa 20% cl. II și restul cl. III, cu majoritate brad.

Prețurile pentru astfel de marfă sunt în medie următoarele, franco vagon stația de încărcare:

Pentru grosimea	12 mm		18 mm		24 mm		38 mm—68 mm
Pentru lățim. în cm	8—17 19—30		8—17 19—30		8—17 19—30		12—30
4—6 m lung. lei	1.900	1.600	1.750	1.300	1.350	1.750	1.700
3—3½ m lung. lei	1.200	1.450	1.200	1.350	1.200	1.300	1.350
Supralățimi de			33—40		33—40		33—40
4—6 m lung. în lei	—	—	1.850		1.850		1.900

Astfel de marfă se desface mai mult la depozitele dela țară. La orașe se întrebuițează mai mult acolo unde se caută marfă efină, sau unde o marfă bună poate fi înlocuită cu una mai slabă, — (edificiile publice, marile antreprize, acolo unde se fac mari înlesniri de plată, etc.).

III. Marfa de clasa IV.

Această marfă este sănătoasă, are însă noduri căzătoare, noduri mari și are crăpături mai mari ca lățimea scândurei, fără a fi detunată, are ceva găuri de cari, pete albastre, de mucegai, etc.

Se întrebuițează la construcțiuni, la schele, la dușumele oarbe, la căptușeli, la magazii, la construcțiuni de vagoane, în genere unde nu se gelueșe. Prețurile franco vagon stația de încărcare sunt în medie următoarele:

Pentru gros.	12 m/m	18 mm		24 mm		38—68 mm
Pentru lăț.	19—30 cm	8—17 cm	19—30 cm	8—17 cm	19—30 cm	12—30 cm
4—6 m lung. lei	1.600	1.200	1.450	1.100	1.350	1.350
3—5,50 m lei	1.350	1.000	1.200	1.100	1.150	1.150

Clasa IV-a se consumă mai ales la țară, unde se întrebuițează adesea chiar și pentru tâmplăria locuințelor rurale. În asemenea depozite în care chereșteaua se vinde cu bucata, se mai resortează marfa, se alege cea mai bună și se vinde cu preț ridicat. Țăranul nu cunoaște sortimentele, tâmplării iau adesea comisoane dela depozitari și în acest fel marfa ce se vinde efin de producător, ajunge scumpă la cumpărător.

IV. Cheresteaua de cl. V.

Această categorie de marfă, are pe lângă defectele arătate la marfa de cl. IV și ceva putregai moale, crăpături mai mari, detunată, etc. Această marfă trebuie să fie însă destul de rezistentă ca să țină cuiul, să fie întreagă, adică să aibă cele trei dimensiuni complete.

Clasa V-a se întrebuițează: cea de 12 mm la lăzi mai slabe, cea de 18 mm la astreală sub tablă sau țiglă, cea de 24 mm de obicei la cofraje, la asterială între grinzi, la tavane, pod mort, etc.

Clasa V-a se vinde de obicei de 3–6 m lung. și 10–30 mm lățime, în proporția ce cade din fabricație, de oarece este o marfă ce nu se taie după comandă.

Prețurile sunt aproximativ următoarele :

Pentru 12 mm	1.350 lei mc.
» 18 »	1.250 » »
» 24 »	1.200 » »
» 38–48 mm	1.150 » »

Prețurile se înțeleg franco vagon stația de încărcare.

Clasa V-a e căutată în deosebi de către depozitarii din orașe, consumându-se în mari cantități la cofraje și asterială, ce intră cu coeficient însemnat în construcțiile ce se fac astăzi.

V. Scurtătura.

Sub acest nume, se înțelege cheresteaua de 1–2,50 m lungime. Marile întreprinderi cari au fabrici de lăzi, aleg și cheresteaua de 0,50–1 m lungime. Astfel de marfă se sortează de obicei în două clase: «sägefallend», adică: cl. I, II, III și IV, în proporțiile cari cad din fabricație. Această sortare se mai cheamă «Faul-und Bruchfrei» adică fără putregai și spărturi. A doua categorie de scurtătură e cl. V.

Acolo unde lemnul e de calitate superioară, se scoate marfa curată și jumătate curată (R ⊗ HR).

Lățimile sunt acelea ca la scânduri, în proporțiile cari cad la fabricație, iar grosimile ce găsesc ușor desfacere sunt: 12, 18 și 24 mm. Din grosimi mai mari se caută numai în 2 și 2¹/₁ m lungime.

Scurtătura sănătoasă găsește debușeu și la export pentru lăzi, în Orient și în Italia în special.

Se cere 12, 18 și 24 mm în proporții cubice egale cu media lățimilor 13,50 cm.

De obicei scurtătura mai groasă se despică în ferăstrău panglică, pentru a i se da grosimea ce se necesită.

În țară, scurtătura de 12 mm e cerută în special pentru lăzi, cea de 18 mm se întrebuițează de 1,5 m lungime la garduri, iar cea de 2 și 2 $\frac{1}{2}$ m la pervazuri de uși și ferestre.

Scurtătura de 24 mm se caută: cea de 2 m în special pentru uși de vagoane, în epoca cerealelor, celelalte lungimi la împrejmuiri, la tăblii, cofraje, etc.

Prețurile pentru marfa curată și jumătate curată de 12, 18 și 24 mm sunt de circa 1.800 lei m c. franco vagon stația de încărcare.

Pentru scurtătura obișnuită, sănătoasă, fără cl. V se obțin în medie următoarele prețuri:

Pentru	mm	grosime	lei	1.350	mc	franco	vagon	stația	de	încărcare.
>	18	>	>	>	1.100	>	>	>	>	>
>	24	>	>	>	1.050	>	>	>	>	>
>	38-68	>	>	>	1.000	>	>	>	>	>

Scurtătura de 1 m lungime se vinde cu circa 800 lei mc cea de 12 mm și 18 mm grosime și cu circa 700 lei mc cea mai groasă.

Scurtătura de cl. V se desface cu circa 250 lei la mc mai puțin ca cea sănătoasă.

Multe fabrici de cherestea au și mașini de geluit, cu accesorii de făcut «nut și feder», de fălțuit, etc.

Marfa geluită este de obicei de calitate mai aleasă (Hobelware) de preferință 'de molid și se vinde franco vagon stația de încărcare: cea de 28—48 mm grosime cu lei 2.200 mc.

> > 24 > > > > 2.100 >

Acest fel de marfă se geluește în genere pentru dușumele și se face cu «nut și feder» (lambă și uluc).

Marfa de 18 mm de obicei se geluește cu «fălț», se vinde sub numele de marfă fălțuită, cu circa 2.000 lei mc.

Dacă marfa este de calitate mai inferioară (cuprinzând mai

Astfel de marfă se exportă în Germania, Elveția, Austria, etc., obținându-se circa 52 Rm franco vagon stația Grigore Ghica Vodă.

mult chereștea de cl. III și ceva cl. IV) se vinde cu 200 lei mai eștin la mc.

Marfa se vinde pe dimensiunile ce le-a avut scândura înainte de a se gelui. Pentru aceia în detaliu chereșteaua geluită se vinde pe metru pătrat.

VI. Șipcăria.

Șipcile ce obișnuit se desfac în țară, sunt :

18/18 mm, 12/24 mm, 18/40 mm, 24/40 mm, 24/45 mm.

Primele două categorii servesc pentru bagdadie, 12/24 mm se caută și la export sub numele de «cantinelli».

Cele de 24/40 și mai ales 24/45, se caută pentru garnizuri la dușumele, de aceia, acele ce sunt fără noduri de obicei se aleg separat și se vând cu preț superior cu 2—300 la mc.

Șipcile au în genere acelaș preț, diferențându-se după lungimi.

Astfel cele de 1 m se vând cu circa 550 lei mc

» 1,5 m » » 800 » »

» 2—2,50 m » » 1.000 » »

» 3 și 3 1/2 m » » 1.200 » »

» 4—6 m » » 1.500 » »

Prețurile se înțeleg franco vagon gara de încărcare.

Mai puțin căutate sunt șipcile de 18/18 și 24/40 de 1,50 lungime.

7. Lețurile și riglele.

Lețurile de 28/50 mm sau de 28/45 mm se întrebuințază pentru susținut și legat țigla pe acoperișuri și se caută în cantități însemnate.

Lețurile de 38/60 mm se întrebuințază : cele scurte pentru împrejmuiri și cele lungi pentru lețuri, iar cele de 48/70 mm se întrebuințază, cele de bună calitate pentru cercevele la ferestre, iar celelalte de asemenea pentru împrejmuiri propriu zise sau lețuri la împrejmuiri.

La țară, șipcile mai groase de 40/18, 40/24 precum și lețurile de 28/50 se întrebuințază pentru coșare de porumb, etc.

Riglele servesc de obicei la acoperișuri, drept căpriori, după mărirea și greutatea acoperișului, drept ferme la acoperiș, etc. Ele sunt obișnuit socotite în mm în dimensiunile următoare: 58/80,

68/90, 78/100, 88/110, 98/120, 118/150. Lungimea lor obișnuită este de 3—6 m. majoritatea dela 5—6 m.

Riglele se fac dintr'un lemn mai slab, cu creștere mai rară, mai nodoros, sănătos însă. Ele se fac de obicei din vârfuri și din lemn subțire.

Prețul ce se obține pe lețuri și rigle este în genere următorul

de 1,50	lung.	1.000	lei	mc.
» 2 și 2,5	»	1.200	»	»
» 3 și 3,5	»	1.350	»	»
» 4—6 m	»	1.500	»	»

Prețurile se înțeleg franco vagon stația de încărcare.

Riglele mai lungi de 6 m se plătesc cu 100 lei în plus.

Lețurile și riglele ce au defecte: n'au cele 4 muchii complete, au crăpături prea mari, sunt atacate de cari sau de putrigai, se socotesc rigle clasa V-a și se vând cu 20% mai puțin.

8. Grindăria.

Materialul pentru grinzi se face de obicei în comenzi speciale. Grinzile se fac din lemn slab calitativ, sănătos însă.

Se fac de obicei din brad, crescut rar și cu noduri, din care ar rezulta doar scândura de cl. IV. Prețul grinzilor e în raport cu lungimea, de obicei cele până la 6 m lungime se plătesc cu circa 1.550 lei mc iar cele mai lungi cu 1.650—1.800 lei mc franco stația de încărcare.

Prețurile indicate, sunt considerate pentru întreprinderile ce sunt cu 250—350 km depărtare de centrele de consumație.

Întreprinderile ce sunt mai apropiate de centrele de consumație, au prețuri mai mari, cu diferența de fracht respectivă.

Am arătat că prețurile se înțeleg pentru plată, netto cassă, contra factură și consignație. Dacă se acordă înlesniri de plată și comerțul interior se bazează mai mult pe credit, se adaogă un scont de 2% (doi) pe lună până la data plății.

Trebue de adăogat că prețurile indicate, sunt aplicabile mai mult angrosiștilor și instituțiilor ce fac comenzi mai mari. La detaiști se aplică un adaos de 3—4% ad valorem.

După cum am arătat, grosimile se socotesc cu scăzământul de 2 mm adoptat de uzul comercial pentru revânzători.

La comerțul de detaliu, chereșteaua se vinde în dimensiuni

pline, adică grosimea va fi la scânduri: 15, 20, 25, 30, 40, 50, 60, 70 mm în loc de 12, 18, 24, 28, 38, 48, 58, 68 mm, etc.

De asemenea la șipci, țigle și lețuri, vânzarea se face, socotindu-se lățimea și grosimea în centimetri sau jumătăți de centimetri.

Aceasta dă o diferență medie de circa 7⁰/₁₀ în favoarea vânzătorului care se adaugă la câștigul ce se calculează după factură.

Aceste uzanțe și prețuri nu se cunosc în genere, decât de către producători și de către comercianții intermediari.

Consumatorii, și mai ales marele consumator: Statul, cu diversele lui regii și antreprize, nu cunoaște aceste uzanțe, și de aceea atât în devize cât și în achiziția materialelor sale lemnoase plătește prețuri mai mari decât trebuie.

Condițiile caetelor de sarcini ce se întocmesc de către Intreprinderile Statului, se fac cu ignorarea totală a uzanțelor și sortimentelor de fabrică.

Pentru orice fel de întrebuițare, se cere scânduri fără noduri, fără crăpături, etc.

Marfa se cere apoi foarte adesea în dimensiuni cu totul neuzuale, deși toate construcțiile și necesitățile se pot satisface în limita demersurilor cerute de uzul intern.

Pentru aceste considerente, întreprinderile industriale serioase nu se pot prezenta la licitațiile ce se țin de obicei de C. F. R., R. M. S., S. R. M., etc. etc. Ele nu se pot prezenta să liciteze pentru o calitate și să se livreze alta.

Cunosc suficiente cazuri: O licitație la R. M. S. pentru scânduri de lăzi de 12 mm grosime. În caetul de sarcini, se prevede ca marfa să fie fără noduri, fără crăpături, etc. Aceasta e marfa de tâmplărie ce se vinde cu această grosime cu circa 3 500 lei mc la fabrică!

Licitația s'a adjudecat asupra unui comerciant, care a livrat chereștea mai efină, de clasa IV și V, scurtătură, etc., care e proprie pentru lăzi și pe care fabricanții ar fi putut-o oferi mai efin.

C. F. R. cumpără chereștea pentru magazii. În caetul de sarcini, iarăși se arată condițiuni proprii pentru marfa de tâmplărie.

I se livrează clasa IV, bună pentru magazie de către un comerciant asupra căruia s'a adjudecat și Statul cumpără mai scump, și câte odată marfă mai proastă chiar. La fabrică calitățile sunt

standardizate și prețurile au mici variațiuni. Dacă marfa trece prin alambicul chiristigiului, Dumnezeu știe ce clasă ajunge când se pune în operă.

Altă eroare ce se face de către cei ce întocmesc devizele pe baza cărora se fac licitațiile, este că se pun mari cantități de o singură lățime și o singură lungime, deși lucrarea se face foarte bine cu o clasă întreagă de lățimi. De exemplu, dușumelele ce trec de 15 cm lat, când pot fi bune, merg de 12 – 17 cm fără să aducă nici un prejudiciu, mai ales dacă într'o cameră se pune dușumea de 12, în alta de 15, în alta de 17, etc. Așteriala se trece 19 sau 25 cm lat, cu o singură lungime, 4 m de exemplu, când foarte bine se face așterială de 15 – 30 cm lățime și 3 – 6 m lungime.

În fapt, așa se pune în lucru, dar în caetul de sarcini așa scrie, și toate aceste lucruri, ce în aparență par mici, înlătură pe fabricanții serioși dela licitație, Statul cumpără material mai scump și mai prost.

Dacă inginerii și arhitecții s'ar ocupa mai de aproape cu uzanțele din industria și comerțul de cherestea, s'ar înlătura în largă măsură intermediarii și lemnul ar costa la o clădire cu cel puțin 12 – 20% mai puțin.

În ceea ce privește nevoile Statului, cred că e necesar un birou, prin care să se facă verificarea devizelor și stabilirea caetelor de sarcini, stabilindu-se o conduită unitară pentru toate nevoile în materialele lemnoase de construcție, în acord cu sortimentele și uzanțele din industria și comerțul de cherestea din țară.

Acest birou ar avea și verificarea recepției acestor materiale lemnoase.

Un lucru însă: la acest birou să fie cel puțin și un om de meserie.

Ar dispărea atunci dictonul că: «Statul cumpără scump».

Le commerce intérieur du bois de charpente

L'auteur, qui a une grande expérience dans la matière, nous informe d'abord sur les dimensions et les qualités du bois de charpente qu'on vend dans le pays.

Ensuite il insiste sur les erreurs qu'on fait dans les cahiers de charge des divers travaux publics, en fixant des dimensions inconnues dans le commerce

RECENZII

Annales de la station fédérale de recherches forestières Tome XI fascicule 1.

La sol et la forêt, par E. Hess.

Autorul tratează chestiunea complexă a relațiilor dintre sol și pădure și în deosebi influența ce exercită pădurea asupra solului ce-l ocupă.

Solurile se caracterizează după reacțiunea lor acidă, neutră sau alcalină. Indicatorul stării fizice și biologice a unui sol este factorul pH care exprimă conținutul în ioni de hidrogen liber al aceluși sol și deci aciditatea sa — unitatea fiind gradul de ionizare a apei curate.

O apă este neutră când are un număr egal de ioni H și ioni OH și acest punct neutru se notează cu $pH = 7$. (Se justifică matematic).

Adăugând unei soluții neutre o cantitate de acid, aceasta se disociază sporind cantitatea de H , deci aciditatea soluției, iar pH scade sub 7.

Invers în cazul când adăugăm baze, în acest caz sporește OH și deci alcalinitatea, iar pH crește deasemeni.

La soluri se poate constata întreaga gamă de aciditate sau alcalinitate, care de altfel variază în timp pentru același sol datorită mai multor cauze:

1. Solul încearcă influența directă a climel și în deosebi a umidității, suferind desăghețări și descompuneri chimice.

Dacă precipitația este mai mare decât

evaporația, se produce levigarea (și decalcificarea) solului — apa antrenând în sub sol mineralele alcaline, K , Na , Ca și Mg — producând astfel soluri cu reacțiune acidă — podzoluri decolorate, nefavorabile vegetației.

Când levigarea e foarte pronunțată, se antrenează și ultimele minerale dintre alcaline — Fe și Al .

În cazul când precipitația este mai mică decât evaporația, se petrece fenomenul invers: apa aduce la suprafața alcaliile, dând solului caracteristica net bazică sau numai ușor alcalină.

Din punct de vedere al umidității, stațiunile elvețiene se pot clasa în climatul perhumid, cu soluri puternic levigate.

2. Dar asupra solului influențează și vegetația — în mod indirect — prin formarea de humus. Sunt esențe care produc humus ce se descompune greu și dacă se mai adaugă și influența frigului și a umezelei — humusul devine net acid.

În acest sens orice asociație vegetală modifică întrucâtva calitatea solului, preparându-l pentru o altă asociație vegetală care în caz extrem poate fi arbustivă.

În Elveția asociațiile finale sunt în general păduri.

Esențele ce produc materie acidă sunt în primul rând rășinoasele, cu excepția aricelui — apoi arbuști ca iarba neagră afinul, etc.

Cele mai pronunțate alcaline sunt foioasele și în deosebi alunul. Din această

cauză se recomandă mult ca esență secundară, putând merge la altitudini destul de ridicate.

Din cele de mai sus, trebuie de reținut însă faptul că și vegetația la rândul ei încearcă influența solurilor pe care se instalează și anume solurile o influențează prin gradul lor de aciditate. Se poate înlocui și o scară a esențelor acidofile, care ar fi următoarea în sens descrescător: pin, molid, brad și fag.

În Elveția majoritatea esențelor fiind reșinoase, rezultă că sunt și acidofile.

3. Asupra solurilor influențează mult și operațiunile culturale și tratamentul ce se aplică arboretelor. Practici rele sunt pășunatul abuziv, ridicarea litierei, rărituri prea puternice sau un arboret prea dens.

O caracteristică a humusului normal este contactul intim cu solul mineral, spre deosebire de cel anormal, cu totul distinct de solul mineral.

Humusul procură azotul plantelor, când este acid, nu are destul oxigen pentru dezvoltarea bacteriilor nitrificante, în schimb favorizează dezvoltarea ciupercilor cari măresc capacitatea solului.

Cel mai rău humus acid este turba.

În Elveția, terenurile forestiere prezintă mult humus acid, din care cauză se recomandă introducerea în masivele de reșinoase a foioaselor, în special a fagului și alunului.

În unele ținuturi se practică cojirea păturei de humus acid, operație evident costisitoare. Tot scump este și procedeul îngrășămintelor artificiale.

4. Influența incendiilor asupra solurilor e foarte favorabilă, prin neutralizarea solurilor acide, solubilizarea alcaliilor și modificarea structurei lor fizice.

Se recomandă deci arderea resturilor din exploatare.

Le pin Weymouth en Suisse, par H. Badoux.

Pinul Weymouth (strob) originar din

America de Nord, ocupă suprafețe întinse, azi exploatare însă în mare parte, datorită calităților sale mult apreciate.

Adus în Europa de Lordul Weymouth în anul 1705, mai întâi în Anglia, apoi răspândit în mai toate țările apusene, a fost cultivat cu oarecare entuziasm atât în arborete pure cât și în amestec.

Un accident care a moderat întrucâtva tendința de cultivare a fost apariția ciurpercei *Peridermium Strobi* Kleb, o uredine asemănătoare ruginei.

În stadiul actual al cultivei sale este timpul a ne întreba dacă:

a) este bine să continuăm cultura lui în pădurile Europei?

b) este posibil a combate cu succes dușmanii săi?

c) în caz afirmativ, condițiile de creștere în solurile noastre sunt atât de favorabile încât să ne îndreptățescă a-l asocia esențelor indigene?

Autorul recunoaște că problema este complexă și nu se poate da un răspuns general, fiind mai rațional a examina cazurile particulare, ceace și-a propus stațiunea elvețiană de încercări forestiere, după ce silvicultura germană tratase aceiași chestiune în 1927.

În acest sens s'a făcut în Elveția inventarierea arboretelor de *Pinus strobus* găsindu-se un volum total de circa 135.000 m³. Prin ajutorul a 17 piețe de experiență s'a studiat, cu metoda științifică, condițiile de creștere, comparativ cu esențele indigene, valoarea lemnului, posibilități de desfacere în viitor, etc.

S'a precizat astfel că această esență preferă terenurile silico-argiloase, reavene, la altitudini în jurul a 1000 m.

Creșterea în înălțime culminează la vârste mici, se elaghează mai repede decât alte reșinoase, ceace face propriu industrializării, creșterea în volum este considerabilă, până la 70—80 ani fiind superioară oricărei esențe reșinoase indigene

Greutate specifică redusă (0,35), coeficient de contragere, deasemenea redus, ușor de lucrat, i-l fac propriu întrebuințării în mica tâmplărie, contraplacaje, sculptură, etc., unde este din ce în ce mai căutat.

Crește și în terenuri sărace, cultivate agricol, unde este recomandabil chiar, prin abundența producției de ace.

Datorită acestor însușiri autorul ajunge la concluzia că pinul strobos poate fi cultivat rentabil în solurile proprii desvoltării sale ca esență de amestec, dar cu discernământ, fără exagerare și fără a se uita că este o esență importată și care nu poate avea pretenția de a substitui esențele indigene ale Elveției.

Miron Gh.

Physikalische Eigenschaften von Wald- u. Freilandböden; III Mitteilung; Aufforstungen, Eigenschaften der Böden und Hochwasser, von Hans Burger.

Proprietățile fizice ale solurilor de pădure și ale celor goale, a III-a comunicare: împăduriri, proprietățile solurilor și inundațiile.

Marile pagube cauzate de inundațiile din Septembrie 1927 în Elveția au ocazionat aducerea din nou pe prim plan al cercetărilor, a vechii probleme «Pădurea și inundațiile».

În articolul citat se expune rezultatul cercetărilor făcute sub Engler și următorii, la stațiunea de experimentație forestieră din Zürich, asupra influenței pădurii asupra scurgerii apelor. Calea urmată a fost aceea a măsurătorilor directe a precipitatelor, prin pluviometre, combinată cu cercetarea solului, înainte și după ploae în terenuri împădurite și goale. Cercetările s'au făcut în 3 ținuturi: într'un arboret creat artificial de 50 ani și în pășunea vecină, la Hospental și Andermatt (Uri); într'o pădure naturală de molift, poiană și pășune la Peyer-Haltli (Fribourg); într'o

plantațiune de cembra și molift și pășunea vecină, în Piz Mundaun (Grisons).

Autorul arată detaliat situația, solul și vegetația fiecărui ținut și modul cum s'a studiat proprietățile fizice ale solului; extensiunea cercetărilor (câte probe) și profunzimea solului, la care s'au făcut analizele. Apoi, precipitațiile atmosferice locale, conținutul de apă, înainte și după saturare (prin ploae), volumul și greutatea specifică a solului, volumul porilor și capacitatea de apă și aer, etc., deasemenea permeabilitatea solului, în pădure și poeni.

Pe baza acestor cercetări autorul, conchide următoarele:

Din studiul comparativ al solurilor rezultă că împădurirea modifică solul pășunilor, în chipul cel mai avantajos, din punctul de vedere al scurgerii apelor, în sensul că, pământul devenind mai afânat, reține apa, care se infiltrează în sol, în loc să o lase să se scurgă pe pante. În reimpăduririle făcute cu molift efectul menționat se resimte mai târziu, și începe cu părțile superioare ale solului, lăricele și mal ales foioasele fac ca acest efect să fie mai timpuriu și mai pronunțat. Din cercetările făcute se pare că tocmai pădurile, cari dau permanent cea mai mare producțiune în materie sunt și acelea cari exercită cea mai favorabilă influență asupra regimului apelor. În ce privește împădurirea terenurilor goale, autorul observă următoarele:

Studiul succesiunii în timp a asociațiilor vegetale, combinat cu acela al solului, arată că ar fi iluzoriu să se încerce crearea dintr'odată pe terenuri goale sau pășuni, a unei păduri în toată regula, fără a observa mersul natural al lucrurilor. Practica este, în această privință, de acord cu rezultatele cercetărilor științifice; astfel, arboretele de reșinoase, create pe vechi terenuri de cultură și pe pășuni de munte, au dat rariori rezultatul

separat. Este deci indicat, în materie de reimpăduriri, a se observa mersul natural al evenimentelor: sol desgolit, pășune, burueniș, tufăriș, pădure. În fiecare caz în parte, se va examina, dacă este posibil a scurta această evoluție.

Multe păduri de munte, de astăzi, nu corespund așteptărilor, din punct de vedere forestier și hidrologic, ele au nevoie de însemnate investițiuni, cu scopul de a le ameliora, în ce privește producțiunea și deci și rolul lor de reținere a apelor.

O parte însemnată a bazinelor de recepție a torenților alpini nu posedă de cât mici procente de împădurire, uneori abia 10 %, mare parte din aceste bazine sunt situate deasupra zonei pădurei, unde cursurile de apă sunt inofensive, dar pot deveni extrem de periculoase, când se deslanșuesc ploii torențiale îndelungate sau rapide topiri de zăpezi.

Influența pădurii asupra scurgerii apelor depinde în bună parte de natura geologică a solului, în orice caz trebuie ținut seamă și de aceasta, pe lângă procentul de împădurire. Împăduririle făcute până acum au avut de rezultat de a spori procentul de împădurire în bazinele de recepție: ori, numai într'un singur canton acesta a fost sporit cu 1 %, în întreaga țară sporul este de 0,4 %, ceiace este inoperant asupra creșterii fluviilor. Influența locală rămâne totuși foarte simțită, mai ales în ce privește stăvilirea transportului de materiale de eroziune. Lucrările de corecțiune trebuie aproape totdeauna combinate cu împăduriri.

D. A. S.

cei	464.313.375	haraci	din Transilvania și Oltenia	ar costa total	1.950.140.358	lei
»	337.392.000	»	» Muntenia și Dobrogea	»	1.383.307.200	lei
»	2.935.583.100	»	» Moldova și Basarabia	»	2.281.856.053	lei
	<hr/>				5.615.203.611	lei
	3.737.288.875 haraci					

Dar se întrebunțează anual numai 42.562.024 bucăți cu 158.363.841 lei

37.755.771 » 119.693.827 »

838.738.029 » 597.601.844 »

919.055.824 bucăți cu 875.659.512 lei.

↳ Se zice deopotrivă de corect: harac, harag, arac, arag.

Problema haracilor în România.

Sub acest titlu, D-l I. C. Teodorescu cu directorul Viticulturii din Ministerul Agriculturii și Domeniilor, publică în «Buletinul Agriculturii vol. III Nr. 5-6, 928—cu figuri în text și planșe fotografice—un studiu asupra haracilor¹⁾ de vii din România.

După socotelile d-sale, pentru cele 72.976 ha vii din Transilvania și Oltenia ar trebui 546.251.500 haraci, pentru 48.205 ha vii din Muntenia și Dobrogea ar trebui 482.060.500 haraci, pentru 160.206 ha vii din Moldova și Basarabia ar trebui 3.843.984.000 haraci, adică pentru 281.488 ha vii ar trebui 4.872.295.500 haraci.

Zicem «ar trebui», pentru că în realitate ținând seama că unele vii se ridică pe spalier, altele tinere (plantațiuni noi) nu întrebunțează numărul normal de haraci la ha și că parte din ele sunt rărite, «pârloage» sau rezultate din producător direcți, ce se mulțumesc numai cu jumătate din haracii întrebunțați la viile americane, numărul haracilor se reduce respectiv pentru fiecare regiune la

464.313.775 haraci

337.392.000 »

2.935.583.100 »

Total efectiv 3.737.288.875 haraci.

Mai ținând seamă că: haracii rotunzi din nuele de div. esențe costă 0,60—1,50 lei și durează în mediu 3 ani, cei de salcâm costă 1,50—3,00 lei și durează în mediu 7 ani, iar cei de stejar costă 3,00—5,00 lei și durează în mediu 14 ani înseamnă că

Față de «asemenea situație», d-l C. Teodorescu este în drept să se alarmeze pe deoparte, de ruina la care sunt expuse pădurile, prin exploatarea pentru haraci, iar pe de alta de cheltuielile mari ale podgorenilor — 4.000 lei de ha la toate felurile de vii — și să evidențieze astfel concluzia la care ținea: sunt necesare măsuri de lungire a durabilității haracilor și sunt posibile aceste măsuri, în urma experiențelor ce s'au făcut în Germania și Danemarcași pe care autorul le citează.

• • •

Dacă informațiile și calculele d-lui I. C. Teodorescu sunt exacte — nouă ni se pare că n'ar fi făcut reducerile toate — atunci cei circa un miliard haraci ce se susține că se întrebuințează anual, presupuși — cum arată d-l Teodorescu — în medie de 2 m lungime și 2,5 cm, grosime, deci cu un volum de 1 dm³, reprezintă 1.000.000 m³, adică creșterea anuală la o suprafață de peste 300.000 ha pădure.

Aceasta înseamnă că pentru cultura a 280.000 ha vie, din care $\frac{1}{2}$ este americană, ar fi afectată o suprafață cel puțin egală de pădure, pentru exploatare, în vederea haragilor.

Și dacă nu sunt exagerate nici prețurile lor, rezultă că 1 m³ haraci, inclusiv cheltuielile de producție, ajunge 875 lei, iar cele 875 milioane cât costă haracii dintr'un an, reprezintă în dobitul venit al Casei Pădurilor, la cele 2.000.000 ha pădure ale sale.

Chiar dacă aceste cifre nu ne inspiră suficientă încredere, totuși unele concluziuni ni se impun:

1. Cultivatorii, adaptându-și nevoile lor la disponibilitățile regiunii, n'au ridicat pe spalier decât 5% din suprafața totală a viilor și și-au pus nădejdea tot numai în haraci, ca element de ridicare al marelui rest al viilor și grădiniștilor.

2. Anual se întrebuințează o cantitate

mare de material lemnos ca haraci, reș prezentând o sumă considerabilă de bani.

3. Pentru a asigura satisfacerea acestor nevoi cât mai îndelungat timp, este necesar ca pe de o parte să se prelungească durabilitatea lor, iar pe de alta să se mărească producția haracilor.

Rezolvirea pentru amândouă chestiunile se așteaptă dela serviciul silvic.

Cea de a doua însă în mod mai direct mai urgent.

Până acum, legea silvică, atât a prevăzută: (art. 8 al. 2 din regulamentul de aplicare) că pădurilor din vecinătatea podgoriilor să li se îngăduie fixarea unui tratament, care să le asigure procurarea aracilor, în dimensiuni proprii acestei întrebuințări, adică să se exploateze anual, ca produse principale, circa 30.000 ha pădure de 8—10 ani.

Pentru că puterea de lăstărire a acestor crânguri nu este inepuizabilă și deja teama împușării haracilor se afirmă, este nevoie pe viitor să se dea o mai mare atenție lucrărilor de cultură silvică (curățiri, rărituri) în pădurile de coline și plantațiunilor de salcâm în mulțimea de terenuri degradate din regiunea viilor, pentru ca deodată, pe amândouă aceste căi, să se ajute procurarea haracilor necesari.

P. I.

O acțiune criminală contra țării,
de M. G. Georgescu, inginer silvic.
București 1929 cu 160 pag.

În anul de adâncă prefacere și îndrumare nouă, ce se dă pădurilor țării noastre, în anul 1929, în care era necesar să se pregătească formularea unor hotărâri importante, printr'o serie de publicații documentative, privitoare la organizarea, administrarea și politica forestieră a Statului român, singura lucrare până acum apărută — în vederea scopului, dar nu să-l și împlinească — este cartea d-lui inginer silvic M. G. Georgescu.

Temperament cercetător, își dă seama de ceea ce ne lipsește, prinde momentul și lansează când trebuie contribuția sa, după cum a mai făcut și cu celelalte 4 publicații apărute.

Cum însă are mai multă inimă, decât timpul necesar desăvârșirii unor lucrări, pornite în cadru prea larg—căci d=sa are diverse ocupații—rezultatele nu sunt totdeauna satisfăcătoare.

În patru părți ale acestei lucrări intitulată:

1. Rolul pădurilor în natură și societate,
2. Problema silvică în România,
3. Cauzele unei probleme silvice în România și
4. Acțiunea silvică cu menirea de a creia, ameliora și spori fondul pădurăresc al țării,

schitează toată evoluția politicii silvice românești, descoperindu-se posesor de multe resurse, cu cari—mai sistematic înșirate—ar fi putut da o creștomăție silvică de popularizare, sau un îndreptar sumar, pentru alți cercetători, cari să aprofundeze capitolele, numai enunțate de d=sa.

În ansamblu, vede just fazele esențiale ale evoluției politicii silvice și caracterizează bine unele situații și tendințe.

După 20 de ani de carieră, are avantajul că poate imprima scrierilor un caracter viu și real al lucrurilor văzute și trăite, iar relatările le face și mai sugestive, prin exemplificări comparative cu alte state.

Cartea cu asemenea conținut de portpouir silvic, este intitulată: «O acțiune criminală contra țării»

Ca să-i poți atribui o explicație titlului, trebuie să răsfoești mai atent și să descoperi la pag. 77 că în 1923 s'au exploatat 31 milioane m³ în loc de 18 milioane, cât apreciază autorul că ar fi

producția normală, la pag. 87 că venitul pădurilor Statului este derizoriu și în fine la pag. 127 că răspunzător de dezastrul pădurilor este Statul—recte Casa Pădurilor,—pentru că n'a îndrumat și n'a supravegheat aplicarea strictă a amenajamentelor, cu continuitate de tăieri și simultaneitate în regenerare.

Sigur că d-l M. Georgescu a avut de gând să biciuiască mai puternic retele de cari suferă administrația silvică românească, dar—cu mai puțin curaj decât era nevoie pentru asemenea pornire—nu prin atingere directă, nici printr'o expunere strânsă, corespunzătoare titlului, ci printr'o depărtată ocolire și între capitolele în care vorbește de igiena pădurii și de cultul arborelui.

Expunerea este nu numai inconsecventă cu titlul, dar lipsită cu totul, de revolta ce-ți sugerează coperta cu litere mari îndoliate.

Pe deasupra, cartea este fără noroc de actualitate:

se tipărește în 1929 cu unele date și idei perimate,

titlul oarecum subversiv al lucrării, o ascunde de lumina zilei, nu este expusă și nu are prețuire, deși

ar putea avea oarecare preț.

Are în schimb enorm de multe greșeli de tipar, ce coboară valoarea cărții și prestigiul de bine informat autor și în sfârșit

nu se face cu ea suficientă răspândire.

Până și recenzia este din această cauză întârziată.

Toate acestea sunt păcate inutile dar remediabile, pe cari d-l M. Georgescu trebuie să le îndrepte, printr'o serioasă revizuire, la a doua ediție, ca să ne dea abia atunci lucrarea pentru care a adunat atâta material și cu care în adevăr va umple un gol în literatura silvică.

P. I.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 6, Iunie 1929.

Plante exotice și arborete, în Cevenii Meridionali. Istoricul și rezultatul primelor încercări, de A. Flaugère.

E prima parte a unui studiu, în favoarea exoticelor, studiu închinat memoriei lui A. Georges Fabre, fost conservator de ape și păduri, care după războiul dela 1870 — a continuat crearea de masive forestiere — cu exotice în amestec, în a 27-a Conservațiune, dându-le o mare extensiune.

Autorul face mai întâi considerații generale: Planta este reactivul natural, care înregistrează cu mai multă sensibilitate variațiile mediului, căruia dacă nu se poate adapta, suferă sau moare.

În consecință vegetația spontană trebuie să fie — până la un punct — expresia precisă a condițiilor mediului și traducția sau suma posibilităților. Climatul creiază marile mase de vegetale, solul și expoziția nuanțează numai felul de a fi al vegetației.

Flora actuală este urmașa unei flore mai vechi, pe cale de evoluție, nereprezentând la rândul ei, decât un moment de echilibru.

... Într'un mediu stabil, mantaua vegetală este abundent înzestrată cu specii variate, cari eșind victorioase din lupta

pentru existență și-a menținut locul, realizând un tot în echilibru, mai mult sau mai puțin durabil. (În Columbia s'au găsit mai bine de 200 specii la hectar.

Fiecare specie trece printr'o perioadă optimă de dezvoltare, corespunzând perioadei de utilizarea materiilor, pe cari le preferă și pe cari solul i le oferă în cantitate și calitate suficientă. Îndată ce aceste elemente asimilabile se epuizează, specia regresează în favoarea altora, cari — la rândul lor — vor suferi aceeași fatalitate.

Omul poate restabili însă supremația speciilor, pe cari le consideră de valoare, prin amendamente și irigații, având grijă în acelaș timp, ca pe acelaș loc să semene specii diferite, cari să-și etajeze în adâncime rădăcinile, pentru a folosi cât mai bine toate straturile solului. (În această ordine de idei, în silvicultură se recomandă amestecul esențelor cu rădăcina pivotantă cu altele, având înradăcinare trasantă).

Din nenorocire nu toate țările din lume sunt bogate în esențe de valoare și atunci spiritele luminate au căutat pe planetă esențe recunoscute prețioase în ținutul lor și pe cari condițiunile biologice actuale păreau că nu le exclud din regiunile noastre.

Și astfel s'au introdus mai întâi parcuri, din considerații estetice, esențe așa zise exotice (Pinus strobus, Tuya de Canada,

Robinia pseudoaccacia, Sequoia, Chamocyparis Lawsoniana, Abies Douglasii, Abies Nordmanniana, A. cephalonica, Picea abies, Cedrus Atlantica și Cedrus Libani). Și de la experiențele, făcute în parcuri, s'au extins experiențele la numeroase specii, interesante, prin valoarea lemnului lor, prin posibilitatea ce ofereau de a fi utilizate ca esențe de amestec, de a înlocui esențe indigene, în sensul alternanței speciilor, sau pentru a pune în valoare terenurile greu de colonizat cu esențe indigene.

Este însă de la sine înțeles, că introducerea oricărei specii exotice trebuie să fie precedată de studiul general al condițiilor existenței sale, în mediul, unde trăește în mod spontan.

Pe la 1865 — când mișcarea în favoarea exoticelor lua proporții — și după ce la 1860 se votase legea împăduririi munților, Serviciul forestier din Conservația 27a, negăsind în localitate esențele potrivite împăduririi munților, a trebuit să recurgă la exotice — în sens larg esențe străine de stațiunea de împădurit — (laricele de Europa, molidul, cedrii, pinul austriac, de Corsica etc.), creînd mase mari păduroase în amestec mai mult sau mai puțin confuz.

Rezultatele, mai mult sau mai puțin fericite au îngăduit lui Georges Fabre la 1877, să alcătuiască un memorabil «Tablou sinoptic, — pentru Ceveni — al distribuției esențelor, după altitudinilor și expozitiei», fixându-se astfel tehnica introducerii artificiale a esențelor exotice.

Congresul Internațional de Silvicultură din 1900 sprijini acțiunea lui G. Fabre, enunțând dezideratul, ca pe suprafețe mici, în diferite regiuni, în stațiuni diverse și pe toate solurile, să se facă încercări de împădu-

rire cu principalele esențe forestiere exotice, înregistrându-se rezultatele — bune sau rele — și centralizându-le, spre a se aduce la cunoștința silvicultorilor.

G. Fabre făcu apel la serviciul silvic, spre a-l sprijini în acțiunea sa de împădurire cu exotice a Cevenilor, dar — ca de obicei — Serviciul Central înțelege greu sau de-a loc rostul acțiunilor mari și utile. A trebuit G. Fabre să și realizeze gândul său cu ajutorul profesorului Flahault, de la Universitatea din Montpellier, creînd grădina de încercare și de observație botanico-meteorologică de la Hort-de-Dieu.

În urma experiențelor și observațiilor făcute în această grădină, și cu sprijinul unui credit de 400 fr. acordat de Direcția generală a pădurilor, s'au instalat alte 6 grădini de încercare și 4 arboretum — bine delimitate și ridicate în plan. D-nul Flahault, după ce încercase — fără succes — să treacă la Ministerul Instrucției grădinile botanice a primit să conducă încercările și experiențele, făcute în aceste grădini. Primele păduri noi create în Ceveni, au azi 60—65 ani și au evoluat până acum, fără nici o intervenție a omului, în modul cel mai natural.

Se poate deci aprecia, într-o oarecare măsură, capacitatea de acclimatizare a esențelor exotice, încercându-se, atât pentru răușita nouilor lucrări, ce s'ar mai întreprinde, cât și pentru regularea — prin amenajament — a viitorului imediat al acestor «păduri noi», să se tragă concluziuni asupra valorii relative și de viitor a fiecăreia din esențele aoi experimentate.

La Forêt de Sillé, par R. Poël.

În Nr. din Martie 1928, al revistei franceze s'au mai dat relațiuni asupra acestei păduri, cumpărată de Stat în 1925. Mărindu-se suprafața cumpărată

cu încă 540 hectare, autorul adaugă unele date istorice, cari pentru noi nu prezintă importanță și altele asupra refacerii pădurii prin plantații. S'a ales pinul maritim plantat în buchete, numai ca măsură de apărare contra iepurilor, cari nu se împacă bine cu mugurii țepoși ai acestui pin și cari atacă de preferință pueții plantați izolați. Cu toate aceste precauțiuni, plantații întregi au fost distruse de iepuri și ciute la scurt timp după plantare.

De altfel supra-abundența de vânat, defavorabilă împăduririlor, este rezultatul exploatărilor abuzive, cari distrugând starea de codru, au favorizat dezvoltarea crângurilor, unde urmărirea vânatului se face foarte greu.

Un problème de météorologie forestière, par A. Chaudoy.

Autorul se întreabă, — fără a rezolva problema, — cum se pot împăca următoarele două afirmații, cari par a se contradice:

1. Pădurea favorizează izvoarele. Se vede foarte adesea disparând izvoare, după exploatarea radicală a unui masiv, cari reapar, când masivul se reconstituiește.

2. Pădurea coboară nivelul apelor freatice, usucă bălțile și însănătoșește regiunile, unde stagnează ape superficiale.

Chancerea afirmă — desigur exagerat, — că un ha, conținând 200 m² stejari, aruncă în atmosferă, în timpul perioadei de vegetație, 448.000 m³ de apă. Se admite totuși, că în mediu, un hectar cu 200 m² stejari evaporază atâta apă, că ar forma un strat, gros de 2 m, 25. Pe de altă parte apa freatică n'ar putea singură să procure lichidul necesar, deoparte vieții arborelui și de alta izvoarelor și evaporației solului, dacă ea ar fi alimentată numai de precipitațiile atmosferice vizibile (ploae, zăpadă etc.).

Restul de apă necesară vegetației forestiere, provine după d-l Chaptal, directorul stațiunii de fizică și climatologie din Montpellier, din precipitațiile secundare sau oculite. Intre acestea intră roua și anume: 1) roua propriu zisă, adică depozitul de vapori de apă din atmosferă pe corpi, a căror temperatură este inferioară celeia a punctului de transformare în rouă și 2) absorbția vaporilor de apă atmosferică de către pământ și vegetale, un caz particular de atracția și fixarea gazelor de suprafețele solide. Roua este un fenomen accidental, pe când absorbția este un fenomen regulat și zilnic, care procură o cantitate de apă incomparabil mai mare, decât cea procurată de rouă, chiar atunci când temperatura corpurilor solizi este superioară celeia a punctului de rouă, care cantitate ar fi de 9150 m³ apă la hectar.

Acest aer saturat de vapori umezi se infiltrează în humus, își lasă acolo umiditatea și ese apol pentru a se încălca din nou de vapori umezi. Acest ciclu de aeriație a solului, pe adâncime de 19 cm se face odată pe oră. Acesta e fenomenul de absorbția vaporilor de apă.

În rezumat, fenomenul de absorbție, adăugat la precipitațiile atmosferice, la ceața, chiciura și rouă, ar aduce vegetalelor forestiere, cantitatea enormă de apă, necesară vegetației și evaporației solului. Rămâne de găsit, care e partea ficăreia din aceste surse de umiditate.

Nos aim les oiseaux (Amicii noștri pasărele) par P. Bufcult.

Atacurile de insecte, mai ales când constituiesc invazii, pun în pericol chiar existența a întregi arborete. Cele mai multe insecte, cari atacă arborii pădurilor, aparțin celor patru ordine: coleoptere, hemiptere, himenoptere și lepidoptere. Autorul le împarte pe grupe și

genuri, menționându-le aproape pe toate, cu esențele ce atacă de predilecție fiecare, așa cum le cunoaștem cu toții.

Intrebunțarea produselor chimice, practicate în Germania, împotriva acestor insecte, este costisitoare și nu în-deajuns de eficace. Unele mamifere, reptile, batraciene, arahnide, miriapode și chiar unele insecte, distrug insectele vătămătoare pădurii. Dintre toate, dușmanii cei mai de temut ai insectelor sunt *ichneumonizii*, cari trăesc ca parazii în stare de larvă, de preferință pe corpul lepidopterelor.

Când e vorba însă de insectele cari își sapă galeriile în lemn, sau cari se adăpostesc sub scoarță, ele nu pot fi atinse, decât de păsări, dotate cu o vedere ageră, prevăzute cu un cioc subțire și ascuțit, cu organe respiratorii admirabile, capabile de un zbor extrem de repede, căzând că un trăsnet asupra pradei.

Autorul arată detaliat toate păsările răpitoare, păsărelele și agățătoarele cari distrug insectele, cu predilecția fiecareia.

Față cu serviciile importante, aduse agriculturii și pădurilor de pășuni, trebuie să mărim numărul lor, micșorat de despăduriri, de extenziunea orașelor, de dezvoltarea industriei și de distrugerea nesocotită dela țară a păsărilor nocturne, a păsărelelor și a păsărilor călătoare, căreia i-a corespuns înmulțirea insectelor vătămătoare.

Liga franceză pentru protecția păsărilor ne arată, că se poate mări numărul păsărilor, luminând mai întâi populația asupra rolului lor, prin conferințe, publicații, societăți școlare protectoare, educația copiilor și suprimarea obiceiului de a strica cuiburile. Apoi trebuie să distrugem dușmanii păsărilor, să creiem refugii, unde păsările să se poată înmulți, fără să se teamă de vânători, și să instalăm cuiburi unde să le atragem prin hrană.

În Franța, Germania și Elveția s'au instalat mii de cuiburi, cari au fost complet ocupate de păsări.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE FRANCHE-COMTÉ et des provinces de l'Est.

No. 2, Iunie 1929.

În Franța conștiința forestieră, în plină ascensiune în anii de după războiu, ia proporții de conștiință națională. Dela un capăt la altul al țării, freacă o voință neînfrântă de refacere a domeniului păduros, o hotărâre irezistibilă de a scutura jugul greu și rușinos al importului de lemn.

Societăți forestiere, syndicate, grupuri economice, asociații forestiere etc., fie industriale și comerciale, fie de împăduriri, fie pentru apărarea intereselor proprietarilor de păduri, concură la renașterea forestieră a Franței.

Așa, în ședința dela 1 Iunie a. c. s'a adus la cunoștința comitetului executiv al Soc. Franche-Comté, că în 1928 s'a constituit la Besançon a 20-a regiune economică, cuprinzând le Doubs, la Haute-Saône, le Territoire de Belfort et la Haute-Alsace, — care prin secretarul său — și-a exprimat intenția de a merge în plin acord cu Soc. Franche-Comté — la care a aderat — pentru apărarea intereselor forestiere.

Și astfel comitetul noii grupări economice asociate Franche-Comté și Haute Alsace, luând în discuție chestiunea arzătoare a taxelor fiscale, cari nu cruță pe proprietarii de păduri, deja supuși la o mulțime de restricțiuni și cari favorizează lemnul tăiat, lovind greu pe cel în picioare, împotriva interesului public, a hotărât:

1. Să ceară Parlamentului, să se pronunțe, în urma avizului Consiliului de Stat, asupra naturii cu totul specială a

a proprietății forestiere și asupra necesității de a se aplica un regim a parte.

2. Să ceară votarea în Parlament a amendamentului, prezentat de dl Sérot, în numele grupului parlamentar forestier, în care se prevede, că taxele asupra bu-nurilor transmise între vii, să se stabilească deoparte pentru valoarea solului și a tulpinilor (din pământ) și de alta pentru valoarea arborilor exploatabili și în creștere. Taxele de transmisiune pentru imobile, să se aplice numai valorii solului, valorii suprafeței (lemnului) urmând a se aplica taxele recoltelor în picioare.

În altă ordine de idei, Comitetul grupului asociat a emis părerea, că personalul silvic și în special cel ingineresc să fie imediat mărit, ca să nu sufere gestiunea pădurilor și de altă parte să se dea concurs eficace campaniei de împădurire a terenurilor sterpe și ameliorațiilor silvo-pastorale.

De asemenea s'a propus deschiderea unei anchete cu concursul Administrației silvice, pentru a se stabili importanța terenurilor comunale impropriii pășunatului și care ar trebui să fie împădurite. (Chestiune, de mare actualitate și la noi).

Tot în legătură cu fiscalitatea la păduri, «Le Touring-Club de France» a adoptat părerea, că pentru a se pune la adăpost pădurile particulare de exploatare abuzive, în momentul decedării proprietarului, să se revină la vechea legislație, după care pădurile erau impuse să lase rezerve.

Pe de altă parte Asociația Națională și Industrială a Lemnului se ocupă cu chestia constituirii în societate a pădurilor particulare, propunând, ca această formă de asociație

să fie scutită de impozitul de constituire, de cel de mână moartă și de orice impozite asupra beneficiilor industriale și comerciale.

Prin această asociație s'ar ajunge la asigurarea unei gospodării silvice raționale cu caracter conservator, care ar feri pădurile de exploatare abuzive, la fiecare deces al proprietarilor lor.

La Sindicatul forestier al Uniunii Sindicatului de Sud-Est, constituit anul trecut în a XIII-a regiunea economică, s'a discutat apoi chestiunea statutului forestier familial, despre care, a mai fost vorba în această revistă.

Toate aceste chestiuni, concentrate într'un singur proiect, au rămas să se discute într'o reuniune specială.

Comitetul executiv s'a mai ocupat și cu chestiunea congresului din anul acesta, la care se anunțaseră și 15 ingineri silvici cehoslovaci, printre cari dl dr inginer Opletal, rectorul Academiei agricole și forestiere din Brno, dr Bayer și Farsky profesori.

Impădurirea terenurilor arabile, părăsite de cultură. În studiul de împădurirea părașinilor calcaroase din Haute-Saône, (vezi buletinul pe Martie) se amintea în trecut de împădurirea terenurilor arabile, părăsite de cultură. În Nr. de față, dl A. Jolyet tratează și chestiunea împăduririi acestor terenuri, complectându-o cu studiul împăduririi terenurilor mlăștinoase din Haute-Saône. Sfaturile, ce dă d'sa, nu sunt aplicabile numai în Haute-Saône. Astfel, când terenurile părăsite de agricultură, sunt împrăștiate în mijlocul părașinilor calcaroase și au o profunzime mică, metodele de împădurire sunt cele indicate în studiul privitor la părașini. Când terenurile arabile pără-

răsite din cauza lipsei mânei de lucru, sunt destul de profunde, că se pot ara, atunci împădurirea se poate face în modul următor:

La încrucșarea brazdelor paralele și perpendiculare, distanțate la 1,50 m se plantează pueți de salcâm, esența cea mai indicată, din punct de vedere al creșterii și rentabilității. Salcâmul se acomodează apoi în arborete de mică suprafață, izolate în mijlocul întinderilor descoperite, înlesnind mai târziu introducerea molidului, bradului și duglasului sub acoperișul său ușor.

Împădurirea prin însămânțare se face cu stejar și cu pin silvestru sau austriac.

Se muncește pământul de cu toamnă. În a 11-a jumătate a lunii Mai pe brazde paralele la 1,50 m se pune la adâncime de 5-6 cm, 1 litru de ghindă la decimetru, sau 6,6 hl la hectar. Între rânduri se cultivă cartofi, cari pe lângă recoltă, adăpostesc pământul contra razelor solare.

Coniferele se seamănă pe toată suprafața sau în bande, de 30 cm distanțate la 1,50 m. În ambele cazuri pământul se muncește de cu toamnă, iar în Mai se seamănă cu orz sau ovăz, peste care apoi mai la suprafață se seamănă prin împrăștiere sămânța de pin - 7 kg pin silvestru și 12 kg de austriac la hectar.

Ca să se facă economie de sămânță la semănatul în bande, pe fiecare bandă se seamănă lungimi de 1 m distanțate între ele cu 1,50 m.

Banțele de conifere pot alterna din 2 în 2 cu bande de stejar.

După însămânțare se poate planta carpin și salcâm în cuiburi, distanțate la 3 m în ambele sensuri.

Împădurirea terenurilor mlăștinoase din Haute-Saône.

Triplu scop: lemn, pitoresc, hrană peștilor (insectele ce cad din arbori).

D-nul Jolyet indică esențele, proprii

pentru împădurirea acestor terenuri, *Alnus glutinosa*, salcia albă: cu lemn bun de sculptat și foarte estetică, plopul alb (lemn excelent), plopul de Canada, și alte specii de plop, exceptând pe cei de origine americană, cari cer un climat cald; iar dintre conifere *Pinus strobus*.

Se înțelege dela sine, că nici nu poate fi vorba, decât de plantație.

Când terenul e prea apos, plantația se face pe banchete, obținute prin tragerea a două brazde una lângă alta în sens contrar. Distanța, 1,50 m.

Pueții de plop din comerț fiind mari, gropile vor fi așa de mari, că între rădăcini și pereți să rămână 15-20 cm pământ mobilizat.

Pe locurile copleșite de trestie și ierburi înalte, se plantează pueți de anin, sau de *pinus strobus*, înalți de 60-75 cm.

Sălciiile și câteodată plopii se pot instala și prin butași.

O metodă ingenioasă pentru introducerea rășinoaselor în crânguri, de *M. Noisette*.

Metoda nu e atât de ingenioasă, cât mijlocul care-i înlesnește aplicarea.

Un proprietar din Haute-Marne - d-nul Doré a cumpărat 134 ha pădure tratată în crâng compus, cu rezervele exploatare în mod abuziv. Fiind greu să le refacă, și-a pus în gând să introducă în pădure specii rășinoase. În ultimii 5 ani a plantat vreo sută de ha cu molid, brad, duglas pin silvestru, cât s'a putut mai regulat printre tulpinele crângului exploatat ras pe linii distanțate la 2 m. După 3 ani dela plantare i-a degajat cu un aparat (invenție proprie) pentru motivul că lăstarii tindeau să-i înăbușe. Un motorăș tras de un cal învârtește printr-o curea un sistem de două roate, pe care se află niște lame ascuțite. Sistemul e fixat la un cadru, ce se poate ridica la înălțimea, unde urmează să se taie pueții.

Când aparatul înaintează prin tracțiunea calului pe banda de 2 m, dintre cele două linii de pueți, lamele cosesc lăstarii până la grosimea de 4 cm și chiar mai mult, până la înălțime de 25—30 cm, pe toată suprafața de 2 m. Această operație se poate repeta la fiecare an sau 2 ani, până la 12 ani, când pueții au scăpat de primejdie și lăstarii, ce vor crește de aici înainte vor fi utili pentru freschețea solului și pentru înlesnirea elagajului natural.

Cu aparatul în chestiune se degajează cel puțin 3 ha pe zi și operația costă de 5 ori mai puțin, decât prin lucrători.

La 12 și 13 Martie a. c. s'a organizat de către Stațiunea de Experiențe a Școlii dela Nancy, în pădurea Statului Haye o încercare de tăere mecanică. S'au prezentat numai două sisteme de aparate: «Taillie» al Soc. generale agricole și «Outil-Serin».

Proba s'a făcut pe o suprafață de 25 arii din care $\frac{1}{2}$ pe teren plan și $\frac{1}{2}$ înclinat, arboretul având 30 de ani. L'Outil Serin și-a distrus aproape complet motorul, după ce a tăiat 7 arii în teren orizontal și înclinat, iar celălalt, cu mai puține stricăciuni, a tăiat 12 arii în teren plan și nu s'a aventurat pe pantă.

În schimb tăetorii au pus repede jos cu toporul mica suprafață de 25 arii, lăsând în urma exploatării o privesiște mult mai agreabilă, decât cea lăsată de mașini.

Totuși concluzia, ce se trage nu e descurajatoare. Tăetura — secțiunea — făcută cu ferăstrăul mecanic este foarte netedă, iar motoarele sunt susceptibile de perfecționare.

Gelivuri. După Mathey, explicația formării gelivurei este următoarea, Straturile lemnoase se contractă sub influența deshidratării țesuturilor din cauza gerului

Într'adevăr straturile externe, cu mai multă apă, se deshidratează prin fenomenul plasmolysei, contractându-se ca și sub influența uscăciunii.

Straturile interne, mai puțin bogate în apă, nu urmează pas cu pas această mișcare de contracțiune și deci zona externă trebuie să explodeze și să se crape.

Pe geruri mari aceste explozii se aud ca niște detunături.

Teribila iarnă trecută a pus la ordinea zilei chestia gelivurilor. Între alții del Crahay, fostul director general al pădurilor din Belgia, a publicat în Buletinul Societății Centrale Forestiere din Belgia un articol «Gelivurile și iepurii» (de casă lapin), în care arată, nici mai mult nici mai puțin, că acești iepuri sunt autorii gelivurilor, bineînțeles în mod indirect.

Dacă stejarii sunt bine protejați de un subarboret des și solul e acoperit de un strat gros de terriciu și pătură moartă, atunci gerul se resimte mai puțin, diferențele de temperatură nu sunt așa brusce și — gelivurile nu au loc. Ori iepurii distrug subarboretul și tot semînțișul natural, pe măsură, ce răsare, astfel că în urma lor dispare subarboretul, pătura moartă și terriciu. Autorul afirmă, că a văzut multe cantoane de pădure ruinate pentru totdeauna prin gelivuri, în urma acțiunii nefaste a iepurilor.

D-nul Schaeffer, care se ocupă de acest articol, în buletinul ce recenzăm, nu e de aceeaș părere, inclinând să creadă, că adevărata pricină a gelivurilor rezidă în constituția geologică a solurilor. Gelivuri s'au produs și în păduri, unde n'au fost iepuri.

Ele nu sunt condiționate nici de starea masivelor, ci se produc mai ales în pădurile, al căror sol silicios stă pe un substrat impermeabil. O explicație complet satisfăcătoare nu se poate da. Se poate afirma însă, că nu frigurile excesive sunt cauza absolută a gelivurilor

i mai repede schimbarea bruscă de temperatură dela frig la cald. «E părerea d-lui Schaeffer, noi socotind, că tot gerurile mari sunt adevărate cauză a gerlivurilor. De altfel ne-o confirmă și poporul: «E ger de crapă lemnele și pietrele»».

N. N. Car.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft 11, 1 Iunie 1929.

Aus der Praxis der Spessartforstwirtschaft, von S. Kamp.

Din practica gospodării silvice din Spessart.

Autorul, încercat practicant al Spessartului, dă publicității de specialitate observațiile și critica sa asupra diverselor metode culturale aplicate pădurii respective, în cadrul totalității condițiilor locale de vegetație, impresionant de bine cunoscute și minuțios colecționate. Remarcabilă este deasemenea marea cantitate de muncă ce se consacră creșterii și educațiunii arboretelor (ameliorarea solului, amestecuri de esențe rărituri, etc.), surprinzătoare pentru noi, obișnuiți să ne preocupăm mai mult cu recoltarea produselor pădurii, crescută sub influența liberă a elementelor staționale, ceea ce este desigur deocamdată scuzabil, date fiind condițiunile în care se dezvoltă silvicultura românească. Articolul tratează o chestiune locală, conține însă, sugestii foarte interesante cu caracter de principiu și de aplicație particulară în cultura stejarului din regiunea colinelor.

Zur Methode der Bekämpfung der Forstschädlinge durch Bestäubung vom Flugzeug aus, von H. Voelkel.

Despre metoda combaterii insectelor prin prăfuirea din aeroplan.

În aplicația acestei metode se caută ca prăfuirea cu diverși corpi arsenioși să se facă în primele stadii de dezvoltare ale larvelor insectelor. Cu cât se întârzie, insectele manifestă o oarecare rezistență, ceea ce în mod obicinuit împune întrebuițarea unei mai mari cantități de substanță toxică — deci, cheltuieli mai mari, complicarea metodei, pericolul otrăvirii celorlalte animale ale pădurii. Printr'o slaba prăfuire, deși larvele respective nu sunt omorâte imediat, generația următoare prezintă semne evidente de degenerescență ca mărime și putere de reproducere, ceea ce atinge scopul urmărit deși ceva mai încet.

Bazat pe această observație, autorul articolului propune în locul metodei obicinuite, o prăfuire ușoară peste tot ținutul atacat, imediat după apariția insectelor respective și o repetire a sa în noile apariții de focare, pe o cale mai simplă cum ar fi cu ajutorul pompelor noastre.

Heft 12, 15 Iunie 1929.

Forslicher Maschinenbetrieb, von Zechmeister.

Mașinile în exploatarea forestiere.

Chestiunea introducerii mașinilor în exploatarea silvice, așa de greu de conciliat cu caracterul specific al vieții forestiere, a format după război preocuparea de proape a industriei metalurgice germane, care își căuta noi debușuri pentru plasarea produselor sale în urma pierderii piețelor externe și a cercurilor pădurești, din cauza scumpirii neîncetate a mâinii de lucru. Încercări s'au făcut în multe locuri și de numeroase feluri. În articolul de față se publică rezultatele încercărilor făcute cu introducerea mașinii așa zise «Automobilomidă» (Raupenschlepper) pentru scosul lemnului din ex-

ploatari, ajungându-se la încheierea că prin mașină această operațiune se scumpește de 3—4 ori, față de modul normal al scoaterii cu ajutorul animalelor de tracțiune, deosebit de vătămările mult mai mari pe cari le provoacă substanții vii forestiere (semintășuri, arbori rezervați, sol, etc.). Interesant este modul cum se studiază apariția acestui nou element «mașină» în mediul forestier și mișcătoare căldura pe care autorul o pune în redeșteptarea iubirii de pădure.

Aus der Pruxis der Spessartwirtschaft, von S. Kamp.

Din practica gospodării silvice Spessart.

În continuarea articolului început în numărul precedent al revistei, se tratează cu luxul de amănunte, pe care îl îngăduie numeroasele studii făcute asupra Spessartului, chestiunea creerii arboretelor, amestecurilor, subarboretului, etc.

I. C. Dem.

SILVA.

Nr. 23, Iunie 7.

Forsliches Kartenlegen. Vergleichsweise Darstellung der Korngrossenverteilung verschiedener Böden, von Arthur Freiherr von Kruedener.

«Patiențe forestiere».

Este știut că structura solurilor, în special mărimea elementelor componente și participarea procentuală a acestora în alcătuirea straturilor constitutive ale solurilor determină în bună parte calitățile lor productive. Solurile provenite chiar din aceeași rocă, după gradul de fărîmîtare a elementelor constitutive, se pot comporta în modul cel mai diferit. Așa dar studiul solurilor din acest punct de vedere atrage tot mai mult atențiunea cercetătorilor. Baronul Kruedener, învoicând dificultatea cunoscută, a reține și

a aprecia numerele, mai ales cele compuse din mai multe cifre, propune, cum s'a propus și în alte domenii de cercetări științifice, diagamizarea lor, în cazul de față reprezentarea grafică a rezultatelor obținute prin metoda de precipitare succesivă dintr'o soluțiune a elementelor solide, suspendate într'însa. În acest scop se servește de cartonașe, având aceleași dimensiuni — cărți, «de unde pasiențe forestiere» — pe care raportează rezultatele obținute prin analiza sedimentară. Iar pentru a înlesni și mai bine studiul, mai ales comparativ, al solurilor, propune a rândui cărțile una lângă alta după aceeași linie de credință, de ex. după lînia, care separă zona, cuprinzând elemente de 0,1—0,5 mm, de zona următoare cu elemente de 0,6—1,0 mm. Este evident că — așezând cărțile în acest fel, așezând, cum se exprimă Kruedener în mod figurativ, «patiențe forestiere» ni se deslușesc, în mod lămurit și expeditiv, multe calități ale solului pe cari nu le-am putea afla de cât cu greu din studiul unei nesfârșite serii de numere și se explică cu ușurință foarte multe fenomene biologice cari până acum păreau inexplicabile. Sub titlul cam obscurantist de «patiențe forestiere» Kruedener nu face altceva, decât a recomanda aplicarea în mod abil a reprezentării grafice în studiul solurilor.

Nr. 24, 25, 26 din 14 și 21 Iunie.

I. *Die gemischten Bestände Ostpreussens. Gedanken u. Beobachtungen, von Oberregierungs- u. Forstrat Müller, Königsberg. Mit 2 Abbildungen.*

Arboretele amestecate din Prusia de Est.

II. *Das Elchwild in Ostpreussen, von Oberförster Schirmmacher.*

Cervus alces din Prusia de Est.

III. *Aus Ostpreussens Forstgeschichte. Eine Skizze, von Oberregierungs- u. Forstrat Müller, Koenigsberg.*

Din istoria forestieră a Prusiei de Est.

IV. *Der «Grosse Mocabruch» in Ostpreussen, von Oberregierungs- u. Forstrat i. R. Geh. Regierungsrat Böhm-Koenigsberg i. Pr. (Mit 1 Abbildung).*

«Congresul» uniunii forestiere germane a avut loc anul acesta în Prusia de Est. Pentru orientarea prealabilă a aceluia cari nu cunosc condițiunile forestiere locale ale acestei părți a «Reichului», trei numere consecutive ale «Silvei» au fost consacrate.

În primul articol, din cele 4 semnificate mai sus, se atrage atențiunea asupra unei particularități caracteristice a pădurilor din Prusia de Est, asupra amestecului esențelor. Acest amestec nu este același peste tot. În primul rând și în mod capital este influențat de desfășurarea celor două linii cari determină 1) limita vestică a molidului și 2) limita estică a fagului și apoi de natura solului, care în genere este nisipos sau lehmios, deci, implicit, uscat sau umed. Ținând seama de aceste condițiuni determinante, autorul grupează arboretele existente în Prusia de Est în patru tipuri, cari câteodată, se exclud, iar altădată se pătrund. Apoi își dezvoltă ideile asupra tratamentelor ce le-au fost aplicate și ce se aplică azi acestor arborete foarte variate și cari, poate, nu totdeauna au corespuns dogmelor teoretice. În deosebi, având în vedere variațiunea nesfârșită a amestecului, insistă asupra necesității de a lăsa cât mai multă libertate de acțiune girantului tehnic și a nu-l stânjeni prin dispozițiuni prea rigide ale amenajistului.

Al doilea articol ne dă amănunte despre un vânat din Prusia de Est, absolut

necunoscut la noi și în tot restul Europei, despre cervus alces, (a nu se confunda cu renul). Această specie de cerbi, care azi e tipică pentru părțile nordice ale Eurasiei (Lituania, Letonia, Estonia, Finlanda, Scandinavia, Siberia) și Americii (Alasca și Canada), a dispărut încă din secolul al 18-lea din Germania centrală și s'a retras dincolo de Vistula, adică în Prusia de Est (un teritoriu de aproximativ 30.—40000 de km², cam ca Moldova noastră). Aci și-a dus existența nesupărat până în anul 1348, când a fost redus, în urma libertinajului vânătoresc, până la câteva piese. Au intervenit apoi legislațiunea și ordonanțele de poliția vânătoarei, și treptat s'a mărit stocul vânatului în cestiune la 150 (1874), 300 (1895), în fine 600—800 (1905) piese. Ceea ce n'a putut face războiul mondial, a reușit braconajul de după război, când iarăși stocul a fost redus la cam 200 capete. Treptat însă cu normalizarea condițiunilor administrative și sociale, numărul cerbilor s'a mărit și el, iar azi se comtează cu un stoc de 600 capete, astfel încât—dată fiind perniciositatea lui «alces» pentru cultura forestieră, vânătoarea lui nu mai este absolut oprită. Anual se pot ucide cam 100 de capete, ceea ce permite a se păstra un stoc învariabil de aproximativ 600 piese. Urmează apoi amănunte zoologice și vânătoarești, din care rezultă că *Cervus alces* din Prusia de Est este un vânat nu mai puțin falnic decât confratele lui din America și Siberia. Un cerb împușcat, curățat de măruntae și fără coarne, care ele singure au o greutate de 75 kg, n'a cântărit mai puțin decât 550 kg. În sfârșit, autorul ne arată cum se poate preveni vătămările pricinuite culturai forestiere și cum putem reuși a păstra un stoc convenabil și ameliora treptat calitățile fizice ale acestui vânat neprețuit.

Al treilea articol ne dă istoria pădurilor din Prusia de Est, un șir de eve-

nimente cari au contribuit la reducțiunea neîntreruptă a bogățiilor forestiere din acest ținut. Despădurirea în interesul agriculturii a fost începută de către locuitorii autohtoni — vechii Prusieni — încă înaintea descălicării cavalerilor Teutonilor (la începutul secolului al 13-lea). Aceștia la rândul lor, prin colonizare și mai în urmă prin export au decimat pădurile. Așa s'au petrecut lucrurile în partea de vest a provinciei. În partea estică, în «marele pustiu» grație, înaccesibilității regiunii, pădurea prin secole s'a păstrat neatinsă.

Numai târziu, odată cu drenarea sistematică a ținutului, coloniștii au pătruns și aci, iar molidul, în urma aceleiași operațiuni, a găsit condițiuni favorabile pentru dominațiunea lui în detrimentul speciilor de mai înainte: anin, plop, meșteacă, tei. Dar, ceea ce pare paradoxal, după colonizarea și a acestei părți a provinciei, despădurirea, mai bine zis distrugerea pădurii, merge cu pași mai repezi de cât în partea vestică. Servituți multiple, stabilite în folosul coloniștilor nevoile orașelor mari cari nu se puteau satisface din altă parte, cum aceasta era posibil în partea de vest, «refaceri» ale așezămintelor pustiite după calamități catastrofale, ca de ex. ciuma din secolul al 18-lea și ocupațiunea rusească — toate acestea au avut ca urmare, nu reducțiunea ca suprafață a pădurilor, dar brăcuirea complectă, datorită unui grădănit desordonat. La începutul secolului trecut, timidele încercări a se introduce un regim mai rațional, deocamdată nu au dat roade, ba un uragan năprasnic din anul 1818 culcă la pământ toate arboretele exploatabile, sau aproape exploatabile. Numai răscumpărarea serviciilor dela începutul secolului trecut și primele amenajamente din anul 1840 pun baza unei gospodării forestiere mai raționale. Dar alte calamități intervin: un atac catastrofal al nonei, în partea de est

și sud-est al regiunii, populată cu molid (pierderi 10 Mill. m³), iar altul, pricinuit prin voracitatea geometrelor și nocivităților, în partea de sud-est, populată cu pin. Un alt atac al nonei, în timpurile din urmă (1906—10), a pricinuit noi pierderi de 6 Mill. m³. Ca concluziune autorul mai amintește și piedicela economică din timpul și în urma războiului mondial și cere ca congresiștii, la apelerile și criticile lor, să aibă în vedere trecutul dureros al acestui ținut forestier care explică îndeajuns, de ce eforturile silvicultorilor în ultimii 100 de ani n'au putut da aceleași roade, ca în centrul și vestul Germaniei.

Articolul al patrulea se ocupă cu un ținut al Prusiei de Est. interesant din multe puncte de vedere. E vorba de o turbieră imensă (15000 km²), situată în delta Niemenului. Ni se dă o descriere amănunțită din punctul de vedere topografic și administrativ, se discută geneza probabilă și ni se înfățișează flora caracteristică, dar variabilă după natura turbierii. Stratul de turbă, în medie de 5 m, în unele locuri chiar de 12 m, constituie uneori dificultăți mari pentru regularea nivelului apelor subterane. absolut necesară, înainte de a începe orice lucrare de punere în valoare a acestor terenuri. Pe alocuirea se găsesc elevațiuni de teren, constituite din nisipuri diluviene, cari au servit pentru instalarea primelor așezăminte și pentru mijlocirea comunicațiilor între ele. Urmează amănunte despre climatul regiunii, în special asupra temperaturii medii anuale în comparație cu centrul și apusul Germaniei (Colonia 10° — turbiera 6,3°). În sfârșit, datele acestea sunt completate prin amănunte asupra faunei aceluși ținut. După această introducere, se relatează despre munca uriașă, depusă timp de secole, pentru a câștiga culturii agricole aceste terenuri, muncă săvârșită sub conducerea, până în zilele noastre, a corpului silvic, azi

deferită specialiștilor agricoli. Negreșit s'au comis și greșeli atât din partea administrației cât și din partea celor improprietariți. Aceștia din urmă n'au înțeles întotdeauna interesele lor și de multe ori n'au știut să folosească bunele îndrumări, ce li s'a dat de către oficialitate. Totuși, rezultatele sunt mulțumitoare. Două mii de hectare teren improductiv au fost transformate în terenuri agricole de valoare foarte mare. Șeșe mii locuitori le cultivă, producând mai ales cartofi (anual cam 20.000 tone) și crescând cam 6000 de capete de vite, în special vaci și porci și vr'o 7000 de pasări.

•*•

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT für FORSTWESEN.

Heft 5 Mai 1929.

Planterung der Buchenniederwälder, (Fragen der Bewirtschaftung süd-tessinischer Niederwälder) von Forst-inspector Mansueto Pomello, Lugano.

Grădinăritul crângurilor de fag.

Probleme din gospodăria crângurilor din Tessin.

Pădurile de pe versantul de sudic al Alpilor, în Cantonul Tessin, afară de mici excepțiuni, sunt constituite din fag. Din timpuri străvechi exploatarea lor se face în crâng simplu. Materialul se extrage însă grădinărit, adică numai cel cu dimensiunile cerute de piață. Diametrul inferior al arborilor extrași nu trebuia să se scoboare sub 4 cm. În urma măsurilor noi — din cauză că terenul e foarte accidentat, plouă mult ¹⁾, solul e expus spălării și uscării de arșița soarelui puternic de sud — diametrul minim

1) În Tessin la o singură ploaie se înregistrează peste 200 mm.

ce trebuie să fie extras, s'a fixat la 6 cm. În loc de masive cu două etaje de vegetație se urmărește obținerea de masive cu trei etaje de vegetație.

În trecut pădurile au suferit enorm de pe urma incendiilor și pășunatului.

(Articolul va urma)

Zur Beurteilung der Wirtschaftsplan-Hauptrevisionen auf dem Wege vom gleichaltrigen zum ungleichaltrigen Hochwald, von Warger.

Aprecieri asupra revizuirii amenajamentelor pentru pădurile în curs de transformare din codru regulat în codru neregulat.

Se discută felul cum se determină posibilitatea în codru regulat și neregulat cu ajutorul tabelor de producție. În concluzie se arată, că pentru epoca cât va dura trecerea dela codrul regulat la cel neregulat, tablele de producție vor putea fi utilizate pentru acesta din urmă, dacă nu pentru datele absolut cuprinse într'însele cel puțin pentru proporția acestor date.

Der finische Wald, Dr H. Grossmann.

Pădurile Finlandei.

Articolul este o dare de seamă asupra unei lucrări uriașe: «Suomen metsät» = Pădurile Finlandei, de Yrjö Ylvesalo, Helsinki 1927, tipărită în limba finlandeză, cu un rezumat în limba engleză.

Lucrarea lui Ylvesalo cuprinde rezultatul estimării tuturor pădurilor Finlandei, făcută în anii 1921—1924 după o metodă întrebuițată și aplicabilă nu mai în pădurile întinse, uniforme și cu producția mică la hectar din nordul Europei (Finlanda, Suedia și Norvegia).

Estimația pădurilor s'a făcut după fașii paralele cu direcția SW.—NE. sub conducerea inginerilor cu experiență suficientă în lucrări de estimație. Din 2 în

2 km s'au făcut piețe de experiență, din care s'au luat datele cu precizia necesară. Pentru rest datele s'au luat din ochiu.

Din numeroasele date publicate, rezultă că pădurile ocupă 74% din suprafața țării. Pe cap de locuitor revin 7,4 hectare, cu 476 m³ capital lemnos de exploatare și 13 m³ creștere anuală. Creșterea anuală a tuturor pădurilor este de circa 40 milioane m³.

Exportul lemnului și al hârtiei reprezintă 86,1% din întreg exportul țării.

Autorul articolului uimit de bogăția datelor culese, iuțea cu care au fost adunate și modul inteligent al prelucrării lor, sfătuiește pe cei cari vor să cunoască date mai multe despre pădurile Finlandei, să consulte originalul.

Mitteilungen.

Die «Nationalen Betriebsstoffe» an der Mailänder Messe (12–27 April 1929), von Ch. Out.

Comunicări.

«Materiile prime naționale» la expoziția din Milano (12–27 Aprilie 1929).

Italia, Franța și Spania fac eforturi uriașe să scape de importul benzinei pentru aviație și automobile. Experiențe pline de succes s'au făcut cu gazele obținute din distilarea lemnului.

La expoziția din Milano, din primăvara acestui an s'au prezentat firme italiene și franceze cu motoare puse în mișcare cu gaz de lemn.

Autorul articolului prevede un mijloc nou de desfacere pentru lemnul de foc din țara sa și mărirea rentabilității pădurilor de munte.

Internationale Umfrage über die Vereinheitlichung der Holzmasse und der Holzhandelsgebräuche, von Knuchel.

Problema internațională a unificării măsurii lemnului

și a uzanțelor în comerțul lemnului.

La congresul internațional de agricultură din Roma s'a pus problema unificării măsurii lemnului.

Greutățile cele mari în drumul unificării sunt din partea țărilor anglo-saxone și coloniilor lor. Se constată totuși un curent puternic de unificare peste tot globul.

Nr. 6, Iunie, 1929.

Die Plenterung der Buchenniederwälder. (Fragen der Bewirtschaftung südtesinischer Niederwälder), von Forstmeister Mansueto Pomella, Lugano.

Grădinaritul crângurilor de fag. (Probleme din gospodăria crângurilor din Tessin (fine).

În continuarea articolului din Nr. 5 al revistei, se arată, că din 1905, pădurile din Sottoceneri, divizându-se în două ocoale, au fost administrate mai bine. Din acel moment măsurile au fost bazate pe principii fiziologice, diametrul minim al arborilor extrași a fost ridicat de la 6 la 8 cm, iar controlul a crescut.

Autorul printr'o serie de curbe și alte reprezentări grafice arată rentabilitatea crângurilor grădinarite de fag. Arată apoi rolul mesteacănului în pădurile din Tessin: 1) completează golurile din pădurile de fag și 2) pune în valoare terenurile sărace.

Din 1919, stațiunea de experimentație din Zurich și-a făcut parcele de studii în acest ținut. Pe baza datelor ce se vor obține se așteaptă noi îmbunătățiri pentru pădurile din Tessin.

Die Unwetterkatastrophe vom 2 August 1927.

Uraganul din 2 August 1927.

Se descrie modul cum a luat naștere și s'a deslășuit vijelia din 2 August 1927, cu arătarea pagubelor cauzate goscodăriilor de tot felul din Cantonul Luzern. În primele pagini ale revistei sunt redată unele aspecte ale dezastrului în păduri și asupra liniilor telegrafice.

Articolul este un extras dintr'un raport oficial al consilierului cantonului Luzern.

Notizen aus der Schweiz. forstl. Versuchsanstalt. Einfluss des Waldes auf den Wasserabfluss bei Landregen, von H. Burger.

Note dela stațiunea de experimentație forestieră elvețiană. — Influența pădurii asupra scurgerii apelor în timp de ploii generale.

Stațiunea de experimentație a fost încunoscîntă, că inginerii civili n'au încredere în rolul binefăcător al pădurii asupra scurgerii apelor.

Ca să clarifice chestiunea, autorul aminteste rezultatul cercetărilor profesorului Englez, care pe bază de date numeroase a stabilit, că pădurea fixează terenul și reține apa din precipitațiuni.

În cazul ploilor generale și de durată lungă însă, nu totdeauna pădurea poate opri viiturile mari.

Dar nici lucrările de corecțiune singure nu pot lupta contra lor. Solul de pădure înmagazinează cantități de apă cu mult mai mari, ca cele din câmp deschis. Când acesta e așezat pe substrat permeabil (grohotiș, prundiș, nisip etc.) poate conduce întreaga cantitate de apă în adâncime la stratul de apă freatică, sau îi dă drumul după oarecare timp sub formă de isvoare.

În loc deschis, apa se scurge imediat la suprafața solului.

Atrage atenția că împăduririle din basînul de recepție prezintă o importanță

deosebită numai atunci când se fac pe scară întinsă. Dacă se fac și lucrări de corecțiune odată cu ele, rezultatele ce se vor obține sunt excelente.

M. Răd.

CENTRALBLATT FUER DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Heft 3 Mart 1929.

Herrn Hofrat Prof. Dr. Ing. Gabriel Janka, zum 24 März 1929.

Domnului prof. Dr. Ing. Gabriel Janka; omagiu pentru 24 Martie 1929.

Revista vieneză sărbătorește pe profesorul consilier Dr. Gabriel Janka, care împlinește la 24 Martie a. c., 65 de ani, o viață de muncă, dar și plină de rezultate.

Fiu de forestier și născut într'un ținut păduros — Rodenau în munții Boemiei — Gabriel Janka dovedește încă din tinerețe înclinarea către studiul naturei. Între anii 1885—1889 termină școala de silvicultură din Viena și în anul 1890 intră în serviciul statului austriac, ca atașat pe lângă direcția din Tirol unde se remarcă prin colecțiile frumoase de plante și insecte pe care le adună în timpul său liber.

Între anii 1890 și 1898 cât lucrează, când în Administrație, când în comisiile de amenajări, i se aduc în două rânduri mulțumiri și laude pentru munca și priceperea cu care își execută îndatoririle și în Februarie 1898, ca încoronare a meritelor sale, este trimis la stațiunea de experimentare dela Mariabrunn unde i se încredințează cercetările cu privire la calitățile tehnice ale lemnului. În anul 1916 Gabriel Janka ocupă catedra de tehnologia lemnului de pe lângă școala superioară pentru cultura solului din Viena. În această calitate, publică numeroase lucrări în legătură cu calitățile tehnice

ale lemnelor. În 1919 lui Gabriel Janka i se încredințează conducerea stațiunii dela Mariabrunn. Prof. Gabriel Janka contribuie la publicarea ediției 3 și 4 din enciclopedia silvică Lorey-Weber.

Die Donauauen, bei Wien, Studie anlässlich der Forstbetriebseinrichtung 1924 von Zivilingenieur Dr. Woderu.

Regiunea inundabilă a Dunării la Viena.

Autorul se ocupă de proprietatea «Ebersdorf» situată în stânga — Lobau de Sus — și în dreapta Dunării — Cantonul Mannswärth — donat primăriei Viena de Maria Teresa la 1745, cu destinația ca din veniturile ei să se ajute săracii din oraș. Tratamentul aplicat în trecut pădurii de pe această proprietate, a fost crângul simplu, ici și colo cu câte o rezervă. Prin plantațiunea de pini și de foioase — frasin și arțar american — în poeni, atât pe stânga Dunării, în Lobau, cât și pe dreapta în cantonul Mannswärth s'a făcut primul pas către codru.

Speciile cari alcătuiesc arboretele sunt: popul negru, plopul argintiu, salcia, aninul, ulmul, frasinul și pinul pe stânga Dunării, pe dreapta sunt aceleași specii, mai puțin pinul și plus arțarul american. Stân-ga Dunărei, după regularea cursului acestui fluviu, este lipsită de inundații, ca urmare și de mălul adus de ape, pe când dreapta Dunărei a rămas încă inundabilă. Lipsa inundațiilor din atânga Dunărei a avut de rezultat schimbarea arboretului în Lobau. Aceasta este în stadiul de trecere dela arborete alcătuite din specii moi, la arborete cu specii tari.

Stațiunea în ambele părți se schimbă brusc, de aceea speciile variază din loc în loc. Alături de soluri fresce și bogate găsim bancuri de pietriș. Datorită acestui fapt, seriile nu pot alcătui un singur trup, ele se amestecă pe toată întinderea proprietății. Solul întregii regiuni este sol

de aluviuni. Padurea este împărțită în multe serii după speciile și revoluția proprie fiecărei specii.

Seria speciilor moi (plop) (rev.=40 ani)

» » tari (ulm, frasin) (rev.=50 ani).

Seria aninului (rev.=20 ani).

» de salcie (rev.=25 ani).

» » rășinoase (rev.=70 ani).

Revoluția fiecărei serii este determinată ținând seamă de posibilitatea de lăstărire, de cea mai mare creștere medie și mai ales după epoca, până la care lemnul fiecărei specii rămâne sănătos.

Observațiuni interesante face autorul în legătură cu pretențiile și biologia speciilor din această regiune.

Aninul alb care se instalează în arborițe mici pe soluri fresce, nu rămâne sănătos mai mult de 25 ani, vârstă la care atinge 13—14 m înălțime și 12 cm. diametru.

Aninul negru nu se întâlnește decât foarte rar. Ceiace este surprinzător este afirmația, pe care o face, că stejarul este reprezentat aci prin trei specii — probabil *Q. pedunculata*, *Q. sessiliflora* și *Q. cerris*.

Dintre *Corylacee* autorul întâlnește *C. avellana* și *Carp. betulus*.

Salciile și plopii, cari sunt și speciile cele mai bine reprezentate, sunt primii ocupanți pe terenurile născute din depozitele lăstate de apă.

S. purpurea se instalează pe nisipurile joase.

S. alba și *P. alba* ocupă solurile umede și bogate în măl, iar *P. nigra* se instalează pe bancurile de pietriș.

Ulmii sunt reprezentați prin: *Ulmus campestris* și câteva exemplare de *U. effusa*.

Dintre celelalte specii se mai găsesc: *H. lupulus*, *C. vitalba*, *Berberis*, *A. campestre*, *Evonymus europaea* și *veru-cosa*, *Hippophae rhamnoides* (pe nisipuri uscate), etc.

Un rol important joacă familia Oleaceae care este reprezentată în largă măsură prin *Fr. excelsior*, *Fr. ornus* și americana se găsesc în mai mic număr.

În general vorbind autorul constată că proprietatea Lobau se găsește în stadiul de tranziție, dela specii moi la specii tari, pe solurile cele mai tinere găsim arborete exclusiv de salcie și pe cele mai vechi, arborete amestecate—specii moi cu tari—în procente variabile după cum terenul a luat naștere, de mai puțină sau de mai multă vreme.

(urmare)

Jäger und Jagdhunde in Alter Zeit.
von *Adolf Pensch*.

Vânătorul și câinele de vânat în timpurile vechi.

Autorul începe articolul prin enunțarea calităților pe care trebuie să le aibă vânătorul, citând în sprijinul afirmației sale, părerile diferiților scriitori, din diverse timpuri. Mai departe se ocupă de vânatul preferat în diferitele legende, în legătură cu speciile de vânat, dintre care, căprioara pe care o socotește vânatul cel mai nobil, găsește cea mai mare atenție din partea autorului.

Heft 4 April.

Die Donouauen bei Wien.
Studie anlässlich der Forstbetriebs-
einrichtung 1924 von Ziwingltreuer Dr
Wodera.

Regiunea inundabilă a Dunării la Viena.

În numărul de față dr Wodera, în continuarea studiului regiunii inundabile a Dunării, începută în numărul precedent, după ce stabilește tablele de producție pentru fiecare serie, se ocupă de pro-

ducțiunea regiunii și în încheiere trage câteva concluzii.

În ceea ce privește producția, arboretele din seria speciilor moi (plop), pe cari autorul le clasează în clasa III-a de fertilitate, produc la revoluția de 40 de ani, 6—8 m³ pe an și hectar.

În seria II (specii tari), deși clasa I de fertilitate e mai bine reprezentată în cantonul Mannswörth—porțiunea neinundabilă din dreapta Dunării—decât în Lobau—regiunea inundabilă din stânga—producția medie pe an și ha, în dreapta, este, la 50 ani, 4.1 m³ și în stânga 5.1 m³. Această diferență, este explicată de autor, printr'o nefavorabilă repartizare a solului în cantonul Mannswörth.

Aninul la vârsta de 25 de ani are o creștere medie de 3 m³ pe an și pe hectar pe când seria de salcie produce 6 m³ pe an și hectar. Procentul mare de goluri,—53 %—ocupată de mărăciș, în seria B, alcătuită din specii tari, face pe autor să conchidă, că solul din dreapta Dunării nu este încă pretutindeni pregătit pentru speciile tari.

În stânga Dunării unde solul e propriu pentru sălcii, golurile se datoresc după autor, fie faptului că sălciile n'au avut încă timpul să alcătuiască starea de masiv, fie că solul este încă prea umed.

Jäger und Jagdhunde in Alter Zeit,
von *Adolf Pensch*.

În numărul precedent autorul s'a ocupat de vânător și de vânat, în numărul de față se ocupă de câinii de vânătoare. Descrie calitățile, pe care trebuie să le aibă un câine de vânătoare și mai departe se ocupă de rasele de câini obișnuite în toate timpurile, în diferite țări și calitățile lor.

M. Petcuț

Heft 5-6, Mai-Juni.

Chortophila laricicola Karl, die Lärchen-Zapfen und Samenfliege und ihre Feinde: Parasiten und Räuber, von Prof. M. Seitner.

Chortophila laricicola Karl, musca conurilor și semințelor de larice și dușmanii ei: parasiti și răpitoare.

Autorul descrie ciclul biologic al acestei insecte, care se poate rezuma după cum urmează: depune ouăle în Mai pe solzii conului încă tânăr. Larva pătrunde în interiorul conului și distruge semințele și bracteele. În a doua jumătate a lui Iunie, larva crescută, părăsește conul și se lasă să cadă pe pământ, unde pătrunde în sol și își formează o crustă. Iernează ca pupă în crusta descrisă. Sborul în Mai. Generația simplă.

Pagubele cauzate sunt colosale: din conurile cercetate în 1925 de autor, 94% erau atacate de insectă, care distruge complet semințele. Pentru aceasta e suficient să pătrundă o singură larvă în con. De obicei pătrund însă 2-4.

Atacul este extins — pe cât se pare — în toată zona laricelui din Austria de jos, de sus, Stiria și Moravia. Se pare că insecta manifestă o preferință marcantă pentru laricele cu conuri roșii.

Mijloace de combatere nu există.

Dintre inamicii parasiti se indică: din Cynipidae, *Seitneria austriaca* Tavares, descrisă pe larg, în limba latină, de Prof. Tavares din Pontevedra (Spania), din Braconidae, *Phaenocarpa seitneri*, Fahringer și din Ichneumonidae, *Asyncrita rufipes*, Förster. Dintre răpitoare (Räuber), *Lonchaea inquilina* Hendel, a cărui larvă pătrunde în aceia a *Chortophilei* și o mănâncă.

Untersuchungen über die Schaftform der Waldbäume, von Dr. Ing. R. Hampel.

Cercetări asupra formei fusului arborilor forestieri.

Cunoașterea formei fusului arborilor noștri forestieri ne dă baza calculului volumului lor. Incercările de a determina această formă, cu ajutorul unei singure formule, pentru întreaga lungime a fusului, s'au lovit de extraordinara variație a profilului trunchiului, după specii, situație în masiv, etc. S'a convenit atunci a se considera fusul secționat și fiecare bucată ca luând naștere din rotația unui segment de parabolă de forma generală $y = ax^n$ în jurul axei fusului. Formula era aplicabilă numai în cazul când n rămânea constant.

Teorii mai noi, cum e aceea a lui Pressler completată de Jaccard, consideră fusul ca produs «fisiologic» al nevoei arborelui de a se aproviziona cu apă, în aparatul său foliceu. Această teorie nu explică însă lăbărtarea fusului la bază și scăderea grosimii către vârf, atâta vreme cât pe trunchiu nu se înserează de loc ramuri cu frunze.

Se pare că explicația cea mai bună a formării fusului e cea întemeiată pe principii fizice, de Metzger. El pretinde că vântul este factorul determinant al formei fusului, acesta nu este decât un stâlp, solicitat la flexiune, de către greutatea coroanei și presiunea vântului. Teoria se verifică lesne la porțiunea de trunchiu, lipsită de ramuri, diametrul fusului într'un punct oarecare este:

$$d = \sqrt[3]{\frac{32 P}{\pi K_b} S}, \text{ unde } P \text{ peste greutatea}$$

coroanei (și presiunea vântului), K_b , rezistența maximă la flexiune; S distanța

secțiunii considerată dela punctul de aplicare al forței. Frațiunea de sub radical, rămâne constantă pentru unul și același fus, însemnând-o cu $2 a_5$, for-

mula devine $a_5 = 2 a_5 \sqrt[3]{V.S.}$. De remarcat, că formula lui Metzger a fost verificată de Janka și găsită bună.

Autorul face apoi o serie întreagă de deducțiuni, în legătură cu metoda lui Metzger, spre a stabili o formulă generală pentru forma fusului. Cu ajutorul acestei formule determină profilul fusului, pe care îl compară cu rezultatele culese direct, apoi calculează coeficientul de formă, relativ și absolut. Formulele la cari ajung sunt prea complicate și nu pot fi redată aci. Remarcăm numai că pentru a determina forma fusului, acest procedeu reclamă determinarea formei, mărimii și greutății coronamentului, ceea ce este mult mai greu, decât determinarea profilului fusului însăși în mod direct. Autorul caută însă o formulă generală, care, credem noi, va fi lipsită de interes practic, de oarece sunt atâtea factori, ce au influență asupra formei fusului și în formulă va fi greu să-i cuprindă pe toți. (Articolul va continua).

Ueber die österreichische Schwarzkiefer, von Schmied.

A supra pinului negru, austriac.

Numele de pin negru, i-a fost dat de Arnold la 1785, Poiret, la 1804 l'a descris sub numele de *P. laricio*, numele de *P. austriaca* i-a fost dat de fostul profesor dela Mariabrunn, Franz Höss, ca să-l deosebească de o specie de pin canadian, numit tot «negru». Aria sa de vegetație se extinde peste sudul Europei. Se cunosc 4 subspecii: austriaca, în Dalmația, Krain, Kärnten, Carpați, etc.; corsicana, în sudul Franței; Corsica, Calabria, Sicilia; hispa-

nica, în Spania, pallasiana, în împrejurimile M. negre (la noi în Munții Cernei). Urmează o descriere silvobotanica a acestei esențe.

Inginerul dr. W. Tischendorf, autorul cunoscutei cărți «Lehrbuch der Holzmassenermittlung», a fost numit profesor de amenajament, administrație și comptabilitate forestieră al școalei superioare de silvicultură din Viena.

D. A. S.

OESTERREICHISCHE VIERTEL-JAHRESSCHRIFT für FORSTWESEN.

Mortie—Iunie.

Anpflanzungsversuche mit Zirbe, von dr. H. Schönelese.

Încercări de plantațiuni cu pin cembra.

Silvicultorii austriaci au arătat totdeauna simpatie pentru acest arbore, iar adunările lor desbat cu plăcere chestiunea culturii sale. Articolul vorbește de cultura pinului cembra într-o pepinieră din Salzkammergut, ne dă date asupra recoltării și conservării seminței, asupra cantităților semănate, asupra puștilor produși, etc. Apoi discută exigențele lui spre a explica faptul că, deși la început merge bine, mai târziu, dacă e plantat pe sol calcaros, se usucă. Se vorbește și despre inimicii săi din regnul animal.

Einige Daten über die Bewurzelung der Bäume, von dr. agr. M. Girdienko.

Câteva date asupra înrădăcinării arborilor.

După o tratare generală a chestiunii, autorul discută în parte pentru fiecare arbore, felul formei, mărimea, etc. a rădăcinii. Arborii pe cari îi studiază sunt

moliftul, pinul, bradul, fagul, frasinul, stejarul și arborii fructiferi.

Se vorbește de rolul micorhizei, de raportul între coroană și rădăcină, influența lumii asupra dezvoltării sale, procentul de lemn pe care îl conține, adâncimea la care pătrunde, etc.

Land- und Forstwirtschaft, von A. Weder.

Agricultură și silvicultură.

Un mic articol de reportaj, dar foarte interesant. Ni se relatează tensiunile ce există în Austria de sus, între agricultură și silvicultură. Un conflict a izbucnit cu ocazia înființării unei camere de «agricultură» care are să se ocupe și de chestiunile silvice, or silvicultorii cer să se menționeze numele «silviculturii» și să fie mai bine reprezentată. Divergențe sunt apoi și la repartitia fondurilor.

Articolul reușește să pună foarte bine în lumină diferențele de concepție, de metode, de scopuri, ce există între aceste două ramuri «surori» ale culturii pământului.

V. S.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 3, Martie.

Editorial. Un veto providențial. E vorba de opoziția făcută de președintele Coolidge la transformarea unei păduri federale și de raport, în parc național.

Alfred Gaskil. De ce să creștem lemn? Se discută problema rentabilității creșterii lemnului și se fac sugestii privitoare la surogatul lui.

D. M. Mathews. Folosirea diagramelor claselor de vârstă, pentru stabilirea posibilităților anuale.

H. R. Soderston. Câteva probleme de cubaj în exploatarea pădurilor. Articolul în cea mai mare parte se ocupă de determinarea pierderilor în exploatarea pădurilor.

Perley Spaulding. Putrezirea restului exploatărilor în pădurile de foioase în regiunea New-England. Resturile exploatărilor constituiesc o problemă importantă pentru pierderile pe care le marchează și pericolul pe care-l constituie: se studiază condițiile în care ajung a putrezi mai curând.

E. S. Keitley. Unchiul Sam, proprietar de pământ. Problema refacerii domeniului public agricol și forestier.

E. W. Tinker. Pădurile federale, forestierii și recreația. Silvicultorii urmăresc ca în amenajament să introducă dispozițiuni cari să înlesnească ca pădurile să devie și loc de recreație.

John. H. Halton. Administrarea vieții sălbatice. Autorul se ocupă de conservarea vieții animalelor și plantelor pădurei.

Theodore Krueger. Ne îndreptăm spre sisteme europene de a cruța vânatul? Se răspunde afirmativ.

George A. Duthie. Relații între natura proprietății terenului și proprietatea vânatului.

Wallace J. Pearce. Pășuni de iarnă pentru vânat.

Fred. B. Agee. Creșterea animalelor pentru producerea blănurilor.

Kay Peck. Măsuri pentru intensificarea culturii peștelui.

T. S. Hansen. Câteva rezultate obținute prin practica reea răriturilor în arborete de *Pinus Banksiana*.

F. I. Richter. Adoptarea unor metode mai rașionale în experimentările privitoare la rărituri.

E. J. Hazlik. Câteva comentarii asupra întocmirii tabelor de producție.

Recenzii.

M. D. Dr.

ESPAÑA FORESTAL.

Aprilie.

Eucaliptul și problema sa. Debaterile adunării dela Santader a amicilor Eucaliptului.

E. González Vázquez. Eucaliptii. O lămurire a proprietăților, calităților și a necesităților, pe care le satisfac. Aflăm aici că eucaliptii au creștere medie anuală de 12—15 mc, dar sunt priviți numai ca o specie de primă împădurire, cu exigențe foarte reduse, — fiindcă lemnul nu găsește destulă utilizare.

Lorenzo I. Casado. Lucrările silvice la expoziția din Sevilla. O apreciere ale celor expuse de serviciul silvic spaniol.

Standardizarea măsurilor și a formelor de vânzare a cherestelei. O contribuție la ancheta stabilită în congresul forestier din 1926 dela Roma.

P. de Cañizal. Arborele simbolul Spaniei. Proiectul unei grădini-parc în Marbella care să servească cauza propagandei pentru împăduriri.

Mai.

Vicente de Pereda. O carte interesantă. Se analizează cartea lui Antonio Lleó: realitățile, posibilitățile și nevoile forestiere ale Spaniei.

O săptămâna forestiera la Barcelona. Programul unei întruniri forestiere a inginerilor silvici, proprietărilor de păduri, etc., care se va ține în toamna aceasta la Barcelona.

Timoteo de Antonio y Gil. Parcul național din Guadarrama.

Standardizarea măsurilor și a formelor de vânzare a cherestelei. Continuare.

Notițe și Comentarii.

V. S.

LESNICKA PRACE, No. 6.

Al. Nechleba. Culegere de date cu privire la istoria apariției insectelor păgubitoare pădurilor în Boemia, înainte de 1839.

Jar Ruzicka. Este sămânța de pin din N. Germaniei mai rezistentă contra căderii acestor (<Schütte>) ca aceea indigenă, în Boemia?

J. Fric. Societățile cooperative forestiere. În acest articol se vorbește și de mișcarea cooperativă din România, după o publicație de J. Danha. «Lesni druzstevnictivi v Rumunku, 1926 (Pădurile cooperative în România).

R. Kryl. Teritoriile rezervate în pădurile Rusiei subcarpatice.

F. Hauska. Pădurile și impozitele.

SUMARSKI LIST.

Iunie-Iulie, 1929.

J. Sustersic: Câteva lucruri din silvicultură: Asupra celor

mai bune metode de regenerare și tratare a pădurilor de fag și brad dela Gorski Kotar (ținutul muntos croat, de lângă coasta dalmatină).

St. Franciskovic > Problema obținerii unui bun randament în pădurile Karstului superior.

H. Burlakov > Metoda «culturilor uscate» în împădurirea Karst-ului și a terenurilor

desgolite din Muntenegru și în Golful Cattaro: Autorul recomandă un sistem de cultură forestieră asemănătoare celei agricole, care urmărește utilizarea mai bună a precipitațiilor de iarnă, prin mobilizarea (arat, prăjit) terenului. Această metodă, de mult folosită în Rusia, a dat deja bune rezultate în Muntenegru, în anii 1926—1928.

D. A. S.

INFORMAȚIUNI

Se transferă după cerere pe ziua de 15 August a. c., d-nii ing. șefi silvici Tudor Ionescu dela dir. Pitești, la ocolul silvic Giurgiu și I. Demetrescu dela Gîlurghiu la ocolul silvic Șercaia.

Pe ziua de 1 Septembrie a. c., se fac următoarele numiri: D-l ing. subinsp. M. G. Georgescu director al școlii de brigadi din Brănești. D-l ing. silvic C. Georgescu conferențiar la aceeași școală.

Se transferă pe aceeași zi dela școala din Brănești, d-l ing. subinsp. I. Selavu,

la dir. Constanța, d-l ing. subinsp. M. Petcuș la dir. Pitești. D-l ing. șef A. Ionescu la dir. Bacău și d-l ing. șef Al. Popescu la școala de conductori Casa Verde.

• • •

Se desființează școala de conductori silvici din Brănești și cea de brigadieri din Căluți.

La Căluți se înființează o școală de pădurari.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.
 Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;
 Având în vedere art. 2 din codul silvic;
 Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în Monitorul Oficial. No. 131 920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Senced, pendinte de comuna Uicani în hotarul II, jud. Odorhei, proprietatea posesorului Tamasu, în suprafață de 70 ha 300 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Râtu și Veglab, pendinte de comuna Dej, jud. Someș, proprietatea orașului Dej, în suprafață de 117 ha 6500 m². Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar; iar în parchetele Nr. 5—9 inclusiv se vor lăsa câte 100 arbori de rezervă la ha, sau pe parchet 200 arbori în total; în parchetele 23—40 inclusiv se vor opri tot câte 100 arbori la hectar sau pe parchet 200 arbori în total. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire pentru parchetele 5—9 inclusiv 2000 lei de hectar; în parchetele Nr. 23—40 inclusiv 1000 lei de hectar, iar pentru restul parchetelor 900 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Fondul Bazilican, pendinte de comunele Cenada și Gergaul Mic, jud. Târnava Mică, proprietatea Fondului Bazilican din Blaj, în suprafață de 222 ha 1000 m². Regimul crâng cu 40 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani seria I-a. Revoluția normală 26 ani, exploatarea în 26 ani seria II-a. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Bocșa Română 7 trupuri, pendinte de comunele Ramna, Bârboșu, Bocșa Montană, Vaslova, Bocșa Română, Ocna de fier, Docnecea și Bliniș, jud. Caraș, proprietatea uzinelor de fier din Regia S. A., în suprafață de 4202 ha 6500 m². Regimul codru cu țări succesive. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Coasta Banului, pendinte de comuna Mestecani, jud.

Cluj, proprietatea Compos. din comuna Mestecani, în suprafață de 205 ha 4100 m². Regimul codru cu iăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente, referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau într-o timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și art. adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni

Dată astăzi 3 Septembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) Aurel Dobrescu

p. conl., Nedescrisabil.

Nr. 51.000 1929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Andreești, pendinte de comuna Andreești-jud Gorj, proprietatea d-ului V. Vasiliu, în suprafață de 70 ha 7100 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 75 ani, exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Gavrilasca, pendinte de comuna Păulești, jud. Prahova, proprietatea d-nei Laetitia N. Ghika, în suprafață de 86 ha 7100 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 13 ani, exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Andriașul lotul Nr. 5 parchetului II, pendinte de comuna Andriașul de Sus, jud. R.-Sărat, proprietatea d-nei Adela D. Anghelescu, în suprafață de 481 ha 3000 m². Regimul codru cu 3 iăeri succesive. Revoluția normală 84 ani, exploatarea în 34 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 10 Septembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) Aurel Dobrescu

p. conformitate, Nedescrisabil.

Nr. 50.298 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Calu Iapa formată din 4 trupuri, pendinte de comunele: Dumbrava Roșie, Calu Iapa, Tașlau, Mastacini, Berlești, Colonești jud. Neamț și Borgo-vani jud. Roman, proprietatea Statului în suprafață de 12.812 ha 9100 m² pădure și 270,77 goluri. Regimul codru cu iăeri succesive seria I, II și III. Crâng simplu seria IV și codru grădinarilor seria V. Revoluția normală 120 ani seria I, exploatarea 100 ani. Revoluția normală 100 ani seria II și III, exploatarea în 100 ani. Revoluția normală 60 ani seria IV. exploatarea în 60 ani. Posibilitatea la prima iăere se va aplica pe volumele existente în pădure, extrăgându-se $\frac{1}{3}$ din volum, în plus sau minus 10%. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Vaduri formată din 10 trupuri, pendinte de comunele

Vaduri, Districta, Platra Neamj și Pângăraji, județul Neamj, proprietatea Statului în suprafață de 13.390 ha 8000 m² pădure și 671,75 goluri. Regimul codru cu modalitatea de tratament a tăierilor localizate progresive cu 5 serii. Revoluția normală 100 ani, cu cinci perioade de exploatare a 20 ani fiecare. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Lucăcești Schitu Frumoasa format din 4 trupuri, pendinte de comunele Aađu, Lucăcești și Moinești, jud. Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 17.999 ha 3300 m² din care pădure 17.5 2 ha 2900 m². Regimul codru cu tăieri rase seriile I, II și IV și codru cu 2 tăieri succesive seria III, iar pentru seria V codru grădinarit. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi 10 Septembrie 1929 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) Aurel Dobrescu

p. conformitate, Nedescultrabil.

Nr. 50.300 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Dumbrava, pendinte de comuna Goida de Sus, județul Alba, proprietatea Episcopiei rom. cat. cu sediul în Alba, în suprafață de 3700 ha 700 m². Regimul crângul simplu; în parch. 1, 2 și 3 se va lăsa câte una sută arbori de rezervă la hectar, iar în parch. 12 — 18 câte 40 arbori de rezerva la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Sic, pendinte de comuna Sic, jud. Someș, proprietatea Composesoratului din Sic, în suprafață de 610 ha 0400 m². Regimul crâng simplu. În parchetele din parcelele Nr. 5, 6, 7, 10 și 11 se vor opri câte 40 arbori de rezervă la hectar de esență gorun din cel mai sănătos. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dosui Mănăsterei, pendinte de comuna Răchizele, județul Cluj, proprietate bisericească greco-ortodoxă din comuna Butelu, în suprafață de 214 ha 7800 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Nista, pendinte de comuna Sieu Odorhei și Brețcu, județul Someș, proprietatea d-nei văd. Eugenia Appel, în suprafață de 98 ha 6.900 m², împărțită în 2 serii de exploatare. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani seria I. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani seria II, adică în anii 1929 și 1939 după cum se prevede în planul special de exploatare. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Tăierile în seria I se vor face dela 15 Septembrie la 1 Aprilie, iar în seria II-a pentru coaja de tăbăcit până la 1 Iunie. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprateței, etc.

Art. 3 — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi 10 Septembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) Aurel Dobrescu

p. conformitate, Nedescultrabil.

Nr. 50.302 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurei comunei Ruja formată din 5 trupuri, pendinte de comuna Ruja, județul Târnava Mare, proprietatea comunei Ruja, în suprafață de 617,54 ha. Regimul codru cu 2 tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Șenced, pendinte de comuna Uicani, jud. Odorhei, proprietatea compozitorului din comuna Uicani, în suprafață de 287 ha 4000 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Speinegul, pendinte de comuna Gălgău, jud. Someș, proprietatea comunei Gălgău, în suprafață de 115 ha 1000 m². Regimul codru simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Studiul sumar al pădurei Rotunda, pendinte de comuna Săpânța, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Stan Ioan Iu Ioan Mihail Ilie, în suprafață de 14 ha 1160 m². Regimul codru cu 60 seminceri aleși din arborii cei mai bine conformați cu diametrul în jurul a 0,30 m și uniforment repartizați. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Studiul sumar al pădurei Șăpânțoara, pendinte de comuna Săpânța, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Hoidiș Gh. a lui Grigorie și alți cinci, în suprafață de 12 ha 9000 m². Regimul codru cu șezăzeci arbori seminceri la hectar aleși din cei mai sănătoși, cu diametrul în jurul a 0,30 m și uniforment repartizați. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste amenajamente și studiul sumar se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept delimitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urma ca arăbările din aceste amenajamente și studiul sumar referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date cronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentul sau studiul sumar se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat înlocuiesc sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 13 Septembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) Aurel Dobrescu

p. conformitate, Nedescrisibil.

No. 51.002 929

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurei Ghelele, Coasta Călăjele, Ghelele și Dâmbul Pietrelor, pendinte de comuna Călăjele, jud. Cluj, proprietatea bisericii gr. ortodoxe din Călăjele în suprafață de 158 ha 7100 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Lapis, pendinte de com. Nasfalău, jud. Sălaj, proprietatea d-lui Adalbert Banffy, în suprafață de 512 ha 7600 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 15 ani pentru 248,24 ha. Garanția de împădurire 4000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Hatod, pendinte de comuna Flița, jud. Odorhei, proprietatea comunei polițică Săncrăeni, în suprafață de 373 ha 3300 m². Regimul codru cu două tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 8 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Guderea, Dealul Mare, Branțieța, Dumbrăvița și Fața

Cheteli, pendinte de comunele Gledin și Monor, jud. Neamț, proprietatea comunei Gledin în suprafața de 161 ha. Regimul codru cu țări rase în trupurile Gudezca, Branștea și Dumbrăvița, și crâng simplu în trupul Dealul Mare și Faja Cheteli. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani pentru seria de codru cu țări rase. Revoluția normală 25 ani, iar exploatarea în 25 ani în seria de crâng simplu. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Bârcu, pendinte de comuna Rîgmani, jud. Mureș, proprietatea posesoratului de pădure din Rîgmani, în suprafața de 25 ha 3900 m². Regimul crâng cu 30 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic științific, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul, amenajamentul sau studiul sumar se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi 13 Septembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. conformitate, *Nedescrisibil*
No. 51.004 929.

p. Ministru, (sa) *Aurel Dobrescu*

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Studiul sumar de exploatare al pădurei Fagul înalt, pendinte de comuna Tulgheș, jud. Neamț, proprietatea bis. gr. cat. din Bișazul Aștelean în suprafața de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Studiul sumar de exploatare al pădurei Fagul înalt, pendinte de comuna Tulgheș, jud. Neamț, proprietatea bisericelii reformate din Miercurea Ciuc, în suprafața de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Lung, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamț, proprietatea Filiei Cîngheș a bisericelii gr. cat. din Ghimeș-Făget, în suprafața de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Lung, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamț, proprietatea Filiei Făgetul a bisericelii gr. cat. din Frumoasa, în suprafața de 5 ha 7500 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Lung, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamț, proprietatea Filiei Băchiș a bisericelii gr. cat. din Ghimeș-Făget, în suprafața de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Barbantă, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamț, proprietatea Filiei Lunca de Jos a bisericelii gr. cat. din Ghimeș-Făget, în suprafața de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Lung, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamț, proprietatea Filiei Livezi a bisericelii gr. cat. din Frumoasa, în suprafața de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Barbanja, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamj, proprietatea bisericii gr. cat. din Ghimeș Tăget, în suprafața de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu țâeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Studiul sumar de exploatare al pădurei Jăguț Inalt, pendinte de comuna Tulgheș, jud. Neamj, proprietatea Filiei Ditrău Cătuna 6 a bisericii gr. cat. din Sormaș-Mureș, în suprafața de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu țâeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. - Domnul Administrator al Casei Padurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data atâzi 13 Septembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) Aurel Dobrescu

p. conformitate, Nedescu Irabil

Nr. 81.006 929.

Art. 1. - Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cluruc, pendinte de comuna Câmpurile, jud. Putna, proprietatea d-lui Leon Morolanu, în suprafața de 122 ha 5000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Tapa-Mohorâtu, pendinte de comuna Zorlești, jud. Gorj, proprietatea d-lui I. F. Ioanțescu, în suprafața de 54 ha 7050 m². Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar din cel mai gros. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 1000 de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Baia-Cărbunegii, pendinte de comuna Bal. jud. Fălciu, proprietatea d-lor Tache Silveanu și Maria Z. Teodorescu, în suprafața de 300 ha 7800 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 12 ani; tot bradul care există fie în păcuri, fie izolat, cum și rezervele de stejar să nu se iae pentru a ajuta la înmulțirea rășinoaselor și stejarului. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Studiul sumar de exploatare al pădurei Valea Seacă, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamj, proprietatea Filia Valea Corbu a bisericii greco-catolice din Corbu, în suprafața de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu țâeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Studiul sumar de exploatare al pădurei Fagul Inalt, pendinte de comuna Tulgheș, jud. Neamj, proprietatea bisericii româno-catolice din Miercurea Ciuc în suprafața de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu țâeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 de lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Barbanja, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamj, proprietatea bisericii greco-catolice din Frumoasa, în suprafața de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu țâeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Studiul sumar de exploatare al pădurei Fagul Inalt, pendinte de comuna Tulgheș, jud. Neamj, proprietatea bisericii greco-catolice din Gârlăuș Mureș, în suprafața de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu țâeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Lung, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamj, proprietatea Filiei Cogneș a bisericii greco-catolice din Frumoasa, în suprafața de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu țâeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Studiul sumar de exploatare al pădurei Pârâul Barbanta, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamj, proprietatea Filiei Lunca de sus a bisericii greco-catolice din Ghimeș-

Fagei, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăiere saab. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Studiul sumar de exploatare al pădurei Valea Seacă Faja Marlagiei, pendinte de comuna Corbu, jud. Neamj, proprietatea Filiei Băta a bisericii greco-catolice din Corbul în suprafață de 5 ha 5750 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Studiul sumar de exploatare al pădurei Valea Pomilor Broasca, pendinte de comuna Draghici, jud. Muscel, proprietatea d-lui I. Dragomirescu în suprafață de 30 ha 6100 m² din care pădure 20 ha 3900 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 35 ani, exploatarea în 2 ani. Tăierea se face numai cu toporul. Garanția de împădurire 10 0 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și art. adițional anexat înscrutului, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi 13 Septembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (sa) Aurel Dobrescu

p. conformitate, Nedescrisibil

No. 51.008 929.

E s t e

**în interesul Societăților
Forestiere și tuturor
așezămintelor industriale
să facă reclamația prin
REVISTA PĂDURILOR**

**SOCIETATEA
„PROGRESUL SILVIC“**

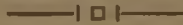
Inchiriază pentru conferințe, adunări,
concerte, etc., Sala mare a loca-
lului său din

B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis
unde doritorii se pot adresa.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

FONDATĂ IN ANUL 1886

APARE LUNAR

SUMARUL:

- Studii:** Conuri de molid. (Date din
Bucovina) N. Pascovici
- Chestiuni administrative:** Serviciul
de control P. A. Grunau
- Insemnări:** Pădurile Jugoslaviei . . . Al. Ștefanopol
- Legea administrației forestiere au-
striace Trad. D. A. Sburlan
- Cronica:** Expoziția națională poloneză
din Poznan și silvicultura D. A. Sburlan
- Recenzii.**
- Revista revistelor.

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société
forestière roumaine „Progresul Silvic“

SOMMAIRE :

- Études:** Les cônes d'épicéa N. Pascovici
- Questions administratives:** Le service
vice de contrôle P. A. Grunau
- Notes:** Les forêts de la Yougoslavie . . AL Stefanopol
- La loi de l'administration forestière
autrichienne Trad. D. A. Sburian
- Chronique:** L'exposition nationale polonaise de Poznan et la sylviculture . D. A. Sburian
- Récensions.**
- Revue des revues.**

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC”

STUDII

REFERATE

CONURIDE MOLID

(DATE DIN BUCOVINA)

de Ing. NIC. PASCOVICI

1. Anii de sămânță

În Bucovina, molidul sănătos fructifică abundant la fiecare trei ani. Astfel am avut un an productiv în 1925, următorul în 1928.

Primăvara, până pe la 20 Iunie, versanți întregi acoperiți cu molid apar roșcați de floare; aerul miroase plăcut și atâta polen se ridică în vânt, că acopere povârnișuri stâncoase, cărări și drumuri cu un praf galben, pe care-l spală apele de ploaie. Românul cunoaște acest praf sub numele de «mana florilor de molid». Pe vârful fiecărui molid se văd atâtea conulețe de purpură, că dela distanță mulți necunoscători cred de bună seamă că molizii s'au uscat.

Toamna, când conurile sunt bine dezvoltate, crengile împovărate se lasă în jos, iar zăpezile timpurii și vânturile rup adeseori unele vârfuri prea încărcate, pricinuind mari daune arboretelor, cum s'a întâmplat în anul 1928 (14 Octombrie).

Iarna prin Ianuarie și Februarie, în zile mai călduroase, din conurile ce se deschid la soare, zboară mii de semințe, rotindu-se în văzduh, cu aripioarele lor fine. Pe fiecare m², pe zăpada albă,

se văd mii de semincioare și aripioare căzute, cari bucură pe silviculor. De aceea amenajștii au preconizat, ca în masive pure de molid, tăerile să se facă în culise, bande alterne și lungi, pentru a provoca regenerarea naturală din lături, ceea ce reușește de minune la molid.

În ocoalele silvice de munte, unde molidul este în stațiunea sa optimă (peste 800 m altitudine), acest arbore se regenerează atât de frumos pe cale naturală, în arborete bătrâne și rărite, că nu mai e nevoie de completări ulterioare, silviculorul se vede constrâns din contră, a extrage arborii din seminșururile dese ca peria, întocmai sa la manipularea unui parchet de fag.

Recoltarea conurilor se face în zilele cu soare, din Octombrie și până ce dă zăpada. În toamna anului 1925 conurile s'au deschis prea de timpuriu, din cauza secetei și a căldurilor mari, iar în toamna anului 1928 au dat înghețuri, friguri și zăpadă, deja pe la finele lunii Octombrie, din care cauză au rămas multe conuri verzi, necoapte. Seceta mare din vara anului 1928 a stânjenit mult buna dezvoltare a conurilor, așa că multe din ele au rămas mici, subțiri, având semânță seacă, nedezvoltată, iar o mare parte au fost atacate de microlepidoptere: de *Phycis abietella* (fam. Pyralidina) și de *Tortrix strobilella* (fam. Tortricina). Conurile atacate sunt strâmbe, prezintă scurgeri de rășină, galerii și excremente de larve. Atacuri de ciuperci nu s'au observat, vara fiind secetoasă. Culoarea brună verzuie a multor conuri arată că maturitatea nu s'a făcut în bune condițiuni, căci a fost mult prăpădită. Cu toate acestea sămânța, deși mică (1580 boabe la 10 g), prezintă un procent de germinație satisfăcător (76 $\frac{0}{100}$)¹⁾.

2. Felurile conurilor.

Natura prezintă atâtea variațiuni de formă că adeseori conurile unui molid nu se aseamăna cu cele ale arborelui vecin, deși au probabil aceeași proveniență. La conurile recoltate din ocoalele silvice Frasin, Vama, Ostra, Stulpicani, Gura-Humorului, Moldovița, Pojorâta și împrejurimi, după felul carpelelor distingem trei tipuri de conuri (figura 1 și 2). Conurile provenite din arborii

1) Este mai probabil că în regiunea respectivă, predomină conurile cu o culoare de nuanță verzuie (chlorocarpa), M. D.

bătrâni și crescuți în masiv strâns, au carpele mai înguste și cu vârful drept (ca în a), sunt mici, subțiri, (7-10 cm).

Conurile de pe arborii izolați de 30-100 ani au carpele mai groase și mai late, ascuțite spre vârf, cu vârf dublu, uneori răsfrânte în jos (ca în b și c). Conurile culese din masive tinere

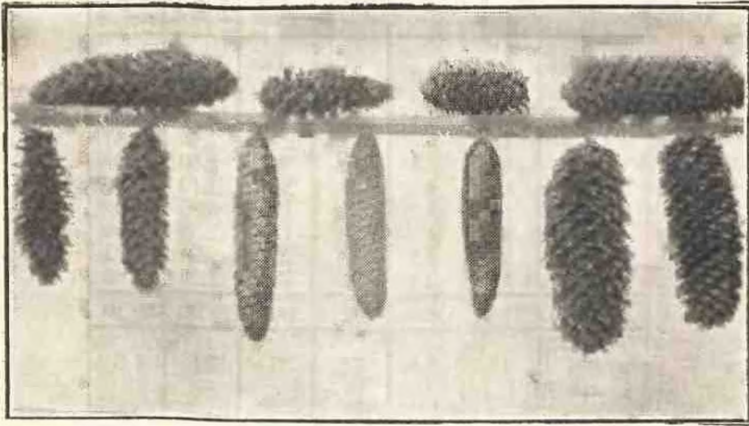

Fig. 1

(probabil provenite din semințe importate) de la ocolul silvic Pojorâta și Ostra au carpele rotunjite la vârf, ce se aseamănă cu cele de brad (ca în d, e și f). Aceste conuri sunt mai mult cilindrice, au carpele late, la uscarea se desfac ușor, prezintă o semănță mai mașcată, ca cele descrișe mai sus.

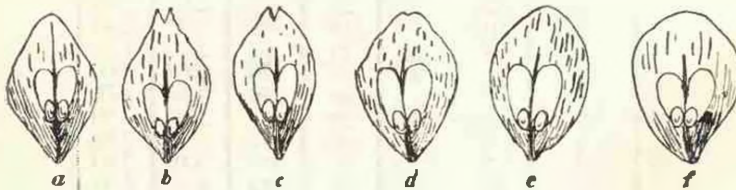

Fig. 2.

Pentru a putea arăta numărul semințelor și greutatea acestora, în funcție de felul și mărimea conurilor mai frecvente, am compus câte un tablou de conuri cu carpele ascuțite și rotunjite din ocolul silvic Frasin și Pojorâta, pe cari le redăm mai jos.

Date asupra semințelor recoltate din conuri cu carpelele uscate
Ocolul silvic: Frasin (1928—1929).

No. curent	Mărimea conurilor înainte de uscare		Greutatea conurilor uscate în grame	Numărul semințelor	Greutatea semințelor aripate în grame	Greutatea semințelor desărite în grame
	Lung. (cm)	Gros. (cm)				
1	14	3.5	22	222	2.00	1.65
2	10	3	21	240	2.40	1.65
3	12	3.5	25	370	2.25	1.75
4	12	3	22	295	2.40	1.85
5	10	3.5	18	302	2.80	2.30
6	12	4	27	316	2.70	2.30
7	11	3.5	21	190	0.90	0.65
8	13	4	27	170	1.30	0.80
9	11	3.5	23	217	1.90	1.55
10	11	3.5	26	285	2.35	1.80
Total ...	116	35.0	232	2607	21.00	16.30
In mediu pentru un con	12	3.5	23	260	2.1	1.6

Date asupra semințelor recoltate din conuri cu carpelele rotunjite.
Ocolul silvic: Frasin (1928—1929).

No. curent	Mărimea conurilor înainte de uscare		Greutatea conurilor uscate în grame	Numărul semințelor aripate și desărite	Greutatea semințelor aripate în grame	Greutatea semințelor desărite în grame
	Lung. (cm)	Gros. (cm)				
1	9	3	20	222	2.60	2.20
2	12	2.5	29	295	2.80	2.50
3	10	2.5	16	305	2.50	2.40
4	8	2.5	15	214	2.10	1.70
5	14	3.5	38	336	3.60	2.60
6	11	3.5	29	256	2.10	1.70
7	14	3	29	308	3.00	2.30
8	11	3	29	257	3.10	2.50
9	12	3.5	21	288	3.10	2.50
10	12	3	22	224	2.70	2.30
11	11	3	22	210	2.60	2.10
12	11	3	24	304	3.60	3.00
13	11	3	20	263	2.50	2.10
14	11	3.2	19	334	3.00	2.60
15	8.5	3	18	208	2.30	1.90
Total ...	165.5	45.2	351	4024	41.6	34.4
In mediu pentru un con	11	3	23	268	2.80	2.30

Date asupra semințelor recoltate din conuri cu carpele ascuțite,
Ocolul silvic Pojorata.

No. curent	Mărimea conurilor înainte de uscare		Greutatea conurilor uscate în grame	Numărul semințelor	Greutatea semințelor aripate în grame	Greutatea semințelor desarte în grame
	Lung. (cm)	Gros. (cm)				
1	17	3.5	51	427	5.40	4.30
2	13	3.5	31	370	3.60	3.10
3	16	4	47	495	5.20	4.30
4	13	3.5	34	341	2.85	2.00
5	14.5	4	41	331	4.10	3.50
6	14	3	29	326	3.40	2.90
7	14	4	41	484	3.20	2.30
8	14	3.5	39	443	4.40	3.70
9	16	3	34	377	4.20	3.50
10	14	3	40	419	4.16	3.60
11	13	3	24	493	3.95	3.30
12	15	3	31	385	3.80	3.10
13	15	4	46	447	4.85	3.95
14	14	4	36	381	4	3.40
15	14	4	36	404	3.90	3.25
Total...	216.5	53.0	560	6123	61.00	50.50
In mediu pentru un con	14.4	3.5	37.3	408	4.00	3.40

Date asupra semințelor recoltate din conuri cu carpele rotunjite,
Ocolul silvic Pojorata.

No. curent	Mărimea conurilor înainte de uscare		Greutatea conurilor uscate în grame	Numărul semințelor	Greutatea semințelor aripate în grame	Greutatea semințelor desarte în grame
	Lung. (cm)	Gros. (cm)				
1	9.5	3	12	153	0.80	0.70
2	10	3	15	246	2. —	1.70
3	10	2.5	17	265	2. —	1.50
4	16	3	32	536	4.50	3.70
5	13	3.5	33	325	4.50	3.40
6	14	3	25	424	4.20	3.40
7	13	3.5	30	270	2.60	2.10
8	14	3	23	330	2.70	2.10
9	13	3	23	449	3.80	3.20
10	11	3	23	335	2.40	1.60
11	16.5	3	33	571	4.90	4.30
12	12	3	31	300	2.40	1.75
13	10	3	16	242	2.20	1.75
14	14	3	33	375	3.40	3.10
Total...	176	42.5	346	4821	42.40	34.50
In mediu pentru un con	12.5	3.00	24.7	344	3	2.2

Asupra cifrelor date, se pot face următoarele observațiuni

1. Conurile cu carpele rotunde prezintă un număr mai mare de semințe, cari cântăresc mai greu, ca acele din conuri obicinuite.

2. Conurile din regiunea ocolului silvic Pojorâta (900 – 1500 m altit.), unde molidul formează arborete pure, sunt mai mari, prezintă semințe mai numeroase și mai mașcate, ca acele din ocolul silvic Frasin, situat în regiunea bradului (la 700 – 800 m. altit.).

3. Cu cât conurile sunt mai lungi, carpelele mai numeroase, cu atât numărul semințelor va fi mai mare.

4. Conurile cu carpele late și groase prezintă semințe mai puține, mari la grăunte și sănătoase.

5. Molidul din regiunile calcaroase (Pojorâta) prezintă o semănță cu bob mai mare.

6. Conurile provenite din arbori izolați, cu vârful în plin soare, între 40 – 48 ani, au conurile cele mai frumoase, mai mari și mai bogate în sămânță, pe când conurile provenite dela arborii bătrâni din masiv strâns, sunt mici, prezintă semănță mică și multă e sterilă.

3. Recoltarea și păstrarea conurilor

Conurile se recoltează în zilele cu soare, începând cu data de 10 Octombrie. Recoltarea durează până pe la 15 Decembrie, adică până ce cade zăpada. De regulă aceasta este ocupația femeilor și a copiilor de școală. Lucrătorul scutură crăcile dela vârful arborelui, sau culege conurile câte unul și le lasă să cadă jos, de unde apoi se strâng în saci și se transportă la uscătorie. Doi oameni culeg pe zi 4 – 5 hl, iar la uscătorie se plătește hl de conuri după distanța de transport cu 40 – 60 lei (în mediu cu 50 lei).

La luarea în primire și depozitare trebuie să se observe următoarele reguli:

1. Conurile să fie uscate, căci în caz contrar mucelesc în magazie

2. Conurile să fie lungi, frumoase, curate, coapte (brune-roșcate), se elimină cele mici, necoapte, vechi, din anii trecuți, ude și mucegăite, atacate de insecte și strâmbe.

3. Luarea în primire să se facă cu un coș larg la gură și cu fundul întins, nu cu măsuri înalte (pătrarea, banița, dublu dl), căci conurile se așează rău.

4. Conurile umede să se usuce mai întâi câteva zile la soare și apoi să se introducă în magazie.

5. Să nu se păstreze conurile timp lung pe pământul gol, căci trag umiditatea din sol și apoi numai cu greu se desfac în uscătorie, dau mult de lucru și folos puțin.

6. Să nu se facă totuși șicană lucrătorilor, căci se desgustă și nu mai recoltează.

7. Cu cât se păstrează conurile mai bine, mai uscat, cu atât se desfac mai ușor.

8. Magazia să fie pe un loc ridicat, expusă curenților de aer. O baracă provizorie bine podită, sau podul unei clădiri corespunde pe deplin acestui scop.

4. Uscarea conurilor.

Uscătoriile dela ocoalele silvice ale Fondului bisericesc din Bucovina sunt simple și modeste, satisfac însă în totul cerințele locale. În cele ce urmează voi descrie procedeul de uscare la ocoalele silvice Frasin și Pojorâta.

a) Descrierea uscătoriei din Frasin.

Aceasta constă dintr'o cameră de 12 m/8 m și înaltă de 3 m, (fig. 3-a, a și b). Lesele de uscare sunt dispuse pe trei rânduri la stânga și la dreapta (fig. 3, a), iar în mijlocul uscătoriei e spațiu liber pentru trecerea și transportul conurilor și al seminței, pe o lățime de 3 m. Tot într'acest spațiu se află și soba, care constă dintr'un cazan mare de fontă, răsturnat, sub care arde focul din conuri uscate (vezi secțiunea din schița alăturată). Suprafața rotundă a cazanului dă o căldură puternică și încălzește suficient tot spațiul. Fumul e condus printr'un horn de cărămidă, care dă tiraj mare. Podeala e o platformă de cărămizi bine fixate în mortar. Lesele de uscare constau din rigle triunghiulare, de 7 cm lățime și așezate în rânduri depărtate de 1,5 cm—2 cm. (fig. 3 b). Plafonul de scânduri e pardosit pe deasupra cu un strat gros de pământ, pentru ca să nu treacă căldura. În fața uscătoriei se află o mică cameră pentru lucrători, unde se odihnesc în timpul liber. Suprafața totală a leșelor e de 100 m², pe care se așează odată 35—50 hl de conuri.

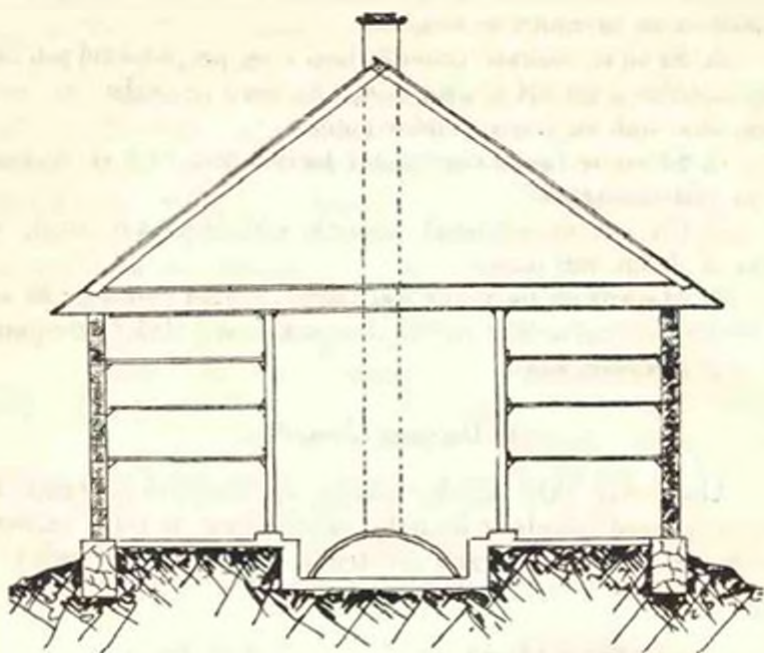

Fig. 3 a.

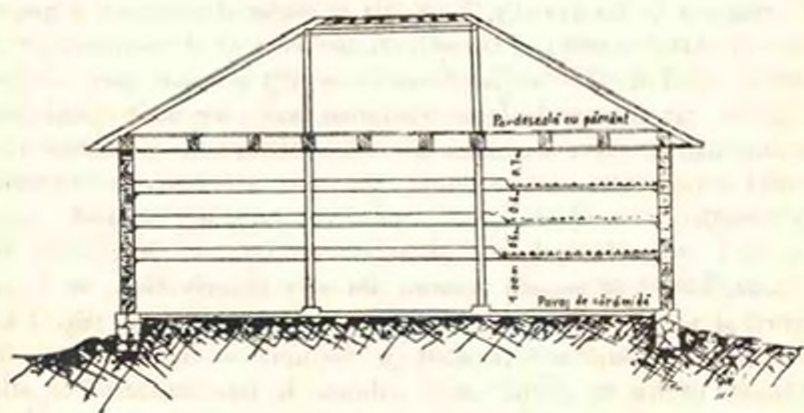

Fig. 3 b.

b) Procedul uscării.

Se ridică temperatura până la 35° R. și apoi se așterne pe lese conurile cu grebla de lemn de fag, cu 5 colți puternici, cari corespund cu spațiile dintre riglele lesei. Dacă conurile sunt jilave se vor pune mai puține hl, căci se deschid mai greu, iar dacă conurile sunt mai uscate, se va pune pe lese un strat mai gros de conuri (15–20 cm), adică 35–50 l pe m^2 . Se recomandă ca riglele leșelor să fie cât mai subțiri (4–7 cm), pentru ca leasa să prezinte cât mai multe spații goale, prin cari să circule aerul cald.

După ce s'au întins conurile, temperatura se ridică treptat până la 40° R., peste care grad nu se trece. Uscarea unui cuptor durează 48 ore, în care timp conurile se întorc și se «sbat» de 4 ori. După primele 20 ore conurile se deschid, se umflă și încep să pâraie în carpele, «să cânte», întocmai ca semințele de cânepă pe plită. E timpul când trebuie răscolite și întoarse cu grebla pe cealaltă parte, ca să iasă toată jilăveala din ele. Această operație durează 2 ore. După ce trec alte 5 ore, conurile se sbat cu greblele dela margine spre perete și înapoi, de 3 ori în șir, timp de 3 ceasuri. Sămânța cade abundant de pe o leasă pe alta până pe podeală. A treia întoarcere se face iarăși după 5 ore, când se sbat conurile iarăși de 3 ori timp de 3 ore, ca mai sus. Ultima întoarcere se face iarăși după 5 ore, când se deschid ușile și ferestrele și se sbat conurile de pe fiecare leasă de 5 ori spre perete și înapoi, operațiune, care împreună cu descărcarea și încărcarea conurilor, precum și strângerea semințelor durează cam 7 ore.

Uscarea conurilor, desariparea, vânturarea, conservarea și expedierea semințelor se face de către o echipă de 4 oameni, sub indicațiunile și controlul șefului de ocol, ajutat fiind de un brigadier silvic. Plata se face pe kg de sămânță curată, care costă 30 lei.

Mai jos dăm un tablou, din care se vede durata uscării unui cuptor, cantitatea de hl și de sămânță ce rezultă, precum și costul manipularii.

Date asupra uscării conurilor de molid din ocolul silvic Fraslit.

Nr. curent	Data	Cantitatea:		Prețul		Nr. curent	Data	Cantitatea:		Prețul	
		Conuri Hl	Sămânță Kg	Unitar Lei	Total Lei			Conuri Hl	Sămânță Kg	Unitar Lei	Total Lei
	1928					16	22, XII	46	83	30	2.490
1	17, XI	33	56	30	1.680	17	28, XII	50	0	30	2.700
2	20, XI	33	61	30	1.830	18	31, XII	55	100	30	3.000
3	22, XI	39	72	30	2.160		1929				
4	24, XI	35	80	30	2.400	19	3, I	50	95	30	2.850
5	26, XI	46	82	30	2.460	20	5, I	42	85	30	2.550
6	28, XI	44	86	30	2.580	21	8, I	46	88	30	2.640
7	1, XII	42	78	30	2.340	22	10, I	50	90	30	2.700
8	3, XII	44	82	30	2.460	23	12, I	46	96	30	2.880
9	5, XII	44	82	30	2.460	24	15, I	50	95	30	2.850
10	8, XII	50	85	30	2.550	25	17, I	46	95	30	2.850
11	11, XII	44	82	30	2.460	26	19, I	47	93	30	2.790
12	13, XII	49	86	30	2.580		Total...	1 178	2.204	30	66.120
13	15, XII	49	88	30	2.640		In mediu	45	84	30	2.520
14	18, XII	49	87	30	2.610			1	1.87		
15	20, XII	49	87	30	2.610						

Cifrele de mai sus arată, că dintr'un hl de conuri rezultă în mediu 1.87 kg sămânță, din care scăzând 10% diferite impurități ca ace, faramituri mici de carpele, rășină uscată, umiditatea ce pierde sămânța până la expediție, rămâne: $1.87 - 0.19 = 1.68$ kg sămânță curată.

c) Desariparea și vânturarea semințelor.

Pentru desaripare sămânța se toarnă într'o covată de 25 l, unde se stropește câte puțin cu apă caldă (14—16° C), întrebunțându-se la 25 l de sămânță 0.75 l de apă. Se amestecă apoi cu mâna cam 10 minute, până ce s'a umezit bine toată sămânța și apoi se toarnă într'un sac (de 1.2 m/0.70 m), care se fixează într'un clește, zis jug (fig. 4). Un lucrător mișcă sacul înainte și înapoi timp de un sfert de oră, până ce s'au desaripat toate cele 25 l, el desaripează astfel pe oră 1 hl de sămânță.

Sămânța se întinde apoi pe podeală și se lasă să se usuce timp de 8 ore, când se întoarce odată după primele 4 ore.

După uscare sămânța se vântură la o vânturătoare de cereale, care are un ciur de 3 mm/3 mm.

Un hl se vântură în 30 minute. După vânturare se întinde sămânța din nou pe podeală să se mai usuce încă 48 ore. În

care timp la fiecare 6 ore odată este învârtită, întoarsă, apoi se toarnă în lăzi de conservare (fig. 5).

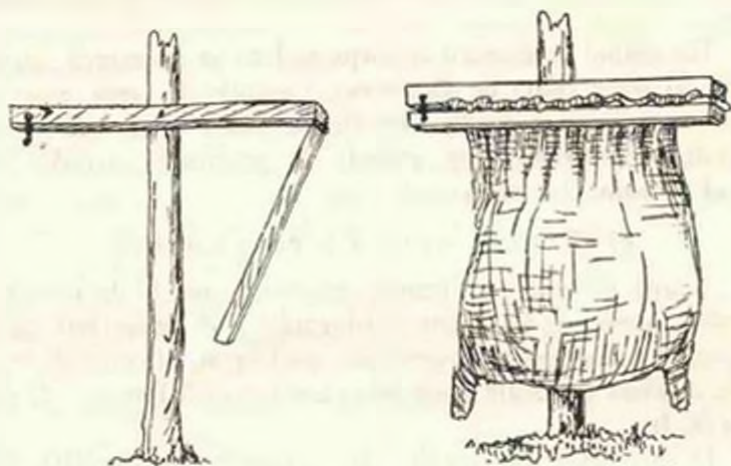

Fig. 4.

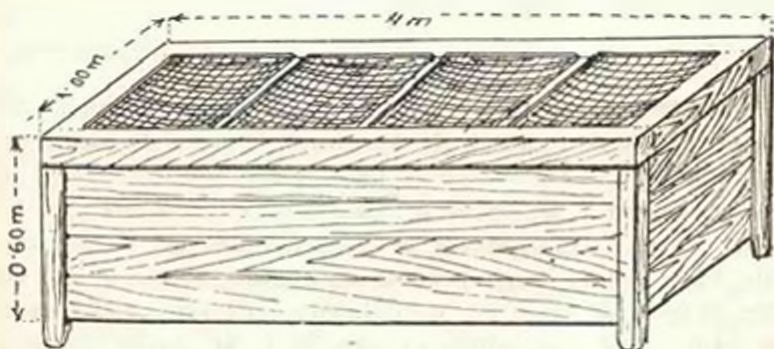

Fig. 5.

d) Conservarea seminței până la expediție.

Lăzile de conservare pot avea orice lungime, vor fi însă înguste (80 cm—100 cm) și joase (50—60 cm).

Capacul de închidere va fi alcătuit din obloane de sârmă, pentru aerisire.

În prima săptămână după vânturare sămânța din ladă se amestecă la fiecare două zile odată cu o lopățică. După 6—7

zile sămânța e bine uscată și se cunoaște prin aceea că aruncând o mână de sămânță în aer, se observă un praf alburii, pe când sămânța care nu e uscată deajuns, nu degajă acel praf caracteristic.

Tot timpul conservării seminței în lăzi, se amestecă cu lopățica cel puțin odată pe săptămână. Gerurile de iarnă, chiar excesive nu pricinuesc pagube seminței de molid conservată în modul arătat, ca dovadă sunt probele de germinare normale (vezi tabloul probelor de germinare).

e) Costul unui kg de sămânță.

Având în vedere că pentru recoltarea unui hl de conuri se plătește în mediu 50 lei, și dintr'insul rezultă 1.68 kg sămânță curată, iar pentru extragerea și conservarea unui kg se plătește 30 lei, un kg de sămânță de molid costă loco uscătorii din Frasin: $30 + 30$ lei = 60 lei.

În anul 1928 s'au recoltat din împrejurimile ocolului silvic Frasin ca 4.600 hl de conuri, din cari rezultă aproximativ 7.730 kg. sămânță de molid. Din aceasta o mare parte va rămâne pentru lucrările de împădurire din anul viitor.

f) Descrierea uscătoriei din Pojorâta.

Uscătorii constă dintr'o anticameră pentru lucrători, o cameră de uscare și o cameră de desaripare. Camera de uscare are o suprafață de $7 \times 5 \text{ m} = 35 \text{ m}^2$, unde spațiul de umblare e de $1.50 \times 4 \text{ m} = 6 \text{ m}^2$, iar restul e ocupat de lese, așezate pe trei rânduri. Lesele sunt construite ca și la uscătorii din Frasin, rândurile două de sus sunt prevăzute cu obloane, pentru a lăsa conurile pe leasa de jos la caz de trebuință. Suprafața totală a leselor e de 54 m^2 , pe care se întinde deodată 25 hl de conuri. Înălțimea între rândurile leselor e de 80 cm. Focul se face într'o sobă de fer, de 1.00 m înaltă și are împrejurul ei un paravan de zid pentru a opri dogoreala prea mare și a menține căldură timp mai îndelungat. Podeala e de ciment.

g) Procedeeul uscării.

Un cuptor se usucă timp de 48 ore. Mai întâi se ridică temperatura până la 35°R , se întind apoi conurile pe lesele de mijloc și de sus și apoi se ridică temperatura treptat până la 40°R .

Conurile se întorc cu grebla de lemn, la fiecare 8 ore, în cursul celor 48 de ore de uscare. Apoi se slobod conurile prin obloane pe lesele de jos, unde se imblătesc și se întorc cu greblele timp de 5-6 ore. Sămânța aripată, ce cade pe podeala de ciment se strânge cu mătura și se duce în camera de desaripare.

h) Desariparea și vânturarea semințelor.

Sămânța aripată se întinde pe podeală, se stropște cu 4-5 stropitori de apă (35-40 l), după cum e și recolta mai bună sau mai slabă. Dacă din 25 hl conuri rezultă 4 hl sămânță aripată, care se udă cu 40 litri de apă pentru a se desariipa, apoi la 10 l de sămânță revine 1 l de apă, deci mai multă apă ca la uscătoria din Frasin, fiindcă aicea desariparea se face în palme. Udarea se face câte puțin, sămânța se întoarce pe toate părțile ca să se amestece bine. După udare se îngrămădește într'un colț, unde stă 8-10 ore, pentru a absorbi umiditatea ce i s'a sustras în timpul uscării. Se freacă apoi în palme câte puțină sămânță până se desface complet de aripioare.

Vânturarea se face cu o morișcă de cereale, dându-se de 4 ori în șir.

Prima vânturare se face cu un ciur de 1 cm/1 cm pentru a scoate solzli desfăcuți la imblătirea conurilor.

A doua vânturare se face cu un ciur de 7,5 mm/7,5 mm, pentru a scoate aripioarele semințelor. Sămânța aleasă astfel mai conține ace și sfărâmături de carpele.

Se vântură a treia oară la un ciur de 5 mm/5 mm, sub care se află un doilea ciur de 3 mm/3 mm. Acuma cad două calități de sămânță. Înaintea vânturătoarei cade sămânță obicinuită, curată, iar înapoia vânturătoarei, cade sămânța mare, cu ace și alte impurități.

Sămânța mare se vântură a patra oară, de două ori consecutiv la un ciur de 5 mm/5 mm, pentru a i se scoate toate acele.

În decursul vânturărilor, semințele goale sunt mânate afară de curentul de aer.

i) Conservarea semințelor până la expediție.

Sămânța curată se transportă la magazie, unde se întinde pe podeală, după calități, în straturi de 15 cm grosime. Aici sămânța se mai usucă și se pierde mult din umiditatea, ce a primit la desa-

ripare. După 48 ore se ridică în grămezi lângă perete, cari grămezi se tot prefac după fiecare 5 zile.

În timpul conservării până la expediție, sămânța pierde cam 15⁰/₀ din greutate. Mai jos dăm sub formă de tablou câteva date asupra uscării conurilor de molid la uscătoria din Pojorâta, unde se poate observa timpul uscării unui cuptor, temperatura, Nr. hl și cantitatea de sămânță desaripată, ce rezultă.

(A se vedea tabloul în pag. următoare).

Din cifrele arătate în tablou vedem, că la acest ocol un hl de conuri dă 1.90 kg de sămânță, din care, dacă scădem lipsuri până în momentul expediției de 10⁰/₀, rămâne: $1.90 - 0.19 = 1.71$ kg semânță curată, ce rezultă dintr'un hl de conuri.

j) Costul unui kg de sămânță.

Recoltarea și transportul unui hl de conuri, până la uscătorie, a costat în mediu 65 lei, din care rezultă 1.71 kg sămânță curată. Uscarea conurilor, desariparea și conservarea semințelor până la expediție, se face de către o echipă de 4 oameni, plătiți cu ziua și în acord, cu 440 lei pentru uscarea unui cuptor de 25 hl de conuri, din care rezultă în mediu 43 kg sămânță curată. Un kg de sămânță va costa deci loco uscătoria din Pojorâta: $38 + 11$ lei = 49 lei.

5. *Observațiuni cu privire la uscarea conurilor de molid și păstrarea seminței.*

1. Temperatura de uscare a conurilor, să fie cât se poate mai constantă și să nu depășească 40⁰ R sau 50⁰ C, căci se micșorează vitalitatea embrionilor.

2. În cursul uscării nu e permis a se scădea temperatura în mod brusc, căci conurile se închid și carpelele cu rășină se deschid mai greu a doua oară, iar semințele nu se desfac ușor.

3. Cu cât conurile sunt mai jilave, cu atât se vor așterne în straturi mai subțiri, pe lese și cu cât conurile au fost mai bine conservate, cu atât se vor pune conurile în straturi mai groase pe lese. În genere pe m² să nu se întindă mai mult ca 40—50 l.

4. Temperatura de uscare se va măsura în rândul de sus al feselor, iar la caz de nedesfacere suficientă a conurilor din leasa de jos, nu se va urca temperatura peste maximum admis, ci rândul de jos al leselor va rămâne liber.

5. Desariparea se face mai ușor, iute și avantajos în saci

Date asupra uscării conurilor de molid la ocolul silvic Pojorăta.

Numărul cupteacilor	DATA așezării	DATA scoaterii	Temp. avuiz grad. R.	Numărul hl de conuri	Sămânța curată în kg	Observațiuni
1	1/XII 1928	3/XII 1928 amiazi	36-39	25	49	
2	3/XII »	5/XII »	— » —	25	43	
3	5/XII »	7/XII » »	36-38	25	47	
4	7/XII »	9/XII » »	36-40	25	50	
5	10/XII » dim. ora 8	12/XII » »	— » —	25	50	
6	12/XII » »	14/XII » »	35-40	25	48	
7	14/XII » amiazi	16/XII » »	36-40	25	44	
8	17/XII » »	19/XII » dim. 8 ore	— » —	25	44	
9	19/XII » dim. 8 ore	21/XII » dim.	— » —	25	44	
10	21/XII » »	23/XII » seara	35-40	25	42	
11	26/XII » seara	28/XII » amiazi	39-40	25	38	
12	28/XII » »	31/XII » dim.	35-40	25	48	
13	31/XII » dim.	2/I 1929 dim. 9 ore	— » —	25	50	
14	2/I 1929 dim. 6 ore	4/I » dim.	36-40	25	49	
15	4/I » »	7/I » amiazi	— » —	25	45	
16	7/I » amiazi	9/I » 8 ore dim.	35-40	25	44	
17	9/I » dim. 8 ore	11/I » 8 » »	30-40	25	48	
18	11/I » » »	14/I » 7 » »	35-38	25	48	
19	14/I » dim. 7 ore	16/I » 9 » »	35-40	25	50	
20	16/I » » 9 » »	18/I » 10 » »	— » —	25	50	
21	18/I » » 10 » »	21/I » 6 » »	— » —	25	50	
22	21/I » » 6 » »	23/I » 6 » »	— » —	25	45	
23	23/I » » 6 » »	25/I » 5 » »	— » —	25	50	
24	25/I » » 5 » »	28/I » 6 » »	— » —	25	50	
25	28/I » » 8 » »	29/I » 24 » »	— » —	25	45	
26	29/I » amiazi 12 ore	1/II » 8 » »	— » —	25	48	
27	1/II » dim. 8 » »	4/II » 6 » »	— » —	25	50	
28	4/II » » 6 » »	6/II » 7 » »	— » —	25	47	
29	6/II » 7 ore dim.	8/II » 7 » »	35-40	25	45	
30	8/II » 7 » »	11/II » 8 » »	— » —	25	48	
31	11/II » 8 » »	13/II » 7 » »	35-38	25	50	
32	13/II » 7 » »	15/II » 7 » »	— » —	25	50	
33	15/I » 7 » »	18/II » 7 » »	35-39	25	48	
34	18/II » 8 » »	20/II » 7 » »	35-38	25	50	
35	20/II » 8 » »	22/II » 7 » »	— » —	25	50	
36	22/II » 8 » »	25/II » 6 » »	— » —	25	50	
37	25/II » 6 » »	27/II » 7 » »	— » —	25	50	
38	27/II » 7 » »	1/III » 8 » »	35-39	25	48	
39	1/III » 8 » »	4/III » 6 » »	35-40	25	45	
40	4/III » 6 » »	6/III » 8 » »	— » —	25	48	
		Total . . .		1000	1898	
		Din care se scade 10% . . .			190	
					1708	

deci un hl conuri da 1,71 kg sãmânța

prinși în clești (juguri), decât cu mâna, deși se ruinează un sac la 30 hf de sămânță aripată.

6. După vânturare, sămânța se va întinde în straturi subțiri (10—15 cm grosime) pentru a se usca cel puțin timp de 10 ore.

7. Cea mai avantajoasă conservare a seminței este pe podeală, într'o cameră bine uscată și aerisită, ferită de șoareci.

8. Se va ține seamă de pierderea în greutate a seminței în timpul conservării, care pierde la molid e de 10—15%.

9. Uscarea conurilor se face mai avantajos cu lucrători cu ziua, dacă se dispune de lucrători pricepuți, harnici și dacă șeful de ocol are timpul necesar și un bun organ de ajutor.

10. Pentru uscarea și conservarea semințelor este recomandat să se ia lucrători conștiincioși, pricepuți și harnici.

6. Numărul semințelor la 10 grame.

Din cifrele tabloului ce urmează, putem deduce următoarele:

T A B L O U

cuprinzând numărul semințelor la 10 grame

Nr. curent	LOCALITATEA de proveniență	Anul recoltării	Felul semințelor	Cantitatea în grame	Numărul semințelor	Procentul de germinare
1	Ocolul silvic: Pojorâta	1928/29	Obicinuită	10	1.414	91
2	»	»	Mare	10	1.264	89
3	»	1925/26	Veche	10	1.586	42
4	Ocolul silvic: Frasin	1928/29	Aripată	10	1.346	74
5	»	»	Desaripată	10	1.592	
				media	1.339	

Sămânța veche e mai ușoară, cuprinde multe hoabe la cântar, pe când sămânța nouă e mai grea.

Seceta din anul 1928 a avut o mare influență asupra semințelor. Astfel vedem, că 10 grame de semințe desapripate dela uscătoria din Frasin numără 1592 boabe, ceea ce s'ar putea compara cu sămânța veche de 4 ani dela Pojorâta.

Sămânța din Pojorâta e cu mult mai mare, mai sănătoasă și mai grea la cântar, grație stațiunii prielnice ce o are acolo molidul.

7. Procentul de germinare

Din tabloul probelor de germinare la ocolul silvic Frasin, se poate deduce următoarele:

Probele de germinare la semințele de molid din Ocolul silvic Frasin

Nr. curent	Luna	Așezare		Scoatere		Procentul	OBSERVAȚIUNI
		ziua	ora	ziua	ora		
1	Jan. 1929	14	15	25	15	69	Sămânța din lada I.
2	>	14	15	25	15	75	> > > II.
3	>	25	23	4/II	16	88	> > conuri.
4	>	25	23	4/II	16	87	> >
5	Febr. 1929	5	11	15	10	81	> dela vânturătoare.
6	>	5	11	15	10	74	> din uscătorie.
7	>	6	18	16	11	71	> lada III.
8	>	6	18	16	11	57	> > > IV.
9	>	6	18	16	11	66	> > > V.
10	>	15	20	26	8 ³⁰	74	> > > I.
11	>	16	13	26	8 ³⁰	71	> dela vânturătoare.
12	>	16	13	26	9	78	> din lada I.
13	>	16	13	26	9	75	> > > II. } expusă gerului
14	>	16	13	26	9	79	> > > III. } de -30° C.
15	>	26	9	8/III	9	85	> > > III mijloc.
16	>	26	9	8/III	9	81	> > > I
17	>	26	9	8/III	9	75	> > > II
18	>	26	9	8/III	9	84	> > uscătorie.
19	>	26	9	8/III	9	73	> dela vânturătoare.
20	Mar. 1929	8	15	18	10	77	> din lada III deasupra.
21	>	8	15	18	10	81	> > > I
22	>	8	15	18	10	79	> > > V.
23	>	8	15	18	10	70	> > > II din fund
24	>	8	15	18	10	82	> > vânturătoare.
25	>	19	18	29	7	72	> > >
26	>	19	18	29	7	76	> > lada II din fund.
Total						1980	
Media						76	

Probele de germinare la semințele de molid din Ocolul silvic Pojorâta

1	Martie	18	11	28	11	89	Sămânță mare, din anul 1928.
2	>	18	11	28	11	91	> obicinuită din anul 1928.
3	>	18	11	29	11	42	> veche din anul 1925.

1. Sămânță expusă gerului din 8—13 Februarie 1929 n'a suferit de loc, fiind conservată în lăzi. Proba de germinare a dat rezultate normale.

2. Media probelor de germinare de 76% e satisfăcătoare, considerând secetele și căldurile mari din vara anului 1928.

3. Probele de germinare din ocolul silvic Pojorâta au dat rezultate mai frumoase, sămânța fiind de calitate mai bună.

4. Grație unei bune conservări (în saci) sămânța veche din anul 1925 prezintă un procent de germinare de 42%, ceea ce înseamnă, că se poate întrebuița încă cu succes, chiar după 4 ani de conservare.

Tabloul rezumativ
privitoare la recoltarea și uscarea conurilor de molid,

Felurile conurilor	Un hectolitru de conuri cuprinde:	Un litru cuprinde:	10 grame conțin:
<p>1. Conuri cu carpele rotunde: Se desfac mai lesne, au o sămânță mai mare și mai grea.</p> <p>2. Conuri cu carpele ascuțite, au o sămânță mai mărunță, mai ușoară.</p> <p>3. Conuri de pe arbori izolați sunt mari, au carpele mari și conțin multă sămânță mare.</p> <p>4. Conurile de pe arborii din masiv strâns sunt mici, carpele mărunte, semințele mici, puține și multe secluri.</p> <p>5. Un con cu carpele rotunde de 11 cm lung. și 3 cm gros. conține 268 semințe, cari cântăreac fiind desaripate 2.30 g.</p> <p>6. Un con cu carpele ascuțite de 12 cm lg și 3 cm grosime conține 260 semințe, cari fiind desaripate, cântăresc 1.6 grame.</p> <p><i>Nota.</i> — La Pojorâta un con cu carpele rotunjite având 12.5 cm/3 cm, conține în mediu 340 semințe desaripate, cari cântăresc 2.5 gr.</p> <p>Un con cu carpele ascuțite de 14.4/3.5 cm conține 408 semințe cari cântăresc 3.4 grame.</p>	<p>1. <i>Conuri:</i> Înainte de uscare a) Bine conservate: 1.100 bucați = 80 kg. b) Umede, conservate pe pământ, bucați 1600 = 130 kg</p> <p>După uscare 700 — 750 bucați = 42 kg</p> <p>2. <i>Sămânță</i> a) Aripată, cu sfărâșături de carpele, etc. 20 — 25 l = 5 — 6 kg. b) Desaripată 3.30 l = 68 kg.</p> <p>3. <i>Costul</i> Recoltarea: 50 — 50 % Extragerea și conservarea semințelor: 50 lei = 50 %.</p> <p><i>Nota.</i> — I.a Pojorâta. Recoltarea — 65 lei Extragerea semințelor — 18 lei — 12 %</p>	<p>1. <i>Semințe aripate:</i> 220 g.</p> <p>2. <i>Semințe desaripate:</i> 490 g. 1,4 l — 1 kg.</p>	<p>1. <i>Semințe desaripate:</i> 1592 boabe.</p> <p>2. <i>Semințe aripate:</i> 1346 boabe. I.a Pojorâta: a) Sămânță desaripată mare: 1264 boabe. b) Sămânță desaripată oăbicinută: 1414. c) Sămânță veche din 1925, boabe: 1.586.</p>

asupra datelor
la obținerea și păstrarea seminței (Ocolul Frasin 1928-1929)

Recoltarea conurilor	Conservarea conurilor	Uscarea unui hl de conuri	Desariparea și vânturarea semințelor	Conservarea semințelor	Procentul de germinare
<p><i>Intr'o zi recoltează două oameni 4-5 hl.</i></p> <p><i>Un hl conuri</i></p> <p><i>Se vor strânge: conurile lungi, uscate, drepte, coapte (galbene roșcate) și se vor elimina: conurile strâmbe, mici, vechi, verzi, moi și necoapte.</i></p> <p><i>Timpul recoltării: din 10 Octombrie până prin 15 Decembrie, în zile cu soare, când conurile sunt uscate. Bune sunt conurile de pe arborii de 30-100 ani.</i></p>	<p>Sub acoperiș: în podurile clădirilor deose: 2-2,5 m² în magazii etc.</p> <p>Se vor evita: locurile umede, expuse ploilor.</p> <p>Se păstrează până prin Martie când se vor usca la soare, dacă nu s'ar terminat uscarea la căldura în uscătorii.</p>	<p>1. Suprafața pe care ocupă pe deose: 2-2,5 m² în magazii etc.</p> <p>2. Timpul uscării: 48 ore.</p> <p>3. Temperatura: 35-40° R.</p> <p>4. Înălțimea: de 5 ori la fiecare 8 ore, în răstimp de 40 ore, apoi după 3 ore, de 4-5 ori după o altă, aruncându-se spre perete și înapoi.</p>	<p>1. Umezirea. La 25 l sămânță aripată se toarnă 0,75 l de apă caldă de 14-17°C și se amestecă cu mâna 10 minute.</p> <p>2. Descariparea. Într'un sac se toarnă 25 l sămânță umezită, sacul se strânge în jug și se bate timp de 15 minute.</p> <p>3. Uscarea. Se întinde pe podeala, spre uscarea 8 ore, timp de 48 ore, învârtindu-se de 3 ori.</p> <p>4. Vânturarea. Un hl de sămânță se vântură în 30 minute.</p> <p>5. Un sac pentru conservare se aruncă în sus, de sămânță, luând de 12 ori câte 25 l.</p>	<p>1. În lăzi în gustate și joase (1 m/60 cm) cu capac de sărmă.</p> <p>2. În saci în poduri sau camere, expuși curenților de aer.</p> <p>3. În poduri sau în camera pe podeala, în tinse sau în movili. Se va întoarce odaia la fiecare 5 zile. Înainte de conservare sămânța se va usca bine timp de 48 ore, întinsă pe podeala în straturi subțiri (7-10 cm).</p> <p>Se va întoarce la fiecare 3 ore. Când sămânța e uscată și aptă pentru conservare, se aruncă în sus, degajă un prașluând de 12 ori câte 25 l.</p>	<p>76%</p> <p>La Pojară: 90% Sămânța veche din 1925 = 42%</p>

Les cônes d'épicéa

On remarque en Roumanie, dans le dernier temps, un mouvement accentué en faveur de l'idée d'utiliser des semences indigènes, dans les régénérations artificielles.

Spécialement les semences d'épicéa sont récoltées dans des quantités si importantes, qu'elles ont pu faire quelquefois l'objet d'un export vers les pays de l'Europe centrale.

L'auteur de l'article ci-dessus fait une étude sur les diverses formes sous lesquelles se présentent les cônes de l'épicéa dans une région déterminée du pays (Bucovine) afin d'établir le rapport, qui existe entre l'aspect de ceux-ci, la qualité de la semence et le rendement quantitatif au séchage.

A cette occasion, on nous donne des détails sur les procédés utilisés dans deux centres de Bucovine pour obtenir des cônes la semence détalée.

CHESTIUNI ADMINISTRATIVE

SERVICIUL DE CONTROL

de P. A. GRUNAU

Regulamentul serviciului silvic exterior din 1924 constituie de sigur un pas înainte în rânduirea activității acelor, cărora li s'a încredințat gestiunea pădurilor Statului. Totuși, felul cum au fost rezolvate unele chestiuni organizatorii, nu poate rezista totdeauna critice obiective.

Într'un articol anterior al revistei noastre, am vorbit despre dispozițiunile referitoare la întocmirea programului de lucru, dispozițiuni neclare și nepractice, cari nu sunt menite a călăuzi în mod folositor activitatea agentului de execuțiune.

Astăzi mi-am propus a analiza organizarea serviciului de control și a cerceta, întrucât, prin dispozițiunile înscrise în regulament, controlul util al serviciului de execuțiune este garantat. Zic control util și înțeleg prin aceasta că serviciul în chestiune nu trebuie să se mulțumească a constata anumite fapte, a înregistra oarecari inconveniente și greșeli, ci trebuie să aibă și dreptul și datoria a interveni imediat pentru îndreptarea lucrurilor. Relevez aceasta într'adins, fiindcă astăzi, după litera și spiritul regulamentului, agentul de control nu are altceva de făcut decât a dresa procese-verbale cari vor fi trimise locului în drept spre decideră. Câtă pierdere de timp! Controlul — și, lucrul trebuie, spus dela început, mă gândesc mai ales la controlul gestiunii tehnice pe teren, nu al paperaseriei din cancelarie, nu al denunțurilor și denigrărilor de tot felul — controlul este o necesitate atât pentru elementele bune, cari vor fi

incurajate prin recunoașterea meritelor, cât și pentru cele rele sau slabe, cari au nevoie a fi stimulate și eventual pedepsite.

Organizarea serviciului silvic la început a fost rudimentară. Așa dar și controlul aproape nu exista, iar de controlul tehnic nici nu era vorbă. Odată cu extinderea exploatărilor s'a simțit nevoia a se înmulți numărul ocoalelor (unități de gestiune) și a le grupa în circumscripțiuni (unități de control).

S'a imitat pur și simplu organizarea din Franța : șeful circumscripțiunii se creiase după prototipul inspectorului francez, șeful de ocol, după acel al șefului de arondisment din Franța. Și șeful de circumscripție al nostru, întocmai ca și inspectorul francez, avea atribuțiuni și de control și de execuțiune.

În regulamentul din anul 1899 se spune lămurit că șeful de ocol «face administrație și poliție» este «guard general», iar șeful de circumscripție este acela care, în ocoalele din circumscripția lui, este însărcinat cu executarea lucrărilor de natură tehnică. Aceasta este un mod de a organiza lucrurile, cunoscut atât în țările latine cât și în cele germanice și corespunde în general unei intensități reduse a economiei forestiere. Deși ar fi de dorit, pentru stabilirea în mod cât mai netoios a atribuțiunilor diferitelor grade de serviciu, a păstra cu ocaziunea organizării serviciilor, împărțirea ierarhică în «dispoziție, control și execuțiune», totuși considerațiuni de oportunitate și de economie au determinat mai pretutindeni, călcarea principiului de separațiunea netă a atribuțiunilor și au admis ca serviciul central, să cedeze celui de control unele din drepturile și datorile lui, iar cel de control să participe câte odată în mod efectiv la executarea lucrărilor.

Călăuzit de asemenea idei, poate și pentru alte motive, s'au înființat mai târziu și la noi inspecțiunile, corespunzătoare conservațiunilor din Franța, cu oarecari drepturi de dispoziție, foarte parcimonios acordate și cu obligațiunea principală de controlul suprem al întregului serviciu exterior.

Până aci lucrurile s'au dezvoltat logic. Cum am zis, am imitat organizațiunea franceză.

La sfârșitul secolului trecut însă se simte în organizarea serviciului silvic românesc înrâurirea principiilor germane, iar din contopirea, fără spirit critic, a principiilor organizatorii din cele două țări, s'au născut forme de organizare neraționale.

Precum în unele țări germanice agenții de control sunt concentrați în jurul unui șef, constituind birouri regionale de direcțiune și control, așa se propune și la noi — strângerea șefilor de circumscripțiune în jurul inspectorului, cu obligațiunea pentru acest din urmă, a conducerii efective a întregului serviciu. Dintr'un personaj oarecum fără rost de până acum, inspectorul ajunge factorul principal în organizațiunea întregului serviciu exterior.

Concentrarea agenților de control în jurul directorului din organizațiile germane se putea face, fiindcă agentul de control nu avea nici un amestec în executarea lucrărilor, și se explică prin dorința de a asigura autorității astfel create, avantajele rezolvării colegiale a unor chestiuni mai delicate și mai importante și implicit ale rezolvării mai prompte a multor chestiuni, cari altă dată trebuiau supuse centrului. Dar tocmai acest avantaj al organizării colegiale, la noi, prin noua organizare, n'a fost realizat: inspectorul este și rămâne singurul responsabil pentru tot ce se petrece în inspecția lui, el negreșit poate, dar nu este obligat a consulta pe membrii regiunii. Și atunci mă întreb pentru ce dislocarea șefului de circumscripțiune din cercul lui de acțiune? Nă văd utilitatea concentrării regionale, care dincolo — în sistemul german — este evidentă, prin rezolvarea colegială și promptă a multitudini de chestiuni cari nu ajung până la centru.

Dar mai mult, această deplasare a fost vătămătoare pentru interesele serviciului, căci am depărtat pe acela, care conform regulamentului, era singurul însărcinat cu lucrările tehnice din întreaga circumscripție, din sfera lui de activitate, îngreunând astfel condițiunile de efectuare ale acestor lucrări.

Și de ce aceasta? Fiindcă n'am pătruns ideia călăuzitoare a diverselor sisteme de organizare, fiindcă ne-am oprit la caracterele lor exterioare, fără a căuta și a găsi explicațiunea logică a rânduelilor.

Așa ne-a găsit anul 1924 când, cu drept curvânt, s'a crezut necesar a se da serviciului o nouă organizare, mai potrivită cu noile condițiuni ale României întregite.

Și atunci vedem că șeful de ocol, «guardul general» de altă dată, agentul de administrație și poliție, cel care era socotit ca nepregătit pentru conceperea și executarea lucrărilor tehnice, ajunge agentul care conduce toate lucrările din ocolul său și agentul singur responsabil pentru tot ce se petrece în ocolul său.

O altă concepție de sigur mai frumoasă și mai nobilă a rolului unui șef de ocol.

Poate că organizarea după acest principiu a serviciului de execuțiune este cam prematură la noi, fiindcă azi nu avem personalul necesar, pentru a o și înfăptui în mod util. Căci se înțelege, pentru ca șeful de ocol să răspundă de tot și de toate ce se petrec în ocolul lui, acesta din urmă nu trebuie să depășească anumite întinderi. Acestea însă sunt considerațiuni cari nu pot înlătura faptul existent : șeful de ocol, singurul conductor al tuturor lucrărilor din ocol și singurul responsabil.

De îndată, în mod automat s'a corectat o greșeală de organizare a serviciului de control. Luându-se din atribuțiunea agențiilor de control obligațiunea de a executa ei lucrările tehnice, îndepărtarea din circumscripția lor de control și concentrarea la o «regiune» numai este așa de reprobabilă. Negreșit necesitatea concentrării nici acum nu poate fi dovedită, fiindcă nici acum rezolvarea colegială a unora din lucrări nu este admisă. Într'un singur caz regulamentul prevede consultarea șefilor de servicii, dar numai consultarea. În articolul mai sus menționat am arătat că tocmai în cazul acesta (întocmirea programului de lucru) nu prea se vede utilitatea acestei consultări. Așa dar, organizația de până acum a serviciului de control putea dăinui mai înainte și trebuia chiar să dea roade mai bune, deoarece agentul de control nu mai era împovărat și cu executarea lucrărilor tehnice.

Dar iată că făuritorii noii organizațiuni au fost de altă părere. Apare un nou personaj în alcătuirea direcțiunilor (vechilor regiuni): inspectorul de control. Se vede că cei 5 șefi de servicii care se creează la fiecare direcțiune au fost considerați ca prea copleșiți cu lucrările de cancelarie și în imposibilitate de ași împărți activitatea între lucrările de teren și cele de cancelarie. Aceasta în adevăr este un inconvenient al sistemului controlului regional care a fost simțit și aiurea, extensiunea quasi forțată ce se dă lucrărilor de cancelarie. Dar pentru a combate acest inconvenient, formalismul exagerat trebuia combătut nu sporit cum de fapt s'a întâmplat. Noul sistem de organizare este defectuos din două puncte de vedere. În rândul întâi, un număr considerabil de agenți, tocmai acei cărora li se încredințează conducerea supremă a serviciului, sunt înstrăinați terenului. Pironiți la birourile lor, per contactul cu pădurea și cunoștința atât de necesară a condițiunilor

locale. Prin regulament, cu o singură excepție care constituie o anomalie și un conflict de atribuțiuni, nu li se recunoaște nici o atribuțiune pe teren. În adevăr, singur șeful serviciului plantațiilor are dreptul a se deplasa în vederea controlului lucrărilor, iar sfera lui de activitate față de cea a inspectorului de control nu e nicăeri limitată. Așa dar, cei 5 șefi de serviciu – specialiști silvici – ajung funcționari de birou și sunt perduți pentru specialitatea lor. Exagerare se va zice! Șefii de servicii nu sunt legați pe viață de birourile lor. Ei pot fi trecuți în funcțiunile inspectorului de control. Dacă în adevăr aceasta ar fi obiecțiunea ce ni s'ar face, ea nu ar avea darul a ne convinge. «Mișcările» în serviciul silvic în principiu trebuie să fie cât mai reduse. Într'un serviciu în care cunoașterea condițiilor locale de toate ordinele este premisa progresului și unde agentul numai cu greu parvine a-și însuși aceste cunoștințe, mutările în mod principal ar trebui să fie cât mai reduse și nu ar trebui considerate ca un fel de corectiv al concepțiilor organizatorii.

Din cam 500 de specialiști, câți avem în serviciul Statului, regulamentul din 1924 instrăinează specialităților 70 de inși sau 14%. Dacă adăogăm la acest număr pe celălalt care reprezintă pe agenții imobilizați la centru și cari și ei cunosc pădurea mai mult din amintirile lor sau din povestirile altora, atunci vedem că grație organizării defectuoase a serviciului nostru silvic cam 25% și mai bine din toți agenții sunt condamnați la un fel de... emascu-lare silvică.

Situațiunea inspectorului de control nu este nici ea de invidiat: un fel de commis-voyageur care are să relateze asupra celor văzute și care după depunerea raportului, în mod principal numai are nici o înrâurire asupra evoluării cazurilor prezintate. Negreșit șeful de serviciu sau directorul nu sunt opriți a-l consulta pe inspectorul de control, obligați însă, conform regulamentului, nu sunt. Și așa fiind, prin regulamentul nou s'a creat un element, care nu poate fi mulțumit cu situațiunea lui, fiindcă n'are nici o înrâurire directă asupra mersului serviciului, fiindcă nu poate să-și realizeze ideile, fiindcă e redus a aviza dar nu a înfăptui. Rezolvarea definitivă a diverselor chestiuni este dată în mâinile acelor cari sunt lipsiți de prima condițiune necesară într'aceasta, de cunoașterea adâncă a condițiilor locale.

Acestea sunt reflexiunile, cari mi-au fost sugerate prin citirea

articolelor regulamentului care se ocupă cu organizarea serviciului de control și cred că logica lucrurilor îmi dă dreptate.

Pentru a înlătura inconvenientele semnalate, n'am avea decât a ne întoarce la vechea organizare a regiunilor de altă dată. La direcțiunea autorității de control și de conducere — ar fi atașați un număr de ingineri cu atribuțiuni de control și de conducere pe circumscripțiuni determinate, fără deosebire de natura lucrărilor. Aceștia ar avea în sarcina lor și rezolvirea tuturor lucrărilor de cancelarie privitoare la circumscripția lor.

Pentru a nu face iluzorie o astfel de organizare, două condițiuni trebuie îndeplinite. Formalismul și paperaseria trebuie reduse la minimum posibil, iar ocoalele, întrunite într'o circumscripție, nu ar trebui să fie prea numeroase.

Întreaga utilitate însă a acestei organizațiuni am avea-o atunci, când o bună parte a lucrărilor cari congestionează azi consiliul tehnic al pădurilor, s'ar da în sarcina consiliului agenților de control, prezidat de directorul respectiv. Prin aceasta desigur toate lucrările s'ar rezolvi nu numai cu mai mare promptitudine, dar de sigur și cu mai mare competență, fiindcă «consilierul» dela direcțiune ar avea acel simț local, asupra căruia nu se poate insista îndeostul.

Repet ce am spus la început: cititorul ca și mine, reflectând asupra controlului, trebuie să se gândească nu la controlul formalist de astăzi, ci la controlul activității tehnice d'abia schițat prin regulament.

Le service de contrôle

O discute le rôle que le règlement a attribué aux agents de contrôle du service forestier de l'état.

L'auteur fait ressortir les inconvénients de la disposition par laquelle ils sont obligés, dans beaucoup de cas, de constater seulement les faits et de les relater plus loin, sans pouvoir prendre des mesures.

Il en résulte, pour les agents de contrôle, une situation qui est loin de leur donner satisfaction professionnelle, et, en ce qui concerne les travaux, des retards et des solutions dictées par des personnes qui n'ont pas des convictions gagnées dans la forêt même.

INSEMNAȚII

Pădurile Jugoslaviei

Numărul din Septembrie a. c., al revistei *F i d a c*, organul federației internaționale a foștilor combatanți, este închinat vecinei și aliatai noastre Jugoslaviei și, vorbind despre bogățiile acestei țări, consacră câteva pagini pădurilor ei.

Suprafața acoperită de păduri reprezintă 30%, aproape 7,5 milioane ha. Bosnia, care este centrul regiunilor forestiere, este aproape jumătate (45% din suprafața ei) acoperită cu păduri. Regiunile forestiere, cari se întind din Bosnia către Sud-Est și Nord-Vest, ating în Slovenia maximum de suprafață împădurită. În afară de aceste 7,5 milioane hectare împădurite, Jugoslavia mai are încă 6 milioane ha terenuri impropriei oricărei culturi și cari n'ar putea fi utilizate decât pentru împăduriri artificiale.

Din nefericire pentru vecinii noștri, nu toate pădurile lor pot fi afectate industriei lemnului, fiindcă și la ei, ca și la noi, multe păduri sunt brăcuite, totuși proporția pădurilor lor — față de cele ale noastre — în care lemnul de lucru predomină, este mult mai ridicată ca la noi. Astfel din cele 7,5 milioane ha, 4 milioane ha sunt acoperite cu păduri, ce dau mari cantități de lemn de lucru, 1,5 milioane ha păduri de crâng compus, 1,5 crâng simplu, iar restul este acoperit de tuferișurile, ce se găsesc în Serbia de Sud și districtul Mostar (Herzegovina).

Diferitele esențe, ce compun pădurile Jugoslaviei, sunt repartizate astfel: 12% conifere pure, 10% stejar pur, 23% fag, 37% diverse foioase și 18% amestec de conifere și foioase.

Bosnia și Slovenia sunt cele mai bogate în conifere. Speciile cele mai renumite prin calitatea lor sunt: *Smrcia* (molid) din Slovenia, bradul din Bosnia (cu înălțimi enorme) și pinul din Bosnia și Muntenegru. Cea mai mare valoare o are stejarul, care acoperea o dinioară imense suprafețe pe văile Savei și Drinei. Astăzi această specie tinde să dispară, iar ceea ce a mai rămas constituie o neînsemnată parte din vechea bogăție. Deci și pentru silvicultura jugoslavă, ca și pentru cea românească, problema dispariției stejarului pedunculat rămâne *terra incognita*.

Ca vârstă, pădurile se repartizează astfel: 45% sub 40 ani, 25% dela 41—80 ani, 30% peste 80 ani.

Exploatarile — ca și la noi, deci putem găsi o consolare — nu sunt de loc la înălțimea principiilor științifice și moderne. Posibilitatea este adesea întrecută. Creșterea medie anuală nu prea este cunoscută, ci este luată... aproximativ. Tot ca la noi! Statisticile — ce ar mai rămâne din toate ramurile economiei po-

litice, dacă n'ar interveni salvatoarele statistici! — spun, că rășinoasele dau o creștere medie anuală de 3—4 mc la ha, iar foioasele 1—2 mc la ha.

Cu toată bunăvoința statisticilor nu se poate ști, dacă «posibilitățile» exploatare anual întrec creșterile medii anuale.

Ceeace se poate spune despre pădurile Jugoslaviei, ca și de cele ale noastre, este că foarte multe din ele, din pricina lipsei de capitaluri și situației inaccesibile, n'au exploatare propriu zise, ci simple «ciocăneli». Progresul industriei lemnului este strâns legat de dezvoltarea rețelei de căi ferate, cari servesc de bază joncțiunilor liniilor secundare și de bușeurilor pădurilor. Actuala rețea de căi ferate este cu totul neîndestulătoare, iar exploatarea forestieră, fiind silite să se fie de vecinătatea liniilor existente, fără să poată pătrunde în regiuni îndepărtate, sunt intense numai dealungul căilor ferate. De aci distrugerea stupidă a pădurilor de mare valoare, cari puteau servi drept izvor constant de produse forestiere.

Sistemul de vânzare cel mai uzitat este antrepriza pe termene lungi, cu nădejdea că exploatarea va fi silite să construiască linii de comunicație și cu obligația de a împăduri, în termen de cinci ani dela exploatare, suprafața exploatată. Rezultatul a fost tot ca la noi: nu s'au construit linii de comunicație, iar împăduririle au rămas pe seama Statului.

Industria forestieră în Serbia începe abia în 1900, în Bosnia și Slovenia fiind mult mai veche. Intreprinderile forestiere se grupează în jurul a două centre, din cari unul este Bosnia, unde se industrializează lemnul moale și altul Slovenia pentru industrializarea esențelor tari. Slovenia singură posedă 1800 întreprinderi din 2650 cât numără întreaga țară. În afara de aceste mari întreprinderi sunt multe altele mai mici, cari își au uzinele lor, pentru diverse industrializări ale lemnului. Industrii accesorii sunt: 5 fabrici de chibrituri, 5 fabrici de tanin și 2 fabrici pentru distilatul lemnului.

Exportul dela 1919—1925 inclusiv a fost următorul:

1919	5.887 vagoane
1920	43.976 >
1921	43.443 >
1922	81.660 >
1923	133.278 >
1924	173.005 >
1925	157.032 >

Exportul a sporit simțitor în cei 7 ani, dar statistica nu ne spune în ce măsură a pătimit fondul forestier de pe urma acestui export.

Al. Ștefanopol

Legea administrației forestiere austriace

Problema reorganizării administrației silvice a țării noastre va trece în curând în faza legiferării, de aceea găsim util să arătăm modul, cum este legiferată această administrație în alte țări. Redăm în cele ce urmează, legea din 1925 a administrației silvice austriace, publicată în «Bundesgesetzblatt» din 14

August 1925. Această lege ne-a fost transmisă — împreună cu alte dispozițiuni și regulamente de serviciu — de d-l Prof. Ing. Dr. J. H. Flat s c h e r, dela Hochschule für Bodenkultur din Viena, căruia îi adresăm mulțumiri.

Legea Nr. 282 din 28 Iulie 1925 asupra înființării unei Instituții economice „Pădurile federale¹⁾ austriace”.

Adunarea Națională a hotărât:

§ 1. — 1. Se înființează sub denumirea de «Pădurile federale austriace», (Ö. B. F.) o instituțiune proprie (autonomă)²⁾ pentru conducerea gestiunii pădurilor și domeniilor aflate în proprietatea confederației, cari erau până acum pendinte de Ministerul Agriculturii și silviculturii și administrate prin Direcțiunea forestieră federală.

2. Instituțiunea (Ö. B. F.) preia deasemenea și conducerea gestiunii pădurilor și domeniilor, proprietate a fundațiilor bisericești, ce erau administrate până acum de Ministerul de agricultură și silvicultură, prin Direcțiunea forestieră federală.

3. Pe lângă pădurile și domeniile arătate sub alin. (1), mai pot fi date în administrația (Ö. B. F.) și alte asemenea proprietăți ale confederației, deasemenea pot fi scoase păduri și domenii de sub administrația (Ö. B. F.), pe baza acestui paragraf.

§ 2. Exploatarea pur forestieră a pădurilor se va face în regie proprie. Se admit arendări de produse forestiere secundare, de poeni și alte terenuri, nevalorificabile din punct de vedere silvic.

§ 3. — 1. Administrația se va face cu stricta satisfacere și asigurare a intereselor generale publice, în legătură cu economia forestieră, în special a celor agricole, deasemenea conform dispozițiilor de poliție forestieră și cu asigurarea păstrării substanței pădurei (capitalul lemnos) și a puterii (de fertilitate a) pământului. La punerea în valoare a produselor forestiere și a tuturor produselor (Ö. B. F.) — cari sunt afectate (în prima linie) pentru asigurarea integrală a intereselor generale menționate mai sus, conform dispozițiilor în vigoare ale confederației și provinciilor, — se vor observa principiile unor conduceri comerciale a întreprinderii. Toate avantajile acordate și contribuțiunile preluate de (Ö. B. F.) în interesul administrației confederației, ca și toate cele acordate în interesul întreprinderilor federale, se vor ține în mod special în socoteală.

2. În proiectul (de buget) al confederației, se vor prevedea: excedentul încasărilor ca venit al confederației, deficitul casei ca și investigațiunile, drept cheltueli ale confederației. Pe lângă aceasta, gestiunea (Ö. B. F.) va figura într'un proiect de buget propriu și anume deosebit pentru pădurile federale și pentru cele ale fundațiilor bisericești.

3. O depășire a cheltuelilor prevăzute în proiectul de gestiune, până la cifra capitalului de exploatare (§ 4) disponibil la acea dată, nu necesită apro-

1) Noua republică austriacă este un stat confederal, compus din 8 provincii, fiecare având administrație proprie.

2) Cuvintele în paranteză sunt adăugate pentru claritatea traducerii.

barea ministrului confederal de finanțe, dacă surplusul de cheltuieli e necesar pentru obținerea unui spor de încasări și dacă acest spor de încasări își găsește acoperirea, (se realizează) chiar în același an. În cazurile, în cari este nevoie de aprobarea Ministerului de Finanțe, această aprobare se consideră ca dată, dacă în interval de 8 zile dela înaintarea adresei la Ministerul de Finanțe, nu se dă acesteia nici o rezolvare.

4. Excedentul bănesc al gestiunii se va vărsa pe măsura (împlinirii) nevoilor întreprinderii. În cazul unui deficit de gestiune, se va preda (Ö. B. F.) un supliment în măsura prevăzută de legea financiară a confederației.

§ 4. Se va pune la dispoziția (Ö. B. F.) un capital de exploatare de 3 milioane schillingi (71 mil. lei N. tr.), care va fi cerut după nevoie dela Ministerul de Finanțe. Pentru sumele preluate se vor socoti procentele corespunzătoare.

§ 5. — 1. Funcționarii direcțiunii federale forestiere, prevăzuți în legea salariilor și cari în ziua intrării în vigoare a legii de față se vor fi găsid în serviciu, vor fi trecuți în statele instituției economice (Ö. B. F.). Prin aceasta nu se va modifica nimic din dispozițiunile legale de serviciu și salarizare în vigoare. Directorul general exercită, față de acești funcționari federali, atribuțiunile unui șef al autorității serviciului.

2. Raportul de serviciu al funcționarilor, cari vor fi angajați de acum înainte în serviciul (Ö. B. F.) se va regula pe baza prescripțiunilor legale ale întreprinderilor private de acest fel și ținând seama de necesitățile unei conduceri pur economice a întreprinderii.

3. Funcționarilor atătați în alin. (1) le rămâne liber să treacă (dacă găsesc convenabil) în condițiunile de serviciu amintite în alin. (2).

4. Lucrătorii de pădure, îndreptățiți la provizion (înmatriculați), ce se vor găsi în slujba direcțiunii federale forestiere, în ziua intrării în vigoare a acestei legi, vor fi trecuți în statele (Ö. B. F.). Prescripțiunile, privitoare la serviciul, plata și provizionul acestora, nu se vor schimba prin aceasta. Nu se va mai face nici o nouă angajare de lucrători înmatriculați, în aceste condițiuni de serviciu.

§ 6. — Pentru chestiunile de drept (juridice), cari se referă la pădurile federale (art. 1), poate acționa sau poate fi trasă la răspundere confederațiunea sub denumirea (Ö. B. F.) Pentru garanție, rezultând din conducerea exploatărilor pădurilor federale, se afectează creditorilor mai întâiu bunurile confederației administrate de (Ö. B. F.) și numai în a doua linie celelalte averi federale.

§ 7. — 1. Conducerea (Ö. B. F.) este încredințată unei direcțiuni generale, pusă sub ordinea Ministrului de Agricultură și silvicultură. Direcțiunea generală constă dintr'un director general și cel mult 3 directori. Directorul general reprezintă juridicește și nejuridicește (Ö. B. F.). Dispozițiuni mai detaliate asupra serviciului se vor da printr'o deciziune ministerială¹⁾, sub forma de instrucțiuni de serviciu. Prescripțiunile articolelor 229 și 231 ale codului de comerț (H. G. B.) se aplică și în ce privește relațiunile juridico-comerciale ale

1) Aceasta s'a publicat deja în «Bundesgesetzblatt» Nr. 62, din 11 Septembrie 1928.

(Ö. B. F.). Doi din membrii direcțiunii generale sunt investiți cu dreptul de a reprezenta (Ö. B. F.). Pentru valabilitatea juridică a înstrăinării sau grevării proprietății federale, e nevoie totuși de aprobarea Ministrului de Finanțe și —când e vorba de imobile ale fundațiilor bisericesti—este nevoie și de aprobarea Ministerului de Instrucțiune.

2. Membrii direcțiunii generale sunt îndatorați față de confederație, să aplice în conducerea serviciului lor, grija unui comerciant în toată regula.

§ 8. — 1. Membrii direcțiunii generale, trebuie să fie cetățeni austriaci și sunt angajați cu contract de serviciu în numele întreprinderii (Ö. B. F.) de către guvernul federal, la propunerea Ministrului de Agricultură și silvicultură.

2. Membrii direcțiunii generale trebuie să-și exercite funcțiunea lor ca pe o profesiune. Le este interzisă orice altă ocupațiune aducătoare de câștig, în acest timp.

3) Membrii adunării naționale ale consiliului federal sau al vreunui consiliu provincial, nu pot fi în același timp și membri ai direcțiunii generale.

§ 9. — Membrii direcțiunii generale pot fi desărcinați de către guvernul federal. Prin desărcinare nu se ating pretențiunile lor la despăgubire, reeșind din contractul de serviciu.

§ 10. — Prin dispozițiunile acestei legi rămân neschimbate îndatoririle ce rees din protocolul dela Geneva din 4 Octombrie 1922 Bundesgesetzblatt Nr. 842), în special toate drepturile consiliului Legii Națiunilor ale comisarului general și ale comitetului de control.

§ 11. — Ö. B. F. poate prelua spre conducere a gestiunii și alte păduri și domenii, cu aprobarea guvernului federal, pe socoteala proprietarului respectiv. Pentru administrarea acestor păduri și domenii se vor ține în seamă convențiunile speciale.

§ 12. — Această lege intră în vigoare la 1 Ianuarie 1926, cu aplicarea sa este însărcinat guvernul federal.

(Urmează semnăturile președintelui republicei și ale membrilor guvernului confederal).

(Traducere de D. A. S.)

C R O N I C A

Expoziția națională poloneză din Poznan și silvicultura. —

Expoziția generală poloneză, ce s'a ținut la Poznan între 1 Martie și 1 Octombrie a. c., este opera colectivă a întregului popor polonez. Ea a avut de scop să arate străinilor și polonezilor, ce este și ce poate fi republica vecină și ce progrese a realizat ea pe toate tărâmurile, în primul său deceniu de libertate.

Au fost reprezentate aici toate ramurile de producțiune și toate domeniile de activitate ale țării: administrația, agricultura, comerțul, meșteșugurile și industriile, artel frumose, sporturile, emigrația, etc.

Pavilioanele și standurile acestei expoziții au ocupat o suprafață de 50 ha. Cele mai multe clădiri au un caracter permanent, urmând a fi utilizate după închiderea expoziției, pentru nevoile învățământului (universitate, academie comercială). Expoziția se împărțea în 7 secțiuni, grupate în 5 câmpuri, cari cuprindeau la un loc 111 pavilioane. Cea mai bine reprezentată a fost industria, apoi agricultura, cu diversele ei ramuri. Silvicultura ocupa un singur pavilion (Nr. 85), Vânătoarea deasemenea avea un pavilion separat (84). Industria lemnului ocupa 2 pavilioane; a mobilelor unul, a hârtiei deasemenea unul.

Pavilionul silviculturii era așezat în câmpul E, — cam excentric — din care cauză cred că a fost puțin vizitat, deși era foarte interesant. În acest pavilion s'a căutat a se arăta starea actuală a silviculturii în Polonia, constituția pădurilor, ca specii și clase de vârste, repartitia proprietății forestiere, etc.

Pavilionul a fost împărțit în 2 secțiuni: într'una expunea Statul, diverse tablouri synoptice, diagrame, lucrări de statistică forestieră, cifre asupra comerțului de lemn, variația prețurilor după război, etc. (Dintre diversele publicațiuni silvice, expuse în această sală, am remarcat un mare uvraj al d-ului Miklaszewski asupra pădurilor și silviculturii în Polonia, apărut în 1927 în limba polonă. Deasemenea o lucrare a Prof. Jedlinsky (Varșovia): Über die Pflanzenassoziationen und Grenzen der Verbreitungsgebiete als naturwissensch. Grundlage der Forstbetriebseinrichtung, 1928, o alta: Le système typologique de l'aménagement des forêts, de d-nii Woszezynski și Luczkiewicz. Pe lângă acestea, erau o mulțime de cărți în limba polonă, editate în special de asociația silvicultorilor, grupați pe lângă revista Sylvan din Lemberg. Reviste forestiere

apar — în afară de cea citată — încă 2 : «Las Polski» și «Echa Lesne», ultima având caracter de popularizare).

În altă parte a pavilionului expunau marii proprietari de păduri, diagrame, analize de arbori, amenajamente și planuri de păduri. Universitatea din Poznań (secția silvică) avea expuse lucrări de dendometrie ale studenților, colecții patologice și entomologice.

Erau deasemenea foarte instructive — pentru polonezi — diagrame și tablouri synoptice, din nefericire numai în limba polonă, deci inaccesibile străinilor.

În curtea pavilionului se aranjaseră mai multe straturi de pepinieră, cu puieți plantați, repicați, toți prinși și în plină vegetație, apoi semănături, etc. Tot aici erau expuse și principalele instrumente și unelte utilizate în pepinieră. În fine, problema desecării turbăriiilor și a cultivării lor cu specii forestiere — problema importantă în Polonia — expusă prin instructive lucrări, executate de asemenea cu multă grijă.

Silvicultura poloneză s'a prezentat la expoziția generală a țării, pe aceeaș treaptă ridicată, ca și celelalte ramuri de producție. Din modestul său pavilion s'au putut vedea problemele și realizările sale în ultimii 10 ani.

În pavilionul industriei lemnului se arăta starea actuală a acestei branșe, el a fost construit de marii industriași, într'un stil foarte interesant. Firma Giesinger din Cracovia expunea într'un pavilion propriu, produsele vastelor sale instalațiuni pentru prelucrarea lemnului.

D. A. Sburian

RECENZII

Das Holz, Gemeinfaßliche Darstellung seiner Erzeugung, Gewinnung und Verwendung, Herausgegeben von Dr. J. A. v. Monroy, Berlin, 1929.

Lemnul, descriere generală a producţiunii, exploatării şi întrebuinţării sale.

Asociaţia inginerilor germani, în colaborare cu uniunea silvicultorilor, a decis în adunarea sa din anul acesta, să editeze o carte asupra lemnului, care să arate diferitele feţe ale producţiunii, exploatării şi întrebuinţării sale. Cartea are de scop să răspândească în cercuri cât mai largi, o cunoaştere mai bună a acestui material, întrebuinţat de când e lumea, dar cunoscut încă aşa de puţin!

Graţie colaborării a 19 persoane, din din cele mai proeminente, în ce priveşte cunoaşterea producţiunii şi întrebuinţării lemnului, acest tratat a apărut în interval de numai câteva luni, stabilind astfel şi un record—ca să zicem aşa—in materie de redacţiune, deşi are 318 pagini şi 308 figuri.

Cartea cuprinde o descriere succintă a tuturor chestiunilor privitoare la producţia, exploatarea şi întrebuinţarea lemnului. Dat fiind scopul, cărui este chemată să răspundă, ea se ocupă mai pe larg de chestiunile tehnice, privitoare la întrebuinţarea lemnului în diverse industrii şi descrie numai pe scurt, producţiunea şi exploatarea acestuia.

Lucrarea este împărţită, pentru mai multă sistemată, având în vedere marele număr de colaboratori, în 5 capitole: Primul, (12 pagini), redactat de dr. W' appes, descrie producţia lemnului în general şi în cadrul economiei naţionale germane, al II-lea capitol, exploatarea lemnului, este prelucrat de dr. F. Gernlein,, (consilier prusian, care a fost în ţara noastră, astă-vară). D-şa arată în 10 pagini tehnica întemeierii şi educării arboretelor, doborârea, scoaterea şi transportul lemnelor. Cel de-al treilea capitol tratează despre îmbunătăţirea calităţii lemnului (Veredelung des Holzes) şi anume: Prof. Rubner (Tharandt) descrie structura şi calităţile tehnologice ale lemnului, Prof. Stamer (Berlin-Dahlem), arată cum se face cercetarea lemnului, ca material de construcţie (încercări privitoare la rezistenţa acestuia la presiune, încovoiere, forfecare, tracţiune, despicare, etc.). Dr. F. Moll (Berlin), arată mijloacele de conservare, uscare, aburire, etc.

Capitolul al IV-lea, şi cel mai mare (203 pagini) tratează despre diversele întrebuinţări industriale ale lemnului şi anume ca material de lucru şi construcţiuni şi ca materie primă în industria chimică. Cei 14 autori, cari colaborează la redactarea acestui capitol arată în linii generale, mai întâi întrebuinţarea ce se dă lemnului rotund: traverse,

stâlpi de mine, material de scheletarie, stâlpi de telegraf, telefon, apoi utilizările sale în construcția de căi ferate, de străzi și canale, de poduri, etc. Apoi se descrie utilizările lemnului prelucrat (grinzi, scânduri, despicături): în construcțiuni principale, (case, remise, magazii, etc.) în construirea de mașini și vehicule, în construirea de corăbii și vase, în industria mobilelor și a interiorurilor, apoi ca material de împachetat (lăzi, butoaie, lână de lemn, etc.

Un subtitlu special tratează despre fabricarea și utilizarea furnirului și placajelor.

În partea rezervată utilizării chimice a lemnului, se vorbește despre compoziția sa chimică, apoi despre fabricarea hârtiei, distilarea lemnului și produsele ei, despre obținerea rășinilor și a substanțelor tanante, etc.

La sfârșit se amintește de asemenea despre utilizarea lemnului ca material combustibil și despre fabricarea mangalului.

Ultimul capitol (al V-lea) este rezervat descrierii gospodăriei forestiere și a organizării producției lemnului în Germania (dr. Monroy).

Din cele expuse mai sus, se poate vedea câte interesante cunoștințe sunt îngrămadite în cadrul acestei cărți, asupra valorilor și utilității căreia, nu mai insistăm. În special, în lumea tehnicienilor noștri, care fac încă mult uz de lemn, cartea aceasta poate aduce nu numai lămuriri și informații, dar poate da prețioase sugestii și indicațiuni, pentru o mai rațională folosire a acestui material.

D. A. S.

Mitteilungen der schweizerischen Centralanstalt f. d. forstliche Versuchswesen, XV Band, 2 Heft, Zürich 1929.

Untersuchungen über die Wulstlaus *Dreyfusia nüsslini* C. B. in der

Schweiz, von Prof. O. Schneider-Orelli, C. Schoeffer und R. Wiesmann.

Cercetări asupra păducheșului de brad, *Dreyfusia nüsslini* C. B. în Elveția.

Chermes-ul acelor bradului, *Dreyfusia nüsslini*, apare de câțiva ani în mai multe regiuni ale platoului elvețian, făcând pagube destul de însemnate, constând din deformarea caracteristică a ramurilor anuale și din diminuarea creșterii, peirea ramurilor sau chiar a plantelor întregi.

Din examenul microscopic al mai multor echantilloane, provenind din diverse focare de infecție ale Elveției, s'a putut constata în mod definitiv existența a două specii pe bradul alb: *Dreyfusia nüsslini*, chermes-ul acelor bradului și *D. piceae*, chermes-ul cortical al acestuia.

Autorii, făcând încercări de diseminare și infectare a brazilor cu această insectă, au constatat că și P. Marchand, că pentru împlinirea ciclului său biologic complet, *D. nüsslini* are nevoie de o plantă — nursă principală — în cazul de față *Picea orientalis* și de o găsă intermediară, *Abies nordmanniana* sau *A. pectinata*.

Cum în Elveția planta nursă lipsește, ciclul biologic al insectei s'a redus la formele lui secundare înmulțirea făcându-se exclusiv în mod partenogenetic, numai pe brad. Forma aripată lipsește și din această cauză atacul este și mai grav, de oarece larvele devoră tot aparatul foliaceu și provoacă înflaturile caracteristice ale ramurilor, nu numai pe vârfurile din ultimul an, ci chiar pe tije de 25 ani.

Acest păduche, care era necunoscut în Europa centrală a fost adus în Elveția probabil în a doua jumătate a secolului 19, din Caucaz, unde P. o-

orientalis și *A. nordmanniana* cresc alături, în stare spontană.

Ca măsură preventivă a atacului, autorii propun, ca bradul să fie cultivat tordeauna la adăpostul pădurii, sub acoperișul arborilor bătrâni, când atacul insecte este foarte slab. Măsurile repetitive, ca îndepărtarea tulpinelor atacate, întrebuițarea de substanțe chimice, nu dau decât rezultate insuficiente.

Hoiz, Blattmenge und Zuwachs, I. Mitteilung, Die Weymouthsföhre, von Hans Burger.

Lemnul, cantitatea de frunze și creșterea, la comunicare: pinul *Weymouth*.

Autorul descrie metoda întrebuițată și rezultatele la cari au ajuns, într'o problemă interesantă, relativă la calitatea lemnului, cantitatea de ace și creșterea pinului *Weymouth*. Cercetările s'au făcut asupra a 24 tije de pin, luați din 8 stațiuni diferite, de 21—70 ani, cu grosimi de 9—47 cm diametru și înălțimi variind între 10—34 m. Fiecare tijă a fost examinată din punct de vedere al creșterii, deasemenea s'au examinat 625 echantilloane de lemn, un număr convenabil de ramuri și ace, pentru determinarea celorlalte date, cerute de problemă.

Din rezultatele obținute, cităm pe cele mai de seamă (a se vedea în caet, rezumatul german și francez, pentru detalii):

Greutatea specifică a lemnului de trunchi, în stare proaspătă, descrește, pe măsură ce diametrul se mărește (datorită faptului că procentul de duramen se mărește). Este în mediu 0,57 pentru duramen și 1,03 pentru alburn.

Greutatea specifică absolută a lemnului de trunchiu, descrește dela centru către periferie. Lemnul cel mai greu a fost găsit nu la arborii crescând în stare izolată, nici la cei din masiv, ci la aceia ocupând o stare intermediară. Greutatea

specifică a echantilloanelor cercetate variază între 0,28 și 0,46, în medie 0,36.

Seva reprezintă în procente din greutatea lemnului absolut uscat, 91% în duramen și 209% în alburn. Volumul substanțelor organice este în mijlociu de 21% din volumul în stare proaspătă.

Proporția constatată între substanța solidă, apa și aerul din lemnul *weymouth*ului, permite să se deducă cum că substanța solidă comportă 21% și porii umpluți de aer și apă, 79%. În duramen sunt 20% substanță solidă, 29% apă, 51% aer, în alburn procentele acestea sunt 21, 68, 11.

Scăderea volumului prin uscare completă este de 9% din volumul în stare proaspătă (7,5 duramen, 9,8 alburn).

Proporția de lemn gros, ramuri și ace se modifică mult cu vârsta; până la 50 ani proporția celui dintâi crește, de aci încolo, depinde de modul de dezvoltare al coroanei. Proporția greutateilor acestor, față de greutatea totală a arborelui descrește cu vârsta, fiind la 20, 30, 40, 50, 60, 70 ani, în %, 4,5—5,5, 4, 3,5, 3, 2,5. La hectar, acele cântăresc 16—20 mii kg.

Conținutul în apă al lemnului gros, ramurilor și acestor, descrește în general cu vârsta. Un arboret de *weymouth* de 70 ani, cu 1031 m³ la ha, poate avea 537 m³ apă, adică răspândită uniform pe toată întinderea aceluia ha, o pânză de apă de 54 mm grosime.

Numărul acestor de pin *Weymouth* la kg este de 50—120 mii (în stare proaspătă), cu o suprafață de 7—11,2 m² pe kg. La hectar suprafața foliacee variază între 140 și 170 mii m², adică de 14—17 ori mai mare ca a solului respectiv.

Creșterea, considerată pentru o tijă singură este—in oarecare măsură—proportională cu numărul acestor. Pentru a produce 1 m³ de lemn pe an, e nevoie de 600—1500 kg de ace proaspete (în

mediu 1000 kg). Pe măsură ce densitatea aparatului foliaceu al cimei crește, acele își micșorează activitatea. Cele 1000 kg de ace verzi, necesare la producerea unui m³ de lemn anual, au, în cifră rotundă o suprafață de hectar.

Autorul este de părere să nu se tragă deocamdată concluziuni practice din datele culese, ci să se aștepte rezultatul cercetărilor ce se întreprind acum și asupra altor specii,

Die Eiablage des grauen Lärchenwicklers (Grapholitha diniana, Gq), von W. Nägeli.

Depunerea ouălor, de către *Grapholitha diniana*, Gn.

Până acum, nu se știa precis cum își depune ouăle această insectă. Cercetările făcute de Institutul elvețian, au constatat că depunerea ouălor acestei pyralidă, are loc la finele lui August sau începutul lui Septembrie, pe larice (probabil și pe molift). Ouăle sunt depuse totdeauna sub licheni, (*Parmelia aspidota*, Ach), niciodată pe scoarța goală a ramurilor. De obicei ouăle sunt grămădite la baza ramurilor scurte. Ouăle, de formă ovală, au 0.6—0.7 mm lungime și sunt ușor turtite, de culoare galbenă cu reflexe verzui. Ele sunt depuse în pachete de 3—6 ouă, uneori chiar 14 laolaltă.

Ueber den Aufbau des Plenterwaldes, von Dr. Ph. Flury.

Asupra constituției codrului grădinărit.

În Elveția s'au început dela 1906 cercetări întinse, asupra productivității moliftului și fagului, în diverse metode de tratament.

Autorul expune aci proprietățile codrului grădinărit, și caracteristica acestuia, în comparație cu celelalte tratamente. S'a cercetat pe rând, modul cum se comportă arboretele tratate în grădi-

nărit, în funcție de bonitate, cum evoluiază creșterea și se formează capitalul lemnos și corelația dintre acest capital și starea pădurii (respectiv sporirea sau scăderea capitalului, în funcție de exploatare și creșterea anuală).

Autorul ajunge la concluzia că, prin natura sa, codrul grădinărit este o entitate greu de cuprins în cifre, el arată modul cum trebuie prelucrat și interpretat materialul strâns de diverși cercetători (Balsiger, Biolley), ca să se poată stabili comparațiuni și trage concluzii.

Coup d'oeil, sur l'activité de la Station de recherches forestières suisse, pendant les 40 dernières années, par H. Badoux directeur et K. A. Meyer secrétaire.

Scurtă privire asupra activității stațiunii elvețiene de cercetări forestiere, în ultimii 40 ani.

Această stațiune a luat naștere pe baza deciziei federale din 27 Martie 1885 și și-a început activitatea pe la 1888, la Zürich, sub conducerea cunoscutului profesor A. Bühler, care la 1896 trece la Universitatea din Tübingen. El este urmat la conducerea stațiunii, de Bourgeois, decedat în 1901, apoi de Arnold Engler până în 1923. La această dată este însărcinat provizoriu Ph. Flury, apoi actualul director, prof. Badoux. Asistenți actuali ai stațiunii sunt, în afară de Flury, d-nii Hans Burger și W. Nägeli.

Stațiunea mai dispune de un secretar șef de birou, de trei guarzi forestieri și de 4 ajutoare de cancelarie și dactilografe.

Costul instalației acestei stațiuni, în 1888/89 a fost de 29.600 fr. Cheltuielile anuale, de atunci încoace, au variat între 25.000 și 30.000 fr, ele au fost mărite treptat, după război. Bugetul pe 1929 a prevăzut 138.000 fr. (4,5 milioane lei),

sumă în care nu se cuprinde și costul publicațiilor (cam 9.000 fr. pe an).

Dintre subiectele cercetate până acum cităm studii de: dendrometrie creșteri și amenajament, făcute de Flury; cultura pădurilor și proveniența semințelor (Engler), specii forestiere exotice în Elveția (Schellenberg, Badoux), etc., fiziologie vegetală (Engler, Badoux, Knuchel, Burger), lucrări de pepinieră și plantațiuni (Bühler, Henne, Badoux, Flury, etc.); influența pădurii asupra regimului apelor, studii pedologice (Bühler, Badoux, etc.), în ultimul timp, Burger și Hess); protecția pădurilor, insecte forestiere (Keller Gäumann, Schneider-Orelli, Nägeli); observațiuni meteorologice (Bühler, Zschokke, Henne, etc.); bibliografie forestieră (Flury).

Rezultatul acestor cercetări s'a publicat în 15 volume (28 caete) ce-au apărut între timp din «Analele (Mitteilungen) stațiunii».

S'au mai trimis diverse comunicări celor 2 reviste forestiere ale țării («Journal forestier suisse» și «Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen»).

Studiul arată programul de lucru în 1929, și activitatea stațiunii în cadrul uniunii generale a stațiunilor de experimentație (al cărui congres s'a ținut anul acesta la Stockholm, în Iulie), către care este de altfel adresat.

D. A. Sburian

Pădurile Transilvaniei, de V. N. Stinghe. Jubileul de 10 ani, dela uniunea provinciilor de dincolo de Carpați cu patria mamă a fost nu numai prilej pentru însuflețite serbări naționale dela Alba Iulia și București, ci au însemnat și o biruință în domeniul cărții.

Grație sforțării și muncii perfect coordonate a unui select comitet de inițiativă s'a alcătuit o impozantă monografie a provinciilor transcarpatine, intitulată: **Tran-**

silvania, Banatul, Crișana, Maramureșul, 1918—1928».

Ea cuprinde în cele 2 volume ale sale, nu mai puțin de 1337 pagini și 648 figuri și planșe. Această lucrare apărută în timpul ireproșabil al «Culturii Naționale» se datorește colaborării personalităților celor mai reprezentative, în diferitele domenii de activitate ale țării.

Economia forestieră a acestor provincii este descrisă de dl Prof. V. N. Stinghe, într'un succint, dar substanțial articol de 15 pagini, conținând numeroase tablouri statistice cu cifrele cele mai recente, hărți și fotografii. Dăm mai jos un scurt rezumat al acestei interesante scrieri:

Condițiunile staționale ale Ardealului sunt foarte favorabile culturii pădurilor, numai colțul S. V. al provinciei și platoul din centrul ei («câmpia» Ardealului) sunt regiuni de stepă, cu prea puține precipitații, pentru a permite dezvoltarea vegetației arborescente.

Întinderea totală a pădurilor este de 3.305.251 ha, care înseamnă 32.3% din suprafața totală a provinciei și 0,60 ha pădure pe cap de locuitor. Statul posedă 20.5% (681.744 ha) din suprafața pădurilor, comunele, posesoratele și celelalte instituțiuni, ale căror păduri sunt puse sub administrația Statului, 23% (764.694 ha); instituțiunile publice și private, cu administrație proprie, 22.5% (736.954 ha), proprietarii particulari 34% (1.121.859 ha).

Rășinoasele acoperă 25.1% (moliftul 21.6%), fagul 46.8%, speciile de stejar 21.8% din suprafața păduroasă.

Întinderea pădurilor a suferit după război importante diminuări, din cauza exproprierii și defrișării a întinse suprafețe, pentru crearea de pășuni comunale. Suprafața expropriată astfel este de 710.572 ha. Pe lângă aceasta s'au defrișat în timpul războiului, transformându-se în pășuni sau terenuri arabile, încă 195.956 ha pădure.

Creșterea anuală a pădurilor este evaluată la 2,6 m³ pe an și hectar, ceea ce da, pentru întreaga provincie 8,5 mil. m³, din care 2,3 mil. m³ sunt lemne de rășinoase, iar restul de foioase. Cantitatea de lemn de lucru și construcție, de toate speciile, se cifrează la 3,6 mil. m³ restul e lemn de foc (4,9 mil. m³).

Industria lemnului a luat de câteva decenii, și mai ales după război, o dezvoltare urlașă; existau în total, la finele anului 1926 un număr de 487 fabrici mari pentru prelucrarea lemnului, cu o putere motrice de 45.000 H. P., cu un capital investit de 47 milioane lei aur, cu 28.000 lucrători și cu o producție anuală de aproximativ 3,1 mil. m³ cherestea (sau 5,2 mil. m³ lemn rotund), apoi produse de fabricație mai fine (mobile, tâmplarie, hârtie, etc.).

Fabrici de cherestea erau 274, din care cele mai multe cu 1-2 gatere, numai 26 aveau mai mult de 6 gatere

(una din ele, la Tâlmaci, lângă Sibiu avea 27 gatere).

Marea dezvoltare a industriei cherestelei a condus la o prea pripită — pe alocuri direct devastatoare — exploatare a pădurilor de rășinoase din munți. Cantitatea ce se debitează actualmente în aceste fabrici întrece chiar dublul cantității produse în mod normal de păduri, fapt care va avea de consecință sleirea apropiată a rezervelor de lemn existente în aceste păduri.

Acest articol ponderat și documentat înseamnă o hotărâre spulberare a legendei, creată și alișată — și când era și când nu era cazul — că Ardealul e foarte bogat în păduri, a căror punere în valoare așteaptă doar capitalul și investițiile necesare! Bogăția în păduri există numai în spusele unor cercuri, interesate să continue exploatarea în măsura exagerată, în care le practică astăzi.

D. A. Sburian

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 7, Iulie 1929.

Plantes exotiques et arboretums dans les Cévennes méridionales, par A. Flaugère.

Se continuă și sfârșește articolul publicat în numărul precedent. Autorul examinează pe rând toate exoticele, cu cari s'au făcut împăduriri în Ceveni, arătând locul unde s'au plantat, inclusiv altitudinea, rezultatele obținute, din punct de vedere al masivului, al lemnului și învătămintele, ce se pot trage pentru viitor.

Apreciind în deajuns opera făcută, autorul afirmă totuși, că ea va rămâne incompletă, până ce se va găsi soluția producției arborelui de cea mai mare valoare economică, care va fi acela, care într'un minim de timp, va da maximum de produse, de cea mai mare valoare.

G. Fabre puse în evidență încă dela 1877 existența unei zone, ce ar fi corespuns pentru fiecare esență *la un optimum*, relativ la cele mai bune condiții de vegetație. Problema trebuie însă privită mai de aproape, determinându-se pentru fiecare esență, stațiunea optimă, unde lemnul său va avea cele mai bune calități, corespunzând la maximum de utilități.

Așa dar este de mare interes să se determine condițiunile, cari influențează,

accelerând, transformarea alburnului în lemn perfect.

Va trebui deasemenea să se caracterizeze marea influență a solului asupra calității lemnului, spre a se ajunge să se determine pentru fiecare sol esențele, la cari această influență se traduce prin cea mai fină structură a lemnului și cu cele mai puține defecte.

Tot astfel se va determina influența altitudinii, a expoziției, a valorii cantității de apă, căzută în mod regulat a modului de tratament, asupra fineții, densității și durității lemnului.

Și, în cele din urmă, să nu se tragă din primele observații, concluzii prea grăbite, avându-se în vedere, că esențele respective fiind primii coloniști, au avut de întâmpinat condițiuni de existență, cât se poate de nefavorabile, pe cari i le oferea un sol, ce pierduse toate calitățile de sol forestier, în afară de ambianța familială a pădurii, pe care n'au putut-o avea.

În *La forêt du Donon*, d-nul G. Lu-neau face monograpia acestei păduri, arătând condițiunile în cari a fost tratată și exploatată sub ocupația germană, dela 1870 și până azi, când a revenit la administrația franceză.

Autorul vrea să evidențieze, că dacă germanii au luat prin forță în stăpânirea lor această pădure, n'au profitat totuși

mare lucru, punându-o în serviciul intereselor fiscale ale lor.

La pêche et la pisciculture en Haute-Savoie, par J Sornoy.

Cum arătăm și într'un număr precedent, la această rubrică, pe silvicultorii francezi îi preocupă serios chestiunea pisciculturii, de care noi ne-am instrăinat cu sau fără voea noastră.

Din cauza braconierilor, a industriilor instalate pe malul râurilor, cari, pe deo parte prin barajele de apă opresc suirea speciilor de pește și împiedecă deci producția lor, iar pe de alta, prin vărsarea de substanțe toxice distrug mari cantități de pește, cât și din cauză, că pescarii, din ce în ce mai mulți și mai bine utilizați, prind din an în an mai mult pește, populația piscicolă a cursurilor de apă nu-și mai păstrează consistența normală prin simplul joc al reproducerii naturale și atunci a trebuit să intervină omul cu repopularea artificială.

Acest lucru s'a practicat cu succes în Haute-Savoie, prin sforțările comune ale Serviciului de ape și păduri și ale Societăților de pescuit, în număr de 36, aproape toate active și animate de o vie dornică, de a lucra cu folos.

Puișorii de păstrăv, cu cari s'au repopulat apele din Haute-Savoie, au fost oferiți de Stat, ca subvenție în natură sau produși chiar de Societăți în stabilimentele lor de piscicultură. Sunt societăți, cari au produs 3—400.000 de peștișori anual. Statul are la Thonon un stabiliment, sub administrația serviciului silvic, de unde expediază în diverse părți al Franței ouă embrionate de salmonizi.

Puișorii de păstrăvi se introduc în ape când sunt de 4—6 săptămâni, la început în pârâșe secundare, până se mai măturesc și apoi în apele mari.

Deși în 1928 s'au vărsat în apele și

nutului respectiv, 988.000 de peștișori, totuși această cantitate va trebui mărită încă.

La „Cronica Entomologică”, d-nul Et. Hubault își propune să țină în curent pe cititorii revistei cu mișcarea entomologică forestieră din străinătate, începând cu Anglia.

Autorul ține însă dela început să mărturisască deschis, că actualmente, studiul metodic al insectelor răufăcătoare pădurilor și lemnului de lucru, este aproape inexistent în Franța, unde nu se practică procedee de distrugere, pe cari progrese științei, încep să ni le procure.

Stațiunile de experiență, laboratoarele de entomologie aplicată, au fie mijloace prea restrânse și personal insuficient fie preocupări prea diferite, pentru a putea trata complet aceste chestiuni.

În ce privește proprietarii de păduri și silvicultorii se arată sceptici în ce privește utilitatea tratamentelor și chiar a cercetărilor. Și totuși pădurile și lemnurile Franței nu sunt scutite de atacul insectelor, dar — spune autorul — «noi nu suntem în curent cu ceea ce petrece în propria noastră țară, adăugând mai departe: «Quant aux processionnaires, qui vivent sur les pins du Midi de France, il est probable, que si ces parasites peuplaient les forêts allemandes ou suédoises, ils seraient depuis longtemps l'objet d'une autre attention». (Noi.. ne-am agățat de Bostrichus și de 10 ani nu mai terminăm cu combaterea lui. Nu putem spune, că nu ne preocupă chestiunea insectelor dușmane ale pădurii!!)

Anglia, cea mai mare importatoare de lemn din Europa, a importat și vreo 3 feluri de *sirex* (*sirex gigas*, *noctilio* și *cyaneus*), cel din urmă din America. O specie, care nu s'a indentificat încă, s'a introdus și în Noua-Zelandă, fără para-

ziții corespunzători, care echilibrează atacul insectelor în Europa.

Chrystal s'a ocupat cu determinarea caracterelor distructive ale speciilor de *Sirex*, actualmente cunoscute în Anglia, bazându-se pe culorile diferitelor părți ale corpului și apendicelor pe nervația aripelor anterioare și pe forma organului, cu care femeea găurește lemnul spre a depune oule.

Ciclu biologic la *Sirex* este de 2 ani. Chrystal confirmă observația curioasă a lui Buchner, că ar fi o simbioză între *Sirex* și ciupercile basidiomicete. Femea de *sirex* poartă în abdomen la baza organului de ouat, două glande acoperite cu miceliu, ale cărui fragmente sunt date afară în timpul ouatului. Aceste ciuperci se dezvoltă apoi în galeria larvară.

Ele nu servesc la alimentația larvei, ci grație secrețiunii de diastaze, favorizează digestia fibrelor lemnoase, din cari larva își constituie hrana.

Impotriva *sirex*-ului, introdus în Noua-Zelandă Englezii s'au gândit să aducă doi paraziți: *Rhyssa persuasoria* (dintre Ichneumonizi) și *Ibalia leucospoides* (din Himenoptere). Cel de-al doilea parazit pare mai expert, negreșindu-și niciodată lovitura — își infixe organul de ouat exact unde se găsește *sirex*ul.

Partea interesantă este, că adulții ambilor paraziți se pot păstra multă vreme în captivitate, dacă sunt hrăniți, unii cu apă mierată și ceilalți cu hoabe de struguri sparte.

Larvele lor trec printr'o lungă perioadă de repaus, când ating maximum de dezvoltare și atunci se pot expedia în Noua-Zelandă, în globule de gelatină, găurite la o extremitate și ambalate în rumegătură de ferăstrău, ușor umezită.

N. N. Car.

SILVA

Iulie, Nr. 27.

Ueber das Wesen u. die zuwachs-fördernde Wirkung angesaantester Durchlorstung, von Dr. Gehrhardt.

Despre natura și despre efectul din punctul de vedere al sporirii creșterilor, al răriturilor cât mai energice. (o conferință)

Cercetări asupra efectului răriturilor de diferite grade, prin decenii continuate, au avut ca rezultat aproape incontestat convingerea că metoda de rărire nu influențează de loc sau prea puțin producțiunea totală, că creșterea arborilor în înălțime nu e mărită — și altele. Conferențiarul, un adept al lui Bodanack — acel care a imaginat o modalitate nouă de rărituri în arboretele de molid (*Fichtenschnellwuchsbetrieb*) — încă de mult s'a declarat contra concluziunilor în chestiune a stațiunilor de cercetări forestiere. Precum se vede a făcut proseliți. Există azi în Germania o societate pentru stimularea creșterilor în pădure care numără până acum 54 membri, recrutați mai ales dintre practicieni. Înaintea acestei societăți Gehrhardt a ținut o conferință prin care a căutat a demonstra că energia cu care se practică răirirea arboretelor, momentul când reîncep operațiunile, continuarea lor până la limita posibilă a reducțiunei arborilor, variabilă după specii, ... toate acestea pot să determine dezvoltări mai rapide ale arboretelor astfel tratate. Dată fiind relațiunea ce există între înălțimea arboretelor și între producțiunea lor totală, caută a dovedi că sistemul lui de rărire poate spori tocmai dezvoltarea în înălțime. Apoi constată că asupra înțiturii calitative, datorite răriturilor, opinunile sunt mai puțin împărțite. Eventualele de-

savant je—forme neiloidice ale arborilor, fusuri crăcănose, calitatea inferioară a lemnului—sunt de regulă pe larg compensate prin avantajele (grosimi mai mari, roade anuale egale, prescurtarea revoluțiilor. Conferențiarul, drept vorbind, nu e partizan al unei anumite metode, ci preconizează adaptarea diverselor operațiuni în orice moment la condițiunile sclului și arboretului. Conformarea efectivă a coronamentelor, comparată cu cea ideală — iată ce trebuie să călăuzească pe acela care practică rărituri. Și încă ceva—și aceasta în contradicție cu teoria și practica de până acuma—marcarea tăerilor de rărituri în arborete de frunzoase mai bine se face după căderea frunzelor. În fine, pentru a ajunge la formarea fusurilor cât mai netede, Gehrhard își însușește propunerile de emondare și elagare făcute mai de mult de Kienitz.

Julie Nr. 28.

Standortsklasse und Ertragsklasse, von Prof. J. Oelkers, Stann. Münden.

Clase staționale și clase de productivitate.

Pornind dela ideea că — într'o anumită măsură — situațiunea climatică și natura terenului sunt hotărtoare pentru randamentul diverselor specii lemnoase, autorul afirmă totuși că clasarea terenurilor nu este necesar, nici rațional a se face cu privire la anumite specii. Anumite soluri produc anumite cantități de materii solide (substanțe uscate), cantități cari variază între 500 și 9500 kg pe an și pe ha. Această producțiune poate fi mai bine realizată de cutare sau de cutare specie sau de cutare sau cutare amestec de specii. Așa se explică că cifrele înscrise în tablele de producțiune a diverselor specii, de ex. pentru a doua clasă de productivitate, cifre indicând producțiunea medie anuală, când le trans-

formăm — cu ajutorul greutateșilor specifice — în kilograme de materie solidă (substanță uscată), nu se clasează în aceleași clase staționale. Ca exemplu se dă faptul că în a 7-a clasă stațională (producțiunea medie, 7500 kg materii solide) figurează fagul, a doua clasă de productivitate, dar și molidul, întâia clasă de productivitate. Așa dar, în anumite condițiuni staționale — pe cari autorul crede că le poate determina prin 4 cifre, exprimând temperatura, precipitatele, evaporarea și raportul între cele două din urmă în timpul perioadei de vegetațiune — anumite terenuri pot fi mai bine folosite prin cultura molidului decât prin aceea a fagului. Dacă deci un arboret dat, potrivit tablelor de producțiune întrebuițate, urmează a fi ciasat în cutare clasă de producțiune, aceasta nu înseamnă că solul este folosit în modul cel mai convenabil, ci pur și simplu că actualul arboret, compus dintr'o anumită specie, folosește solul într'o anumită măsură care nu e necesar să fie cea mai mulțumitoare. Productivitatea maximală, o vom avea numai atunci când specia cultivată este cea mai potrivită — fapt asupra căruia ne deslușesc tablele staționale întocmite de autor — și când arboretele au fost rațional rărite.

Am încercat a reda — întrucât aceasta e posibil într'un referat necesarmente limitat — ideile din conferința d-lui Oelkers. Cine vrea să pătrundă mai adânc în această nouă teorie, cine vrea să folosească tablele și diagramele alăturate articolului, trebuie să cunoască literatura la care se referă autorul prin nenumărate citate.

Julie, Nr. 29.

Die Erhaltung der Wälder, von Schmitz-Lenders, Staatsforstmeister. Benvath a Rhein.

Conservarea pădurilor.

Distribuirea rațională a culturilor, uti-

lizarea judicioasă a solurilor, sunt țeluri cari în Germania nu sunt lăsate la aprecierea individului, ci cari sunt date în grija colectivităților reprezentate prin ceea ce se cheamă acolo «Landesplanungverband». Aceste asociațiuni (oficiale?) se ocupă în mod firesc și de păduri și de conservarea lor. Asociațiunea Düsseldorf, printr'o scriere «Conservarea pădurilor», atrage atențiunea asupra acestei chestiuni, iar autorul articolului discută mai ales acele părți din scrierea menționată cari se ocupă cu conservarea pădurilor în interesul orașelor mari. Aceste păduri, atât de necesare populațiunii orașelor din punctul de vedere etic, estetic și igienic, sunt mult periclitate în existența lor tocmai din cauza proximității centrelor mari de populație și deci trebuie chibzuit, cum s'ar putea mai bine păstra destinațiunii lor firești. Autorul înclină pentru măsuri coercitive, impuse particularilor prin lege, iar, în caz extrem, pentru expropriere în folosul comunelor interesate cari, negreșit, ele trebuie să suporte cheltuelile. O altă chestiune este aceea, dacă acele păduri trebuiesc păstrate ca atare, sau trebuiesc transformate în parcuri, grădini, instalațiuni de sport, etc. Pădurea bine îngrijită, indiferent cărui tratament este supusă, este totdeauna frumoasă și oferă orașeanului tocmai ceea ce caută: liniște, odihnă, aer, etc. Pădurea păstrată ca atare produce venituri, din contra, parcuri, grădini pricinuesc cheltueli. Astfel fiind, autorul conchide că pădurile în chestiune să fie păstrate ca atare, să nu fie împreștriate cu instalațiuni de diferite naturi. Acestea din urmă, din contra, să fie relegate la distanțe rezonabile dela pădure, pentru a nu-i lua nimic din duiosia ei atât de fermecătoare.

Iulie, No. 30.

Zur Naturverjungung der Kiefer, von Forstmeister Brunn, Hersfeld.

În chestia regenerării naturale a pinului.

Faptul că însemnarea pe cale naturală, chiar de există sămânță destulă sau chiar din belșug, nu se produce în totdeauna și pretutindeni, așa cum glăsuște teoria clasică, este cu prisosință cunoscut. Autorul articolului studiază acest fenomen cu privire numai la pin și dă exemple de răușită ușoară și de insuccese descurajante. Căutând așși explica unele și altele, crede a găsi cheia enigmei în rândul întâi în starea fizică a terenului. Pământul, pentru a se însemnă, trebuie să fie «ros». Lucrul poate fi obținut, fie prin muncire profundă și repetată a terenului, fie prin rădirea treptată a arboretului bătrân (tăeri pregătitoare ale teoriei). Dar în cazul muncirii radicale a terenului perdem avantajul eficientății ce se invoacă pentru sprijinirea metodei de regenerarea naturală a pădurilor. Pentru pin, insuccesele constatate poate își găsesc explicațiunea și în faptul că unele rase ale acestei specii se regenerează în mod natural foarte greu. Vănatul asemenea are partea lui de vină. Ca concluzie, autorul declară că, după entuziasmul stărnit acum câțiva ani prin teoria lui Wagner (tăeri în margine de masiv) și după succesele în aparență fantastice din Barenthorn (Dauerwald) a venit azi desmeticirea. În vederea certitudinii succesului care trebuie să fie determinat în viața practică, în concordanță și cu dispozițiunile ministeriale, a renunțat la experiența dubioasă și s'a refintors la vechia practică a tăerilor

rare cari pot fi aplicate cu succes și mai departe, dacă se fac lucrările ce pot atenua inconvenientele ce le sunt inerente.

Iulie, Nr. 30.

Studienreise in schweizer Plenterwälder, de R. Iahn.

Călătorie de studiu în păduri grădinarite din Elveția.

Uniunea silvicultorilor din Thuringia, o țară în care în mod principal se practică tăerile rase cu regenerări artificiale și unde deci pădurile sunt uniforme și equiene, a întreprins o călătorie de studii în Elveția, țara clasică a grădinaritului. Se descriu excursiunile ce s'au făcut și impresiile ce au fost căpătate.

Ultimile descinderi s'au făcut în munții Jura din Elveția sub conducerea chiar a lui dr Biolley, propagatorul grădinaritului modernizat și care pare a fi obținut în adevăr rezultate, remarcabile prin aplicarea sistemului de control. Un amănunt interesant și caracteristic: în pădurile grădinarite din Elveția nu se taie niciodată un arbore mai bun cât timp altul de mai proastă calitate se mai află în picioare.

Pe calea aceasta s'a ajuns la îmbunătățirea progresivă a stării arboretelor.

O altă urmare a conservatismului tipic pentru grădinarit, observată în munții Alpi în vestita localitate «Emmental» și în alte păduri d'împrejur, este acumularea nejustificată a creșterilor care nu se împacă cu calculele de rentabilitate.

Participanții s'au înapoiat din călătoria lor poate neconvertiți, dar cu impresii noi și puternice cari de sigur le vor fi folosite și în țările unde lucrează totuși în condițiuni cu totul altele decât cele din Elveția. Aceasta e avantajul călătoriilor de studii: lărgirea orizontului, debarasarea de idei unilaterale și concepute.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT für FORSTWESEN.

Heft 7/8 Iulie-August 1929.

Studienreise für Gebirgsforstbeamte 1929. Veranstaltet von der eidgen. Inspektion für Forstwesen, Jagd und Ftscherel.

Excursie de studii pentru agenții silvici de munte 1929

Organizată de Inspectoratul federal pentru păduri, vânătoare și pescuit.

Inspectoratul federal pentru păduri, în dorința ca personalul silvic de munte, să-și îmbogățească cunoștințele de specialitate prin vizitarea lucrărilor executate în regiunea de munte, a organizat o excursie de studii de șase zile în diverse părți ale țării.

Lucrările vizitate privesc în special corecțiunea lavinelor și rețeaua de drumuri forestiere la munte.

Articolul de față constituie programul excursiei. În el se dau pe scurt referințe de modul cum au fost întocmite proiectele lucrărilor, cum au fost executate pe teren și cum au fost finanțate de comune, cantoane și guvernul federal.

Intrucât lucrările au fost executate timp îndelungat (4-5 decenii) permit urmărirea concepției de lucru în trecut și în prezent.

La corecțiunea lavinelor pe vremuri se construiau ziduri înalte și costisitoare cari de multe ori nu rezistau maselor de zăpadă în prăvălire. În timpurile mai noi zidurile sunt înlocuite prin terase late de 2-2,50 m, terminate de ziduri de susținere înalte de 1-1,30 m. și late de 1,50-1,80 m. la coroană.

La scoaterea lemnului în trecut se utilizau aproape peste tot jilpurile de lemn. Astăzi se construiesc în schimb drumuri de alunecare pentru scosul cu sania de mână și șosele.

Neue pedologische Untersuchungen und ihre Anwendbarkeit auf forstliche Probleme, von Dr. E. Hess, eidgen. Forstinspektor, Bern.

Cercetări pedologice noi și folosirea lor în problemele silvice.

Datoria silvicultorului fiind să păstreze în cele mai bune condițiuni puterea de producție a solului, va trebui să cunoască aprofundat schimbările ce se produc într'ansul.

În trecut era suficient să se cunoască roca din care solul a luat naștere. În timpul din urmă însă s'a observat, că în afară de rocă, asupra solului influențează în foarte largă măsură, clima și vegetația de pe el.

În ținuturi cu climă umedă, solul e spălat de săruri în stratele sale superficiale și duse în profunzime, pe când la cele aride sărurile sunt aduse de jos în sus cu apa în care se găseau dizolvate, dar care se evaporă în contact cu căldura dela suprafață.

Datorită acestui proces, indiferent de roca din care a luat naștere, în raport cu clima se formează: soluri brune, podsol în diverse stadii de dezvoltare și humus alpin.

Pentru determinarea condițiilor de formarea solului se studiază raportul dintre precipitațiuni și temperatură. Atenție deosebită se da în timpul din urmă acidității solului prin stabilirea gradului de concentrarea ionilor de hidrogen. Limitele favorabile vegetației forestiere se cuprind între $pH = 4,4$ și $pH = 7,4$ din care prima cifră indică o aciditate foarte pronunțată. Solul rășinoaselor de regulă e mai acid pe când al foioaselor e neutru sau aproape neutru (7). Din această cauză amestecul foioaselor în masive de rășinoase e totdeauna recomandabil.

Paralel cu expunerea dezvoltării studiului solului, se arată lucrările privitoare la Elveția din acest domeniu cu rezultatele obținute.

(Articolul continuă)

Zurück zur Holzschwelle.

Înapoi la traversa de lemn.

În Germania, Direcția căilor ferate a luat măsuri să înlocuiască cu traverse de lemn, traseele de fer de pe liniile principale, pe cari circulă trenuri rapide.

Motivul principal e că traseele de fer produc șomot prea mare și incomodează pe călători. Traversa de lemn în schimb se așează mai bine pe balast și e mai elastică.

Die Holzschwellen der Deutschen Reichsbahn.

Traversele de lemn ale drumului de fer german.

Căile ferate germane potrivit statisticii din 1926 aveau lungimea de 119.274 km cale normală. Din aceasta 60% e dotată cu traverse de lemn al căror volum atinge 7.000.000 m³ și valoarea de 500.000.000 mărci. Pentru anul 1929, va fi nevoie de 5.900.000 traverse de lemn în volum de circa 590.000 m³.

Cantitatea de lemn pentru traverse fiind mare, și costul lor destul de însemnat, Direcțiunea Căilor ferate utilizează metode speciale pentru mărirea duratei și rezistenței lor.

Aus den Vogesen, von Charles Gut.

Din Vosgi.

Se descriu condițiunile de vegetație din Vosgi și modul cum se realizează posibilitatea anuală din pădurile acestui ținut.

M. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 7-8. Iulie-August 1929.

L'enseignement forestier supérieur en Turquie, par H. Badoux.

Invățământul forestier în Turcia.

Despre Turcia forestieră se știe prea puțin, deși suprafața totală a pădurilor ajunge la 6-7 milioane ha.

În anul 1855 se creiază prima școală forestieră sub îndrumările silvicultorului francez Tassy. După ce a fuzionat în 1880 cu «Școala superioară de agricultură» se separă în 1908, dată dela care a rămas independentă. Durata anilor de studii este de 3 ani. Numărul elevilor a crescut mereu, ajungând în 1929 la 60.

L'exploitation forestière au Paraguay, par M. Noverraz.

Exploatarea forestieră în Paraguay.

Paraguay-ul este divizat în două zone distincte, care corespund la două tipuri de exploatare forestieră, la vest «quebracho colorado», la est zona lemnului de construcție. Prima zonă cu un climat foarte variabil, are o populație stabilă, care se ocupă cu creșterea vitelor și exploatarea pădurilor.

Exploatarea «quebrachului» făcându-se fără a se preocupa de regenerarea sa, în curând această esență va fi exterminată.

Zona de est, cu un sol mai fertil, este acoperită de masive frumoase de cedru. (*Cedrela tubiflora*, Bertoni) esență foarte apreciată, ajungând în cca la 300 fr. elvețieni. Se mai găsesc și următoarele esențe, lapacho, imputrescibil, ivirapita, livirara, etc., într-o proporție foarte mică.

Dacă nu se vor lua măsuri de restricție a exploatării, cedrul va fi complet epuizat.

Les effets de la sécheresse de 1928, dans la forêt du pied du Jura vaudois, par A. Barbey.

Efectele secetei din 1928 în pădurea dela poalele muntelui Jura vaudois.

Seceta din 1928 a fost foarte păgubitoare pentru pădurea Chassagne din Munții Jura, pendinte de comuna Orbe. Peste 20 mii de pueți s'au uscat, din planștașunile recente. Se remarcă mai ales uscarea moliftului din cauza sistemului său radicular, care este numai pe două planșuri, după explecțiile date de Hilf. Fagul prin faptul că are sistemul radicular pe mai multe planșuri, a rezistat cel mai bine.

Un invățământ ce trebuie să tragem, este să se aleagă esența cea mai potrivită atunci când este vorba de împăduriri în ținuturi geroase. Se recomandă în primul rând fagul.

Le Spessart par F. Grivaz.

Spessart-ul.

E vorba de ținutul din partea de nord-est a Bavariei, ce ocupă 150.000 ha, din care 90.000 ha sunt numai pădure. Masivele păduroase erau odinioară (1700) compuse aproape exclusiv din stejar (gorun și ceva pedunculat). Azi în urma introducerii fagului și rășinoaselor, stejarul se găsește numai în proporție de 15%. Stejarul atinge la ha 500 m³, iar fagul și rășinoasele 300-350 m³. Stejarul este căutat pentru placaje, ceiace face să fie plătit foarte bine.

Pădurile sunt amenințate în existența lor din cauza multor servituți, în beneficiul populației (dreptul de a strânge lemn, trecerea vitelor, adunatul căzătorilor, etc.). Se crede că în curând vor fi desființate.

Ant. V. Răd.

INTERNATIONALER HOLZ-MARKT.

Preocupări de raționalizare în gospodăria forestieră și industria lemnului, de Prof. Julius Marchet. În continuarea articolelor publicate numărul dela 12, 19 și 26 Februarie a. c., Prof. M. analizează în numărul din 5 și 8 Martie problema raționalizării muncii în hala de gaterie. D-se arată cum trebuiesc aranjate instalațiunile și mașinile, așa ca să nu se facă nicio manipulare de prisos a lemnului de debitat. Puterea de lucru a fiecărei mașini în mers normal, trebuie cunoscută exact, așa ca să nu rezulte nicio pierdere de timp. Unelele tăetoare trebuiesc ținute în perfectă stare de ascuțire și în bune condițiuni de lucru. O influență însemnată asupra calității lucrului o are și forma dinților, deosebena modul cum înaintează bușteanul.

În manipularea cherestelei, o bună organizare a depozitelor, stivuirea mecanică a pieselor de uscat, uscarea artificială—deci rapidă—a sortimentelor valoroase, ce trebuiesc vândute urgent, apoi, simplificarea și generalizarea uzanțelor în comerțul lemnului, a sistemelor de expediție internaționale, etc., sunt tot atâtea chestiuni, a căror bună cunoaștere conduce la raționalizarea producțiunii.

Nr. 36: Contractul unitar al exportatorilor de lemne din Bucovina: În chestiunea pusă în discuțiune de I. H. M., dacă trebuie făcută o cartelare a exportatorilor sau numai o unificare a contractelor, s'a ajuns la concluziunea că ultima alternativă e mai recomandabilă. În articolul menționat se dă în extenso, formularul contractului (Schlussbrief) și condițiunilor de livrare—primire, elaborate și adoptate de Uniunea exportatorilor din Bucovina.

Nr. 57: Situația comerțului de lemne în România: La ex-

port se observă o vie activitate, atât pentru furnituri adresate țărilor din Europa, cât și livrărilor pentru Asia mică, Africa de N. În interior, tendința slabă din cauza restrângerii construcțiunilor în capitală și orașe. Chiar în primăvară, când lucrările de reparații din sate cer de obicei mari cantități de material, cererea a fost mică, din cauza crizei de numerar.

Exportul de lemne al Poloniei, 1925—1928.

În ultimii 4 ani s'au exportat în total (în mil tone): 3268, 4970, 6426, 4889, din cari lemn rotund: 1582, 2992, 4031, 3096; fabricate brute 1593, 1909, 2325, 1723; fabricate fine: 92, 69, 69, 71.

Principalele țări de destinație au fost (% din total, în fiecare din cei 4 ani): Germania (62,9, 53,5, 61,2, 68,3), Anglia (16,2, 17,6, 18,0, 10,4), Cehoslovacia (4,4, 7,9, 3,5, 6,4), Olanda (4,1, 5,1, 4,6, 3,5), Belgia (3,5, 4,7, 4,3, 2,7), etc.

Nr. 62: Economia și importul de lemne al Greciei în 1928: Acest an a însemnat pentru Grecia un pas înainte în ordinea stabilizării și refacerii. Din cauza cutremurelor din anul precedent, s'a notat o sporire a importului. În primele 11 luni din 1928 s'au importat: 265.000 tone lemne și derivate, în valoare de 491 mil. drahme (față de 250.000 tone în 1927). Lemnele importate în 1928 provin din (în 1000 t.): Jugoslavia 144, România 77, Suedia 13, Bulgaria 5, Italia 3, Turcia 2, etc. Principalul furnizor, Jugoslavia exportă mai ales lemn de foc; România și Suedia, cherestea de rășinoase, Cehoslovacia și celelalte țări, mobilă și fabricate fine.

Nr. 63: Zece ani de export de lemne în România. Incepând dela 1919 s'au exportat (în 1000 t.): Lemne de foc: 14, 23, 381, 1172, 1250, 1548, 1224, 983, 1033, 703, 648, lemne de fo-

ioase pentru construcție: 05, 14, 92, 163, 296, 233, 196, 84, 103, cherestea de rășinoase: 5, 60, 144, 638, 729, 630, 983, 928, 981, 1034.

Exportul de lemn de foc a scăzut, cel de cherestea crește.

Nr. 65 din 30 Mai: Aproximarea cu lemne a globului de dr. F. Mandl. Consumul anual de lemne al globului se cifrează la circa 1600 mil. m³ lemn rotund. Pe cap de locuitor consumul e diferit: cel mai mare e în țările bogate în păduri, Finlanda 8,3 m³, Canada 8,0, U. S. A. 6,5, Suedia 3,5, Rusia 2,0, cel mai mic, în țări cu industria redusă, în regiuni călduroase: Bulgaria 0,4, Turcia 0,4, China 0,16, etc. Lemn de lucru se consumă (anual pe cap de locuitor, în m³): Finlanda 5,1, U. S. A. 3,6, Canada 2,6, Suedia 1,8, Rusia 1,1, Belgia, Germania și Cehoslovacia 0,5, Argentina, Chili, Anglia, Austria, Elveția 0,4, Franța, Olanda 0,3, România 0,2, Bulgaria, Spania, Italia, Turcia 0,1, etc.

Din totalul cantității de lemne, ce formează obiectul comerțului internațional, sunt în medie 80% rășinoase, 18% foioase din zona temperată și 2% foioase din zona toridă.

Cele mai de seamă țări de import în 1927 au fost (cantitățile reprezintă excedentul importului asupra exportului, recalculat în lemn rotund, în mil. m³): Marea Britanie 22,8, Germania 15,8, Olanda 4,9, Italia 4,1, Belgia 2,9, Franța 2,5, Ungaria 2,0, Spania 1,5, Danemarca 1,3. Țări de export au fost (excedentul exportului, etc.): Finlanda 13,0, Polonia 10,7, Suedia 9,0, Rusia 5,5, Cehoslovacia 4,7, Austria 3,7, Jugoslavia 2,9, România 2,6,¹⁾ Norvegia 1,0.

1) Cifra dată pentru România e prea mică. Recenzentul a calculat pentru 1923 (4,5), 1924 (4,1), 1925 (5,4).

Creșterea medie a pădurilor globului ar fi de 1110 mil. m³ lemn rotund, se consumă, așa dar, 500 mil. m³ mai mult. Din această cauză autorul crede că într'un secol, pădurile vor fi nimicite. Se impune o restrângere a consumului de lemn de foc, înlăturarea risipei în construcții și hârtie, înlocuirea lemnului, acolo unde e posibil, cu alte materiale.

D. A. S.

OESTERREICHISCHE WIERTEL-JAHRESSCHRIFT für FORSTWESEN.

Iulie—Septembrie.

Număr închinat societății forestiere din Tirol și Vorarlberg, cu ocazia împlinirii a 75 ani de existență, Ing. R. Happak face o dare de seamă asupra activității ei.

Urmează un articol ocazional:

Ing. Johann Christian: Tirolu și pădurea sa. Un studiu monografic complet.

Apoi:

Prof. dr L. Tschermak: Adunarea generală a societății forestiere germane în Prusia de răsărit în 1929,

Ing. Fr. Pamperl: Expoziția lemnului în «Casa tehnicii» la Königsberg.

V. S.

JOURNAL OF FORESTRY.

Aprilie.

H. T. F. Wohlenberg. Indemnuri pentru cei ce lucrează amenajamente particulare. Li se amintește că scopul final al oricărui amenajament este normalizarea pădurei și realizarea unui raport susținut: urmarea acestui principiu se impune cu atât mai mult, cu cât în multe părți se face risipă de material lemnos, care când va va lipsi.

H. T. Gisborne. Revoluția în

dustrială și silvicultură. Industria se dezvoltă cu pași rezeși și aduce mereu inovații, silvicultura, care așteaptă dela industrie valorificarea produselor ei, trebuie să fie la curent și să se modeleze după exigențele industriale.

George Banzhaf. Părerii ale unui expert asupra economiei forestiere. Economia forestieră, care de felul său e înceată și greoaie, trebuie să se adapteze la tempo rapid al mișcării economice în general.

E. H. Mac Daniels. Lemnul din vest și silvicultura din est. În ultimul deceniu exploatarea din vest, unde nu se face cultură forestieră, dau pe piață atât material lemnos în cât inundă estul Americii de nord, acestea împiedicat din această cauză în practica unei silviculturi raționale care acolo a prins de altfel rădăcini.

W. N. Sparhawk. Pădurile din nord-vest față cu silvicultura din New England. Pune în discuțiune aceiași problemă ca articolul precedent.

Julian E. Rolhery. Rezervele de lemn celuloză din New England și alte perspective forestiere. Se analizează nevoile specifice ale Nordestului Statelor Unite.

H. H. Chapman. O metodă pentru a determina suma care poate fi profitabil investită în arborete de exploatat în viitor cu raport susținut. O aplicațiune a formulelor de statică forestieră la rentabilitatea pădurilor.

J. O. Wilson. Aplicarea unui control intensiv în operațiunile de recoltarea lemnului pentru hârtie.

Fred Morell. Un studiu de organizare. Evoluția organizării serviciului în unul din districtele serviciului forestier U. S. A.

E. G. Cheyney. Pagubele aduse pinului reșinosă și banksiana de veverițe.

Louis W. Rees. Studii de creștere la arbori (Picea rubra).

M. D. Dr.

ESPAÑA FORESTAL.

Iunie-Iulie.

Francisco Mira. Dunele dela Guardamar. Se descriu niște nisipuri mișcătoare din provincia Alicante.

Domingo Olczábal. Centenarul nașterii lui Lucas Olczábal. Se celebrează memoria celui, care e considerat ca părintele mișcării forestiere Spaniole.

Almogar. Terenurile mocirroase dela Argnis și împădulirea lor.

Parcul național dela Guardarrama. Va fi inutil a se pune realizării sale.

Timoteo de Antonio y Gil. Să repopulăm silvicește Spania: ceiace înseamnă a da culturi 20 milioane hectare neproductive.

Incendiile în păduri. Concluziunile formulate de institutul agricol catalan dela San Isidoro în ședința ținută și adresată excelenței sale ministrului de agricultură.

Victoriano Rivera Gallo. Parcul național «Valea Ordesa». (fine).

Standardizarea măsurilor și a formelor de vânzare a cheșteștelei. Mișcarea în favoarea sistemului metric în Statele-Unite și în Anglia. (Continuare).

N. A. Hildén. Bogăția forestieră a Finlandei.

Notițe și comentarii.

V. S.

LESNICKA PRACE

(Cehoslovacia), Nr. 7 - 8, Iulie - August.

Acest număr conține o serie de conferințe, ținute la sediul Societății ing. silvici cehoslovacl din Praga, în primăvara 1929: Titlul acestor conferințe e următorul:

V. Sovcik: Alocuțiune inaugurală.

O. Jirstik: Tendințe noi în amenajarea pădurilor și aplicațiunea lor practică.

J. Eric: Raționalizarea economiei forestiere a micilor păduri.

J. Racka. Diferite mijloace pentru punerea în vânzare a lemnului și observațiuni cu privire la contractele de vânzare.

Jos. Stigmond: Tendințe moderne în cultura pădurilor și experiențele practice câștigate.

W. Marcsch: Experiințe și rezultate în combaterea calamității cauzate de *Lyparia monacha*, cu aplicație la cultura pădurilor.

Al. Nechleba: Rolul vânătorului în cultura forestieră.

J. Komarek: Proiect de asigurare a pădurilor contra calamităților.

Al. Kubice: Tendințe de raționalizare în cultura forestieră și importanța lor socială și economică.

D. A. S.

**SOCIETATEA
„PROGRESUL SILVIC“**

Inchiriază pentru conferințe, adunări,
concerte, etc., Sala mare a loca-
lului său din

B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis

unde doritorii se pot adresa.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe Vintilă

Membrii:

Drăcea Marin Ioan Petre

M. Rădulescu

Secretar de redacție: Ștefănescu-Subățeanu M.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1929:

Președintele:

Vice-Președintele: { C. P. Georgescu
M. Drăcea

Secretar general: M. P. Florescu

Casler: Dem. Grozescu

Secretari: { Victor Priboianu
M. Ștef.-Subățeanu

M e m b r i i:

Agapie G.

Lazăr Horia

Antonescu P.

Năstăsescu Gh.

Atanasescu A.

Nedelcovici Ath.

Boldur M.

Popescu Alex.

Bosoancă C.

Popovici Gh. N.

Eliescu A.

Stinghe Vintilă

Ioan Petre

Tomuța D.

Ionescu Andrei

Cenzori: Cratero Ovid, Leon Vasiliu, Sculy Xenolon.

Cenzori supleanți: Ioan Botescu, Ioan Florescu, Fonai L.

Prețul abonamentului:

Pe un an 300 lei
• > > pentru membrii Societății 200 >
• > > pentru conducători și brigadierii 75 >
Numărul 25 >

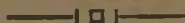
Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A., Str. Parlamentului, 2

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

FONDATĂ ÎN ANUL 1886

APARE LUNAR

SUMARUL:

**Memoriu asupra condițiilor noastre
forestiere.**

Fr. Gernlein

**Comerțul lemnului: Situația pieței
chereștelei în Europa**

Ernest Thomae

Cronica: Expoziția dela Barcelona . .

V. N. St.

**Viitoarea organizare a administrației
pădurilor**

Red.

**Excursiunea studenților silvici dela
Școala Politehnică din București în
Polonia (urmare și sfârșit)**

D-r C. Georgescu

Recenzii.

Revista revistelor.

Necrolog: † I. D. Stătescu.

Informațiuni.

Soc. «Progresul Silvic»: Debateri.

Publicațiuni: Decizii ministeriale.

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société
forestière roumaine „Progresul Silvic“

SOMMAIRE :

- Compte-rendu sur les conditions fo-**
restières de la Roumanie Fr. Germain
- Le commerce du bois: La situation**
du commerce du bois de charpente en
Europe Ernest Thomae
- Chronique: L'exposition de Barcelone.** V. N. St.
La réorganisation de l'administration
des forêts Red.
- Excursion des étudiants forestiers de**
l'École Polytechnique de Bucarest en
Pologne (suite et fin) D-r C. Georgesco
- Révisions.**
- Revue des revues.**
- Nécrologe: I. D. Stasesco**
- Informations.**
- Soc. «Progresul Silvic»: Débats.**
- Publications: Décisions ministerielles.**

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC“

CHESTIUNI ADMINISTRATIVE

M E M O R I U

ASUPRA

CONDIȚIUNILOR ȘI ORGANIZĂRII ADMINISTRAȚIEI NOASTRE FORESTIERE

Prezentat Domnului Ministru al Agriculturii și Domeniilor de
d-1 Consilier silvic **Fr. Gernlein**

I.

După statistica din 1922, circa 22% din suprafața României este acoperită cu păduri; după aceeași statistică, pentru fiecare sută de locuitori revin 38 ha pădure.

Distribuțiunea pădurilor este foarte neuniformă. În regiunile de stepă, în afară de câteva pălcuri artificiale, pădurea naturală lipsește: câmpiile sunt cele mai sărace: în regiunea colinelor procentul de împădurire crește, iar munții, în special munții înalți sunt foarte împăduși până la limita pășunilor alpine. Cu toate că prin diferitele reforme agrare, mai cu seamă prin cele de după războiu, întinse suprafețe păduroase au fost transformate în locuri de cultură agricolă și pășune, (numai prin reformele agrare de după războiu s'ar fi expropriat în România Mare 869.531 ha pădure și 221.436 ha poeni din pădure, adică în total 1.090.967 ha din terenul forestier al țării), totuși suprafața împădurită de astăzi a Ro-

Deoarece acest lung memoriu, ocupă un mare număr de pagini, suntem siliți a suprima articolul «studii». — *Red.*

mânii este de 6.458.700 ha și produsul principal al pădurii, lemnul, stă în al treilea rând la export, într'o țară așa de bogată ca România. O mare parte a populației își găsește în economia forestieră și în industria de cherestea isvorul său de venituri și principala sa ocupațiune și ca atare toate străduințele de a ameliora starea pădurilor, de a le spori producția și de a ameliora calitatea acestora merită cel mai mare sprijin.

Pădurile României se împart de obicei, după specie, într'o zonă a rășinoaselor, o zonă a fagului și o zonă a stejarului.

Rășinoasele, bradul și moliftul ocupă circa 25⁰/₀ din suprafața păduroasă a țării; fagul 40⁰/₀; speciile de stejar circa 20⁰/₀, restul de 15⁰/₀ este acoperit de alte foioase, ca sălciile, salcâmul, carpenul, ulmul, etc.

Din întregul domeniu forestier Statul stăpânește 1.923.789 ha; persoanele morale 1.200.244 ha, iar restul de 3.334.667 ha sunt în stăpânirea proprietarilor particulari. În ce privește persoanele morale și proprietarii particulari, dispozițiunile legale nu sunt unitare și permit o oarecare libertate în ce privește gospodăria forestieră și dreptul de a dispune al proprietarilor respectivi. Acest fapt se explică prin aceea, că, statele în care se găseau pădurile, care formează astăzi domeniul forestier al României Mari, aveau legiuiri forestiere deosebite; în Ardeal, maghiare, în Bucovina, austriace, în Basarabia, rusești.

Starea pădurilor în diferite zone forestiere și în diferite categorii de proprietăți este foarte neuniformă. Pădurile de stejar ale Valahiei, renumite odinioară, când aprovizionau cu lemne de construcție întreg Orientul, au dispărut astăzi aproape în întregime și, dacă statistica spune că România mai are încă păduri de stejar pe 20⁰/₀ din suprafața domeniului său forestier, acestea nu sunt decât crânguri sau crânguri compuse, în cari, cu cât înaintezi mai spre Sud, cu atât gorunul și stejarul pedunculat este în mai mare măsură înlocuit de cerul, care nu produce decât numai lemn de foc. Cele mai bune păduri de stejar s'au transformat în loc de cultură agricolă. Numai stejarii de dimensiuni mari, cari se găsesc și astăzi pe lanurile de grâu sau de porumb, mai mărturisesc că pe aceste locuri, nu cu multă vreme înainte se găseau frumoase păduri de stejar. Din nefericire trebuie să socotim ca și în viitor pădurea de stejar care crește pe un pământ excelent, va continua a face loc lanului de grâu sau de porumb. Această evoluțiune, față

cu marea rentabilitate a agriculturii pe asemenea terenuri, față cu cererea crescândă pentru pământ necesar agriculturii, față cu creșterea constantă a populației, nu va putea fi împiedicată.

Cu toate acestea, în nici un caz nu trebuie trecută cu vederea importanța, pe cari o au pădurile de câmpii și de coline, în cea mai mare parte păduri de stejar cari, afară de lemnul pe care îl produc, contribuiesc într'o mare măsură de ameliorarea climei și mai cu seamă la regularea regimului apelor, la consolidarea terenului pe coastă, pe malurile râurilor sau al cursurilor mai mici de apă.

Din pădurile de stejar de astăzi, cum am arătat deja, o importantă parte sunt tratate în crâng simplu cu o revoluție de 30-40 ani. Față cu marile prețuri ale lemnului de foc în regiunile puțin împădurite din România de Sud și de Est, nu se poate pretinde proprietarului particular, ca aceasta să-și convertească crângul său de stejar în codru, însă acestei exploatari, care așa cum se face acum este o devastare, trebuie să i se pună sfârșit. Când se prescriu pentru asemenea păduri revoluțiuni de 30-40 ani, nu se mai poate îngădui ca arboretele să fie exploatare în vârstă de 10 ani sau chiar mai de vreme, căci, ca urmare firească a acestor revoluțiuni scurte, puterea de lăstărire a tulpinelor scade treptat și, ca atare, pădurea se defrișează de fapt pe indelete.

Asemenea tablouri triste, din nefericire, nu sunt o raritate. În asemenea păduri trebuie cerut ca revoluțiunile fixate de amenajament să fie respectate și ca în urma fiecărei exploatari să se completeze golurile în crânguri și ca pășunatul să se interzică, cel puțin atâta timp, până când lăstarii nu mai au a suferi din această cauză. În pădurile Statului, recunoscându-se importanța mare a producerii lemnului de stejar de mari dimensiuni pentru viitor, arboretele de crâng și de crâng compus de stejar se convertesc pe indelete în codru. (De ex. ocolul silvic Țigănești, în ocolul silvic Hănțești în Basarabia, în pădurile Fântânele, lângă Bacău). Față cu calitățile excepționale ale solului, rezerve bine alese pot produce lemn de lucru și de construcție la o vârstă de 60-70 ani, iar timpuria fructificare a tuturor speciilor în România va favoriza regenerarea naturală și, ca atare, convertirea pădurilor în codru. Este desigur foarte regretabil că și astăzi în codrii de stejar, fără nici o încercare de a se obține o regenerare naturală, se fac tăeri rase, din această operațiune se pierd valori, cari prin

nimic nu se pot înlocui. Solul se usucă, se îmburuențește și, deoarece numai arareori se mai fac lucrări de împădurire pe asemenea suprafețe prin plantație sau prin semănătură, consecința inevitabilă a unor asemenea tăeri rase este o pădure provenită din lăstari, cu puțină vigoare de creștere.

În regiunea de tranziție, între zona stejarului și stepă, în așa numita antestepă, acolo unde puterea de creștere a speciilor de stejar se reduce, salcâmul este specia, care cu revoluțiuni relativ scurte, de circa 30 ani, poate produce mari cantități de lemn de lucru și de foc. Intensificarea cultivei salcâmului în aceste regiuni cum și încercările de scară întinsă de a-l cultiva în stepă sunt măsuri, care se pot considera judicioase și care se pot intensifica pe viitor,

În timp ce pădurile de stejar ale României, în timpul celor din urmă 30 ani, au pierdut treptat și în întindere și în calitate, pădurile de fag, din contră, și-au păstrat în linii generale extensiunea lor din trecut, ba chiar, o statistică exactă ar putea dovedi că suprafața lor s'a mărit în ultimul timp, prin faptul că din arborile amestecate de rășinoase și de fag, s'au scos esențele prețioase lăsându-se numai fagul. Motivul pentru care pădurile din această esență au fost relativ puțin atacate, rezidă în faptul, că până acum lemnul de fag nu se valorifica decât pe o scară redusă, cum vedesc estimățiunile din pădurile Statului, în care aproape tot lemnul de fag este estimat ca lemn de foc, cum și prin faptul că întinsele păduri alcătuite din această esență, se găsesc în ținuturile muntoase ale țării, cari până astăzi nu au fost încă făcute accesibile, prin instalațiuni de scoaterea lemnului. Arboretele de fag sunt de multe ori prea bătrâne — cu vârste de peste 200 ani și, în consecință lemnul este de o calitate inferioară (multă inimă roșie, putregai de cioturi) încât și astăzi investițiunea costisitoare pentru exploatarea unor asemenea păduri rentează foarte puțin. Existența fagului chiar numai o proporție relativ mică în arboretele de rășinoase și măsura, cu totul îndreptățită a administrației silvice, de a exploata și fagul odată cu rășinoasele, poate câte odată să periclitizeze rentabilitatea unor întreprinderi forestiere (Cooperativa Taslău).

Deși condițiunile de vegetație ale fagului sunt foarte prielnice, totuși arboretele tinere din această esență, provenite din regenerări naturale, lipsesc aproape complect. Arboretele mai tinere de fag, pe care le întâlnim câte odată, mai cu seamă în părțile

inferioare ale văilor, provin din arborete amestecate de fag și brad, din care rășinoasele s'au scos de un număr mai mare sau mai mic de ani.

Arborii rămași în urma exploatării, adeseori foarte puternic vătămați, și-au recăpătat, după o perioadă oarecare de timp, puterea lor de creștere, alcătuind arboretele pure de fag, cari însă nici odată nu vor putea furniza în viitor lemn prețios în mare cantitate, căci ele sunt alcătuite în cea mai mare parte din trunchiuri dominate în trecut, rănite cu ocazia exploatării, din lăstari sau câțiva fagi groși, de calitate inferioară, rămași în urma tăierilor. Dacă s'ar alcătui o tabelă a claselor de vârstă a tuturor arboretelor pure de fag, sau în care fagul predomină, luând ca criteriu vârsta medie a arboretului principal, atunci s'ar constata că, clasele de vârstă dela 1–20 și dela 20–40 ani aproape nu sunt reprezentate, că clasele de vârstă de 40–100 ani sunt puțin reprezentate și că marea majoritate a arboretelor de fag din România aparțin claselor de vârstă de peste 100 ani.

De oarece deprecierea arboretelor îmbătrânite se continuă repede, problema valorificării pădurilor de fag, care ocupă circa 40% din suprafața domeniului forestier al țării, este una din cele mai de seamă probleme ale economiei forestiere române. Dacă unele întreprinderi chiar în condițiunile de astăzi, pot scoate din arboretele îmbătrânite de fag un procent de 20% și câte odată chiar de 25% lemn de lucru, este sigur că, din arboretele de fag din viitor, provenite din regenerări naturale și rațional rărute se va putea scoate o mult mai mare cantitate de lemn de lucru. Este necesar ca guvernul român, de pe acum, să creeze condițiuni prielnice de dezvoltare industriilor pentru valorificarea lemnului de lucru de fag, cum ar fi fabricarea doagelor, a mobilelor, distilarea lemnului etc.

Cu totul o altă evoluțiune au avut până acum arboretele de rășinoase ale României. De mai bine de 60 ani a început exploatarea lor comercială. Lemnul de molid cu inele mărunte din Bucovina, din valea Bistriței, din valea Lotrului cum și din alte părți ale Carpaților și-a dobândit de timpuriu un renume mondial prin excelențele sale calități (lemn de rezonanță). Exploatarea acestor păduri se începu prin mici ferăstrae de apă cari, curând fură înlocuite prin fabrici mari de cherestea cu o mare putere de fabricațiune.

Deja în 1913 erau în activitate în Vechiul regat 98 fabrici iar azi se găsesc în întreaga Românie mare 2500 de gătore, cari taie aproape exclusiv numai lemn de rășinoase. Intreprinderi bine dotate cu capital, înființau în punct judicios alese, în văi, o fabrică de cherestea, după ce bine înțeles în prealabil își asigurau cuantumul de lemn necesar pentru anii următori. Câte odată, după împrejurări, asemenea întreprinderi reușeau să cumpere lemnul din valea la gura căreia își instalase fabrica de cherestea. Țăranii proprietari de păduri obțineau prețuri ridicole pentru lemnul, pe care îl vindeau. Chiar persoanele morale și însuși statul obicinuiau să încheie cu cumpărătorii contracte cu termene lungi și cu prețuri foarte reduse, pentru lemnul vândut.

După ce întreprinzătorii construiau căi ferate forestiere, jlipuri, și alte instalațiuni pentru transportul lemnului, urma o barbară măcelărire a pădurilor. Se scotea cu ocazia exploatărilor, numai lemnul cu excelente calități, care se putea bine valorifica și în primul rând, numai arborii mai groși de 35 cm la piept, tot restul materialului rămânea în pădure, prăpădit în picioare sau doborât jos.

Cât de risipitoare au fost primele exploatări în asemenea păduri, se poate înțelege și astăzi din marile cantități de material lemnos depreciat sau putred care se poate găsi încă în părțile superioare ale văilor. La o exploatare rațională, în conformitate cu principiile unei bune gospodării, forestiere, exploatătorii nu putea să se gândească, iar dispozițiuni asupra regenerării nu conțineau mai nici odată contractele de vânzare ale unor asemenea păduri.

Curând în locul mărețelor păduri virgine, de odinioară, rămăseseră întinse suprafețe goale. Când auzi că unele fabrici de cherestea tăiau anual într'un singur loc 200-300 ha, ba uneori până la 500 ha pădure și chiar mai mult, atunci nu te mai miri, că în munți, ținuturi întinse sunt astăzi goale, ca de pildă Valea Lotrului, Valea Putnei, Valea Rudoasa ș. a.

Abia acum de curând, mai mult printr'o presiune morală decât prin dispozițiuni legale, s'a reușit ca societățile exploatare de păduri să ia măsuri pentru a împăduri suprafețele exploatare, sau să pună la dispoziția autorităților silvice fondurile necesare pentru împădurire. Urmările rele ale tăerilor rase, de fapt nu au fost înlăturate decât acolo, unde proprietarul însuși a putut să-și exploateze pădurea, sau în cazurile când contractele de exploatare

s'au incheiat, după ce se constatase și apreciasse dezastrul tăerilor rase din trecut, adică abia în ultimii 6–8 ani. Azi, ca urmare a acestor tăeri rase pe suprafețe mari, în ținutul pădurilor de rășinoase, arboretele în vârstă de 30–60 ani lipsesc aproape cu desăvârșire, suprafețele goale s'au îmburuenit și împădurirea lor va necesita multă muncă și multe cheltuieli. În afară de acestea, în foarte multe părți, s'au provocat eroziuni și alunecări de straturi, cari au adus mari pagube văilor respective (Valea Topologului).

Chiar acolo unde moliftul se găsește în optimul său de vegetație, pe întinsele suprafețe tăiate ras, nu se găsește decât relativ arareori pâlcuri de arborete provenite din semințișuri preexistente sau din însămânțări naturale ulterioare, unde se găsesc nsemenea arborete, ele au fost și sunt adeseori distruse de foc. Cauza acestei stări de lucruri este pășunatul.

Odată cu creșterea populației rurale s'a intensificat și creșterea vitelor și deoarece în cele mai multe regiuni lipseau pășunile bune, iar țăranul nu știa, sau câte odată, din comoditate, nici nu vroia să-și îmbunătățească și să facă mai productive pășunile existente sau să treacă la cultura nutrețului artificial, vitele se introduceau la pășune în suprafețele tăiate ras. Oile și caprele distrugeau curând orice urmă de regenerare naturală. Pentru a satisface nevoile populației rurale în teren de pășune, prin ultima reformă agrară s'au sacrificat întinse suprafețe de pădure pentru constituirea de pășuni comunale, însă, din nefericire, nici prin această măsură, pădurea rămasă nu a putut fi cruțată de calmitatea pășunatului.

Țăranii adeseori au transformat în ogoare locurile afectate ca pășune și continuă, ca și mai înainte, a-și duce vitele lor la păscut în pădure. Deja autorul codului silvic din 1910 recunoscuse corect marele pericol, pe care îl constituie pășunatul pentru pădure și în cap. II partea IV-a a legii îl interzice cu totul în pădurile Statului, ale comunelor și ale persoanelor morale (art. 15 «pășunatul în pădurile Statului este cu totul oprit»), iar în pădurile particulare, chiar în acele cari nu sunt supuse regimului silvic, pășunatul este numai atunci permis (art. 6 și 17) când arboretele tinere au atins o vârstă, la care lăstarii nu mai pot fi mâncați de vite.

Astăzi codul silvic s'a extins în întreaga Românie, însă bunele și salutarele sale dispozițiuni pentru cruțarea pădurilor, cuprinse în

cap. II partea IV-a, par a se fi uitat. Peste tot vezi vite în pădure și pagubele provocate de pășunat sunt pur și simplu extraordinare.

Dacă pădurea, și prețioasa avuție a întregului popor român trebuie să fie pe viitor cruțată de mari pagube, trebuie ca imediat să se procedeze la o separațiune a domeniului forestier, de cel în care pășunatul poate fi permis. După părerea mea nu este de loc în interesul public, ca de exemplu, în munții Bihorului, Valea Drăganului, pentru o agricultură atât de primitivă cum se găsește acolo, să se sacrifice pentru pășune aproape 9000 jug. cad. de pădure de munte, de molid, brad și fag și anume păduri, cari se găsesc pe coaste cu un sol superficial, care poate însă produce lemn prețios. Pășunile create prin defrișarea arboretului vor fi de sigur de o calitate inferioară și se poate prevedea cu siguranță, că solul superficial al coastelor va fi curând spălat și rupt de ape, împrejurare cu foarte grave consecințe pentru văile din ținutul respectiv.

În timpul din urmă se încearcă a se înlătura, cel puțin în parte, urmările înființării de pășuni prin defrișarea pădurilor, prin faptul că pe asemenea suprafețe se rezervă o parte din arboretul, pe care comuna proprietară este obligată a-l păstra intact (așa numitele pășuni împădurite).

Prin această măsură se face imposibilă transformarea suprafețelor de pășune în ogoare. Măsura pare bine venită, însă nu se poate aplica decât acolo unde pădurea este constituită în întregime sau în cea mai mare parte din foioase.

Dorința populațiunii rurale de a avea la dispozițiune suprafețe pentru pășunatul vitelor a lucrat în timpul din urmă ca un șurub fără sfârșit, care, în fiecare an, a sacrificat din ce în ce mai multă pădure. Suntem nevoiți să arătăm foarte ritos, că acest procedeu trebuie să înceteze și să se urmărească conservarea pădurilor ce au mai rămas, fiindcă astăzi, peste tot, se văd semnele atale ale unei despăduriri cu proporții uriașe.

În cele mai multe regiuni despădurite, în regiunea colinelor și a munților Carpați, se pot vedea eroziuni de coaste și începuturi de torenți, în diferite stadii de dezvoltare cari, după fiecare ploaie grea, se măresc aruncând în vale pietriș, nisip și argilă.

Locuitorii din valea Topologului ar renunța desigur, la pășunile lor, dacă prin acestea ar putea să scape de pietrișurile cari au fost cărate de pe coastele despădurite, peste locurile de cultură și

peste grădinile lor, transformându-le în pustiuri acoperite cu pietriș. Numai acolo s'ar mai putea în viitor transforma pădurea în pășune, unde se poate stabili cu destulă siguranță, că se poate crea prin această operațiune pășuni de o fertilitate permanentă, fără a se provoca spălarea și eroziunea solului. În această chestiune ultimul cuvânt nu trebuie să-l spună țăranul proprietar de vite, ci numai interesele generale ale țării.

Educarea țăranilor și îndrumarea lor pentru a-și ameliora gospodăria, pentru a-și îngriji pășunile existente, sau pentru a-și crea asemenea noi pășuni pe terenul lor propriu, sau pe terenul stăpânit în comun, luminarea țăranului asupra rostului pădurei, ca bun producător de venituri, ca apărătoare a solului, ca regulator a cursului apelor și a condițiilor climaterice ale țării, iată măsuri cari vor fi, pentru producția totală a țării, mult mai prietnice decât neincetata cedare a guvernului în fața dorințelor poporului, de a dobândi mereu noi suprafețe pentru pășunatul vitelor.

II.

Forma și intensitatea gospodăriei silvice române este foarte variată. Găsim aci toate treptele, dela forma cea mai primitivă a exploatării, până la gospodăria cea mai rațională, în care se aplică doctrinele silvice cele mai noi și în care se caută nu numai asigurarea, cu orice preț a raportului susținut, ci și sporirea producției în volum și în calitate, prin regenerări bine făcute și prin conducerea îngrijită a arboretelor.

Pădurile mici particulare și înainte de toate, pădurile de mică întindere, în special acelea pentru cari codul silvic nu prescrie altă restricțiune, decât aceea privitoare la defrișări (art. 12) și la pășunat (art. 17) au înfățișarea cea mai tristă. Masivele au fost vândute îndată ce s'a găsit un cumpărător, ori s'au exploatat de proprietar, când lemnul a găsit o utilizare. De regenerare nu s'a îngrijit nimeni. Semințișul instalat pe cale naturală, acolo unde natura a fost darnică, a fost distrus prin pășunat sau prin foc, în credința că se va obține iarbă mai multă și mai bună. Așa au luat naștere, fie suprafețele sterpe din munți în urma exploatării pe suprafețe întinse (Valea Lotrului, Putnei), fie masivele poenite din câmpie.

Legile existente, nici prin prescripțiunile ce conțin, nici prin felul aplicării lor n'au fost suficiente, spre a putea preveni asemenea urmări rele.

Cea mai înaintată gospodărie o întâlnim la pădurile particulare mari și foarte mari, unde s'a văzut din timp, ce importanță au căile de comunicație pentru facerea lor accesibilă și unde prin exploatarea în regie, la scoaterea lemnului din parchete s'a ținut seama și de regenerarea masivelor.

În aceste păduri se practică atât curățiri și lămuriri pentru arboretele tinere, cât și răituri pentru sporirea creșterii și ameliorarea compoziției masivelor. Exemple de asemenea gospodării silvice raționale se întâlnesc la Fondul Religionar din Bucovina, la Domeniile Reșița și pe Domeniul Fântânele de lângă Bacău.

Aci raportul susținut e păstrat în cea mai strictă accepțiune a cuvântului și se poate spune cu certitudine, că masivele tinere, îngrijite și rărite la timp, vor da la exploatabilitate lemn mult și mai bun decât pot da azi masivele exploatabile. În prezent ocoalele silvice ale domeniului Reșița recoltează din păduri un volum de 4 m³ lemn plin pe an și pe hectar, iar administrația fondului religionar din Bucovina la circa 230.600 ha calculează acelaș produs la 4.75 m³. Acestea sunt cifre de trei ori mai mari ca cele obținut de către administrația silvică a Statului, (1,05 m³ pe an și pe hectar, în motivarea «Legei pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale etc.»). Ele lasă să se înțeleagă clar, ce ar putea să producă pădurea română, dacă ar fi bine gospodărită și bine exploatată.

Intensitatea gospodăriei forestiere la pădurile Statului nu este aceeași peste tot. Și în domeniul forestier al Statului sunt ocoale (Țigănești), în care gospodăria se conduce după principii moderne și unde se exploatează în regie întreaga posibilitate anuală. (Gurghiul, Lăpușna și altele). Aceste ocoale sunt așezate în situațiuni favorabile, în cât își pot valoriza singure întreaga cantitate de lemn ce exploatează (Țigănești). În majoritatea ocoalelor silvice ale Statului gospodăria și în special valorificarea pădurilor se desfășoară după fâgașul vechi. Lemnul se estimează și se exploatează pe suprafață — în tăerile rase de codru și în crânguri — sau pe număr de arbori, acolo unde se aplică regenerarea naturală sau unde se fac extracțiuni. Cumpărătorul face exploatarea cu personalul său propriu; el trebuie să predea suprafața curățită de resturile exploa-

tărei, în stare de a fi reimpădurită. Reimpădurirea se face, fie de către cumpărător, fie de către Stat în schimbul unei garanții depuse de către acesta din urmă.

Numai în mod sporadic se fac exploatari în regie. Ceva mai frecventă este tăerea în dijmă, care, într'o anumită măsură poate fi de asemenea socotită ca o exploatare în regie, deși de cele mai multe ori dijmuirea vine în desavantajul Statului.

Atât exploatarea făcută de către cumpărător, cât și reimpădurirea efectuată de către acesta, nu pot fi socotite ca o formă ideală de gospodărie, căci interesele neguțătorului de lemne sunt opuse intereselor proprietarului de pădure. Primul tinde să scoată lemnul cu minimum de cheltueli, să taie și să scoată numai ce este bun, lăsând netăiat și nescos din parchete lemnul rău. Ca urmare, suprafața exploatată nu este gata pentru reimpădurire, decât după ce se întreprind întinse lucrări de curățire. Pretutindeni unde valorificarea lemnului este posibilă, după părerea mea, trebuie să se treacă imediat la exploatarea în regie.

Rezistența ce pare că se întâlnește la unii șefi de ocoale, trebuie neapărat învinsă. Nu este admisibil, ca în ocoale, în cari se exploatare până la un moment dat în regie, să se treacă la vechiul sistem de valorificare (estimarea volumului în picioare și exploatarea prin cumpărător) numai pentru motivul că s'a schimbat șeful. Toată experiența trecutului militează pentru exploatarea în regie. Ea arată, că cheltuelile de exploatare se acoperă de mai multe ori prin prețul vânzării. După părerea mea, spre exemplu, nu este nici un motiv ca în Dobrogea și în Basarabia, unde desfacerea posibilității pădurilor este asigurată, să nu se facă exploatarea în regie. Toți șefii de ocoale trebuie să înceapă chiar de acum tăeri de ameliorare, în special rărituri, pentru ca atât ei, cât și personalul subaltern să înceapă a se obișnui cu efectuarea unor asemenea lucrări, spre a se face educația necesară a lucrătorilor de pădure și spre a se da populației rurale puțința de a cumpăra lemn de dimensiuni mici. Dacă exploatarea se face în regie, toate lucrările greoaie, plictisitoare și neprecise de estimație, ce se fac înaintea exploatării, devin de prisos.

Numai trecând la exploatarea în regie administrația forestieră va fi în măsură să știe ce cantitate de material lemnos se taie anual din pădurile Statului; numai pe această cale se va putea cunoaște, ce cantitate de material lemnos se poate recolta după unitatea de

suprafață în diferite situațiuni și numai astfel se va putea ști cu destulă precizie, proporția ce există între ceace se taie anual și producția efectivă a pădurilor țării.

Când oficial se stabilește, că în pădurile Statului se recoltează pe an și pe hectar un volum de 1.05 m^3 , când experți sivici, din veniturile obținute prin vânzarea lemnului, calculează această cifră la 1.7 m^3 , când în fine administrația silvică arată că în ce privește clasele de vârstă, pădurile Statului nu se găsesc într'o stare prea normală, nevoiți suntem să recunoaștem că actualmente din aceste păduri se recoltează anual o posibilitate foarte cumpătată. Fără îndoială această posibilitate trebuie mărită, cu condiția ca să asigure regenerarea sau reimpădurirea întregii suprafețe exploatate.

Cu toate că pentru realizarea posibilității anuale prin metode mai bune și mai fine și, în același timp, pentru mărirea veniturilor e neapărat necesar să se introducă exploatarea în regie, totuși în multe ocoale modul actual de vânzarea materialului nu poate fi părăsit, întrucât multe păduri sunt încă inaccesibile. Ca să se poată face cu succes exploatarea în regie și valorificarea lemnului, pădurile vor trebui să fie dotate cu o judicioasă și bună rețea de drumuri, sau va trebui să se pună la dispoziția cumpărătorilor în schimbul unor taxe convenabile, instalațiile necesare pentru scoaterea lemnului. Numai atunci se vor prezenta cumpărători, cari prin felul și numărul lor să poată asigura vânzarea lemnului în bune condițiuni. Aceste instalațiuni de transport și scos necesită însă sume așa de mari, că efectuarea lor nu se va putea face decât treptat. De aceea ni se pare de neînțeles ca azi să nu se facă nimic pentru întreținerea drumurilor bune existente, cari s'ar putea folosi ulterior la transportul lemnului, și cari se deteriorează cu încetul numai prin faptul că în momentul de față au o importanță mai mică, cum sunt spre exemplu șoselele construite de armată pe ambele părți ale văii Lotrului și în valea Putnei.

Acolo unde împrejurarea impune mai departe să se încheie contracte pe termen lung, ca în trecut, fie pentru motivul că instalațiunile de transport existente se găsesc în mâna unui antreprenor, fie pentru că e nevoie să se construiască altele noi, cu foarte mari cheltuieli, durata contractului în nici un caz nu trebuie să treacă de 3 ani, acolo unde exploatatorul are în stăpânire sa căile de transport și să nu fie mai mare de 10 ani, acolo unde el ar avea

să facă aceste instalațiuni ulterior. În orice caz, toate aceste contracte trebuie să conțină o clauză privitoare la devalorizarea monedei, la revizuirea prețurilor după scurgerea unei jumătăți din durata contractului, potrivit unui indicator special (cum ar fi de ex. notarea prețului unui principal sortiment la bursa din Galați). Ar fi foarte potrivit, ca antreprenorii să fie obligați în același timp să ia asupra-le, pe prețuri fixe, cantități dinainte determinate din lemnul ce rezultă din operațiunile anuale de rărituri, făcute în regie, în masivele așezate la loc accesibil pentru căile de transport. Prin această clauză răriturile, azi neglijate, ar fi favorizate. Apoi antreprenorii să fie obligați să construiască drumurile de scoatere nu numai cum momentan le convine lor, ci și în înțelegere cu șeful de ocol, astfel că instalațiile odată făcute, să capete un caracter permanent și să poată fi folosite și ulterior pentru accesul în pădure. Antreprenorii să conducă lucrările de exploatare de așa natură, ca după scoaterea lemnului să se poată face reimpădurirea: semănătură sau plantație, fără greutate; lucrările de reimpădurire în orice caz trebuie făcute de către administrația silvică, căci numai în acest fel se pot utiliza materialele bune de împădurire (sămânță și pueți) și se pot întemeia arborete trainice.

Mai departe, în ce privește vânzarea lemnului, trebuie foarte serios cercetat, dacă nu cumva este posibil, cu ocaziunea valorificării lemnului obținut din tăerile succesive de regenerare sau din extracțiuni, să se înlocuiască vânzarea pe număr de arbori prin vânzarea pe volum. Vânzarea pe m³ este, fără îndoială, mai dreaptă, mai clară și mai simplă, deși trebuie să recunoaștem că în acest ultim caz, cu ocazia sistărei sau predărei pot naște ușor diferențe între vânzător și cumpărător, din greutatea de a face o separațiune precisă între lemnul sănătos și lemnul bolnav, care, aceasta din urmă, ar urma să se plătească cu un preț mai mic.

Dacă la încheierea de contracte noi, sau la prelungirea celor vechi, antreprenorii nu vor să primească condițiunile astfel înăsprite, oferă prețuri mici, sau fac greutăți, atunci se pune cu deosebită stăruință problema exploatărei în regie de Stat. Experiențele dobândite prin exploatările în regie în domeniul Gurghiu de către Dir. reg. silvică din Cluj, îndreptățesc a se face noi lucrări similare. De remarcat faptul că la Gurghiu comptabilitatea exploatării în pădure este separată de comptabilitatea fabricii. Tăerea,

fasonarea și măsurarea lemnului se fac de ocol, în regie, fabrica de cherestea preia lemnul în pădure pe prețul tarifar. Dacă prețurile tarifare sunt egale cu prețurile pieței, ocolul obține adevărată valoare a lemnului, riscul prelucrării și comercializării acestuia îl suportă administrația fabricii de cherestea. O asemenea gospodărie silvică de Stat, bine condusă, oferă cea mai bună posibilitate pentru punerea în valoare a pădurilor.

Din dorința, ca pe lângă valoarea deplină a bogatelor păduri din România, să se păstreze pentru economia internă și câștigul lucrărilor de exploatarea lemnului, au luat naștere cooperativele forestiere. Azi sunt în ființă circa cinci sute de asemenea Cooperative, cari, în cea mai mare parte, au luat naștere după război. Membrii sunt lucrătorii de pădure, țărani și alți locuitori din satele vecine, cari cu capital propriu, relativ restrâns, au înființat cooperativa și cu ajutorul unor împrumuturi însemnate dela Stat, au luat păduri în exploatare, au construit o fabrică de cherestea și căile necesare de transport și au început să facă comerț cu lemn. Membrii cooperatori lucrează aproape toți în pădure și fabrică; administrația e pe cât se poate de simplă; vânzarea se face de administrația cooperativă, care potrivit statutului are obligația să satisfacă cu lemn de bună calitate, pe deoparte și în primul rând nevoile populației vecine și pe de alta, nevoile cooperativei de consum, din regiuni sărace în lemn. Membrii cari lucrează în pădure primesc, pe lângă salariul cuvenit pentru lucru, o anume primă de muncă din beneficiul net al întreprinderii, iar ceilalți membrii, dividende pentru capitalul depus. Când o asemenea întreprindere este bine condusă, aproape întregul venit din exploatarea pădurii rămâne în țară.

Cooperativele forestiere deși au fost în totdeauna favorizate de guvern prin cedarea lemnului din pădurile Statului pe prețuri avantajoase sau chiar reduse, numai în mică măsură s'au putut desvolta în bune condițiuni; unele au ajuns în incurcătură financiară și administrativă, câte odată membrii nu au nici un avantaj și pe deasupra, Statul, vânzând eftin materialul lemnos, a fost nevoit să-și reducă veniturile din păduri. Și din această împrejurare se vede că, în comerțul lemnului, fără cunoștințe speciale, nu se poate face nimic și că chiar pentru asemenea întreprinderi simple, e nevoie de un conștiincios calcul de rentabilitate înainte de a le da ființă.

Având în vedere buna intențiune, care stă la baza înființării cooperativelor forestiere, astăzi, când avem la îndemână experiență suficientă, nu trebuie să ne temem de a crea asemenea întreprinderi pentru punerea în valoare a pădurilor încă inaccesibile. Statul, prin marea influență pe care o poate exercita asupra lor, va fi în stare să conducă exploatarea de păduri prin cooperative în sensul principiilor de gospodărie silvică mai lesne decât ar putea-o face cu societățile mari de exploatare, pur capitaliste.

După părerea mea, prin cooperativele forestiere s'ar putea întreprinde și construirea unei rețele de drumuri pentru deschiderea pădurilor. În orice caz, rentabilitatea și întreaga întreprindere trebuie să stea vecinic sub controlul organelor competente iar în contractul de arendă dintre Stat și cooperativă să se stipuleze precis că tăerea lemnului din pădurile Statului se va face chiar de către cooperativă, vânzarea de cantități mari de lemn rotund, a întregului material debitat sau a unei mari părți din aceasta, unei singure case comerciale sau unui singur mare comerciant să fie oprită, atrăgând după sine rezilierea contractului. Funcționarilor superiori din administrația silvică a Statului să le fie permis să cerceteze oricând registrele cooperativelor. Dacă asemenea clauze nu sunt stipulate în contracte sau nu se pun în aplicare, se poate întâmpla ca întreaga cooperativă să ajungă sub dependența unei mari întreprinderi forestiere sau comerciale, și, în cele din urmă, să devină paravanul acesteia.

Ori care va fi calea pe care o va alege Administrația silvică a Statului pentru punerea în valoare a masivelor bătrâne, lucru esențial este ca marele complex păduroase ale sale să fie făcute accesibile pe indelete printr'o rețea permanentă de drumuri, pentru ca și masivele tinere, ce vor lua treptat naștere, la rândul lor să se poată exploata în regie, pentru a se putea realiza prin exploatare un volum lemnos și un venit cât mai mare.

Din cauza lipsei complete de material statistic, nu este cu putință a se stabili cifre precise privitoare la cantitatea anuală de material lemnos tăiat din pădurile României. D-r D. Sburjan stabilește consumul intern anual al României la 3,4 mil. m³ lemn

rotund,¹⁾. După statistica oficială, exportul în 1925 a fost de 2.215.870 tone sau circa 3.686.450 m³, așa că volumul lemnos ce s'ar recolta anual din pădurile Statului, dacă se acoper trebuințele consumului intern ar fi de 7.086.450 m³. Acest volum la o suprafață păduroasă de 6.450.900 ha nu dau nici 1,1 m³ pe an și pe ha, o posibilitate, care față cu marea putere de producțiune a solului nu poate fi considerată decât foarte modestă, mai ales când avem în vedere, că prin defrișarea unei suprafețe păduroase pentru a le transforma în pășune, cantitatea de material lemnos tăiat anual a fost întru câtva exagerată în plus. Chiar pentru posibilitatea anuală a pădurilor Statului lipsesc date sigure. În expunerea de motive a «legei pentru comercializare etc.», această posibilitate se calculează la 1,05 m² pe an și pe ha. D-l Prof. Grunau, într'un studiu asupra bugetului Casei Pădurilor stabilește acea cifră la 1,7 m³.

Ambele cifre nu pot fi sigure, dar permit a recunoaște că și în pădurile Statului posibilitatea e foarte modestă și mult sub ceea ce ele, față cu calitatea solului și cu speciile, ce le constituiesc, ar putea produce, mai ales dacă ar fi administrate după principii silvice moderne. De aceea suntem îndreptățiți a afirma că pădurile României, în cazul unei gospodării forestiere raționale, chiar cu considerendul că pădurile mici moșnenești vor da încă multă vreme venituri foarte mici în comparație cu pădurile Statului și cele administrate de Stat, vor fi în situație să dea pentru mulți ani, dacă nu totdeauna, atâta lemn, ca o parte din el să se poată exporta. Exactitatea celor afirmate va fi cu atât mai mare, cu cât se va reuși, ca prin ameliorarea administrației actuale a pădurilor Statului să se treacă la o gospodărie forestieră mai rânduită și mai intensivă (exploatarea în regie, rărituri, regenerări naturale), iar pentru pădurile administrate de Stat și cele particulare se va putea face, imediat după tăere, reimpădurirea suprafețelor exploatate, când suprafețele goale din trecut se vor fi regenerat treptat și când, în fine, exploatarea masivelor se va face numai la vârstă când lemnul este în adevăr utilizabil.

Cifra de 19.523.656 m³ comunicată oficial în 1926 ca po-

1) Cifra de mai sus reprezintă numai consumul intern anual de lemn rășinos (nu consumul total) și nu este nici de cum mică, de oarece înseamnă aprox. 70% din producția totală a pădurilor de rășinoase.

sibilitate anuală a pădurilor României, ceea ce face $2,99 \text{ m}^3$ sau rotund 3 m^3 pe an și pe ha este desigur prea mare, însă îndreptărește, pe de altă parte, presupunerea că masivele păduroase ale României, în cazul când vor fi bine tratate, vor putea permite pentru multă vreme exportul unor cantități însemnate de lemn prețios.

IV

Principiile călăuzitoare în conducerea gospodăriilor tuturor pădurilor românești, privitoare la protecția și menținerea lor, sunt cuprinse în «Codul silvic» din 1910, care după întocmirea României Mari, a fost complectat și modificat prin legile din 1920, 1923 și 1924 și care astăzi se aplică în întreaga țară.

Codul silvic coprinde prescripțiuni destul de ample, în ce privește pădurile, cari nu sunt în proprietatea Statului și în special pentru pădurile diferitelor așezăminte, biserici, spitale și ale altor instituțiuni de binefacere, ale școalelor, comunelor, instituțiilor publice, persoanelor juridice și pentru pădurile nedivizate, stăpânite de devălmășie.

Toate aceste păduri sunt puse sub controlul Statului și trebuie exploatate numai în conformitate cu amenajamente sau regulamente de exploatare, întocmite de ingineri silvici recunoscuți de Stat, examinate și aprobate de Administrația silvică.

Dacă se va aplica prescripțiunile Codului silvic, în sensul gândit de legiuitor și după litera legii, nu există nici un pericol ca aceste păduri să cadă pradă jafului și pustiirii, din contră s'ar putea chiar îndruma o gospodărie îngrijită, bazată pe raportul susținut.

Cu totul altele sunt împrejurările, în ce privește pădurile particulare în sens restrâns, cari se găsesc în stăpânirea persoanelor fizice, adică în pădurile proprietarilor particulari mijlocii și mari și mai ales în pădurile țărănești, cari au luat naștere prin cumpărarea și divizarea pădurilor mari din trecut sau prin desființarea obștiilor. Dispozițiunea cuprinsă în art. 8 din legea din 1920 că «pădurea moșnenească divizată rămâne supusă prescripțiilor Codului silvic» se referă numai la pădurea moșnenească divizată după 1910, nu însă și la pădurile divizate anterior.

Pădurile particulare propriu zise, după prescripțiunile legale sub regimul cărora se găsesc, se pot clasifica în două grupe:

a) Păduri particulare, a căror gospodărie nu este supusă nici unei restricțiuni, în afară de prescripțiunile art. 12 (interzicerea defrișărilor) și art. 17 (limitarea pășunatului) din Codul silvic; și

b) Păduri particulare, cari pe baza art. 1 al. e din Codul silvic, sunt supuse la mult mai multe restricțiuni.

Pentru prima grupă, și în aceasta se cuprind pădurile din câmpie și regiunea dealurilor, e în vigoare numai prescripțiunea că nu trebuiesc defrișate (art. 12), excepțiile dela această regulă sunt cuprinse detaliat la art. 13, în ce privește pășunatul, acesta nu este admis decât după ce arboretul are o vârstă de 10 ani, numai în crângurile de salcie și alte specii moi se poate permite pășunatul, după ce arboretul a împlinit vârsta de 3 ani. Deci proprietarii acestor păduri nu se supun restricțiunilor de mai sus, Statului îi lipsesc mijloacele legale prin care le-ar putea influența atitudinea față de propria lor pădure. El nu-i poate forța să reimpădurească suprafețele exploatate dar nedefrișate. Deasemenea nu poate prescri revoluțiuni minime pentru aceste păduri și în special pentru crângurile simpl. Așa se și explică pentru ce starea pădurilor din mica proprietate țărănească, este adese foarte puțin bună, dacă nu chiar detestabilă.

Din grupa a doua de păduri particulare fac parte cele de munte, care au o mare importanță în ce privește regimul scurgerii apelor, pădurile de protecție, pădurile de pe grohotișuri, aluviuni, pădurile a căror menținere este necesară pentru apărarea căilor ferate, a șoselelor și a malurilor, pentru fixarea nisipurilor sburătoare, precum și pădurile a căror păstrare este trebuincioasă în interesul apărării țării, și în fine pădurile particulare ai căror proprietari cer de bună voie supunerea lor la regimul silvic (art. 1). Scopul supunerii de bună voie la regimul silvic este ca personalul subaltern, brigadierii și pădurarii să aibă aceleași drepturi ca brigadierii și pădurarii Statului, în ce privește poliția silvică. Pentru pădurile particulare din grupa a doua, se prescrie că ele vor fi exploatate numai în conformitate cu un amenajament, regulament sau studiu de exploatare, recunoscut ca bun de către Consiliul tehnic. Înainte de exploatare se va depune o garanție de regenerare fără de care exploatarea nu se poate termina. Călcarea acestor restricțiuni se pedepsește cu însemnate amenzi bănești. Pentru re-

impădurire se pot procura puieți și semințe din disponibilitățile Statului, iar pentru executarea lucrărilor și supravegherei se pune la dispoziție personal dela Stat. Prescripțiunile legale cu privire la pășunat sunt în această categorie de păduri mai accentuate decât în pădurile din prima calitate (art. 17). Dar, nici aceste prescripțiuni nu au împiedicat ca o parte din pădurile particulare, să cadă prada jafului. Explicația, după părerea mea, stă în faptul că nu s'a trecut în lege obligația precisă de a împăduri și că pe baza legiuirilor, proprietarii porțiunilor de pădure, a căror suprafață exploatată era deja sterilă la 1910, nu au putut sau nu pot fi obligați la împădurirea acestora.

Față de însemnatele suprafețe pe cari le ocupă pădurile particulare din România, socotesc că este necesar o schimbare a legii și anume :

1. Din punct de vedere formal, toate prescripțiunile care se referă la pădurile ce nu aparțin Statului, să fie coordonate într'o singură lege, și

2. În această lege pe lângă părțile esențiale ale legiuirilor în vigoare, să se introducă dispozițiuni cu mult mai largi și mai severe, printre care cele mai importante ar trebui să fie următoarele :

a) Pentru toate pădurile, care nu aparțin Statului, în suprafață de peste 10 ha să se facă amenajamente, care pentru păduri de 10—100 ha vor putea avea o formă simplă, dar vor asigura păstrarea raportului susținut cel puțin pe suprafață. Pentru pădurile mai mari de 100 ha amenajamentul se va întocmi după norme prescrise de minister, cu respectarea raportului susținut și pe suprafață și pe volum. În aceste amenajamente se va face o descriere scurtă și a solului și a arboretului și pe baza acestora se va fixa revoluția în raport cu interesele private ale proprietarului respectiv.

Proprietarul să fie obligat a se conforma dispozițiunilor amenajamentului astfel întocmit.

b) Tăerile anuale vor trebui să fie aprobate, ca și până acum, de către Administrația silvică a Statului și numai dacă pe suprafețele exploatate anterior se vor fi făcut lucrările de reimpădurire, sau, se vor fi luat măsurile care în mod neîndoios le asigură regenerarea pe cale naturală.

c) Pentru asigurarea reimpăduririi se va depune ca garanție o sumă, care să permită în orice împrejurare efectuarea lucrării.

d) Proprietarii, cari stăpânesc o suprafață păduroasă măf mare de 300 ha, să fie obligați a-și angaja pădurari, care să aibă cel puțin aceeași pregătire și aceleași atribuțiuni polițienesti, ca pădurarii dela pădurile Statului.

e) Supravegherea pădurilor, cari nu aparțin Statului, să fie dată în seama celui mai apropiat ocol silvic; la nevoie se vor înființa ocoale noi cu însărcinarea de a supraveghea aceste păduri.

f) Ca despăgubire pentru acest sprijin, pe care Statul îl dă la paza pădurilor care nu-i aparțin, proprietarii vor fi obligați să verse anual o taxă socotită pe unitate de suprafață. Suma trebuie să servească numai pentru acoperirea cheltuelilor făcute de Stat, cu paza și controlul acestor păduri. Din sumele încasate va trebui să se plătească cheltuelile făcute de ocoale în interesul acestor categorii de păduri, pentru ca ei să nu fie influențați de proprietari în hotărârile ce vor lua. Această taxă s'ar putea fixa la 3 lei pe an și pe hectar pentru pădurile particulare în sensul restrâns al cuvântului și la dublu pentru pădurile administrate de Stat.

g) Se înțelege că noua lege va interzice defrișările și va conține prevederi clare, dacă și când se poate pășuna în pădurile, care nu aparțin Statului.

h) Pentru călcarea legii de către proprietari să se dea mari pedepse bănești, după ce se va fi urmat o procedură sumară în justiție. Cum în actualele legi nu se vorbește nimic cu privire la reimpădurirea suprafețelor, cari au fost exploatate și pustiite în trecut, va fi neapărat nevoie să se cerceteze serios dacă nu cumva este posibil ca în noua legiuire să se introducă obligațiunea ca suprafețele devastate în trecut să se reimpădurească treptat, în rate anuale, și în măsura veniturilor, pe cari proprietarul le încasează.

Pentru reimpădurirea suprafețelor întinse din posesiunea moșnenilor și răzeșilor, această cale nu e practicabilă. Aci nu se va putea lucra decât prin creierea legală a sindicatelor obligatorii de împădurire, asupra cărora vom reveni.

În anul 1924, s'a promulgat «legea pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc etc.», care prevede ca din pădurile Statului și altor categorii de proprietari să se defalcheze și să se pună la dispoziția comunelor porțiuni de pădure, din care acestea să-și poată procura lemnul de lucru și de foc necesar. Mărimea acestor păduri comunale va trebui să fie calculată după

numărul locuitorilor din fiecare comună (art. 1 al. 2 din lege). Exploatarea unor asemenea păduri se face de comună, însă sub supravegherea Statului. S'a crezut că pe această cale se va putea satisface nevoile populației cu lemne, menținându-se în același timp pădurea în bună stare de producțiune. Legea nu a fost pusă în aplicare, întrucât s'a văzut că această lucrare nu s'ar putea efectua decât prin întrebuințarea unor fonduri extraordinare din partea Statului, ale căror procente, chiar modest socotite, nu s'ar putea acoperi decât dacă ar trebui să se ridice forțat prețul lemnului până la o limită, pe care abia dacă ar putea-o atinge puterea de cumpărare a populației rurale și care astfel va fi în mod implicit forțată să-și caute lemnul necesar în altă parte, unde l-ar putea de sigur obține mai comod și, poate și mai efitin.

○ singură recomandare avem de făcut :

Guvernul să se ferească de aplicarea acestei legi. Din experiența făcută aproape în toată țara, o bună și permanentă gospodărie forestieră nu poate fi asigurată, decât dacă pădurea se găsește în proprietatea Statului. Tocmai astăzi, când în România este o necesitate imperioasă a se menține pădurea existentă și a se ameliora gospodăria silvică spre a se spori producția forestieră, transformarea pădurei de Stat în pădure comună ar fi un vădit pas înapoi. Și fără creierea acestei păduri comunale se poate asigura populației rurale procurarea lemnului de care are nevoie, dacă se autoriză șeful de ocol să vândă locuitorilor lemnul necesar pentru trebuințele proprii, fie prin bună învoială pe prețuri tarifare, pe baza unei adeverințe eliberată de comună, fie prin licitațiune publică orală, la care ar fi permis accesul numai pentru populația rurală, excluzându-se comercianții și mijlocitorii. Acest sistem de vânzare permite șefilor de ocol, nu numai a valorifica în bune condițiuni lemnul din rărituri, care altfel numai cu greu se desface în comerț, dar în același timp să facă în regie lucrările culturale, în măsura în care aceste operațiuni sunt reclamate de interesele pădurei.

(Va urma)

O L Ă M U R I R E

de DRĂCEA și STINGHE

D-l Ion Mihalache, Ministrul Agriculturii și Domeniilor, a autorizat publicarea în «Revista Pădurilor» a referatului întocmit de d-l ing. consilier silvic («Landforstmeister») Fr. Gernlein, asupra condițiilor forestiere ale României și în special asupra reformelor, ce ar fi necesare în administrația noastră silvică.

Pentru înțelegerea referatului și cu titlu de document găsim bine venite câteva precizări asupra condițiilor în cari el a fost întocmit.

Guvernul actual, chiar din momentul venirii sale la putere, a găsit nimerit ca pentru reorganizarea multora din serviciile noastre publice, să facă apel la cunoștințele specialiștilor străini recunoscuți, cari după ce ar fi luat contact cu stările de fapt dela noi, în domeniul respectiv, să facă propuneri concrete, cari bine înțeles, să se poată încadra și aplica în structura, pe care viața noastră publică a dobândit-o în trecutul său, sau în nouile concepții pe cari guvernul a voit, dela început, să le introducă în întreaga noastră organizație de Stat. S'au adus astfel specialiști pentru finanțe și contabilitate, pentru C. F., P. T. T., pentru cadastrarea țării, etc. Pentru unele ramuri administrative au fost chemați simultan sau la intervale diferite, chiar mai mulți specialiști din diferite țări. Acestora li s'au pus în prealabil la dispoziție toate mijloacele de informație, ce se puteau folosi în materie și pentru timpul, pentru cari fuseseră chemați. Opinia publică, cum este și firesc, nu a apreciat în același fel acest fapt al guvernului. Pentru unele cercuri aducerea specialiștilor constituie o rănire a amorului propriu național. Alte cercuri, trecând peste considerentele de amor propriu au apreciat folosul, ce poate rezulta din utilizarea și a experiențelor străine.

D-l Ministru al Agriculturii și Domeniilor, în seria de reforme ce intenționa dela început a face la resortul respectiv, a înțeles să se ocupe temeinic și să dea o deosebită importanță reorganizării administrației forestiere și legiuirilor noastre silvice.

În acest scop și-a găsit un sfetnic în d-l ing. consilier silvic («Landforstmeister») Fr. Gernlein, care cu o experiență de aproape treizeci de ani în administrația forestieră prusiacă, ocupă un loc de seamă în centrala acestei administrații, de pe lângă Ministerul de Domenii și păduri al Prusiei, în Berlin.

Programul și chestionarul elaborat de d-l Ministru și propus d-lui Gernlein este următorul:

Scopul venirei domnului Gernlein

Urmăresc :

1. Reorganizarea administrării pădurilor Statului :

A) *Ca prin o exploatare mai potrivită să am maximum de venit anual, exploatând posibilitățile anuale, conservând capitalul, tinzând spre normulizare :*

B) *Să regenerez ceea ce a rămas în întârziere sau degradare :*

C) *Să plantez terenurile sterpe, râpile și tot ceea ce nu este propriu agriculturii și pășunilor.*

2. Reorganizarea personalului și serviciilor așa ca să facă cât mai puțin birocrațism și cât mai multă gospodărie.

3. Dată fiind necesitatea creerii de islazuri comunale și tegile ce așteaptă a fi aplicate (cea din 1924 și gaurile munților), mijloacele de întrebuițat pentru a face cât mai puține pagube pădurilor și a asigura fixarea pământului.

4. Eventual, modificări în legile cari privesc conservarea, administrarea și exploatarea pădurilor particulare — așa ca să se asigure cât mai mult conservarea acestora.

Toate cele de mai sus, pe baza unui studiu al pădurilor noastre — al actualei administrații — și al rezultatelor obținute până azi.

În studiu a se ține seamă și de cele din nota anexă.

C h e s t i o n a r

Pentru domnul inspector superior forestier Gernlein asupra problemelor ce este rugat a studia și referi :

I.

1. Normele actuale de amenajare și exploatare ale diverselor categorii de proprietăți forestiere (pădurile Statului, instituțiilor publice, persoanelor juridice și pădurile particulare), în ce măsură corespund interesele generale, și ce modificări ar urma să li se aducă ?

2. Prin ce metode s'ar putea asigura un maximum de rentabilitate a pădurilor, tinzându-se în același timp spre normalizarea lor ?

3. Dacă în exploatarea viitoare s'ar respecta raportul susținut, am mai avea vreo rezervă lemnoasă, ce să poată fi lăsată liberă la export ?

4. Prin ce mijloace practice s'ar putea ameliora starea pădurilor existente, mărindu-se în același timp productivitatea lor ? (pe regiuni : munte, coline, câmpie și baltă).

5. Ce principii ar trebui să conțină viitoarele legi, care să oblige la exploatarea în comun a pădurilor — indiferent de natura proprietarului — situate pe aceleași bazine de scurgere a materialelor ?

II.

1. Dacă procentul pădurilor al României și repartitia lui pe diverse regiuni, asigură regimul normal al apelor sau comportă vreo modificare și în ce sens ?

2. Ce politică trebuie să adopte guvernul în privința reimpoduririi sau profeșelor exploatare, rămase în restanță pe diverse proprietăți, precum și în privința punerii în valoare a terenurilor neproductive ?

3. Prin ce mijloace practice s'ar putea evita pe viitor restanțele de împodurare ?

4. Întrucât de corecțiunea torenților și amenajarea apelor, se mai ocupă și direcția generată a apelor din ministerul lucrărilor publice, cum s'ar putea armoniza lucrările acestor două servicii ?

5. *Față de obligațiunile impuse Țării prin tratatul dela Trianon, și față de degradarea terenului multor suprafețe despădurite, este sau nu momentul să se organizeze la Casa Pădurilor un serviciu de corecțiunea lorenșilor ?*

III.

1. *Cari sunt lipsurile de organizare ale actualei administrații a Casei Pădurilor, privită sub toate raporturile.*

2. *Dacă este bine sau nu ca într-o viitoare organizare a „Casei Pădurilor,” să se facă baze autonome, sau să depindă de minister ca și până astăzi ?*

3. *Cari sunt, după părerea D-v. normele generale de organizare ale serviciului silvic, atât în centru cât și în exterior, nu numai spre a face față nevoilor actuale dar și în scopul realizării unui program de viitor.*

4. *Personalul silvic al Casei Pădurilor este el suficient și rațional utilizat ? Care este raportul ce trebuie să existe între : ingineri, conducători și brigadieri silvici și la ce număr trebuie să ajungem pentru realizarea programului vorbit ?*

5. *Bugetul Casei Pădurilor este el rațional întocmit și ce modificări urmează a i se aduce în viitor ? Dacă bugetul viitor prin o cotă anuală combinată cu un procent, sub formă de impozit, asupra veniturilor pădurilor particulare, ar putea suporta înfăptuirea unui mare program de refacerea pădurilor — acolo unde sunt necesare — și în ce termen s'ar putea realiza un asemenea program ?*

6. *Dată fiind legătura intimă dintre ape și păduri, este sau nu practic să se organizeze un serviciu mai mare (direcțiune generală, subsecretariat de Stat, administrație autonomă, sau chiar un nou minister) al apelor și pădurilor, care să adune la oaltă toate serviciile, legate de propășirea pădurilor, acum așa de disperate și pendinte de mai multe ministere ?*

IV.

1. *La formularea soluțiilor Domnul Inspector superior forestier Gernlein, este rugat a avea în vedere posibilitățile de înfăptuire, date fiind condițiile de vegetație ale țării noastre, cât și situația specială a țării sub toate raporturile.*

D-l consilier Gernlein a sosit în țară la 17 Mai 1929 și a rămas la noi până la data de 2 Septembrie, în care interval de timp d-sa și-a depus referatul d-sale și a avut mai multe și lungi consfătuiri cu d-l Ministru, asupra conținutului acestui referat, în cari ocaziuni, d-sa a dat și lămuriri suplimentare la chestiuni formulate de d-l Ministru, din studiul amănunțit al referatului.

Cei ce semnează aceste rânduri au avut sarcina de a mijloci d-lui Gernlein cunoașterea condițiilor noastre forestiere, pentru a fi în măsură să poată răspunde la chestionarul ce i s'a propus de minister. În acest scop a fost pus în situațiunea de a-și procura singur materialul și informațiunile de cari avea nevoie și și dela cât mai multe persoane, atât în diferitele birouri și oficii ale administra-

ției Casei Pădurilor cât și în afară, pe teren, în păduri cât mai variate ca condițiuni de vegetație și de administrație. Organele exterioare au fost sesizate în acest scop prin alăturatul ordin circular emis de la cabinetul d-lui Ministru.

Ordin Circular către Organele Administrației Casei Pădurilor

Pentru studiul condițiilor forestiere și în special a organizației și administrației noastre silvice, Guvernul Român a chemat în țară cu începere de la 15 Mai a. e., pe termen de circa 3 luni pe d-l Inginer inspector general silvic Friedrich Gernlein, Consilier Ministerial în administrația Forestieră Prusiană. Conform temei pusă de d-l Ministru al Agriculturii și Domeniilor, d-l expert este autorizat ca, după ce va fi luat cunoștința de legiuirile și regulamentele noastre silvice sub conducerea generală a d-lor prof. M. Drăcea și V. Stinghe și sub conducerea în chestiuni speciale sau locale a d-lor Ingineri silvici I. Pisso, V. Precup, I. Coșei, Zeicu, P. Ion. A. Nedelcovici și M. Rădulescu să cerceteze în mod obiectiv, în linii generale și în detalii, economia noastră forestieră și în deosebi modul de funcționare al organizației și administrației noastre silvice de toate treptele.

D-l consilier silvic Gernlein, are latitudinea de a-și schița programul și de a-și alege punctele de investigat.

Spre a face cât mai rodnică cercetarea d-sale, toate organele pendinte de administrația Casei Pădurilor sunt ținute să la cunoștință de însărcinarea dată d-lui consilier Gernlein, nel pune la dispoziție toate scrierile cerute și azi da, fie direct fie prin mijlocirea însoțitorilor d-sale, în cancelarie sau pe teren, toate informațiunile și toate explicațiunile pe care d-sa le va cere. În afară de aceasta, organele Casei Pădurilor sunt rugate a face d-lui Gernlein toate înlesnirile posibile pentru ca d-sa să poată folosi cât mai rațional și mai intensiv timpul, pentru care este angajat.

Localitățile sau unitățile administrative la care d-sa va face investigațiuni vă vor fi făcute cunoscut în timp util.

Programul după care s'a desfășurat vizitarea d-lui Gernlein se schițează aici:

17—31 Maiu : Studiul legiuirilor silvice, ale regulamentelor și instrucțiunilor de serviciu ale Casei Pădurilor, cercetarea modului de lucru în administrația centrală a Casei Pădurilor, organizarea cooperăției forestiere și modul de funcționare al organelor centrale, ale acestora. Cercetarea ocoalelor silvice Tiganesti și Comana.

1—5 Iunie : Fântănele, cooperativele din Bacău, Pietrosul și Dărmănești.

6—10 Iunie : Continuarea studiului asupra organizației din administrația centrală a Casei Pădurilor.

10 Iunie—10 August. Pe teren : Nisipurile șurătoare și împăduririle cu salcâm din sudul Olteniei, Domeniul forestier Reșița, Domeniul forestier Bistrița-Năsăud și Soc, pentru exploatarea de păduri «Regna», Domeniul forestier al Fondului Bisericesc din Bucovina, Domeniul forestier al statului Gurghiu și

exploatarile in regia a fabricel dela Ierbuș, Organizația Direcției regionale silvice din Cluj, Ocolul silvic Sinaia și in special regenerările dela Retivoiu, Susaiu, etc. Direcția silvică Constanța cu perimetrul de împădurire dela Comarova și ocoalele Casimcea, Ciucurova și Niculițel. Portul pentru lemne dela Galați. Direcția regională Chișinău cu pădurile dela Hănțești, ocolul Tighina și pădurile acelu ocol, Direcția regională Pitești cu Valea Topologului și exploatarile de pe Valea Lotrului, Direcția silvică Bacău, in special exploatarile vechi și noi dela Tarcău, Ocoalele Soveja și Mănăstirea Cașin, cu pădurile și exploatarile lor.

COMERȚUL LEMNULUI

SITUAȚIA PIEȚEI CHERESTELEI IN EUROPA

de Ing. ERNESTIN TOMAE
Șeful serv. comercial
Soc. «Regna», Bistrița.

Târgul internațional al cherestelei în Europa se poate împărți în trei mari piețe și anume:

1. Piața țărilor de Nord în frunte cu Anglia, cea mai mare importatoare, care își acoperă necesitățile mai cu seamă din Finlanda, Suedia, Norvegia, în ultimul timp din Rusia și în parte din Letonia.

Tot din țările Scandinaviei își acoperă necesitățile de cherestea și provinciile nordice și estice ale Franței, Belgiei și Olandei, situate în apropierea porturilor de mare.

Pe piața aceasta transportul se face pe mare.

2. A doua mare piață este Europa Centrală în frunte cu Germania, cea mai de seamă importatoare și acele provincii din Franța de Nord, Olanda și Belgia, depărtate de porturi, ce trebuie să facă importul pe uscat.

Alte țări importatoare de cherestea în Europa Centrală sunt Ungaria și Elveția, cari sunt nevoite a importa cherestea numai pe uscat.

Țările din această regiune își acoperă în parte necesitățile lor de cherestea, din partea vestică a României. (Ardeal și Bucovina), Din Ardeal importă mai ales Ungaria, din Ardeal și Bucovina, Germania, Austria, Cehoslovacia și Polonia.

3. A treia piață însemnată este Mediterana în frunte

cu Italia și Franța de sud, apoi Grecia, Spania Palestina și țările din nordul Africei.

Țările din această ultimă regiune importă cheresteaua necesară din România, Jugoslavia și Austria, cea din urmă țară exportă mai ales în Italia de Nord.

Cea mai mare consumatoare de cherestea în Europa este Anglia, care în 1928 a cumpărat aproape întreaga producție a țărilor scandinave. În anul 1928 a consumat 1.610.000 standarzi (<1 std. = 4,670 m³) adică 7,5 milioane metri cubi.

O consumatoare aproape tot așa de însemnată ca și Anglia este Germania, cu toate că în anul 1928 a importat numai 4.300.000 m³ cherestea.

Trebue să ținem în seamă însă că Germania are pădurile cele mai bine îngrijite din Europa, producând pe hectar de 2-3 ori mai mult decât pădurile celorlalte țări, ca atare ea își acoperă cea mai mare parte din nevoile de lemn de construcție, din producția pădurilor sale.

Mai puțin importă celelalte țări ale Europei și anume: Franța, în 1928 a importat 1.925.000 m³, Olanda 1.923.000 m³, Belgia 1.255.000 m³, Italia 2.267.000 m³, Spania 635.000 m³, Ungaria 587.380 m³.

Țările exportatoare de cherestea sunt:

Finlanda cu un export anual de 1.141.000 std. adică 5.328.000 m³, Suedia cu 1.068.000 std. adică 4.988.000 m³, Rusia cu 560.000 std. adică 2.515.000 m³. România a exportat în 1928 1.033.787 tone lemne de construcție și 648.227 tone lemne de foc.

Am schițat mai sus situația generală a târgului de cherestea în Europa, spre a avea puncte de plecare în judecarea situației pieței cherestelei din țară. România fiind o țară exportatoare de cherestea, situația pieței lemnului din țările peninsulei scandinave și din Rusia pot avea o influență hotărâtoare asupra exportului de cherestea și prin urmare și asupra prețurilor, cari se pot obține pentru această marfă. Aceste împrejurări pot influența și prețul la tulpină a lemnului românesc.

1) Importul de lemne al Franței în ultimii ani, a fost ceva mai redus decât cel normal (aprox. 60.000 vag.) din cauza dificultăților financiare, prin care a trecut D. A. S.

Este lucru cunoscut, că prețul grâului este dictat de piața americană. Recolta bună americană scade prețurile în țara noastră chiar în cazul când aici producția a fost slabă. Recolta slabă din America, majorează prețurile în România și atunci, când aici recolta este excelentă.

Exact același lucru se întâmplă și cu prețul cherestei, cu diferența, că America este înlocuită în materie de lemn prin țările scandinave și Rusia.

În anul curent producția cherestei Finlandei a fost cu 400.000 standarzi mai mică decât în anul 1928 și — cu toate că situația economică a Europei în anul în curs a fost foarte proastă, precum o vom arăta mai departe — prețul cherestei nu a scăzut, cum trebuia să se întâmple negreșit, dacă producția în țările, cari interesează piața cherestei din Europa, era normală.

Târgul, care interesează mai de aproape cheresteaua românească este piața a doua și a treia, arătată mai sus, adică Europa centrală și Mediterana.

Dela data când Rusia a început a exporta cherestea prin porturile sale (Kronstadt) către Anglia, această piață nu ne mai interesează, de oarece Anglia nu mai cumpăra aproape nimic dela noi.

Dacă Rusia, cum intenționează, își va intensifica producția și va livra în sezonul navigației, prin portul Leningrad, zilnic 800 vagoane, situația pieței de cherestea în Europa se va schimba și mai mult, și aceasta va influența și situația pieței noastre, de oarece țările din peninsula scandinavă, silite de Rusia, vor exporta produsele lor pe calea eftină, pe mare, chiar până în Egipt și Grecia, unde am exportat până acum aproape numai noi și în parte și Jugoslavia.

Evoluția intensificării exportului de cherestea din Rusia este foarte interesant de urmărit.

În anul 1923 exportul acestei țări a fost neînsemnat, în anul 1924 exportează 330.000 std. = 1.541.100 m³ și până la 1928 exportul se intensifică ajungând la impozanta cantitate de 560.000 std. adică 2.615.200 m³.

Curcile comerciale din Anglia afirmă, că Rusia va exporta în 1929 cel puțin 850.000 std. adică 3.969.500 m³. Cantitatea aceasta este foarte mare mai cu seamă, dacă avem în vedere, că Rusia înaintea războiului nu a exportat anual mai mult de 700.000 standarzi (3.269.000 m³).

Din datele statistice de mai sus putem vedea, că în viitor Rusia va juca un rol important pe piața cherestelei din Europa prin faptul, că ea singură va fi în stare să satisfacă jumătate din trebuințele Angliei, înlăturând concurența țărilor din peninsula scandinavică și împingându-le pe acestea în sfera intereselor noastre adică în bazinul estic al Mediteranei și pe piața Germaniei.

Industria cherestelei din nordul Ardealului și din Bucovina este interesată mai cu seamă în Germania și Ungaria.

Produsele industriei noastre forestiere se poate valoriza în special la export, situația economică internă fiind rea.

În lipsă de fonduri suficiente nimeni nu mai construiește. Cea mai mare instituție economică a Statului, C. F. R., nu dispune de fonduri suficiente nici pentru achitarea livrărilor efectuate în trecut.

Nordul Bucovinei fiind aproape de Polonia, cu care avem o convenție comercială avantajoasă, prin trafic de transit, ușor poate exporta către Germania, piața cea mai mare a Europei centrale, întreaga sa producție, pe când Ardealul de Nord nu are altă piață pentru export decât șesul Ungariei, piață cu mult mai mică decât a Germaniei.

Precum am arătat mai sus, Germania importă anual aprox. 4,3 milioane m³ cherestea, din care cantitate 1.250.000 m³ din Polonia, în baza convenției comerciale cu această țară, iar restul din Austria, Cehoslovacia și România.

Ungaria importă anual numai aprox. 587.380 m³ cherestea și pentru livrarea acestei cantități concurează Cehoslovacia, Austria, Jugoslavia, România și Polonia.

Conjunctura pieței din țările importatoare de cherestea din Europa nu a fost similară în anul curent. Pe când țările, ce furnizează cherestea pentru NW Europei au avut un an absolut bun, — fiindcă Anglia, Franța și Olanda au consumat multă marfă, — pe de altă parte țările, ce exportă în restul piețelor europene au avut un an destul de slab, deoarece Germania s'a ținut retrasă, având o situație financiară neclară, neștiind ce sarcini i se vor impune de conferința reparațiilor din Paris. Abia în Iulie, fiind cunoscute reparațiile și sarcinile, cari le va avea de suportat această țară timp de mai multe decenii, s'a născut speranța, că situația acestei piețe se va mai ameliora către toamnă.

Piața cherestelei în Ungaria a început în Ianuarie a. c., sub

auspicii bune, deoarece, afară de construcțiuni particulare s'a așteptat, că «Faksz» va edifica 12.000 locuințe.

Societatea «Faksz» este un institut finanțat de Statul Ungar, care imprumută materialele necesare tuturor, celor cari au loc de edificat și își construiesc locuințe modeste.

Statul Ungar nedisponând însă de mijloace bănești suficiente a redus creditul promis, până la suma necesară pentru construirea a 6.000 clădiri, iar pe de altă parte dorind a încuraja construcțiile în orașe, a acordat clădirilor noi 30 de ani scutire de impozit.

Scutirea aceasta se poate considera totuși ca o încurajare însemnată, dacă ținem seama de faptul că în Ungaria venitul clădirilor din orașe este impus cu 28^{0/0}, dări directe către stat.

Dar nici măsura aceasta nu a avut efectul dorit.

Banca de emisiune ungară a fost nevoită să ridice scontul dela 6 la 8^{0/0}; din această cauză capitalul nu a putut fi plasat în investițiuni sigure, și puțin rentabile, cum sunt clădirile și campania mult așteptată, de construcții la orașe a fost mult sub speranțe.

Situația în comunele rurale din Ungaria a fost și mai proastă, decât în comunele urbane.

Țărănimia nu a putut construi în primăvară din cauza înzăpezirii neașteptate a drumurilor, neputând face nici un transport, iar după topirea zăpezii sezonul fiind înaintat, locuitorii trebuiră să-și vadă de lucrul câmpului. Cu toate că în Ungaria a fost și în anul curent o recoltă bună, nu se știe dacă acum va fi numerar suficient, fiindcă — după cum am spus — America ușor poate inunda piețele Europei cu recolta sa abundentă și ieftină și poate scădea prețurile, deci reduce disponibilul de numerar în toate țările agricole ale Europei.

Și noi ne aflăm într'o situație poate mai rea ca Ungaria, de oarece la noi banul este și mai scump iar grâul, cu toate, că avem o recoltă foarte bună, nu va avea preț din cauzele arătate mai sus.

Efectul va fi acelaș, de oarece nici orașele, nici populația rurală nu va dispune de numerar suficient pentru a putea clădi case noi și cu toate că încă domnește o accentuată criză de locuințe, toată lumea se va mulțumi cu reparațiuni mai mici și absolut inevitabile.

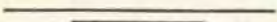
Situația pieții la Galați este ceva mai bună, prețurile sunt

mai mari decât în anii trecuți, dar se exportă puțin. Italia cumpără cantități mai însemnate, dar numai marfă superioară.

În rezumat putem spune, că anul 1929 a început cu speranțe mari pentru industria cherestelei, speranțe cari nu s'au îndeplinit însă și dacă nici toamna nu va aduce o ameliorare a conjuncturei, atunci multe industrii de cherestea, mai cu seamă cele mici, vor ajunge pe pragul falimentului.

La situation du commerce du bois de charpente en Europe

L'auteur passe en revue les principaux débouchés du bois de charpente en Europe et, en examinant les possibilités des pays exportateurs, donne des conclusions pour l'export roumain

C R O N I C A

Expoziția dela Barcelona. — La 4 Octombrie a. c. s'a inaugurat la Barcelona, în prezența familiei regale spaniole, față fiind și del V. Madgearu, ministrul industriei și comerțului, — pavilionul românesc: o construcție nu prea mare, într'un stil inspirat de motive românești și construit în lemn. Alegerea materialului de construcție a căzut asupra lemnului, fiindcă s'a urmarit să se facă o reclamă acestui important produs românesc de export, o reclamă ce poate fi de folos, mai ales în Spania, care, lipsită aproape complet de păduri, este o mare importatoare de material lemnos.

Ziarele noastre au vorbit suficient de înfașurarea generală a pavilionului, atât la exterior cât și în interior: aici voim însă să dăm oarecari detalii asupra felului cum a fost prezentat lemnul românesc.

Concepția generală a expunerii a fost să se prezinte România sub cele mai variate aspecte: artistic, cultural, intelectual și economic.

Prezentările economice i s'a rezervat salonul cel mai mare, unde au fost adăpostite: agricultura, silvicultura, industria extractivă, precum și industriile prelucrării produselor textile, alimentare, metalurgice și de pielărie.

Industria în general a prezentat obiectele sale în și sub numele fiecărui fabricant în parte, prin direcția «târgului volant al Românelor», agricultura și silvicultura au fost prezentate de organele respective ale ministerului de domenii, cu produsele domeniilor sale — dar uneori și cu produsele inițiativei particulare, Regia Monopolurilor Statului a expus cu agricultura, unde figurau deci cerealele noastre selecționate alături de vinurile alese ale podgoriilor românești, alături de tutun, de oarecari produse animale (piei, blanuri), etc.

Pădurile au avut un loc mic — de altfel toate «standurile» au fost mici — dar bine și în loc de cinste așezat. Fotografia pe care o dăm reprezintă o vedere (nu în întregime) a colșului silviculturii.

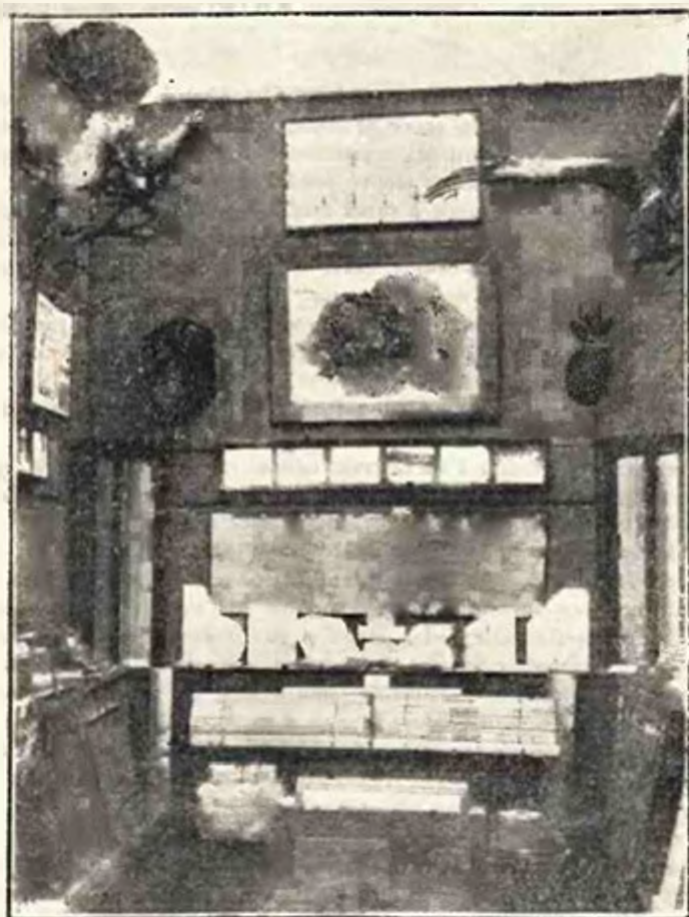
Tema dezvoltată în expunere a fost «calitatea lemnului românesc». Piesele au fost alese cu îngrijire. În față se văd produsele pădurilor de rășinoase (excepție face un frumos furnis de paltin creț) mai ales lemn de rezonanță și în chereștea, aleasă după dimensiunile cerute de Spania. În dreapta (se vede incomplet) figurează stejarul cu câteva piese din alte specii tari (ulm, salcâm, etc.) iar în stânga fagul, pentru care spaniolii sunt mari amatori: piese îngrijite de fag aburit au atras atenția cunoscătorilor.

Pereții standului, până la înălțimea panourilor cu fotografii, au fost tapetați cu furnieruri de stejar, nuc, frasin, paltin, etc.

Fotografiile, reprezentând păduri și industrii forestiere, au fost montate ca diapozitive luminate.

Şase diagrame mari, lucrate într-un stil modern (se vede una în stânga și una în față sus) au furnizat cifre asupra suprafețelor și producției speciilor importante.

Câteva piese cinogetice cari au ornamentat standul, au dat un aer păduresc colțului rezervat lemnului.

Juriul expoziției a decernat silviculturii românești «Grand prix» cea mai înaltă distincție. Nu e lipsit de interes să arătăm că acordarea acestui premiu a nemulțumit Finlanda care stăpânește azi de fapt piața Spaniolă a lemnului.

nului și care nu poate vedea cu ochi buni o concurență: această țară a făcut sacrificii mari ca să se prezinte bine lemnul său, nu numai calitativ ci și cantitativ. De altfel sacrificii pentru câștigarea pieței lemnului spaniol au făcut și Jugoslavia: dar la danșii aceste sacrificii le-au făcut industriile de lemn care au suportat (în foarte mare măsură dacă nu chiar în total) cheltuielile întregului lor pavilion oficial (ceea ce nu a fost cazul cu cheltuielile pavilionului românesc).

V. N. SI.

Viltoarea organizare a administrației pădurilor. — La Ministerul de Agricultură și Domenii s'a întrunit în timpul lunii Octombrie o comisie care să studieze principiile fundamentale de organizare ale administrației pădurilor, în cadrul legiuirilor economice votate de actualul guvern.

Au luat parte din: Ministru I. Mihalache, Sub-secretari: A. Dobrescu și V. Potârcă, Secretar general la domenii Armand Călinescu, Administrator-delegat al Casei Pădurilor, D. Anastasescu, Sub-administrator, I. Comanici, Consilierii silvici, C. P. Georgesou, C. Sava-Goiu, Director Inspector general silvic, Coșel și inginer subinspector silvic, P. Ioan.

Nu se pot prevedea concluziile definitive la care se va ajunge, totuși putem anunța că părerea înclină spre o administrație bifurcată: 1) pe de o parte să se constituie o «Regie autonomă», conform legii comercializării, care să cuprindă toate pădurile Statului.

2) Pe de altă parte, aplicarea regimului silvic, cu toate restricțiunile ce decurg din lege, să se încredințeze unei «Direcțiuni generale» care să facă parte din Minister și care cu timpul să-și creeze organe proprii și în exterior.

În momentul de față, la Minister, sub președinția d-lui Armand Călinescu, Secretar general, lucrează la redactarea legii următoarea comisiune: D. Anastasescu, Administrator-delegat, C. P. Georgescu, C. Sava-Goiu, Petre Ioan, consilierii tehnici, M. Ghelmegeanu, avocat-deputat și Burueană, avocat la Ministerul de Industrie.

Red.

EXCURSIUNEA STUDENȚILOR SILVICI

DELA

ȘCOALA POLITEHNICĂ DIN BUCUREȘTI ÎN POLONIA

(9-26 Iulie 1928)

de Dr. C. C. GEORGESCU

(Urmare și sfârșit)

Zilele din urmă ale excursiunii au fost consacrate vizitării complexului păduros «Bialowieška Puszcza» care prin marea sa întindere și curiozitățile sale geografico-botanice nu-și găsește asemănare în restul pădurilor Europei occidentale.

Nesfârșitele păduri, — ce se întind în așa zisa câmpie lituană la N și la o depărtare de 5 ore cu personalul de Varșovia, — au adăpostit turme sălbatice de zimbri (600 indivizi) până imediat după războiu, fapt pentru cari se găseau citate în manualele elementare de geografie.

Numele de Puszcza, care înseamnă în traducere o pădure de nepătruns ne făcea să credem că vom avea aci o imensă pădure virgină asemănătoare pădurilor tropicale. În starea actuală însă acest masiv nu are porțiuni cu adevărat virgine decât în locurile mlăștinoase, unde transportul materialului lemnos este în majoritatea anului imposibil. În restul pădurii s'au extras încă de foarte multă vreme material valoros, care a fost expedit pe calea apelor până la Danzig. Pădurea fiind folosită și de reșii polonezi ca domeniu de vânătoare (se mai păstrează o casă de vânătoare, — azi reședința unui forestier — de pe vremea regelui August), exploatarea s'a făcut în totdeauna destul de restrânsă. Dela intrarea masivului în domeniul imperial rusesc (1888) a încetat orice folosința de material lemnos și el a fost transformat în un imens parc de vânătoare, în care pe lângă alt vânat nobil se ținea să se păstreze ultimele exemplare de zimbri.

Datorită acestor împrejurări masivul, deși nu este format din păduri virgine, în înțelesul absolut, totuși lasă să se vadă destul de bine caracterul pădurilor nesfârșite, cari acopereau după retragerea ghețarilor mare parte a Europei Centrale și din cari cea mai mare parte au fost transformate în păduri cultivate, în locuri de cultură sau pășuni.

În timpul războiului acest ținut a fost ocupat de Germani, cari au instalat la Bialowieška un cartier general forestier, cu ajutorul cărui au exploatat multe arborete valoroase, devastându-le. După război domeniul a intrat în stăpânirea Administrației forestiere a Statului Polonez formând o Direcțiune silvică și sunt supuse unei folosințe raționale cu excepția unei porțiuni de circa 4000 ha, care este păstrată intactă ca un parc național.

La sosirea Germanilor la Bialowieška s'a găsit o rezervă de vânat (zimbri, cerbi, caprioare, elani, cocoși de munte, gănușe, etc.) uluitoare, în

porțiunile cu sol mai bogat la fiecare sută de metri se vedeau căprioare și cerbi, iar bisonii erau așa de domesticiți încât se apropiau la câțiva pași de paznici, spre a-și lua hrana lor. În acest scop pădurea se prezintă, după descrierile arătate de d-r Volgt ¹⁾, admirabil amenajată cu linii parcelare carosabile, bine întreținute, cu pașjiți întinse, numeroase hambare de adăpost și de hrană etc.

Fig. 13. — Arborete de pin chirchite pe sol turbos (Pădure virgină).

În timpul războiului, ca și în timpul marilor revoluții și lupte ce l-au urmat, mare parte din vânat a dispărut, astfel ultimele exemplare din zimbrii sălbatici au pierit și astăzi nu au mai rămas în viață din acest frumos animal decât câteva exemplare (40 exemplare) în principalele grădini zoologice din lume.

Masivul amintit este situat pe un podiș (140—160 m), care este tăiat dela E spre West de o linie de ridicături (până la 208 m), care formează linia de despărțire a apelor și de unde pleacă spre Nord și Sud râșoare ce se reunesc către Vistula. Scurgerea apelor se face destul de încet din cauza slabei diferențe de nivel, iar bogăția de precipitațiuni, climatul rece ce împiedică evaporația, nivelul apelor freactice destul de ridicat, au înlesnit formarea de întinse terenuri mlăștinoase cu turbării (Fig. 13). Solul este de origine diluvială dela nisipos-nisipo-argilos până la argilos, din sfărâmurile rocilor sau blocurile mai mari, ce se găsesc răspândite prin păduri, se constată că ele își au origina în Munții Scandinaviei, de unde au fost aduse de ghețari.

1) Volgt. Blalowies in deutscher Verwaltung. Heft 1, pag. 7.

Distribuția esențelor în aceste păduri și gruparea lor, urmează legile pedologiei și ne exemplifică tipurile de pădure descrise de autorii ruși.

Profesorul Romanow, șeful serviciului amenajărilor din Direcția silvică respectivă ne demonstrează cu fotografii 64 tipuri de arborete, clasificate după compoziția și umiditatea solului, din care extragem :

A. Sol nisipos :

1. nisip uscat, arborete de pin cl. I, fertilitate.
2. nisip reavăn, arborete de pin cl. II, fertilitate, cu subarboret de molid.

3. nisip umed, arborete de pin cu molid cl. III de fertilitate.

4. nisip înecat, arborete pipernicite de pin.

B. Sol nisipo-argilos :

1. reavăn, pin cu molid cl. II de fertilitate.

2. umed, molid, pinul încetează.

C. Sol argilo-nisipos :

1. reavăn, pin, molid, mesteacăn, anin.

2. umed, molid, anin, frasin.

D. Sol argilos, pădure de foioase cu rășinoase.

1. reavăn stejar, carpin cu puțin molid.

2. umed, stejar (proporție mai mare), scade carpenul.

3. sol prea umed, stejar, frasin, anin.

4. tubiere, anin.

În genere solurile cele mai compacte și bogate în substanțe nutritive sunt ocupate de pădurile de foioase, stejar, frasin, ulm, teiu, paltin de câmp, mesteacăn, plop tremurător și anin negru, pinul și mai ales molidul se găsesc rareori. Pe locurile mai uscate sporește carpenul, pe cele mai umede frasinul și aninul.

Pădurile de amestec de foioase cu rășinoase sunt formate din pin, stejar, mesteacăn, plop tremurător, cele formate de molid curat au fost atacate în trecut de nonă, pe soluri umede molidul tinde să le înlocuiască celelalte specii.

Cam 40% din masiv este acoperit de pin curat sau cu amestec ca mesteacăn și plop tremurător.

Arboretele de molid curat (7%) sunt slab reprezentate și fac tranziția dela porțiunile mlăștinoase cu anin la cele uscate cu pin, întinzându-se ca o zonă, mai mult sau mai puțin lată și la oarecare depărtare de turbării.

Arboretele de pin și molid (20%) pot fi uneori în amestec și cu stejarul, mesteacănul și plopul tremurător, în solurile nisipoase molidul este în subarboret, pinul având un avans de 40—100 ani, în solurile nisipo-argiloase reavăne ambele specii pot fi în aceeași măsură reprezentate și în aceeași clasă de fertilitate.

Dacă cercetăm compoziția arboretelor constatăm că lipsesc : fagul, bradul, care a dispărut chiar în timpurile istorice, laricele, paltinul de munte, sunt extrem de rari : gorunul, tisa, etc.

Speciile existente din cauza suficientei umidități în sol și atmosferă arată o dezvoltare neasemuită în înălțime și grosime, ceea ce face renumele regiunii, astfel se găsesc stejari înalți de 36 m și diametru dela 1,30 m până la 1,60 m, molifiți de peste 46 m înălțime, mesteacăni de 80—100 ani cu diametru de 50—75

cm, iar plopul tremurător poate ajunge la 60 ani o înălțime de 28 m și un diametru de 58 cm. Arborii arată aici o longevitate ridicată, astfel se găsesc stejari

Fig. 14. — Arborete de pin, molid, stejar cu subetaj de mesteacăn, plop tremurător stejar.

de 300—600 ani, încă perfect sănătoși. Starea de masiv încheiat face ca majoritatea arborilor să aibă trunchiuri foarte lungi, așa găsim stejari cu tulpini de

20—24 m, mesteacănii cu tulpini până la 14 m (diametrul 40 cm), anini până la 17 m și o grosime de 35—40 cm la capatul subțire.

În aceste masive călătorul căutător de aspecte tropicale are o mare deluzie. Masivele se prezintă în părțile neexploatate sub forma de codru bătrân, printre tulpinile cărora se poate vedea chiar la distanțe de 100 m aspect, care deasigur stă în contradicție ca și numele regiunii păduroase «Puszeza». Acest

Fig. 15. — Un colos (stejar) din pădurea Białowieża. 400 inele anuale, de 1,30 diam. de 1,60 m.

aspect se datorește lipsei de subarbuști ¹⁾, care domnește în pădure, fapt remarcabil și care se crede a fi pe de o parte o consecință a arboretelor închise bătrâne, iar pe de altă parte vânătorului.

Vânătorul, de altfel a împiedicat în buna parte și instalarea unui subarboret împiedicând regenerarea.

Creșterile sunt foarte mari, astfel sunt parcele de pin în care materialul lemnos existent întrece cu 600 m³ la ha, la vârsta de 120—140 ani arboretelor corespunzătoare din Germania, creșteri care trebuie să le punem pe seama aceluiași factori, care fac ca arborii să ajungă la dimensiuni atât de mari. Datorită creșterilor mari, predominanței claselor de vârstă înaintată (150—200 ani) în aceste păduri s'au îngrămădit cantități imense de material apreciat în anul 1917 la aprox. 32 mil. m³ pe o suprafață de 83,760 ha și având o valoare socotită în valuta de astăzi până la 26 miliarde lei.

Trenul dela Warşovia ne-a lăsat la Hajnowka, la marginea dinspre Nord a masivului, singurul loc pe unde e accesibil, unde vedem unul din puținele cen-

1) Dintre arbuști lipsesc rugii și trandafirii.

tre populare aflate în Białowieża și care au ca toate celelalte un aspect de pro-
vizorat, ca și o colonie de lucrători. Aci vizităm distilările, de unde se scot din
rădăcinile de pin, rășina, terpenină, cteiu vâscos pentru înclărea arborilor contra
insectelor etc., precum și distilăria de folioase, care ne da acetat de alcool mer-
curic, gudroane etc.

A doua zi cu trenul forestier construit de germani pătrundem în inima
masivului către foșul imperial de vânătoare, parcurgând regiuni întregi
deasărate de nemși, care au lăsat numai arborțele pipernicite de pin din tur-
brani. La castelul imperial care e situat într-o poiană de vreo 10 km², deși care nu
departe s-au dezvoltat câteva centre populare, vizităm muzeul, unde avem prin-
tețul să vedem bisoni împalși, alături de toată fauna pădurei. De mare interes
sunt numeroasele corecturi între mistreți și porci de casă, care arată o mare var-
ietate de forme ce se apropie când de unul, când de celălalt dintre părinți.

În jurul castelului se află un mare parc de exotice bine întreținut, iar
nu departe începe parcul național unde vedem câțiva siegani, plopi tremurători,
colaji și admirăm frumoșele pădurei.

Cu această ultimă plimbare excursia noastră se sfârșește și reînțergăm în
fără gândul nostru se poartă cu drag la acele locuri, unde am învățat multe,
unde am fost primiți cu arată dragoste și sacrificii pentru care purtăm amicalor
noștri poartăm o deosebită afecțiune și recunoștință și pentru care aducem pe
această cale viliie noastre mulțumiri.

RECENZII

Le charbon de bois, carburant național: *Fabrication en forêt par les procédés ordinaires et avec les appareils actuels*, par M. Ringelmann; Librairie agricole, 1928, Paris, cu 124 pag. și 32 fig., 8.60 frs.

Se știe că Franța este lipsită de un carburant național, petrolul, care domină astăzi viața economică a întregii lumi, îi lipsește atât în metropolă, cât și în vastele sale colonii. De aceea economia națională franceză este în căutarea unui carburant indigen, ușor de obținut și ieftin. Alegerea pare a se fi fixat, în cele din urmă, asupra mangalului (căr- bunului de lemn). Prin fabricarea și utilizarea acestuia ca generator de energie, Franța va scăpa de tributul imens, plătit astăzi țărilor producătoare de petrol, mă- rind în acelaș timp și rentabilitatea întin- selor sale păduri de crâng (6 mil. ha), cari azi produc doar lemn de foc.

În cadrul restrâns al cărții, autorul descrie mai întâi (cap. I—V): istoricul utilizării cărbunului de lemn la popoa- rele vechi și în Franța, modul de fabri- care în decursul timpului, etc. În special insistă însă asupra procedeelor actuale de obținere în pădure, prin ardere în bocșe mobile (orizontale, verticale, triunghiu- lare) sau în bocșe (cuptoare) fixe.

Din interesantele date practice, pe cari autorul le expune asupra mangalului, men- ționăm următoarele: Greutatea hectoli-

trică variază, după specii, între 17 și 20 kg; compoziția chimică (în %) este: 5,4 apă, 82,5 carbon, 3,7 hidrogen, 2,4 cenușă. Puterea calorifică 7916 calorii la kg.

A. descrie apoi (cap. VI) diverse cup- toare pentru carbonizarea lemnului prin combustione parțială. Funcțio- narea acestor cuptoare nu diferă de altfel de aceea a bocșelor, s'a căutat numai să se înlocuiască acoperișul de pământ și frunziș, cu carcasse speciale de metal. Negreșit și forma cuptoarelor s'a modi- ficat, în vederea obținerii unui mai bun randament, astfel: cuptorul M a g n e i n are pereții și acoperișul de tolă, demon- tabili, cuptorul B a r b i e r are formă pris- matică și e tot de metal; cuptorul D e l- h o m m e a u are pereții de zid și numai acoperișul de tolă, etc.

Interesant este aparatul descris în cap. VII, pentru tăiatul rămurelelor (coupe- ramille), destinate a fi transformate di- rect, în mangal și gaz sărac, în genera- toare special construite.

În ultimul capitol al interesantei sale cărți, A. arată modul de utilizare a cărbunului de lemn în gazețene, încercările făcute în Franța în ultimii 30 ani, rez- zultatele obținute și aplicațiunile prac- tice ale acestora. Se ocupă în special de gazețenele aplicate la tractoare meca- nice, insistând asupra avantajelor lor, față de motoarele cu benzină. Astfel, pe când la un autotractor cu benzină, chel-

tuelile totale pe km, se urcă la 4,70 frs. ele ating la tractoarele cu gazogene abia 3,33 frs. Un litru de benzină dă în mediu acelaș travaliu ca 1,325 kg mangal (45 kg mangal dau un travaliu echivalent cu 30 l benzină). Raportul de preturi, în ce privește generatorul de forță este așa dar tranșant de partea mangalului și dacă cheltuelile pe km sunt puțin diferite, aceasta se datorește costului încă urcat al motorului cu gazogen, al mecanicului, etc.

Problema tractoarelor cu gazogen este considerată actualmente în Franța ca rezolvată complet. Societatea franco-belgă s'a fixat deja asupra sistemului celui mai avantajos și produce deja auto-tractoare, foarte apreciate în agricultură, ce pot fi supuse probelor celor mai grele.

D. A. Sburian

Lasz i lesnictwo w Polsce (Les forêts et la sylviculture en Pologne). de Jan Miklaszewski, Tom. I, Warszawa 1928.

Autorul, șef al administrației forestiere poloneze, publică o monumentală lucrare asupra pădurilor și silviculturii poloneze, alcătuită pe baza unui bogat material statistic și cuprinzând un mare număr de diagrame, hărți de vegetație, planșe, analize de arbori, fotografii, etc.

Necunoscând limba polonă, ne mulțumim a reda aci, în traducere făcută de o persoană străină, numai tabla de materii a volumului I din această lucrare:

I. Isovoarele statistice silvice poloneze și critica valorii acestora.

II. Privire generală asupra pădurilor poloneze.

III. Privire istorică asupra evoluției și extensiunii pădurii poloneze.

IV. Distribuția pădurilor în Polonia

și valoarea lor în bilanțul general al bogățiilor silvice a lumii.

V. Clasificarea proprietății forestiere după întindere și natura proprietăților.

VI. Estimația solurilor forestiere și a celor afectate culturii pastorale.

VII. Condițiile de comunicație și transport al produselor lemnoase.

VIII. Distribuția generală a speciilor forestiere ale pădurii poloneze.

IX. Clasificarea pădurilor după speciile, cari le compun; distribuția și extensiunea arboretelor de diferite compozițiuni.

X. Caracteristica dezvoltării și creșterii diferitelor esențe forestiere.

XI. Tipuri de arborete în Polonia, descriere generală și distribuție.

Factura lucrării (629 pag.) bogată în ilustrații cu fotografii și planșe, și prestigiul autorului ne impun cel puțin o recenzie amănunțită a acestei prețioase lucrări, în care scop apelăm la silvicultorii noștri, cunoscători ai limbii poloneze.

Condițiile de vecinătate cu Polonia, fac ca această lucrare să fie pentru noi de un deosebit interes.

Un rezumat cât mai amplu. Într-o altă limbă, ar face lucrarea accesibilă unui cât mai mare număr de silvicultori. Suntem convinși că autorul nu va întârzia a o face cu ocazia editării tomurilor următoare.

M. D.

Gelsicoltura. (Prof. Dott. D. Tamaro).

(Cultura dudului). Manuali Hoepli, Milano.

Cultura dudului, necunoscută la noi, a ajuns în Italia la o foarte mare extensiune. Pe ea se întemeiază una din cele mai mari bogății și una din cele mai înfloritoare industrii ale Italiei, industria

mătasei sau creșterea vermililor de mătase la (bachicoltura). Italia încă de pe la 1860 este a 3-a țară din lume (după Japonia și China) și prima din Europa în producția gogoșilor de mătase. Celelalte țări (Franța, Ungaria, Bulgaria, Serbia și România) sunt cu mult în urma Italiei în această industrie.

Dudul este o specie de un temperament mai slab și prosperează admirabil în Italia, mai ales în Lombardia și în Sud, unde se numără în afara de cele 3 specii obișnuite, cunoscute și la noi, (dudul alb, negru și roșu), o mulțime de rase și varietăți, până la 40 feluri. O muncă serioasă de un secol a făcut din nordul Italiei o grădina de duzi, bine plantați, alinați, altoiți și admirabil crescuți, dând o mare cantitate de frunze, de cea mai bună calitate pentru hrana vermililor de mătase. O școală vestită de «bachicoltura» la Padova pregătește studenții pentru această industrie a mătasei, atât de rentabilă. Italia produce pe an circa: 14.000.000 chintale de frunză de dud de prima calitate și până la 500.000 chintale de gogoși pentru filat.

Este de admirat deosebita grijă a italienilor în cultura dudului, în selecționarea speciilor celor mai rentabile, în altoirea lor, în formarea coroanei, în combaterea bolilor dudului, în planta-

plunea lor cât se poate de îngrijită. Dudul nu e crescut numai pentru frunze, ci și pentru lemn, pentru coaje și pentru fructe. La noi în România acest arbore crește sălbăticit și dacă în unele regiuni ale țării, foile lui se culeg pentru creșterea gândacilor, apoi atunci este devastat în mod barbar. Fructele mai atrag atenția copiilor sau se pun la cazanul de juică în unele părți.

Autorul, un specialist în cultura dudului, tratează chestiunea cu toată competența necesară și nu uită nimic din ce ne-ar privi chiar pe noi, așa de neșabători.

Partea culturală, ca și cea economică, cuprinde multe amănunte prețioase pentru cultivatorul de duzi și de gândacii dățători de mătase. În țara noastră industria aceasta a decăzut, sătenii noștri cheltuiesc vreme, oboseală și frunze prea multe ca să producă aproape nimica toată. Se pare că de câțiva ani sunt încercări pentru a înviora iarăși industria mătasei.

Pentru silvicultori creșterea rațională a dudului, introducerea lui în pepiniere, crușarea lui sunt preocupări pe mare cinste și cu mare înrăurire asupra economiei generale a țării.

Aur. I.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 8 August 1929.

Le parc national Italien du Grand Paradis

Parcul național italian de pe Marele Paradis.

Cu ajutorul datelor și documentelor, ce i s'au pus la dispoziție de d-l Pietro Bossa, consul al miștilor naționale forestiere italiene, d-l Pierre Buffault face pe 13 pagini un fel de rezumat al extrem de interesantei monografii italiene «Il parco nazionale del Gran Paradiso, publicată Comisunii Regale a parcului.

Monografia pare a fi mai interesantă pentru autor, întrucât parcul se găsește aproape de granița franceză, pe cel mai important din munții Piemontului, Marele Paradis fiind în același timp și cel mai înalt vârf de munte din Italia (4061 m).

Pentru constituirea acestui parc Regele Italiei a cedat în 1919 proprietățile sale terenuri de vânătoare, «spre a se conserva formele originale ale florei și ale faunei alpine și a se crea o rezervă, împiedecând dispariția frumuseții speciilor de bouquetinului (cap sălbatic cu coarne lungi până la 1 m), care își are ulti-

mele sale specimene europene în acești munți».

Instituirea parcului s'a făcut abia în 1922 printr'un decret al ducelui Mussolini, având ca scop primordial conservarea bouquetin-ului, de care autorul se ocupă pe larg în această monografie. Desigur autorul nu neglijează nici descrierea florei ierbacee și arborescente, sfârșind cu o apropiere a caracteristicilor parcului italian de acela al parcului național francez de la Pelvoux.

Les sociétés coopératives de reboisement.

Societățile cooperative de reimpadurire.

Un articol interesant al d-lui Charleau, inspector principal de ape și păduri, articol împărțit în patru mici capitole, tratând despre: 1) Noțiunile generale, 2) Regimul juridic și constituirea cooperativei agricole, 3) Constituția și funcționarea unei cooperative de împadurire și 4) Avantajele acordate societăților cooperative de împadurire.

Scopul cooperativei de împadurire este de a executa împadurirea pe terenurile aduse ca aport de membrii cooperativei. Cooperativa de împadurire va administra și va întreține pădurile astfel create. Ea

va putea vinde lemnul în picioare, sau doborât și fasonat, în beneficiul societății.

Chestiunea va fi destul de actuală și la noi, unde au luat un avânt nemeritat și nejustificat numai cooperativele de exploatare. Cei în drept și în măsură ar putea sugera guvernului ideea cooperativelor de împădurire, guvern, care în interesul economiei generale, ar trebui să consimtă la unele sacrificii ca: scutirea de impozite a acestor cooperative, încurajarea lor cu bani, cu semințe și puieți, avansuri de sume pe termene lungi, scutirea de taxele de timbru și înregistrare, etc.

Les quatre incendies de la forêt de Valbonne.

Cele patru incendii din pădurea Valbonne de A. Joubert.

Autorul descrie cele patru incendii pentru a putea ajunge la concluzii de ordin general,

Concepțiile asupra apărării pădurii contra focului sunt pe cale de evoluție, problema fiind înainte de toate o problemă forestieră.

Trebue—spune autorul—să existe reguli, o doctrină, principii, cari convenabil cunoscute și aplicate, sunt de natură a permite îndrumarea masivelor din zona mediteraneană (unde incendiile fac cele mai mari ravagii) spre o constituție relativ insensibilă la incendii. Este aceasta cu totul altceva decât organizarea luptei contra focului (pompieri, armată, etc.). În lupta contra focului, este ca și la războiu, o știință=strategia și o tehnică=tactica. În materie de incendii, până acum nu s'a studiat decât tehnica adică tactica, neglijându-se strategia, care trebue să pornească din pura știință silvică.

La laie sommière. Etude de sémiotique forestière.

Linia somieră. Studii asupra

evoluției sensului cuvintelor forestiere.

Neobositul și priceputul scormonitor al trecutului silviculturii franceze, d-l G. Huffel se ocupă de evoluția cuvântului «laie».

Pornind dela germanicul «laha sau lacha», care în secolul al IV-lea și al V-lea însemna o tăetură făcută cu securea într'un copac, pentru a-l însemna, ca arbore de limită, mai apoi cuvântul «laie» sau «lachus» a designat chiar arborele însemnat. Prin secolul al XI-lea cuvântul a luat înțelesul de linie deschisă în pădure, iar în secolul al XIII-lea și al XIV-lea cuvântul «layer» însemna a împărți o pădure în parchete. Mai apoi cuvântul «laie» a însemnat chiar porțiunea destinată a fi tăiată (parchet), de unde verbul «layer» a căpătat înțelesul de a tăia, a exploata, până ce cuvântul «laie» ajunse sinonim cu «forêt».

În cele din urmă cuvântul «laie» nu mai însemna în Franța, decât un drum practicat în pădure, de unde «laie sommière».

Autorul sfârșește cu dorința, ca tinerii săi camarazi să nu dea uitării unul din cel mai vechi termeni ai limbii franceze, care a fluturat de atâtea ori pe buzele predecesorilor.

N. N. Car.

**FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT.**

Nr. 13 Iulie 1.

Neue Versuche zur Feststellung des Einflusses von Wurzelwettbewerb und Lichtertrag des Schirmstandes auf den Jungwuchs, von Fabricius.

Cercetări noi pentru stabilirea influenței concurenței rădăcinilor și a retenției luminei de către acoperiș asupra plantelor tinere.

În anul 1927 p. 139 s'a mai vorbit despre aceasta chestiune în revistă, arătându-se că și acoperișul, nu numai influența rădăcinilor cum s'a susținut de Fricke în 1904, joacă un rol important în dezvoltarea tinerelor plante.

În primăvară anului 1927 z'au făcut 2 plantațiuni de încercare 1. Grafrath lângă München, 2. Schwabach lângă Nürnberg pentru a se determina întrucât fiecare din factorii menționați influențează producând lăncezirea creșterii puștilor.

După rezultatele obținute autorul stabilește că influența reciprocă a rădăcinilor are rolul cel mai important, dar nu e mai puțin adevărat că și lumina este absolut necesară și cantitatea de care dispun puștii influențează asupra dezvoltării lor.

Nr. 14, Iulie 15.

Die Entwicklung holzverkolender Betriebe, von H. O. von Bonin-Panitz.

Dezvoltarea industriilor pentru carbonizarea lemnului.

O contribuție la posibilitățile pentru administrația silvică de a furniza sortimente mai inferioare industriei respective.

Autorul ne arată importanța carbonizării lemnului în trecut și crede că ea se va menține și în viitor.

Carbonizarea lemnului în bocșe este tot atât de veche, ca și industria metalurgică, care fără cărbuni nu ar fi putut face reducăuniile la fabricarea oțelului.

Prin carbonizarea în bocșe însă se pierdeau celelalte produse de destilare și aceasta a condus la distilarea uscată a lemnului.

Industria carbonizării lemnului e de mare utilitate pentru păduri întrucât se pot valorifica bine și sortimente de material mai inferior.

Prin fabricarea însă pe cale sintetică

a produselor ce rezultă dela distilarea lemnului (acid-acetic și alcool-metilic) această industrie întâmpină noi greutăți.

Dar în ultimi ani s'a găsit procedeul practic de transformare a manganului în combustibil pentru motoarele cu explozie, sub formă de gaz, dând deci o nouă întrebuințare cărbunului de lemn.

Actualmente se întrebuințează pe o scară destul de mare acest gaz pentru autocamioane, căci e cu mult mai economic decât benzina și anume cu 63% mai eficient.

Ceea ce este important în această chestiune e faptul că pentru gazeificare, care în ultimul timp a devenit cea mai principală întrebuințare a manganului, n'are nici o importanță calitatea lemnului, așa că odată pusă la punct partea tehnică, se pot întrebuința așchii chiar și rumegătură de lemn.

Larix europaea (D. C.) L.-decidua (Mill.) und ihr Anbau im Harz, von der Klamroth.

Larix europaea (D. C.) și plantarea lui în Harz.

Autorul trage concluzii, pe baza cercetărilor anterioare (și continuate de d=sa), pe o perioadă de 200 ani într'o plantație de larice în Harz.

Pentru Harz limitele de înălțime, unde se constată o creștere activă, sunt 300 m pentru expoziția N-V și 450 m pe exp. sudică.

Aceste limite sunt determinate și de căldură care e un factor important, ba chiar indispensabil pentru dezvoltarea laricelui, dar în acelaș timp de umiditatea solului.

Autorul mai arată modul dezvoltării laricelui în amestec cu alte specii, cu toate avantajele și dezavantajele.

Recomandă în Harz plantarea laricelui sub care ulterior se vor introduce alte specii.

Henn.

Nr. 15, August 1.

Forstliche Versuche, von L. Fabri-
cus. VIII. Durchmesser-Unterschiede
gefrorenen und aufgetauten Stamm-
holzes von Fichten und Buchen.

Cercetări forestiere: Di-
ferențe de diametre la trun-
chii de molift și fag, în-
ghețați și desghețați.

La institutul de cercetări forestiere
din München s'a pus problema impor-
tantă din punct de vedere practic, dacă
prin îngheț și desgheț diametrul arbori-
rilor suferă modificări importante. Din
măsurătorile exacte făcute în iarna tre-
cută, când temperatura scăzuse până
la -30° C, s'a constatat că diferențele
între diametrul arborelui înghețat și des-
ghețat, sunt neînsemnate: astfel la trun-
chii de molift s'a constatat o diferență
mijlocie de abia 0,16 mm, ceea ce e mai
puțin chiar decât limita erorii de măsu-
rare (1 mm).

La trunchii de fag diferența a fost
0,76 mm de trunchiu, de asemenea fără
importanță practică.

Untersuchungen der Wälder, der
Standortsverhältnisse und Forstwirt-
schaft Russlands, von Prof. M. E.
Tkatschenko, Forstinstitut zu Leningrad.

Cercetări asupra păduri-
lor, condițiilor staționale și
economiei forestiere a Ru-
siei.

Autorul expune cercetările făcute de
diferite institute și stațiuni de cerce-
tări forestiere din republica sovietică,
în ultimii 5 ani. Se arată problemele
studiate în legătură cu silvicultura
(chestiunea tipurilor de păduri, a prove-
nienții semințelor, a regenerărilor naturale,
a exoticeilor, etc.), dendrometria
(chestiunea tabelor de cubaj), ame-
najarea pădurilor (conversiuni și

economie forestieră generală
(statistică, posibilități de comercializare,
etc.); industria lemnului, co-
merțul produselor lemnoase, etc.

Nr. 16, August 15.

Untersuchungen der Wälder, u. s.
w., von M. E. Tkatschenko.

Cercetări asupra păduri-
lor, etc. (continuare).

În continuarea acestui articol, Tha-
cenco descrie cercetările întreprinse de
institutele sovietice asupra calităților tech-
nologice ale lemnelor rusești, au fost
cercetate în special lemnele de pin, la-
rice, molid și anin.

De asemenea s'au studiat mijloace pen-
tru punerea în valoare a pădurilor din
regiuni lipsite de căi de comunicație,
metode pentru sporirea randamentului fa-
bricelor de cherestea și a celor de pre-
lucrat lemnul pe alte căi (hârtie, gu-
droane, taninuri, etc.). S'au căutat de ase-
menea procedee și mijloace raționale
pentru utilizarea lemnului ca materie
primă pentru industriile chimice.

În ce privește entomologia fo-
restieră, s'au executat întinse lucrări de
combatere a cărăbușului, a călugăriței,
a țesătorului âcelor de cembra, etc. Și
în materie de patologie s'au studiat
diverse chestiuni privitoare la putrezirea
lemnului, etc. (Articolul va urma).

Moderne Terpentinölgewinnung in
den Vereingten Staaten, von R. Man-
schke.

Obținerea modernă a oleu-
lui de terpenină în Statele-
Unite.

Se descrie modul cum se face extra-
gerea oleului de terpenină din speciile
rășinoase din Sudul Statelor-Unite prin
destilarea sub presiune a bucașilor de
lemn macerate și rafinarea oleului brut
obținut.

D. A. S.

**CENTRALBLATT f. d. GESAMTE
FORSTWESEN.**

Wien, Nr. 26

*Untersuchungen über die Schaft-
form der Waldbäume, von Dr. ing. R.
Hampel.*

În continuarea articolului început în numărul precedent, se examinează coeficientul de formă adevărat, ca funcțiune a quotientului diametrului, apoi schimbarea formei trunchiului în cursul dezvoltării arborelui, etc. și se ajunge la următoarele concluziuni:

Fusul arborelui este un stâlp solicitat la flexiune. Dacă se neglijează îngroșarea dela baza trunchiului, coeficienții de formă depind numai de forma coroanei și de proporția acesteia. Pentru determinarea coeficientului de formă este nevoie, teoretic de măsurarea a cel puțin 3 diametre, mai sus de piciorul trunchiului. Dacă se ia numai un diametru, trebuie să se comenteze pe erori de $\pm 10\%$.

Quotientul diametrului, $\frac{d^3}{D^3} = \frac{d^3}{D^3}$,
da erori de numai $\pm 3\%$, deși de data aceasta se măsoară numai două diametre.

*Hyllobius abietis, schädlicher Lar-
wenfrass.*

Păgubitor atac de *H. abietis*,
de F. Seitschek.

Autorul descrie un atac de *H. abietis* în plantațiuni tinere de pin în care puieții erau decorticați inelar la baza, de larvele acestei insecte.

*Forstliche Rundschau: Der Mo-
tornerstäuber in Dienste der Forst-
schädlingbekämpfung.* un articol al prof. Escherich, publicat în Forstwiss. Centralblatt, Nr. 1, despre care s'a scris deja în revista noastră.

*Recenzii: Beiträge zur Kenntnis
der Robinie in Rumänien.*

Contribuțiuni la cunoașterea
rea salcâmului în România,
o amplă recenzie a lucrării d-lui prof.
Drăcea, datorită profesorului Tschermak. Se arată conținutul acestei cărți și importanța cercetărilor și concluziunilor autorului, în problema foarte interesantă a culturii salcâmului la noi.

D. A. S.

**ALLGEMEINE FORST-UND
JAGD-ZEITUNG.**

Julle.

1. Sistemul enciclopediei
silvice și practica silvică,
C. Wagner.

Cercetând disciplinele științelor silvice, cari au directă aplicațiune în cultura pădurii și anume: Silvicultura, protecția pădurilor, tehnologia, amenajamentul, știința factorilor de producțiune, statica, etc., găsim încă multe lacune, de cari se isbește practica silvică. Așa de ex.: oricine dorește a aplica silvicultura observă lipsa de precizie în justificarea tehnicii sale, alături de enunțarea diferitelor metode de exploatare nu ni se dau indicațiuni suficiente de felul cum trebuie aplicate și mai ales nu vedem din exemple rezultatele lor.

În centrul enciclopediei trebuie să rămână statica și amenajamentul, nu numai în sistemul teoretic, ci și în practica silvică, o economie forestieră cu principii sănătoase trebuie să se așeze pe baze solide pentru asigurarea producțiunii și ventului. Datoria silvicultorului, —având în vedere sistemul astfel alcătuit, —este să jină seama deci în primul rând de factorii economici, iar tehnica și biologia, să-l servească la mijloace pentru scop.

2. Valabilitatea tipurilor de pădure după Cajander în munții Metalici ai Saxoniei, E. Wiedemann.

Tipurile de pădure ale lui Cajander nu sunt suficiente atunci când dorim a face o clasificare a claselor de producție a solului; în acest scop alături de pătura erbacee (formațiunile tip *Oxalis*, *Asperula*, *Rubus*, *Myrtillus*) mai trebuie să ne ajutăm și de alți factori, cum ar fi de ex.: umiditatea solului.

Metoda de control și principiile economice, H. Biolley.

În acest articol, cunoscutul amenajist și creatorul metodei de control, Biolley, răspunde unor afirmațiuni ale prof. Borgmann, stabilind cu ajutorul datelor statistice că: producțiunea pădurii din punct de vedere financiar este subordonată puținței de producere a culturilor. Creșterea în valoare a pădurei nu se judecă numai prin prisma rentelor financiare. Prin întrebuințarea unui grădinarit bazat pe extracțiunea selecționativă a tulpinelor și observarea continuă, prin metode de control, a efectelor acestor extracțiuni asupra vieții arboretelor, se sporește capitalul continuu.

August.

Studiul solului lăptos (Molkenboden) Prof. Linstow.

În cuprinsul ocolului silvic, dat pentru practica elevilor dela Academia silvică din Hann-Münden, se află un sol special «Molkenboden» asemănător cu podzolul nostru levigat, care este format din un loess complet decalcificat așezat pe un strat permeabil din gresia vârgată mijlocie (mittlere Buntsandstein).

Chestiuni în legătură cu esența timația forestieră, Dr Abetz.

Rentabilitatea pădurilor trebuie jude-

cată în mod diferit pentru a) pădurile ce formează singura avere a unei persoane sau instituțiuni și dau un venit \geq decât limita inferioară a venitului rațional necesar; b) pădurile ce au pentru proprietarii lor un caracter accesoriu și dau venituri \geq decât limita inferioară venitului necesar; c) pădurile ce au un caracter de interes general.

Pentru aceste păduri se studiază apoi după formula:

$$p = \frac{Au + Da + \dots - c - uv}{W} \cdot 10$$

procentul de capitalizare al capitalului pădurei reprezentat prin W. Din discuția elementelor rezultă că nu trebuie să aflăm numai renta solului și pădurei, ci să căutăm să vedem cari sunt cerințele de fructificare necesare diferiților proprietari ale categoriilor de păduri arătate mai sus.

Statul și pădurile particulare, V. Arnswaldt.

După război s'a simțit în Germania, nevoia unei protecțiuni deosebite a pădurilor particulare și în acest scop toate țările germanice au venit cu noi legi, cari impun proprietarului, pe lângă altele:

1. Să aibă în serviciul pădurilor sale personal silvic instruit.
2. Ca micii proprietari de păduri să se constituie în cooperative pentru administrarea și exploatarea pădurilor în comun.
3. Să împiedice parcelarea pădurei.
4. Obligația amenajamentelor.
5. Oprirea defrișărilor, etc.

Lombardul de lemne, Dr. Vorhoff-Lane.

Lemnul ca orice marfă ar putea fi supus ipotecilor. Pentru înfăptuirea acestuia trebuie realizate:

- a) Raționalizarea, adică o cât mai

mare restrângere a formelor de producțiune a materialului lemnos,

b) Standardizarea, aducerea acestor forme de producțiune la unități universale comerciale,

c) Fungibilitatea, stampilarea materialului lemnos cu arătarea cantității și a puținței de întrebuințare și deci să se dea prin aceasta lemnului, ca și oricărei mărfi, fluiditatea comercială.

Silvice, din Polonia de West, Dr. Weiger. (Din Nr. de Iulie și August),

Se studiază pădurile Poloniei, arătându-se posibilitățile lor de producere în condițiunile economiei silvice și se arată concurența pe care o aduce materialul lemnos produs aici, celui din Germania.

Dr. C. G

SILVA

Nr. 31—32, August.

Die Lehrschau Holz und die Tagungen des Vereins Deutscher Ingenieure sowie des Deutschen Forstvereins in Koenigsberg. (Preussen).

Ein Ueberblick über den Stand der Holzforschung, von Prof. Dr. Werner Schmidt, Eberswalde.

Expoziția instructivă «Lemnul» și adunările uniunii inginerilor germani precum și ale uniunii forestiere germane în Koenigsberg (Prusia).

Faptul că din toate materiile prime lemnul până acum nu s'a hucurat tocmai de solicitudinea stăruitoare a cercetătorilor, a fost determinant pentru cele două uniuni mai sus pomenite, a fixa printr'o expoziție, starea actuală a studiului lemnului și a da totdeauna un imbold puternic pentru continuarea și aprofundarea cercetărilor în acest do-

meniu. Vizitatorii expoziției au putut afla în rândul întâi, că din suprafața cultivabilă a globului nostru astăzi încă jumătate și mai bine este acoperită cu păduri. Apoi li s'a învederat că lemnul brut prin industrializare capătă plus valute cari în unele cazuri sunt considerabile. Așa de ex. hârtia, fabricată din lemn, valorează de 32 de ori mai mult decât materia primă. Concluzia: Producțiunea lemnului de lucru în sensul cel mai larg al cuvântului trebuie intensificată. Dacă desigur, prin modul de conducere al arboretelor, putem să exercităm anumite înrăuri asupra calității produselor, apoi tot așa de sigur este că, în primul rând calitățile tehnice a lemnului sunt determinate prin condițiunile staționale. Acestea sunt foarte variabile. Așa dar, studiul amănunțit al factorilor staționali, al potențialității lor din punctul de vedere al producțiunii cantitative și mai ales al acelei calitative, trebuie împins cât mai departe. Până astăzi știința nu ne da decât deslușiri foarte sumare. Dar generalizarea în acest domeniu nu este permisă. Calitățile tehnice de ex. ale stejarului, chiar de a provenit de pe soluri de aceeași natură și de aceeași clasă de fertilitate, nu sunt totdeauna aceleași. Rezistența în contra tracțiunii de pildă oscilează în limite destul de mari. Negustorii de lemne au darul instinctiv a descoperi și a aprecia nuanțe calitative pe cari știința exactă n'a ajuns încă a le explica. Expozanții, printre cari, pe lângă industriași, figurează și oameni de știință—de ex. autorul articolului—au învederat pedeparte calitățile cerute de diverscie industriei, pedeață parte mijloace practice de examinarea materiei prime. Nu lipsesc nici încercări de a desluși anumite calități tehnice prin metode științifice. Apoi ocupă un loc mare în expoziție acele lucrări, cari au drept scop cercetarea materiei. Așa de ex. prin compri-

marea mecanică a lemnului s'a ajuns a înfătură aproape complet cavitățile de orice fel din interiorul lui, egalând duritatea corpului lemnos, considerat ca întreg, cu aceea a fibrei lemnoase însăși. Apoi se prezintă noi metode de conservarea lemnului prin injecțiune și prin ferirea lui contra activității pernicioase a diverselor specii de Anobium. Dacă nodositatea lemnului, care descalifică anumite materiale pentru anumite întrebuințări nu poate fi corectată, apoi se evidențiază că pentru altele nu constituie niciun defect. Lemnului ca materie primă chimică i s'a făcut asemenea loc în expoziție și se insistă asupra necesității și posibilității de a utiliza pentru fabricaștea hârtiei și alte specii (fag, mesteacă!) decât molidul. O parte specială a expozițiunii în fine este exclusiv consacrată ținutului «Prusia de Est».

Nr. 32, August.

Das Problem der Berufsauslese in der Forstwirtschaft, von Forstrat Fuchs Zell a. H.

Problema selecționării profesionale în economia forestieră.

Autorul recomandă a supune pe aspiranții la serviciul silvic, mai ales la serviciul inferior, pe lângă unui examen de specialitate silvică și unei examinări psihotehnice cum aceasta se obișnuiește de mult și cu mult succes în alte ramuri de activitate.

Nr. 32, August.

Ueber Pappelsaaten, Pop. alba, tremula, canadensis, von Oberforstmann Hermann Richter, Dillingen a. D.

Despre sămânături de plop.

Autorul descrie încercările lui de a înmulți plopul prin sămânță, expune dificultățile ce le-a întâmpinat și rezultatele pe cari le-a obținut.

No. 33-54, August.

Wildverluste una Massnahmen hiergegen, von Oberförster Wezel, Stuttgart.

Pierderi de vânat și măsuri ocrotitoare.

Nr. 35, August.

Beiträge zur Kenntniss von Waldkrankheiten, von Prof. Dr. E. Wiedemann. V. Nochmals das Tannensterben.

V. Iarăși deperisarea brazilor.

În discuțiunea cauzelor, cari în unele ținuturi ale Germaniei și în măsură tot crescândă determină deperisarea brazilor Wiedemann aduce noi argumente polemizând cu Gerlach (vezi R. P. Nr. 1, 1929 pag. 57 și Nr. 7 1929 pag. 539) în susținerea tezei sale că cauza primară a fenomenului sunt niște purici (păduchi) lănoși: Dreyfusia nuesslini și piceae. Cea dintâi specie ar fi imigrat din Caucaz și ar fi ajuns a se aclimatiza în Germania, ceea ce ar explica în modul cel mai natural cuprinderea de cercuri tot mai largi din domeniul forestier german.

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Wien, Iunie - August.

Nr. 69: *Rumänisches Holz auf dem Weltholzmarkt*: Lemnul românesc pe piața mondială de lemne: Articolul reproduș după ziarul berlinez: «Industrie und Handelszeitung», în care se arată situația comerțului românesc de lemne în primăvara acestui an. Din cauza iernii geroase, care a închis navigația pe Dunăre timp de peste 2 luni, depozitele de cherestea din Galați ajunșeseră blocate de material. Când au început vânzările în bazinul mediteranean, aceste imense de-

pozite (6.000 vag.) nu aujunseră să facă față cererilor nici 2 luni. Din contră exportul către Ungaria și Germania a fost ceva mai redus, din cauza nesiguranței afacerilor în aceste țări (ca urmare a aplicării planului Young).

Nr. 72: Rumänischer Holzhandel und seine Beziehungen zum Orient: Comerțul de lemn al României și relațiunile sale cu Orientul. În acest articol se reproduc trăsăturile principale ale art. publicate de Dr. I. Dumitrescu în «Revista Pădurilor».

Nr. 77: Die neue Direktive im rumänischen Schnittholzexport: Nouile directive în exportul românesc de cherestea, de H. Brauner: Se arată dezvoltarea luată de comerțul exterior de lemn tare (stejar, fag) în urma reducerii taxelor quasi-prohibitiv de export, din trecut. Autorul se ocupa de perspectivele industriei lemnului tare, în lumina situației comerciale actuale, ultimă însă care a fost scopul prohibiției exportului de stejar și cum prin aceasta au fost apărate pădurile noastre de secătulre.

Nr. 96: Betrachtungen zur ungarischen Holzeinfuhr: Considerațiuni asupra importului ungar de lemn. Se face o cercetare critică a importului de lemne în prima jumătate a anului 1929. S'au importat materiale lemnoase brute, semi-sau deplin fabricate în valoare de 71 mil. pengő (66 mil. pengo în prima $\frac{1}{2}$ a anului 1928), din cari 10.5% din Austria,

35.4% din Cehoslovacia, 33% din România 18.5% din Jugoslavia, 2.6% din Polonia și alte țări. În articol se insistă mult asupra sărăciei în păduri a acestei Ungării «trunchiate» (Rumpfungarn) și se condamnă importul de materiale lemnoase prelucrate.

Nr. 104 6 din 29 August este dedicat conferinței internaționale a lemnului, ce se ține anul acesta la Bratislava. În el se arată punctul de vedere al producătorilor și comercianților de lemne în problemele la ordinea zilei: normalizarea și reglementarea producției, a măsurilor în comerțul produselor lemnoase, etc.

Pentru producătorii din România, a făcut un comunicat Uniunea exportatorilor de lemn din Bucovina, în care se cere normalizarea dimensiunilor, a uzanțelor și a mijloacelor în comerțul de cherestea.

D. A. S.

SUMARSKI LIST. (Jugoslavia).

Nr. 8, August.

A. Petracic: Vegetațiunea văscului pe arborii noștri.

M. Strineka: Asupra extensiunii și prosperității bradului în munții de lângă Zagreb. Bradul se întâlnește în acești munți mai ales pe pantele și văile septentrionale. Limita inferioară este la 200—390 m altitudine. El formează arborete amestecate, mai ales cu fagul, instalându-se în special ca sub-etaj în arborete bătrâne.

D. A. S.

INFORMAȚIUNI

Transferări în Corpul silvic

Ing. șef Aurelian Ionescu, conferențiar la școala silvică Brănești rămâne pe loc.

Pe ziua de 1 Octombrie 1929.

Ing. silvic Marcel Mihălescu, dela ocolul silvic Cârțișoara în serviciul de control al direcției Pitești.

Ing. silvic N. Dogaru, dela direcția amenajărilor, la ocolul Cârțișoara.

Ing. silvic Vasile Leescu, dela ocolul Câmpeni, la direcția silvică Buzău.

Ing. D. A. Sburlan la direcția exploatareilor în Administrația Centrală a Casei Pădurilor.

Ing. insp. G. Lupașcu, dela direcția silvică Sighet, la direcția Buzău.

Pe ziua de 16 Octombrie 1929.

Ing. E. Petrovici, dela ocolul Valea Răului, la ocolul Ciura Galbena jud. Tighina.

Pe ziua de 1 Noiembrie 1929.

Ing. Francisc Imreh, dela ocolul Curtbunar, la ocolul Feldioara.

Ing. Gheorghe Petrescu, dela ocolul Țugurești la ocolul Lipovaș.

Ing. stag. Andrei Alexandrescu, dela ocolul silvic Verbila, la direcția silvică Orșova.

D-lul Ing. Inspector general silvic I. Stămionescu I se rectifică vechimea în grad la 1 Ianuarie 1926 în loc de 1 Ianuarie 1927.

† I. D. Stătescu

Poporul nostru, care a pus multă înțelepciune în zicătorile sale, are consacrată o formulă de mângâiere celor ce rămân pe urma morților: «Și lui Dumnezeu îl plac mai mult cei mai buni fii ai săi, de aceea îl alege pe aceștia întâi, când își recheamă sufletele»....

I. Stătescu, este printre aceștia. În puterea vârstei (abia împlinise 45 ani), când se aștepta mai mult dela el, de familie, societate, de Corpul silvic, al cărui ales între aleși era, ne-a părăsit, pentru alte lumi mai bune.

A dispărut pentru totdeauna, tocmai într-o epocă când puterea lui de creație era mai mare, căci patul de suferință nu i-a putut atinge de cântropul, sufletul lui fiind îndreptat spre a face binele, spre preocupări de intensă activitate.

Născut în anul 1884 luna Iunie 23, în Curtea de Argeș, și-a făcut studiile liceale în Pitești, iar pe cele superioare speciale, în școala superioară de silvicultură din Brănești, absolvind în anul 1909.

Întreț în corpul silvic al Statului la 1 Aprilie 1909, e numit întâi ajutor

la ocolul Aninoasa și apoi în Administrația centrală a Casei Padurilor în acelaș an. La 1910 e numit șef al ocolului silvic Lucieni, unde funcționează până la 1911, când e rechemat în Administrația centrală, apoi la ocolul silvic Butoiu, pe care-l conduce până la 1916, când pleacă spre a-și îndeplini datoria de oștean în războiul întregirii neamului. A luat parte atât la războiul din 1913 cât și la cel mare, din care s'a demobilizat cu gradul de căpitan în rezervă în regimentul 4 infanterie.

După demobilizare i s'a încredințat spre conducere ocolul silvic Trivalea, al cărui șef rămâne până în 1924, când e numit inspector de control la Direcțiunea regională Pitești. În fine în 1928, e numit în fruntea acestei instituții ca director regional silvic, post din care l-a smuls moartea năpraznică, lăsând în urma sa o soție îndurerată și trei copilași, rămași astfel fără sprijinul patern.

A decedat la 25 Octombrie 1929 în București și a fost înhumat la mănăstirea Văleni jud. Argeș, în mijlocul codrului pe care atât l-a iubit și îngrijit.

Din greaua luptă ce a purtat pentru cultura și administrarea pădurii, își făcuse un al doilea simbol al credinței. Puterile lui fizice însă în timpul din urmă s'au resimțit de boala care l-a mînat cu încetul și l-a răpus. A muncit totuși până a căzut, spre cinstea lui și a urmașilor ce-l vor purta cu mândrie numele.

Bun camarad, muncitor modest și liniștit, om civilizât, exemplu de cinste și corectitudine, Stătescu plecând pentru totdeauna din mijlocul colegilor săi și al familiei, lasă un gol ireparabil.

Memoria lui ne va fi scumpa totdeauna și înaintea ei ne plecăm capetele. Fie-i țărână ușoară.

Rev. Păd.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

D E S B A T E R I

PROCES-VERBAL Nr. 13

Sedința dela 1 Iulie 1929

Prezenți d-nii: P. Antonescu, C. Bosoancă, A. Eliescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Drăcea și V. N. Stînghe.

Sedința se deschide sub președinția d-lui C. P. Georgescu.

Se citește procesul-verbal Nr. 12 al ședinței dela 10 Iunie a. c. și se aprobă.

1. La adresa Nr. 181 din 7 Iunie a. c. a Ministerului de Industrie și Comerț, Consiliul Superior al administrației întreprinderilor și avuțiilor publice, pentru a se recomanda specialiștii pentru evaluări de aporturi, d-l C. P. Georgescu e de părere a se propune o listă din cel mai autorizați.

D-l A. Eliescu e de părere a se propune o listă care să cuprindă pe toți directorii de serviciu, directorii regionali, șefii de serviciu, dela Cooperativa, Eforie, etc., începând dela gradul de Inspector.

D-l P. Antonescu consideră o cinste pentru Societatea noastră că ni se adresează asemenea cereri. Cred că trebuie să recomandăm specialiștii cel mai destoinici.

D-l C. P. Georgescu propune a se face mai întâi o grupare pe specialități și pentru fiecare grupare să se recomande un număr oarecare de membri.

Mai mulți membri din Consiliu propun în diferite comisii pe d-l Drăcea. D-l Drăcea arată că fiind deja în Consiliul superior de îndrumare, de mai sus, găsește că nu este cazul să mai fie recomandat.

Consiliul recomandă :

1. *Ingineri specialiști în amenajamente de păduri :*

D-nii : P. Antonescu, C. M. Bunescu, M. Boldur, C. P. Georgescu, G. Năstăsescu și V. Stînghe.

2. *Ingineri specialiști în construcțiuni de drumuri, C. F., Industriale, illouri, funiculare, etc.*

D-nii : Liviu Marțian, Pap Ladislau, V. Mihălcescu, D. Drămbă și I. Sângeorgian.

3. Ingineri specialiști în construcțiuni de fabrici de cherestea și funcționarea lor.

D-nii I. Aleman, I. Focșăneanu, Ladislau Pap, Aurel Muresan și D. Grozescu.

4. Ingineri specialiști în estimații forestiere.

D-nii: Prof. P. Antonescu, V. N. Stinghe, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu și D. Tomuța.

5. Ingineri specialiști în împăduriri (plantațiuni).

D-nii: I. Comaniciu, P. Ioan, D. Grozescu, I. Schorscher, Z. Pzemitchl

6. Ingineri specialiști în comerțul lemnului.

D-nii I. Dumitrescu, Gh. Avram, M. P. Florescu, C. M. Bunescu și N. Brătescu.

7. Ingineri specialiști în cooperafte.

D-nii: I. Gh. Anastase, Ion Dumitrescu, E. Valceanu, C. Bosoanca, M. P. Florescu și C. Sava Goiu.

8. Ingineri specialiști în legislațiile forestiere.

D-nii: Aurel Eliescu, V. N. Stinghe, P. A. Grunau, C. P. Georgescu și prof. P. Antonescu.

9. Ingineri specialiști în lucrări cadastrale și topografice.

D-nii: D. Ciurileanu, Paul Teodorescu, Gh. Agapie, M. St. Sahașeanu și Guna Ștefănescu.

10. Ingineri specialiști în exploatarea forestieră.

D-nii: V. Mihalcescu, I. Aleman, Liviu Marțian, D. Anastasescu și Liviu Eșanu.

2. Se pune în discuție preîntâmpinarea d-ilor profesori ai Școlii Medii de Silvicultură dela Brănești, prin care arată că în proiectul de lege de reorganizarea învățământului agricol, s'au înglobat și școlile de silvicultură medii și inferioare, cerând sprijinul societății.

D-ii Drăcea expune modul cum s'a căutat pantru moment a se încadra acest învățământ în învățământul agricol și modul cum s'a putut elimina.

D-ii C. P. Georgescu explică și d-isa cum a luptat pentru a scoate acest pasaj din textul legii.

Consiliul hotărăște a se face o intervenție scrisă către d-ii Ministrul Agriculturii, care se va redacta de către d-ii A. Eliescu, C. P. Georgescu, M. Drăcea și P. Antonescu, prin care să se prevină d-ii Ministrul, cum se tinde a se îngloba multe din rosturile silvice în ale agriculturii, cerând ca pe viitor în orice chestie de legătură care interesează pădurile să se ceară și avizul soc. «Progresul Silvic».

Cu acest prilej d-ii C. P. Georgescu aduce la cunoștința Consiliului și modul cum s'au pierdut pădurile din zona terenurilor inundabile cu prilejul votării legii indiguirilor și crede că numai prin regulamente se vor putea ocroti aceste păduri.

* * *

Se acordă societății elevilor Ingineri silvici dela Școala Politehnică suma de 30.000 lei ajutor pentru excursia de studii proiectată în Cehoslovacla, din fondul de propagandă forestieră și numai dacă se face excursia

Consiliul ia act de preîntâmpinarea d-lui Andrei Ionescu cu privire la anunțul trimis colegilor de d-l Andrei Boldescu în chestiunea restituirii sumelor depuse pentru cămin, ia act și de declarația membrilor din Consiliu cari s'au însărcinat a răspunde printr'un conținut apel care se va publica în cel mai apropiat număr din «Revista Pădurilor».

Se aprobă restituirea sumelor depuse pentru cămin: 1) Văduvei pensionarului Inginer Inspector silvic Wilhelm Aschner și 2) d-nei Sevastia Teodorescu, sora defunctului inginer consilier silvic Vasile Teodorescu și 3) d-nei Alexandrina Crețeanu, mama defunctului Inginer sub-inspector silvic Victor Mihalescu.

Consiliul ia act de comunicarea făcută de colegul Drăcea că un grup de 15 ingineri silvici bulgari vor întreprinde o excursie de studii de 4-5 zile pentru a ne vizita exploatarea pădurilor rezinoase din munții României și hotărăște ca d-l Drăcea să facă programul și să patroneze excursia.

Se resping cererile de ajutor a d-nelor Elena Trifanescu, și Elena Teodorescu, văduve de ingineri silvici, fondul fiind epuizat la capitolul respectiv.

Se ia act de adresa d-lui Andrei Ionescu care comunică că a reprezentat societatea «Progresul Silvic» la congresul Ligii Agrare din Iași ținut la 26 Mai a. c.

p. Președinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar-general, *M. P. Florescu.*

PROCES VERBAL Nr. 14

Ședința dela 14 Octombrie 1929.

Prezenți d-nii: P. Antonescu, A. Atanasescu, C. Bosoanca, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, Gh. Năstăsescu, V. N. Stălghe, și D. Tomuța.

Ședința se deschide sub președinția d-lui C. P. Georgescu.

D-l *C. P. Georgescu.* Înainte de a intra în discuția ordinii de zi, găsește ca o datorie față de amintirea marelui dispărut înaltul Regent Gh. Buzdugan și a doliului ce a încărcat țara, să avem un minut de reculegere.

Se citește procesul-verbal Nr. 13 al ședinței dela 1 Iulie a. c. și se aprobă.

Asupra achitărei sumelor provenite din subscrierile pentru clădirea palatului Soc. «Progresul Silvic», Consiliul hotărăște a se restitu numai acelor din membri cari au făcut cereri în termen, adică până la 10 Septembrie a. c., și anume cei prevăzuți în tabloul aci anexat. Cu acest prilej se vor reține și sumele ce datorează la Soc. «Progresul Silvic» din abonamente și cotizații.

Consiliul delegă pe d-l casier al Societății să facă aceste plăți din sumele alocate în acest scop în buget, sub luare de dovezi.

Se pune în discuție chestia încadrării funcționarilor publici și deci și a specialiștilor, respectiv a Inginerilor silvici.

D-l *C. P. Georgescu.* comunică Consiliului demersurile făcute de d-sa în acest sens, după care d-l secretar general citește memoriul prezentat Ministerului în acest scop de către d-l C. P. Georgescu.

Consiliul ia act de conținutul memoriului și de demersurile făcute.

D-l *Tomuș* speră în soluționarea favorabilă a cererii Corpului silvic.

D-l *Ellescu* crede că o acțiune comună cu AGIR ar fi mai de efect.

D-l *Bosancă* crede că o intervenție din partea Soc. «Progresul Silvic» ar fi necesară pentru a atrage atenția celor în drept.

Consiliul hotărăște că întrucât s'a atras atențiunea de către d-l președinte al Societății și încă nu putem ști precis cece se va hotărâ de cei în drept, să așteptăm rezultatul definitiv.

Cu privire la pensionari întrucât s'a legiferat și se intenționează a se scoate la pensie acei din funcționari cari au vârsta de 57 ani sau 30 ani de serviciu, și cum serviciile de specialitate vor suferi din cauza lipsei cadrelor superioare cu experiență, și până să se redacteze un memoriu dacă va fi nevoie să se facă demersuri și directe de către Societate la cei în drept spre a se afla intențiunile precise.

Se admit membri în Societate d-nii ing. Vasile Magdas, Lucian P. Lujojeanu, Iosif Schrott, George Fuhrman, Oscar Jekell, și G. D. Petcu, pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

În privința ofertei d-lui Mihail pentru reclame comerciale ce propune a insera în «Revista Pădurilor» se va deferi Comitetul de redacție al revistei.

1. Președinte, C. P. Georgescu

Secretar-general, M. P. Florescu.

T A B L O U

de membri Soc. «Progresul Silvic», cari au cerut restituirea sumelor subscrise pentru clădirea Societății până la 10 Sept. 1929.

N ^o	Numele și Pronumele	Suma
		Lei B.
1	I. Dumitrescu	8.371 50
2	Al. Gostovici	12.885 60
3	Dem. I. Borș	9.304 10
4	D. Danileopol	9.212 —
5	Frederica Aschner văduva ing. W. Aschner	8.290 80
6	Aurelian Ionescu	8.060 50
7	I. Gh. Protopopescu	7.344 25
8	Aureliu Ellescu	24.181 50
9	V. Harnașea	8.175 65
10	Adalbert Kovatz	7.487 75
11	St. Constantinescu	7.139 30
12	Nicolae Hell	7.876 25
13	Ioan Schiller	7.876 25
14	A. Boldescu	10.285 30
15	St. Dem. Olteanu	9.442 30
16	Zoltan Orosz	7.876 25
Report . . .		153.809 30

(Urmare)

N. crt.	Numele și Pronumele	S u m a	
		L.	B.
	Report . . .	153.809	30
17	I. N. Rapoșescu	6.354	—
18	Bremia Mavrodin	3.763	10
19	Virgil C. Iloae	5.334	90
20	Ludovic Băcila	8.290	80
21	Emil Paly	7.637	90
22	H. Hareț	9.262	65
23	Ioan Moga	7.876	25
24	C. Popescu-Sinaia.	8.636	25
25	Iosif Vasilescu	8.802	—
26	C. Ivanovici	14.110	10
27	N. Cernescu	7.579	15
28	Valer Popovici	7.406	45
29	Al. Gerecze	6.260	90
30	Jean Deac	8.052	45
31	Narcis Economu	7.876	25
32	Géza Székély	7.876	25
33	Em. Mihailescu	10.197	70
34	C. D. Alboteanu	5.813	06
35	P. Georgescu	4.865	60
36	Enric Puchreimer	7.876	25
37	Z. Pszemetzki	6.385	90
38	Dezid. Balogh Sr	8.871	15
39	Iuliu Lagler	8.871	15
40	Mosten. Victor Mihailescu	1.151	50
41	C. Vasiliu	6.909	—
42	Nicolae Boboc	7.561	45
43	St. Turțuman	6.301	—
44	Dionisie Romanovschi	7.484	75
45	F. Enescu	7.556	70
46	C. Hurmuzache	13.127	10
47	Vasile Vasiliu	6.083	35
48	G. Dumitrescu	575	75
49	Mosten. Vasile Teodorescu	4.260	55
50	Gh. Avram	6.482	—
51	Emeric Kolossy	8.306	10
52	Pavel Pribnov	6.482	—
53	Iacob Petras	8.871	15
54	Ion Tomae	6.482	—
55	Pavel Zegreanu	7.876	25
56	Bittai Andrei	7.876	25
57	Ludovic Csizsek	7.876	25
58	George Teodorovici	5.015	95
59	Mihail Welss	4.944	55
60	Al. Bartha	6.736	25
61	Ladislaw Gelsingier	7.219	90
62	Leo Zselesnyak	3.094	10
63	Ștefan Șandor	7.042	35
	De reportaj . . .	487.225	85

(Urmare)

N. C. C. E. N.	Numele și Pronumele	Suma
		l. e i B
	Report	487.225 85
64	Francis Imreh	8.706 10
65	Const. Criveanu	3.255 30
66	I. C. Ionescu	7.484 75
67	Gh. Nonuța	4.450 55
68	Francisc Tompa	8.290 80
69	Ludovic Stieber	7.876 25
70	M. Fiera	8.490 —
71	M. Niculescu	9.668 15
72	C. Pop Bancheriu	4.206 50
73	Amedeu Munteanu	8.871 15
74	C. T. Constantinescu	3.454 50
75	Gheorghe Fröhlich	6.466 80
76	Iuliu Urban	6.466 80
77	Toma Popescu	14.790 20
78	Otto Lukacs	6.909 —
79	Ladislau Glos	6.793 85
80	Adolf Petrysek	3.035 35
81	Stefan Kitt	6.689 80
82	Leontine Scholtz, moșt. ing. Scholtz	8.871 15
83	N. I. Brețeanu	2.303 —
84	C. Netea	8.636 25
85	Moșt. D. Ionescu-Zanc	2.997 90
86	Aurel Dumitrescu	8.636 25
87	Iulius Zachlinschi	7.484 75
88	Valentini Kadacsi	6.372 40
89	Petre Ionescu	9.006 10
90	Teofil Plachy	5.071 20
91	Francisc Nagy	7.876 75
92	Carol Derv	7.556 70
93	Eug. Henel	6.793 85
94	Arpad Mativovschi	8.060 50
95	Szábo Coloman	7.374 20
96	Andrei Szábo	6.448 40
97	Ion Timoc	10.197 70
98	Rejto Adolf	7.484 75
99	George Spielhaupter	6.418 45
100	Ion Cugutianu	5.231 40
101	Vlad Bivol	7.325 85
102	Iullu Forster	9.787 75
103	D. Bala	4.208 75
104	H. Grunăzescu	9.027 80
105	A. Mureșan	3.319 75
106	Iuliu Drăgan	9.212 —
107	Z. Javorsky	7.535 60
108	I. Voroneanu	9.883 30
109	Iosif Giombossy	9.212 —
110	N. N. Elefiorescu	21.878 50
	De reportat . . .	837.344 204

(Urmare)

Nr. crt.	Numele și prenumele	Suma	
		L. e i	B.
	Report . . .	837.344	20
111	Moșten. Mih. V. Popescu	14.368	63
112	Vasile Matyasovschy	8.060	50
113	Gh. Lupășcu	15.084	60
114	N. Ionescu	8.910	90
115	I. Diaconescu	11.169	53
116	r.m. Bondescu	4.606	—
117	Filoftei Stoica	7.876	25
118	Ignat Czelzel	7.042	35
119	N. Mateescu	10.018	—
120	Basile Siătescu	11.634	—
121	Moșten. M. Tănăsescu	12.666	—
	Total . . .	938.801	—

Notă. — Dintre cei prevăzuți în tabloul de mai sus au retras cererile de a li se restituie sumele următorii:

1) Ludovic Bacilă	L. e i	8.290,80
2) Valer Popovici	»	7.406,45
3) Francisc Imreh	»	8.706,10
4) N. I. Breșcanu	»	2.303,—

26.706,35

PROCES-VERBAL Nr. 15

Sedința dela 28 Octombrie 1929.

Prezenți d-nii: Antonescu P., Atanasescu A., Bosoancă C., Drăcea M., Florescu M. P., Georgescu C. P., Grozescu D., Ioan Petre, Ionescu Andrei, Lazăr Horia, Nedelcovici A., Priboianu N. V., Stinghe V. N., Tomuța D.

Sedința se deschide sub președinția d-lui C. P. Georgescu.

D-l *Președinte*: Înainte de a intra în discuția ordinii de zi, credem de a noastră datorie ca față de pierderea ce încearcă azi Societatea noastră prin moartea colegului I. Siătescu, ca omagiu să avem un minut de reculegere, după care membri Consiliului s'au ridicat cu toții în picioare.

Se aprobă procesul-verbal Nr. 14 al ședinței dela 14 Octombrie a. c.

D-l *Președinte* comunică Consiliului că d-l Ministru a hotărât ca mai întâi să se legifereze proiectul de lege al Casei Pădurilor și pe baza acestei legi se va face bugetul. Face o expunere amplă asupra legii modificatoare a Casei Pădurilor și pune în discuția Consiliului care este forma cea mai bună pentru administrația pădurilor: o administrație tehnică și una comercială; sau una singură care să cuprindă pe amândouă.

D-l *P. Antonoscu* e de părere a fi o singură administrație însă trebuie personal mai mult pentru exploatarea comercială. Exploatarea în regie n'a dat

rezultate din cauza lipsei de personal. Două administrații vor da rezultate rele. Părerea d-lui C. P. Georgescu o cred bună.

D-l *M. P. Florescu* insistă pentru separarea administrației Casei Pădurilor în 2 grupe: una numai pentru pădurile particulare și una numai pentru pădurile Statului, tocmai că vom crea legea pe baze comerciale.

D-l *Drăcea*. Sunt două probleme: a fondurilor și a personalului. Nu văd decât o singură administrație, pentru că nu avem mijloace de transport personal, etc.

În ceea ce privește administrația de Stat să fie una singură nu două cum propune d-l Florescu. Mă ralie: la părerea d-lui Antonescu, adică să nu se scindeze administrația în două.

D-l *C. P. Georgescu*. Regiile care se propun prin comercializare, nu se propun decât la anumite păduri mai mari unde e nevoie de instalații mari.

D-l *Drăcea*. E o necesitate foarte gravă și anume aceea de a face mai multă gospodărie bazată pe un buget și o contabilitate modernă spre a se dovedi că pădurile nu pot da veniturile așteptate de politicieni și unii economiști.

D-l *Andrei Ionescu* constată importanța lucrărilor și cere ca ședințele consiliului să se țină mai des.

Sunt pentru separarea pădurilor în două așa după cum a propus d-l M. P. Florescu.

D-l *D. Urozescu*. O administrație separată care ar merge dela ocol până la administrația centrală nu ar corespunde nevoilor de astăzi din lipsă de personal. Sunt pentru separare dacă ni se pune la dispoziție personalul necesar.

D-l *Tomușă*. Și acum sunt exploatați în regie și deci, se va face și fără separarea administrației, numai să se dea fonduri și personal. Cel puțin la direcții să se dea un personal special. Sunt de părere să rămână o singură administrație.

D-l *P. Antonescu*. În ceea ce privește rentabilitatea nu trebuie să ne așteptăm la o mare rentabilitate, ci în mod treptat să îmbunătățim fondul forestier care este decimat cu desăvârșire. Agenții silvici vor putea face exploatarea în regie după cum au dovedit-o, dar nu li s'a dat fonduri, să se organizeze controlul fondurilor astfel că nu din cauza economiei să ajungem la eşuări și risipă, și sunt sigur că încet încet exploatarea în regie va ajunge model. Sunt contra separației administrației una pentru exploatare și alta pentru cultură.

În ce privește separația în păduri particulare și ale Statului nu sunt de părere, dar s'ar putea conlucra cu secția silvică dela Camerele agricole și ar fi o asemănare cu administrația austriacă. Sunt de părere ca referatul d-lui C. P. Georgescu să fie publicat în «Revista Pădurilor».

D-l *Silnghe*: Problema e, să fie tehnica alături de comercializare. Faptul că ni se cere să facem regie, înseamnă că ni se cere să facem și tehnica silvică, cultura forestieră. Regia nu e tot una cu comercializarea care este o chestie delicată și se va vedea dacă noi vom putea face pe negustorul. Pentru industrializare cred că nu se poate face decât în câteva centre. Sunt pentru separarea administrației silvice a pădurilor particulare și ale Statului.

D-l *P. Ioan*. Constat că s'au emis atâtea propuneri relativ la organizarea pădurilor. D-l ministru și-a propus să facă organizarea Casei Pădurilor

in această toamnă având ca surse o excursie în Ardeal, un membru al d-lui C. P. Georgescu și unul al d-lui I. Coșel. Cred că acestea sunt puține indicații pentru o bună organizare a administrației. Apoi cred că rezultatul unei discuții de o oră nu poate concretiza o propunere a societății «Progresul Silvic». D-l Coșel nu a pus chestiunea generală. Propun să se lucreze mai intens și să se aleagă o comisie care să adune informații și să se aducă în discuția consiliului.

D-l C. P. Georgescu. Anumite legi, cum e cea a comercializării ne duce pe o latură greșită ca să spunem că regia este una, iar comercializarea este alta. Eu cred că nu trebuiesc separate și că în legea care se va elabora să precizăm că un Consiliu al Casei Padurilor să se ocupe de păduri. Față de situația pădurilor noastre este necesară o sindicalizare a tuturor proprietarilor cel puțin din o regiune sau pe bazine mari forestiere.

D-l Stînghe. Pentru industriași lemnul este o materie primă dela care se caută să obțină maximum de rentabilitate prin comercializare, pe când pentru silvicultură rentabilitatea maximă rezultă pe altă cale.

D-l C. P. Georgescu propune consiliului să hotărască cum crede că trebuie să fie organizația Casei Padurilor: două administrații sau una singură?

D-l P. Ioan este pentru o regie autonomă de Stat cu personal special. Pentru pădurile particulare o administrație deosebită.

D-l Tomușă crede necesar să fie cuprinse în aceste din urmă și pădurile comunale.

D-l Nedelcovici. Sunt de părere să fie numai o administrație a pădurilor. Să se dea însă o deosebită atenție părții financiare și contabilizării. Înclină pentru o regie comercială. Pădurile particulare trebuiesc luate din mâna organelor statului, cari sunt prea încărcate. În Austria administrația de Stat nu se ocupă decât de Stat. Organele pentru pădurile particulare, sunt deosebite, pe județ.

D-l Antonescu este de părere ca aceste organe să inspecteze și administrația pădurilor Statului și a celor particulare.

Intervin în discuție d-nii: P. Ioan și Stînghe.

D-l C. Bosoancă. Noi nu putem tala decât ceea ce prevede în amenajament. Să fie un singur organism dela tăere și până la comercializare. Da exemplu cu pădurile de câmp podgorii, fabricii, și putem să le executăm cu corpul nostru tehnic.

Padurile particulare trebuiesc separate, trebuind pentru ele un aparat aparte.

D-l Andrei Ionescu este de părere să fie o singură administrație pentru aplicarea legii comercializării.

D-l C. P. Georgescu crede că prin această lege să se atace politica integrală a pădurilor.

Mai intervin în discuție d-nii: Stînghe, P. Ioan, C. P. Georgescu, P. Antonescu.

D-l P. Ioan citește articole din legea de comercializare.

D-l Președinte, față cu ora înaintată propune continuarea desbaterilor pentru Joi 31 Octombrie cor. ora 5 p. m. cu același ordine de zi.

p. Președinte, C. P. Georgescu.

Secretar-general, M. P. Florescu

Biblioteca Societății noastre a primit următoarele donațiuni de cărți:

D-l Subsecretar de Stat A. Dobrescu, 2 vol.

D-l Profesor P. A. Grunau, 11 vol.

D-l Inspector general D. Robănescu, 5 vol.

D-l Profesor V. N. Stinghe, 4 vol.

D-l Profesor M. D. Drăcea, 2 vol.

Institutul Geografic din Cluj, 2 vol.

D-l Inginer Zănescu prin A. G. I. R., 2 vol.

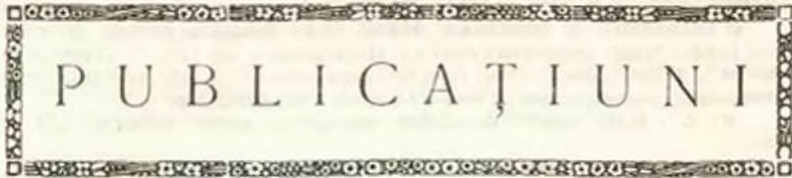
D-l Inspector pensionar Pop-Bancheriu, 1 vol.

D-l Inginer D-r D. A. Sburlan, 1 vol.

D-l Inginer V. Sabău, 2 vol.

Le aducem mulțumiri.

Rugăm insistent pe d-nii colegi, cari posedă numere rarețe sau colecții din «Revista Padurilor», «Padurea», «Monitorul Forestier», «Zigzaguri Forestiere» etc., și sunt dispuși a le ceda sau vinde, să binevoiască a ne înștiința, noi fiind dispuși a le cumpăra, spre a completa colecțiile bibliotecii. În special ne lipsesc din «Revista Padurilor» anii: 1889, 1899, 1913, 1914, 1915, 1916 și numere din 1920, 1921, 1923 și 1924. Primim și numere izolate.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajelor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hilișeu Lot 11, pendinte de comuna Hilișeu, județul Dorohoi, proprietatea d-neș și d-lui Colonel Slomneacu, în suprafață de 100 ha 8290 m² din care pădure 57 ha 9142 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatare în 3 ani. Tăenile vor fi opt le, dacă răriturile se vor face în condițiuni vătămătoare pădurii. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuire după 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pârâul Vamanului, pendinte de comuna Bilbor, județul Neamț, proprietatea Filialei Țicosa a Bisericii Greco-Catolice din Bicalzul Ardelean, în suprafață de 5 ha 7590 m² p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pârâul Strajei, pendinte de comuna Bilbor, județul Neamț, proprietatea Bisericii Greco-Catolice din Lăzărești, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Strajei, pendinte de com. Bilbor, județul Neamț, proprietatea Filialei Coboteni a Bisericii Greco-Catolice din Mercurea Clucului, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pârâul Strajei, pendinte de comuna Bilbor, județul Neamț, proprietatea Bisericii Greco-Catolice din Damuc, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pârâul Strajei, pendinte de comuna Bilbor, județul Neamț, proprietatea Filialei Ivanos a Bisericii Greco-Catolice din Bicăz, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Bracului, pendinte de comuna Bilbor, județul Neamț, proprietatea Bisericii Greco-Catolice din Telec, în suprafață de 5 ha 7540 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatare într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective sunt executorii.

Art. 3 și următorul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 22 Octombrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (29) V. Potârca.

p. conform tale, Nedescrisibil

No. 58.267 929

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Tăuș, pendinte de comuna Tîncă, județul Bihor, proprietatea comunei Tăuș, în suprafață de 207 ha 1700 m². Regimul crâng compus cu 60 arbori de rezervă la ha, din cei mai groși. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Valea Neagră, pendinte de comuna Baia Mare, județul Satu Mare, proprietatea comunei Valea Neagră, în suprafață de 142 ha 2900 m² p. Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la ha din cei mai groși și bine conformați dela 0,25 m diametru în sus. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Ocland, trupurile Rîca, Munte Lung și Valea Șerplilor, pendinte de comuna Ocland, județul Odorhei, proprietatea co-posesoratului din Ocland cu proprietarii din comunele: Ocland, Sâmpul și Rareș, în suprafață de 578 ha 4900 m². Regimul codru cu două țări succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Firiza, pendinte de com. Baia Mare, județul Satu Mare, proprietatea comunei Bildari, în suprafață de 274 ha 1700 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la ha alegeți din cei mai groși, bine conformați cu diametru 0,25 m în sus. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1500 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Crinț Scorogăș, pendinte de comuna Săliște, jud. Sibiu, proprietatea comunei Săliște, în suprafață de 297 ha 100 m². Regimul codru cu țări rase în seria C și grădinarit în seria D. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de ha în seria C. În seria D de codru grădinarit se vor extrage numai arborii uscați și deperisanți. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Fag Curat, pendinte de comuna Zăbala, județul Trei Scaune, proprietatea d-lui Demeș Francisc, în suprafață de 36 ha 83 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare și amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept delimitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente de exploatare și amenajamente, etc., au fost date eronat, sau între timp au survenit schimbări din cauza reformelor agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și art. adițional anexat flecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 12 Octombrie 1929 în cabinetul nostru.

p. conf., *Nedescriabil.*

Nr. 58.269 1929.

p. Ministru, (sa) *V. Potârj*

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurei Matei și Sugiș, pendinte de comuna Eremitul, jud. Mureș, proprietatea posesoriatului de pădure din Eremitul, în suprafață de 1342 ha 36 0 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 120 ani. Exploatarea în 120 ani. Garanția de împădurire 2000 lei de flecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Mierlău, pendinte de comuna Mierlău, jud. Bihor, proprietatea comunei Mierlău, în suprafață de 60 ha 4000 m². Regimul crâng cu una sătă arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 2000 lei de flecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Sesu și Faja Răului, pendinte de comuna Porumbacul de Sus și Sărata, jud. Făgăraș, proprietatea comunei Porumbacul de jos, în suprafață de 716 ha 1900 m². Regimul codru cu două țări succesive. Revoluția normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani cu începere din anul 1929. Garanția de împădurire 1000 lei de flecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Sântion, pendinte de comuna Saldobagiul de Munte, jud. Bihor, proprietatea comunei Sântion, în suprafață de 123 ha 3600 m². Regimul crâng cu 60 arbori de rezervă la hectar. Rezervele arătate în planul general de exploatare a se lua din categoria I-a, se vor lua din categoria II-a, iar rezervele arătate a se lua din categoria II-a se vor lua din categoria III-a. Revoluția normală va fi de 80 ani. Exploatarea în 40 ani pentru rezerve, revoluția normală va fi de 80 ani. Garanția de împădurire 800 lei de flecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Verzarlu, pendinte de comuna Verzarlu, jud. Bihor, proprietatea d-lui Alexandru Eichner, în suprafață de 763 ha 5546 m². Regimul codru cu 2 țări. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de flecare ha. La prima țară se va extrage jumătate din volumul materialului fermos, iar arborii ce se vor tăia să se însemneze în prealabil de ocoul silvic. A doua țară să nu se facă până nu se constată de organele silvice că regenerarea e asigurată urmând ca pentru aceasta din timp să se facă revizuirea aceluiași regulament de exploatare.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare și amenajamente, se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente de exploatare și amenajamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3 — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat flecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 23 Octombrie 1929 în cabinetul nostru.

p. conformitate, *Nedescriabil.*

Nr. 58.271 929.

p. Ministru, (sa) *V. Potârj*

Art. 1. — Se aprobă de noi

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ciucureasa trupul Iuda, pendinte de comuna Valea Stănei, județul Mucel, proprietatea moștenitorilor I. Dobroviz, în suprafață de 80 ha 5200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Paraul Braiculul, pendinte de comuna Bilbor, județul Neamț, proprietatea Filiei Bintra a bisericii greco-catolice din Telec, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tineri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Paraul Vamanului, pendinte de comuna Bilbor, județul Neamț, proprietatea Filiei Poiana Mărului a bisericii greco-catolice din Bicagul Ardelean în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tineri rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Paraul Vamanului pendinte de comuna Bilbor, județul Neamț, proprietatea Filiei Valea Jidanului a bisericii greco-catolice Bicagul Ardelean, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tineri rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Făraoani, pendinte de comunele Cteja și Racăciuni, județul Bacău, proprietatea fraților A. și M. Schuller, în suprafață de 166 ha 3700 m² din care se pune în exploatare 83 ha 7000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Studiul sumar pentru exploatarea pădurii Valea Robeștilor, pendinte de comuna Căineni, județul Vâlcea, proprietatea obștilor de moșteni: Anghel Robescu frații Robescu și I. Izureni Cărstoiu, în suprafață de 39 ha 4000 m². Regimul codru cu tineri succesive. Revoluția normală 100 ani. Garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani. Exploatarea în 3 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Paraulpan-Arsache, pendinte de comuna Arsache, județul Vâlcea, proprietatea d-nei Ana Maria I. Calimachi, în suprafață de 163 ha 30.0 m² din care se pune în exploatare 117 ha 3315 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 5 ani, exploatarea în 5 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 5 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile repective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 22 Octombrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) V. Poitracă

p. conlornitate, Nedescrăbi.

Nr. 58.773.929.

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Brătășani, pendinte de comuna Brătășani, județul Teleorman, proprietatea d-nei Eugenia L. Stătescu, în suprafață de 69 ha 8400 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea 2 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Muncelul Dărel, pendinte de comuna Gura Sărăței, județul Buzău, proprietatea d-lui Nicolae G. Mihaescu Nigrim, în suprafață de 54 ha Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 3 ani pentru araci de vie și nuiele; exploatarea se va face numai până la 15 Aprilie. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stărnina-Văcilorova, pendinte de comuna Rogova, județul Mehedinți, proprietatea d-lui I. C. Mihail, în suprafață de 854 ha 6000 m p, din care se pune în exploatare 474 ha 4800 m p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 35 ani, exploatarea în 11 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Iul Căine, pendinte de comuna Valea Iul Căine, județul Gorj, proprietatea Bisericii St. Gheorghe Pârâu, în suprafață de 47 ha 2400 m p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 26 ani, exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 23 Octombrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) V. Potârca

p. conformita e, *Nedescriabil*.

Nr. 50, 75 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Stăncești, Lotul Nr. 2, pendinte de comuna Stăncești județul Botoșani, proprietatea d-nei Teodora Al. Călimachi, în suprafață de 129 ha 2400 m p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 19 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Puntea Oil, pendinte de com. Sulci, Jud. Argeș, proprietatea d-nei Anicuța Nicu Bogdan, în suprafață de 137 ha 425 m p. Regimul codru cu țări rase. Revoluție normală 80 ani, exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Cibanel Mare, pendinte de comuna Novaci, județul Gorj, proprietatea moștenitorilor Cibanel Mare din comuna Novaci, în suprafață de 316 ha, din care pădure curată 166 ha. Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 27 Octombrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) V. Potârca

p. conformitate, *Nedescriabil*

Nr. 60, 277 9.9.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Purcăreni, pendinte de comuna Purcăreni, Jud. Brașov, proprietatea comunei Purcăreni, în suprafața de 1724 ha 2801 m p din care pădure 1423 ha 6300 m p. Regimul codru cu două țări succesive în seria I și II și în dru grădinară în seria III și IV. Seria III și IV este pădure destinată protecției solului. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar pentru seriile I și II Revizuirea după 10 ani

b) Amenajamentul sumar al pădurii Osoi, pendinte de comuna Răzoare, Jud. Someș, proprietatea Bisericii Ortodoxe Române Arhanghel Mihail, din comuna Răzoare, în suprafață de 12 ha 1400 m p. Regimul crâng cu 80 rezerve la hectar. Revoluția normală 60 ani, exploatare a într'un an. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Saeș, pendinte de comuna Saeș, județul Târnava Mare, proprietatea comunei Saeș, în suprafață de 981 ha 5600 m p formând 4 serii. Regimul codru cu două tăeri succesive seriile I, II și III. seria IV nu se exploatează fiind păgune. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar pentru seriile I, II și III. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Gorunilor pendinte de com. Gâlgău, județul Bălți, proprietatea d-lui Ioan Iojica, în suprafață de 141 ha 7800 m p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Căpâlnaș, pendinte de comuna Căpâlnaș, județul Severin, proprietatea d-lui Ioan Mociony, în suprafață de 3032 ha 600 m p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. În perioada 1, în alocția 1-a nu se va tăia mai mult anual de 50 ha, iar alocția 2-a, nu se va începe exploatarea până nu va expira termenul perioadei 1-a, adică după 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept delimitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronali sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi 22 Octombrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) V. Potârnică

p. conformitate, Nedocifrabil.

No. 58.279 929

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Pârâul Bralciului, pendinte de comuna Bilbor, jud. Neamj, proprietatea biserică greco-catolică din Pintec, jud. Neamj, în suprafață de 5 ha 7650 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Fagul Înalt, pendinte de comuna Tulgheș, jud. Neamj, proprietatea bisericii greco-catolice din Sârnaș, jud. Mureș, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Pârâul Straja, pendinte de comuna Bilbor, jud. Neamj, proprietatea biserică greco-catolică din Ciuc-Sângeorgiu, jud. Ciuc, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Pârâul Straja, pendinte de comuna Bilbor, jud. Neamj, proprietatea Fillei Sănmartin a bisericii greco-catolice Sângeorgiu jud. Ciuc, în suprafață de 5 ha 7550 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurei Cloitrângenț-Poenari, Berislăvești, Rădăcinești și Ciocotliciu, pendinte de comanele: Cloitrângenț, Poenari, Berislăvești, Rădăcinești, Sălătrucul și Dăneștii, jud. Argeș, proprietatea Eforiei Spitalizilor Civile din București, în suprafață de

2650 ha 5400 m². Regimul codru cu două tăeri succesive la interval de 10 ani. A doua tăere de regenerare nu se va putea face decât numai după ce regenerarea va fi asigurată. Revoluția normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani.

În prima perioadă de exploatare se va exploata deodată prima și ultima alecraje. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

Proprietara va înființa o pepinieră chiar în primăvara anului 1930, pepiniera care să producă numărul de pueți necesari completării regenerării porțiunilor exploatare. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deceziuni.

Dată în cabinetul nostru astăzi 29 Octombrie 1929.

p. Ministru, (ss) V. Poștaru

p. conformitate, Nedescifrabil

No. 59 370 929

**SOCIETATEA
„PROGRESUL SILVIC“**

Inchiriază pentru conferințe, adunări,
concerte, etc., Sala mare a loca-
lului său din
B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis
unde doritorii se pot adresa.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC”

CHESTIUNI ADMINISTRATIVE

M E M O R I U

ASLPRA

CONDIȚIUNILOR ȘI ORGANIZĂRII ADMINISTRAȚIEI NOASTRE FORESTIERE

Prezentat Domnului Ministru al Agriculturii și Domeniilor de
44 Consilier silvic **Fr. Gernlein**

«Urmare și sfârșit»

V.

Codul silvic din 1910 și legile complementare cuprind deasemenea dispozițiuni fundamentale pentru administrarea pădurilor Statului Român. Printre o a doua lege din 1910 se institue «Casa Pădurilor» a cărei chemare este să facă administrarea pădurilor Statului.

Casa Pădurilor are însușirea de persoană morală, fiind condusă de un administrator și un consiliu de administrație. Administratorul este numit pe zece ani, prin Decret Regal, nu este nevoie ca el să fie inginer silvic. Nici pentru membrii consiliului de administrație nu se cer cunoștințe de economie forestieră. Ideea fundamentală, care a călăuzit pe legiuitor la înființarea Casei Pădurilor, era desigur, să se scoată administrarea pădurilor Statului din vechiul Regat din cadrele administrației generale, spre a o face mai liberă, mai mobilă, cu un mai pronunțat caracter comercial.

Din cauza extensunii acestui memoriu suntem siliți a suprima art. «Studii».

Red.

Casa Pădurilor ar fi urmat să fie înzestrată cu fonduri proprii, asupra cărora administratorul ar fi avut să dispună liber (art 3), aceasta pentru a face posibilă o gospodărie silvică de sine stătătoare.

În același timp îi revenea Casei Pădurilor și dreptul de a supraveghea gospodăria și de a face poliția silvică în întregul domeniu forestier al țării.

Casa Pădurilor nu a putut să lucreze și să se desvolte în felul cum o concepușe legiuitorul, o înzestrare cu fonduri speciale, asupra cărora să se dispună liber, nu a avut loc niciodată iar astăzi Casa Pădurilor nu este de fapt decât un oficiu al Ministeriului de Agricultură și Domenii, în care administratorul are, în orice caz, câteva prerogative și atribuțiuni speciale, pe care nu le au directorii celorlalte departamente. Lucrările Casei Pădurilor se fac însă în cadrele unei administrațiuni de Stat pur biurocratică ba chiar, se pare, că tendința biurocratică a fost și mai mult intensificată sub conducerea actualului administrator. În 1926 s'a întocmit un nou regulament despre funcționare al Casei Pădurilor (Regulamentul serviciului central al Casei Pădurilor), care însă până astăzi nu s'a pus complect în aplicare. Lipsesc aici, înainte de toate, o delimitare precisă a competenței diferitelor servicii. Din această cauză rezultă frecări și turburări în efectuarea lucrărilor, împrejurare care este mult în desavantajul unei rezolvări rezept a lucrărilor curente. Pe lângă Casa Pădurilor funcționează un consiliu tehnic, creat prin Codul silvic (Cap. III).

Acesta consistă din 9 membrii, cari toți trebuie să fie funcționari silvici cu un grad superior, Consiliul tehnic are un caracter pur consultativ, el are obligațiunea să se pronunțe asupra tuturor lucrărilor tehnice, asupra tuturor propunerilor făcute Casei Pădurilor și mai cu seamă asupra estimării produselor forestiere în vederea vânzării, cum și asupra programelor și devizelor de împăduriri.

Controlul asupra domeniului silvic, prevăzut de către Codul silvic din 1910 și de către legile complementare din 1920 și 1923, se exercită de către Casa Pădurilor, în orice caz însă, după cât se pare, în totdeauna prin folosirea mijloacelor legale căci altfel, desigur, s'ar fi putut evita multe grele pagube, pe cari dela 1919 a avut să le sufere pădurile, cari nu sunt proprietatea Statului.

În ce privește organele exterioare, administrația fo-

restieră este complet separată de administrația generală a țării. În exterior funcționează direcțiuni silvice independente, conduse de un director. Existența acestor direcțiuni silvice, independente de administrația generală a țării, o considerăm cu totul în interesul unei raționale gospodării silvice, de oarece aceasta din urmă poate ieși astfel, în bună parte, din zona de influență a șovăitoarei politici de toate zilele, adeseori neprielnică unei bune gospodării silvice. Modul de a lucra al direcției, atribuțiunile acestora, ale directorului și ale diferitelor servicii din direcție sunt cuprinse în «Regulamentul Serviciului silvic exterior» din 1920. Impărțirea în servicii se face după materie și ca atare referatele se întocmesc pe natură de lucrări, pentru întregul cuprins al direcțiunei, iar nu după circumscripțiuni teritoriale. Pe lângă direcțiuni funcționează un serviciu al personalului, al amenajărilor, al exploatărilor, al împăduririlor și al construcțiilor.

Pentru serviciul de inspecție sunt instituite organe speciale (Inspectorii de control) și, anume, pentru fiecare patru ocoale silvice dela direcțiune trebuie să funcționeze un agent de control.

Nici acest regulament nu s'a pus până astăzi complect în aplicare, lipsește mai cu seamă, la cele mai multe direcțiuni silvice, personalul de control necesar, așa că uneori un singur agent are în supravegherea sa 7—8 ocoale.

Ca și serviciul central al Casei Pădurilor, Direcțiunea silvică are de făcut nu numai administrarea pădurilor Statului, dar și controlul și poliția în celelalte categorii de păduri.

Oficiile silvice locale sunt ocoalele silvice, conduse de un șef de ocol care, pentru lucrările de cancelarie, are la dispoziție un brigadier și un copist. Pentru serviciul exterior ocolul dispune de conductor, de brigadieri și de pădurari. Dispozițiunile de serviciu pentru toate aceste categorii de funcționari sunt deasemenea cuprinse în «Regulamentul serviciului silvic exterior» din 1924.

Se pune acum întrebarea: corespunde acest sistem administrativ și normele de serviciu cerințelor unei moderne gospodării silvice de Stat? În deosebi, permite actualul sistem administrativ, o favorabilă dezvoltare a economiei forestiere în pădurile Statului sau în pădurile puse sub supravegherea acestuia?

Asigură actualul sistem administrativ o rațională distribuție

a atribuțiunilor de serviciu și a responsabilităților? Asigură actualul sistem o voioasă colaborare a tuturor organelor silvice? Ca urmare, asigură actualul sistem, nu numai realizarea celor mai mari venituri în bani dar și o permanentă ameliorare a stării pădurilor?

La aceste întrebări trebuie să răspundem, nu. Este clar că Administrația Casei Pădurilor a avut tendința de a restrânge independența organelor exterioare, ale direcțiunii și mai cu seamă ale ocoalelor. Toate dispozițiunile de serviciu elaborate după război lasă să se vadă clar acest fapt. În cursul anilor, independența organelor exterioare — și așa destul de limitată — a fost mereu restrânsă prin dispozițiuni speciale ale Casei Pădurilor, așa încât astăzi rezolvarea aproape a tuturor chestiunilor de serviciu se face la Casa Pădurilor, în București.

Dacă o asemenea concentrare era, poate, încă posibilă în mica, veche Românie, în România-Mare de astăzi trebuie ca această concentrare să aibă, ca o inevitabilă consecință, o insuportabilă congestionare a administrației centrale. Și așa s'a și întâmplat. Cu toate că numărul personalului este foarte mare în administrația centrală, aceasta abia mai poate stăpâni lucrările, ce sunt de fapt acli, a căror rezolvare se târăgănează săptămâni și luni întregi, mai cu seamă și pentru motivul că soluționarea lor este îngreuiată, între altele, și de învechite norme biurocratice. O abateră cât mai mică dela programele anuale de lucru ale ocolului, spre a da un exemplu, trebuie aprobată de Casa Pădurilor. Pentru fiecare propunere de această natură, făcută de organele exterioare, trebuie ca șeful serviciului respectiv din centrală să facă un referat, să înainteze lucrarea cu referatul respectiv la consiliul tehnic, să se la dela consiliul tehnic cu avizul acestuia și cu un nou referat al serviciului, să treacă în fine la administrator, care hotărăște în mod definitiv.

Șefii de serviciu nu au dreptul de a lua hotărâri, independent, în numele administratorului. Astfel se poate întâmpla, ca tăierea lemnului atacat de insecte, care după prevederile științei silvice trebuie făcută cât se poate de curând, să se întârzie și să se înceapă abia după 6 luni. Fonduri cerute pentru construcțiuni s'au pus adeseori atât de târziu la dispoziția solicitanților, încât construcțiile proiectate nu s'au mai putut face.

De câte ori un agent silvic superior se oprește la un ocol, șeful trebuie să comunice aceasta imediat Administrației centrale din București, iar dacă numitul agent a rămas mai mult la ocol, comunicarea trebuie să indice data sosirii și a plecării.

Toate lucrările, cari intră la Casa Pădurilor — peste 65.000 în anul trecut — capătă jurnale: câte un număr de intrare și eșire în registratura generală și la arhiva serviciului.

Câte un jurnal de intrare și eșire ar fi suficient și este chiar probabil că prin acest ultim sistem găsirea ulterioară a lucrărilor dela dosare ar fi mult ușurată.

Astfel, pe când pentru lucrările biurocratice se întrebuințează mult, după părerea mea prea mult timp, alte domenii ale gospodăriei forestiere sunt din contră complect neglijate. Aci, în primul rând, menționăm statistica, atât statistica anuală cât și cea curentă. Nu se găsește în Administrația Centrală a Casei Pădurilor nici un serviciu, care să fie efectiv capabil de a lucra în această direcțiune și care să urmărească rezultatele anuale și curente ale gospodăriei silvice, așa că pe baza lor să se poată întocmi o adevărată statistică forestieră. Rapoartele întocmite de către Casa Pădurilor în anul 1927 pentru anii 1920 — 1926, și în 1928 pentru anul 1927 nu pot fi recunoscute ca o statistică ireproșabilă. Pentru aceasta ele sunt și prea incomplete și pe cât se pare și fără o suficientă bază critică. Cifrele necesare pentru aprecierea rezultatelor unei mari întreprinderi, cantitățile de material lemnos tăiate pe an și pe hectar, prețul obținut pe m³, cheltuielile de administrare pentru unitatea de volum și de suprafață, cum și venitul brut și net pentru întregul domeniu forestier nu sunt nici odată calculate. Chiar în bugetul anului, diferite articole de venituri și cheltuieli sunt astfel întocmite (de ex. veniturile, într'un singur post) încât o profundă analiză critică a gospodăriei silvice de Stat nu este posibilă.

Din 502 agenți silvici superiori în Administrația silvică a României, se găsesc astăzi 62 = 12,4% în Administrația Centrală a Casei Pădurilor și 157 = 31,3% la direcțiuni. Ca atare, 219 agenți silvici superiori, aproape 44% din numărul lor total, sunt ocupați în funcțiuni de conducerea și controlarea ocoalelor, în timp ce în serviciul exterior nu funcționează decât 285 de agenți sau circa 56% din numărul lor total. Pentru fiecare șef de ocol funcționează așa dar în serviciile superioare câte un organ de su-

praveghere și control. Dacă toate locurile, prevăzute prin dispozițiile de serviciu la Casa Pădurilor și la Direcțiuni, ar fi ocupate, în acest caz s'ar absorbi prin aceasta mai mult de 50% din numărul tuturor agenților superiori. Aceste cifre singure lasă a se înțelege, ce extensiune a căpătat sistemul actual de control și de supraveghere.

Năzuința de a supune unui control special fiecare act de serviciu al ocolului, a dezvoltat sistemul de supraveghere în vigoare până la proporții, cari, după părerea mea, trec mult peste ceiace este necesar.

Se înțelege că o supraveghere a lucrărilor curente ale organelor subalterne, prin cele superioare este necesară. Această supraveghere însă nu trebuie să aibă ca urmare tocmai o implicare a mersului curent al serviciului și nici să pună pe agentul de control în situația de a mai face încă odată lucrări efectuate de organul subaltern. Organul de control, prin inspecțiunile ce face, trebuie să capete convingerea că organul subaltern lucrează bine și fără reproș, fără însă a-l ridica acestuia din urmă responsabilitatea pentru lucrările sale. Numai când organul de execuție știe bine, că el singur și în mod permanent rămâne răspunzător de ceea ce face, numai atunci el va năzui să facă cele mai bune lucrări și numai atunci va lucra cu plăcere.

Acestei exagerate tendințe de a controla, se datorește înființarea Inspectorilor de control. În dispozițiunile de serviciu se spune lămurit, că acești slujbași au a se ocupa exclusiv de serviciul de control «Organe absolut numai de control». Li se dau acestora foarte multe instrucțiuni, cum au să controleze lucrările organelor exterioare la fața locului și ce au anume de controlat, însă Inspectorii de control nu sunt împuterniciți, ca imediat la fața locului, să dea instrucțiuni pentru îndreptarea greșelilor constatate, sau să îndrepte lucrările greșit concepute. Lucrul esențial este ca el, în primul rând să-și încheie cuvenitul proces-verbal, despre ceea ce a constatat și să-l supună la cunoștința Direcției silvice pentru o mai departe prelucrare. Prin urmare, tocmai acolo unde inspecția ar putea să fie într'adevăr rodnică, intervin dispoziții birocratice, cari anihilează totul. Prin faptul că inspectorul de control are a se ocupa numai de făcut inspecții și nu are căderea să lucreze efectiv, să intervină în conducerea lucrărilor, tocmai prin acest fapt, acest post este foarte puțin plăcut pentru cel ce îl ocupă.

Dispoziția ca pentru patru ocoale să funcționeze un inspector de control (art. 14 din regulamentul) n'a putut fi realizată la cele mai multe direcțiuni, din lipsă de personal. Un inspector de control are de supravegheat până la opt ocoale, însărcinare pe care nu o poate îndeplini bine înțeles, în forma prescrisă de regulament, chiar dacă ar fi mereu pe drum. Se înțelege că o asemenea situație și activitatea pe care o incumbă, nu sunt tocmai stimate în cercul organelor silvice, cu atât mai mult, cu cât diurnele și speșele de deplasare sunt foarte reduse și mai cu seamă—diurnele—sunt plătite adeseori cu mare întârziere și câte odată numai parțial.

Un alt desavantaj—după părerea mea foarte mare—rezultă din înființarea inspectorilor de control: șefii serviciilor dela direcțiuni nu mai ies nici odată, sau aproape nici odată la pădure. Ei pierd contactul cu practica și devin astfel oameni exclusiv de birou, împrejurare care califică foarte puțin un organ chemat a conduce. În afară de aceasta, la direcțiune se pierde pe indelete, cu totul, cunoașterea stărei de lucru reale din afară, dela ocoale, șefii de servicii dela direcții, abia dacă își mai pot face după rapoartele inspectorilor, o idee sumară de ceiace se întâmplă în afară, la ocoale.

Priu dispozițiuni ulterioare s'a pus în sarcina inspectorilor de control și încă alte atribuțiuni, fapt care ne face să recunoaștem și mai ușor supra-incordarea sistemului de control. Agenții de control, de pildă, trebuie să fie mereu de față, când șeful de ocol face plata lucrătorilor. După dispozițiunile de serviciu de până acum, trebuia să fie față la plată pădurarii, brigadierii, primarul comunei respective, cum și șeful de ocol, iar acum, după dispozițiunile din urmă, trebuie să mai fie față și inspectorul de control. Și deoarece acesta trebuie să fie față și la plățile care se fac în celelalte ocoale, din zona sa de activitate, se înțelege în mod firesc că plățile salariilor se amână. Cei cari suferă de această dispozițiune sunt lucrătorii, cari își primesc cu întârziere salariile ce li se cuvin, fără să poată cineva garanta că plata se face mai corect, dacă sunt cinci agenți silvici de față, decât dacă sunt patru.

Ocoalele, acum în număr de 294, administrează pădurile Statului și în acelaș timp au și controlul asupra pădurilor administrate de Stat, asupra pădurilor comunale, sau particulare, întrucă acestea cad sub dispozițiunile codului silvic. Mărimea ocoalelor este foarte diferită, suprafața pădurilor proprietatea Statului, cari

cad în fiecare ocol, este condiționată de situația locală și de intensitatea gospodăriei, această suprafață variază între 4.000–30.000 ha. Este drept că dacă este vorba să se facă o gospodărie puțin intensivă, așa cum se practică de fapt în cele mai multe ocoale mai cu seamă la munte, suprafețele indicate mai sus nu se pot considera ca inadmisibile. Totuși, dacă se urmărește a se intensifica gospodăria, ca șeful de ocol să lucreze obiectiv în pădurile Statului, și în același timp să poată supraveghea și pădurile particulare, atunci ocoalele nu ar trebui să aibă o suprafață mai mare de 10–12.000 ha. O suprafață peste această limită ni se pare nouă exagerată, între altele și pentru motivul, că nici conducerea și controlul personalului inferior nu se mai poate face într-o măsură satisfăcătoare.

Astăzi șeful de ocol este într-o așa de mare măsură prins de scriptura de birou, în cât abia dacă îi mai rămâne una sau două zile libere pe săptămână pentru lucrul la pădure. Și de oarece, și acestea îi sunt adesea absorbite de inspecțiile agenților de control, sau de inspectarea brigadierilor și pădurarilor, abia dacă îi mai rămâne ceva timp liber șefului de ocol pentru adevăratele lucrări de silvicultură, pentru punerea în valoare a masivelor și pentru introducerea unor metode mai proprii de exploatare și valorificare a pădurilor.

Personalul de birou, prevăzut de art. 26 din regulament pentru ocoale, în multe cazuri nu este complet, adeseori găsești la cancelarie numai un singur brigadier, ajutat câte odată, în mod trecător de către un alt slujbaş inferior din serviciul silvic exterior. Mașini de scris ocoalele nu au.

Șeful de ocol trebuie să se ocupe personal de copiatul tuturor hârtiilor, dacă vrea ca lucrările să nu se împăneneze. O extraordinară împovărare pentru copistăria dela cancelarie o formează prescripțiunile privitoare la actele justificative. Dacă fiecare socoteală trebuie făcută în cinci, câte odată în șase exemplare, se înțelege dela sine, ce supraîncărcare este aceasta, nu numai pentru cel care întocmește actele, dar și pentru autoritatea, care ulterior are să le controleze sau să le prelucreze. Celace este și mai trist, este că tocmai această multă copistărie împiedică pe șeful de ocol, să se mai gândească și la exploatarea în regie. Și, de fapt, numai prin asemenea exploatare se poate realiza cea mai nimerită și cea mai rentabilă valorificare a pădurilor Statului.

În regulamentul de serviciu, art. 27, punctul 4, se spune că șeful de ocol este responsabil de toate pagubele pe care le încearcă pădurile din cuprinsul ocolului său. Atribuțiunile lui sunt însă de așa natură, că el nu este totdeauna în situația de a lua toate măsurile necesare, pentru prevenirea sau îndreptarea unui rău constat. El este totdeauna legat de litera programelor aprobate și pentru orice abatere dela aceasta, trebuie să aibă aprobarea prealabilă a direcțiunii și câte odată chiar a Casei Pădurilor. Această dispozițiune poate fi uneori foarte desavantajoasă pentru păduri, cum este de exemplu cazul citat cu tăierea lemnului atacat de insecte, operațiunea neputându-se face, decât după ce propunerea șefului de ocol a fost aprobată de direcție sau de administrația centrală. Rezolvarea unei asemenea propuneri durează 3—4, chiar 5—6 luni în timpul cărora, în cele mai multe cazuri, atacul a luat deja proporțiuni considerabile. Responsabilitatea pentru mărirea răului în nici un caz nu poate fi a șefului de ocol, de vină sunt numai dispozițiunile respective, care nu-i permit acestuia să procedă imediat la scoaterea lemnului atacat și la stărpirea calamității insectelor, înainte ca acestea să ia proporții.

Desigur că numai grație recunoașterii faptului că șeful de ocol, din pricina lucrărilor de cancelarie, nu are timpul necesar pentru lucrările pe teren, s'a înființat postul de conductor silvic, un organ mijlociu, care, după dispozițiunile regulamentului, art. 29, este destinat a se ocupa în mod exclusiv de lucrările pe teren, în care calitate el lucrează desigur într'o oarecare măsură ca înlocuitor al șefului de ocol. În biurou nu este permis conductorului să lucreze. Această soluțiune a unei chestiuni administrative nu ne pare fericită. Conductorul silvic, care după absolvirea gimnaziului urmează apoi timp de 3 ani cursul unei școli speciale de conductori, făcând și lucrări practice, timp de un an, în serviciul silvic, are o pregătire, care nu îl îndreptățește să înlocuiască complet pe șeful de ocol, lui îi lipsesc cunoștințele teoretice ale acestuia și, ca consecință, și putința de a aplica în practică rezultatele cercetărilor științifice. Comparat cu brigadierul, conductorului îi lipsește aproape în totdeauna experiența dobândită de acesta într'o lungă practică. Un alt desavantaj al carierei de conducător rezidă în faptul că orice avansare este exclusă. Pentru conductori nu există decât o singură situație, aceea de ajutor al șefului de ocol, în lucrările pe teren. Aceasta, desigur, este o în-

prejurare, care nu poate mări dragostea de serviciu a unui funcționar, care, oricum, are o oarecare pregătire generală. Ca consecință a acestor împrejurări, postul de conductor silvic, nu se bucură de vreo considerație deosebită.

Dacă cineva ar fi dorit să promoveze gospodăria silvică a ocolului, ar fi fost mai nimerit să se descarce șeful de ocol de greutatea lucrărilor de cancelarie, ca el însuși să-și poată folosi cunoștințele sale, în lucrările practice pe teren. Dacă în unele ocoale, de o întindere mai mare, sau pentru părți din acestea, este nevoie de un reprezentant permanent al șefului, în lucrările pe teren, este sigur că între brigadieri s'ar putea găsi persoane capabile de încredere, cu o mare experiență practică, pentru cari chemarea în această situațiune ar constitui o distincțiune și ca atare un imbold la activitate rodnică și ireproșabilă.

Prin înființarea școlilor principale pentru brigadieri și pădurari s'a reușit a se da acestora o reală pregătire pentru lucrările silvice. Această pregătire, în general, este desigur suficientă, mai cu seamă dacă șeful de ocol își ia cu plăcere asupra sa sarcina în primii ani, cel puțin, să se preocupe de perfecționarea pregătirii practice a brigadierilor și pădurarilor.

Serviciul acestor categorii de slujbași suferă adeseori din împrejurarea că teritoriile încredințate lor sunt prea mari. Una dintre cele mai de seamă atribuțiuni ale serviciului lor este constatarea delictelor silvice și descoperirea delicuenților. În interesul pădurei ar fi de dorit ca personalul silvic inferior, în această atribuție, să fie susținut de toate autoritățile exterioare și judecarea delictelor silvice să se facă cât mai repede printr'un procedeu simplificat și scurtat. Aceste împrejurări ar mări zelul și plăcerea brigadierilor și pădurarilor în executarea serviciilor lor. Din nefericire însă, nu se lucrează în acest fel.

Procesele de delict silvice se târăgănează vreme foarte îndelungată, adesea ori ani de-a rândul, pedeapsa când se dă, est mică și în multe cazuri anihilată prin vreo amnistie ulterioară.

O consecință a acestei stări de lucruri este faptul că numărul delictelor a crescut considerabil, că respectul legiuirilor silvice, instituite pentru protecția pădurilor, scade treptat la populația rurală, din care împrejurare slujba brigadierului și a pădurarului suferă considerabil.

VI.

Pentru a pune la cale o ameliorare a întregii economii forestiere a României, este nevoie în primul rând de o nouă orânduire a administrației silvice de Stat și de o schimbare a atribuțiilor ei, și aceasta, în primul rând în ce privește administrația centrală. Numai când aceasta va lucra îndrumând în toate domeniile economiei forestiere, numai atunci se vor putea obține permanent bune rezultate.

Față cu marea importanță pe care în România trebuie să o aibă întotdeauna intervenția Statului, în gospodăria silvică a comunelor, a instituțiilor, și a proprietarilor particulari, cea mai potrivită soluțiune din punct de vedere administrativ, este încadrarea întregii administrații silvice în Ministerul de Agricultură și Domenii. Dacă ar fi vorba numai de o reorganizare a administrației și gospodăriei pădurilor Statului, o administrație autonomă ar fi, fără îndoială, cea mai de recomandat, căci acest sistem de administrare ar fi de sine stătător în lucrările sale, ar putea să dispună singur asupra mijloacelor de lucru, vărsând numai o anumită parte din prisosul veniturilor sale în bugetul general al țării. Pentru acest sens al administrației pădurilor de Stat, trebuie ca în sistemul administrativ pe care îl propun acum, administrația pădurilor Statului să dobândească o structură, care să-i permită întotdeauna să fie transformată la momentul oportun într-o administrație autonomă, pentru care, după părerea mea, numai regia publică comercială ar putea fi luată în considerare.

Trebuie să previn guvernul să nu facă cumva greșală, de a adopta pentru administrarea și valorificarea pădurilor de Stat forma regiei mixte, în societatea, pe care aceasta o presupune, se asigură capitalului particular un loc de precădere. Regia mixtă va năzui totdeauna să realizeze mari venituri nete. În economia forestieră, însă, lucrul principal nu este ca bunurile, pe care le avem, să le exploatăm fără scrupul și cât se poate de repede. În economia forestieră lucrul de căpetenie este să adoptăm un sistem de exploatare, care într'adevăr să permită ca tot lemnul să fie recoltat în momentul cel mai prielnic, dar în același timp, să se asigure permanent și pentru viitor același puțință de a avea venituri și ca atare să se păstreze în mod permanent solul și arboretele într-o stare, care să

promită cea mai mare productivitate. Aceasta însă nu o poate face decât o formă de întreprindere, a cărei conducere rămâne ferm în mâna Statului.

În Ministerul de Agricultură și Domenii va trebui, ca atare înființată o administrație sau direcție generală pentru toate pădurile țării. În capul acesteia va trebui chemat un administrator sau director general, care trebuie să fie inginer silvic și care trebuie să fie pus sub ordinele imediate ale Ministrului.

Administrația silvică se va împărți în patru direcțiuni și anume:

Direcția I-a: Administrarea pădurilor Statului.

Direcția II-a: Controlul pădurilor, care nu aparțin Statului.

Direcția III-a: Amenajamente, statistică și experimentație forestieră.

Direcția IV-a: Corecția torenților.

Fiecare direcțiune este condusă de un director: la direcțiunile I și II funcționează câte un subdirector, pe deasupra, și câte un ajutor permanent.

Direcția I-a se împarte în șase subdiviziuni (servicii) și anume:

Serviciul Nr. 1. — Chestiuni administrative generale. Șeful serviciului este directorul dela direcția I-a.

Serviciul Nr. II: Chestiuni de personal și de instrucție. Șeful serviciului este subdirectorul direcției I-a.

Serviciul Nr. III.: Silvicultură, împăduriri, construcțiuni de drumuri, păstrarea hotarelor. Șef: un inginer silvic cu grad superior.

Serviciul Nr. IV: Vânzarea produselor lemnoase. Șef: un inginer silvic cu grad superior.

Serviciul Nr. V: Produse accesorii, vânat, pescuit în cuprinsul pădurilor Statului. Șef: un inginer silvic cu grad superior.

Serviciul Nr. VI: Construcțiuni forestiere. Șef: un inginer cu grad superior.

Direcțiunea II-a se compune din trei servicii și anume:

Serviciul Nr. I: Chestiuni generale privitoare la pădurile, cari nu sunt proprietatea Statului. Șef: directorul direcției II-a.

Serviciul Nr. II: împăduriri și regenerări. Șef: subdirectorul.

Serviciul Nr. III: Vânzarea și valorificarea lemnului. Șef: un inginer silvic cu grad superior.

Direcțiunea III-a se va împărți în două servicii și anume:

Serviciul Nr. I: Amenajări. Șef: directorul direcției a II-a.

Serviciul Nr. II: Statistică și experimentație forestieră. Șef: un inginer silvic cu grad superior.

Pentru direcțiunea IV-a, care va trebui să se desvolte pe măsura mijloacelor de lucru disponibile, după starea legiuirilor silvice și după împrejurările locale, deocamdată nu este indicată formarea de servicii speciale.

În ce privește lucrările de regularea cursurilor apelor, de protecția țărmurilor și de regularea albiilor râurilor, trebuie să se facă deosebire între marile lucrări de regularea fluviilor, pe deoparte, și pe de altă parte lucrările, cari sunt menite de a normaliza cursul apelor în bazinul de recepție al râurilor, de a împiedica eroziunea și spălarea solului după coaste și care, prin urmare, au în primă linie importanță pentru economia locală a solului. Aceste din urmă lucrări, corecția torenților în sensul restrâns al cuvântului, consistă în esențial în regularea pantelor terenurilor răpoase, în construirea de garduri de apărare, în împădurirea bazinului de recepție al micilor torenți cum și în împăduriri. Torenții din România, mai cu seamă cei din colinele Carpaților și ale Ardealului, sunt deosebiți în ce privește factura lor de torenții din Alpi, și din Pirinei, construcțiuni mai mari de zidărie, care presupun cunoștințe tehnice speciale, numai în mod excepțional vor fi necesare.

În România este de o mare importanță ca, în ce privește mai cu seamă torenții sau eroziunile în formațiune, să se ia repede măsuri preventive în contra dezvoltării lor. Procedând astfel se pot obține importante rezultate cu mijloace reduse, pe când, dacă eroziunea sau torenții au luat o dezvoltare ceva mai mare, cheltuielile pentru corectarea lor cresc repede într-o proporție considerabilă. Corecțiunea torenților în România este un câmp de lucru specific al administrației silvice și, ca atare, conducerea acestor lucrări trebuie să rămână în mâna ei, în timp ce lucrările cari se fac pentru corectarea și ameliorarea fluviilor și râurilor, lucrări care se fac în primul rând în interesul public, ca de ex. pentru asigurarea traficului, a șoselelor, a plugăritului și

a navigației cum și regularizarea cursurilor apelor, trebuiesc și în viitor să fie făcute de un oficiu al apelor. Față cu importanța crescândă pe care au căpătat-o torenții în economia națională a României (de ex. în Valea Topologului) și față cu îndatoririle țării impuse prin tratatul dela Trianon, înființarea unui oficiu pentru conducerea lucrărilor privitoare la prevenirea și stingerea eroziunilor și torențiilor a devenit o necesitate. Numai după ce un asemenea oficiu se va fi înființat, numai atunci se va putea lucra în toată țara după principii unitare și numai atunci se vor putea dirija fondurile acolo unde ele sunt în primul rând necesare și unde se pot întrebuișa cu mai mult folos.

Deciziunile (hotărârile) în administrația centrală se vor lua principial pe cale administrativă, adică prin Ministru, sau pe baza delegației acestuia, de către administrator (director general). Totuși rămâne de judecat, dacă nu este nimerit, ca din directorii din administrația centrală sau din acești directori și din organele silvice superioare ale administrației, nu ar fi bine să se creeze un consiliu superior al administrației silvice, care ar fi chemat să ia pozițiune în chestiunile mari cu caracter general. În hotărârile fundamentale, ce s'ar lua de către Administrație, sau față de proiectele de legi, ce ar urma să se elaboreze.

Administrația forestieră trebuie să fie efectiv un real organ central de conducere și îndrumare, care să lucreze animând și dirijând în toate domeniile economiei forestiere, care să elaboreze și să fixeze liniile fundamentale ale activității silvice și care, la timpul necesar, să elaboreze dispozițiunile de serviciu cu caracter general, găsite necesare și care în acelaș timp, să controleze aplicarea tuturor legiuirilor forestiere, fără a se ocupa însă de soluționarea chestiunilor mici și curente de serviciu, fără importanță, cum face Casa Pădurilor. Chestiunile curente de serviciu vor trebui rezolvate de direcțiunile silvice din exterior și sub responsabilitatea acestora. Numai în cazuri de o reală importanță să se ia și în viitor hotărârea ministrului (a administratorului). Chestiuni de o deosebită importanță, cum ar fi de exemplu vânzări sau cumpărări de terenuri, vânzări prin bună învoială, executarea de lucrări, care presupun înființarea de fonduri speciale în buget, etc., vor trebui să rămână a fi soluționate de organizația centrală din minister.

Dintre lucrările de seamă pe care administrația trebuie să le ia singură asupra sa, mai amintim:

1. Intocmirea și aplicarea bugetului și anume a unui buget, care într-o formă limpede, bine împărțită și ușor de controlat, cuprinde, pe de o parte, principalele articole de venituri și care ca atare, lasă să se vadă raporturile dintre ele, (venituri din vânzarea lemnului, din produse accesorii, din vânat, din amenzi, etc.), iar, pe de alta, cheltuielile deasemenea clarificate după principalele grupe și anume în măsura, în care sunt cu adevărat necesare și nu în forma adoptată astăzi, în care posturile de cheltuieli cuprind cele mai felurite materii.

2) Încheierea, la sfârșitul fiecărui an, a unei situațiuni generale, din care să se vadă, cum a lucrat administrația silvică și în ce proporție stau veniturile încasate și cheltuielile făcute față de posturile respective din buget. Această situațiune trebuie să arate suprafețele tăiate cum și volumul lemnos exploatat în anul respectiv. Astăzi, o situațiune astfel concepută, nu se întocmește de către Casa Pădurilor.

În direcțiunea I-a, fiecărui șef de serviciu, în afară de atribuțiile sale din centrală, va trebui să i se încredințeze și controlul special al câtorva (3-4) direcțiuni din afară. Ca atare, șeful de serviciu, pe lângă referatele sale cu caracter general asupra materiei serviciului său, va trebui să întocmească și referate cu caracter regional, pe direcții.

Ne pare indicat, că administrația vânatului, care în prezent se găsește în mâinile unei direcțiuni speciale din minister, să fie din nou unită cu administrația silvică. Pădurile vor fi în totdeauna locul de refugiu, de reproducere și de dezvoltare al vânatului, iar inginerii silvici sunt singurele persoane, care în mod real și efectiv pot apăra și păzi vânatul. Cât timp persistă o direcție specială a administrării vânatului, organele silvice vor avea totdeauna de lucrat cu două administrații, o stare de lucruri, care în interesul unei reale discipline administrative, trebuie evitată. În afară de aceasta sunt și motive de economie a fondurilor bugetare, care vorbesc pentru trecerea administrării vânatului la administrația silvică. Organele silvice de Stat, în toate treptele ierarhiei, pot să-și ia asupra lor administrația vânatului, fără cheltuieli speciale. Fondurile prevăzute azi în buget pentru administrarea vânătoarei, pot fi prin urmare economisite.

În exterior, organul intermediar, al direcțiunilor silvice poate fi păstrat în linii generale în forma

actuală. Totuși, ni se pare mai indicat, ca diferitele servicii din direcții să fie întocmite, nu pe natură de lucrări, ci să aibă un caracter regional. Directorului îi revine, bine înțeles în prima linie, conducerea generală a tuturor lucrărilor din direcția sa. Pe lângă aceasta însă îi revine și prelucrarea și soluționarea tuturor chestiunilor forestiere, cu caracter general, și a chestiunilor privitoare la personal. Subdirectorul, în afară de atribuția sa de înlocuitor al directorului, își va lua asupra sa prelucrarea tuturor chestiunilor privitoare la pădurile, care nu aparțin Statului. Apoi, va trebui, ca la fiecare direcțiune să lucreze un număr suficient de ingineri cu grad superior (inspectori silvici), așa că pentru fiecare 5-6 ocoale să se găsească un inspector. Fiecare dintre aceștia, pe deoparte, va prelucra la direcție toate lucrările curente sosite aci dela ocoalele din direcțiune, ce îi sunt lui atribuite și, în acelaș timp, va face și controlul acestora la fața locului. Pentru lucrările tehnice, de construcție, trebuie să se găsească la fiecare direcțiune forestieră un inginer tehnic cu grad superior.

Postul de inspector (agent) de control se desființează. Atunci când un șef de serviciu are asupra sa, în mod permanent, controlul integral al tuturor lucrărilor dela un număr de ocoale bine definite, atunci el va dobândi curând o cunoștință sigură despre ceea ce se întâmplă și se lucrează în fiecare ocol. Însă el trebuie să-și exercite controlul său, nu așa cum se face astăzi de către inspectorii de control. El trebuie ca prin inspecțiuni inopinate, cu caracter general sau parțial, pe cari le va face ori de câteori și oricând el găsește cu cale, să-și facă convingerea despre ireproșabilul mod de a lucra al organelor silvice puse sub ordinele sale, fără ca prin felul său de a proceda să slăbească sau să ia acestora responsabilitatea pentru lucrările făcute de dânsii în serviciu.

Spre a lăsa pe șeful de ocol mai liber, pentru lucrările de teren, va trebui ca în primul rând să se reducă și să se simplifice scriptele. Cancelaria oficiului trebuie prevăzută cu personalul necesar, pentru copierea lucrărilor. Ocoalele mari se vor micșora prin divizarea lor. Aceste măsuri nu vor provoca o mărire a cheltuelilor cu personalul administrativ, de oarece prin reorganizarea administrației centrale și a direcțiilor și mai cu seamă, prin desființarea organelor centrale, așa cum sunt concepute acum, va rămâne liber un număr suficient de agenți pentru

lucrările administrative. Atunci când șeful de ocol se va descărca de lucrările de cancelarie și când ocoalele se vor micșora, postul de conductor se poate destoina fără rezervă. Pe de altă parte, o mai bună pregătire a agenților silvici inferiori și mai cu seamă a pădurarilor nu ar fi decât bine venită.

Inființarea în administrația centrală a direcțiunii a III-a pentru amenajamente, statistică silvică și experimentație forestieră, ca o direcțiune specială, am propus-o fiindcă tocmai pe aceste domenii până acum s'a lucrat cel mai puțin și fiindcă în această direcție, în deosebi, trebuie nu numai să se intensifice munca, dar să se și amelioreze sistemele de lucru. Până acum o adevărată statistică forestieră de fapt n'a existat și un oficiu pentru experimentația forestieră nu a funcționat. Lucrările de amenajare s'au făcut și se fac, în toată România, prin câteva, puține comisii, atașate de pe lângă direcția Amenajărilor din Casa Pădurilor. Șefii serviciului amenajărilor dela direcțiunile silvice se ocupă numai de punerea în aplicare și controlul dispozițiilor cuprinse în amenajamentele întocmite. Ei nu sunt chemați a face noi amenajamente, nici nu sunt puși la contribuție cu ocazia revizuirii lor periodice. Este ușor deci de înțeles, pentru ce întocmirea amenajamentelor definitive progresează așa de încet. O reală gospodărie silvică, în conformitate cu preceptele științei, este însă numai atunci posibilă, când toate ocoalele au amenajamente definitive, cari să cuprindă întreaga suprafață păduroasă a ocolului respectiv. Pentru aceste motive propunem a se institui patru oficii speciale de amenajare (direcțiuni silvice de amenajare) a căror reședință se va alege în așa fel, ca direcțiunea respectivă să poată lucra spornic pentru circa un sfert din suprafața totală a pădurilor României. Direcțiunile silvice de amenajare nu sunt subordonate Direcțiilor silvice administrative exterioare, ci sunt într-o egalitate cu acestea. Ele stau sub ordinul nemijlocit al Direcției a III-a din administrația centrală. Fiecare va fi condusă de un director și de către un inspector silvic, la dispoziția cărora se vor pune, pentru efectuarea lucrărilor, un număr suficient de aspiranți la un post în administrația forestieră a țării.

În interesul stabilirii și formulării adevărilor științifice, din practica forestieră a țării, găsim cu totul indicată ideea înființării unui Institut (stațiune) de experimentație forestieră.

Pentru reorganizarea administrației silvice. în sensul propus de noi, este necesar următorul număr de ingineri silvici cu grad superior :

a) În administrația centrală din minister :

1. 1 administrator ,
2. 4 directori ,
3. 2 subdirectori ,
4. 5 șefi de serviciu ,
5. 3 auxiliari permanenți.

Total 15 ingineri silvici și, în afară de aceștia, un inginer tehnic. În total, așa dar, e nevoie de 16 funcționari superiori, pe când astăzi Casa Pădurilor, pe lângă 13 stagiați, folosește un număr de 62 agenți superiori. Ca atare, numai în administrația centrală ar putea rămâne liberi 47 de agenți silvici superiori.

b) La direcțiile silvice din exterior, dacă numărul actual al acestora (14) se menține :

- 14 directori
- 14 subdirectori
- 50 inspectori

Total. . 78 agenți silvici superiori.

c) La direcțiile silvice de amenajare :

- 4 directori
- 4 inspectori

Total. . 8 agenți silvici superiori.

Ca atare, în organizațiunea propusă de noi, vor lucra, în posturile de conducere și control, un număr de 104 agenți silvici administrativi cu grad superior.

Deoarece astăzi numărul admis de agenți silvici superiori, fără a conta stagiarii, este de 501, urmează că 397 dintre aceștia rămân disponibili pentru serviciul exterior, la ocoale. Numărul ocoalelor este acum de 282. Dacă din cele mai mari dintre acestea, prin împărțire, și o nouă orânduire, se înființează un număr de 100 ocoale noi, administrația silvică dispune de personalul superior pentru administrarea lor. Propunerea noastră permite, așa dar, o mult mai rațională utilizare a personalului silvic superior existent astăzi.

Din cei 501 ingineri silvici cu grad superior astăzi lucrează :

La Casa Pădurilor un număr de	62	agenți sau	12,4 ⁰ / ₀
La Direcțiunile silvice	157	»	31,3 ⁰ / ₀
Așa dar în posturile înalte	219	»	43,7 ⁰ / ₀
La ocoale . . . un număr de	282	»	65,3 ⁰ / ₀

După propunerea făcută de noi, aceste cifre ar fi :

La Administrația Centrală un număr de 15 agenți sau 3⁰/₀.

La Dir. exterioare silvice de amenajare un număr de 86 agenți sau 17,2⁰/₀.

În pozițiunile cele mai înalte așa dar, ar avea de lucrat numai 20,2⁰/₀ din numărul total al agenților silvici superiori, în timp ce pentru serviciul exterior dela ocoale ar rămâne disponibil un număr de 400 agenți sau rotund 80⁰/₀ din numărul lor total.

Un dezavantaj a actualei structuri a cadrului personalului rezultă din faptul că inginerii stagiați trebuie să ia asupra lor conducerea unui ocol prea de tineri și prin urmare fără o suficientă experiență practică și fără indispensabila maturitate morală. Chiar dacă această stare de lucruri a fost în primul moment inevitabilă, ca consecință a faptului că prin mărirea României, un număr de ocoale noi trebuiau să-și găsească un șef, totuși nici astăzi, în această privință, nu a intervenit o schimbare, de oarece numărul stagiatorilor e prea mic.

La un cadru, care în mod normal și permanent ar trebui să cuprindă un număr de 500 agenți silvici, trebuiește calculat cu o înouire anuală de cel puțin 20. De fapt, astăzi, cadrele personalului silvic de Stat nu conțin decât 32 de stagiați, și, ca consecință fiecare dintre aceștia, numai după un an și jumătate dela admiterea în corp ajunge șef al unui ocol. Fără îndoială, pentru randamentul activității administrative de mai târziu a unui tânăr stagiar, ar fi mult mai bine, dacă acesta și-ar perfecționa dela început pregătirea practică, timp de 4-5 ani după absolvirea școlii în lucrări de administrație, de amenajare, de ridicare în plan a pădurilor cum și prin participarea la lucrările dela direcțiune.

Spre a atinge însă acest scop, numărul normal al stagiatorilor, în cadrele personalului silvic ar trebui să fie ridicat la 80-100.

VII.

Ca ulterioară complectare a unei noi organizațiuni, trebuie să se întocmească și o nouă orânduire a atribuțiunilor diferitelor trepte ierarhice în administrația silvică. Cum am spus deja unul din motivele fundamentale, care provoacă înceata și greoaia soluționare a tuturor chestiunilor de serviciu, trebuie să căutate în exagerata centralizare a lucrărilor în Casa Pădurilor, în lipsa de independență a treptelor subalterne și în biurocratismul exagerat. De aceea o schimbare în atribuțiunile administrative a diferitelor trepte, va trebui în mod esențial căutată în descentralizarea și în simplificarea mersului lucrărilor.

Noua administrație centrală trebuie principial să fie numai un organ de conducere și îndrumare, căreia să nu-i revină în mod direct și imediat decât prelucrarea chestiunilor, cari sunt de un interes general pentru întreaga administrație, care însă nu va lua deciziuni speciale decât în cazuri, cari principial sunt considerate de o foarte mare importanță. De exemplu, în serviciile Direcției I-a (administrația pădurilor Statului) între altele se vor prelucra următoarele chestiuni:

Serviciul Nr. 1. Elaborarea dispozițiunilor de serviciu cu caracter general: alcătuirea fără întârziere a unor noi dispozițiuni pentru funcționarea internă a administrației centrale, cu scopul bine definit de a provoca o considerabilă simplificare și micșorare a costării. Studiarea și întocmirea unui proiect de buget, așa ca acesta să fie clar și ușor de controlat.

Întocmirea bugetului anual pe baza datelor procurate de direcțiuni. După aprobarea bugetului, ordonanțarea timpurie și la timpul necesar a fondurilor cerute pentru fiecare post bugetar de către direcțiuni, și, pe cât se poate, ordonanțarea întregilor sume aprobate, imediat după începerea anului bugetar. Dacă unele elemente ale administrației, ca de exemplu supravegherea aplicării legiuirilor silvice, pot lucra în bune condițiuni, dacă lunar li se pun la dispoziție a douăsprezecea parte din cheltuelile aprobate, în ce privește administrația silvică obicnuită, lucru acesta este imposibil. Aceasta, de exemplu, trebuie să dispună de toate fondurile acordate pentru împăduriri (semănături, plantații, pepiniere) deja în luna Martie, Aprilie și Mai, deoarece lucrările respective numai în această epocă se pot executa. Cheltuelile de exploatare se fac

în timpul iernii, și, ca atare, fondurile respective iarna sunt necesare. Dacă fondurile acordate pentru aceste două mari categorii de lucrări se ordonancează organelor respective în rate lunare sau trimestriale, atunci administrația respectivă este dela început paralizată. Și, de aceea, dacă o nouă centrală a administrației silvice urmează să amelioreze starea pădurilor, să perfecționeze exploatarea acestora și, ca consecință, să fie în stare să mărească veniturile anuale ce intră în Casa Statului, atunci ea trebuie, în mod necondiționat, să ceară ca fondurile ce îi sunt necesare să-i se pună la dispozițiune atunci când are nevoie de ele.

Dacă cumva Ministerul de Finanțe găsește că sunt dificultăți, cari se opun ordonanțării de sume considerabile la începutul anului financiar, atunci s'ar putea căuta soluțiunea în faptul că administrația silvică ar dobândi la Banca Națională un credit aproape egal cu suma, pe care Parlamentul în aprobarea bugetului, a acordat-o pentru executarea lucrărilor tehnice silvice. Administrația silvică, din creditul acordat, ar putea ridica, în orice moment, sumele de cari ar avea nevoie, pentru efectuarea lucrărilor, iar acoperirea acestor avansuri s'ar face în cursul anului prin restituirea sumelor, pe care Ministerul de Finanțe le-ar pune treptat la dispoziția administrației silvice. Procentele provocate de acest cont curent ar urma să fie plătite de către administrația forestieră din veniturile sale.

Acest mod de a lucra, chiar dacă provoacă cheltueli din pricina procentelor ce sunt de plătit, rămâne totuși și mai indicat și mai estin pentru administrația silvică, care astfel este pusă în măsură să nu renunțe la efectuarea unor lucrări urgente sau să nu mai amâne efectuarea lor la epoci nepotrivite, pentru că nu are fondurile necesare la timpul cuvenit. În serviciul Nr. 1 s'ar prelucra, deasemeni, toate chestiunile privitoare la vânzări și cumpărări de terenuri forestiere. Deciziunea în această chestiune trebuie rezervată administrației centrale.

Serviciul Nr. 2. Dispozițiuni și măsuri generale privitoare la pregătirea și perfecționarea tuturor categoriilor de funcționari. Supravegherea instrucțiunii silvice și a examenelor forestiere. Controlul personalului, împărțirea ocoalelor, înființarea de noi ocoale, și mai departe, toate chestiunile de personal privitoare la agenții silvici superiori și mai cu seamă primirea acestora în corp,

definitiva numire în serviciu, pensionarea și toate chestiunile privitoare la salariu.

Salarizarea tuturor agenților silvici se face astăzi fixându-se salarii unitare pentru toate gradele și pentru tot timpul cât un funcționar rămâne în gradul respectiv. Un șef de ocol, așa dar, care cu gradul de inginer șef administrează un ocol, primește tot timpul același salariu, chiar dacă el rămâne la ocolul respectiv 6-8 sau 10 ani. Această prescripțiune îngreuiază, pe de o parte, folosirea rațională a aptitudinilor de serviciu ale fiecărui slujbaş considerat în parte iar, pe de alta, în mod forțat face ca orice funcționar îmbătrânind, sau căsătorindu-se și dobândind copii de crescut, să năzuiască neapărat a ajunge în posturi mai înalte și mai bine plătite. Astfel, în locuri de inspectori la direcțiunile silvice trec șefii de ocoale, a căror aptitudini speciale și califică tocmai pentru lucrările practice, afară în pădure și a căror capacitate de muncă ar fi mult mai productivă pentru Stat, dacă ar continua să fie folosită în administrarea unui ocol. Lipsurile acestei stări de lucruri ar putea fi înlăturate fixându-se ieruriile într'adevăr, după grade. luându-se însă măsura, ca în fiecare grad un slujbaş să se poată ridica în diferite trepte de salarizare după trecerea unui anumit număr de ani. Salariul maxim pentru șeful de ocol, trebuie de exemplu, astfel calculat, ca el să poată trăi convenabil, împreună cu familia sa, afară la țară și acest salariu maxim să fie atunci atins, când șeful de ocol are copii de școală și trebuie să se ocupe de pregătirea lor. Printr'un astfel de dispozitiv de salarizare, administrația forestieră este în măsură să lase fiecare slujbaş în locul în care el, după părerea administrației, poate să fie folosit în modul cel mai rațional și cel mai avantajos. Prin adoptarea acestui sistem, vrednici practicieni pot administra multă vreme un ocol, în timp ce în posturile de conducere dela Direcțiune sau din Administrația Centrală din Minister pot fi chemați în totdeauna acei funcționari, cari sunt în mod special calificați pentru această chemare.

Serviciul Nr. 3. Dispozițiuni generale privitoare la cultura pădurilor, modernizarea și perfecționarea metodelor de lucru, instrucțiuni asupra regenerării naturale și în special asupra lămuririlor, răriturilor și altor operațiuni cu caracter cultural, ameliorarea și extinderea rețelei de drumuri forestiere, controlul recoltei semințelor forestiere, în pădurile Statului, distribuția și va-

lorificarea acestor semințe, examinarea proiectelor și devizelor de împădurire propuse de Direcție și asigurarea mijloacelor de lucru necesare.

Serviciul Nr. 4. Dispozițiuni generale asupra exploatării, fasonării, sortării și măsurării produselor lemnoase. Controlul condițiunilor de vânzare. Simplificarea sistemelor de vânzare a produselor forestiere și, după posibilitate, introducerea licitației orale. Extensiunea din ce în ce mai mare a exploatărilor în regie. Comunicări anuale sau, la nevoie, de mai multe ori pe an asupra pieței generale a lemnului, pentru ca direcțiunile silvice să ia cunoștință. Aprobarea prețurilor obținute la vânzări de importanță mai mare prin bună învoială sau la licitație, când termenele de vânzare trec de 10 ani.

Serviciul Nr. 5. Dispozițiuni generale asupra vânzării produselor accesorii, hotărâri asupra propunerilor de a se permite pășunatul în pădure, când propuner a este bine motivată (de ex. în anii de lipsă).

Serviciul Nr. 6. Prelucrarea chestiunilor privitoare la construcțiuni, întocmirea proiectelor tip pentru toate categoriile de construcțiuni, ca de exemplu: case de ocoale, cantoane de pădurari, dar nu se ocupă cu conducerea efectivă a lucrărilor de asemenea natură sau de supravegherea lor, cum se obișnuiește acum la Casa Pădurilor.

Direcțiunea II-a, se ocupă cu toate problemele generale, privitoare la pădurile ce nu aparțin Statului și, mai cu seamă, supravegherea aplicării legiuirilor silvice. În special se va ocupa această direcțiune, de aproape și foarte stăruitor, de reimpădurirea marilor suprafețe goale, cari au luat naștere prin tăerile rase, făcute fără nici o considerație, de către societățile de exploatare, acolo unde reimpădurirea nu poate fi cerută pe baza de lege proprietarilor solului, sau unde proprietarii din lipsă de mijloace nu pot să o facă. (Valea Lotrului, Valea Rădeasa, și altele la fel). Ca să se facă reimpădurirea numai cu cheltuiala Statului, socotesc că este nedrept, căci sumele foarte însemnate ce s'ar cheltui pentru această operațiune, s'ar întrebuița în folosul diverșilor proprietari particulari, cari de fapt sunt vinovați, că nu și-au făcut reimpădurirea la timp, și căroră, prin reimpădurirea făcută cu banii Statului, li s'ar crela noi izvoare de venituri. Ca să li se ceară înapoi acestor proprietari, în rate sau dintr'oa dată, sumele

cheltuite de Stat și să se asigure primirea lor pe cale legală, se cotesc că nu e posibil. Din contră, reimpădurirea s'ar putea face constrângând prin lege pe toți proprietarii de pădure dintr'un (l-nut despădurit, să formeze un sindicat forțat (obligatoriu), în care Statul să ia parte ca autoritate supraveghetoare și ca colaborator. El ar pune la dispoziție personalul competent pentru supravegherea lucrărilor de împădurire și ar furniza gratuit sămânța necesară creșterii puștilor. Lucrările de pepinieră și cele de împădurire propriu zise, vor trebui făcute, fie chiar de către membrii cooperativei însăși, fie prin depunerea unor anumite sume de bani de către syndicatele forțate. Se înțelege că la începutul acestor lucrări mari de împăduriri, suprafețele ce vor trebui să fie rezervate eventual ca pășune să fie separate pe teren și hornate întrucât pe suprafețele ce se reimpăduresc, pășunatul în nici un caz nu poate fi îngăduit.

Secțiunea I-a din direcția II-a, ca primă și foarte importantă lucrare va avea să se ocupe cu studierea legii pentru supravegherea pădurilor care nu aparțin Statului (vezi pag. 703 din memoriu). Serviciul al doilea și al treilea vor avea în esență caracterul de îndrumare pentru proprietarii particulari de pădure. Dacă, după modul cum vor evalua lucrările în decursul timpului s'ar observa că șefii acestor două servicii, nu ar fi suficient ocupați, atunci ele s'ar putea contopi.

O însemnătate deosebită are direcțiunea III-a menită să împlinească mari lipsuri ale administrației actuale.

Serviciul I al acestei direcțiuni se va ocupa cu elaborarea de noul instrucțiuni pentru întocmirea amenajamentelor, la a căror alcătuire se va pune o deosebită stăruință, ca ele să fie clare, explicite, să arate limpede, care este posibilitatea ocolului pe an și pe hectar, și cum se plănuiește normalizarea claselor de vârstă. Anumite procedee de amenajare, azi în vigoare, cu inventarieri și calcule numeroase, care răpesc timp, vor trebui să fie părăsite. Neapărat necesar este ca parcelarul, care stă la baza calculului, volumului și prescripțiunilor culturale să fie aplicat pe teren (deschideri și marcări de linii).

È de dorit ca amenajamentului să i se adauge planuri colorate, pe care să se noteze cu culori diferitele clase de vârstă (asemenea planuri se atașează fiecărei lucrări de amenajament la fondul religionar din Bucovina). Asemenea planuri trebuiesc trimise

oricărui nou șef de ocol pentruca să-și poată face imediat o idee clară despre distribuția claselor de vârstă în pădurile ocolului său, și ca atare să poată aranja tăerile așa cum este mai bine. Intocmirea diferitelor lucrări de amenajament se va face de direcția amenajărilor, ce se va crea din nou. Amenajamentele întocmite de aceasta se vor înainta direcțiunii a III-a spre examinare și aprobare de către minister. Odată aprobate, amenajamentele se trimit direcțiilor silvice regionale spre a le înmâna ocoalelor silvice respective, cari apoi rămâne obligate a le aplica.

Examinarea și aprobarea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare pentru pădurile, cari nu sunt proprietatea Statului se vor face de către oficiile respective de amenajare, din exterior. Numai pentru amenajamentele unor anumite păduri importante cari nu aparțin Statului, se va lua aprobarea direcției a III-a din administrația centrală.

Serviciul 2 din direcția III-a va avea să se ocupe în primul rând cu fixarea principiilor pentru întocmirea unei statistice în toate domeniile și câmpurile, pe cari se desfășoară activitatea silvică și cu adunarea materialului necesar dela direcțiile silvice, cum și din orice alte izvoare. Serviciul respectiv va trebui dela început pus în situația, că în minimum de timp posibil să întocmească în fiecare an un raport statistic cu privire la situația întregii gospodării silvice românești și, în special relativ la activitatea desfășurată de administrația pădurilor statului, la cheltuielile ei, la venitul net, brut și în volum lemnos, pe an și pe hectar, precum și asupra mersului regenerărilor.

Privitor la problemele direcțiunii a IV-a a corecțiunii torențiilor, s'a specificat deja esențialul la pag. 692 a Memoriului. Privit cu dezvoltarea acestor lucrări și în special în raport cu mijloacele, de cari se va dispune, va trebui să se hotărască dacă nu cumva e oportun, ca sub conducerea acestei direcțiuni să lucreze separat două birouri cu atribuțiuni regionale bine definite din punct de vedere geografic de ex. unul pentru Vechiul Regat și altul pentru Transilvania. O preocupare imediată a acestei direcțiuni trebuie să fie întocmirea unei legi, în care să se cuprindă prescripțiuni dacă și forma în care proprietarii fondului vor trebui să conlucreze la corecțiunea torențiilor, cum să se mențină, și să se îngrijească să apere lucrările făcute din nou. Dacă încetează despăduririle în regiunile de munte și deal, dacă se reimpăduresc

suprafețele despădurite, se corectează ravenele și torenții și se împiedică formarea de noi rupturi de coaste și ravene socotesc ca și astăzi repartiția pădurei în România este de așa natură, că poate asigura scurgerea normală a apei din munți.

Correspondența oficială a administrației centrale cu toate organele silvice exterioare se va face numai prin intermediul direcțiilor silvice, aceasta la rândul ei corespunde cu ocoalele care de asemeni nu pot corespunde decât cu direcțiile. Corespondența directă dintre ocol și serviciul central se va face numai în cazuri de o extraordinară importanță, când e nevoie absolută să se înștiințeze imediat serviciul central (mari doborâturi de vânt, incendii de păduri și altele).

Adevărata conducere a gospodăriei silvice a Statului incumbă direcțiunilor silvice, a căror competență va trebui să fie cu mult lărgită, directorilor regionali trebuie să li se încredințeze examinarea și aprobarea programului de lucru anual al ocoalelor, examinarea potrivirii acestor programe cu prevederile amenajamentelor și prescripțiunilor serviciului central, obținerea fondurilor bănești necesare pentru gospodăria întregii direcțiuni și distribuirea la ocoale a fondurilor obținute.

Până aci fondurile bănești pentru toate ocoalele silvice se dau ca credite personale pe numele directorului sau al altui membru dela direcție, noui sume se ordonanțau numai după ce ordonanțele anterioare se justificaseră.

Acest procedeu a îngreunat considerabil funcționarea serviciului. De cele mai multe ori continuarea lucrărilor s'a putut face numai dacă s'au dat creditele pe numele altui membru al direcției. Ca să se înlătore astfel de greutăți, recomandăm stăruitor, ca pe viitor toate creditele să se dea impersonal pe numele direcției silvice, iar împărțirea fondurilor, supravegherea întrebuințării, să rămână pe seama directorului. În seama direcției stă și supravegherea executării lucrărilor la ocoale. În această ordine de idei se înțelege dela sine că organul care controlează trebuie să aibă nu numai dreptul, dar și datoria de a lua la fața locului măsuri imediate pentru prevenirea concepțiilor greșite, sau pentru a împiedeca și îndrepta la timp executarea lucrărilor greșite. Mai departe direcțiunea are căderea de a executa și de a înainta forurilor superioare borderourile și conturile întocmite de ocoale și, în special, de a supraveghea vânzarea întregului material lemnos din pădurile Sta-

ului. Pe când, în mod normal, șefilor de ocoale ar trebui să li se limiteze oarecum competența în materie de vânzarea lemnului prin bună învoială, nu există nici o dificultate socotim noi, că această competență în ce privește direcțiunile silvice să se lărgască până la sume mai importante. În special trebuie să li se dea direcțiilor competența să vândă prin bună învoială lemne chiar pe prețuri mai mari decât cele tarifare, și să aprobe asemenea vânzări făcute de șefii de ocoale. Aprobarea rezultatului vânzărilor prin licitație publică a produselor exploatare în regie s'ar putea aproba de către direcțiune, până la orice sumă, iar în ce privește vânzările pe mai mulți ani sau vânzările de material ce urmează a fi tăiat de cumpărător, direcțiunile să poată lua singure hotărâri până la valori destul de mari. Supravegherea pădurilor ce nu aparțin Statului, cade în competența agenților regionali respectivi.

Competința șefilor de ocoale va trebui să fie simțitor lărgită. Ei singuri însă vor trebui să fie în schimb răspunzători de executarea la timp și în întregime a programelor întocmite de dânsii și aprobate de direcțiunea silvică, cum și de judicioasa folosire a fondurilor, cari li s'au pus la dispoziție. Ei trebuie să fie îndreptățiți, ca în cazuri de forță majoră să facă din proprie inițiativă schimbări în programul de lucru, după care apoi să ia aprobarea direcțiunii silvice. (De ex. complectări neprevăzute în plantațiuni, lucrări de întreținerea plantațiilor, combaterea insectelor vătămătoare pădurilor, tăerea lemnelor atacate de insecte și alte asemenea). Ei vor năzui, cu tenacitate, a face în regie toate lucrările din ocolul lor și în special, exploatarea pădurilor. Competința lor, în ce privește vânzarea lemnului, va trebui schimbată și lărgită. Nu e însă nimerit ca șeful de ocol să fie imputernicit a vinde lemne prin bună învoială, pe o scară prea întinsă. Dacă li se prezintă ocazie favorabilă de vânzare prin bună învoială, să le fie permis să ceară prețuri mai mari decât tariful, în care caz vor trebui să ia o prealabilă aprobare a direcțiunii silvice. Vânzări licitative mici și mijlocii, pentru un termen de un an, să fie imputerniciți, a le face și aproba singuri, pentru vânzări mai mari — și în special pentru un termen de mai mulți ani — să obțină aprobarea direcțiunilor silvice. Ar fi foarte nimerit, dacă pentru vânzările de lemne și în special pentru cele exploatare în regie, s'ar introduce la ocol vânzarea prin licitație orală în loturi mici, dându-se imputernicire șefului de ocol să și aprobe el însuși rezultatul licita-

țiunei. Acest fel de vânzare ar da posibilitate populațiunii din vecinătatea pădurei, să cumpere lemnul de foc și de lucru necesar pentru gospodăria proprie, iar administrația silvică ar fi pusă să execute pe o scară mai întinsă, rărituri și tăeri de ameliorare.

Când se vor fi întocmit, în sfârșit, amenajamentele definitive pentru ocoale, sau când se va fi trecut pe o scară întinsă la tăerile în regie, administrația se va putea lipsi de cubajele prealabile, pe care obișnuiește a le face acum, cari deși răpesc foarte mult timp, sunt în totdeauna puțin precise. În acest caz însă va trebui ca pe viitor limitele parchetelor anuale să corespundă cu limitele parcelelor, pe care este clădit amenajamentul, și să nu se mai permită, ca până acum a se fixa o nouă linie de demarcație a parchetului la câțiva metri depărtare de limita parcelelor existente, numai spre a da tăeturii anuale o anumită suprafață. Căci procedându-se astfel, nu este cu puțință să facem o comparație între datele amenajamentului și cele obținute de fapt prin exploatare, și, ca atare, suntem în imposibilitate de a verifica în fiecare moment corectitudinea amenajamentului și aplicabilitatea lui practică.

Absolut necesar este să se simplifice copistăria în toate domeniile administrației silvice: mai cu seamă trebuie neapărat redus numărul exemplarelor în care se fac actele justificative, dacă șeful de ocol se va descărca de povara scriptelor, și dacă la cancelarie el va avea personalul necesar și de bună calitate, — după părerea mea pentru fiecare ocol trebuie să fie suficient un brigadier secretar și un copist arhivar — atunci orice șef de ocol, mai cu seamă după ce ocoalele se vor fi micșorat, va avea timp destul să efectueze lucrări pe teren, să se preocupe de ameliorarea personalului silvic subaltern și, în același timp să-și poată controla aplicarea legii în pădurile, care nu sunt proprietatea Statului. Foarte necesară este, deasemenea o neapărată revizuire a legiuirilor silvice, în ce privește constatarea, urmărirea și pedepsirea delictelor silvice. Cum am arătat deja în altă parte pag. 704) sancționarea delictelor silvice este în legiuirile în vigoare foarte blândă. O parte din pedepsele date, în afară de aceasta, sunt din când în când anihilate prin frecventele amnistii. Acest fapt are ca consecință, că populația rurală pierde din ce în ce mai mult noțiunea delictului silvic. Procedura delictelor silvice este așa de înceată și greoaie, încât chiar judecarea celor mai simple procese se târăgănează ani de zile de-a rândul. În asemenea condițiuni, se

înțelege dela sine că zelul și energia brigadierilor și pădurarilor în constatarea și urmărirea delictelor silvice scade treptat.

Spre a se înlătura această rea stare de lucruri, trebuie ca procedura în delictele silvice să fie astfel orânduită, ca pedepsele pentru un delict comis să urmeze cât mai repede după constatarea și cercetarea acestuia. În cazuri neîndoelnice este bine chiar, ca printr'o simplă ordonanță polițienească sau judecătorească, să se dispună asupra pedepsei pentru ca aceasta să urmeze imediat după comiterea delictului.

VIII.

Ideile călăuzitoare ale prezentelor propuneri pentru reorganizarea politicei forestiere a României și a administrației silvice sunt următoarele:

1. Prin legi și dispozițiuni administrative să se păstreze intact domeniul forestier, ce a mai rămas în România și să se amelioreze gospodăria lui, așa ca prin aceasta venturile pădurilor să se mărească.

2. A se crea în Ministerul de Domenii, pentru administrația pădurilor țării, un organ de conducere, care, descărcat de preocupările mărunte de serviciu, să poată lucra efectiv stimulând și îndrumându-l în toate direcțiile și în toate domeniile economiei forestiere și, în același timp, a se ameliora sistemul administrativ însuși prin simplificarea mersului serviciului și printr'o nouă distribuție a atribuțiilor fiecărui organ, spre a pune această administrație, eliberată de un birocrațism învechit, în situațiunea de a lucra mai prompt.

3. A spori buna dispoziție de lucru a tuturor organelor silvice, și mai cu seamă a șefului de ocol, prin faptul că competența lor se lărgeste, responsabilitatea se mărește, prin faptul că controlul actual, care de fapt este numai formal exagerat, și împiedică lucrul, se reduce considerabil, înlocuindu-se, printr'o efectivă și reală supraveghere, cum și prin faptul că se urmărește a se reduce copistăria sterilă, răpitoare de timp.

O astfel de prefacere va spori fără îndoială simțul de răspundere al fiecărui organ silvic, considerat în parte. Acesta desigur ca urmare, își va folosi rațional toate puterile spre a-și ameliora randamentul serviciilor sale, atât în domeniul silviculturii, cât și în domeniul administrației forestiere și, în același timp, în interesul Statului român și mai cu seamă în interesul administrației de Stat. va năzui a lucra neinfluențat din afară.

Neslăbite însă în puterea lor trebuie să rămână și mai departe dispozițiunile legale cari se referă la disciplina funcționarilor, ba chiar mai de grabă s'ar putea pleda pentru înăsprirea acestor dispozițiuni, căci, dacă administrația pe deoparte, lărgeste atribuțiile și mărește responsabilitatea funcționarului, pe de altă parte ea însă trebuie să aibă și căderea de a pedepsi cât mai apăsător și la nevoie de a înlătura imediat din serviciul său funcționarii, cari nu se arată demni de încrederea ce li se acordă și cari lasă să cadă asupra lor vina.

Dacă administrația silvică de Stat se reorganizează în felul propus de noi și dacă metodele de lucru în practică și în actele scrise se adaptează cerințelor moderne, dacă se întocmesc amenajamente moderne pentru ocoale și dacă se regulează exploatarea pădurilor, dacă, în același timp, se aplică pădurilor, cari sunt proprietatea Statului, propunerile făcute de noi aci, atunci mie îmi pare nelindios, că foarte curând veniturile din pădurile Statului se vor mări, că treptat pădurile țării se vor îndrepta spre starea normală, care, față de excelentele condițiuni de creștere ale principalelor specii, va permite o mereu crescândă producție în materie, suficientă nu numai pentru acoperirea nevoilor interne dar și pentru un important export.

○ complectă și permanentă reușită vor aduce toate măsurile propuse în acest memoriu, numai atunci când în toate straturile poporului român și mai cu seamă atunci când reprezentanții poporului, senatorii și deputații, vor dobândi din ce în ce mai mult convingerea, că pădurea este una din cele mai de seamă avuții ale țării, avuție a cărei păstrare și îngrijire în interesul bunei stări a întregului popor este o datorie cetățenească. Spre a se ajunge aci este însă nevoie ca populația și, mai cu seamă tinerimea rurală să fie încă de pe băncile școlii lămurită, prin învățământul public și prin conferințe, asupra rolului pădurei, pentru ca țaranul singur să ajungă la convingerea, că o pădure bine îngrijită este de o mare importanță pentru propria lui bună gospodărie și că pentru el însuși este mult mai sănătos să-și vadă de propriul său pământ și mai cu seamă de propriile sale pășuni și fânețe, îngrijindu-le, și ameliorându-le, decât să continue, ca și până acum, a desființa pădurea prin pășunat și printr'o gospodărie banditească.

București, 25 August 1929

A U S Z U G

Bevor die rumänische Regierung zur Neuorganisation der Forstverwaltung schritt, hielt sie es für gut auch die Meinung eines ausländischen Sachverständigen einzuhohlen. Zu diesem Zweck betrief sie den Herrn Landesforstmeister Fr. Gernlein aus dem preussischen Staatsdienst, welcher am 17. Mai in Rumänien eintrat. Zur Sammlung der nötigen Daten besuchte er verschiedene staatliche Forstverwaltungen: die Zentralbehörde aus Bukarest, verschiedene Regionaldirectionen und Oberforstereien, dann Staats- und Privatforste, verschiedene Waldexploatationen usw. Am 2. September hat er das Land verlassen.

Auf Grund seiner Beobachtungen und Feststellungen und in Übereinstimmung mit dem, von Herrn Minister für Ackerbau und Domänen aufgestellten Fragebogen, hat Herr Landesforstmeister Gernlein ein Referat ausgearbeitet, welches wir im Octoberheft und in den folgenden veröffentlicht haben, aus dem Inhalt dieses Referates geben wir kurz Folgendes wieder:

Die Form und Intensität der rumänischen Forstwirtschaft ist sehr verschiedenartig: man findet alle Stufen der Entwicklung, von den primitivsten Nutzungsarten bis zu den vollkommensten Forstbetrieben, in welchen die neusten forstlichen Doktrinen angewendet werden.

In einer ziemlich genauen Darstellung zeigt Herr Gernlein den Stand der Wälder des Landes, getrennt nach Gegenden und Besitzern.

Die Kleinformste—besonders die privaten Eigentümer—befinden sich in einem schlechten Zustand, weil sie gewöhnlich genutzt werden ohne, dass ernstlich an ihre Wiederverjüngung gedacht wird. Am besten sind die grossen Privatforste bewirtschaftet, wie die des orthodoxen Religionsfondes aus der Bukovina und die Wälder der Aktiengesellschaft Reșița, wo die Nachhaltigkeit genau eingehalten wird und die Bestände sorgfältig gepflegt werden.

Die Intensität der Wirtschaft bei den Staatswäldern ist ebenfalls sehr verschieden: in einigen Oberforstereien—und zwar in jenen aus zugänglichen Gegenden—wird die Wirtschaft nach modernen Prinzipien geführt. In der Mehrzahl der Oberforstereien aber, geschieht die Nutzung nach veralteten Normen: das Holz wird abgeschätzt und dann Flächen- oder Stammweise von Privatunternehmern genutzt. Nur vereinzelt finden sich Regieexploatationen oder solche gegen einen Teiles des Materials. Neuauffortung wird gewöhnlich von Seiten des Staates ausgeführt. Für die ordnungsmässige Exploitation der Unternehmer muss eine Garantie hinterlegen.

Diese Art des Exploationen vereinigt sämtliche Nachteile, sowohl von kulturellen als auch vom Standpunkte des Ertrages. Der Referent rät die Intensität der Exploationen und der valorifikation der Forstprodukte zu erhöhen und zwar dort, wo die Umstände es verlangen, in Mitwirkung mit den Forstkooperativen, dieses aber nur in Beziehung auf die Ausführung der Waldarbeiten.

Im Zusammenhang mit den gesetzlichen Vorschriften, in Bezug auf Privatwälder, schlägt Herr Gernlein vor, man solle auch die privaten Eigentümer von Wäldern mit mehr als 300 Ha Ausdehnung verpflichten, die Nachhaltigkeit der Schläge zu verwirklichen, und man solle alle Massnahmen treffen, um weitere Entwaldungen zu vermeiden.

Um die Staatsforstverwaltung auf rationeller Wege zu leiten schlägt der Verfasser folgende Massnahmen vor: Man solle eine möglichst autonome Generaldirektion oder Forstverwaltung gründen, welche direkt vom Minister abhängen soll. Der Forstdienst muss deszentralisiert werden, indem ein grosser Teil der Obliegenheiten der Zentralbehörde den Regionaldirektionen übertragen wird. Auf diese Art wird ein grosser Teil des höheren Forstpersonals, welches heute in der Zentralverwaltung beschäftigt ist, bei den Arbeiten im Walde verwendet werden können.

Die Zentralverwaltung wird aus 4 Direktionen bestehen: I. der Verwaltung der Staatswälder, II. der Kontrolle der Privatwälder, III. der Forsteinrichtung, Forststatistik und forstliches Versuchswesen, IV. der Wildbachverbaug. Jede Direktion wird in mehrere Abteilungen eingeteilt. Prinzipiell besteht die Aufgabe der Direktionen der Zentralverwaltung in der Anleitung der ausführenden Organe und in der Erledigung besonders wichtiger Angelegenheiten.

Der Aussendienst muss ebenfalls neuorganisiert werden u. z. so, dass die Direktionen bei der Erledigung der laufenden Angelegenheiten effektiv teilnehmen. Der gegenwärtige Kontrolldienst wird aufgehoben, und durch einen von regionalem Charakter ersetzt. Schliesslich enthält das Referat auch in Bezug auf die Neuorganisation der Oberförstereien, deren Zahl zum Zwecke der Intensifikation der Forstkultur vergrössert werden soll, eine Anzahl von Vorschlägen.

C R O N I C A

Legea de organizare a Casei Pădurilor sub formă de Regie Autonomă este gata întocmită și va fi supusă Parlamentului imediat după Sărbători.

Noua lege înființează o Casă autonomă a pădurilor Statului — C. A. P. S. — precum și o direcție a regimului silvic, pendinte de Ministerul de domenii.

Spiritul legii, notat de noi și în rumărul trecut, urmărește, în afară de o largă descentralizare administrativă, intensificarea lucrărilor de punere în valoare după principiile regiei publice comerciale prevăzută în legea normativă votată în primăvară.

Cum în atribuțiile C. A. P. S.-ului nu cad decât pădurile Statului, pentru exercitarea supravegherii celor particulare, a trebuit să se creeze direcția din minister.

Organ exterior pentru ambele aceste instituțiuni va fi deocamdată tot ocolul silvic, dar tendința este că pe măsura posibilităților și disponibilităților de personal, să se creeze pentru direcția regimului silvic, organe proprii.

Până la un timp se intenționase complectarea acestei legi cu un important capitol referitor la corecțiunea torenților. S'a renunțat însă deocamdată la această intenție și a rămas ca chestiunea torenților și a ameliorării terenurilor improductive (degradate) să fie tratată într-o lege specială.

Asupra activității legiferatoare a guvernului, pe tărâmul silvic, vom reveni.

• • •

Frumoasa padure a Snagavului a fost donată de către Ministerul de domenii Municipiului București, cu condiția expresă de a fi transformată în parc național.

În urma dorinței sale, Alteța Sa Principele Regent Nicolae, a fost împroprietărit cu o suprafață, pe care să-și clădească un castel, afectându-i-se totodată și câteva parcele de câte 100 ha pentru parcul său propriu.

Primăria Municipiului a început lucrările de amenajare ale lacului, în vederea construirii unui strand modern, precum și a hotelurilor, restaurantelor, etc., menite să asigure un locaș de recreere la îndemâna tuturor cetățenilor.

È un frumos început de modernizare, care răspunde unei reale necesități, iar noi ca silvicultori nu putem să nu ne bucurăm că pădurea începe a fi

apreciată și la noi altfel de cât ca producătoare de lemne de foc sau ca loc de păscut vitele.

Academia agronomică — În ziua de 4 Noembrie a avut loc la Herăstrău deschiderea «Academiei de înalte studii agronomice».

Au participat, în afară de rectorul Academiei d-l D. Busuioiescu și corpul profesoral, domnii: I. Mihalache, ministru agriculturii și domeniilor, C. Argetoianu fost ministru la acelaș departament, Armand Călinescu, secretar general.

Cu această ocazie s'au desvelli și monumentele ridicate în memoria foștilor directori și profesori: P. S. Aurelian, Vlad Cărnă Munăteanu, Nicolae Filip și Const. Sandu-Aldea.

La deschiderea cursurilor a vorbit d-l rector D. Busuioiescu cărui a răspuns d-l ministru I. Mihalache, iar la desvălirea busturilor d-l dr. O. Popovici-Lupa, a vorbit despre marii dispăruți, imortalizați în statuile așezate în fața Academiei.

Scrisorile d-lui I. Mihalache. — La 9 Noembrie 1929 d-l ministru I. Mihalache a terminat seria celor 12 scrisori adresate sătenilor.

Au fi sa ne oprim puțin asupra sfaturilor pe care d-șsa le dă mai ales în ceiace privește scrisoarea V-a «Să dăți pomi și oi îngrijiti».

Deoarece scrisorile revăzute și amplificate vor apare în broșură, în cursul lunii Decembrie, amănăm pentru numărul viitor reflecțiile noastre

Notăm numai, de astă dată, că nu ne mulțumește ecoul produs de cele 12 scrisori nu numai în presa ci în însăși masa celor cărora le erau adresate.

E caracteristic faptul că comentariile ce trebuia în mod natural să se producă, pe marginea sfaturilor date, s'a redus la câteva note lipsite de importanță, apărute în ziare.

Dar agricultorii au rămas indiferenți?

La Școala Politehnică. — Federația Societăților Elevilor a organizat un ciclu de conferințe de enciclopedie tehnică.

Deschiderea a făcut-o d-l N. Vasilescu-Karpen, directorul școlii politehnice, vorbind despre: «Invățământul în școala politehnică», la 29 Noembrie.

Urmează ca în fiecare Vineri, câteodată săptămâni consecutiv, să conferințeze câte un reprezentat al fiecărei secții (construcții, mecanică, mine, industrială, silvică) expunând rosturile învățământului respectiv în școala politehnică sau una din problemele de actualitate ale secției pe care o reprezintă.

Exponentul secției silvice este d-l profesor ing. dr. M. Drăcca, care va vorbi la 20 Decembrie despre: «Rostul pădurilor în economia națională»

Săptămâna raționalizării muncii. — Institutul românesc de organizare științifică a muncii a angajat în intervalul 10-12 Noembrie o manifestare nouă pentru țara noastră.

În cadrul expoziției «Biroul modern», care prezenta publicului cele mai perfecționate aparate pentru mecanizarea lucrărilor de birou, a avut loc un ciclu de conferințe cu privire la raționalizarea muncii.

Inaugurarea s'a făcut Duminică 10 Noembrie, în prezența reprezentanților ministerelor și ai marelui Industrii, prin cuvântarea d-lui T. Ficșinescu, vice-președinte al I. R. O. M.

D-sea socotea că sărăcia din țara noastră e datorită insuficienței de capital și muncă, dar mai ales completei lipse de organizare, de aci mareșă importanța a raționalizării.

Luni 11 Noembrie, d-l Virgil Madgearu, ministrul industriei, a vorbit despre «Politica economică și raționalizare».

După un studiu al evoluției mișcării de raționalizare, și al stării actuale a aparatului nostru tehnic, insistă asupra standardizării care trebuie aplicată în toate domeniile de producție națională.

Raționalizarea duce spre ridicarea barierelor vamale, spre realizarea statelor unite ale Europei.

Marți 12 Noembrie, d-l I. Răducanu, ministrul muncii, studiază problema în domeniul producției agricole și industriale, precizând formele prin cari această mișcare a evoluat. (Doctrina lui Taylor, Ford, Fayol, Rathenau Gide).

Mercuri 13 Noembrie, d-l M. Manolescu tratează «Cartelurile și raționalizarea». Conferențiarul stabilește raporturile dintre aceste noțiuni, raporturi cari după părerea d-sale fiind realizate practic, ar conduce la rezolvarea crizei economice mondiale.

Joi 14 Noembrie, d-l O. Tașcă, rectorul Academiei Comerciale, transpune problema în domeniul agriculturii și fixează legătura «Capitalul și raționalizarea».

Vineri 15 Noembrie, d-l Stăvri Cunescu, directorul învățământului muncitoresc a vorbit despre «Muncă și raționalizare», lămurind o nouă latură a problemei: cea socială.

Sâmbătă 16 Noembrie, d-l Cezar Popescu, vorbește despre «Raționalizare și Administrația publică», d-nea aduce o serie de date dela ultimele congrese internaționale privind raționalizarea în Europa. Notă nouă, necesitatea raționalizării legislației.

Duminică 17 Noembrie, d-l T. Ficșinescu încheie, «Săptămâna» și expoziția, mulțumind tuturor conferențiarilor și în deosebi d-lui P. P. Dulfu, organizatorul acestei manifestări a I. R. O. M.

V. Dinu V.

I N S E M N A R I

Rusia și comerțul internațional de cherestea. — Într'un articol precedent al revistei noastre, s'a arătat influența considerabilă pe care o exercită actualmente producția rusească, asupra pieței mondiale a lemnului.

Grație Consulului general al României la Stockholm, d-l Const. Karadja, suntem în măsură a da câteva detalii în această privință. Inserăm, în cele ce urmează, un extras din raportul d-sale din 12 Noembrie a. c.

«Am aflat dela un mare exportator suedez de cherestea, că Rușii au încheiat cu un sindicat englez, un contract pentru vânzarea a 450—500 mil de standarzi cherestea și că au reușit, într'adevăr, să execute condițiunile minimale prevăzute în acel contract. Rușii singuri declară că au vândut deja în acest an, în Anglia 570.000 standarzi. Se crede totuși aici, că această cifră este exagerată — că toată această afacere este un «bluff» rusec! — Faptul că U. S. S. R. a reușit însă să vândă o cantitate așa de importantă de lemne în Anglia, n'ar fi, — după părerea specialiștilor de aici, — o dovadă că industria lemnului este înfloritoare în Rusia. Cherestea rusească este azi vândută fără a lua în considerație prețul real de cost. Padurile exploatare fiind toate confiscate dela proprietarii lor adevărați, capitalul social al exploatareilor poate fi și este evident, trecut în bilanș aproape la zero. Asistăm de fapt, în Rusia de azi la același fenomen ca la noi îndată după deprecierea leului, în urma războiului, — însă pe o scară mult mai mare — țara se sărăcește printr'un export de material lemnos vândut sub valoarea lui reală.

«Acest «dumping» al cherestelei rusești nu poate decât să creeze mari dificultăți industriei lemnului din Suedia și Finlanda.

«Un specialist finlandez a declarat, acum recent, că Rusia va fi probabil în stare să exporte 1.000.000 până la 1.200.000 standarzi de cherestea în 1930.

Cifrele exportului din anii trecuți sunt următoarele :

1927	440.000 standarzi	
1928	570.000	*
1929	800.000	> cifre provenind

din sursă rusească — probabil exagerate.

«Prin aceste cifre crescânde ale exportului Sovietelor, celelalte țări vor fi silitte să-și micșoreze activitatea, piața mondială nefiind destul de elastică pentru a absorbi un surplus de producție în cherestea.

«Finlandezii socotesc deci că vor fi siliți să reducă exportul lor de che-

reștea de la 1.280.000 standarzi cât era în 1927 la 850—900.000 standarzi în anul viitor, ba în cazul cel mai rău, poate chiar la 750.000 standarzi.

«Subsista totuși o slăbă speranță că Finlandezii vor reuși să obțină din partea Rușilor o limitare a exportului lor, cu scopul de a menține prețurile mondiale la un nivel convenabil.

«Pe de altă parte s'a publicat aici, în zilele acestea, știrea că sindicatul de import englez «Russian Soft Wood Importe» și-ar fi întrerupt tratativele cu Uniunea Sovietică, pentru cumpărarea întregului export de chereștea al acestora, pe anul 1930 și nu se știe, dacă aceste tratative vor fi reluate sau nu.

«Consecințele noilor întorsături a lucrurilor sunt greu de calculat: este posibil ca importatorii englezi să prefere a încheia, de acum înainte, contracte cu exportatori mai serioși decât Rușii, adresându-se, într-o măsură mai întinsă decât până azi, țării scandinave și Finlandei. Momentul ar fi poate prielnic și pentru exportatorii români. Pe de altă parte este posibil ca Rușii să lovească piața mondială și mai mult decât până acum, prin noul reduceri de preț, dacă nu reușesc să încheie un contract general de vânzare pentru întreaga cantitate de chereștea disponibilă.

«În ceea ce privește cantitățile exportate, Suedezii pot fi mulțumiți în anul acesta, ei au vândut deja, o cantitate de circa 1.100.000 standarzi pentru a fi predați înainte de expirarea anului curent, față de un export total de 1.075.000 standarzi în anul trecut și 1.099.000 standarzi în 1913. Pentru anul viitor s'au încheiat deja contracte pentru vânzarea a 50.000 standarzi — mai ales în Danemarca, Franța și Olanda.

• • •

Metoda pădurii continue: (Die Dauerwaldmethode). Puține noțiuni au fost discutate așa de mult, în silvicultura europeană din ultimii ani, ca aceea a pădurii continue. Ea a fost fixată pentru prima oară, de către A. Moeller în lucrarea sa «Kiefern-Dauerwaldwirtschaft». Autorul înțelegea prin aceasta toate acele sisteme de cultură a pădurilor, la cari solul nu este golit de odată, printr'o singură tăiere, ci rămâne acoperit în continuu cu pădure.

Principiile generale ale acestui sistem, aplicat prima oară în Bärenshoren în Anhalt, sunt următoarele

1. Pe fiecare hectar se lasă netăiați cel puțin 50 m³ lemn plin (peste 7 cm diametru).

2. Se urmărește a se obține, pe cât posibil, o cât mai mare creștere în volum, cu o cât mai mică cheltuială de capital.

3. Repetarea la 2—3 ani a răriturilor.

4. Recoltarea arborilor nu se face la o revoluțiune sau la un diametru anumit, ci se lasă arborii, ce vegetează activ, să-și mărească volumul. Se doboară însă arborii de toate grosimile, cari nu mai vegetează destul de activ, sunt bolnavi, strâmbl sau defectuoși.

5. Coroana și ramurile arborilor sunt lăsate să putrezească pe loc, din care proces rezultă o pătură groasă și umedă de humus, cu o vegetație drasă de mușchi (Hypnum), care este foarte avantajoasă pentru regenerarea naturală.

6. Regenerarea se face pe cale naturală, lăsându-se, peste tot unde e lumină suficientă, să crească în vole semințșuri, având în vedere că la 50 ani aproape toți arborii forestieri produc sămânța din belșug.

7. Creșterea anuală nu se determină pe hectar, ci se stabilește la fiecare 10 ani, în total, pe parcele.

8. Ideea pădurii normale este părăsita, ca și străduința obținerii unei normale repartiții a claselor de vârstă, lăsându-se o completă libertate, pentru a se obține maximum de producțiune.

D. A. S.

* * *

Pădurile Poloniei. — După «Anuarul statistic al Poloniei» pe 1928, republica vecină are o întindere totală de 388.400 km² și o populație de 30.213.000 locuitori.

Pădurile ocupă o suprafață totală de 7.946.344 ha, ceea ce reprezintă 21 % din suprafața țării, cota de pădure pe cap de locuitor fiind de 0,26 ha.

Pe categorii de proprietari, pădurile Poloniei se repartizează astfel:

Pădurile Statului	2.486.453 ha
» bisericilor	84.906 »
» stabilimentelor publice	85.061 »
» particulare {	
» propr. mare	4.379.353 »
» mică	692.720 »
» colectivă	217.851 »

Cifrele privitoare la pădurile Statului sunt exacte, cele referitoare la celelalte categorii de proprietari, numai aproximative.

Proporția speciilor este următoarea (la 1923), Rășinoase 75 % (pln 60 %, molifi 12 %, brad 3 %), foioase 25 % (stejar 5 %, alte foioase 20 %).

În pădurile Statului proporția speciilor este: Rășinoase 80,6 % (pln 66,3 % molifi 9,6 %, brad 4,7 %), foioase 19,4 % (din care, stejar 4,6 %).

Producția normală anuală, a fost evaluată în 1923 astfel:

Producția totală	21.413.371 m ³ , sau 2,39 m ³ pe ha.
» pad. Statului	8.066.093 » » 2,84 » » »
» » part. pr. mică	3.110.159 » » 1,62 » » »
» » » mare	10.237.119 » » 2,44 » » »
Pe cap de locuitor revin	0,79 »

După clasele de vârstă pădurile Poloniei erau constituite la 1923 astfel: 7 clase de vârstă de 20 ani, și peste 120 ani), în % începând de la cele mai tinere: 18,3; 16,1, 13,6, 13,9, 13,3, 14,4, 1,3, goluri 8,6 %.

Industria cherestelei, în 1926, (fără gaterile anexe la alte industrii era următoarea:

Nr. total al stabilimentelor	1.433
Lucrători	41.434
Nr. gaterelor	2.375

Producția anuală a acestor gateri a fost de 9.208.450 m³ cherestea, din care s'au vândut pentru consumul intern 391.813 m³ lemn tare și 3.761.400 m³ lemn moale (și rășinoase) și la export și 177.333 m³ lemn tare și 2.288.175 m³ lemn moale.

Cele mai multe fabrici de cherestea sunt situate în departamentele din centrul și sudul (în Carpați) țării.

Comerțul de lemne al Poloniei, a evoluat în perioada 1925—1927 astfel:

	Import	Export
	Cantități în 1000 tone	
1925	61	3.268
1926	19	4.970
1927	23	6.426

Mari cantități de lemn brut se exportă anual (aprox. 50%), mai ales în Germania, ceea ce constituie, desigur, o pierdere pentru industria țării.

D. A. S.

RECENZII

*La pêche pratique, Maurice Ré-
née et Désiré Palma.*

Dupa «La T. S. F. Pratique» și «La Chasse Pratique», despre care am vorbit într'unul din numerele revistei noastre de anul trecut, librăria Hachette a tipărit „La Pêche Pratique”, un volum de 200 pagini, cu numeroase figuri și crochiuri, executate de d-nul Désiré Palma. Prețul 12 fr. sau vre-o 80 lei.

Amatori de știință pură nu o vor găsi în această carte, esențialmente practică, după cum o indică și titulatura.

Este chiar așa de practică și lipsită complectamente de vreo incursiune în domeniul științelor în directă înrudire cu piscicultura, încât ne-am îndoi chiar de cultura autorului, dacă n'ar fi scrisă cu multă claritate și distincție.

Trebue să recunoaștem însă, că practicantul pescuitului are o sarcină mai îngrată, de cât a avut-o d-nul Jean Regnac în «Vânătoarea practică».

Lumea peștilor este așa de streină de lumea noastră și atât de săracă în pitoresc, încât cu greu se va găsi cineva în afară de profesioniști și de amatori în ale pescuitului, care să citească cu destul interes cartea d-lui Maurice Rénée.

Dacă vârfurile și prăpăstiile cele mai periculoase ale munților, ca și frumoasele lacuri din câmpie, dacă liniștea nopților senine, ca și soznetul trestiei din ă și albul nefărgit al zăpezii strag

pe pasionatul vânător spre o varietate infinită de situații, pline de farmec și neprevăzut, spre o lume de sălbataciuni, cu obiceiurile, naivitățile și vicleniile ei, apa este aproape același pretutindeni și peștii, cu unele mici deosebiri de formă și mărime, duc același viață inferioară și lipsită de orice interes, căzând năstang în undița pescarului.

Il vom urma bucurios pe vânător pe cărările codrului, căci el practică un sport frumos și nu-și câștigă victima decât la capătul a numeroase oboaeli, precauțiuni și emoții, pe când pescarul este totdeauna un braconier, un adversar neleal al bietului pește, care în firească lăcomie înghite cârligul undiței, ascuns în corpul unei râme, de un adversar, ce așteaptă liniștit pe mal sinuciderea victimei.

Pe cât de palpitanță și plină de riscuri este o vânătoare de lupi, urși, porci mistreți, pe cât de eroică este înfruntarea fiarei înfuriate, pe atât de desgustător ni se pare tabloul unui țipar de mare, greu de 14 kgr, un adevărat animal, sbătându-se furios cu capul străpuns de cârligul unei zdravene undițe.

Lupta între pescar și pește este inegală și neleală.

De sigur, că nu poate fi altfel. Pentru aceasta nu este însă un cuvânt, ca să ne pasionăm de pescuit.

Pe când vânătoarea este mai mult un sport, decât o profesiune productivă.

pescuitul are un caracter aproape exclusiv practic, productiv.

Pentru debutanți, amatori și chiar pentru profesioniști consumați, a scris autorul «La pêche pratique», ocupându-se aproape exclusiv cu indicarea celor mai potrivite ustensile și modul lor de folosire pentru prinderea peștelui, în mod absolut practic, la râu, balta sau la mare, cu material foarte simplu, fără cheltueli inutile.

Dela generalități asupra materialului de întrebuintat și celui mai bun mod de folosire al lui, autorul abordează prima parte a cărții «Pescuitul în apă dulce», în care tratează chestiunea «momelelor», cari se pun în undișă spre a atrage peștii, și a modului de a și le procura fiecare la fața locului. Trece apoi la felul particular de a prinde fiecare categorie de pește, ținând socoteala de obiceiurile, preferințele și natura sa.

În partea II-a a cărții «Pescuitul la mare», autorul se ocupă cu pescuitul în bazinul porturilor, pe plajă și pe stânci și de uneltele (curse), proprii acestui pescuit, pentru a sfârși cu pescuitul câtorva păsări de mare și a unor crustacee.

Nu intrăm în amănunte și nici nu putem spicui părți, ce-ar fi mai interesante.

Dela început până la sfârșit cartea e plină de detalii practice, cu deosebire utile pentru cei ce profesază pescuitul, cât și pentru cei ce găsesc o distracție într'însul, de aceea le-o recomandăm.

N. N. Caragea

Der Waldbau, Vorlesungen für Hochschulstudenten von Alfred Möller, Erster Band. Naturwissenschaftliche Grundlagen des Waldbaus.

Cultura pădurilor. Cursuri universitare de Alfred Möller. Vol. I.

Bazele științifice ale culturii pădurilor.

Möller a decedat de câțiva ani. Cartea pe care o semnalăm cititorilor și care a apărut anul acesta (1929) este redactată și editată de către soția sa și de un prieten devotat al lui, dr. Esh. Hausendorff. În ea se reproduc cursurile pe cari le-a predat Möller la Academia forestiera dela Eberswalde. Unele sunt copii fidele ale manuscrisului original altele au fost redactate după notele lăsate de Möller și după citațiuni din literatură făcute tot de el.

Cine deschide cartea, măcar că este prevenit că în acest volum este vorba de bazele culturii pădurilor, totuși va fi surprins a nu găsi mai nimic din toate acelea ce este obișnuit a le afla din cărțile de silvicultură.

Din cele 547 pagini, câte cuprinde volumul, 316 sunt consacrate, «Importanței cușpercilor pentru existența pădurii», iar 231 studiului «fiziologiei vegetale ca bază a culturii pădurilor».

Această concepție a cursului culturii pădurilor își are explicația. Möller care era consilier silvic superior și ca atare director al Academiei forestiere din Eberswalde, avea ca specialitate botanica nu cea forestiera, ci botanica generală. Möller era un entuziast, un îndrăgostit al științei pure. Iată ce ne spune într'un loc: «Știința are ca armament observațiunea și gândirea logică. Numai rezultatele obținute cu aceste arme au valoare științifică. Practica lucrează cu orice mijloace. În practică nu comportă mijlocul ci succesul. De oarece aceste două domenii sunt așa de deosebite ca mijloace și ca țeluri, nu trebuie confundate. Nici odată nu vom avea rezultate bune. Dacă vreți să învățați a planta, să manipulați sapa și casmaua, să transportați puieți de pin de un an astfel ca să prinză și să crească, atunci mergeți d-lor în pădure, numai acolo vă puteți instrui, nu aci, ascultând cursul meu de fiziologia

plantelor». Și în altă parte: «Dacă în pădurile virgine ale Americii de Sud cineva ar descoperi astăzi un arbore necunoscut încă, dacă l'ar studia, l'ar descri și l'ar face accesibil științei, fără ca nici coaja, nici lemnul, nici alte părți constitutive ale lui să aibă vr'o valoare practică pentru omenire, atunci această descoperire din punctul de vedere științific ar avea exact același valoare ca și când deabia acum s'ar descoperi arborele — cunoscut aproape de 300 de ani — a cărui coajă ne procură acel specific contra frigurilor care e apreciat de toată lumea. Mai mult, dacă prin noua descoperire s'ar deschide subit noul posibilități, pentru explicarea unor anumite relațiuni de rudenie a diverselor alte forme, atunci științificește descoperirea în chestiune ar valora mult mai mult decât cea a arborelui quinquina».

Această profesie de credință a botanistului Moller ne face a înțelege mai bine planul cursului de cultura pădurilor așa cum l'a conceput dânsul. Nu ne mai surprinde extensiunea ce se da studiului ciupercilor, asupra întocmirii lor morfologice și clasificării lor, asupra vieții lor misterioase în straturile superficiale ale solului și în pătura moartă a lui, asupra înrăuririi lor puternice, în bine și

în rău, a fenomenelor de diferite ordine ce se petrec în pădure. Nu ne mai surprinde că Moller în prelegerile lui nu se mărginește la domeniul specific silvic, ci face dese și întinse incursiuni și în alte domenii de științe, de ex. în patologia și terapeutică animală și umană sau în tehnica microscopică etc. Și mai puțin ne vom mira când prin cercetări de ordin fiziologic, autorul caută a ne lămurii asupra ultimelor cauze ale unor fenomene pe cari zilnic le putem observa în pădure.

Așa fiind, cartea lui Moller nu vrea să dea directive practice pentru cultura cât mai rentabilă a pădurilor, ci vrea să ne îndrumeze către studiul științific al chestiunilor de silvicultură, vrea să transpună studiul lor din domeniul empirismului rutinar în acel al cercetărilor științifice exacte.

În tot cazul, chiar acel care nu-și însușesc punctul de vedere al lui Moller și cari preferă un curs de silvicultură practic speculațiunilor pur teoretice cu efecte problematice sau prea îndepărtate, chiar ei vor găsi în cartea lui Moller multe lucruri de interes practic imediat și o vor citi de sigur cu mult folos.

O.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORETS

Nr. 9, Septembrie 1929.

Placements forestier et valeur d'avenir, par Volmerange.

Plasament forestier și valoarea de viitor.

Procentul este venitul produs de 1 leu plasat în timp de un an și se calculează după formula: $p = \frac{v}{C}$, în care v = venitul și C = capitalul.

Într-o afacere de lungă durată mersul normal al procentului este ascendent și, după ce a trecut printr'un maxim descrește până ce încetează acumularea veniturilor. Plus-valuta v a capitalului angajat C pentru un număr de ani n , inferior aceluia, care corespunde maximului n este dată de formula $v = C(1+p)^n - 1$, la epoca realizării plus-valuta este: $V = C(1+p)^N - 1$.

O întreprindere de împădurire intră în genul afacerilor de lungă perioadă. Capitalul angajat este constituit de cheltuielile, ce se fac în mod normal pentru cumpărarea terenului și punerea lui în stare de producție forestieră. Acest capital capătă în fiecare an o plus-valuta pe măsură ce se apropie de scadența realizării veniturilor, se micșorează riscurile și se acumulează creșterile anuale.

Când producția anuală a solului, tin-

zând spre maximum, va diferi puțin dela an la an, progresarea prețului va deveni insuficientă pentru a compensa augmentarea anuală a capitalului angajat prin creșterea anului precedent și procentul va începe să descrească.

Vârsta N , la care corespunde maximum P , de procent de plasament forestier se numește termenul de exploatabilitate comercială al pădurii.

Odată trecută vârsta N , nu mai poate fi vorba de valoarea de viitor a arboretelor, dată de formula de mai sus: $v = C(1+p)^n - 1$.

După aceste considerații generale, autorul trece la determinarea valorii de viitor a unui arboret omogen și a tinerilor arbori diseminați într'un arboret neregulat, luând exemple pentru crâng compus, crâng simplu și codru regulat.

Se zice, că natura nu se pune în ecuație, totuși pentru a se ajunge la rezultate practice, nu trebuie să se omită din calcule niciunul din elementele, cari ar avea o influență apreciabilă asupra fenomenului studiat.

Așa de ex. în calcularea valorii unui arbore sau arboret tânăr trebuie să intre în calcul și valoarea solului, care l-a produs.

Pe lângă sol trebuie să intre în calcul un alt element, viteza, adică valoarea creșterii obținută la sfârșitul fiecărui an.

Or, numai proporționând în fiecare an procentul aplicat timpului scurs, după viteza de creștere a valorii prealabil determinată prin observație, se va introduce în formulă acest element esențial «de timp» sau mai bine zis «de viitor». Astfel pusă la punct, formula de capitalizare va putea fi considerată ca ecuația financiară a pădurii.

Concluzii.—Rezultă din cele de mai sus, că procedeul rațional de întrebuintat pentru a calcula valoarea de viitor a unui arbore tânăr consistă în a căuta, care este suprafața pe care o ocupă în realitate acest arbore și a considera, că valoarea lui este rentă a solului aferent acestei suprafețe în timpul anilor cari corespund vârstei arborelui, cu condiția a se calcula această rentă cu un procent potrivit aceleiași vârste, în așa fel, ca beneficiile escontate să fie regularizate între trecut și viitor.

Formula capitalizării cu procente progresive este singura, care conține toți factorii în cauză și permite să se obțină rezultatul căutat.

Etude sur la production du chêne par le traitement en futaie pleine, avec réserves dans les coupes définitives, par R. Potel.

Plecând dela considerațiunea, că de vreo jumătate de secol se simte o penurie în lemn de lucru nu numai în Franța, dar chiar în lumea întreagă, autorul este preocupat de grăia, de a se putea face față în viitor necesităților mereu crescânde în lemn de lucru de dimensiuni mari. În special stejarul, de mari dimensiuni, propriu pentru cele mai multe întrebuintări, e pe cale a dispărea în Franța unde vechea metodă de tratament à tire et aire lasase o moștenire frumoasă.

O revenire la arborii de mari dimensiuni se poate face nu numai prin lungirea revoluțiilor în codru plin, ci

prin creșterea arboretelor de stejar în amestec, în special cu fagul, prin aplicarea judicioasă a răriturilor și mai ales urmărind vechea metodă—tire et aire—prin lăsarea în picioare după tăierea definitivă a unui oarecare număr de stejari de viitor, spre a ajunge la mari dimensiuni.

După ce vorbește și de tăerile preparatorii și de emondarea rezervelor, autorul conchide, că mijlocul preconizat pentru producția lemnului de lucru, adică rezervarea la tăierea definitivă a stejariilor bine aleși, constituie în mod teoretic cea mai satisfăcătoare și în mod practic cea mai experimentată din soluțiile susceptibile de a atinge scopul cel puțin în tratamentul codru plin.

A propos de la pyrale grise du mélèze, par A. Barbey.

În regiunea alpestră, laricele suferă atacul unui microlepidopter (*Steganoptycha placcolana*), care cauzează un mare dificult în producția semințelor și dispareția a o parte din frunzișul arborilor în vârstă.

De curând a apărut un studiu de seamă asupra acestui parazit al laricelui, datorit entomologistului elvețian M. Thoma, în sărbătoarea de Societatea «Larix» de la Saint-Moritz să găsească procedeul de distrugerea acestei omizi. Dela pasari cari nu pot rezista ierilor lungi și friguroase din acest ținut, nu se poate aștepta mare ajutor. Mai mult se poate nădăjdui dela insectele parasite Ichneumonide și tachnide.

Le Spessart, par Ulrich Duceelier.

Este o vastă regiune situată în Bavaria, în suprafața de 150.000 ha, din cari $\frac{1}{3}$ sunt împădurite.

În Spessart sunt arborete de stejar pur, de fag pur, de fag și stejar amestecat,

arborete de foioase și rășinoase tratate în codru. Revoluția: 300 ani pentru stejar, 120—140 ani pentru fag, 80—90 ani pentru rășinoase. Posibilitatea anuală este de 5 m³ la hectar.

Se găsesc arborete foarte bătrâne — 400—800 de ani, — în cari 20% din material este încă în bună stare și arborete de stejar de 260—310 ani în bună stare, cu un abundent subetaj de fag.

Arborii se vând după doborâre prin licitație, vânzarea prin bună învoială revăzându-se numai pentru materialul de puțină valoare.

Stejarul de Spessart procura un lemn de placaj reputat, prin finețea construcției lemnului, datorită încetinelii vegetației și extremei bătrânețe a arborilor, cu creșterea anuală așa de slabă, că nu se pot vedea cu ochiul liber. Prețul acestui lemn merge crescând, ajungând la 700 și chiar la 1200 mărci m³. (A se nota bine, căci aceasta înseamnă 28.000 până la 48.000 lei m³, adică valoarea unui hectar la noi).

Chiar fagul ajunge până la 100 mărci m³.

Dacă astăzi se găsesc în Spessart cei mai bătrâni stejari din lume, aceasta se datorește faptului, că au fost cruțați pentru ghinda lor, care servea de hrană vânatului.

Technica forestieră în Spessart este dominată de principiul codrului amestecat (arborete amestecate), ale cărui avantaje — după cum se știe — sunt o mai mare rezistență la primejdii exterioare și o mai bună utilizare a factorilor de producție.

N. N. Car.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

1 Septembrie.

Ph. Sieber; *Birkenvorwald*: pădurea premergătoare de mesteacăn.

teacăn. Autorul dezvoltă problema culturii mesteacănului pe terenuri desgolite: despădurite, prin tăiere rasă sau cataclisme naturale (doborturi incendii) sau de împădurit (terenuri goale agricole, etc.). Mesteacănul este — precum se știe — o specie de primă împădurire, un pionier al pădurii, care suportă gerurile timpurii și târzii. Pădurea de mesteacăn ameliorează solul și dă produse destul de bine plătite.

Prof. M. E. Thatschenko: Untersuchungen der Wälder Russlands, USW. Cercetări asupra pădurilor, condițiilor staționale ale Rusiei. În continuare, autorul descrie în acest articol lucrările făcute în ultimul deceniu în Uniunea sovietică, asupra desecării solurilor moșiroase, apoi studiile hidrologice ale apelor, ce au însemnat în cultura pădurilor, lucrări de împădurire a stepelor și nisipurilor șurătoare (până la război se fixaseră numai în Ucraina peste 280.000 ha, asemenea nisipurii). În ce privește speciile de împădurire în stepă, A. arată bunele rezultate obținute și în Rusia cu salcâmul și mai recomandă: *Gleditschia*, *Maclura*, *Sophora* și *Arthrophytum Ammodendron*, din Turkestan, dintre pini, pe *P. ponderosa* și *P. Murrayana*. Contra troleinelor de zăpadă s-au creat perdele de protecție din moșli pe circa 3.600 km lungime.

Autorul descrie în fine diversele lucrări făcute de cercetătorii ruși, de după război pe terenul dendrologiei și al fiziologiei vegetale. (Sfârșitul în numărul viitor).

Comunicări: Economia forestieră ungară, de dr. Reinhold: o recenzie succintă a unei lucrări apărute în limba ungară, cu privire la gospodăria forestieră a Ungariei, după răs-

bol. In ea se arata pierderile incercate de U. in domeniul forestier, prin tratatul dela Trianon și cum a fost organizată producția și aprovizionarea cu lemne in nouile hotare. Se mai arata organizarea studiilor și cercetărilor forestiere, nouile legiului silvice, organizarea administrației și politica forestiera a țării vecine.

15 Septembrie.

R. Oeiger: Messung des Expositionsklima: Măsurarea climatei de expoziție. Autorul arată, in continuarea articolului său, influența expoziției asupra frecvenței furtunilor (se arată și măsurătorile făcute), asupra cantității de precipitate, asupra lutelei vânturilor (și altitudinal) și rezumă, comentând diferitele rezultate găsite: cu vorbele lui A. Schmauss, că: clima locală este funcțiune de grosimea păturii vegetale, și că prin schimbarea ne-întreruptă a grosimii acesteia și clima este într-o continuă transformare.

D-r Heck: Die freie Durchforstung. Răritura liberă, comunicare la adunarea silvicultorilor din Wurtemberg și comentariu asupra rezultatelor acestora. (Articolul va continua).

Comunicăr.: Volumul și greutatea grămezilor de lemne de foc de E. Frost. Se arată rezultatul cubajului și cântăririi exacte a mai multor grămezi de plese subțiri (produse de rărituri), de diverse specii, apăsate după condițiunile de sortare germane din 1875.

D. A. S.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST UND JAGDWESEN.

Nr. 7, Iulie.

Cultura frasinului, de Swart. Frasinul nu trebuie cultivat in masive

pure, el este o esență de amestec, care introdusă in masive proprii aduce o sporire însemnată a rentabilității pădurii. Frasinul in stațiunea sa nu trebuie introdus in tăerile rase, decât cu ajutorul unei specii pionier, din care cea mai de recomandat este aninul alb, mesteacănul sau carpinul. Aninul alb se introduce ca butași de 2 ani in patrute de 4 m², iar după 4 ani se plantează printre rândurile de anin la aceiași distanță ca și aninul frasinul. Se are in vedere a se da spațiu de dezvoltare frasinului, prin ținerea in loc, prin tăere, a aninului.

Frasinul se mai introduce cu succes sub masiv, la care avem in vedere a lăbura la timp ochiurile regenerate de frasin.

In arboretele dezvoltate de frasin se introduce, in cazul când solul este descoperit, un sub-arboret de fag, sub care frasinul se regenerează.

In tratarea acestor arborete se are in vedere, mai departe, a extrage frasinul din arboretul principal și a da lumină sub-arboretului din etajul de jos de fag.

Recomandațiile date de serviciul forestier prusian in vederea aplicării amenajamentelor in 1926, de *Splegel*.

In vederea tratării arboretelor in conformitate cu amenajamentul, se dau agenților silvici indicațiuni foarte documentate de felul cum va proceda cu diferitele categorii de arborete, clasificate după esențele componente și clase de vârstă. Astfel pentru fag, pe bazalt și calcar se arată: a) menținerea lui ca specie predominantă (0,5—0,8%), b) regenerarea naturală se face greu, c) se renunță la prima tăere de însămănțare pentru a nu desvelii solul, care are tendințe de încercare. Celelalte tăeri de însămănțare se fac închise in ochiuri sau bande. d) ca esențe de amestec se recomandă frasinul, paltinul, molidul, laricele, etc.

Aceste indicațiuni devin obligatorii, ele se pot schimba de agent, care are datoria a motiva acțiunea sa, prin nevoile culturale.

Agenții sunt obligați a face anual observațiunile lor în ultima parte a amenajamentului, unde sunt deschise rubrici speciale, cari indică natura observațiunilor de făcut. Aceste observațiuni se cercețează anual de birourile centrale de amenajament și se au în vedere.

Cercetarea catalazei în semințe, ca un mijloc de analizare a calității și sănătății lor, prof. W. Schmidt.

Se iau semințele și se cercetează conținutul lor în fermentul «catalază», care are proprietatea să reducă O_2 , H_2 și are aci un rol important de reductor în timpul germinației. Conținutul în catalază ne dă posibilitatea a ne da seama, a) de procentul de germinație al seminței, în un interval mult mai scurt (2 zile) decât prin determinarea acestui procent, b) de starea patologică a semințelor, c) să recunoaștem timpul maturității lor, d) să aflăm influența factorilor ulteriori și a anotimpurilor asupra procentului de germinație.

Aflăm cu surprindere, că în cursul unui an puțința de germinație a semințelor (raportul dintre semințele încolțite în 4 zile, față de cele încolțite în 21) nu e același, cel mai scoborât este în luna Februarie, după care se ridică brusc în Martie—Mai, se scoboară și rămâne constant vara. Din această observație rezultă că timpul cel mai indicat pentru stabilirea procentului germinației este primăvara. Acest fapt are un mare folos și pentru plante și ne explică de ce semințele din sol, negerminate primăvara, stau în tot timpul verei în repauz pen-

tru ca să germineze în primăvara anului viitor.

Dreptul de a vâna iepuri de casă în Prusia, de A. Ebner.

În Prusia nu e statomilit prin lege că iepurii de casă sunt animale de vânat, din care cauză se ivesc conflicte, pentru înălțurarea cărora se cere aducerea unui articol adițional.

În ce sezon să se rărească stejarul? de Geyr.

În masivele de stejar cu gorun se recomandă răirea masivelor vara târziu, pentru a diferenția bine speciile, pentru a vedea în eventualele cazuri de defoliere de insecte, exemplarele cele mai vi-guroase și a ne da seamă în timp de vânt de exemplarele ce se stingheresc.

Dr. C. G.

Nr. 8, 1929.

Vânătoarea pe proprietățile mici comunale, de avocat Brandenburg.

În urma măsurii de a se da libertate fiecărui proprietar în parte dreptul deplin de vânătoare pe proprietatea sa, se constată în Prusia o continuă scădere a vânătorului nobil. De la 1907 se restrânge, ca o urmare a răului constatat, acest drept și proprietarii mici sunt obligați a se grupa în asociații.

Această măsură salutară nu a putut fi impusă în același timp în Hanovra, unde reprezentanții poporului s'au opus la aplicarea legii arătate.

Întrebunțarea metodei istorice în silvicultură, de dr. Martin.

Cercetând metodele de tratare a arboreteilor ce au avut aplicațiune pe teren și având în vedere rezultatele măsur-

rilor luate și cari ne sunt arătate nouă de starea actuală a arboretelor se pot judeca valoarea lor pentru practică. Acest studiu ne mai permite a ne explica forma actuală a arborescentelor.

Sporul de creștere în urma răginării, de *Schwerdfeger*.

În literatură se găsesc afirmațiuni că în urma răginării pinul arată un spor de creștere. În urma cercetărilor personale autorul conchide că un asemenea spor nu se poate dovedi.

Dispariția stejarului în Westfalia, de *Iley*.

În Westfalia, ca și în noi, stejarul a suferit în ultimii ani de mari calamități. Primăvara anului 1928 a adus un ger târziu, după care urmează un atac puternic de Tortrix și de Oldium. În anul 1929 atacul lui Tortrix revine cu mai mare intensitate, la care se mai adaugă Geometra, Agaricus meleus și un Coccus.

Exploatarea barbară a pădurilor, de *Karl Dopf*.

Pe suprafața globului pe cea mai mare întindere se face o exploatare barbară a pădurilor. Pentru păstrarea unei rezerve de păduri, care să acopere nevoile viitoare ale omenirii sunt necesare măsuri de restricție cu caracter internațional și pe de altă parte se arată necesitatea sporirii căilor de comunicații, cari să facă exploatarea cât mai multe suprafețe păduroase. Astăzi pădurile dispar numai în apropierea căilor de comunicații, astfel în Siberia exploatarea urmează o bandă de 10—20 km în lungul marilor căi de comunicații.

Nr. 9, din 1929.

Cultura laricelului de Japonia în ținuturile coastei Mării Baltice.

Prin cultura laricelului de Japonia (*L. leptolepis*) se poate împledeca formarea humusului acid. Cultura sa în pepiniere este precedată de o cultură agricolă cu lupin și o îngrășare a solului cu săruri de fosfor și potasiu. Procurarea semințelor s'a făcut cu multă greutate direct din Japonia, ajungând un kgr la prețul de 1500—2000 lei kgr. Semințele au fost aduse în conuri pentru o mai bună conservare, iar conurile au fost desfăcute apoi la fața locului.

Puejii sunt plantați în amestec cu pin și molid. Această specie a dat în vechile culturi bune rezultate și arată, pe lângă avantajul de mai sus și o mare putere de rezistență contra boalei cancerului ce decimează laricele europene.

Starea și averea. Ing. H. Hönlinger.

Calculul comercial al «Stării și Averei» își găsește aplicațiune și în estimarea forestieră. Acest calcul are la bază o rațională rentabilitatea a solului, în acest scop o clasă de vârstă și suprafața pe care o ocupă, nu mai trebuie privită ca o unitate independentă, ci în calcul se va ține cont de întreg masivul.

Renta solului anuală susținută se calculează pentru toate clasele de vârstă și pentru întreaga revoluție.

Procentul de scumpire al lemnului, de *Hering*.

Lemnul ca materie primă se scumpește în continuu, această urcare a valorii sale este în afara scăderilor accidentale valutare și urmează o curbă, ce lasă să se vadă: 1) o periodicitate ondulatorie ca urmare a conjuncturilor favorabile. 2) o scumpire continuă în intervale mai lungi.

Schimbarea valorii lemnului stă în strânsă legătură cu micșorarea valorii

banului, ca și oricare altă materie primă: ea are însă un mers ascendent și din cauza micșorării rezervelor lemnoase.

Dr. C. G.

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG.

Sept. 1929.

Tăieri succesive pe suprafețe mari sau tăieri de regenerare în bande înguste de îng. *Otto*.

Autorul compară două metode aplicate (Kantz și Brauer) în Germania la fag, care se bazează pe tăieri în bande înguste și pe tăieri succesive pe suprafețe mari și din rezultatele obținute deduce:

Tăerile în bande reduc la minimum pagubele cauzate prin exploatare de vânt, în timp ce tăerile succesive folosesc bine anii de sămânță și dau protecție puzimei contra gerurilor târzii și timpurii. Bandele având o direcție variabilă după versant, în cazuri de terenuri foarte accidentate din cauza deselor schimbări în ordinea lor se pierde vederea clară asupra lor.

Conducerea arboretelor în acest ultim caz este extrem de complicată și cere mari sforțări personalului.

Din motivele arătate în condițiunile date și pentru fag este de părere a se prefera metoda tăerilor succesive pe suprafețe mari.

Cercetări asupra descompunerii păturei moarte (cu umiere) de *Hellay și Jung*.

Se arată metoda de cercetare proprie, care are ca scop a urmări descompunerea păturei moarte sub acțiunea acestor factori. Ca un mijloc practic de a judeca mersul descompunerii este măsurarea cantității de CO_2 , care se pune

în libertate în timpul acestui proces. Ca material de cercetare se folosesc frunze de brad, molid, stejar și fag.

Procesul se petrece în un spațiu închis, unde se introduce aer, din care s'a curățat CO_2 și apoi aerul este dat afară prin un aparat de determinat cantitatea de CO_2 luată din interior.

Cercetări asupra valabilității tipurilor de păduri în Riesengebirge, de *Blanchmeister și Merz*.

Pe solurile de pe munții cristalini asociațiile plantelor erbacee se dau tipuri de pădure asemănătoare cu acelea ale lui Cajander. După altitudine avem la aceeași asociație de plante erbacee bonități diferite ale arboretelor, așa de ex. la 1050 m altitudine tipul *Oxalis* corespunde cu cl. 2 de bonitate.

Pentru altitudinile mari de peste 1000 m tipurile de pădure după asociațiile plantelor erbacee nu mai au valoare.

D-r C. G.

SILVA

Septembrie, Nr. 36/37.

Zur wirtschaftlichen, logischen u. mathematischen Kritik der Bodenreinertragstheorie, von E. Ostwald.

Contribuțiunea la critica din punctul de vedere economic, logic și matematic a teoriei rentei forestiere cel mai mari.

Dacă teoria în chestiune are mulți partizani și numără mulți luptători convinși, apoi a avut dela început și chiar și acum în urmă mulți adversari declarați. Intre aceștia din urmă figurează și Ostwald. În articolul de sus, care ocupă două numere consecutive ale Silvei, face o critică acută acestei teorii. În deosebi

respinge argumentația pur matematică în deslegarea chestiunilor economice și insistă asupra consecințelor fatale, ce trebuie să aibă speculațiunile de acest fel asupra pădurii reale. Reproșul, încă de mult făcut teoriei, că fixarea procentului din formula fundamentală este absolut arbitrară, îl servește și lui Ostwald pentru a demonstra că revoluțiunile, astfel calculate, sunt departe a oglinzi nici nevoile reale ale pădurii, nici cele ale pieței însă argumentația subtilă a lui Ostwald nu se mărginește aci. El discută toate consecințele ce decurg din interpretarea logică a formulei lui Faustmann și ajunge, cum am spus-o, la respingerea hotărâtă a teoriei.

Poate că nu e lipsit de interes a afla că în numărul 46 al Silvei a și apărut o promptă replica a lui St. Honinger, care cu același hotărâre, cu care Ostwald atacă, apără și trece la contra-ofensivă.

Printre nota, datorită redactorului șef al Silvei, lui V. Dietrich, se face următoarea declarație principală: «Suntem de părerea că chestiunile de ordin teoretic-economic, de care este vorba în articolul de față și în altele cari tratează același obiect, pot fi învederate prin formule matematice, dar nu pot fi soluționate prin ele. Pentru acest cuvânt discuțiunea de astădată se închide».

Sept., Nr. 38-39.

Schnellwuchsbetrieb in Jütland, von Professor dr. E. Gehrhardt in Hann. Münden.

Tratamentul creșterilor forțate în Jütlanda.

«Revista Pădurilor» a semnalat de două ori până acum (Nr. 3, 1924, pag. 211 și Nr. 9 1929, pag. 671) propaganda pe care o face profesorul dr. E. Gehrhardt, pentru tratamentul imaginat

de d-za, acel al «creșterilor forțate» (Schnellwuchsbetrieb). Este vorba de câștigurile energice, începute foarte de vreme și continuate la intervale scurte (de 2-3 ani până aproape de vârsta exploatabilității. Gehrhardt, prin articolul de mai sus, face o comună care interesează în privința aplicării acelei și idei în unele păduri create artificial în bărăganele (Heide) Jütlan etc.

Datele pe cari ni le servește pentru delușirea chestiunii, parte sunt rezultatul observațiilor făcute de autor la fața locului parte sunt procurate de către administrațiile locale. Ele învederează înrăurirea favorabilă ce a avut tratamentul preconizat pentru dezvoltarea arborizetelor de fag, molid, brad, douglas și molidul sitca. Acest tratament oare va fi el aplicabil și în pădurile noastre, se întreabă Gehrhardt?

Răspunsul îl dă prin una din concluziunile la cari ajunge la sfârșitul articolului: «Cele constatate ne pot sugera și nouă multe idei utile, fiindcă condițiunile staționale din Jütlanda, în ciuda umidității mai mari a aerului, nu se deosebesc de cele ale noastre (cele germane) așa de mult ca să excludă tratamente asemănătoare». Se poate susține același rezonament și pentru pădurile românești?

CENTRALBLATT f. d. GESAMTE FORSTWESEN.

Wien, Nr. 9.

Asupra fabricațiunii pastei de lemn, de Ing. E. Beloni.

Autorul, director al mai multor instalațiuni de fabricarea pastei de lemn în Austria, descrie modul de fabricare a acestui material, din ce în ce mai mult cerut de industria modernă. Se știe că hârtia ordinară, în special cea de ziare,

nu este fabricată din celuloză curată, ci conține un mare procent de pasta de emă, obținută prin desfibrarea acestuia pe cale mecanică. Autorul dă exemple și calcule demonstrative, asupra rentabilității acestor instalațiuni și relevă în special câștigul ce l-ar avea administrațiile forestiere, dacă și-ar clădi mici fabrici proprii, de acest fel.

Revista mai conține recenzii și comunicări.

D. A. S.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 9, Septembrie 1929.

Le mélèze en Suisse. par H. Badoux.

Laricele în Elveția.

Laricele, stejarul munților cum îl spun elvețienii, se găsește destul de răspândit în Elveția, în cantoanele, Grisson și Valais. În ultimul timp, din cauza omului și a unei insecte, a început să se împușineze. Omul a căutat să-l înlocuiască cu moliftul, iar insecta — *Tortrix pinicolana*, Zeller, îl cauzează importante pagube.

Autorul analizează după observațiile făcute de H. Thomann și W. Nägeli, metamorfoza acestei insecte. (Articolul va urma).

Société suisse pour l'étude des carburants de remplacement. par F. Aubert.

Societate elvețiană pentru studiul carburanților substituitori.

Elveția este preocupată de chestiunea carburantului cel mai rentabil, deoarece neavând petrol nu vrea să mai fie tributară altor țări. În acest scop s'a cretat o societate, cu menirea de a studia chestiunea amintită. Se crede că vi-

torul carburant ce va înlocui petrolul, va fi fabricat din lemn.

Congrès international des stations de recherches fore-tières à Stockholm. par H. Badoux.

Congresul Internațional al stațiunilor de cercetări forestiere.

E vorba de congresul internațional ce a avut loc anul acesta la 21—27 Iulie.

Reprezentanții a 30 state s'au întrunit să discute printre altele și importante chestiune a «bibliografiei forestiere internaționale», găsierea modalității unei publicațiuni care să cuprindă lista tuturor scrierilor referitoare la silvicultură, din trecut până în zilele de azi.

Congresul viitor, care este al 8-lea s'a fixat pentru 1932 în Franța.

Ant. Răd.

SYLWAN (Polonia).

Nr. 4.

Așezarea pânzelor și tablele pentru calculul fiecărei scânduri, ce se taie din buștean, de S. Sołtysi. Formula cum se așează pânzele în cadrul gaterelor, are o influență covârșitoare asupra randamentului în cherestea. Autorul dă o tabelă pentru calculul lățimii fiecărei scânduri (de o grosime dată), în funcție de depărtarea părții despre inimă până la mijlocul bușteanului: $l = \sqrt{d^2 - 2a^2}$, în care l — lățimea căutată, d — diametrul bușteanului la capătul subțire și a , distanța dela fața interioară a scândurii, până la centrul bușteanului.

Revista mai conține cinci articole, așupra cuprinsului cărora nu putem referi fiind date numai în limba polonă.

D. A. S.

ESPAÑA FORESTAL.*August, 1925.*

Francisco Mira. Dunele dela Guardamar. Articol în continuare. Se arată lucrările care s'au făcut în vederea fixării lor, s'au încercat speciile: *Allanhus glandulosa*, *Acacia lophanta*, *Robinia pseudoacacia*, *Cupressus horizontalis*, *C. macrocarpa*, *Nicotiana longiflora*, *Tamarix gallica*.

Dan Ingo Olazábal. Centenarul nașterii lui Lucas Olazábal. Continuare.

Bogația forestieră a Finlandei. Continuare.

T. Motea de Antonia y Gil. Parcul național de pe Guadarrama. Continuare.

Serbarea arborelui la Moncloa.

V. S.

SUMARSKI LIST. (Jugoslavia).*Septembrie—Octombrie 1929.*

Asupra cantității deșeurilor la debitarea lemnului rotund în grinzi clopșite, de dr. N. Neidhardt (art. în continuare).

Asupra bunului randament al fagului, de A. Perusic, articol în continuarea celui apărut în Nr. 2 al acestei reviste (1929), constituind o replică la art. apărut în Nr. 6, 7.

D. A. S.

LESNICKÁ PRÁCE (Cehoslovacia).

Nr. 9.

Mijloace de a determina circumferința, de B. Polansky. Autorul insistă asupra erorilor rezultând din determinarea suprafeței secțiunii cercului în funcție de media a 2 diametre și recomandă calcularea ei cu ajutorul circumferenței, care dă rezultate de 3 ori mai exacte. Lungimea circumferenței se corectează în prealabil cu ajutorul formulei empirice $P = O \cdot 1 \%$ sau $P = 0.0746 O \%$.

Date asupra apariției insectelor vătămatoare pădurilor în Boemia înainte de 1839, de Prof. Al. Nechleba.

Societățile cooperative forestiere (urmare), de F. Houska.

D. A. S.

INFORMAȚIUNI

Numiri

D-nii Stelian Dobrescu, Zeno Spârchez, M. Croitoru, T. Georglan și Dinu Valeriu-Voinca, absolvenți ai Școlii Politehnice București, în serviciul Cassel Padurilor ca diurniști provizorii pe ziua prezentării.

D-l Virgil Frașila, absolvent al acestor școli pe ziua de 1 Decembrie la Oficiul național al cooperăției.

Transferări în interes de serviciu

Pe ziua de 15 Noiembrie 1929

D-l Ing. șef silvic Șt. Dumitrescu-Gârbovi dela oc. silv. Boblești la oc. Cămpeni.

D-l Ing. silvic Ion Marin dela oc. silv. Lăpușna la oc. Balcești.

D-l Ing. silvic Adalb. Spaniol dela oc. silv. Balcești la oc. Tg.-Mureș.

D-l Ing. silvic Alex. Becheș dela oc. silv. Tg. Mureș la oc. Cămpeni.

D-l Ing. șef silvic Șt. Dumitrescu-Gârbovi dela oc. silv. Cămpeni în Centr. dir. Cluj.

D-l Ing. șef silvic Marin Iacob dela ocolul silv. Isticeu la oc. Valca-Răului.

D-l Ing. șef silvic Gh. Antonescu numit șeful ocolului silvic Lăpușna.

D-l Ing. silvic stagiar C. Mitan dela serviciul de ridicări în plan, se detașează după cerere la ocolul silvic Tulcea.

D-l Ing. silvic V. Palade șeful oco-

lului silvic Lipovaș și d-l Ing. silvic Gh. Petrescu șeful ocolului Tugurești, trec unul în locul celuilalt.

D-l Ing. silvic stagiar B. Cononenco trece dela ocolul silvic Gura-Gărbena la Tighina.

D-l Ing. silvic stagiar H. Pfaundler din centrala direcției Constanța la ocolul silvic Curtășunar.

Pe ziua de 1 Decembrie 1929

D-l Ing. șef silvic A. Petrov, șeful ocolului silvic Lăpuș trece după cerere în centrala direcției Constanța.

D-l Ing. șef silvic I. Marinescu, șeful ocolului silvic Radu-Negru în interes de serviciu în centrala C. Padurilor.

D-l Ing. silvic Marcel Mihalescu, din centrala direcției Pitești după cerere la ocolul silvic Boblești.

D-l Ing. șef silvic I. Ungureanu dela direcția Sebeș și d-l Ing. silvic al Stănescu, șeful ocolului silvic Schitu-Greci în interes de serviciu trec unul în locul celuilalt.

D-l Ing. silvic Bruno Herjog șeful ocolului silvic Cerna, în interes de serviciu la centrala direcției Constanța.

Pe ziua de 1 Ianuarie 1930

D-l Ing. silvic I. Șimonec, șeful ocolului silvic Biclean, după cerere la ocolul silvic Șimleu-Șilvaniei.

Inaintări

Pe ziua de 1 Dec. 1929.

D-1 Ing. silvic Marin Iacob la gradul de ing. șef silvic.

D-1 Ing. silvic Iosif Iuhas, la gradul de ing. șef silvic.

D-1 Ing. a b-inspector A. Atanasescu, la gradul de ing. inspector silvic.

Pe ziua de 1 Ianuarie 1930

D-nii Ing. sub-inspectorii silvici: N. Maritan, M. Șt. Suhușeanu, I. S. Ionescu și Petre Ioan—după alegere—la gradul de ing. Inspector silvic.

La gradul de inginer silvic

I. Pacuraru pe ziua de 15 Febr. 1929.

Al. Georgescu pe ziua de 1 Martie 1929.

A. Alexandrescu, idem.

L. Nicolaescu „

I. Mihaescu „

L. Lugojanu pe ziua de 15 Martie 1929.

C. Capitanu pe ziua de 1 Aprilie 1929.

Radu Petre idem.

A. Paraschiveacu, idem.

A. Melenciu „

N. Dogaru „

Tralan Roman „

Tralan Belcea „

Const. Tarhon, pe ziua de 15 Mai 1929.

Gh Dumitrescu pe ziua de 1 Mai 1929.

Petru Gheorghe, pe ziua de 1 Iunie 1929.

Const. Dobrescu idem

I. Proșescu „

Schrott Iosif „

P. Nicolescu „

V. Nrgoița „

P. Popescu pe ziua de 1 Iulie 1929

Al. Petrescu pe ziua de 15 Iulie 1929.

N. Stinghe pe ziua de 1 August 1929.

Gh. Oprîșanu pe ziua de 15 Sept. 1929.

N. Tașcă pe ziua de 1 Oct. 1929.

I. Toma idem

Al. Dărlău idem

D. Hartia pe ziua de 1 Ian. 1930

*La gradul de Ing. șef silvic.**Dupa vechime*

Gh. Tatomir pe ziua de 1 Aprilie 1926.

N. Carпов pe ziua de 1 Iulie 1926.

Gh. Chercea pe ziua de 1 Noembrie 1927.

H. Haret pe ziua de 1 Noembrie 1927.

Al. Bujoreanu pe ziua de 1 Aprilie 1927.

Șandor Ștefan pe ziua de 1 Aprilie 1927.

I. Nișescu pe ziua de 1 Noembrie 1927.

Popescu Sinala pe ziua de 1 Noembrie 1927.

Gh. Pavalache pe ziua de 1 Ianuarie 1927.

N. Caragea pe ziua de 1 Ianuarie 1928.

I. Mihaescu pe ziua de 1 Ianuarie 1928.

I. Gallerlu pe ziua de 1 Aprilie 1928.

P. Bejan pe ziua de 1 Aprilie 1928.

C. Cristea pe ziua de 1 Iunie 1928.

D. Ionescu pe ziua de 1 Iunie 1928.

Ch. Guțu pe ziua de 1 Iunie 1928.

S. Ghica pe ziua de 1 Iunie 1928.

Arm. Șt. Gherghiu pe ziua de 1 Noembrie 1928.

Al. Clutak pe ziua de 1 Ianuarie 1929.

T. Enescu pe ziua de 1 Aprilie 1929.

I. Zachlinski pe ziua de 1 Mai 1929.

I. Havaş pe ziua de 1 Iunie 1929.

E. Buzeteşki pe ziua de 1 Noiembrie 1929.

T. Vidinichi pe ziua de 1 Noiembrie 1929.

A. Brestlanski pe ziua de 1 Ianuarie 1930.

Pe ziua de 1 Ianuarie 1930

Popescu Ruse, Ad. Kaiser, D. Romanovschi, I. Poclitaru, Ernst Fizek, Şt. Şofalvi, N. Duldurescu, N. S. Popescu, E. Mavrodin, V. Trandafirescu, N. Bacanu, E. Petrovan, M. Popescu, C. Popescu-Făurei, Stoica Filoftei, D. Podeanu, Gh. Nonuţă, N. Măţoianu, V. Harnagea, Al. Stănescu, I. Paraschiv, C. Criveanu, Fr. Terdic, Eug. Reuss, C. D. Popescu, D. Balogh, A. Sabo, N. Pandrea, I. Grecu, L. Comşa, N. Bubob, Şt. Gherghel, Sandi Mircea, I. Gh. Martinescu, I. Sass, D. Al. Popescu, D. C. Ionescu, V. I. Işievici, V. Palladin, C. C. Dumitriu, D. Onaca, C. C. Emarnoil, O. Mihălescu, N. Stănescu, T. Nicoară, Şt. Predescu, I. Popovici, I. C. Ionescu, A. Hăluăgeanu, A. Măşcanu, I. Diaconescu, Eug. Zehan, D. Anto-

nescu, I. A. Nicolaescu, N. Gojla, I. Zachariaş, Şt. Guyaş.

La gradul de Ing. insp. silvic

D-l Gh. Stănişescu pe ziua de 1 Aprilie 1928.

Pensionării

Au fost puşi în retragere din oficiu pe ziua de 1 Ianuarie 1930, pot fiuit art. 203 al. 2 din legea organizaţiei Ministerelor, d-nii:

Const. Opran, administratorul Casei Pădurilor.

Ion Timoc, Ion Aleman, X. Sculy, C. Sava-Goiu, C. P. Georgescu, ing. consilieri silvici.

O. Crattero, Iosif Gombossy, ing. inspectori generali silvici.

P. Maxim-Leng, N. Bossie, C. Gheorghie, L. Gasparez, D. Georgescu, A. Mavrodineanu, A. Bristyanski, C. N. Budu, M. Părescu, Şt. D. Olteanu, W. Moldvay, Am. Munteanu, ing. inspectori silvici.

V. Horvath, T. Plachi, Fr. Schmidt, P. Pribnov, M. Lescov, ing. sub-inspectori silvici.

Iulu Urban, Coloman Wildmann, ing. şefi silvici.

Const. Frunză, ing. hotarnic în Casa Pădurilor.

I. Peştiacov, subdirector cl. I în Casa Pădurilor.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajărilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor

Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în «Monitorul Oficial» No. 131 920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi anularea amenajamentului pădurei Muntele Frumoasele din comuna Nerei, jud. Putna, proprietatea obștei răzeșilor din comuna Văsui, jud. Putna, publicat în «Monitorul Oficial» No. 96 929, p. II, suprapus contrar art. 5 din Codul silvic, asupra vechiului amenajament aprobat prin deciziunea No. 39.71 9 9, publicat în «Monitorul Oficial» Nr. 193 920 și care amenajament este valabil până în anul 1935, când urmează a fi revizuit.

Art. 2 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Dată astăzi 10 Noiembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) V. Pojrcă

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 63.534 929

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Milești-Păurești, pendinte de comuna Făurești, județul Vâlcea, proprietatea d-ilor M. Recea și D. Bârzeacu, în suprafață de 32 ha 600 m². Regimul crâng simplu. Revoluția nu maiă 25 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Isvorul, pendinte de comuna Isvorul, județul Mehedinți, proprietatea moștenitorilor defunctului I. Isărescu, în suprafață de 118 ha 9660 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 3 ani; trupurile

plantate cu sălcâmi însemnate pe plan cu No. 6 și 7 în suprafață de 75 ha 8'00 m² se poate tăia în al treilea an dela începerea tăierilor. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiu Berghelu, pendinte de comuna Homocea, județul Tecuci, proprietatea d-ilor Jagueș Leon, în suprafață 75 ha 5'00 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în 2 ani în 1929—1930 și 1930—1931. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 3 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Kornilșani, pendinte de comuna Aninoasa, județul Gorj, proprietatea d-lui N. Orezeanu, în suprafață de 95 ha Regimul crâng simplu. Revoluția normală 75 ani. Exploatarea în 2 ani; în acești 2 ani să nu se taie decât arborii care au împlinit în momentul tăierii 20 ani așa cum precizează regulamentul legii; arborii care au 10 ani acum nu se vor tăia decât în al treilea an al revoluției tranzitorie. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Vernești trupul Iriște, pendinte de comuna Vernești, județul Argeș, proprietatea d-ilor Adela colonel I. Tiuleanu și Ecaterina C. Soiașogiu, în suprafață de 49 ha 2'00 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea într-un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Scacă Gârbovan pendinte de comuna Bogdana, județul Bacău, proprietatea d-lui Isidor Keral, în suprafață de 78 ha Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și art. adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Noembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) V. Potârnică

p. conl. Nedescirăbii.
Nr. 63.934 1929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Mitaci, Vârful Surduc în 2 serii, pendinte de comuna Tușnad, județul Cluj, proprietatea composemoratului din comuna Tușnad, în suprafață de 21.5 ha 7'00 m². Regimul codru cu țări rase în seria I-a și codru grădinar în seria II-a. Revoluția normală 80 ani pentru seria I-a și 100 ani pentru seria II-a. Exploatarea în conformitate cu planul apăsător de cultură și exploatare. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar pentru seria I-a și 1000 lei de hectar pentru seria II-a. Revizuirea după 10 ani; pentru seria de pășune, dacă există sentință care o destină scentei împădurii, se va face amenajament silvico-pășoral a parte.

b) Amenajamentul pădurii Dosul Martinei, pendinte de comuna Sugag, județul Alba, proprietatea bisericii ortodoxe române din Sugag, în suprafață de 76 ha. Regimul codru cu 30 rezerve la fiecare hectar; în porțiunile care au stejar, rezervele vor fi din stejar. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Ropcea, pendinte de comuna Ropcea, județul Storoișneț, proprietatea d-lui Rudolf Aachner, în suprafață de 17 ha 38'0 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar pentru parchetul (1 și 2 parcele 1 a, 2 b, 3 a și 3 b de 87 ha 5500 m²) în rest 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Hula 2 trupuri pendinte de comuna Blăjeș, județul Târnava Mică, proprietatea d-lui Ștefan Müller, în suprafață de 87 ha 4'500 m². Regimul crâng cu 50 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar pentru parcelele 1 și 2, lei 2000 de hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Tibou în 6 serii, pendinte de comuna Botev, jud. Maramureș, proprietatea moșii nitorilor lui Papp Simon din Vișeu de Sus, în suprafață de 1211 ha 5000 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 67 ani serile 1, 2, 4, 5 și 6 și 47 ani seria 3 a. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Pădurea de Jos, Pădurea mare și Coasta villor, pendinte de comunete: Cornești, Istra și Peris, județul Mureș, proprietatea d-lui d-ru Dominic Teleki, în suprafață de 190 ha 6200 m². Regimul crâng cu 60 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 70 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arădările din aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronate, sau într-un timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3 — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecărui sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi 19 Noiembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (se) V. Potârnică

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 63.538 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Siliștea Lerești, pendinte de comuna Lerești, județul Muscel, proprietatea d-lui Inginer Gr. M. Balota, în suprafață de 117 ha 700 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Cacova, pendinte de comuna Cacova, județul Dâmbovița, proprietatea d-lui C. Crătunescu, în suprafață de 11 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea într-un an. Garanția de împădurire 100 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Tunari, pendinte de comuna Tunari, județul Ilfov, proprietatea d-nei Maria Calmașchi în suprafață de 666 ha 700 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Pojorâta, pendinte de comuna Lerești, județul Muscel, proprietatea d-nei Maria Pilică și Gr. N. Balota, în suprafață de 165 ha 2200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 3 ani. Prin operațiile culturale s-au redus conținutul sub 6.8. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Studiul sumar de exploatare al pădurii Zăvoiu Clorolușu, pendinte de comuna Dăbâncu, județul Oltenița, proprietatea d-lui colonel Al. Târtașescu, în suprafață de 27 ha 1100 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecărui sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi 19 Noiembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (se) V. Potârnică

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Nr. 63.538 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cubleş, pendinte de comuna Cubleşul, județul Mureș, proprietatea d-nel Bertu Felazeghy, în suprafață de 21 ha 4000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani cu interval între tăieri de 10 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Gura Juletei, pendinte de comuna Scaara, județul Someș, proprietatea comunei politice Mogosini, în suprafață de 49 ha 3200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Pescosia, pendinte de comuna Fieles, județul Mureș, proprietatea d-ului Farkas și familia în suprafață de 8 ha 3200 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 12 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Higliu, pendinte de comuna Telina, județul Târnava Mare, proprietatea posesorului de păduri din Telina, în suprafață de 130 ha 4000 m². Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani, nu se admite a exploata în primul an 8 parchete, ci să se fac în fiecare an câte un parchet. Garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Rovina, pendinte de comuna Brănișca, județul Hunedoara, proprietatea bisericii ortodoxe din comuna Brănișca, în suprafață de 11 ha 7400 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Păulen, pendinte de comuna Păulen, județul Odorhei, proprietatea posesorului din comuna Păulen, în suprafață de 791 ha 4100 m². Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Rogoza, pendinte de comuna Văleni, județul Târnava Mare, proprietatea comunei Văleni în suprafață de 64 ha 4500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronally în trecut sau au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, surzateții, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei dispozițiuni.

Dată astăzi 19 Noiembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) V. Poitrea

p. conformitate, Nedescrisibil

Nr. 63.541.9.9.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Pleșoiu, pendinte de comuna Stoiceni, județul Argeș, proprietatea d-ului Nae C. Burdescu, în suprafață de 70 ha 2000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Rândășa-Sasa, pendinte de comuna Furceni de Sus, județul Gorj, proprietatea d-ului Dinu A. Stoicjan, în suprafață de 293 ha 1000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 5 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Melegh'oaia, pendinte de comuna Mărgoara, județul Vaslui, proprietatea d-ului prof. sor d-r Drașomir Hurmuzescu, în suprafață de 94 ha 6300 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate cele alte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fișcăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 19 Noiembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) V. Poștărcă

p. conformitate, *Nedescrisibil*.

Nr. 63.544 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Brăzești Danu, pendinte de comuna Brăzești, județul Dorohoi, proprietatea d-nei Cecilia colonel Horiu, în suprafață de 140 ha 9200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Chicerea, pendinte de comuna Bălțați județul Iași, proprietatea d-ului locot. colonel Teodor Volneciu, în suprafață de 41 ha 7700 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea într-un an. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Coșești, pendinte de comuna Adâncata, județul Dolj, proprietatea d-nei Angela N. Prutopescu, în suprafață de 5 ha 3900 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 7 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Piantația Dăbuleni, pendinte de comuna Dăbuleni, județul Romanaj, proprietate. Epitropii Așezămintelor Brâncovenesci, în suprafață de 1317 ha 6700 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fișcăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 25 Noiembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) V. Poștărcă.

p. conformitate, *Nedescrisibil*.

No. 64.606 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Storoj'nej-Maidanu, pendinte de comuna Storoj'nej, județul Storoj'nej, proprietatea d-ilor Șerban și Năgoc I'ondor, în suprafață de 23 ha 9000 m², din care în perio. da I-a 1929-30 și 1931-32 se exploatează numai arboretele din parcela I-a, 4 d și 5 d care au ajuns la termenul exploatabilității de 60 ani. Regimul codru cu două tăeri succesive, aplicându-se ultima tăcere la parcelele I a, 4 d și 5 d. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 2 ani 1929-30 și 1931-32 pentru parcelele ce se exploatează în perioada I-a. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele primei perio. de în anul 1948, când se va judeca dacă în alecțiația II-a, cuvenită exploatarea în perioada II-a 1948-68, sunt de a ajunge arboretele la termenul exploatabilității.

b) Amenajamentul sumar al pădurii Seciu, pendinte de comuna Cloara județul Alba, proprietatea bisericii greco-ortodoxe din comuna Cloara, în suprafață de 2 ha 7600 m². Regimul crâng cu 60 rezerva la fiecare hectar. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea într-un an. Garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Surpătur, Stejeriș Cărpiniș, Valea Mare și Musușu, pendinte de comuna Criștur, județul Odorhei, proprietatea composesoratului de păduri

din Cristur, în suprafață de 141 ha 1600 m². Regimul câștig cu 60 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 100 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Frânturi, pendinte de comuna Nimigea de Sus, județul Nășăud, proprietatea d-ului Virgil Soltop, în suprafață de 105 ha 3000 m². Regimul câștig cu 100 rezerve la hectar în parcelele 30 și 31 și cu 60 rezerve la ha în restul pădurii. Rezervele vor fi din gorun și numai în lipsă de fag. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Sântimreu, pendinte de comuna Sântimreu, județul Bihor, proprietatea posesoriatului de păduri Sântimreu, în suprafață de 87 ha. Regimul câștig impletit. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 100 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Jirca și Salazdru, pendinte de comuna Stănceni, județul Mureș, proprietatea domeniului sivilic Cudeamesterhaza în suprafață de 7207 ha 730 m² din care 373 ha 2400 m² poeni. Din această suprafață pădușoasă se pune în exploatare numai 1181 ha 3900 m² și anume: 382 ha se vor parcurge cu tăieri rase, iar restul 80 ha 3900 m² se vor parcurge numai cu operațiuni culturale pentru degajarea semințurilor în special de rășinoase. Regimul codru cu tăieri rase pentru 3-2 ha. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea pentru suprafața de 382 ha în opt ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar numai pentru suprafața de 382 ha. Revizuirea după 10 ani pentru suprafața 1181 ha 3900 m², care se parcurge cu tăierea.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Porcu Brad Tihu Rusca, pendinte de comuna Răstoagea, județul Mureș, proprietate succesorilor lui Mendel Schwartz și a Soc. Anon. pentru Industria Forestieră Reghin în suprafață de 3144 ha 3200 m², din care se pune în exploatare suprafața de 472 ha 3700 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 4 ani pentru seria I-a, 8 ani pentru seria II-a și IV-a și 6 ani pentru seria III-a de oarece exploatarea acestei păduri a fost vîndută la 1417 cu termen Soc. Anon. Răstoagea. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Dealul Frumos, pendinte de comuna Dealul Frumos, județul Târnava Mare, proprietatea comunei Dealul Frumos, în suprafață de 713 ha 1400 m². Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Amenajamentul pădurii Ciceu, pendinte de comuna Ciceu, județul Cluj, proprietatea posesoriatului Ciceu, în suprafață de 2296 ha 4500 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Exploatarea în 90 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constătându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze regulamentului sau amenajamentului se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. Toate cerințele dispozițiilor prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fișărilor sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi 25 Noembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (sa) V. Potârnicu

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 64.698 929.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Păltinul de pe Muntele Mare, pendinte de comuna Ojdula, jud. Tul Trei Scăune, proprietatea bisericii roma n catolice din comuna Ojdula, în suprafață de 71 ha 0-00 m . Regimul codru cu două țări succesive. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 5 ani. La prima țară se va extrage numai jumătate din volumul materialului existent, iar a două țară să nu se facă până nu se constată de organele silvice ale Statului că regenerarea s'a făcut complet. Garanția de împădurire 1500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii O'luș, pendinte de comuna Brejcu, jud. Trei Scăune, proprietatea d-ilor An rei Hanco și Alexandru Treșag, în suprafață de 1524 ha 6400 m . Regimul codru cu două țări succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 12 ani. La prim țară se va extrage numai jumătate din volumul materialului existent, alți din rășinoase, căi și din oțnoase, iar a două țară să nu se facă până nu se constată, de organele silvice ale Statului că s'a făcut regenerarea. Garanția de împădurire 1000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Merghind al din 4 trupuri, pendinte de comuna Merghindeal, județul Târnava Mare, proprietatea comunei politice Merghindeal, în suprafață de 504 ha 2700 m în două serii. Regimul codru cu 3 țări succesive seria I și crâng simplu seria II-a. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani, seria I-a. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani, seria II-a. Garanția de împădurire 1000 lei de hectar. Leciar seria I-a și 500 lei de hectar seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare și amenajamente, se aprobă numai din punct de vedere tehnic, luându-se drept definitiv situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constată du-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, supr. țării, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat închezurii sunt executivi.

Art. 4 și ultimul — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data azi 17 iulie 1929 în cabinetul nostru

p. Ministru. (ss) Aurel Dobrescu

p. Conformitate, Nedrescibil
Nr. 41.046 929.

VIZITAȚI ȘI EXPUNEȚI
PRODUSELE D-VȘ LA
**EXPOZIȚIA INTERNAȚIO-
NALĂ DE VÂNĂTOARE
DIN LIPSCA 1930**

(Incepe Mai până la Septembrie)
IN CADRUL
**EXPOZIȚIEI INTERNAȚIONALE
DE BLĂNURI «I P A»**

Informațiuni prin orga-
nizațiunile ei și prin

ADMINISTRAȚIA IPA SECȚIA VÂNĂTOARE LEIPZIG
C. 1 Brühl 20, (Germania)

SOCIETATEA

„PROGRESUL SILVIC“

Închiriază pentru conferințe, adunări,
concerte, etc., Sala mare a loca-

lului său din

B-DUL I. C. BRĂȚIANU No. 57 bis

unde doritorii se pot adresa.

E s t e

**în interesul Societăților
Forestiere și tuturor
așezămintelor industriale
să facă reclama prin
REVISTA PĂDURILOR**

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

STUDII

VĂNATUL ȘI VÂNĂTOAREA ÎN ȚARA BĂRSII ÎN SECOLUL XVI

de OTTO WITTING
Inginer sub-inspector silvic

Din punctul de vedere al istoriei vânătoarei, secolul al XVI-lea are o însemnătate numai într'atât, întrucât și acest secol în genere nu cunoaște decât metodele învechite ale vânătoarei cu lațul (plasa) și goana cu câinii în forma lor primitivă.

Numai după perfecționarea tehnică a armei de foc (priu descoperirea cocoșelor cu cremene 1630) prinde teren tot mai mult vânătoarea exercitată cu acest fel de armă, ea se dezvoltă cu deosebire în secolul XVII și XVIII, înlăturând încetul cu încetul vechile metode de vânătoare.

Asfel secolul al XVI-lea din punct de vedere al tehnicii vânătoarești constituie în oarecare măsură sfârșitul și punctul de întoarcere a dezvoltării arhaice. Luând în observațiune critică cele ce urmează, ne putem forma o imagine a metodelor de vânătoare în Țara Bârsli, cari după natura lor își au obârșia în timpurile cele mai vechi.

I. URSUL

La începutul secolului XVI se găsește ursul în Țara Bârsii pe un teritoriu cu mult mai întins, fiind și mult mai numeros decât azi.

Astfel comuna Măerus, în al cărei teritoriu de vânat abia se mai rătăcește azi câte un urs, în anul 1545 a trebuit să ia măsuri pentru a se pune capăt pagubelor pericolelor cauzate de el ¹⁾.

Datele în cifre, cari să ne arate numărul urșilor, ce erau în Țara Bârsii, lipsesc în mare măsură în «Izvoarele istoriei orașului Brașov» (Quellen zur Geschichte der Stadt Kronstadt). Pe de o parte s'a luat în «Izvoare», de cele mai multe ori numai extrase sumare ale textului original, iar pe de altă parte nu se cuprind acolo date referitoare la urșii din Rășnov, Bran și Zărnești, deci din întregul ținut al Bucegilor și Piatra Craiului, un ținut care împreună cu cel al Săcelelor (Șapte Sate) formează azi regiunea de baștină a urșilor din Țara Bârsii.

Drept aceea toate datele documentare, cari urmează, referitoare la urșii vânați, trebuie să le luăm în considerare cu oarecare rezervă.

După cum ne arată «Izvoarele» în anii 1532, 1535, 1540—1542, 1545—1550, deci în decurs de 11 ani, au fost vânați în Țara Bârsii în total 58 urși și anume 39 urși de populația din Cristian, 14 urși de cea din Săcele, câte unul de Codlea și Zizin, unul de un Brașovechian (Martinsberg), unul de un săcul și unul de o persoană, a căror nume nu este amintit ²⁾.

Din cele arătate în «Izvoare» cei mai buni vânători de urși erau cel din Cristian. Pe de altă parte putem deduce, că în regiunea Cristianului s'a găsit în mod periodic un mare număr de urși, probabil din cauza întinselor păduri de stejari, cari se găseau în nemijlocita apropiere a comunei, ceea ce a făcut, ca vânătoarea de urși să aibă mult succes. Astfel din numărul de 58 urși, vânați

1) Quellen zur Geschichte der Stadt Kronstadt (Izvoarele istoriei orașului Brașov), vol. III, pag. 282, 1545, X. 14, D. Lucae funifici solvi cassem ursinam (vulgo Berea Garthen ad Nospach) ex commissione d. ind. flor. 8.

2) «Izvoare» vol. II, pag. 272, 425, 688, 689, vol. III, pag. 124, 114, 178, 179, 180, 354, 359, 404, 393, 397, 431, 436, 438, 505, 513, 519, 559, 546, 543, 560, 561, 562.

intr'un singur an și anume în anul 1550 — de sigur un an bogat în ghindă — 21 s'au vânat în Cristian și 6 în Săcele.

Contrar principiilor de azi, cu adevărat vânătoarești, cari s'au format în mod natural în urma dezvoltării mijloacelor de vânătoare, vânarea ursului se făcea prin prinderea lui cu lațul (plasă), precum și cu ajutorul lancei (Bärenspiess) în luptă apropiată.

Ca dovadă, că comuna Cristian a excelat în vânătoarea urșilor, este faptul că primarul acestei comune în anul 1532, din ordinul județului orășenesc al Brașovului trimite la Făgăraș un vânător din Cristian, care să dea acolo instrucțiuni pentru prinderea urșilor și animalelor răpitoare cu ajutorul lațurilor plasei ¹⁾.

În anul 1545 funierul Lukas primește fl. 8, sumă destul de importantă pe acea vreme, pentru o plasă de prins urși ce a fost furnizată de acesta vânătorilor din Măeruși ²⁾.

Ca mijloc de răpunere se amintește în repetate rânduri sulița (șeapa) pentru urși (Bärenspiess). Aceasta este o lance al cărei mâner lung de lem era bătut cu curele, iar capătul ei prevăzut cu un vârf de fier. Sulițe de acestea serveau mai ales în scopuri militare, dar după cum ne arată numele erau întrebuintate și la vânătoarea urșilor, în lupta de aproape ³⁾.

Metoda de vânătoare era următoarea: Urșii erau gonii de câini puternici sau de bățăiași, până ce cădeau în lațele așezate la locurile de trecere (schimb) sau până erau oprii și ținuți pe loc de câini, ca apoi să fie uciși de vânători cu ajutorul sulițelor.

Exercitarea vânătoarei în acest fel, identică cu omoriarea, răpunerea sau doborârea, ne-o arată și senzul cuvintelor latinești

1) «Isvoare» II, 277, 1532 XI. 23.

Item villicus de Nova civitate ex commissione domini iudicis nostri, misit unum virum una cum retibus seu venabulis ad Fogaras, ut eos doceret, quo pacto ursi ac ceterae ferae in plagis permi deberent, consumpsit asp. 25.

2) Vezi nota 1 pag. 824.

3) «Isvoare» II, 482, 1527 — 1537: corrigamentis ad hastas ursorum.

lav. II. 502, 1537. XII. 24. «exposuit pro 53 cuspidibus» (vulgo Berespiess: flor) 14 asp. 14 — Item in solutione 49 cuspidum (vulgo Berespiess) et pro capulis, corrigiis, clavis ac ad promptuione (flor 17 asp. 41).

«Isvoare», II, 650, 1539 — 1546 pro ¹⁾/₂ vulgo speck pro inungendis cuspidibus (vulgo berespiess) in consistorio asp. 3.

«occidere, perimere, mactare» cari sunt amintite în dările de seamă ale oraşului, în legătură cu prinderea şi uciderea urşilor¹⁾.

Din contra, nici o singură dată nu se aminteşte săgeata şi arcul, arbaleta sau arcul de foc, ca mijloc de vânare a urşilor.

Tot atât de puţin putem constata din rigidele date numerice, dacă s'au folosit sau nu cursele sau alte mijloace de prindere (gropi, ţăpuşi, etc.), uzitate cu predilecţie în evul mediu, precum şi otrava ca mijloace pentru stârpirea urşilor.

Se înţelege de sine, că vânătoarea urşilor exercitată în felul de mai sus nu era tocmai fără pericol şi că aceasta cerea anumite calităţi personale, dar mai cu seamă calităţi fizice, cu cari trebuia să fie înzestrat vânătorul.

În anul 1547 un Secelean primeşte dela oraşul Braşov suma de fl. 1 asp. 25 ca ajutor, fiindcă a fost «muşcat» de urs¹⁾.

Distrugea urşilor ca animale răpitoare şi stricăcioase mai ales pentru economia de vite, era organizată din oficiu.

Astfel oraşul Braşov, iar mai târziu evident şi comunele²⁾ au plătit celui ce ucidea un urs, un premiu, care în prima jumătate a sec. 16 varia între 10 asp. şi 1 fl. 25 asp., de obicei era 25 asp. sau 1 fl.³⁾

Din faptul acesta, precum şi din împrejurarea, că drept vânători de urşi se amintesc cu deosebire locuitori din comunele Țării Bârsii, o singură dată este amintit numele unui Braşovechian, care a răpus un urs pe muntele Martins⁴⁾, concludem că vânătoarea urşilor nu era considerată, ca una ce era datorită şi practică de către cetăţenii oraşului Braşov.

1) «Isvoare» II. 272, 1532, IX, 15 «Inhabitoribus Novae civitatis pro bibalibus, quod tres apros silvestres (mistreţii) ac duos ursos venatione pesimerunt» asp. 25.

«Isvoare» III. 178, 1542, XI. 2, «Eodem die Ostadiensens (Brassochinenii) occiderunt 1 ursum in monte s. Martini» bib. fl. 1.

«Isvoare» III. 404, 1547, X. 25 Septemvillani (locuitorii din Săceala) dedi, quod mactaverunt 1 ursum asp. 23.

1) «Isvoare» III. 397, 1547 VII 7: Septemvillano, quem ursus momoraderat (a muşcat) dedi in subsidium ex commissione dd. fl. 1 asp. 25.

2) «Isvoare» IV. 428: În anul 1756 «s'a interzis comunelor: să mai dea acelora cari aduc piei de lup sau de urs, sprijin bănesc din casa comunei».

3) Vezi nota 1. pag. 824.

4) Vezi nota 1.

Avem impresia, că ursul era considerat ca un vânat de o valoare redusă, care pentru om nu putea fi decât păgubitor, ca vânat era puțin agreat și trebuia distrus cu toate mijloacele și în orice timp, fără ca el să se fi bucurat de vreo atenție oarecare¹⁾.

Cu toate acestea blana de urs era prețuită. Adeseori urșii vânați formau obiectul darurilor, cari s'au făcut senatorilor brașoveni²⁾. Astfel în anul 1545 s'au dăruit de către orașul Brașov blănuri de urs lui Paulus Bank, un om cu vază și mare influență³⁾.

Dar nici carnea de urs nu era desconsiderată. În 1535 a fost trimis la Brașov un urs vânat în Cristian, care a fost tranșat de către măcelarul Ioan Lung, de sigur pentru a fi împărțit gurmanșilor. Pentru aceasta măcelarul a primit suma de 6 asp⁴⁾.

Pe acele vremuri aveau căutare și puii de urs, probabil pentru a fi dresați și utilizați de ursari⁵⁾.

L u p u l

În număr cu mult mai mare decât urșii se lvesc lupii în Țara Bărsii în secolul XVI și foarte adeseori haitele lor constituiesc o adevărată plagă în tot ținutul.

În anii 1532, 1535–1542, 1545–1549, adică în cursul a 14 ani, după cum ne arată «Isvoarele» au fost vânați sau prinși în total 123 lupi și anume 34 de locuitorii din Codlea, 17 de cei din Tohan, 14 de cei din Măeruș, 13 de cei din Săcele, 11 de Răș-

1) Încă și în 1751 cu ocazia interzicerii vânătoarei era liber de a fi vânat numai lupul și ursul. «Isvoare» IV, 428.

2) «Isvoare» III, 124, 1541 XII. Cazaydinensibus, qui 1 ursum huc in civ. dominus sen. miserant dedi bib. fl. 1.

«Isvoare» III, 354, 1546. X. 1. quod Nayerstadlensen 1 ursum occisum ad senatus dono dederunt dedi fl. 1.

3) «Isvoare» III, 278, 1545 VIII 19 Christiano Bruthalder, quod duxit ad Apaczya pelles ursorum, luporum et alas vulturum famuli Pauli Bank asp. 12 1/2.

4) «Isvoare» II, 425, 1535 XII 28 Nayerstadlenses miserunt huc in civitatem unum ursum occisum, quibus dedi ex commissione dom. Indicis bibale flor. 1 asp. 25 — item Ioani Lang lanio (măcelar) quod eundem ursum disparitituss est asp. 6.

5) «Isvoare» III, 543, 1550, II, 28. Uni Septemvillano, qui 3 juvenos ursos huc portavit bib. asp. 37 1/2.

noveni, 7 de cei din Sânpetru, câte 5 de cei din Hălchiu și Cristian, câte 2 de Prejmereni și Zărneșteni, câte unul de cei din Roibav, Crizbav, Apața și Hărman, mai departe unul de către un Brașovechian, probabil 3 de locuitorii din Brașov și în fine 5 de persoane necunoscute¹⁾. Nu sunt amintite comunele Vulcan, Ghimbav, Bod și Feldioara.

Intocmai ca și la urși, datele de mai sus nu constituiesc decât numai o parte a lupilor uciși de fapt în Țara Bârsii.

Neoblicinuit de mare este numărul lupilor vânați de Codleni. Probabil, că pădurile dimprejurul Codlei au fost foarte potrivite pentru prinderea lupilor, în timp ce și Codlenii pare să fi fost bine organizați în acțiunea de distrugere a lor.

Anii 1537 și 1548 au fost ani bogați în lupi deoarece în 1753 au fost doborâți 28, iar în anul 1548, 22 lupi. Interesante sunt datele referitoare la persoanele, cari i-au vânat. Astfel în 1536 sunt amintiți românii din Râșnov²⁾.

1537 Właykul de Rosnyo (Vlaicu din Râșnov), Klosz Bydneren și Goenteres Klosen, aceștia din urma de sigur Sași din Brașov, apoi iarăși Właykul de Rosnyo, Bukscha de Rosnyo (Bucșa din Râșnov), de două ori Wład de Rosnyo, apoi Nicolae Wład de Rosnyo și un român din Tohan, care aduce la Brașov 14 lupi³⁾.

1538 de două ori românul Wład de Rosnyo⁴⁾.

1539 Koman de Tohan, Wład de Zemyești⁵⁾.

1537 și 1540 Judele din Codlea precum și un lăcătuș și un român din Cristian⁶⁾.

1541 Bugsche de Rosnyo⁷⁾.

1542 Românul Bugscha (Bucșa) de Rosnyo⁸⁾.

1) «Isvoare» II, pag. 275, 407, 465, 450, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 519, 521, 548, 550, 603, 606, 614, 687, 689, 690, III, pag. 95, 155, 158, 178, 181, 182, 256, 257, 259, 266, 278, 345, 354, 358, 393, 394, 396, 431, 436, 437, 438, 440, 500, 502, 503, 505.

2) «Isvoare» II, 450.

3) «Isvoare» II, 511, 513, 514, 515, 519, 529.

4) «Isvoare» 548, 550.

5) «Isvoare» II, 603, 606.

6) «Isvoare» 512, 689, 690.

7) «Isvoare» III, 95.

8) «Isvoare» III, 155.

1545 un «Bulgarus»¹⁾.

1548 un român Zărnești²⁾.

1549 doi români din Tohan³⁾.

În celelalte cazuri nu se amintește nici numele vânătorului și nici apartenența lui. În cazurile de mai sus, majoritatea lupilor a fost vânată de români, ceea ce dovedește că printre români și cu deosebire printre cei dela munte s'au găsit dintr'un început buni și pasionați vânători.

Întocmai ca și la urși, vânătoarea lupilor se făcea prin prinderea lor cu lațul și plasa. Astfel se face amintire despre plase pentru lupi în Hălciu la 1528⁴⁾, în Cristian la 1532⁵⁾ și în Feldioara la 1536⁶⁾.

În anul 1532 funierul Lukas primește 5 fl. pentru o plasă de prins lupi, cu care Codlenii au prins nu mai puțin de 14 lupi⁷⁾. La 1540 el primește 16 fl. pentru 2 plase de lupi lungi, de 50 stânjeni, pe care le-a furnizat celor din Cristian⁸⁾, la 1541 primește 50 fl. pentru plase de 80 stânjeni, ce au fost împletite pentru cei din Prejmer, Feldioara și Codlea⁹⁾ și în fine în 1545 primește 11 fl. pentru 2 plase furnizate comunei Feldioara¹⁰⁾. În

1) «Isvoare» III. 529.

2) «Isvoare» III. 440.

3) «Isvoare» III. 505.

4) «Isvoare» II. 120. 1528. XII 21. Item den von helvin von wegen der wolfsgerren czu steyr von stat u. lant flor. 2.

5) «Isvoare» II. 275, 1532 VII. 4. Inhabitoribus Novae civitatis in subsidium retium vulgo Gerner ex commissione dominorum senatus et provinciae flor. 5.

6) «Isvoare» II. 462, 1536 XI. 15. Idem Földváriensibus in subsidium ut casses luporum praeparari fasciant flor. 3.

7) «Isvoare» II. 275, 1532 VII 4. Idem Czay dinensibus simili modo in subsidium retium et quod 14 lupus perimerant, domino Lucae funici pro cassibus flor. 5.

8) «Isvoare» II. 690, 1540 XII. 16. Dom. Lucae funifci dedi, pro duabus plagis luporum vulgo wolfsgerren, cubitus 50 continentes, quas incolis de Naverstat paravit flor. 16.

9) «Isvoare» III. 123, 1541 XI. 25 D. Lucae funifci pro 80 cubitis cassium luporum vulgo wolfs Garner, Prasmariensibus, Meremburgensibus ac Czaydinensibus paratis una summa facit fl. 50.

10) «Isvoare» III. 287, 1545 XII 12 Subb. a Luciae pro 2 cassibus luporum vulgo Wolfs Garner Meremburgensibus fl. 11.

1548 s'a plătit fl. 11 pentru 2 plase ce au fost predate celor din Sănpetru ¹⁾.

Sumele mari, cari s'au plătit pe atunci pentru plasele de prins lupi, precum și faptul, că acestea sunt amintite atât de des, ne fac să deducem, că distrugerea acestor răpitoare a constituit o importantă chestiune economică. Pe de altă parte felul, în care orașul Brașov s'a îngrijit de prevederea comunelor cu plase pentru lupi, ne arată că distrugerea lor a fost bine organizată.

Metodele de vânătoare erau de sigur cât se poate de simple. Lașurile erau așezate la schimburi, pe unde putea să scape lupii din bătae, iar lupii prinși în plase sau prinși și ținuți în loc de câini erau apoi omorâți. Putem deduce aceasta întocmai ca și la urși din sensul cuvintelor latinești: *interemerant*, *peremit*, *mactaverunt*, *interfecit*, *confecit* și *occidit* cari însemnează a face să piară, a stinge, a nimici, a distruge, a ucide ²⁾.

Pentru uciderea lupilor prinși în plasă sau încolțiți de câini se întrebunțau băte de împuns și hătut.

Cu toate acestea au fost omorâți lupi și cu arma.

În anul 1545 a fost vânat un lup de către un vânător din Codlea și unul de un vânător din Săcele, cu ajutorul armei «*sagittare*» ³⁾. Că acești lupi au fost vânați cu arcul sau arbaleta sau cu arma de foc nu se poate constata, deoarece sub «*sagittare*»

1) «Isvoare» III. 433, 1548 III. 12 Pro 2 cassibus vulgo Wolfs Garner colonis de Petersberg datis fl. 11.

2) «Isvoare» II. 407. 1535 item quod Monyorossiensens unum lupum interemerant asp. 25.

«Isvoare» 513. 1537 II. 25 Goenters Klozen quod unum lupum peremit hibales asp. 25.

«Isvoare» II. 450, 1536 III. 5 quibusdam Valachis de Rosnyo quod unum lupum mactaverunt bibales asp. 14.

«Isvoare» II. 511, 1537 II. 4 item Wlaykul de Rosnyo, quod unum lupum interfecit asp. 25.

«Isvoare» II. 512, 1537 II. 14 item die carnisprivi iudici Feketehehalmensi bibales, quod duos lupos confecit flor. 1.

«Isvoare» III. 95, 1541 IV. 21 Brugsche de Rosnyo, quod 1 lupum accidit dedi bih asp.

3) «Isvoare» III. 257, 1545 I. 23 Uni Czaidinenal bih, qui sagittavit 1 lupum asp. 25.

«Isvoare» III. 256, 1545 V. 16 Septemvillani sagittaverunt 1 lupum bib. asp. 25.

avem a înțelege nu numai tragerea cu arcul, a săgeta, ci și a trage cu arma de foc. Având însă în vedere, că armele de foc pe acea vreme erau prea puțin perfecte, putem accepta presupunerea, că lupii aceștia au fost vânați mai degrabă cu arcul sau cu arbaleta, decât cu arma de foc.

Deasemenea nu putem constata, dacă s'au distrus lupii cu ajutorul gropilor de lupi, a curselor, cârligelor și cu ajutorul otravei.

Pentru câte un lup mare distrus, Primăria orașului Brașov plătea de obicei suma de 25 asp. fără considerare, dacă lupul a căzut pe teritoriul orașului sau pe hotarul comunelor din Țara Bârsii.

Pielele de lup erau căutate și aveau o mare întrebuințare. Astfel în anul 1500 s'au adus la Brașov din Moldova 7 piei de lup¹⁾. Funcționarii orașului au primit blănurile de lup în dar din partea locuitorilor din comune (în anii 1538, 1546, 1548, 1549 ș. a. m.). În anul 1545 între altele s'au dăruit lui Paulus Bank și blănuri de lup²⁾.

Faptul, că s'au adus la Brașov adeseori lupi tineri și pul de upi (1537, 1546, 1547, 1548, 1549 etc.³⁾), ne dovedește că vână-

1) «Isvoare» III. 1. «Zwanzigst rechnung» din circa 1500: Din Moldova s'au importat: «pelles lupi 7 Stück».

2) «Isvoare» II. 548, 1538, I. 11 dedi bibales W'lad Walacho de Roșno. qui domino iudici nostro unam pellem lupinam portavit asp. 25.

«Isvoare» III. 354, 1546 X. 2 Quod Czaydnenses occiderunt 2 lupos pellesque eorum huc adduxerunt bib. fl. 1.

«Isvoare» III. 438, 1548 V. 20 Heultwynienses. quod occiderunt 1 lupum et pellem portaverunt domino vill. asp. 25.

«Isvoare» III. 500, 1549, III. 28. Villico Weresmarthensis dedi. quod portavit mihi pellem lupi occisi asp. 25.

3) Vezi nota 3 pag. 6.

4) «Isvoare» II. 519. 1537 VI. 8 Item unu Valacho de Thoňan. qui 14 juvenos lupos huc portavit bibales asp. 2.

«Isvoare» III. 345, 1546, V. 17 quod alii Nospachtenses attulerunt huc 9 parvos lupos bib asp. 12¹/₂.

«Isvoare» III. 393, 1547 V. 22 1 homini ex 7 villis, qui apportavit 4 catulos (pul de lupi) luporum asp. 12¹/₂.

«Isvoare» III. 394, 1547, V. 30, Nospachtenses apportaverunt 4 parvos lupos, quibus dedi asp. 12¹/₂.

«Isvoare» III. 436, 1548, IV. 25 7 Septemvillanis qui 4 parvos lupos adduxerant dedi asp. 25.

«Isvoare» II. 437, 1548, V. 19 quod 5 parvi lupi fuerant ad ne adducti dedi bib. asp. 25.

«Isvoare» III. 502, 1549, V. 6 1 Septemvillano, qui 4 parvos lupos huc adduxit dedi asp. 10.

toarea la lupi nu se exercita numai iarna, ci și vara, ba chiar și primăvara, îndată după fătutul lor.

III. Cerbi și căprioare

Mai puțin numeroase decât datele asupra urșilor și lupilor sunt datele referitoare la cerbi și căprioare.

Cerbul, care azi a dispărut cu desăvârșire din Țara Bărsii, la începutul sec. XVI se găsea aci în număr destul de mare.

Evident, că el se întreținea în primul rând în regiunea deluroasă și împădurită dintre Zărnești, Vulcan, Codlea, Crizbav, Măeruș și Șercaia. Cel puțin în «Isvoare» se amintește despre cerbi de două ori pentru Vulcan ¹⁾, odată pentru Tohan ²⁾, Măeruș ³⁾, Șercaia ⁴⁾, Bran ⁵⁾ și Săcele ⁶⁾.

Și pe atunci cerbul reprezenta o valoare mare, deoarece locuitorii comunelor a dăruit adeseori cerbi Senatorilor Brașoveni ⁷⁾. Aceasta ne dovedește și faptul, că în anul 1532 a fost dăruit un vițel de cerb în valoare de 1 fl. și 5 asp. de-lui «Kanzellarius» ⁸⁾.

Căutată era carnea și pielea lui ⁹⁾. Cu deosebire carnea de cerb se oferea la ospetele, ce se dedeau în onoarea notabilităților ¹⁰⁾.

1) «Isvoare» II. 607, 1539, II. 4. Item feria tertia p. Blasii Wolkanienses portaverunt dominis senatus nostri unum cervum, quibus dedi bibales flor. 2.

2) «Isvoare» II. 352, 1534, VI. 2 pro uno magno cervo a Tohaniensibus flor. 1.

3) «Isvoare» III. 345, 1546, V. 17 Dum Nospacienses attulissent dominis sen. 1 cervum dedi eis bib. 12 1/2.

4) «Isvoare» III. 386, 1547 I. 20 Ipso die Fabiani et Sebastiani iudices Sarkan dederunt dono d. iudicia et dd. sen. 1 cervum venatori dedi bib. asp. 25.

5) «Isvoare» I. 106 «Törzburger Kastellansrechnung» din anul 1506: pro carnibus cervinis etc. fl. 1 asp. 14.

6) «Isvoare» III. 103, 1541, VI. 27 Dum 7 villani dominis sen. 1 cervum donassent dedi eisdem ex commissione dd. fl. 1.

7) «Isvoare» II. 629, 1539, X. 8 eodem die dominis senatus adductus est unum cervus dedique bibales asp. 40.

8) «Isvoare» II. 265, 1532, V. 17 Item domino cancellario unum cervulum (vițel de cerb) donatum pro. fl. asp. 5.

9) «Isvoare» II. 598, 1539, I. 21. Item dum incolae de Wolkan unum cervum dominis huc adduxerant, vendidit.

10) «Isvoare» II. 677, 1540. Se amintește adeseori următoarele alimente: cervus, hirundines (rândunez) perdices (potârniche)

Nicăieri nu s'au putut găsi date precise cu privire la modul de vânare a cerbilor.

Cu toate acestea nu greșim, dacă considerăm vânătoarea cu lațul și cu câini, ca principale metode de vânătoare a cerbilor, cerbii erau deci gonți de câini atâta timp, până când se prindeau în plasă sau în laț sau erau prinși și ținuți pe loc de câinii urmăritori. Vânătorului îi era apoi ușor să ucidă cu suliza cerbul prins sau ținut pe loc ¹⁾

Dacă au fost sau nu vânați cerbii cu ajutorul armelor adică cu ajutorul săgeții și arcului, a arbaletului sau armei de foc, nu putem constata cu precizie.

Din amintirea ce se face, că în 1547 un vânător din Șercaia a primit tarbă de pușcă în valoare de 12 asp. pentru un cerb adus la Brașov, putem deduce, că acest vânător se folosea de arma de foc ²⁾.

În ce privește anotimpul, în care au fost vânați cerbii, însemnările autentice ne arată o singură dată, că s'a vânat un cerb în timpul mugitului (Septembrie - Octombrie), însă în trei rânduri este indicat timpul vânatului cu luna Ianuarie, iar de câte două ori lunile Februarie, Mai și Iunie. În timpul acesta n'a existat epoci de ocrotire pentru cerbi.

Cu mult mai puțin este amintită căprioara. Se vede, că a existat în număr mai mic, sau că nu s'a bucurat de aceeași apreciere ca cerbul. În orice caz pentru un cerb se plătea de regulă 1 fl. pe

1) Cea mai veche dovadă, ce privește vânătoarea cerbului în Țara Bărsii o găsim în sculpturile de pe capitelul Bisericii evang. din Feldioara. După E. Morres aceste sculpturi datează de la începutul veacului al XIV (Vezi E. Iekelius: Die Dörfer des Burzenlandes pag. 177, 178).

Pe un capitel foarte deteriorat, găsim un cerb gonit și prins de câini. Pe un alt capitel, păstrat în stare bună, se vede o scenă întregă de vânătoare de cerbi, un cerb este ținut pe loc de doi câini puternici, pe când un vânător, cu suliza în mână se grăbește într'acolo.

O altă confirmare a acestui mod de vânătoare o găsim în unele date din anul 1610 («Isvoare», pag. 215). Precum ne arată acestea, cu ocaziunea căderii unei zăpezii mari, au fost prinși în Țara Bărsii cerbi și căprioare cu ajutorul câinilor și lațurilor.

2) «Isvoare» III. 421, 15437 l. 18. Fabiani dedimus venatori de Sarkan-dum adduxerat cervum, pro pulvere bombardico asp. 12.

când pentru o căprioară se obținea numai 7–17 asp. Cu toate acestea era căutată și căprioara. În anul 1522 o căprioară în valoare de 8 asp. a fost dăruită principelui¹⁾. Carnea de căprioară a fost servită adeseori la marile ospete²⁾.

M toadele de vânatoare a căprioarei vor fi fost aceleași ca și la cerb.

În «Isvoare», pe lângă «Cervus, cervulus, carnes cervinis» indică cerb, și «ry, re, ree, hynnufeus» indică căprioară mai găsim denumirea de «dama și damula»³⁾, sub care se înțelege căprioara sau femela cerbului, cel puțin putem conchide asupra acesteia din unele date din anul 1534 «(damulis vulgo rejecher⁴⁾», precum și din unele date de mai târziu din anul 1610 «(cervos» et damas»⁵⁾.

Capra neagră

În două rânduri am găsit date referitoare la capra neagră. Odată se amintește capra neagră la anul 1532 pe când «Stephanus Werbewczy regiae maestatis sumus tum cancellarius tumque secretarius» veni la Brașov.

La ospățul, ce s'a dat acestuia la 27 Aprilie s'a servit pe lângă carne de pasăre, vită și vițel, și pe lângă pește de Dunăre. crap sărat, pești mici de mare și carne de capră neagră¹⁾.

1) «Isvoare» I. 430, 1522 V. 23. Item pro uno ry hynnuleo domino waywodae empto asp. 8.

2) «Isvoare» I. 456, 1522 XI. 14–17 Item pro uno hynnuleo (ree) vino asp. 14. cu ocazia ospătărei în Brașov a principelui din Ardeal Ioan Zapolya.

«Isvoare» II. 121, 1528 XII 21, Item vmb ein re asp. 17. cu ocazia unei alte ospătări.

3) «Isvoare» II. 196, 1530 V. 30 dum Stephanus Maylat et eius familia apud nos fuit: pro media dama asp. 7.

«Isvoare» II. 414, 1535, VII. 14, pro una dama a Walacho, quodam asp. 10 – dum magnificus dominus waywoda nunc illuc venit.

4) «Isvoare» II. 352, 1534, VI. 3, pro damulis vulgo rejecher in culinas asp. 47^{1/2}.

5) «Isvoare» V. 215.

În sensul Lexiconului latin german din 1739 a lui Benj. Hederich sub «dama» este de a se înțelege o «capră neagră», un cerb damă și în fine o specie de animal sălbatec, iar sub «damula» un cerb-damă mai mic. După glosarul anexat la «Isvoare» sub «dama» se înțelege cerbul sau căprioara, iar sub «damula» vițel mic de cerb sau pui de căprioară.

6) «Isvoare» II. 264. 1532 IV. 27, Pro una caprea vulgo stejn gaysz – asp. 17.

Pentru a doua oară se face pomenire în anul 1520, când la 18 Octombrie s'a dăruit lui Jacobus Thornaly o capră neagră¹⁾.

În ambele cazuri nu putem vedea modul cum au fost vârate acestea. Oricum constatăm, că carnea de capră neagră avea oarecare căutare.

Din faptul, că se amintește atât de rar, precum și din împrejurarea, că capra neagră era răspândită în acele părți de păduri, cari erau mai îndepărtate și mai greu de pătruns, ceea ce în mod natural îngreuna foarte mult vânărea ei cu mijloacele primitive de atunci, deducem, că din punct de vedere al vânătoarei, caprele negre nu aveau vre-o deosebită importanță, deși numărul lor probabil era destul de mare.

Dacă pe vremea aceea nu s'a găsit capra neagră numai pe Bucegi și Piatra Cratului — regiunile ei de răspândire de azi — sau și pe ceilalți munți ai Țării Bărsii și în special pe Clucaș și Piatra Mare, nu s'a putut constata, putem însă presupune aceasta²⁾.

I e p u r i i

Date referitoare la iepuri sunt relativ destul de numeroase³⁾. Iepurii își aveau rolul lor însemnat la diferitele oșpețe date în orașul Brașov.

Astfel la 16 și 17 Noembrie 1522, pe când veni la Brașov «Johannis de Zapolya» principele Transilvaniei, acesta fu ospătat pe lângă mâncări de carne de vițel, oie, pasăre și porc, pe lângă potâmichi, o dropie și 22 veverițe, pe lângă piftii, carne de căprioară, struguri uscați și pește proaspăt, — și cu 11 iepuri⁴⁾.

1) «Isvoare» I. 285, 1520, X. 18, Item domino Jacobo Thornaly cum nuncio regio unam capram silvestrem dono datam pro. asp. 20.

2) Din următoarele date din anul 1696 putem admite, că capra neagră a existat și în munții Săcelelor. «Isvoare» VI. 285, 1666:

«În al doilea rând în trecut ar fi fost în Săcele numai 4—5 tăbăcari, cari aveau privilegiul dela principele de pe atunci, să prelucereze pieile de capră neagră și alt vânat împușcat acolo, acum însă numărul tăbăcarilor s'a înmulțit în mod considerabil prelucrând și piei streine».

3) «Isvoare» I. 285, 445, 450, 502, «Isvoare» II. 330, 340, 374, 462, 508, 531, 595, 632, «Isvoare» III. 153, 336, 384, 430 s. a. m.

4) «Isvoare» I. 456, XI. 16, 17.

duobus leporibus	asp.	12
tribus	»	» 18
tribus	»	» 15
tribus	»	» 16

La ospățul dat în onoarea regelui la 19 Decembrie 1538 s'au servit și iepuri pe lângă potârnică, carne de căprioară și alt vânat ¹⁾.

În anul 1536 Sebastianus din Casovia, care a adus la Brașov casete de Praga, primește în dar între altele și un iepure ²⁾.

Prețul unul iepure varia între 4 și 6 asperi ³⁾.

Dacă și în ce măsură se folosea pielea iepurelui la blănărie, în industrie și comerț, nu putem ști. De asemenea nu s'au găsit date, din care să putem deduce modul, cum se făcea vânatoarea la iepuri. De sigur se vâna prin prinderea lui cu lațul, plasa și cu câinii (probabil ogari) ⁴⁾.

M i s t r e ț u l

Este curios, că despre mistreți se face amintire o singură dată în secolul al 16-lea. Aceasta ne arată că vânătorii din Cristian au obținut un premiu de 25 asp. ca răsplată pentru că cu ocazia unei vânători au doborât 3 mistreți și 2 urși ⁵⁾. Din faptul, că o singură dată s'a vânat trei mistreți, deducem, că numărul lor era pe atunci destul de mare. Pe de altă parte însă, împrejurarea, că în socotelile orașului Brașov în acel timp nu se face amintire despre mistreți, precum și împrejurarea, că nu se vorbește nici odată despre o distrugere sistematică a lor, ca vânat stricăcios mai ales agriculturii, cum s'a făcut cu urșii și lupii, ne arată, că pe acea vreme mistreții se găseau relativ în număr mic în Țara Bărsii — poate din cauza numeroșilor lupi — și deci nu prezentau nici un pericol pentru agricultură.

Să fi avut o valoare prea mică ca vânat și de aceea să nu fi fost vânați, nu ne vine a crede. Vânărea lor se va fi făcut tot așa ca și a ursului, cu bătăla și cu câini.

1) «Isvoare» II. 595, 1538 XII. 19 in cultnam regiae maiestatis lepores, perdices, carnes ferinae, damae.

2) «Isvoare» II. 462, XI, 11. Item dñm Sebastianus de Casaoula pisides Pragendes huc adduxit, misi ei dono unum leporem, $\frac{3}{4}$ vini et. 2 cubi avenae asp 9 $\frac{1}{2}$.

3) «Isvoare» II. 340, I. 12 pro uno lepore asp. 4, vezi nota 2.

4) Încă și în anul 1617 se prindeau cu lațul iepuri și vulpi, în anul 1614 se amintește ogarul în legătură cu vânatoarea de iepuri. («Isvoare» V. 487 și 577).

5) Vezi nota 1. pagina 4

V u l p e a

Foarte prețuită era blana de vulpe și în prima linie, căutate erau părțile albe de sub gât și pânțele, cari se numeau «bărbl» (Wammen). Cunoscut era aci comerțul cu piei de vulpe¹⁾, iar în 1548 s'au exportat de aci 80 de piei²⁾.

În anul 1541 s'a plătit breslei blănarilor din Brașov pentru 205 bărbl de vulpe și 110 piei de șder, cari se cuprindeau în dijma, ce se cuvenia regelui și era de plată în ziua lui Martin, în total 128 fl. și 12^{1/2} asp.³⁾.

În 1521, 1522 și 1549 s'a dăruit adeseori «bărbl», cu deosebire scriitorilor și secretarilor principelui⁴⁾.

În 1546 vine la Brașov Lazar, servitorul voevodului Mircea (Myrches) pentru a încheia o afacere cu bărbl de vulpe⁵⁾.

Orașul plătește în 1550 pentru piei de vulpe suma de fl. 6 când omul voevodului moldovean Ilie, ceru totul înapoi dela Magister Gregorius, ceace principele i-a fost dat pentru vindecarea unghiilor sale⁶⁾.

1) «Isvoare» III. 1, «Zwanzigstrechnung» din cca 1500: din Moldova s'au importat: pelles vulpi 110

2) «Isvoare» I. I. 465 bucăți «Zwanzigstrechnung» din 1 I. 30. XII. 1548 s'au exportat: fux petles 80, fuchszin Futter 2.

3) «Isvoare» III. 122, 1541 XII. 7. Cechae pellificum pro 205 pellibus vulpinis ventralibus vulgo wamen et 110 pellibus mardurinis reginali maiestati ad rationem census S. Martini missis fl. 128 asp. 12^{1/2}.

4) «Isvoare» I. 368, 1521. XII. 4. Item domino Johann Balwes ad suppletionem solutionis pellium vulpinarum et mardarinarum Ambrosio literato, scribae domini vice-waywodae dono datarum asp. 17.

«Isvoare» I. 449, 1522 X. 2. Domino Nicolao literato secretario domini waywodae vulpinis pelles wammen per dominum Johannem Ber dono datos flor 1.

«Isvoare» III. 497, 1549, II. 5. d. Petrus Sartor et d. Simon Ansifaber sunt missi in comitia Thordensia: duxerant, Emerico literato ventres vulpinas donandos flor. 2 asp. 25.

5) «Isvoare» III. 339, 1546 II. 24. In vigilia Matthiae venit hoc Lazar fom. Myrches wayw., cauza quarundam pellium vulgo kropfeel (părțile de gât) et altarum rerum ergo, cui misit per dies 2 victualli pentru asp. 34^{1/2}.

6) «Isvoare» III. 553, 1550, V. 27: Eodem die fuit homo d. Eliae wayw. Moldaviensis repositus a mag. Gregorio barbitonsore (barbier) omnia quae dicitur wayw. et pro sanandis unguibus dedit, nos ergo solvimus et pro pellibus vulpinis fl. 6

În 1550 s'a plătit pentru o piele de vulpe 25 asp.¹⁾

Astfel la începutul sec. 16 vulpea era des întâlnită în Țara Bârsii. Se vâna întocmai ca și iepurii, cu lațul, plasa și cu câinii (ogari și bazeți²⁾).

(Va urma)

La chasse dans la contrée de Bârsa dans le XVI-ème siècle.

L'auteur est préoccupé d'établir les moyens et les systèmes de chasse employés dans la contrée de «Bârsa» pendant le XVI-ème siècle. La question qui intéresse spécialement est de connaître l'aspect de la chasse avant la découverte de l'arme à feu (fusil à pierre). On établit que l'arc a été peu utilisé, par contre le filet, le lacet et la lance complétés avec les rabatteurs au chiens de chasse, ont été les moyens courants, tant pour le grand gibier que pour le petit. Pour le oiseaux il faut ajouter les pièges et les faucons.

L'auteur s'occupe de presque tout les animaux qui font objet de chasse: l'ours, le loup, le cerf, le chevreuil, le sanglier, le renard, le loutre, le lynx, le castor, le martre, l'écureuil, puis les oiseaux.

1) «Isvoare» III. 551, 1550. V. 11, 2. Walachis de Rosnyo, qui 1 pellem vulpinam portaverunt asp. 25.

2) «Isvoare» V. 487 și 506. În 1611 se amintește atât ogarul cât și bazeții pentru vânătoare în Țara Bârsii.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

R E G I A

de P. A. GRUNAU

În timpul din urmă un reviriment s'a produs în opinia publică forestieră din țară. De unde, până acum câțeva vreme, exploatarea pădurilor nu putea fi imaginată decât prin intervenția unui întreprinzător și de unde exploatarea în regie, în urma încercărilor făcute în acest sens, a fost declarată ca nepotrivită pentru condițiile noastre economice și sociale, astăzi, Casa Pădurilor, prin organul consiliului ei de administrație, cere «ca exploatarea pădurilor să se facă pe cât posibil în regie», iar moțiunea adunării generale din 1929 a «Progresului silvic» glăsuiește astfel: «Idealul pentru exploatarea și comercializarea pădurilor colectivităților publice este regia publică comercială, care urmează să se generalizeze treptat» etc. Trec peste unele manifestațiuni individuale care abundă în acelaș sens. Ministrul actual al departamentului agriculturii și domeniilor a și tras consecințele din această nouă orientare a opiniunii publice și a dispus intensificarea exploatărilor în regie, dând și unele directive, cari sunt menite a înlătura dificultățile, cari se opuneau până acum aplicării pe o scară mai întinsă a acestei metode de exploatare. Totuși, asupra modului cum trebuie concepută și organizată exploatarea în regie, pare că există oarecari divergențe. S'a pus chestiunea, dacă, pentru aplicarea metodei de exploatare în regie, este nevoie de o nouă organizare care să ia ființă pe lângă organizarea administrativă existentă, sau dacă punerea în valoare a pădurilor, după metoda preconizată, va fi posibilă în cadrul organizațiunii existente.

Pentru a ne pronunța într'un sens sau altul, este necesar ă

a ne fixa mai întâi asupra înțelesului ce vrem să dăm cuvântului «regie».

Prin exploatarea în regie putem să înțelegem recolta produselor pădurii prin muncitori tocmiți, conduși și plătiți de proprietar sau de reprezentantul său, urmată eventual de fasonarea lor prealabilă în pădure, potrivit cu cerințele pieței (secționarea lemnului în lungimea cerută, stivuirea lor după anumite grosimi și lungimi) și terminată prin vânzarea licitativă sau după taxe tarifare, stabilite dinainte. Acesta ar fi înțelesul mai strâns al cuvântului. Un alt înțeles mai larg este acela care cuprinde, pe lângă recolta, tâlmăcită astfel cum s'a făcut mai sus, și industrializarea lemnului în fabrici.

După cum admitem prima sau a doua definițiune a cuvântului, vom soluționa chestiunea organizării în sens diferit.

În cazul întâi, exploatarea în regie în cadrul actualei organizări administrative, modulată poate după exigențele speciale ale metodei, nu este numai posibilă, dar chiar necesară.

Gestiunea unui ocol silvic nu poate și nu trebuie divizată. Rezultatul sigur al unei altfel de organizațiuni vor fi fricțiuni de tot felul între organele de diferite ordine. Lucrările de recoltare și punerea în valoare a produsului brut sunt destul de strâns legate de alte lucrări și mai ales de cele de regenerare. Prin doborâri și fasonări nepricepute, dar mai cu deosebire prin gârlirea neglijată a cupoanelor, pagube incalculabile pot rezulta pentru reimpădurirea locurilor exploatare. A lua din mâinile șefului de ocol conducerea și supravegherea directă și permanentă a lucrărilor de exploatare, pentru a o încredința unui șef așa zis de regie, însemnează a-l desbrăca de una din cele mai importante atribuțiuni, prin a căreia îndeplinire conștiincioasă poate să exercite cea mai fericită înrâurire asupra sporirii rentabilității și asupra progresului cultural al pădurii. Dar, dacă s'ar zice că nimic nu-l împiedică pe șeful de ocol a se interesa de mersul regulat al exploatărilor și a interveni eventual, atunci voit sau nevoit se trece cu vederea, că tocmai amestecul de atribuțiuni va fi izvorul fricțiunilor și neînțelegerilor de care am vorbit mai sus.

Mai este altceva. Lucrările de exploatare au drept obiect nu numai arboretele ajunse la vârsta exploatabilității, ci și acelea în cari intervențiuni culturale sunt necesare. Oare și acestea să fie

date în sarcina șefului de regie? Logic ar fi, căci nu îmi pot imagina un ocol, în care să existe două exploataări concurente. Dar atunci care mai este rolul șefului de ocol?

Dacă luăm din mâinile lui conducerea efectivă, până în cele mai mici amănunte, a lucrărilor tehnice — s'a vorbit — terribile dictu—și de efectuarea lucrărilor de împăduriri prin antreprenori, adică prin elemente străine de pădure — atunci mă întreb, pentru ce mai avem pe agentul specialist din capul ocolului. Oare ca să facă proiecte, fără ca să îi fie îngăduit să le și execute, oare ca să facă poliție și administrație? Aceasta nu poate mulțumi pe un om, doritor a fi util în ramura lui de activitate.

Când vorbim de regie, nu trebuie să ne oprim asupra unei anumite lucrări, desprinse din cadrul gestiunii totale, ci trebuie să cerem ca toate lucrările ce se ivesc în pădure, să fie executate sub conducerea directă a aceluia organ, căruia îi este încredințată administrația ocolului: a șefului de ocol.

Doi șefi — un șef de regie și un șef pentru rest — nu pot exista în unul și același ocol. Așa fiind, organul pe care unii ar vrea să-l creeze pentru conducerea independentă a lucrărilor de regie, dacă se va crea, trebuie să fie subordonat nu coordonat șefului de ocol.

Incontestabil că prin organizarea exploatărilor în regie șeful de ocol va fi împovărat cu o sumă de lucrări, cari până atunci nici nu existau pentru el. Ar fi o greșeală, care s'a și făcut la noi a nesocoti aceasta. Dar soluțiunea rațională nu este a-l descărca tocmai de acele lucrări, cari constituie domeniul propriu al activității unui silvicultor în adevărata accepțiune a cuvântului, cari privesc rentabilitatea și cultura pădurilor, de lucrările tehnice, ci cuminte ar fi a-l ușura de acelea cari sunt un rău, dar un rău necesar, care îl leagă de birou, care îl sustrage chemării lui principale activității lui pe teren, în interesul creerii, îngrijirii și folosirii pădurilor.

Este cert că acel șef de ocol, care presidează și conduce de aproape — de foarte aproape — lucrările în regie, are nevoie de un priceput ajutor de birou, pentru a nu fi stingherit câtuși de puțin în activitatea lui pe teren. Poate și mărirea personalului inferior care are a supraveghea aplicarea strictă ale dispozițiilor șefului de ocol, să fie necesară. Aceasta depinde de întinderea ocoalelor și de extensiunea lucrărilor ce se vor efectua. Sistemul trebuie ex-

perimentat. Educația personalului și a publicului trebuie făcută. Experiențele făcute în unele ocoale și personalul instruit în ele vor permite a păși mai departe pe calea aleasă și a extinde treptat sistemul asupra țării întregi.

Trecând acum la a doua concepție a regiei, care e mai largă și care până acuma a fost hotărâtoare pentru unele încercări ce s'au făcut, de a exploata pădurile în regie, vom ajunge la alte concluziuni.

Ar întrece puterile unui singur om, de a fi conducător responsabil al tuturilor lucrărilor, ce se efectuează în pădure și totdeodată a fi șeful regiei în concepția a doua a cuvântului. Încercările ce s'au făcut la noi de a se organiza astfel regiile, au dat greș și au compromis sistemul. De aceea, dacă gândul factorilor hotărâtori ar fi a introduce regia, cu scop de a-și industrializa lemnul, părerea mea este că va fi nevoie de două organizațiuni: una existentă și una care urmează a se crea. Serviciul silvic în actuala lui formațiune, cu eventualele modificări ce se vor crede necesare, rămâne însărcinat cu cultura și exploatarea în regie, în cea mai largă concepție a cuvântului, iar serviciul de industrializare și care nu e nevoie să fie condus de un silvicultor, n'are a se amesteca în nici una din operațiunile de tehnică silvică, ci va avea singura însărcinare a prelucra lemnul, pe care îl primește contra plății de la serviciul silvic și în condițiunile stipulate de acesta din urmă. Numai astfel serviciul silvic își va păstra independența necesară pentru a-și îndeplini prima și cea mai frumoasă chemare a lui: cultura pădurilor.

Les exploitations forestières en régie

L'auteur considère les diverses opinions émises sur l'organisation des exploitations en régie, en insistant spécialement sur le personnel nécessaire.

Il arrive à la conclusion:

1. Si par régie on comprend seulement la récolte des produits forestières et leur vente en détail, cette opération peut être effectuée par les chefs des administrations forestières locales,

2. Si ces produits doivent être industrialisés, alors il faut avoir des spécialistes qui seront employés exclusivement à ces travaux.

L'auteur est d'avis que dans l'état actuel de l'administration forestière, on doit se borner à la première partie de travaux.

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA INVĂȚĂMÂNTULUI FORESTIER AL FRANȚEI

de CONST. DRAGU

Inginer silvic

În forma lui actuală învățământul forestier din Franța nu are un prea lung trecut și datează dela 27 Iunie 1921 când s'a acordat școalei de ape și păduri dela Nancy o oarecare autonomie. Până la această dată pregătirea viitorilor forestieri se făcea aproape numai teoretic urmând ca pregătirea practică să o facă în primii ani ai funcționării lor în serviciul administrației forestiere a Statului.

Defectul nu era prea mult observat înainte de război când personalul era suficient și cei eșiți din școală nu erau puși la lo-curi de răspundere ci serveau numai ca auxiliari la început.

După război însă din cauza lipsei personalului, defectul s'a arătat mult mai aparent. De aceea școala de astăzi urmărește pre-gătirea integrală a studenților, astfel încât viitorii forestieri să poată servi Statul fără dificultăți dela începutul carierei lor. În acest scop s'a reorganizat învățământul și stațiunile de experiență.

Prin legea din 27 Iunie 1921 s'a prevăzut în articolul unic următoarele: «Articolul 3 din legea dela 5 August 1920 este apli-cabil școalei naționale de ape și păduri care de acum se va bucura de personalitate civilă și va constitui un stabiliment public. În termen de una lună dela pro-mulgarea prezentei legi, un decret va reglementa compunerea și atribuțiunile consiliului de administrație a acestei școli».

Decretul din 31 Iulie 1921 fixează astfel compunerea acestui consiliu de administrație:

Cinci membri de drept.

Patru membri prezentați de colectivitățile administrative sau forestiere și încuviințați de minister și

Cinci membri numiți de Ministerul de Agricultură.

Cei 5 membri de drept sunt următorii:

1. Inspectorul general silvic cel mai vechi care va îndeplini și funcțiunea de președinte.

2. Prefectul județului sau delegatul său.

3. Generalul comandant al corpului de armată din Nancy sau delegatul său.

4. Primarul oraşului Nancy.
5. Conservatorul forestier din Nancy.

Cei 4 membri prezentați din colectivități sunt următorii:

1. Un membru sau corespondent al Academiei de agricultură, secția silvică.

2 și 3. Reprezentanți ai Universității din Nancy și anume un reprezentant al facultății de științe și un reprezentant al facultății de drept.

4. Un reprezentant al școlii forestiere ales de consiliul de instrucțiune al școlii.

Cei 5 membri numiți de minister sunt următorii:

1. Un inspector general silvic.

2. Un conservator sau un inspector silvic.

3. Un reprezentant al proprietății forestiere ales dintre membri societăților forestiere franceze.

4. Un reprezentant al comercianților de lemne.

5. Un reprezentant al industriei lemnului.

Biourul acestui consiliu este format din Președinte, Vicepreședinte și secretar, acesta din urmă ales din personalul administrativ al școlii.

Directorul, subdirectorul și secretarul școlii asistă la toate ședințele consiliului cu vot consultativ.

Membrii consiliului sunt numiți pe 4 ani și renoiți câte 4 la începutul fiecărui an. Ordinea de eșire a primilor membri este stabilită prin tragere la sorți.

Membrii eșiți la sorți pot fi realeși.

Funcțiunile membrilor consiliului sunt gratuite.

Acest consiliu de administrație poate fi dizolvat prin decret dacă Ministrul Agriculturii socotește aceasta indispensabil bunului mers al instituțiunei, urmând să numească imediat un altul. Consiliul se întrunește cel puțin odată la trei luni și în caz de urgență la cererea directorului școlii.

Atribuțiunile acestui consiliu de administrație sunt de lua hotăriri în ceea ce privește administrația școlii, considerată ca instrucțiune publică, precum și în ceea ce privește exploatarea domeniului forestier.

Cu privire la administrarea școlii va avea să hotărască asupra bugetelor școlii, asupra contului directorului și agentului contabil, asupra cumpărării, instrăinării și

schimbului imobilelor și valorilor mobiliare, asupra contractelor de închiriere sau arendare a bunurilor aparținând școalei, asupra împrumuturilor garantate de bunurile școalei și veniturile normale ale exploatărei, asupra intentării acțiunilor în justiție, asupra tranzacțiilor și compromisurilor relative la averea școalei, socotită ca instituțiune publică, asupra constituirei și întrebuințării fondului de rezervă, asupra acceptării donațiilor și legatelor făcute școalei, etc.

În ceea ce privește exploatarea domeniului, consiliul va avea să hotărască asupra programului de exploatare, asupra proiectului de buget, asupra contului directorului și agentului contabil, asupra cumpărăturilor de instrumente, îngrășăminte, sămânță și orice alte furnituri necesare exploatării, când valoarea cumpărării depășește suma de 15.000 franci, asupra vânzărilor de recoltă și orice alte vânzări de obiecte mobiliare, a căror valoare trece de 15.000 franci precum și asupra proiectelor de lucrări depășind suma de 15.000 franci. În acelaș timp consiliul își dă avizul asupra chestiunilor, cari i se supun de ministru.

Hotărârile consiliului, în ceea ce privește administrarea școalei, nu sunt executorii decât după ce au fost aprobate de ministru, celelalte sunt executorii după 10 zile dela ținerea ședinței, dacă sunt de acord cu propunerile directorului, în caz contrar Ministrul supune chestiunea în discuțiunea unei alte ședințe, după care decide.

Supravegherea și controlul gestiunii școalei se face de către un inspector general silvic, care nu face parte din consiliul de administrație.

Bugetul școalei cuprinde bugetul acesteia ca instituțiune publică și bugetul exploatărei domeniului. Ambele bugete sunt pregătite de director, deliberate de consiliu și aprobate de Minister.

Bugetul școalei cuprinde la venituri,

a) Veniturile bunurilor mobile sau imobile, aparținând școalei, altele decât acelea afectate exploatărei agricole sau forestiere.

b) Subscripțiile anuale și bursele Statului, departamentelor sau comunelor, camerelor de agricultură, oficiilor regionale sau departamentale.

c) Subvențiile anuale și bursele acordate de societățile agricole, sau forestiere și particulare.

d) Beneficiile cuvenite Statului din exploatarea celor 3062 ha pădure afectate școalei.

e) Veniturile din donațiunile și legatele făcute școalei și orice alte venituri.

La cheltueli:

a) Cheltueli de întreținere și reparațiuni a bunurilor compunând averea mobilă și imobilă a școalei.

b) Impozitele și asigurările.

c) Alocațiile create de școală pentru burse.

d) Alocațiile și indemnizațiile personalului, care nu aparțin cadrelor administrației forestiere.

e) Cheltuelile pentru ameliorarea instalațiilor școalei, laboratoarelor, materialului școlar.

f) Cheltuelile de publicitate făcute pentru dezvoltarea școalei.

g) Partea pusă în sarcina școalei din deficitul exploatărei domeniului, dacă va fi cazul.

Bugetul exploatărei domeniului cuprinde:

La venituri:

a) Sumele rezultate din vânzarea anuală a produselor agricole sau forestiere.

b) Subvențiile anuale ale Statului, departamentelor, comunelor, stabilimentelor publice și particulare, acordate în vederea ameliorării agricole și orice alte alocații sau venituri.

La cheltueli:

a) Procentele datorate instituției sau persoanei care a avansat fondurile de rulement pentru exploatarea agricolă sau forestieră.

b) Cheltueli pentru registre și imprimare.

c) Salariile personalului ce nu face parte din administrația forestieră.

d) Plata lucrului în pădure.

e) Cheltueli pentru încălzitul luminatul și întreținerea locurilor special afectate exploatărei agricole și forestiere.

f) Impozitele și asigurările agricole sau forestiere de exploatare.

g) Cumpărări de sămânță și îngrășăminte necesare în cursul anului și orice alte cheltueli.

La sfârșitul anului dacă veniturile bugetului exploatărei domeniului sunt superioare cheltuelilor, o primă prelevare de 10% din excedent se poate afecta, cu aprobarea ministerului, în scopul de a remunera eforturile directorului și personalului care concură la bunul mers al exploatărei.

O a doua prelevare de 10⁰/₀ este vărsată la fondul de rezervă. Diferența este vărsată școalei sau Statului precum și departamentelor sau comunelor, dacă acestea au contribuit cu fonduri.

În caz de deficit, acesta se acoperă cu o prelevare din fondul de rezervă, iar în caz de insuficiență, printr'o alocare înscrisă în bugetul școalei, Statului, departamentului sau comunei.

Atât bugetul școalei cât și acel al exploatărei domeniului se întocmesc de directorul școalei sub controlul consiliului de administrație. Tot directorul școalei angajează, lichidează și ordonanzează cheltuelile.

Operațiunile de contabilitate sunt efectuate de un agent contabil, numit prin decret, atât în ce privește executarea bugetului școalei cât și al domeniului.

Compturile sunt stabilite după regulile contabilității publice.

La sfârșitul fiecărui an se face câte o situație în ceea ce privește școala deoparte și domeniul de altă parte. Aceste situații se întocmesc de către 2 experți numiți de Minister și asistați de 2 membri din consiliul de administrație și directorul școalei sau delegatul său. Situațiile împreună cu inventariile, ce le însoțesc se înaintează Ministerelor de Agricultură și Finanțe, precum și departamentului sau comunei, dacă acestea au contribuit cu fonduri la exploatarea domeniului forestier.

După cum vedem, forma către care tinde administrația școalei și a domeniului este regia autonomă, întreprindere care a fost și este mult susținută de ilustrul profesor de economie politică dela Universitatea din Paris, d-l Charles Gide.

Fără îndoială este cea mai indicată formă de întreprindere economică; se presupune însă o anumită educație cetățenească și un șef cu calități deosebite.

Școala este apărată într'adevăr de defectele democrației vremurilor noastre în ceea ce privește recrutarea corpului profesoral iar directorul, acesta trebuie să fie și este incontestabil un om excepțional.

În aceste împrejurări învățământul forestier al Franței este astăzi pe adevăratul drum al perfecțiunii. Convins că învățământul silvic este în acelaș timp științific și practic, sub conducerea directorului școalei se înfăptuiesc toate experiențele de laborator în cele 3062 ha păduri afectate școalei și sub aceiaș conducere și ajutat de profesorii școalei, elevii vizitează pădurile din jurul

Nancy-ului de două ori pe săptămână, când timpul o permite, în afară de cele 4 excursii pe an, pe care le face fiecare promoție. Pentru aceasta școala posedă două autocamionete de câte 17 locuri fiecare și 3 de câte 6 locuri. Școala posedă toate instrumentele geodezice și topografice și lucrările practice se fac în grupe de câte 4 elevi. Profesorul de economie forestieră se prezintă la curs cu toate instrumentele de dendrometrie iar cel de tehnologie cu o nesfârșită colecție de lemne etichetate și caracterizate. Profesorul de drept, în afară de orele teoretice, face lecțiuni practice, la cari toate imprimările din administrație sunt explicate, complectate și interpretate.

Profesorii școlii, în afară de cursuri, își fac observațiile și experiențele lor în pădurile afectate școlii și situate în toată țara, la Răsărit ca și la Apus, la Nord ca și la Sud și în Centru.

Inițiată în anul 1882 stațiunea de cercetări forestiere a fost reorganizată prin decizia ministerială din 15 Iunie 1920. După cum se menționează în această decizie, scopul stațiunii este de a face să progreseze diversele științe constituind învățământului forestier, de a trata chestiunile tehnice, cari îi sunt adresate de direcția generală de ape și păduri, precum și de a da serviciului silvic al Statului și particularilor, învățăminte și avize asupra materiilor programului său.

Stațiunea cuprinde sub autoritatea directorului școlii 4 secțiuni și anume:

Secția I consacrată științelor forestiere propriu zise (y compris meteorologia forestieră) și gestiunea tehnică a pădurilor afectate stațiunii.

Secția II consacrată botanicii forestiere și studiului lemnului și cuprinzând laboratorul de încercare a lemnului.

Secția III consacrată zoologiei (cuprinzând și piscicultura), soțiilor forestiere, tehnicii împăduririlor artificiale și gestiunea stabilimentului dela Bellefontaine (lângă Nancy) și arboretul dela Amance (Franche-Comté).

Secția IV consacrată studiului conservării și restaurării munților.

Personalul stațiunii de cercetări este următorul:

Secția I. Un șef cu gradul de inspector sau inspector ajutor asistat de doi forestieri cu gradul de inspector ajutor sau guard.

general. Aceștia lucrează în colaborare cu profesorul sau însărcinatul de curs la studiile forestiere.

Secția II. Șeful, care este profesorul sau însărcinatul de botanică forestieră, în colaborare pentru studiul proprietăților lemnului cu profesorul sau însărcinatul de curs de construcțiuni și asistat de 2 forestieri cu gradul de inspector ajutor sau guard general, din care unul special pentru laboratorul de cercetare a lemnului.

Secția III. Șeful, care este profesorul sau însărcinatul de curs principal corespunzând atribuțiilor secțiunii, asistat de un ajutor cu grad de inspector sau guard general.

Secția IV. Șeful, care este profesorul sau însărcinatul de curs pentru restaurarea munților.

La dirijarea lucrărilor stațiunii de cercetări contribuie și un consiliu tehnic format din directorul școlii, ca președinte, conservatorul cu reședința la Nancy sau delegatul său, profesorii sau însărcinații de cursuri și șefii celor 4 secțiuni ale stațiunii.

Lucrările stațiunii se publică în «Analele stațiunii de cercetări dela Școala de ape și păduri», primul număr a apărut în anul 1924.

Cele de mai sus întârșează un aspect al organizării învățământului forestier și al cercetărilor în Franța, care posedă:

10.342.682.00	ha	păduri din cari sunt:
1.429.882.35	>	pădurile Statului
2.177.211,22	>	păduri comunale și
6.735.589.00	>	păduri nesupuse regimului silvic

L'enseignement forestier en France

Un exposé détaillé sur l'organisation de l'école forestière de Nancy

C R O N I C A

Comisia apelor Dunării Centrale. *Raportul expertului silvic al României* a-l Ing. Consilier, Prof. P. Antonescu. — Prin tratatul dela Trianon s'a instituit o comisiune internațională, compusă din reprezentanții tuturor statelor successorale ale fostei monarhii Austro-Ungare, menită să supravegheze regimul apelor și pădurilor din bazinul Dunării Centrale.

Crearea acestei comisii este răspunsul ce s'a dat ultimului argument prin care Monarchia susținea încă subjugarea atâtor națiuni: și anume argumentului că desmembrarea ei ar avea drept imediată consecință un dezechilibru catastrofal în ceiace privește regimul apelor Dunării.

Deși comisiunea a luat ființă imediat după încheierea tratatului, totuși până la 1925 România a fost reprezentată de oameni cari nu aveau nici o legătură cu silvicultura.

La *Meran* (Italia), în anul 1925, apare în această comisie expertul silvic român al cărui raport documentat face o excelentă impresie asupra tuturor delegațiilor.

Ministrul de Domenii Alex. Constantinescu trimisese ca reprezentant al silviculturii noastre pe d-l Ing. Consilier silvic și Profesor Petre Antonescu.

La *Budapesta* (1926) comisiunea internațională avu ocazia să-și confirme impresiile despre modul cum România se achită de obligațiile sale și ca un omagiu pentru delegația noastră se hotărăște viitoarea întâlnire la București (1927).

Urmează apoi întrunirea comisiei la *Lussinpiccolo* (Italia) în 1928 și anul acesta la *Trencianske-Teple* (Cehoslovacia). Constant țara noastră a fost reprezentată cu demnitate și competență de către d-l Petre Antonescu.

Raportul prezentat anul acesta, prin modul cum a fost alcătuit, atât din punct de vedere al documentării cât și al înțelegerii situației, constituie un prețios element de justificare a eforturilor depuse de țara noastră în acest domeniu, putând servi în același timp ca un excelent document de propagandă internațională.

Autorul, după o serie de date cu privire la: suprafața și configurația solului României, climat, hidrografie, etc., face o clară descriere a florei forestiere și a compoziției masivelor păduroase insistând asupra tratamentelor aplicate.

Srijinit pe raportul prezentat Congresului internațional al silviculturii (Roma 1926) de către d-nii C. Opran, Administratorul Casei Pădurilor și D.

Anastasescu, sub-Administrator, d-se justifică cu cifre producția destul de slabă a pădurilor noastre (circa 3 m c la ha) insistând asupra cauzelor originare.

A doua parte a lucrării, pune în lumină dispozițiunile tuturor legilor cari urmăresc reimpăduririle și corecțiile torenților.

Deși într'un domeniu străin specialității sale, d-l Petre Antonescu se dovedește un excelent cunoscător al legislației silvice reușind să scoată din ariditatea unor articole de lege, cele mai convingătoare argumente pentru a dovedi activitatea României pe acest tărâm al obligațiilor internaționale.

Serbarea sădării pomilor—la care anul trecut au participat în total 97.469 persoane—este explicată în rosturile ei, pentru a dovedi comisiunii și din acest punct de vedere, grija administrației românești de a lămuri masele rolul și importanța pădurilor.

Trecând la lucrările de împădurire și consolidare a terenurilor improductive, autorul raportului dă interesante date asupra pepinierele alcătuite în acest scop, menționând și sumele necesare susținerii lor.

Aflăm astfel că în anul 1928 s'a cheltuit pentru pepinierele Statului 7.145.401 lei, iar pentru cele administrate de Stat 4.103.141 lei, în total suma de lei 11.248.542 — 346.109 fr. aur.

La aceasta adăugând sumele necesitate de împădurirea terenurilor exploatate regulat în fiecare an, plantarea terenurilor improductive, ameliorarea masivelor și consolidarea versanților expuși surpărilor, conchide că s'au cheltuit 34.944.626 lei proveniți fie din fondurile bugetare fie din zilele de lucru date de comune, societăți, etc.

În ceiace privește corecțiile în afară de lucrările mari executate de către direcția generală a apelor, și C. F. R., Casa Pădurilor prin inginerii săi a construit:

358 cleionage duble în lungime totală de 3 775 m
320 » simple » » » » 2.090 »
fascinage pentru consolidarea versanților 7 244 »
<hr style="width: 50%; margin: 0 auto;"/> 13.052 m

În ceiace privește prevederile pentru anul 1929, menționează mărirea sumei bugetare (Casa Pădurilor) pentru plantații, pepiniere, corecții de torenți etc., dela 14.000.000 la 20.000.000 (676.923 fr. aur) și introducerea pentru prima oară în buget a sumei de 5.000.000 lei. «Pentru acoperirea cheltuielilor de aplicare a dispozițiunilor Tratatului dela Trianon în ceiace privește lucrările silvice».

Se specifică apoi diverse lucrări începute deja, sau ale căror devize sunt aprobate precum și suma de lei 5.325.204 alocată împăduririi a 1.113 ha improductive și corectării torenților din regiunile silvice Orșova, Arad, Sebeș, Cluj, Brașov și Bistrița.

În concluzie ajunge la suma de 10.325.904 lei (317.720 fr. aur) care se va utiliza pentru împădurirea terenurilor necultivate din bazinurile râurilor vizate de Tratatul dela Trianon, în afară de sumele cari vor fi întrebuințate ca și în anii trecuți din fondul bugetar de 22.000.000 lei (676.933 fr. aur) alocat acestora scopuri.

După ce dă un tablou de suprafața terenurilor improductive, în total circa 27.055 ha, autorul încheie raportul prin câteva date asupra diviziunii teritoriului României din punct de vedere silvic, menționând pe lângă numărul inginerilor și studiile făcute de aceștia pentru a lămuri definitiv comisia asupra celor ce trebuie să aștepte dela țara noastră.

Clar, concis, cuprinzând însă tot ceiace lămurește problema, raportul d-lui Petre Antonescu este un document care nu trebuie să rămână în dosarele Ministerului.

Publicarea lui ar da țării nu numai acel element de propagandă serioasă de care vorbeam ci și un exemplu de raport tehnic, care să servească ca dreptar în viitor.

Este, cred, prima oară când calificarea de «expert» a fost pe deplin verificată.

Valeriu Dinu

Conferința d-lui prof. d-r M. Drăcea. — Vineri 20 Decembrie a avut loc la Școala Politehnică din București a III-a conferință din ciclul «Enciclopedie tehnică» organizată de Federația elevilor.

D-l profesor d-r M. Drăcea a vorbit despre: «Rostul pădurilor în economia națională».

În fața unui auditor eterogen și în majoritate străin de preocupările silvice, sarcina inițială a conferențiarului era de a-și introduce ascultătorii în domeniul problemei enunțate.

D-l d-r M. Drăcea printr-o metodă originală a reușit să se evadeze din monotonia didactică întrebuițată totdeauna în aceste situații.

Făcând presupunerea bizară a dispariției brusce a tuturor pădurilor, schițează consecințele ce ar urma pentru climă, aspect geologic al solului, viață economică, intelectuală, etc.

Acest «deus ex machina» al conferențiarului a reușit să dea fiecărui ascultător ocazia unei judecăți proprii a chestiunii, transformându-l astfel în colaborator direct la concluziile sale.

Importanța pădurilor în economia generală a lumii, este analizată în variatele aspecte sub care se prezintă, cu o logică strânsă și în fraze scurte care dădeau impresia unor sentințe.

Pentru țara noastră, în afară de un izvor de elemente industriale, pădurea reprezintă cel mai sigur gir pentru creditul internațional.

Conferențiarul studiază apoi starea pădurilor noastre, amintind că în 10 ani coeficientul de împădurire a scăzut dela 25% la 20%.

Vorbind despre particularitățile gospodăriei silvice, caracterizează România ca o sinteză a țărilor Europei și din punctul de vedere climateric și din cel vegetativ.

O cauză importantă a situației critice de azi, după domnia sa, este că silvicultura românească a născut sub ciocanul capitalismului modern.

Dacă nu ar fi existat un spirit deja încheșat, soarta pădurilor noastre ar fi fost aidoma celei bulgare unde capitalismul a lichidat repede patrimoniul forestier.

Cuîamitate mare este însă «democrația». Pădurea prin existență este și va rămâne pururi aristocrată. Din ciocnirea acestor două forțe—prima dinamică, secunda statică—naște drama dureroasă a pădurilor, la care astăzi asistăm cu toții.

Deaceia este necesară cunoașterea în linii mari a particularităților acestui domeniu, de toți cei cari mâine poate vor fi chemați a decide asupra lui.

D-l d-r M. Drăcea a isbutit, printr'o expunere plină de viață presărată cu date și sugestii prețioase, nu numai să lămurească «rostul pădurilor în economia națională» ci chiar să câștige întreaga sală ideei silvice.

Așteptăm cartea, în care să găsim fixate ideile ale căror rezonanțe d-l d-r Drăcea ni le-a iscat prin conferința domniei-sale atât de entuziast aplaudată.

Ca încheierea de d-l prof. N. G. Popovici, printr'o inspirată alocuțiune, felicitând conferențiarul, adaogă un farmec nou serii, prin invocarea sentimentelor ce inspiră pădurea.

D. V.

În acelaș ciclu a vorbit la 13 Decembrie d-l *Prof. Ion Ionescu* despre «*Progresele tehnice*» studiind chestiunea din punct de vedere al construcției drumurilor și podurilor.

P. A. R. I. D. — Raportul Van Konijnenburg. — Opera de valorificare a bunurilor Statului, întreprinsă energic de către actualul guvern, a înfuzat o viață impetuoasă tuturor domeniilor de producție națională.

Rezultatul imediat este apariția a numeroase «regii autonome» forme de organizare a producției în vederea randamentului maxim.

P. A. R. I. D-ul are de scop valorificarea regiunilor inundabile ale Dunării, neexploatate până acum și presupuse a fi o însemnată sursă de venituri.

În acelaș timp îndiguirea Dunării ar asigura mari proprietăți, cari conform legii pentru Reforma agrară sunt scoase astfel din cadrul celor expropriabile.

Această clauză a legii, cuprinzând un termen până la care ea este aplicabila, a forțat pe cei interesați să înceapă îndiguirea.

Serviciul îmbunătățirilor funciare, din Ministerul de Domenii, între cele două soluții; diguri însușibile — cu profil înalt, asigurând terenul împotriva viiturilor maxime — ridicate la limita apelor din cea mai mare creștere a Dunării «anul 1897» și diguri submeribile—de profil mic—menite să păstreze elasticitatea albiei care nu poate fi sugrumată pe toată întinderea Dunării, a ales pe prima.

Lucrările începute (regiunea Oltenița-Călărași) au dus la constatarea că suma necesară îndiguirii unui ha (50.000 lei) echivalează cu de trei ori valoarea solului asigurat. Aceasta nu convinea particularilor și nici Statului, care este direct interesat, ca fiind cel mai mare proprietar.

Problema rămasă deschisă, a fost studiată de o comisiune instituită de către d-l Ministru I. Mihalache. Concluziile acesteia au adus la înființarea P. A. R. I. D-ului, care imediat a început o campanie energetică de lucru.

La începutul acestei luni guvernul a invitat pe savantul profesor Van Konijnenburg, specialist olandez în materie de îndiguiuri, spre a-și da avizul asupra lucrărilor realizate și a proiectelor pentru viitor.

Din raportul înaintat de domnia-sa Ministrului de Domenii, se desprind o serie de constatări și sugestii care îndrumază problema spre soluționare.

Apreciind ca greșită, pentru Dunăre, aplicarea sistemului digurilor inmersibile împarte regiunea inundabilă în trei zone: sol cu cote înalte, sol cu cote mijlocii și sol cu cote joase.

Pentru prima zonă propune construirea digurilor mici, obținând astfel un teren de cultură sigur și de primă calitate.

În zona II-a nici un fel de lucrări, aceasta rămânând să fie utilizată pentru pășuni și fânețe.

Zona III-a să fie afectată pescăriilor, constituind un rezervor natural pentru scurgerea infiltrațiilor din regiunile îndiguite.

Regimul digurilor mari, trasate la mică distanță de albia fluviului, (așa cum se lucrase) nu este aplicabil Dunării, deoarece e costisitor și necesită continue cheltuieli de pompare a apelor de infiltrație.

Concluziile raportului califică de bune lucrările întreprinse de P. A. R. I. D. și apreciază ca foarte nimerită ideea de a se executa proiectele și studiile necesare, de către tinerii ingineri puși sub conducerea celor bătrâni experimentați și consacrați.

V. D.

Centenarul Brăilei. — Orașul Brăila a serbat, în luna aceasta, 100 ani de la eliberarea sa de sub stăpânirea turcească.

Veacul de existență liberă înscris în cartea neamului de către cetatea dunăreană, închide în el și prima sută de ani de libertate economică românească în navigația și comerțul pe Dunăre.

Tratatul de la Adrianopole (1829) consfințind aceste libertăți, trebuie considerat ca fiind cheia cu care principatele române și-au deschis porțile ce le izolau de comerțul internațional.

Jugul turcesc înlăturat și odată cu el și obligația de a vinde produsele agricole «capanlăilor», (arendăși ai dreptului de comerț cu principatele) începe era nouă a economiei naționale.

Ea a însemnat examenul de afirmare a capacității noastre de producție în fața Europei.

Examenul de maturitate, prin care se justifică temeinicia unei independențe politice, a fost câștigat mai curând decât se credea.

La câteva decenii numai, urmează unirea principatelor, independența regatului și viața economică se cristalizează de sine stătătoare.

În acest timp Brăila se dezvoltă continuu și devine portul cu renume mondial, în timp ce industriile prind a se înjgheba și lua avânt temeinic. Ascensiunea durează neîntrerupt până la războiul cel mare adică atâta timp cât România a fost o exportatoare de cereale. Prefacerile politice și sociale din ultimul timp au adus schimbări în aspectul economic și în posibilitățile de export. Scăderea producției agricole a paralizat activitatea Brăilei.

Trebuie notat deceniul de agonie, 1919—1929, în care primul nostru port de odinioară, a trăit doar cu oxigenul măririi de altădată și al speranțelor în viitor.

Să nădăjduim că noile legături de cale ferată, în curs de executare, unind direct Ardealul de Brăila vor duce la închegarea în acest oraș a unei principale baze de export pentru lemnul românesc.

Pentru noul veac în care a pășit, dorim Brăilei nu o revenire la strălucirea anterioară războiului, ci o viață nouă, viguroasă și rodnică, durată pe baze solide și definitive.

V. D.

• • •

În cursul lunii Decembrie s'a pus bazele **Secțiunii forestiere a Uniunii generale a industriașilor**, alegându-se un comitet de acțiune sub președinția d-ului ing. C. R. Mircea directorul general al Uniunii. Discuțiunile din comitet s'au referit la susținerea intereselor industriei forestiere față de căile ferate, legislația muncii și legislația fiscală.

S'au discutat sarcinile mereu crescânde ce se abat asupra industriei forestiere, prin felurite taxe suplimentare pe lângă tarifele existente la C. F. R., —taxe de joncțiune, garaj, manevră, etc.,—precum și tratamentul puțin economic pentru liniile de garaj, unde se aplică diverse măsuri inutile și vexatorii.

S'a luat deciziunea adunării materialului documentar atât în ceea ce privește tarifele—prezentate în raport cu cele ale țarilor înconjurătoare—cât și în ce privește traficul pe care industria și exploatarea forestiere îl procura C. F. R.

În ceea ce privește legislația muncii s'a discutat ameliorarea sarcinilor ce provin din legea contractului colectiv și concedierile obligatorii cari nu se potrivesc întreprinderilor forestiere, unde sunt lucrări mai mult de sezon, precum și asupra sarcinilor ce decurg din legea celor 8 ore, care este o grea lovitură pentru industria forestieră, diminuând cantitatea de muncă și de producție odată cu diminuarea salariilor, și curând majorarea numărului de lucrători, cari și altfel e mare în raport cu valoarea produselor și greu de găsit.

De asemenea s'a mai discutat proiectul de lege al asigurărilor care aduce noi sarcini bănești întreprinderilor forestiere, accentuându-se că până astăzi întreprinderile forestiere, cu cotizajiile date de ele și de lucrători, au creat veniturii Casei Asigurărilor ce nu s'au cheltuit totdeauna decât în parte cu asistența asiguraților cotizatori.

În fine s'a hotărât ca să se facă instrucțiuni către industriași asupra aplicării impozitelor pentru a cunoaște actualele sarcini atunci când caută a face noi angajamente.

Din comitetul de acțiune face parte pentru vechiul Regat și d-ful ing. șef silvic I. Dumitrescu dela Banca Centrală Cooperativă, A. Butculescu, Soc. Moldova, d-r Lakateș și Bösermehny din Ardeal, d-ful d-r Marcu, d-ful Anhauch din Bucovina, și d-r M. Weis din Brașov pentru secțiunea lemnului tare.

I. G. D.

RECENZII

Ing. Fritz Braunschirn: Das Sägewerk. Anlage, Einrichtung und Betrieb von Sägewerken und Sägewerksnebenbetrieben. Verlag Julius Springer, Wien 1929, 365 pag., 371 fig. și 22 tabele, 45 RM (1800 lei).

Fabrica de cherestea: instalarea, amenajarea și funcționarea fabricelor de cherestea și a atelierelor anexate.

De câtăva vreme vitrina marilor edituri germane de cărți forestiere este aproape în permanență ocupată de ample tratate despre industria lemnului. Cari să fie motivele acestei «concentrări» a activității publicistice, în domeniul tehnologiei mecanice a lemnului?

După cum se știe, dintre industriile ce prelucrează materiile brute, spre a le da forme capabile a răspunde trebuințelor omenești, aceea a lemnului s'a bucurat până acuma de puțină atențiune din partea tehnicienilor cu temeinică pregătire științifică. Ea a fost și este încă domeniul aproape exclusiv al rutinarilor, al practicienilor cu vederi, năzuințe și puteri limitate de înțelegere și aplicare a tendințelor de raționalizare și înnoire.

Situația economică a industriei cherestelei după război, concurența din ce în ce mai aprigă la cumpărarea lemnului brut și costul tot mai urcat al acestuia, în fine tendința de scădere a prețului

cherestelei, ca urmare a supra-ofertei, a supra-producțiunii, au determinat și această industrie să caute căile, cari să-i salveze existența. Drumul căutat nu putea fi altul de cât acela, care conduce la scăderea costului de producție, prin procedee de raționalizare a muncii și perfecționare a instalațiilor. În această direcțiune s'au făcut în ultimii ani cercetări și eforturi asidue și s'au realizat deja rezultate foarte promițătoare. S'au folosit de asemenea metodele de lucru și de organizare a producției, deja de mult utilizate în Europa și America de Nord, aducându-li-se modificările cerute de condițiunile speciale ale Europei centrale.

Cartea lui B. își propune să cerceteze cu deamănuntul condițiunile în cari se poate obține o raționalizare a industriei cherestelei din Europa centrală. În acest scop autorul împarte materia cuprinsă în amplul său tratat în 36 capitole. Primele trei din acestea descriu condițiunile actuale ale producției și defectele ei de organizare ale acesteia. După aceea dă observațiuni și date practice de un mare interes, în legătură cu organizarea științifică a muncii, cu conducerea tehnică a întreprinderii cu raționalizarea procedurilor de producțiune (diviziunea muncii, simplificarea și economisirea efortului lucrătorilor, perfecționarea mașinelor și a uneltelor și întreținerea lor permanentă în perfectă stare de funcționare, calculul exact al timpului și cheltuielilor ne-

cesare pentru efectuarea unei lucrări determinate, delimitarea precisă a atribuțiilor de serviciu pentru personal, etc.)

Cap. IV tratează despre mașinile unelte (gater-circulare, etc.) utilizate în industria forestieră, manipularea și întreținerea lor. Cap. V conține interesante observațiuni asupra industriei de cherestea a Americii și Europei de N. Următoarele 5 capitole descriu cum se poate face manipularea lemnului în pădure, scoaterea la căile de transport (cu arătarea sistemelor americane foarte ingenioase de transport aerian: skidder, loader), munca în depozitul de bușteni, instalațiunile necesare pentru o ușoară manipulare a materialelor destinate a trece în hala de gater.

Urmează apoi o descriere amănunțită a metodelor și regulilor de tăere, utilizate în genere de fasonarea lemnului moale (de rășinoase), a instalațiunilor de debitare și transport necesare în hala de fierăstraie, pentru o cât mai rațională executare a tăerii, dispozitivele de sortare, stivuire, etc. Foarte interesante sunt observațiunile autorului în legătură cu costul fasonatului pe unitatea de volum, într-o fabrică modernă, mecanizată (de ex. socotind amortizarea la timp a tuturor instalațiilor cerute de executarea lucrului pe căi mecanice, economia realizată, este de 0,90 S (S = salariu orar) pe m³ rotund debitat) în comparație cu vechile fabrici, deasemenea datele privitoare la rentabilitatea gaterelor rapide (Hochleistungsgatern) și a instalațiunilor anexe de transport, calculele privitoare la costul de producție și rentabilitatea întreprinderii, în funcțiune de cheltuieli și venituri.

Cap. XX descrie dispozitivul general de urmat la instalarea unei fabrici de cherestea, influența mărimii și forme

locului disponibil pentru depozite și instalațiuni, asupra costului de producție, etc.

Următoarele 7 capitole arată detaliat instalațiunile anexe ale industriei lemnului, ce pot fi asociate, după caz, fierăstraelor, ca uscătorii, exhaustoare, rindele mecanice, despicătoare (Spaltwerke), fabrici de lână de lemn, de lăzi și cutii pentru împachetat, de butoaie. În continuare se dau detalii asupra posibilităților de prelucrare a marginilor, rumegșului și a tuturor deșeurilor, ce rezultă din producțiunea principală a diverselor industrii.

Ultimele 6 capitole tratează despre forța motrice utilizată în fabricile de cherestea, lăzi, butoaie, despre motori, transmisiuni, etc., apoi, despre organizarea lucrului în fabricile de cherestea, lăzi, butoaie, despre calculul costului de producție și rentabilitate. La fine se dau cifre practice și formule pentru o bună conducere a muncii la gater și celelalte mașini.

Din cele expuse succint mai sus, se poate vedea că manualul d-lui B. conține aproape toate chestiunile în legătură cu producția cheresteii și cu instalațiunile anexe și ca atare poate fi de cel mai mare folos — având în vedere marile număr de figuri, exemple și date practice, ce posedă — pentru industria din această branșă, pentru studenții și inginerii silvici.

Mai puțin didactică decât cartea d-lui Flatscher, despre care am vorbit în numărul pe Iulie a. c., al revistei noastre, în sensul că nu observă o ordine bine stabilită în dezvoltarea materiei, tratatul inginerului Braunschirn aduce însă foarte valoroase date practice și vederea unui tehnician bine documentat.

D. A. Sburian

Prof. D-r M. v. Wrangell. Acoperirea solului ca măsură culturală în grădinarie și în agricultură.

In «Illustrierte landwirtschaftliche Zeitung», 29. IX. 1929.

Seceta, buruienile, bătorirea solului de către picăturile de ploae sunt piedici cari întotdeauna au stat în calea sporirii producții solului și măririi rentabilității culturii acestuia.

O minunată rânduială a firii a dat pădurii, între altele, și darul de a se apăra în bună parte de aceste neajunsuri, agricultura însă întotdeauna a trebuit să-și găsească mijloace de a combate aceste rele prin irigațiuni, amendarea și mai cu seamă prelucrarea inteligentă, stăruitoare și foarte costisitoare a solului.

Observarea faptelor din natură și în deosebi în pădure, cercetările științei au făcut pe om să înceapă a înțelege că acoperirea solului poate fi de un real folos în cultura acestuia. Acest gând se impune sau se impunea dela sine, celui ce observa cu atenție lucrurile în natură sau căuta să tragă toate concluziile din cercetările de laborator sau din câmpul de experiență. Dacă acest gând nu s'a pus mai de curând pe o scară mare în practica curentă a culturii solului, aceasta se datorește faptului că o asemenea practică apărea prea temerară, prea costisitoare. Totuși în lucrări mici lucrul începuse a se face sau cel puțin a se recomanda, cum știe de ex. și cititorul acestor rânduri, din cursul de împăduriri, unde între alte lucrări de pepiniere se recomandă și acoperirea straturilor, între rânduri, cu mușchiu, cu paie sau cu literă.

Gândul acesta însă, în alte părți, unde neajunsurile, ce decurg din lipsa de acoperiș a solului s'au simțit mai puternic, unde există mai multă inițiativă s'a pus mai de mult în practică, cum este de

ex. în Hawaii, unde în cultura ananasului solul se acoperă în cea mai mare parte cu fășii de carton sau mucava cari se întinde pe sol cu mașini speciale. Experiențe în această direcțiune s'au început și în locurile de încercare ale școlii de agricultură dela Hohenheim. Avantagiile tehnice ale acestui procedeu sunt următoarele:

a) solul își păstrează mai bine umezeala, intrucât pierderea apei prin evaporație este în mare parte împiedicată,

b) neajunsurile buruienilor sunt în cea mai mare parte înlăturate odată prin faptul că ele nu se mai pot desvolta,

c) ferit de loviturile directe ale ploii solul își păstrează mai multă vreme și în mai bună stare structura sa grunjoasă și ca atare nu este expus la bătorire, la formarea de crustă, cu toate marile neajunsuri ce decurg pentru plante din acestea,

d) temperatura medie a solului este mai ridicată, oscilațiile ei fiind în acelaș timp reduse, fapt care pare a avea drept consecință împrejurarea că

e) sub acoperiș, substanțele nutritive din sol sunt mai ușor accesibile rădăcinilor plantelor.

Acestea sunt concluziile ce se desprind netndois din primele cercetări făcute la Hohenheim. De sigur că efectele acoperișului variază cu climatul local, cu natura solului, cu bogăția acestuia, cu natura plantelor cultivate.

Cum știm, pe mai bine din jumătatea țării noastre cultura solului stă sub imperiul secetii și între țările în deosebi interesate la înlăturarea acestor neajunsuri stă și România. Problema acoperirii solului se pune cu o deosebită stăruință și pentru noi și cercetări în această direcțiune sunt — și pentru agricultură și pentru silvicultură — de primă importanță.

Nu ne împiedicăm de a vedea greu-

tățile de a face acest acoperiș și economic, dar aceasta este o grijă ulterioară.

Faptele schițate aci au pentru noi importanță și din alt punct de vedere, întru cât întrebuințarea cartonului ca acoperiș al solului deschide un nou și foarte vast orizont pentru fabricarea celulozei și ca atare pentru cultura pădurilor, împrejurare care nu ar rămâne fără urmări în precizarea raporturilor — adesea ori cu caracter de conflict — între silvicultură și agricultură.

M. D.

Pădurile în cadrul economiei naționale și al prevederii sociale, de Ioan P. Diaconescu, în «Viața Românească», Nr. 7 și 8 din 1929, pag. 122—145.

Autorul își pune scrisul său în folosul creerii unei conștiințe forestiere la noi în țară, fără de care tendința spre mai bine este considerabil îngreuiată. Studiul conține și apoi precizează problemele fundamentale ale economiei noastre forestiere, «în cadrul economiei forestiere și al prevederii sociale». Autorul, încearcă între altele a arăta în ce fel se referă problema forestieră în mintea gânditorilor noștri și — concluzia ce se desprinde este

că — abstracție făcând de lumea forestieră — sufletul și gândirea poporului nostru sunt deocamdată încă foarte puțin angajate în această direcțiune.

Prin materialul adunat și prin forma în care acesta este prezentat, studiul prezintă interes nu numai pentru nespecialiști, dar chiar și pentru inginerii silvici, atenției cărora îl recomandăm.

M. D.

La réorganisation et la direction de L'Institut national agronomique de 1876 à 1917. *Noltons sur la vie et les travaux d'Eugène Tisserand, d'Eugène Rissler et du d-r Paul Regnard,* par Georges Wery, Paris 1927, Librairie agricole.

O broșură de 58 pag., care aruncă o lumină vie și clară asupra celor mai puternice personalități ale agriculturii și științei agricole franceze în ultima jumătate a secolului trecut. Tineretul nostru, la formarea sufletului căruia îndemnuri venite de departe pot avea o influență hotărâtoare, poate găsi în biografiile celor trei mari oameni de știință într-o specialitate învecinată sugestii, cari s'ar putea să le lase urme trainice în suflet.

M. D. D.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 10, Octombrie 1929.

I. Vingt ans d'activité forestière en Périgord et en Agenais, par Pierre Bouffault.

Dacă Poincaré a salvat Franța dela o catastrofă financiară este pentru că a avut de a face cu Francezii. La noi străduința unul Poincaré ar fi ratat.

Am mai avut prilejul să arătăm, că dela un capăt la altul Franța freamătă de o reînnoire creatoare pe toate tărâmurile de activitate și că chiar în ce privește problema forestieră, conștiința silvică a luat proporții de conștiință națională.

În vreme ce la noi stăpânește o înconștiență forestieră generală, în Franța inginerii forestieri, ajutați de institutori cu școlarii lor, de organele administrative, de magistrați, de particulari etc., fac asociații de împăduriri, de ameliorarea pădurilor degradate, țin conferințe, scriu broșuri, fac expoziții pentru răspândirea dragostei de păduri și pentru îndemn la operă productivă.

Rezultatele se văd deja și inginerii francezi sunt mândri să le releveze.

E ceea ce arată d-nul Bouffault, că s'a făcut în Périgord și Agenais.

S'au oprit defrișările, s'au făcut împăduriri pe sute de hectare, s'a organizat un învățământ elementar pentru extragerea rășinei din pinul maritim, pentru ca

apoi să se facă asociații între proprietari și rășinari, s'au făcut instalații de salmonicultură, federații de asociații vânătoarești și pescărești, etc., etc.

Este un indicțu, că marea întreprindere, ce se oferă activității și patriotismului corpului forestier francez, de a pune în valoare prin împădurire cele 5 milioane ha de parăgini și laude, va fi dusă la bun sfârșit.

II. Le maintien du chêne dans les taillis par les courtes révolutions. Menținerea stejarului în crânguri prin revoluțiuni scurte, de E. Rabouille.

O problemă curajos pusă. Când s'a simțit lipsa lemnului de lucru, s'a propus lungirea revoluțiilor la pădurile exploatare în crâng, soluție simplă și logică în aparență, dar care în realitate nu este, decât un paleativ.

Dacă momentan, prin lungirea revoluției se obține un lemn mai de valoare, în schimb, pe urma crângurilor acestora rămân tulpini sărăcite, cari numai lăstăresc și drept consecință dispăre aproape complet semințișul sau lăstărișul de viitor. Întru'un cuvânt, această lungire de revoluție lasă după tăere o stare forestieră sărăcită.

Autorul crede, că trebuiesc menținute revoluțiile scurte, dar cultivând pădurea, căutând prin toate mijloacele s'o ameliorăm.

Și anume, parcurgând peste tot un parchet de crâng sau de crâng compus, rezervând buchete de indivizi de viitor, conducându-le la o vârstă înaintată și la o exploatare tehnică perfectă, dar desființând fără milă tot ce nu are viitor și efectuând în schimb în tot timpul revoluției lucrări culturale: degajări repetate, curățiri, etc. Toate acestea se pot face însă numai cu o revoluție scurtă.

Revoluțiile scurte—spune autorul—au menținut stejarul în păduri, pentru că ele constituiau degajări energice, cari nu se puteau înlocui cu degajări practicate la intervale mai mult sau mai puțin îndepărtate.

Dar oare noi nu trebuie să recunoaștem că în frumoasele păduri de luncă ale Statului, tratate în crâng compus, sau în codru regulat, rău aplicate, a dispărut stejarul, făcând loc teiului și carpinului, pe când în pădurile particulare, tăiate în crâng simplu cu revoluții scurte, stejarul se menține?

III. *Le gemmage du pin d'Alep dans le Vaucluse*. Extragerea rășinii din pinul de Alep în Vaucluse, de R. De Monchy.

Extragerea rășinei în pădurile supuse regimului silvic din departamentul Vaucluse a fost pentru Statul francez și pentru comunele proprietare un izvor de beneficii considerabile. Departe de a mări primejdiile incendiilor, această exploatare—prin prezența lucrătorilor—constitue o apărare în caz de incendiu.

Arborii, din care s'a extras rășina, nu sunt mai inflamabili ca ceilalți, cum s'a crezut altădată. Dimpotrivă, un arboret de pin, parcurs cu o extracție regulată de rășină, este mai puțin des și prin urmare focul se va întinde aci mai încet și va putea fi combătut mai ușor.

Nici creșterea nu se micșorează la arborii, din cari s'a extras rășina și chiar dacă s'ar întâmpla, ar fi de mică

importanță, față cu venitul, ce se realizează din rășină.

Arborii din cari s'a extras rășina, nu și pierd calitățile tehnice și sunt plătiți cu același preț de cumpărători.

Din punct de vedere cultural, rezinajul permite valorificarea arborilor din rărituri, cari altfel nu s'ar putea vinde. Autorul dă unele detalii asupra acestei metode, care în regiunea provenșală este în plină dezvoltare și se practică în toate masivele rășinoase, unde densitatea arboretului și configurația nu prea accidentată a solului îngăduie această exploatare.

IV. *Chronique entomologique*, par Et. Hubault.

Dela o vreme s'a observat, că materialele din depozitele fabricelor de cherestea, tâmplăriilor etc. sunt atacate de niște insecte, ale căror larve își fac galerii în lemn (alburn), prefăcându-l în praf. S'a identificat în laborator a fi *Lyctus brunneus*, Steph, și *Lyctus linearis*, Goez, cari atacă de preferință stejarul, frasinul, nucul și castanul.

Pentru distrugerea acestor insecte, al căror ciclu vital este anual, s'au studiat următoarele procedee: Scufundarea în apă timp de 4 luni, care se pare a imuniza complet piesele de lemn, de asemenea mănjitul lor cu creozot, bineînțeles cu desavantajul, că vopșește lemnul; astuparea cu parafină, ulei, pânză a interstițiilor, unde insecta își depune ouăle; căldura uscată la 95° sau vaporii de gaz sulfuros, oprindu-se mai mult asupra tratamentului prin căldură umedă, adică ținând lemnele la etuvă timp de 2 ore la 55°.

De altfel s'au întocmit chiar table, dând variația duratei tratamentului după dimensiunile sau volumul lemnului, introdus în etuvă.

Apoi d-*l* Hubault se ocupă de broșura editată de firma produselor chimice Borchers din Goslar (Germania), asupra unui produs cu baza de arseniat de calciu, destinat la combaterea insectelor.

Răspândirea lui se poate face cu aeroplanul, când se poate obține o economie de 159 fr. la ha, față cu eventualele pagube aduse de insecte. Pe suprafețe mai mici se pot întrebuința pulverizatoare mecanice. Răspândirea acestui arseniat de calciu nu este periculoasă pentru animalele, ce s'ar găsi în pădure.

V. Chronologie des grands-matres des eaux et forêts. H de Coigny.

Se caută încă a se lumina perioada marelui reforme, încă obscură, a așa zișilor *Grands-Matres*, din primele încercuturi ale administrației silvice franceze.

N. N. Car.

SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE FRANCHE-COMTÉ et des provinces de l'Est. Bulletin trimestriel

No. 31 Septembrie, 1929.

Congrès de 1929

Consecvență cu tradiția sa, societatea forestieră din Franche-Comté și-a ținut anul acesta obicinuitul congres la Gérardmer în Vosgi, în lunie trecut.

În mod excepțional și ca răspuns la vizita, făcută în 1928 de excursioniștii francezi în Cehoslovacia, au luat parte la congresul societății din Franche-Comté și mai mulți reprezentanți ai corpului silvic ceh, între cari d-nul Joseph Opletal, directorul Inaltei școli de științe agronomice și forestiere din Brno, d-na și d-nul d-r A. Bayer, profesor de dendrologie și anatomia lemnului la aceeași școală, d-na Herma Novotna ș. a.

Scopul principal al acestui congres a fost să se vadă, ce s'a făcut pentru re-

constituirea pădurilor, distruse în timpul războiului.

În consecință s'au vizitat pădurile din inspecția Saint-Die, atât cele neatînse sau puțin atînse de războiu, pentru a se ști, cum erau pădurile din această regiune înainte de bătae, cât și cele reconstituite, spre a se vedea, ce s'a făcut pentru ele.

Cu această ocazie s'au mai vizitat diferite tipuri de pădure din Vosgi și până în Alpi, pentruca oaspeții celor slovaci să facă, pe lângă o călătorie de mare agrement, și cunoștința pădurăriei franceze.

Nu intrăm în amănunte. În darea de seamă a congresului la fiecare pădure se face istoricul și apoi o lungă descriere a solului, arboretelor și tratamentelor aplicate. În Vosgi și Jura nu sunt rare pădurile, cari produc 5-6 m³ și chiar 8-10 m³ la hectar și mai mult, dând un venit de 1500 fr. la ha, adică peste 10.000 lei.

S'au făcut în păduri distruse de războiu, între altele și împăduriri cu brad în teren descoperit, silvicitorii locali insistând asupra faptului, că împotriva vechei axiome, după care bradul nu merge decât la umbră, s'au făcut împăduriri complet descoperite, căci nu de soare se teme tânărul puet de brad, ci de uscăciunea solului, care se poate împiedeca, lăsând să crească de ex. iarba unei foste livezi.

De remarcat, că în unele păduri comunale, capitolul lemnos atinge 1000 m³ la ha și mai mult, comunele preferind să fie bogate, cu un procent de plasare al al capitalului lemnos mai slab, decât mai sărace, cu un procent de plasament ridicat.

II. Mise en valeur de nos communes.

Punerea în valoare a pășunelor comunale.

D-nul Bouvet se plânge că, pășunile comunale din Franța nu sunt suficient păscute și se întrebă, dacă este îngăduit să se lase nevalorificată o bucatăică de pământ, când în Franța sunt încă peste 4 milioane de terenuri inculte. Comunele nu trimit destule vite la iarbă și pășunile sunt năpădite de burueni rele.

Indică măsurile de luat, pentru a se putea întreține de comune maximum de vite și a se scoate maximum de venit.

III. *La Fontaine Forestier, par De Lignières.*

Mândria profesională a silvicultorilor francezi își găsește sprijinul în atâtea fețe din galeria celebrităților Franței. După Corneille, fost șef al unei așa zise «maitrise», silvicultor, cu atribuții de judecător, după Racine, înrudit cu pădurăria după tată, iată-l și pe La Fontaine, silvicultor. Tradiția spune însă, că a fost un slab pădurar. Adevărul este, că în fabulele sale s'a inspirat din ocupațiile sale silvice, că și-a conceput admirabilele sale opere, în exercițiul funcțiilor, pe cari el le-a profesat înaintea noastră.

IV. *Foresterie en France et en Tcheco-Slovaquie.*

D-nul Ștefan Duschek, inginer silvic ceh a însoțit anul trecut (1918) Societatea Franche-Comté în excursia din Ceho-Slovacia. În numeroasele discuții și comparații făcute cu acea ocazie între pădurăria franceză și cehă, d-nsa a găsit inspirat a acestui prea interesant articol.

Franța se caracterizează printr'o mare varietate de relief. Climatul celei mai mari părți din Franța este atlantic. Ca urmare predomină foioasele — stejarul și fagul, în munți predominând bradul și pinul silvestru, iar în munții înalți, molidul și laricele. Cu toate condițiile fa-

vorabile, Franța este totuși o țară săracă în lemn, 18% procent.

Surell face primele lucrări de corecțiunea torenților și Franța devine țara clasică a acestui gen de lucrări. Un succes incomparabil au obținut Francezii și prin împădurirea a 1¹/₂ milion hectare de teren mlăștinos în Lande.

Pe de altă parte Ceho-Slovacia nu are o unitate geografică.

Odinioară interiorul țării era populat cu păduri de foioase, cari oferind omului condiții de existență favorabile au început să fie defrișate. Ca urmare climatul s'a uscat și foioasele au dispărut, trebuind apoi să se facă reimpăduriri cu rășinoase. Astăzi toți munții din jurul Boemiei și Moraviei sunt bine împăduriți. Lipsesc pădurile în Slovacia, iar în Rusia subcarpatică ating procentul de 50%.

Franța se caracterizează printr'o predominanță a foioaselor, de unde crângul și crângul compus, pe când în Ceho-Slovacia hogată în rășinoase, codrul este aproape singurul tratament.

În Franța, scopul principal la pădurile Statului este de a produce lemn de lucru cu orice sacrificii, pe când în Ceho-Slovacia domnește principiul maximumului de venit, respectând raportul susținut.

Francezii, în regenerarea pădurilor nu pierd contactul cu natura și nu o mecanizează, regenerarea naturală având aici condiții foarte favorabile.

Economia forestieră prezintă în toate locurile multe puncte comune și o tendință de unificare va aduce imense posibilități de a învăța unii prin alții și o mai bună înțelegere reciprocă în lumea întreagă.

V. *La politique forestière.*

O interpelare la Senat

N. N. Car.

**FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT.**

1 Octombrie 1929.

*Prof. d-r M. Dinger: Ein Klein-
schmetterling (Agropyloce lacunana,
Dup.) als Schädling an Buchensaat.*

Un fluture mic, ca dușman
al semănăturilor de fag.

Autorul descrie atacul omidei acestui
fluture, care devoră în Mai, cotiledoa-
nele jirului, după încolșirea acestuia.
Omida are 10 mm lungime, este de co-
loare verde-cenușie închisă și se trans-
formă în pupă în Iunie. Fluturile apare
după 11 zile, are o deschidere a aripilor
de 17 mm și o culoare verde-oliv, cu pete
argintii. Insecta este atacată de parazitul
Phytodietus segmentator, Grav., din fa-
milă Ichneumonidelor.

*Prof. M. E. Tkatschenko: Unter-
suchung der Wälder, u. s. w. Russ-
lands.*

Studiu asupra pădurilor,
etc., din Rusia.

Continuare și sfârșit al acestui amplu
articol, care în sine aduce puțin nou
tăți și care descrie activitatea științifică
a diferitelor institute de cercetări fores-
tiere din republica sovietică, după război.

În fragmentul din acest număr al re-
vistei, se descrie meteorologia, solul și
geologia forestieră rusească și preocu-
pările științifice ale institutelor în această
direcțiune.

*D-r Heck: Die freie Durchforstung
auf der Greislinger Forstversammlung.*

Răritura «liberă» la adu-
narea forestieră din Greis-
ling.

Sfârșitul articolului început în numă-
rul anterior. D-r Heck combate unele
afirmațiuni făcute de Hofmann la adu-

narea menționată, asupra răriturilor prac-
ticate de Heck, după indicațiunile lui
Kraft.

15 Octombrie.

D-r Bauer: Huchenfeld, 1919-1927.

O contribuție la critica sistemului de
răieri succesive badeneze («Keilschirm-
schlag»). Se descrie dezvoltarea economiei
forestiere a Statului în ocolul Huchen-
feld, după război și rezultatele obținute
în ce privește creșterea arboretelor și
regenerările în urma instrucțiunilor de
serviciu din 1925. Articolul va continua.

*D-r A. Némec: Ueber der Phos-
phorsäuregehalt von Waldhumus-
böden.*

Asupra conținutului hu-
musului de pădure în săruri
de fosfor.

Autorul arată importanța acestor să-
ruri pentru nutriția arborilor mai ales
când ele sunt de formă ușor solubilă, și
sărăcirea ce se cauzează solului, prin
îndepărtarea litlerii, care nu numai că
constitue prin ea însăși o bogată rezervă
de substanțe nutritive, dar și înmagazi-
nează aceste săruri de fosfor.

*D-r. Heck: Meine letzte Durchfor-
stung.*

Ultima mea răritură.

Autorul arată modul cum a executat
ultima răritură în 1928, într-o parcelă
din pădurea Fleinshalde, a stațiunii de
experimentație din Württemberg. Cu
această ocazie face o mișcătoare des-
criere a evoluției științei forestiere ger-
mane în ultimii 40 ani și activității sale
neobosite, pe terenul experimentației sil-
vice, în care H. lucrează dela 1883 și
pe cari bătrânețea sa nu-l împiedică a o
urmări cu cel mai cald interes.

Comunicări: *Manshke*: Descrierea modernă a lemnului tare în Anglia.

D. A. S.

ALLGEMEINE FORST - UND JAGD-ZEITUNG.

Octombrie 1929.

Silvicultura în Württemberg, de *D-r Köhler*.

Cu ocazia aniversării a 60 ani de la nașterea profesorului C. Wagner, cunoscutul profesor de silvicultură la Universitatea din Freiburg și directorul administrației silvice din Württemberg, se aruncă o privire generală asupra silviculturii în acest Stat pentru a se învedera principiile de bază economice și culturale ce se aplică aci și pentru a căror formulare și aplicare și-a făcut un merit deosebit cercetătorul sus amintit.

Se caută să se deschidă cât mai multe masive și în vederea intensificării să se micșoreze unitățile economice, care capătă un caracter permanent.

Se tinde a se brăzda masivele cu drumuri principale aflate la distanțe de 300—500 m și care sunt apoi legate între ele prin o rețea intermediară, care economisesc doborârea, coborârea și transportul din pădure al materialului lemnos.

Clasele de vârstă se vor micșora de la 10 la 5 ani. Revoluția este condiționată de cerințele comerțului și industriei lemnului.

La tratarea arboretelor se caută aplicarea metoadelor naturale de regenerare, care trebuiesc condiționate de scopul economic urmărit, stațiune și constituție, se preferă crearea de masive amestecate și de vârste diferite. Aplicarea acestui ultim principiu în masivele pure merge încet, făcându-se treptat.

Pentru realizarea celor de mai sus, Wagner însuși a alcătuit o serie de in-

strucțiuni, ce stau la îndemâna agenților silvici în orice chestiune de interes practic silvic, iar aceștia prin crearea unui personal administrativ versat au fost liberați de lucrările de cancelarie, având astfel tot timpul a se consacra aplicării măsurilor culturale și tehnice pe teren.

Contribuțiuni la studiul calculului creșterii și a rezervei normale, de *d-r Albeiz*.

Considerațiuni asupra modului cum prin ajutorul înălțimilor măsurate în arborete se pot corecta cifrele tabelor de producție așa ca să fie utilizabile în orice caz dat.

Cercetări experimentale asupra descompunerii păturii de frunze moarte, de *M. Helbig* și *E. Jung* (urmare și sfârșit).

Se cercetează în laborator descompunerea acelor de molid, brad și a frunzelor de stejar și fag, după cantitatea de CO_2 eliberată timp de 8 luni.

Cantitatea de CO_2 eliberată este în ordinea stejar < molid < brad < fag. Influențe tempereturei la început e mare, mai târziu pierde din importanță. Descompunerea frunzelor în laborator s'a dovedit că are alt mers decât în natură așa în cât chestiunea nu se poate elucida direct pe această cale.

Dr. C. G.

SILVA

Nr. 40. Octombrie 1929.

Rüsselkäferbekämpfung mit Arsen, de prof. *d-r Wolff* (Eberswalde).

Combaterea lui *Hyllobius abietis*.

H. abietis, acest destructor cumplit al rășinoaselor tinere, mai ales al molidului, până azi pare că nu a preocupat pe silvicultorul român. Nu tot așa în Eu-

ropa centrală. Acolo se cheltuesc anual sume însemnate pentru apărarea plantațiilor și semănăturilor de molid și pin periclitare de acest curculionid. Și totuși adesea ori pier 50% și mai bine din arboretele atacate. Mijloacele, până acum aplicate — șanțuirea plantațiilor, strângerea insectelor perfecte, defrișarea rădăcinilor, multiplicarea subseriilor, etc. — sunt destul de migăloase și mult costisitoare. Aceasta mai ales în ce privește strângerea gândacului de pe măturiile împrăștiate pentru a servi ca curse. De câțiva timp s'a recurs — ca și la combaterea altor insecte — la mijloace chimice, în cazul special la arseniatul de calciu, cu care se prăfuesc materialele (mănuchiuri de vreascuri) distribuite anterior în locurile primejdiate, sau chiar puștii periclitate. Autorul articolului nedă amănunt asupra felului cum s'a aplicat acest mijloc în diferitele localități și asupra rezultatelor practice obținute. Strângerea migăloasă a insectei perfecte și de aceea mai totdeauna neglijată nu mai este necesară. Se afirmă că orice individ care roade materialul, tratat în modul arătat, moare cu siguranță. Cheltuielile nu prezintă nici a 3-a parte a cheltuielilor pricinuite prin aplicarea mijloacelor învechite și puțin eficiente. *H. abietis* există și la noi. Prezența și activitatea lui au fost ici și colo semnalate. Nu este exclus ca odată cu extinderea lucrărilor de împădurire să ne dea de lucru. E de dorit ca un eventual atac al lui să nu ne găsească nepregătiți cum s'a întâmplat cu *Ips typogr.*

Nr. 40, Octombrie 1929.

Sonnenrisse an Kolbuche de Seeholz-Lohr.

Crăpături «solare» la fag.

În urma vremii anormale de pe la sfârșitul iernei din anul trecut, un fenomen,

mai de mult semnalat de R. Hartig s'a putut observa din nou în muntele Spessart: crăpături longitudinale ale coarței de fag în părțile inferioare ale tulpinilor neadăpostite în spre Sud.

În urma acestor crăpături corpul lemnos este desvelit și expus putrezirii și deci depreciării. Hartig a emis părerea că aceste crăpături sunt datorite insolajunei, adică opinează pentru un fenomen de ordin fizic. Autorul articolului nu se mulțumește cu această explicațiune și crede că este vorba de un fenomen de ordin fiziologic, întocmai ca în cazul gelivurilor.

Nr. 41/42, Octombrie 1929.

Ergebnisse neuer Untersuchungen über die biologischen Verhältnisse des Waldbodens, von H. Süchting, Hann. Münden. Mit 6 Tabellen.

Rezultate ale cercetărilor noi despre condițiunile biologice ale solului forestier.

Cu cât cultura pământului se intensifică, cu atât cercetările asupra proprietăților lui, hotărâtoare în producțiune, se înmulțesc.

Pe când proprietățile fizice și chimice ale solului sunt foarte complexe și studiul lor foarte anevoios, condițiunile lui biologice, dacă nici ele nu sunt tocmai ușor de deslușit, ne permit, dacă le cunoaștem, a conchide și asupra celor dintâi, în general asupra valorii fiziologice staționale. Solurile care se comportă normal din punctul de vedere biologic sunt normale și din punctul de vedere fizic și chimic și invers. Autorul, aci ca și altă dată, insistă asupra deosebirei ce există între cercetări de asemenea natură în domeniul agriculturii și al silviculturii. Dacă ne putem folosi de unele procedee și de unele rezultate dobândite de cercetători agricoli, apoi, în genere, pentru a cu-

noaște și pentru a corecta solul forestier, suntem avizați la alte mijloace, iar studiul condițiilor biologice are pentru silvicultor o deosebită însemnătate.

Așa dar, și-a propus Suchting a studia biologia ciupercilor din solul forestier și apoi travaliul biologic al solului, determinat de lumea microorganismelor, în ce privește fenomenele cele mai importante de descompunerea materiei organice azotate — a putrezirei — și de nitrificațiune. În articolul de față ni se dau rezultatele multor cercetări de laboratoriu, ni se descriu metodele aplicate și verificarea lor pe teren în condiții variate. Din cercetările acestea rezultă deopotrivă importanța cea mare ce are pentru condițiile biologice ale solului și deci pentru cele fizice și chimice cu care stă în cea mai intimă corelațiune, muncirea cât mai intensă ale solului și în unele cazuri — la noi rare — tratarea lui cu calciu.

Nr. 42, Octombrie 1929.

Richtlinien zur Bekämpfung von Waldbränden im Gebiete der Nürnberger Reichswaldungen.

Directive principale pentru combaterea incendiilor în cuprinsul domeniilor forestiere ale municipiului Nürnberg.

O amănunțită și prevăzătoare expunere a procedurii în caz de incendiere a pădurilor.

Nr. 42, Octombrie 1929.

Die Forsten der Türkei, von Dr. Erwin Pelzall, Dresden.

Pădurile Turciei.

Intinderea pădurilor ar fi cam 8 milioane hectare sau 10% din întinderea

totală a țării. Pe cap de locuitor vine 45—50 arii.

Rășinoasele ar ocupa 2,5 milioane hectare. Centrul și estul țării sunt sărace în păduri. Lucrări importante de împăduriri sunt în curs pe apr. 350.000 hectare. În general se caută a se introduce procedee europene în utilizarea bogățiilor forestiere.

Ăutorul crede că exportul care se îndreaptă în special în spre Egipt și Siria (azi 50%, din materialul rezultat) s'ar putea considerabil mări.

CENTRALBLATT f. d. GESAMTE FORSTWESEN.

Viena, Nr. 10.

Bärenthorener Schirmbetrieb (Dauerwald), Plenter- und Femelschlagbetrieb, Schnellwuchsbetrieb, von Ing. K. Laschtowiczka.

Tratamentul cu tăeri succesive dela Bärenthoren (al pădurii continui), tratamentul grădinarit și quasi-grădinarit și tratamentul creșterii rezpezi.

Autorul expune o serie de observațiuni în legătură cu metodele de tratament, actualmente «en vogue» în Germania și anume: metoda pădurii continui aplicată în pădurea Bärenthoren, asupra creia am dat câteva detalii în nr. pe Noembrie al R. P., apoi asupra tratamentului inaugurat de Prof. Gerhardt și numit de sa «Schnellwuchsbetrieb», care constă în principiu, în aplicarea de răriuri energice, mai forte decât cele obicinuite, cu ajutorul cărora se poate obține creșteri viguroase așa că la vârste relativ mici se pot recolta cantități tot așa de importante de lemn, ca și la revoluțiile normale uzitate în practica forestieră (de ex. făcând ră-

rituri moderate se poate avea la 100 ani un volum de 1393 m³ la ha, prin «creșterea forțată se pot obține 1346 m³ la 80 ani». Autorul expune în fine metoda preconizată de silv. austriac Bohdaneky și aplicată la Worlik (Boemia), care în principiu nu diferă de aceea a lui Gerhardt, dar care se aplică așa felca să se obțină în prima jumătate a evoluției o cât mai mare creștere cantitativă a arborilor, iar în cea de-a doua jumătate desăvârșirea calităților trunchiului (plenitudinea curățenia de crăci, etc.).

Azidität von Waldböden, von D-r Gertrud Schreckenhal.

Aciditatea solului forestier.

Se arată importanța acidității solului de pădure pentru producția forestieră și modul cum se determină în practică indicele de aciditate (notat cu PH), adică concentrația ionică a oxidrililor, cu ajutorul colorimetrelor (Wulff, Arrbenius).

Valoarea lui PH, pentru soluri de pădure, variază între 3 și 8. Soluri normale, bune, au un coeficient cu aprox. 6. La humusul brut PH variază între 3.6 și 5. Terenurile alcaline, aride, au PH mai mare de 8.

Importanța cercetării acidității solurilor pentru silvicultură reese mai bine, dacă vom spune că pe ea se întemeiază teoria foarte modernă a tipurilor de pădure. Faptul că, după cercetările lui Olsen și ale altor autori, unele plante de pădure prosperă mai ales pe soluri de o anumită aciditate au condus pe Cajander la împărțirea stațiunii, a bonității, după prezența acestor plante, alcătuiind următoarele 6 grupe: Oxalis-Majanthemum, PH = 5.0, Oxalis-Myrtillus, PH = 5.2, Myrtillus, PH = 4.8, Vaccinium vitis idaea PH = 4.6, Calluna, PH = 4.2, Cladonia, PH = 3.6. Această tipologie nu este însă întocmai aplicabilă și în condițiunile staționale ale Europei centrale și sudice.

Uber die osterr. Schwarzkiefer:

Aupra pinului negru austriac, de Schmied.

Se arată extensiunea naturală a acestei interesante specii forestiere, caracteristice Europei centrale și Balcanilor și a subspeciilor cunoscute sub numele de P. nigra, care se întâlnește și la noi, ca varietate specială (P. Pallasiana, Lam.) în Banat, în Valea Cernei, și, după Pax, și la Tălmăcel, în apropiere de Valea Oitului, sub formă arbustivă.

D. A. S.

JOURNAL OF FORESTRY.

Ma, 1929.

Editorial. Neglijarea lemnului por tari. În America ca și în Europa rășinoasele sunt mult mai cerute decât foioasele. Autorul constată că lucrul nu e drept și îndeamnă să li se dea mai multă atenție.

Bethnel M. Webster. Jr. Legea contra trusturilor și conservarea resurselor naturale Pornind dela ideea «raportului susținut» care e fundamentală în silvicultură, politica de Stat susținută pe vremuri de marele președinte Roosevelt s'a dirijat spre conservarea și raționalizarea exploatării tuturor resurselor naturale. Industria, care de obicei e risipitoare, a avut să sufere de pe urma acestor directive. Astăzi însă și industriași — autorul e unul din ei — recunosc dreptatea gestului făcut.

G. H. Lentz. Un rezumat al primului an de cercetări în pădurile de lemne foioase din Louisiana. Un studiu de recunoaștere a condițiunilor forestiere dela gura Missisipului, către care se îndreaptă acum marea industrie de lemn americană.

Walter T. Perry. Un studiu asupra pagubelor produse prin golirea parchetelor cu tractorul. Incepând dela 1925 în părțile de S. W. ale U. S. A. începe a se întrebuința tractorul (caterpillar tractor) în golirea parchetelor.

În studiul de față se face o comparație între pagubele cauzate exploatării sau regenerării prin asemenea metode de scoatere, în comparație cu metodele obicinuite (târarea cu cai sau alte animale de tracțiune, scoaterea cu căruța, etc.). Se ajunge la concluziunea că în terenuri șese tractorul poate fi — din punct de vedere tehnic — utilizabil și se elaborează norme pentru ca pagubele operațiunii să fie reduse la minimum.

Walter T. Perry. Pagube aduse regenerării în pădurile de pinus ponderosa prin diferitele metode de exploatare și scoaterea materialului. Acestaș autor studiază aceeaș problemă în ținuturile accidentate din vestul uniunii.

Bernard Frank. Posibilități de transport economic pentru lemnele foioase din N. E. Perfecționarea tehnicii fabricării celulozei a deschis însă, în timpul din urmă, perspective largi și folosirii foioaselor. Autorul se întreabă dacă secuirea lor la munte mai este justificată și dacă nu cumva este mai bine ca în locul acestei măsuri — simpliste și barbare — să se porceadă la studiul temeinic al modalităților în care aceste lemne s'ar putea scoate și transporta economic.

Exact în aceeași termenii se pune sau se poate pune foarte curând și la noi problema în regiunile accidentate, de unde s'au scos sau se scot și azi numai rășinoasele.

Emanuel Fritz. Recrutarea și pregătirea exploatareilor de

păduri. Un articol scris de o pană ascuțită care cere ca exploatareii de păduri să învețe și ei la o școală meseria lor, să numai fie numai niște practicieni cu vederi reduse.

Lynn F. Cronmiller. Politica de Stat în achiziționarea de terenuri forestiere. În U. S. A. s'a produs un reviriment în idei în sensul unei politici de conservare a pădurilor, politică pe care însă nu pot să o practice particularii și societățile, ci Statul. Articolul îndeamnă la achiziționarea de către Stat din mâna particularilor a unei cât mai mari suprafețe păduroase.

H. O. Cook. O cadastrare forestieră în Massachusetts.

Spence D. Turner. Cooperația în soluționarea problemei incendiilor forestiere în California de sud. Americanii înțeleg să pună ideea cooperării forestiere nu în slujba «exploatării» ci în serviciul ideii de conservare a pădurilor.

Raymond Knicholz. Despre prezența unor quasi-meteorite pe suprafețele incendiate. În unele localități s'au găsit, în urma incendiilor forestiere fragmente solide foarte asemănătoare cu meteoritele, a căror analiză arată cum sunt constituite în cea mai mare parte din oxid de calciu (22%) și de potasiu (32%).

Hardy L. Shirley. Temperamentul speciilor forestiere și practica silvică.

Autorul, luând ca punct de plecare critica acerbă și, în mare parte exagerată a lui Fricke contra dogmei «esențelor de umbră și de lumină», cercetează această chestiune în lumina nouilor fapte adunate de știință. Autorul se sprijină între altele pe cercetări făcute la școala

forestieră de pe lângă Yale University și repune în locul de cinste lumina, ca factor hotărâtor în viața intimă a arboretului și, ca atare, în practica forestieră.

George B. Figg. Pătura vie ca indicator al stațiunii forestiere în porțiuni de pădure exploatare. Ecologia de o parte, în special prin Clements (în lucrările sale clasice: *Plantindicators și Plant-successions*), silvicultura pe de altă parte în special prin lucrările lui Cajander (*Teoria tipurilor de arborete*) au precizat în timpul din urmă relațiile dintre vegetație și condițiile staționale locale. Studiul de față este o ultimă și prețioasă punere la punct a rezultatelor obținute până în ultimul timp în aceste două direcții de cercetări.

E. G. Cheyney. Studiul rădăcinilor pe o suprafață de un yard patrat într'un arboret de pinus banksiana. Lucrarea de față este o prețioasă contribuție în această direcțiune, în care cercetările temeinice sunt foarte costisitoare și foarte greu de făcut.

Richard D. Stevens. Un nou dendrometru.

• •

Revista americană pe care o recenzăm nu apare în cele 4 luni de vară: Iunie, Iulie, August și Septembrie. Viitorul număr pe care-l vom recenza va fi pe Octombrie.

M. D. D

TROPICAL WOODS.

Yale University, School of Forestry, New-Haven Connecticut.

Spectrul lipsei de lemne a fost întotdeauna un mare animator al economiei forestiere, în chipuri felurite, după locul, timpul și mentalitatea generațiilor asupra cărora a lucrat.

Colbert credea că Franța va pieri odată din lipsă de lemne. Autorii ordonanțelor forestiere de prin secolul al XVII—XVIII, în țările din centrul Europei mergeau câte odată, în teama lor, așa de departe, că interziceau întrebuințarea scândurilor pentru sicrie.

Betulomania, Lariciomania și alte manii deasemenea natură, cari bântue pe la 1750—1800 în Germania se datoresc aceleiași temeri, căreia se datorțește și primul impuls al culturii esențelor forestiere. Această teamă a rămas și va rămâne pururi endemică înăuntru economiei forestiere și întotdeauna va fi un biciu foarte necesar pentru economia forestieră. Aceluiași complex de împrejurări se datorește, între altele, mișcarea din ultimile decenii, în economia forestieră mondială, pentru explorarea pădurii tropicale. Mișcarea în această direcțiune este în deosebi puternică în U. S. A. Perspectivele bogăției pădurilor tropicale erau menite să lucreze puternic în deosebi în U. S. A. unde consumul de lemn se intensifică zi de zi în porții uriașe și unde lichidarea rezervelor naturale este o chestiune de puține decenii, pentru omul de știință, avid de a cunoaște și de a descoperi, pădurile tropicale reprezintă un câmp vast de cercetări, știința are aci un larg câmp de investigații și multe genuri noi de arbori își așteaptă încă descoperitorul și descriitorul lor. În fine necunoscutul și însăși inaccesibilitatea pădurilor tropicale constituiesc un punct de deosebită putere de atracție pentru omul de știință din U. S. A., în sufletul căruia stă vecinic treaz «duhul de pionier», care se irosește într'o lume, unde totul este cunoscut. Iată o serie de împrejurări cari explică atenția deosebită, pe care în U. S. A. industria și învățământul silvic o dau studiului arborilor, lemnelor și pădurilor tropicale.

Școala forestieră de pe lângă Yale

University din New-Haven Conn. și-a putut procura, încă dela fundația ei, în 1900, o colecție de circa 9000 esențe de lemne tropicale. Incepând de prin 1923 profesorul de tehnologia lemnului dela cea școală, d-l Samuel I. Record începe în ținuturile tropicale explorări ale căror prime rezultate sunt consemnate în lucrarea sa clasică în această materie: «*Timber of Tropical America*». În ultimii cinci ani d-l Record a îmbogățit colecțiile catedrei sale cu încă circa 9000 de eşantiloane, așa că azi Școala forestieră amintită, pe care catedra d-sale o ilustrează, posedă o colecție de circa 16.250 eşantiloane de lemne tropicale.

Spre a păstra și generaliza interesul pentru această chestiune, d-l Samuel I. Record, începând din anul 1924 editează un buletin care apare trimestrial, intitulat *Tropical woods* «o foaie cu caracter tehnic, consacrată promovării cunoștințelor despre lemnele și pădurile tropicale și pentru promovarea silviculturii în tropice». Până astăzi au apărut 19 asemenea buletine, de circa 60—80 pagini.

Silvicultorii, Institutele de botanică, dar în deosebi industriașul și comerciantul de lemne, poate folosi, urmărind acest buletin, în care, pe lângă studiile d-lui Record și ale colaboratorilor săi se găsesc recenzate sau analizate toate lucrările sau faptele, cari se raportează la exploatarea sau folosirea lemnului din ținuturile tropicale. (Un număr 50 de cts. Abonamentul un Dollar pe an pentru patru numere, la adresa Samuel I. Record, 205, Prospect Street, New-Haven, Connecticut U. S. A.).

M. Drăcea

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT für FORSTWESEN.

Heft 9, September 1929.

1. *Neue pedologische Untersuchungen und ihre Anwendbarkeit auf forstliche Probleme*, von Dr. C. Hess eidgen. Forstinspektor Bern.

Cercetări noi asupra surselor și utilizarea lor în problemele silvice.

În continuarea articolului din numărul pe August, se arată, că între climă, asociațiile vegetale și sol există o legătură foarte strânsă. După gradul de închiderea masivului, variază cantitatea de căldură și umezeală, ce pătrunde la sol și cu ele, ușurează de descompunere a materiei organice.

De fapt, influența climatei asupra formării humusului e foarte înaltă și variată cu latitudinea și altitudinea. Altfel se descompune materia organică în țările nordice sau la altitudini mari și altfel în țările sudice, sau la altitudini mai mici.

Apoi condițiunile de vegetație sunt cu totul altele în pădurea virgină decât în cea cultivată. Pe când în primul caz humusul se descompune normal, de multe ori în pădurea cultivată, prin favorizarea culturii rășinoaselor și îndepărtarea sistematică a foioaselor din amestec, grăbim formarea de humus acid. De multe ori păstrarea unui capital lemnos prea mare în pădure, împiedică descompunerea materiei organice și cu ea regenerarea naturală.

Nici forma grădinară a masivelor de rășinoase nu favorizează descompunerea materiei organice, dacă n-au în amestec specii foioase.

Cât privește regenerarea naturală, a-

ceasta e condiționată de un complex de factori, între care natura solului, ocupă un loc important. Regenerarea merge ușor, când în masiv sunt și specii foioase. În solurile acide, starea humusului se schimbă foarte încet (30—40 ani), după introducerea foioaselor.

Dacă se depărtează stratul de humus acid sau i se dă foc, regenerarea se face ușor.

2. *Einfluss des Waldes auf den Wasserabfluss bei Landregen*, vom Eigenössichen Oberbauinspektorat Bern.

Influența pădurei asupra scurgerii apei din ploii.

Inspectoratul tehnic federal, motivat de un articol publicat de dl Hans Burger în Nr. 6 al revistei, — prin care susținea că inginerii constructori din forurile conducătoare, n'au încredere în împăduririle din basinul de recepție al torenților, din care cauză le evită — arată rolul pădurei în scurgerea apelor de ploae, pe baza datelor statistice oficiale.

Rolul pădurei în scurgerea apelor de ploae e cunoscut din cercetările profesorului Engler în două văi mici (una de 0,697 km² și alta 0,558 km²) din Emmental. În copriusul lucrării sale, Engler insistase asupra faptului că în vășămintele trase de el, trebuiesc aplicate la orice ținut fără o critică severă.

Pe baza datelor culese în ținuturile: Blenio de 404 km² și Misox de 477 km², din care cel din urmă puternic împădurit, inspectoratul arată, că apa se scurge în cantități mai mari în ținutul Blenio. Tot în acest ținut se scurge de altfel și cantitățile de apă minime, cele mai mici.

Pădurea nu reține deci mai multă apă decât câmpul agricol, în cazul ploilor mari. De asemenea pădurea nu împiedică alunecările de teren. De multe ori ea chiar le favorizează. De aceea inginerul

constructor e chemat să intervină prin construcțiuni de baraje, dresaie etc.

R. cunoaște că pădurea are un rol binecuvântat în reținerea apei de ploae. Trebuie admisă însă o limită dela care influența sa efi. ace

În concluziune inspectoratul e de părere ca lucrările de împădurire să se facă paralel ca cele tehnice spre binele și fericirea țării.

Heft 10, Oktober 1929.

1. *Über die Verbreitung der Lärche im Kanton Graubünden*, von F. Englerlin. Kantonforstinspektor in Chur.

Despre aria de vegetație a laricelui în cantonul Graubünden.

Se arată amănunțit distribuția laricelui în cantonul Graubünden pe proprietăți, clase de vârstă, clase de diametru, gradul de amestec și volumul total.

2. *Über die forstliche und volkswirtschaftliche Bedeutung der Lärche in der Schweiz*, von Dr. Philipp Flury.

Despre importanța forestieră și economică a laricelui în Elveția.

În compoziția pădurilor Elveției, laricele ocupă circa 2—3%. Având, în vedere calitățile excepționale ale lemnului său, (trăinicie, elasticitate și tarie mare) și prețul ridicat la locul de producțiune, autorul recomandă să i se dea atenție mai mare în cultura și valorificarea sa ca în trecut.

În cantitate mare se găsește autohton în cantoanele Wallis (15—20%),

1) Încărcat pe vagon, lemnul de larice rotund, costă 60—104 franci metrul cub, pe când moliftul nu trece de 40—60 franci.

Graubünden și Tessin. În cantoanele Bern și Waadt sunt numai radiațiuni ale laricelui din cantoanele de mai sus. E arbore de munți înalți.

Crește în regiuni cu altitudinea cuprinsă între 600 și 2100 m. Cultivat se scoboară și până la 380 m.

Iubește locurile bătute de razele solare și ca sol afânat. Umezeala stă pe al doilea plan față de afânarea solului. Când condițiile de vegetație sunt optime, crește pe orice versant.

Regenerarea întâmpină dificultăți serioase din cauza particularităților sale biologice. În primul rând fiind specie eminentă de lumină, nu poate trăi sub adăpost. Din această cauză e expusă să fie eliminată din masive de molit, fag și chiar de pinus cembra.

În al doilea rând, ani buni de sămânță sunt rari din cauza gerurilor târzii, verilor umede, gerurilor timpurii, insectelor, etc.

Sămînțul se instalează ușor însă în locuri goale, în poeni și pe terenuri de pășune mobilizat de picioarele vitelor. Pășunatul îi cauzează stricăciuni prin aceea că îl rod vitele. Din acest punct de vedere pășunatul trebuie reglementat întrucât astăzi pădurea reprezintă o valoare cu mult mai însemnată ca pășunea.

Ținând seama de greutatea întâmpinate la regenerare, pentru larice va trebui să aplicăm procedee de regenerare a părții: regenerare în margine de masiv, în bande, în ochiuri, etc.

În același timp, laricele trebuie răspândit atât în cantoanele în care se găsește autohton cât și în restul țării, în vederea ridicării valorii masivelor de fag și mărirea rezistenței masivelor de moft contra vântului. Pentru regiunile de munte, cu cheltuieli mari de scoaterea lemnului, laricele e singura specie al cărei lemn poate fi transportat la distanțe mari.

3. Zur Aufklärung über den Einfluss des Waldes auf den Wasserabfluss bei Landregen, von Hans Burger.

Lămuriri cu privire la influența pădurei asupra scurgerii apei de ploaie.

La critica adusă de inspectoratul tehnic articolului publicat de d-l Hans Burger cu privire la influența pădurei asupra scurgerii apei de ploaie, acum din urmă se străduiește să aducă lumina în cunoașterea chestiunii.

În primul rând respinge ideea că el ar fi înclinat să generalizeze concluziunile trase de Engler în Emmental, pe suprafețe mici. Conferința și articolele sale din care citează paragrafe întregi, sunt mărturie.

Tot timpul el a căutat să stabilească adevărul curat fără să ia partea pădurei.

Exemplul luat de inspectoratul tehnic cu privire la bazinul de recepție al râurilor Brenno și Misox conține greșeli. Precipitațiunile din bazinul râului Misox stabilite de Burger pe bază de calcule minuțioase, sunt numai cu 6%, mai mari ca cele din Brenno, iar terenul numai cu 5% are panta mai repede ca acest din urmă. Din această cauză, apa se scurge numai cu 3%, mai mult ca în Brenno, căci pădurea o reține.

Pentru cunoașterea în desăvârșire a cantității de apă, ce se scurge în mediu într'un râu, e necesară nevoie să se studieze și scurgerea apei subterane, ca să evităm erorile din comparațiile, ce facem.

Pe baza experiențelor noi, volumul porilor într'un sol afânat atinge 30-70%, din volumul solului și poate reține până la 400 mm de ploaie. În afară de acestea, apa pătrunde de 10-50 ori mai repede într'un sol de pădure ca într'unul de pășune. Livezile cosite, lasă să pătrundă mai repede apa, ca cel de pășune.

Inspectoratul tehnic susține, că pădurea ar favoriza alunecările de teren. De fapt alunecările cele mai numeroase se întâlnesc în locurile despădurite. Canalele făcute de rădăcinile arborilor la 2-3 m adâncime și cele săpate de numeroasele vietăți din sol, sunt mult mai eficiente decât orice drenaj artificial.

Pădurea nu favorizează formarea mocirlelor după cum afirmă inspectoratul. Ea nu poate reține nici toată apa, în cazul ploilor repezi, de lungă durată. Pentru prevenirea catastrofelor, e nevoie ca lucrările de împădurire să fie completate cu lucrări de corecțiune făcute cu ajutorul inginerului tehnic, lucru despre care Burger a amintit în conferința sa.

Pentru clarificarea deplină acestei probleme, stațiunea de experimentale forestieră, are în curs cercetări pe scară întinsă.

M. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUSSE.

Nr. 10, Octombrie 1929.

De l'exotisme du hêtre et de ses conséquences dans nos forêts tempérées, par I. P. C.

Despre exotismul fagului și consecințele sale în pădurile noastre temperate.

S'a observat că fagul provenit din plantațiuni este înfurcat. Acest defect se explică de unii, prin aceea că sămânța nu este de bună calitate. Autorul crede, că o cauză este caracterul exotice al fagului, manifestat prin creșteri intermitente, creșteri ce se găsesc la arborii exotici din țările calde. Ultima creștere fiind prea târzie mlădițele n'are timp să se lignifice, larna degeră și de aci ramificațiunile de cari s'a pomenit.

La mélèze en Suisse, par H. Badoux.

Laricea în Elveția.

După cercetările făcute de H. Theumann și W. Nägel s'a stabilit pe deplin că *Tortrix pini-colana*-Zeller un periculos dușman al laricei, își depune ouale pe tulpina și ramuri, nu pe ace și ramurile, cum s'a crezut.

Pentru combatere se recomandă întrebuințarea inamicilor naturali, cum sunt unele specii de ichneumonizi. (Articolul va urma).

Jardinage cultural et méthode du contrôle, par P. de Coulon.

Grădinărit cultural și metoda controlului.

P. de Coulon vechi adept al grădinăritului, nu împărtășește răspunsul dat de d. Biolley d-lui d-r Borgmann, referitor la metoda controlului. Crede că în felul cum s'a aplicat metoda controlului în pădurea Couvet de unde d. Biolley și-a procurat date pentru susținerea afirmațiilor d-sale, nu poate fi întru trebuință decât pentru cercetări academice.

Ant. V. Răd.

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Wien, Septembrie - Octombrie 1929.

Nr. 118: Sindicalizare producătorilor de cherestea din România. În vederea aprovizionării C. F. R. cu circa 2 milioane bucași traverse, s'au început tratative între producătorii sindicalizați de traverse și Direcțiunea generală.

Nr. 117: *Gedanken über die Forstindustrie Rumänicns*, von H. Brauner.

Reflexiuni asupra industriei lemnului în România. O traducere a unui articol apărut în „A-

gus», în care d-l B. dă câteva detalii asupra organizării producției de cherestea de lemn moale și tare și asupra piețelor de desfacere a acesteia peste hotare.

Nr. 120: Exportul de lemn românesc și raporturile sale cu Egiptul și Spania, Un extras din raportul Camerii de comerț din Galați, în care se arată că din cauza campaniei de cereale, prețul transportului cherestelei în Egipt s'a urcat și ca atare costul pe m³ fob a scăzut. Lemnul de fag românesc este în general prețuit prea puțin. Cu Spania nu se pot lega deocamdată relațiuni importante, din cauza concurenței Jugoslaviei, Scandinaviei și din motivul că între Galați și porturile spaniole nu există legături directe.

Nr. 129: *Die Holzunternehmungen des Bucovinaer Religionsfond.* Întrerinderile forestiere ale fondului religios din Bucovina. Se descrie modul de organizare al fabricelor de cherestea proprietatea fondului, în primul an de exploatare în regie.

131-132. Prețul lemnului la 31 Octombrie. Tendințele erau la finele lui Octombrie destul de bune. Se notau următoarele prețuri: bușteni de brad scurți 1700—1900 lei pe m³, lungi 2200—2400 lei. Cherestea scurtă de brad (la București) 1400—1450 lei, lungă 2000—2400 lei pe m³. Lemn de fag de stejar 12.000—12.500 lei pe vargon, de fag 10.500—11.000 lei (în gara de N. București).

D. A. S.

ESPAÑA FORESTAL.

Sept. — Oct. 1929.

Omagiu memoriei inginerului silvic Luca de Olazá-

bal y Altuna, cu ocazia centenarului nașterii sale.

O amintire despre L. d. Olazábal.

Pablo Coscolluela. Opera lui L. de Olazábal.

E. Gonzáles Vásquez. Maestrui silviculturii spaniole. E vorba tot de L. de Olazábal.

Opiniuni despre don Lucas (de Olazábal).

Omagiul școlii forestiere.

Francisco Mira. Dunele din Guardamar (continuare). Lucrările cari se efectuează.

Serbarea arborelui la Moncloa și clădirea cetății universitare. Moncloa e localitate la marginea Madridului, unde e clădită stațiunea de experimentări agricole și forestiere.

Antonio Canovas. Doi excelenți «amici ai arborelui».

Standardizarea măsurilor și formelor de vânzare a cherestelei (continuare).

N. A. Hilden. Bogăția forestieră a Finlandei (fine).

Zeda. Adunarea națională a horticulturilor.

Timoteo de Antonio y Gil. Retimpădurirea și bogăția Spaniei.

V. N. S.

LESNICKÁ PRÁCE (Cehoslovacia).

Nr. 10.

Dr. Gustav Vincent: Mijloace tehnice pentru scoaterea semințelor din conuri, desăripirea și curățirea lor.

Se dau detalii privitoare la construcția unor mici batoze, pentru obținerea semințelor de molliț din conuri și curățirea lor.

Dr. S. Wildo: Studiul stațiunii și proprietățile fizice ale solului de pădure.

Pentru practica silvică este destul de greu să se folosească proprietățile fizice ale solului de pădure, la împădurirea acestuia pe parcele, etc, deoarece ele se întâlnesc la întâmplare, pe suprafețe izolate, de mică întindere. O excepție o alcătuiesc solurile cu structură fină, cu un minimum de capacitate pentru aer.

Acele terenuri, care au la o adâncime de 30—35 cm, o capacitate absolută pentru aer mai mică de 4%, trebuiesc îngrijite și ameliorate.

J. Eric: Societățile cooperative forestiere. (continuare).

B. Pospíšil: Un nou hyspometru pentru studii.

Serie de conferințe pentru forestieri: *Kaisler:* Pădurile ca protecție ale terenurilor înclinate. *Nikendey:* Influența reformei agrare asupra mării proprietăți forestiere.

D. A. S.

INFORMAȚIUNI

Avansări.

D-*l* inginer inspector silvic A. Munteanu, la gradul de inginer inspector general silvic, pe ziua de 1 Decembrie 1929.

Domnii Ingineri inspectori silvici: V. Stînghe, M. Drăcea, D. Tomuța, D. Drămbă, Stan Stănescu, I. Boteșcu, C. Marinescu la gradul de inginer inspector general silvic onorific, pe ziua de 1 Ianuarie 1930.

Transferări în interes de serviciu.

Pe ziua de 1 Decembrie 1929.

D-*l* inginer șef silvic V. Harnagea, șeful ocolului silvic Lugoj, la ocolul Ballint în locul d-*l*ui inginer șef silvic Liviu Pop. care trece la ocolul silvic Lugoj.

D-*l* inginer șef silvic I. Ungureanu dela direcția regională Sebeș la direcția Pitești. În locul devenit vacant prin scoaterea la pensie a d-*l*ui inginer inspector silvic N. Păcescu.

Delegații.

Pe ziua de 1 Ianuarie 1930.

În posturile de directori regionali devenite vacante prin egirea la pensie a domnilor:

Ing. inspector silvic C. Gheorghe, A. Mavrodineanu și A. Munteanu, se delegează ca giganți până la numirea titularilor domnilor:

Inginer inspector general silvic D. Drămbă la direcția regională silvică Buzău, inginer inspector silvic I. Przemczky la direcția regională silvică Chișinău, ing. inspector general silvic I. Coșei la direcția regională silvică Sighet

† NICOLAE C. ȚĂPÂRDEA

În ziua de 7 Noiembrie 1929, s'a stins din viață, în orașul Turnu-Severin, inginerul inspector silvic pensionar Nicolae C. Țăpârdea, în etate de 62 ani.

La declararea războiului pentru întregirea neamului, defunctul ocupa funcțiunea de șef al regiunii XII-a silvice din Turnu-Severin. În urma invadării țării de către armatele inamice, a fost silit a se refugia în Moldova, însă în condițiunile extrem de dificile din acel timp, neputând îndeplini serviciul care vremelnic i se încredinșase în teritoriul neocupat, a fost nevoit să dimisioneze din serviciu, în care nu a mai voit să revie după încheierea păcii, spre regretul tuturor celor cari l-au cunoscut și cari așteptau mult dela capacitatea și priceperea sa.

Cu temeinice cunoștințe de specialitate capătate la școala forestieră din Nancy (Franța), cu caracterul său nobil, cu firea sa bună, blândă, comunicativă, și totdeauna optimistă, inspectorul silvic Nicolae C. Țăpârdea era un element de elită al Corpului silvic.

Moartea sa lasă unanime regrete în rândul camarazilor săi.

Fie-i țărâna ușoară!

Red.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

DESBATERI

PROCES-VERBAL Nr. 16

Sedința dela 11 Noembrie 1929

Prezenți d-nii: Antonescu P., Florescu M. P., Georgescu P. C., Grozescu D., Ioan P., Lazăr II., Nedelcovici A., Stinghe V. N., Suhajeanu St. M., Tomuța D.

Sedința se deschide sub președinția d-lui C. P. Georgescu.

1. Se citește procesul-verbal al ședinței dela 28 Octombrie a. e. și se aproba cu modificările aduse de Consiliu.

2. Se aproba procesul-verbal No. 1 din 6 Martie a. e. al Comitetului de Direcție.

3. D-l *C. P. Georgescu* comunica Consiliului, în rezumat, modul cum s'a ajuns la elaborarea noiei legi a pădurilor în care s'a făcut distincțiunea: Regimul silvic reprezentat printr'o Direcție în Ministerul de Domenii, pentru aplicarea Codului silvic la toate pădurile Indiferent de proprietate, iar pentru exploatarea pădurilor Statului să se facă o Casa Autonomă care se va ocupa numai cu administrarea pădurilor Statului, aceasta fiind și în vederile d-lui Ministeru al Domeniilor. Comisia strânsă compusă din d-nii C. Sava Goiu și P. Ioan au elaborat un proiect care se supune și societății «Progresul silvic» spre delibereare.

D-l *Ioan P.* comunica Consiliului că d-l Ministru a dat d-sa personal directive asupra elaborării legii, așa că proiectul ce se aduce în debateri e alcătuit pe baza celor expuse de d-l Ministru. Sa ajuns ca de către comisia strânsă să se stabilească cadrul general și pe urmă se va supune discuției unei comisii mai ample.

D-l *C. P. Georgescu* fiind chemat în interes de serviciu, se încredințează președinția d-lui P. Antonescu.

D-l *P. Antonescu* citește partea primă din proiectul de lege.

Se discută contradicțiunile între toți d-nii membri din Consiliu articol cu articol, până la art. 19, urmând a se continua în ședința de Marți 12 Noembrie ora 5¹/₂ p. m.

4. Consiliul apreciind scopul și vechimea societății corale «Carmen» este de părere a se închiria sala de festivități cu chirie anuală de 50.000 lei, pentru

repetiții pe trei zile pe săptămână și anume: Luni și Mercuri dela orele 6¹/₂—8¹/₂, iar Vineri dela 7¹/₂—9, cu condiția că pentru zilele când Societatea «Progresul Silvic» va avea nevoie de sală, să se anunțe societatea «Carmen» cu cel puțin 2 zile acordându-i-se în schimb alte zile.

În afara de chirie societatea «Carmen» va plăti costul luminei consumate și cheltuielile de curățenia sălei.

5. Consiliul aprobă d-lui Inginer C. Pop. Bancheriu ca pe timpul cât a fost în corpul silvic al Statului să plătească cotizația și abonamentul integral, iar dela data pensionării să i se facă o reducere de 50%, atât pentru cotizație cât și pentru abonament.

p. Președinte, *C. P. Georgescu*

Secretar, *M. P. Florescu*

PROCES-VERBAL Nr. 17

Sedința dela 23 Noembrie 1929

Prezenți d-nii: Antonescu P., Atanasescu A., Drăcea M., Florescu M. P., Georgescu C. P., Grozescu D., Ioan P., Năstăsescu Gh., Pribolanu V. N., Stînghe V. N., Suhușeanu St. M., Tomușă D.

Sedința se deschide sub președinția d-lui C. P. Georgescu.

Se aprobă procesul-verbal din 11 Noembrie 1929.

1. La invitația Asociației Generale a Medicilor către «Progresul Silvic» în chestia pensionării funcționarilor pe baza legii de organizare a ministereelor, d-l Președinte face cunoscut că la 19 Noembrie et. a luat parte la ședința la care au fost invitate toate asociațiile de specialiști și s'a hotărât să se redacteze prin avocații de seamă motivele de recurs pe cari cei interesați le pot găsi la Asociația Medicilor și la Soc. Politehnică.

2. Se admit membri în societate d-nii: Inginer P. Voiculescu pe ziua de 1 Ianuarie 1929, Inginer C. Mitan și Inginer Stelian Dobrescu pe ziua de 1 Octombrie 1929 și Inginer Ghervasia Pant. pe ziua de 1 Ianuarie 1930.

3. Asupra cererii d-lui Inginer Ieronim Buzilă se hotărăște ca din suma oferită se vor încasa cotizațiile în restanță, iar plusul se va vărsa în contul abonamentului la «Revista Padurilor» pentru viitor.

4. Asupra cererilor d-ilor Florescu și H. Lazăr pentru transferări de acțiuni, se va hotărî după ce va referi d-l cașier.

5. Asupra cererii d-lui Inginer C. Pop Bancheriu se hotărăște a se aplica dispozițiunile din ședința precedentă dela 11 Noembrie.

6. D-l *P. Ioan* face o expunere schematică a întregului proiect de lege a reorganizării administrației padurilor.

D-l *Drăcea* ridică chestia asupra controlului regimului silvic a Camerelor forestiere, a impozitelor pentru aplicarea regimului silvic.

D-l *Antonescu* înțelege ca Statul să facă sacrificii pentru aplicarea regimului silvic, și să nu se creeze nici un solu de impozite.

D-l *Florescu* cred că din impozitul fonciar (agricol) să se afecteze o cotă parte și pentru asigurarea fondului necesar personalului însărcinat cu con-

trolul regimului silvic, la fel cum s'a prevăzut și pentru Camerele agricole, la care se asociază și d-l Stinghe.

D-l *Președinte* dă explicații asupra deosebirii aplicării regimului silvic, care se atașează la minister, deosebit de Casa autonomă a pădurilor, care rămâne ca o instituție aparte, pentru a da pădurilor Statului precum și a inventarierii pădurilor.

D-l *P. Ioan* în continuarea rezumării proiectului de lege, arată că legea s'a făcut fiind îngrădită de legea comercializării, care prevede un număr fix de membri în diferite consilii și că legea e împărțită pe deantregul și de d-l Ministru.

Din discuțiunile angajate se opinează a se cere un loc în consiliul de administrație și a unui d. profesor dela școala politehnică, din secția silvică pentruca și învățământul superior silvic să fie reprezentat.

Întreg Consiliul mulțumește d-lor C. P. Georgescu și P. Ioan pentru munca desfășurată la întocmirea acestui proiect de lege, cât și pentru cinstea de a-l aduce în discuția plenului Consiliului de administrație al societății «Progresul Silvic».

p. *Președinte, C. P. Georgescu*

Secretar-general, M. P. Florescu

PROCES VERBAL Nr. 17

Ședința dela 2 Decembrie 1929

Prezenți d-nii: Antonescu P., Bosoancă C., Florescu M. P., Georgescu C. P., Grozescu D., Ioan P., Ionescu Andrei, Năstăsescu Gh., Nedelcovici A., Popovici N. G., Priboianu N. V., Stinghe N. V., Suhățeanu M.

Ședința se deschide sub președinția d-lui C. P. Georgescu.

Se dă citire procesului-verbal al ședinței consiliului dela 25 Noembrie și se aprobă.

D-l președinte *C. P. Georgescu* propune intervertirea ordinei de zi pentru a se soluționa chestiunile, cari prezintă un mai urgent interes. Se aprobă.

1. Se ia în discuție cererea de demisie din societate a d-lui inginer inspector silvic D. Danielopol. În urma propunerii d-lui președinte C. P. Georgescu, consiliul respinge această demisie și hotărăște a scuti de plata cotizației pe d-l inginer Danielopol, cu începere dela 1 Ianuarie 1930.

2. Se citește petiția d-lui inginer D. Sburlan prin care cere ca plata pe care d-sa o datorează de pe urma locuirei în căminul societății, să se facă în rate lunare.

D-l *N. G. Popovici* este de părere ca d-l Sburlan să fie scutit complet de plata acestei chirii, ca o recompensă bine meritată pentru activitatea sa la revistă, cât și pentru considerația că d-sa a făcut parte din consiliul societății.

D-l *V. Stinghe* spune că d-l Sburlan solicită plata datoriei sale în rate și noi nu putem să-l acordăm decât ceea ce cere d-sa. În ceea ce privește activitatea sa profesională și științifică, atât în țară cât și în străinătate, aceasta urmează a fi premiată din fondul care este alocat în acest scop în bugetul din

acest an. Acest fond este în sumă de 50.000 lei și ar urma să se divizeze în premii, care să se acorde celor mai bune publicații din cursul anului, precum și pentru cele mai frumoase lucrări executate pe teren, recenzii, etc.

D-l *P. Antonescu* este de părere să se aprobe d-lui Sburian plata chiriei la cămin în rate, în ceea ce privește premiera lucrărilor publicate sau executate, d-sa observă că acestel chestiuni trebuie să li se dea o mai largă discuție și cere a li pusă la ordine a de zi într-o ședința viitoare.

D-l *N. O. Popovici* spune că acceptă propunerea d-lui Stinghe și că nu a cerut scutirea de plata chiriei datorită de d-l Sburian, decât pentru a se da o meritață recompensare a activității sale. Dar nu are nimic de zis asupra premierii acestei laudabile munci, dacă este vorba să se facă dela alt capitol bugetar.

Consiliul aproba ca d-l Sburian să facă plata datoriei sale în 6 rate lunare.

3. Se ia în discuție scrisoarea d-lui Inginer Andrei Ionescu prin care arată că în urma cererii d-lui H. Grumăzescu, directorul regionalei Iași, d-sa a fost pedepsit de Casa Padurilor cu ridicarea salariului pe 3 zile, pentru că în ziua de 28 Octombrie a. c. a absentat dela serviciu pentru a lua parte la ședința consiliului de administrație al societății noastre.

D-l *N. O. Popovici* spune că e regretabil ca un membru al corpului silvic împiedică pe unul dintre camarazii noștri să-și îndeplinească datoria sa față de societate, mai cu deosebire că absențările astfel justificate sunt îngăduite de forurile superioare. D-sa este de părere că o intervențiune a societății către Casa Padurilor trebuie să se facă pentru a se ridica d-lui Andrei Ionescu pedeapsa dată și pentru ca în viitor asemenea măsuri nepotrivite să nu se mai repete împotriva altor membri ai consiliului.

Consiliul delegă pe d-l Popovici cu cercetarea acestui caz, în care d-sa va culege toate elementele necesare pentru luminarea Consiliului, după care se va decide.

4. Se citește scrisoarea trimisă din Paris în Iulie 1929 a d-lui N. Nedelcovici prin care se arată că un d. Inginer silvic Morice Martin ar avea intențiunea să viziteze țara noastră și cere ca societatea să-i facă înlesniri și să-l dea concursul necesar pentru cunoașterea pădurilor țării.

În legătură cu această propunere d-l N. G. Popovici spune că ar fi necesar ca în fiecare an să se facă un schimb de elevi cu școala dela Nancy. D-sa se oferă a se pune în legătură cu direcțiunea școlii dela Nancy pentru a obține adeziunea acesteia.

D-l *P. Antonescu* găsește că ideea d-lui Popovici merita o mai largă discuție și cere ca ea să fie adusă la ordine a zilei într-o altă ședința.

D-l *P. Ioan* arată că cele spuse de d-l Popovici nu sunt în legătură cu propunerea din scrisoarea d-lui Nedelcovici, care cere precis concursul necesar pentru a se înlesni vizita d-lui Martin Morice.

D-l *Suhățeanu* spune că e necesar ca societatea să arate d-lui Martin Morice cauzele pentru care până acum nu s'a putut discuta cererea din scrisoarea d-lui Nedelcovici.

În urma propunerilor d-lui V. N. Stinghe și N. G. Popovici, Consiliul de-

cide să se întrebe d-l Nedelcovici dacă d-l inginer Martin Morice mai stăruiește în ideea de a vizita țara noastră.

5. În urma propunerii d-lui N. G. Popovici, Consiliul hotărăște ca regulamentul pentru apărarea intereselor profesionale depus de d-nii A. Ionescu și P. Ioan să se trimită în copie tuturor membrilor Consiliului, după care se va lua în discuție într-o ședință viitoare.

Luându-se în considerare întâmpinările făcute de inginerii silvici absolvenți Școlii Politehnice, precum și societatea elevilor Școlii Politehnice, cu privire la un articol în care se vorbea de pregătirea acestora, publicat de d-l M. P. Florescu în ziarul «Curentul», înainte ca Consiliul să ia o hotărâre, d-l Florescu își prezintă demisia din calitatea de secretar-general al societății «Progresul Silvic», demisie pe care Consiliul o acceptă.

p. președinte, C. P. Georgescu.

Secretar-general, M. St. Suhățeanu

PROCES-VERBAL Nr. 18

Ședința dela 9 Decembrie 1929

Prezenți d-nii: Antonescu P., Atanasescu A., Agapie Ch., Bosoancă C., Drăcea M., Florescu M. P., Georgescu C. P., Grozescu D., Ioan P., Nedelcovici A., Priboianu N. V., Stînghe V., Suhățeanu M., Tomușă D.

Ședința se deschide sub președinția d-lui C. P. Georgescu.

Din cauză că d-l Florescu nu și-a alcătuit apărarea sa în procesul-verbal al ședinței trecute, Consiliul admite ca acest act să se aprobe în ședința viitoare.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, d-l V. Stînghe constată că pentru această ședință nu s-a prevăzut a se discuta chestia repartiției fondului de 50.000 lei pentru premii. Dat fiind că anul bugetar este pe sfârșite și că acest fond trebuie împărțit conform scopului pentru care a fost creat, d-sa cere ca această chestiune să fie imediat luată în discuție.

Consiliul aprobă.

1. D-l V. N. Stînghe prezintă un referat prin care arată că «potrivă art. 4 din statute alin. a, k, l, m, n, societatea noastră în ultimii 2 ani a înscris în bugetul său sub rubrica «premiu pentru lucrări» o sumă oarecare; pentru anul în curs, la art. 12 al bugetului figurează 50.000 lei».

Mai departe d-sa arată că, dacă în anul 1928 acest fond a rămas nepartizat, anul acesta trebuie distribuit, pentru a se face o dovadă mai mult că societatea se ocupă de chestiunile de intelectualitate.

D-sa propune să se institue:

a) 2 premii de 10 și 6 mii pentru lucrări cuprinzătoare publicate în volum independent.

b) 3 premii de 5000, 3000 și 1000 lei pentru cele mai bune articole de caracter de studiu ori cercetare, publicate în «Revista Pădurilor». Cerând ca aceasta să introducem spiritul cercetător și critic științific în producțiile noastre intelectuale.

c) 3 premii de 2000, 1000 și 500 lei pentru cele mai bune recenzii cu care vom să stimulam cititul, ținerea la curent cu noutățile științifice.

d) 3 premii de 2000, 1000 și 500 lei pentru articolele cele mai bune publicate în slujba propagandei forestiere în cotidiene și periodicele neforestiere.

e) 4 premii: 2 de câte 5000 și 2 de câte 4000 lei pentru cele mai bune 2 lucrări de plantații și pentru cele mai bune 2 lucrări de regenerări naturale în stejar.

În același an nu se pot decerne 2 premii unei persoane.

În ce privește administrarea fondului sunt de părere:

a) Ca normă generală și pentru viitor, premiile la lucrări pe teren să se distribuie în Mai al fiecărui an, iar cele pentru lucrări tipărite în Decembrie.

Pentru ca suma să nu treacă economie la sfârșitul anului ci să se pună la dispoziția comisiei care se va numi în fiecare an din Consiliul de administrație al societății, care pe măsură ce va examina toate lucrările înscrise pentru un premiu, va dresa un proces-verbal de rezultat și va pune la dispoziția celor premiați sumele.

În ce privește lucrările pe teren, sunt de părere să se numească pe direcții silvice câte o comisie prealabilă din membri ai societății, ocupând funcțiuni mai mari în direcție, care să facă un triaj al lucrărilor prezentate, de natură ca ulterior comisia instituită din membrii Consiliului de administrație al societății, să nu aibă a examina dela fiecare direcție, decât câte o lucrare de o natură dată.

Trebuie să se găsească mijlocul de a se facilita deplasarea Comisiei, care va trebui să examineze pe teren lucrarea pe care o va premia.

Pentru anul în curs epoca pe teren fiind trecută, opinez ca suma ce ar trebui să se distribuie pentru ele, să fie trecută pentru premiarea publicațiilor, în dându-se numărul premiilor dela punctele b, c și d, și adăugând unul de 2000 lei la punctul a, în schimb să se ia în examinare publicațiile ultimilor 2 ani, 1928 și 1929.

În Ianuarie viitor să se aleagă o comisie de premiere pe 1930, să i se pună suma la dispoziție, și obligația să lucreze și în Mai și în Decembrie să prezinte cele 3 procese-verbale de examinare ale lucrărilor.

Astăzi, pentru 1928 și 1929 să se aleagă comisia care să preleze scrierile după normele dezvoltate în partea finală a acestui referat.

D-l Drăceu se raliază la propunerea d-lui Stinghe și este de părere să se facă rezerve din fondul de anul acesta o sumă pentru premiarea lucrărilor executate pe teren.

D-l Stinghe convine cu această idee, dacă fondul se poate trece în anul viitor și nu se varsă la economii.

D-l P. Antonescu spune că nu se împacă cu graba de a tranșa această chestiune. S'ar putea crede că se intenționează părăsirea cuiva. Eu aș propune să se premieze lucrările făcute la pădurile particulare, cât și cei ce împăduresc sterilele, etc. Nu sunt de părere să se dea premii numai pe ce s'a făcut sau pe ce se publică la «Revista Pădurilor», ar trebui să se arate ce anume scrieri trebuie să facă cei ce vor să concureze la premii.

D-l *Stinghe* spune că a propus să se premieze lucrările făcute la Stat, fiindcă până azi societatea n'a eșit în afară de această idee. Cât privește publicațiunile din «Revista Pădurilor», ele trebuiesc premiate, fiindcă această publicație este organul societății. Convin să se amâne chestiunea, dacă fondul nu trece la economii. Nu pot primi bănuiala că se intenționează părtinirea cuiva.

D-l *Drăcea* se opune la amânare, fiindcă premiarea pe neașteptate a unor autori, cari au muncit fără a se gândi la o recompensă, este ceva nobil.

D-l *P. Antonescu* rămâne la părerea sa de a se premia proprietarii particulari. Acest fapt va face o bună impresie și o folositoare propagandă societății.

D-l *P. Ioan* spune că împărțirea fondului de 50.000 lei în acest an trebuie făcută, chiar dacă ar fi să greșim în felul cum se va face premiarea.

D-l *Grozescu* spune că dacă pentru lucrările de pe teren nu se pot împărți premii acum, atunci să se repartizeze celelalte premii, iar restul fondului să se aloce la art. respectiv al anului viitor, unde trebuie să se adauge și veniturile fondurilor Disescu și Goleșcu, iar la regulamentul ce se va face pentru repartizarea premiilor, să se prevadă și condițiunile de premiere în prevederile actelor de donațiune ale acestor fonduri.

D-l *Privoianu* propune să se indice comisia care urmează să ia în examinare lucrările ce se vor propune Consiliului spre premiere.

D-l *C. P. Georgescu* mulțumește d-lui *Stinghe* pentru propunerile făcute și crede că repartizarea fondului de 50.000 este necesar să se facă chiar în acest an.

D-l *Bosoancă* se rallyază la propunerea d-lui *Georgescu*.

D-l *Antonescu* cere să se ia act că este contra ideii de a se premia lucrări deja făcute.

D-l *P. Ioan* propune ca repartiziia premiilor să se facă de către Comitetul de redacție al revistei, la care s'ar mai adăuga încă una sau două persoane.

D-l *Drăcea* crede că nu intră în competența Comitetului de redacție al revistei această chestiune.

Urmând a se face alegerea comisiei însărcinată cu examinarea lucrărilor ce se vor premia, conform cu propunerile din referatul d-lui *Stinghe*, d-nii *Drăcea* și *Stinghe* declară că nu vor să facă parte din această comisie.

În urma votului exprimat, se delegă în comisia pentru repartizarea fondului de 50.000 lei, în conformitate cu propunerile din referatul d-lui *Stinghe*, d-nii: *P. Antonescu*, *M. Drăcea*, *V. N. Stinghe*, *Gh. Agapie* și *P. Ioan*.

2. D-l *Grozescu* arată situația cheltuelilor la diferite articole din buget până astăzi, cât și cele necesare până la finele anului. Întrucât la art. 3, 4, 6, 9 sumele prevăzute în buget nu acoperă cheltuelile, cere să se deschidă următoarele credite:

1.	Pentru acoperirea cheltuelilor d-la art. 3	suma de lei:	559.—
2.	» » » » » 4 » » »		2801.—
3.	» » » » » 6 » » »		4349.45
4.	» » » » » 9 » » »		2000.—
			<hr/> 9,709.45

Sumele de mai sus se vor da dela art. 13 din buget fondul de deschidere de credite extraordinare.

Tot dela acest articol propune a se acoperi următoarele cheltuieli neprevazute in buget :

1. Polița de asigurarea imobilului pe 1929	lei: 12.600.—
2. Tipărirea proiectului de statul CEACS	» 3.900.—
3. Tipărirea Anuarului Inginerilor Silvici pe 1929	» 6.800.—
4. Coroane pentru înmormântări de membri ai societății	» 12.703.—
	<u>36.003 —</u>

3. Cererile pentru restituirea de capital ale d-ilor ingineri Balu Craclun, Lud. Gasparetz, Ion Fonai, Al. Acs, A. Anderco, sunt respinse de către Consiliu ca fiind tardive.

4. *Consiliul* aproba noua procese-verbale ale Comitetului de direcție (2—10).

p. Președinte, *C. P. Georgescu*

p. Secretar general, *M. Șt. Suhuțeanu*

PROCES-VERBAL Nr 20

Sedința dela 16 Decembrie 1929.

Prezerți d-nii: Antonescu P., Atanasescu A., Florescu M. P., Georgescu P. C., Grozescu D., Ioan P., Ionescu Andrei, Popescu Al., Stînghe N. V., Tomuța D.

Sedința se deschide sub președenția d-lui C. P. Georgescu.

1. Se aproba sala de festivitaji pentru festivalul Societății Elevilor Ingineri industriali dela Școala Politehnică ce va avea loc in seara 25 Ianuarie 1930, gratuit. Insa vor plăti costul luminel ce vor consuma in aceeaș seară și curățitul sălei după festival cu 800 lei.

2. Se aproba Casei de Credit, Economie și Ajutor a Corpului silvic a se foloat de birourile societății, camera secretariatului, pentru serviciile Casei de Credit și sala de Consiliu pentru ședințele Consiliului de Administrație.

3. Se aproba Procesul-verbal al Comitetului de Direcție No. 11 din 16 Decembrie 1929 in suma de 36.443 lei.

D-l *P. Antonescu* citește procesul-verbal al d-ilor P. Ioan și G. Agapie prin care se arata că fața de refuzul d-ilor Drăcea și Stînghe de a lua parte in comisiunea pentru decernarea premiilor pentru cele mai bune scrieri, să se completeze comisiunea prin cooptarea d-ilor N. G. Popovici și V. Priboianu, dând explicațiuni cum d-șaa a venit la ora fixată să lucreze, dar d-nii P. Ioan și G. Agapie fiind ocupați, nu s'a putut face decât acest proces-verbal cu opinia separată a d-șale. D-șaa a înțeles că intențiunea Consiliului de administrație a fost ca, dacă din cei 5 lipsesc, restul comisiunii formând majoritatea poate lucra.

D-l Antonescu insista din nou pe lângă d-nii Stînghe și Drăcea să re-

vină în comisiune, fiind cel mai indicați a lucra în această chestiune, iar d-sa dacă este o pledică se retrage.

D-l *Stinghe* amintește că deși îndria pentru decernarea premiilor a pornit dela d-sa, față de suspiciunile de parțialitate ale d-lui Antonescu din ședința trecută, nu revine în comisie și că acceptarea altor 2 membri, d-nii Popovici și Pribolanu, în locul d-lor Stinghe și Drăcea este făcută tocmai ca să nu cada răspunderea numai pe cel trei, și atât munca cât și răspunderea să se împarte în cinci.

D-l *Andrei Ionescu* insistă ca d-nii Drăcea și Stinghe să primească în-sărcinarea, la care se rialiază și d-l Grozescu, și adaugă că, în cazul când comisia nu se poate constitui cu 5, atunci să se întrunească acei trei membri cât mai urgent pentru a se da o soluție definitivă înainte de încheierea anului bugetar.

D-l *A. Popescu* se rialiază la cele precedente, rugând pe d-l Stinghe să revină în comisie, iar în cazul când d-lor persistă în refuz, să se completeze comisia de 5 membri, după însăși propunerea d-lor Agapie și P. Ioan, cu d-l prof. Popovici și V. Pribolanu.

D-l *Andrei Ionescu* insistă din nou pe lângă d-nii Stinghe și Drăcea să primească a figura în comisie, ca unul ce ar fi cel mai indicați.

D-l *Pribolanu* declară că dacă se hotărăște ca să lucreze comisia cu membri cooptați, d-sa nu primește să la parte, comisia putându-se completa cu un alt membru, sau să lucreze cu 4 membri.

D-l *Antonescu* față de această nouă descompleteare a comisiei, considerând că numai d-sa este cauza, declară că se demite și d-sa și în nici un caz nu mai revine, lasând ca să lucreze ceilalți cari vor fi desemnați în această chestiune, dacă nu se poate amâna pentru anul viitor.

Constitul insistă pe lângă d-l Antonescu să nu se retragă, dar d-sa nu revine.

D-l *Pribolanu* da explicații pentru ce s'a retras, și pentru a se putea termina discuția în chestiunea premiilor, propune ca Mercuri să se țină o ședință specială, în care să se discute propunerile tuturor membrilor și să se decernă premiile fără a se mai constitui comisie specială.

Constitul aprobă ținerea ședinței în ziua de Mercuri 18 Decembrie, însă pentru a se completa comisia din care nu au mai rămas decât d-nii P. Ioan și G. Agapie.

5. Se citește referatul d-lui Stinghe cu privire la deschiderea unui credit de 20.000 lei neutilizat în 1928, pentru biblioteca societății.

D-nii *Stinghe* și *Grozescu* dau explicații, cerând a se da sumele din creditul extraordinar de 500.000 lei.

Constitul aprobă.

6. Se aprobă cererea d-lui N. G. Popovici, ca în mod excepțional ținerea viitoare ședințe să fie Mercuri 18 Decembrie, când consiliul va hotărî zilele viitoare ședințe.

7. Se respinge cererea de ajutor a d-lui Ing. I. Corodeanu și a d-lui Lascăr Pop, din lipsă de fonduri.

8. Consiliul lasă biroului latitudinea închirierii salei pentru revellon

D-l *Andrei Ionescu* nu se raliază la închirierea sălei pentru asemenea petreceri.

9. Se respinge demisia d-lui ing. E. Bondescu.

10. Se aprobă înscrierea în societate a d-lui ing. N. Chelsoi.

11. Se aprobă reducerea de 50% din cotizație și abonament d-lui ing. T. Tămășanu, dela data eșrei la pensie.

12. D-l *Florescu* în câteva cuvinte arată calitățile de bun camarad ale decedatului N. Țăpârdea și propune un minut de reculegere.

13. Se va pune la ordinea zilei ratificarea salariului d-lui M. P. Florescu pe timpul cât a ținut locul de casier.

Ședința se ridică la orele 8,10 și se anunță viitoarea ședință pentru Mercuri 18 Decembrie 1929, orele 5 p. ni.

p. Președinte, *C. P. Georgescu*

p. Secretar-general, *V. N. Priboianu*

PROCES-VERBAL Nr. 21

Ședința dela 18 Decembrie 1929.

Prezenți d-nii: A. Atanasescu, C. Bosoancă, M. Drăcea, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, N. G. Popovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe și D. Tomuța.

Ședința se deschide sub prezedinția d-lui C. P. Georgescu.

Se citește procesul-verbal al ședinței dela 2 Decembrie crt., și se aprobă să se publice, iar în ce privește discuțiunile în chestiunea d-lui M. P. Florescu, să se publice într-o frază cât se poate de concisă.

Se citește și se aprobă procesele-verbale ale ședințelor din 9 și 16 Decembrie crt., așa cum sunt redactate.

1. Se trece la ordinea de zi și se la în discuțiune chestiunea decernării premiilor pentru cele mai bune scrieri.

Procedându-se la completarea comisiei, în urma propunerilor d-lor N. G. Popovici, M. Drăcea, V. Stinghe, C. P. Georgescu și C. Bosoancă, se delegă, pe lângă d-nii P. Ioan și Gh. Agaple rămași din comisiunea anterioară, pe d-nii: N. G. Popovici, C. P. Georgescu și V. Priboianu, cari să depună referatul în ședința Consiliului dela 23 Decembrie 1929.

Ședința se ridică la orele 8.

p. Președinte, *C. P. Georgescu*

p. Secretar general, *V. N. Priboianu*

D-l inginer Gh. Crăclunescu, inspector silvic, institue *un fond indivizibil de 3829 lei pentru premierea* de către Consiliul soc. Progresul silvic, a *celor mai bune lucrări despre:*

«Punerea în valoare a terenurilor fugitive

și surpătoare de pe proprietățile de moșneni sau razeși, devenite improductive de pe urma despăduririlor sau abuzului prin pășunat».

Între altele să cuprindă și următoarele puncte:

1. Proiectul lucrărilor ce ar fi de executat într'un caz concret, ales de concurent, cu toate datele necesare relativ la lucrările ce urmează a fi executate.

2. Mijloacele cele mai practice de executare.

3. Propuneri de natură legislativă, menite a încuraja pe proprietari la atari lucrări.

4. Măsurile în vederea conservării și întreținerii îmbunătățirilor realizate.

5. Istoricul proprietății respective (după documente).

6. Date asupra stării de fapt a proprietății, iar ca încheiere, păreri și dorințele proprietarului precum și ale autorului.

Termenul ultim de predare al lucrărilor este la 1 Aprilie 1930.

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajărilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.
 Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor;
 Având în vedere art. 2 din Codul silvic;
 Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

- a) Regulamentul de exploatare al pădurii La Curata, pendinte de comuna Feleac, jud. Someș, proprietatea posesoriatului urban din comuna Feleac, în suprafață de 91 ha 8000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.
- b) Amenajamentul pădurii Lunca, pendinte de comuna Gurbedu, jud. Bihor, proprietatea Prepozitiei Marii rii latin din Oradea, în suprafață de 296 3000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.
- c) Amenajamentul pădurii Modala, pendinte de comuna Sântiacob, jud. Năsăud, proprietatea posesoriatului urban Sântiacob, în suprafață de 21 ha 9200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.
- d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dostina-Nerghegului, pendinte de comuna Băișoara, jud. Turda, proprietatea d-lui Gebe Fáy Mihail și 105 soții, în suprafață de 115 ha 0900 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.
- e) Amenajamentul pădurii Stân de Vale, pendinte de comuna Budureasa, jud. Bihor, proprietatea episcopiei române-unite din Oradea, în suprafață de 2400 ha 0647 m². Regimul codru cu țări rase seria A și codru grădinarilor seria B. Revoluția normală 80 ani pentru seria A și 100 ani pentru seria B. Exploatarea conform planului special de exploatare din amenajament. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar seria A. Revizuirea după 10 ani.
- f) Amenajamentul pădurii Saldobașului de Munte, pendinte de comuna Saldobașului

de Munte, jud. Bihor, proprietatea comunei Sântăul Mare, în suprafață de 57 ha 5500 m². Regimul crâng compus, urmând a se opri rezervele prevăzute prin amenajament din cele de categoria II-a și a III-a R vârstă normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii „Colțul Nirajului” 8 t-upuri, pendinte de comuna Maghiorani, jud. Mureș, proprietatea bisericii reformate din Maghiorani, în suprafață de 25 ha 9200 m². Regimul crâng cu 80 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare ha Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii „Polona Ferii”, 4 trupuri, pendinte de comuna Petreștii de sus, jud. Turda, proprietatea d-lui Czako Vaille, în suprafață de 49 ha 6700 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar, pentru toate parchetele ce se exploatează. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii „Budui”, pendinte de comuna Bejani, jud. Făgăraș, p. proprietatea d-lui Iacob Cohn, în suprafață de 521 ha 2000 m². Regimul codru cu tăieri rase pentru suprafața de 341 ha 5600 m². Codru grădinarilor pentru restul de 17 ha. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 4 ani pentru cele 246,69 ha cu arborii exploatabili din seria I a, ce se taie ras, și în 80 ani pentru seria de codru grădinarilor. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar, pentru seria de codru cu tăieri rase. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitiv situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătarile din aceste regulamente, amenajamente, etc referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie a suprafaței, anume, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și art. adițional, anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi 17 Decembrie 1929 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) V. Potârnică

p. conformitate, Nedescărbat.
Nr. 69.364.

CASA DE CREDIT, ECONOMIE ȘI AJUTOR

A

CORPULUI SILVIC C. E. A. C. S.

Sediul: București III - B-d Bratianu, 57 bis

Face toate operațiunile
de bancă. Imprumuturi la
membrii în contul sala-
riului, împrumuturi pe gaj
de efecte, pe ipoteci, etc.

Primește spre fructificare la vedere
și pe termen în condițiuni avantajoase.

VIZITAȚI ȘI EXPUNEȚI
PRODUSELE D-VS LA
EXPOZIȚIA INTERNAȚIO-
NALĂ DE VÂNĂTOARE
DIN LIPSCA 1930

(finele Mai până la Septembrie)
IN CADRUL

EXPOZIȚIEI INTERNAȚIONALE
DE BLĂNURI «I P A»

Informații prin orga-
nizațiile ei și prin

ADMINISTRAȚIA IPA SECȚIA VÂNĂTOARE LEIPZIG
C. 1 Brühl 70, (Germania)

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe Vintilă

Membrii:

Drăcea Marin Ioan Petre

M. Rădulescu

Secretar de redacție: Ștefănescu-Suhățeanu M.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1929:

Președinte:

Vice-Președinte: { C. P. Georgescu
M. Drăcea

Secretar general: M. P. Florescu

Casier: Dem. Grozescu

Secretari: { Victor Priboianu
M. Ștef.-Suhățeanu

M e m b r i i:

Agapie G.	Lazăr Horia
Antonescu P.	Năstăsescu Gh.
Atanasescu A.	Nedelcovici Ath.
Boldur M.	Popescu Alex.
Bosoanca C.	Popovici Gh. N.
Eliescu A.	Stinghe Vintilă
Ioan Petre	Tomuța D.
Ionescu Andrei	

Cenzori: Cratero Ovid, Leon Vasiliu, Sculy Xenofon.

Cenzori supleanți: Ioan Botescu, Ioan Florescu, Tumul L.

Prețul abonamentului:

Pe un an	200 lei
" " " pentru membrii Societății	200 "
" " " pentru conducători și brigadierii	75 "
Numărul	24 "

Manuscrisurile nepublicate se înapoiază

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A. Str. Parlamentului, 2
